BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III
RACCOLTA
VILLAROSA
E
8
NAP

Raccolta Vill
E 8

BULLARIUM ROMANUM

Adhuc loquente Petro, cecidit Spiritus Sanctus ſuper omnes, qui audiebant Verbum.
Act. X. 44.
BULLARIUM
ROMANUM
Tom. VII.
Non enim ſumus adulterantes Verbum Dei, ſed ex ſinceritate, ſed ſicut ex Deo, coram Deo, in Chriſto loquimur.
2. Cor. 2. 17.

Digitized by Google

BULLARIUM ROMANUM

SEU

NOVISSIMA ET ACCURATISSIMA

COLLECTIO

APOSTOLICARUM CONSTITUTIONUM

Ex autographis, quæ in Secretiori Vaticano, aliiſque Sedis Apoſtolicæ Scriniis aſſervantur.

Cum Rubricis, Summariis, Scholiis, & Indice quadruplici

TOMUS SEPTIMUS

Complectens Conſtitutiones a CLEMENTE X. editas.

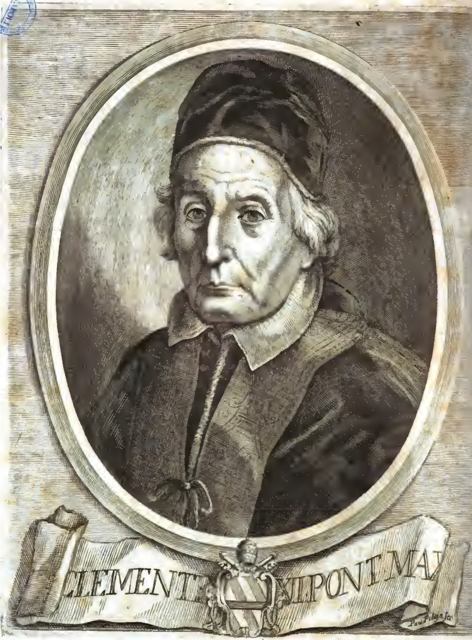
ROMÆ MDCCXXXIII.

Typis, & Expenſis Hieronymi Mainardi in Platea Montis Citatorii.

SUPERIORUM FACULTATE,

CUM PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

Digitized by Google

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO
CLEMENTI XII.
PONT. MAX.

HIERONYMUS MAINARDUS
FELICITATEM.

NOvam BULLARII ROMANI Editionem multis auctam additamentis in lucem e Typis meis prodeuntem SANCTITATI TUÆ jure ac merito nuncupandam eſſe minime dubitavi; quippe qui probe noveram etſi multis nominibus Tibi debitam,

Digitized by Google

tam, ſub fauſtis tamen SANCTITATIS TUÆ auſpiciis majus etiam ſibi conquiſituram eſſe decus & ornamentum. Quamobrem nullis laboribus, nullis parcendum eſſe ſumtibus curavi, ut hæc Diplomatum, Conſtitutionum, & Legum a Prædeceſſoribus tuis Summis Pontificibus ſancitarum Collectio perfectior cæteris & auctior evulgaretur. Hic enim inedita multa, quæ e ſecretioribus hujus almæ Urbis Tabulariis tua ſingulari benignitate ſunt eruta, habentur; multa integra ex autographis reſtituuntur, quæ in aliis mutilata fuerant; multa denique erroribus emendatis & ablegatis apocryphis accurate juxta temporum ſeriem diſponuntur. Quemadmodum autem non inficior, quidquid induſtriæ ac diligentiæ in hac poſtrema Editione per me adhibitum eſt, atque ad uſque operis finem, Deo annuente, adhibebitur, minime ſupremæ tanti Pontificis de Catholica Eccleſia, de Sacrorum Canonum Sanctionibus, de Literaria Republica optime meriti Majeſtati fore reſponſurum: ita confido Clementiam Tuam eximia, qua ſolet, excipere humanitate quotquot ad Sanctiſſimos Tuos Pedes acceſſerint, non muneris tenuitatem, ſed obſequentiſſimi animi mei ſtudium & officium reſpecturam. Quod ſane dum ad Pedum tuorum oſculum provolutus offero, ſupplex Omnipotentem Deum obteſtor, ut diutiſſima incolumitate ſervet Sanctitatem Tuam, cujus Apoſtolicam Benedictionem demiſſis precibus expoſco.

Digitized by Google

LECTORI BENEVOLO

Hieronymus Mainardi Typographus Urbinas

F. P. D.

INſigne BULLARII ROMANI *opus*, *Apoſtolicas Summorum Pontificum Conſtitutiones complectens, primùm Cl. J. C. Laërtius Cherubinus adornavit,* & *ad* PAULI V. *tempora perduxit; deinde ejuſdem filius P. D. Angelns Maria Monachus Caſſinenſis nova collectione ad* URBANI VIII. *Pontificatum producta auxit; tandem PP. Angelus à Lantnſca,* & *Joannes Paulus à Roma Ordinis S. Franciſci ſtrictioris Obſervantiæ ad annum 1672., quo univerſam regebat Eccleſiam* CLEMENS X. *continuarunt. Neque ullus ſane alins poſt ſexaginta annos editas à Succeſſoribus Pontificibus Conſtitutiones adjecit, quod magnopere literaria Reſpublica dolebat.*

Expectabatur profecto, ut in nova Bullarii editione poſt primam Romanam Lugdnni facta anno 1712. omnes, quæ ad id temporis emanarant, Conſtitutiones adderentur: ſed compertum eſt, non ſolum novas non adjunctas, verùm etiam veterum nonnnllas mutilas eſſe, ac methodo haud bene ordinata diſpoſitas. Altera autem, quæ Luxemburgenſis nomine circumfertur, neque omnes, quas pollicetur, Conſtitutiones comprehendit, neque neceſſariam hiſce in rebus diligentiam, ac fidem præfert.

Facturum igitur me operæ pretium exiſtimavi, & *rem Catholicæ Reipublicæ, ac literariæ non inutilem, ſi accuratiorem antiquæ Romanæ Editionis continuationem ab anno 1670. typis meis promerem. Quamquam autem in ſexto,* & *ultimo antedictæ Romanæ Editionis Volumine continentur ipſins* CLEMENTIS X. *Conſtitutiones, tam eodem anno 1670. quàm duobus ſeqnentibns annis conditæ: tamen cum ibidem aliæ omiſſæ, aliæ non ſervata temporum ſerie impreſſæ ſint; propterea ab exordio ejus Pontificatus initium ſumendum duxi, ut omnia ſuis ſedibns ordine digeſta reperiantur.*

Quæ verò in Bullario CLEMENTIS XI. *impreſſa habentur una cum ejnſdem Pontificis Conſtitntionibus; nempe Edicta, Decreta, Monitoria,* & *Mandata Eminentiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium, Camerarii, Vicarii, Prodatarii,* & *Præfecti Signaturæ Juſtitiæ; nec non etiam RR. PP. DD. Auditoris Cameræ, Gubernatoris Urbis, Theſaurarii Generalis,* & *Auditoris Papæ, ac demum Congregationum Particularium, eodem Summo Pontifice ſedente facta, tamqnam ab inſtituto opere aliena prætermittuntur. Addendæ tamen viſæ ſunt quamplurimæ aliæ laudati Pontificis Conſtitutiones ad publicam utilitatem ſpectantes, qnæ in eodem Bullario deſiderantur.*

Sedulam igitur operam navabo, ut nedum hæc BULLARII ROMANI *continuatio in lucem prodeat omnibus nnmeris abſoluta; ſed etiam ut præcedentia ſex Volumina, Romæ edita, denuo imprimantur purgata à mendis,* & *aucta iis Conſtitutionibus, quæ in ea cx Collectorum incuria omiſſæ, à ſecretioribus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ ſcriniis modò erutæ,* & *ex ſuis autographis exſcriptæ ſunt.*

Accedent denique Rubricæ, Summaria, Scholia cum quadruplici Indice, quæ ab Antonio Flavio de Sanctis Cive Romano U. J. D. & *in Romana Curia Advocato ſunt elaborata.*

CLEMENS

Google

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, ſicut dilectus filius Hieronymus Mainardi Typographus Nobis nuper exponi fecit, ipſe BULLARIUM ROMANUM, tum recentiorum Pontificum hactenus ineditis, tum aliis plurimis, quæ in evulgatis editionibus deſunt, Apoſtolicis Conſtitutionibus auctum, ſeduloque, & accurate digeſtum, atque emendatum, magna ſua impenſa, nec minori labore ad publicam commoditatem in lucem edere intendat; vereatur autem ne ab aliis abſque ejus licentia in maximum ejus præjudicium, & damnum Bullarium hujuſmodi imprimatur: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, quatenus ei in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Hieronymum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eidem Hieronymo, ut durantibus viginti annis proximis a primæva dicti Bullarii impreſſione, dummodo tamen a dilecto filio Magiſtro S. Palatii Apoſtolici approbatum ſit, computan., nemo tam in Urbe, & univerſo Statu Eccleſiaſtico mediate, vel immediate Nobis ſubjecto, quam extra Statum hujuſmodi Bullarium prædictum ſine ſpeciali dicti Hieronymi, aut ejus hæredum, & ſucceſſorum ab eo cauſam habentium licentia imprimere, ſeu ab alio, vel aliis impreſſum vendere, aut venale habere, vel proponere poſſit, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Inhibentes propterea univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, præſertim librorum Impreſſoribus, & Bibliopolis ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna eo ipſo incurren., & quoad perſonas Nobis, & Apoſtolicæ Sedi ſubjectas etiam quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amiſſionis librorum, & Typorum omnium pro una Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & pro alia eidem Hieronymo, ac pro reliqua tertiis partibus Accuſatori, & Judici exequenti irremiſſibiliter applican, ne dictis viginti annis durantibus Bullarium præfatum, vel aliquam ejus partem, etiam prætextu additionis, vel explanationis Scholiorum, aut explanationum, vel per modum Summarii, aut compendii, aut alias quomodolibet tam in magno, quam in parvo folio, ac tam in Urbe, & univerſo Statu noſtro prædictis, quam extra dictum Statum ſine hujuſmodi licentia imprimere, aut ab alio, vel aliis impreſſum vendere, ſeu venale habere, aut proponere quoquo modo audeant, ſeu præſumant. Mandantes prætereа dilectis filiis noſtris, & Apoſtolicæ Sedis de Latere Legatis, ſeu eorum Vicelegatis, ac Præſidentibus, & Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Juſtitiæ Miniſtris Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & Locorum Status noſtri Eccleſiaſtici præfati, quatenus eidem Hieronymo, ejuſque hæredibus, & ſucceſſoribus, vel ab eis cauſam habentibus hujuſmodi in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, quandocumque ab eodem Hieronymo, & aliis prædictis fuerint requiſiti, pœnas prædictas contra quoſcumque inobedientes irremiſſibiliter exequantur. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis Statutis, & Conſuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die IV. Martii MDCCXXXIII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendiſſimo Patri Magiſtro Sacri Palatii Apoſtolici.

N. Baccarius Epiſcopus Bojanen. Viceſgerens.

IMPRIMATUR,

Fr. Jo. Benedictus Zuannelli Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Apoſtolici Magiſter.

INDEX

I N D E X

RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM

C L E M E N T I S X.

Quæ in hoc Tomo continentur.

A N N O P R I M O.

I. BULLA Canonizationis S. Petri de Alcantara. Pag. 1.
II. Privilegia Prioris Conventus Majoris Militiæ de Calatrava. 6.
III. Bulla Canonizationis S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis. 8.
IV. Indulta, & privilegia Conclaviſtis conceſſa. 14.
V. Confirmantur nonnullæ Conſtitutiones Congregationis Miſſionis. 20.
VI. Minorum de Obſervantia, aliorumque in Terra Sancta degentium privilegia. 23.
VII. Privilegia, Indulta, & exemptiones pro Dapiferis. 23.
VIII. Officium S. Franciſci Xaverii ſub Ritu Duplici recitandum. 28.
IX. Indictio Jubilæi pro ſalutari Eccleſiæ Regimine. 29.
X. Regularium privilegia quoad prædicationem, & Sacramenti Pœnitentiæ adminiſtrationem declarantur. 30.
XI. Confirmatur Prior Generalis Carmelitarum. 33.
XII. Redimiculum coloris violacei conceditur Clericis Cameræ Apoſtolicæ. 34.
XIII. Vota in Congregatione Miſſionis a ſolo Romano Pontifice, vel Superiore Generali poſſunt diſſolvi. 34.
XIV. Confirmatio Decretorum in favorem Academiæ S. Lucæ. 35.
XV. Min. de Obſervantia in Terra Sancta poſſunt exercere artes Medicinæ, & Chirurgiæ. 37.
XVI. Facultas creandi Abbates Titulares in Congregatione Monachorum Montis Oliveti. 38.
XVII. Officium, & Miſſa B. Roſę de S. Maria in Regno Polonię, Ducatu Lithuanię &c. 38.
XVIII. In Eccleſiis Eremitarum Camaldulenſium Epiſcopi abſque licentia celebrare non poſſunt. 39.
XIX. Officium, & Miſſa B. Roſæ de S. Maria in Regnis Hiſpaniæ, & Domui Auſtriacæ ſubjectis. 40.
XX. B. Roſa de S. Maria inſtituitur Americæ, Philippinarum, & Indiarum Patrona. 41.
XXI. Indulgentia in Eccleſiis Carmelitarum in Feſto S. Marię Magdalenę de Pazzis. 42.
XXII. Procurator Generalis Ord. Minimorum in Comitiis Generalibus obtinet jus ſuffragii. 43.
XXIII. Confirmatur cultus immemorabilis B. Petri Paſchaſii Ord. B. M. de Mercede. 44.
XXIV. Officium, & Miſſa B. Stanislai Koſtkæ pro Soc. Jeſu, in Polonia, & Lithvania. 45.
XXV. Interrogationes faciendæ ad probandum ſtatum liberum contrhaentium Matrimonium. 45.
XXVI. Confirmatio Decretorum Capituli Generalis Congregationis Caſſinenſis. 47.
XXVII. Privilegia, & Indulta pro nonnullis Sanctitatis ſuæ Familiaribus. 49.
XXVIII. Confirmatio quarumdam Conſtitutionum Minorum Conventualium Sancti Franciſci. 54.
XXIX. Ampliantur Indulta Abbreviatoribus literarum Apoſtolicarum conceſſa. 56.
XXX. Pœnæ contra Monachos Ord. S. Ben. ad Principes pro aſſequendis dignitatibus recurrentes. 58.
XXXI. Eremitæ Camaldulenſes Montis Coronæ quando, & quomodo poſſint egredi a ſuis Eremis. 59.
XXXII. Erectio Cuſtodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano. 60.
XXXIII. Indulgentia in Eccleſiis Minorum Conventualium S. Franciſci die 2. Auguſti. 62.
XXXIV. Debitores Montis Pietatis in forma Cameræ obligantur. 62.

Digitized by Google

Index Rubricarum omnium Conſtitutionum.

XXXV. Declaratio nonnullorum Decretorum Reformationem Ord. Ciſtercienſis reſpicientium. 63.
XXXVI. Conceſſio privilegiorum pro Cappellanis Communibus. 64.
XXXVII. Revocatio exemptionum a vectigalibus, aliiſque publicis oneribus. 68.
XXXVIII. Indulgentia in Eccleſiis TertiiOrd.S.Franciſci die Feſto S.Petri de Alcantara. 71.
XXXIX. Prohibentur Corteſanæ, ne cenſus vitalitios faciant. 71.
XL. Diſpenſatio cum Clericis,& Laicis Pauperum Matris Dei ſolemniter profiteri nolentibus. 73.
XLI. Confirmatio privilegiorum Ord. B. M. de Mercede Diſcalceatorum. 73.
XLII. Carmelitanis Calceatis communicantur privilegia Diſcalceatorum. 76.
XLIII. Indulgentia in Eccleſiis Ord. Sanctiſſimæ Trinitatis in Feſtis Sancti Joannis de Matha, & Felicis de Valois. 76.
XLIV. Declaratur ob nonnullas innovationes præjudicatum non eſſe Coronæ Portugalliæ. 77.
XLV. Declaratur ob eaſdem innovationes præjudicatum non eſſe juribus Apoſtolicæ Sedis. 78.
XLVI. Erectio Archivii Datariæ in ejuſdem Datariæ ædibus. 79.
XLVII. Confirmantur exemptiones Collegii Germanici, & Hungarici. 81.
XLVIII. Ampliatio privilegiorum Auditorum Sacræ Rotæ. 82.
XLIX. Confirmantur Decreta in favorem Procuratoris Generalis Ord. S. Auguſtini. 85.
L. Confirmatur cultus immemorabilis B. Ludovicæ Albertoniæ. 86.
LI. Miſſa & Officium in Regnis Hiſpaniæ in honorem B. Ferdinandi Tertii Regis Caſtellæ. 87.
LII. Declarationes ſuper æqualitate Abbatiarum Ord. Ciſtercienſis in Hiſpania. 88.
LIII. Indulgentia plenaria pro iis, qui interſunt Miſſæ, & Proceſſioni de Sanctiſſimo Roſario. 90.
LIV. Officium S. Didaci die 13. Novembris. 90.
LV. Pœnæ contra Monachos Montis Oliveti ad favores Principum pro aſſequendis dignitatibus, aliiſque officiis recurrentes. 91.
LVI. In Congregatione Monachorum Montis Oliveti 12. Abbates Titulares poſſunt eligi. 92.
LVII. Excalceati Ord. S. Auguſtini novos Conventus in Regno Luſitaniæ erigere non poſſunt. 93.
LVIII. Canonicis Regularibus Lateranenſibus interdicitur exercitium curæ animarum in Eccleſiis ſæcularibus. 94.
LIX. Literæ proceſſus S.D.N. lectæ die Cœnæ Domini. 95.
LX. Statuuntur Monaſteria pro ſtudiis Generalibus Ord. S. Pauli Primi Eremitæ. 99.
LXI. Erectio Univerſitatis ſtudii Generalis in Civitate Urbini. 100.
LXII. Canonizatio S. Roſæ de S. Maria Virginis Limanæ Ord. S. Dominici. 102.
LXIII. Canonizatio S. Ludovici Bertrandi Ord. Prædicatorum. 117.

ANNO SECUNDO.

LXIV. Sine præjudicio Nobilitatis in Statu Eccleſiaſtico commercia exercentur. 124.
LXV. Indulgentia in Eccleſiis Ordinis S. Dominici in Feſtis SS. Ludovici Bertrandi, & Roſæ a S. Maria 126.
LXVI. Indulgentia in Eccleſiis Clericorum Regularium die feſto S. Caietani. 126.
LXVII. Decretum de renunciatione, & alternatione Abbatum Montis Oliveti. 127.
LXVIII. Prædicatores bis in anno commendare debent loca Terræ Sanctæ. 128.
LXIX. Indulgentia in Eccleſiis Soc. Jes. in Feſto S. Franciſci Borgiæ. 129.
LXX. Officium, & Miſſa B. Gundiſalvi extenditur ad univerſum Ord. Præd. 129.
LXXI. Indultum pro Confeſſariis Congregationis Miſſionis quoad confeſſiones exterorum audiendas. 130.
LXXII. Capuccini ſemel in menſe poſſunt recitare Officium S. Claræ. 131.
LXXIII. Statutum quoad exteros in Conventibus Min. Refor. S. Franciſci de Urbe. 132.
LXXIV. Superiores,& Officiales Ord. B.M. de Monte Carmelo a Diffinitoriis Capitulorum Provincialium eliguntur. 133.
LXXV. Conceditur Theatinis, ut quotannis recitent Officium de Purificatione B.M. cum Octava. 133.
LXXVI. Officium, & Miſſa B. Stanislai Koſtkæ in Regno Poloniæ, Ducatu Lithuaniæ, & Soc. Jes. 134.

Abba-

LXXVII. Abbati Generali Congregationis Vallis Umbroſæ conceditur, ut Mozzettam, & Mantellettam deferat. 135.
LXXVIII. Pœnæ contra Capuceinos ad Perſonas extra Ordinem recurrentes ad obtinenda officia &c. 136.
LXXIX. Erectio Montis non vacabilis Urſini Quintæ erectionis. 137.
LXXX. Indulgentia in omnibus Hiſpaniæ Eccleſiis pro aſſiſtentibus Miſſæ Nominis B. M. V. 142.
LXXXI. Reductio Officiorum Notariorum Sacri Palatii Apoſtolici. 144.
LXXXII. Decretum ſuper ſolutione Annatarum, Quindenniorum, Communium &c. 146.
LXXXIII. Statuta nonnulla pro Civitate Avenionenſi. 152.
LXXXIV. Confirmantur Decreta Min. S. Franciſci deObſervantia quoad electiones Prioriſſarum &c. 153.
LXXXV. Quod Diffinitores perpetui Min. Conventualium perfruantur præeminentiis Exprovincialium. 154.
LXXXVI. Indulgentia in Eccleſiis CalceatorumOrd. B. M. de Mercede die feſtoS.Petri de Nolaſcho. 155.
LXXXVII. Exemptio nonnullorum Papæ familiarium a ſpoliis. 156.
LXXXVIII. Indulgentia in Eccleſiis Eremitarum Ordinis S. Auguſtini in Feſtis SS.Auguſtini, Monicæ, Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova. 157.
LXXXIX. Indulgentia in Eccleſiis Ord. S. Benedicti in Feſtis SS. Benedicti, Scholaſticæ, Placidi, & Mauri. 158.
XC. Monachi Ciſtercienſes Hiſpani non poſſunt bis immediate in Abbates eligi 159.
XCI. Indulgentia Confratribus, & Confororibus B. Mariæ de Monte Carmelo. 160.
XCII. Variæ ordinationes pro extractione, cuſtodia, & diſtributione Reliquiarum 161.
XCIII. Declaratur Jus Parochorum ſuper Cadaveribus, quæ in Eccleſiis FF. Min. de Obſervantia S. Franciſci ſepeliuntur. 162.
XCIV. Minoribus S. Franciſci de Obſervantia, ut in Provinciis Hiſpaniæ poſſint Conſervatores eligere conceditur. 163.
XCV. Decernitur non convenire Parochis Cadavera aſſociantibus ingredi Regularium Eccleſias. 163.
XCVI. Subditur Conventus S. Bonaventuræ Lugdunenſis Miniſtro Generali Min. de Obſ. 164.
XCVII. Beatificatio Pii Papæ V., ejuſque certis in locis Officium, & Miſſa. 165.

A N N O T E R T I O.

XCVIII. Extenduntur Indulta Urbani VIII. pro Oblatis tertii Ord. S. Franciſci ad omnes Congregationis Gallicanæ Oblatos. 166.
XCIX. Indulgentia in Eccleſiis Excalceatorum Ord.B.M. de Monte Carmelo in die Feſto ejuſdem B. M., & SS. Andreæ Corſini, Angeli, & Alberti. 167.
C. Suppreſſio Controverſiarum F. Ord. Min. de Obſ. in Provincia S. Antonii Braſiliæ. 168.
CI. Facultas Priori Generali Ord. Carmelitarum conferendi lauream doctoralem ſuis Fratribus. 169.
CII. Indulgentia in Eccleſiis Ord. Servorum B. M. V. in Feſto S.Philippi Benitii. 170.
CIII. Exemptio nonnullorum Papæ Familiarium a gabellis & aliis impoſitionibus. 171.
CIV. Approbatio Decr. pro Cuſtodia S.Petri de Alcantara in RegnoNeapolitano. 177.
CV. Indulgentia in Eccleſia S. Angeli Cuſtodis de Urbe die 2. Octobris. 178.
CVI. Decretum ſuper Juribus funeralibus in favorem Eccleſiarum Soc. Jeſu. 178.
CVII. Ut in Congregatione Lateranenſi Ord. S. Auguſtini Capitulum Generale de ſexennio in ſexennium celebretur. 179.
CVIII. Extenditur recitatio Officii S. Juliani Epiſcopi ad omnia Regna Hiſpaniæ. 182.
CIX. Annullantur conventiones Archiepiſcopum inter, & Ducem Reipublicæ Januenſis ſuper Sede Archiepiſcopali. 184.
CX. Obligatio denunciandi delicta ad Sac. Inquiſitionem ſpectantia. 185.
CXI. Indultum pro totali ſtabilimento Cuſtodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano. 187.
CXII. Quod ſuffragium Abbatum Ord. S. Benedicti in Gallia, & Hiſpania prævaleat in paritate votorum. 188.
CXIII. Præceptum iu Capucinos Cuſtodiæ Navarræ, ne Conventum audeant ædificare in loco Vianæ. 188.

CXIV.	Revocantur Privilegia F. Min. de Obſ. contra, & præter ejuſdem Ordinis Conſtitutiones.	190.
CXV.	Introductio vitæ communis in Coaventibus Lycien., & Solcan. Ord. Eremitarum S. Auguſtini.	191.
CXVI.	Jus conferendi habitum tertii Ord. S. Franciſci convenit Congregationi Gallicanæ ejuſdem tertii Ord. non Capuccinis.	193.
CXVII.	Diſſolutio unionis Congregationis Eremitarum Camaldulenſium Montis Coronæ, & aliarum Congregationum.	194.
CXVIII.	Convictores Collegii Germanici in Urbe expletis ſtudiis, ſtatim reverti debent in Germaniam.	197.
CXIX.	Jubileum univerſale ad implorandam Divinam opem contra Turcas.	197.
CXX.	Decretum contra violatores libertatis Eccleſiaſticæ, ac Juriſdictionis Apoſtolicæ in Regno Portugalliæ.	200.
CXXI.	Declaratur, quod in excommunicationem incurrerint vulnerantes R.P.D. Jacobum Patriarcham Antiochenum.	202.
CXXII.	Erectio quinquagints quatuor Officiorum vacabilium Militum Piorum.	203.
CXXIII.	Confirmatio Decreti Cameralis, & illius ampliatio in favorem Inquilinorum Urbis reſpectu Anni Sancti.	207.
CXXIV.	Indulgentia centum dierum pro adſcriptis Archiconfraternitati SSmi Corporis Chriſti defunctos ad tumulum comitantibus.	209.
CXXV.	Confirmantur, irritantur, & adduntur nonnullæ Indulgentiæ Archiconfraternitatibus SSmæ Trin. Redemptionis Captivorum.	210.
CXXVI.	Prohibitio ne quiſquam edat libros de Miſſionibus tractantes.	212.
CXXVII.	Erectio publicæ Vniverſitatis in Civitate Majoricenſi.	213.
CXXVIII.	Decretum Recitationis Officii S. Cajetani Thienæi.	214.
CXXIX.	Apprubatio Decreti contra erectionem Conventus Capuccinorom in Civitate, & Inſula Majoricenſi.	214.
CXXX.	Præceptum ne Carmelitæ Diſcalceati Conventum ædificent in Oppido de Bilbao.	216.
CXXXI.	Confimantur Indulgentiæ Carmelitis, & Confraternitatibus S. Scapularis conceſſæ.	217.

A N N O   Q U A R T O.

CXXXII.	Extenſio, & declaratio Brevis circa Confraternitates SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum.	221.
CXXXIII.	Indulgentia in Eccleſiis Præmonſtratenſium in Feſtis Aſſumptionis B. M. V. SS. Aug., Norberti, & in die SS. d. Ord.	225.
CXXXIV.	Facultas Ord. Min. de Obſerv. erigendi Confraternitates Chordigerorum S. Franciſci, ubi non adſint Min. Conventuales	225.
CXXXV.	Ut in Hiſpaniarum Regnis celebretur feſtum de præcepto, ac Officium ſub ritu Duplici B. Ferdinandi III. Regis.	227.
CXXXVI.	Quod Excalceati B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum nequeant ad aliam Religionem ſe transferre.	228.
CXXXVII.	Diverſæ ordinationes pro felici Regimine, & Cuſtodia S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano.	229.
CXXXVIII.	Ut in Congregatione Olivetana Miſſa, & Officium B. Bernardi Ptolomæi ſub ritu duplici celebretur, & recitetur.	231.
CXXXIX.	Ne Clerici Regulares Matris Dei, & de Somaſcha de una ad alteram Congregationem tranſeant.	231.
CXL.	Decreta ſuper aſſociatione cadaverum ad Eccleſias Regularium non eſſe obſervanda a Clero ſæculari in Regnis Caſtellæ, & Legionis.	232.
CXLI.	Innovatio Brevis Greg. XV. quo prohibetur ambitus Clericorum Regularium Theatinorum.	233.
CXLII.	Relaxatur ſuſpenſio facultatis conferendi beneficia in Civitate, Patria, & Diœceſi Leodien.	234.
CXLIII.	Supprimuntur Confraternitates SS. Sacramenti, B. M. V., & S. Joſephi ſub titulo Gregis boni Paſtoris.	241.
CXLIV.	Eximuntur Vicarii Apoſtolici a juriſdictione Goanæ Inquiſitionis.	241.
CXLV.	Decreta confirmantur ad favorem Vicariorum Apoſtolicorum apud Sinas.	242.

Quod

Index Rubricarum omnium Conſtitutionum.

CXLVI. Quod Regulares apud Sinas non deputentur ab Epiſcopis in Vicarios Apoſtolicos in locis Vicariis Apoſtolicis commiſſis. 248.

CXLVII. Permittitur Miſſionariis acceſſus ad partes Orientales per aliam viam, quam per Luſitaniam. 249.

CXLVIII. Prorogatur facultas ordinandi indigenas abſque titulo Vicariis Apoſtolicis apud Sinas. 251.

CXLIX. Indulgentia Plen. in Eccleſiis Excalceatorum B. Mariæ de Mercede in certis feſtis diebus. 252.

CL. B. Staniſlaus Koſtka declaratur Patronus Poloniæ, Lithuaniæ, & adjunctarum Provinciarum. 253.

CLI. Excalceati Ord. S. Aug. declarantur veri filii dicti Sancti, & communicant in privilegiis Calceatorum. 254.

CLII. Impoſitio trium decimarum ſuper fructibus omnium Eccleſiaſticorum beneficiorum. 255.

CLIII. Indictio Univerſalis Jubilæi Anni Sancti 1675. 260.

CLIV. Suſpenſio quarumcumque Indulgentiarum durante anno Univerſalis Jubilæi 1675. 261.

ANNO QUINTO.

CLV. Præcipitur Epiſcopis Indiarum, & Regularibus Apoſtolicarum Conſtitutionum obſervantia. 263.

CLVI. Eximuntur Epiſcopi, & Vicarii Apoſtolici apud Sinas ab Ordinariorum juriſdictione. 264.

CLVII. Decretum contra impedientes acceſſum regularium ad partes Orientales, & exercitium juriſdictionis Vicariorum Apoſtolicorum. 264.

CLVIII. Quod Epiſcopi Indiarum non exerceant juriſdictionem ſupra Epiſcopos Vicarios Apoſtolicos apud Sinas. 265.

CLIX. Mandatum Inquiſitoribus Portugalliæ ut pareant Congregationi Sancti Officii Urbis. 266.

CLX. Indulgentiæ ſuper Coronis D. N. Jeſu Chriſti per Camaldulenſes diſpenſari ſolitis. 268.

CLXI. Validatio Confraternitatum ſub titulo S. Scapularis in Eccleſiis Ord. Carmelitarum. 270.

CLXII. Inhibitio Inquiſitoribus Portugalliæ in cauſa recurſus cum avocatione cauſæ ad Sedem Apoſtolicam. 271.

CLXIII. Deputatio Officialium Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ laicali auctoritate facta annullatur. 272.

CLXIV. Facultas deputandi Vicarium Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ Sede Archiepiſcopali vacante. 275.

CLXV. Ut lites in Urbe ſuper taxa rerum ad pharmaciam ſpectantium fiant a Protomedicis impenſa Cameræ. 276.

CLXVI. Abſolvuntur electores Decani Eccleſiæ Biſuntinæ a cenſuris. 279.

CLXVII. Pacificatio inter Ducem Sabaudiæ, & Hæreticos Genevenſes nulla declaratur. 282.

CLXVIII. Ut a Prædicatoribus commendetur Populo bis in anno Captivorum Redemptio. 285.

CLXIX. Confirmatio quarumdam reſolutionum circa Abbates Titulares Caſſinenſes. 285.

CLXX. Beatificatio Servi Dei Joannis de Cruce primi Carmelitæ Excalceati. 287.

CLXXI. Beatificatio Servi Dei Franciſci Solani Ord. Min. de Obſ. 288.

CLXXII. Indulgentiæ Anno Jubilæi pro Monialibus, Infirmis, & in carcere detentis. 289.

CLXXIII. Cuſtodia S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano erigitur in Provinciam. 290.

CLXXIV. Erigitur nova Congregatio Diſcalceatorum Ord. S. Aug. in Regno Portugalliæ. 292.

CLXXV. Ut Patres Capuccini perſonas ſæculares ad Tertium Ordinem admittant. 294.

CLXXVI. Ut Convictores, & Alumni Collegii Germanici nati, & educati ſint in Provinciis in Bulla expreſſis. 296.

CLXXVII. Ut in Ordine B. M. de Mercede celebretur Officium, & Miſſa Sanctorum dicti Ordinis die 13. Novembris. 297.

CLXXVIII. Confirmatio Indulgentiarum Cincturatorum Ord. Erem. S. Auguſtini. 297.

Ere-

Index Rubricarum omnium Conſtitutionum.

CLXXIX. Erectio Hoſpitii in Urbe pro noviter converſis ad fidem. 305.

CLXXX. Quod Epiſcopus Laudien. careat juriſdictione erga Eccleſiam S. Petri Collegio Germanico Urbis unitam. 308.

CLXXXI. Exemptio Antonii Vieyra ab Inquiſitione Portugalliæ. 312.

CLXXXII. Abſolutio a cenſuris quorumdam Canonicorum Eccleſiæ Biſuntinæ. 314.

CLXXXIII. Ne Fratres Trinitarii habeant imagines B. Petri Paſchaſii eorum habitu depictas. 315.

CLXXXIV. Statuitur ut in Congregatione Caſſinenſi ſerventur Apoſtolicæ Conſtitutiones circa promotiones ad Abbatias Titulares, ac Decanatus gradum, & Decanorum numerum. 316.

ANNO SEXTO.

CLXXXV. Fratribus Converſis Ord. Eremitarum S. Auguſtini prohibetur tranſitus ad ſtatum Clericalem. 317.

CLXXXVI. Erigitur in Provinciam Cuſtodia S. Antonii Braſilien. Ord. Fr. Min. de Obſ. 319.

CLXXXVII. Licentia fundandi Conventus ubique Ord. B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum. 320.

CLXXXVIII. Ut in Collegiis Pontificiis Urbis Anglorum, Græcorum, Maronitarum, Scotorum, ac Hibernorum Convictores in victu, & veſtitu ſe conforment cum Alumnis. 321.

CLXXXIX. Ne extrahantur libri ex Bibliothecis Congregationis Ciſtercienſium Reformatorum. 322.

CXC. Statutum circa novos tranſitus Profeſſorum Societatis Jeſu ad alios Ordines. 323.

CXCI. Confirmatio Privilegiorum Univerſitati ſtudii Generalis Ceſenæ. 324.

CXCII. Ut puellæ Conſervatorii Divinæ Providentiæ in Urbe ad ſubſidia dotalia poſſint admitti. 325.

CXCIII. Indulgentiæ Diſcalceatorum Ord. B. M. de Mercede extenduntur ad Calceatos ejuſdem Ord. 326.

CXCIV. Epiſcopis, & Generalibus Ord. præcipitur ut bis in anno commendari curent neceſſitates Terræ Sanctæ. 326.

CXCV. Beatificatio novemdecim ſervorum Dei Martyrum Gorcomienſium. 327.

CXCVI. Avocatio controverſiarum inter Epiſcopum Ampurien., & Inquiſitores Sardiniæ ad Apoſtolicam Sedem. 328.

CXCVII. Decretum quoad mutationes Abbatiarum in Congregatione Canonicorum Regularium S. Salvatoris Ord. S. Aug. 330.

CXCVIII. Revocatio facultatum conceſſarum Mulieribus Sæcularibus ingrediendi Monaſteria Urbis, & totius Italiæ. 330.

CXCIX. Declaratio circa celebrationem Capitulorum Provincialium Capuccinorum. 331.

CC. Indulgentia plen. viſitantibus Eccleſias Congregationis Vallis Umbroſæ die feſto S. Joannis Gualberti. 333.

CCI. Declaratur Conventum Jeſu, & Mariæ de Urbe eſſe Generalem. 333.

CCII. Anno Septimo. Confirmatio Conſtitutionum Congregationis Hiſpaniæ Diſcalceatorum Ord. Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. 334.

IN-

I N D E X

VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quę in hoc Tomo continentur.

AD Apoſtolicæ 1674. pag. 260.
Ad favorem 1673. pag. 107.
Admonet nos 1671. pag. 79.
Ad Paſtorale 1671. pag. 133.
Ad Paſtoralis 1672. pag. 194.
Ad Paſtoralia 1673. pag. 214.
Ad ubcres 1670. pag. 76.
Æquitatis 1670. pag. 62.
Æternæ Sapientiæ 1671. pag. 100.
Agni immaculati 1670. pag. 42.
Agrum Eccleſiæ 1671. pag. 86.
Alias emanarunt 1671. pag. 85.
Alias emanarunt 1671. pag. 143.
Alias emanarunt 1673. pag. 251.
Alias fel. 2670. pag. 34.
Alias fel. 1670. pag. 38.
Alias fel. 1670. pag. 71.
Alias fel. 1672. pag. 170.
Alias fel. 1672. pag. 188.
Alias nos 1671. pag. 155.
Alias nos 1673. pag. 221.
Alias nos 1675. pag. 326.
Alias piis 1671. pag. 134.
Alias poſtquam 1674: pag. 279.
Alias pro parte 1672. pag. 162.
Alias pro parte 1674. pag. 266.
Apoſtolatus 1672. pag. 182.
Apoſtolatus 1676. pag. 330.
Apoſtolicæ 1670. pag. 60.
Apoſtolicæ 1675. pag. 297.
Apoſtolici 1671. pag. 130.
Apoſtolici 1673. pag. 231.
Cæleſtis Pater familias 1671. pag. 102.
Cæleſtium munerum 1670. pag. 62.
Cæleſtium munerum 1671. pag. 90.
Cæleſtium munerum 1672. pag. 167.
Cæleſtium munerum 1673. pag. 225.
Cæleſtium munerum 1676. pag. 333.
Cæli Terræque 1671. pag. 117.
Chriſtianæ Religionis 1674. pag. 265.
Commiſſa nobis 1673. pag. 217.
Commiſſæ nobis 1671. pag. 158.
Conſervationi 1675. pag. 322.
Conſtantis fidei 1671. pag. 152.
Creditæ nobis 1670. pag. 56.
Creditæ nobis 1673. pag. 212.
Cum alias 1670. pag. 46.
Cum ad notitiam 1672. pag. 179.
Cum dilecti 1674. pag. 271.
Cum dudum 1674. pag. 264.
Cum dudum 1675. pag. 323.
Cum ex Apoſtolicæ 1672. pag. 184.
Cum inſcrutabilis 1670. pag. 29.
Cum fel. 1670. pag. 75.
Cum fel. 1671. pag. 94.
Cum fel. 1671. pag. 132.
Cum nos 1670. pag. 78.
Cum nos 1674. pag. 262.
Cum nos 1674. pag. 275.
Cum nos 1674. pag. 276.
Cum nos 1675. pag. 314.
Cum ſicut 1670. pag. 37.
Cum ſicut 1670. pag. 77.
Cum ſicut 1671. pag. 90.
Cum ſicut 1671. pag. 133.
Cum ſicut 1672. pag. 160.
Cum ſicut 1672. pag. 197.
Cum ſicut 1672. pag. 202.
Cum ſicut 1674. pag. 234.
Cum ſicut 1675. pag. 285.
Cum ſicut 1675. pag. 321.
Decet Romanum Pont. 1670. pag. 6.
Decet Romanum Pont. 1771. pag. 124.
Decet Roman. Pont. 1671. pag. 135.
Decet Romanum Pont. 1673. pag. 242.
De ſalute 1674. pag. 268.
Dudum 1670. pag. 72.
Dudum 1673. pag. 225.
Dudum 1676. pag. 331.
Eccleſiæ Catholicæ 1670. pag. 44.
Eccleſiæ Catholicæ 1670. pag. 58.
Emanavit 1673. pag. 232.
Eſſendo a noi 1672. pag. 185.
Ex commiſſæ 1671. pag. 92.
Ex commiſſæ 1672. pag. 161.
Ex commiſſæ 1673. pag. 209.
Ex commiſſi 1673. pag. 231.
Ex debito 1671. pag. 159.
Exigit 1773. pag. 227.
Exigit 1673. pag. 229.
Ex injuncti 1670. pag. 47.
Ex injuncto 1670. pag. 20.
Ex injuncto 1671. pag. 93.
Ex injuncto 1671. pag. 99.
Ex injuncto 1671. pag. 131.
Ex injuncto 1671. pag. 136.

Ex

Index Vocabulorum initialium omnium Conſtitutionum.

Ex injuncto 1671. pag. 154.
Ex injuncto 1672. pag. 200.
Ex injuncto 1673. pag. 210.
Ex injuncto 1673. pag. 234.
Ex injuncto 1674. pag. 253.
Ex injuncto 1675. pag. 297.
Exponi nobis 1670. pag. 35.
Exponi nobis 1670. pag. 54.
Exponi nobis 1670. pag. 43.
Exponi nobis 1670. pag. 63.
Exponi nobis 1671. pag. 91.
Exponi nobis 1671. pag. 153.
Exponi nobis 1672. pag. 164.
Exponi nobis 1672. pag. 177.
Exponi nobis 1672. pag. 178.
Exponi nobis 1672. pag. 188.
Exponi nobis 1672. pag. 194.
Exponi nobis 1673. pag. 213.
Exponi nobis 1674. pag. 270.
Exponi nobis 1675. pag. 285.
Exponi nobis 1675. pag. 317.
Exponi nobis 1675. pag. 325.
Exponi nobis 1676. pag. 328.
Exponi nobis 1676. pag. 330.
Expoſuerunt 1675. pag. 296.
Expoſuerunt 1675. pag. 308.
Grata familiaritatis 1670. pag. 64.
Glorioſiſſimos 1671. pag. 87.
Illuſtri 1671. pag. 81.
Illius qui charitas 1673. pag. 248.
In Apoſtolicæ 1670. pag. 45.
In Apoſtolicæ 1674. pag. 264.
In Apoſtolicæ 1675. pag. 324.
In eminenti 1670. pag. 28.
In graviſſimis 1670. pag. 68.
Injuncta nobis 1670. pag. 39.
Injunctæ nobis 1671. pag. 88.
Injuncti nobis 1672. pag. 166.
Injuncti nobis 1673. pag. 249.
Inſcrutabili 1676. pag. 334.
In ſupremo 1670. pag. 33.
In ſupremo 1675. pag. 316.
Inter alia 1675. pag. 305.
Inter graviſſimas 1672. pag. 197.
Militantis 1675. pag. 320.
Nos volentes 1670. pag. 14.
Nos volentes 1670. pag. 23.
Nuper emanarunt 1671. pag. 127.
Nuper ad inſtantiam 1675. pag. 315.
Nuper pro parte 1672. pag. 163.
Nuper propterte 1672. pag. 164.
Nuper pro parte 1672. pag. 178.
Nuper pro parte 1673. pag. 214.
Nuper pro parte 1673. pag. 216.
Paſtoralis 1671. pag. 95.
Paſtoralis 1672. pag. 187.
Paſtoralis 1673. pag. 241.
Paſtoralis 1675. pag. 319.
Piis Chriſtifidelium 1670. pag. 23.
Pontificia 1675. pag. 289.
Poſtquam nonnullę 1671. pag. 146.
Quæ a Romanis 1670. pag. 40.
Quoniam nemo 1673. pag. 233.
Quoniam ea 1674. pag. 263.
Quemadmodum 1675. pag. 288.
Rationi conſonum 1670. pag. 8.
Redemptoris 1670. pag. 73.
Redemptoris 1670. pag. 76.
Redemptoris 1671. pag. 126.
Redemptoris 1671. pag. 126.
Redemptoris 1671. pag. 129.
Redemptoris 1672. pag. 170.
Redemptoria 1673. pag. 252.
Religionis 1675. pag. 312.
Romani Pont. 1671. pag. 82.
Romanorum geſta 1670. pag. 1.
Romanum decet 1671. pag. 137.
Romanus Pont. 1670. pag. 34.
Romanus Pont. 1671. pag. 144.
Romanus Pont. 1671. pag. 156.
Romanus Pont. 1672. pag. 208.
Romanus Pont. 1674. pag. 272.
Romanus Pont. 1674. pag. 282.
Sacroſancti 1670. pag. 41.
Sacroſancti 1671. pag. 129.
Sacroſancti 1672. pag. 168.
Sacroſancti 1672. pag. 190.
Sacroſancti 1673. pag. 228.
Sacroſancti 1675. pag. 290.
Salvatoris 1671. pag. 128.
Salvatoris 1675. pag. 326.
Sanctorum 1675. pag. 327.
Solicitudo 1670. pag. 38.
Solicitudo 1672. pag. 191.
Solicitudo 1673. pag. 241.
Solicitudo 1675. pag. 292.
Solicitudo 1675. pag. 294.
Solicitudo 1676. pag. 333.
Spiritus Domini 1675. pag. 287.
Superna 1670. pag. 30.
Ubi primum 1674. pag. 255.
Venerabili 1672. pag. 171.
Venerabilibus 1670. pag. 49.
Unigeniti Dei 1671. pag. 157.
Unigenitus 1672. pag. 165.
Ut in Congregatione 1670. pag. 59.

CLE-

CLEMENS X.

PONTIFEX CCXLIII.

ANNO DOMINI MDCLXX.

CLEMENS DECIMUS Romanus, Æmilius antea dictus, Laurentii de Alteriis filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis, Summus Pontifex pronunciatus die 29. Aprilis 1670. & die 11. Maji ejuſdem anni coronatus: creavit Cardinales 20. obiit die 21. Julii 1676. vacavit Sedes Menſ. 1. dies 30.

I.

Canonizatio ſancti Petri de Alcantara Ordinis Minorum ſancti Franciſci Diſcalceatorum.

Hunc Petrum Clemens IX. Sanctorum catalogo adſcripſerat, una cum ſancta Maria Magdalena de Pazzis, ſed morte præventus Bullam expedire non potuit, & ideo hic Pontifex illam expedivit.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perp. rei mem.

Proœmium.

ROMANORUM geſta Pontificum,(præſertim majorem Dei gloriam,ac Sanctorum ejus laudes, & honorem concernentia) ſuper quibus illorum ſuperveniente obitu literæ Apoſtolicæ confectæ non fuerunt, recenſeri juſtum reputamus, & rationi conſonum, ut illa univerſis Chriſtifidelibus innoteſcant. Dudum ſiquidem fel. rec. Clemens Papa IX. prædeceſſor noſter devotæ conſiderationis indagine perſcrutans,quod inter cœleſtes Heroes, quorum eximia vitæ ſanctitas ritè comprobata promeretur ſingularem Chriſtianæ Reipublicæ cultum, illis præcipuè ſancti nominis immortalitatem Apoſtolica Sedes decernere conſuevit, quorum honor cum eximia ſit populorum utilitate conjunctus. Hinc illi, qui peculiari alicui vitæ inſtituto ideam ſanctitatis exhibuerunt, & ſacrorum præſertim Ordinum Fundatores inſigni virtute, ac prodigiis illuſtres, libentiſſimè ſacras ad aras accipiuntur, quibus junguntur ii, qui Religioſas familias jam virtute florentes ad ſeveriorem diſciplinam revocarunt, & ad ſanctioris inſtituti ſtudium ab excelſa virtute commendati invitarunt; quorum merita exigunt, ut Sanctorum albo adſcribantur: magna ſiquidem haud dubium eſt in ſacram eorum militiam,atque in univerſam Eccleſiam commoda profectura, quam egregio exemplu ad ſanctitatem ardentius provocabunt. Quamobrem cum ſanctiſſimus, Deoque gratiſſimus vir Petrus de Alcantara, optimè meritus ſit de Chriſtiana Republica, eo quod inculpatam religione, & doctrina ſancti Franciſci familiam, fœtu novæ prolis adauxerit, eamque jam per Hiſpaniæ,& Indiarum

S. Petrus de Alcantara de Chriſtiana Repub. optime meritus.

Digitized by Google

diarum regna dilatatam, per ſemitas ſtrictiſſimæ paupertatis ambulare docuerit, & omnibus Chriſti fidelibus præbuerit exemplar incredibilis pœnitentiæ cum ſumma innocentia conjunctæ, deeſſe illi non debeat Sancti nominis gloria, & populo Chriſtiano inſigne ab hoc novo Petri cultu ad virtutum incitamentum.

Clemens IX. eum venerabatur.

Gratias igitur agebat omnipotenti Deo idem Clemens prædeceſſor, qui ſibi hanc mentem inſpiraſſet decernendi ſupremos honores huic viro admirabili, quem præcipuo cultu venerabatur, & à quo ſalutarem opem in maximis hiſce ioſœlicium temporum diſcriminibus, præſertim contra ſuperbiam, & ferociam Turcarum implorabat.

Vita admiratione digna.

Ut autem celeberrima Petri ſanctitas teſtimonio etiam ſuo comprobaretur, & ejus eximias virtutes univerſis Chriſti fidelibus imitandas exhiberet, ac illius in terris admiratione dignam, & laudabiliter tranſactam vitam explicaret, ſic proponere decreverat.

S. Petri nativitas.

Exortus in lucem erat Sanctiſſimus hic vir Norbæ Cæſareæ, vulgò Alcantaræ in Bæturia Hiſpaniarum regione anno reparatæ ſalutis milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono, ex parentibus genere, ac

Ejus parentes.

pietate nobilibus, Petro Garabito, & Maria Villela, idemque Petri oomen, quod in ſacra familia perpetuum illi fuit, ſacro è fonte ſuſceperat.

Ab ineunte ætate rebus Divinis vacat.

Ab ineunte ætate ambulans io innoceotia, vitans lubrica, & voluptatibus obnoxia, & hominum commercium fugiens: contemplandis rebus divinis ita vacabat, ut amore Cœleſtium incenſus, aliquando extra ſe raperetur: ideoque ſapientia creſcens, & gratia, menſuram ætatis moribus ſenilibus excedebat. Studium literarum ingreſſus acri ingenio, ingentem ſpem ſuis parentibus, & magiſtro indidit: Quia verò noverat ſapientem futurum, qui cum ſapientibus graditur, religioſorum virorum conſortio delectabatur, ac Divinæ præſertim inhians ſapientiæ, ſacros avidiſſimè quærebat libros, a prophanis abhorreus.

In operibus Charitatis aſſiduus.

Et quoniam ab infantia ſecum creverat miſericordia, omnibus ſe charitatis operibus aſſidue dabat: infirmos proinde, in carcere poſitos, & egenos quantum poterat, ſublevabat.

Abſtinentia.

Cum autem in alios pius eſſet, & miſericors, ſibi tamen ex tunc incipiebat eſſe auſterus, nam non ſolum ſingulari abſtinentia ſenſuales appetitus frænare, ſed & leviſſimos quoſcumque defectus flagellis aſperis conſueverat expiare.

Converſatio ejus in Cœlis.

§. 1. Licet autem etiam dum in ſæculo verſaretur, animo Cœlum recoleret; magis tamen, ac magis abundans in ſcientia, & in omni ſenſu probavit potiora;

Anno 16. FF. Min. habitum ſuſcepit.

& annum ætatis ſextumdecimum ingreſſus, in Cuſtodia ſancti Euangelii, ſeu Extremaduræ (quæ nunc ſancti Gabrielis Provincia dicitur) Fratrum Minorum Diſcalceatorum habitum, & Euangelicam vivendi formam ſuſcepit.

§. 2. Quod conſilium inſigni prodigio approbavit Deus:

In alteram fluvii Tietar ripam divinitus trajicitur.

cum enim feſtinanti ad religioſi ordinis portum moram objiceret fluvius Tietar, qui tunc fortè imbribus intumuerat, neque ulla navigii facultas eſſet; effuſus in preces, in altera ſe ripa divinitus conſtitutum extemplò reperit Petrus. In cœnobio tam magnos in virtute ſtatim progreſſus fecit, ut ioitio tyrocinii emeritis Chriſti militibus emineret; ad omnium tamen pedes mirabili demiſſione proſternens ſe.

Virtutes eximio in tyrocinio Religionis.

§. 3. Præcinxit illum Deus virtute, & poſuit immaculatam viam ejus paupertate, religioſæ diſciplinæ rigore, rara oculorum modeſtia, incredibili ſiti cruciatuum magnam in omnibus excitavit admirationem ſui.

Rara oculorum modeſtia

§. 4. Solemnem profeſſionem, expleto tyrocinii anno emiſit, & ſeſe elevans ſupra ſe, humana omnia tranſcendens, & anhelans ad cœleſtia; oculis tamen in terram ſemper dejectis, ignorabat an Chorus Eccleſiæ (quem perpetuò adibat) fornice obductus eſſet, an laqueari; an cellula ſua ex lapidibus, an ex lignis conſtaret: Et exactis in quodam ſui ordinis cœnobio tribus annis, fratres oon ex vultu, ſed ex ſolo vocis cogooſcebat auditu.

Silentii rigor.

Silentii quoque rigore linguam reprimere ſtudens, per triennium quoſdam in ore lapillos detulit; ut vel ſic loquendi pruritum coerceret.

Anno ætatis 20. renunciatur Superior.

§. 5. Senili prudentia juventutem ſupergreſſus, vigeſimo ætatis anno præter ſacri ordinis morem, Cuſtos cœnobii ſanctæ Mariæ Angelorum renunciatus eſt; ubi tot chariſmatum dona cœlitus illi collata ſunt, ut ex eo jam tempore prodigiis coruſcaret.

Prodigiis coruſcat adhuc juvenis.

Cum enim annona omnis defeciſſet, ac fratres egredi ad petendam eleemoſynam prohiberentur (altiſſima oive Conventum obſidente) conqueri de Petro cœperunt, qui etiam rigente hyeme ipſis cogitare de craſtino vetuiſſet: quidquid menſæ ſupererat, quotidie in pauperes diſtribuere conſuctus: at ille certo ſciens enutriendos eſſe, qui jactaot cogitatum ſuum in Domino, juſſit ad oſtium querulos pergere, ubi ſuper acervum uivis poſtibus hærentem, prægrande caniſtrum refertum panibus invenerunt, tam importuno tempore, & itinere alta nive obſito, nonniſi ab angelis eo delatum: quam divinæ provideotiæ curam aliis quoque vicibus eſt expertus.

Alios ad ſanctitatem provocat.

§. 6. Sed mirabilior erat Petri vita, quæ ut viva lex perfectionis alumnos provocabat ad ſanctitatem pro quovis præconio ſufficeret referre illa, quæ de hoc viro ſanctiſſimo dixit ſanctiſſima pariter virgo Tereſia Carmelitarum Reformatorum parens; videlicet ne momento quidem diei, ac noctis Petrum ab oratione ceſſaſſe,

Oratio aſſidua.

& ne ſomnus oranti obreperet, flexis geoibus, cum quieti tandem indulgere cogebatur, ad ligni ſtipitem parieti infixum caput admoveret.

Cellæ anguſtia.

Illius cella, eadem Tereſia teſte, pedum quatuor longitudinem cum dimidio non excedebat; adeoque depreſſa erat, ut flexis genibus, & curvis ſemper humeris in illa hærere cogeretur.

Somnus arctiſſimus.

§. 7. Per quadraginta annorum decurſum ſeſquihoram tantum ſomno conceſſit. Jejunium amavit, adeout ad triduum ordinarie, & ad octo aliquando dies mediam protraxerit: aſperrimo præterea cilicio armatus,

Bractea ferrea corpus dilaniat.

bractea ferrea per viginti annos præfixis aculeis corpus dilanians, bis in die flagellis in ſe crudeliſſime animadvertens, itinera quamvis longiſſima, atque aſperrima, capite ſemper detecto, nudiſque pedibus per æſtus, & frigora ſuſcipiens; itaut cum nudum caput imbribus, & nivi exponeret, interdum capilli gelu concreti deciderent, & æſtate præfervida, exurentibus Solis radiis, capite vehementiſſime cruciaretur: reſpondere ſolitus interrogantibus, cur detecto capite ſemper incederet;

Detecto capite ſemper incedit.

nefas eſſe coram Deo tecto capite ambulare. Cum vetuſtum ac vilem ſaccum abluebat madidum corpori aptabat, quin etiam in gelidam aquam rigente hyeme ſeſe plerumque injiciebat. Præter hæc, familiare illi erat hyeme ſumma, urgente nivis frigore, depoſito pallio, feneſtram, & januam cellæ reſerare, ut frigidiſſimo excepto aere, & gelu, acrius torqueretur caro mox eximenda diris cruciatibus, cum feneſtram clauſiſſet, & januam.

Sæva membrorum maceratio.

Eò devenit hac ſæva maceratione membrorum, ut ex narratione ſanctæ Tereſiæ arido,

Google

arido, & exangui corpore, radicum arboris ſpeciem exhibuerit: oculis autem in caveam recedentibus, & ſulcatis perpetuò lacrymarum imbre genis mirabile Pœnitentiæ ſimulacrum videretur.

Amor in Deū.

Sacrum ſemper celebrat cum lachrymis.

§.8. Ex hac eximia vitæ ſanctitate vires hauſit ad egregia quævis præſtanda in honorem Divinitatis, eaque prodigioſo morum ſuorum exemplo aſſequi potuit. Latere ille quidem præoptaſſet, & paternam ſancti Franciſci humilitatem ſecutus, Regale Sacerdotium formidaſſet accipere; niſi ad illud Superiorum imperio coactus fuiſſet: Itaque non ſumens ſibi honorem, ſed vocatus a Deo tanquam Aaron Sacrum quotidie peragebat tam uberes in fletus effuſus, ut exitus aquarum deducentes oculi ejus viderentur fons hortorum, & puteus aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Libano.

Prædicationis uberes fructus

§.9. Juſſus etiam eſt ſuggeſtum aſcendere, ac verbi Divini panem ex tempore populis eſurientibus frangere: cumque de ore ejus erumperent quaſi ſagittæ potentis acutæ innumeros feliciſſime ſauciatos eruit de poteſtate tenebrarum, & tranſtulit in Regnum filii Dei. Præterea confluebant ad illum privatim erudiendi non modo infimi, & populares; ſed etiam nobiles, ac principes viri: quos mira ſuavitate, & efficacia verborum ad ſalutarem pœnitentiam invitabat. Confeſſarii tamen munus apud Carolum V. Cæſarem declinavit, captus amore ſolitudinis, & demiſſionis, ac metu diſcriminum aulæ regalis.

Plura cœnobia ſui ordinis ſanctiſſime temperavit, videlicet illud ſancti Honuphrii in provincia ſancti Gabrielis, ſancti Michaelis Placentiæ, aliaque: ſubinde Provinciæ Diffinitor, & Cuſtos, ac deinde omnium ſuffragiis in Provincialem electus eſt provinciæ ſancti Gabrielis; cujus regimini ſedulo incumbens exemplis, & verbis, quaſdam edidit conſtitutiones, quibus ſtrictioris Obſervantiæ nitor refloreret. In Luſitaniam quoque perrexit, ut naſcentem Arrabidorum provinciam juvaret, & promoveret.

Zelus paupertatis.

Anguſtiſſimū Reformationis Cœnobium conſtruit.

A Paulo IV. Cōmiſſarius Generalis Reformationis inſtitutus.

§.10. Cum autem arctiorem ſui ordinis diſciplinam vigere deſideraret, & longius extendi, ſuperatis graviſſimis difficultatibus, Divino munitus præſidio, & Apoſtolica fretus auctoritate, primum novæ reformationis cœnobium anguſtiſſimum, & pauperrimum ſub Immaculatæ Conceptionis titulo prope Pedroſum Caurienſis Diœceſis in Bæturia, vulgo Extremadura oppidum conſtruxit: ubi cum paucis ſociis, Apoſtolicam ſui Patris Franciſci vitam renovavit. Hinc à Paulo IV. Summo Pontifice ejuſdem Clementis, ac noſtro prædeceſſore Commiſſarius Generalis novæ Reformationis inſtitutus, alios ædificavit conventus; ex quibus, & quibuſdam aliis ejus ſe regimini ultro ſubdentibus, provinciam ſancti Joſephi fundavit: mox deſtinatis ad Regnum Valentiæ ſociis, Provinciæ ſancti Joannis Baptiſtæ fundamenta jecit. Ac tandem illud ſtrictiſſimum vitæ genus in varias Hiſpaniæ Provincias ad Indias, & Japonium uſque feliciter dilatatum eſt, ubi ex ipſa reformatione multi martyrio coronati ſunt.

§.11. Sanctam quoque virginem Tereſiam in ſtabilienda Carmelitarum reformatione indefeſſus adjuvit, itaut ipſamet teſtante, recentis illius propaginis ſit præcipuus promotor exiſtimandus. Et revera multas pro re tanta peregrinationes ſuſcepit, & labores tulit; immo & abſenti opem, & conſilium laturus aliquando miraculose apparuit.

Siccis pedibus tranſit flumina.

§.12. Quam gratum acciderit Deo ſtudium hoc obſervantiæ ſtrictioris, & quanto haberi vellet in pretio Seraphicum zelum hujus viri, Deus ipſe prodigiis ingentibus comprobavit; cum non ſolum rapidiſſimas Tagi, & alterius fluminis aquas ſiccis ipſe pedibus aliquando tranſivit; ſed & puer qui aſello inſidens caniſtrum panibus refertum ad illum, & Fratres deferebat, Petri de Alcantara nomine invocato jumentum impulit in flumen, quod ſolidum, ac tutum ſupra ſuas aquas ingreſſum eidem præbuit.

Cibum, & potum divinitus ſocio præbet.

Cum Joannes de Neira Petri in itinere ſocius, inedia, & ſiti confectus pene decideret, in loco, ubi ad orandum Sanctus hic vir ſe compoſuerat; fons illico erupit, & panis cum piſce ad eſum paratus apparuit.

Baculum aridum plantat, & in ficulneā creſcit.

Infixus ab eo terræ aridus baculus, in viridem ficulneam excrevit, cujus fructus etiam nunc ægris ſalutem redonant.

Patientia.

Humilitas.

Atrocem pertinacis mulieris injuriam non modo patientiſſime toleravit; verum etiam flexis coram ea genibus pro culpa, quam non patrarat, humillime deprecatus eſt.

Raptus in aere radios ex oculis emittit in crucem.

Semel Crucem in horto Pedroſi devotis oculis contemplans ſurſum ferri, & in aere coram ipſa ſuſpendi, & luciddiſſimos quoque ex oculis radios, in eamdem crucem emittere viſus eſt, candidaque nube caput ejus circumdari.

Prophetia.

§.13. Quendam adoleſcentem benedictionem ſuam enixe efflagitantem, cum ab urbe, quam primum recedere decreviſſet; de gravi diſcrimine, quod illi imminebat, in hæreticam quandam opinionem incidendi præmonuit.

Scholarem alium reſpiciens, mundo quamprimum renunciaturum, ſacrumque Religionis habitum ſuſcepturum divinitus agnovit.

Imbrem a Deo obtinet.

In magna ſiccitate, precibus ſuis copioſum à Deo imbrem obtinuit.

Per flammas innoxius incedit.

Accenſum ignem in quodam conventu, per flammas ipſas innoxius incedens ſine mora extinxit.

Demerſum in aquis mirabiliter extrahit.

Demerſum in puteo infantem, chorda qua cingebatur in eum locum demiſſa, mirabiliter extraxit.

Viſum reſtituit.

Mulieris oculos luce orbatos leviter tangens, data ei benedictione protinus illuminavit.

Fœminam a conſuetudine Dæmonis liberat.

Fœminam quandam à dæmone per multum temporis deceptam, de prava illa conſuetudine, quam cum maligno tentatore habuerat, commonefecit, & liberavit.

Nives in aere pendulæ.

In reditu ad conventum de Arenas à Civitate Abulæ, obrutus fuiſſet nivibus, quarum vis ingens è Cœlo devolvebatur; niſi ejus precibus coercitæ, in aere pendulæ conſtitiſſent, & prodigioſum tabernaculi genus artificioſo fornice compoſuiſſent, quo incluſus Petrus ab aliarum læſione nivium prohibebatur.

A copioſiſſimis imbribus non madefactus.

Procul diſtantibus corporaliter apparet.

Imbres quoque copioſiſſimi eum madefacere non ſunt auſi, quod etiam dum auguſtum Miſſæ ſacrificium offerret, ipſi & circumſtantibus ſemel evenit. Corporaliter videndum ſe præbuit plurimis procul diſtantibus: Prophetico lumine remotiſſima locorum, ac temporum ſpatio prædixit. Demum uſque adeo fuit in deliciis Divinitati, ut omnium vota, quando Petrus interceſſorem exhiberet ſe, implenda eſſe profeſſus fuerit ſanctæ virgini Tereſiæ, ut ipſamet ſibi ſemper accidiſſe fatetur.

Inter orandū in altum elevatur.

§.14. Et illius quidem preces adeo incenſæ erant igne Divino, ut inter orandum brachiis in modum crucis expanſis in altum ſæpiſſime ferretur; ac dum ſacrum faceret elevari in ſublime coram populo aliquoties conſpectus fuerit; immo

Digitized by Google

tanta ejus erat aſſiduitas orationis, ut nunquam ab ea ceſſaret, & intuentibus ipſum, homo alterius ſæculi videretur.

Mortalis infirmitas.

Mortis horam prædicit.

Edoctus ergo etiam, dum in terris agebat, ad cœlum evolare, tandem meritis plenus, ætatis anno ſexageſimo tertio in febrim, ac dolores moleſtiſſimos incidit. Augebatur ſimul cum ægritudine hilaritas Petri, prohibentis religioſam ſuam familiam a lacrymis, in quas ob amittendum amantiſſimum parentem agebatur. Eccleſiæ Sacramentis rite ſuſceptis, ac prædicta mortis hora, non jacens, ſed humi erectus in genua in altiſſimam extaſim diripuit; ac deinde ſenſibus reſtitutus: Lætatus ſum (inquit) in his, quæ dicta ſunt mihi, in domum Domini ibimus. Et manu fratribus benedicens; ita illos eſt allocutus: Non intuemini fratres mei, Sanctiſſimam Trinitatem, & Dominam meam glorioſiſſimam Virginem Mariam, & ſanctum Joannem Euangeliſtam? Quibus dictis adhuc excepto genibus corpore, migravit animo in cœlum, & ſancta Tereſia procul diſtans ab oppido de Arenas, in quo Petrus deceſſerat, illum vidit recto, & lucido tramite delatum ad ſempiternam fœlicitatem; ac ſæpe poſtea eidem oranti apparuit plenus immenſa gloria & puriſſimæ lucis radiis circumfuſus. Corpus verò pulcherrimum cœleſti quodam colore perfuſum, oculis apertis, & miro ſplendore radiantibus, ſuaviſſimo de membris odore manante, intuentes replebat admiratione, utque fidelium adventantium devotioni ſatisfieret, in eminentiori extra portam loco expoſitum fuit, ad cujus conſpectum populus ſuſpirius, ac vocibus ſanctum inclamabat, auxilium ab eo petebat, vel minimam habitus particulam pro ſummo quilibet bono reputabat. Inde proceſſum eſt ad funus, numeroſo populo cum facibus, ac candelis accenſis ſacrum depoſitum comitante. Contigit autem inter cætera notabilia, quod Cœlum imbre, ac vento furens, delato in medium corpore ſubito placaretur, dum in circuitu omnia ſtreperent, & inundarent, ita ut à valetudinario, in quo deceſſerat, uſque ad conventum duobus milliaribus diſtantem, quieto cœlo omnes immadefacti proceſſerint, & ceram pro funere honorando accenſam in tanto ſpatio nihil imminutam reperint. Ejus corpus in Eccleſia Fratrum Minorum Diſcalceatorum depoſitum, ſingulari populorum veneratione inviſitur.

Extaſis.

In genua erectus lucidiſſimi grat in Cœlum.

Plenus gloria apparet Sanctæ Tereſiæ.

Splendor ex oculis, & odor manat è membris.

Sanctum inclamat populus.

Mirabilia in funere.

Sepultura.

Annus, & dies obitus.

§.15. Exceſſit ann. ſalutis milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſecundo, xviij. die Octobris.

Poſt mortem miracula.

Plurimis etiam poſt mortem miraculis coruſcavit.

Greſſum reſtituit.

Alphonſus Sanchez faber lignarius, fracti crutis integrandi mortalem omnem ſpem projecerat; ſed ad ſepulchrum Petri, momento temporis convaluit.

Ab exitiali morbo liberat.

Laborantem exitiali morbo Mariam de Paramo, & à Medicis deſperatam, hauſtus aquæ reliquiarum Petri contactu ſacræ, dicto citius integræ ſanitati reſtituit.

In extremis laborantem ſanat.

Sacramento Extremæ Unctionis munita jam erat Maria Velaſquez, quæ Petri opem expoſcens illico ſurrexit incolumis.

Pedibus contractum redintegrat.

Franciſcus Ramirez ſexennis puer cruribus contractus; oleo lampadis ante Petri ſepulchrum lucentis inunctus, repentè ſanatur.

Fracta latera ſanat.

Balthaſari Rodriguez ſexenni puero, fracto utroque latere, ac defluentibus inteſtinis penè confecto; effuſæ ante Petri ſepulchrum preces, ſaluti fuerunt,

Greſſum reddit.

Franciſca Martinez triennio claudicaus, quæ deſperata fracti pedis ſalute, genibus, & manibus reptaverat ad Petri ſepulchrum, incolumis, & ſolido pede innixa, regreſſa eſt domum.

Auditum, & viſum reſtituit.

Utraque aure ſurdus Bartholomæus Garzia contactu aquæ, cui fuerant admotæ Petri reliquiæ, recuperavit auditum: & eodem contactu viſum momento recepit Iſabella Gonzalez a tribus menſibus cæca, & fœdo apoſtemate laborans in dextero genu Joannes puer bimus, repente convaluit.

Ad ſepulchrũ concurſus.

§.16. Jacuit autem Petri corpus per multos annos in humili loco, in quo primo reconditum fuerat, ſed cum undique ad illud ex tota conflueretur Hiſpania; Epiſcopi Abulenſis auctoritate, in locum decentiorem a Religioſis conventus de Arenas tranſlatum eſt, & oleo ſimilem liquorem diſtillans repertum, candidis velis fuit involutum retenta quadam reliquiæ particula, & in arca prope altare majus iterum muro incluſum.

Liquorẽ corpus diſtillat.

§.17. Gratias igitur immortales agebat omnipotenti Deo idem Clemens prædeceſſor, & in illo cor ſuum exultabat, quod nullis ejus ſuffragantibus meritis; ſed altitudine divitiarum ſapientiæ, & ſcientiæ ſuæ, hanc ſervi ſui Petri de Alcantara Canonizationis ſolemnitatem, per ejus humilitatis miniſterium ad ſui nominis gloriam, & catholicæ ſidei exemplum voluerit celebrari. Cum enim præter eximia prodigia, quibus Petri vita emulsit, poſt mortem etiam quamplurimis aliis miraculis, ut ejus ſanctitatem teſtaretur Deus, aditus aperiebatur ad ſacros honores Petro deferendos.

Fama ſanctitatis.

§.18. Propterea crebreſcente fama ejus ſanctitatis, venerationis, & miraculorum, editi ſuper his fuere proceſſus auctoritate Apoſtolica, & ordinaria: & accedentibus precibus claræ mem. Philippi III., & IV. Catholicorum Hiſpaniarum Regum, necnon ferè omnium Hiſpaniæ regnorum, cæteriſque de more peractis, Sacra Rituum Congregatio, cui ſupradictorum proceſſuum reviſionem injunxerat Gregorius Papa XV. etiam prædeceſſor noſter, tunc ſuus, reſpondit referente bon. mem. Marco Antonio tituli ſancti Euſebii Presbytero Cardinali Gozadino, juxta ſeriem relationis trium cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorum, pluries examinatam fuiſſe cauſam ſervi Dei Petri de Alcantara, ac pleniſſimè conſtare de validitate proceſſuum, fama ſanctitatis; fidei puritate, cæterarum virtutum excellentia, reliquiarum, ac ſepulchri veneratione, & plurimis tandem miraculis: ac propterea poſſe, ſi Summo Pontifici placuiſſet, eundem Petrum Sanctum, ac in Cœlis regnantem, omnibus fidelibus ſolemni Canonizatione proponi venerandum; dum interim Epiſcopus Abulenſis in Capellam quandam novam à ſe dedicatam, ſacrum ejus corpus odorem ſuaviſſimum ſpirans ſolemniter tranſtuliſſet, præſentibus nonnullis Hiſpaniæ Magnatibus, qui ferendis reliquiis nobiles humeros ſubmiſerunt.

Validitas proceſſuum.

Corporis trãſlatio.

Beatificatio.

§.19. Quapropter idem Gregorius XV. fel. recor. prædeceſſor noſter, tunc ſuus, annuit precibus ejuſdem Philippi IV. Regis, & Miniſtri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum; atque Petrum Beati titulo inſignivit die decima octava Aprilis anno ſalutis milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo; ac de eo tanquam de Confeſſore non Pontifice die decima nona Octobris, qua ipſius memoriam celebrandam eſſe ſtatuit ubique terrarum ab univerſo Ordine Minorum Obſervantium utriuſque ſexus: In Oppido verò de Al-

can-

Digitized by Google

eantara, ubi natus eſt, atque in altero de Arenas, nbi corpus ejus requieſcere acceperat, ab omnibus tam Regularibus, quam Sæcularibus Clericis recitari Officium poſſe, & Miſſam celebrari, datis deſuper literis in forma Brevis conceſſit. In provincia verò S. Joſephi, cujus Auctor extitit Petrus, à Fratribus Diſcalceatis de illo veluti de Patrono etiam cum Octava Officium, ac Miſſam celebrari poſſe.

Proceſſus alius ob decreta Urb. VIII.

§.20. Deindè verò novus proceſſus conditus eſt ob nova Decreta ab Urbano VIII. edita, & fama ſanctitatis perſeverans, & creſcens fidelium veneratio reperta eſt.

Innocent. X. comprobat miracula.

§.21. Alia deinde miracula a fel. rec. Innocent. X. prædeceſſore noſtro, tunc ſuo, comprobata ſunt die 8. Martii 1650. cum proceſſus novi ſuper his, quæ poſt Petri Beatificationem formati fuiſſent, inſtantibus in primis iteratis ſupplicationibus Epiſcoporum, Principum, ac Civitatum totius Hiſpaniæ.

§.22. Repetito Voto Sac. Rituum Congregatio die 12. Aprilis anno 1660. cenſuit poſſe tuto deveniri ad ſolemnem Petri Canonizationem, ac in Domino plurimum expedire, ut diuturnæ mortificationis aſſiduus labor planè ad prodigii genus accedens, argumentum inſigne perfectiſſimæ charitatis in Deum cum ſalubri animarum profectu ſane admirabili Chriſtifidelibus colendus, & imitandus omnino proponeretur.

Alexand. VII. obitu remorata Canonizatio.

§.23. Sed interim ſucedente interitu fel. rec. Alexandri VII. prædeceſſoris noſtri, tunc ſui, quo annuente Decretum ſupradictum emanaverat ab eadem Sacr. Rituum Congregatione, & eodem Clemente ad Sancti Petri Cathedram evecto priores diligentiæ fuerunt inſtauratæ, & accedentibus novis Principum Catholicorum inſtantiis præſertim verò Regis Catholici Caroli II. ſecretum Conſiſtorium fuit habitum die 18. Martii Anno 1669. in quo per Venerabilem Fratrem noſtrum, tunc ſuum, Martium Epiſcopum Portuenſem S.R.E. Cardinalem Ginettum ſtatus Cauſæ Beati Petri relatus fuit; & omnium Cardinalium, qui adfuerunt, ſuffragia dixerunt placere eis, ut idem Clemens ad ſolemnem Canonizationem deveniret.

Carolus II. Rex Hiſpaniarum inſtat pro Canonizatione.

§.24. Quapropter ſequente publico Conſiſtorio, in quo de Canonizatione dicti Beati Petri verba fecit dilectus etiam filius Alexander Capraria, noſtræ, tunc ſuæ Conſiſtorialis Aulæ Advocatus, & nomine præfati Caroli Regis, necnon Regnorum prædictorum, ac Miniſtri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum eidem Clementi prædeceſſori fuit humiliter ſupplicatum.

Clemens IX. Jejunia indicit, & indulgentiam concedit.

§.25. Idem Clemens prædeceſſor noſter, in tam gravi cauſa orationibus, & jejuniis publice indictis, & conceſſa pro hoc fidelibus indulgentia, Divinæ voluntatis beneplacitum explorare ſtategit.

Dies Canonizationis indicitur.

In ſemipleno poſtmodum Conſiſtorio Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, (de quorum numero tunc eramus) ſcripta ſuffragia Canonizationis ſolemnitatem approbantium, eidem Clementi prædeceſſori diem Dominicum in Albis unanimiter innuerunt.

Canonizatio.

§.26. Tandem cum nihil aliud deſideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, S.R.E. antiqua conſuetudine, ac novorum decretorum præſcripto agenda, & obſervanda erant, dicta die Dominica in Albis, quæ erat quarto Kalendas Maji, anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo nono, Pontificatus ſui anno ſecundo: in Sacroſancta Beati Petri Apoſtolorum Principis Baſilica, in qua ſolemni ritu cum ejuſdem S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & familiaribus ſuis, Clero Sæculari, & Regulari, & maxima populi frequentia mane convênit, poſt repetitas pro Canonizationis decreto petitiones, nomine ejuſdem Caroli Regis a dilecto etiam filio noſtro, tunc ſuo, Jacobo tituli Sancti Sixti Presbytero Cardinali Roſpiglioſo nuncupato: poſt ſacros hymnos, litanias, aliaſque preces, poſt Spiritus Sancti gratiam rite imploratam ad honorem Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem fidei Catholicæ, & Chriſtianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini noſtri Jeſu Chriſti, Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac ejus matura deliberatione præhabita, & divina ope ſæpius implorata, ac de Venerabilium, Fratrum noſtrorum, tunc ſuorum, Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Urbe exiſtentium conſilio, Beatum Petrum de Alcantara Sanctum eſſe decrevit, & definivit, ac Sanctorum Catalogo adſcripſit, ſtatuens ab univerſali Eccleſia quolibet anno decima octava Octobris, illius obitus die memoriam ejus inter Sanctos Confeſſores non Pontifices, pia devotione recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Sancti feſtum decernitur.

§.27. Poſtea idem Clemens prædeceſſor noſter, ejuſdem Sancti feſtum die decima nona Octobris celebrari quotannis decrevit, in qua die omnibus Chriſtifidelibus, qui aliquam ex Eccleſiis univerſi Ordinis Sancti Franciſci tam Fratrum, quam Monialium, tam hactenus erectis, quam in poſterum erigendis; & ubicumque locorum exiſtentibus viſitaverint, indulgentiam plenariam perpetuam conceſſit.

Indulgentia plenaria perpetua.

Pontificis gratiarum actio.

§.28. Deo igitur Optimo Maximo, a quo eſt omne datum optimum, & omne donum perfectum gratias agere eundem Clementem prædeceſſorem decebat, qui benedixit hunc Servum ſuum in omni benedictione ſpirituali, ut eſſet ſanctus, & immaculatus coram ipſo, & curreret in via mandatorum Divinorum, dilatato corde ab eximia charitate: cumque illum Divina pietas huic noſtro ſæculo indulſerit, qui antiquæ prodigia ſanctitatis inſtauraret, eundem ſingulari cultu proſequeretur, ejuſque auxilium in hiſce Chriſtianæ reipublicæ neceſſitatibus enixius imploraret.

Decreti confirmatio.

§.29. Ne autem de Decreto, Definitione, Adſcriptione, Statuto, Conceſſione, aliiſque præmiſſis, pro eo quod ipſius Clementis prædeceſſoris literæ ejus ſuperveniente obitu confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæſitari: volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod Decretum, Definitio, Adſcriptio, Statutum, Conceſſio, aliaque præmiſſa a dicta die quarto Kalendas Maji ſuum conſequantur effectum; ac ſi ſuper illis ipſius Clementis prædeceſſoris literæ ſub data ejuſdem diei confectæ fuiſſent, prout ſuperius enarratur. Quodque præſentes literæ ad probandum plene Decretum, Definitionem, Adſcriptionem, Statutum, Conceſſionem, aliaque præmiſſa ubique ſufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Publicatio, & fides.

§.30. Cæterum quia difficile foret præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ubi opus eſſet deferri;

ferri; Volumus ut earum exemplis etiam impreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quę ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

D. P. Ann. 1. Die 11. Maji. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo. Quinto Idus Maji, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Fgo Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† *Ego Franciſcus Epiſcop. Oſtien. Card. Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius.*
† *F. M. Epiſcopus Tuſculanus Card. Bruncatius.*
†
†
† *Ego Uldericus Epiſcopus Albanenſis Card. Carpineus.*
†
† *Ego Virginius tit. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Urſinus.*
†
† *Ego Cæſar. tit. SS. Quatuor Coronator. Presbyt. Card. Facchenettus.*
†
†
† *Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardin. Cybo.*
† *Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.*
† *Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odeſcalcus.*
†
†
† *Ego Aloyſius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.*
† *Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Ottbobonus.*
† *Ego Laurentius tit. S. Chriſogoni Cardin. Imperialis.*
†
†
† *Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cælio Presb. Card. Santacrucius.*
† *Ego Jo. Baptiſta tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada.*
† *Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.*
† *Ego Octavius tit. S. Cæcilia Presbyt. Card. de Aquaquiva, & Aragonia,*
† *Ego Carolus tit. Sanctæ Priſcæ Presbyt. Cardin. Pius.*
† *Ego Carolus tit. S. Euſebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.*
† *Ego Flavius tit. S. Maria de Populo Presb. Card. Chiſius,*
†
† *Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Cardinalis Franzonus.*
†
† *Ego Petrus tit. Sancti Caliuti Presbyt. Cardinalis Vidonus,*
†
†
†
†
† *Ego Nereus tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyt. Card. Corſinus.*
† *Ego Carolus tit. S. Anaſtaſiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus.*
†
†
† *Ego Carolus tit. S. Suſannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa.*
† *Ego P. tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyt. Card. de Alteriis.*
† *Ego Cæſar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Presbyt. Card. Raſponus.*
†
†
†
† *Ego Carolus tit. S. Mariæ de Ara-cœli Presbyt. Card. Robertus.*
†
†
†
†
† *Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Roſpiglioſus.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Haſſia.*
† *Ego Carolus Sancti Cæſarei Diacon. Card. Barberinus.*
† *Ego Decius Sancti Euſtachii Diacon. Cardinalis Azzolinus.*
† *Ego Franciſcus Maria SS. Viti, & Modeſti Diac. Card. Mancinus.*
†
† *Ego Paulus tit. Sancti Georgii Diac. Cardinalis Sabellus.*
†
†
†
† *Ego Sigiſmundus S. Mariæ in Domnica Diac. Card. Chiſius.*
†

I I.

Confirmatio Privilegiorum pro Priore Domus Regularis Militiæ, ſeu Ordinis Militaris de Calatrava nullius Diœc. Toletanæ, ac extenſio ad uſum inſignium, & indumentorum Epiſcopalium.

CLEMENS EPISCOPUS Hactenus non impreſſa.

Serv. Servor. DEI, Ad perp. rei mem.

DEcet Romanum Pontificem ad ea Vota, per quæ Militarium Ordinum quorumlibet, eorumque Prælatorum honori, necnon Divini cultus Proœmium.

Digitized by Google

tus celebritati peramplius conſulitur, libenter intendere, ac in his paſtoralis officii ſui partes favorabiliter interponere, prout ad Altiſſimi laudem, & gloriam proſpicit, in Domino ſalubriter expedire.

Indultum Alexandri VI.

§.1. Exhibita ſiquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii moderni Prioris Domus Regularis, ſive conventus Majoris Militiæ, ſeu ordinis Militaris de Calatrava nullius Diœceſis provinciæ Toletanæ petitio continebat, quod licet ipſe, & pro tempore exiſtens Domus, ſeu conventus hujuſmodi Prior, ex Indulto eidem Priori per felic. recor. Alexandrum Papam VI. prædeceſſorem noſtrum ſub dat. octavo Kalen. Decembris, anno Domini milleſimo quingenteſimo primo conceſſo, quamplurimis præeminentiis, & prærogativis gaudeat, ſignanter in Domus, ſeu conventus, & Domorum, ſeu conventuum, ac locorum Militiæ, ſeu Militari ordini hujuſmodi ſubjectorum, & ad eamdem Militiam, ſeu eumdem Militarem Ordinem communiter, aut diviſim ſpectan., & pertinen. (quamvis pleno jure non ſubſint) Parochialibus, aut aliis Eccleſiis, poſt Miſſarum, ac Veſperarum, & Matutinorum ſolemnia benedictionem ſolemniter Populo intereſſenti (dummodo inibi Antiſtes Catholicus, aut Sedis Apoſtolicæ Legatus præſens non ſit, aut ſi præſens fuerit ejus ad id expreſſus accedat aſſenſus) elargiendi, ac quibuſcumque Fratribus, ſeu Militibus, & perſonis Militiæ, ſeu Militaris Ordinis hujuſmodi quatuor minores Ordines conferendi, Caſulas quoque, & ornamenta, aliaque Paramenta, & vaſa Eccleſiaſtica pro Eccleſiarum prędictarum uſibus benedicendi, ac Cœmeteria, quotieſcumque ſanguinis, vel ſeminis emiſſione, vel ſuffuſione polluta fuerint, ac execrata, (aqua tamen prius per aliquem Catholicum Antiſtitem benedicta) reconciliandi, aliaque faciendi, & exercendi gaudeat. Nihilominus dictus Prior in Domo, ſeu conventu majori Militiæ, ſeu Militaris Ordinis hujuſmodi veſte Eccleſiaſtica cum bireto nigro, & chlamyde, ſeu palliu albo Militari cum chordulis, floccis, ac Cruce rubea utitur, foris vero, & extra illum in habitu Clericali tantum cum Cruce Militari incedit.

Caroli Hiſpaniarum Regis preces.

§.2. Cum autem, ſicuti eadem expoſitio ſubjungebat indecorum ſit, ut qui Pontificalia tractat, & exercet, Pontificalibus non utatur. Nobis propterea pro parte dicti moderni Domus, ſeu conventus majoris hujuſmodi Prioris, per dilectum filium Ignatium Velarde Sacriſtam majorem dictæ Militiæ, ſeu dicti Militaris Ordinis, uti a Chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Carolo Hiſpaniarum Rege Catholico, ejuſdem, ac S. Jacobi de Spatha, & de Alcantara Militiarum, ſeu Militarium Ordinum hujuſmodi in ſpiritualibus, & temporalibus tractandis Agentem, ſeu Procuratorem Generalem conſtitutum, humiliter ſupplicatum fuit, ut primo dictæ Militiæ, ſeu primo dicti Ordinis Militaris, & Domus, ac conventus majoris hujuſmodi, illiuſque Prioris decori, & ornamento conſulendo, ei, ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.3. Nos igitur, qui honeſtis petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus proſequimur opportunis, dictum modernum Priorem, ac Ignatium prædictum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati (& ex Voto Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper Ritibus Eccleſiaſticis præpoſitæ) moderno, & pro tempore futuro Domus, ſeu conventus majoris hujuſmodi Priori, ut ipſe de cætero perpetuis futuris temporibus, tam in primo dicto, ſeu primodicti, quam aliis quibuſcumque aliarum Militiarum, ſeu aliorum Ordinum Militarium hujuſmodi Domibus, Eccleſiis, & locis, ac alias ubicumque locorum, & gentium mozzetta, & habitu, aliiſque inſigniis, & indumentis Epiſcopalibus, quibus S. Jacobi de Voles, & S. Marci de Leon Militiæ, ſeu Militaris Ordinis S. Jacobi de Spatha Domorum, ſeu conventuum Priores pro tempore (ex plurimis Summorum Pontificum prædeceſſorum Noſtrorum, per rec. mem. Pium Papam V., etiam prædeceſſorem Noſtrum ſub dat. Romæ quinto Idus Januarii, anno Domini milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto confirmatis, & approbatis privilegiis, & indultis, quæ ad primo dictam Militiam, ſeu primo dictum Militarem Ordinem ad ſupplicationem clar. mem. Caroli V. Romanorum Imperatoris per piæ mem. Paulum Papam III. ſimiliter prædeceſſorem Noſtrum in ejus literis ſub dat. etiam Romæ anno ejuſdem Domini milleſimo quingenteſimo quadrageſimo tertio Nonis Auguſti, Pontificatus ejus ſexto, extenſa, eidemque communicata fuerunt) gaudent, utuntur, & incedunt, uti, ac cum illis, & in illis ſemper, ubi, quando, ac quoties ipſi Priori libuerit, incedere, & ea ubicumque, & quandocumque geſtare libere, & licite valeat Apoſtolica auctoritate, (citra tamen aliquam communicationis privilegiorum, & indultorum hujuſmodi approbationem) concedimus, & indulgemus, ac plenam, liberam, & omnimodam facultatem, licentiam, & auctoritatem impartimur.

Uſus inſigniũ, & indumentorum Epiſcopalium.

Ad libitum Prioris.

Derogat contrariis.

§.4. Decernentes irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon primo dictæ Militiæ, ſeu primo dicti Ordinis Militaris, ac quarumcumque illius Domorum, ſeu conventuum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, conceſſionis, indulti, infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1670. Sexto Non. Martii, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Ann. 1. die 2. Martii 1670. ab Incarnatione.

III.

Digitized by Google

III.

Bulla, ſive Literæ Decretales Canonizationis S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Ordinis B.M.V. de Monte Carmelo, quam Clem. IX. Pont. Max. una cum B. Petro de Alcantara Sanctorum Catalogo adſcripſit, a SSmo Clemente X. expedita.

Nunc primò impreſſa.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. DEI. Ad perp. rei mem.

Proœmium.

RAtioni conſonum, & juſtum reputamus, ut Romanorum geſta Pontificum, præſertim majorem Dei gloriam, & Sanctorum ejus laudes, & honorem concernentia, ſuper quibus, eorum ſuperveniente obitu, Literæ Apoſtolicæ confectæ non fuerunt, illa univerſis Chriſtifidelibus pateant. Dudum ſiquidem fel. rec. Clemens Papa IX. prædeceſſor noſter pie attendens, quod ſingulari Divinitatis conſilio factum erat, ut in illo potiſſimum tempore, quo peſſimi Veteratores, & errorum Magiſtri apud multas gentes, ac præſertim in ſeptentrione bellum Religioſis Familiis indixerant, irridentes Sanctiſſima vota quibus perfectionis ſtudio ducti Chriſtifideles ſe Divino famulatui conſecrabant ſpeciali cultu, floruiſſent in Sacris Ordinibus quamplurimi Sanctitate conſpicui, qui cæteris exemplo præluce- rent, & currerent in via Divinorum mandatorum, & conſiliorum ad confundendam Lutheri, & ſociorum inſaniam, & carbones ignis ſuper illorum capita congerendos; quoniam vero virginitatem præcipue contemnebant nequiſſimi hoſtes cœno voluptatum immerſi, ſponſus Divinus, qui paſcitur inter lilia, excoluit Sacris in hortis pulcherrimos flores, quorum Cœleſtis odor alios illicio ſuaviſſimo invitaret ad ſtudium angelicæ hujus virtutis: Hinc præter Tereſiam a Jeſu, Roſam de Sancta Maria, aliaſque plurimas nondum albo Sanctarum aut Beatarum adſcriptas, exhibuit admirationi, & cultui populorum Sanctiſſimam Virginem Mariam Magdalenam de Pazzis, cujus ea fuit Cœleſtium virtutum fragrantia, ut cæleſtem ſponſum allexerit ad illam anulo ſubarrhandam; tanto autem divini amoris æſtu in mediis virginitatis nivibus ardebat, ut prodigioſa, & propemodum inaudita ſint argumenta beatiſſimi incendii, quæ præbuit in exceſſibus mentis, quibus frequentiſſime colloquebatur cum Deo. Illam igitur Sanctarum numero adſcribere Divini Spiritus ductu decreverat, ad ſolatium, & exemplum infœlicis hujus ſeculi, cui ſingulare præſidium ſperabat ab illa, quæ hoc ipſum ſeculum virtutum ſuarum prodigiis illuſtraverat; & gratias humillimo obſequio perſolvit omnipotenti Deo, qui ſicut ineffabili providentia, nullis ſuis meritis, Eccleſiæ ſuæ ipſum præeſſe voluerat, ita reſervare ei dignatus erat Sanctiſſimam hanc Sponſam ſuam ſupremo cultu exornandam, ut celeberrima Mariæ Magdalenæ Sanctitas teſtimonio etiam ſuo comprobaretur.

Ad confundendam Lutheri, & Sociorum inſaniam irridentiũ Religioſa Vota; plures ſanctitate conſpicui in SS. Ordinibus floruerunt.

Contra eoſdem Virginitatem impugnantes plures Virgines exhibuit Deus admirationi, & cultui populorum.

Inter eas fuit S. Maria Magdalena de Pazzis.

Hæc prodigioſa, & inaudita argumẽta Divini amoris præbuit.

Clemens IX. eam decrevit canonizare.

Gratias agit Deo hanc Canonizationem ſibi fuiſſe reſervatam.

Nativitas S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis ejuſq; Illuſtres Parentes.

Sanctiſſima hæc Virgo exorta in lucem eſt Florentiæ ſecunda Aprilis die anni milleſimi quingenteſimi ſexageſimi ſexti, ex Illuſtribus Parentibus Camillo de Pazzis, & Maria Bondelmontia. Catharinæ nomen inditum illi fuit, quod immutavit cum Sacræ Familiæ nomen dedit. Ab ipſis incunabulis ſignatum ſuper illam viſum fuit lumen vultus Divini, adeo ut ætatis præjudicium ſupergreſſa cæleſtibus rebus inhiaret, & quaſi jam mundo nuncium remiſiſſet, ſericas veſtes abhorreret, & integra die ſoluta in fletum fuerit, coacta Patris imperio nobile indumentum adhibere Domo egreſſura. Nedum illi rationis uſus diluculum affulſiſſe per ætatem poterat, cum frangere cœpit eſurienti panem ſuum, conſueta in pauperes erogare jentaculum matutinis, & pomeridianis horis illi tributum, ſtatim ad Sponſi Divini nuptias adulta viſa eſt, ideoque in illius perpetuo complexu vivebat, de illo tantum loqui, vel de eo loquentes audiri cupiebat, & in ſecretis gyneceis aſſiduo hærebat in contemplatione divinarum rerum: præſertim affecta mirifice erga Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, quo recens refectos avidiſſimè alloquebatur, quaſi tunc præſentia in illis frueretur Chriſti ſervatoris, qui dixit, *Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem in me manet, & ego in eo.* Cum autem illius animum ſubibant crimina quibus offendi ſuum Deum audiverat, exulcerati cordis dolorem incredibili fletu proteſtabatur.

A pueritia pompas abhorret.

Sua jentacula pauperibus diſtribuit.

De Chriſto Jeſu ſemper loqui, aut loquentes audire cupiebat.

Recens refectos Euchariſtiæ Sacramento avidiſſimè alloquebatur.

Incredibili fletu dolet de offenſis in Deum.

Anno ætatis decimo feria quinta ſanctioris hebdomadæ contemplata charitatem eximiam, qua ſe mortalibus in auguſtiſſimo Sacramento cibum Chriſtus exhibuit, perpetuum illi munus devovit virginitatem ſuam; ac deinde quotieſcumque a parentibus mortalis ſponſi mentionem fieri audivit propemodum exanimari viſa eſt: ac certe ſubituram ſe potius mortem profitebatur, quam unquam a concepto propoſito reſilire, beatius videri ſibi dicens in carne imitari vitam angelicam, quam ex carne mortalium numerum augere. Matrem ergo ſollicite conciliare ſibi ſtudebat, ut ad Sanctimonialis vitam (ad quam avidiſſime ferebatur) liberum ſibi iter indulgeret. Patri vero ſancte aſſerebat, ſe potius violenta morte extinguendam, quam dimovendam a ſemel concepto religioſæ vitæ propoſito.

Anno 10. Votum vovit perpetuæ Virginitatis.

Profitetur mortem potius ſubire, quam à concepto propoſito reſilire.

Sibi Matrem conciliat, ut Sanctimonialis vitam poſſit aſſumere.

Suam in propoſito conſtantiam Patri teſtatur.

Ruri cum degeret pauperes puellas Chriſtianæ fidei rudimentis imbuebat, ut quæ libentius, & certatim confluerent ſingulis quibuſque feſtis diebus, plerumque illis ſudariola, & gremialia, aſſentiente matre, donabat, cumque nacta eſſet ruri pabulum hoc eximiæ virtutis, egerrime repetebat urbem, in qua tamen ſolitudinem inveniebat in ædium angulo piis precibus inſiſtens, ac ſedulo ſatagens, ut id ipſum domeſtici omnes præſtarent. Exinde Cœnobium Monialium S. Joannis Equitum ingreſſa, ut ibidem, ut aſſolet, aliquot annos excoleretur, ea præbuit cæleſtis indolis argumenta, ea charitatis, obedientiæ, & humilitatis ſpecimina, ut Moniales Sanctam illam fore, ac divæ Catharinæ Senenſi non imparem præſagirent. Ægris præſertim ſolicitam operam adhibebat, illas ſacrorum voluminum lectione reficiens, & ignito de rebus Divinis eloquio ad cœleſtem amorem erigens. Ipſa vero adeo vulnerata erat jaculis charitatis, adeo inebriata nectare Beatorum, ut vultu præſeferret Cordis incendium, ideoque accenſæ Roſæ ſpeciem interdum exhiberet: inſtar ſyderum illius oculi ſcintillarent; immo angelicæ formæ radiis intuentes bearet.

Ruri pauperes puellas in Chriſtiana fide erudiebat.

Urbem repetens domi in angulo piis precibus inſiſtebat.

Monaſterium Monialium S. Joan. Equitum ut excoleretur ingreditur.

Monialium de ea præſagium.

Ægris aſſiſtebat illas SS. Voluminũ lectione reficiẽs.

Interdum vultu præfert ſpeciem accenſæ Roſæ.

Sextodecimo ætatis anno uberrima profuſione lacrymarum a parentibus tandem extorſit facultatem religioſi habitus ſuſcipiendi, & gaudio

Digitized by Google

Anno ætatis ſuæ 16. Monaſterio S. Mariæ de Angelis Ord. Carmel. aſcribitur.
Ad crates ferreas nunquam acceſſit, niſi coacta præcepto ſuperioris. Colloquia Parentum, & Conſanguineorum abhorrebat.
Silentii leges ſervabat religioſiſſime.

dio triumphans in monaſterio S. Mariæ de Angelis (cujus parietes ſuaviſſime oſculabatur) ordini Carmelitarum adſcripta eſt. Atque is in illa ſtatim ſolitudine amor exarſit, ut nunquam ad ferreas crates acceſſerit, niſi præcepto ſuperioris coacta: quod ſi aliquando a ſuis illam latebris abſtrahebat, ad ſupplicium impellere videbatur; ipſorum etiam parentum, & conſanguineorum colloquia, præſertim virorum, averſabatur. Præterea mirum in modum ſolicita erat, ne fruſtra contereretur tempus, quod divinis colloquiis conſecrandum erat. Et quia *juſtitiæ Cuſtos ſilentium eſt*, illius leges ſervavit religioſiſſime.

Etiam in arduis obedientiſſima fuit. Quæ ipſi Deus in extaſim raptæ imperabat nonniſi de conſenſu ſuperioris exequebatur.
Paupertatis amantiſſima fuit.
Monialibus reſpondebat eo ſemper ſpiritu vivendũ, quo fuerant ingreſſæ, & Ordinis inſtitutum præferendum privato commodo.

A ſuperiorum nutu ne latum quidem unguem diſcedebat, licet non raro imperarent ardua; imo etiam illa, quæ in extaſim raptæ virgini Deus imperabat, nonniſi accedente ſuperioris aſſenſu, exequebatur. Sanctiſſimo ambitu vilium officiorum incendebatur. Paupertatis amantiſſima geſtiebat, ſi quid interdum vitæ neceſſarium illi defuiſſet: novam nunquam, ſed magis attritam veſtem quærebat; cumque omnium ſe ſe virtutum ideam Monialibus exhiberet, iiſdem interrogantibus, quo pacto religioſa vita inſtituenda ſit, reſpondere ſolebat, eo ſemper ſpiritu vivendum, quem prima ingreſſus die conceperant, ac nullum privatum commodum ſacri ordinis inſtituto præferendum.

Anno ætatis ſuæ 17. profeſſionem emittit.
Domeſticos Monialium labores noctibus peragebat ut illæ ſecum tranſigerent dies in rerum Divinarum contemplatione.
Studio Orationis æſtuabat.
Ajebat Chriſti ſponſam non appellandam, quæ inter orandum S. C. Eccleſiæ memor non eſſet.
Choro nunquam defuit niſi ob ægritudinem.

Incredibili ardore animi Profeſſionem emiſit decimoſeptimo ætatis anno: & de claritate creſcens in claritatem uſque ad perfectum diem, ut Sorores omnes Divino amore incenderentur, illarum munera obibat, domeſticos labores noctibus peragens, quas plerumque traducebat inſomnes, ut illæ ſecum tranſigerent dies in divinarum contemplatione rerum. Quod ſi aliquando repugnantem ſomnus opprimeret, miro pudore ſuffuſa, flagellis corpuſculum cruentabat, & ad opus regrediebatur, ſed quod in aliis fovere satagebat orandi ſtudium, mirifice illo ipſamet virgo æſtuabat, & perpetuis precibus S. Deo Eccleſiam commendabat, dicere conſueta Chriſti ſponſam non appellandam eſſe Sanctimonialem illam, quæ inter orandum ſedulo memor non eſſet Sponſæ Divinæ Catholicæ Eccleſiæ. Choro defuit nunquam, niſi ab ægritudine prohiberetur.

Divinum amorem in omnibus excitare cupiebat.
Anno ætatis ſuæ 23. Magiſtra Novitiarum deputatur.
Novitiæ, vel leviſſima labe conſperſæ Magdalenæ conſpectum ſubire nõ audebant.

Cœleſtis amoris incendium in omnium animis excitare cupiebat, & ad illum perpetui ſtimuli erant Magdalenæ colloquia, perſpicua ingenii acies, modeſtiſſima ſerenæ frontis tranquillitas, prudentiæ lumen illuſtre, & prodigioſa eloquentia in ſermone de rebus Divinis facilem illi aditum præbebant ad animos occupandos. Sed uberiorem exercendi zeli materiem ſortita eſt, cum illi vigeſimum tertium annum agenti demandata eſt Tyruncularum cura, quas præſentia ipſa erigebat ad ſtudia divina, & uno intuitu oculorum culpæ alicujus conſcias deterrebat, ita ut faterentur optimæ adoleſcentulæ ſe qualibet, vel leviſſima labe conſperſas Magdalenæ conſpectum ſubire nunquam auſas fuiſſe. Atque adeo conſtans de magiſtræ ſanctitate opinio diſcipularum animos occupaverat, ut ipſa (quæ omnium imperfectiſſimam, & culpis obrutam arbitrabatur ſe) omni ſtudio laboraret, quo eas ab hac mente dimoveret, ideoque perturbationes animi ſui, & hoſtis nequiſſimi tentationes iiſdem memorabat.

Animorum ſtatum, & intima cujuſq; penetralia intuebatur.
Zelus incredibilis pro ſalute animarum.
Mariam Mediceam Regi Galliæ deſponſam impenſe hortatur pro extirpatione hæreſum, & catholicorum fil. educatione.

Animorum ſtatum, & intima cujuſque penetralia intuebatur; adeoque conſentanea cuilibet ſpiritus languori remedia adhibebat, ut non ſolum Tyrunculas, ſed pleraſque alias tentationibus vexatas ejus directioni Confeſſarii ſubjiceret: atque ut ſolo verbo ſerenitatem animis afferebat, ita ſolo nutu aliorum pervicaciam infringebat. Incredibilis erat illius pro periclitantium animarum ſalute zelus: & quoties ad innumeros infideles a Chriſti ovili devios flectebat oculum mentis, medullitus cruciabatur, atque hæc cogitatio perpetuus illi erat fons lacrymarum, adeo, ut cibo refici non poſſet, & fletu ſtratum ſuum rigaret. Mariam Mediceam Henrico IV. Galliarum Regi deſponſam hortata impenſe fuit, ut hæreſum extirpationi, & Catholicorum filiorum educationi ſedulam operam adhiberet.

Ingens martyrii deſiderium. Aſſidua Infirmarum cura.
Ulcera lambebat.
Cruſtas lepræ ſimiles per ſeſquiannum lingit, & ita ſalutem Monialibus lingendo donat.

Ad hæc incendebatur incredibili ſiti Martyrii, cujus delicias delibare conabatur aſſiduis corpuſculi cruciatibus, *ſemper mortificationem Jeſu Chriſti in ſe circumferens, ut vita Chriſti manifeſtaretur in corpore ſuo*. Ægris adhæret aſſidue: de vita periclitantibus ſolatium, & opem afferebat, inſomnes noctes traducens, atque eo charitatis ardore miniſtrabat quovis etiam ſordido morbo laborantibus, ut ex fœtidiſſimo cujuſdam ulcere vermiculos, & putredinem obſtergeret, cumque lamberet putres ejuſdem ulceris hiatus, exclamabat: *O quam majora paſſus eſt Jeſus pro nobis*. Præterea deformes ſcabiei cruſtas quibus obtegebatur corpus ſororis Barbaræ de Baſſis, non abſimiles lepræ, & Mariæ Benignæ de Orlandinis fœtido itidem morbo, & in lepram deſituro per ſeſquiannum confectæ lingendo, utrique prodigioſam ſalutem hoc eximiæ charitatis, & tolerantiæ miraculo redonavit.

Quinquennio panis, & aqua illi cibus fuit, prout in rubrica.
Experitur quod Deo innuente illa inedia ſe torqueret.
Referuntur actus incredibilis pœnitentiæ.

Panis tantum, & aqua cibus illi, & potus quinquennio fuit; proximo autem biennio, Medicorum juſſu, modicum vinum adhibuit, ac dominicis diebus uſa eſt epulis, quibus veſci ſinunt jejunii leges. Cum vero experiri voluiſſent moderatores, an, Deo annuente, illa ſe inedia torqueret, pro imperio compulerunt uti millioribus cibis, ſed eam difficultatem in deglutiendo experta eſt, ut ſingultibus propemodum ſpiritus illi fuerit interclusus; idcircò mirabilem tam rara abſtinentia vitam protrahebat; nudis incedebat pedibus, quamvis glacies horrida rigeret, quoad uſque pedum uſu deſtituta, aliena tantum ope progredi potuit, & quamvis morbi deterrere illam debuiſſent, tamen tam incredibili cruciandi corpuſculi ſtudio incendebatur, ut integras noctes ſacris in precibus vigilaret, ferreo cingulo, & ciliciis protereret carnem, caput ſpinea corona transfigeret, & liquenti cera ſe interdum uſtularet.

Spirituales delicias animi ſui pro viribus occultabat.
Exclamans in exceſſu mentis tranſiliens per Clauſtra, prout in rubrica.

Sed, quod admirabilius eſt, non ſolum omnes corporis cruciatus avidiſſime amplectabatur, verùm etiam nulla cœleſti dulcedine ſuum animum recreari, aut ſaltem clam omnibus eſſe divinas delicias animi ſui exoptabat; ideoque ſi forte incidiſſet in ſcripta, quæ de ſuis viſionibus ſorores exarabant, illico ea comburebat: & oculis, ac toto habitu oris ſumma modeſtiſſimi animi demiſſio, ſuique contemptus mirifice promicabat, ſed fruſtra cœleſtium chariſmatum dona tegere laborabat: tantus enim in illius animo flagrabat æſtus amoris divini, ut per clauſtra tranſiliens exclamare cogeretur. *O amor, o amor non bene notus, non bene redamatus, tot injuriis affectus: o quam pauca pectora te norunt! ego pectus meum exhibeo, veni ad cor meum, veni ut fovearis*. Interim mira corporis agilitate per clauſtra ferebatur, dilacerabat ve-

Digitized by Google

ſtes, & procul abigebat quidquid illius in manus incurriſſet: a feliciſſimo deinde mentis exilio regreſſa dicere ſolebat, quod ſi blaſphemiis immunis eſſet Infernus, illum nou exhorruiſſet, ut combureretur magis.

De Inferno quid diceret ſolebat.

Obſequentiſſimo cultu venerebatur auguſtiſſimam Trinitatem, quam perpetuis fere laudibus adorabat, & illius ſingulari beneficio anno 1585. a pervigilio Pentecoſtes per conſequentes octo dies ae noctes ſenſibus deſtituta, gaviſa eſt intuitu divinarum rerum, atque in eo rapta quotidie matutinis horis divini ſpiritus auram ſub diverſis formis accepit. In extaſim rapiebatur ubi ſymbolum fidei recitabat, atque hoc illi non ſemel evenit alloquenti Alexandrum Cardinalem Mediceum (cui Pontificatum, eumque breviſſimum futurum prædixit) & qui poſtea re ipſa Leonis XI. nomine Pontifex Maximus renunciatus eſt.

Per 8. dies à pervigilio Pentecoſtes ſenſibus deſtituta manet in raptu, & quid ei acciderit.

In extaſim rapitur, dum Symbolum fidei recitat.

Leoni XI. Pontificatum prædicit, & breviſſimum.

Eodem anno, & milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo feria quinta, & ſexta ſanctioris hebdomadæ, ſimiles animi exceſſus experta eſt, atque illi Chriſtus indulſit participationem dolorum, quos acerbiſſimos iiſdem ipſe diebus pro generis humani redemptione toleravit, eique inſtrumentorum ſuæ Sacratiſſimæ Paſſionis faſciculum porrexit.

A. 1592. feria 5. Maior. hebdomad. participat dolorem Paſſionis Domini.

Interdum per tres conſequentes noctes arcana divinitatis intuita eſt, ac ſubinde auguſtiſſimæ Trinitatis myſterium ea facundia expoſuit, quæ humani vires ingenii ſuperabat, ac tanto divinarum perſonarum amore incendebatur, ut dum inter horas canonicas laudes ſanctiſſimæ Trinitati perſolveret, exalbeſcere pallore niveo, & amoris æſtu pene confici videretur.

Per tres conſequentes noctes arcana Divinitatis eſt intuita.

Præterea cum æterno Patre eodem anno admirandum habuit colloquium de modo adornandi animam ante ſumptionem SSmæ Euchariſtiæ: atque his profuſæ in ſe divinitatis muneribus, ad illud amoris incendium evaſit, ut interdum exclamaret: *O amor te amplius ferre non poſſum: amor in te revertere! tanti amoris incapax ego ſum.* Exinde ad gelidum fontem, vel ad putei crepidinem manus, & brachia undis mergebat, eaſdem potabat avidiſſime, illarum copioſa aſpergine pectoris æthnam refrigerabat, nempe ſemel hoc impetu eharitatis acta, pendentis e Cruce reparatoris noſtræ ſalutis imaginem amplectebatur, eamque a Cruce divulſam lacrymis irrigabat, & ſui capitis velaminibus innocens Magdalena tergebat. Interdum os tam avide admovebat lateri crucifixi, ut videretur ſuaviſſimam ex illo fonte divino ambroſiam haurire.

De præparatione ad ſumptionem Euchariſtiæ.

Divinum amoré ſerre ultra non valens quid diceret.

Quid inde faceret.

Erga Imaginem Crucifixi quomodo ſe gereret.

Non ſemel ſponſi divini manu Euchariſtico epulio refectam, & anulo nuptiali ſubarrhatam, idem ſponſus ſua ſpinea corona, impreſſis in anima ſtigmatibus, ac ſuo divino corde muneratus eſt: & Divus Auguſtinus (ejus felicem animum in mentis exceſſu aliquando ſuſpexit) illius cordi *verbum* aureis, *caro factum eſt*, ſanguineis notis inſcripſit.

Divinus ſponſus non ſemel Euchariſtiam præbet.

Anulo, Corone ſpinea, Stigmatibus eam donat.

D. Auguſtinus ejus cordi inſcripſit Verbum Caro &c.

Statum animarum in altera vita perſpexit: pariter ſpiritu prophetico dotata, ex divina revelatione futuros rerum eventus prænunciavit, & quædam in locis remotis facta, & dicta tanquam præſens vidit, & audivit.

Statum animarum in altera vita perſpexit.

Prophetię dono illuſtris.

Sæpe ſæpius manualibus, qua ſuendo, qua ſanctorum imagines pingendo, qua aurum ſcindendo, ſimileſve alias obeundo functiones, implicita exercitiis, repentino corripiebatur mentis exceſſu, quæ fixis in cœlum palpebris, imo feneſtris clauſis, oculiſque faſcia velatis, tota immobilis, & extatica, cœptum qualecumque eo modo proſequebatur, & ita abſolute perficiebat opus, quaſi huic unice intenta foret.

Manualia opera in extaſim rapta feneſtris clauſis, oculiſque velatis tota immobilis perficiebat.

Cum autem (ſicut prædictus divinitatis amantiſſimus Auguſtinus) experiretur inquietum eſſe cor ſuum donec requieſceret in Deo, conquerebatur, quod incolatus ejus prolongaretur; amoris igitur æſtu feliciſſime contabeſcens, vigiliis, & afflictationibus corporis pene conſumpta, quem delicatiorem cibum ad illam decumbentem ſorores afferebant, ad alias ægrotas mittebat, adeoque caſtitatis cuſtos religioſa fuit uſque ad interitum, & ægreferens ſororis manibus contingi, cum vires illi non eſſent, quibus in aliam ſtrati partem converteret ſe, jucundius ſibi eſſe diceret in lecto marceſcere, quam ab aliis attingi; cumque illi mors inſtaret a confeſſariis interrogata ingenue profeſſa eſt, nullam ſibi nunquam in animo cogitationem fuiſſe, quæ quidquam de caſtitatis candore delibaret; atque hunc integerrimæ pudicitiæ florem a Beatiſſima Virgine indultum ſibi fuiſſe aſſerebat, quæ ſe in extaſi candido aliquando velamento operuerat, quo protecta nullis unquam contrariis pudicitiæ maculis inſici potuit.

In ultima ægritudine delicatiores cibos ſibi allatos mittebat ad alias ęgras

Uſque ad interitum integerrimam caſtitatem ſervavit.

Confeſſario fatetur nullā unquam turpem habuiſſe cogitationem. D. Don um à B. Virgine ſibi indultum teſtatur, & quādo.

Quinque omnino menſes cum ægritudine conſtans præbuit argumentum invictæ tolerantiæ, Sacramentis deinde refecta, ſingulari animi dimiſſione veniam a ſororibus flagitavit, quas, nihil ipſa mortem pertimeſcens, conſolabatur: ſpiritualem vero Patrem circa ſeptimam noctis horam rogavit, ut adquieſcendum pergeret, ſpondens uſque ad proximum mane ſuperfuturam ſibi vitę uſuram. Subinteritum ſororibus innuit, ut fidei ſymbolum recitarent, eoque inchoato in extaſim rapta eſt, & ſempiternæ præludia felicitatis illius in vultu effulſerunt.

Invicta tolerancia in ęgritudine quinque menſium.

Tempus mortis prædicit.

Sub interitum innuit ut fidei Symbolū recitetur.

Eo inchoato in extaſim rapitur.

Cum animam ageret integerrima virgo, juſſa eſt a confeſſario præſtolari quoad uſque ſacrum ipſe faciens cœleſti pane moniales reficeret, at Magdalena, quæ uſque tunc penitus obmutuerat quaſi reviviſcens dixit, *Benedictus Deus*, ac deinde regreſſis omnibus e ſacro Convivio, ſanctiſſimum animum choris cœleſtibus inſerendum emiſit die 25. Maji anno milleſſimo ſexcenteſimo ſeptimo, ætatis ſuæ quadrageſimo primo expleto.

Agens animā obtemperat Confeſſario.

Obiit die 25. Maji 1607. ætatis ſuæ 41.

Conſequenti die cum illatum Eccleſiæ fuiſſet Sacrum virginis corpus, vis hominum tanta confluxit illius veſtes incidere ſtudioſiſſime, ut neceſſe fuerit occluſis poſtibus turbam aditu prohibere. Prodigioſum fuit, quod cum ad ſiniſtram vergeret Magdalenæ facies, & feretrum nullo motu concuteretur, in dexteram invertit ſe, quia ſiniſter illi aderat adoleſcens profligatæ vitæ, cujus aſpectum nec exanimatum virginis corpus tolerare potuit.

Ad ejus feretrum ingens hominū multitudo.

Ad dexteram faciem invertit, quia ſiniſter erat Juvenis profligata vitæ.

Humili primum loco ſub Ara majori ſepultum eſt virgineum corpus, quod ibidem per annum quievit incorruptum, quamvis loci humiditas veſtes penitus abſumpſerit. Inde tranſlatum manavit liquore ſuaviſſimo ad inſtar balſami, & variis languoribus ſaluberrimo, & in præſentia cujuslibet corruptionis expers ſuaviſſimo etiam odore fragrat.

Humili loco primò ſepultum, poſt annum incorruptum corpus reperitur.

Tranſlatum liquore adinſtar Balſami manat, & incorruptum manat.

Interim creſcente fama illius ſanctitatis, & miraculorum, editi ſunt Proceſſus informativi auctoritate Ordinaria; Cumque illos retuliſſet in Con-

Proceſſus informativi authoritate ordinaria.

Digitized by Google

S. Congr. SS. Rituum 1624 concedit literas remiſſoriales.

Congregatione Sacrorum Rituum bo. me. Alexander Cardinalis Urſinus die decimo Februarii anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto, eadem Congregatio conceſſit remiſſoriales literas, ad ſumendas probationes in genere, & in ſpecie, & Sacræ Rotæ Auditoribus de more commiſſit diſcutiendam Cauſam.

Die 4. Aprilis 1626. cenſuit conſtare de validitate proceſſuum compilatorum.

Die verò quarta Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſexto, poſt advectos ad Urbem proceſſus Florentiæ compilatos, referente bo.me. Carolo Cardinali Pio, ſupradicta Congregatio cenſuit conſtare de illorum validitate; Deinde vigeſima quarta ejuſdem menſis die aſſeruit conſtare de virtutibus in gradu heroico, & demum ſecunda Maji conſequentia miracula approbavit.

Die 24. dicti menſis aſſeruit conſtare de virtutibus. Die 2. ſequentis Maji ſequentia miracula approbat

Liberatio ab ulcere.

Acerbiſſimis doloribus orgebatur ſoror Maria Catharina de Chellis ob ulcus, ex quo pars oſſis putrefacti fuerat educta, ſed faſciis à Magdalena obligata, illico a dolore, ſubinde ab ulcere liberata eſt.

Laborans attractione nervorum ſtatim convaluit.

Omnimoda nervorum attractione laborans Soror Fides, & lecto hærens immobilis inter acerrimos cruciatus, accepta è Magdalenæ manibus Deiparæ Virginis imagine extemplo convaluit.

Signo Crucis Dæmonem ejicit.

Formato ſigno crucis ſuper Catharinam de Spinis dire cruciatam à Dæmone, illico in fugam egit hoſtem.

Tabifica ſcabie infectis ſanitatem reddit.

Sororibus Barbaræ Baſſæ, & Mariæ Benignæ de Orlandinis tabifica ſcabie, & lepræ ſimillima infectis, purulenta earum ulcera lambendo, ſanitatem reddidit,

Senſum motũ & integram ſalutem ſiniſtri lateris reddit correptæ apoplexia.

Senſuum motum, & integram ſalutem reſtituit Sorori Paci de Columbinis ſiniſtri lateris apoplexia correptæ.

Signo Crucis ter producto adimit ulcus, dolorem, & febrim.

Deſtituta jam erat à Medicis Cherubina Rabatta peſſimo ulcere in capite infecta, & febri præterea, atque atrociſſimis doloribus æſtuans, cui tamen ulcus, dolorem, & febrim ademit, productum ter ſuper illam à Maria Magdalena ſignum crucis, eademque Cherubina alio ulcere, & lethali febri confecta, jamque ſacro munita oleo ferè cum morte luctabatur, cum attingens ſtramentum, in quo Magdalena decumbebat, ſaluti ſe reſtitutam extemplo ſenſit.

Attingẽs ſtramentum, in quo Magdalena decubuerat ab alio ulcere, & lethali febre convaluit.

Poſt mortem verò (præter diutinum liquorem mire fragrantem, qui variis languoribus ſaluberrimus affluxit e tibiis corporis ſanctiſſimæ hujus Virginis integri, & incorrupti) Maria de Rovanis 16. jam menſe lethali febri correpta, & omni ſalutis ſpe deſtituta, admovit ſibi ad pectus faſciculum florum ob contactum ſacri Corporis ſalutarium, & ſtatim in ſoporem facta eſt, & brevi expergefacta proſiliit è ſtrato prorſus incolumis.

Lethali febre correpta ſibi admovens flores Sacri Corpori appoſitos convaluit.

Eadem Maria quadriennio poſt febri moleſtiſſima, & variis morbi ſymptomatibus in vitæ diſcrimine conſtituta, ad tactum pulvilli, quo uſa fuerat Magdalena, convaluit. Subinde febri, & acerbiſſimis ſtomachi doloribus laborans, & duos menſes lecto affixa, ſtatim atque Magdalenæ tunicam ſuperinduit, ad ſanitatem revocata eſt; quam etiam poſt annum recepit, cum duos itidem menſes febri æſtuaſſet, producto ſuper illam ſigno crucis cum velo Mariæ Magdalenæ.

Ad tactum pulvilli Magdalenæ laborans moleſtiſſima febri cõvaluit.

Magdalenæ tunicam ſuperinduens acerbiſſimis ſtomachi doloribus laborans ad ſanitatem revocatur.

Per 2. menſes febri æſtuans producto ſigno Crucis cũ velo Magdalenæ ſanitatẽ recepit.

Crudeliſſimo ſtomachi dolore, & capitis cruciatu cum vertigine, & febri Catharina de Taſſis vitæ marginem attigerat, ſed admota ſtomacho particula veſtis Magdalenæ, repentino ſomno correpta, atque evigilans omni ſe dolore, & ægritudine exemptam reperit.

Affecta crudeliſſimo ſtomachi dolore, capitis cruciatu cum vertigine, & febri, particula veſtis Magdalenæ ſtomacho admota liberatur

Magdalena de Rondonis ſexenni dolorum tormento propemodum extincta, omni certè humani remedii ſpe deſtituta, admotis corpori Magdalenæ veſtibus, voto vix nuncupato convaluit: ſicut etiam Petrus de Allis Romanus febri, & doloribus contabeſcens ſuperinduto Magdalenæ velo extemplo convaluit.

Sexenni dolorum vi ferè extincta admotis corpori Magdalenæ veſtibus convaluit.

Item febri, & doloribus tabeſcens ſuperinduto Magdalenæ velo.

Cum autem jam ab illius obitu celeberrima eſſe cœpiſſet Mariæ Magdalenæ ſanctitas, & veneratio populorum, ac ipſius interceſſione patrata miracula viam illius clarificationi aperirent; formati ſunt proceſſus authoritate Apoſtolica, quibus examinatis fel. rec. Urbanus VIII. Prædeceſſor noſter, tunc ſuus annuens repetitis precibus dilecti filii noſtri, tunc ſui nobilis viri Ferdinandi Hetruriæ ſibi ſubjectæ Magni Ducis, ac dilectarum in Chriſto filiarum monialium dicti Monaſterii S.Mariæ Angelorum, die 8.Maji 1626. hanc Dei ſervam Beatæ titulo inſignivit, ac die 22. Auguſti univerſo Carmelitarum ordini indulſit, ut illius Officium, & Miſſam recitaret; die verò 15. Januarii 1628. hujuſmodi indultum extendit ad univerſam ditionem Florentinam.

Proceſſus authoritate Apoſtolica compilati.

Urban. VIII. 8.Maji 1626. S. D. titulo Beatæ inſignivit.

Die 22. ſequẽtis Auguſti ordini Carmelitis indulſit illius Officium, & Miſſam.

Die 15. Jan. 1628. d. Indultum extendit ad totam ditionem Florentinam.

Poſt noviſſima autem Decreta ejuſdem Urbani prædeceſſoris, die 1. Aprilis anno 1662. eadem Congregatio cenſuit conſtare de caſu excepto, nempe de cultu Beatæ exhibito authoritate Apoſtolica; die 10. Septembris 1668. cum declaratum jam antea fuiſſet conſtare de validitate aliorum proceſſuum ſuper his, quæ beatificationi ſucceſſerunt, decrevit conſtare de quinque miraculis poſt indultam Beatæ venerationem conſecutis.

Die 1. Aprilis 1662. d. Sacra Congr. cenſuit conſtare de caſu excepto.

Die 10. Sep. 1668. decrevit conſtare de quinque miraculis poſt indultam Beatificationem.

Perſeveravit enim corporis incorruptio cum mirabili flexibilitate quarumdam partium, in quibus caro tactu preſſa cedit, & poſt ad priſtinum redit: In manibus, & brachiis cernuntur venæ: Capilli adhuc ſuo fulvo rutilant colore; candorem ſervat caro in artubus, qui veſtibus teguntur; quæ, & pium inflammant affectum, & ſanctæ devotionis ſtimulos accendunt.

Perſeverantia incorruptionis corporis cum mirabili flexibilitate.

Continuavit etiam ſuaviſſimi odoris ex ſingulis membris, ſed præcipue, & acutius ex ſtomacho fragrantia, tam mira ſuaveolentia, ut ei nec liquorum, nec florum, aut aromatum odores comparari queant: adeo ut plurium medicorum aſſertione, & teſtimonio conſtet non niſi divinitus prodire ex illo virgineo corpuſculo talem fragrantiam, quæ adhuc longe ſuavius emanavit cum anno Domini 1663. pro ſolemni canonizatione exaratus fuit proceſſus.

Continuatio ſuaviſſimi Odoris.

Lõgè ſuavior emanavit anno 1663. dum exaratus fuit proceſſus pro Canonizatione.

Solemni præterea ritu celebrantes beatificationem illius Moniales cœnobii S. M. Angelorum (in quo ejus ſacrum corpus requieſcit) divina virtute factum eſt, ut vas in quo oleum aſſervabatur, invenerint (poſtquam plurimum ex eo hauſerant) plenum, & ſucceſſive auferendo, merito hujus Elianæ Virginis (adinſtar ſui Patriarchæ) perintegram illius celebritatis octavam non imminutum fuiſſe, quod exacta perquiſitione in Congregationibus diſcuſſum, inter præcipua Cæli de hujus Virginis beatitudine teſtimonia numeratum fuit, & hoc eo magis, quod ejuſdem olei uſu plura alia mirabilia Dominus ad ſuæ ſponſæ glorificationem operari dignatus eſt.

In ſolemni Beatificatione, & octava Vas à quo oleum hauriebant numquã fuit imminutum.

Uſu d. Olei Dominus plura mirabilia patravit.

Inter ea priori non abſimile fuit, quod anno 1654. deficiente in menſe Auguſto oleo (cu-

jus penuria tunc Monaſterium illud laborabat) præfecta cellaru, Soror Charitas dicta, interno afflata inſtinctu, ſumens parum olei jam ante per annos cælitus multiplicati, una cum altera ex monialibus ſorore Obedientia nomine, orans, & applicata hujus beatæ Imagine, obtinuerunt ejus interceſſione tantum illius augmentum, ut qualibet hebdomada hauſtis pluribus menſuris, pro Eccleſiæ, & Monaſterii uſibus uſque ad feſtum Nativitatis Domini ſufficeret, nec imminutus eſt lecythus uſque ad novam in Decembri oleitatem, quo quidem oleo ita multiplicato plura mirabilia patrata fuere.

Parum d. Olei in lecytho Monaſterii olim multiplicat uſque ad novam oleitatem.

Magdalena Angela Govina monialis in cœnobio Murattarum Florentiæ, cum per biennium in oculo dextro morbo guttæ ſerenæ vexata fuiſſet, ita ut jam ferè omnem videndi vim amiſerit; & in lævo etiam notabilem diminutionem ejuſdem potentiæ experiretur, cum pluribus adhibitis curationibus adhuc magis viſus ille imminueretur, deſperans de omni humano remedio, Beatæ Mariæ Magdalenæ invocato nomine, ejuſque velum ſibi tranſmiſſum retinens, ſtatuenſque firmiter ſe in poſterum, (obtenta reſtitutionis viſus gratia) jejunaturam in pane, & aqua in ejus pervigilio, & curaturam Miſſæ celebrationem, cum argenteæ Imaginis appenſione ad ejus ſepulchrum: cum tota nocte acerbis doloribus cruciata fuiſſet, & pauliſper quieviſſet, expergefacta, ſe utriuſque oculi viſivam virtutem recuperaſſe, interceſſione ejuſdem Virginis experta eſt, quod expedita lectione (ad quam ante omnino impotens erat) Abbatiſſa ipſius comprobavit, & debitis Deo perſolutis gratibus, ejuſdemque Beatæ applicato velo viſum magis corroborari ſenſit, quod divina virtute, ſupra naturæ vires operante, actum fuiſſe Medici agnoſcentes teſtati ſunt.

Morbo guttæ ſerenæ vexata in oculo dextro, & in lævo parum videns, velum Beatæ retinens, utriuſq; oculi perfectum viſum recuperavit.

His, & aliis ſupra enarratis ejus ſanctitatis coruſcantibus ſignis, quam in cælis adeo acceptam divinæ majeſtati patronam humana infirmitas experiebatur, accedentibus inſuper chariſſimi in Chriſto filii noſtri, tunc ſui Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi, & chariſſimarum in Chriſto filiarum Auguſtæ illius conjugis, necnon chriſtianiſſimæ Galliarum Reginæ, ac dilecti filii noſtri, tunc ſui nobilis viri Ferdinandi Hetruriæ ſibi ſubjectæ magni Ducis, & dilectæ in Chriſto filiæ Victoriæ de Rovere magnæ Duciſſæ Hetruriæ, & aliorum catholicorum Principum fere omnium, & univerſi Carmelitarum ordinis, & monialium S. Mariæ Angelorum precibus, quibus id a dicto Clemente prædeceſſore ſumma cum inſtantia expetebant: auditis inſuper ven. Fratrum noſtrorum, tunc ſuorum S. R. E. Cardioalium, quibus id muneris commiſſum fuerat, votis, & unanimi conſenſu, relataque in ſecreto conſiſtorio per ven. fratrem noſtrum, tunc ſuum, Martium Epiſcopum Portuenſem, & ſanctæ Ruffinæ Cardinalem Ginettum totius ſumma proceſſus, annuentibus, & approbantibus, aliis tunc præſentibus Cardinalibus, indicta fuere ab eodem Clemente prædeceſſore noſtro conſueta jejunia, eleemoſynæ, & preces, ut in tanti ponderis negocio divinæ voluntatis beneplacitum clarius innoteſceret. Poſtmodum in ſemipublico conſiſtorio accerſitis Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis (de quorum numero tunc eramus) præſentibuſque Sedis Apoſtolicæ Notariis, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditoribus, peractis omnibus, quæ ad hanc ſacroſanctam functionem ex ſanctorum patrum authoritate, ſacrorum canonum decretis, S.R.E. antiqua conſuetudine, novorumque decretorum præſcripto requirebantur, Dominica die, quæ erat quarto Kalendas Maji Pontificatus ſui anno ſecundo, in celeberrimo Principis Apoſtolorum Templo, ſolemni Ritu cum ejuſdem S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus ſuis, Clero Seculari, & Regulari, ac maxima populi frequentia mane convenientibus; poſt repetitas trinas pro canonizationis decreto petitiones nomine ejuſdem Leopoldi Regis in Imperatorem electi, per dilectum filium Jacobum tituli S. Sixti Presbyterum Cardinalem Roſpiglioſum nuncupatum; poſt ſacros hymnos, litanias, aliaſque preces, Spiritus Sancti gratia ritè implorata, ad honorem Sanctiſſimæ Trinitatis, ad Catholicæ fidei exaltationem, Chriſtianæque Religionis incrementum, authoritate Domini noſtri Jeſu Chriſti, Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac ſua, maturaque deliberatione præhabita, divinoque ſæpius implorato præſidio, de eorumdem Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Urbe exiſtentium Conſilio, Beatam Mariam Magdalenam Sanctam eſſe decrevit, diffinivit, ac Sanctorum in numerum repoſuit, ſtatuens ut ab univerſali Eccleſia quolibet anno memoria ejus inter Sanctas Virgines die 25. Maji recoleretur, In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Leopoldus Imperator, aliique ſupremi Principes, & totus Ordo Carmelitarũ inſtant pro Canonizatione.

Clemens IX. jejunia, eleemoſynas, & preces ad hũc effectum indicta.

4. Kal. Maji anno 2. ejus Pontificatus, eam Sanctorũ catalogo adſcripſit in Tẽplo Principis Apoſtolorum

Statuitur Sanctæ feſtum quolibet anno die 25. Maji.

His abſolutis Deum Patrem omnipotentem factorem cœli, & terræ viſibilium omnium, & inviſibilium, ac D. noſtrum Jeſum Chriſtum Filium Dei unigenitum, & ſanctum Paraclitum Spiritum, necnon unum Deum, unumque Dominum laudibus, precibus, & confeſſionibus, idem Clemens prædeceſſor pie veneratus, ſacroque Hymno, *Te Deum* omni cum ſolemnitate decantato, peculiari in honorem Beatæ Mariæ Magdalenæ oratione precatus eſt, atque in primario ejuſdem Templi Altari Miſſam cecelebravit cum ejuſdem ſanctæ Commemoratione, omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus tunc præſentibus, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conceſſit.

In primario ejuſdẽ Templi Altari Miſſam celebrat cum ejuſdem Sanctæ commemoratione

Omnibus Chriſti-fidelibus tunc præſentibus indulgentiam plenariam concedit.

Summo igitur rerum opifici, qui ſua ineffabili providentia hanc Ancillam ſuam Chriſtianæ reipublicæ ſpeciali ſanctitatis dono decorare dignatus eſt, quæ, quaſi rutilans lucerna ſuper aureum candelabrum poſita, undique, ſuæ ſanctitatis radios diffundit, innumeras dictus Clemens prædeceſſor perſolvebat gratias, eamdemque deprecabatur, ut ejuſdem pia apud Deum interceſſione, ipſum, ac Chriſtianum populum in ſuo ſancto ſervitio confortare, & conſervare, ac ab omnibus periculis liberare dignaretur.

Ejuſdem Pontificis gratiarum actio.

Ne autem de decreto, diffinitione, repoſitione, adſcriptione, ſtatuto, conceſſione, aliiſque præmiſſis, pro eo quod ipſius Clementis prædeceſſoris literæ, ejus ſuperveniente obitu confectæ non fuerint, valeat quomodolibet hæſitari: volumus, & apoſtolica authoritate decernimus, quod decretum, diffinitio, repoſitio, adſcriptio, ſtatutum, conceſſio, aliaque præmiſſa a dicta die, quarto Kal. Maji ſuum conſequantur effectum, ac ſi ſuper illis ipſius Clementis prædeceſ-

Decreti confirmatio.

Digitized by Google

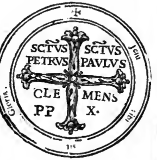
ceſſoris literæ ſub data ejuſdem diei confectæ fuiſſent, prout ſuperius enarratur, quodque præſentes literæ ad probandum plene decretum, diffinitionem, adſcriptionem, repoſitionem, ſtatutum, conceſſionem, aliaque præmiſſa ubique, ſufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Fides tranſumptorum. Cæterum quia difficile foret præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ut opus eſſet deferri, volumus ut earum exemplis etiam expreſſis manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis. Nulli ergo hominum omnino liceat hanc paginam noſtrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Edit. 5. Idus Maji 1670. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1670. Quinto idus Maji, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

‡ *Ego Franciſcus Epiſcop. Oſtien. Card. Barberinus S. R. E. Vice-Cancellarius.*
‡ *F. M. Epiſcopus Tuſculanus Card. Brancatius.*
‡
‡
‡ *Ego Ulderícus Epiſcopus Albanenſis Card. Carpineus.*
‡
‡ *Ego Virginius tit. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Urſinus.*
‡
‡ *Ego Cæſar. tit. SS. Quatuor Coronator. Presbyt. Card. Facchenettus.*
‡
‡
‡ *Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardin. Cybo.*
‡ *Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.*
‡ *Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odeſcalcus.*

‡
‡
‡ *Ego Aloyſius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.*
‡ *Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Ottbobonus.*
‡ *Ego Laurentius tit. S. Chriſogoni Cardin. Imperialis.*
‡
‡
‡ *Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presb. Card. Santacrucius.*
‡ *Ego Jo. Baptiſta tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada.*
‡ *Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.*
‡ *Ego Octavius tit. S. Cæciliæ Presbyt. Card. de Aquaquiva, & Aragonia.*
‡ *Ego Carolus tit. Sanctæ Priſcæ Presbyt. Cardin. Pius.*
‡ *Ego Carolus tit. S. Euſebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.*
‡ *Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chiſius.*
‡
‡ *Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Cardinalis Franzonus.*
‡
‡ *Ego Petrus tit. Sancti Calixti Presbyt. Cardinalis Vidonus.*
‡
‡
‡
‡
‡ *Ego Nereus tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyt. Card. Corſinus.*
‡ *Ego Carolus tit. S. Anaſtaſiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus.*
‡
‡
‡ *Ego Carolus tit. S. Suſannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa.*
‡ *Ego P. tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyt. Card. de Alteriis.*
‡ *Ego Cæſar tit. S. Jo. ante Portam Latinam Presbyt. Card. Raſponus.*
‡
‡
‡
‡ *Ego Carolus tit. S. Mariæ de Ara-cœli Presbyt. Card. Robertus.*
‡
‡
‡
‡
‡ *Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Roſpiglioſus.*
‡
‡
‡
‡
‡
‡
‡
‡ *Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Haſſia.*
‡ *Ego Carolus Sancti Cæſarei Diacon. Card. Barberinus.*
‡ *Ego Decius Sancti Euſtachii Diacon. Cardinalis Azzolinus.*
‡ *Ego Franciſcus Maria SS. Viti, & Modeſti Diaconus*

conus Cardinalis Mancinus.

✝

✝ *Ego Paulus tit. Sancti Georgii Diac, Cardinalis Sabellus,*

✝

✝

✝

✝ *Ego Sigiſmundus S. Mariæ in Domnica Diac. Card. Chiſius,*

✝

I V.

Indulta, gratiæ, & privilegia, Conclaviſtis, qui in Conclavi adfuerunt, quando ad Pontificatum fuit evectus conceſſa.

Similia Privilegia, & Indulta Conclaviſtis conceſſere plures Summi Pontifices, inter quos Clem. IX. ſupra Conſt. 3. Nos volentes.

CLEMENS PAPA X.

Cauſa Indulti.

MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios Conclaviſtas, qui Conclavi, in quo divina favente clementia, ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, nobis, & Venerabilibus fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus uti familiares, & continui commenſales inſervientes interfuerunt; quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubjerunt, habita ratione obſequiorum hujuſmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſque meritis exornare.

Donati ſcut. 10. mil. auri pro Concl.

§. 1. Ipſoſque Conclaviſtas, quibus hodie, ac aliis participantibus deſcriptis in Rolo, ſeu diviſione ſubſcripto, vel ſubſcripta per dilectum filium Magiſtrum Gaſparem de Carpineo Datarium noſtrum, ſummam decem millium ſcutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos ſpectan. gratioſe donavimus, in

Receptio in familiares.

veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commenſales noſtros, ac eos, qui ex illis clerici exiſtunt, ſeu militiæ clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres hujuſmodi Cardinales ſingulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate

Notarios.

judicaverint in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclaviſtas ſingulos, qui ſingulatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis Comites, & Milites,

Comites.

& tam illos, quam omnes, & quoſcumque alios Conclaviſtas indiſtincte, qui nobiles non ſunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Ec-

Cives.

cleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis Cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem tribus Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros originarios, & antiquiſſimos etiam nobiles, & participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis; itaut ipſum jus civilitatis ad quoſcumque illorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus, deputa-

Nobiles creat.

mus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & inſigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commenſalium nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico inſervientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac noſtrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum militum, & nobilium, ac civium hujuſmodi originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibus, nobilibus, militibus, & civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eiſque in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & literis, tam gratiam, quam juſtitiam ſeparatim, ſeu utramque mixtim concernen., ſe familiares continuos Commenſales, noſtroſque Comites, milites, nobiles, & cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & literæ hujuſmodi ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque ac prorſus ſimilibus antelationum antelationibus, prerogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri famialiares tempore dictæ Aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum, & Rocchetum Notariorum ipſius Sedis non deferant, palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, milites, nobiles etiam originarii, ac antiquiſſimi cives ejuſdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & civi originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu alias quomodolibet, etiam quoad aſſecutionem quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam per quaſcumque literas, ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra ſine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamſi in Urbe, & civitate hujuſmodi non habitaverint perinde, ac ſi de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquiſſimo cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore ſimilibus indulgemus.

Exemptio à gabellis, decimis, & oneribus.

§. 2. Noſque Conclaviſtas prædictos a ſolutione, & exactione decimarum, & cujuſcumque pedagii, ſubſidii, gabellæ, & cujuſcumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & rerum publicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum, impoſitorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex

tunc,

Digitized by Google

tunc, & e contra, & poſtquam caſus hujuſmodi impoſitionis, & ſolutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus; diſtrictius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, Theſaurario, Præſidentibus Clericis, ac quibuſcumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum, ſubſidii, gabellarum, & onerum hujuſmodi, ac aliis perſonis, cujuſcumque Eccleſiaſticæ, vel ſæcularis dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis exiſtentibus, ne eos ad aliquam ſolutionem cogere, ſen compellere, aut ſuper præmiſſis, eorumve uſu poſſeſſione, vel quaſi directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare, vel alias quomodolibet impedire quoquomodo præſumant.

Abſolutio à cenſuris.

§.3. Necnon omnes eoſdem Conclaviſtas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Conſtitutionibus ſuper creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conſcientiæ tantum abſolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoſcumque defectus, ſi qui forte ſint omnium proviſionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Couclaviſtarum tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incurſionem quarumcumque cenſurarum, & irregularitatis, quam alias, ex quavis cauſa provenien. ſanamus, ac hujuſmodi proviſiones vigore eorum privilegiorum in foro conſcientiæ tantum, perinde ac ſi novas proviſiones obtinuiſſent, revalidamus, & quatenus opus ſit, omnibus, & ſingulis eorum de omnibus, & ſingulis dignitatibus, & aliis cum cura, & ſine cura beneficiis Eccleſiaſticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujuſvis Ordinis Regularium per eos reſpective obtentis, de novo etiam reſpective providemus, ac omnes, & ſingulas penſiones eis, & eorum ſingulis ſuper quorumvis beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus, &c. reſpective reſervatas ſimiliter de novo reſervamus.

Remiſſio fructuum male perceptorum.

§.4. Ipſiſque Conclaviſtis, eorumque ſingulis quoſcumque fructus, redditus, & proventus Eccleſiaſticos occaſione quarumcumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcumque, & quarumcumque penſionum annuarum ipſis, & eorum cuilibet collatorum, & reſervatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occaſionibus etiam ratione omiſſionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos cujuſcumque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus, & condonamus, ac cum eis ſuper inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam, ex eo quod cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia divina officia, dummodo tamen non in contemptum Clavium celebraverint, aut alias in Divinis ſe immiſcuerint; quodque illa, & aliis præmiſſis non obſtantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obſtet Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in ſuſceptis per eos alias rite ordinibus etiam in altaris miniſterio miniſtrare etiam libere, & licite valeant, diſpenſamus.

Legitimatio illegitimorũ.

§.5. Ac eoſdem Conclaviſtas, ſi qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus fœminis forſan procreati ſint, etiamſi alias legitimati exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus, & cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, ſine tamen præjudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu alias de jure valida diſpoſitione, & præterquam in bonis Eccleſiaſticis, & ab Eccleſia provenientibus, ſuccedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo conſeqni, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere eos ad omnia jura, legitimas ſucceſſiones es teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates reſtituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia publica, vel privata etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtan. ſi aliud canonicum eis non obſiſtat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſint, inſigniri, ac ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines, ſi nondum ad illos promoti ſint, promoveri, ac poſtmodum charactere, & ordinibus hujuſmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eiſdem ordinibus etiam iu altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegatis Eccleſiis, ſeu ſi Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores poſt Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint, ſi ſibi alias canonice conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eiſdem recipere, & dummodo plura ſimul non ſint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeaut, ſimiliter diſpenſamus.

Expeditio literarum Apoſtolicarũ gratis.

§.6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, proviſiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ proviſionum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum hujuſmodi, prout noſtris Familiaribus continuis commenſalibus, gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipſæ in forma Brevis, tam de capienda poſſeſſione nomine dictæ Cameræ Apoſtolicæ, quam alias uti illis ſuper proviſionibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, ſimiliter gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Conceſſio antianitatis Equitibus Hieroſolymitanis, ſeu alterius militiæ.

§.7. Ac Conclaviſtis prædictis, qui s. Joannis Hieroſolymitani, ſeu cujuſvis alterius militiæ regularis etiam eſpreſſe profeſſi ſunt, ut etiamſi ab eorum conventu abſentes exiſtent, dum tamen quinquennalem, ſeu aliam debitam reſidentiam in conventu fecerint, & conſueta ſervitia præſtiterint quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſtico-

co-

Digitized by Google

corum, & quarumvis penſionum, & commendarum eorum militiæ, ſeu Religionis capaces exiſtant perinde, ac ſi in eadem militia, ſeu Religione antianitatem de juſtitia conſequuti fuiſſent ſimiliter indulgemus. Eiſdemque Conclaviſtis, & eorum ſiogulis, ut quicumque loci ordioarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, ſeu duarum inſignium Urbis Collegiatarum Eccleſiarum, aut perſonæ aliæ quæcumque Eccleſiaſticæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum ſiugulos eligen ſeu eligendæ quaſcumque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper quibuſcumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis uoiverſis, certis, & incertis quarumcumque menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, & Abbatialium, ac etiam diſtributionibus quotidianis etiam ratione ſervitii, & mercedis dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, cęterorumq; aliorum quorumcumq; beneficiorum Eccleſiaſticorum; etiam per prædictæ S. R. Eccleſiæ Cardinales obtentorum, & io poſterum obtinendorum cum cura, & ſine cura ſæculariom, & quorumvis Ordinum Regularium, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi beneficiorum reſervatos, ſeu reſervaodos, etiamſi ſemel, vel pluries tranſlatæ, ſeu tranſlati fuerint uſque ad ſummam ceotum ducatorum auri de Camera ſimilium in toto, vel in parte, ac in una, ſeu pluribos vicibus, ac etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, & poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, & proventus hujuſmodi uſque ad ſummam prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum inſignitis cum clauſula tamen ex tunc prout poſtquam dicto charactere rite inſigniti fuerint per eoſdem Conclaviſtas, & eorum ſingulos nominan. etiam quæcumque quodcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus alias tamen penſionum capacibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Conclaviſtis reſervatę, ſeu reſervati eraot etiam abſque beneficia ipſa obtineotium conſenſu integre perſolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reſervare, conſtitoere, concedere, & aſſignare valeant; præfatique tranſlatarii in quaſi poſſeſſione dictas penſiones exigen. io qua ipſi Conclaviſtæ tempore tranſlationis per eos præſentium vigure facieo. exiſtebant, in omnibus, & per omnia ſubrogati eſſe cenſeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamſi ſimilem gratiam à Prædeceſſoribus noſtris alias forſan obtinuerint, ſeu qnilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclaviſtarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & conceſſionem impedire nolumus, ſed cumulative conceſſam, vel conceſſas eſſe volumus, itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præſentibus, & præteritis privilegiis, hac in re conceſſis, uti, frui, & potiri poſſint.

Ampliatio.

§.8. Decernentes ipſas tranſlationes, & novas reſervationes, conſtitutiones, & aſſignationes penſionum, ſeu fructuum, redditnum, & proventuom hujuſmodi, ut præfertur facien. ex nunc prout poſtquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipſoſque beneficia ſuper quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliiſque hujuſmodi reſervatæ fuerint obtinentes ad illas perſolven. efficaciter obligatos fore: Ac cum eiſdem Conclaviſtis, quod ratione quarumcumque penſionum aonuarum eis, & eorum cuilibet ſuper quibuſcumque beneficiis Eccleſiaſticis etiam Cathedralibus, & aliis Eccleſiis, ſeu Monaſteriis etiam a prædictis S. R. E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra ſummam ducaturum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reſervatarum, & reſervandarum habitom, & tonſuram Clericales geſtare, & in illis, dummodo alias ipſi habitum decentem, & honeſtum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id a quoquam deſuper cogi, ſeu compelli, minuſque aliquas ſententias, cenſuras, ac etiam privationis, ſeu ceſſationis ipſarum penſionum pœnas occaſione præmiſſorum incurrere poſſint, ſed eaſdem penſiones ad prædictam ſummam ducentorum ducatorum aſceoden., & reſervatas, ut præfertur, etiamſi matrimonium jam contraxerint, vel poſt hac coutrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & liberè retinere.

Exemptio a ſpoliis, & facultas teſtandi.

§.9. Poſtremò, quod bona quæcumque ad dictos Conclaviſtas, & eorum quemlibet ſpectan., & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæſito colore, vel ingenio, ſeu eorum induſtria legitimè tamen, ac alias licitè acquiſita, & acquiren. etiam in Urbe, ejuſque diſtrictu, ac ubique exiſtentia ſpoliis minimè ſubjaceant: ſed Conclaviſtæ prædicti etiamſi Religioni alicujns Militiæ, etiam prædicti S. Joaonis Hieroſolymitani adſcripti fuerint de illis in favorem quarumcumque perſonarum de jure tamen capacium etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuſlibet ipſorum propriam reſidentiam eos decedere contigerit, teſtari, & alias diſponere, iiſque ab inteſtato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque ſuccedere, liberè, & licitè valeant ſimili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, mandantes eiſdem S.R.E. Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis Cameræ noſtræ prædictæ, & quibuſvis aliis ſpoliorum hujuſmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibuſvis aliis perſonis, tam ſæcularibus, quam regularibus cujuſcumque gradus, ſtatus, ordinis, & præeminentiæ, etiamſi ſpeciali nota digni exiſtant, ne io hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclaviſtarum deſuper moleſtare audeant, ſeu præſumant. Ac etiam decerneotes donationes etiam per viam teſtamenti, & codicillorum per ipſos Conclaviſtas de eorom bonis hujuſmodi facien. ſemper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Ab inſinuatione in Camera.

§.10. Nec eoſdem Conclaviſtas, eorumque aliquem ad præſentem motum proprium, ſeu literas ſuper præſentibus, ſi videbitur conficien. in dicta Camera inſinuandum, aut admitti, & regiſtrari petendum teneri, nec illum, ſeu illas etiamſi

Digitized by Google

etiamſi motus proprius, & literæ hujuſmodi intra legitimum tempus inſinuatus, admiſſus, & regiſtratus non fuerit, ſeu illæ inſinuatæ, admiſſæ, ſeu regiſtratæ non fuerint propterea minus validum, ſeu validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere; ac Motum proprium, & literas hujuſmodi, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, ſeu moderarentur, quæ a nobis, & a dicta Sede, & pro tempore, & de quibuſvis cauſis etiam urgentiſſimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum etiam conſiſtorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in poſterum emanaverint minime comprehenſum, vel comprehenſas eſſe, ſed quoties illæ emanabunt toties eum, & eas in priſtinum ſtatum reſtitutum, repoſitum, & reintegratum, ſeu reſtitutas, repoſitas, & reintegratas eſſe cenſeri.

Comprehenſio procuratoris in privilegiis.

§.11. Et inſuper cum dilectus filius Abbas Joannes de Spinoſa Vicarius clericus Toleran. ſeu alterius Civitatis, vel Diœceſis, tanquam dictorum Conclaviſtarum Procurator, in præmiſſis ſedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum ſuorum, & obſequiorum Nobis, & dictæ Sedi impenſorum intuitu, volentes ipſum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, eidem Joanni, licet ipſe in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus, & ſingulis ſupradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæteriſque præmiſſis (non tamen quoad participationem decemmillium ſcutorum auri hujuſmodi per nos ut ſupradictis Conclaviſtis donatorum, & inter eos, ut præfertur diſtributorum, ſeu diſtribuendorum) tamquam Conclaviſta, frui, & gaudere, & libere, & licite poſſit, & valeat, perinde, ac ſi Conclavi hujuſmodi vere, & realiter interfuiſſet, Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque ſupradictis, & aliis contrariis nequaquam obſtan. motu, ſcientia, & auctoritate ſimilibus de ſpeciali gratia indulgemus. Sicque per quoſcumque Judices etiam Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet in quavis cauſa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & deffiniri debere. Irritumque &c. attentari.

Expeditio gratioſa, & per viam ſecretam.

§.12. Et inſuper venerab. fratri noſtro Franciſco Oſtien. & Veliternen. Card. Barberino nuncupato ejuſdem S.R.E. Vicecancellario, & Literarum Apoſtolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apoſtolicis, Præſidenti Plumbi, aliiſque Officialibus, ad quos literarum prædictarum deſuper conficiendarum expeditio per viam ſecretam quomodolibet ſpectat, & pertinet, ſub pœna indignationis noſtræ Motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas literas ſuper præmiſſis omnibus, & ſingulis tam conjunctim, quam ſeparatim pro ſingulis, quibus conceſſæ fuerunt, ac ſeorſim, & ſeparatim cum omnibus, & quibuſcumque derogationibus, decretis, & clauſulis in eis conceſſis Gratis etiam quoad compoſitionem in Dataria noſtra, & per eamdem viam ſecretam abſque alio mandato expediant, & expediri faciant. Inſuper omnia, & ſingula privilegia, gratias, & conceſſiones eiſdem Conclaviſtis, & eorum cuilibet a diverſis ſummis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris huc uſque conceſſa, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberaliſſime concedimus.

Derogatio contrariorũ.

§.13. Non obſtantibus præmiſſis, ac de certo eorumdem Notariorum numero etiamſi ad illum non ſit deventum, ac Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de præſtan. conſenſu in penſionibus, & fel. record. Pii Papæ IV. de ſimilibus, & diſſimilibus gratiis in d. Camera infra tres menſes præſentandis, & regiſtrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum prædeceſſorum Noſtrorum contra illegitimos, nec non Pictaven. Concilii, ac noſtris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in craſtinum dictæ Aſſumptionis Noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in univerſalibus, & provincialibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum etiam s. Joannis Hieroſolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum civitatum, oppidorum, & terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis univerſitatum etiam juramento &c. roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus, etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac ſacris Canonibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis illis eorumque ſuperioribus, & perſonis, ac locis quibuſcumque in genere, vel in ſpecie, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis etiam vim contractus, & ſtatuti perpetui continentibus, ac etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, & conſiſtorialiter, ac alias in contrarium conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiamſi de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque cum clauſulis opportunis.

Fiat Mutu proprio E.

ET cum abſolutione a cenſuris ad effectum &c. & quod obſtantiæ etiam beneficialibus Conclaviſtarum, & ab eis ſubrogati hujuſmodi, & diſpenſationes, ac indulta habeantur pro expreſſis, ſeu in toto, vel in parte exprimi poſſint in literis, & in caſibus regulæ de inſordeſcen. cum opportuna illius necnon alterius regulæ de non tollen. jure quæſito derogatione, & quarumcumq; aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & ſtatutorum, ſtabilimentorum, uſuum, naturarum, conſtitutionum Synodalium, ſtatutorum, ac privilegiorum populi Romani, & Cluniacen., Ciſtercien., s. Benedicti, s. Auguſtini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam s. Joannis Hieroſolymitani, & Eccleſiis, Monaſteriis, Civitatibus, & locis, & perſonis, & dominis temporalibus ſub quibuſcumque verborum formis, ac cum quibuſvis efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & decretis, etiam conſiſtorialibus, etiam contra alienigenas, & alias perſonas certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet conceſſis, quorum tenores &c. latiſſime, ac de verbo ad verbum,

Digitized by Google

prout ipſis Conclaviſtis magis placuerit exprimi poſſint, & cum ſuſpenſione quarumcumque gratiarum, indultorum quibuſvis ordinariis collatoribus conferendi beneficia eccleſiaſtica etiam reſervata ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis espreſſis cauſis quomodolibet conceſſis latiſſime extenden. ita ut omnia tollantur, & quod ſola præſentis Motus proprii ſignatura ſufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obſtan. & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum indultorum, conceſsionum, gratiarum, derogationum major, & verior ſpecificatio, & espreſſio fieri poſſit in literis ſi videbitur, in quibus ſingulorum Conclaviſtarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœc. patria, & cætera requiſita exprimi, & deſcribi, ſeu pro espreſſis, & deſcriptis haberi poſſint inter eos Sacriſta, & Magiſtri Cæremoniarum Capellæ Noſtræ, necnon Secretarius Collegii eorundem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipſos Magiſtros Cæremoniarum facta, & deſcripta adnotati, & deſcripti, ſi alias ad penſiones, & beneficia hujuſmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur ſimul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

Tranſumptorum fides.

§.14. Volumus autem, quod literarum ſuper præſentibus conficiendarum, ſeu præſentis Motus proprii tranſumptis impreſſis, & ſigillo, ac manu alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, ſeu præſenti Motui proprio originali adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ, aut exhibitus vel oſtenſus foret. FIAT E.

Dat. Ann. 1. die 28. Maji.

Datum Romæ apud S.Petrum Quinto Kal. Junii Anno Primo.

Nomina autem ipſorum Conclaviſtarum ſunt hæc quæ ſequuntur.

Reverendiſs. D. Franciſcus Maria Phœbeus, Urbevetanus, Archiepiſcopus Tarſen. Præceptor Archioſpitalis S. Spiritus in Sasia, Canonicus Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, Primus Cæremoniarum Magiſter.

Reverendiſs. D. Fr. Joſeph Euſanius Aquilanus Epiſc. Helenopolitanus, Sacriſta noſter.

Carolus Viucentius Carcaraſius Canonicus Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe presbyter Romanus.

Fulvius Servantius Presb. de S.Severino Canonicus inſignis Collegiatæ Eccleſ. S. Mariæ in Via lata de Urbe.

Petrus Antonius de la Pedacchia Presb. Romanus perpetuus Beneficiatus Baſilicæ Principis Apoſt. de Urbe.

Petrus Paulus Bona presb. Romanus; Magiſter Cæremoniarum.

Abb: Franciſcus Polinus presb. Camerinen. Baſilicæ Lateranen. Canonicus, Sac. Collegii Secretarius.

Abb. Aſcanius Paganellus presb. Camerin.

Nicolaus Gentilis laicus Camerinen. noſtri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Abb: Jo: Baptiſta de Palagio presb. Romanus Canonicus inſignis Colleg. Eccleſ. S.Laurentii in Damaſo de Urbe.

Agapitus Colorſius presb. Præneſt.

Philippus Balthaſſarrus presbyt. Romanus, perpetuus Beneficiatus Baſilicæ Principis Apoſt. de Urbe. Franciſci Oſtien. Barberini.

Benedictus Caccia presb. Callien. Joannes Antonius Quaglinus Clericus Taurinen. Diœc. Andreas Giojettus Romanus laicus. Martii Portuen. Ginetti.

Antonius Simon Abb: Balleonus, presbyt. Piſanren. Fauſtus Turſius Clericus Spoletanæ Diœc, Ugo Purra Clericus Lugdunen. Antonii Præneſtin. Barberini.

Dominicus Magrus presb. Meliten. Canonicus Theologus Cathedralis Eccleſiæ Viterbien. Dominicus Paglia presb. de Vetralla Tuſcanen. Diœc. Franciſcus Ciceri Clericus Mediolanen. Franciſci Mariæ Tuſculan. Brancatii.

Federicus Bonaventura Clericus Urbinas, Zenobius Caſinus presbyt. Florent. Jo: Baptiſta Sardineus presb. Ulturarien. Diœc. Vincentius Ghirellus Clericus Eugubinus Ulderici Albanen. Carpinei.

Joſeph Lampanus Clericus de Monte Faliſco. Joan. Sbardella de Monte Roſeo null. Diœc. Franciſcus Maria Santandrea laicus de Briſighella Faventinæ Diœc. Julii Sabinen. Gabrielli. Venerab. Fratrum noſtrorum Epiſcoporum S.R.Eccl. Cardinalium.

Paulus Nicolaus Venerius Clericus Recineten. Hieronymus Miletus Clericus Civitatis Plebis, Laurentius Copellus laicus Cameripen. Virginii S.Laurentii in Lucina Urſini.

Marchio Carolus Pallavicinus presbyt. Parmen. Alexander Mazzinius Clericus Regienſis, Guillelmus Cstaneus laicus Mutin. Raynaldi S.Pudentianæ Eſtenſis.

Jo: Andreas Borbonius presb. Senen. Abb. Octavius Pierizzius Clericus Bonon. Joannes Michellinus presb. Aretinus, Flaminius Juſtus Clericus Tiburtinus, Cæſaris Sanctorum Quatuor Coronatorum Fachenetti.

Paulus à Lamma presb. Favent. Dominicus Padova Cleric. Ferrarien. Caroli S. Silveſtri in Capite Roſſetti.

Ferrantes Orſellus Clericus Forolivien. Nicolaus Auguſtinus Forolivien. Joannes de Ognatte laicus Pampilonen. Nicolai S.Mariæ in Tranſtyberim Ludoviſii.

Marchio Claudius Pallavicinus Cleric. Parmen. Jacobus Girod à Burgundia Mignovillars Clericus Diœceſ. Biſuntinæ. Alderani Sanctæ Prasedis Cybo.

Antonius Sinibaldus Cleric. Rom. Hiacynthus Fanciullus laicus Viterbien. Franciſcus Beltramminus laicus Bononien. Federici S. Petri ad Vincula Sfortiæ.

Franciſcus Maria de Alice presb. Mediolan. Joſeph Sanctes Flamma laicus Comen. Benedicti S. Honuphrii Odeſcalchi.

Michael Imperialis Clericus Januen. Thomas Piſcius presb. de S.Juſto Firmanæ Diœc. Horatius Bonellus presb. Romanus Canonicus Cathedr. Eccleſ. Burgi S. Domnini, Laurentii SS. Quirici, & Julitæ Raggi.

Dominicus de Malclerc a Sommeruillers Clericus Tullen. Carolus Fromentin. laicus Diœceſ. Sveſſionen. Joannes Gobin laicus Nanneten. Joannis Franciſci Pauli S. Mariæ ſuper Minervam de Retz.

Abb: Vercellius Bigarolus Clericus Mediolanen. Nicolaus Antonius a Fruſinone Verul. Diœc.

Google

Diœc. laicus. Aloyſii S. Alexii Homodei.

Abb: Vincentius Lucciolus cleric. de Mevania Spoletan. Diœc. Petrus Paulus Pontinus Clericus de Setia Terracinen. Diœceſ. Petri Sancti Marci Otthoboni.

Gregorius Lizzolius presbyt. de Carraria Null. Diœc. Joan. Jacobus Lanzettus Clericus a Sancta Barbara Null. Diœc. Laurentii S. Chryſogoni Imperialis.

Federicus Caliſtus Clericus de Monte Georgio Firmanæ Diœc. Angelus Chiavellonus Clericus Reatinus, Giberti Sanctorum Joannis, & Pauli Borromei.

Carolus Guallus Clericus Romanus, Auguſtinus Vulpianus presbyt. de Aquaviva Ripanæ Diœceſis. Marcelli Sancti Stephani in Monte Cœlio Sanctacrucii.

Joannes Ricchius Lucanus, Nicolaus Theobaldus presbyt. Tullen. Carolus de la Porta Militen. Diœc. laicus, Jo: Baptiſtæ Sancti Marcelli Spadæ.

Carolus de Marchis presb. Aſculanæ Diœceſ. Joſeph Sfaſciamontius laicus Montiſalti Diœceſ. Franciſci S. Mariæ in Via Albitii.

Abb: Honoratus Tondutus Clericus Nicen. Honuphrius Corradinus Clericus de Fabriano Camerin. Diœc. Petrus Pantinus Romanus laicus, Octavii S. Cæciliæ de Aquaviva.

Petrus Carolus Cappellettus Reatinus Clericus conjugatus. Salvator Serra presbyt. Ferrarien. Caroli S. Priſcæ Pii.

Antonius Franciſcus Paſſerinus presb. Firmanus, Petrus Joannes Bernardus Clericus de Sancto Paulo Vencien. Diœceſis, Caroli Sancti Euſebii Gualterii.

Comes Alexander Mareſcottus Romanus. Abb: Benedictus de Rubeis presb. Firmanæ Diœc. Dominicus Viva Clericus Urbevetanus, Canonicus Collegiatæ Eccleſ. S. Mariæ ad Martyres de Urbe. Flavii S. Mariæ de Populo Chiſii.

Andreas Manſius presb. Lucen. Canonicus Cathedr. Eccleſ. Lucen. Lelius Cerchius Clericus conjugat. Lucen. Hieronymi S. Hieronymi Illyricorum Bouviſii.

Abb: Joſeph Paulutius Clericus Piſauren. Octavius Maria Leopardus laicus Camerin. Diœceſ. S. Auguſtini Bichii.

Joſeph Palectonius Clericus Spoletanus, Julius Durantus laicus Callien. Petri Sancti Calixti Vidoni.

Gualterus de Leto Cleric. Aberdonen. Prior ſecularis Eccleſ. Beatiſſ. Virginis de la Motte de Beamont Rupellen. Diœc. Franciſcus de Magiſtris presb. Camerin. Henricus Gial Roſenhemenſis Bavarus Friſingen. Diœc. Gregorii S. Thomæ in Parione Barbarici.

Joannes Vincentius de Cæſaris Clericus Romanus Joan: Claudius laicus Tullen. Hieronymi SS. Petri, & Marcellini Boncompagni.

Abb: Decius Coccus Clericus Mediolanen. Paulus Foſſatus presb. Mediolan. Jo: Franciſcus Agliaudus laicus Taurinen. Alphonſi S. Crucis in Hieruſalem Littæ.

Abb: Franciſcus Milonus presb. Vintimillien. Diœceſ. Michael Turrius Clericus Papien. Nerii SS. Nerei, & Achillei Corſini.

Jo: Baptiſta Michelius Clericus Sarſinaten. Matthæus Fatius presb. Aſten. Diœc. Horatius Fulchignonus Clericus Romanus, Caroli Sanctæ Anaſtaſiæ Bonelli.

Auguſtinus Felix Rugginus Clericus Ravennaten. Joannes Maria Marabinus laicus Imolen. Cœlii Sancti Petri in Monte Aureo Cardinalis Piccolominei.

Abb: Franc: Antonius Gallus de Auſtrimon presb. a Latertia Acheruntinæ Diœc. Stephanus Millner laicus Viennen. Caroli S. Suſannæ Caraſę.

Abb: Ludovicus Piccinus Clericus Æſinus, Horatius Fortunatus presb. de S. Arcangelo Anglonen. Diœc. Palutii SS. XII. Apoſtolorum Palutii Albertonii, nunc Alterii.

Carolus Raſponus Eques S. Stephani Ravennas, Carolus Antonius Corradus Clericus Callien. Antonius Porta Clericus Bononien. Cæſaris S. Jo: ante Portam Latinam Raſponi.

Joſeph de Anibaldenſibus à Molaria Clericus Romanus. Julius Cæſar de Cæſaris Clericus a Barbara null. Diœc. Nicolai Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ de Comitibus.

Abb: Alexander Sozzinus Clericus Senen. Paulus Ciprianus laicus de Tolentino, Franciſcus Cæſarinus Clericus conjugat. Theatin. Jacobi Sanctæ Mariæ de Pace Nini.

Joſeph Zafonti presbyt. Senen. Michael Brachler Brixellen. laicus Diœc. Malines. Julii Sancti Martini in Montibus Spinulæ.

Comes Philippus de Marſciano Urbevetan. Dominicus Antonacchius laicus de Scarpa Tiburtinæ Diœc. Caroli S. Mariæ in Ara-Cœli Roberti Victorii.

Joſephus de Grapellis à Fruſinone Clericus Verulanæ Diœc. Vincentius Placentinus laicus Papien. Vitaliani S. Agathæ extra mœnia Vicecomitis.

Joſeph Criſpinus presb. de Rocca Guglielma, Aquinaten. Diœceſ. Silvius Vincentius Clericus Senen. Innici S. Clementis Caraccioli.

Paulus Maronus Canonicus Metropolit. Eccleſiæ Aquilejen. de Portu Naonis Concordien. Diœceſ. Carolus Bertoncinus laicus de Vanglitia Null. Diœceſ. Joannis Sancti Salvatoris in Lauro Delphini.

Octavius Riarius Clericus Savonen. Joannes Theodorus Jacquet presb. Rupeforten. Leodien. Diœceſ. Canonic. Metropolitanæ Eccleſiæ Cameracen. Amadeus Capitanei laicus Vercellen. Diœc. Jacobi S. Sixti Roſpiglioſi.

Valentinus Bigorre Clericus Diœceſ. Toloſanæ Prior Sanct. Mariæ de Gondrecuria Tullen. Diœc. Decanus Nanneten., & Abb: SS. Trinitatis Lucernæ Abricen. Diœc. Abb: Attus Melanus Clericus Piſtor. Franciſcus Herbet Cleric. Sveſſonen. Theodoſii Emanuelis Buglioni.

Hieronymus Martinez de Alarion. Clericus Matritenſis Toletan. Diœc. Joannes Roman a Fonte presb. Oſcanus Toletanæ Diœc. Chriſtophorus Martinez laicus Cæſarauguſtanus. Ludovici de Porto Carrero.

Vincentius Piottus presbyter Typhernat. Philippus Baronius laicus Roman. Carolus Franciſcus Gandulphus Laicus Mediolanen. Franciſci Nerlii.

Jo: Dominicus Corradus clericus Firmanus, Marcus Antonius Perfectus laicus Sarzan. Diœc. Caroli Cerri.

Abb. Carolus Tinellus presb. Arimin. Joannes Aloyſius laicus de Monte Cauſario Firman. Diœc. Franciſcus Abbundantius laicus Fanenſis, Lazari Pallavicini.

Jo: Baptiſta Carpanus presbyter Vercellen.

Diœc. Nicolaus Salleveranus cleric. Taurinen. Diœceſ. Joannis Bonæ. Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Ugo Maſſeus clericus conjugat. Volaterranus, Sanctinus Fanciolus presb. Roman. perpetuus Beneficiat. Baſilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe, Ægidius Brunacchius laicus de Caprarula Civitatis Caſtellanæ Diœc. Franciſci S. Mariæ in Via lata Maidalchini.

Jo: Moſſovius Outreldushe clericus Leodien. Ferdinandus Fridericus Baro de Hobenech laicus Moguntinus, Franciſcus Haim laicus Auguſtanus, Jo: Fridericus Ganſer laicus Conſtantien. Diœc. Friderici Sancti Nicolai in Carcere Tulliano de Haſſia.

Carolus Albanus laicus Urbinas, Jo: Cecius clericus Abb. Sublacen. null. Diœc. Caroli S. Cæſarci Barberini.

Canonicus Stephanus Ricciardus presb. Firmanus, Matthæus Paſſanus laicus Tiburtinus, Decii S. Euſtachii Azzolini.

Jo: Vincentius Condinius presbyt. Ripanus, Philippus Capriolus laicus Roman. Jacobi S. Mariæ in Coſmedin Franzoni.

Abb. Hilarius Mazzocchius presb. Romanus, Simon de Amicis laicus de Camerino, Franciſci Mariæ SS. Viti, & Modeſti Mancini.

Paulus Franciſcus Scottus clericus Narnien. Hieronymus Benvignatus clericus de Rocca Contrada Senogallien. Diœc. S. Angeli in Foro Piſcium Celſi.

Ciccolinus de Ciccolinis Eques S. Jacobi de Spata, Maceraten. Paulus Racchellius cleric. Spoletanus. Pauli Sancti Georgii ad Velum Aureum Sabelli.

Hieronymus Ugurgerius Eques S. Stephani, Senen. Fabritius Cecinus presb. Florent. canonicus Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Frigdiani ejuſdem Civitatis Florentiæ, Paulus Cenninus laicus Florentinus, Leopoldi SS. Coſmæ, & Damiani Medices.

Abb. Guido Paſſioneus cleric. Foroſempron. Bernardinus Guerrinus laicus Peruſinus, Sigiſmundi S. Mariæ in Domnica Chiſii.

Fatinellus de Fatinellis Clericus Lucenſis, Joſeph Blaſius laicus Ferrarienſis. Nicolai Acciajoli.

Abb. Anibal Simonettus cleric. Auximan. Bernardinus Felicius cleric. Callien. Bonaccurſii Bonaccurſii. Diaconorum S. R. E. Cardinalium nuncupatorum.

Carolus Vienius presb. Senen. Sebaſtianus Veronicus presb. de Corinalto Senogallien. Diœc. Joſeph Montius cleric. a Balneo S. Sepulchri Diœc. bo. me. Scipionis tit. S. Sabinæ Card. Ilcii nuncupati defuncti.

Ferdinandus Ximenes e Societate Jeſu Florentinus confeſſarius.

Abb. Dominicus Cappellus de Accumulo presbyt. Aſculanus, canonicus collegiatæ Eccleſiæ S. Anaſtaſiæ de Urbe, cum prædicto Reverendiſſ. D. D. Phœbeo Archiepiſc. Tarſenſi.

Frater Mag. Carolus Bonettus Ord. S. Auguſtini cum dicto Reverendiſs. D. Sacriſta.

Vincentius Cecchinus presb. Ripanus cum dicto Secret. Sac. Collegii.

Joannes Veranus laicus Vintimillien. Cuſtos Fontis, & Aquarum Conclavis.

Cæſar Manuccius Peruſinus, Cæſar Macchiatus. Firmanus Medici Phyſici.

Gabriel a Porta de Villafranca Sarzan. Diœc. Jo: Baptiſta Pierius e Scroſiano Pientinæ Diœc. Chirurgi.

Jo: Petrus Paulutius Piſauren. Aromatarios. Blaſius Manſuetus Laicus Narnien. Diœceſ. Jo: Franciſcus de Nicolis de Terra S. Jo. Imperſiceti Bonon. Diœc. ejus Auxiliatores.

Gaſpar Mazzantes Fanen. Joſeph Tiberius de Quadris Romanus, Barbitonſores, Antonius Roſellus Firmanus, Dominicus Altimanus de Vignola Mutinen. Diœc. eorum Auxiliatores.

Franciſcus Gualdus Faber Lignarius. Donatus Corſius Faber Cæmentarius.

Laurentius de Laurentus a Petra Sancta Lucen. Diœc. familiaris Magiſtrorum Cæremoniarum.

Antonius Comus, Joſeph Coletta, Paſqualis Honorantes, Joſeph Honorantes, Leonardus Chriſtianus, Antonius Cavallonus, Jo: Antonius Bruſchettus, Jo: Franciſcus Zonus, Jo: Dominicus Zonus, Paulus Antonius Brunus, Jo. Maria Re, Jo: Luſettus, Antonius Felicettus, Jo: Baptiſta Chriſtophorus, Gaſpar Baldus, Carolus Antonius Gunettus, Antonius Piſcis, Franciſcus Catenaccius, Jo: Maria Catenaccius, Bartholomæus Onginus, Bartholomæus Togocttus, Petrus Euſtachii, Jo: Brunellus, Paulus Baroccius Scopatores Conclavis.

V.

Confirmatio quarumdam Conſtitutionum pro Congregatione Miſſionis in conventu generali dictæ Congregationis factarum, & a particulari Congregatione Prælatorum juſſu SSmi Clementis IX. reviſarum, & emendatarum, cum illarum Inſertione.

Die 2. Junii 1670. An. 1.

CLEMENS PAPA X.

Nunc primùm impreſſa.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX injuncto Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis officio Congregationes perſonarum eccleſiaſticarum in Eccleſia Dei pie, ſanctèque inſtitutas, uberesque bonorum operum fructus adſpirante ſuperni favoris auxilio proferre aſſiduè ſatagentes in viſceribus paternæ gerimus charitatis, & illa, quæ pro felici, proſperoque illarum regimine, & gubernio, tuendaque, & ſolidanda in eis pace, ac laudabilibus earum inſtitutis, ſtudioſisque in via Domini progreſſibus fovendis, & juvantes prudenter, & quæ ſalubriter conſtituta eſſe noſcuntur, ut firma, atque irrefragabili ſtabilitate perennent, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus.

Expoſitio facti.

Exponi ſiquidem Nobis, nuper fecerunt dilecti filii Superior Generalis, & Presbyter Congregationis Miſſionis, quod ipſi aliàs in eorum conventu generali congregati, nonnullas Conſtitutiones ad conſervandam in eadem congregatione animorum concordiam, primævumque illius inſtitutum, atque ſpiritum firmius conſtabiliendum, & fovendum apprime conducibiles ediderunt, quæ à nonnullis Romanæ Curiæ Prælatis, quibus fel. re. Clemens Papa IX. prædeceſſor id negotii dederat, reviſæ, ac emendatæ, & ad formam redactæ fuerunt tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Clemens IX. committit examen Conſtitutionum d. Congregationis ut infra.

Tenor dict. Conſtitutionum.

§. 1. Superior Generalis Congregationis Miſſionis erit in officio perpetuus, & omnimodam in totam

Digitized by Google

Superior Generalis eſſe debeat perpetuus, & quam Juriſdictionẽ habeat.

totam congregationem ideſt in ſingulas domos, res, & perſonas ſuperioritatem, atque authoritatem habebit eo modo temperatam, qui infra declaratur.

Aſſiſtentes quot eſſe debeant, & quomodo eligendi, ſicut & Admonitor.

Eorum Officium.

§.2. Tres vel quatuor Aſſiſtentes illi adjunget conventus generalis, atque admonitorem dabit, omnes pluribus media parte ſuffragiis eligendos, quorum officium uſque ad electionem alterius ſuperioris Generalis durabit. Aſſiſtentium autem partes erunt Generalem ipſum opera, & conſilio juvare in regimine congregationis, ita tamen ut facultas decernendi quæ agenda fuerint, ſit penes ipſum ſuperiorem generalem, exceptis caſibus infra exprimendis.

Quid Superior Generalis ſine Aſſiſtentibus, & Admonitore agere poſſit.

§.3. Illius erit toti congregationi præeſſe, Viſitatores, & præfatæ Congregationis tam Secretarium, quam Procuratorem, ſuperiores domorum, cæteroſque officiales ordinarios (Aſſiſtentibus ſuis, & admonitore exceptis) Commiſſarios etiam, qui ordinarii officiales non ſint, inſtituere, nec non rationabili de cauſa ſibi beneviſa deſtituere, quibus omnibus eas impertietur facultates, quæ in regulis particularibus cujuſque officii continentur. Quas tamen facultates augere, vel minuere poterit, cum ita expedire in Domino judicaverit; Ipſi verò ad reddendam ei ſuæ adminiſtrationis rationem tenebuntur.

§.4. Ex quo fuerit a conventu generali electus, jus habebit tum in hoc ipſo conventu, tum in aliis quibuſcumque duo ferendi ſuffragia, ſive ſecreta illa fuerint, ſive non ſecreta, atque prærogativam in paritate ſuffragiorum non ſecretorum; ſi quid tamen ab ipſo, & a quibuſdam a conventu deputatis ſuffragiorum non ſecretorum via diffiniendum erit, unico tantum cum prærogativa in paritate gaudebit. In electione quoque duorum Aſſiſtentium, & quatuor Deputatorum ad ſeligenda propoſita unicum habebit ſuffragium, ſed ſine prærogativa.

Jus plenum ſtatuendi eſt penes Conventum Generalem.

Superior Generalis, quomodo, & quando Ordinationes, & Statuta condere poſſit.

Nec ei, nec Conventui Generali licet, vel leviter immutare Regulas vel Conſtitutiones, authoritate Apoſtolica confirmatas.

Ordinationes, & Statuta Superioris Generalis quamdiu durare debeant.

§.5. Licet Jus plenum decernendi, & ſtatuendi, quæ ad Congregationis progreſſum, fœlixque regimen conducere videbuntur apud Conventum generalem reſideat concurrente majori ſuffragiorum parte; poterit tamen quoque ſuperior generalis ordinationes, & ſtatuta condere, modo decretis Conventuum Generalium non repugnent, quæ abrogare, vel immutare nullatenus poterit, niſi de conſenſu Generalis Conventus, modo etiam licita ſint, & honeſta, nec ſacris Canonibus adverſantia, aut contraria Conſtitutionibus Apoſtolicis, Bullis, ſeu Brevibus Summorum Pontificum, quibus præfatæ Congregationis inſtitutum, Conſtitutiones, Regulæ, & munia declarantur, aut confirmantur, nec ſpeciatim his articulis, quos vel leviter immutare, nec Superiori, nec Conventui Generali licebit: Ordinationes autem, & ſtatuta hujuſmodi a Superiore Generali edita obſervanda erunt, donec Conventus Generalis, aliud decreverit, penes quem eſt poteſtas vim illis detrahendi, aut etiam addendi, ut in poſterum obligent.

Poteſt admittere in Congregatione quos dignos reputet.

Indignos poſt emiſſa Vota dimittere nequit ſine ſuffragiis Aſſiſtentium.

§.6. Idem Superior Generalis in Congregatione admittere poterit quos idoneos exiſtimaverit, & indignos poſt emiſſa vota dimittere, ſi retinere non poſſe abſq; magno prædictæ Congregationis damno, ipſe, & ejus Aſſiſtentes ad plura ſuffragia judicaverint, ita tamen ut ipſi competat unicum ſuffragium cum prærogativa in paritate.

Poteſt quoslibet contractus ſervatis de Iure ſervandis inire.

In rebus maximi momenti conſenſum requirat Aſſiſtentium.

§.7. Licebit ei quoslibet contractus, ſervatis de Jure alias ſervandis, inire, in rebus tamen maximi momenti de conſenſu ſuorum Aſſiſtentium ad plura nimirum ſuffragia, cum ſua ipſius prærogativa in paritate.

Admittit de conſenſu Ordinarii fundationes, & Domos.

Eas alienare nequit niſi de conſenſu Conventus Generalis.

Quid in caſu urgentis neceſſitatis.

§.8. Admittere poterit de conſenſu Ordinarii Fundationes, & Domos, non tamen eas alienare, abolere, aut alio transferre niſi de conſenſu Conventus Generalis, ſervatis ſemper de Jure ſervandis. Quod ſi diſſolvendi aliquam Domum, aut fundationem deferendi neceſſitas tanta urgeat, ut Conventus Generalis expectari non poſſit, tunc res decernetur judicio ipſius Generalis, Aſſiſtentium, Viſitatorum, qui fuerint in Europa, Secretarii etiam Congregationis, & Procuratoris, aut ſaltem majoris ipſorum partis ſervatis, ut ſupra de jure ſervandis.

Dignitates Eccleſiaſticas nequit acceptare abſque conſenſu Conventus Generalis.

Secus ſi Papa præcipiat &c.

§.9. Dignitates Eccleſiaſticas abſque conſenſu Conventus Generalis acceptare non poterit, niſi Summus Pontifex id in virtute ſanctæ obedientiæ præcipiat.

Convocat, & dirigit Conventum Generalem, & eumdem de conſenſu Conventus dimittit.

§.10. Penes illum erit facultas Conventum Generalem convocandi, ipſum dirigendi, & congregatos de conſenſu tamen ipſius Conventus dimittendi.

Conventus Generalis præeſt Superiori Generali.

In duobus caſibus in eum habet poteſtatem, ſi ſit inutilis, vel graviſſimum peccatum externum commiſerit.

§.11. Porro Conventus Generalis ob cauſas quaſcumque congregatus Superiori Generali ſuperior erit: prætereaque Congregatio in eumdem, authoritatem, poteſtatemque habebit in duobus potiſſimum caſibus, nempe ſi inutilis foret ad gubernationem, vel graviſſimum aliquod peccatum externum committeret. Primo enim caſu Congregationis erit ſubſtituere illi Vicarium Generalem, ſi ipſe eum nominare non poſſet, aut nollet. Secundo vero caſu, qui tamen ſperatur non eventurus, poterit eadem Congregatio eum deponere; Quod quidem ultimum, ut legitime fiat, ſuffragia duas tertias partes excedere debent, ut verò ſubſtituatur illi Vicarius, ſatis erit ſi major pars Congregatorum in id conſenſerit.

Defuncto Superiore Generali Congregationem regit Vicarius Generalis ab ipſo nominatus, vel primus Aſſiſtens, uſque ad novam electionem.

§.12. Defuncto autem Superiore Generali ejus erit, quem ipſe in Vicarium Generalem nominaverit, vel primi Aſſiſtentis, ſi Vicarius nominatus non fuerit, aut officio ſuo fungi non poſſit, Congregationem regere uſque ad electionem novi Superioris Generalis; Denique pro ejuſdem electione Conventum Generalem intra ſex menſes, niſi gravis neceſſitas dilationem aliquam exigeret, convocare, eidem præſidere, donec Superior Generalis fuerit electus.

In quibus caſibus conventus Generalis celebrari debeat.

§.13. Præter prædictum caſum electionis, Conventus Generalis celebrabitur in caſibus ſequentibus. Primo ſingulis duodecim annis poſt ultimum Conventum Generalem, Secundo quotieſcumque Superior Generalis ipſum ob res magni momenti indicendum judicaverit. Tertio ſi Aſſiſtentes cum Viſitatoribus, qui ſunt in Europa ipſum eſſe neceſſario cogendum ad plura ſuffragia cenſuerint in cauſa depoſitionis ut ſupra. Quarto ſi ipſemet Generalis, ejus Aſſiſtentes, Congregationiſque Secretarius, & Procurator cum Deputatis, qui ſexto anno poſt ultimum Conventum Generalem, a ſingulis Europæ Provinciis mittuntur, ipſum cogendum eſſe pluribus ſuffragiis decreverint.

Qui intereſſe, & ſuffragium habere debeat in Conventu Generali.

§.14. Ob quamcumque vero cauſam celebretur, intererunt ei, & jus ſuffragii habebunt Superior Generalis (niſi forte de ipſius depoſitione ageretur) ſive Vicarius itidem Generalis, Aſſiſten-

ſtentes, Viſitatores, ſeu eorum loco Vice-Viſitatores, Congregationis tam Secretarius, quam Procurator, & duo Sacerdotes ex ſingulis Provinciis quos legitime a Conventibus Provincialibus pluribus ſuffragiis electos eſſe conſtabit: ſi tamen Conventus habeatur pro eligendo Superiore Generali, prædicti Secretarius, & Procurator Congregationis intererunt ei tantum poſt peractam dicti Superioris Generalis electionem, niſi alio titulo ei intereſſe debeant.

Qui habeant Jus proponendi in Conventu Generali.

§.15. Non proponentur Conventui Generali niſi ea, quæ, vel Superior Generalis proponere voluerit, vel proponenda cenſuerint ad plura ſuffragia, ipſe ſcilicet Superior Generalis, duo ejuſdem Aſſiſtentes, & quatuor de numero Congregatorum ad plura ſuffragia electi.

Electio Superioris Generalis fiat per ſecreta ſuffragia.

Si poſt quinque ſcrutinia electio facta non ſit, hæc defertur ad quinque Cōmiſſarios, & quomodo ſint eligendi.

§.16. Proceditur per ſuffragia ſecreta ad electionem Superioris Generalis, quæ mediam partem neceſſario excedent, ut valide electus habeatur; quod ſi poſt quinque ſcrutinia electio facta non fuerit, totum illud negotium, ſi duæ ſaltem tertiæ partes electorum in id conſenſerint, referendum erit ad quinque compromiſſarios; Deinde vero ſi opus fuerit etiam ad plures, modo omnes ſint de Congregatis, & numero impares. Prædicti autem compromiſſarii eligendi erunt ad plura media parte ſuffragia ſecreta, & ipſi quoque Superiorem Generalem eligent ad plura ſimiliter medietate ſuffragia itidem ſecreta, ex iis tamen, qui ſaltem quatuor ſuffragia in ultimo ſcrutinio habuerint. Porro tam compromiſſarii, quam cæteri electores antequam ſuum ſuffragium dent pro eligendo Superiore Generali juramentum præſtabunt de digniore eligendo, nec eligere poterunt niſi unum ex numero Sacerdotum, qui duodecim ut minimum annis completis poſt emiſſa Vota in Congregatione vixerint.

Compromiſſarii, & Electores jurent digniorē eligere, quique 12. ann. in Congregatione vixerit ſaltem poſt emiſſa Vota.

Pœnam excommunicationis latæ ſententiæ incurrat, qui quomodolibet electionis libertatem impediat, aut perturbet. Item qui aliquem ad ſui electionem ſollicitaverit.

Item qui ad ambientis inductionem pro illius electione aliquē ſollicitaverit.

§.17. Ut in re tanti momenti omnis ambitus tollatur occaſio, excommunicationis latæ ſententiæ pœnam incurret quivis ex noſtris, qui ab obitu Superioris Generalis cum aliquo externo egerit eo fine, ut ſive ſui, ſive alterius promotionem ad Generalatum, aut ab eo alterius excluſionem procuret, vel quocumque modo electionis libertatem impediat, aut perturbet. Item qui aliquem ex noſtris ad ſuam ipſius electionem ambitiosè ſollicitando Generalatum affectarit, vel qui ad ambientis inductionem pro ejuſdem electione quempiam ex noſtris ſollicitaverit.

Ad effectum legitimæ electionis tantum, omnes congregatos abſolvat a cenſuris, & pœnis Vicarius Generalis.

Hæ abſolvetur ut ſupra ab antiquiſſimo Congregatorum.

§.18. Immediate vero ante electionem Vicarius Generalis Congregatos abſolvet in quantum opus fuerit, ab omni vinculo excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, & a quibuſvis aliis ſententiis, cenſuris, & pœnis ad effectum legitimæ electionis dumtaxat, ſtatimque ipſe Vicarius idem abſolutionis beneficium, & ad eumdem effectum a Congregatorum antiquiſſimo ratione receptionis in Congregationem percipiet.

§.19. Poſt legitimam promulgationem electionis Superioris Generalis factæ, vel ab omnibus Electoribus, vel a Compromiſſariis ut ſupra omnes acquieſcere tenebuntur, nec ulli fas erit ſuffragium ſuum revocare, aut novam electionem tentare, aut contra ejuſmodi electionem quocumque prætextu proteſtare.

§.20. Quandocunque tamdem habeatur Conventus Generalis, ſi contingat eo quavis de cauſa indicto, vel jam coacto, vel ſtatim poſt ipſum diſſolutum Superiorem Generalem, vel aliquem ex ejus Aſſiſtentibus, vel ipſius admonitorem è vivis decedere, vel ſi accidat Superiorem Generalem in eo ſtatu eſſe, qui Vicarium exigat: in iis caſibus electi a ſingulis Provinciis pro Conventu Generali jus habebunt abſque nova convocatione, vel deputatione Conventuum Provincialium eligendi novum Superiorem Generalem, vel Vicarium, vel Aſſiſtentem, vel Admonitorem. Idem jus habebunt pro ſola electione Superioris Generalis, etiam poſt aliquorum diſceſſum, ſi facile, & intra breve tempus revocari poſſint.

Si interim, vel ſtatim diſſoluto Conventu Generali, contingat obitus Superioris Generalis, aut Admonitoris, vel alicujus, ex Aſſiſtentibus quomodo providendum.

§.21. Conſtitutiones reviſas, ac emendatas, & ad formam redactas, ut ſupra, Congregatio Prælatorum deputata cenſuit, poſſe confirmari cum illarum inſertione, ſi Sanctiſſimo placuerit. Et facta relatione S. Sanctitas annuit. Die 25. Auguſti 1669.

Congregatio Prælatorum cenſuit has Conſtitutiones poſſe confirmari.

S. Ugolinus Patriarcha Coſtantinopolitanus.
F. Archiepiſcopus Florentinus.
C. M. Archiepiſcopus Athen.
C. Epiſcopus Amerinen.
P. Fagnanus.
P. Philippus de Rubeis.

Preces Superioris Generalis, & aliorum Sacerdotum Congregationis Miſſionis.

§.22. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes eaſdem Conſtitutiones, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: Nos memoratam Congregationem in ſuo laudabili inſtituto confovere, dictoſque exponentes ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis porrectis inclinati, omnes, & ſingulas Conſtitutiones præinſertas authoritate apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio Apoſtolica.

§.23. Decernentes eaſdem Conſtitutiones præinſertas, ac præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumq; ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.24. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis apoſtolicis etiam eidem Congregationi, ejuſque Superiori Generali, presbyteris, & aliis perſonis quibuslibet in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſin-

Contrariorum derogatio.

Digitized by Google

ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tráſumptorum.

§. 25. Volumus autem ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici, ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ipſis adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edita 2. Junii 1670. A. 1.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 2. Junii 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium menſis Junii par. 2. *fol.* 483.

V I.

Confirmatio privilegiorum, & Indulgentiarum pro fratribus Ordinis minorum s. Franciſci de obſervantia in Terra ſancta aliiſque qui dictam Terram incolunt, aut eo devotionis cauſa peregrinantur.

Similem confirmationem habes ſupra in Conſtitut. 5. *Alex. VII., & Clem. IX. Conſt.* 10. Piis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Proœmium.

Piis Chriſtifidelium votis ex quibus ſacrorum locorum venerationem, & animarum ſalutem provenire conſpicimus libenter annuimus, & illam quantum nobis ex alto conceditur favoribus Apoſtolicis confovemus.

Supplicatio.

§. 1. Cum itaque ſicut dilectus filius Jacobus a Jeſu Maria frater expreſſe profeſſus Provinciæ Valentin. Ordinis Minorum ſancti Franciſci de obſervantia nuncupatorum, ac Commiſſarius, & Procurator generalis in Romana Curia totius familiæ terræ ſanctæ nobis nuper exponi fecit ipſe ad ejuſdem terræ ſanctæ ſubſidium, eorumdemque fratrum inibi vineam Domini aſſidue excolentium, ſacraque loca venerantium ſubventionem, necnon ad ſpiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis cauſa peregrinantium conſolationem, & profectum, omnia, & ſingula, gratias, privilegia, indulgentias hucuſque ſacræ ejuſdem terræ ſanctæ locis Apoſtolica auctoritate conceſſa, & confirmata per nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum deſideret.

Confirmat prout in Rub.

§. 2. Nos deſiderio hujuſmodi annuere, ipſumque Jacobum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtat, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: Omnia, & ſingula privilegia, conceſſiones, facultates, indulta, indulgentias, cæteraſque gratias ſpirituales, & temporales eiſdem locis, & illa viſitantibus, necnon d. Ordinis Guardiano, & fratribus in dictis partibus degentibus per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem Apoſtolicam in genere, vel in ſpecie, aut alias quomodolibet conceſſa quatenus ſint in uſu, & non ſint revocata, aut ſub aliquibus revocationibus comprehenſa exiſtant, ſacriſque canonibus, conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Concilii Tridentini decretis non adverſentur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robore communimus, ac omnes, & ſingulos tam juris quam facti defectus ſi qui deſuper in eis quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Indulg. plen. in mortis artic. concedit.

§. 3. Nec non inſuper omnibus, & ſingulis eorundem fratrum interpretibus nunc Hieroſolymis, Bethlehem, & Nazareth exiſtentibus, & viventibus in cujuslibet eorum mortis articulo ſi vere pœniten., & confeſſi ac ſacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti nomen JESU ore ſi potuerint, ſin minus, corde devote invocaverint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Contraria removet.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. die 11. Jun. 1670. A. 1.

Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Junii 1670. Pontificatus Noſtri Anno primo.

V I I.

Privilegia, Exemptiones, & Indulta, Dapiferis, qui in Conclavi ſuæ Aſſumptionis S.R.E. Cardinalibus inſervierunt, conceſſa.

Similia Privilegia indulſit ſupra Clemens IX. Conſtit. 3. Nos volentes.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1670.

Causa Indulti.

Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios noſtros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, inſervierunt, quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, habita ratione obſequiorum hujuſmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuſcunq; meritis exornare, ac eoſdem Dapiferos, & eorum ſingulos:

Dapiferi creantur Commenſales, & Notarii Apoſtol.

§. 1. Motu proprio, non ad ipſorum Dapiferorum, vel alterius pro ipſis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam ſed de mera liberalitate, certaque ſcientia noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commenſales noſtros, & eos qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu militiæ Clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres ea præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in noſtros, & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præjudicio dilecto-

Digitized by Google

ctorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præſentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos ſingulos, qui ſigillatim ab eiſdem tribus Cardinalibus dignitali honore approbati fuerunt, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen., comites, & milites, ac tam illos, quam alios omnes quoſcumque Dapiferos indiſtincte, qui nobiles non ſunt, nobiles, quique

Nobiles, & cives.

Urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubiectis cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem Cardinalibus ſe admitti petierit, veros cives ad inſtar, & nulla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros originarios, & antiquiſſimos, & nobiles participantes cives ipſius urbis, vel civitatis.

Jus Civitatis in hæredes tranſit.

§.2. Itaut ipſum jus civitatis ad quoſcunque in eorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus, conſtituimus, & deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & inſigniis decoramus, aliorumque familiarium continuorum commenſalium nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico ſervientium, & in illius tinello comedentium, & bibentium noſtrorum, & Sedis Apoſtol. Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ comitum, militum, & nobilium, & civium hujuſmodi originariorum numero, & conſortio favorabiliter aggregamus, & pro veris indubitatis, & non fictis familiaribus continuis commenſalibus, ac Notariis noſtris, comitibuſque, & militibus, nobilibuſque, ac civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eiſque in quibuſcumque impetrationibus, ac conceſſionibus, & literis, tam gratiam, quam juſtitiam ſeparatim, ſeu utramque mixtim concernen. ſe familiares, continuos commenſales noſtros, & comites, milites, nobiles, ac cives, & originarios nominari, nec propterea impetrationes, conceſſiones, & litteræ ipſæ ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ, & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuſcumque, prorſus ſimilibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri familiares tempore dictæ Aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, exiſtentes, etiam ſi habitum, & Rocchettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ comites, & milites, ac nobiles originarii, & antiquiſſimi cives ejuſdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere nobili, ac cive originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu alias etiam per quaſcumque literas, ſeu conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra, ſine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamſi in urbe, & civitate hujuſmodi non habitaverint perinde, acſi de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquiſſimo Cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eiſdem Dapiferis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præſentium indulgemus,

A gabellis liberantur.

§.3. Ac ſingulos Dapiferos præfatos à ſolutione, & exactione decimarum Eccleſiaſticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impoſitarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus: necnon ipſis Dapiferis, eorumque ſingulis quoſcumque fructus, & proventus Eccleſiaſticos, tam occaſione penſionum annuarum ipſis, vel eorum alicui reſervatarum, quam ratione omiſſionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuſcumque quantitatis fuerint gratioſe remittimus, & condonamus, ac cum eis ſuper inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut alias in Divinis ſe immiſcuerint, ut illa, & eiſdem præmiſſis non obſtantibus, ad omnes etiam ſacros, & Presbyteratus ordines alias tamen rite promoveri, & in illis etiam ſuſceptis alias rite per eos ordinibus etiam in Altaris Miniſterio miniſtrare etiam libere, & licite valeant, diſpenſamus.

Illegitimos legitimis natalibus reſtituit.

§.4. Ac eoſdem Dapiferos, ſi qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, ac vilibus fœminis forſan procreati ſint, etiamſi legitimati alias exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus, ac cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, & aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen feudalibus, & emphiteuticis, aut Eccleſiaſticis, vel ab Eccleſia acquiſitis, ac ſine præjudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu alias de jure valida diſpoſitione ſuccedere, & illa donationis, ſeu alio quovis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omnia jura legitima, & ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates reſtituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Ad dignitates admitti jubet.

§.5. Nec non ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia publica, vel privata, etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſunt, inſigniri, & ad omnes etiam ſacros, & Presbyteratus ordines, ſi ad illos nondum promoti ſunt, promoveri, & poſtmodum charactere, & ordinibus hujuſmodi, illorumque privile-

vilegiis nti, ac in eiſdem ordinibus etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu ſi Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eiſdem Cathedralibus poſt Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint, ſi ſibi alias canonice conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in illis recipere, & dummodo plura ſimul non ſint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, ſimiliter diſpenſamus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§.6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, proviſiones, commendæ, ac præſentes, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda poſſeſſione nomine Cam. Apoſtolicæ, quam in favore literarum Apoſtolicarum ubi illis ſuper proviſionibus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, prout noſtris Familiaribus, & continuis commenſalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus. Ac Dapiferis præfatis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum, aut perſonæ quæcumque Eccleſiaſticæ, in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum ſingulos eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque Penſiones annuas eis, eorumque ſingulis ſuper fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis certis, & incertis, ac diſtributionibus quotidianis quarumcumque menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, & Abbatialium, ac dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam per S.R.E. Cardinales obtentorum, & impoſterum obtinendorum cum cura, & ſine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, ſeu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & diſtributiones hujuſmodi reſervatas, ſeu reſervatos, ac reſervandas, ſeu reſervandos, etiamſi alias ſemel, vel pluries tranſlatæ, ſeu tranſlati fuerint uſq; ad ſummam centum ducatorum in totu, vel in parte, ac etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & diſtributiones hujuſmodi uſque ad ſummam prædictam, uni, vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis per eoſdem Dapiferos, & eorum ſingulos nominandis quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen penſionum hujuſmodi capacibus ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eiſdem modo, & forma quibus eiſdem Dapiferis reſervatæ, ſeu reſervati erant, etiam abſque beneficia hujuſmodi obtinentium conſenſu, integre perſolvendas, ſeu perſolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reſervare, conſtituere, & aſſignare valeant, ipſique tranſlatarii in poſſeſſionem dictas penſiones exigendi, in qua ipſi Dapiferi tempore tranſlationis per eos vigore præſentium faciendæ, exiſtebant, in omnibus, & per omnia ſubrogati eſſe cenſeantur etiam concedimus, & indulgemus, etiamſi ſimilem gratiam a Prædeceſſoribus noſtris alias forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus.

§.7. Decernentes ipſas tranſlationes, & novas reſervationes, conſtitutiones, & aſſignationes penſionum, ſeu fructuum, reddituum, & proventuum, aliorumq; hujuſmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipſoſque beneficia, ſuper quorum fructibus, redditibus, & proventibus reſervatæ fuerint, obtinentes, ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore: ac eiſdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque penſionum eis, & eorum cuilibet, ſuper quibuſcumque beneficiis Eccleſiaſticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reſervatarum, ac reſervandarum, habitum, & tonſuram clericales geſtare, & in illis dummodo ipſi habitum decentem, & honeſtum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, ſeu compelli, minuſque aliquas ſententias, aut cenſuras, etiam privationis, ſeu caſſationis ipſarum penſionum ad prædictam ſummam ducentorum ducatorum aſcendentes, & reſervatas, ut præfertur, etiamſi matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere.

Bona ipſorum a ſpoliis liberat.

§.8. Poſtremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæſito colore, vel ingenio, ſeu eorum induſtria, legitime tamen, & licite acquiſita, & acquirenda etiam in Urbe, ejuſque diſtrictu, ac ubicumque exiſtentia, ſpoliis minime ſubjaceant: ſed ipſi Dapiferi etiamſi Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hieroſolymitani adſcripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum de jure tamen capacium, etiamſi curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, teſtari, & alias diſponere, eiſque ab inteſtato decedentibus eorum hæredes quicumque ſuccedere libere, & licite valeant, ſimili modo concedimus, & indulgemus.

Eximit a moleſtiis.

§.9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus S.R.E. Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & quibuſcumque aliis ſpoliorum hujuſmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum deſuper moleſtare audeant, ſeu præſumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Teſtamenti, & codicillorum per ipſos Dapiferos de eorum bonis hujuſmodi, ſervatis de jure ſervandis, faciendas ſemper, & perpetuo validas, & efficaces fore, nec eoſdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas ſuper præſentibus conficiendas in dicta Camera inſinuandum, aut admitti, & regiſtrari petendum teneri, nec illas etiamſi intra tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ, ſeu regiſtratæ non

Digitized by Google

fuerint, propterea minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere, eaſdemque præſentes, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis revocationibus, limitationibus, ſuſpenſionibus, modificationibus, decretis, conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibuſvis cauſis, etiam urgentiſſimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam conſiſtorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel impoſterũ emanaverint, minime comprehendi, ſed quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum repoſitas, & reintegratas eſſe, & cenſeri: ſicque per quoſcumque Judices etiam Commiſſarius quavis auctoritate fungen. in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & diffiniri debere, irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem gratioſam mandat.

§. 10. Et inſuper dilectis filiis Reſcribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apoſtolicarum, & aliis, ad quos earumdem literarum expeditio ſpectat, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna indignationis noſtræ Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus mandamus, ut eaſdem præſentes, & forſan alias literas ſuper præmiſſis omnibus, tam conjunctim, quam diviſim, ac pro ſingulis quibuſcumque derogationibus, decretis, & clauſulis in eis contentis, gratis de mandato noſtro ubique in omnibus Officiis etiam abbreviatorum, ſollicitatorum, ſecretariorum plumbi, & regiſtri abſque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compoſitionis facien. omni contradictione, & dilatione ceſſantibus, ſignent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obſtantibus eiſdem præmiſſis, ac de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum non ſit deventum, quibus alias per præſentes non intendimus derogare, ac regula noſtra de pręſtando conſenſu in penſionibus, ac fœlicis recordationis Pii Papæ IV. prædeceſſoris noſtri de ſimilibus, vel diſſimilibus gratiis in Camera Apoſtolica infra tres menſes præſentandis, ac regiſtrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædeceſſoris noſtri contra Illegitimos, ac Pictaven. Concilii, & aliis Apoſtolicis, ac etiam in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis ſpecialibus vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, & Monaſteriorum, Eccleſiarum, Ordinum, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Univerſitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam ſacris Canonibus, Privilegiis, quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis, Superioribus, ac perſonis, & locis quibuſcumque in genere, vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & ſtatuti perpetui continentibus, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine, ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, ac alias forſan in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis inter alia diſponen. quod beneficia Urbis nonniſi perſonis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expreſſe profeſſis, conferri, & commendari ſoleant, quibus omnibus, etiamſi alias pro eorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie Motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Et cum abſolutione a cenſuris ad effectum, &c. & in caſibus regulæ de inſordeſcentibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæſito, aliiſque neceſſariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus ſit, & quod indultorum, conceſſionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmiſſorum omnium, & ſingulorum major, & verior ſpecificatio, & expoſitio fieri poſſit in literis, in quibus ſingulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceſes, Patriæ, & alia requiſita exprimi, & deſcribi, ſeu pro expreſſis, & deſcriptis haberi poſſint juxta notulam per ipſos ſeu eorum Deputatos confectam ſimul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, &c.

Tranſumptorum fides.

§. 12. Volumus autem, quod literarum ſuper præſentibus conficiendarum tranſumptis, etiam impreſſis, & ſigillo, & manu alicujus Perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis eadem fides, tam in judicio, quam extra illud, adhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Volumus autem, quod ſola præſentis Motus proprii noſtri Signatura ſufficiat, ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obſtante.

Fiat E.

Dat. R. A. 1. die 14. Jun.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem decimo octavo Kal. Julii Anno Primo.

Nomina Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum, ſunt hæc, quæ ſequuntur,

ÆMilius Alterius, nunc CLEMENS X. Rom. Joſeph Barbius Sacerdos Terrę S. Geneſii Camerinen. noſter dum Cardinalatus honore fungebamur.

EPISCOPI VI.

Franciſcus Epiſcopus Oſtien. S. Collegii Decanus Card. Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius, & Sum-

Digitized by Google

Summiſta, Florentinus. Abbas Carolus Franconus Neapolit.

Martius Epiſcopus Portuen. Cardin. Ginettus S.D.N. Papæ Vicarius, Veliternus. Joſeph Crucius Tiburtin.

Antonius Barberinus Epiſc. Præneſtin. Card. Antonius nuncupat. Archiep. Rhemenſis S.R.Eccl. Camerarius Signatur. Brevium Præfectus Roman. Gaſpar Murcaccionus Rom.

Franciſcus Maria Epiſc. Tuſcul. Card. Brancaccius Epiſc. Viterbien., Neapolitanus. Archangelus de Paulis Clericus Eugubinus.

Uldericus Epiſcop. Albanen. Card. Carpineus Urbinatenſis. Uldericus Nardi de Poppi Aretinæ Diœceſ.

Julius Epiſcop. Sabinen. Cardinal. Gabriellus Epiſcop. Reatinus, Romanus, Joſeph Liberatorus Clericus Aſculanus.

PRESBYTERI XLVIII.

Virginius tit. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyterorum Card. Urſinus, Rom. Robertus Urſinus Clericus Rom.

Raynaldus tit. S. Pudentianæ Cardin. Eſtenſis Mutinen. Joannes Baptiſta Mozzarellus Canonicus Mutinen.

Cæſar tit. SS. Quatuor Coronatorum Cardin. Facchenettus Epiſcop. Spoletanus, Bononien. Nicolaus Sega Clericus Bononien.

Hieronymus tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio Card. Grimaldus Archiepiſcop. Aquenſis, Genuen.

Carolus tit. S. Silveſtri in Capite Cardin. Roſſettus Epiſcop. Faventinus, Ferrarien. Abbas Benedictus Bartolus Potignani in Terra Bari Nullius Diœceſ.

Nicolaus tit. S. Mariæ Tranſtyberim Cardinalis Ludoviſius major Pœnitentiarius, Bononien. Joſeph Meſſina Clericus Conjugatus Urbevetanus.

Alderanus tit. S. Praxedis Cardin. Cybo Epiſcopus Æſinus. Innocentius Serenus Sacerdos Avenionen.

Federicus tit. S. Petri ad Vincula Card. Sfortia Romanus. Angelus Dominicus Sinibaldus Clericus Rom.

Benedictus tit. S. Honuphrii Card. Odeſcalchus Comenſis. Felix Bonafide Cleric. Firmanus.

Laurentius tit. SS. Quirici, & Julittæ Cardin. Raggius, Genuenſis. Cinthius Guarinus Terracinen.

Jo: Franciſcus Paulus Gondus tit. S. Mariæ ſuper Minervam Cardin de Retz nuncupat. Gallus. Franciſcus Cauſsus della Chauuſe Lotaringus Virdunen.

Aloyſius tit. Sancti Alexii Cardinalis Homodeus, Mediolanen. Io: Baptiſta Corraduccius Clericus Anconitanus.

Petrus tit. Sancti Marci Cardinalis Otthobonus, Venetus. Sertorius Urſinus Roman. Clericus Conjugatus.

Laurentius tit. S. Chryſogoni Card. Imperialis Genuen. Valerius Zacchæus Spoletinus.

Gibertus tit. SS. Joannis, & Pauli Cardin. Borromeus, Mediolanen. Alexander Heſtilius Lazaro J.U.D. de Urbania.

Marcellus tit. Sancti Stephani in Monte Cœlio Card. Santacrucius Epiſcop. Tiburtin., Roman. Thomas Botta Sacerdos Camerinen. Archipresbyter Parochialis Eccleſiæ Sancti Clementis Terræ Serræ Petronæ.

Ioannes Baptiſta tit. S. Marcelli Card. Spada, Lucen. Michael Priolius Clericus de Meldola J.U.D. Ravennaten.

Franciſcus tit. S. Mariæ in Via Card. Albitius, Caſenatea. Joſeph Herculanus de Seſtino Nullius Diœceſ.

Octavius tit. S. Cæciliæ Card. Aquaviva, Neapolitanus. Jacobus Pegna Rom.

Carolus tit. Sanctæ Priſcæ Cardinalis Pius, Ferrarien. Ludovicus Contarinus Cleric. Lucen.

Carolus tit. S. Euſebii Card. Gualterius, Urbevetanus. Eques Tiberius Simoncellus de Comitibus Buſchi Urbevetan.

Flavius tit. S. Mariæ de Populo Card. Chiſius Archipresbyt. Baſilicæ Lateranæ. S. R. E. Bibliothecarius, & Signaturæ Juſtitiæ Præfectus, Senenſis. Franciſcus Baciocchi Presbyter Adjacenſis S. Theol. ac J.U.D.

Scipio tit. S. Sabinæ Card. de Ilcio Archiepiſc. Piſarum, Senen. Fr. Fortunatus de Vecchis Eques Hieroſolymit. Senen.

Hieronymus tit. S. Hieronymi Illyricorum Cardinal. Bonviſius Archiep. Lucæ, Lucenſis. Julianus Biſcottus Civis Lucen. Conjugatus.

Antonius tit. Sanctæ Mariæ Angelorum Card. Bichius Epiſcopus Auximanus, Senen. Alexander Bonus Urbinaten.

Petrus tit. S. Calixti Cardinalis Vidonus Cremonenſis. Paulus Guglielmus Clericus Patritius Lucen.

Gregorius tit. S. Thomæ in Parione Cardinalis Barbadicus Epiſcop. Patavinus, Venetus. Thomas Raggiolus Cleric. Rom.

Hieronymus tit. SS. Marcellini, & Petri Card. Boncompagnus Archiep. Bononiæ Bononien. Joannes Thomas Sabatinus Camplen.

Alphonſus tit. S. Crucis in Hieruſalem Card. Litta Archiep. Mediolani, Mediolanen. Hieronymus Archangeli Serræ S. Quirici Camerinen.

Nereus tit. SS. Nerei, & Achillei Card. Corſinus Legatus Ferrarien., Florentinus. Franciſcus Batiſtinus Cleric. de Regio Lombardiæ.

Carolus tit. S. Anaſtaſiæ Cardinal. Bonellus, Romanus. Jacobus Rainaldus a Pergola Clericus Eugubinus.

Cælius tit. S. Petri in Monte Aureo Cardin. Piccolomineus, Senen.. Nicolaus Abbas Finettus J.U.D. Patritius Senen.

Carolus tit. S. Suſannæ Card. Carafa Legatus Bonon., Neapolit. Petrus Jacobus Taſſius Cleric. Sabinen.

Palutius Paluтius Albertonius titul. Baſilicæ SS. XII. Apoſtolorum Cardin. Alterius Epiſcopus Montis Faliſci, Roman. Antonius Ghislerius Romanus.

Cæſar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Card. Raſponus Legatus Urbinatenſis, Ravenat. Eleuterius Breſcianus Civis Rom.

Jo: Nicolaus tit. S. Mariæ Tranſpontinæ Card. de Comitibus Epiſc. Anconitanus, Rom. Abbas Jo: Jordanus Beneventanus.

Jacobus tit. S. Mariæ de Pace Card. Ninus, Senen. Chriſtophorus Boldrinus Foſumbronea. Cleric.

Julius tit. S. Martini in Montibus Card. Spinola, Genuenſis, Propertius Aloyſius Montis Alti.

Carolus tit. S. Mariæ de Ara-cœli Card. Robertus Legatus Romandiolæ, Rom. Dominicus a Lege Sacerdos Faventinus J.U.D.

Digitized by Google

Vitalianus tit. S. Agnetis Cardin. Vice-comes, Mediolanenſis. Philippus de Philippis de Appignano Auximan.

Innicus tit. S. Clementis Cardin. Caracciolus Archiepiſc. Neap., Neapolitanus, Angelus Turchius Fulginaten.

Joannes tit. S. Salvatoris in Lauro Card. Delphinus, Patriarcha Aquilejenſis, Venetus. Joſeph Felicius ab Apoſita Clericus Reatina Diœc.

Jacobus tit. S. Sixti Card. Raſpiglioſius Archipresbyter S. Mariæ Majoris, Legatus Avenionen. Signaturæ Gratiæ Præfectus, Piſtorien. Joannes Franciſcus ex Comitibus Guidis à Balneo Mantuanus.

Emmanuel Theodoſius tit. S. Laurentii Paniſperna Card. Buglionus Gallus. Renatus le Sauvage Presbyter Diœc. Conſtantien. S. facultatis Pariſien. Doctor Theologus, ac Socius Sorbonicus Abbas Commendatarius S. Petri de Bello loco Ordinis S. Benedicti in Diœc. Lemovicen.

Ludovicus tit. S. Sabinæ de Porto Carrero, Hiſpanus. Deſiderius Philippus Oddi Romanus Clericus Conjug.

Franciſcus tit. S. Bartholomæi Inſulæ Cardinal. Nerlius Archiep. Florentiæ, Florentinus. Julianus Martinus Lucen.

Carolus tit. S. Adriani Card. Cerrus, Romanus. Carolus de Rubeis Clericus Rom.

Lazarus tit. S. Mariæ in Aquiro Card. Pallavicinus, Januen. Gaſpar Trullius Rom.

Joannes tit. S. Bernardi Card. Bona Congregationis D. Bernardi Ordinis Ciſtercien., Pedemontanus, Thomas de Julio a Phara S. Martini Nullius Diœceſ.

DIACONI XII.

Franciſcus tit. S. Mariæ Inviolatæ primus Diaconus Card. Maidalchinus. Viterbien. Prior Stephanus Stephanuccius Urbevetan.

Fridericus S. Agathæ Card. de Haſſia, Germanus. Nicolaus Deucovis Talancourtinus Diœceſ. Treveri.

Carolus Barberinus S. Cæſarei, Card. Carolus nuncup. Archipresbyter Baſilic. S. Petri, Romanus Fr. Vincentius Rinalduccius Eques Hieroſolymitanus Fanen.

Decius S. Euſtachii Card. Azzolinus, Firman. Petrus Bellonius Camerinen.

Jacobus tit. S. Pancratii Card. Franſonus Epiſcopus Camerinen., Genuenſis, Sigiſmundus Zanellus Faventin.

Franciſcus Maria SS. Viti, & Modeſti Card. Mancinus, Romanus. Franciſcus Antonius Vitalis Clericus Romanus.

Angelus S. Angeli in foro Piſcium Cardinalis Celſus, Romanus. Fabius Celſus Romanus Eminentiſs. Frater.

Paulus S. Nicolai in Carcere Card. Sabellus Perettus, Romanus. Angelus de Maſſimis Clericus Conjug. Romanus.

Leopoldus S. Mariæ in Coſmedin. Cardinalis Medices, Florentinus. Eques Joannes Giraldus Florentinus.

Sigiſmundus Chiſius S. Mariæ in Domnica Card. Sigiſmundus, Senenſis. Abbas Franciſcus Ridolphus Canonicus Floren.

Nicolaus SS. Coſmæ, & Damiani Card. Acciajolus, Florentinus. Sperandeus Riccionius Clericus Sabinen.

Bonacurſius S. Mariæ de Scala Card. Bonacurſius, Maceratenſ. Cæſar Rubertus Clericus Recanaten.

VIII.

Indultum de Officio S. Franciſci Xaverii in Breviario ſub Ritu Duplici apponendo, & ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, de Præcepto recitando.

Ne otioſe repetam pluries dicta, vide quæ ſunt notata ad Conſtitut. 3. Ratione *Urb. VIII., & augendo devotionem erga eundem ad Conſtit.* 47. Alias *Innocent. X. ubi ad materiam aliqua videre poteris.*

CLEMENS PP. X. Edita An. D. 1670.

Ad perpet. rei memor.

Exordium. IN eminenti Principis Apoſtolorum Sede, meritis licet imparibus, divina diſponente clementia, conſtituti, muneris noſtri eſſe arbitramur, ut Sanctorum in cœlis regnantium, illorum præcipuè, quibus annunciantibus, Euangelicæ prædicationis ſonus uſque ad extremos orbis terrarum fines penetravit, cultum, & venerationem in terris, quantum nobis ex alto conceditur, augere ſatagamus. Itaque pro peculiari noſtra erga s. Franciſcum Xaverium Societatis JESU, qui Apoſtolicis chariſmatibus affluenter decoratus, novarum Gentium Apoſtolus, unanimi totius Chriſtiani Orbis conſenſu meruit appellari, devotione, ejus venerationem condignis honorum incrementis, ampliare cupientes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium jubemus, ut ejus Officium de mandato fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædeceſſoris noſtri in Calendario Romano ſub ritu Semiduplici appoſitum, in poſterum ſub ritu Duplici de præcepto in eodem apponatur, ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, tum Sæcularibus, tum Regularibus utriuſque ſexus ubique de præcepto recitandum.

Contrariis derogat. §. 1. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §. 2. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Societatis ſubſcriptis, & ſigillo Præpoſiti Generalis ejuſdem Societatis, vel alterius perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. An. 1. die 14. Junii. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 14. Junii 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

IX.

Indictio Jubilæi univerſalis ad implorandum divinum auxilium initio ſui Pontificatus pro ſalutari Sanctæ Eccleſiæ Catholicæ regimine.

Hujuſmodi Jubilæum indixere plures Summi Pontifices initio Pontificatus inter quos Innocent. X. Conſtit. 1. Immenſæ, *& Alexander VII. Conſt. 1.* Uni-

Digitized by Google

Unigenitus, & *demum Clemens IX. Conſtitut.* 1. Placuit.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1670.

Univerſis Chriſtifidelibus ad quos præſentes literæ pervenerint, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Cauſæ conſtitutionis:

CUm Inſcrutabilis divitiarum ſapientiæ, & ſcientiæ Dei altitudo humilitatem noſtram his calamitoſis temporibus ad ſupremum Apoſtolicæ dignitatis faſtigium vocare, nobiſque vicariam ſui in terris poteſtatem committere dignata ſit: nos licet nihil magis deſideraremus, quam ut immenſam illam curarum Pontificiarum molem, cui ſecundæ infirmitatem noſtram longe imparem agnoſcimus, defugere poſſemus; nihilominus ne divinæ voluntati nimium obluctari videremur, impoſito nobis jugo collum ex charitatis neceſſitate humiliter ſuppoſuimus: omnem ſpem noſtram collocantes in ineffabili bonitate Salvatoris, & D.N. Jeſu Chriſti, cujus auxilium pro catholicæ Eccleſiæ regimine quotidie privatis noſtris ſacrificiis, & precibus ſupplices invocamus. Id ipſum ut & vos, quibus Apoſtolica ſollicitudo a nobis impendenda eſt, conjunctis precibus nobiſcum pariter faciatis, ac divinam miſericordiam per jejunia, & eleemoſynas, aliaque pietatis opera demereri ſtudeatis, paterne requirimus, & hortamur: ut Deus patrum noſtrorum, & Dominus miſericordiæ, qui vocat ea quæ non ſunt, tamquam ea quæ ſunt, det nobis ſedium ſuarum aſſiſtricem ſapientiam, mittatque illam de cœlis ſanctis ſuis, & a ſede magnitudinis ſuæ, ut nobiſcum ſit, & nobiſcum laboret ad divini nominis gloriam, Eccleſiæque ſanctæ utilitatem, & ſpiritualem omnium fidelium ædificationem; imbecillitatem noſtram roboret, omniaque noſtra conſilia, & actiones dirigat ſecundum beneplacitum voluntatis ſuæ; hæreſes extirpet, fidem catholicam protegat, & propaget, Principum Chriſtianorum pacem, & concordiam conſervet, magiſque, & magis in dies ſolidet, & nomen Chriſtianum ab infedelium incurſionibus, & inſidiis potentia virtutis ſuæ tueatur. Hæc autem ut ardentiori ſpiritu, uberiorique fructu fiant, Eccleſiæ theſauros, quorum diſpenſatores eſſe nos voluit Deus, proferre, & prudenti liberalitate largiter erogare decrevimus.

Indictio de qua in rubr.

§. 1. Itaque de omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam nobis Dominus, licet indignis, contulit, univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in alma urbe noſtra degentibus, qui ſolemni proceſſioni, quam feria quarta currentis hebdomadæ ab Eccleſia S. Mariæ Angelorum in Thermis ad Baſilicam S. Mariæ Majoris nuncupat. de eadem urbe una cum venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit, ac Chriſtianorum Regum, & Principum Oratoribus apud nos exiſtentibus, Prælatis quoque, & officialibus ejuſdem curiæ, univerſoque clero, & populo benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel S. Joannis in Laterano, Principis Apoſtolorum, & S. Mariæ Majoris eccleſias, ſeu Baſilicas, vel earum aliquam intra ſpatium ejuſdem, vel proxime ſubſequentis hebdomadæ ſaltem ſemel viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium devote, ut ſupra, Deum oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbatho alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominica die immediate ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio, erogaverint; cæteris vero extra urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum vicariis, ſeu officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ pervenerint, deſignandas, vel eccleſiarum hujuſmodi alteram ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum a publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ, decurſurarum, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique ut ſupra oraverint, & quarta, & ſexta feria, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediate ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem ſicut in anno Jubilæi viſitantibus certas eccleſias intra, & extra urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimur. *Conceſſio plenariæ indulgentiæ.*

§. 2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupraſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel majore, aut parochiali loci eorum domicilii, eamdem indulgentiam conſequi poſſint, & valeant: Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in clauſtris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuſcumque tam laicis, quam eccleſiaſticis ſæcularibus, quam regularibus, etiam in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœniten. efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

§. 3. Inſuper omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus utriuſque ſexus tam laicis, quam eccleſiaſticis ſæcularibus & regularibus cujuſvis Ordinis, & Congregationis, & Inſtituti tam in urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque presbyterum Confeſſarium tam ſæcularem, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris a jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, & alias per quaſcumque noſtras, aut Romanorum *Libertas eligendi confeſſarium.*

Pon-

Pontificum prædeceſſorum noſtrorum conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſolvere, & liberare valeant; & inſuper vota quæcumque (religionis, & caſtitatis exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

Jubilæum ubique publicari jubet.

§.4. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, atque mandamus omnibus & quibuſcumque venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis locorum, ubicumque exiſten., eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cum præſentium literarum tranſumpta, aut exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, provincias, civitates, oppida, terras, & loca publicent, & publicari faciant, eccleſiamque ſeu eccleſias viſitandas deſignent. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquomodo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ, neque etiam eaſdem præſentes iis qui a Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias & cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus dictarum duarum hebdodadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Contrariis derogat.

§.5. Non obſtan. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon regula noſtra de non concedendis indulgentiis adinſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim, & expreſſe ad effectum præmiſſorum derogamos, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem adhiberi mandat.

§.6. Ut autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus ut earumdem præſentium tranſomptis, vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus si forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D.R.A. 1. die 16. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Junii 1670. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Anno a Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti 1670. Indictione octava, die vero 16. menſis Junii Pontificatus autem Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ X. Anno ejus primo, ſupradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Lateranenſis, Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Franciſcum Perinum Apoſt. Curſ.

Petrus Macheratus Mag. Curſ.

X.

Conſtitutio, in qua Regularium privilegia quoad prædicationem Verbi Dei, & Sacramenti Pœnitentiæ adminiſtrationem, declarantur.

De hac materia vide Conc. Trid. ſeſſ. 23. cap. 15., & ſeſſ. 14. cap. 4. & Gregor. XV. Conſtit. Inſcrutabili *ubi plura ad rem videre poteris.*

Edita A.D. 1670.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. Dei, Ad perp. rei mem.

Exordium.

SUperna magni Patris familias præordinatione creditum Nobis univerſalis Eccleſiæ myſticum agrum circumſpecta providentia cuſtodire, atque excolere (quantum ex alto conceditur) ſatagentes, animum in eas curas libenter intendimus, quibus valeant diſſidia inter villicos, & operarios componi, jurgia tolli, ſcandalis, atque offenſionibus aditus præcludi; ut quibus una fides; una Mater Eccleſia, & unus Dominus; qui charitas eſt, & pacis cogitans cogitationes; fiat etiam cor unum, atque anima una; ſic etenim evulſis opportune zizaniis, dum plantamus, & rigamus; incrementum dabit Deus; Quo benedicente meſſis multa fructu centeſimo cœleſte in horreum congregabitur.

Statutum Conc. Trid. de Regularibus.

§.1. Sane cum Sacri Concilii Tridentini decretis provide ſtatutum fuerit, ut Regulares cujuſcunque Ordinis, niſi a ſuis Superioribus de vita, moribus, & ſcientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Eccleſiis ſuorum Ordinum prædicare non poſſint; cum qua licentia perſonaliter ſe coram Epiſcopis præſentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant; in Eccleſiis vero, quæ ſuorum Ordinum non ſunt, ultra licentiam ſuorum Superiorum, etiam Epiſcopi licentiam gratis ab eo dandam habere teneantur; ſine qua in ipſis Eccleſiis non ſuorum Ordinum nullo modo prædicare poſſint. Atque ut nullus ſæcularis, ſive regularis etiam in Eccleſiis ſuorum Ordinum contradicente Epiſcopo prædicare præſumat. Itidemque cum nullus Sacerdos regularis poſſit confeſſiones ſæcularium etiam Sacerdotum audire; nec ad id idoneus reputari, niſi aut Parochiale beneficium obtineat, aut ab Epiſcopis per

per examen, ſi illis videbitur eſſe neceſſarium, aut alias idoneus judicetur; & approbationem, quæ gratis detur, obtineat, privilegiis, & conſuetudine quacumque non ubſtantibus. Innotuit nobis dubitationes nonnullas circa benedictionem, licentiam, contradictionem, examen, & approbationem ejuſmodi in aliquibus Diœceſibus excitatas fuiſſe; ex quibus controverſiæ, & diſſenſiones permultæ in diem ſubſequi poſſent occaſione privilegiorum, quæ per Sedem Apoſtolicam religioſis Ordinibus conceſſa fuerunt.

§.2. Nos attendentes, quod alias diverſis temporibus prædictæ dubitationes, & controverſiæ nonnullis prædeceſſorum noſtrorum Summorum Pontificum Conſtitutionibus, earumque declarationibus definitæ fuerint; ejuſmodi definitiones in unum collectas, ut magis, magiſque diſſenſionum tollantur ſemina, & in poſterum firmior in agro Dominico pax Chriſti floreat; pro ſummo, quo fungimur, Apoſtolatus officio novis Apoſtolicis literis muniendas duximus, & roborandas. Itaque de conſilio nonnullorum venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum pietate, doctrina, & prudentia præſtantium, & matura deliberatione noſtra, atque ex certa ſcientia; hac generali, & perpetuo valitura Conſtitutione decernimus, & declaramus.

Regulares ab Epiſcopo benedictionem petere tenentur.

§.3. Regulares, qui in Eccleſiis ſui Ordinis prædicare voluerint, teneri ab Epiſcopo Diœceſano benedictionem petere; prædicare tamen poſſe, quamvis illam non obtinuerint. Quod ſi Epiſcopus benedictionem nedum non conceſſerit, ſed etiam contradixerit, nec in prædictis quidem Eccleſiis licere Regularibus prædicare; eoſque contravenientes ab illo tanquam Sedis Apoſtolicæ delegato cenſuris aliiſque pœnis eccleſiaſticis in vim Conſtitutionis fel. rec. Gregorii XV. prædeceſſoris noſtri, incipientis, *Inſcrutabili Dei providentia*, coerceri, & puniri poſſe. Epiſcopum tamen abſque juſta, & rationabili cauſa contradicere non debere; & hujuſmodi benedictionem teneri etiam Regulares petere, ſi in quibuſcumque Oratoriis ſui Ordinis ſermonem coram populo, vel in Eccleſiis, aut ad crates Monaſteriorum Sanctimonialium eorum juriſdictioni ſubjectarum, licet clauſis januis, & nullus Sæcularis ibi interſit, habere voluerint. Poſſe autem Epiſcopum licentiam conceſſurum Regularibus in Eccleſiis, quæ ſuorum Ordinum non ſunt, prædicare volentibus illos, quamvis ab univerſitatibus, aut a Magiſtratibus laicis nominatos, etiamſi Epiſcopi anteceſſores per tempus immemorabile hanc licentiam abſque examine concedere conſueverint, quoad doctrinam examinare; ſi ita ipſius arbitrio, quod moderatum, & diſcretum eſſe debet, viſum fuerit. Et licentiam prædicandi ſemel iiſdem conceſſam ob rationabiles cauſas licet occultas, prædicationem tamen concernentes ſuſpendere. Non poſſe tamen Epiſcopum generatim prohibere Regularibus, quin in Eccleſiis ſuorum Ordinum prædicent.

Quid de Confeſſariis ab uno Ordinario approbatis.

§.4. Ad hæc Religioſos ab Epiſcopo ad confeſſiones ſæcularium in ſua Diœceſi audiendas approbatos, non poſſe in alia Diœceſi eas abſque Epiſcopi Diœceſani approbatione audire, quamvis pœnitentes ſubditi ſint ejus Epiſcopi, a quo ipſi Religioſi jam fuerant approbati. Et generaliter approbatos ab Epiſcopo ad perſonarum ſæcularium confeſſiones audiendas nequaquam cenſeri approbatos ad audiendas confeſſiones Monialium ſibi ſubjectarum; ſed egere quoad hoc ſpeciali Epiſcopi approbatione; atque approbatus pro audiendis confeſſionibus Monialium unius Monaſterii minime poſſe audire confeſſiones Monialium alterius Monaſterii. Itidemque Confeſſores extraordinarios ſemel deputatos, atque approbatos ab Epiſcopo ad monialium confeſſiones pro una vice audiendas, haud poſſe expleta deputatione in vim approbationis hujuſmodi illarum confeſſiones audire. Sed toties ab Epiſcopo eſſe approbandos, quoties caſus deputationis contigerit. Cæterum in Monaſteriis, ac etiam Collegiis, ubi juxta Regularia inſtituta vivitur, poſſe tam Prælatos Regulares, quam Confeſſores Regularium eorundem Monaſteriorum, ſeu Collegiorum audire confeſſiones illorum ſæcularium, qui inibi ſunt vere de familia, & continui commenſales, non autem illorum, qui tantum ipſis deſerviunt. Illos autem Religioſos, qui ad confeſſiones audiendas idonei generaliter reperti fuerint, ab Epiſcopis generaliter quoque, & indiſtincte abſque aliqua limitatione temporis certorumque locorum, aut generis perſonarum in Diœceſi propria admittendos. Quoad cæteros vero, qui non adeo idonei reperiuntur, ſi petierint ſe admitti, arbitrio Ordinariorum relinqui, ipſos cum limitata facultate, prout eiſdem Ordinariis magis expedire videbitur, probare, & admittere, ſemel autem ſimpliciter approbatos poſſe in Diœceſi Epiſcopi approbantis quovis anni tempore etiam paſchali, & quorumcumque etiam infirmorum confeſſiones audire abſque ulla Parochorum, vel ipſius Epiſcopi licentia. De qua tamen confeſſione teneri dictos Religioſos eorumdem infirmorum Parochum illico certiorem reddere. Et hoc poſſe illis ab Epiſcopo ſub pœna ſuſpenſionis a facultate audiendi confeſſiones præcipi: Sufficere tamen, ut certioratio hujuſmodi fiat ſaltem per ſcripturam apud ipſum infirmum relinquendam.

Conſtitutioni Omnis utriuſque ſexus in quantum ſatisfieri cenſendum ſit, declaratur.

§.5. Et eos, qui dictis Religioſis ſimpliciter approbatis Paſchali tempore confeſſi fuerint; Conſtitutioni, quæ incipit, *Omnis utriuſque ſexus*, quo ad confeſſionem dumtaxat ſatisfeciſſe cenſendos. Regulares vero ad ejuſmodi confeſſiones audiendas prævio examine ſimpliciter, & abſque ulla temporis præfinitione ab ipſomet Epiſcopo, ſecus autem ſi ab ejus Vicario, aut ab anteceſſoribus Epiſcopis approbatos non poſſe ab eodem, qui ſic approbavit, iterum examinari; aut ab eiſdem confeſſionibus audiendis ſuſpendi; ſeu licentias illi conceſſas revocari, niſi nova ſuperveniente cauſa, quæ ipſas confeſſiones concernat. De qua tamen haud neceſſarium eſſe, ut in actis conſtet; nec eam teneri Epiſcopum ipſis Regularibus ſignificare; ſed Sedi Apoſtolicæ dumtaxat, ubi eam ſibi aperiri poſtulaverit.

Regulares approbati, ob ſcandalũ poſſunt ſuſpendi.

§.6. Porro ſi Regulares cum ſcandalo, aut alias inhoneſte vivant; vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Epiſcopi judicio videantur a confeſſionibus ſuſpendendi, in quo ipſius Epiſcopi conſcientiam oneratam eſſe volumus; cum præcipua Miniſtri Sacramenti pœnitentiæ qualitas ſit vitæ integritas, ac morum honeſtas, utique eam cauſam ad confeſſionis miniſterium pertinere, ac proinde nihil obſtare, quominus ob eam poſſit Epiſcopus Regulares a ſemetipſo approbatos ſuſpendere, aut repellere a confeſſionibus audiendis. Attamen confeſſiones

au-

Digitized by Google

audiendi facultatem omnibus ſimul unius Conventus Regularibus confeſſoribus adimi ab Epiſcopo inconſulta Sede Apoſtolica nullatenus poſſe. Ex facultatibus per Mare magnum, aliave privilegia Regularibus cujuſcunque Ordinis, Inſtituti, aut Societatis etiam Jeſu conceſſis factam eis non eſſe poteſtatem abſolvendi in caſibus ab Epiſcopo ſibi reſervatis. Et per confirmationes dictorum privilegiorum, quas Regulares a Sede Apoſtolica poſt Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt; nequaquam revixiſſe privilegia prius ab eodem Concilio, aut deinde Apoſtolicis etiam Decretis ſublata, atque extincta, ſi quæ habebant, abſolvendi a caſibus Epiſcopo reſervatis.

§.7. Et habentes facultatem abſolvendi ab omnibus caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, non ideo a caſibus Epiſcopo reſervatis poſſe abſolvere. Poſſe autem Regularem Confeſſorem in ea Diœceſi, in qua eſt approbatus, confluentes ex alia Diœceſi, a peccatis in ipſa reſervatis, non autem in illa, ubi idem Confeſſor eſt approbatus, abſolvere, niſi eoſdem pœnitentes noverit in fraudem reſervationis ad alienam Diœceſim pro abſolutione obtinenda migraſſe. Vigore ſupradictorum privilegiorum nequaquam licere Regularibus etiam ſatisfacta parte abſolvere pœnitentes a cenſuris quoad externum, & judiciale forum, & abſolutos ab eis in foro Pœnitentiali, utique non cenſeri abſolutos in exteriori judicio, & contentioſo. Quinimmo cenſuris Eccleſiaſticis irretitos, & denunciatos ab Epiſcopis cogi poſſe gerere ſe pro talibus, etiamſi a Regularibus fuerint abſoluti. Quoties exhibitis aliquibus Regularium Apoſtolicis Privilegiis coram Epiſcopo, ab eo judicetur ipſa non ſuffragari caſui, de quo agitur; ſi dictorum Privilegiorum verba obſcura ſint, & ambigua: non eſſe ad Metropolitanum provocandum, ſed cum ejus ſit interpretari, cujus eſt condere: dictorum privilegiorum interpretationem Sedis Apoſtolicæ judicio, prout alias Conſtitutione prædeceſſoris noſtri felic.rec. Clem.IV. ſtatutum fuit, eſſe requirendam.

Decretum irritans.

§.8. Decernentes, ſic & non alias per quoſcumque Judices ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate, & dignitate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. Romanæ Eccleſiæ Card. etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, & quoſvis alios ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere. Irritum quoque, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.9. Non obſtantibus quibuſvis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum, atque quorumvis Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum etiam Jeſu, ac cujuſvis alterius Inſtituti etiam neceſſario, & in individuo exprimendi, Monaſteriorum, Conventuum, Capitulorum, Eccleſiarum, & aliorum quorumcumque, tam Sæcularium, quam Regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque indultis, & privilegiis etiam in corpore Juris clauſis, aut ex cauſa, & titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis, etiam Mari magno, ſeu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, Conſervatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Epiſcopi deferre minime teneantur, & quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut alias quomodolibet etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis quoad ea, quæ eiſdem præſentibus adverſantur, illis alias in ſuo robore permanſuris, harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Conſtitutionē jubet publicari.

§.10. Cæterum quia difficile foret præſentes literas ad ſingula quæque loca deferri, ut eæ tamen omnibus innoteſcant, mandamus illas ad Valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, atque Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ affigi, & publicari.

Tranſumptis fidem adhiberi jubet.

§.11. Volentes quod earumdem præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu tamen alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Prælati, ſeu perſonæ eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis in judicio, & extra illud, ubi opus fuerit, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum Decreti, declarationis, derogationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

D.R.A. 1. die 21. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1670. undecimo Kalendas Junii Pontificatus noſtri Anno primo.

Publicatio in Urbe.

Anno a Nativitate D.N. Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo, indictione octava, die vero ſecunda menſis Auguſti, Pontificatus autem Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D.N.D. Clementis divina providentia Papæ X., Anno ejus primo. Præſens Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas Eccleſiæ Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, locis ſolitis, & conſuetis Urbis, per me Hilarium Centellam Sanctiſs. D. N. Papæ Curſ.

Petrus Marcheratus Mag. Curſ.

Con-

Digitized by Google

XI.

Edita An. D. 1670.

Confirmatio Prioris Generalis, & Decretum de Aſſiſtentibus Ordinis B.Mariæ de Monte Carmelo mandat ſuſpendi uſque ad aliud futurum Capitulum Generale.

Nunc primùm impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ ſapientiæ, atque clementiæ abundantiam conſtituti, ad ea, quæ Religioſorum virorum cœtibus in Eccleſia Dei pie, ſancteque inſtitutis, uberesque bonorum operum fructus, illo, à quo bona cuncta procedunt, donante, atque adjuvante, proferre jugiter ſatagentibus, ut ab æris alieni pondere ſubleventur, ac recte, ſalubriterque in via mandatorum Domini dirigantur, conducibilia fore ſperamus, libenter intendimus, & Paſtoralis Officii noſtri partes propenſa charitate deſuper interponimus, ſicut rerum, temporum, & perſonarum qualitate mature perpenſa, ſalubriter in Domino arbitramur.

Cauſa hujus confirmationis.

§.1. Cum itaque (ſicut accepimus) Ordo Fratrum B.Mariæ de Monte Carmelo ære alieno viginti duorum millium ſcutorum monetæ, ex cauſa expenſarum occaſione Canonizationis S.Mariæ Magdalenæ de Pazzis factarum, ad intereſſe, ſeu interuſurium captorum oneratus reperiatur; Si vero dilectus filius Matthæus Orlandi Prior Generalis dicti Ordinis, qui eidem Ordini ſumma fide, prudentia, & integritate hactenus præfuit, in ſuo Generalatus Officio ad aliud ſexennium confirmaretur, & expenſæ capituli generalis dicti Ordinis, quod pro novi Prioris Generalis electione, poſt lapſum de præſenti currens Generalatus dicti Matthæi ſexennium, celebrari deberet, nempe pro acceſſu, & receſſu, ac cibariis vocalium, aliorumque Fratrum ad capitula generalia venire ſolitorum, per Provincias Ordinis prædicti faciendæ, quæ ad ſummam duodecim millium ſcutorum ſimilium, & forſan amplius aſcenderent, in extinctionem dicti æris alieni erogarentur, inde non modicum dictus Ordo levamentum acciperet, & fœlici illius regimini peropportune conſuleretur: cumque (ſicut nobis inſinuatum fuit) quatuor Aſſiſtentes ejuſdem Ordinis, non ita pridem introducti, Ordinem ipſum annua ſeptingentorum ſcutorum dictæ monetæ impenſa, quæ pro eorum ſuſtentatione fit, gravent, nec ita neceſſarii videantur, quin illis Ordo ipſe ſine proſperi gubernii detrimento carere poſſit.

§.2. Hinc eſt quod nos fœlici proſperoque Ordinis prædicti regimini, & gubernio, illiuſque levamento quantum cum Domino poſſumus, providere cupientes, ac de ſpectata memorati Matthæi Prioris Generalis fide, prudentia, doctrina, integritate, charitate, vigilantia, rerum uſu, & Religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit; ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eumdem Matthæum Priorem Generalem in ſuo Generalatus Ordinis hujuſmodi Officio ad ſex annos a fine ſexennii, ad quod in capitulo generali ejuſdem Ordinis noviſſime celebrato in Priorem Generalem electus fuit, computandos, tenore præſentium confirmamus, eique Generalatus officium hujuſmodi ad dictos ſex annos, ut præfertur, computandos, cum omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis prorogamus, ac extendimus, & ampliamus.

Confirmat Priorem Generalem ad aliud Sexennium.

§.3. Volentes, & motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus decernentes, ut expenſæ, quæ pro dicti capituli generalis celebratione per Provincias dicti Ordinis faciendæ eſſent, ut præfertur, in extinctionem ſupradicti æris alieni omnino applicentur, & erogentur.

Expenſas pro dicti Capituli Generalis celebratione faciendas mandat erogari in extinctionem æris alieni.

§.4. Præterea Decretum de Aſſiſtentibus præfatis alias editum, harum ſerie ſuſpendimus uſq; ad capitulum generale Ordinis prædicti, poſt abſolutos a dicto Matthæo Priore Generali ſex annos ei, ſicut præmittitur, a nobis prorogatos, celebrandum, in quo examinari volumus, utrum expediat Religioni, ut aboleatur in totum, & Ordo prædictus ad formam gubernii a Conſtitutionibus præſcripti reſtituatur. Interim vero memoratus Matthæus Prior Generalis Ordinem hujuſmodi gubernet juxta præſcriptum earumdem Conſtitutionum. Pecuniæ autem, quæ pro ſuſtentatione dictorum Aſſiſtentium impendendæ forent, in ſolutione fructuum cenſuum ex cauſa expenſarum occaſione canonizationis prædictæ factarum, canonicè impoſitorum, convertantur, & erogentur. Volumus tamen, ut illi duo Fratres, qui actu aſſiſtunt dicto Matthæo Priori Generali, remaneant ejus ſocii uſque ad terminationem primi ſexennii, juxta Conſtitutiones ejuſdem Ordinis.

Decretū Aſſiſtentium ſuſpendit uſque ad Capitulum generale, & in eo mandat examinari.

Expenſæ pro illorum ſuſtentatione erogentur in dimiſſionem fructuū Cenſuum.

Duo Aſſiſtentes interim remaneant Socii Prioris Generalis.

§.5. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis, & ſingulis dicti Ordinis Superioribus Fratribus, & perſonis, cæteriſque ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut prædictum Matthæum Priorem Generalem in ſuo Generalatus Officio, ejuſque libero exercitio per ſex annos ei per præſentes prorogatos, juxta earumdem tenorem præſentium continuare ſinant, & permittant, eique faveant, & aſſiſtant, ac ſalubria ejus monita humiliter ſuſcipiant, & efficaciter adimplere procurent; alioquin ſententiam, ſive pœnam, quam rite tulerit, ſeu ſtatuerit in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, uſque ad ſatisfactionem condignam inviolabiliter obſervari.

Præceptum S. Obedientiæ.

§.6. Ac decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dicto Matthæo Priori Generali pleniſſime ſuffragari, & ab illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon

Derogatio cōtrariis.

Digitized by Google

dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, conſequendum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edita die 13. Junii 1670.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Junii 1670. Pontificatus noſtri anno Primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium in lib. Menſis Junii part. 2. fol. 227.

Edita An. D. 1670.

XII.

Indultum conceſſum Clericis Cameræ Apoſtolicæ tam præſentibus, quam futuris geſtandi Galeri redimiculum, *Cordone*, vulgariter nuncupatum coloris violacei in quibuſcumque functionibus, & actibus publicis, & privatis.

Nunc primùm impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex ſupremus gratiarum diſpenſator in terris a Domino conſtitutus, illis quorum fidem, induſtriam, prudentiam, & dexteritatem in gravibus, & arduis Apoſtolicæ Sedis muneribus gerendis, multis rerum experimentis ſpectatas habet, ea libenter concedit, per quæ eis aliqua fiat decoris acceſſio, ut eo alacrius in munerum ſuorum functione perſeverent.

§. 1. Itaque ad eximia dilectorum filiorum Clericorum Præſidentium Cameræ Apoſtolicæ in nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, eorumque virtutem aliqua honoris prærogativa condecorare volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, ex certa ſcientia, & mera liberalitate noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eiſdem Cameræ Apoſtolicæ Clericis Præſidentibus præſentibus, & futuris, ut ipſi omnes, & ſinguli galeri redimiculum, *Cordone* vulgariter nuncupatum, coloris violacei, in quibuſvis functionibus, & actibus publicis, & privatis ubique deferre, & geſtare libere, & licite poſſint, & valeant, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Indulget Clericis R. Cameræ deferre Galeri redimiculum coloris violacei.

Decretum irritans.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogat contrariis.

Edita die 21. Junii 1670.

Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 21. Junii 1670, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium menſis Junii par. 1. fol. 10.

XIII.

Declaratio, quod Vota in Congregatione Miſſionis poſt illius Apoſtolicam confirmationem emiſſa, & emittenda, ab aliis, quam a Summo Pontifice, & Superiore Generali ejuſdem Congregationis in actu dimiſſionis ab eadem Congregatione licite, & valide diſpenſari, commutari, aut diſſolvi non poſſint.

Die 23. Junii 1670. An. 1.

CLEMENS PAPA X.

Nunc primùm edita.

Ad perp. rei memor.

ALias fel. rec. Alexander Papa VII. Prædeceſſor noſter nonnulla dubia ſuper ſtatu Congregationis Miſſionis in Gallia inceptæ, ac olim a Sede Apoſtolica approbatæ, enata tollere volens, præfatam Congregationem Miſſionis, ſicut præfertur, inceptam, & approbatam Apoſtolica authoritate confirmavit, & approbavit, cum emiſſione Votorum ſimplicium Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ, necnon ſtabilitatis in dicta Congregatione, ad effectum ſe toto vitæ tempore ſaluti Pauperum ruſticanorum applicandi, poſt biennium probationis faciendæ; In quorum tamen votorum emiſſione nemo intereſſet, qui ea acceptaret, ſive nomine Congregationis, ſive pro tempore exiſtentis Romani Pontificis nomine: Et vota ſicut ſupra emiſſa diſſolvere poſſet ſolus Romanus Pontifex, necnon, & Superior Generalis dictæ Congregationis in actu dimiſſionis e Congregatione; nemo autem alius etiam vigore cujuſcumque Jubilæi, Bullæ Cruciatæ, ſeu alterius Privilegii, & Indulti, aut cujuſcumque Conſtitutionis, ſive conceſſionis, niſi in eis facta fuiſſet ſpecialis mentio horum votorum ſicut ſupra in dicta Congregatione emiſſorum, diſſolvere, aut commutare, vel diſpenſare poſſet, & valeret, & alias prout in ipſius Alexandri prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma brevis die 22. Septembris 1660. expeditis, quorum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Alexand. VII. Congregationem Miſſionis confirmavit prout in Rubrica.

§. 1. Cum autem ſicut dilectus filius Superior Generalis dictæ Congregationis Miſſionis nobis nuper exponi fecit, quod aliqui poſt hujuſmodi vota in eadem Congregatione emiſſa ipſam Congre-

Motivum hujus declarationis.

gregationem deſeruerint, aſſerentes ſe dictorum votorum diſpenſationem, ſeu commutationem obtinuiſſe a quibuſdam Confeſſariis vigore literarum Apoſtolicarum ſuper Jubileo emanatarum, ac prædictos Confeſſarios potuiſſe diſpenſare, ſeu commutare hujuſmodi vota, quia in dictis literis conceditur facultas commutandi vota quæcumque, caſtitatis, & religionis exceptis, ac deinde in fine derogatur contrariis quibuſcumque, & in ſpecie ſtatutis, & conſuetudinibus quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſeu Inſtitutorum Regularium, etiam confirmatione Apoſtolica roboratis, necnon Privilegiis, Indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, & Congregationibus conceſſis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio habenda foret.

Preces Superioris Generalis.

§.2. Nobis propterea dictus Superior Generalis cupiens occurrere dictæ Congregationis præjudicio, & inſimul conſulere conſcientiis eorum, qui tales diſpenſationes, ſeu commutationes obtinuiſſent, vel obtinere attentarent, humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur: Nos igitur ipſius Superioris Generalis deſiderio hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Conſilio, quod vota prædicta in dicta Congregatione Miſſionis poſt illius confirmationem Apoſtolicam præfatam emiſſa, & emittenda ab aliis quam a pro tempore exiſtente Romano Pontifice, & Superiore Generali ejuſdem Congregationis in actu dimiſſionis, ab ipſa Congregatione licite, & valide non potuerint, nec poſſint diſpenſari, commutari, aut alias quomodolibet diſſolvi vigore cujuſcumque Jubilæi, Bullæ Cruciatæ, ſeu alterius Privilegii, Indulti, Conſtitutionis, ſive conceſſionis non facientium expreſſam dictorum votorum mentionem, authoritate præfata tenore præſentium declaramus.

Declaratio.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, ac pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ memoratus Alexander prædeceſſor in ſuis literis præfatis conceſſit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Volumus autem ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici, ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Junii 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

Edit. 23. Jun. 1670.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium menſis Junii par. 1. fol. 239.

XIV.

Confirmatio Decretorum S.R.E. Cardinalis Barberini; in favorem Pictorum, & aliorum Academiæ Sancti Lucæ legitime aggregatorum emanata, pro exactione taxæ, ejuſdemque pro annatis decurſis, & non ſolutis reductione.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1670.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales Eccleſiæ, & Academiæ Sanctæ Lucæ Pictorum, Sculptorum, & Architectorum de Urbe, quod venerabilis frater noſter Franciſcus Epiſcopus Oſtien. S. R. E. Cardinalis Barberinus nuncupatus, Sacri Venerabilium fratrum noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium Collegii Decanus, cui fel. recor. Clemens Papa IX. prędeceſſor noſter in Signatura ſuæ gratiæ commiſerat, ut ſuper exactione taxæ juxta ordinationem rec. mem. Urbani Papæ VIII. prædeceſſoris pariter noſtri à publicis venditoribus picturarum, & ſculpturarum in Urbe prædicta ſolvendæ arbitrio ſuo provideret, nonnulla decreta edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Proœmium.

§.1. Fidem facio per præſentes ego Notarius publicus infraſcriptus qualiter die 7. Octob. 1669. coram Eminentiſs. & Reverendiſs. D. Card. Franciſco Barberino Judice Commiſſario pro Venerabili Eccleſia, Confraternitate, & Academia S. Lucę Urbis DD. Pictorum, Sculptorum, & Architectorum principalibus contra infraſcriptos exadverſo principales videlicet DD. Joſephum Conſtantinum, Joannem Petrum Berrettam, Laurentium Caſtruccium, Joannem de la Riviera, Aloyſium Pileport, Peregrinum Perium, Joannem Andream Magneſium, Carolum Pratam, Vincentium Felicium, Georgium Perannum, Paulum Plineceſnem, Andream Scottum, & Franciſcum Perſichellum, hos duos exadverſo principales, ac Procuratores Deputatos univerſitatis Regatteriorum Urbis exadverſo principalium, Nicolaum Patronum, & D. Nicolaum Gallum Procuratorem prædictorum Joſephi Conſtantini, Joannis Petri Berrettæ, & omnium aliorum litis conſortium exadverſo principalium: Segnius Sanctiſs. D.N. Papæ Curſor retulit in ſcriptis ſe die 5. hujus perſonaliter ſupradictos D. Nicolaum Gallum, Andream Scottum, Franciſcum Perſichellum, Nicolaum Patronum, Aloyſium Pileport, Joannem Petrum Berrettam, Joſephum Conſtantinum, & Laurentium Caſtruccium, ac domi dimiſſa copia alios citaſſe ad comparendum coram Eminentiſſimo Domino die prima juridica hora ſolitæ audientiæ, & audiendum ejus voluntatem, & loco

Decretum Card.

voluntatis videndum per eumdem Eminentiſſimum Dominum capi quamcumque proviſionem, ſeu quodcumque decretum neceſſarium, & opportunum fieri, & interponi ad primam diem, inſtantibus eiſdem principalibus ſive &c. relatione facta comparuit D. Franciſcus Chiriacus Procurator, & petiit, ut ſupra omni &c.

Taxæ pro annatis decurſis & non ſolutis reductio.

§.2. Ex tunc Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus pluries partibus auditis utendo facultatibus ſibi a Sanctiſſimo Domino Noſtro in commiſſione de qua in actis conceſſis Taxam annuorum ſcutorum decem in Brevi ſa. me. Urbani VIII. contentam quoad Coronarios pro annatis decurſis, & non ſolutis reduxit, & reducit ad annua ſcuta tria monetæ pro quolibet, qui picturas vendiderit, & pro qualibet apotheca; & in futurum mandavit, & mandat ſolvi per eoſdem Coronarios, qui picturas vendunt collective annua ſcuta viginti quinque monetæ inter eos dividenda, & ratam ſemeſtruatim ſolven., cum hoc tamen quod teneantur, & obligati ſint conſtituere collectorem, qui onus exigendi prædicta ſcuta viginti quinque in ſe ſuſcipiat, illaque ſeu ratam ſcutorum duodecim cum dimidio, Eccleſiæ, & Academiæ prædictæ ſolvendi; & quatenus hujuſmodi collectorem conſtituere, vel creare noluerint, ſeu neglexerint, vel idem collector non ſolverit, tunc, & eo caſu teneantur, & obligati ſint in ſolidum pro dicta ſolutione annuorum ſcutorum viginti quinque, vel teneantur ſolvere pro dicta taxa ſcuta tria quolibet anno, & pro qualibet apotheca arbitrio Academiæ prædictæ, hac tamen lege, quod dicti Coronarii retineant, & vendant ſolummodo picturas adaptatas ornamentis per ipſos fieri ſolitis, & non alterius quantitatis, ſeu magnitudinis.

Reductio pro Regatteriis, eorumque in caſu tráſgreſſionis pœna.

§.3. Quo vero ad Propalas, qui picturas, ſeu ſculpturas cujuſvis generis retinuerint, & vendiderint, pro annatis decurſis, & non ſolutis, eamdem taxam annuorum ſcutorum decem reduxit, & reducit ad annua ſcuta tria pro quolibet, & qualibet apotheca, & in futurum pro eadem taxa mandavit ſolvi per univerſitatem Regatteriorum, ac reſpective per Camerarium, & officiales pro tempore annua ſcuta quinquaginta, & ſic ſcuta viginti quinque pro quolibet ſemeſtri inter eos dividen., & exigenda a quolibet Regatterio picturas, ſeu ſculpturas vendente, dummodo tamen dicti Propalæ, ſeu Regatterii, vel quilibet illorum non retinuerint, nec vendiderint, ac in futurum non retineant, nec vendant picturas, ſeu ſculpturas novas, illaſque ad effectum vendendi emant, vel fieri curent. Etſi dicti Coronarii, & Regatterii, vel quilibet eorum circa venditionem picturarum, ſeu ſculpturarum non ſe continuerint, & in futurum non ſe contineant modo, & forma præmiſſis, eo caſu voluit, & mandavit, ac vult, & mandat per quemlibet tranſgreſſorem (ſalvis taxis collective, ut ſupra ſtabilitis) ſolvi ſcuta ſex quolibet anno, & pro qualibet apotheca.

Reductio pro lapicidis, calceolariis, ſtuccatoribus &c.

§.4. Quo vero ad alios nempe lapicidas, calceolarios, colorum venditores, barbitonſores, ſutores, ſtuccatores onus depingi faciendi in ſe ſuſcipientes, miniatores, & alios cujuſcumque artis, ſeu profeſſionis, ac alterius cujuſcumque conditionis, & qualitatis apothecas picturarum, ſeu ſculpturarum cujuſvis generis retinentes, vel illas quovis alio modo venales exponentes, ſeu etiam privatim vendentes, eamdem taxam annuorum ſcutorum decem in prædicto Brevi ſan. me. Urbani VIII. contentam, tam pro annatis decurſis, & non ſolutis, quam in futurum decurrendis reduxit, & reducit ad annua ſcuta ſex pro qualibet apotheca. Ad quam ſummam annuorum ſcutorum ſex monetæ ad formam conſenſus Congregationis generalis teneri voluit, & declaravit, ac vult, & declarat etiam ipſos Academicos in nobili Academia prædicta deſcriptos, ac quoſcumque alios ejuſdem s. Lucæ Archiconfraternitati quomodolibet aggregatos, qui apothecas picturarum, vel ſculpturarum retinuerint, vel dictas picturas, ſeu ſculpturas venales expoſuerint, ac in futurum retineant, vel illas quovis modo venales publice exponant, & ita &c. non ſolum &c. ſed & omni &c. Franciſcus Cardinalis Barberinus Protector.

Aliud decretum Card. de annatis decurſis, & non ſolutis.

§.5. Item qualiter die 4. Decembris 1629. coram eodem Eminentiſs., & Reverendiſs. D. Cardinali Franciſco Barberino pro Venerabili Eccleſia, & Academia s. Lucæ DD. Pictorum, Sculptorum, & Architectorum Urbis principalibus contra infraſcriptos ex adverſo principales videlicet DD. Laurentium Caſtruccium, Joannem de la Riviera, Vincentium Felicium, Georgium Perannum, Joannem Petrum Berrettam, Peregrinum Perium, Joannem Andream Magneſium, Carolum Pratam, Paulum Plinceſnem, Aloyſium Pileport, Nicolaum Patronum, D. Nicolaum Gallum Procuratorem dicti Joannis Petri Berrettæ, & aliorum litis conſortium ex adverſo principalium, Segnius Sanctiſs. D.N. Papæ Curſor retulit in ſcriptis ſe die 3. hujus, do. dim. copia eoſdem citaſſe ad comparen. coram Eminentiſſimo Domino die Martis loco ſolitæ audientiæ, & deducen. quicquid volunt, & poſſunt, & informan., necnon viden. per Eminentiſſimum Dominum fieri quodcumque decretum neceſſarium, & opportunum inſtan. eiſdem principalibus ſive &c. relatione facta comparuit D. Franciſcus Chiriacus Procurator ſupradictarum Eccleſiæ, & Academiæ ſancti Lucæ, & petiit, ut ſupra omni &c. ex tunc Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus taxam annuorum ſcutorum decem in Brevi ſan. mem. Urbani VIII. demandatam, & in decreto per Eminentiam ſuam facto ſub die 7. Octobris proximi præteriti in vim commiſſionis Sanctiſſimi ex plena Signatura gratiæ ſibi directæ redactam ad annua ſcuta ſex tam pro annatis decurſis, quam in futurum decurren. quoad pictores, ſeu alios legitime Academiæ ſancti Lucæ aggregatos, qui apothecas ſculpturarum, ſeu picturarum retinuerunt, & retinent pro annatis decurſis, & non ſolutis, tantummodo reduxit, & reducit ad julios quatuor cum dimidio pro quolibet, & qualibet apotheca, & conceſſit facultatem Congregationi ſecretæ ejuſdem Academiæ cum aliis omnibus circa annatas decurſas, & non ſolutas concordandi, ſeu R.P.D. Carpineo, prout ei videbitur, circa dictas annatas decurſas, & non ſolutas providendi, in reliquis, & quoad alios in omnibus, & per omnia confirmavit, & confirmat ſupradictum decretum, & taxam ut ſupra moderatam, in futurum mandavit ſolvi de ſemeſtri in ſemeſtre. Et quoad Regatterios, quatenus eorum univerſitas recuſet ſolvere pro dicta taxa annua ſcuta quinquaginta collective, mandavit, & mandat per eorum quemlibet, & pro qualibet apotheca ſolvi annua ſcuta tria de ſemeſtri in ſemeſtre, quatenus non vendant picturas novas, nec ſe diverſimode contineant,

Eorum reductio.

tineant, quam in prædicto decreto fuit proviſum, & ita &c. non ſolum &c. ſeu omni &c. & alias prout latius in ſupradicto decreto per dictum Eminentiſs. D. Cardinalem ſubſcripto in folio, quod mihi Notario contignavit tenoris &c. & alias prout latius in actis meis &c. ad quæ &c. in quorum fidem &c. Datum hac die 19. Dec. 1669. Ita eſt Joſeph Morus Curiæ Capitolii Not.

Pontifex ſupradicta decreta approbat & confirmat.

§.6. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes decreta hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: Nos ſpecialem ipſis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; Decreta præinſerta a memorato Franciſco Cardinale facta, ut præfertur, apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Decretum irritans.

§.7. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac decreta præinſerta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenoribus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 1. die 3. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Julii 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

XV.

Edita An. D. 1670.

Licentia, ut Fratres Ordinis S. Franciſci de obſervantia, etiam Presbyteri, medicinæ, & Chirurgiæ periti de ſuorum Superiorum licentia artes hujuſmodi ad commodum, & utilitatem Chriſtianorum in Terra Sancta exiſtentium, poſſint exercere.

CLEMENS PAPA X.

Hactenus non impreſſa.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

CUM, ſicut dilectus filius Jacobus Quintana a Jeſu Maria Frater expreſſe profeſſus Ordinis Minorum S. Franciſci de obſervantia nuncupatorum, ac Terræ Sanctæ in Romana Curia Commiſſarius Generalis nobis nuper exponi fecit, in Civitate Sancta Hieruſalem, totaque cuſtodia Terræ Sanctæ dicti Ordinis, nullus adſit Medicus, vel Chirurgus Sæcularis, qui Infirmis & languidis in eorum infirmitatibus medeatur; Ibi vero eſſe ſoleant Fratres Ordinis præfati artium Medicinæ, & Chirurgiæ periti, qui medicam, chirurgicamque manum Chriſtianis infirmis adhibere poſſent.

§.1. Nobis propterea dictus Jacobus humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Jacobi deſideriis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fratribus dicti Ordinis artium Medicinæ, & Chirurgiæ hujuſmodi peritis, etiam in ſacro Presbyteratus Ordine conſtitutis, in Terra Sancta prædicta nunc, & pro tempore commorantibus, ut de Superiorum ſuorum licentia artes Medicinæ, & Chirurgiæ prædictas juxta illarum præcepta ad commodum, & utilitatem Chriſtianorum in eadem Terra Sancta nunc, & pro tempore exiſtentium dumtaxat, gratis tamen, & ſine ulla mercede, ac in caſu neceſſitatis tantum exercere, ac medicamenta, & alia neceſſaria præbere, & adhibere libere, & licite, ac ſine ullo conſcientiæ ſcrupulo, vel irregularitatis, alteriuſve pœnæ, vel cenſuræ Eccleſiaſticæ incurſu poſſint & valeant, authoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus.

Indulget, ut artem Medicinæ, & Chirurgiæ valeant exercere.

Gratis ſine ulla mercede, ac in caſu neceſſitatis.

Derogatio contrariis.

§.2. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus ſit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edita die 7. Julii 1670.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Julii 1670. Pontificatus noſtri anno Primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brev. Menſis Iulii 1670. par. 1. fol. 484.

XVI.

Digitized by Google

XVI.

Die 19. Julii 1670. An. 1.

Indultum conceſſum Generali, & Diffinitorio Congregationis Montis Oliveti Ordinis s. Benedicti pro tempore exiſten., utendi facultate creandi Abbates titulares, eis per Conſtitutiones Ordinis attributa &c.

Nunc primũ edita.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SOlicitudo paſtoralis officii, quo Eccleſiæ Catholicæ regimini divina diſpoſitione præſidemus, nos admonet, ut paternam religioſorum virorum Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi monaſticæ vitæ jugo mancipatorum curam gerentes, laudabilia eorum ſtudia propoſitis præmiis excitare, atque fovere quantum nobis ex alto conceditur ſatagamus.

§.1. Dudum ſiquidem per fel. rec. Urbanum PP. VIII. prædeceſſorem noſtrum accepto, quod in Congregatione Monachorum Montis Oliveti Ordinis s. Benedicti ex multiplici Abbatum titularium, ſeu Benemeritorum creatione, ſeu deputatione nonnulla inconvenientia, non ſine monaſticæ diſciplinæ, & regularis obſervantiæ detrimento orirentur, idem Urbanus prædeceſſor his obviare volens, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione ſuis Generali, & aliis Abbatibus, Viſitatoribus, Diffinitorio, & quibuſvis aliis dictæ Congregationis ſuperioribus quocumque nomine nuncupatis, ne de cætero Abbates titulares, ſeu Benemeritos in eadem Congregatione quovis prætextu, vel quæſito colore facere, creare, conſtituere, ſeu deputare auderent, vel præſumerent, ſub privationis officiorum per eos obtentorum, ac vocis activæ, & paſſivæ eo ipſo abſque ulla declaratione incurren., & nullitatis pœnis interdixit, & prohibuit, & alias prout in ipſius Urbani prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 26. Januarii 1627. expeditis, quorum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Urban. VIII. prohibet Abbates Titulares in Congregatione Olivetana.

§.2. Cum autem, ſicut dilectus filius noſter Cæſar S.R.E. Presbyter Cardinalis Facchinettus nuncupatus Congregationis præfatæ apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protector nobis nuper expoſuit, ſtricta illa Urbani prædeceſſoris prohibitio, quæ ſalubri quidem conſilio, ad excludendam ambitioſorum importunitatem, cavendaque rei familiaris, atque regularis diſciplinæ detrimenta, emanavit, id tamen adferat incommodi, ut præciſa penitus ſpe præmiorum, Monachos dictæ Congregationis ad ſubeundos in obſequium ipſius Congregationis labores, ac literarum, aliaque religioſa ſtudia reddere poſſit ſegniores: nobis propterea dictus Cæſar Cardinalis, & Protector humiliter ſupplicavit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate apoſtolica dignaremur. Nos igitur ejuſdem Cæſaris Card., & Protectoris deſiderio hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere, debitumque virtuti honorem, & præmium rependi cupientes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, dilectis filiis modernis, & pro tempore exiſtentibus Abbati Generali, & Diffinitorio Congregationis præfatæ, ut facultate creandi Abbates titulares eis per Conſtitutiones ejuſdem Congregationis a Sede Apoſtolica confirmatas attributa uti libere, & licite poſſint, ita tamen ut duos dumtaxat Abbates titulares pro qualibet ex ſex Provinciis, quibus tota Congregatio præfata conſtat, creare, illiſque defunctis, alios duos in eorum loca ſubrogare valeant, expectativas autem concedere, aut Abbates titulares ſupra numerum præfixum hujuſmodi conſtituere nequeant, nec ad Abbatiam titularem hujuſmodi, niſi eos, qui vel lecturam laudabiliter exercuerint, vel verbi Dei prædicatione celebres, aut propter operam rei œconomicæ perfunctam de Congregatione præfata notabiliter benemeriti ſint, promovere poſſint, authoritate apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Preces Card. Protectoris d. Congregationis.

Indulget poſſe creari 12. Abbates Titulares tantũ.

Prohibet expectationes.

Qualitates dictorum Abbatum creandorum.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici auditores judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obſtantibus præfatis Urbani prædeceſſoris literis, aliiſque ordinationibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Congregationis, ejuſque Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogat contrariis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Julii 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

Edit. 19. Julii 1670.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium menſis Julii par. 2. fol. 421.

XVII.

Extenſio conceſſionis Officii, & Miſſæ B. Roſæ de Sancta Maria Tertii Ordinis Sancti Dominici pro univerſo Clero Regnorum Poloniæ, Ducatu Lithuaniæ &c.

Beatarum Albo adſcripſit Roſam, eique Officium, & Miſſam decrevit Clemens IX. Conſt. 18.

§.1. ALias fel. record. Clemens Papa IX. ſub data 14. Septembris 1668. conceſſit univerſo Americæ, & Indiarum Clero tum ſæculari tum regulari utriuſque ſexus cujuſcumque Provinciæ, ſeu diſtrictus, quod perpetuis futuris temporibus die 26. Auguſti quotannis ſub Ritu Duplici recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Beata Roſa a S. Maria Limenſi Virgine Tertiæ Regulæ S. Dominici juxta rubri-

Indultũ Clem. IX.

cas

Digitized by Google

cas Breviarii, & reſpective Miſſalis Romani.

Illius ampliatio.

§.2. Anno deinde ſequenti 1669. die 30. Octobris idem Pontifex hoc ſuum Indultum benigne extendit in perpetuum ad univerſum ſæcularem pariter, ac regularem Clerum Hiſpaniarum. Denique poſt acceptam notitiam, quod præmemorata Virgo Roſa jam omnium ubique Populorum ſolemni plauſu devotiſſime honorata utrumque tam veterem, quam novum orbem in dies odoris ſui fragrantia magis, magiſque implebat, idem Sanctiſſimus hoc ipſum Indultum clementer ampliando, die 9. Novembris ejusdem anni 1669. univerſo ſæculari, & regulari Clero utriuſque ſexus in omnibus Auguſtiſſimo Imperatori, Regi Catholico, domuique Auſtriacæ ſubjectis Regionibus, Provinciis, Regnis, atque dominiis ubivis locorum conſtituto paterne conceſſit ut ſupra, quod nempe ſingulis annis die 26. Auguſti perpetuis futuris temporibus ſub præfato ritu duplici recitetur officium, & celebretur Miſſa de eadem Beata Roſa.

Extenſio conceſſionis, de qua in Rub.

§.3. Porro Sanctiſs. D. N. Clemens Papa X. habita pariter notitia communis illius devotionis, qua totius Regni Poloniæ, magni Ducatus Lithuaniæ, ditionum Ruſſiæ, atque Boruſſiæ, aliarumque dictæ Coronę ſubditarum regionum fideles venerationi ejusdem B. Roſæ afficiuntur, inſtantiis Eminentiſs. D. Card. Urſini exoratus illud ipſum Prædeceſſoris ſui Indultum benigniſſime extendit ad univerſum pariter utriuſque ſexus tam ſæcularem quam regularem Clerum Poloniæ, Lithuaniæ, Ruſſiæ, Boruſſiæ, cæterorumque dominiorum ad Poloniæ Coronam pertinentium; concedens eidem univerſaliter, & in perpetuum, quod quotannis die 26. Auguſti ſub ritu duplici peragat officium, & Miſſam de B. Roſa a S. Maria juxta rubricas Miſſalis, & Breviarii Romani.

Contrariorũ derogatio.

Quibuſcumque in contrarium non obſtantibus. Hac die 26. Julii 1670.

M. Epiſc. Portuenſis Card. Ginettus.

Loco ✝ ſigilli.

Bernardinus Caſolius S. Rit. Congr. Secr.

XVIII.

Edit. An. D. 1670.

Confirmatio Privilegii Leonis X. favore Congregationis Eremitarum Camaldulenſium Montis Coronæ, ut invitis Monachis, ſeu Eremitis, in eorum Eccleſiis Epiſcopi Locorum Ordinarii divina celebrare non poſſint.

Quæ hactenus impreſſa non fuit.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INjuncta nobis divinitus paſtoralis officii ratio poſtulat, ut paternam Religioſorum Virorum, eorum, præſertim, qui a ſæculi turbis longe remoti, vota ſua Altiſſimo mente quieta, & ad Deum per cotemplationis ſublimitatem, atque ſuavitatem elevata reddere ſatagunt, curam gerentes, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris ad confovendam religioſam eorum tranquillitatem pie, provideque conceſſa eſſe noſcuntur, quo firmius, ſolidiuſque perennent, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio conſtabiliamus.

Supplicatio.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Eremitarum Camaldulenſium Montis Coronæ, quod dudum felic. rec. Leo Papa X. Prædeceſſor noſter eidem Congregationi privilegium conceſſit, ut invitis ipſius Congregationis Monachis, ſeu Eremitis, in eorum Eccleſiis Epiſcopi Locorum Ordinarii divina celebrare non poſſent, ipſumque privilegium una cum cæteris ejuſdem Congregationis privilegiis pluries a diverſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & noviſſime a rec. mem. Clemente Papa IX. Motu proprio per quaſdam ſuas die 19 Julii 1669. expeditas literas confirmatum fuit.

Cauſa Indulti.

§.2. Cum autem, ſicuti eadem expoſitio ſubjungebat, privilegium præfatum dictæ Congregationi ad conſervandum in ea ſolitudinis, atque ſilentii ſpiritum maxime ſit neceſſarium, attento, quod ejuſmodi functiones Epiſcopales fieri non ſoleant ſine erectione Baldacchini, ac populi affluentia: unde præfatorum Eremitarum inter ſilvas, & nemora, ut plurium degentium monaſtica tranquillitas perturbaretur, ſimulque orationis, atque contemplationis vigor relaxari poſſet: Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmat prout in rub.

Nos igitur ejuſdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſq; Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, privilegium ſupradictum memoratæ Congregationi Eremitarum Camaldulenſium a præfato Leone conceſſum, ut præfertur, authoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari, necnon dictæ Congregationi, ejuſque Eremitis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus,

cæte-

cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.2. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici, ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. Ann. 1. die 6. Auguſti.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 6. Auguſti 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria lib. Brev. Menſis Septembris fol. 304.

XIX.

Alia extenſio conceſſionis Officii & Miſſæ B. Roſæ de S. Maria Tertii Ordinis S. Dominici pro Regnis, & Dominiis ſereniſſimo Regi Catholico ſubjectis, necnon Aug. Imper. & domui Auſtriacæ.

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei memor.

Exordium.

QUæ a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ad augendam in terris venerationem Sacrarum Virginum, quas cœleſtis ſponſus virtutum omnium ſplendore fulgentes ad æternæ beatitudinis nuptias evexit, recte atque ordine facta eſſe noſcuntur, ea nos Paſtoralis charitatis ſtudio libenter ampliamus, ſicut pia orthodoxorum Regum vota flagitant, & nos re mature perpenſa Dei gloriæ, ipſarumque ſacrarum Virginum honori, & ſpirituali fidelium ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur. Alias ſiquidem emanarunt a fel. rec. Clemente Papa IX. prædeceſſore noſtro literæ in ſimili forma Brevis tenoris qui ſequitur, videlicet.

Tenor Brevis Clem. IX.

§.1. Clemens Papa IX. Ad perpetuam rei memoriam. Redemptoris, & Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui Sacras Virgines, Sponſas ſuas, floribus, multipliciter virtutum decoratas, immarceſcibilis gloriæ præmiis donat in cœlis, vices (licet immeriti) gerentes in terris, pia fidelium, præſertim Catholicorum Regum vota, ad augendam illarum venerationem, laudabili ſtudio tendentia, libenter exaudimus, ac favoribus, & gratiis proſequimur opportunis. Alias ſiquidem diligentiſſime diſcuſſis, atque perpenſis per Congregationem venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum proceſſibus de Sedis Apoſtolicæ licentia confectis ſuper vitæ ſanctitate, & virtutibus in gradu heroico, quibus ſerva Dei Roſa de S. Maria Virgo Limana Tertii Ordinis S. Dominici multipliciter claruiſſe, necnon miraculis, quæ ad ejus interceſſionem a Deo patrata fuiſſe aſſerebantur, cum Congregatio prædicta coram nobis conſtituta unanimiter cenſuiſſet quandocumque nobis videretur ad ſolemnem ejuſdem ſervæ Dei Roſæ Canonizationem, juxta ritum ejuſdem S. R. E. tuto poſſe deveniri, interim vero indulgeri, ut in toto orbe terrarum beata nuncuparetur, nos piis, atque enixis chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, ac chariſſimæ in Chriſto filię noſtræ Mariannæ Reginæ viduę ejuſdem genitricis, & totius Ordinis S. Dominici ſupplicationibus nobis ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de pręcictorum Card. conſilio, & unanimi aſſenſu, auctoritate Apoſtolica indulſimus, ut memorata Dei ſerva Roſa de S. Maria in poſterum beatę nomine nuncuparetur, ejuſque corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen Proceſſionibus circumferenda) exponerentur; Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornarentur; atque de ea ſub ritu duplici recitaretur Officium, & Miſſa celebraretur de Virgine non Martyre ſingulis annis juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani die 26. Auguſti, quæ prima eſt non impedita poſt diem 24. ejuſdem menſis, qua ſpiritum Creatori reddidit: hæc vero in locis dumtaxat infraſcriptis, nempe in Civitate, & Diœceſi Limana, ac in univerſo Ordine S. Dominici tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Miſſas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis, die 12. Februarii proxime præteriti expeditis literis, quarum tenore præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, ſicut prædictorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ nomine per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de Aſtorga ejuſdem Caroli Regis apud nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem nobis nuper expoſitum fuit, ipſi Carolus Rex, & Marianna Regina pro peculiari eorum erga B. Roſam prædictam devotionis affectu, ac ut ſpirituali populorum Americæ, unde novus ille Flos Eccleſiam univerſam ſuavi Chriſti odore, recreans prodiit, conſolationi atque ædificationi peramplius conſulatur, indultum prædictum opportune a nobis extendi, & ampliari plurimum deſiderent: nos laudabilia eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ erga res ſacras ſtudia plurimum in Domino commendantes, piiſque eorum precibus favorabiliter annuere Paterna benignitate cupientes, ut de cætero perpetuis futuris temporibus ab univerſo Clero tam Sæculari, quam Regulari, quarumcumque Provinciarum, & Regionum Americæ, & Indiarum dicto Carolo Regi ſubjectarum, Officium, & Miſſa de eadem B. Roſa, ſervata tamen in omnibus, & per omnia prædictarum literarum noſtrarum forma, & diſpoſitione, recitari, & celebrari reſpective libere, & licite poſſit, & valeat dicta auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ in eiſdem literis noſtris voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.2. Volumus autem, ut ipſis præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Septembris 1668. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

§.3. Cum autem, ſicut prædictus Marchio de Aſtorga d. Caroli Regis pariter apud Nos, & Sedem Extenſio, de qua in rubr.

dem Apoſtolicam Orator, memoratorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ viduæ nomine oobis ouper exponi fecit, prædicta Roſa de s. Maria jam omnium obique Populorum ſolemni plauſu devotiſſime honorata, otrumque tam veterem, quam novum Orbem ſui odoris fragrantia in dies magis, magiſque impleat, cupiantque propterea d. Carolus Rex, & Marianna Regina pro ſingulari eorum erga eandem B. Roſam devotione, indoltum a prædicto prædeceſſore per literas præinſertas conceſſum ad confovendam, promovendamque fidelium pietatem opportuoe a nobis extendi, & ampliari. Nos enixis, devotiſque eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ precibus nobis ſuper hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, ac memorati Clementis prædeceſſoris veſtigiis inhærentes, ut de cætero perpetuis futuris temporibus ab univerſo Clero tam ſæculari, quam Regulari otriuſque ſeaus per omoes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia ubivis locorum dictis Carolo Regi, & chariſſimo in Chriſto filio oostro Leopoldo Romanorum Regi Illuſtri in Imperatorem electo, Domuique Auſtriacæ ſubjecta, Officium, & Miſſa de memorata B. Roſa virgine Limana Ordinis s. Domioici quotannis die 26. Auguſti ſub ritu Duplici, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani, recitari, & celebrari reſpective libere pariter, & licite valeat, auctoritate prædicta tenore præſentium concedimus, ſimiliter, & iodulgemus.

Derogatio contrariorum. §.4. Non obſtan. Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ dictus Clemens prædeceſſor in ſuis literis prædictis conceſſit oon obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §.5. Cæterum volumus pariter, ut earumdem præſentiom literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitotæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & obique tam in Jodicio, quam extra illod habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. R. A. 1. die 11. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Auguſti 1670. Poutificatus noſtri Anno primo.

Conceſſio, ut in toto Orbe Terrarum celebrari poſſit Miſſa Beatæ Roſæ ex voto, vel devotione.

CReſcente in dies mirabili populorum devotione erga Beatam Roſam de S. Maria Virginem Limenſem ex tertio Ordine s. Dominici, ac virtutum illius fragrantia ſeſe latius quaquaverſus diffundente, Sanctiſſimus D.N. Clemens Papa X. admiſſis Excellentiſſimi Dom. Oratoris Marchionis de Aſtorga inſtautiis, ex nomine Catholicæ Majeſtatis ſibi porrectis, univerſo tam ſæculari, quam regulari Clero per totum Terrarum Orbem benigne indulſit pro futuris perpetuis temporibus, quod de prædicta B. Roſa poſſit ubique in Eccleſiis quorumcumque tum regularium, tum ſæcularium celebrare Miſſam per anoi circulum, ſive ex voto, ſive ex libera devotione juata Rubricas, ac diſpoſitionem Miſſalis Romani, tametſi nondum prædicta B. Roſa ſolemni Canonizationis ritu fuerit ab Univerſali Eccleſia inter Sanctas relata. Et ad bunc effectum ſpecialiter diſpenſavit in decretis tum fel. rec. Urbani VIII., tum Sac. Congregationis Rituum, & quibuſcumque aliis huic Indulto quomodocumque obſtaotibus. Hac die 27. Auguſti 1670.

M. Epiſc. Portuenſis Cardinalis Ginettus.
Loco ✠ ſigilli.
Bernardinus Caſalius S. Rit. Cong. Sec.

X X.

Confirmat Decretum electionis B. Roſæ in Regni Peruaui Patronam a Clemente IX. emanatum, quod ad ſiogulas Provincias, Regna, & Regiooes terræ firmæ totius Americæ, Philippinarum, & Indiarum catendit.

Roſam Beatæ titulo inſignivit, eique Officium, & Miſſam decrevit Clemens IX. Conſt. 18.

CLEMENS PAPA X.

Editi An. D. 1670.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SAcroſancti Apoſtolatus cura, qoam inſcrutabilis divinæ ſapieotiæ, atque bonitatis altitudo humilitati oostræ meritis, licet, & viribus longe impari, imponere dignata eſt, oos urget ut piis orthodoaorum Regum votis, ad augendam in terris ſacrarum Virginum cum Cœleſti Sponſo in beata æternitate regnantium venerationem tendentibus, favorabilem aſſenſum paterno affectu præbeamus.

Indultum Clem. IX. §.1. Alias ſiquidem fœl. rec. Clemens PP. IX. prædeceſſor noſter Beatam Roſam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis s. Dominici in Patronam principaliorem Civitatis Regum, ſeu Limanæ, totiuſque Regni Peruani cum omnibus prærogativis, quæ Patronis principalioribus debentur, auctoritate Apoſtolica elegit, & declaravit, & alias prout uberius continetur in ipſius Clementis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis, tenoris, qui ſeqoitur, videlicet.

Cujus tenor hic refertur. §.2. Clemeos Papa IX. Ad perpetuam rei memoriam. Orthodoaorum Regum de Eccleſia Dei multis nominibus optime meritorum ſtudia, quibus Chriſtianorum populorum erga beatos regni Cœleſtis incolas, devotio, atque pietas fovetur, Apoſtolico favore libenter proſequimur, ſicut ſpirituali eorumdem populorum conſolationi, atque præſidio conducibile in domino arbitramur. Cum itaque oos per noſtras in ſimili forma Brevis die 12. Februarii proaimi præteriti emanatas literas, Beatam Roſam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis s. Dominici, multiplici virtotum decore florentem, inter Beatas Apoſtolica auctoritate juxta hujus Sanctę Sedis ritum retulerimus, aliaque ad ejuſdem Beatæ Roſę honorem, & venerationem ſtatuerimus, & indulſerimus, prout in eiſdem literis continetur; Et ſicut pro parte chariſſimi in Chriſto filii oostri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, & chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Mariannę Reginę viduæ ejus genitricis per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de Aſtorga ejuſilem Caroli Regis apud nos, & Sedem prædictam Oratorem, oobis nuper expoſitum fuit, quod ipſi Carolus Rea, & Marianna Regina, ut eidem Beatæ Roſæ, quam cœleſtis Sponſus tot chariſinatum decoravit monilibus, tot virtutum ornavit floribus, tantaque, & tam late ſpar-

Digitized by Google

ſa de unguentorum ſuorum odore imbuit fragrantia, ut ex Dei ſervis, quos occidentales Indiæ protulerunt, prima publici cultus honore per hanc Sanctam Sedem decorari meruerit, venerationis fiat acceſſio, & ex illius interceſſione, tanto potentius partium illarum populi patrocinium ſperent, quanto populi ipſi illam crebriori, interiorique devotione colere, atque honorare ſtuduerint, ipſam Beatam Roſam in Patronam principaliorem Civitatis Limanæ, ſeu Regum, totiuſque Regni Peruani eligi, & declarari ſummopere deſiderent: Nos, quamvis Conſtitutiones Apoſtolicæ, & decreta Congregationis venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſacris ritibus præpoſitorum vetent, Beatorum hujuſmodi nondum canonizatorum electiones in patronos principaliores, ac requiſita neceſſaria pro ejuſmodi electione valida deſint: nihilominus piis, enixiſque eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ, magno in Eccleſiam Dei meritorum ſplendore fulgentium precibus nobis ſuper hoc humiliter porrectis, pro præcipuo paternæ noſtræ in eos charitatis affectu duximus annuendum.

Et modo hic Pontifex confirmat prout in subs.

Itaque memoratam Beatam Roſam de S. Maria in Patronam principaliorem Civitatis Regum, ſeu Limanæ, & totius Regni Peruani prædictorum, cum omnibus prærogativis, quæ Patronis principalioribus debentur, auctoritate apoſtolica tenore præſentium eligimus, & declaramus: Ipſiuſque B. Roſæ feſtum in univerſo Regno hujuſmodi de Patrona principaliori ab omnibus utriuſque ſexus chriſtifidelibus illic degentibus de præcepto ſervari, & ſicut alia feſta de præcepto celebrari, ejuſque officium ab univerſo Clero tum ſæculari tum regulari, de principaliori Patrona juxta rubricas Breviarii Romani inibi recitari auctoritate, & tenore prædictis mandamus. Non obſtan. quibuſvis decretis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 2. Januarii 1669. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

§.3. Cum autem ſicut prædictus Marchio de Aſtorga dicti Caroli Regis pariter apud nos, & Sedem Apoſtolicam orator, eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ viduæ nomine nobis nuper exponi fecit, quod ipſi Carolus Rex, & Marianna Regina fovendæ, & propagandæ fidelium erga eamdem Beatam Roſam devotioni laudabili pietate ſtudentes, præinſertas Clementis prædeceſſoris literas ad univerſa Americæ, & Indiarum, loca a nobis extendi plurimum deſiderent: Nos glorioſæ Beatæ Roſæ prædictæ, quæ Eccleſiam univerſam bono Chriſti odore longe, lateq; perfundit, merita magno cum ſpirituali animi noſtri gaudio recolentes, piiſque, & devotis dictorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ ſupplicationibus nobis ſuper hoc humiliter porrectis favorabiliter annuere cupientes, ac memorati Clementis prædeceſſoris veſtigiis inhærentes, eandem Beatam Roſam de Sancta Maria in univerſam, & principaliorem Patronam omnium, & ſingularum Provinciarum, Regnorum, Inſularum, & Regionum Terræ firmæ totius Americæ, Philippinarum, & Indiarum, cum eiſdem prærogativis dicta auctoritate tenore præſentium eligimus pariter, & declaramus; ipſiuſque Beatæ Roſæ feſtum ibidem tanquam de Patrona principaliori ab omnibus utriuſque ſexus Chriſti fidelibus illic degentibus de præcepto ſervari, & ſicut alia feſta de præcepto celebrari, ejuſque officium, & miſſam ibidem ab univerſo Clero, tam ſæculari, quam regulari, de principaliori Patrona, juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani recitari, & celebrari, eadem auctoritate harum ſerie ſimiliter mandamus: firmis tamen ſimul remanentibus, particularibus patronatibus, ſi qui ſint pro aliqua, vel aliquibus Civitatibus, aut locis prædictarum Regionum alias legitime conſtitutis. Non obſtan. omnibus, & ſingulis illis, quæ prædictus Clemens prædeceſſor in ſuis literis præinſertis conceſſit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.4. Cæterum volumus pariter, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. I. die 11. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Auguſti 1670. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXI.

Indulgentia plenaria perpetua in Eccleſiis Fratrum, & Monialium B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo pro feſto S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis.

CLEMENS PAPA X.

Edita A. D. 1670.

Ad perp. rei memor.

Exordium.

Agni immaculati, qui ſacras Virgines ſponſas ſuas ſpiritualium chariſmatum donis multipliciter decoratas, æterno ſibi conſortio in Cœlis ſociavit, vices, licet immeriti gerentes in terris, cœleſtes Eccleſiæ theſauros, quorum diſpenſationem nobis credidit Deus, libenter erogamus, ut fidelium erga eaſdem Beatas Virgines devotio, ejuſmodi muneribus incitata, multipliciter in dies, benedicente Domino, proficiat incrementis.

Santificatio s. Mariæ Magdalenæ de Pazzis a Clemen. IX Prædeceſſore, expleta.

§.1. Itaque glorioſæ B. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Monialis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quam fel. rec. Clemens Papa IX. ad honorem Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Chriſtianæ Religionis incrementum, ſolemni ritu Sanctam eſſe auctoritate Apoſtolica decrevit, & definivit, & Sanctarum Catalogo adſcripſit, merita intra mentis noſtræ arcana, devota conſideratione recolentes, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis tam Fratrum (etiam Diſcal-

ſcalceatorum nuncupatorum), quam Monialium dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo hactenus erectis, & in poſterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus, die Feſto ejuſdem S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, nempe 25. Maji a primis Veſperis, uſque ad occaſum ſolis Feſti hujuſmodi, annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Die 25. Maji Feſtum Sanctæ præd. ctæ.

Indulgentia futuris temporibus valitura.

§.2. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 11. Auguſti 1670. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

An. P. die 11. Auguſti.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brev. in lib. menſis Auguſti.

XXII.

Decretum, quod Procurator Generalis, ſeu Zeloſus totius Ordinis Minimorum, interveniat in Comitiis Generalibus, ubique locorum, & & in illis ſuffragium ferat.

Edit. An. D. 1670.

Antea non impreſſum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei mem.

Exordium.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Petrus de Conſentia Procurator Generalis, ſeu Zeloſus Ordinis Fratrum S. Franciſci de Paula Minimorum nuncupatorum, quod in eodem Ordine ſingulis ſexenniis Capitulum Generale pleniſſimum, pro eligendis Correctore Generali, ejuſque Collegis, necnon Procuratore Generali Ordinis hujuſmodi, quem vocant *Zeloſum*, celebrari ſolet: hujuſmodi autem Procurator Generalis, ſive Zeloſus, ex præſcripto ſpecialis cujuſdam regularis ſtatuti generalibus Comitiis intervenire debet ad ſuffragandum in iis, tanquam unus ex Capitularibus, dummodo tamen eadem Comitia in alma Urbe, vel in circuitu celebrari contingat, prout in Correctorio dicti Ordinis *cap. 50. num. 93.*, contineri dicitur.

§.1. Porro in primordiis ejuſdem Ordinis, quando præfatum Correctorium acceptatum fuit, ſæpius Generalia Comitia Romæ celebrari conſueverunt, ex libera deſignatione fieri ſolita in ſingulis Capitulis Generalibus, in quibus ex præſcripto ejuſdem Correctorii, locus proxime celebrandi Capituli Generalis aſſignari debet.

Capitulum Generale olim ſæpius Romæ celebrari conſuevit.

§.2. Verum progreſſu temporis mos inolevit, quo in ſingulis Comitiis Generalibus alternatim aſſignari ſolet locus futuri Capituli Generalis, ſemel nimirum in Italia, & tunc in Civitate Januenſi, ſemel in Gallia, & tunc in Conventu Maſſilienſi, & ſemel in Hiſpania, & tunc in Conventu Barchinonenſi, ex quo fit, ut Procurator Generalis ſuo ſempervoto fruſtretur, cum numquam in Urbe, ex introducta jam conſuetudine Capituli Generalis celebratio præſcribi, & aſſignari ſoleat.

Nunc ubi celebrari ſoleat.

§.3. Cum autem, ſicuti eadem expoſitio ſubjungebat, plurimum referat Procuratorem Generalem Capitulis Generalibus dicti Ordinis intereſſe, ad dandam inibi informationem eorum, quæ in Romana Curia in ſexennio ſui Officii erga Ordinem hujuſmodi facta, & diſpoſita ſunt, eaque ad univerſalem Ordinis notitiam in actibus Capitularibus inſerenda, nec tamen a tempore, quo Capitula Generalia hujuſmodi extra Urbem prædictam celebrata ſunt, Procuratores Generales, ſive Zeloſi ad illa accedere conſueverint, quippe voti, ſive ſuffragii in illis ferendi prærogativa deſtituti: quod profecto inconveniens videtur, cum dictis Capitulis Generalibus interſint Collegæ Generales, quorum ſucceſſores ibidem, quemadmodum, & ſucceſſor Procuratoris Generalis eligi ſolent, & plerumque aliorum Ordinum Procuratores Generales illorum Capitulis Generalibus intereſſe conſueverint.

In eo Procurator Generalis, ſive Zeloſus Votum non habebat.

§.4. Nobis propterea dictus Petrus Procurator Generalis, ſive Zeloſus humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi, ſuiſque in Officio ſucceſſoribus opportune in præmiſſis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Supplicatio Procuratoris Generalis pro ſe, & ſucceſſoribus.

§.5. Nos igitur ipſum Petrum ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium Præpoſitorum, qui dilectum filium noſtrum Flavium tit. Sanctæ Mariæ de Populo ejuſdem S. R. E. Cardinalem Chiſium nuncupatum, dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectorem audiverunt, conſilio, ut in poſterum prædictus Petrus, ejuſque ſucceſſores Procuratores Generales, quos vocant Zeloſos prædicti Ordinis Fratrum Minimorum, quibuſcumque Capitulis Generalibus ejuſdem Ordinis ubicumque celebrentur, reſpectivè interveniant, & in illis ſuffragium ad inſtar aliorum Capitularium ferant auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, concedimus, & indulgemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Mandat impoſterũ Procuratores Generales in dd. Capitulis votum habere, ubicumq; celebrentur.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione

Contrariis derogat.

F Apo-

Digitized by Google

Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. die 13. Auguſti 1670

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Auguſti 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. Menſis Auguſti part. 2. fol. 286.

XXIII.

Confirmat ſententiam Ordinarii Giennen. latam ſuper cultu ab immemorabili tempore exhibito S. Petro Paſcaſio de Valentia Martyri Ordinis Beatæ Mariç de Mercede redemptionis captivorum, Epiſcopo Giennen., ac decretum ſacrorum Rituum Congregationis illam approbans.

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Eccleſiæ Catholicæ regimini meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam præſidentes, illa, quæ a Catholicis antiſtitibus in partem ſolicitudinis noſtræ vocatis ſuper cultu, & veneratione Beatorum Martyrum, qui bono çertamine peracto, victores coronam juſtitiæ ab Agonotheta Chriſto Jeſu Domino noſtro in Cœlis acceperunt, rectè, atque ordine facta eſſe noſcuntur, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio libenter conſtabilimus.

Expoſitio.

§. 1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum, quod alias a venerabili fratre Ferdinando de Andrade, & Caſtro olim Archiepiſcopo tunc Epiſcopo Giennen. ſuper cultu immemorabili Beato Petro Paſcaſio de Valentia Martyre ex Ordine prædicto Epiſcopo Giennen. exhibito, & caſu excepto a decretis fel. rec. Urbani Papæ VIII. prædeceſſuris noſtri in Congregatione Sanctiſſimæ Inquiſitionis, adverſus hæreticam pravitatem auctoritate Apoſtolica inſtituta ſuper non cultu editis, emanavit ſententia definitiva tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Tenor ſententiæ.

§. 2. Chriſti Nomine invocato, pro Tribunali ſedentes, & ſolum Deum præ oculis habentes, per hanc noſtram diffinitivam ſententiam, quam de juriſperitorum conſilio ferimus in his ſcriptis in cauſa, & cauſis ſervi Dei Beati Petri Paſchaſii de Valentia Martyris ex Ordine Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum Epiſcopi Giennenſis inter admodum R. P. Magiſtrum Fratrem Melchiorrem de Torres pro Bethica Provincia electorem, atque Procuratorem in hac cauſa a Reverendiſſimo Patre Magiſtro Fratre Ildefonſo de Sotomayor totius Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum Magiſtro Generali legitime conſtitutum, & Petrum Verbel Presbyterum, & Promotorem in hac cauſa de, & ſuper cultu immemorabili, & extra centum annos ipſi Beato exhibito, ac caſu excepto a decretis fel. rec. Urbani VIII. in Sanctiſſima Inquiſitione ſuper non cultu editis. Viſis literis deputationum ſub die vigeſima menſis Junii anno Domini milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo tertio a Nobis factis, & relaxatis in perſonis Doctoris D. Didaci Domedei, & Queſada magiſtri Scholarum, & portionarii Sanctæ noſtræ Cathedralis Giennenſis Eccleſiæ, Judicis delegati, & D. Ferdinandi de Nava in Sac. Theologia Doctoris, & ejuſdem Sanctæ Eccleſiæ Canonici Pœnitentiarii, & D. Nicolai de Adarue in jure Canonico licentiati, & ejuſdem Giennenſis Canonici Doctoralis adjunctorum, ac Petri Verbel Promotoris, & aliis noſtris, & eorumdem deputatorum decretis, viſis depoſitionibus teſtium coram ipſis delegatis legitime inductorum, juratorum, & examinatorum, viſis ſcripturis, ac juribus productis, & compulſatis, viſa conſtitutione Procuratoris: viſo toto proceſſu, & viſis videndis, atque examinatis examinandis: Chriſti nomine repetito: Dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & diffinitive ſententiamus, conſtare ſervo Dei Beato Paſchaſio de Valentia Martyre, ex Ordine Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Epiſcopo Giennenſi, cultum exhibitum eſſe a centum annis, & ſupra, & ad præſens exhiberi, & hoc ſcientibus, ac tolerantibus Ordinariis Giennenſibus, & Granatenſibus, & eandem cauſam iſtam verſari in caſu excepto a decretis fel. rec. Urbani VIII. ſuper non cultu editis, & propterea in hac cauſa dictis decretis nullo modo eſſe, vel fuiſſe contraventum, & ita dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & diffinitive ſententiamus, non ſolum præmiſſo, ſed omni meliori modo pronunciavi Ego Ferdinandus Archiepiſcopus Epiſcopus Giennenſis. Lata, & lecta fuit præſens ſententia per Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum Dominum D. Ferdinandum de Andrade, & Caſtro Archiepiſcopum, Epiſcopum Giennenſem pro Tribunali ſedendo, in ſuo loco ſolitæ audientiæ, & per me infraſcriptum Notarium cauſæ promulgatæ, citato, præſente, ac intelligente Petro Verbel Presbytero Fiſcali Promotore die trigeſimo primo menſis Martii Anno Domini milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo quinto præſentibus etiam ibidem multis, & nominatim D. Gabriele de Flores, & Antonio de Eſpinoſa Presbytero teſtibus vocatis, & rogatis. Actum fuit prædicta die trigeſima prima menſis Martii hora tertia poſt meridiem. Et Ego Notarius hujus cauſæ publicus, & Apoſtolicus fidem facio. Ludovicus à Delgado Notarius publicus, & Apoſtolicus.

Confirmatur prout in rub.

§. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſito ſubjungebat, prædictus Procurator Generalis ſententiam prædictam, quo firmius ſubſiſtat Apoſtolicæ approbationis noſtræ præſidio communiri, & alias opportune in præmiſſis a nobis provideri plurimum deſideret: Nos ipſius Procuratoris Generalis votis, ac jure quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodat.

nodat. exiſtat ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum, qui propoſito dubio, An ſententia præinſerta eſſet confirmanda, vel infirmanda in vim proceſſus ab Ordinario Giennen. peracti, cauſam mature diſcuſſerunt, & prius in ſcriptis, & voce dilectum filium Promotorem fidei audiverunt, ac quaſdam anonymas ſcripturas contra dictam cauſam eorum Congregationi porrectas viderunt, & conſiderarunt, conſilio, præinſertam Ordinarii ſententiam auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, Ideoque conſtare de cultu immemorabili eidem B. Petro Paſchaſio Epiſcopo Giennenſi Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum exhibito, & caſu excepto a decretis dicti Urbani prædeceſſoris, ac ad ulteriora in cauſa ad formam decretorum ejuſdem Urbani prædeceſſoris, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis procedi poſſe, auctoritate, & tenore præſentis declaramus, & decernimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium,

Et ſecundum eam judicari mandatur.

§.4. Decernentes easdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & illis, ad quos ſpectabit in futurum pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§.5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P.An.1. die 14. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Auguſti 1670. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXIV.

Indultum de Miſſa, & Officio in Polonia, Lithuania, & alibi a Patribus Societatis Jeſu, & aliis in honorem Beati Stanislai Koſtkæ die 13. Novembris recitandis.

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apoſtolicæ dignitatis faſtigio, ad quod ineffabilis divinæ Clementiæ abundantia humilitatem noſtram nullo meritorum noſtrorum ſuffragio evehere dignata eſt, paſtoralem ſolicitudinem Eccleſiæ Catholicæ nobis creditæ omni ſtudio, quantum nobis ex alto conceditur repræſentare jugiter ſatagentes, pia fidelium, præſertim ſublimium Principum præclaris in Eccleſiam Dei meritis fulgentium, & Religioſorum virorum propriæ alienæque ſaluti laudabiliter incumbentium vota ad augendam in terris Beatorum in Cælis regnantium venerationem tendentia, libenter exaudimus, ſicut ad omnipotentis Dei, & Patris Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui electos ſuos devotione ſupra ætatem, & virtute ſupra naturam inſtruit, gloriam, ſanctæque Eccleſiæ decus, & ſpiritualem fidelium ædificationem ſalubriter expedire in domino arbitramur.

Indulget prout in rubr.

§.1. Itaque glorioſa B. Stanislai Koſtkæ Poloni Societatis Jeſu merita, devota conſideratione, magnoque cum ſpirituali animi noſtri gaudio recolentes, ac piis, enixiſque Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Michaelis Poloniæ Regis Illuſtris, & dilectorum filiorum Præpoſiti Generalis, & Presbyterorum dictæ Societatis precibus nobis humiliter porrectis favorabilem aſſenſum præbere cupientes, ipſorumque Præpoſiti Generalis, & Presbyterorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, de venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, ut de dicto Besto Stanislao Koſtka quotannis die 13. Novembris in univerſo Regno Poloniæ, & magno Docatu Lithuaniæ, necnon in Eccleſia ſancti Andreæ in Monte Quirinali hujus Almæ Urbis noſtræ, ubi ejuſdem Beati Stanislai corpus requieſcit, ac omnibus, & ſingulis Eccleſiis dictæ Societatis JESU Miſſa, etiam a Sacerdotibus eo die ad Eccleſias hujuſmodi confluentibus, & a Religioſis ejuſdem Societatis ubicumque terrarum exiſtentibus celebrari, & Officium recitari de Communi Confeſſorum non Pontificum, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu Secretarii dictæ Societatis, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, vel Præpoſiti, aut Vicarii Generalis ejuſdem Societatis pro tempore exiſtentis munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P.An.1. die 16. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Auguſti 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

XXV.

Feria 5. die 21. Auguſti 1670.

Decretum emanatum in Congregatione generali s. Romanæ, & univerſalis inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſimo D. noſtro D. CLEMENTE divina providentia Papa X. ac Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota

Re-

Digitized by Google

Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus a S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Exordium.

CUm alias per Sacram Congregationem s. Officii, iteratis inſtructionibus ab eadem emanatis de anno 1658., & 1665. locorumque Ordinariis tranſmiſſis, proviſum fuerit, ut præſcriptis interrogatoriis faciendis Teſtibus, qui ad probandum ſtatum liberum contrahentium matrimonium inducuntur, omnis prorſus ſecluderetur aditus iis, qui adhuc vivente altero Conjuge, aut alias impediti ad ſecunda illicita vota tranſire ſatagebant: videns nihilominus Sanctiſs. D. N. quamplures locorum Ordinarios, vel eorum Vicarios, & Deputatos ad excipiendas teſtium depoſitiones, necnon Parochos, & Notarios in caſibus expreſſis, aut omittere, aut non obſervare earumdem inſtructionum tenorem; & licet aliquando plene obſervent, non tamen interrogare teſtes ſuper aliis impedimentis dirimentibus.

Decretũ Pontif. adjungit.

§. 1. Ideo volens Sanctitas Sua prædictis malis occurrere, re mature conſiderata cum Eminentiſſimis, & Reverendiſſ. Dominis Cardinalibus Generalibus Inquiſitoribus, præſenti Decreto perpetuis futuris temporibus duraturo, iterum injungit omnibus Vicariis, ſeu Deputatis pro examinandis Teſtibus ad probandum ſtatum liberum contrahentium matrimonium, necnon Parochis, Notariis, & quibuſcumque aliis reſpective, ſub pœnis etiam gravibus corporalibus arbitrio Sac. Congreg., ut inſtructionem infraſcriptam ad unguem obſervent.

Jubet publicari.

§. 2. Ut autem præſens Decretum, & Inſtructio ad omnium notitiam facilius deveniant, decrevit, illa ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Flore de Urbe, ac Palatio S. Officii ejuſdem Urbis per aliquem ex Curſoribus Sanctitatis ſuæ publicari, ac eorum exempla ibidem affixa relinqui; illaque ſic publicata omnes, & ſingulos, quos concernunt, poſt duos menſes a die publicationis in Urbe faciendæ numerandos, perinde afficere, ac arctare, ac ſi illorum unicuique perſonaliter notificata, & intimata fuiſſent.

INSTRUCTIO.

Pro examine illorum Teſtium, qui inducuntur pro contrahendis matrimoniis, tam in Curia Eminentiſs., & Reverendiſs. Domini Cardinalis Urbis Vicarii, quam in aliis Curiis cæterorum Ordinariorum.

IN primis Teſtis moneatur de gravitate juramenti in hoc præſertim negotio pertimeſcendi, in quo divina ſimul, & humana Majeſtas læditur, ob rei, de qua tractatur, importantiam, & gravitatem, & quod imminet pœna Triremium, & fuſtigationis deponenti falſum.

2. Interrogetur de nomine, cognomine, patria, ætate, exercitio, & habitatione.

3. An ſit Civis, vel exterus, & quatenus ſit exterus, a quanto tempore eſt in loco, in quo Teſtis ipſe deponit.

4. An ad examen acceſſerit ſponte, vel requiſitus: ſi dixerit acceſſiſſe ſponte a nemine requiſitum, dimittatur, quia præſumitur mendax, ſi vero dixerit acceſſiſſe requiſitum. Interrogetur a quo, vel a quibus, ubi, quando, quomodo, coram quibus, & quoties fuerit requiſitus, & an ſciat adeſſe aliquod impedimentum inter contrahere volentes.

5. Interrogetur an ſibi pro hoc teſtimonio ferendo fuerit aliquid datum, promiſſum, remiſſum, vel oblatum a contrahere volentibus, vel ab alio ipſorum nomine.

6. Interrogetur an cognoſcat ipſos contrahere volentes, & a quanto tempore; in quo loco, qua occaſione, & cujus qualitatis, vel conditionis exiſtant.

Si reſponderit negative, Teſtis dimittatur: ſi vero affirmative:

7. Interrogetur, an contrahere volentes ſint Cives, vel exteri: ſi reſponderit eſſe exteros; ſuperſedeatur in licentia contrahendi, donec per literas Ordinarii ipſorum contrahere volentium, doceatur de eorum libero ſtatu, de eo tempore, quo permanſerunt in ſua Civitate, vel Diœceſi. Ad probandum vero eorumdem contrahere volentium ſtatum liberum pro reliquo temporis ſpatio, ſcilicet, uſque ad tempus, quo volunt contrahere, admittantur Teſtes idonei, qui legitime, & concludenter deponant ſtatum liberum contrahere volentium, & reddant ſufficientem rationem cauſæ eorum ſcientiæ, abſque eo quod teneantur deferre atteſtationes Ordinariorum locorum, in quibus contrahere volentes moram traxerunt.

Si vero reſponderit contrahere volentes eſſe cives:

8. Interrogetur ſub qua Parochia hactenus contrahere volentes habitarunt, vel habitent de præſenti.

Item an ipſe Teſtis ſciat, aliquem ex prædictis contrahere volentibus quandoque habuiſſe uxorem, vel maritum, aut profeſſum fuiſſe in aliqua Religione approbata: vel ſuſcepiſſe aliquem ex Ordinibus Sacris, Subdiaconatum ſcilicet, Diaconatum, vel Presbyteratum: vel habere aliud impedimentum, ex quo non poſſit contrahi Matrimonium.

Si vero Teſtis reſponderit non habuiſſe uxorem, vel maritum, neque aliud impedimentum ut ſupra:

9. Interrogetur de cauſa ſcientiæ, & an ſit poſſibile, quod aliquis ex illis habuerit uxorem, vel maritum, vel aliud impedimentum &c. & quod ipſe Teſtis neſciat.

Si reſponderit affirmative, ſuperſedeatur; niſi ex aliis Teſtibus probetur concludenter non habuiſſe uxorem, vel maritum, neque ullum aliod impedimentum &c.

Si vero reſponderit negative:

10. Interrogetur de cauſa ſcientiæ, ex qua deinde Judex colligere poterit, an Teſti ſit danda fides.

Si reſponderit contrahere volentes habuiſſe uxorem, vel maritum, ſed eſſe mortuos:

11. Interrogetur de loco, & tempore, quo ſint mortui, & quomodo ipſe Teſtis ſciat fuiſſe Conjuges, & nunc eſſe mortuos. Et ſi reſpondeat mortuos fuiſſe in aliquo Hoſpitali, vel vidiſſe ſepeliri in certa Eccleſia, vel occaſione militiæ ſepultos fuiſſe a militibus, non detur licentia contrahendi, niſi prius recepto teſtimonio authentico a Rectore Hoſpitalis, in quo prædicti prædeceſſerunt, vel a Rectore Eccleſiæ, in qua humata fuerunt eorum cadavera, vel ſi fieri poteſt, a Duce illius Cohortis, in

qua

qua deſcriptus erat miles. Si tamen hujuſmodi teſtimonia haberi non poſſunt, Sacra Congregatio non intendit excludere alias probationes, quæ de jure communi poſſunt admitti, dummodo ſint legitimæ, & ſufficientes.

12. Interrogetur, an poſt mortem dicti Conjugis defuncti, aliquis ex prædictis contrahere voleutibus tranſierit ad ſecunda vota.

Si reſponderit negative:

13. Interrogetur, an eſſe poſſit, quod aliquis ex illis tranſierit ad ſecunda vota, abſque eo quod ipſe Teſtis ſciat,

Si reſponderit affirmative, ſuperſedeatur in licentia donec producantur Teſtes, per quos negativa coarctetur concludenter.

Si vero negative.

14. Interrogetur de cauſa ſcientiæ, qua perpenſa, Judex poterit judicare, an ſit concedenda licentia, vel ne.

Si contrahentes ſunt vagi, non procedatur ad licentiam contrahendi, niſi doceant per fides Ordinariorum ſuorum eſſe liberos, & in aliis ſervata forma Concilii Tridentini in cap. *Multi*, ſeſſ. 24.

Fides, aliaque documenta, quæ producuntur de partibus, non admittantur, niſi ſint munita ſigillo, & legalitate Epiſcopi Ordinarii, & recognita ſaltem per Teſtes, qui habeaot notam manum, & ſigillum, & attente couſideretur fides, ſeu teſtimonia bene, & concludenter identificent perſonas, de quibus agitur,

Pro teſtibus in hac materia recipiantur magis conſanguinei, quam extranei; quia præſumuntur melius informati, & cives magis, quam exteri: nec admittantur homines vagi, & milites, niſi data cauſa, & maturo conſilio; & Notarius exacte deſcribat perſonam Teſtis, quem ſi cognoſcit, utatur clauſula, *mihi bene cognitus*. ſin minus, examen non recipiat, niſi una cum perſona Teſtis aliqua alia compareat cognita Notario, & quæ atteſtetur de nomine, & cognomine ipſius teſtis, necnon de idoneitate ejuſdem ad teſtimonium ferendum. Et hujuſmodi examinibus debet intereſſe in Urbe ultra Notariom, Officialis ſpecialiter deputan. ab Eminentiſſimo Vicario; & extra Urbem, vel Vicarius Epiſcopi, vel aliqua alia perſona inſignis, & idonea ab Epiſcopo ſpecialiter deputanda: alias puniatur Notarius arbitrio Sacræ Congregationis, & Ordinarius noa permittat fieri publicationes.

Ordinarii præcipiant omnibus, & ſingulis Parochis in eorum Diœceſibus exiſtentibus, ut pro matrimoniis cum exteris contrahendis non faciant publicationes in eorum Eccleſiis, niſi certiorato Ordinario, a quo, vel ejus Generali Vicario prius teneantur authenticam reportare, quod pro tali matrimonio fuerunt examinati Teſtes in eorum Tribunali, qui probant ſtatum liberum contrahere volentium &c.

Contravenientes autem ſevere punientur,

Anno a Nativitate D. N. Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo, indictione octava, die vero 30. Menſis Auguſti, Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D.N.D. Clementis divina providentia Papæ X. Anno primo, ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Flore de Urbe, ac Palatii S. Officii ejuſdem Urbis per me Petrum Paulum Deſiderium, ejuſdem Sanctiſſ. D.N. Papæ, & Sanctiſſ. Inquiſitionis Curſ.

XXVI.

Confirmatio nonnullorum Decretorum Capituli Generalis Congregationis Caſſinen. Ordinis S. Benedicti, de conditionibus circa electionem, & adminiſtrationem officii Procuratoris Generalis obſervandis,

Ne pluries dicta otioſe repetam te remitto ad ea, quæ notavi ad Conſt. 213. Nuper *Urb. VIII.*

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1670.

Ad perp. rei memoriam,

Proœmium.

EX injuncti nobis divinitus paſtoralis officii debito illa, quæ a Congregationibus Religioſorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi vitæ monaſticæ Jugo mancipatorum pro fœlici earum regimine, & gubernio provide facta eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolabilia perſiſtant, libenter cum id a nobis petitur, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio roboramus.

Decretum Capituli Generalis.

§. 1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Caſſinen. Ordinis S. Benedicti, quod in Capitulo Generali d. Congregationis menſe Majo proxime præterito Mantuæ celebrato, edita, & facta fuerunt nonnulla decreta, & ordinationes, ſeu conditiones, tenoris qui ſequitur videlicet. Primo; Cum a Patribus Capituli Generalis celebrati in Monaſterio S. Benedicti de Mantua unanimi conſenſu ſancitum ſit, ut ad evitandas expenſas, ac itinerum incommoda, Capitulum Generale, quod a conſtitutionibus noſtris ſingulis annis celebrandum mandatur, impoſterum altero quoque anno ad mentem fœl. record. Alexandri PP. VII. cogi debeat: Ideirco quo præfato Patrum Decreto majus robur accedat, Patri Procuratori Generali iojungimus, ut cum primum Romam acceſſerit a S. D. N. ejuſdem Decreti confirmationem per Breve ſpeciale impetrare ſolerter ſtudeat.

De Procuratore Generali eligendo.

§. 2. Secundo: Et quoniam Eminentiſſimus Cardinalis Protector prævio Sanctiſſimi D.N. Beneplacito facultatem Patribus Capituli Generalis conceſſit, ut pro ſuo arbitrio idem Capitulum pro hac vice tantum ad Procuratoris Generalis munus, unum ex Abbatibus Regiminis eligere poſſet: cognoſcentes Patres ſummopere Congregationi expedire, ut hoc ipſum in perpetuum (ſub certis tamen conditionibus, ac limitationibus inferius exprimendis) inviolatæ executioni demandetur; Omnes unanimiter decreverunt, quod in futurum ad prædictum Procuratoris generalis officium nonniſi unus ex Abbatibus Regiminis, (prout ab aliis novem Congregationibus Monaſticis ſervatur) aſſumi poſſit. Propterea prædicto Patri Procuratori generali mandamus, ut hujuſce Decreti confirmationem per Breve ſpeciale a Sanctiſs. D. N. ſtudeat impetrare.

Conditiones circa electionem, & adminiſtrationem officii Proc. Generalis.

§. 3. Conditiones ſervandæ circa electionem, & adminiſtrationem officii Procuratoris Generalis ſi Sanctiſſimo D. N. placuerit, quod Procurator Generalis ex Abbatibus de Regimine eligatur. Primo: Procurator Generalis ſit alius Abbas ab Abbate S. Pauli de Urbe, inter quos ſervandam mandamus Provinciarum alternativam perinde

ac

Digitized by Google

ae ad prædictum Procuratoris Generalis officium unus ex Prioribus elauſtralibus promoveretur. Secundò: Idem Procurator in quolibet generali Capitulo ſecretis Patrum calculis exponi debeat, ac per ſecreta Abbatum ſuffragia confirmari, pro ut in conſtitutionibus. Tertiò: Ad officium Proeuratoris Generalis nullus aſſumatur, qui per integrum bienninm Abbas de Regimine non fuerit: Et quo uſque in officio Procuratoris Generalis permanſerit eligi non poſſit in Diffinitorem, nec in Viſitatorem, nec ullo modo ad Dietam eelebrandam admitti valeat. Quartò: Eligatur d. Procurator per ſecreta omnium Abbatum, qui Generali Capitulo intererunt ſuffragia, eo prorſus modo, eaque forma, quibus Diffinitores eliguntur: itaut quilibet Abbas prædicti offieii capax ſigillatim totius Capituli ſcrutinio ſubjaeeat. Quintò: Procurator in eo Capitulo Generali, in quo Procuratoris officium expleverit, aut ab eo ſe abdicaverit, vel qnoquo modo abſolutus fuerit, ad Diffinitoris, atque Viſitatoris munus aſſumi non poſſit, neque eligi in Abbatem ſive Adminiſtratorem Sancti Pauli de Urbe. Quemadmodum firmiter ſtatuimus, quod Abbas S. Panli immediate poſtquam prædictæ Abbatiæ Regimen reliquerit, nullo pacto in Procuratorem Generalem eligi poſſit. Sextò: Durante Procuratoris Generalis officio ipſe Procurator nullam Abbatiam de Regimine adminiſtret, ſed titulari tantum Abbatia ſit inſignitus. Septimò: Præſidens Generalis, & Procurator in euria non poſſint eſſe unius, & ejuſdem monaſterii Profeſſi, nec duo Abbates ejuſdem monaſterii Profeſſi poſſint immediate unus poſt alium ad Procuratoris officium promoveri. Octavò: Quanto tempore, quis Procuratoris officio functus fuerit, tanto etiam ab ipſo ceſſare debeat, ut iterum ad idem munus aſſumi poſſit. Nonò: Sive ob mortem, ſive ob alias cauſas quis ab Officio Generalis Procuratoris vacaverit, aut amotus fuerit, ejus vices exequatur Abbas S. Pauli uſque ad proximum Capitulum Generale: Inviolato tamen perſeverante ſtatuto, quod Abbas S. Pauli de Urbe ad Procuratoris officium eligi nequeat. Decimò: Procurator Generalis more ſolito Juramentum in manibus Diffinitorum præſtet, quod nullas diſpenſationes ad gradus, dignitates, officia, aliaque noſtris conſtitutionibus repugnantia, tam pro ſe, quam pro aliis quibuſeumque noſtris Religioſis cujuſcumque conditionis fuerint impetrabit, aut impetrare, ſive obtinere tentabit: Quod ſi contigerit ad prædictum Procuratoris officium eligi Abbatem a Capitulo Generali abſentem, hoc ipſum juramentum eum primum Romam pervenerit infra octo dierum terminum in manibus Abbatis Sancti Pauli præſtare, & de bujus Decreti executione P. Præſidem certiorem facere teneatur. Undecimò: Bis in anno Procurator Generalis rationem dati, & aecepti Abbatibus Sancti Pauli de Urbe, ae S. Mariæ de Farſa, & computa in ſcriptis reddere, & exhibere teneatur cum aſſiſteutia unius Computatoris a Diffinitorio deſignandi. Quod ſi hoc exequi neglexerit graviter in ipſum a Capitulo Generali, vel Diæta animandvertendum eſſe mandamus. Duodecimò: Cum Patres Viſitatores monaſterium S. Pauli de Urbe viſitabunt, Procurator Generalis annua computa ac dati, acceptique rationes ad procuratoriam generalem pertinentes ipſis Viſitatoribus reddere teneatur; libros verò, in quibus prædicta eomputa continentur ad Capitulum Generale deferat quo a Diffinitoribus diligenter examinari valeant. Decimotertiò: Capſa proeuratoria penes Computatorem minime ſit, ſed penes alium a Diffinitoribus deſignandum. Decimoquartò: Computator Congregationis nullam audeat pecuniæ ſummam expendere, aut creditoribus exſolvere ſine mandato in ſcriptis P. Procuratoris Gen. manu ſignato. Decimoquintò: Quotieſcumque contigerit, aliquam reductionem ad minus interuſurium, ſive æris alieni extinctionem fieri; Computator Congregationis pro tempore exiſtens, talis reductionis, ſive extinctionis Inſtrumentum infra menſem ad mouaſterium, ad cujus beneficium fuerit facta reductio, vel extinctio tranſmittere teneatur pœna depoſitionis, & inhabilitatis ad omnes gradus, ſi ſecus exegerit puniendus. Decimoſextò: In Computatorem Congregationis nemo impoſterum eligatur, qui Decania de Regimine actu non ſit inſignitus. Horum omnium, & ſingulorum, ut ſupra Conſtitutionem Procurator Generalis per Breve ſpeeiale nomine totius Congregationis a Sanctiſſimo D. N. impetrare curet, in quo Brevi declaretur nulla, & invalida electio Procuratoris Generalis, in qua hæc omnia, & ſingula ſervata minime fuerint. Volumus tandem, quod præſens Procurator Generalis juramentum in manibus Diffinitorum præſtet, quod quantum ſua intereſt prædictum Breve a Sanctiſs. Domino Noſtro omni meliori via, & forma obtinere ſolerter ſtudebit.

§.4. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſnbjungebat, dictus Procurator Generalis præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos ſpecialem ipſi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis exeommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Ecclesiaſticis ſententiis, eenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula præinſerta decreta, & ordinationes, ſeu conditiones auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus. Cõfirmat prout in rubr.

§.5. Decernentes præinſerta Decreta, ac ordinationes, ſeu conditiones, ac eaſdem præſentes literas ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſeumque Iudiees ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§.6. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dictæ Congregationis, aliiſve quibuſvis etiam juramento. confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis Derogat. contrariis.

Digitized by Google

cis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter espreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.7. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, in judicio, & extra, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat.R. An.1. die 22.Aug.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Aug. 1670. Pontificatus noſtri anno primo.

XXVII.

Privilegia, Indulta, Gratiæ, & Exemptiones nonnullis Sanctitatis Suæ Familiaribus conceſſæ.

Similia Privilegia conceſſit Clemens IX. Conſtit.21. Venerabilibus.

CLEMENS PAPA X.

Nomina Familiarium.

VEnerabilibus fratribus Stephano Ugolino Conſtantinopolitano, Federico Borromæo Alexandrin. Secretario Status, Jacobo Altovito Antiocheno, & Camillo Maximo Hieroſolymitan. Patriarchis, cubiculi noſtri Præfecto, ac Jacobo de Angelis olim Urbinaten., Franciſco Mariæ Phœbæo Tarſen., Bernardino Roccio Damaſcen. Palatii noſtri Apoſtolici Præfecto, Stephano de Auguſtinis Heracleæ Eleemoſynario ſecreto, Gaſpari Carpineo Nicæno Datario, & Neſtori Ritæ Sebaſten. Archiepiſcopis, necnon Camillo Piazza Dragonien., Honuphrio de Hippolytis Porphyrien., & Joſepho Euſanio Helenopolitan. Epiſcopis. Sacrarii noſtri Præfecto, ac dilectis filiis Magiſtris Franciſco Mariæ Antaldo Urbinaten., Joanni Muto de Papazurris Romano, Bernardino Caſali Romano, Joanni Baptiſtæ Rubino Veneto, Joanni Gualderio Sluſio Leodien. Secretario Brevium noſtrorum ſecretorum, Proſpero Bottinio Lucen. Auditori, & Aeneæ Pio Ferrarien., in utraque Signatura noſtra Referendariis, Prælatis domeſticis noſtris, ac Joſepho Vallemanio Pincernæ, Franciſco Polino, Nicolao Gentili Camerinen. Architriclino, Carolo Balduccio Tuſculan. Veſtiario, Aſcanio Paganello, Venantio Benignio, Octaviano Cambio Camerinen., Antonio Simoni Bagliono Piſauren. notarum arcanarum Secretario, Florido Salvatorio Civitatis Caſtelli Medico ſecreto, Alexandro Caracciolo Neapolitan., Dominico Panti Piſauren., Pomponio Cavallio Ravennaten., Joanni Angelo ab Altaemps Romano, Mario Taddæi Ilcien., Mario Spinulæ Januen., literarum noſtrarum in forma Brevis ad Principes Secretario, Nicolao Piccolomineo Senen., libellorum ſupplicum Nobis porrectorum Secretario, Octavio Falconerio Florentin., Petro de Joanne Syracuſan., Nicolao Antonio Fili de Altamura, Cubiculariis ſecretis noſtris, ac Pompejo Roccio Romano Forerio majori, & Theodoro Celleſio Piſtorien. fratri militi magnæ Crucis Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, itidem Cubiculario ſecreto, Sancti de Pilaſtris Cæſenaten. Subdatario, necnon Riccardo Cruciano Camerinen. Caudatario, Antonio Mariæ Martorello Tuſculan. Crucifero, Joſepho Barbio Camerinen., & Ferdinando Gonſalvio Auximan., Capellanis ſecretis noſtris, Marchioni Octavio Mariæ Lancellotto militum utriuſque cuſtodiæ Corporis noſtri, & Angelo Maximo Romano Triremium Pontificiarum reſpective Præfectorum Locumtenentibus Generalibus, Marchioni Antonio Sanctacrucio, & Franciſco de Cavaleriis Romanis, Equitum levis armaturæ cuſtodiæ Corporis noſtri Capitaneis, Franciſco Ceriolo Cremonen. Magiſtro Domus noſtræ, Brunoni Bellozio Aſculan., Petro Bajos Tornacen., Euangeliſtæ Cæſaris Romano, Simoni de Amicis Camerinen., Sebaſtiano Mirolio Civitatis Caſtellan., & Bartholomæo de Leone Corduben. reſpective Civitatum, vel Diœceſ. Clericis, ſeu Presbyteris, vel laicis Cubiculi noſtri Auditoribus, familiaribus, continuis Commenſalibus noſtris ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

§.1. Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſatoris providentia devotos, & fideles ſuos, illos præſertim, qui grata familiaritatis obſequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac preclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon ſpecialis benevolentiæ favoribus amplecti ſolet, prout perſonarum qualitatibus conſpicit convenire.

Pontifex ſupranominatis privilegia ſubſequentia cócedit.

§.2. Hinc eſt, quod nos ad grata familiaritatis obſequia, quæ vos, qui etiam continui Commenſales noſtri exiſtitis, & quilibet veſtrum, nobis hactenus impendiſtis, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtitis, necnon ad vitæ, ac morum honeſtatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus perſonas veſtras, etiam familiari experientia, juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea eaſdem perſonas veſtras, peculiari favore, gratiæ, ac ſpecialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, voſque, & quemlibet veſtrum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtitis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad veſtram, vel alterius pro vobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vos & quemlibet veſtrum reſpective in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios, (ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apoſtolica auctoritate tenore præſentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectorum, Cives cum omnibus juribus, juriſdictionibus, prærogativis, & inſignibus debitis & conſuetis, creamus, ac conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notario-

G rum,

Digitized by Google

rum, necnon Palatii, & Aulæ hujuſmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conſcribimus.

Ipſorum privilegiis etiãſi habitum non deferant donantur.

§.3. Vobiſque, etiamſi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii noviſſime celebrati non deferatis, aut Civitates hujuſmodi non incolueritis, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, gaudentis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & nobiles (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino ſublatas) ita ut nedum quo ad criminalia, ſed etiam quoad civilia ſubjaceatis Ordinariis, & citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætenſa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane exiſtat, quicquid ſecus per vos, aut quemlibet veſtrum reſpective attentari contigerit:

Etiam in aſſecutione Bonorum Eccleſiaſticor.

§.4. Necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum, ac ſæcularium, etiam ex perſonis Romanorum Civium originariorum vacantium aſſecutione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & ſingulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon ſeſſionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, ac ſi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujuſmodi pro vobis emanaſſent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis deinceps nomine veſtro conficien., vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Roman., & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit inſcribere, & vos illis ſubſcribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque, qualecumque id fuerit, cum iis ſubſcriptionibus ſubreptitium, vel obreptitium, vel invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus cenſeatur, necnon honoris cauſa inſignia Gentis noſtræ ſive integre, ſive cum veſtris reſpective compoſita geſtare poſſitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Exemptio a decimis, & aliis impoſitionibus.

§.5. Et inſuper vos, veſtraque beneficia, & officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia, mobilia, & immobilia, ac ſemoventia, necnon actiones, & jura præſentia, & futura, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujuſvis, etiam annui valoris fructus, redditus, & proven. hujuſmodi ſint, ac fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro veſtris, & familiarum veſtrarum uſibus emenda, ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, parangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam ruſticanis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuſcumq; generis, tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, ſeu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & graviſſima cauſa (pro ſubventione contra infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impoſitis, ita quod vos, & quilibet veſtrum nihil omnino horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum hujuſmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, alias quam ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu ſervitiis noſtris inſtiteritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Diſpenſatio.

§.6. Ad hæc vobiſcum, & cum quolibet veſtrum reſpective, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis Canonicatus, & Præben., perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi alicui veſtrum alias canonice conferantur, aut quiſque veſtrum eligatur, præſentetur, aut alias aſſumatur ad illa, & inſtituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixeritis retinere:

Necnon reſidentia durante ſervitio Pontif.

§.7. Necnon etiam quamdiu Nobis inſervieritis tantum in beneficiis Eccleſiaſticis, etiam curatis, non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore reſpective obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis majores, ac Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſitis; omneſque, & ſingulos veſtrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus durante ſervitio prædicto cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perceperitis, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſive locis perſonaliter reſideritis, percipere, exigere, & levare:

Facultas recipiendi Ordines ſacros.

§.8. Ac interim, vel poſtmodum ſi volueritis hic in Romana Curia, vel extra eam a quocumque, quem malueritis catholico Antiſtite gratiam & communionem ejuſdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam ſacros, & presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis feſtivis diebus, etiam extra tempora a jure ſtatuta, proprii Ordinarii, aut cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, ſi alias ad id

idonei

Digitized by Google

idonei reperti fueritis, ſuper quo Antiſtitis conſcientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare:

Indultum docendi leges.

§. 9. Necnon etiamſi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publice in ſcholis, & Univerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigeſimum ætatis annum non exceſſeritis, audire, & ſi habiles, & ſufficientes reperti fueritis, etiam ad doctoratus gradum in hujuſmodi facultate vos promoveri facere, ipſaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite poſſitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Licentia eligendi Confeſſarium.

§. 10. Liceat quoq; vobis, & cuilibet veſtrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario presbyterum ſæcularem; vel cujuſvis Ordinis regularem in veſtrum eligere Confeſſorem, qui vita cujuſlibet veſtrum comite, vos, & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpen., & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per vos incurſis, & quibus vos etiam Apoſtolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & quorumcumque votorum, & Eccleſiæ præceptorum tranſgreſſionibus, homicidio caſuali, manuum violentarum in quaſvis perſonas etiam Eccleſiaſticas (non tamen Epiſcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, ſeu conſilii, vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus (non tamen recitationis horarum canonicarum, aliorumque divinorum officiorum), & denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis veſtris peccatis, criminibus, & exceſſibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prędicta merito conſulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno, confeſſionibus veſtris diligenter auditis (ſine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apoſtolica abſolvere, & vobis pro commiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem; necnon vota quæcumque (ultramarino, viſitationis liminum Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, caſtitatiſque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indultū transferendi penſiones.

§. 11. Vobiſque ulterius, & cuicumq; veſtrum reſpective, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos reſpective coram Notario, & Teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas vobis ſuper menſarum Abbatialium, ſeu Capitularium, ac Epiſcopalium, & Archiepiſcopalium, ac quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hoſpitalis S. Jo: Hieroſolymitani prædicti, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata, ac reſervanda pro ſumma videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad ſingulos veſtrum, quandocumque alicui veſtrum reſpective placuerit, ſimul, vel ſucceſſive in toto, vel in parte, etiam in cujuſlibet veſtrum mortis articulo, caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper eiſdem fructibus, redditibus, proven., juribus, obventionibus, & diſtributionibus, & emolumentis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proven., jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis etiam per vos nominandis, etiā quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus Clericis, ſeu clericali charactere inſigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, ſeu eorum procuratoribus ad id ſpeciale ab eis mandatum habentibus, iiſdem modo, & forma, quibus vobis aſſignatæ, & reſervatæ, ſeu aſſignata, & conceſſa fuerint reſpective, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium, etiamſi illas, vel illa alias caſſari, & reſervari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac penſiones, & fructus, redditus, proven. jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi etiam pluries caſſata, & de novo aſſignata fuerint, uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & contentis, necnon cum ſubrogatione in quibuſvis veſtris juribus, etiam quoad quaſi poſſeſſionem exigendi, in qua tunc eritis, integre perſolvendas, (ſervata tamen forma Conſtit. fel. recor. Urbani Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri quoad exceſſum medietatis fructuum), reſervare, conſtituere, & aſſignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de ſpeciali gratia indulgemus.

Facultas teſtandi.

§. 12. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, ac juriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint altaris, ſeu altarium Eccleſiarum vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum divino cultui, ſeu uſui deputata, ſeque moventibus cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forſan præeſſe contingerit, necnon Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, reddituum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum, ipſarumque penſionum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proven. vobis reſervatorum, & aſſignatarum,

ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & alias quomodolibet ſpectantibus, & pertinen. ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnon veſtra, & cujuslibet veſtrum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen, acquiſitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quam extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipſa exiſtentibus, (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamſi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & ſupellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentur, & denominarentur pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus) uſque ad ſummam ſex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipſis fructibus, redditibus, & proventibus, & penſionibus debitis, & debendis (ſervata tamen forma Conſtitutionum Apoſtolicarum jam editarum, & ſi quas deinceps edi contigerit ſuper fructibus inexactis) etiam cumulative cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus ſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in veſtrorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & uſum, ac alias pro arbitrio, & voluntate veſtris, & cujuslibet veſtrum abſolutis teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis, ſcriptura etiam minus ſolemni coram duobus, vel tribus Teſtibus, aut etiam cedula ſola manu veſtra ſcripta, vel ſubſcripta, & alias in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velitis, & intendatis, ſemel, atque iterum, aut pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, itaut quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu alias diſpoſitum a vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, ordinationes, legata, & ſtatuta pluries, ac toties, quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alias de novo condere, libere & licite valeatis, auctoritate Apoſtolica earumdem tenore præſentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementũ defectuum.

§. 13. Et inſuper ſtatuimus, & ordinamus, vobiſque indulgemus, quod ſi vos ab inteſtato, & ſine ulla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditùum, & proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam, tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet veſtrum reſpective manſione, ac etiam extra beneficia veſtra, vel alia loca debitæ à vobis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedatis, omnia, & ſingula bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon ſpolia cujuſcumque quantitatis, & valoris exiſtentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſed ad hæredes veſtri ſanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nominaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione veſtra, ſcriptura, etiam minus ſolemni, ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Exequutores omnino exequi, & adimplere, illique ſeſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alias forſan a vobis etiam nulla, aut minus ſufficienti facultate ſuffultis de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde ſequutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra pro dicta ſumma ſex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint, aut intervenerunt in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus.

Inhibitio cõtra moleſtantes.

§. 14. Diſtrictius inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ præſidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cruciatæ ſanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ſub excommunicationis majoris, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ne Univerſitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi Exequutores prædictos directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant, quoquomodo, vel perturbare.

Clauſulę præſervativæ.

§. 15. Ac decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, & teſtamenta, donationes, codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, aut fieri contigerit, tam vigore præſentis, quam etiam aliarum conceſſionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum cum inde ſequutis, & ſequuturis, etiamſi vos intra curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra eccleſias, & beneficia, perſonalem reſidentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntate, & nulla ſubſequente cauſa non reſidendi, ab humanis decedere contigerit, ſub literis rec. me. Pii PP. IV. prædeceſſoris noſtri contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium eccleſiarum Rectores, cæteroſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos extra illam quomodocumque decedentes

tes, ſeptimo Kal. Decemb. Pontificatus ſui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & ſub quibuſcumque aliis conſtitutionibus, & revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, ex quibuſcumque cauſis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac conſiſtorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, & etiam ſub data poſteriori, etiam cum derogationibus, & clauſulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis decretis per vos eligenda apponendis, & latiſſime ſpecificandis repoſita, reſtituta, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſque plenarios, & omnes effectus, qui de jure, ſtylo, conſuetudine, aut alias quomodocumque ſortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, ſtipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam ſtatus, & perſonæ veſtræ mutationem, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias vobis conceſſas, & concedendas confundi, ſed ipſis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, per aliam ſuppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, ſeu quæ bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuſvis aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum iis deſuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, ſive indultum, aut confirmationem præſentium a nobis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſeu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præſenti mentionem aliquam faciendum ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam neceſſitate cogi poſſe.

Clauſula ſublata.

§.16. Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejusdem S.R.E. Cardinales, necnon pro tempore exiſtentes dictæ Cameræ Camerarium, Præſidentes, & Clericos in quavis cauſa, inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.17. Quocirca venerabilibus fratribus noſtris Oſtien. & Portuen. Cardinalibus Epiſcopis, & dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori, per Apoſtolica ſcripta mandamus motu ſimili, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, vobiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacifice frui, gaudere, non permittentes vos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contra earundem præſentium tenorem quomodolibet indebite moleſtari, & inquietari, vel perturbari. Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis derogat.

§.18. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris pariter noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præſentium ad judicium non trahatur, necnon Lateranenſis Concilii noviſſime celebrati de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogare non intendimus, ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in poſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus obſervato, ac rec. mem. Alexandri PP. VI. etiam prædeceſſoris noſtri, tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi, inter alia diſponente, necnon ejusdem Bonifacii PP. VIII., per quam conceſſiones fructus in abſentia percipiendi ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii PP. IV. prędeceſſoris pariter noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, ita quod præſentes in eadem Camera nullo unquam tempore regiſtrare teneamini, ac ſimilis rec. Urbani PP. VIII. etiam prædeceſſoris noſtri de penſionibus alias tranſlatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus, etiam imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati exiſtitis, & quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet conceſſis utendo, vos per vos, vel procuratores veſtros præſtiteritis forſan hactenus, vel vos in poſterum præſtare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſt. dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitalibus, illorumque præſulibus, ſeu adminiſtratoribus, & ſuperioribus, ac magiſtris, præceptoribus, prioribus, militibus, etiam antianis, Capitulis, Conven-

Digitized by Google

ventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque prædictis, illorum communitatibus, & univerſitatibus, aliiſque perſonis, etiam particularibus, necoon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Ordinariis, etiam eiſdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam nos, & Sedem prædictam, etiam conſiſtorialiter, & de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum ſtatuti, & Conſtitutionis perpetuorum, ac motu, & ſcientia ſimilibus, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Priocipum ioſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere, vel in ſpecie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, etiamſi in eis, ac ſtatutis, & ſtabilimentis prædictis caveatur expreſſe, vel tacite, quod Urbis, niſi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonoullarum Eccleſiarum beneficia, niſi per perſonas illuſtres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expreſſo qualiſicatos obtineri non poſſint, & nulli Cives Urbis, ac Civitatum Oppidorum, terrarum, & locorum hujuſmodi admitti, ſeu illorum privilegiis uti poſſint, niſi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, terris, & locis per certum tempus habitaverint, ſeu etiam io illis bona, etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſederint, quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis, tam ex ejus inſtitutione, quam ex ſtabilimentorum prædictorum diſpoſitione, penſionibus Clericis ſæcularibus, & aliis perſonis etiam Apoſtolica auctoritate reſervandis gravari non poſſint, quodque ſtabilimentis, privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latiſſimæ extendendæ, etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & inſolitas clauſulas derogari non poſſit, nec derogatum cenſeatur, uiſi derogatio hujuſmodi de conſilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum magiſtri, & Conventus prædictorum ad id accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis hujuſmodi, etiam per dictum magiſtrum ſubſcriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diverſas in forma Brevis, aut alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & ſemper in omnibus, quæ ſic fient, etiam de ſimili conſilio, derogationibus ſit appoſita clauſula, quod illarum effectum ſortiantur de conſenſu magiſtri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipſi exactores, & appaltatores decimas, pedagia, & onera hujuſmodi, etiam ab exemptis, exigere, & illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſint, ſeu debeant. Quibus omuibus illorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat io genere, & in ſpecie ad effectum præſentium ſufficienter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe decernimus, quodque vos primam non feceritis in Eccleſiis hujuſmodi perſonalem reſidentiam conſuetam, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.19. Volumos autem, quod antequam gratia creationis in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios vobis ut ſupra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitotæ, profeſſionem fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propoſitos expreſſe emittere, & ſolitum fidelitatis juramentum præſtare, omnino teneamini; quodque præſentiom tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P.An.1. die 16. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Aug. 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

XXVIII.

Confirmatio quorumdam Decretorum Ordinis Fratrum Minorum s. Franciſci Conventualium in Congregatione generali dicti Ordinis anno 1668. editorum, cum inſertione eorumdem Decretorum.

Edit. An.D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Antea non impreſſa.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Bernardinus a s.Elpidio Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum s. Franciſci Conventualium nnocupatorum, quod io Congregatione generali d. Ordinis anno 1668. habita pro felici, proſperoque ejuſdem Ordinis regimine, & gubernio edita fuerunt nonnulla Decreta tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decreta Congregationis Generalis Ordinis Minorum Conventualium a die 17. Maji convocata.

Varia Decreta Capituli Generalis.

GEnerale diffinitorium, præſidente Reverendiſs. P. Magiſtro Andrea Bino ab Hiſpello ejuſdem Ordinis Mioiſtro Generali, conferentiis iteratis, quæ nocitura, quæve profutura Ordini perveſtigans, infraſcripta edidit Decreta SS. D. N. Papæ humiliter exhibenda, ut Apoſtolica auctoritate, Urbaniſque Conſtitutionibus inſerta, Fratres omnes ad intactam eorum obſervantiam tenacius adſtringerent.

Ad Provinciales Miniſtros.

Quoad Miniſtros Provinciales.

§.1. Miniſtros Provinciales in quibuſcumque ſuarum Provinciarum Conventibus, etiam de menſa Rmi, ordinariam habere juriſdictionem tempore viſitationis, & extra, poſſeque ordinationes ferre, & fratres omoes quocumque grado polleant, ad earum obſervantiam compellere, dummodo in Conventibus ipſi Miniſtro Generali immediate ſubjectis, inconſulto Miniſtro generali, non ferant ſententiam, ſancitum eſt. Teneri inſuper Guardianos, de menſa, Miniſtros Provinciales per eorum Conventus tranſeuntes omnibus

tibus charitatis officiis proſequi, & Conventuum expenſis perbenigne tractare.

Ad Provinciales Titulares.

Quoad Provinciales titulares.

§.2. Hujuſmodi Provincialatus Titulares illis deinceps conferantur (habita Provinciarum diſcretione,) qui cunctis conditionibus in Urb. Conſtitutione expreſſis, decorati fuerint. Et ut talis collatio fiat dumtaxat a Diffinitorio generali in Capitulis, ſeu Congregationibus generalibus per ſchedulas, & ſecreta ſuffragia decernimus. Quod ſi aliquem ex Titularibus infra triennium decedere, vel aliqua ex cauſa Officio privari contigerit, tunc Generalis Miniſter, adhibito Aſſiſtentium conſilio, alium ejus loco ſufficiat.

Ad Guardianos, & locales ſuperiores.

Quoad Guardianos, & locales ſuperiores.

§.3. Quicumque in ſuperiorem localem ſeu Guardianum electus fuerit, & injunctum onus ſuſcipere recuſans, eidem renunciaverit, ad cætera Officia per triennium inhabilis eſto, nullaque admittatur excuſatio, niſi ex urgenti cauſa approbanda. Teneantur vero Guardiani omnes, advenarum fratrum obedientiales literas propriis oculis examinare, & iteneris cauſam diligenter perſcrutari. Si quem tamen deprehenderint ſine legitimis ſuorum ſuperiorum literis, carceribus mancipent, ſuperioreſque illos quamcitius admoneant. Si ſecus fecerint, Officio ſuo priventur.

Ad Regentes, & Lectores.

Quoad Regentes, & Lectores.

§.4. Ut virtus decenti præmio irrigata, pulchrius, & amœnius revireſcat, ſtatuimus Gymnaſia primæ claſſis, quæ ab Urban. Conſtitutione aſſignantur: nimirùm Venetum, Panormitanum, Mediolanenſe, Ferrarienſe, Peruſinum, Florentinum, Viennenſe, Januenſe, & Leopolienſe haberi deinceps debere pro Collegiis, itaut Regentes, qui per novem continuos annos in alijs Gymnaſiis tertiæ, ſecundæ, & primæ claſſis inſudarunt, promoti poſtea ad prædictas Regentias, ad Collegia intelligantur aſſumpti, ut in poſterum frequens Regentium numerus incœpto curſu non privetur, & illi, qui expreſſis ſudoribus per tot annos defatigarunt, ad Bravium Paternitatis comprehendendum, faciliorem habeant acceſſum. Teneantur tamen ſinguli Regentes tractatum unum ad minus quolibet anno ſuis Auditoribus explanare, & complete finire. Inſuper, & diſputationes, & (ut ajunt) *circulos* tribus in hebdomada vicibus ad horam protrahendos habere. Quod ſi non fecerint, atque authenticam fidem a Guardiano Conventus ſubſcriptam de completa lectura, habitiſque diſputationibus, non oſtenderint, non poſſe eis ſufficere ad Provinciæ Paternitatem, immo ſi maxima ſuper hoc remiſſio deprehendatur, lectura etiam ipſa privandos eſſe ſtatuimus.

Ad Diffinitores perpetuos.

Quoad Diffinitores perpetuos.

§.5. Omnes perpetui Diffinitores, & Provinciarum Patres a Generali Miniſtro per patentes inſtituti, atque Provinciarum Diffinitoriis approbati, & recepti, ſuffragium ferant (ut in Urban. Conſtitutione præſcribitur) in quibuſcumque electionibus, ſeu Capituli, ſeu Congregationis, cum pro illis certus numerus præſcribi non poſſit: quod alias attentatum plurimarum fuit cauſa perturbationum, & a laboribus pro Religione obeundis, multi etiam ex cordatis animos deflexerunt. Ideo ſtatuitur, ut in futuro Capitulo generali revideantur Patentes, & requiſita illorum, qui non adhuc convenerunt, in Diffinitorio, ſeu Congregatione, & ſolum admittantur illi in Diffinitorium, ſeu Congregationem ad votum ferendum, qui inventi fuerint cum debitis requiſitis. Illegitimi autem talibus indecorati præſcriptis, ab ingreſſu ſolum Diffinitorii excludantur, remanentes in primævo ſtatu circa prærogativas, & præcedentiam, ſicque in qualibet Provincia Catalogus fiat eorum Patrum, qui debent in Diffinitorio admitti. Cautum proinde eſt, ne deinceps ad tales Paternitates ob Conciones præſtitas admittantur, niſi illi, qui per duodecim integros annos in primoribus noſtri Ordinis Templis, videlicet Aſſiſatenſi, Romano, Patavino, Bononienſi, Veneto, Neapolitano, Panormitano, Mediolanenſi, Florentino, Ferrarienſi, Taurinenſi, Cæſenaten., Ariminenſi, Urbinaten., Aſculano, Piſano, ac Senenſi Conciones quadrageſimales (non autem annuales) magna Populorum frequentia, & eruditione habuerint.

Ad Collegiales.

Quoad Collegiales.

§.6. Collegia Religionis juxta formam, & methodum Urban. Conſtitutionis ad priſtinum reducantur, itaut quolibet triennio ex convocatis Baccalauris ad examen doctiores eligantur, & juxta numerum ab eiſdem Conſtitutionibus præfixum certis Collegiis deputentur: elapſo triennio iterum ad ſeverius examen cuncti vocentur, qui ſi publicas theſes egregie prius ſuſtinuerint, ac in examine non vulgaris doctrinæ ſpecimen dederint, doctorali Laurea a Generali Miniſtro donentur; illi vero, qui parum profeciſſe inventi fuerint per aliud triennium in eodem Collegio probentur, quod ſi provocati iterum ad examen, poſt ſecundi triennii periodum nullam ſpem profectus dederint, a Collegialium albo penitus proſcribantur, tamquam ſimplices in poſterum Baccalauri habendi. Vetitum tamen eſt, non poſſe Baccalauros non Sacerdotes, etiamſi fuerint multarum literarum, & probatæ doctrinæ ad Collegia concurrere, & multo minus ad illa admitti. Quia vero controverſiæ circa præcedentiam inter Collegiales, & Magiſtros denuo laureatos exortæ, plurimarum fuere cauſa perturbationum, præſenti Decreto ſtatuimus, præcedentiam ſemper debere attendi a die ingreſſus ad Collegia, itaut, qui in eodem anno ingreſſi ſunt, inter eos præcedat, qui prius profeſſionem emiſit. Pari modo, qui per Breve Summi Pontificis laureati ſunt locum cedere debent cunctis, qui eodem tempore erunt Collegiales adſcripti, licet iſti in fine triennii laureati fuerint.

Ad Concionatores.

Quoad Concionatores.

§.7. Ad Concionatoris munus nemo deinceps promoveatur, qui prius in privatis clauſtris ingenii ſui publica non oſtenderit facinora, & ab examinatoribus deputatis per ſtrictius, & ſeverius examen de ſcientia, & moribus approbatus pariter non fuerit. Nec poſſe prædicationis officium exercere, quamvis a Generali Miniſtro

pa-

Digitized by Google

patentes literas obtinuerit, niſi a ſuæ Provinciæ Diffinitorio acceptatus fuerit, præſenti Decreto ſtatuimus.

Ad Patrum, & Fratrum Aggregationes.

Quoad Patrum, & Fratrum aggregationes.

§.8. Cum adverſus Urban. Conſtitutionem inoleverit abuſus transferendi filiationes a Conventu in Conventum, firmiſſime decernimus, non licere deinceps noſtri Ordinis Religioſis, quacumque fulgeant dignitate, renunciato proprio Conventu, ad alium ſe aggregare, ſine expreſſa, & raro concedenda Miniſtri Generalis auctoritate.

Ad Novitios, eorumque Magiſtros.

Quoad Novitios, & eorum Magiſtros.

§.9. Cum a Novitiorum recta ſelectione, & inſtitutione totius ædificii ſpiritualis in Seraphica noſtra Religione mittantur fundamenta, quæ ſi perperam jaciantur evidens ruina timenda eſt. Hinc Provincialibus Miniſtris demandatur, ut nonniſi eruditos, ac liberalibus aptos diſciplinis, bonæque indolis, ac probati ſpiritus juvenes tyrocinio committant, quos inde ſolertibus Magiſtris inſtruendos in Regulari diſciplina conſignent. Illi autem Magiſtri inſtituantur, qui judicio, prudentia, & ingeniorum, & ſpirituum diſquiſitione, ſolertia valeant, qui concreditos ad regulam, & Conſtitutiones, maximæque mortificationis ſtudium forment, cum ab hac una, totius Religionis ſpes omnium maxima, vitaque, ac interitus pendeat. Sint propterea Novitiorum Magiſtri (quantum fieri poterit) Seniores Provinciæ Religioſi, moribus graves, ſpiritu probati, pro quibus ſublevandis (ſi opus fuerit) Vicemagiſter etiam inſtituatur, ejuſdem ſpiritus, & indolis.

Quoad tranſitum Capucinorum, ſeu alterius Ordinis ad ipſos Conventuales.

§.10. Hinc cum experientia longa probatum fuerit, alterius Ordinis Religioſos, & maxime Capucinos ad noſtram admiſſos Religionem, varia experiri Fratrum judicia, cum diverſi ſint unius mores, & alterius, & propterea plurimæ ſint obortæ rixæ, contentiones, & tepor ſpiritus; decernimus, firmiterque ſtatuimus, neminem alterius Ordinis ad noſtram admitti poſſe Religionem, niſi prius a generali Diffinitorio per ſecreta ſuffragia, & paria acceptatum.

Decretum S. Congregationis Epiſcop. & Regul.

§.11. Sacra Congregatio Eñorum S.R.Eccl. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attenta relatione Eñi dicti Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectoris, cenſuit, (ſi Sſiño D.N. placuerit) poſſe per literas Apoſtolicas in forma Brevis eidem Eñio Protectori committi, ut veris exiſtentibus narratis, petitam ſupraſcriptorum Decretorum confirmationem pro ſuo arbitrio, & prudentia oratoribus impartiatur.

Romæ 22. Novembris 1669.

M. Cardinalis Ginnettus.

Loco ✠ Sigilli.

Ratio petitæ confirmationis.

§.12. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, nonnulla ex Decretis quibuſdam fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædeceſſoris noſtri literis adverſentur, licet Ordinis præfati Conſtitutionibus ſint conformia, cupiatque propterea dictus Joannes Bernardinus eadem Decreta Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri: Nos ipſius Joannis Bernardini Procuratoris generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti filii noſtri Giberti ejuſdem S.R.E. Cardinalis Borromæi nuncupati dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris ſuper præmiſſis conſiderarunt, conſilio, eidem Giberto Cardinali, & Protectori per præſentes committimus, & mandamus, ut veris exiſtentibus narratis, ſupraſcripta decreta auctoritate noſtra Apoſtolica pro ſuo arbitrio, & prudentia confirmet, & approbet, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjiciat, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi deſuper quomodolibet intervenerint, eadem auctoritate ſuppleat: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Mandat Cardin. Protect. ut dd. Decreta authoritate Apoſtolica confirmet.

Derogat contrariis.

§.13. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. 30. Auguſt. 1670.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Auguſti 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium menſis Septembris par. 1. fol. 213.

XXIX.

Ampliatio Indultorum Abbreviatoribus literarum Apoſtolicarum majoris præſidentiæ a fan. me. Urb. VIII. conceſſorum.

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

CRreditæ nobis divinitus diſpenſationis ratio poſtulat, ut illos, qui laudabilem in gravibus noſtris, & Apoſtolicæ Sedis miniſteriis operam impendunt, peculiari paternæ charitatis affectu proſequentes, gratias, & privilegia eis in præmium laborum ſuorum a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris prudenti liberalitate conceſſa

ceſſa uberiori benignitate ampliemus, ſicut eorum meritis convenire arbitramur.

Indultum Urbani VIII.

§.1. Dudum ſiquidem felic.record. Urbanus Papa VIII.prædeceſſor noſter tunc,& pro tempore exiſtentibus Abbreviatoribus literarum Apoſtolicarum majoris præſidentiæ, in Cancellaria Apoſtolica perpetuo conceſſit, & indulſit, ut ipſi, & eorum ſinguli penſiones annuas Apoſtolica auctoritate eis ſuper quibuſvis fructibus Eccleſiaſticis reſervatas,& pro tempore reſervandas, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera ad favorem unius, ſeu plurium perſonarum Eccleſiaſticarum, ſeu Clericorum, ac alias penſionum hujuſmodi capacium, etiam in mortis articulo coram notario, & teſtibus, ac cum alicujus Prælati,ſeu perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ interventu, dummodo tempore eorum obitus officia Abbreviatorum dictarum literarum adhuc obtinerent, transferre, necnon in Oratoriis, ſeu cappellis in eorum ædibus bene, ac decenter conſtructis,ac rebus omnibus ad miſſæ ſacrificium requiſitis inſtructis, & ab omnibus domeſticis uſibus liberis, miſſam per ſe ipſos celebrare,ſeu per alium quemcumque presbyterum ſæcularem, vel cujuſvis Ordinis regularem, ab Ordinario approbandum, quandiu tamen officia hujuſmodi obtinerent,non autem illis dimiſſis celebrari facere,necnon dimiſſis officiis hujuſmodi, habitum Prælatorum Romanæ Curiæ coloris violacei perinde, ac ſi ſua Abbreviatorum officia adhuc retinerent, quamdiu viverent, dummodo tamen per decennium officia hujuſmodi obtinuiſſent, etiam ſi illa elapſo decennio dimiſiſſent, & non aliter deferre libere, & licite valerent, & alias prout in ipſius Urbani prædeceſſoris literis ſub plumbo deſuper anno Incarnationis Dominicæ 1623. tertio decimo Kal. Aprilis expeditis literis,quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus,uberius continetur.

Innovat, & confirmat prout in rubr.

§.2. Nunc autem nos ad præclara dilectorum filiorum modernorum Abbreviatorum literarum Apoſtolicarum majoris præſidentiæ hujuſmodi merita, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, ac benigne perpendentes quantum ex eorum Collegio Romanæ Curiæ decoris, quantumque ex ſedulo illorum labore Eccleſiæ Catholicæ proveniat utilitatis, eoſque proinde, ac illorum ſucceſſores, ut eo alacrius fidem, operam, induſtriam, atque ſedulitatem in hujus Sanctæ Sedis obſequium adhibere ſtudeant, amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & ipſorum modernorum Abbreviatorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpen., & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis,ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen.harum ſerie abſolventes,& abſolutas fore cenſentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & mera liberalitate,noſtris,deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,prædictis modernis,& pro tempore exiſtentibus literarum Apoſtolicarum Abbreviatoribus majoris præſidentiæ in Cancellaria ſupradicta, ut ipſi dimiſſis Abbreviatorum hujuſmodi officiis, dummodo tamen illa per quinquennium exercuiſſe, ſeu obtinuiſſe reperiantur, facultate transferendi penſiones annuas uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera, ac licentia celebrandi, ſeu celebrari faciendi miſſas in privatis eorum Oratoris,ſeu Cappellis a memorato Urbano prædeceſſore per ſuas literas prædictas, ut præfertur conceſſis, uti, frui, & gaudere, necnon habitum prælatitium violacei coloris hujuſmodi deferre, & geſtare libere pariter, & licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia perinde, ac eorum officia Abbreviatorum hujuſmodi adhuc obtinerent, & uſque ad eorum obitum retinerent, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Clauſulas præſervativas apponit.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas,& in eis contenta quæcumque, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet etiam quantumvis magno,& ſubſtantiali defectu notari,impugnari, retractari, infringi, ſeu ad terminos juris reduci, aut in controverſiam revocari,aut adverſus illas, aperitionis oris,reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, ſeu etiam motu,ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvari poſſe; Neque ipſas præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus,ſuſpenſionibus, limitationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per nos, vel Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, & Sedem prædictam in genere, vel in ſpecie, aut alias quomodolibet, & quandocumque faciendis,comprehendi, vel comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas,& quoties illæ emanabunt,toties in priſtinum,& validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas,& plenarie reintegratas, ac etiam de novo ſub quacumque poſteriori data per eos, ad quos pro tempore ſpectabit, eligenda, conceſſas intelligi, firmaſque validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore, quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

Decretum irritans apponit.

§.4. Sicque,& non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales,etiam de latere legatos, alioſve quoſlibet, quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari,& definiri debere; ac irritum, & inane ſi quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§.5. Quo circa dilectis filiis noſtris ejuſdem S.R.E. Vice-Cancellario,ac Camerario,& cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori,per præſentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Abbreviatorum, ſeu alicujus eorum, vel aliorum intereſſe in præmiſſis pro tempore habentium,deſuper fuerint requiſiti,ſolemniter publicantes,illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes,faciant auctoritate noſtra ipſas præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ipſoſque modernos, & pro tempore exiſtentes Abbreviatores, & alios,

quos

quos eædem literæ concernent in futurum, præſentium literarum, & in eis contentorum eorundem commodo, & effectu, pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos, ſeu eorum quempiam deſuper quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, inquietari, vel impediri; Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his haben. ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſęcularis.

Contrariorũ derogatio.

§.6. Non obſtant. quod ea quæ præſentibus adverſantur ſupradictis Urbani prędeceſſoris literis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quę in eis conceſſa ſunt non obſtare, cęteriſque contrariis quibuſcumque.

D.P.A. 1. die 30. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Auguſti 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

Nomina Illuſtriſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. Abbreviatorum ſunt quæ ſequuntur

R. P. D. Nicolaus Oreglius e S. Sophia Decanus Proregens admiſſus 3. Decembris 1644.

R. P. D. Joannes Auguſtinus Vicentinus Reatinus admiſſus 20. Januarii 1656.

R. P. D. Ludovicus Arbona Mediolanen. admiſſus 22. Aprilis 1659.

R. P. D. Petrus Alberinus Romanus S. Conſultæ Ponens admiſſus 20. Aprilis 1660.

R. P. D. Joannes Baſſius Romanus S. Congregationis Avenionen. votans, & Sac. Congr. Aquarum Secretarius admiſſus 11. Aprilis 1661.

R. P. D. Franciſcus Filicaja Florentinus admiſſus 30. Maji 1661.

R. P. D. Joannes Dominicus Thomatus Pedemontanus admiſſus 23. Decembris 1665.

R. P. D. Jacobus Lombardus Ferrarien. admiſſus 29. Decembris 1665.

R. P. D. Felix a S. Petro Romanus Protonotarius Apoſtolicus de numero Participantium admiſſus 28. Junii 1668.

R. P. D. Dominicus Paraccianus Romanus admiſſus 17. Maji 1670.

R. P. D. Joannes Franciſcus Rota Cremonen. admiſſus 19. Junii 1670.

R. P. D. Joannes Baptiſta de Silva Mediolanen. admiſſus 28. Junii 1670.

XXX.

Confirmatio, & extenſio literarum Greg. XIII. & Urbani VIII. de Monachis Ordinis S. Benedicti, ad favores Principum, & aliorum pro aſſequendis Prælaturis, dignitatibus, & aliis officiis recurrentibus.

Conſimilem materiam habes ſupra in Conſtit. 236. Quoniam *Urbani VIII., & Conſt.* 3. Alias *Alexandr. VII. & Conſtit.* 31. Exponi.

Edita An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Eccleſiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione præſidentes, illa, quæ a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, ad recidendam, & excludendam a Religioſis viris, quos in humilitatis ſpiritu Deo ſervire decet, ambitioſam honorum, & dignitatum cupiditatem, pie, prudenterque conſtituta eſſe noſcuntur, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio, libenter conſtabilimus, noviſque præſidiis, ut ſerventur exactius, corroboramus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

§.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Gregor. Papa XIII. prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 17. Aprilis 1574. Expeditas literas, inter alia, omnes, & ſingulos Monachos Congregationis Caſſinen. Ordinis S. Benedicti, cujuſcumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiſtentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia officia dictæ Congregationis aſſequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, favores recurrerent, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliiſque viis, directe, vel indirecte, palam, vel occulte, ad dignitates, ſeu officia in Congregatione præfata, obtinenda aſpiraviſſent, vel aliis minus legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiviſſent, illorumque complices, & fautores ad quaſcumque Prælaturas, dignitates, & officia ſpiritualia, vel temporalia, & præſertim in ipſa Congregatione obtenta, & obtinenda, perpetuo inhabiles declaravit, ac obtentis Prælaturis, dignitatibus, adminiſtrationibus, vel officiis, eo ipſo privavit, ac privatos voce tum activa, tum paſſiva carere decrevit, & declaravit.

§.2. Et in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regimini ejuſdem Congregationis deputati eſſent, præcepit, diſtricteque mandavit, ne aliquos precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium exiſtentium adducti, ad cujuſvis generis Prælaturas, dignitates, officia, adminiſtrationes, & gradus promovere præſumerent; Imo promovendorum meritis, & virtutibus tantum inſpectis, quod Dei cauſam agerent, memores eſſent, quo magis puro, & ſincero corde, nulla privata, aut mundana affectione commoti, in electionum negotio procederent: decernens electiones, & promotiones ad Monaſteria, ſic literis, aut aliis favoribus Principum, Prælatorum, vel aliorum extra gremium, ut præfertur, exiſtentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus injuſte, ac indebite extortas, nullas, invalidaſque eſſe, & adverſus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monaſteria, vel Prioratus, aut alia officia ſe eligi, aut aſſumi obtinuiſſent, per ejuſdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita, eos condignis pœnis, tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici poſſe, & debere.

§.3. Et ſubinde rec. mem. Urbanus Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas pariter in forma brevis literas, die 11. Maji 1638. emanatas, præfatas Gregorii prædeceſſoris literas, toto illarum tenore inſerto, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, Apoſtolica auctoritate confirmavit, & approbavit, ac quatenus opus eſſet innovavit. Necnon omnibus, & ſingulis quorum-

Digitized by Google

rumcumque Monaſteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, quomodolibet nuncupatis, tunc & pro tempore exiſtentibus in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna præcepit, & mandavit, ne ad inſtantiam, preces, & requiſitionem quarumcumque perſonarum, tam Laicarum, quam Eccleſiaſticarum extra gremium dictæ Congregationis conſiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, quoſvis dictæ Congregationis Monachos, ad cujuſvis generis Rectorias, Vicariatus, Adminiſtrationes, & officia quæcumque, tam ſpiritualia, quam temporalia ſingulorum Monaſteriorum deputare præſumerent, eoſdemque dictæ Congregationis Monachos, cujuſcumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiſterent, & quacumque dignitate præfulgerent, qui tam ad Prælaturas, dignitates, gradus, & alia officia a Prælatis pro tempore Regimini dictæ Congregationis deputatis, aſſequenda, quam etiam ad Rectorias, Vicariatus, Adminiſtrationes, & alia officia quæcumque tam ſpiritualia, quam temporalia, a Prælatis, & Superioribus ſingulorum Monaſteriorum impetranda, ad prædictarum perſonarum Principum, & Prælatorum, de gremio Congregationis præfatæ non exiſtentium, favores, per ſe, vel interpoſitam perſonam, directe, vel indirecte, occulte, vel palam, aut alias quomodolibet recurrerent, vel ad Prælaturas, dignitates, Adminiſtrationes, & alias hujuſmodi dictæ Congregationis, & Monaſteriorum officia aſpiraviſſent, vel aliis minus legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere conati fuiſſent, prædictas excommunicationis latæ ſententiæ, aliaſque inhabilitatis, & privationis pœnas, in præfatis Gregorii prædeceſſoris literis contra ſimilia perpetrantes communitas, eo ipſo incurrere, & incurriſſe decrevit, & declaravit.

§.4. Voluitque ipſe Urbanus prædeceſſor, eaſdem literas ſuas in generali dictæ Congregationis Capitulo ſingulis annis publice legi, illaſque in dicto Capitulo lectas, ſic arctare, ac ſi legitime unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent, & alias prout in præfatis Gregorii, & Urbani prædeceſſorum literis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Confirmat prout in rub.

§.5. Cum autem ſicut pro parte dilectorum filiorum Monachorum præfatæ Congregationis Caſſinen. nobis nuper expoſitum fuit, licet præmiſſa a memoratis Gregorio, & Urbano prædeceſſoribus, ſaluberrimo fuerint conſtituta, & ordinata conſilio; illa nihilominus quorumdam ambitione, cæcaque honorum cupiditate non ita exacte, & accurate, ut par eſt, in eadem Congregatione ſerventur. Hinc eſt quod nos conſiderantes, quod nemo debet ſibi aſſumere honorem niſi vocatus a Deo tanquam Aaron, & proinde pravum hoc ambitionis malum omnino tollere, & a dicta Congregatione penitus excludere cupientes, ut Congregatio ipſa præclara ſemper humilitatis religioſæ laude floreat, illuſque munera, non mendicatis ſtudiis procurentur, ſed a viris, vitæ ſanctitate, & virtutibus conſpicuis obedienter ſuſcipiantur, & humiliter adminiſtrentur, ac dd. Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes; ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: omnia, & ſingula præmiſſa a præfatis Gregorio, & Urbano prædeceſſoribus conſtituta, ordinata, decreta, & declarata, ut præfertur, & quatenus illa concernunt ſupradictas eorumdem prædeceſſorum literas, auctoritate prædicta, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus ſit innovamus, & de novo conſtituimus, ordinamus, decernimus, & declaramus. Illaque omnia, & ſingula inviolabiliter, & inconcuſſe in præfata Congregatione perpetuo ſervari mandamus & præcipimus.

Bis in anno legi publice præſentes jubet.

§.6. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, eaſdem præſentes literas perpetuis futuris temporibus, bis quolibet anno in Refectorio uniuſcujuſque Monaſterii dictæ Congregationis, nempe proxima poſt feſtum S. Benedicti, & Dominica itidem proxime ſubſequenti poſt feſtum S. Placidi Ordinis ejuſdem S. Benedicti, publice legi, illaſque ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ præfati Gregorius, & Urbanus prædeceſſores in literis ſupradictis reſpective voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem addit.

§.8. Cæterum volumus pariter, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis manu ſcribæ Capituli Generalis dictæ Congregationis, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Præſidentis ejuſdem Congregationis, vel alterius perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P Aug. die 9. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 9. Septembris 1670. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXXI.

Edita An. D. 1670.

Decretum pro Congregatione Eremitarum Camaldulenſium Montis Coronæ, quomodo poſſint egredi a ſuis Monaſteriis.

Quę haſtenus impreſſa non fuit.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

UT in Congregatione Eremitarum Camaldulenſium Montis Coronæ fervor orationis conſervetur, nec per inconſultas Eremitarum vagationes tepeſcat, ſed ipſi Eremitæ juxta laudabile Inſtitutum, ac Conſtitutiones a fel. recor.

Digitized by Google

Clemente Papa IX. prædeceſſore noſtro ſpecifice confirmatas in ſuis Eremis permanentes, divinis obſequiis eo ſtudioſius incumbant, quominus eorum ſpiritus rerum temporalium tractatione, laicorumque converſatione diſtractus fuerit, ex commiſſi nobis cęlitus Paſtoralis Officii debito providere cupientes:

Prohibet Prioribus localibus, & Deputatis ad negotia, & dd. Priorum ſubditis abſque Majoris, & Viſitatorum licentia egredi ab Eremis.

§.1. Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie præcipimus, & mandamus, ut poſtquam a Capitulo generali vel Majore, & Viſitatoribus dictæ Congregationis, familiarum io ſingulis Eremis ipſius Congregationis aſſignatio facta, & illi, qui toto anni decurſu cum debitis Priorum localium licentiis, propter urgentem aliquam neceſſitatem Eremis per ſpatium quinquaginta milliarium juxta pręſcriptum dictarum Conſtitutionum egredi poſſuot, deputati fuerint, nec ullis Prioribus localibus, nec ullis deputatis ad negotia, ſine licentia Majoris, & Viſitatorum prædictorum ſemel in anno obtinenda, intra ſpatium quinquaginta milliarium hujuſmodi, neque ullis dictorum Priorum ſubditis ſine ſpeciali eorumdem Majoris, & Viſitatorum licentia, toties, quoties impetranda, Eremis egredi, ac extra illas pernoctare de cætero ullo modo liceat.

Majoris, & Viſitatorum conſcientiam onerat ſuper hujuſmodi licentiis.

§.2. Volentes, ut Major, & Viſitatores prædicti ſerio invigilent, ſuper quo eorum conſcientiam oneramus, ne dicti Priores locales licentia hujuſmodi abutentes Eremis ſine neceſſitate egrediantur, vel prædictos deputatos ad negocia egredi permittant.

Mandat hujuſmodi licentias ſuſpendi, aut adimi cō tra abutentes.

§.3. Quod ſi aliquos hac in re minus obſervantes repererint, licentiam egrediendi eis conceſſam ſuſpendaot, aut etiam omnioo adimant, & alios ad negotia prædicta deputeot.

Nec deputati ad negotia, nec Priores locales egrediantur pro iis, quæ per Oblatos poſſunt expediri.

§.4. Porro ad eas res curandas, quæ per Oblatos non profeſſos expediri poſſunt, quales ſunt, exempli gratia, proviſiones rerum Eremis neceſſariarum, nec mittantur deputati ad negotia, nec ipſi Priores locales egrediantur.

Vicarii Priorum localium ſolum oblatis d. licentia concedant.

§.5. Ipſis autem Prioribus localibus ex aliqua urgenti neceſſitate extra Eremos exiſtentibus, eorum Vicarii, ſive Superiores in Eremis remanentes, nullam habeant facultatem concedendi aliis, quam Oblatis prædictis licentiam egrediendi, & pernoctandi.

Pœnas ſtatuit

§.6. Præmiſſa vero omnia, & ſingula ſub pœnis per Conſtitutiones prædictas contra illos, qui ſine debita licentia Eremis egrediuntur, & extra illas pernoctant, conſtitutis, inviolabiliter & inconcuſſe perpetuo obſervari volumus.

Decretum irritans.

§.7. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet defectu notari, impugnari, iofringi, retractari, ſeu in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci poſſe: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.8. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Congregationis, illiuſque Eremitarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

In reliquis mandat in ſuo robore permanere.

§.9. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & iuſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. die 12. Sept. 1670.

Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 12. Septembris 1670. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium menſis Septembris par. 15. fol. 174.

XXXII.

Erectio Coſtodiæ s. Petri de Alcantara Minorum Diſcalceatorum s. Franciſci in Regno Neapolis.

Die 30. Sept. 1670. An. 1.

Dilecto filio noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regno Neapolitano Nuntio.

Nunc primū impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

De reformatione fratrum Conventualium, eorumque tranſitu ad aliam Religionem laxam, vel ſtrictiorem, vide Conſtit. 8., & Conſtitut. 3. Clem. IX.

Dilecte fili Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

APoſtolicæ ſervitutis Officium, quod inſcrutabilis ſapientiæ, atque clementiæ Dei altitudo humilitati noſtræ, meritis licet, & viribus longe impari, committere dignata eſt, exigit, ut paternam Religioſorum virorum divinis obſequiis ſub ſuavi arctioris vitæ jugo mancipatorum, propriæque, & alienæ ſaluti laudabiliter iocumbentium curam gerentes, cœtibus illorum ſtabiliendis, proſperoque, & fœlici eorum regimini, & gubernio peculiari charitate intendamus, ac Paſtoralis muneris noſtri partes deſuper interponamus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam Religionis incrementum, & animarum ſalutem expedire in Dño arbitramur.

Series facti.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius nobilis vir Petrus de Aragonia Dux de Segorbe, & Cardona Regno Neapolis Prorex, quod alias fel. rec. Clemens Papa IX. prædeceſſor noſter, Conventum s. Luciæ de Monte Neapolitano olim Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum s. Franciſci Conventualium nuncupatorum, Fratribus Diſcalceatis Hiſpaois Provinciæ s. Petri de Alcantara Ordinis Minorum ejuſdem s. Franciſci de obſervantia nuncupatorum pro eorum habitatione, adhoc ut miſſionibus ad ſpiritualem militum Hiſpanorum Neapoli degentium, prout eatenus fructuoſe fecerant, operam in poſtremo dare poſſent, conceſſit, ac Fratribus Con-

Digitized by Google

Conventualibus Reformatis qui in eodem Conventu reperiebantur, indulſit, ut inter Fratres Diſcalceatos hujuſmodi incorporari poſſent, attento, quod reformationem eorumdem Fratrum Conventualium extinxerat, & id ipſum permiſit quoque Fratribus Conventualibus Reformatis in aliis quatuor ejuſdem inſtituti Conventibus in Regno prædicto conſiſtentibus, nempe s. Mariæ gratiarum de Squinzano, s. Jacobi Licien., ſanctæ Catharinæ Graemi, & s. Joannis Baptiſtæ de Trippalta reſpective degentibus; qui Fratres vigore licentiæ hujuſmodi inſtitutum prædictorum Fratrum Diſcalceatorum amplexi ſunt, memorato Conventu s. Luciæ dictæ Provinciæ s. Petri de Alcantara Hiſpaniarum incorporato remanente: Et conſiderato per eundem Clementem prædeceſſorem, quod dictus Conventus nec bene gubernari, nec ſuſtentari poterat ſine inſtituti ſui detrimento, ſi ſolus remaneret; viſum eſt ipſi Clementi prædeceſſori ex eodem s. Luciæ, & aliis quatuor Conventibus prædictis inſtitui Cuſtodiam per Cuſtodem Provincialem gubernandam, cum Miniſter Provincialis dictæ Provinciæ in Hiſpania reſidens, propter locorum diſtantiam Cuſtodiæ hujuſmodi curam gerere non poſſet. Verum ſuſpenſa fuit hujus intentionis dicti Clementis prædeceſſoris inſtitutio, quia Fratres Minores Conventuales allegarunt Conventus prædictos ad ſe ſpectare, quippe qui eorum expenſis pro Fratribus Reformatis eorum Ordinis ædificati fuiſſent, & hujuſmodi allegationis prætextu, literas Apoſtolicas in ſimili forma Brevis expeditas obtinuerunt, ad hoc ut excluſis Fratribus Diſcalceatis, dicti Conventus eis conſignarentur; ſed hæ literæ executioni mandatæ non fuerunt, eo quod repertum fuit eoſdem Conventus eſſe de jure patronatus fundatos ab incolis ipſorum Oppidorum, eorumque Dominis, qui ingreſſui dictorum Fratrum Conventualium, ac egreſſui memoratorum Fratrum Diſcalceatorum in eis tunc hodieque degentium minime conſentiebant, & hujus Sanctæ Sedis determinationem ſuper erectione Cuſtodiæ hujuſmodi expectandam eſſe cenſebant.

Preces Petri de Aragonia Regni Neapolis Proregis

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Petrus Dux, & Prorex, s. Luciæ de Monte, & alios quatuor Conventus ſupradictos in novam Cuſtodiam, quæ inſtitutum, doctrinam, & cæremonias s. Petri de Alcantara ſervare debeat, ad Dei gloriam, ac tam Hiſpanorum, quam aliorum Regni prædicti incolarum ſpiritualem ædificationem, bonorumque operum incrementum a nobis erigi, & inſtitui, ipſiuſque novæ Cuſtodiæ Cuſtodem, & Diffinitores pro hac prima vice authoritate noſtra deputari plurimum deſideret: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.3. Nos igitur piis ejuſdem Petri Ducis, & Proregis votis hac in re quantum cum Dño poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, diſcretioni tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut veris exiſtentibus narratis, & auditis illis quorum intereſt, prædictos quinque Conventus Fratrum Diſcalceatorum Provinciæ s. Petri de Alcantara Hiſpaniarum Ordinis Fratrum Minorum s. Franciſci de obſervantia nuncupatorum, videlicet s. Luciæ de Monte Neapolis, s. Mariæ gratiarum de Squinzano, s. Jacobi Licien., s. Catharinæ Grami, & s. Joannis Baptiſtæ de Trippalta, in novam Cuſtodiam ſub prænarrata Provincia s. Petri de Alcantara, quæ pro tempore exiſtentis Commiſſarii generalis, vel Miniſtri generalis dicti Ordinis, quando ex familia Ciſmontana fuerit, quemadmodum in literis d. Clementis prædeceſſoris circa prædictum Conventum s. Luciæ de Monte in forma Brevis emanatis ordinatum reperitur, omnimodæ juriſdictioni, viſitationi, & correctioni immediate ſubjaceat, Provinciam tamen s. Petri de Alcantara prædictam tanquam Matrem agnoſcat, itaut reciproca ſuffragiorum pro defunctis utriuſque illorum communicatio fiat juxta diſcretam diſtributionem pro numero perſonarum faciendam; ipſaque Cuſtodia deinceps poſt hanc primam vicem per unum Cuſtodem, & quatuor Diffinitores, ac Guardianos Conventuum ex corpore ejuſdem Cuſtodiæ, juxta Conſtitutiones, & ſtilum ordinis hujuſmodi eligendos regi, & gubernari debeat, authoritate noſtra Apoſtolica perpetuo erigas, & inſtituas; ac ejuſdem Cuſtodiæ ſic erectæ, & inſtitutæ Cuſtodi pro tempore exiſtenti, ut eamdem in ſuæ Cuſtodiæ auctoritatem, & facultatem habeat, quæ per literas Apoſtolicas, aliis omnibus ejuſdem Ordinis Cuſtodibus ab hac s. Sede conceſſa reperitur; ipſa vero Cuſtodia, ac illius ſuperiores, & Fratres omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, gratiis, & indultis, quibus aliæ Cuſtodiæ Ordinis hujuſmodi, illarumque ſuperiores, & Fratres ex conceſſione dictæ Sedis utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, dicta auctoritate concedas, & indulgeas.

Quinque Cōventus in Regno Neapolis Fr. Diſcalceatorum S. Petri de Alcantara mandat erigi in Cuſtodiam prout in rubr.

Poſt hanc primam vicem mandat regi per unum Cuſtodem, & quatuor Diffinitores, ac Guardianos regi prout in rubr.

Gaudeat omnibus privilegiis, & gratiis quibus gaudent aliæ Cuſtodiæ ejuſdē Ordinis.

§.4. Præterea eidem novæ Cuſtodiæ de idoneis Cuſtode, & Diffinitoribus, qui illam, adjuvante Dño, ſalubriter dirigant pro hac prima vice providere cupientes, ac de infraſcriptorum Ordinis prædicti profeſſorum fide, prudentia, charitate, vigilantia, integritate, & Religionis zelo plurimum in Dño confiſi, eidem diſcretioni tuæ harum ſerie committimus, pariter, & mandamus, ut dilectos filios Joannem de s. Bernardo in Cuſtodem, ac Bartholomæum immaculatæ Conceptionis, alias de Pectorano, Andream Maſſiam, Carolum delle Piaghe, & Joſephum de Robles Fratres diſcalceatos ſupradicti ordinis Sacerdotes expreſſe profeſſos in Diffinitores novæ Cuſtodiæ hujuſmodi reſpective ad triennium tantum in officiis hujuſmodi duraturos, cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, auctoritate, facultatibus, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis eadem authoritate deputes, atque conſtituas: ipſiſque Cuſtodi, & Diffinitoribus ſic deputatis, Guardianos Conventuum dictæ Cuſtodiæ capitulariter eligendi facultatem dicta authoritate impertiaris: Nos enim quamcumque neceſſariam, & opportunam ad præmiſſa facultatem tibi harum ſerie authoritate prædicta tribuimus, & impertimur.

Pro hac prima vice providet de Cuſtode, & Diffinitoribus ad triennium duraturis.

§.5. De-

by Google

Decretum irritans.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas, omniaque, & ſingula in illarum executione a te, ut præfertur, facienda, valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac etiam S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Ordinis, ac Provinciæ, & Conventuum bujuſmodi, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edita die 30. Sept.1670.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Septemb. 1670. Pontificatus noſtri anno Primo.

I. G, Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brev. Menſis Septembris 1670.

XXXIII.

Indulgentia pro Eccleſiis Ordinis S.Franciſci Minorum Conventualium die 2. Auguſti, ubique locorum erectis, vel erigendis.

Nunc primũ impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CŒleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem nobis commiſit Deus, prudenti liberalitate libenter erogamus, cum id ad excitandam, fovendamque fidelium religionem, atque devotionem, & promovendam animarum ſalutem profuturum ſperamus.

Preces Fratris Laurentii Brãcati a Laurça.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Laurentii Brancati a Lauræa fratris expreſſe profeſſi Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum, in ſacra Theologia Magiſtri, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in poſterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus die 2. Auguſti a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis feſti hujuſmodi, annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concedit Indulgentiam Portiunculæ pro omnibus Eccleſiis Cõventualium ubiq; erectis, & erigendis perpetuo valituram.

§.2. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Octobris 1670. Pontificatus noſtri Anno primo,

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brevium Menſis Octobris.

XXXIV.

Statutum in quo declaratur omnes generaliter Montis debitores in forma Cameræ eſſe obligatos, & tanquam tales ad eidem Monti ſatisfaciendum teneri.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. Di 1670.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

ÆQuitatis, & juſtitiæ ratio exigit, & plurimæ quæ ex Monte Pietatis de Urbe in publicum aſſidue proveniunt utilitates ſuadent, ut illius indemnitati quantum cum Domino poſſumus conſulere ſtudeamus.

Cauſa hujus Conſt.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Proviſores, & Deputati dicti Montis, quod ex diſpoſitione quarumdam fel. rec. Gregorii Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri bona dicti Montis ad favorem illorum, qui pecunias in Banco ipſius Montis deponunt pro reſtitutione depoſitorum efficaciter obligata ſunt, perinde ac ſi cum unoquoque Cameralis obligatio interceſſiſſet. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, interdum eveniat, ut Montis prædicti debitores remaneant aliqui privati, ac etiam nonnulla loca pia, æquum verò videatur illos, & illa ad ſatisfaciendum eidem Monti, pari Cameralis obligationis vinculo adſtringi: Nobis propterea dicti exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ipſi Monti in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Declarat, ut in rubrica.

§.2. Nos igitur ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnes,

& ſin-

Digitized by Google

& ſingulos memorati Montis ex quacumque cauſa debitores præſentes, & futuros cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis, ac etiamſi Eccleſiæ, Monaſteria, Conventus, Collegia, Hoſpitalia, Archioſpitalia, Confraternitates, Archiconfraternitates, & alia loca pia quacumque etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digna exiſtant, ad ſatisfaciendum eidem Monti de eorum debitis reſpective efficaciter obligari, ac obligatos, & obligatas exiſtere, & fore in omnibus, & per omnia perinde, ac ſi ab eorum ſingulis Cameralis obligatio ad favorem ipſius Montis facta fuiſſet auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dicto Monti, illiuſque Proviſoribus, & Deputatis, aliiſque Officialibus, & Miniſtris in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari.

Clauſula ſublata.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici, & Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generalem Auditorem, necnon Vicarium, Gubernatorem, & Senatorem dictæ Urbis, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Cameræ Præſidentes, Clericos, Theſaurarium Generalem, & alios Officiales, & Miniſtros, nunc, & pro tempore quandocumque exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non dictæ Urbis, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtilis, uſibus, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 30. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Octobris 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

XXXV.

Declaratur, ſtatutum Alexandri VII. & Clementis IX. circa Reformationem Ordinis Ciſtercienſis, non afficere, nec obligare Monaſteria dicti Ordinis, in quibus Monachi perpetuam ſtabilitatem promittunt.

Quid ſtatuerit Alex. VII. habes ſupra Conſtit. 111. Nuper, *& Conſtit.* 117. Alias, *ubi ad materiam Reformationis hujuſmodi videre poterit.*

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1670.

Ad futuram rei memoriam.

Tenor Brevis Alex. VII.

§. 1. EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates Monaſteriorum Germaniæ, Poloniæ, Helvetiæ, Belgii, Patriæ Leodienſis, & Hiſpaniæ Ordinis Ciſtercienſis, quod alias poſtquam fel. recor. Alexander Papa VII. prædeceſſor noſter per ſuas ſuper Reformatione Generali dicti Ordinis die 19. Aprilis 1666. in ſimili forma Brevis expeditas literas inter alia ſtatuerat, & ordinaverat, ut in ſingulis Provinciis univerſi Ordinis hujuſmodi, etiam extra Galliam, deſignarentur duo Monaſteria communis obſervantiæ, unum ſcilicet pro Novitiatu, & alterum pro Profeſſorio, ſeu ſecundo Novitiatu, una cum Magiſtris pro educandis Novitiis, & noviter profeſſis, & cum familia ſelecta.

Clemen. IX. conceſſio.

§. 2. Rec. me. Clemens PP. IX. etiam prædeceſſ. noſter per quaſdam ſuas itidem in forma Brevis, die 20. Decembris 1667. emanatas literas ipſis Abbatibus exponentibus conceſſit, ut proprios Novitios educare poſſent in illis dumtaxat Monaſteriis, in quibus viginti quinque religioſi exiſterent,

§. 3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, hæc diſpoſitio tam Abbates præfatos, qui minorem Religioſorum numerum habent, quam Novitios, qui ſtabilitatem in illis minoribus Monaſteriis ſervant, multum gravet: Abbates quidem, quippe qui proprios, quos per profeſſionem ſuis Monaſteriis incorporare, & cum quibus uſque ad mortem vivere debent, probare, eorumque mores, inclinationes, & defectus, ſi alibi educarentur, explorare nequirent; Novitios vero, utpote qui incommoda locorum, aeris, & onerum perſonalium illorum parvorum Monaſteriorum, in quibus perpetuo ſtabilitatis voto adſtricti, abſque ſpe commutationis, ſeu tranſlationis ad alia Monaſteria, permanere tenentur, experiri non poſſent. Accedit quod pleraque ex præfatis Monaſteriis, vel ex fundatione, vel ob bellorum, & temporum injurias, nonniſi duodecim Religioſos ſuſtentare poſſunt, in quibus tamen juxta primævas Ordinis præfati Conſtitutiones, & uſum tam in Choro, quam extra Chorum vigent obſervantiæ, quibus ſatisfieri non poſſet ſine ſubſidio Novitiorum, qui ab Ordinis primordio, etiam ſi familiæ numerum duodenarium non excederent in hujuſmodi Monaſteriis educari, & probari ſoliti fuerunt, nobis propterea Abbates prædicti humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Declarat, ut in rubrica.

§. 4. Nos igitur ipſos Abbates ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis

ſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen., harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupra expreſſum ſtatutum, ſeu ordinationem dicti Alexandri prædeceſſoris non afficere, nec obligare Monaſteria Ordinis præfati, in quibus Monachi perpetuam promittunt ſtabilitatem, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus.

Clauſula præſervativa. §.5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §.6. Non obſtantibus præfati Alexandri, & Clementis prædeceſſorum literis, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §.7. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 3. Octob. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Octobris 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

XXXVI.

Conceſſio Privilegiorum pro ſuis Cappellanis communibus.

Similia privilegia conceſſit Innoc X. Conſtit. 27., & Clemens IX. Conſt. 25. Grata.

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. GRata familiaritatis obſequia, quæ dilecti filii Michael Angelus Lualdus Romanus, Canonicus ſæcularis, & Collegiatæ Eccleſiæ s. Marci de Urbe, Paulus Brancondius Romanus, Barnabas Berardus Reatin., Carolus Jacobelius Verulan., Vincentius Dinus Civitatis Caſtelli, & Philippus Baldaſſinus Aeſin., reſpective Civitatum, vel Diœceſum Presbyteri, moderni Cappellæ noſtræ Pontificiæ Cappellani, familiares noſtri, Nobis, & Apoſtolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtunt, necnon vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum perſonas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum teſtimoniis juvari, percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Nobiles, & Cives. §.1. Hinc eſt, quod nos volentes illos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, eoſque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad ſupradictorum Michaelis Angeli, Pauli, Barnabæ, Caroli, Vincentii, & Philippi, vel alicujus ipſorum, aut aliorum pro eis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera noſtra deliberatione, ac certa ſcientia, Apoſtol. auctoritate tenore præſentium, Michaelem Angelum, Paulum, Barnabam, Carolum, Vincentium, & Philippum prædictos, & illorum ſingulos in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios recipimus, ac ſacri Palatii, & aulæ Lateranen. Comites, (ſine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio,) necnon Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Eccleſiç mediatè, vel immediate ſubjectorum Cives creamus, & conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conſcribimus.

§.2. Ipſiſque etiamſi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decretum Lateranen. Concilii noviſſime celebrati non deferant, aut Civitates hujuſmodi non incoluerint, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri, etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives originarii, etiam in dignitatum, & beneficiorum Eccleſiaſticorum, & ſæcularium, etiam ex perſonis Romanorum originariorum vacantium, aſſecutione, & exercitio tam in Urbe, quam Civitatibus prædictis, ac alias ubique locorum, & gentium, necnon ſeſſionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad illorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, ac ſi privilegia, facultates, exemptiones, gratiç, & indulta pro ipſis emanaſſent, (citra tamen exemptiones a Concilio Tridentino ſublatas, ita ut nedum quoad criminalia, ſed etiam quoad civilia ſubjaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia a Notariis Sedis Apoſtolicæ, & Comitibus Palatinis prætenſa, ita ut illis ſupramemorati Cappellani familiares noſtri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane exiſtat, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis ſeſe Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere, ex utroque parente procreatos, necnon Romanę, & aliarum Civitatum Cives, ut libuerit inſcribere, & ſe illis ſubſcribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Nobilibus, & Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expreſſionibus ſubreptitium, obrepti- Ipſorum privilegiis etiam ſi habitum non deferant donantur.

repti-

Digitized by Google

reptitium, ant invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus, & per omnia cenſeatur, concedimus, & indulgemus.

Extemptio a decimis, & aliis impoſitionibus.

§.3. Et inſuper illos, eorumque beneficia, & officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regionum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & ſe moventia, necnon actiones, & jura præſentia, & futura, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujuſvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proven. hujuſmodi ſint; vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque ſuarum uſibus emenda, ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alin nomine nuncupatis, angariis, parangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, moenium, & pontium, portarum, & muliturarum, & mercium cujuſcumque generis, tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, ſen Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & graviſſima cauſa (pro ſubventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impoſitis, ita quod illi, & quilibet eorum nihil omnino horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneantur, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum hujuſmodi redemptores, conductores, & exactores, quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, alias quam ut præfertur, valeant coarctari (quamdiu ſervitiis noſtris inſtiterint dumtaxat), eximimus, & liberamus.

Diſpenſatio,

§.4. Ad hæc cum eiſdem, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit, quis per electionem aſſumi, eiſque cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, ſi eis alias canonice conferantur, aut eligantur, præſententur, aut alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixerint retinere. Necnon etiam quandiu nobis inſervierint tantum in beneficiis Eccleſiaſticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum haben., per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio, perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, ſeu Eccleſiarum earundem Capitula, aut quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſint, omneſque, & ſingulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante ſervitio prædicto cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis), cum qua illos perciperent, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſive locis perſonaliter reſiderent, percipere, exigere, & levare, proviſo tamen per eos, ut onera eiſdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumben. congrue ſupportentur,

Indultum docendi leges.

§.5. Necnon etiamſi presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publice in ſcholis, & Univerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigeſimum ætatis annum non exceſſerint, audire, ac ſi habiles, & ſufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate ſe promoveri facere, ipſaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite poſſint, & valeant, de ſpecialis donn gratiæ diſpenſamus.

Licentia eligendi Confeſſarium.

§.6. Liceat quoque ipſis, & eorum ſingulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum presbyterum ſæcularem, vel cnjuſvis Ordinis regularem in ſuum eligere Confeſſorem, qui vita eis comite, eos, & ipſorum ſingulos a quibuſvis excommunicationis, ſuſpen., & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per eos incurſis, & quibus ipſos pro tempore illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio nobis, & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, ac quorumcumque votorum, & Eccleſiæ præceptorum tranſgreſſionibus, homicidio caſuali, manuum violentarum in quaſvis perſonas etiam Eccleſiaſticas (non tamen Epiſcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, ſeu conſilii, vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus, nccuon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis eorum peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito conſulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodolibet reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno, confeſſionibus illorum diligenter auditis (ſine tamen alicujus præjudicio), prædicta auctoritate Apoſtolica abſolvere, & pro illis commiſſis poenitentiam pro modo culpæ injungere ſalutarem, necnon vota quæcumque (ultramarinn, viſitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, caſtitatiſque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare poſſit.

Indultum transferendi penſiones.

§.7. Ac etiam eiſdem, eorumque ſingulis, ut quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum ſingulos coram Notario, & Teſtibus fide dignis eligendi,

ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper menſarum Abbatialium, ſeu Epiſcopalium, aut Archiepiſcopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumcumque ordinum Regularium etiam Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani quomodocumque, & qualitercumque aliorum qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illorum loco, fructus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta ſibi nunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata, quandocumque ſimul, vel ſucceſſive in toto, vel in parte, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera, de eorumdem Cappellanorum, vel cujuſlibet ipſorum conſenſu in toto, vel in parte etiam in mortis articulo, caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper fructibus, redditibus, proven., juribus, obventionibus, & diſtributionibus, ſeu illorum loco, fructus, redditus, pruven., jura, obven. & emolumenta hujuſmodi, etiam uſque ad ſummam prædictam, uni, vel pluribus aliis perſonis etiam per eoſdem Cappellanos, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, ſeu Clericali charactere inſigniri volentibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis Procuratoribus, eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Cappellanis aſſignatæ, aut reſervari, vel aſſignari conceſſæ, ſeu conceſſi fuerint, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones, & fructus, redditus, proven., jura, obven., ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi ſolvere debentium, etiamſi pluries caſſatę, & de novo aſſignatæ fuerint, uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, ac alias cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis, & contentis, integre perſolven., reſervare, conſtituere, & aſſignare.

Facultas teſtandi.

§.8. Necnon ut iidem Cappellani, & eorum quilibet de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, etiam juriſdictionalibus, cæteriſque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non ſint Altaris, ſeu Altarium Eccleſiarum ipſis Cappellanis noſtris prædictis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum divino cultui, vel uſui deputata, ſeque moventibus cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac alias quomodolibet obtinuerint, obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, reddituum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum annuarum, penſionumque annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reſervatarum, & aſſignatorum, ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac alias quomodolibet ſpectantibus, & pertinen., ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, ac penſionibus annuis, necnon eorum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen, acquiſitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad eoſdem perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quam extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipſa exiſtentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiamſi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & ſupellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vucabulis, pręſentibus, ac ſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentuę, & denotarentur, pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipſis proventibus, ac penſionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamſi eorum ſolutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, Conſtitutione declaratoria ſuper fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forſan ad ſucceſſores in ipſis beneficiis ſpectare, & pertinere debeant, non obſtante, etiam accumulative cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis uſque ad ſummam ducentorum ducatorum auri ſimilium dumtaxat, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in ipſorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & uſum, & alias pro eorum arbitrio, & voluntate abſolutis teſtari, ac teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam cauſa murtis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis, ſcriptura etiam minus ſolemni, etiam coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola eorum manu ſcripta, vel ſubſcripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipſa Curia, (non tamen extra reſidentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mentione præſentis, vel aliarum eis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velint, & intendant, ſemel, atque iterum, & pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, itaut quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu alias ab ipſis diſpoſitum fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & ſervari omnino debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, ordinationes, donationes, legata, & ſtatuta etiam pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere etiam libere, & licite valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementũ defectuum.

§.9. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eiſque pariter indulgentes, quod ſi contigerit ipſos ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prędictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra ſua beneficia

aut

aut alia loca debitæ ab eis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedere, omnia, & ſingula eorum bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon ſpolia pro dicta ſumma etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſed ad hæredes ſanguinis eorumdem integre deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ipſi ſcripto nominaverint, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione eorumdem ſcriptura etiam minus ſolemni, ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Exequutores omnino exequi, & adimplere, illiſque ſeſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, donationes, legata, diſpoſitiones, & alia forſan, alias ab ipſis, etiam nulla, aut minus ſufficienti facultate ſuffultis, de hujuſmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde ſequutis, ac etiam ea, quæ per ipſos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra pro dicta ſumma ducentorum ducatorum dumtaxat, approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, & ſpecifica de ipſis mentio habenda eſſet, ſupplemus.

Contraria omnia removet.

§.10. Non obſtantibus præmiſſis, ac Lateranen. Concilii noviſſime celebrati de certo Notariorum numero etiamſi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis, etiam per nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in poſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, & ſtylo in ſimilibus hactenus ſervato, ac piæ mem. Aleaandri PP. VI. etiam prædeceſſoris noſtri tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Bonifacii PP. VIII. etiam prædeceſſoris noſtri, per quam conceſſiones de fructibus in abſentia percipiendis ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac univerſalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati ſunt, ac quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, ordinum, & Hoſpitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet conceſſis utendo, ipſi Cappellani per ſe, vel eorum Procuratores præſtiterint forſan hactenus, vel impoſterum eos præſtare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitali Sancti Joannis Hieroſolymitani, illorumque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus, & Superioribus, ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque perſonis, etiam particularibus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejusdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac dictæ Cameræ officialibus, illorumque Collegiis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & Sedem prædictam, etiam conſiſtorialiter, & de ejusdem Sanctę Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conſilio, ac per modum ſtatuti, & Conſtitutionis perpetuorum, ac motu, & ſcientia paribus, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & Marchionum, ac aliorum Principum inſtantiam, ſeu illorum contemplationem in genere, vel in ſpecie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus conceſſis, confirmatis, & innovatis, & in poſterum concedendis, confirmandis, & innovandis, etiamſi in iis, ac ſtatutis, & ſtabilimentis prædictis caveatur expreſſe, vel tacite, quod Urbis nonniſi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, aliarum vero partium beneficia, niſi per perſonas illuſtres, ſeu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expreſſo qualificatos obtineri, aut conferri non poſſint; & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujuſmodi admitti, ſeu illorum privilegiis uti poſſit, niſi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitaverit, ſeu etiam in illis bona, etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſideat; quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, tam ex ejus inſtitutione, quam ex ſtabilimentorum prædictorum diſpoſitione non indultum perpetuorum beneficiorum conſerri, ſed in commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, & ſic penſionibus Eccleſiaſticis, ſecularibus, aut aliis perſonis Apoſtolica auctoritate reſervandis, gravari non poſſint, quodque ſtabilimentis, & privilegiis præfatis, etiam vigore clauſulæ implicitæ derogationis latiſſime extendendæ, etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficacioreſque, & inſolitas clauſulas derogari non poſſit, nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demum ad id Magiſtri, & Conventus præfatorum ad id expreſſus accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis hujuſmodi etiam per dictum Magnum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac ei, & præfato Conventui per diverſas in forma Brevis, aut alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & ſemper in hujuſmodi literis, quæ ſic fient, etiam de ſimili conſilio, derogationis ſit appoſita clauſula, quod illarum effectum ſortiantur de conſenſu Magi-

 ſtri,

ſtri, & Conventus præfatorum, & non alias, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, & in eis caveatur expreſſe, quod illis nullatenus derogari poſſit, quodque clauſula implicitæ derogationis in reſcripto, etiam motu proprio emanato appoſita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore, & firmitate permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie in genere, & in ſpecie ad effectum præmiſſorum ſpecialiter, & expreſſe, Motu, & ſcientia ſimilibus derogamus, ac derogatum eſſe decernimus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §.11. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, & adhiberi poſſet, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.12. Quodque præfati antequam gratia Notariatus perfrui poſſint, & valeant in manibus alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, profeſſionem fidei juxta articulos pridem a Sede præfata propoſitos emittere, & ſolitum fidelitatis juramentum omnino præſtare teneantur, & quilibet ipſorum teneatur.

Dat. P.An.1. die 6.Octob. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 6. Octobris 1670. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXXVII.

Conſtitutio revocatoria exemptionum a vectigalibus, aliiſque publicis oneribus.

Hujuſmodi revocationem habes ſupra Conſt.25. In ſublimi *Alex. VII. ubi alia ad materiam annotata reperire poteris.*

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei mem.

Exordium. IN graviſſimis rerum omnium difficultatibus, maximiſque anguſtiis, in quibus Camera noſtra Apoſtolica, ac Communitates, & Univerſitates Civitatum, Terrarum, & locorum temporalis S. R. E. Ditionis propter tot ſumptus ante hac in cauſam publicam, & nuper in ſubſidium belli contra Turcas Apoſtolicæ charitatis zelo factos, graviaque onera propterea impoſita verſantur; nemini mirum videri debet, ſi præcipuam æquitatis, atque Juſtitiæ, publicæque utilitatis rationem habentes, dum eiſdem Cameræ, ac Communitatibus, & Univerſitatibus quacumque opportuniore, atque æquiore ratione ſublevandis, omnem operam, atque induſtriam noſtram aſſiduo labore, & ſtudio, quantum Nobis ex alto conceditur, adhibemus, illis aliquod etiam levamen adferre ſtudeamus, ſublatis immunitatibus, & exemptionibus ab onerum publicorum ſupportatione per nonnullos Romanos Pontifices, & Sedem Apoſtolicam, ac forſan illius de latere Legatos, alioſque earumdem Sedis, & Cameræ Officiales, & Miniſtros, ad importunas ſupplicantium preces, & alias quovis modo conceſſis; ne illud quod per eas aliquibus, iiſque ut plurimum locupletioribus remittitur, in cæteros, & quidem plerumque pauperiores ſubditos noſtros refundi neceſſe ſit, atque ita eorum inopia prægravetur.

§.1. Itaque Cameræ, ac Communitatum, & Univerſitatum, ſubditorumque noſtrorum prædictorum indemnitati, & levamento, quantum cum Domino poſſumus, æque principaliter conſulere cupientes, ac fel. rec. Sixti V., Pauli etiam V., Urbani VIII., Innocentii X., Alexandri VII. & Clementis IX., aliorumque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, qui Conſtitutiones ſimilium exemptionum, & immunitatum revocatorias ediderunt, veſtigiis inhærentes, necnon quarumcumque conceſſionum, immunitatum, & exemptionum hujuſmodi, literarumque Apoſtolicarum ſub plumbo, ac in ſimili forma Brevis, cedularum motus proprii, chirographorum cujuſvis Romani Pontificis prædeceſſoris noſtri manu ſubſcriptorum, ac aliarum literarum, ſcripturarum deſuper quomodolibet emanatarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam venores, & datas, ac occaſiones, & alia etiam ſpeciali, ac individua expreſſione digna, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & verbatim inſertis reſpective habentes; Motu proprio, non ad cujuſquam nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, omnes, & quaſcumque exemptiones, & immunitates a ſolutione ſubſidii triennalis, necnon quarti illi adjuncti, quatrinorum carnis, taxarum equorum, tallearum, cenſuum, archivii foglietttæ, triremium, utenſilium, dohanarum, gabellarum quarumcumque, taxæ portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & munerum perſonalium, realium, & mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, ſolitorum, & inſolitorum Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, & Univerſitates directe, vel indirecte pro eorundem onerum Cameralium ſolutione, publicorumque munerum ſupportatione, ac pro viis, & pontibus conſtruendis, inſtauran., munien., & manutenen., aliiſque indigentiis, & uſibus quibuſcumque tam Cameræ, quam Communitatum, & Univerſitatum prædictarum, ſeu alias indicta, & impoſita, ac exigi ſolita ſunt, necnon ab obligatione recipiendi, & hoſpitandi Milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, alioſque Juſtitiæ Miniſtros, eiſque utenſilia, & alia neceſſaria ſubminiſtrandi per Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac eandem Sedem Apoſtolicam, & quoſvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Miniſtros quacumque auctoritate, & poteſtate fungentes, & etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, etiam Camerarios, cæteroſque etiam ſpeciali nota, & expreſſione dignos, ac ſpecialem ad id facultatem habentes quibuſvis Communitatibus, Univerſitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis ditionis

Revocatio, de qua in rubr.

Digitized by Google

nis temporalis S. R. E. prædictæ, ac etiam quibuſcumque feudatariis, cenſuariis, dominis locorum, familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujuſvis ſtatus, gradus, conditionis, & præeminentiæ exiſtentibus, ac quavis dignitate etiam Eccleſiaſtica, & auctoritate præditus, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui caſtra, & juriſdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis S. R. E. poſſident, etiam qui nihil ratione caſtrorum, & juriſdictionum hujuſmodi Sedi prædictæ annuatim, ſeu alias perſolvunt, & tam incolis, quam extraneis, & forenſibus bona ſtabilia, ſeu mobilia, vel ſe moventia habentibus, & tenentibus, ſeu poſſidentibus, omniumque ſupradictorum colonis, & laboratoribus etiam in recompenſam laborum, damnorum, paſſorum, expenſarum, vel meritorum, ſeu illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque quantumvis favorabili, ac urgentiſſima, & de neceſſitate ſpecialiter exprimenda cauſa, ſub quibuſcumque verborum formis, & expreſſionibus, etiamſi in appaltum, & locationum Cameralium inſtrumentis promiſſum, & cautum ſit eas obſervari debere, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter, & alias quomodocumque, & qualitercumque in genere, vel in ſpecie, ad vitam, vel ad tempus, ſive in perpetuum conceſſas, & datas, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatas, approbatas, revalidatas, & innovatas, & inde etiam Judicis auctoritate ſequuta quæcumque, necnon quaſvis literas etiam Apoſtolicas ſub plumbo, vel in ſimili forma Brevis, motus proprii, cedulas, chirographa, & ſcripturas hujuſmodi ex nunc perpetuo revocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribuſque, & effectu penitus, ac omnino evacuamus, ac revocata, caſſata, ſublata, & abrogata, irrita, abolita, & annullata, viribuſque, & effectu penitus, ac omnino vacua eſſe.

§.2. Nec ulli prorſus in petitorio, aut poſſeſſorio, etiam ſummariiſſimo, contra præſentium literarum tenorem, & diſpoſitionem ſuffragari poſſe, ſed prædictos omnes, & ſingulos exemptos ad omnium, & ſingulorum onerum prædictorum ſolutionem, & ſupportationem pro rata eos tangente in poſterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi dictæ exemptiones, & immunitates eis nullatenus conceſſæ fuiſſent, nec literæ, ac cedulæ motus proprii, chirographa, & ſcripturæ hujuſmodi unquam emanaſſent, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine prædictis decernimus, ſtatuimus, & declaramus.

Privilegia Eccleſiaſtica conceſſa quomodo intelligenda.

§.3. Præterea omnia, & quæcumque privilegia, & indulta perſonis eccleſiaſticis, tam ſæcularibus, quam cujuſvis Ordinis Congregationis, & Inſtituti, ac Societatis etiam JESU, regularibus ſuper ſimilibus immunitatibus, & exemptionibus per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros conceſſa ad limites juris communis motu, ſcientia, deliberatione, poteſtatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus; illa vero quæ nonnullis Collegiis in alma Urbe noſtra exiſtentibus per dilectos filios Clericos regulares dictæ Societatis JESU, ſive alios quoſcumque adminiſtrari conſuetis ſimiliter a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris conceſſa fuerunt, quoad victum, & veſtitum dumtaxat, non autem ut vulgo dicitur, a Fundaco, & Magazzeon, prout ante hac obſervatum fuit, ſuffragari volumus, & decernimus.

Privilegia Nepotibus Pontif. revocat.

§.4. Ac demum ſimilia privilegia, & indulta nepotibus, & aliis conſanguineis, vel affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum pro tempore viventium ab illis reſpective conceſſa itidem revocamus, & abolemus, ac revocata, & abolita eſſe, ac cenſeri debere volumus, & ſtatuimus. Declarantes illa nemini eorumdem nepotum, ſive conſanguineorum, vel affinium a die noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumptionis ſuffragari poſſe, & debere, ſeu potuiſſe, ac debuiſſe.

Immunes a revocatione declarat.

§.5. Per præmiſſa autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuſcumque perſonis eccleſiaſticis tam ſæcularibus, quam regularibus de jure competentes, neque Theſaurariis, appaltatoribus, & conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ noſtræ ab ipſa Camera, ſeu aliis illius nomine in appaltuum, & locationum inſtrumentis, & illorum ratione ex contractu, tituloque vere oneroſo conceſſas. Ac inſuper a revocationibus, & aliis ſupradictis excipimus, & exceptas eſſe volumus, & declaramus immunitates, & exemptiones quibuſvis univerſitatibus, & perſonis datas, & conceſſas in vim contractus ex cauſa vere oneroſa, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarum ſolutionis, & non alias, eidem Cameræ Apoſtolicæ, vel ipſis Communitatibus legitime factæ, vel ex aliis rationabilibus cauſis per nos cognoſcen., & approban., ac etiam declaran.: quas omnes cauſas oneroſas nonniſi legitimas, ac licitas, & honeſtas pro ut de jure approbare intendamus.

§.6. Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera, citato dilecto filio ipſius Cameræ Commiſſario Generali, verificare, & in ipſa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamſi conceſſiones earumdem immunitatum, & exemptionum, ac literæ, cedulæ motus proprii, chirographa, & aliæ ſcripturæ deſuper emanatæ, & emanata alias in Camera prædicta admiſſæ, & admiſſa, ac in illa, ejuſque libris regiſtratæ, & regiſtrata fuerint, & ſint; quatenus tamen cauſæ oneroſæ hujuſmodi pro vere oneroſis, & legitimis, ut ſupra alias in eadem Camera verificatæ, & approbatæ, ac prævia judiciali diſcuſſione non ſint legitime habitæ, quo caſu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem, eoſdem obtinentes teneri volumus, interim vero quandiu non fuerint verificatæ minime ſuffragari, & præſentis revocationis effectum retardare non poſſe declaramus.

Exemptiones Cardinalium ad terminos Conſtit. Ap. reducit.

§.7. Præterea noſtræ intentionis non eſt ſub revocationibus, & aliis ſupradictis comprehendere immunitates, & exemptiones ejuſdem S. R. E. Cardinalibus, ratione dignitatis Cardinalatus, necnon Cameræ prædictæ Clericis præſidentibus, aliiſque Cameralibus, qui in eadem Camera ſederunt, & ſedent, concedi, ſeu admitti ſolitas; nec illas, quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domeſtici, Cubicularii ſecreti, ac Secretarii, & alii familiares, & continui commenſales noſtri, & Romani Pontificis pro tempore viventis in rotulo deſcripti, gaudent, & gaudere conſueverunt: neque illas ob numerum duodecim filiorum a prædeceſſoribus noſtris, & aliis ſupra expreſſis conceſſas, quas

tamen

tamen ad terminos Conſtitutionis rec. mem. Pii IV. prædeceſſoris pariter noſtri, & aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum ſuper ſimilium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore, & perſonis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illis competunt, ac alias juxta ipſius juris communis, ac ſupradictarum, & aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum diſpoſitionem reducimus, neque aliter quam ut præfertur ſive in poſſeſſorio, ſive in petitorio ſuffragari volumus, & decernimus.

Inhibitio pro exequutoribus.

§.8. Cæterum Appaltatoribus, Theſaurariis, Depoſitariis, Commiſſariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, & Miniſtris dictæ Cameræ, ac Communitatum, & Univerſitatum prædictarum earumdem ſerie præſentium diſtrictius inhibemus, ne contra ipſarum præſentium diſpoſitionem, immunitates, & exemptiones, niſi ut ſupra exceptas, ac eas, quas ex cauſa vere oneroſa conceſſas in Camera prædicta, ut præfertur, admitti contigerit, ullatenus admittant: &, ſi ſecus fecerint id nemini eorum in ſuis computis, ſeu rationibus, per eamdem Cameram admitti volumus, ſed eorum damno ceſſurum eſſe declaramus.

§.9. Poſtremo lites quaſlibet occaſione privilegiorum, ac indultorum, necnon immunitatum, & exemptionum hujuſmodi quomodolibet ſuſcitatas, & in quibuſvis Tribunalibus pendentes (illarum omnium, & ſingularum ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & collitigantium quorumvis, etiam ſpeciali mentione dignorum, & alia etiam de neceſſitate ſpecialiter exprimenda præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes) a quibuſcumque Tribunalibus hujuſmodi ad nos earumdem ſerie præſentium avocamus, illaſque penitus, & omnino perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, & pro ſuppreſſis, & extinctis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum deſuper ſilentium imponimus.

Supradictis robur addit.

§.10. Decernentes præſentes literas, ac omnia, & ſingula in illis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis, ſive eorum aliqui intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, ac ad ea vocati, & auditi, ſeu cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, ſeu alias ſufficienter, aut etiam ullatenus juſtificatæ non fuerint, aut ex alia quavis quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, occaſione, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quorumvis intereſſe habentium conſenſu, aut alio quovis quantomvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, reſtringi, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, ſuſpendi, limitari aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu ſimili conceſſo, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, neque eaſdem præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium Conſtitutionum, ac revocationum, & ordinationum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, aut comprehenſas cenſeri; ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac etiam ſub poſteriori data, quatenus opus ſit de novo conceſſas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos ſpectat, & quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari.

Sic, & non aliter judicari mandat.

§.11. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.Eccl. Cardinales etiam de latere Legatos, & quoſvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Miniſtros, & alios quoſcumque quavis auctoritate, & poteſtate fungentes nunc, & pro tempore exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat.

§.12. Quocirca dilectis filiis noſtro, ac Sanctæ R.E. prædictæ Camerario, ſeu Procamerario, necnon Vicecamerario, Theſaurario, ac Clericis præſidentibus, Commiſſario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos ſpectat, præcipimus, & mandamus, ut præſentem noſtram Conſtitutionem, & in ea contenta quæcumque in omnibus, & ſingulis firmiter, & inviolabiliter obſervent, & faciant ab aliis obſervari.

Derogat. contrariis.

§.13. Non obſtan. ſupradictarum litium pendentia, aliiſque omnibus, & ſingulis præmiſſis, necnon noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac quatenus opus ſit prædicti Pii prædeceſſoris de gratiis qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernen. in eadem Camera præſentandis, & regiſtran., ita ut præſentes in ea præſentari, aut regiſtrari numquam neceſſe ſit, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, conceſſionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis ſcripturis, & literis etiam Apoſtolicis prædictis, & quibuſvis aliis etiam ut præfertur qualificatis, ac ſpeciali nota, & mentione dignis etiamſi nominatim eſſent exprimendi, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam inexcogitabilibus, & neceſſario exprimendis etiam contractus jurati cum Camera noſtra Apoſtol. initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmatis editis, ſeu factis, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi in eis caveatur expreſſe, quod nullo unquam tempore ſub ſimilium, vel diſſimilium exemptionum, & immunitatum revocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuſlibet contrariis diſpoſitionibus, & Conſtitutionibus pro tempore

eden-

edendis comprehendantur ; ſed ſemper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, eumque validiſſimum ſtatum reſtituta, repoſita, & reintegrata, ac etiam ſub poſteriori data per quaſcumque perſonas eligenda de novo conceſſa ſint, & eſſe cenſeantur, necnon pro ſufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſertis, ac ſervatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicari mãdat.

§.14. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, & auctoritate apoſtolica decernimus, illas ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ ſic publicatæ, omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac ſi illorum unicuique perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis fidem adhiberi mandat.

§.15. Utque earumdem præſentium Tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 9. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 9. Octobris 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

Anno a Nativitate D.N. Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo, indictione octava, die vero undecima menſis Octobris, Pontificatus autem Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D.N.D. Clementis divina providentia Papæ X., Anno ejus primo. Præſens Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, locis ſolitis, & conſuetis Urbis, per me Laurentium Signum Sanctiſs. D. N. D. Papæ Curſ. Joſeph Pizzardus Curſ. Mag.

XXXVIII.

Die 9. Octob. 1670. An. 1.

Indulgentiam plenariam conceſſam a Clem. IX. quibuſcumque perſonis, qui viſitaverint aliquam ex Eccleſiis Fratrum Minorum de Obſervantia, ac Reformatorum Diſcalceatorum, & Recollectorum, nec non Conventualium, & Capuccinorum nuncupatorum, ac Monialium Ordinis S. Franciſci die feſto S. Petri de Alcantara, nempe die 19. Octobris extendit ad omnes Eccleſias Tertii Ordinis tam erectas, quam erigendas.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Hactenus non in pcel.la.

Alias fel. recor. Clemens Papa IX. prædeceſſor noſter, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus ; vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum Minorum de Obſervantia, ac Reformatorum, Diſcalceatorum, & Recollectorum, necnon Conventualium, & Capuccinorum nuncupatorum, ac Monialium ordinis S. Franciſci tam hactenus erectis, quam impoſterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus die feſto S. Petri de Alcantara, nempe die 19. menſis Octobris, a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis feſti hujuſmodi, annis ſingulis devote viſitaviſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudiſſent, plenariam peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit: & alias prout in ipſius Clementis literis deſuper in ſimili forma Brevis die 11. Octobris 1669. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur. Nunc autem Nos ad augendam fidelium religionem, & animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti, ac de omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, nec non ſupplicationis dilecti filii Antonii Cotoni Procuratoris Generalis Tertii Ordinis S. Franciſci nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remiſſionem a memorato Clemente prædeceſſore conceſſam, ut præfertur, ad omnes, & ſingulas Eccleſias Tertii Ordinis hujuſmodi tam hactenus erectas, quam impoſterum erigendas, & ubicumque locorum exiſtentes, itaut omnes, & ſinguli utriuſque ſexus Chriſtifideles, qui vere ſimiliter pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti, aliquam ex eccleſiis hujuſmodi eodem die feſto a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis feſti hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaverint, ibique, ut præfertur, oraverint; eamdem plenariam indulgentiam, & remiſſionem conſequantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo extendimus, & ampliamus. In contrarium facientibus quibuſcumque.

Clemens IX. Indulgentiam plenariã perpetuam conceſſit Viſitantibus Eccleſias Fr. Minorum de Obſervantia, Reformatorum, Diſcalceatorum, Recollectorum, Conventualium, & Capuccinorum in feſto S. Petri de Alcantara.

Eam Pontifex extendit ad omnes Eccleſias tam erectas, quam erigendas Tertii Ordinis in eod. feſto.

Tranſumptorum fides.

§.2. Volumus autem, ut earumdem ipſis præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edita die 9. Octob. 1670.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 9. Octobris 1670. Pontificatus noſtri Anno Primo.

I. G. Sluſius.

XXXIX.

Innovatio declarationum nonnullorum Pontificum de Curialibus Meretricibus, & Corteſanis, in qua Cenſus Vitalitii, & contractus cum earum vita perituri in præjudicium Monaſterii Monialium S. Mariæ Magdalenæ de Pœnitentia in Urbe ipſis prohibentur.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1670.

Ad futuram rei memoriam.

Statutum Leonis X.

§.1. Dudum fœl. rec. Leo Papa X. Prædeceſſor noſter Monaſterio Monialium

Digitized by Google

lium S. Mariæ Magdalenæ de Pœnitentia in Urbe per ipſum erecto, pro illius oneribus ſupportandis, omnia, & ſingula bona, ac ſpolia Curialium Meretricum ex illicito quæſtu, & extra matrimonii clauſtra, & pudorem viventium in eadem Urbe pro tempore ab inteſtato, & abſque condendi teſtamenti facultate decedentium, perpetuo applicavit & incorporavit, reſervata tamen eiſdem Curialibus facultate teſtandi, dummodo prædicto Monaſterio quartam, vel quintam partem eorumdem bonorum reliquiſſent.

Quod Clem. VII. ad Corteſanas extendit.

§.2. Et huic diſpoſitioni inhærens rec. mem. Clemens Papa VII. pariter prædeceſſor noſter, decrevit, ut tam Corteſanæ nuncupatæ, quam quæ palam in poſtribulis quæſtum faciunt, & alias ex quocumque turpi quæſtu viventes, & quomodolibet etiam in domibus propriis, vel alibi ad inſtantiam certarum perſonarum ſæcularium, vel Eccleſiaſticarum detentæ, vitam impudicam agentes mulieres, quartam, vel quintam partem (quam piæ mem: Innocentius Papa X. etiam prædeceſſor noſter ad tertiam auxit) eidem Monaſterio vere, & cum effectu non relinquentes, careant omni facultate diſponendi de propriis bonis, nedum per viam teſtamenti, ſed etiam donationis cauſa mortis, vel inter vivos, aut alterius diſpoſitionis, adeout tali caſu earum bona quæcumque d. Monaſterio applicata, ac perpetuo appropriata eſſe intelligerentur, & alias prout in eorundem Leonis 14. Kal. Junii 1520., & Clementis Idibus Auguſti 1525., ac Innocentii prædeceſſorum die 31. Maji 1649. expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Cauſa declarationis.

§.3. Cum autem (ſicut accepimus) ante dictæ mulieres ſæpenumero ſuas pecunias inveſtiant in cenſibus vitalitiis, & aliis contractibus cum earum vita perituris, & ex hoc mens, & finis earumdem literarum eludatur non ſine gravi dicti Monaſterii detrimento, quod a multo tempore, ob tales contractus in obitu dictarum mulierum nihil fere ex earum bonis conſequi potuit, & hoc ſubſidio deſtitutum, ingenti ære alieno gravatum reperitur:

§.4. Hinc eſt, quod Nos ejuſdem Monaſterii indemnitati quantum cum Domino poſſumus conſulere cupientes, de conſilio particularis Congregationis nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, qui juſſu fœlicis me. Clementis Papæ IX. itidem prædeceſſoris noſtri, rem mature diſcuſſerunt, Motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium declaramus, & decernimus, ut in poſterum memoratæ mulieres hujuſmodi cenſus, & contractus facere nullatenus poſſint, niſi prius obtenta in ſcriptis licentia a Protectore una cum aliis pro tempore deputatis ad regimen ipſius Monaſterii.

§.5. Quam quidem licentiam iidem Deputati impartiri nequeant, niſi eodem contextu prædictæ mulieres, vel tertiam partem, quæ illi ex pecunia inveſtienda obventura eſſet, vel aliam certam ſummam per eoſdem Deputatos congrue arbitrandam, Monaſterio prædicto tradiderint, aut ſaltem pro dicta tertia parte ſpecialiter alia bona hypotecaverint, aut venditor cenſus in forma juris valida ſe obligaverit, ad eam eidem Monaſterio ſolvendam, itaut ſtatim ſequuta illarum morte, Monaſterio acquiratur, aut alio modo pro eorum arbitrio, & prudentia provideant, ut ex hujuſmodi contractibus, nullum præjudicium eidem Monaſterio inferatur. Quatenus vero ipſum Monaſterium pecunia, ut præfertur, inveſtienda indigeret, vel quavis alia ratione, aut cauſa ipſi expediret eandem pecuniam in proprios uſus convertere, tunc Monaſterium, in cenſibus, & contractibus hujuſmodi celebrandis cum iiſdem pactis, & conditionibus præferatur omnibus aliis cujuſcumque ſint ſtatus, gradus, & conditionis, etiamſi eſſet Eccleſia, vel alius locus pius, & eo caſu dictæ mulieres ad traditionem, vel aſſecurationem tertiæ partis, vel alterius ſummæ, ut ſupra minime teneantur. Quod ſi cenſus, & contractus hujuſmodi ſine dicta licentia, ut præfertur, obtenta fuerint celebrati, Monaſterium prædictum poſt obitum mulierum ſic contrahentium procedere poſſit, & valeat, non quidem contra alios contrahentes, aut bona ipſorum, ſed contra alia bona earundem mulierum defunctarum perinde, ac ſi tales cenſus, & contractus cum eis initi non fuiſſent.

Decretum irritans.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dicto Monaſterio in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari, nec de ſubreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare, ullo modo unquam poſſe. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ memorati Prædeceſſores in ſuis reſpective literis ſupradictis voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transumptorum fides.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum &c. tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio. & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 1. die 11. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Octob. 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

Anno a Nativitate D. N. Jeſu Chriſti 1670. indictione octava, die vero 24. Octobris, Pontificatus Sanctiſſ. D. N. D. Clementis divina providentia Pa-

Digitized by Google

Papæ X. Anno ejus primo, ſupradicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis, per me Carolum Franceſchinum Apoſt. Curſ.

Joſeph Pizzardus Mag. Curſ.

XL.

Breve in quo diſpenſatur cum Clericis, & Laicis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei &c., qui in dicta Congregatione tanquam in ſtatu Regulari, & ſub titulo Religionis ſolemniter profiteri non intendunt.

De horum Clericorum Congregatione, vide quæ indicavi tibi ad Conſt. Cum ſicut. *Alex. VII.*

Edita An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Clemens IX. quid fecerit.

§. 1. CUM fœl. rec. Clemens Papa IX. prædeceſſor noſter Congregationem ſecularem Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupatam, in qua vota ſimplicia dumtaxat cum juramento perſeverantiæ ad præſcriptum literarum recol. memor. Alex. PP. VII. prædeceſſoris pariter noſtri in ſimili forma brevis die 24. Januarii 1656. expeditarum emittebantur, ad primævum ſtatum regularem, & titulum Religionis, in quo illam piæ mem. Gregorius Papa XV. etiam prædeceſſor noſter olim per ſuas itidem in forma brevis die 18. Novembr. 1621. emanatas literas conſtituerat, auctoritate Apoſtolica reſtituerit, ac reintegraverit, prout in ipſius Clementis prædeceſſoris literis pariter in forma brevis die 23. Octobris 1669. deſuper expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Cauſa Decreti.

§. 2. Nonnulli verò tum Clerici, tum Laici, qui ante prænarratam reintegrationem vota ſimplicia, & juramentum perſeverantiæ hujuſmodi in d. Congregatione emiſerant, ſupplices a nobis petiverint, ut quando ad profeſſionem ſolemnem in hoc novo Religionis ſtatu emittendam minime ſe vocari ſentiunt, & inter ſolemniter profeſſos ipſi non ſolemniter profeſſi quiete, ac ſine regiminis perturbatione degere non ſatis valeant, eoſdem a prænarratis votis ſimplicibus, & juramento in prædicta Congregatione emiſſis prorſus eximere, atque ab eorum vinculis abſolvere de benignitate Apoſtolica dignaremur,

Diſpenſat de quo in rub.

§. 3. Nos illorum ac dictæ Congregationis ſtatui, & quieti quantum cum Domino poſſumus providere cupientes, de nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper hoc negotio a nobis ſpecialiter deputatorum, qui rem ſemel, atque iterum examinarunt, & mature perpenderunt, ac etiam dilectum filium Procuratorem Generalem dictæ Religionis audiverunt, conſilio, dilecto pariter filio Præpoſito Generali ejuſdem Religionis harum ſerie præcipimus, & mandamus, ut omnibus tum Clericis, tum Laicis, qui alias in ſtatu d. Congregationis vota ſimplicia, & juramentum perſeverantiæ emiſerunt, & adhuc ſolemniter juxta enarratam reintegrationem profeſſi non ſunt, terminum intra Italiam quidem exiſtentibus duorum menſium, intra Inſulas vero Italiæ adjacentes trium, extra Italiam autem, & Inſulas adjacentes quatuor menſium reſpective auctoritate noſtra Apoſtolica ſtatuat ad declarandum, an velint ſupradictæ reintegrationis beneficio utentes, ſolemniter profiteri, & ad ipſam profeſſionem ſolemnem emittendam:

Laici, & Clerici profeſſione nõ ſequuta a Voti vinculo abſolvantur.

§. 4. Quo termino elapſo, & ſolemni profeſſione non ſecuta, Laici quidem, & Clerici minoribus tantum Ordinibus initiati dimittantur, & a ſuorum votorum ſimplicium, & juramenti vinculo per dictum Præpoſitum Generalem eximantur, & abſolvantur.

§. 5. Clerici vero ſacris Ordinibus initiati, ſi patrimonium, aut beneficium Eccleſiaſticum congruæ ſuſtentationi ad præſcriptum Sac. Concilii Tridentini ſufficiens obtineant, pariter dimittantur, ſub Ordinarii loci obedientia permanſuri: iis vero qui patrimonio, aut beneficio caruerint, permittatur, ut in Domibus, ſive Conventibus dictæ Religionis una cum ſolemniter profeſſis, voce tamen activa, & paſſiva carituri, permaneant. Quod ſi diſcedere malint, etiam dimittantur, itidem ſub Ordinarii loci obedientia permanſuri, & ab exercitio ſuorum ordinum donec, & quouſque patrimonium, aut beneficium ſufficiens obtineant, ſuſpenſi.

Decretum ſu... [illegible]

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obſtan. præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus, pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. R. An. 1. die 18. Oct.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Octob. 1670. Pontificatus noſtri anno primo.

XLI.

Confirmatio, & extenſio Indultorum, Gratiarum, & Privilegiorum Congregationi Fratrum Diſcalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ab Urbano VIII. conceſſorum.

Vide, quæ notavi de his Fratribus ad Conſtit. Supremo, *& ad Conſt.* Ex Clementi *Urb. VIII.*

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

REdemptoris, & Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui ſeipſum exinaniens, formamque ſer-

vi accipiens, pretioſi ſui ſanguinis profuſione nos redemit, exempla, aſſidua meditatione penſantes, continuis excitamur ſtimulis, ut tantæ liberalitatis memores, gemitus maxime filiorum Eccleſiæ in vinculis compeditorum, miſericordiam a nobis poſtulantium audientes, paterna ſollicitudine ad opem illi, quam poſſumus ferendam, eo promptius excitemur, quo illos apud gentes barbaras, & incultas durior ſervitus premit, vincula coarctant, perdita patria, & amiſſi parentes affligunt; necnon eorum, quos frequens Sacramentorum Eccleſiæ participatio non recreat, imo ſpiritualis perditionis evidentius terret periculum, ſaluti quantum cum Domino poſſumus libenter conſulamus, illoſque ab illa miſerabili ſervitute ſublevemus, ac operarios illi meſſi, quæ utique non pauca exiſtit, ex profeſſo invigilantes, adjuvemus, eorumque pium exercitium, quo ipſi labores expeditius ſuſcipiendo, tam pium opus alacrius continuent, & promptius exequantur, gratiis, & favoribus, quibus poſſumus, ampliſſimis confoveamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Cauſa Indulti. §.1. Cum itaque ſicut dilectus filius, Franciſcus a S. Stephano Procurator Generalis Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, Nobis nuper exponi fecit, quod Fratres, & Religioſi ejuſdem Congregationis in Captivorum Redemptione pro viribus occupentur, & longos, ac tædioſos labores in transfretando mari, & apud ipſos infideles dietim ſuſtineant, & non modo in Redemptione ipſa, quæ ad omnes captivos nunquam extendi poteſt, ſed etiam exhortationibus, concionibus, & admonitionibus ad reliquos, qui dictam duram ſervitutem continuant, ne fides eorum deficiat, occupentur, proprias facultates libenter exponant, diſcrimina quælibet, & pericula alacriter indefeſſi ſubeant, & ut tam pium opus eo alacrius fratres ipſi continuent, & utilius exequantur, promptioreſque ad id reddantur, plurimum cupiant aliarum Religionum, & Ordinum, gratias, & privilegia a Sede Apoſtolica conceſſa, quæ fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædeceſſor noſter per quaſdam ſub plumbo, Anno Incarnationis Dominicæ 1634. quinto Kal. Aprilis Pontificatus ſui anno undecimo expeditas literas Congregationi Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum conceſſit, & communicavit, Congregationi primodictæ, illius Fratribus, & locis per nos, & Sedem eandem pariter concedi, & communicari. Nobis propterea idem Franciſcus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmat prout in sub. §.2. Nos igitur primodictam Congregationem firmiſſimis præſidiis vallare deſiderantes, ipſumque Franciſcum Procuratorem Generalem, & ſingulares Congregationis hujuſmodi perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui rem diligenter examinarunt, atque diſcuſſerunt, & ea omnia privilegia, & Indulta Apoſtolica, quibus Religio Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum fruitur, & gaudet, competere poſſe, & eſſe itidem proportionata ſuprascriptæ Religioni de Mercede Redemptionis Captivorum cenſuerunt, conſilio, eidem Congregationi Fratrum Diſcalceatorum prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, illiuſque Domibus, & Regularibus locis ſub illa comprehenſis, necnon Superiori Generali pro tempore exiſtenti, Diffinitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Viſitatori, Conſultoribus, Aſſeſſori, Superioribuſque Provincialibus, & Conventualibus, aliiſque cujuſcumque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religioſis omnibus, & ſingulis in ea profeſſis Fratribus pro tempore ad captivos redimendos tranſmiſſis, & Capitulis Generalibus, perſonis Regularibus, Novitiis, Converſis, Donatis, Oblatis, miniſtris, famulis, cunctiſque tam officiariis, quam domeſticis, & eorum Domibus inſervientibus, & cæteris primodictæ Congregationis, ac Domorum, Regularium locorum perſonis quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, necnon quibuſvis aliis perſonis, ac Chriſtifidelibus illorum Eccleſias, ſeu Cappellas pro tempore viſitantibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, conceſſionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliiſque prærogativis, & gratiis univerſis, & ſingulis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus, ſingulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac perſonis, tam Canonicorum, quam Clericorum Regularium, ubivis exiſtentium inſtitutis, & non ſolum Ordinibus Monaſticis, Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis captivis, quam alias quomodolibet Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiuſque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuſcumque Congregationibus Regularibus, & præcipue Clericorum Regularium infirmis miniſtrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctiſſimi Salvatoris Lateranenſis, Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam S. Ruffi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Conimbriæ, Clericorum Regularium de Somaſcha, & pauperum Matris Dei, ac Scholarum piarum; ipſiſque Monaſticis Congregationibus etiam Caſſinenſi, aliiſque Monachis, & Monaſteriis S. Benedicti, S. Hieronymi, Carmelitis Diſcalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati Jeſu, ipſiſque Carthuſienſium, Præmonſtratenſium, & Reformatorum Ciſtercienſium, Servitarum, Olivetanorum Ordinibus, aliiſque familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hoſpitalibus quibuſcumque, & piis locis Regularibus, ac quibuſcumque perſonis, nunc & pro tempore exiſtentibus prædictorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, & Congregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoſcumque prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices, necnon ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales de latere Legatos, & quoſvis Sedis prædictæ Nuncios; vel etiam tam Apoſtolica prædicta, quam Ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus reſpective aut alias quomodolibet quibuſcumque

yer-

Digitized by Google

verborum expreſſionibus, & tenoribus in genere, vel in ſpecie, ac particulariter, tam per modum communicationis, & ampliationis, quam ſimplicis, & individuæ, ac particularis, & ſpecialis conceſſionis, ac etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam iteratis vicibus conceſſis, hactenus, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi, tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remiſſiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet de jure, uſu, aut privilegio, vel conſuetudine quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt, quomodolibet in futurum, quamvis illa ſint ſpeciali nota digna, difficiliſque conceſſionis, & quæ in generali conceſſione non veniunt, non ſolum per participationem, communicationem, illorum extenſionem, & ad illorum inſtar; ſed ſpeciatim, & nominatim, pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia abſque ulla prorſus differentia, perinde, ac ſi illa primodictæ Congregationi, illius Capitulis Generalibus, Superiori Generali pro tempore exiſtenti, illiuſque Superioribus, & perſonis prædictis ſpecialiter, expreſſe, & nominatim, etiam per viam, & modum ſimplicis, & individuæ, ac particularis, & ſpecialis conceſſionis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis conceſſa fuiſſent; quatenus tamen ſint in uſu, & non revocata, nec ſub aliqua revocatione comprehenſa, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant. Ita quod omnes, & ſinguli primodictæ Congregationis, & illius Domorum, locorumque Regularium Superiores, & Miniſtri quocumque nomine appellati, eosdem favores, gratias Apoſtolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jeſu, Monaſteriorum, Conventuum, Domorum, aut locorum Regularium, & familiarum Generales, Superiores, Præpoſiti, Provinciales, Rectores, Priores Conventuales, aut Clauſtrales, Viſitatores, Guardiani, Cuſtodes, aut alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate inſigniti habent, ſimiliter, ut ſupra habeant, Fratreſque, & perſonæ Regulares primodictæ Congregationis Generales, Superiores, Miniſtri, & cæteri alii cujuſcumque appellationis Præpoſiti, & præfecti in primodicta Congregatione expreſſe profeſſi, & in ejus gremio, & obſervantia viventes Fratres, & perſonas Regulares primodictæ Congregationis cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apoſtolicis Ordinum, & Congregationum hujuſmodi perpetuo ſecundum obſervantiam Regularem, & Canonicum Inſtitutum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum regere, & gubernare, & reſpective viſitare valeant; neque primodicta Congregatio ſuper prædictis omnibus, & ſingulis, a quoquam quavis auctoritate, vel nomine moleſtari, perturbari, inquietari, aut alias quomodolibet in Judicio, & extra impediri poſſit, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Clauſula præſervativa.

§.3. Decernentes easdem præſentes, ſemper & perpetuo tanquam ad divini cultus, & bonorum operum augmentum, & Religionis propagationem tendentes validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis firmiter, atque inviolabiliter obſervari, & adimpleri debere: nec ab illis ullo unquam tempore, quovis prætextu, occaſione, vel cauſa recedi, aut reſiliri; eaſdemque præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, ſedemque prædictam, ſub quibuſvis tenoribus, & formis, & cum quibuſvis clauſulis, & decretis pro tempore factis minimè comprehendi, vel confundi, ſed ſemper & perpetuo ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, atque validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam ſub quacumque poſteriori data, quandocumque eligenda, conceſſas eſſe, & fore, primodictæque Generalis Superioris, & Fratrum Diſcalceatorum hujuſmodi Congregationi ſuffragari.

Clauſula ſublata.

§.4. Sicque & non alias per quoſcumque Judices, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apoſtolicæ prædictæ Nuncios judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Apoſtolicis, & in Synodalibus, Provincialibuſque, & Univerſalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon regularium Domorum, locorum, & Ordinis hujuſmodi etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis primodictæ Congregationi, illiuſque Superioribus, & perſonis, in genere, vel in ſpecie, ac alias ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione alias de illis, eorumque toties tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem, quod ipſarum præſentium exemplis, ſeu tranſumptis, etiam impreſſis, & alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo, & Notarii publici manu obſignatis, ſtetur, eademque prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 22. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Octob. 1670. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XLII.

Edit. An. D. 1670.

Communicatio Privilegiorum, & Gratiarum Congregationi Carmelitarum Diſcalceatorum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo a Sede

 Apo-

Apoſtolica conceſſorum, & concedendorum favore Ordinis Carmelitarum Calceatorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

AD uberes bonorum operum fructus, quos dilecti filii Fratres Calceati Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, adſpirante ſuperioris favoris auxilio, in Eccleſia Dei proferre aſſidue ſatagunt, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, rationi conſentaneum reputamus, ut religioſa eorum ſtudia, feliceſque progreſſus ſpiritualium gratiarum, atque privilegiorum muneribus confoveamus, atque decoremus.

§. 1. Cum itaque dilectus filius Matthæus Orlandus Prior Generalis d. Ordinis nobis nuper exponi fecit, dudum fel. rec. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas die 23. Martii 1594., & die 20. Auguſti 1603. expeditas Literas, quæ ſubinde a rec. mem. Paulo Papa V. prædeceſſore pariter noſtro confirmatæ fuerunt, Congregationem Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum ejuſdem B. Mariæ de Monte Carmelo eſſe unum ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, Ordinem ſcilicet Carmelitanum, ipſiſque Congregationi, & Fratribus Diſcalceatis omnia ad prædictum Ordinem tam de jure, quam ex Privilegiis attinentia, tamquam propria competere, ac ejuſdem Congregationis Præpoſitum Generalem, Fratres, & Moniales, Domos, Conventus, Collegia, cæteraque eiſdem pertinentia reſpective, Privilegiis, Indultis, Immunitatibus, exemptionibus, Indulgentiis, & Gratiis d. Ordini conceſſis, & concedendis uti, potiri, & gaudere debere declaraverit, & alias prout in præfatis literis uberius continetur.

Fratres Diſcalceati Beatæ Mariæ de Monte Carmelo faciunt unum Ordinē Carmelitarū eiſque omnia competunt, quæ pertinent ad d. Ordinem.

§. 2. Licet autem Fratres Carmelitæ Calceati omnibus Privilegiis, Indulgentiis, & Gratiis præfatæ Congregationi Fratrum Diſcalceatorum conceſſis hactenus fruiti ſint, in vim d. declarationis, qua ob identitatem ejuſdem Congregationis cum Ordine Carmelitano, decernitur id, quod uni eſt conceſſum, alteri quoque tanquam proprium competere, nonnulli tamen circa hoc ſcrupulum ſubinde patiantur, eo quod non adſit expreſſa declaratio pro Fratribus Carmelitis Calceatis ſicuti eſt pro Diſcalceatis. Nobis propterea d. Matthæus Prior Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Matthæi Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Dño poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac tam præfatarum, quam aliarum quarumcumque Literarum Apoſtolicarum ad favorem memoratorum Fratrum Diſcalceatorum, eorumque Congregationis quomodolibet, & quandocumque emanatarum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præfato Ordini, ejuſque Fratribus Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conventibus, Collegiis, cæteriſque ad eoſdem quomodolibet pertinentibus reſpective, ut omnibus, & ſingulis Privilegiis, Indultis, Immunitatibus, Exemptionibus, Indulgentiis, & Gratiis, quæ d. Congregationi Fratrum Diſcalceatorum, ejuſque Fratribus, Monialibus, Domibus, Collegiis, cæteriſque ad ipſam Congregationem quomodolibet pertinentibus hactenus per Sedem Apoſtolicam quomodolibet, etiam cum clauſula prohibitiva communicationis, conceſſa fuerunt, & in futurum quandocumque concedentur, dummodo tamen ſint in uſu, nec revocata, aut ſub aliqua revocatione comprehenſa, pariformiter, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde acſi eidem Ordini, ejuſque Fratribus Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conventibus, Collegiis, cæteriſque ad ipſum Ordinem ſpectantibus hujuſmodi, nominatim, & expreſſe conceſſa fuiſſent, & in futurum concederentur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Cauſa hujus Communicationis.

Fratribus, & Monialibus Calceatis ejuſdem Ordinis communicat omnes gratias, & Privilegia jam conceſſa, & in futurum concedenda dd. Fratribus Diſcalceatis.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non omnibus, & ſingulis illis, quæ in præfatis literis Apoſtolicis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogatio cōtrariorum.

§. 5. Volumus autem, ut ipſarum Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 31. Octobris 1670. Pontificatus noſtri Anno primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium menſis Novembris fol. 156.

Edit. 31. Octobris 1670.

XLIII.

Indulgentia plenaria perpetua pro Viſitantibus Eccleſias Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum tam erectis, quam erigendis in feſtis SS. Joannis de Matha, & Felicis de Valois Fundatorum ejuſdem Ordinis.

Edit. An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Nunc primū edita.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

REdemptoris, & Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui glorioſos ſaluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum ſectatores, aliis decoravit honoribus, & cœleſtis beatitudinis conſortes efficit, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ſpecialium munerum theſauros, quorum diſpenſatores

tores a Domino conſtituti ſumus, libenter erogamus, ſicut ad fovendam, & incitandam fidelium devotionem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Indulgentiæ plenariæ perpetuæ pro Viſitantibus Eccleſias Ordinis Trinitatis in feſtis ut ſupra.

§.1. Itaque præclara Sanctorum Joannis de Matha, & Felicis de Valois Fundatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum merita devote recolentes, ac ad augendam fidelium religionem, & animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia devotione intenti, nec non de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti-fidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum tam Calceatorum, quam Diſcalceatorum, & Monialium dicti Ordinis hactenus erectis, & in futurum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus, eorumdem Sanctorum Joannis de Matha, & Felicis de Valois feſtis diebus a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis feſtorum hujuſmodi, annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die feſto præfatorum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus perpetuis futuris temporibus valituram.

Tranſumptorum fides.

§.2. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edita die 20. Dec. 1670.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 20. Decembris 1670. Pontificatus noſtri anno Primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brev. lib. 1. Diverſor. fol. 636.

XLIV.

Edita An. D. 1670.

Declaratio ſuper Innovationibus factis circa proviſiones Eccleſiarum Metropolitanarum, & Cathedralium Regnorum, Portugalliæ, & Algarbiorum, eorumque Indiarum, & Conquiſtarum, poſt deceſſum Regum Sebaſtiani, & Henrici, quod per eas principaliter, vel acceſſorie, ſive antecedenter, vel conſequenter, aut concomitanter, vel alias quomodolibet factarum, juribus Coronæ Portugalliæ nullo modo præjudicatum eſſe, aut prætendi poſſe, ſed omnia, & ſingula, proviſiones dictarum Eccleſiarum quovis modo concernentia in eo ſtatu, in quo ante Innovationes hujuſmodi tempore præfatorum, eorumque anteceſſorum Regum erant, remanſiſſe, & remanere in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi eædem nullo modo unquam factæ fuiſſent.

Antea non impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium, & ratio hujus Declarationis quoad proviſiones factas Eccleſiarum Regnorũ Portugalliæ, & Algarbiorum, atque Indiarum, ac Conquiſtarum.

CUM ſicut pro parte dilectiſſimi in Chriſto fili nostri Petri Principis Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum Gubernatoris per dilectum filium, & nobilem virum Franciſcum de Sauſa Comitem de Prado, & Marchionem de las Minas, ejuſdem Petri Principis Gubernatoris apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem, Nobis nuper expoſitum fuit, circa proviſiones Eccleſiarum Metropolitanarum, & Cathedralium, in dictis Regnis, eorumque Indiis, & Conquiſtis conſiſtentium, nonnullæ innovationes poſt deceſſum clar. mem. Sebaſtiani, & Henrici, dum vixerunt, Portugalliæ, & Algarbiorum Regum illuſtrium factæ fuerint, propter quas prætendi forſan poſſet juribus Coronæ Portugalliæ aliquo modo præjudicatum eſſe.

Mandat dd. proviſiones poſt deceſſum dd. Sebaſtiani, & Henrici Regum factas Juribus Coronæ nullatenus obeſſe.

Omnia dd. Eccleſiarum proviſiones concernentia mandat in eo ſtatu remanere, quo erant tempore dd. Regum, & Anteceſſorũ.

§.1. Nos eumdem Petrum Principem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, per quaſcumque innovationes, quæ circa proviſiones Eccleſiarum prædictarum poſt deceſſum memoratum Sebaſtiani, & Henrici Regum principaliter, & acceſſorie, ſive antecedenter, vel conſequenter, aut concomitanter, vel alias quomodolibet factæ fuerunt, juribus Coronæ prædictæ nullo modo præjudicatum eſſe, aut prætendi poſſe, ſed omnia, & ſingula, proviſiones earumdem Eccleſiarum quovis modo concernentia in eo ſtatu, in quo ante innovationes hujuſmodi tempore prædictorum Sebaſtiani, & Henrici, eorumque anteceſſorum Regum erant, remanſiſſe, & remanere, in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi eædem innovationes nullo modo factæ fuiſſent, tenore præſentium declaramus.

Decretum irritans cum clauſula ſublata.

§.2. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet, quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, necnon Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus ſit dictarum Eccleſiarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, aliiſque quibuſvis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam

motu,

Digitized by Google

motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſeu alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, ac pluries innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. die 22. Dec. 1670.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Decembris 1670. Pontificatus noſtri Anno Primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. 1. Diverſorum fol. 457.

XLV.

Edit. An. D. 1670.

Declaratio ad favorem Sedis Apoſtolicæ ſuper Innovationibus circa Proviſiones Eccleſiarum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum eiuſque Indiarum, & Conquiſtarum poſt deceſſum Regum Sebaſtiani, & Henrici factis, quod per eas nullum ſit illatum præjudicium Juribus S. Sedis Apoſtolicæ.

Hactenus non impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei memor.

Declaratio facta favore Jurium Coronæ Portugalliæ.

§. 1. CUM Nos hodie motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine per quaſcumq; Innovationes, quæ circa proviſiones Eccleſiarum Metropolitanarum, & Cathedralium in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, eorumque Indiis, & Conquiſtis conſiſtentium poſt deceſſum clar. mem. Sebaſtiani, & Henrici, dum vixerunt Portugalliæ, & Algarbiorum Regum Illuſtrium quomodolibet factæ fuerunt, Juribus Coronæ Portugalliæ nullo modo præjudicatum eſſe, aut prætendi poſſe, ſed omnia, & ſingula, proviſiones earumdem Eccleſiarum quovis modo concernentia in eo ſtatu, in quo ante innovationes hujuſmodi tempore præfatorum Sebaſtiani, & Henrici, eorumque anteceſſorum Regum erant, remanſiſſe, & remanere in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi eædem Innovationes nullo modo unquam factæ fuiſſent, declaravimus, & alias, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur. Et (ſicut accepimus) prætendi forſan poſſit per innovationes hujuſmodi aliquid præjudicii juribus hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ illatum eſſe, aut inferri quoquo modo poſſe.

Ratio hujus novæ Declarationis.

§. 2. Hinc eſt, quod Nos, qui ex debito Paſtoralis officii Nobis divinitus commiſſi jura dictæ Sedis tueri, & illibata conſervare tenemur, ejuſdem Sedis indemnitati hac in re quantum cum Domino poſſumus conſulere volentes, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus per præfatas, & alias quaſcumque innovationes, quæ circa proviſiones Metropolitanarum, & Cathedralium Eccleſiarum præfatarum, ſeu alterius illarum poſt deceſſum memoratorum Sebaſtiani, & Henrici Regum principaliter, vel acceſſorie, ſive antecedenter, vel conſequenter, aut concomitanter, vel alias quomodolibet factæ fuerunt, ſeu quas factas fuiſſe in poſterum quandocumque apparuerit, ac inde ſecuta, & ſecutura quæcumque nullum omnino, etiam quantumvis modicum, & minimum præjudicium quibuſlibet Sedis Apoſtolicæ præfatæ juribus circa proviſiones Eccleſiarum hujuſmodi illi undecumque, ac quomodocumque, & qualitercumque competentibus, & competituris, vel ab ea prætenſis illatum eſſe, ſeu fuiſſe, aut illatum dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi umquam poſſe, neque quidquam juris, etiam quantumvis modicum, & minimum, in præjudicium dictæ Sedis per innovationes hujuſmodi Coronæ præfatæ, & aliis quibuſvis, etiam ſpecifica, & individua mentione dignis, quovis modo additum, vel acquiſitum eſſe, vel fuiſſe, aut quandocumque fore, ſed omnia, & ſingula ejuſdem Sedis jura hujuſmodi ſemper integra, illæſa, intacta, illibata, ac in nihilo diminuta, vel labefactata tam in poſſeſſorio, quam in petitorio, & alias quomodolibet, perpetuo remanere in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi eædem innovationes, indeque ſecuta, & ſecutura quæcumque numquam factæ, nec ſecutæ fuiſſent, neque unquam ſequerentur, tenore præſentium declaramus, & decernimus.

Declarat proviſiones Eccleſiarum ſequutas in Regno Portugalliæ &c. poſt deceſſum Sebaſtiani, & Henrici Regum nullatenus obeſſe juribus S. Sedis.

§. 3. Ac ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit, eamdem Sedem, ejuſque jura præfata adverſus præjudicialia quæcumque, quæ illis ex præmiſſis, ſeu eorum occaſione quoquo modo enata eſſe dici, cenſeri, vel prætendi unquam poſſent, in integrum, & priſtinum, ac eum, in quo antequam præfatæ innovationes fierent quovis modo erant, ſtatum reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

S. Sedem adverſus dictas proviſiones reſtituit in integrum.

§. 4. Decernentes pariter eaſdem ipſas præſentes literas etiam ex eo quod præfati, & quicumque alii in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, neque vocati, & auditi fuerint, vel ex alia quacumque, etiam quantumvis legitima pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali defectu notari, redargui, impugnari, vel infringi, aut in controverſiam vocari, ſeu ad tramites juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed

Tollit facultatem impugnãdi dictam declaratione ex quocumque capite.

Digitized by Google

ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & protempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, alios, vel quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans cum clauſula ſublata.

Ampliſſime derogat contrariis.

§.5. Non obſtantibus quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, necnon Eccleſiarum præfatarum, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritaotibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu ſimili, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries, iteratis, & quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. die 22. Dec. 1670.

Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Decembris 1670. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium lib. primo diverſorum fol. 461.

XLVI.

De erectione, & Cuſtodia manuſcriptorum Archivii Datariæ in Ædibus ejuſdem erigen.

Nunc primũ edita.

CLEMENS PAPA X.

Motu proprio &c.

Exordium.

ADmonet nos cura paſtoralis Officii nobis meritis licet imparibus divina diſpoſitione commiſſi, ut ad ea libenter intendamus, per quæ Datariæ noſtræ Apoſtolicæ, a qua gratiæ noſtræ prodeunt, adminiſtratio per illius Miniſtros, & Officiales facilius exerceatur, & ad id tum illius conſuetudinis, & ſtyli, tum etiam de præterito ſequutorum notitia, & documenta neceſſaria habeantur, eaque habita ſub bona, & fideli cuſtodia perpetuo præſerventur, & ut id facilius ſubſequi poſſit, quandoque nova loca, & adminiſtrationes, quæ pro notitiarum, & documentorum hujuſmodi conſervatione opportuna eſſe cognoſcimus erigamus, & inſtituamus, & alias deſuper diſponamus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Manuſcripta, ac documenta Datariæ penes multos.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, plura manuſcripta, notitiæ, & documenta d. adminiſtrationem concernentia, & alia hujus S. Sedis intereſſe reſpicientia, ac Datariis, ſeu Prodatariis pro tempore prædeceſſorum noſtrorum ab iiſdem prædeceſſorum commiſſa laboribus, & ſtudio tum eorumdem Datariorum, ſeu Prodatariorum prædictorum, tum, & aliorum pro tempore Miniſtrorum ſeu Officialium ejuſdem Datariæ, & forſan aliorum virorum ſedulorum, & peritorum coacervata, & conſcripta penes diverſas particulares perſonas reperiaotur, illaque in eadem Dataria deſiderentur, ex quo Datariis, ſeu Prodatariis pro tempore, ejuſque Subſtitutis, & Miniſtris continui labores pro notitiarum, & documentorum hujuſmodi exemplaribus, & cognitionibus retroactorum exquirendis reſultare dignoſcuntur, ac etiam, ſicut accepimus, dilecti filii noſtri Petrus tituli S. Marci Otthobonus, qui fœl. rec. Clementis Papæ IX. prædeceſſoris noſtri Prodatarii munere functus fuit, & Jacobus tituli S. Pancratii Franzonus nuncupati Presbyteri S. R. E. Cardinales nonnulla manuſcripta, & documenta hujuſmodi eorum, & cujuſlibet ipſorum ſtudio, & laboribus perquiſita, & per eos conſervata eidem Datariæ noſtræ Apoſtolicæ ex eorum laudabili liberalitate donare, & tradere libenti animo intendant:

Cardinales Orthobonus, & Franzonus ſua manuſcripta, & documenta donare intendant Datariæ.

§.2. Nos quibus inter alia præcipue cordi eſt, ut Romanæ Curiæ Officiorum, & Tribunalium, præſertim vero Datariæ noſtræ prædictæ adminiſtratio, facilitate, & tranquillitate, ac ſedulitate ſemper, & perpetuo peragatur, & ut neceſſaria adhibeantur media ad illam conſequendam in præmiſſis opportune quantum in nobis eſt conſulere volentes:

Motu proprio Erectionis Archivii in Ædibus Eminentiſſimi Datarii.

§.3. Motu proprio, non ad alicujus nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine unum Archivium ſecretum Datariæ noſtræ Apoſtolicæ nuncupandum in ejuſdem Datariæ ædibus, ſub protectione, & ſuprema ſuperintendentia dilecti filii noſtri Gaſparis tituli S. Pudentianæ ejuſdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Carpineo nuncupati noſtri in Urbe, ejuſque diſtrictu Vicarii in ſpiritualibus Generalis, & de præſenti Prodatarii noſtri, & ſucceſſorum ſuorum pro tempore exiſtentium Datariorum, ſeu Prodatariorum, ac cura, & adminiſtratione dilecti filii Sanctis de Pilaſtris Literarum Apoſtolicarum per viam de Curia Abbreviatoris, ac Subdatarii, & Succeſſorum ſuorum pro tempore exiſtentium Subdatariorum, ad quod, tam prædicta, ſi illa conſequi contingat, quam quæcumque alia ſimilia manuſcripta, & documenta, ſeu notitiæ, aliaque

Commiſſio ſupremæ ſuperintendentiæ Card. Prodatarii pro tẽpore, & cura Subdatarii.

quæ

Quæ documenta, & manuſcripta in d. Archivio transferri debeant, & conſervari. Ab eo extrahi nequeant abſque licentia Card. Prodatarii pro tempore.

quæ idem Gaſpar Cardinalis Prodatarius, & ejus Succeſſures prædicti pro ſervitio ejuſdem Datariæ, & illorum conſervatione transferri expediens putaverint, transferri, & conſervari, nec inde abſque ejuſdem Gaſparis Cardinalis, & illius Succeſſorum prædictorum licentia in ſcriptis deſuper obtinenda aliquo modo extrahi debeant auctoritate Apoſtolica teoore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Confectio Inventarii omnium manuſcriptorum, & documentorum quæ inibi erūt.

§.4. Statuentes, & mandantes, quod ſtatim atque Petrus, & Jacobus Cardinales prædicti maouſcripta, & documenta hujuſmodi, ut præfertur, donaverint, illorum inventarium modo, & forma ab eodem Gaſpare Cardioale præſcribendis conſici, & in eventum, in quem ab aliis ſimilium manuſcriptorum, & documentorum donationes, aut alias qooquo modo tranſportationes fiant etiam, ut præfertur douanda, & tranſportanda hujuſmodi pro tempore io eodem inventario pariter deſcribi, & ootari, quodque ejusdem Archivii duæ ſimiles claves, una videlicet penes eundem Gaſparem Cardinalem & ſueceſſores ſuos, altera vero penes dictum Sanctem, & pro tempore exiſtentes Subdatarios pro commodiori, & faciliori in dictum Archivium cujuſlibet illorum aditu, & ingreſſu tantummodo, & privative quoad alios remanere debeant; & inſuper caſu, quo lieeutia prædicta manuſcripta, ſeu documenta hujuſmodi extrahendi, ot præfertur, concedatur; a tergo ejuſdem licentiæ manuſcriptorum, ſeu documentorum hujuſmodi extrahendorum propria manu illa recipieotis, receptionis confeſſio adnotari, & ulterius nota receptionis hujuſmodi pro tempore exiſtente libro ad id deſuper conficiendo, & deſtinando, ac in eodem Archivio aſſervando ad hoc, ut extractorum hujuſmodi memoria quandocumque extet, & illa recipientes ad illorum reportationem compelli poſſint, adnotari, & deſcribi debeant.

In eodem ſimiles Claves altera apud Card. Prodatarium, & altera apud Subdatarium pro tempore.

Si licentia extrahendi manuſcripta alicui concedatur, ea recipiēs debeat a tergo illius emittere confeſſionem de recepto.

Similis confeſſio annotari debet in libro in eodem Archivio aſſervando.

Facultas Cardin. Prodatarii aſportandi ad d. Archivium manuſcripta ubilibet exiſtentia.

§.5. Et inſuper tam dicto Gaſpari Cardinali Pro-Datario, quam ejus Succeſſoribus prædictis quælibet maouſcripta, documenta, & notitias, tam in Dataria, quam obilibet exiſtentia, etiam ab aliis Officiis, & præſertim illo *de Miſſis* nuncupato ad idem Archivium pro eorum arbitrio transferendi, & illa in eodem Inventario augendi, & notandi plenam, & liberam, ac omnimodam facultatem, & auctoritatem Motu ſimili tribuimus, & impartimur.

Pœnæ contra extrahentes a d. Archivio Manuſcripta, &c. non ſervata forma ut ſupra.

§.6. Et præterea quantum ex alto conceditur ejuſdem Archivii conſervationi, & manutentioni conſulere volentes Motu pari, ne de cætero quiſquam quavis auctoritate fungens abſque dicta licentia, & ſupradicta forma non ſervata, ac alias, quam ut præfertur manuſcripta, & documenta, ac notitias hujuſmodi, eorumque quinterna, libros, folia etiam impreſſa d. Archivio aſſervanda, & ad illud ſpectaotia, & pertinentia extrahere, ſeu ut extrahautur permittere, aut conſentire ſub quovis quæſito colore, prætextu, vel ingenio audeat, ſeu præſumat, ſub excommunicationis, & etiam ab eodem Datario, ſeu Prodatario pro tempore illius arbitrio infligendis pœnis per contrafacientes eo ipſo incurrendis, eadem auctoritate, Motu etiam pari perpetuo interdicimus, & prohibemus.

§.7. Nihilominus cum rationi conſonum, & æquum ſit, quod manuſcriptorum, & documentorum hujuſmodi, tam prædicti, quam pro tempore Donatores aliquo ſpeciali Privilegio gaudeant: tam Petro, & Jacobo Cardinalibus prædictis, poſtquam donatio, ut præfertur, per eos facienda, ſecuta fuerit, quam aliis, qui eidem Archivio ſimilia manuſcripta, ſeu documenta, aut notitias, ſeu libros dono dederint, & documentorum hujuſmodi, aliorumque per eos, ut præfertur, donatorum uſu, relicta tamen ſchedula dictorum documentorum, ſeu librorum receptionem continente (facta tamen per d. Subdatarium in ſuo libro prædicto extractorum adnotatione) eorum manu ſubſcripta, & in eodem Archivio aſſervanda quandocumqoe ad tempus gaudere, & frui poſſint, & valeant Motu ſimiliter pari perpetuo concedimus, & indulgemus.

Indultum donantibus extrahendi manuſcripta, & documenta donata abſque licentia, relicta tamen in Archivio ſchedula receptionis.

§.8. Decernentes propterea præſentes, & deſuper conficiendas Literas etiam ex eo, quod quicumque forſan intereſſe habentes, aut habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, vel ex eo, quod illæ nulla ſubſiſtente cauſa, vel etiam de facto proceſſiſſe dici poſſent, ſive etiam proceſſerint, aut ex alia quavis juridica, & legitima etiam neceſſaria exprimenda cauſa, vel quocumque prætextu de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, aut in jus, vel controverſiam revocari, ſeu adverſus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus concedi, vel ſub quibuſcumque Conſtitutionibus, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis editis, & edendis, ac Literis Apoſtolicis in contrarium etiam pari Motu, & conſiſtorialiter emanatis, aut quibuſvis aliis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, & limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi nullo unquam tempore poſſe, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum in quo ante præmiſſa erant validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam ſub quacumque poſteriori data per modernos, & pro tempore exiſtentes Datarium, ſeu Prodatarium, ac Subdatarium prædictos quandocumque eligenda, conceſſas, validas, & efficaces, etiam ex eo, quod in Camera noſtra Apoſtolica nullo unquam tempore regiſtrarentur, aut præſentareotur, fore, & eſſe, ſicque, & non alias per quoſcumque Judices, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & Cameræ prædictæ Præſidentes, & Clericos, necnon ejuſdem S.R.E.Camerarium, & alios Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter ſuper his judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans, etiam quoad futura.

§.9. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenus opus ſit noſtra de non tollendo jure quæſito, etiam quatenus opus ſit, piæ me. Pii Papæ IV. etiam prædeceſſoris noſtri ſub dat. videlicet octavo Idus Auguſti Pontificatus ſui anno ſexto edita, inter alia diſponente, quod omnes gratiæ qualecumque Cameræ prædictæ intereſſe concernentes infra certum inibi expreſſum tempus in eadem Camera præſentari, & regiſtrari debeant, & quatenus in aliquo obſtet ſimilis me. Sixti Papæ V. ſimiliter prædeceſſoris noſtri ſuper

Derogat contrariis.

inſti-

Digitized by Google

inſtitutione quindecim, aut aliarum Congregationum edita, aliiſque Apoſtolicis, ac etiam quatenus opus ſit ejuſdem Datariæ, & aliorum Officiorum erectionibus, & inſtitutionibus, ac eorumdem Officiorum, Collegiis, Conſtitutionibus, & Ordinationibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam motu hujuſmodi, ac etiam conſiſtorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, ac in futurum concedendis, approbandis, & innovandis.

Etiam ſpecialem, aut individuam mentionem, ſeu formam requirentibus.

§.10. Quibus omnibus etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad id ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat Motu itidem pari ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, & mandamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Abſolutio a cenſuris, & facultas extendendi latiſſime ſuperius expreſſa.

§.11 Et cum abſolutione a Cenſuris ad effectum &c. & de erectione, inſtitutione, ſtatuto, mandato, interdicto, prohibitione, conceſſione, Indulto, Decreto, derogatione, aliiſque præmiſſis, ut ſupra, latiſſime extendendis.

Quod major, & verior expreſſio fieri poſſit in literis.

§.12. Et quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum, etiam denominationum, qualitatum, nuncupationum, aliorumque neceſſariorum major, & verior ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſit in Literis.

Quod ſola Signatura ſufficiat.

§.13. Et cum de cætero, quod ſola præſentis noſtri Motus proprii ſignatura ſufficiat, ut ubicumque fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obſtante, ſeu ſi magis videbitur Literæ deſuper in forma Brevis, ſeu etiam per viam de Curia in forma gratioſa, & cum clauſula perpetuo, & ad perpetuam rei memoriam expediri poſſint.

Fides tranſumptorum.

§.14. Quodque ejuſdem præſentis Motus proprii, ſeu earumdem literarum tranſumptis eadem prorſus fides adhibeatur tam in judicio, quam extra illud, quæ eidem præſenti Motui proprio, ſeu literis ſuper illo conficiendis adhiberetur, ſi foret exhibitus, vel oſtenſus, aut exhibitæ, vel oſtenſæ forent.

Fiat E.

Edit. die 11. Jan. 1671.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem tertio Idus Januarii Pontificatus noſtri anno primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brev. in lib. Menſis Januar.

XLVII.

Die 14. Jan. 1671. An. 1.

Exemptiones Collegii Germanici, & Ungarici Urbis confirmatæ a SSmo D. N. Clemente Papa X.

Hieronymus Gaſtaldus Protonotarius Apoſtolicus utriuſque Signaturæ SSmi D. N. Papæ Referendarius, ejuſdemque Sanctiſſimi, & Rev. Cam. Apoſtolicæ Theſaurarius Generalis.

Nunc primũ impreſſa.

Chirographũ ſuper exemptione vini, prout in corpore.

ILluſtri D. Cæſari Baldinotto Dohanarum Almæ Urbis Generali Appaltatori, & ad quem ſpectat. De mandato SSmi D. N. Papæ, ac in vim ſpecialis Chirographi manu ejuſdem SSmi ſignati, nobiſque directi, & præſentati tenoris ſequentis videlicet: *Monſignor Girolamo Gaſtaldi noſtro Teſoriere Generale. Volendo Noi far grazia particolare al Collegio Germanico di Roma per le ſingolari qualità, e circoſtanze, che in eſſo concorrono, vi ordiniamo, che facciate intendere a Ceſare Baldinotti Doganiere di Roma eſſere noſtra mente, che non oſtante la Bolla publicata ſopra la rivocazione dell'eſenzioni, laſcino paſſare franche di Dogana nel numero delle quattro mila cento cinquanta Botti di vino di Ripa al d. Collegio per quella quantità di Botti di vino, che biſognerà di più ogn'anno per ſervizio di eſſo oltre le Botti ottanta, che ha avuto per il paſſato, purchè in tutto non paſſino Botti cento trenta l'anno, tanto nelle Barche, come ne' Magazzeni, anco quanto alli quattro per cento, & alli quattro giulij a Botte in conformità della Bolla della fe. me. di Gregorio XIII. noſtro predeceſſore data ſotto li 15. Luglio 1574. quale in tutto approviamo, e confermiamo, e darete in ciò gl'ordini neceſſarj, acciocchè gli ne ſiano fatte le ſpedizioni opportune in eſecuzione di queſta noſtra volontà, ancorche il preſente noſtro Chirografo non ſi preſenti, nè ammetti in Camera, e nelli ſuoi libri, non oſtante la Bolla di Pio IV. Noſtro predeceſſore* de regiſtrandis, *e la revocatoria dell'eſenzioni, e qualſivoglia altra coſa che faceſſe in contrario, alle quali tutte avendo il loro tenore qui per eſpreſſo a ſufficienza per queſta volta ſola deroghiamo, non volendo però, che paſſi in eſempio. Dato nel Noſtro Palazzo di Monte Cavallo queſto dì 31. Decembre* 1670. Clemens Papa X. Tenore præſentium committimus, & mandamus quatenus ſtatim viſis, & receptis, præſentibus &c. debeas in computum doliorum quatuor mille centum, & quinquaginta vini Ripalis, de quibus in capitulis ſui Appaltus fit mentio, totam quantitatem vini Ripalis quolibet anno Collegio Germanico Urbis neceſſariam ultra dolia octoginta in præteritum habita, dummodo in totum quantitas ipſa non excedat dolia centum triginta, tam in Barchis, quam Magazenis exiſten. liberam, immunem, & exemptam, a ſolutione Gabellæ, & Dohanæ etiam quoad quatuor pro centenario, ac pariter Julios quatuor pro quolibet dolio vini juxta formam Bullæ fel. rec. Gregorii Papæ XIII. ſub dat. Romæ apud S. Marcum anno Incarnationis Dominicæ 1574. Idibus Julii Pontificatus ſui anno III. tenoris ſequentis, videlicet: Gregorius Epiſcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Ut cæteri de Republica benemeriti immunitate interdum juvandi ſunt, ita maxime eorum ratio hac in re habenda eſt, quos ad fidei catholicæ incrementum in ſinu noſtro confovemus. Quo circa, ut Collegium Germanicum pridem a Nobis in Urbe noſtra inſtitutum, in quo non minus, quam centum pueros ex univerſa Germania, ſeptentrionalibuſque illi adjacentibus regionibus colligendos liberalibus ſcientiis, ac diſciplinis, necnon ſacris Canonibus, & Theologia inſtitui, atque erudiri voluimus, & ad illorum ſuſtentationem reddi-

Tenor Bullæ Greg. XIII. ſuper exemptionibus Collegii Germanici, & Hungarici.

tus annuos decem millium aureorum ipſi Collegio perpetuo attribuimus, ſpeciali privilegio proſequi volentes, motu proprio, deque noſtra mera liberalitate Collegium præfatum, ejuſque res, & boua quæcumque præſentia, & futura, ac ipſius Collegii res, Scholares, & alios in eo degentes ab omnibus, & ſingulis portarum, molendinorum farinæ trium pro centenario, & quatuor Juliorum pro quolibet vegete vini ſolvi ſolitorum, aliiſque datiis, vectigalibus, angariis, ac Terræ, Mariſque Gabellis, & Dohanis ordinariis, & extraordinariis hactenus quomodolibet impoſitis, & impoſterum quandocumque, quavis occaſione, vel cauſa etiam de neceſſitate exprimenda imponendis, etiam ad inſtar exemptionis dilectorum filiorum Cameræ Apoſtolicæ Clericorum, etiam ratione Ripæ, & Ripettæ, Dohanæ Terræ, ac etiam Graſciæ nuncupatæ Urbis prædictis, necnon Carnium, Vinorum, Granorum, pannorum lini, lanæ, ſerici, & quarumcumque aliarum rerum ad humanum victum, & veſtitum neceſſariarum, ex toto ſtatu Eccleſiaſtico, & quibuſcumque aliis locis extra dictum ſtatum conſiſtentibus ad Collegium præfatum, tam per terram, quam per mare, & aquam dulcem; ac alias quomodolibet conducen., ac etiam jam ad dictam Urbem quomodolibet conductarum, & in ea exiſtentium, & pro eodem Collegio in magna, ſeu parva quantitate, tam in Barchis, quam in Magazenis, & alias ubilibet emendarum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo eximimus, & liberamus, liberaque, immunia, & exempta eſſe volumus. Diſtrictius inhibentes omnibus, & ſingulis tam Urbis, quam ſtatus prædictorum Gabellarum, Datiorum, & vectigalium eorumdem Datiariis, Conductoribus, ſeu Appaltatoribus, cæteriſque, ad quos ſpectat, & ſpectare poterit quomodolibet in futurum, ne Collegium præfatum, illiuſque Scholares, & perſonas, vel pro eis agentes, & eorum bona quæcumque, aut eorum quemlibet directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare, impedire, vel perturbare audeant, ſeu præſumant. Quinimmo eis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant ipſos, & eorum quemlibet immunitate, exemptione, & aliis præmiſſis pacifice frui, & gaudere. Ac decernentes irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon d. Urbis, & Dohanarum prædictarum, ac quorumcumque Tribunalium, & Curiarum juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, eiſdem Tribunalibus, & Curiis, Judicibus, necnon Appaltatoribus, & Dohaneriis prædictis, ac quibuſcumque aliis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, & ſcientia ſimilibus, ac alias quomodolibet etiã iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamſi pro ſufficienti eorum derogatione de illis eorum totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita, obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem quod præſentibus tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ejuſdem Collegii Secretarii ſubſcriptis, & ſigillo Communi ejuſdem Collegii munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra, ac alias ubicumque opus fuerit adhibeatur, acſi præſentes forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam noſtræ exemptionis, liberationis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Dat. Romæ apud S. Marcum anno incarnationis Dominicæ 1574 Idibus Julii Pontificatus noſtri anno tertio. Cæſar Glorierius M. A. de Alexiis.

Confirmatio, & exequutio d. Bullæ.

§. 1. Quæ quidem Bulla per SSmum D.N. in omnibus, & per omnia in ſuo præinſerto Chirographo confirmata, & approbata. Nos pro omnimoda illius executione tibi, tuiſque prædictis præmiſſorum, & ſuperius ordinatorum obſervantiam committimus, & ordinamus, & ſic d. dolia vini libera a dictis Gabellis, & Dohana tranſire permiſiſſe, & ordinaſſe, dictumque Collegium Germanicum pariformiter in libris Dohanæ, & ubi opus fuerit pro executione, & paritione ejuſdem præinſerti Chirographi liberum, & exemptum, ut ſupra a prædicta ſolutione dictarum Gabellæ, & Dohanæ, etiam quoad dd. quatuor pro centenario, & Julios quatuor pro quolibet dolio vini, & ſic pro hujuſmodi, ac ſuperius expreſſa quantitate vini, ibi in dictis libris diſtincte deſcripſiſſe, & adnotaſſe, ac per tuos Agentes, & Miniſtros fieri, & deſcribi feciſſe, mandaſſe, & curaſſe. Quam quantitatem vini per te, ut ſupra exemptam facien., & tranſeundam in numero dictorum quatuor mille centum, & quinquaginta doliorum vini exemptorum juxta formam capitulorum Appaltus Dohanarum acceptamus, & admittimus, acceptarique, & admitti, ac reſpective bonam faciemus juxta formam præinſerti Chirographi SSmi D.N.Papæ: contrariis non obſtantibus quibuſcumque. In quorum fidem &c. Dat. &c. hac die 14. Jan. 1671.

Edit. 14. Jan 1671.

Hieronymus Gaſtaldus Theſaurarius Generalis.

Loco ✻ Sigilli. Joſeph Gezzius.

Mandatum vigore Chirographi SSmi.

XLVIII.

Bulla Confirmationis, & ampliationis Privilegiorum Auditorum Sacræ Rotæ.

Nunc primum impreſſa.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. Dei. Ad perp. rei mem.

Exordium.

Romani Pontificis conſueta benignitas ea, quæ per prædeceſſores ſuos præſertim perſona-

Digitized by Google

ſonarum non ſolum pro ipſo Romano Pontifice, ſed etiam pro univerſali Eccleſia, ac Sedis Apoſtolicæ honore, & perſonis ad illam in dies confluentibus juſtitia adminiſtranda contiouos, & indefeſſos labores impendentium commodum, & utilitatem concernentia conceſſa ſunt, ut firma perpetuo, & illibata perſiſtant, libenter approbat, aliaque etiam ipſis concedit, prout in Domino ſalubriter proſpicit expedire. Cum itaque felicium recordationum Julius II., Leo X., Clemens VII., Paulus III., & Alex. VII. Romaoi Pontifices prædeceſſores noſtri dilectis filiis Cappellaois noſtris, Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditoribus, ac eorum Locumtenentibus tuoc, & pro tempore exiſtentibus, eorumque Collegio hujus Urbis, atque adeo totius Chriſtiani orbis ſupremo Tribunali diverſa perampla privilegia, conceſſiones, exemptiones, antelationes, prærogativas, libertates, facultates, gratias, ac indulta tunc expreſſa benignè conceſſerint, & approbarint:

Enumerantur Pontifices, qui varia privilegia S. Rotæ Auditoribus conceſſerunt.

§. 1. Nos Auditorum, & Locumtenentium prædictorum, quorum aſſidui labores quotidie probantur, & incorrupta juſtitia Orbi Chriſtiano elucet, meritis invigilantes, ac eos amplioribus favoribus, & gratiis proſequi volentes, omnia, & ſingula privilegia, exemptiones, antelationes, prærogativas, conceſſiones, gratias, libertates, facultates, literas, ac indulta hujuſmodi per dictos prædeceſſores eiſdem Auditoribus, & Locumteneotibus, ac eorum ſingulis in genere, vel in ſpecie conceſſa quæcumque, & qualiacumque ſint, ac cujuſcumqoe tenoris, & contineotiæ exiſtant, quorum omnium formas, & tenores, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes cum omnibus, & ſingulis derogationibus, decretis, & clauſulis in eis contentis in omnibus, & per omnia motu proprio, oon ad ipſorum Auditorum, & Locumtenentium, vel aliorum pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis ioſtantiam, ſed de ooſtra mera deliberatione, & certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ vim, robur, & efficaciam adjungimus, & innovamus, illaque eiſdem, & eorum cuilibet, & prout dicti prædeceſſores noſtri conceſſeruot, de novo pro potiori cautela concedimus, indulgemus, & ampliamus.

Pontifex omnia dd. privilegia motu proprio confirmat.

§. 2. Et inſuper cum idem Clemens inter alia per eum tunc eiſdem Cappellanis, Auditoribus, & eorum Locumtenentihus conceſſa, quod ſinguli Auditores, & Locumteneotes prædicti quaſcumque proviſionum, commendarum, diſpenſationum, unioourn ad vitam præfectionum, reſervationum, fructuum, penſiooum, & aliorum quorumcumqoe, ac facultatum, mandatorum, gratiarum, & indultorum, ac alias literas gratiam, vel juſtitiam ſeparatim, ſeo utrumque mixtim concerneotes, a Sede prædicta etiam ratione quarumcomque dignitatum, etiam Epiſcopalium, & Monaſteriorum, aliorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcumque pro tempore, ut præfertur, ab eodem Clemente, & ſucceſſoribus ſuis Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus a Sede prædicta qualitercumque impetrandas, ac ſibi etiam motu proprio, & ex certa ſcientia concedendas, & de perſonis eorum conſiſtorialiter faciendas, in Abbreviatorum, Scriptorum Bullarum, ac Regiſtri, nec non qui etiam de ſuis Apoſtolicis gratiis expectativis taxam recipiebant, Solicitatorum literarum Apoſtolicarum, nec nou Secretariorum, & Procuratorum Audientiæ ſuæ literarum contradictarum, ac aliis quibuſvis Romanæ Curiæ officiis gratis cum ſubſcriptione, videlicet: *gratis pro Auditore, ſeu Locumtenente Rotæ* per Reſcribendarium literarum earumdem facienda expedire poſſeot, & deberent, Apoſtolica auctoritate, motu pari pariter indulſerit, mandans tunc, & pro tempore exiſtentibus literarum prædictarum Reſcribendario, & aliis Scriptoribus, & Abbreviatoribus, Solicitatoribus, Secretariis, dictæ audientiæ Procuratoribus, & quibuſvis aliis dictæ Romanæ Curiæ officialibus expeditioni literarum hujuſmodi pro tempore præſidentibus, & miniſtris, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, privationis, & ſuſpenſionis ſuorum officiorum, & perceptionis emolumentorum eorumdem pœnis per eos, ad quos pertinet, & qui eas gratis ſubſcribere, vel concedere noluerint eo ipſo incurrendis, abſque alio ſuo, & ſucceſſorum, & Sedis prædictæ ulteriori mandato eas gratis ſubſcriberent, & per omnia oſque ad, & alia neceſſaria incluſive omni contradictione, & dilatione ceſſante espedirent, prout in literis ejuſdem Clementis deſuper expeditis plenius continetur:

Clem. VII. mandavit literas Apoſtolicas pro Auditoribus, eorumque Locumtenentibus gratis expediri, prout in rubrica.

§. 3. Nos eorumdem Auditorum, & eorum Locumtenentium indemnitati conſulere, eoſque amplioris gratiæ favore proſeqoi volentes, ipſoſque Auditores, & Locumtenentes hujuſmodi, dictique Collegii ſingulares perſonas a quibuſvis excommonicationis, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, oec non privilegiorum, exemptionum, facultatum, aliorumque præmiſſorum, & inde ſecutorum quorumcumque, etiam veriores, & totos tenores, etiam datas, cauſaſque, occaſiones, & qualitates, etiam circumſtantias, ac litiom ſi quæ ſint, merita, ſtatum, cum omnibus aliis de neceſſitate exprimendis, præſentibus pro expreſſis habentes, motu ſimili, ac ex ſcientia, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitodine prædictis indultum circa dictarum literarum espeditionem, gratis, ut præfertur, faciendam, a dicto Clemente, ut præfertur, conceſſum, etiam quoad expeditionem gratiarum prædictarum in eorumdem Auditorum, & Locumteoentium favorem per viam ſecretam gratis faciendam, perinde ac ſi in dictis literis ejuſdem Clementis de eadem via ſecreta circa dictam expeditionem expreſſa, & individua mentio facta fuiſſet, motu pari extendimus, & ampliamus.

Hoc indultum literum Pontifex confirmat

§. 4. Ac propterea cum poſt ſuppreſſionem, & abolitionem Collegii Subdiaconorum Apoſtolicorum ouncupatorum a prædicto Alexandro prædeceſſore factam, idem Alexander prædeceſſor dictos Auditores Subdiaconos Apoſtolicos fecerit, creaverit, conſtituerit, & declaraverit; ipſumque prædictorum Auditorum Collegium in locum Subdiaconorum, per eum, ut præfertur ſuppreſſorum, & abolitorum, cum eodem omnino ooere aſſiſtendi, & inſerviendi Nobis, & pro tempore exiſtenti Romano Pontifici in quibuſvis functionibus Pootificiis, ad quod dicti Subdiaconi ante officiorum ſuorum ſuppreſſionem, & extin-

Alexan. VII. Auditores S. Rotæ creavit Subdiaconos Apoſtolicos in locum Collegii ſuppreſſi dd. Subdiaconorum quibuſdam exceptis redditibus, & emolumentis.

extinctionem, ut præfertur factas quomodolibet tenebantur, & obligati erant, & cum omnibus, & ſingulis honoribus, prærogativis, præcedentiis, & præeminentiis, quæ de jure, & ex Conſtitutionibus, & Indultis Apoſtolicis, ut præfertur, ſuppreſſis, & abolitis, illorumque Collegio ante ſuppreſſionem, & abolitionem hujuſmodi competebant, quibuſdam tamen redditibus, & emolumentis exceptis, motu ſuo proprio ſubſtituerit, & ſubrogaverit, indeque eiſdem Auditoribus cura, & cuſtodia Palliorum, quæ de Corpore Sancti Petri ſumpta in Conſiſtorio Patriarchis, Archiepiſcopis, & nonnullarum Eccleſiarum inſignium uſu Pallii hujuſmodi gaudentium Epiſcopis diſtribui ſolent, incumbat.

Dictis Auditoribus committit cuſtodiam Palliorum.

§.5. Ratio poſtulat, ut qui ſentit onus, ſentiat, & commodum, Nos proviſionem ſcutorum octo monetæ, quæ idem Alexander prædeceſſor intuitu curæ, & Cuſtodiæ prædictarum uſque ad ſuum beneplacitum Canonicis Altariſtis Sancti Petri pro tempore exiſtentibus in ſingulos menſes aſſignaverat, ex nunc Collegio Auditorum prædictorum perpetuo aſſignamus, applicamus, & appropriamus: mandantes dilectis filiis Proviſoribus Montis Pietatis, ut deinceps in perpetuum dictam proviſionem octo Scutorum ſingulis menſibus juxta formam, & tenorem Chirographi dicti Alexandri prædeceſſoris ſub die 19. Martii anni Domini 1658., illiuſque confirmationis, quorum tenorem præſentibus pro expreſſis haberi volumus, emanatorum, non amplius Canonicis Altariſtis S. Petri pro tempore exiſtentibus, ſed Collegio Auditorum prædictorum ſolvant, itaut Altariſtis menſtrua proviſio prædictorum octo ſcutorum non amplius proveniat, nec ab ipſis ratione Curæ, & Cuſtodiæ Palliorum prædictorum, vel ſub quovis alio prætextu, aut colore prætendi, vel exigi poſſit, ſed Collegio Auditorum prædictorum obveniat, & cedat, illique perpetuo aſſignata, applicata, & appropriata ſit, & eſſe cenſeatur tenore præſentium, per quas Ven. Fratri noſtro Archiepiſcopo Sebaſten. moderno Canonico Altariſtæ, cui, donec officium, ſeu Beneficium Altariſtæ hujuſmodi obtinuerit, prædicta proviſione octo ſcutorum frui, & gaudere permittimus, quoad emolumentum prædictum præjudicare non intendimus.

Pontifex menſtrua ſcuta 8., quæ ratione hujuſce Cuſtodiæ dabantur Canonicis Altariſtis S. Petri applicat Collegio Auditorum S. Rotæ.

Canonico Altariſtæ exiſtenti d. proviſionem permittit donec officium, ſeu beneficiū exerceat.

§.6. Ac omnes, & ſingulos juris, & facti, necnon ſolemnitatum quarumcumque, tam ex juris Canonici, & Conſtitutionum Apoſtolicarum præſcripto, quam alias quomodolibet in ſimilibus, & de neceſſitate obſervandarum, & alios quoſcumque, etiam quantumvis magnos, formales, incognitos, & inexcogitabiles defectus, ſi qui in præmiſſis, & eiſdem partibus, vel eorum aliquo, vel earum parte principaliter, vel acceſſorie, antecedenter, vel conſequenter, aut concomitanter, vel alias quomodolibet intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, pleniſſime, & ampliſſime ſupplemus, ſanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

Omnes defectus, & ſolemnitates ſupplet.

§.7. Decernentes ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, quacumque ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digna, etiamſi in præmiſſorum, vel eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes quomodolibet illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarunt adductæ, ſpecificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut alias ex alia quacumque quantumvis juſta, pia, juridica, privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauſo, & enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ac nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quomodolibet, quantumvis magno, formali, ſubſtantiali, aut inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, limitari, aut in controverſiam vocari, aut adverſus illa aperitionis oris, & reſtitutionis in integrum, aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, vel impetrato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, & extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe.

Mandat nulla ex cauſa hujuſmodi literas poſſe impugnari, & invalidari.

Prohibet impetrari aperitionem oris, aut reſtitutionem in integrum.

§.8. Sed præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dictis Auditoribus, illorumque Locumtenentibus, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; nec ſub quibuſvis ſuſpenſionibus perpetuis, vel ad tempus derogationibus, revocationibus in contrarium factis, vel faciendis minime comprehendi, neque illis derogari poſſe, niſi eorumdem Auditorum, vel Locumtenentium ad id acceſſerit aſſenſus. Sicque, & non alias in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Præſidentes, Clericos, Auditorem, Theſaurarium, & Commiſſarium generales, alioſque Officiales, & Miniſtros, cæteroſque quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandat illis derogari non poſſe niſi dd. Auditorum accedat aſſenſus.

Decretum irritans.

§.9. Quocirca pro tempore exiſtentibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ViceCancellario, & Datario, ac Curiæ cauſarum Cam. Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes, ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Auditorum, Locumtenentium, ſeu alicujus eorum deſuper fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacioris defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eos, & eorum quemlibet, confirmatione, adjunctione, innovatione, conceſſione, indulto, ampliatione, aſſignatione, applicatione, approbatione, ſuppletione, ſanatione, abolitione, decreto, ac aliis præmiſſis pacifice frui, & gaudere; non permittentes, per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, contradictores, & rebelles per cenſuras Eccleſiaſticas, ac alia juris remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato adhoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſecularis.

Executores deſignat.

§.10. Non obſtan. quatenus opus ſit piarum memoriarum Simmachi, & Pauli II. Pauli IV., & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, ac rec. mem. Pii Papæ IV. prædeceſſoris pariter noſtri, de gratiis qualecumque

Derogat contrariis.

Digitized by Google

que intereſſe dictæ Cameræ concernentibus, in eadem Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut ipſas præſentes literas ibidem præſentari, admitti, & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, necnon noſtræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non tollendo jure quæſito, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis editis, & edendis, necnon etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, & perpetuis indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, &

Etiamſi ſpecialem mentionem requirant.

formis, & cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis in contrarium præmiſſorum per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos, & Sedem Apoſtolicam, cum quibuſvis clauſulis, & decretis etiam iteratis vicibus, Secretariis Apoſtolicis, ac Cancellariæ, & Cameræ Apoſtolicarum Officialibus, ac de communi, & annata, ac plumbo, necnon de quibuſvis aliis emolumentis Participantibus, & quibuſcumque aliis quocumque nomine nuncupentur, & dignitate, ſeu, majoritate prefulgeant in genere, vel in ſpecie, ſeu eorum Collegiis, & in actu eorum erectionis conceſſis approbatis, & innovatis, & inpoſterum concedendis, & innovandis: quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illarum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia cauſa, exquiſita forma adhoc ſervanda foret, ac in eis caveatur expreſſe, quod illis nullatenus, ac ſine conſenſu intereſſe habentium derogari poſſit, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & & forma in illis tradita, obſervata exprimerentur, & insererentur præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, harum ſerie, motu, ac ſcientia ſimilibus expreſſe derogamus. Necnon omnibus illis, quæ in literis eiſdem Auditoribus, & Locumtenentibus, ſeu eorum Collegio voluerunt dicti prædeceſſores non obſtare, quæ pro repetitis habeantur, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 11. Volumus autem, quod earumdem præſentium tranſumptis eadem prorſus fides in Judicio, & extra, ac alias ubicumque adhibeatur, quæ adhiberetur originalibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Per præſentes autem non intendimus illa, quæ per Concilii Tridentini decreta, & alias poſteriores Conſtitutiones Apoſtolicas ſpecifice revocata ſunt in aliquo approbare. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, confirmationis, adjunctionis, innovationis, conceſſionis, Indulti, ampliationis, aſſignationis, applicationis, approbationis, ſuppletionis, ſanationis, abolitio-

Sanctio pœnalis.

nis decreti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Edita die 19. Dec. 1671.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo primo. Quartodecimo Kalen. Jan. Pontificatus noſtri anno primo.

Locus ✠ plumbi.

XLIX.

Confirmatio Decretorum S. R. E. Cardinalium de revocandis attentatis a Fratribus Excalceatis Eremitarum Ordinis S. Auguſtini in Luſitania circa Juriſdictionem Procuratoris Generalis, & novorum Conventuum erectionem.

Declarationem Decretorum circa materiam, de qua in rubrica editorum, habes Conſtit. hujus Pontif. Ex injuncto infra.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1671.

Ad futuram rei memoriam.

ALias emanarunt a Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium a nobis ſpecialiter deputatorum Decreta tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Referuntur Decreta Cardinalium.

§. 1. Cum Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum S. Auguſtini in Regno Luſitaniæ Monaſterium Sanctiſſimæ Conceptionis, in quo degunt, erectum pro cura Monialium ejuſdem Ordinis a juriſdictione Patris Prioris Generalis totius Ordinis hujuſmodi exemerint, & Congregationi Excalceatorum Hiſpaniæ ſubjecerint, Novitios ad habitum admiſerint, & nova Monaſteria ibidem erigere, ac fundare intenderent, pendente controverſia ſuper hujuſmodi re in Sacra Congregatione Eminentiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita: & Procurator Generalis totius Ordinis prædicti inſtiterit revocari præfata omnia, utpote attentata, & hujuſmodi novas erectiones, ac fundationes dictis Fratribus Excalceatis interdici, ac prohiberi. Quapropter Congregatio nonnullorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ad ſupradictas preces examinandas a Sanctiſſimo Domino Noſtro ſpecialiter deputata, auditis pluries rationum momentis tam in facto, quam in jure per utramque partem allatis, die 26. Septembris 1670. cenſuit revocanda eſſe attentata prædicta: nullum jus competere Fratribus Excalceatis Hiſpaniæ ſuper illo Monaſterio Ulyſſipone erecto pro cura Monialium: neque eſſe locum diſmembrationi a Religione. Et die quinta Decembris ejuſdem anni 1670. cenſuit, non eſſe locum erectioni novorum Conventuum Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sancti Auguſtini in Regno Luſitaniæ: ac propterea illos erigi aut fundari, tenore præſentis Decreti prohibuit. Et prædictis Fratribus Excalceatis circa ſupraſcriptam controverſiam perpetuum ſilentium impoſuit. M. Card. Ginettus.

Quæ Pontif. approbat, ac confirmat.

§. 2. Cum autem ſicut dilectus filius Hieronymus Valvaſorius Prior Generalis dicti Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini nobis nuper exponi fecit, ipſe Decreta hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Hieronymi Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum

ctum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clauſulæ præſervativæ.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, ac fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari.

Clauſula ſublata.

§. 4. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executoris deputatio.

§. 5. Quocirca Venerabili Fratri Franciſco Archiepiſcopo Sidonien. moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, aut alios ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte in præmiſſis intereſſe habentium, ſeu alicujus eorum deſuper fuerit requiſitus, ſolemniter publicans, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra illos, & eorum quemlibet præſentium literarum, & in eis contentorum eorumdem commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittens illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Congregationis Fratrum Excalceatorum Hiſpaniæ, & Ordinis hujuſmodi etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. An. 1. die 28 Jan.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 28. Januarii 1671. Pontificatus noſtri anno Primo.

L.

Confirmatio declarationis S.R.E. Cardinalium de cultu Immemorabili Beatæ Ludovicæ, & caſu a Decretis Urbani VIII. excepto, uti, & de Miſſa, & Officio in honorem dictæ Beatæ die 31 Januarii in Eccleſia S. Franciſci Fratrum Minorum Tranſtyberina recitandis.

Conſimile Indultum conceſſit in honorem Ferdinandi III. Regis Caſtellæ hic idem Pont. infra Conſtit. Glorioſiſſimos.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

AGrum Eccleſiæ, quem excolendum ab æterno agricola accepimus, nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis gravitate pollentem, nunc etiam conjugii fructibus redundantem pio mentis affectu conſiderantes, glorioſa Sanctarum Viduarum, quæ non humanum, ſed divini ſpiritus depromptum infuſione Apoſtolicum conſilium ſecutæ, cogitarunt quæ ſunt Domini, ut eſſent ſanctæ corpore, & ſpiritu, ac in Deum ſperarent inſtantes obſecrationibus, & orationibus die, ac nocte, merita condignis honoribus celebranda eſſe cenſemus, & proinde tendentia in id ipſum Chriſtifidelium præſertim hujus Almæ Urbis noſtræ, ex qua bonorum operum exempla in omnes Chriſtiani orbis partes aſſidue promanant, vota libenter exaudimus; ſicuti matura deliberatione prævia ſpirituali fidelium conſolationi, atque ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur.

Cauſa Indulti.

§. 1. Cum itaque, ſicut dilecti filii Senatus, Populuſque Romanus Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi Beatam Ludovicam Viduam Concivem ſuam Tertii Ordinis S. Franciſci ex vetuſtiſſima Albertoniorum gente claris natalibus ortam non minus pietate, quam munificentia, pretioſum Calicem, & Cereos quotannis die 31. Januarii, qua obdormivit in Domino Eccleſiæ S. Franciſci in regione Tranſtyberina dictæ Urbis ſitæ Fratrum Minorum Ordinis ejuſdem S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, in qua Venerabile ejuſdem Beatæ Ludovicæ corpus requieſcit, offerendo, per longiſſimi temporis decurſum coluerint, & in ipſo Pontificatus noſtri primordio Nobis humiliter ſupplicaverint, ut cauſam Canonizationis memoratæ Beatæ Ludovicæ ad effectum probandi ejus cultum immemorabilem Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum committere de benignitate Apoſtolica dignaremur:

§. 2. Nos vero eorumdem exponentium deſiderio paterna clementia annuentes, commiſſionem cauſæ hujuſmodi manu noſtra ſignaverimus, & in illius vim peculiaris proceſſus in Curia ſervatis ſervandis fabricatus fuerit, eoque per dilectum filium noſtrum in Urbe prædicta Vicarium in ſpiritualibus generalem recognitio emanaverit ab eodem Vicario ſententia ſuper caſu excepto, ac deinde prædicta Cardinalium Congregatio re acriter, & mature diſcuſſa, ſententiam hujuſmodi confirmaverit, ac de cultu immemorabili dictæ Beatæ Ludovicæ, & caſu excepto a Decretis felic. record. Urbani PP. VIII. prædeceſſoris noſtri conſtare declaraverit:

§. 3. Hinc

Declarat, ut in rubrica.

§.3. Hinc eſt, quod Nos piis, enixiſque Senatus, & Populi prædictorum precibus favorabilem aſſenſum quantum cum Domino poſſumus præbere cupientes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, declarationem a memorata Cardinalium Congregatione factam, ut præfertur, quod ſcilicet de cultu immemorabili dictæ Beatæ Ludovicæ, & caſu excepto a Decretis prædicti Urbani prædeceſſoris conſtet, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

§.4. Præterea ut de eadem Beata Ludovica quotannis die 31. Januarii in prædicta Eccleſia S. Franciſci de Urbe Officium recitari, & Miſſa etiam a Sacerdotibus eo die ad Eccleſiam hujuſmodi confluentibus celebrari de Communi, nec Virginum, nec Martyrum juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo concedimus, & indulgemus.

Derogatio cæterariorum.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. Ang. die 28. Jan.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Januarii 1671. Pontificatus noſtri Anno primo,

---

L I.

Indultum de celebranda Miſſa, & Officio in honorem Ferdinandi III. Regis Caſtellæ, & Legionis per Regna Hiſpaniæ, & omnes ejus ditiones, oti & in Eccleſia SS. Jacobi, & Ildephonſi de Urbe nationis Hiſpanorum die 30. Maji ſub ritu duplici recitando.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1671.

Procemium.

GLorioſiſſimos cœleſtis Hieruſalem Cives, illos præſertim, qui in diebus peregrinationis ſuæ, tametſi in rerum humanarum ſublimitate poſiti eſſent, non ſperarunt in lubrico divitiarum, nec in Regiæ potentia dignitatis, ſed magna illa virtute humilitatis, qua fit, ut omnia terrena cacumina temporali nobilitate nutantia non humano uſurpata faſtu, ſed divina gratia donata celſitudo tranſcendat, ſolidati bellarunt bella Domini, & unico illi fundamento, quod eſt Chriſtus Jeſus, innixi, ſuperædificarunt aurum, argentum, lapides pretioſos, manentiſque operis mercedem in æternæ ſalutis ſtabilitate accipere meruerunt, congruis honorum, laudumque preconiis in terris celebrandos eſſe meritò cenſemus, ac proindè flagitantia ad ipſum Regum orthodoxorum non minus pietatis, aliarumque Chriſtianarum virtutum, quàm Regii faſtigii ſplendore fulgentium vota paterno affectu exaudimus, ſicut ad Eccleſiæ Catholicæ decus, ſpiritualemque fidelium populorum ædificationem, atque devotionem fovendam, & promovendam conducibile in Domino fore arbitramur.

S. Cong. Cardinalium quid decernet.

§.1. Cum itaque aliàs, videlicet, die 29. Maii 1655. Congregatio tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium ſacris Ritibus Præpoſitorum ex deductis in proceſſu auctoritate Apoſtolica confecto ſuper caſu excepto declaraverit, de illo conſtare ex cultu exhibito ſervo Dei Ferdinando III. Regi Caſtellæ, & Legionis cognomento Sancto per immemorabilem temporis curſum excedentem metam centum annorum ante Decreta fel. recor. Urbani Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri cum ſcientia, vel tolerantia Ordinariorum, & emanatum deſuper d. Congregationis Decretum recol. mem. Alexander Papa VII. etiam prædeceſſor noſter die 31. ejuſdem menſis approbaverit, & inter alia pleniſſimè conſtiterit de celebratione Miſſarum in honorem prædicti Servi Dei, prout de Sanctis celebrari ſolent, tam in Sacrario veteri, quam in Capella Beatæ Mariæ Regum nuncupata Metropolitanæ Eccleſiæ Hiſpalenſis ubi extat illius ſepulchrum:

Indultum, de quo in rubr.

§.2. Hinc eſt, quod Nos piis, enixiſque chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, ac chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Mariannæ earumdem Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus Genitricis, precibus nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segorbiæ, Cardonæ Regni Neapolitani Proregem, ac ejuſdem Caroli Regis apud Nos, & ſedem Apoſtolicam Oratorem ad præſtandam Nobis ipſius Caroli Regis nomine obedientiam miſſum ſuper hoc humiliter porrectis favorabilem aſſenſum, quantum cum Domino poſſumus, præbere cupientes, ut in omnibus Regnis Hiſpaniarum, & Ditionibus eidem Carolo Regi ſubjectis, & in Eccleſia SS. Jacobi, & Ildelphonſi de Urbe nationis Hiſpanorum de memorato Servo Dei Ferdinando Tertio Rege, Miſſa, & Officium de communi Confeſſorum non Pontificum ſub rito duplici juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani quotannis in perpetuum die 30. Maji, qua idem Servus Dei obdormivit in Domino, celebrari, & omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui ad horas canonicas tenentur, recitari libere, & licite poſſint, & valeant reſpective, authoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 7. Feb.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Februarii 1671. Pontificatus noſtri Anno primo.

LII.

Google

LII.

Edit. An. D. 1671.

Diverſæ Declarationes, & Ordinationes ſuper æqualitate in Abbatiis, aliiſque Officiis ſervanda inter Monachos Congregationis S. Bernardi Hiſpaniæ Ordinis Ciſtercien. ex locis citra, & ultra Montes Caſtellam Veterem a Nova ſeparantes, ſitis, reſpective oriundos.

Nunc primũ impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctæ nobis cælitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio exigit, ut paternam Religioſorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub laudabili vitæ Monaſticæ jugo mancipatorum curam gerentes, fœlici illorum regimini, & religioſæ tranquillitati, quantum nobis ex alto conceditur, providere ſatagamus. Cum itaque fel. rec. Clem. Papa IX. prædeceſſor noſter, ut opportunum malis, quæ ex nationalibos factionibus in Congregatione S. Bernardi Hiſpaoiæ Monachorum Ordinis Ciſtercien. enata erant, remedium adhiberet, per quaſdam ſuas io ſimili forma Brevis die 14. Octobris 1669. expeditas Literas, multa decreverit circa diſtributionem æqualem Abbatiarum, Officiorum Capitularium, & mutuam alternativam Generalatus prædictæ Congregationis inter Monachos oriundos ex terris ſitis citra, & ultra Montes Caſtellam Veterem, & Novam dividentes, prout in dd. Literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Clemens IX. conceſſit Cõgregationi Ciſtercien. Hiſpaniæ alternativam Generalatus, & æqualem diſtributionem Officiorum Capitularium

Preces d. Cõgregationis poſt ſuſceptas literas pro declarandis dubiis inde exortis.

§. 1. Exortis vero circa Literarum hujuſmodi intelligentiam nonnullis dubitationibus: dilecti filii Michael de Fuentes in Sacra Theologia Magiſter, Generalis Reformator, ac Joannes Aracho, Ludovicus Sanchez, Petrus de Guadalaxara, Antonius de S. Petro, Joſephus de Almonacid, & Benedictus de Oroſcho Diffinitores ejuſdem Congregationis in Monaſterio Palazioleníi Palentin. Diœceſis congregati pro celebrando Capitulo intermedio die 8. Maji 1670., eiſdem Literis debita cum veneratione, ac reverentia ſuſceptis, decreverint eſſe nobis humiliter ſupplicandum, ut dubitationes hujuſmodi noſtræ declarationis oraculo, dilucidare, ac decidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Hinc eſt, quod nos ſpecialem prædictis Reformatori Generali, ac Diffinitoribus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper Reformatione Ordinis Ciſtercien. deputatorum conſilio, quia in memoratis Clementis prædeceſſoris Literis habentur ſequentia verba: Concordiam autem præinſertam auctoritate, & tenore prædictis approbamus, & confirmamus ſub hac moderatione, ut omnes Dignitates Abbatiales, & omnia Officia tam intra, quam extra Capitulum Generale a Reformatore Generali d. Congregationis conferri ſolita diſtribuantur in æquali quantitate, & qualitate Religioſis ex utraque parte, ut ſupra diviſa oriundis, ita ut ſi ſint Vocales in numero pari, tot ſint ex una parte, quot ex alia, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus, atque decernimus præinſerta verba ita eſſe ab omnibus intelligenda, & obſervanda, ut omnia Officia Capitularia, quorum electiones celebrantur quolibet triennio ſive intra, ſive extra Capitulum Generale diſtribuantur æqualiter Religioſis oriundis ex terris ultra montes, & citra prædictos montes ſitis, taliter quod ſi prædicta Officia Capitularia, quorum electiones quolibet triennio celebrantur, ſint paria, tot habeant Monachi oriundi ex terris ultra montes, & Monachi oriundi ex terris citra montes ſitis, idest Officia Diffinitorum, & Procuratorum Generalium habeat una, & alia; ex terris ſitis ultra montes ſit unus Viſitator generalis, & unus Suppletor, alius Viſitator generalis, & alius Suppletor ex terris ſitis citra montes. Et ſi Promotor Fiſcalis ſit ex una parte ſic diviſa, Secretarius Capituli Generalis ſit ex alia.

Abſolutio a cenſuris.

Primum Dubium.

Declaratio.

§. 3. Præterea, quia in prædicta Congregatione ſunt triginta octo Abbatiæ Capitulares, quarum aliquæ conferuntur per electionem factam a Generali Reformatore, & Diffinitoribus, ut Salmanticenſis, Matritenſis, & Complutenſis, cætera alia per nominationem aliquorum Monachorum pro quolibet Monaſterio factam a prædictis Generali, & Diffinitoribus, & per electionem Monaſteriorum, ut ſtrictius ſervetur æqualitas in quantitate, & qualitate, quam in memoratis Literis decrevit idem Clemens prædeceſſor, declaramus ex prædictis triginta octo Abbatiis, ad novemdecim Abbatias promovendos eſſe Monachos oriundos ex terris ſitis ultra montes, & ad alias novemdecim Monachos oriundos ex terris citra montes memoratos ſitis.

Altera declaratio.

§. 4. Rurſus ut in qualibet Abbatiarum ſervetur æqualitas, declaramus prædictas triginta octo Abbatias Capitulares dividendas eſſe in tres Claſſes. Prima Claſſis ſit Abbatiarum Collegiorum, Artium, & Theologiæ, quæ ſunt ſex, videlicet Abbatia Salmanticenſis, Complutenſis, Matritenſis, Montis Romenſis, Bellomontenſis, & S. Martini de Caſtaneda, & quod ad tres Abbatias ex prædictis promoveantur Monachi oriundi ex terris ultra montes, & ad alias tres Monachi oriundi ex terris citra montes ſitis.

Quoad ſex Abbatias Theologiæ.

§. 5. Secunda Claſſis Abbatiarum, quæ nuncupantur *Matrices*, ſive *Monaſteriorum*, in quibus recipiuntur, educanturque Novitii, & emittunt Profeſſionem, & quod ſi prædictæ Abbatiæ fuerint pares, tot dentur Monachis oriundis ex una Terra, ut ſupra diviſa, quot oriundis ex alia; Si vero fuerint in numero impari, una Abbatia, in qua unus numerus alium excedat ad libitum Generalis, & Diffinitorum poſſit conferri, ſive Monacho oriundo ex una Terra, ſive ex alia, dummodo habeat qualitates juxta ſtatuta Congregationis requiſitas, ita tamen, ut ſi una vice conferatur Monacho oriundo ex terra ultra montes, alia vice conferatur Monacho oriundo ex terra citra Montes, & e contra ſi una vice conferatur Monacho oriundo ex terra citra Montes, alia vice conferatur Monacho oriundo ex terra ultra Montes, & ſic deinceps alternis vicibus.

Quoad Abbatias nuncupatas Matrices.

§. 6. Ter-

Digitized by Google

Quoad alias Abbatias, quæ Matrices non ſunt.

§.6. Tertia Claſſis Abbatiarum Monaſteriorum, in quibus non educantur Novitii, nec admittuntur ad profeſſionem, nec vulgo nuncupantur *Domus Matrices*, & quod ſi prædictæ Abbatiæ fuerint pares, tot Abbatias obtineant oriundi ex terris ultra Montes, ac citra Montes conſtitutis. Si vero impares fuerint, una Abbatia, in qua numerus Abbatiarum excedit alium, pro libito Generalis, & Diffinitorum detur Monacho alias habili, ſive oriundo ex una terra, ſive ex alia, ſervato tamen ordine alternativæ ut ſupra proxime dictum eſt in matricibus, & dummodo æqualitas in diſtribuendis Abbatiis taliter ſervetur, ut ex triginta octo Abbatiis ſupra memoratis novemdecim diſtribuantur Religioſis oriundis ex una parte, & aliæ novemdecim Religioſis ex alia parte, ut ſupra in memoratis literis diviſa.

Vacante Generalatu vel Abbatia, aut Officio ante Capitulum, quomodo ſit providendum

§.7. Inſuper declaramus, quod ſi in decurſu triennii vacaverit per mortem, aut aliam ob cauſam dignitas Generalatus, aut aliqua Abbatia Capitularis, vel Officium Diffinitoris, aut aliud quodlibet Officium Capitulare ex iis, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, ad dignitatem Generalatus, Abbatiæ, vel Officii Capitularis ſic vacantis promoveri debet Monachus oriundus ex eadem terra ſic diviſa, ut erat ille, ob cujus mortem, promotionem, renunciationem, aut privationem, talis dignitas, Abbatia, vel Officium Capitulare vacaverit, ita tamen, ut ſic promotus durare debeat pro reſiduo temporis dumtaxat, quod ſupererat ei, in cujus locum fuerit ſuffectus.

Abbatia de Palazuolos nō cadit inter alias æqualiter dividendas.

§.8. Ulterius declaramus Abbatiam Monaſterii de Palazuolos non eſſe annumerandam pro computando numero æquali Abbatiarum, quæ in æquali quantitate, & qualitate diſtribuendæ ſunt Religioſis ex utraque parte ſic diviſæ oriundis, cum Generalis Reformator, qui eſt Abbas Palazuolen., non habeat ſuffragium in Capitulo Generali, nec componat numerum vocalium cum cæteris Abbatibus, & Capitularibus pro celebrando Capitulo Generali: Generalemque Reformatorem poſſe pro libito Monachum habilem, quem maluerit, in Priorem Monaſterii de Palazuolos eligere ſive ex hac, ſive ex illa terra in literis ſupradictis diviſa oriundum, cum Prior Palazuolenſis numerum parem, cum aliis Capitularibus, qui vocem habent in Capitulo ratione Abbatiarum, & Officiorum, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, non componat, ſed numerum imparem conſtituat.

Item nec Prioratus.

Cæterum ſi una vice Prior eligatur oriundus ex terra ultra Montes, alia vice eligi debeat ex terra citra Montes, & e converſo, ſervato ſemper ordine Alternativæ.

Abbas Monaſterii S. Annæ qualis eſſe debeat.

§.9. Ad hæc decernimus, ut triennio, quo Generalis Reformator eligitur ex terris ſitis citra Montes, Abbas Monaſterii Matritenſis S. Annæ ſit oriundus ex alia parte diviſa, ſcilicet ex terris ultra Montes ſitis: & e contra, quando Generalis Reformator oriundus fuerit ex terris ſitis ultra Montes, Abbas prædicti Monaſterii Matriten. oriundus eſſe debeat ex terris citra Montes conſtitutis.

Sanctio pœnalis contra Monachos inobedientes.

Si quis vero Monachorum contra præſentium tenorem quidquam facere, vel attentare præſumpſerit, pœnam privationis vocis activæ, & paſſivæ eo ipſo abſque alia declaratione incurrat.

Præceptum S. Obedientiæ pro obſervantia harum declarationum.

§.10. Volumus autem, ac præcipiendo mandamus, ut in proximo immediato Capitulo Generali omnes Capitulares, antequam ad aliquam electionem procedant, jurent ſuper ſancta Dei Evangelia obſervare memoratas literas Clementis prædeceſſoris, ac præſentes noſtras, & tam illæ, quam præſentes collocentur inter diffinitiones juratas, & futuris temporibus in ſingulis Capitulis Generalibus celebrandis omnes Capitulares jurejurando ſe adſtringant ad illarum obſervantiam ante quamlibet electionem ut moris eſt, jurare diffinitiones, quæ in d. Congregatione nuncupantur *jurata*.

Decretum irritans.

§.11. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illos, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deſignat executorem.

§.12. Quocirca Venerabili Fratri Epiſcopo Salmanticen. præſentes committimus, & mandamus, ut Capitulo Generali in dicta Congregatione proxime celebrando auctoritate Apoſtolica præſideat, ac per ſe, vel per alium, ſeu alios, eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte intereſſe in præmiſſis habentium, ſeu alicujus eorum deſuper fuerit requiſitus, ſolemniter publicans, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat eadem auctoritate noſtra illos, & eorum quemlibet præſentium literarum, & in eis contentorum hujuſmodi commodo, & effectu pacifico frui, & gaudere, non permittens illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari: Contradictores quoſlibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Contrariis derogat.

§.13. Non obſtan. rec. me. Bonifacii PP. VIII. prædeceſſoris pariter Noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Congregationis, & Monaſteriorum, ac Ordinis hujuſmodi, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & expreſſe ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore

M per-

Digitized by Google

permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.14. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 14. Februar. 1671. Pontificatus noſtri Anno primo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium in lib. Menſis Februarii part. 2. fol. 202.

LIII.

Conceſſio, & extenſio Indulgentiarum Confratribus, & Conſororibus Confraternitatum Sanctiſſimi Roſarii conceſſarum, ad omnes etiam non Confratres, aut Conſorores, dummodo Miſſæ, & Proceſſioni de Roſario celebrandæ, & quolibet menſe faciendæ interſint.

Plures Summi Pontifices Indulgentias ſimiles huic Confraternitati conceſſerunt, ut videre poterit in Repertorio verbo Confraternitas Roſarii.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CŒleſtium munerum Theſauros, quorum diſpenſationem humilitati noſtræ commiſit Deus fideli, prudentique liberalitate libenter erogamus, ſicut pia ſublimium perſonarum regali faſtigio, ac multiplici virtutum decore ſplendentium, eximiaque in Nos, & hanc Sanctam Sedem devotione conſpicuarum vota poſtulant, & Nos ad augendam, fovendamque fidelium pietatem profuturum in Domino arbitramur.

Supplicatio.

§.1. Itaque piis, & devotis chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, ac chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Mariannæ earumdem Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus genitricis, nomine Nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segorbiæ, & Cardonæ Regni Neapolis Proregem, ac dicti Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem ad præſtandam Nobis ejuſdem Caroli Regis nomine obedientiam miſſum, humiliter porrectis ſupplicationibus paterno affectu annuere cupientes, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis Sacerdotibus ſæcularibus, vel regularibus, quibus Miſſam de Sanctiſſimo Roſario juxta Conſtitutiones, & Decreta dictæ Sedis celebrare licet, Miſſam hujuſmodi de cætero celebraturis, nec non omnibus, & ſingulis Fratribus, & Monialibus, etiam Tertiariis Ordinis Prædicatorum, ſeu Sancti Dominici, ac Confratribus, ac Conſororibus quarumcumque Confraternitatum ejuſdem Sanctiſſimi Roſarii, tam hactenus erectarum, quam in futurum quandocumque erigendarum, & ubicumque locorum exiſtentium, qui vere pœnitentes, & confeſſi, vel ſaltem confitendi propoſitum habentes, Miſſæ de Roſario hujuſmodi, ut præfertur celebrandæ devote interfuerint, ibique pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua vice id egerint, ut omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes conſequantur, quas Confratres, & Conſorores dictarum Confraternitatum totum Roſarium recitando ex conceſſione dictæ Sedis conſequuntur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Præterea omnibus, & ſingulis præfatis, qui Miſſam de Roſario ſicut permittitur celebrare, vel audire conſueverint, ſi vere pœnitentes, & confeſſi ac Sacra Communione refecti, ut præfertur oraverint, ut quolibet menſe eaſdem pariter indulgentias, ac peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes conſequantur, quas conſequuntur Confratres, & Conſorores præfatarum Confraternitatum, qui proceſſioni Sanctiſſimi Roſarii hujuſmodi prima Dominica cujuslibet menſis interſunt, utque omnes, & ſingulæ indulgentiæ, ac peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes hujuſmodi animabus fidelium defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum ſuffragii applicari poſſint auctoritate, & tenore præfatis concedimus pariter, & indulgemus. Innovat, & confirmat prout in rubrica.

Contrariis derogat.

§.2. Non obſtan. noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Tranſumptorum fides.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur in judicio, & extra illud, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 1. die 16. Febr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Februarii 1671. Pontificatus noſtri Anno primo.

LIV.

Indultum de celebrando feſto, & recitando Officio Sancti Didaci Confeſſoris die 13. Novembris, ob impeditam diem 12. ejuſdem menſis, in quo idem feſtum, & Officium celebrari, & recitari conſueverat.

Sanctorum Catalogo adſcripſit Didacum, eique Officium, & Miſſam decrevit Sixtus V.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa Indulti.

CUM ſicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, dudum fel. rec. Sixtus V., & Clemens VIII. Romani Pontifices prædeceſſores noſtri Officium, & Feſtum Sancti Didaci Confeſſoris dicti Ordinis profeſſoris quotannis die 12. Novembris celebrari, & recitari conceſſerint, prout

in

in eorum literis deſuper expeditis uberius continetur: dicta vero dies 12. Novembris Officio S.Martini Papæ, & Martyris impedita reperiatur. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Indultum, de quo in rubr.

§.2. Nos igitur ad ea, quæ Sanctorum venerationem concernunt favorabiliter intendentes, ac prædicti Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, benigne annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium tantum conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes. Necnon prædictorum Sixti, & Clementis prædeceſſorum literarum hujuſmodi tenores præſentibus pro pleno, & ſufficienter expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut de cætero Feſtum, & Officium Sancti Didaci Confeſſoris annis ſingulis die decima tertia ejuſdem Menſis Novembris ſub ritibus, & formis, ac a perſonis, quibus id per literas prædictas conceſſum fuit, & alias in omnibus, & per omnia juxta earumdem literarum formam, & tenorem celebrari, & recitari reſpective libere, & licite poſſint, & valeant auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Clauſulę pręſervativę.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit pleniſſime ſuffragari.

Clauſula ſublata.

§.4. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio.

§.5. Non obſtantibus, quoad ea, quæ præſentibus ſunt contraria prædictis Sixti, & Clementis prædeceſſorum literis, nec non omnibus, & ſingulis illis, quæ in eis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. Ann. die 27. Febr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 27. Februarii 1671. Pontificatus noſtri Anno primo.

L V.

Confirmatio Conſtitutionum Pii IV., & Gregorii XIII. de pœnis Monachis Montis Oliveti, Ordinis S.Benedicti infligendis, qui munus Abbatis poſtulant, aut ad idem, vel alia munera publica per favores Principum, aut aliorum aſpirant.

Ne pluries dicta otioſe repetam: vide, quæ annotata ſunt ad Conſt. ſeqq. infra hujus Pontificis.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

§.1. EXponi Nobis fecit dilectus Filius Procurator Generalis Congreg. Montis Oliveti Monachorum Ordinis S. Benedicti, quod licet per Conſtitutiones dictæ Congregationis caveatur expreſſe, *ut qui munus Abbatis poſtulaverit, eo cenſeatur ipſo jure excluſus: ſimiliter & ii, pro quibus poſtulatum fuerit, in pœnam inhabilitationis incurrant*, juxta quaſdam fel. record. Pii Papæ Quarti Prædeceſſoris literas in forma Brevis die 2. Junii 1565. expeditas, multaque alia in dictis Conſtitutionibus ad excludendum ambitum diſponantur: Et in eiſdem Conſtitutionibus inſertæ reperiantur quædam rec. mem. Gregorii Papæ XIII. prædeceſſoris noſtri literæ, quarum initium, *Cum nihil ita alienum &c.* per quas ſub pœna excommunicationis ac privationis officiorum, perpetuæque ad illa inhabilitatis prohibetur cuicumque Monacho cujuſvis gradus, & præeminentiæ exiſtat, ne favores exterorum ad Prælaturas, aliave quæcumque majora, vel minora d. Congregat. munera aſſequenda procuret. Nihilominus nonnulli ejuſdem Congregationis Monachi, & Abbates aditum ſibi ad Prælaturas, & munera publica Congregat. hujuſmodi exterorum favoribus facere ſatagunt, non ſine maxima ipſius Congregat. perturbatione. Quare dictus Procurator Generalis de conſilio, & aſſenſu dilecti filii noſtri Cæſaris tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. Eccl. Presbyteri Cardinalis Fachenetti nuncupati, & Congregationis prædictæ apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Confirmatio, de qua in rubrica.

§.2. Nos igitur conſiderantes, quod nemo debet ſibi aſſumere honorem, niſi vocatus a Deo tanquam Aaron, ac proinde ambitionis hujuſmodi pernicioſum malum a prædicta Congregatione omnino excludere cupientes, dictumque Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatos exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Conſtitutiones memoratæ Congregationis ad excludendum ambitum, ſicut præmittitur factas, necnon prædictas Pii, & Gregorii prædeceſſorum literas Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Præceptum de obſervando.

§.3. Ut autem præmiſſa firmius, atque inviolabilius obſerventur: volumus ut dilecti filii moderni, & pro tempore exiſtentes Abbas Generalis, & alii ex Diffinitorio, ac Procurator Generalis dictæ Congregationis pœnas in Conſtitutionibus, & literis ſicut præmittitur, confirmatis, & innovatis impoſitas contra tranſgreſſores irremiſſibiliter exequatur: alioquin ſi ea in re negligentes fuerint, poſtquam eis clare conſtiterit, ambitioſos hujuſmodi Monachos, vel Abbates,

Digitized by Google

dices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obſtant. præfatis Urbani prędeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, d. Congregationis, ejuſque Provinciarum, ac Monaſteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad pręmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. R. An. 1. die 27. Feb.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Febr. 1671. Pontificatus noſtri Anno Primo.

LVII.

Declaratio, in qua omne Jus prætenſum ſuper Monaſterio Fratrum Excalceatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Ulyſſipone erecto Fratribus Excalceatis Hiſpaniæ tollitur, & erectio novorum Conventuum d. Ordinis in Regno Luſitanię prohibetur.

Nonnulla circa materiam, de qua in rubrica emanarunt decreta Sac. Congregationis Cardinalium negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, quorum confirmationem habes ſupra in Conſtit: hujus Pontificis 49. Alias.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Paſtoralis ſolicitudinis munere enatas inter Religioſos viros controverſias, ne fraternæ charitatis ſerenitatem conturbent, dirimere ſtudemus, ſicut æquitati, & juſtitiæ conſentaneum eſſe in Domino arbitramur.

Cauſa declarationis.

§.1. Cum itaque (ſicut accepimus) dilecti filii Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini in Regno Luſitaniæ Monaſterium Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ in quo degunt, erectum pro cura Monialium ejuſdem Ordinis a juriſdictione dilecti etiam filii Prioris Generalis totius Ordinis hujuſmodi exemerint, & Congregationi Excalceatorum Hiſpaniæ ſubjecerint; Novitios ad habitum admiſerint, & nova Monaſteria ibidem erigere, ac fundare prætenderint, pendente controverſia ſuper hujuſmodi re in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, dilectus vero filius Procurator Generalis totius Ordinis prædicti inſtiterit, revocari prædicta omnia, utpote attentata, & hujuſmodi novas erectiones, & fundationes d. Fratribus Excalceatis interdici, ac prohiberi.

Omnia geſta per hos Fratres attentata revocantur.

§.2. Hinc eſt, quod Nos, habita relatione ſententiæ Congregationis nonnullorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium ſuper hoc negotio a Nobis ſpecialiter deputatorum, qui rationum momenta tam in facto, quam in jure per utramque partem allata pluries audiverunt, controverſiæ hujuſmodi finem imponere cupientes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine attentata prædicta revocanda eſſe, nullumque jus competere Fratribus Excalceatis Hiſpaniæ ſuper illo Monaſterio Ulyſſipone erecto pro cura Monialium; neque eſſe locum diſmembrationi illius a Religione, nec eſſe locum erectioni novorum Conventuum Fratrum Diſcalceatorum Ordinis S. Auguſtini in Regno Luſitaniæ tenore præſentium decernimus, & declaramus, ac propterea illos erigi, aut fundari, harum ſerie prohibemus, & prædictis Fratribus Excalceatis circa ſupraſcriptam controverſiam perpetuum ſilentium imponimus.

Clauſulę præſervativæ.

§.3. Decernentes, easdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod præfati Fratres Excalceati, ſeu alii quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, ſeu ex alia quacumque cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet etiam formali, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut ad terminos juris reduci, ſeu in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſas pręſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari, & illis reſpective in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

Ita judicari manda.

§.4. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutorem deputat.

§.5. Quocirca Venerabili Fratri Franciſco Archiepiſcopo Sidonien. moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro, & dictæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio per præſentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel per alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi

& quan-

& quando opus fuerit, & quoties pro parte intereſſe in præmiſſis habentium, ſeu alicujus eorum deſuper fuerit requiſitus, ſolemniter publicans, illiſque in eiſdem præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra illos, & eorum quemlibet præſentium literarum, & in eis contentorum hujuſmodi commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere. Non permittens illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Contraria removet.

§.6. Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi prædeceſſoris noſtri de una & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Ordinis, & Congregationis Fratrum Excalceatorum hujuſmodi, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 1. die 27. Feb.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 27. Febr. 1671. Pontificatus noſtri Anno primo.

LVIII.

Nunc primum impreſ.

Decretum Sacræ Congregationis Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium, auctoritate Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis Papæ editum de Canonicis Regularibus Ordinis Sancti Auguſtini Congregationis Lateranen. ad Curam Animarum in Eccleſiis Secularibus exercendam non admittendis.

Motivum.

CUm fel. record. Gregorius XIII., aliique nonnulli Summi Pontifices ejus ſucceſſores ad regularem diſciplinam in Congregatione Canonicorum Lateranentium Ordinis S. Auguſtini magis magiſque firmandam Decretis ſuis mandaverint, ne dicti Canonici Curæ Animarum in Eccleſiis ſecularibus exercendæ juxta Conſtitutionem Innocentii III. rec. mem. incipien. *Quod Dei timorem &c.* cæteroquin capaces ad hujuſmodi Curam in prædictis Eccleſiis exercendam, admittantur, quorum Decretorum obſervantiam retinendam eſſe non ſemel declaratum fuit: aſſerentibus vero e contra quibuſdam dictorum Pontificum mentem haud fuiſſe, certa perpetua lege lata Innocentianam Conſtitutionem prorſus abrogare, ſed immo illorum Decreta, ſeu mandata cum ipſis expiraſſe, ac propterea pro diverſitate temporum diverſas forſan editas fuiſſe declarationes, & interpretationes, nec uniformem ſervatam praxim. Ideo ex prædictis non infrequentes dubitationes, & controverſiæ ſubortæ noſcuntur, ob quas religioſa quies perturbari facile poſſet, accuratius in hoc ſacro Ordine cuſtodienda, cum illius Apoſtolica Inſtituta primævam diſciplinæ, ac ſanctimoniæ antiquorum Clericorum imaginem, & ſymbolum referant, quibus ipſa naſcentis Eccleſiæ primordia florebant.

§.1. Quapropter ad hujuſmodi dubitationes explicandas, & controverſias definiendas, atque ut magis accurata diſquiſitione eorum Canonicorum ſpiritus, & vocatio dignoſcatur, qui dum in tranquillitate Montis Sion cæleſtium contemplatione ſuaviſſime paſcuntur, ad frangendum in valle lacrymarum panem parvulis (videlicet e Clauſtro ad regimen deſcenſuri Parochialium) invitantur. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum; & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, re mature examinata, atque audito P. Procuratore Generali dictæ Congregationis Lateranen., ſpeciali ſibi auctoritate per SS. D. N. Clementem Papa. X. vivæ vocis oraculo attributa declarat, atque decernit, ut in poſterum futuris perpetuis temporibus nemo ex Canonicis Regularibus Ordinis S. Auguſtini Congregationis Lateranenſis, quamvis non tranſlatus, ad Curam Animarum in Eccleſiis ſæcularibus, etiam de Jurepatronatus in perpetuum, ſeu ad tempus quocumque titulo exercendam, admittatur, niſi præter Abbatis Generalis licentiam, expreſſum quoque Sedis Apoſtolicæ Indultum accedat, quod juxta ſacrorum Miniſtrorum penuriam, & prout Animarum poſtulabit utilitas, in contingentibus caſibus concedetur, itaut quælibet collatio, inſtitutio, & deputatio in favorem hujuſmodi Canonicorum aliter facta irrita prorſus, atque inanis cenſeatur, & ſit; ac nulla etiam triennali longior poſſeſſio iiſdem ſuffragetur: Canonicus vero, cui ejuſmodi conceſſum fuerit Indultum, ad mentem præfati Innocentii III. (ſi commode fieri poſſit) ſocium unum ex ſuo Ordine, & Congregatione ſecum habeat cujus in iis, quæ Dei ſunt, & Regularis obſervantiæ, tam conſortio, quam ſolatio perfruatur.

Decretum S. Congregationis Epiſcoporum, & Regular. auctoritate Apoſtolica ſibi attributa factum, ne Canonici Regular. Lateranen. præficiantur Eccleſiis Sæcularibus Parochialibus abſque Indulto Sedis Apoſt.

Collationes, ſeu Inſtitutiones aliter factas irritat.

Canonicus cui erit conceſſum dictu Indultum habeat ſocium ejuſdem Ordinis. ſeu Congregationis.

§.2. Cæterum ſi forte aliqui ex prædictis Canonicis ante hujus Decreti promulgationem, ad Curam Animarum hujuſmodi Eccleſiis Parochialibus exercendam quoquo nomine, ſaltem cum licentia ſui Abbatis Generalis jam admiſſi reperiantur, eadem Sacra Congregatio itidem ſpeciali ſibi auctoritate per Sanctiſſimum D. N. attributam benigne indulget, ut illi (quatenus aliud non obſtet canonicum impedimentum) in hujuſmodi exercitio Curæ Animarum, juxta collationem, Inſtitutionem, ſeu Deputationem per ipſos jam obtentam licite valeat (Socium juxta prædicta ſecum habendo) continuare.

Admiſſi ad curam animarum in Eccleſiis Sæcularibus ante promulgationem hujus Decreti in ea valent continuare ſecum habendo ſocium ejuſdem Inſtituti.

§.3. Non obſtantibus quoad ſupradicta omnia, & ſingula in præſenti Decreto contenta ſupradicta Conſtitutione Innoc. III., aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam neceſſario, & individue exprimendis, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, formula profeſſionis in eo Ordine, & Congre-

Derogat quibuſcumque contrariis, & etiam formulæ Profeſſionis.

Digitized by Google

gregatione emitti ſolitæ, conſuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque Indultis, & Privilegiis, etiam in corpore Juris clauſis, aut ex cauſa, & titulo oneroſo ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis; necnon irritantibus Decretis, etiam motu proprio, & certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extentionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma, ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plene expreſſis habens, quibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur (illis alias in ſuo robore permanſuris) eadem Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate ſpecialiter, & expreſſe derogat, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Etiam habentibus derogatoriis derogatoriarum, & requirentibus ſpecialem, & individualem mentionem.

§.4. Et ne præmiſſorum ignorantia a quoquam prætendi poſſit, voluit eadem Sac. Congregatio, ut ſupradictum Decretum in valuis Baſilicarum S. Joannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, affixum, omnes, ad quos pertinet ita arctet, & afficiat, ac ſi unicuique perſonaliter intimatum fuiſſet. Utque eiſdem tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ hac die 18. Martii 1671.

Mandat dictũ Decretum publicari.

Fides tranſumptorum.

Edit. 18. Martii 1671.

F. M. Cardinalis Brancatius.

Loco ✻ Sigilli.

C. de V. Archiep. Athen.

Publicatio d. Decreti.

Die 29. Auguſti 1671. ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicarum S. Joannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis, & conſuetis per me Franciſcum Periaam S. D. N. Papæ Curſ.

Joſeph Pizzardus Mag. Curſor.

LIX.

Literæ Proceſſus S. D. N. Clementis Papæ X. lectæ die cœnæ Domini. Anno 1671.

De hac materia vide quæ notavi ad Conſt. Paſtoralis *Alexand. VII.*

Edit. Au. D. 1671.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Paſtoralis Romani Pontificis vigilantia, & ſolicitudo, cum in omni Chriſtianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro ſui muneris officio aſſidue verſatur, tum potiſſimum in Catholicæ fidei, & ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conſervanda, maxime elucet, nimirum, ut fideles Chriſti non ſint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: ſed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in virum perfectum, neque ſe in hujus vitæ ſocietate, & communione lædant, aut inter ſe alter alteri offenſionem præbeat, ſed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra ſub Chriſto capite, ejuſque in terris Vicario Romano Pontifice Beatiſſimi Petri Succeſſore, a quo totius Eccleſiæ unitas dimanat, augeantur, in ædificationem, atque ita divina gratia adjutrice, ſic præſentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas ſane cauſas Romani Pontifices prædeceſſores noſtri, hodierna die, quæ anniverſaria Dominicæ Cœnæ commemoratione ſolemnis eſt, ſpiritualem Eccleſiaſticæ diſciplinæ gladium, & ſalutaria juſtitiæ arma per miniſterium Summi Apoſtolatus ad Dei gloriam, & animarum ſalutem ſolemniter exercere conſueverunt. Nos igitur quibus nihil optabilius eſt, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & juſtitiam Deo auctore, tueri, vetuſtum, & ſolemnem hunc morem ſequentes.

Excommunicantur.

§.1. Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Noſtra, quoſcumque Huſſitas, Vvichelphiſtas, Luteranos, Zuinglianos, Calviniſtas, Ugonottos, Anabaptiſtas, Trinitarios, & a Chriſtiana fide Apoſtatas, ac omnes, & ſingulos alios Hæreticos quocumque nomine cenſeantur, & cujuſcumque ſectæ exiſtant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoſlibet illorum defenſores, ac eorumdem libros hæreſim continentes, vel de Religione tractantes, ſine auctoritate noſtra, & Sedis Apoſtolicæ ſcienter legentes, aut retinentes, imprimentes, ſeu quomodolibet defendentes ex quavis cauſa publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schiſmaticos, & eos, qui ſe a noſtra, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis obedientia pertinaciter ſubtrahunt, vel recedunt.

Hæretici cujuſcumque ſectæ, & eorum fautores libros legentes, tenen., & imprimen.

§.2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & ſingulos cujuſcumque ſtatus, gradus, ſeu conditionis fuerint; Univerſitates vero, Collegia, & Capitula quocunque nomine nuncupentur, interdicimus ab ordinationibus, ſeu mandatis noſtris, ac Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium ad univerſale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, conſilio, vel favore appellatum fuerit.

Appellantes a Pont. ad futurum Conc.

§.3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Curſarios, ac Latrunculos maritimos, diſcurrentes Mare noſtrum, præcipue a monte Argentario uſque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defenſores,

§.4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & ſingulos, qui Chriſtianorum quorumcumque navibus, tempeſtate, ſeu in tranſverſum (ut dici ſolet) jactatis, vel quoquomodo naufragium paſſis, ſive in ipſis navibus, ſive ex eiſdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cujuſcumque generis bona, tam in noſtris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuſcumque maris Regionibus, & litoribus,

ſtr,

Digitized by Google

ſubripuerint, itaut nec ob quodcunque privilegium, conſuetudinem, aut longiſſimi, & immemorabilis temporis poſſeſſionem, ſeu alium quemcumque prætextum excuſari poſſint.

§.5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris ſuis nova pedagia, ſeu gabellas, præterquam in caſibus ſibi a jure, ſeu ex ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia permiſſis imponunt, vel augent, ſeu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falſarii literarū Ap. ab habente auctoritat. ſignat.

§.6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falſarios literarum Apoſtolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum, gratiam, vel juſtitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, ſeu gerentes vices eorum, aut de mandato ejuſdem Romani Pontificis ſignatarum, necnon falſo publicantes literas Apoſtolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falſo ſignantes ſupplicationes hujuſmodi ſub nomine Romani Pontificis, ſeu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

§.7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos, Turcas, & alios Chriſtiani nominis hoſtes, & inimicos, vel Hæreticos per noſtras, ſive hujus ſanctæ Sedis ſententias expreſſe, & nominatim declaratos, deferunt ſeu tranſmittunt equos, arma, ferrum, filum, ferri ſtannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipſo canape, quam alia quacunque materia, & ipſam materiam, aliaque hujuſmodi, quibus Chriſtianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per ſe, vel alios de rebus ſtatum Chriſtianæ Reipublicæ concernentibus, in Chriſtianorum perniciem, & damnum, ipſos Turcas, & Chriſtianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illiſque ad id auxilium, conſilium vel favorem quomodolibet præſtant. Non obſtantibus quibuſcumque privilegiis, quibuſvis perſonis, Principibus, Rebuſpublicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus conceſſis, de hujuſmodi prohibitione expreſſam mentionem non facientibus.

Perturbantes eos, qui victualia Romam adducunt.

§.8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, ſeu invadentes eos, qui victualia, ſeu alia ad uſum Rom. Curiæ neceſſaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, ſeu perturbant, ſeu hæc facientes defendunt per ſe, vel alios cujuſcumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & ſtatus etiamſi Pontificali, ſeu Regali, aut alia quavis Eccleſiaſtica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§.9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apoſtolicam venientes, & recedentes ab eadem, ſua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, ſpoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui juriſdictionem ordinariam, vel delegatam, a nobis, vel noſtris Judicibus non habentes, illam ſibi temere vendicantes, ſimilia, contra morantes in eadem Curia, audent perpetrare.

§.10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, ſeu deprædantes Romipetas, ſeu Peregrinos ad Urbem cauſa devotionis, ſeu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipſa recedentes, & in his dantes auxilium, conſilium, vel favorem.

Offendentes S. R.E. Cardinales.

§.11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hoſtiliter inſequentes S.R.E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, Sediſque Apoſtolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a ſuis Diœceſibus, Territoriis, Terris, ſeu Dominiis ejicientes; necnon ea mandantes, vel rata habentes, ſeu præſtantes in eis auxilium, conſilium, vel favorem.

§.12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per ſe, vel per alios, perſonas Eccleſiaſticas quaſcumque, vel ſæculares ad Romanam Curiam ſuper eorum cauſis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia proſequentes, aut procurantes, negotiorumque geſtores, Advocatos, Procuratores, & agentes, ſeu etiam Auditores, vel Judices ſuper dictis cauſis, vel negotiis deputatos, occaſione cauſarum, vel negotiorum hujuſmodi, occidunt, ſeu quoquomodo percutiunt, bonis ſpoliant; ſeu qui per ſe, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujuſmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium, vel favorem præſtare non verentur cujuſcumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Appellantes a gravamine, ſeu futura executione liter. Apoſt. etiam in forma Brevis ad Cur. Sæcul.

§.13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Eccleſiaſticos, quam ſæculares cujuſcumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem a gravamine, vel futura executione liter. Apoſt. etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam juſtitiam concernentium: necnon citationum, inhibitionum, ſequeſtrorum, monitoriorum, proceſſuum executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede prædicta, Legatis, Nunciis, Præſidentibus, Palatii noſtri, & Cameræ Apoſtolicæ, Auditoribus, Commiſſariis, aliiſque Judicibus, & Delegatis Apoſtolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias ſæculares, & laicam poteſtatem recurrunt, & ab ea, inſtante etiam Fiſci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujuſmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, ſequeſtra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt, quive illa ſimpliciter, vel ſine eorum beneplacito, & conſenſu, vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, ſuper hujuſmodi literarum, & proceſſuum executione, inſtrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cujus intereſt, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, ſeu eorum agentes, conſanguineos, affines, familiares, Notarios, exequutores, & ſubſequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis ſpoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per ſe, vel alium, ſeu alios, publice, vel occulte, quive alias quibuſcumque perſonis in genere, vel in ſpecie, ne pro quibuſvis eorum negotiis proſequendis, ſeu gratiis, vel literis impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recurſum habeant, ſeu gratias ipſas, vel literas a dicta Sede impetrent, ſeu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, ſtatuere, ſeu mandare, vel eas apud ſe, aut Notarios,

tarios, ſeu tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præſumunt.

§.14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque, qui per ſe, vel alios, auctoritate propria, ac de facto quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apoſtolicarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias cauſas ſpirituales, & ſpiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commiſſariis noſtris, aliiſque judicibus Eccleſiaſticis avocant, illorumve curſum, & audientiam, ac perſonas, Capitula, Conventus, Collegia, cauſas ipſas proſequi volentes impediunt, ac ſe de illarum cognitione tanquam Judices interponunt; quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel conſentiendum eis, contra quos tales inhibitiones emanarunt, a cenſuris, & pœnis in illis contentis abſolvi, per ſtatutum, vel alias, compellunt, vel exequutionem literarum Apoſtolicarum, ſeu exequutorialium, proceſſuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel ſuum ad id favorem, conſilium, aut aſſenſum præſtant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætenſionum, ſeu etiam donec ipſi ad nos informandos, ut dicunt ſupplicaverint, aut ſupplicari fecerint, niſi ſupplicationes hujuſmodi coram nobis, & Sede Apoſtolica legitime proſequantur, etiamſi talia committentes fuerint Præſidentes Cancellariarum, Conſiliorum, Parlamentorum: Cancellarii, Vicecancellarii, Conſiliarii, Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum ſæcularium, etiamſi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, Commendatarii, ſeu Vicarii fuerint.

Judices ſeculares trahentes perſonas Eccleſiaſt. ad ſua Trib., vel alias Eccleſiaſticam libertatè quomodolibet lædentes.

§.15. Quive ex eorum prætenſo officio, vel ad inſtantiam partis, aut aliorum quorumcumque: perſonas Eccleſiaſticas, Capitula, Conventus, Collegia Eccleſiarum quarumcumque coram ſe ad ſuum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Conſilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici diſpoſitionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte, quovis quæſito colore; necnon qui ſtatuta, ordinationes, conſtitutiones, pragmaticas, ſeu quævis alia decreta in genere, vel in ſpecie, ex quavis cauſa, & quovis quæſito colore, ac etiam prætextu cujuſvis conſuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, & ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis uſi fuerint, unde libertas Eccleſiaſtica tollitur, ſeu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo reſtringitur, ſeu noſtris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Eccleſiarum juribus quomodolibet directe, vel indirecte, tacite, vel expreſſe præjudicatur.

§.16. Necnon qui Archiepiſcopos, Epiſcopos, alioſque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoſcumque Judices Eccleſiaſticos ordinarios quomodolibet hac de cauſa directe, vel indirecte carcerando, vel moleſtando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon conſanguineos, & affines, aut alias impediunt, quo minus ſua juriſdictione Eccleſiaſtica contra quoſcumque utantur, ſecundum quod Canones, & Sacræ Conſtitutiones Eccleſiaſticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præſertim Tridentini, ſtatuunt, ac etiam eos, qui poſt ipſorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque ſententias, & decreta, aut alias fori Eccleſiaſtici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias ſæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, ſeu dant auxilium, conſilium, patrocinium, & favorem in eiſdem.

Auxiliū præſtan. uſurpantibus Sedis Apoſt. vel Eccleſiarum juriſdictiones.

§.17. Quive juriſdictiones, ſeu fructus, redditus, & proventus ad nos, & Sedem Apoſtolicam, & quaſcumque Eccleſiaſticas perſonas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum pertinentes uſurpant, vel etiam quavis occaſione, vel cauſa, ſive Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expreſſa licentia ſequeſtrant.

§.18. Quive collectas, decimas, talleas, præſtantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis perſonis Eccleſiaſticis, ac eorum, & Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujuſmodi abſque ſimili Romani Pontificis, ſpeciali, & expreſſa licentia imponunt, & diverſis etiam exquiſitis modis exigunt, aut ſic impoſita, etiam a ſponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per ſe, vel alios directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium, vel favorem præſtare non verentur, cujuſcumque ſint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut ſtatus, etiamſi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, ſeu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquomodo Præſidentes, Conſiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate inſigniti: innovantes decreta ſuper his per Sacros Canones, tam in Lateranenſi noviſſime celebrato, quam aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum cenſuris, & pœnis in eis contentis.

Officiales ſæculares ſe interponentes in cauſis capitalibus contra Eccleſiaſticas perſonas.

§.19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque Magiſtratus, & Judices, Notarios, Scribas, exequutores, ſubſequutores quomodolibet ſe interponentes in cauſis capitalibus, ſeu criminalibus contra perſonas Eccleſiaſticas, illas proceſſando, banniendo, capiendo, ſeu ſententias contra illa proferendo, vel exequendo, ſine ſpeciali, ſpecifica, & expreſſa hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia, quique hujuſmodi licentiam ad perſonas, & caſus non expreſſos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiamſi talia committentes fuerint Conſiliarii, Senatores, Præſidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

§.20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per ſe, ſeu alios directe, vel indirecte ſub quocumque titulo, vel colore invadere deſtruere, occupare, & detinere præſumpſerint in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Inſulas Sardiniæ, & Corſicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuſcia, Ducatum Spoletan., Comitatum Venayſinum, Sabinen., Marchiæ An-

conitanæ, Maſſæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras ſpecialis commiſſionis Arnulforum, Civitateſque noſtras Bononiam, Cæſenam, Ariminum, Beneventum, Peruſium, Avenionem, Civitatem Caſtelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipſam Romanam Eccleſiam pertinentia, dictæque Rom. Eccl. mediate, vel immediate ſubjecta: necnon ſupremam juriſdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Eccleſiæ competentem de facto uſurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præſumunt, necnon adhærentes, fautores, & defenſores eorum, ſeu illis auxilium, conſilium, vel favorem quomodolibet præſtantes. Volentes præſentes noſtros proceſſus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quouſque alii hujuſmodi proceſſus a nobis, aut Rom. Pont. pro tempore exiſtente fiant, aut publicentur, durare, ſuoſque effectus omnino ſortiri.

Hæc Conſtit. quoſcumque ligat.

§.21. Cæterum a prædictis ſententiis nullus per alium quam per Romanum Pontificem, niſi in mortis articulo conſtitutus, nec etiam tunc, niſi de ſtando Eccleſiæ mandatis, & ſatisfaciendo cautione præſtita, abſolvi poſſit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuſcumque perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus; etiam Epiſcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipſiſque Ordinibus, & eorum Monaſteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hoſpitalibus, & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujuſvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque ſcriptura in genere, vel in ſpecie conceſſorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

§.22. Quod ſi forte aliqui contra tenorem præſentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui abſolutionis beneficium impendere de facto præſumpſerint, eos excommunicationis ſententia innodamus, gravius contra eos ſpiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus proceſſuri.

Papæ abſolutio non comprehēdit eos qui à præmiſſis non deſtiterint.

§.23. Declarantes, ac proteſtantes quamcumque abſolutionem, etiam ſolemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos ſub præſentibus comprehenſos, niſi prius a præmiſſis, cum vero propoſito ulterius ſimilia non committendi deſtiterint, ac quoad eos, qui contra Eccleſiaſticam libertatem, ut præfertur, ſtatuta, fecerint, niſi prius ſtatuta, ordinationes, Conſtitutiones, pragmaticas, & decreta hujuſmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, ſeu Capitularibus locis, aut libris in quibus annotata reperiuntur deleri, & caſſari, ac Nos de revocatione hujuſmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter ſuffragari, quin etiam per hujuſmodi abſolutionem, aut quoſcumque alios actus contrarios, tacitos, vel expreſſos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam noſtram, vel ſucceſſorum noſtrorum quantocumque tempore continuatam in præmiſſis omnibus, & ſingulis, ac quibuſcumque juribus Sedis Apoſt., ac S.R.E. undecumq; & quandocumque quæſitis, vel quærendis nullatenus præjudicari poſſe, aut debere.

24. Non obſtantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus ſupradictis, vel eorum alicui, ſeu aliquibus aliis cujuſcumque Ordinis, ſtatus, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamſi ut præmittitur Pontificali, Imperiali, Regali, ſeu quavis Eccleſiaſtica, & mundana præfulgeant dignitate: vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, ſeu locis a prædicta Sede, ex quavis cauſa etiam per viam contractus, aut remunerationis, & ſub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibuſvis clauſulis etiam derogatoriarum derogatoriis conceſſis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non poſſint, per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujuſmodi, ac de ordinibus, locis, & nominibus, propriis cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon conſuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præſcriptionibus quantumcumque longiſſimis, & aliiſquibuslibet obſervantiis, ſcriptis, vel non ſcriptis, per quæ contra hos noſtros proceſſus, ac ſententias quominus includantur in eis, ſe juvare valeant, vel tueri.

§.25. Quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac ſi ad verbum, nihil penitus omiſſo, insererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.26. Ut vero præſentes noſtri proceſſus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, ſeu membranas proceſſus ipſos continentes, valvis Eccleſiæ S. Jo: Lateranen., & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos proceſſus hujuſmodi concernunt, quod ad ipſos non pervenerint, aut quod ipſos ignoraverint, nullam poſſint excuſationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non ſit veriſimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§.27. Inſuper, ut proceſſus ipſi, & præſentes literæ, ac omnia, & ſingula in eis contenta eo fiant notiora, quo in pleriſque Civitatibus, & locis fuerint publicata, univerſis, & ſingulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet conſtitutis, per hæc ſcripta committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipiendo mandamus, ut per ſe, vel per alium, vel alios præſentes literas poſtquam eas receperint, ſeu earum habuerint notitiam, ſemel in anno, aut ſi expedire viderint, etiam pluries in Eccleſiis ſuis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, ſolemniter publicent, & ad Chriſtifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Quicunq; audiunt confeſſiones apud ſe has literas habeant.

§.28. Cæterum Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, aliique locorum Ordinarii, & Eccleſiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri ſæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confeſſiones, quavis auctoritate deputati, tranſumptum præſentium literarum penes ſe habeant, eaſque diligenter legere, & percipere ſtudeant.

Tranſumptorum fides.

§.29. Volentes earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, Notarii publici manu ſubſcriptis, & ſigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica

Digitized by Google

ſtaſtica conſtitutæ munitis eandem prorſus fidem in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, proteſtationis, ſublationis, revocationis, commiſſionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

D.P.A. 1. die 26. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo primo, ſeptimo Kal. Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno primo.

Die, menſe, & anno, quibus ſupra: ſupradicta Bulla affixa fuit ad valvas Baſilicæ Apoſtolorum SS. Petri, & Pauli, S. Joan. Lateranen. S. Mariæ Majoris, & alia loca ſolita, & conſueta Urbis per me Matthæum Bertarellum SS. D. N. Papæ Curſ.

Pro D. Mag. Curſ. Egidius Felicius Curſ.

LX.

Monaſteria aliqua pro ſtudiis Generalibus Fratrum Ordinis S. Pauli primi Eremitæ in Hungaria, Polonia, Auſtria, Croatia, & in Suevia, & in Urbe Roma ſtatuit, & deputat.

Privilegia hiſce Fratribus a Summis Pontificibus conceſſa habes ſupra in Conſtitut. In ſupremo *Alex. VII.*

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Paſtoralis ſollicitudinis munere, ſacrarum bonarumque litterarum ſtudia, præſertim inter Chriſtifideles divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo addictos opportunis rationibus fovemus, & promovemus, ac ut debitus virtuti honor rependatur, libenter providemus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præſidium, & propagationem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Petitio.

§.1. Cum itaque ſicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Pauli Primi Eremitæ, Nobis nuper exponi fecit, ut Sacrarum, eiſque ancillantium bonarum literarum ſtudia, in eodem ordine, magis in futurum vigeant, & fratres ipſius Ordinis, congruis honorum præmiis, ad illa amplectenda, atque proſequenda alacriores, & ferventiores reddantur: ipſe Procurator Generalis, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſideret:

Decernit, ut in rubrica.

§. 2. Nos ejuſdem Procuratoris Generalis votis, hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, ut deputentur pro ſtudiis generalibus dicti Ordinis, in Hungaria; Monaſteria Tallenſe, Vyhelienſe: in Polonia Clari Montis Czeſtochovienſe, & Cracovienſe S. Staniſlai: in Auſtria Neoſtadienſe; quibus accedat Monaſterium ejuſdem Ordinis in Alma Urbe noſtra nuper erectum, cum ſufficientes redditus & ædificia neceſſaria arbitrio Congregationis venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum habuerit. Lectores idonei, & Scholares in his conſtituantur, qui ſtudiis ſedulo incumbant ad præſcriptum Conſtitutionum dicti Ordinis.

Studio [illegible] ab [illegible] aliud [illegible].

§.3. Porro ſi aliquod ex prædictis Monaſteriis ab Hæreticis, vel a Turcis occupatum fuerit, aut alio caſo occurrente, non potuerint in eo ſtudiorum curricula peragi, dilectus filius modernus, ſeu pro tempore exiſtens Superior Generalis Ordinis præfati, cum beneplacito memoratæ Congregationis Cardinalium aliud vicinum ſubſtituat.

Ad Do[illegible] [illegible] poſſe indulget

§.4. Ut autem eorum, qui ſtudia peregerint, labores, debitis honoribus decorentur, præfato moderno, & pro tempore exiſtenti Superiori Generali, fratres expreſſos dicti Ordinis peractis ſtudiis hujuſmodi: ad Magiſterii, ſeu Doctoratus, alioſque gradus Scholaſticos, dummodo tamen prævio rigoroſo examine, ad id reperti fuerint idonei, per ipſum, vel ſi aliquo impedimento detentus fuerit, per alium, ſeu alios ad hoc idoneos, ab ipſo delegandos, promovendi, ſeu promoveri, eiſque ſolita graduum hujuſmodi inſignia, ſervatis alias ſervandis, conferendi, ſeu conferri faciendi, itaut ſive promoti, & graduati, omnibus, & ſingulis gratiis, prærogativis, ac privilegiis fruantur, & gaudeant, quibus gaudent, & fruuntur, qui in publicis univerſitatibus ad ipſoſmet gradus promoti ſunt, facultatem, auctoritare, & tenore præfatis concedimus, & impartimur.

Prælaturas nullum niſi Doctor obtinere poſſe decernit.

§.5. Præterea, ut nemo deinceps ad Prælaturas, & Officia dicti Ordinis, videlicet, ad Generalis, Vicegeneralis, Diffinitoris, Secretarii, Procuratoris Generalis, Provincialis, & Superioris localis, munera, aſſumi poſſit, qui non fuerit Doctor Sacræ Theologiæ, niſi forte Diffinitorium cum aliquo, vel aliquibus vitæ probatæ Religioſis, juſtis de cauſis diſpenſaverit, dicta auctoritate harum ſerie decernimus. Hoc tamen decretum demum locum habere volumus, cum judicio Capituli Generalis Ordinis præfati, tot numero Doctores fuerint, qui poſſint, omnibus Officiis Religionis ſufficere. Interim vero, qui nunc Doctores ſunt, & ſucceſſu temporis erunt, cæteris præferantur.

Doctorũ numerum ſtatui mandat.

§.6. Cæterum ne Doctorum numerus nimium augeatur, in proximo Capitulo generali ejuſdem Ordinis, certus eorum numerus ſtabiliatur, quem prætcrire, nefas ſit.

Clauſula præſervativa.

§. 7. Decernentes præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia, pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari.

Clauſula ſublata.

§.8. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.9. Non obſtan. Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Monaſteriorum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transſumptorum fides.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur in judicio, & extra, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. I. die 3. Apr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris, die 3. Aprilis 1671, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

L X I.

Erectio Univerſitatis Studii Generalis in Civitate Urbini,

Simile erexit Studium in Civitate Ferrariæ Boniſac. IX. ut videre eſt in ejus Conſtit. In ſupremo, *eique deinde privilegia conceſſit Clemens VIII. Conſtit.* Sanctæ Romanæ,

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam,

Exordium.

ÆTernæ ſapientiæ conſilio ſpeculatores Domus Iſrael, quæ eſt Sancta Dei Eccleſia, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, conſtituti, excitandis, promovendiſque bonarum literarum, & laudabilium diſciplinarum ſtudiis, quæ Catholicæ fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, ac Juſtitiæ adminiſtrationi, aliiſque in publicum commodis magnopere conducibilia ſunt, & depulſa ignorantiæ caligine, mentes luce veritatis illuſtrant, peculiarem paſtoralis muneris noſtri ſolicitudinem propenſa charitate adhibemus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad omnipotentis Dei gloriam, ac hujus Sanctæ Sedis dignitatem, noſtrorumque, & ejuſdem Sedis in temporalibus ſubditorum decorem, commodum, & utilitatem, ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Cauſæ Conſtitutionis.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Communitas, & homines Civitatis noſtræ Urbinaten., quod cum Collegium Doctorum ejuſdem Civitatis, ex antiqua conſuetudine publicam in ea Inſtitutionum juris civilis lectionem haberet, ibique Philoſophia, & Sacra Theologia a Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum publice quoque prælegerentur in utilitatem ſtudioſorum, ut peractis ſtudiorum curriculis, ad Doctoratus lauream provehi valerent, dilectus filius noſter Alderanus S.R.E. presbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tunc temporis in illis partibus Sedis Apoſtolicæ Legatus, probe cognitum, perſpectumque habens quantum eidem Civitati decoris, atque utilitatis accedere poterat, ſi inſtituto ibidem ſtudio hujuſmodi, quo parentes eorum liberos ſtudiorum cauſa alibi ſuſtentandi onere, atque impenſa liberabantur, incrementum, atque norma traderetur, lecturas prædictas in aliquot manſiones remotas, nec ulli alii uſui applicatas Palatii Pontificii dictæ Civitatis inſimul redegit, aliaſque ordinarias Sacrorum Canonum, & legum civilium, ac aliarum ſcientiarum, ſeu facultatum, & præſertim mathematicarum diſciplinarum, quæ in eadem Civitate ante hac eximie floruerunt, lectiones, ſive Cathedras inſtituit, ut ibidem, tam indigenæ, quam exteri credita ſibi a Domino talenta docendo exercere valerent, & juventus ad ingenuas artes, atque ſcientias addiſcendas, atque excolendas ardentiori ſtimulo incitaretur, huicque ſtudio nonnullos paucos redditus, ſub Vexilliferi pro tempore exiſtentis, & ſex nobilium prædictæ Civitatis ſuperintendentia, aſſignavit.

§.2. Ac fel. rec. Innoc. Papa X. prædeceſſor noſter cognita grandi utilitate, quæ inde reſultabat, in favorem ejuſdem ſtudii quędam bona ſtabilia duorum Conventuum ſuppreſſorum Congregationis Monachorum Cœleſtinorum, & Ordinis fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis reſpective conceſſit, & ſubinde rec. mem. Alexander Papa VII. etiam prædeceſſor noſter publici pariter commodi conſideratione adductus, proventum annuum Sphæriſterii, qui prius ad exiſtentem pro tempore in eiſdem partibus Sedis prædictæ Legatum ſpectabat, eidem ſtudio applicavit.

Innocent. X. & Alex. VII. ſtudio redditus aſſignant.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, emolumenta quidem ex præmiſſis provenientia, ſtipendiis, quæ Lectoribus dicti ſtudii annuatim præſtantur, ſufficiant; Si vero ſtudium hujuſmodi in Univerſitatem ſtudii generalis cum privilegiis, & indultis ad inſtar illorum, quę a piæ mem. Clemente Papa VIII. prædeceſſore pariter noſtro Univerſitati ſtudii generalis Civitatis noſtræ tunc ſuæ Ferrarien. conceſſa fuerunt, erigeretur, & inſtitueretur, inde numerus ſtudioſorum, tam provincialium, quam exterorum ibidem excreſceret, & non ſolum dictæ Civitatis Urbinaten., quæ a mari remota, commercio non admodum floret, ſed victualibus abundat, & quieti, quam literarum ſtudia deſiderant, colendæ per opportuna exiſtit, decori, & ornamento, ſed etiam illius Civium, & incolarum compendio, utilitati, & levamento magnopere conſuleretur.

§.4. Cum dicti exponentes hujuſmodi erectionis, & inſtitutionis gratia procuraverint, ut idem ſtudium, ac memoratum Doctorum Collegium, quod ante hac a dicto ſtudio diviſum fuit, & (ut aſſeritur) vigore quarumdam ſimilis rec. Pii Papæ IV. etiam prædeceſſoris noſtri literarum per ſimilis me. Urbanum Papam VIII. prædeceſſorem pariter noſtrum confirmatarum facultate conferendi Lauream Doctoralem in quibuſ-

buſcumque facultatibus, ac creandi Equites, & legitimandi ſpurios fruitur, necnon ex privilegio per piæ pariter mem. Julium Papam II., & dictum Pium prædeceſſorem conceſſo, de cauſis appellationum in ſecunda, & tertia inſtantia, tam civilibus, quam criminalibus, Eccleſiaſticis, & prophanis in illo ſtatu, & Provincia cognoſcit firma, ſtabilique unione inter ſe conjungerentur; Nobis propterea ipſi exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.5. Nos igitur ad conſtantis fidei, & ſinceræ devotionis affectum, quem dicti exponentes erga Nos, & Sedem prædictam gerere comprobantur, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, eorumque votis in præmiſſis quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere cupientes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper hoc negotio a ſimilis rec. Clemente PP.IX. prædeceſſore pariter noſtro deputatorum conſilio, in præfata Civitate Urbinaten. ex Collegio Doctorum, & ſtudio hujuſmodi, ſicut præmittitur inter ſe unitis, & conjunctis unam Univerſitatem ſtudii generalis, in qua Sacra Theogia, Jus Canonicum, & Leges civiles, Philoſophia, Mathematicæ, aliæque ingenuæ diſciplinæ ſcientiæ, & artes publicæ doceantur, & prælegantur, & qui peracto ſtudiorum curriculo habiles, & idonei reperti fuerint ad Baccalaureatus etiam formati, ac Magiſterii, & Doctoratus, alioſque gradus ſcholaſticos, ſervata tamen in omnibus forma, & diſpoſitione Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoveri libere, & licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis ſtudiorum generalium Univerſitatibus per Sedem Apoſtolicam prædictam erectis fieri ſolet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſine alicujus præjudicio perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Erigit ſtudiū, de quo in rubrica.

Officialibus privilegia cōcedit.

§.6. Ac ipſi Univerſitati ſtudii generalis ſic erectæ, & inſtitutæ, ejuſque Rectoribus, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Miniſtris, aliiſque perſonis quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, & gratiis quibuſcumque, quæ tam per prædictum Clementem VIII. quam alios quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros præfatæ Univerſitati ſtudii generalis Ferrarien. ejuſque Rectori, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Miniſtris, aliiſque perſonis reſpective, etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque conceſſa, & attributa fuerunt, pari modo, & abſque ulla prorſus differentia, uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valeant, ſine ullo tamen præjudicio exactionum Cameralium, circa quas nihil innovatum ſit, auctoritate, & tenore prædictis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus.

Clauſulę preſervativæ.

§.7. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium erectionum, & gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices, ac Sedem prædictam quandocumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, & plenarie reintegratas, ac etiam ſub poſteriore data per eos, ad quos pro tempore ſpectabit eligenda de novo conceſſas intelligi, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari, & illis reſpective in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari.

Clauſula ſublata.

§.8. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat. contrariis.

§.9. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quatenus opus ſit dictæ Civitatis Urbinaten. aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis quibuſcumque perſonis, & locis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 1. die 6. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Aprilis 1671. Pontificatus noſtri Anno Primo.

LXII.

Digitized by Google

LXII.

Canonizatio S. Roſæ de S.Maria Virginis Limanæ Tertii Ordinis S.Dominici.

Iſtam Sanctam prius Sacras promovit ad Aras, de eadem Officium, & Miſſam recitari poſſe decrevit Clem.IX. Conſt. Sanctæ Matris.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. DEI, Ad perp. rei mem.

Exordium.

CŒleſtis Paterfamilias, cujus natura bonitas voluntas, potentia, & opus miſericordia eſt, ubi ad magnam Divinitatis Cœnam invitatos Judæos ſe ipſos, ut indignos eximentes conſpexit, ad vicos, & plateas Civitatis accerſentem hinc inde alios atque alios convivas ſervum fidelem transmiſit: Verum nec pauperum multitudine, nec debilium cæcorum, aut claudorum copia, nec his, qui prope, nec his, qui longe erant contentus, ad regale epulum, in quo non pauca, ſed omnia parata erant, & ad Cœleſtem domum implendam in ulteriores gentes deſtinatum nuncium progredi juſſit. Undique ex Aſia, Africa, & Europa Sanctorum Virorum, atque Mulierum cujuſcumque ætatis, conditionis, & gradus agmina collecta fuere, ſola eſuriens languebat America, nec Domini volentis ſalutem omnium arcani myſterii conſcia, nec Miniſtri vocantis voces audire valens, donec venit plenitudo temporis, & per miniſtros fideles ſedentium in tenebris, & umbra mortis, auribus vox Patris inſonuit, illatumque eſt Euangelium ultra Indiam, & Gangem, & Æquatorem, & per omnes compitorum angulos famelici quæſiti Gentiles, ut in parato convivio pinguium, ac medullatorum cum Deo Abraham, Iſaac, & Jacob in Regia ſua recumberent. Tandem ultra totius antiqui Orbis extremos fines longe, lateque uſque ad ultimas Atlantici Oceani metas, & uſque ad extimas Occidentalium Indiarum oras, quæ maris (quod pacificum dicitur) ſepiunt immenſa littora: iterum, atque iterum fideli Servo, per quem Prædicatorum Ordo maximo hujus S.R.E. Doctore, & prædeceſſore noſtro Gregorio teſtante ſignificatur, excurrendum fuit, donec ad Peruviam perveniret, in quam una cum iis, qui Regionem illam felici introitu, ac ſucceſſu Deo, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſubjecerunt, primus ille penetravit Ordo, qui ſingulari hujus Sanctæ Sedis

Ordo Prædicatorum primus in Ind. Orientalibus Euangelium infert.

Apoſtolicæ privilegio Prędicatorum titulo jam diu inſignitus fuit, & ante alios Peruvianæ gentilitati Sanctum JESU Chriſti Euangelium annunciavit, primuſque ibi ſalutiferæ prædicationis verbum ſuo ſanguine obſignando univerſam illam Gentem ad Cœnam Agni providi efficaciter invitavit, cujus voce, labore, & cruore aurifera illa terra exculta ad exhilarandam univerſæ, tam militantis, quam triumphantis Eccleſiæ Cœnam inter cæteros Chriſtianæ pietatis illius regionis flores Deo, Angelis, & Hominibus ſuaveolentem protulit Roſam totius Euangelicę perfectionis exemplar, & primum ex Orbe novo in Sanctorum albo reponendum ornamentum; cum enim ad hoc nata, & data fuiſſet, eam omnium impartitor bonorum ſpiritu ſapientiæ, & intellectus implevit, adeoque ſuæ charitatis igne inflammavit, ut non tantum odore recrearet, ſed etiam fulgore luceret in ea Domus Dei parte, quæ in tenebris latebat, ut quaſi Stella matutina in medio nebulæ, quaſi Luna plena in diebus noſtris, & quaſi Sol refulgens in perpetuas æternitates, ſplendeſceret.

Æquum igitur, & ſummopere rationi conſentaneum judicamus, ut quam Dominus noſter JESUS Chriſtus, (cujus vices in tèrris gerimus) ſingulariter in dilectiſſimam a ſe ſponſam aſſumptam monilibus, & Coronis ſuis ornatam demonſtrare dignatus eſt, Nos quoque pro muneris noſtri in univerſa Eccleſia debito: (cui licet immerito præſidemus) ut Venerandam a Deo prędilectam, Sanctamque colendam Apoſtolica auctoritate decernimus, ut a Solis ortu uſque ad occaſum omnis lingua, & omnes populi confiteantur, quod magnus Dominus in omnibus operibus, & laudabilis valde in mirabilibus ſuis, quoniam etiam in diebus noſtris non defecerunt miſericordiæ ejus ſuper nos, & licet paterne culpis noſtris exigentibus corripiat, non tamen in perpetuum obliviſcitur, ſed in anguſtiis noſtris multiplici nos electorum, & amicorum ſuorum præſidio cuſtodire non deſinit, qui meritorum, & ſuffragiorum ſuorum patrociniis nos muniat, & defendat, utque Chriſti Domini fideles intelligant, quam ſit eximium hoc pietatis exemplum, quod in novo Orbe in præſentibus calamitatibus, & periculis toti illuxit Eccleſiæ, illuſtriora ejus chariſmata, virtutes, & geſta ex multis magnalibus, quæ contulit illi Dominus his noſtris literis proponenda duximus, ut ejus Sanctitas Apoſtolicæ hujus Cathedræ teſtimonio comprobata in univerſo Mundo perpetuo magis illuceſcat.

Limæ, Roſa naſcitur.

§.1. Limæ, quæ eſt Meridionalis Americę in Regno Peruviano Metropolis anno a reparata ſalute 1586. duodecimo Kalendas Maji Parentibus honeſtis Gaſpare de Floribus, & Maria ab Oliva orta eſt hæc myſtica Roſa in vico Sancti Dominici juxta S. Spiritus ædem, & in ipſa ſolemni Pentecoſtes die, quam Roſarum Paſcha dicimus, ſacro Baptiſmatis fonte purificata, ut pene videantur omnia fuiſſe infantis hujus futuræ ſanctitatis indicia. Primævum illi nomen ab Avia Eliſabeth fuit, quod poſtea divinitus non ſolum a Matre propter cœleſte prodigium roſæ in facie ejus illico apparentis, ſed etiam a Toribio Archipræſule Limæ digniſſimo (non abſque cœleſti, ut creditur afflatu) in ſacri Chriſmatis unctione in Roſæ nomen commutatum, & a Deipara Virgine agnomine a Sancta Maria auctum fuit, ut hoc etiam teſtimonio abundantius comprobaretur, eximia Sanctorum merita a Deo nomina ſortiri.

§.2. Infans ſæpe viſa eſt humi jacens fixis ocellis jucunde Cœlum intueri, quaſi jam peregrina in terris, in Civem Cœleſtis Hieruſalem eloquenti ſilentio (quo ex tunc prædita erat) adſcribi poſtularet, jamque pupula intelligens meliorem eſſe patientem viro forti, ſuavis, lepida, & ſerena ſemper apparuit, nec unquam vagitibus, aut voce querula ædium audita eſt turbare ſilentium, averſata ſolum in publicum efferri. Ea fuit in teneris annis conſtantia, ut diros Chirurgi cruciatus in pollice, aure, & naribus ſine querela, & capitis pœnalem corroſionem ex impoſitis ad medicamen pulveribus ortam, ſine querela invicto animo ſuſtineret, ut ejus indoles, jam ex tunc patientiæ nata eſſe crederetur.

In infantia conſtans.

Virginitatem tenet.

§.3. Vix quinquennis erat cum a Spiritus S. un-

Digitized by Google

unctione interius edocta, Virginitatis votum emiſit, & ex fratris admonitu vanitatis ſæculi conſcia facta ipſamet ſibi comas ad vivam uſque cutem inſcia Matre præſcidit, ne quid funium ſupereſſet, quibus adverſus devotam puritatem, aut traheret, aut traheretur ad nuptias; inſignem illam Heroinam Catharinam Senenſem æmulata, quam ſibi in ipſo rationis diluculo in Sanctitatis exemplar, & magiſterium delegerat, quam ſubinde Magiſtram appellare non deſtitit.

Et abſtinentiā a carnibus.

Addidit in præſidium primo alterum perpetuæ a carnibus abſtinentiæ votum, quo cautius obſtrictam Deo Virginitatem cuſtodiret; optime intelligens ſobrietatem docere ſapientiam, & virtutem, quibus nihil utilius eſt in vita hominibus: quapropter jejunium adhuc parvula ſic ſervavit, ut omni ſe fructuum eſu interdiceret, quos ſibi donatos mox aliis largiebatur. In hebdomadarum ſpatia protrahebat inediam, quæque in puerilibus annis inſignem exercuerat abſtinentiam, Monialis poſtea eam ſibimet jejunandi legem indixit, quæ plane ſupra naturam eſſet: nam integras Quadrageſimas tranſigebat ſine pane, dietim quinis dumtaxat aurei mali granulis in memoriam quinque vulnerum Chriſti ſeſe reficiebat; ſeptem vero menſium ex Ordinis ſui præſcripto jejunium a feſto Sanctæ Crucis exaltatæ uſque ad Paſcha ſic obſervabat, ut nonniſi ad veſperam exigua panis vilioris bucella, hauſtuque frigidæ aquæ ſedaret famem. Sæpe, ac præcipue ſextis feriis palatum, & viſcera cruciabat felle veruccino, quod in hunc uſum potabile ſervabat, ut Chriſti ſui in Cruce ſitibundi guſtaret ſpongiam. Interdum, ut Matri videretur lautius obſonare, amariſſima Granadillæ folia, vel alias e ſylva extremæ amaritudinis herbas injectis ad ſpeciem paucis uvarum ſiccarum acinis in pulmentum adhibebat. Quando obedientiæ vi ad carnis eſum cogebatur, duris ſymptomatibus torqueri viſa eſt, nec quietem priſtinam reparabat, donec ad priſtinam abſtinentiam læta redire permitteretur. Sic denique aſſueta jejuniis erat, ut ejus creberrimis infirmitatibus nullum aliud prodeſſet medicamentum quam panis, & aqua, ſic enim divina gratia curat, & ſanat.

Roſæ jejunia.

Et obedientia

§.4. Ut loqueretur victorias, mirabilis fuit in Roſa obedientia, tum in ſequendis Divini Sponſi tractibus, quibus eam per arcanas Sanctitatis ſemitas in unguentorum ſuorum currentem odorem trahebat, tum in duræ, & rudis Matris præceptis adimplendis, quibus eam ex adverſo ad ſæculi nugas, & vanos corporis ornatus impellebat; in tanta enim oppoſitorum mandatorum diverſitate arte excelluit pluſquam humana non aberrando, neque ad dexteram, neque ad ſiniſtram.

§.5. Hinc novit in florigero ſerto vera filia Hieruſalem juſſa illud capiti imponere, celare acum tempora figentem, non ſolum intuita, ſed imitata verum Regem Salomonem in diademate quo coronavit eum mater ſua. Chirothecarum ſuaveolentium in manibus obtemperans admiſit amictum, e quibus aduſtionem veram experta, dum eas abjicit, vidit promicare flammas, & totum collucere cubiculum. Pellibus ab ipſa genitrice pro reparanda valetudine circumligatis ſumme cruciata ſilens, & patiens ſuſtinuit, vitam potius, quam obedientiam perdere parata; in omnibus enim, & per omnia a Confeſſariis parentum, & majorum nutibus pendens, mundi, & ſui victrix etiam in minimis omnes obtemperantium palmas obtinuit: & quod magis mirandum eſt, etiam vita functa in Cœnobio Sanctæ Catharinæ Luciæ Præfectæ illius obedientiam præſtitit.

In ſummo dolora patientia

§.6. Sciens etiam Deo, Parentibus, & Magiſtris nunquam reddi æquale eximiis proſequuta eſt Genitores reverentia, pietate, & charitate, labore manuum eorum inopiam levem reddebat prudens, & providens in removendo quidquid eis ingratum, aut inquietum eſſe poſſet, in pacandis contentionibus, & ſedandis animis mirifice diſcreta. Infirmæ eorum valetudini ſemper prompte, & provide aſſiſtens, & miniſtrans viſa fuit. Ad hoc per ſingulas noctes in operibus elaborandis vigilias protrahebat ad inſtar fortis illius mulieris, quæ de nocte ſurrexit, deditque prædam domeſticis ſuis: debilis enim, languens, & ſæpe ægrotans, ac orationibus, & aliis exercitiis detenta, & aliarum artificum opera, & celeritate, & perfectione, quam longe ſuperabat; nec prætereundum, quod in hac pietate erga parentes curſum vitæ ſuæ feliciter clauſit, Matrem enim prævidens pro ſui obitus adventu ſummo mœrore afficiendam, Sponſum ſuum enixe precata tantam divinarum conſolationum ſenſibilem affluentiam ei obtinuit, ut poſtmodum jurejurando depoſuerit ſe in tam dilectę filiæ prӕmatura morte expertam fuiſſe cor ſuum omnis anguſtum, & incapax ad cœleſtia illa gaudia capeſſenda.

Ergà parentes reverentia

§.7. Humilis Virgo ſibi videbatur, nil agere, aut pati in Sponſi famulatu, ſeipſam redarguebat ſupinæ ignaviæ, vociferabatur ſe indignam communi aere, mirabatur ſe vivam terræ hiatu nondum abſorberi: ad pedes Confeſſariorum lachrymis plena ſingultiebat, minimos quoſque defectus ita exagerans quaſi atrociſſimorum ſcelerum cumulatim rea foret, publicas Urbis, aut regionis calamitates ſuis imputabat demeritis, ægritudines creberrimas, & acutiſſimas acceptabat, & amabat, ſeu vindices, ac juſta ſupplicia ſuæ in Deum perpetuæ ingratitudinis, provocabat in ſe omnia mundi elementa ad vindicias injuriarum, quas eorum Creatori a ſe illatas querebatur, credebat firmiter, & ita ab omnibus credi ſatagebat, omnium ſe creaturarum eſſe abjectiſſimam, & peſtilentiſſimam, nævum execrabilem infelicis ſæculi, Orbis maculam, humani generis ultimum carcinoma. Hinc ſi deprehenderet de virtutibus ſe tantillum commendari, cruciabatur miſera, expalleſcebat, diffluebat lachrymis, dehiſcebat illico ſe mergens in abyſſum humilitatis. Accidit, quod e vicino ædium conclavis obiter audiret perſonas graves de Roſæ tanquam abſentis mirabili vita honorifice, ac ſecreto confabulantes: expavit, & adtremuit exanguis virgo, angore, fletu, & mœrore diſtabuit, ac ſeipſam duriſſime objurgans, ter, quater illiſit pugnum aculeatæ capitis ſui Coronæ, fluxerunt ſub velo ſanguinis rivi, ut acrimonia doloris ingratiſſimum alienæ laudis obtunderet auditum. Familiaribus ſuis ingenue profitebatur humilis Roſa plectendis ſuis criminibus haud ſufficere communem gehennæ rogum, alium ſibi deberi ſingularem infernum, ac veteri profundiorem, longeque deteriorem.

Humilitas.

§.8. Ducebatur inter hæc virtutum exercitia a Sponſo, tam ad exteriorem corporis, quam

ad

Digitized by Google

ad intimam ſpiritus ſolitudinem, ut ibi loqueretur ad cor ejus, obſiſtentibus exadverſo importunis genitricis conatibus, quibus eam ad connubia terræ parare ſatagebat, ad quæ non ſolum verbis durioribus, ſed etiam verberibus impellebatur: ſed vicit invictus Roſæ animus, prius enim Cantæ, ubi cum ſuis morabatur per quadriennium ſemel tantum a matre juſſa domo exivit, poſt exemplo ſuæ Magiſtræ rigidiore inedia vultus venuſtatem imminuere, veſte humili, & deſpecta corporis agilitatem celare, hominumque proſpectum quoad poterat declinare curavit. His ſanctis artibus ſpes omnes nuptiarum eluſit, non tamen quamcumque pugnam evaſit. In ſtatu enim vitæ deligendo diu, multumque luctandum fuit. Tandem obtinuit vigeſimo ætatis anno, ut conſentiente matre cooptaretur palam in filiam S. Dominici, aſſumpto S. Catharinæ Senenſis habitu, quo candent Sorores tertii Ordinis vulgo de pœnitentia. Eam namque ſeverioris S. Claræ primæ Virgines Monaſterii Limenſis in fundationis ſodalem habere totis viribus conabantur. Sanctimoniales poſtmodum S. Doctoris Eccleſiæ Auguſtini illam jam domo ad hoc egreſſam præſtolabantur ſacro hoc amictu, & nec fruſtra, ni ante Aram Beatiſſimæ Virginis Sanctiſſimi Roſarii immobilem vis divina tandiu detinuiſſet, quoad cœptum itineris propoſitum retractaret; unde cœlitus admonita Ordinem Prædicatorum eſſe in Sancta Eccleſia Paradiſum voluptatis Divinæ, in quo ipſa velut Roſa cœleſtis cæteris ibi liliorum, & roſarum vernaotibus plantis ſocianda, & inſerenda erat, quod poſtea ex intimis præcordiis optans petebat, & voti compos facta ante prædictam ſibi ſumme gratiſſimam Sanctiſſimi Roſarii Aram Alphonſo Velaſquez ejuſdem Ordinis tunc a Confeſſionibus ipſius Virginis dante, anno Domini ſexto ſupra milleſimum, & ſexcenteſimum in clara Sancti Laurentii celebritate habitum ſuſcepit. Verum nec adhuc integra pax; ſuadebat enim poſtea Quæſtor Gundiſalvus vir optimus, qui apud Virginem Roſam ſibi concreditam auctoritate, & domeſtico imperio plurimum valebat, reformatam Excalceatarum Virginum Sacri Carmeli Regulam in clauſo Cœnobio potius ſubire, quam inter poſtremas Sancti Dominici Tertiarias extra ſepta Monaſterii militare, ſe non taotum protectione, ſed & opera, & opibus adjumento futurum pollicebatur, Theologorum ſcrutiniis in hac cauſa anceps ſententia ſtetit, donec ipſa cœlitus roborata conſtantiſſime ſtatus religioſi delectum non humanæ, ſed divinæ inſpirationis opus eſſe demonſtravit, ſibique vivendum uſque ad extremum ſpiritum ſub Sanctæ Catharinæ Senenſis Magiſterio, & tandem futurum tempus, quo ibi Limæ exurgeret hujus nominis, & Inſtituti Monaſterium quod prophetico ſpiritu pronunciatum fuiſſe, eventus ipſe poſtea comprobavit. His omnibus ſuperatis eo gravior, quo intimior adhuc difficultas emerſit: importune enim ſe ingerebat in humillima ſui cognitione moleſta cogitatio, quod ipſa peccatis ſordida, illo niveo, & ſacro amictu, nimis eſſet indigna, nec deſtitit pugna, donec ante ipſam Sanctiſſimi Roſarii Aram in placidiſſima extaſi rapta, & pallens, & rubens, ac ſplendoribus fulgida apparens, & poſt ſenſibus reddita, in jubilum grati animi obtentæ victoriæ erupit. Tantæ molis erat pacifice Seraphicæ ſuæ Magiſtræ habitu, & Inſtituto potiri, quam poſtea ſic adamuſſim expreſſit, ut non ſolum ab exteris altera Senenſis Catharina non ſine magno humillimæ Virginis angore animi diceretur, ſed, & ipſi Confeſſario in lineamentis, geſtu, & vultu ſic in illam mirabili divini amoris metamorphoſi commutata appareret, ut jam non ſimilis, ſed eadem prorſus eſſe videretur.

Habitū S. Dominici ſuſcepit.

Ejus Extaſis.

§. 9. Oraculum illud divinum, Sponſabo te mihi in fide, etiam cum hac dilecta, & electa Dei eximio privilegio impletum fuiſſe dignoſcitur, ad quod eam per mirabiles favores evehere dignatus eſt. Singularis fuit, quo Speciosus forma præ filiis hominum habitu marmorum cædendorum peritiſſimi Artificis feſtivus, & amans in ſomnis apparuit, ut Virginem illic ſponſam quæſiturus, ubi Roſa in tanti connubii fœdus conſenſit arduos ei cædendorum marmorum labores impoſuit, & brevem terminum ad perficiendum opus, dum peregre rediret, indixit; erubuit virgo in Sponſi reditu omnino impar ſuis viribus opificium adhuc infectum inveniri, cui dolenti reſervavit ille amplam lapidariam officinam, in qua innumeræ electæ Virgines cædendis, & poliendis marmoribus viriliter inſudabant, ſponſas eſſe ex nuptiali veſte, & fulgore deprehendit, ſuarum lacrymarum ſtillicidiis ſaxa ad inciſionem emollientes, & una cum illis conſimili veſte circumamicta novit ſe ad tanti ſponſalitii gradum per ardua præparari; his igitur, & eo virginali candore nitens, ut nunquam nec venialis impuritatis macula eam aſperſam fuiſſe, omnes ejus a confeſſionibus jurati teſtes probaverint; apertius ad myſterium ventum eſt. Dominica erat Palmarum, cum in ipſo Roſarii ſacello in ſui nihili abyſſo demerſam ſic affatus eſt. Roſa cordis mei tu mihi ſponſa eſto. Contremuit Virgo ad dulces tam divini Sponſi voces, & ſimul audivit gratulantem ſibi Deiparam, & dicentem, en Roſa, quali te dignatur honore meus hic filius. Inæſtimabiles divini amoris Theſauri, & connubialia tanti Sponſi maxima in Roſa munera tam largiter defluerunt, ut ad ea imposterum occultanda humilioribus adhuc exercitiis continuo vacando, & de ſe abjectiſſime ſentiendo, ac in omnibus ſui contemptum ſibi comparandum eſſe cognoverit, & reipſa opere compleverit.

JESUS Roſæ apparet.

Et ſponſam vocat.

§. 10. His donis aucta, & charismatibus cumulata ferventius Virgo iſta accinxit adhuc arctius fortitudine lumbos ſuos, & roboravit brachium ſuum, deficientibus enim ad ſuæ fidei martyrium Tyrannis, & tortoribus, ſe ipſa fortior, utriuſque in ſe explevit miniſterium. Saxa enim, & Cruces quibus parvula uſus flagellorum ignara a Marianna Ancilla ſuarum mortificationum fere ſola conſcia ad orationem, vel ad hortum pergens onerabatur, in ferreas catenas commutavit, quas aptavit in flagra, quibus ad ſancti Dominici exemplum ſingulis noctibus uſque ad rivulorum ſanguinis copioſam effuſionem, vel pro ærumnis Sanctæ Eccleſiæ, vel pro periclitantis Regni, aut Urbis Limenſis neceſſitatibus, vel pro compenſandis peccatorum injuriis, vel pro expiandis defunctorum animabus, vel ad impetranda divina ſubſidia in extremo agone conſtitutis, cruentam ſe Deo victimam ad ejus juſtam iram avertendam offerebat, horreſcentibus quandoque domeſticis ad tam diros catenarum ictus, quarum uſu in interdicto, earum una ſic triplicato

Mira fortitudine ſe flagris cedit.

Digitized by Google

cato ductu lumbos latenter diu præcinxit, ut numquam niſi maximorum cruciatuum iſchiadis vi apparere potuerit, quæ poſtea nonniſi interveniente miraculo ſoluta fuit, cujus annulos poſt Virginis obitum miram, & peregrinam ſuaveolentiam ſpirare compertum eſt. Ne qua vero pars innocentis corpuſculi vacaret a ſupplicio, pœnalibus vinculis brachia, & lacertos torquebat, urticarumque manipulis, ac minutulis ſentibus pectus, axillas, ac latera arctabat, ut ſuo lilio inter ſpinas conſtituto omnino configuraretur hæc Roſa: cilicii poſtea a collo infra genua protendentis aſperitatem acubus permixtis auxit, quo compluribus annis uſa eſt, donec ob frequentem ſanguinis vomitum exuere juſſa fuit, cujus ſupplicii jacturam alia veſte minori valetudinis damno, ſed non leviori moleſtia compenſavit, ſub ea enim pœna erat ei quicumque motus, ſolæ plantæ ab his doloribus vacabant, quas tamen aut ſaxorum colliſione, aut fornacis aduſtione a cruciatibus immunes eſſe non ſinebat, & quod fere ſingulare eſt in divinarum conſolationum affluentiam, quibus ſolet ſanctitas etiam in terris abundare, & piorum caro in Deum vivum jucundatur, & exultat, ab eis corpus ſuum alienum, & jejunum eſſe cogebat. Memor ulterius non decere ſub capite ſpinoſo membrum delicatum inveniri, compuncta obtutu piæ imaginis muto præconio dicentis: Ecce homo, primam coronam capiti ſuo ex ſtamno peracutis claviculis infixit, & per aliquot annos non ſine vulneribus cinxit, cui in majoribus annis ſucceſſit ſecunda nonaginta, & novem aculeis armata, quam in dies diverſimode ſemper magis pœnalem arte familiaribus occultam reddebat, eamque nonniſi cum vita dimiſit.

Vinculis lacertos torquet.

Cilicium induit.

Plantas ſaxorum colluſione cruciat.

Ac coronam ex ſtamno peracutam capiti imponit.

§. 11. Neque enim videbatur ei Seraphicæ magiſtræ plene induiſſe habitum, niſi & ſpineam illius aſſumpſiſſet coronam. Hujus diadematis triplici jactu in Sanctiſſimæ Triadis reverentiam Dæmonum ſuggeſtiones illico fugare conſueverat, ſatis inſtructa tales ſpinas non violare, ſed vallare has Roſas: ſtrati ſui duritiem eam eſſe voluit, quæ ſomnum magis abigeret, quam conciliaret, itaut dormituræ idem eſſet lectulus, & equuleus, cervical, aut impolitus truncus, aut lapides in hunc uſum abſconditi, quod cubile præacutis poſtea tegularum fragmentis, teſtarumque fractarum triquetris ſic implevit, ut ſingularum pars mucronata obverteretur corpori, nec ante ſe ad ſomnum componebat, quam fellis hauſtu fauces amaricaſſet, ſic floridus erat hujus ſponſæ lectulus, & ſponſo divino adeo gratus, ut eam quandoque propter hæc pene exanimem viſibiliter apparens conſolatus fuerit, proponendo ei duriorem, & anguſtiorem ſuum lectulum Calvariæ. His artibus ſomnum ſuum intra duarum horarum anguſtias coercuit, & quandoque etiam minus ſpatii importuno exactori conceſſit, diurnum enim, nocturnumque tempus ſic diſtribuebat, ut ex utroque duodecim integras horas orationi ſeponeret, alias decem labori manuum, quo Parentes ſuſtentaret, impendebat, reliquas duas brevi quieti, ſomnoque deputabat, adverſus cujus inſidias clavum parieti infixerat, cui capillitium, quod ad tegendam coronam reſervarat, ſtrictiſſime implicabat, eoque tormento ſomnolentiam fugans ad preces recitandas vigilias accreſcere conſueverat.

Qua Dæmonis ſuggeſtiones fugat.

Lectulum teſtis ſtruit.

§. 12. Æmulata Sanctorum Anachoretarum receſſus, qui in eremi ſolitudine Chriſtum Dominum receperunt, adhuc infans ſolitarios domi angulos quærebat, puellarum nugas fugiens, ut ſola cum Deo ſuo deliteſceret, grandiuſcula ex umbroſis arborum ramis Oratoriolum cum Altariolo conſtruxit, illudque a menſa, & a lectulo ſurgens, ut ad orandi aſylum properabat. Proverbium erat. Hortum adeas ſi Roſulam quæris. Domi in cubiculo ſola in oratione pernoctabat. Exitus e domo pœnis etiam ſibi, vel in pede ſaxo, vel in oculis mordaciſſimo pipere Indico inflictis vitabat, tolerabilius judicans excæcari, quam vanitates ſæculi proſpicere. Pro arctiori receſſu non ſine magna lucta, & prævio mirabili oſtento Deiparæ, & Pueri Jeſu in Sanctiſſimi Roſarii Sacello, tandem obtinuit a matre in extremo horti angulo cellulam quinque pedum longitudinis, & quatuor latitudinis, ubi non ſolum manuum labori, ſed potiſſimum collectioni ſpiritus, & contemplandi ſtudio vacaret, tantum ibi ſolum ineſſe ſpatii gaudens, quantum ſibi, & ſponſo cæleſti ſufficeret, in hac felici eremo aſcenſiones in corde ſuo diſponebat, & ſupra ſe elevata videbatur potius extra corpus, quam in corpore degere (ſub ſpecie ſtellæ probatæ perfectionis matronæ in viſu apparuit; Civitati enim Regum qualis dicitur Lima ſuum debebatur ſydus, quod ad Chriſtum Dominum Regem Regum Dux eſſet) divinitus proſpectum fuit, ut ibi reſidens complures diſtantes miſſas audiret, videretque non ſecus, ac ſi corpore præſens fuiſſet. Innumeri culices hanc Anachoreticam cellulam intrabant, nec tamen, vel unus fuit, qui eam morderet, aut attingeret, eſto etiam religioſas perſonas accedentes hoſtiliter invaderent: hujuſmodi beſtiolas ad Dei laudes pro ſuo modulo perſonandas ſic incitabat, & mirabiliter regebat, ut Roſa prope attigiſſe imperium ſtatui innocentiæ reſervatum, & in ea ſolitudine velut in Paradiſo morari crederetur. In hujus tugurioli receſſu cum ſola erat, aut a nemine ſe obſervari putabat, tenerius ſimul, ac liberius Proſa, Verſu, Colloquiis, & Cantu in ſolemnia quæque Seraphici Amoris laudes erumpebat eo fervore, & impetu, ut audientium corda ad charitatem, & compunctionem ignara commoveret. Ex ipſa Divini amoris ignita pharetra jaculatorias collegerat in formam precatiunculas, quæ legentibus placuere, & multis uſu profuerunt. His interpellabat verum Deum, & ſponſum animæ ſuæ, lætitiam cordis ſui, ac benigniſſimum Jeſum amore illo perfectiſſimo, quo ſimul univerſi Cives Empyrei eum diligunt, ſe proſequi, & conſumi toto corde proteſtabatur. Adventante hujus ſui dilecti in Bethlehem natali, cum eum parvulum, & nudum cum inope matre contemplaretur, piorum operum ſingulari, ac pretioſa conſutura dignas amore infantulo veſtes pluries præparabat, induſioli enim panniculorum temporis, quo delituerat, ſtragulæ, faſciæ, fimbriarum, & limborum, ac crepundiarum loco ſubſtituerat Roſaria, ſtationes ad Sanctiſſ. Euchariſtiam, jejunia, coronas Domini, orationes Dominicas, Salutationes Angelicas, Symboli Apoſt. recitationes, & plurium aliarum precum, flagellationes, lacrymas, interventus Miſſarum, & Sanctiſſimæ Communionis ſumptiones, quæ omnia frequentiſſime repetebat, Hiſque Sancti Amoris exercitiis ſic animam,

Solitudinem quærit.

Solicita ad orationem ſurgit.

Ejus erga Infantulum Jeſum amor.

Anulum laborat, quo ſe Chriſto deſpõſat.

& cor ſuum illi ſacraverat, ut tota ipſius, veluti dilectiſſima Sponſa eſſet, & nihil ſibi reſervaret, quod ſponſus ejus omnino non poſſideret. In connubiali anulo, quem in tanti ſponſi mnemoſinon cum ipſius infantis Jeſu effigie laborari mandaverat; fratri ejus dum in eo delineandq incumbit, quamvis tanti myſterii penitus ignaro pro lemmate divino inſtinctu illa eadem Regis Regum ſponſalitia verba occurrerunt: Roſa cordis mei, tu mihi ſponſa eſto. Anulus iſte eam ab ipſo Chriſto Domino vim ſupernam obtinuit, ut eum vir probatæ virtutis attrectans, eximias divini amoris immiſſiones, excelſa lumina, & inſuetos Spiritus Sancti ardores uſq; ad animæ deliquium expertus fuerit corpore prorſus immobili, nec niſi anulo depoſito potuerit ſurgere liber, qui ſenſibiliter in captivitate tam ſanctæ nuptialis lætitiæ tenebatur. Quod ſi tautum in aliena, quantum in ipſa ſponſæ anima divinæ illæ nuptiæ valuerunt?

Ejus ſuperna virtus.

Dormiendo orat.

§.13. Habitavit igitur hæc amantiſſima Domini confidenter, & quaſi in thalamo tota die morabatur in eo: edocta enim in ipſa infantia interius ab ipſo ferventer orare etiam dormiens deprehenſa fuit ore diurnas proferre preces, & cor ejus in oratione vigilare. Anno ætatis ſuæ duodecimo elevata fuit ad ſoblimem illum contemplandi gradum, quem myſtica Theologia unitivum appellat. Inter manuales labores intellectus aciem immobiliter in Deum figebat, itaut nec in vigilia, nec in ſomno mentis ejus oculum cæleſtis ſponſi elaberetur præſentia, quæſita ſuaviter occupabat interiores animæ illius vires, ut loquendo eum ipſo Deo intus, ſimul etiam alia quæque neceſſaria expedite foris pertractaret. Per horas immota ante erat, nee prætereuntes vidit, nec ad repentinos ſtrepitus animum defixit. A mane feriæ quintæ uſque ad Sabbatum, quandoque etiam uſque ad Dominicam ſic genibus flexis invariata manſit, ut nec e pavimento ſurgere potuiſſe, ſincere juſſa, aperuerit. Attributa divina diſtributa in numerum centum quinquaginta per decades ad exemplum Sanctiſſimi Roſarii recitando, Dæmonibus terrori fuiſſe cognovit, Familiares ipſius ſermones vim orationis, ut plurimum continebant:

Et ad orationem allicit.

A canora avicula excitata ad Dei contemplationem tribus aute prandium horis, & in extaſim rapta ab ea nonniſi ad veſperam ſe explicuit. Ad orationis, & præcipoe mentalis exercitium proximos allicere ſtudebat. Confeſſarios exorabat, ot ad eam omni arte pœnitentes inducerent, ipſoſque divini verbi præcones frequentiſſime hortabatur, ut ad ejus ſtudium, veluti ad magnam adverſus omnia peccata pharmacopoeam ſuos auditores inflammarent, ad piarum meditationum uſum populariter inveherent. Parthenici Roſarii recitationem cum annexa decadatum myſteriorum conſideratione, prout Sanctus Dominicus inſtituerat, ſingolariter diligebat, eo quod in ea coaleſcant mentalis, & vocalis ſimul orationis affectus, petitiones, laudes, gratiarum actiones, & plurimis hæc Roſæ incitamenta profuiſſe re ipſa compertum fuit.

§.14. Prope obitum per Quadrageſimam cum avicula mire canora, quæ ſole occiduo aote ſuum cubiculum advolabat, alternavit Roſa cantica, & laudes Dei quotidie per horam integram tanto ordine, ut canente avicula virgo ſileret, & virgine modulante, avicula attentiſſime uec pipiret, quin, & ipſas inſenſibiles plantas exemplo prorſus ſingulari ad laudes, & ad orationem Dei, eo verſiculo prolato, Benedicite univerſa germinantia in terra Domino, invitavit, & viſibiliter ſic inclinavit, ut arborum ſummitates terram attingerent, ac veluti ſolemni venerationis ritu Creatorem ſuum adorarent, uſque adeo verum eſt, quod is, qui adhæret Domino, unus ſpiritus eſt, & ei quoque obediont omnia.

Roſæ cogitationes.

§.15. Ut probaretur, an ſpiritus ejus ex Deo eſſet, ſubtili virorum, tum doctrina, tum pietate, & ſpirituum diſcretione excellentium examini pluries ſubjecta fuit, ex quo elaruit, ejus lumina, & dona divina fuiſſe, & ab ipſo rationis diluculo nihil ei dulcius occurriſſe, quam de Deo cogitare, & ſupernis ejus beneplacitis inhiare. A duodecimo aono expeditiſſime introrſum ejus animam a Domino cum ſuis ſpiritualibus potentiis attractam divinæ pulchritudini inhæſiſſe, ut nulla re creata a charitate Chriſti unquam ſeparari potuerit: ab infantia ex magno Dei munere faciles ad virtutes propenſiones ſine paſſionum tumulto ſenſiſſe, a prima Dei notitia repletam fuiſſe timore Dei, & horrore peccati; nulla re creata potuiſſe recreari, totum ſoum levamen fuiſſe ſentire Deum in anima ſua præſeotem; Acerbius omni jactura, & gehenna ipſa videri ei, ſi vel ad momentum e conſpectu eum perderet: Tunc ex obedientia aperuit, quod certamen forte dedit illi Deus, ut vinceret, & ſciret, quod potentior omnium eſt ſapientia; Horrendas enim viſiones, pavores, & ſpiritus derelictiones, quas per quindecim annos ſumma

Quæ in horrore conſtans.

conſtantia pertulit, enarravit, quæ veluti pœnales animarum in Purgatorio lugentium dilationes, & quidem ipſius Inferni typus videbantur, eum nulla ei ſpes evadendi affulgebat, tunc patuit inter has derelictiones repente in ipſo priſtinæ unionis meridie, veluti in Sponſi brachiis ſe deprehendiſſe reſtitutam, ſenſiſſe quoddam donum inexplicabile, ſolidum, & fundamentale, quo videbatur ſibi reddita impeccabilis, ut ille, qui dicebat, quis nos ſeparabit a eharitate Chriſti, plerumque etiam poſt illas tenebras apparuiſſe ei humanitatem Chriſti Domini, necnon, & Sanctiſs. Virginem Deiparam, intellectuales etiam viſiones, quibus in ſe præſentiam Dei experiebatur per terminos remotionis, eminentiæ, & cauſalitatis, aliaſque circumſtantias explicavit, idque non a libris acceptum, ſed Spiritu Sancto interius docente adſecutam fuiſſe mirifice innotuit. Mortificationis etiam, & pœnitentiæ exercitia, & in his non ſuo, ſed Confeſſariorum arbitratu modum conſtituiſſe: ſuarumque virium diffidentiam, fidei ardorem, ſpei ſecuritatem, divini amoris incendia ſic dilucide explicavit, ut ſinceram, ac tutam eſſe viam, qua hæc electa Dei Virgo incedebat, cenſores diſparatis colloquiis, ſcrutiniis, & cenſuris unanimi ſpirito, voto, & ſententia concloſerint.

Chriſti, ejuſque matris viſione recreatur.

Pœnitentiam exercet.

§.16. Spiritu Dei agere, & agi Roſam, ut Dei filiam fuit conſtans opinio omnium, quod tunc Limæ perfectionis, & ſanctimoniæ fama eelebres erant, eamque dono ſapientiæ abundare, & ſcientia cœlitus infuſa gubernari judicarunt; Difficillimas enim de arcanu Sanctiſſimæ Trinitatis myſterio, hypoſtatica Verbi Divini unione, Sanctiſſimo Altaris Sacramento, profundo prædeſtinatio-

Arcana Theologica explicat.

Digitized by Google

nationis abyſſo, natura gratiæ, cæteraſque Theologicas quæſtiones ſacrarum literarum Profeſſoribus proponentibus, tam ſublimibus conceptibus, profundis ſententiis, & verbis adeo propriis explicavit, ut laudarent omnes cum Servatore noſtro Patrem Omnipotentem Dominum Cœli, & Terræ, quod tanta ſapientibus, ac prudentibus abſcondita humillimis parvulis, & indoctis revelaret.

Converſatio ejus cum Jeſu

§.17. Converſatio hujus Virginis magis in Cœlis, quam in Terris erat, & ubicumque Sanctiſſimum nomen JESU legendo occurriſſet, tantiſper immorabatur, inde enim amoris ignes in corde ſentiebat, & ipſe JESUS ſæpe amanti Roſæ in paginæ planitie apparuit, eique ſuavi obtutu ablandiebatur, ut verbum attenta lectione talis animæ digniſſimum, in quo ſunt omnes theſauri ſapientiæ, & ſcientiæ Dei, ſic etiam cum occuparetur in telæ conſutura, pulvillo ipſius ſæpe quietiſſime inſidebat, & ad cor hujus dilectæ tacitis nutibus loquebatur, omnique geſtu ſuum divinum proteſtabatur amorem. Frequentes, & fere quotidianæ erant hujus ſanctæ animæ deliciæ iſtæ, & interdum moram faciente Sponſo querulis vocibus lamentabatur, donec veniret, ludens cum eo, cujus guttur ſuaviſſimum eſt, obtinuit vincens curari a doloribus gutturis; perdens vero, iterum doloribus cum patientia donata fuit, quæ dum matri obediens narraret, viſa eſt vultu Angelico radiare. Illi jam languenti, & viribus deficienti, omnique humano auxilio deſtitutæ occurrit idem ipſe, qui eſt adjutor in opportunitatibus, & tribulatione, & pretioſo vulnerati lateris myrothecio, eam benigne applicatam ad hauriendam aquam ſalutis de fontibus ſalvatoris illico ægram ſanavit. Ab innocentibus Virginibus viſa eſt cum ipſo JESU ſiſtere, quandoque etiam deambulare, & ſecretiſſima miſcere colloquia tali cum majeſtate, ut quocumque pedem fixiſſet ille, pavimentum fulgenti lumine ſplenderet, utque talis Roſa nulli alteri plantæ adhæreret, quam ei, qui eſt Flos campi, & Lilium Convallium, invenit baſilicum, ſeu ozimum, quem ſtudioſius colebat reſervatum, ac plantam Regiam ipſi Regi ſæculorum ſiccum & eradicatum, cui de hoc dolenti ipſe Chriſtus apparens dixit, ſe ſuis manibus illum eradicaſſe, & projeciſſe, ut ipſe ſolus eſſet ejus verus baſilicus.

§.18. His oſtendit veriſſimum, quod in extaſi cuidam dixerat, ideſt ſe Roſam geſtare in intimo ſui divini cordis penetrali, cum ſciret viciſſim in ejus Virgineo corculo ſe ſolum tranquilliſſime inhabitare.

Ejuſque Genitrice Maria

§.19. Adſtitit etiam ſæpe Regina Cœli a dexteris ejus, itaut ab undecimo ætatis ſuæ anno uſque ad extremum non defuerit ei hoc pretioſum familiaritatis contubernium: in Roſariano enim Sacello ex ſedulu miniſterio mutua cum illa erat ei converſatio, eoque honore hanc ſuam famulam dignata eſt, ut cubiculariæ ipſi exhibuerit miniſteria excitando eam illis vocibus: Surge ad orationem filia, ſurge, nam inſtat hora. Illique experrectæ ſe præbebat videndam facie ad faciem, majeſtate decoram, & gloriæ cœleſtis Paradiſum, exclamanti cum altera Eliſabeth: Unde hoc mihi ut veniat Mater Domini ad me.

Angelus tutelaris ſæpe Roſæ inſervit.

§.20. Miſit etiam Dominus Angelum ſuum, qui præcederet Roſam, & viſibiliter cuſtodiret, ac introduceret eam in locum, quem illi paraverat; fuit enim tam domeſtica fiducia hujus Virginis cum eo, ut habuerit illum non ſolum ut amiciſſimum, ſed etiam ut pararium, aut viridarium, quotieſcumque hora conſueta Sponſus non apparebat. Deficiens quadam nocte viribus miſit eum ad Mariam de Uſatigui, ut nuntiaret ei ſe egere remedio, quod per famulum ſtatim illa tranſmiſit, vidente, & agnoſcente hoc a filia per obedientiam Matre.

§.21. Ab eodem etiam ab horti cellula aperiente ipſo ſeras portarum ad genitricis cubiculum incolumis ducta fuit. Aliis etiam Angelis mandavit Deus de illa: Aſtiterunt enim propter ejus preces cuidam Religioſo in periculoſo itinere, donec iſte in deterius mutatus fuit, cui cum ipſa Virgine de hac derelictione conquerenti revelavit myſterium, & arcana ſingularia ipſi ſoli, & Deo nota, & quæ a tanta diſtantia ſolum ipſo Domino, aut Angelo revelante Virgini innotuiſſe potuerunt.

Et Catharina Senenſis apparet.

§.22. Sæpe etiam ex quo fuit ei à Chriſto Domino data in Magiſtram Sancta Catharina Senenſis, hæc eam viſibiliter conveniebat in terris, præſertim cum ejus regulam ſcrutaretur, adeoque crebra, & amica fuit inter has Virgines converſatio, ut ex vultu Beatæ Catharinæ in faciem Roſæ tranſierint lumina, itaut, & vivens, & defuncta per oris lineamenta hæc eam omnino repræſentaret; præter innumeras delicias, favores, officia & virtutes, quibus ab ea ornata, & aucta fuit.

A Dæmone varie vexatur

§.23. Probavit Pater Cœleſtis inter has ſpiritualis vitæ delicias hanc ſuam electam, ut aurum in fornace, igne tentationum, afflictionum, perſecutionum, & plurium, ac gravium infirmitatum; luctabatur enim quam frequentiſſimè cum Dæmonibus, multiſque illorum moleſtiis vexabatur, ex quibus ſub tetra ſpecie Moloſſi unus eam orantem latratu horriſono terrere, & rabido morſu per ſolum illam raptans tentavit diſcerpere donec clamavit ad Sponſum, ne tradas beſtiis animas confitentes tibi; alius colaphum impegit, quandoque ſaxum rude in eam libravit, quod ſolotenus Roſam, nec læſam, nec territam proſtravit, libros ejus ſpirituales laceravit, ſub gigantea mole alias hanc inexpugnabilem fœminam tremente cellula corripuit, adeoque contorſit, ut ejus oſſa comminuta, & nervi diſtracti viderentur; ſed invictus Virginis animus inſaniam hujus furentis hoſtis pluribus horis fruſtra certantis repreſſit, & irriſit, donec victoriæ deſperabundus evaſit. Ad hortum oratura procedens in Angelum lucis transformatum obvium blande habuit hunc Antagoniſtam, quæ à nobili fuga victoriam mendicavit, cum de caſtitate certamen eſſet, arreptaque ferrea catena acerbiſſimis ictibus nudas ſcapulas cruentavit, & inter ſanguinis, lacrymarumque rivos conquerenti de abſentia Sponſi, conſpicuus ille oſtendit, quod niſi cum ea ipſe fuiſſet, nunquam victoriam reportaſſet. A primordiis pueritiæ ſpirituum diſcretionem obtinuerat, agnoſcebatque docente ſua ſancta Magiſtra, quæ olim à Chriſto Domino hauſerat, illuſtrationes à Deo eſſe, cum in anima ſequitur humilitas, reverentiæ affectus, propriæ vilitatis cognitio, ordo, & unitas cordis, & gaudium in Deo. Ex adverſo his oppoſitas impreſſiones, timorem, diviſi cordis confuſionem, ſui complacentiam, & inquietudinem redolere.

§.24. In ærumnis ab infantia fuit, nono enim menſe ætatis ſuæ lacte deſtituta eſt, cujus defectus nonniſi cibo valde inepto compenſari potuit:

A domeſticis perſecutiones patitur.

vix fari cęperat cum propter nominis controverſiam virgis cædebatur ab Avia, ſi Roſa a Matre, ſi Eliſabeth vocata reſpondiſſet. Virginis bujus virtutes, & mortificationes Matri aliud intendenti mera delicta videbantur, quibus caſtigandis non ſolum duriſſima verba, ſed perſæpe etiam ſæva verbera adhibebat, præſertim cum rutilam cæſariem deprehenſa fuit ſibi præſcidiſſe. Nec mitiores in eam fuere domeſtici, quando ejus virtutes, & cœleſtia dona innotuerunt, vano timore correpti ne cum magno familiæ dedecore, ut de impoſturis ſuſpecta ad Sanctæ Inquiſitionis Tribunal raperetur. Acceſſit in cumulum tribulationis quorumdam Confeſſariorum incredula vel oſcitantia, vel ruditas, vel inſcitia, dum ei conabantur ſuadere non eſſe rectum, aut tutum illud virtutis iter, vertigine, vel alia noxia intemperie laborare, illuſiones eſſe, quas ipſa illuſtrationes divinas credebat. Suadenti fœminæ precibus impetrare a ſua Seraphica Magiſtra eripi ab his ærumnis conſtanter renuit; pudebat enim Crucifixi Sponſam, vel per momentum extra Cruces reperiri, a quibus nunquam vacavit; feriatam enim ab exteriori gravior occupabat interior, & ceſſanti foris perſecutioni, ægritudinum agmina ſuccedebant.

Inter corporis dolores conſtantior evadit.

§.25. In Canta ex dira nervorum attractione per triennium lecto decubuit cruciatu intenſo, gemitu nullo; ſæpe acutiſſima eam angina, Aſthma, permoleſta iſchias, pleuritis, ſtomachi, Pericardii, & inteſtinorum dolores ſine numero, & ſine lege frequentes convulſiones invadebant, Medicis, ut plurimum ſtupentibus, quomodo in tam arido corpuſculo vires eſſent ad perferenda, quæ proſternendo cuilibet robuſtiſſimo ſatis fuiſſent, Roſa optime penetrante non tam ab intemperie, quam a benevola ſponſi manu hæc ſibi agonalia feſta provenire, febres ephimeras, ac etiam res contumaciores ipſa conſuetudine jam pene in jocum verterat. Chiragræ, Podagræ, & Arthritis morbi frequenter eam occupabant, quos cum invicta conſtantia toleravit. Hæc omnia inter illuſtriores a Deo ſibi collatos favores recenſebat. In ſublimi enim, & ſingulari mentis elevatione viderat Chriſtum Dominum dividentem lance ex Cruce facta, gratias, & dona ad menſuram pœnarum, audivitque dicentem, ſine pondere afflictionum, ad gratiæ cumulos non perveniri, unicam veram ſcalam Paradiſi eſſe Crucem, nec præter eam ſupereſſe aliam, per quam in Cœlum aſcendatur.

§.26. Languens, & æſtuans Divini Amoris ignibus in nocte orans viſa fuit ab alia virgine magnis luminibus coruſcans veluti igniculis per

Orantem Roſam radii circumdant.

os, oculoſque evibratis, proteſtantibus quantum incendium intus ferveret, quod alias pluries ea inſcia coram diverſis contigiſſe innotuit. Cæteras virtutes ſtudioſe celavit, magnam charitatis flammam tegere non valuit, ejus enim colloquia, ſalutationes, & reſponſa continuo Divini amoris memoria condiebantur. Singularum creaturarum ordines ad amorem dulciſſimi Creatoris gradatim compellebat, tum ignitis vocibus, tum pulſu citharæ, quem non didicerat, ut omni ritu, geſtu, actuque ſuo ſe dilecto oſtenderet amantem.

Suus erga Deum zelus.

§.27. Eadem vi charitatis acta, ut vera ſponſa Domini zelavit honorem; irreverentiam enim Eccleſiarum deteſtabatur, loquentes ibi otioſe humiliter, & ſuaviter corripiebat. Domeſtici cavebant, ne coram ea ineptias proferrent; verebantur enim Roſæ adhuc parvulæ cenſorium ſupercilium: immenſo gaudio perfundebatur, quoties Dei honorem inſigni aliquo ſucceſſu promoveri videbat, ut accidit in inſigni peccatricis converſione.

Et erga proximum.

§.28. Eodem zelo precibus tranſtulit in ſe Confeſſarii ſui febrim, ut Concionatoris officio in percelebri ſolemnitate fungeretur, quo convaleſcente torquebat Roſam febris non ſua, nec tamen a ſermone abeſſe voluit, febrilem enim ardorem facile ſuperabat exæſtuans divinæ gloriæ deſiderium.

§.29. Obſignavit hanc Dei Amoris ſolicitudinem dilectæ ſuæ ipſe Chriſtus Dominus hoc inſigni miraculo, Anno ſalutis 1617. decimo ſeptimo Kalendas Maji: Roſa vehementius amoris divini ſtimulis excitata, ſonore, & ferventiſſime venerabilem Salvatoris effigiem in Oratorio Quæſtoris alloquebatur, cum ſtatim to-

A Chriſti Icone ſudorem manante cõpenſatur.

tum vultum imaginis guttulæ ſudoris operuerunt: convocati teſtes arte, & doctrina celebres, qui omnibus ſerio expenſis cenſuere ſupernaturale eſſe, quod in Icone gerebatur, quatuor horis duravit pium oſtentum cunctis adſtantibus, admiratione, & ſancto horrore ſtupentibus, cujus ſudoris veſtigia per aliquot luſtra conſpicua manſere: Hunc eſt tantummodo indicium. Quam enixe cupiat Servator noſter ab omnibus redamari teſtata eſt ipſa Virgo Roſa Divini conſcia ſecreti, timentibus domeſticis, ne impendentibus Divinæ ultionis præſagium eſſet. Sudor ille brachio ipſius Roſæ ex Confeſſarii imperio applicitus, quod antea ſolo colliſum ſic graviter læſum erat, ut Chirurgorum judicio ex ea parte Virgo manca manſura eſſet, ſanum, & flexibile reddidit ſtupente Chirurgo, qui pridie cenſuerat omnem curam eſſe vanam cum brachium omnino intractabile appareret.

Frequenter Euchariſtia recreatur.

§.30. Nondum pueriles annos exceſſerat, quando eam Confeſſarii ſpiritu jam grandem agnoſcentes manducandi frequenter Panem illum Angelorum, qui præbet delicias Regibus, facultatem dedere.

Puritas, & devotionis ardor.

§.31. Erat in ejus ſpiritu limpida mundities, nitida innocentiæ puritas, ac robuſtus devotionis calor, & nihilominus, cum tanto immaculatæ conſcientiæ candore, quoties ad Divinum Epulum accedendum erat, toties ſumme gemebunda, & lacrymis perfuſa Sacramentalem Confeſſionem præmittebat. Hanc Sacerdotes communicaturi totam flammeam, & vultum ipſius cœleſti, & vehementi ſplendore radiantem conſpe-

Experitur Sacerdos Sacramento ipſam calciens.

xere, quin, & Presbytero Sacram Communionem porrecturo videbatur flammeſcens aperiri clibanus, dum removebat pallium, ut Divinam reciperet Hoſtiam, & vim erumpentis repentini ardoris adeo ſentiebat pavidus Sacerdos, ut ſæpe manum retraxerit præ ſubito metu aduſtionis. Idem experiebatur in ſe Miniſter Sacrificantis, dum ex more ſchiphum ablutionis ei porrigebat, ut hoc etiam teſtimonio probaretur hoc eſſe Sacramentum illud, quo Deus ipſe venit ignem mittere in terram. Juſſa aperuit ex Virginea Dei carne diffundi in anima ſua mirabilem Cœleſtis Agni manſuetudinem, vegetari ſpiritum ſuum inuſitato robore, inſtaurari, ac refici vires per quamdam veluti novam transformationem ſui ſpiritus in hoc divinum alimentum, interea clarere in corde ſuo placidam altioris

ſphæræ

ſphæræ ſerenitatem, pacem, temperiem, gaudii immenſitatem ex arcta unione cum Sponſo Divino, fruitionis altitudinem, & ſpiritualem ſaporem veræ dulcedinis, quæ nulla prorſus comparatione explicabilia erant. Sacra communione refecta jejuna uſque ad veſperam, ſubinde uſque in ſequentem diem, quandoque per octavam integram ea ſola contenta ab omni alio cibo abſtinuit. Veneratio ejus erga venerabile myſterium fuit adeo eximia, ut ſemel ſe accinxerit videntibus aliis ad ſubeundum martyrium, quod imminere rumor ſparſerat, defuitque tunc Hoſtiæ Martyrium, non Hoſtia Martyrio. Summo etiam cultu proſequebatur Sanctæ Crucis ſignum ubicumque illud reperiſſet; ita ut ex plantis horti impreſſionem illius formaret, quarum una Proreginæ dono data paulo poſt exaruit, Roſæ reddita poſt quatuor dies revixit, quod totum virtuti ejuſdem S. Crucis Virgo tribuit. Erga Imagines Beatiſſimæ Virginis miro fervebat devotionis affectu, & maxime circa eam, quæ Auguſtiſſimam Roſarii Reginam exprimit: in cujus Sacello habitum ſui Ordinis ſuſcipiens ploranti Matri viſa fuit blando favore Deiparæ in Cœlum elevari. Fama erat Limæ Roſam impetrare quæcumque apud Sanctam illam imaginem poſtularet: tranquillitatem cujuſdam Communitatis, in qua invaluerat diſcordia non ſine lacrymis, & aliorum admiratione biduo orans obtinuit, plurimiſque aliis ibi dignata fuit favoribus, alloquiis, & viſionibus, quæ in examine obtemperans aperuit.

Quo munita in dies jejunia protrahit.

Sanctæ Crucis.

Et Iconis Virginis Roſarii amantiſſima.

A qua gratias ſæpiſſime obtinet.

Catharinam Senenſem miro amore, & honore proſequitur.

§.32. Electa ut aptior, & dignior ad exornandum ſimulacrum Sanctæ Catharinæ Senenſis, quam ut matrem ex intimis præcordiis colebat, a lacrymis, oſculis, & alloquiis in eo obſequio non ceſſabat, & miro modo tantæ pecuniæ literulas accepit, quantum ipſa pro veſte ejus paulo ante optarat, prædixit præſignatam Virgulam nulla fœcunditatis nota tunc turgidam in honorem Sanctiſſimæ Trinitatis tres flores cariophylorum producturam, quibus Sacram Imaginem condecoraret eo tempore, quo tali florum genere regio illa careret, quod fruſtra diu quæſitum fuerat, & oraculo correſpondit eventus, mirantibus, & diffidentiæ veniam petentibus ſodalibus.

Cujus interceſſione fœminas ægrotantes.

§.33. Adjuverat eam in hoc munere Euphemia de Pareja, cujus famula Franciſca ſui infantis nutrita graviter ægrotabat Roſa apud Sanctam Catharinam precante, iſta depulſo periculo ita convaluit, ut poſtridie permiſſa fuerit a Medico nutritias infanti, quas prohibita fuerat, præbere mammillas.

§.34. Franciſca quoque de Montoya ab eadem Sancta obtinuit, ut ſulphuratum miſſilium ignium crepitaculum, quod vultum petiit, & ſupercilium impegit, non noceret, eſto adhuc reſiliens valido ictu alterius fœminæ veſtes læſerit, & ſuccenderit.

Et ſemetipſam manu acerbiter læſam ſanitati reddit.

§.35. Eadem Roſa Anno Domini 1616. menſe Auguſti, cui poſt proceſſionem delata fuerat Imago deveſtienda horrenda Arthriti in dextera laborabat, quæ immani cruciatu invaſerat articulos omnes, itaut prædicto operi prorſus redderetur inutilis, procubuit ante Imaginem Sanctæ Catharinæ in die D. Laurentii, & brevi oratione peracta accinxit ſe operi, mirantibus adſtantibus, Quæſtore ipſo vidente, manum paulo ante acerbiſſime læſam, tunc validam, & agilem, Medico ipſo teſtante evidentiam miraculi, cui beneficio acceſſit, quod exinde nunquam in poſterum Arthritis manum illam invaſit, quod mirum non fuit ipſi Roſæ, quæ ab ipſa ſeu a matre pene quotidiana ex mutuis conſortiis ſolatia hauriebat.

Salutem animarum zelatur.

§.36. Zelata eſt etiam pro Domo Dei ſalutem animarum, ipſa enim charitate, qua verum Chriſti Domini Corpus myſticum quoque diligebat, quoties ad interiora Meridionalis Americæ montana oculos vertebat, cruciabatur medullitus illacrymans perditioni tot Barbarorum, qui inacceſſas poſt nivoſa juga valles populabant, ſic etiam jugis planctus materies ei erant quæcumque aliæ Infidelium Nationes. Viros Religioſos, & præſertim ſui Ordinis Fratres, quotquot aptos noverat, ad Gentilium converſionem hortabatur, & per Jeſu Chriſti viſcera obſecrabat, ut huic ſe operi accingerent. Unius ex ſuis Confeſſariis Miſſioni deputati animum ad maturandum opus inflammare ſtuduit, & cum eo convenit, ut medietas omnium fructuum, quos interea ipſa ex toto bonorum operum exercitio ſe cumulaturam ſperabat, ei adſcriberetur, & viciſſim ille transſcriberet ipſi Virgini fructus converſionis animarum, quas ſua prædicatione in viam ſalutis erat attracturus. Hoc animo excogitavit inopem parvulum quaſi in filium aſſumere, quem Chriſtianæ vitæ rudimentis imbueret, & piis eleemoſynis ad virtutes, & Sacrarum literarum plenam inſtructionem ſe evecturam ſperabat eo pacto, ut eis idoneus factus, & Sacerdotio inſignitus ad Apoſtolicas Miſſiones pro converſione gentium properaret, ut quod per ſe præſtare non poterat, per alium ſuppleret, quod niſi immatura morte præventa fuiſſet, perfeciſſet. Pro periclitantibus Chriſtianis, qui per culpam lethalem a ſtatu Divinæ amicitiæ infeliciter exciderant, nulli lacrymarum ſumptui parcebat, & quotidie cruenta ſibi vulnera infligebat, ut his vere miſeris vitæ ſeria emendatio a Deo concederetur. Concionatores ipſos vehementer hortabatur, ut flagitioſas animas ab ima vitiorum charybdi ne perirent, ad ſecurum pœnitentiæ litus toto conatu evocarent.

Et intima cordium explorat.

§.37. Divinitus edocta de pravo deſiderio, quo Vincentius nomine juvenis nobili genere oriundus ad eam ficte acceſſerat, tanta cum charitate corripuit, ut fateretur, ſe agnoſcere Chriſtum Dominum in ea loquentem, & totus mutatus ab illo, qui paulo ante fuerat, fretus, & adjutus precibus ejuſdem Virginis, juvenilibus deſideriis, & culpis valefaciens ſanctam vivendi rationem inſtituit. Prodigium erat, ſi quæ perſona cuicumque vitio obnoxia Roſam accederet, & melior ab ea non recederet. Mariam de Meſta impatienti, ac præcipitis iracundiæ pugnaci morbo jam ſibimet ipſi ex diuturna conſuetudine factam intolerabilem, patientiæ, ac manſuetudinis aphoriſmis ſic inſtruxit, ut ab illa emendatior, ac mitior viſa fuerit; eoque brevi in patientiæ gymnaſio profecit, ut jam a Deo ultro plus, ac plus adverſitatis poſtularet. Religioſum cum mortis angoribus trepide, ac periculoſe luctantem, urentibus ſcrupulis vexatum, ſic juvit promiſſione ſuarum precum, & exhortatione, ac ſponſione participationis ſuarum ſatisfactionum, ut confeſtim pavor, lætæ ſpei locum ceſſerit, qui poſtea ſalutaribus Sacramentis munitus ingenti ſalutis fiducia placidum, & ſerenum ſpi-

Impatientem manſuetudine inſtruit.

Digitized by Google

Religioſi cujuſdam animã ſalvam aſſerit.

ſpiritum reddidit, Creatori de cujus anima poſtea Roſa nunciavit, cum ea feliciter, ac benigne agi, jamque illam Regioni lucis adſcriptam frui perenni Sanctorum felicitatis refrigerio.

Roſæ charitas.

§.38. Ordinavit etiam Dominus in ea charitatem in corporalibus miſericordiæ operibus, quibus proximos juvare ſtuduit, nam inops hæc Virgo ſibimet neceſſaria ſubtrahens diſperſit, deditque pauperibus, ut enim occultæ cujuſdam neceſſitati ſubveniret, octo dierum alimoniam ſolo pane, & aqua contenta ſibi pro egentis ſubſidio detraxit. Telam a Genitoribus ejus pro ſuis ægritudinum neceſſitatibus conceſſam, illico inter duas Virgines virtute, & genere nobiles extreme tamen egenas, diviſit. Dono dedit Montojæ pauperrimæ Virgini alterum ex palliis, quæ Mater poſſidebat, prædicens ei fore, ut aliis novis loco veteris provideretur, quod mirabiliter re ipſa, ut Virgo prænunciaverat, evenit. Divinitus admonita Joannam de Bobadilia Virginem nobilem, ſed derelictam eſſe, quam vorax ſub mammilla cancer torquebat, & tardante remedio exitium minabatur domi recipit, menſtruum locationis ſumptum, & medicamentorum pretium ei providit, & poſt aliquot menſes integre ſanam reſtituit, hoc unum dolentem, quod non poſſet (obſtante fide data) Virginis beneficium in grati animi obſequium ea vivente palam referre. Nihil ei jucundius contingere poterat, quam ſi a Matre permitteretur, cujuſque conditionis egenas, aut morbis afflictas mulieres paternis inferre ædibus, ut illic ſuis manibus aſſidue miniſtraret languentibus; quibus de quacumque re ad victum, & medicamen neceſſaria exacte providere ſtuduit. Inter has mendicas nulla erat, tam intolerabilis aſpectu, aut fœtore horribilis, quam Roſa dedignari, vel præ nauſea averſari poſſet. Omnibus medelam, famulatum, & curam aſſerebat.

Miniſtrat Infirmis.

§.39. Indignanti Matri propter graveolentiam mucidi putoris a Roſa in veſtibus ex cura infirmæ contractam reſpondit: Chriſti bonus odor ſumus, dum miniſtramus Infirmis. Charitas delicata non eſt, nec proximum faſtidit. Invicto animo vix imitabile ſuæ Sanctæ Magiſtræ exemplum ſecuta in ædibus Iſabellæ de Mexia nauſeam ſtomachi heroico actu ſuperavit. Noverat Joannes de Tineo Almanza Quæſtorem Gundiſalvum Roſæ precibus, & meritis pluries a graviſſimis infirmitatibus liberatum; ille ex cruciatibus ſtomachi perículoſe ægrotans obtinuit, ut Virgo iſta poſt auditum ſacrum decenter aſſociata eum inviſeret; in cujus vultu majeſtatem Angelicam intuitus ſpem indubiam incolumitatis concepit, ſtatimque omnis dolor evanuit, ſomnus, qui omnino diffugerat, blande corripuit infirmum (citiſſime illa abſceſſit, ut plauſum effugeret) iſte vero ſanus evigilavit. Uſque ad bruta animalia clemens Roſæ ſuavitas, & tenera ſe oſtendebat, & juvabat commiſeratio.

Spes ejus in Deo.

§.40. Tota hujus Sanctæ Virginis ſpes in Deo erat, qui prævenerat eam in benedictionibus dulcedinis; hinc frequentiſſime decantabat Davidicum illud Sanctis Patribus, & Eremicolis familiare: Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me feſtina. Quæſivit ſæpe horum verborum emphaſim: ſed nullus unquam profundiorem ei attulit explicationem ea, quam ipſa intime Deo docente in animo conceperat. Interrogata cur unice hunc præ ceteris verſiculis amaret? Reſpondit, totum ſolatium Seraphicæ ſuæ Matris eo contineri, & ſingulas illius ſyllabas arcano quodam familiaris in Deo confidentiæ ſucco turgere, nec ſuo palato aliud his propriis verbis ſapidius poſſe occurrere. Cœlitus data fuit ei fiduciæ certitudo aſſequendi tria maxima munera, æternam videlicet Beatitudinem, perpetuam, & nunquam interpolandam Dei amicitiam, & infallibilem ex alto ſuccurſum in quibuſvis tum neceſſitatibus, tum repentinis periculis. Angebatur quondam innocens hæc anima recogitans pavida formidine prædeſtinationis ſuæ arcanum omni animæ tremendum, quam Dominus ad adjuvandum feſtinus, ſic eſt affatus: Filia ego neminem condemno niſi volentem condemnari, ex nunc tranquillo animo eſto. Alias in mentis exceſſu adfuit illi parvulus Jeſus puriſſimæ Genitricis ulnis innixus, eamque blande alloquens juſſit ſparſas per ſolum Roſas in ſinuoſæ veſtis laciniam colligere: inde Divinus infans una petita, & gratanter acepta ſubintulit; hæc Roſa tu es, hujus providam curam mihi aſſumo, tu de reliquis, ut magis volueris diſponito. His agnovit ſe teneri in dextera Salvatoris, velut Roſam electam quam non raperet quiſquam de manu ejus. De reliquis roſis ſubitaneum ſertum contexens tremendo Jeſu capiti impoſuit, qui Virgini arridens, eamque benedicens diſparuit. Cæteris roſis indicari novit pias Virgines Limenſes, quas poſt ſuum obitum in novellum S. Catharinæ Senenſis Monaſterium colligi oportebat.

Reciproci Divini Amoris pignus recipit.

Roſæ fides.

Eadem vi confidentiæ in Deum a prima ætate Roſa adverſus quaſcumque mortalis vitæ difficultates, & incommoda ſtetit impavida. Cujus fidem, conſtantiam, & nutus viſi ſunt immanes Tauri in extremam aliunde rabiem extimulati revereri, nam adſtupentibus quotquot ſpectabant ad invictæ Virginis conſpectum eminus, & repente innocentibus parcere didicerunt. Cum enim eſſet duodecim annorum in quodam Pago obvium habuit ferociſſimum Taurum illuc ruentem; & fugam meditantibus his, qui cum ea erant, fixis in Cœlum oculis, dehortata eſt a fuga, necdum verba finierat, cum ferox animal terrifico mugitu in alias procul perſonas impetum fecit, Roſa cum ſuo comitatu incolumi manente, quæ adhuc poſt periculum paventes ſocias monuit, ſperandum firmius in adjutorium Altiſſimi, & tunc maxime cum periculi vicinitas omne effugium intercluſit. Sic, & alia vice Taurus alter recta via in quadrigam, qua Roſa vehebatur cum Matre, & aliis curſum libravit, ceteris fugam tentantibus ſola Roſa oculis in Cœlum jactis prædixit Taurum uſq; ad rhedam non præcurſurum. Dixerat, & reſpondit eventus ſtupentibus univerſis, non tam reditum Tauri, quam Virginis animum omni metu ſuperiorem, quæ in ſummis periculis Cœleſti Sponſo occinebat, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Taurorum ferociam frænat.

Minor non erat ejus fiducia in ſperandis a divina providentia neceſſariis vitæ ſubſidiis. Defecerat olim in paternis ædibus numeroſæ familiæ panis, nec erat unde emerent, illa brevi labiorum motu rem Deo commendavit, mox magna fide arcam panariam aperiens plenam azymis, ac ſaporoſis panibus reperit, teſtante illorum figura peregrina a domeſtico panificio non prodiiſſe. Perneceſſarium in Regionibus illis condimentum mel domi

Annonam auget.

om-

omnino defuerat; deſcendit ipſa in nomine Domini ſecretiſſimo inſtinctu juſſa optime ſperare de Dei protectione, cupam invenit uſque ad ſummitatem recenti melle plenam tota Domo ſtupente, eoque magis, quod novo prodigio mel Cœlitus datum integris octo menſibus toti familiæ ſat fuit in uſum quotidianum. Infirmabatur Gaſpar Flores Virginis Genitor mœrens etiam ob quinquaginta librarum debitum, qui præ inopia ſolvendo non erat; triſtabatur perplexa Mater, importunitate creditoris augente anguſtias; Filia Templum adit, preces fundit, eique domum

Et aurum gignit.

redeunti vir plane ignotus occurrit, ſimulque involutum ſtrophiolo argentum porrigit, & jubens, præſentem Parentum neceſſitatem illo ſublevari, ſtatim abſceſſit. Roſa involucrum explicante ipſa librarum quinquagena, cujus Pater debitor erat, apparuit quod Gaſpari narratum inſomnium videbatur, donec filia nummos uti acceperat, adnumeravit. Hæc ſunt ſubſidia, quæ Sponſus divinus Parentibus ipſius ſub ſpecie Cœleſtis lapicidæ huic novellæ ſponſæ inter paraſrenalia, & antidota ſe miniſtraturum olim pollicitus erat.

Prophetiæ dono illuſtris.

§.41. Teſtimonio etiam Domini Noſtri Jeſu Chriſti, quod eſt ſpiritus Prophetiæ, fuit illuſtris, nam integro fere decennio ante fundationem, quandoque per ſymbola, & figuras, alias manifeſte, & in proprio typo non ſolum fuit illi divinitus demonſtratum Monaſterium, quod Limæ ſub S.Catharinæ Senenſis patrocinio numeroſo ſacrarum Virginum Collegio dicandum erat, ſed etiam primam ibi futuram Monialium Præfectam, & Cœnobii fundatricem Luciam Guerram a Daga ex vultu agnovit, ſpiritu ſuo imbuit, & oſculo pacis quodammodo initiavit: dicens ei: Euge Mater ingenti ſuo te operi Deus reſervavit. Ex Virginis ſpiritu hauſit felix Matrona divinos ſenſus, & religioſi ſtatus cœleſte deſiderium; Sed obſtabant ſuperſtes Maritus, & numeroſa familia, quos omnes paulo poſt Deus ab hac luce evocavit, necnon innumera, & potentiſſima alia fundationis poſt obitum Virginis impedimenta ſuſtulit, duroſque animos olim averſos ad favorem pii operis flexit. Quibus ſublatis Lucia ampliſſimis ſuis facultatibus Cœnobium fundavit, dotavit, ac denique ſe ipſam dedit; cum ſacro velo nomen Sororis Luciæ de Sanctiſſima Trinitate aſſumens, ac prima novelli ſui aſceterii præfecturam geſſit, Religionis ſpiritum mirifice propagavit, demumque ſanctimoniæ fama celebris obdormivit in Domino. Ipſa Maria Oliva Roſæ genitrix, quæ antea hoc ei vaticinanti filiæ acerbe contradixerat, anno Domini 1629. poſt Mariti obitum in novello Monaſterio ſexagenaria devote filiabus S. Patris Dominici aggregata fuit, & aſſumpto cum habitu nomine Mariæ de S. Maria emiſſa poſtmodum profeſſione optimo fine quievit. In quo etiam promiſſa ſponſi providentia affulſit, carente enim illa dote neceſſaria, unus ex reſervatis ab ipſa fundatrice gratuitæ receptioni pro dignioribus, ſed egenis perſonis locus ei obtigit, cæteraque omnia adamuſſim etiam minima ut S.Virgo prædixerat, evenerunt. Joannes Villaloos Societatis Jeſu jurata fide teſtatus eſt, ſuo ſe experimento ſpiritum propheticum in ea deprehendiſſe, aperiente illi Virgine arcanum negotium quod aliter, ac Cœlitus innotuiſſe non poterat. Simillimum quid cum eadem Antonius a Vega ejuſdem Societatis Vir integerrimus ſibi eveniſſe narravit. Secretam cogitationem quam nulli unquam aperuerat, neque aperitura erat filia Quæſtoris accurate ei Roſa recitavit, & ſaluberrima documenta præſcripſit. Mariæ de Meſſa Uxoris Medori Angelini Pictoris conſilium, quod occultiſſime inierant de profectione in Hiſpanias commemoravit, ſummam pecuniarum quam pro arbitratu conſtituerant, dixit ambobus ſat eſſe mirante muliere, & atteſtante plus a Virgine dici non potuiſſe, ſi in amborum colloquio tertia ſtetiſſet. Joanni Miguel Ordinis Sancti Dominici Limam revertenti ſeriatim, & exacte narravit ea, quæ illi in aliena regione acciderant, quæque humanitus non potuerant in Roſæ notitiam perveniſſe, quin, & abditiſſimas ſuæmet conſcientiæ latebras Virgini patuiſſe evidenter agnovit. Plurima alia hujuſmodi, ac etiam mirabiliora commemorantur hujus Sponſæ Chriſti vaticinia, quibus omnibus correſpondebat eventus, comprobans in ejus animam plenitudinem gratiæ, non tantum ſanctificantis, ſed etiam gratis datæ Spiritum Sanctum inhabitare.

Poſtremum ſibi diem vaticinatur.

§.42. Præſcia diei quoad Sponſi thalamum properare ex hac lachrymarum valle debebat, (quod Matri cælare nequivit) quotannis feſtum D. Bartholomæi Apoſtoli, quod erat terminus ſuæ mortali peregrinationi conſtitutus, ſingulari devotionis ſtudio colebat, & in ejus pervigilio ſuo non contenta jejunio, aliquos innocentes pueros, ut ſecum jejunarent adduxit in eo, etiam poſt ejus obitum perſeverantes, eo quod ſic a Roſa

Lecto decumbit.

inſtituti fuiſſent. Triennio ante diſceſſum gravi morbo decubuit, ut jam extremo funeri matura, & deficiens cum a confeſſario, ac domeſticis collacrymaretur, quem intrepida juſſit intempeſtivum abigere mœrorem, & certum eſſe tunc ſe non morituram, quo dicto innotuit ſui tranſitus terminum divina revelatione compertum habuiſſe. Quin, & quatuor ante obitum menſibus Quæſtoris Gundiſalvi uxori atrociſſimos ſuæ extremæ infirmitatis dolores futuros narravit, & immaniſſimum eorum ardentiſſimam ſitim inſtare prænunciavit. Locum etiam integro anno antea eidem Matronæ prædixerat in eodem cubiculo, in quo mortalitatis debitum perſolvit, rogans ne alteri fœminæ præter ipſam, & genitricem ſuam corpuſculum veſtiendum, & feretro imponendum committeret. Triduo ante ſuum extremum decubitum cellam hortenſem adiit, & Cygni more exorſa modulos decantando commendabat Deo, & Sancto Dominico genitricem ſuam quam deſolatam relinquebat. Credidit Mater audiens luſus eſſe metricos, ſed Kalen. Auguſti prophetice ea prænunciata fuiſſe cognovit. Sub noctis enim medium audita fuit miſere ejulare, & corpuſculo ſuper ſolum extenſa rigentibus membris inventa. Rogata velletne medicum? Reſpondit, Cœleſtem. Frigidus ſtagnabat ſudor,

Gravibus arctatur doloribus.

& in omnibus membris, & juncturis arctabatur doloribus, & pœnis, quas olim ei Sponſus in viſione oſtenderat futuras multo graviores cæteris omnibus, quas in vita pertulerat. Juſſa ſemel a confeſſario, alias a Matre enarrare ſuos dolores, licet omnium fere ægritudinum vim, & nomina per experientiam cognoviſſet, hunc tamen non niſi per ſimilitudines candentis ferri tempora adigentis, & pugionis igniti a ſiniſtro latere meditullium corporis tranſverberantis, in quo Crucifixi erat expreſſio, & candentis galeæ caput includen-

tis

Digitized by Google

tis explicare non potuit, ſimulque ſingulos nervos, juncturas, oſſa, ac medullas contundi, reſolvi, & aruiſſe dixit, ac denique non habere nomen, nec noſſe tormentum, cui eos compararet. Aperuit inſuper Confeſſario, fruſtra Medicos in exploranda hujus infirmitatis ſpecie laborare, quam nec pulſus, oec aliud extrinſecum ſignum indicaret, ac proinde non alia, quam immedicabilis Jobi patientia ſibi opus eſſe, ut quoquomodo ſingulos Crucifixi Sponſi ſui dolores membratim experiretur. Rogavit, & obtinuit per aliquot dies ſolitariam quietem, & ſilentium, ut intimius ſuos dolores intingeret extremis cruciatibus Crucifixi amoris, cui ſe membratim confixam io Cruce ſentiebat. Augebantur in dies bujuſmodi ſupplicia, ut mirum fuerit eam, tam potenti, varia, & cumulata dolorum caterva, citius deficiendo, non ſuccubuiſſe, ſed paulatim reſolvebatur, quia glorioſiſſimum Martyrii genus ei erat lente, & articulatim mori. Certa enim erat has pœnas æternæ gloriæ pondus in ipſa operaturas: ſciebat hunc eſſe calicem, quem Sponſus biberat, & ipſi, ut Sponſæ miſcuerat, ac tamdiu ante ei præmonſtraverat, unde conſtanter, & jucunde, velut e manu Chriſti Domini porrectum totum ebibit: blanda, & devotiſſima cum dilecto miſcebat colloquia, tantumque cum domeſticis Domioum rogavit, ne dolores ejus mentis liberum uſum impedirent.

Quos immedicabiles patiatur.

Et ſumma ſiti laborans.

Sitis immaniſſima præ cæteris, ut prædixerat intime eam cruciabat, nec aquæ potus ſitienti dabatur, obſiſtente medicorum præſcripto, unde pœnaliter areſcenti Virgini hoc etiam cum moriente Sponſo tolerandum, ſuperfuit clamare: Sitio. Propins accedente acceptabili tempore, quo Roſa iſta e terris in Sponſi Paradiſum, depoſitis mortalitatis exuviis transferenda erat, pluries advocatis Confeſſariis tenerrimam conſcientiam, & ſemel geoeraliter de tota vita exomologeſi purgavit ſemper cum pœnitudinis ſingultibus, & lachrymis, ita ut compuncti audientes mirarentur in ſæviſſimis cruciatibus non flentem, leviſſimas imperfectiones tam alte deflere. Triduo ante felicem obitum ſupples voce flebili Divinum viaticum, & extremam petiit unctionem, delato Euchariſtico Epulo ioſtar coruſcantis auroræ gratioſe ruboit, & gaudio ſuo impar in altiſſimam extaſim rapta fuit. Sacerdoti tamen Sanctiſſimam Hoſtiam porrigenti, & de more roganti apte, & expedite reſpondit, ſic, & alacri omnium ſenſuum officio oleum iofirmorum moribunda accepit, quo potius ad triumphum, quam ad agonem ſenſit ſe animari. Sæpius etiam coram adſtantibus voce clara orthodoxæ fidei profeſſionem emiſit, proteſtaos ſe ut vixerat ita mori Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Eccleſiæ filiam, Sacrum ſui Ordinis ſcapulare, ut proprium ſuæ religioſæ militiæ vexillum, quo Deipara Virgo naſcentem Prædicatorum Ordioem inſigniverat, expanſum ſuper ſtragulas videre voluit. Inviſente eam Priore Dominicani Cœnobii Limæ, cui per quinquennium alias ſuæ conſcientiæ latebras aperuerat humilibus precibus ab eo obtinuit perlegi formulam exactam, quam jam moriens veniam a Deo exoraret pro omnibus, qui eam quocumque modo in ſuæ vitæ decurſu læſiſſent, cujus verba voce ſequebatur Virgo Crucifixum ſtringens, nec ſatiari poterat illis tenerrimis vocibus: Pater ignoſce illis. Anima vere tanto Sponſo digna, quæ ut eſſe plene Cruciformis Divinum in Cruce Agnum pro ſuis adverſariis extreme deprecantem eſt imitata.

Euchariſtico convivio, & Oleo Infirmorum roborari petit.

A domeſticis quæſtoris Gundiſalvi voce humili, & flebili oravit condonari, ſi qua in re nulli unquam nocuerat, lacrymantibus omnibus, qui ejus innocentiam, & puritatem tot experimentis comprobaverant. Oblato Chirographo, in quo ſepulcrum apud ſuos Religioſos poſtulabat, cum omni animi ſubmiſſione, nihil minus, quam de ſui corporis cura ſulicita ſubſcripſit. Sponſum rogabat, ne ceſſaret eam exquiſitis ardoribus excoquere, donec ei matureſceret in fructum qui ejus menſæ inferri meretur. Sub hoc fine vitæ crebriora fuere raptuum dulciſſima iotervalla, in qoibus excelſa, & jucuoda de ſuavitate Dei, ac læta de regione Æternitatis libamina prægustaſſe innotuit. Ultimam utriuſque Parentis benedictionem ſumme exoptavit, eamque venerabunda recepit: Sic, & a Quæſtore Gundiſalvo, ejuſque Uxore, quos veluti parentes coluerat, benedici voluit. Duobus germanis ſuis fratribus inter ſalutaria monimeota parentum curam, & reverentiam ſerio commendavit, ac ſi diceret, unicuique illorum ad imitationem Crucifixi Sponſi: Ecce Mater tua. Ambas etiam Quæſtoris filias ob innocentiam ab ea ſumme dilectas, ad virtutes, & præcipue Genitorum amorem, & venerationem hortata eſt: reliquoſque domeſticos officii, ac Chriſtianæ pietatis admonuit, ut jam non fœmina, ſed Apoſtolus prædicare videretur; a Joanne de Lorenzana poſtremo ejus confeſſario parante ſe in nocte pervigilii S. Bartholomæi ad matutinarum officium accedere, ſciens ſibi non ſupereſſe amplius, niſi quatuor horas, ſupremam benedictionem ex corde efflagitavit, monens ea ipſa nocte, ioeonte feſtivitate ſe ad feſta ſempiterna abituram. Quod vulto adeo ſereno, & læto protulit, ut appareret vere Virgo prudens, & ſapiens in veſtibulo Paradiſi expectans cum lampade, ut dilectus ejus Sponſus veoiret, cujus in intimo cordis vocantis vocem ſentiens, candelam benedictam nutu petens Crucis ſignaculo frontem, os, & pectus communivit; mandavitque ſubtrahi cervical, ut capite ad nodum lignom inclinato ſentiret in Cruce ſe mori. Spiritum denique ſuum in manus Patris commendans fixis io Cœlum oculis, ut cum Sponſo intraret pronuncians Jeſus Jeſus Jeſus mecum ſit; quietiſſime expiravit. Hæc verba quemadmodum illi fuerant io infantia prima orandi formula, ita his ipſis in ſuæ infantilis innocentiæ teſtimonium decedens Limæ ad Limen ſupernæ Patriæ evolavit, ætatis ſuæ trigeſimo ſecundo menſe quinto vix inchoato.

Benedictionē a Parentibus quærens.

Ad parentum amorem adſtantes adhortans.

Et Jeſum invocans expirat.

§.43. Virgineum Roſæ cadaver cum ſpirare deſiiſſet adhuc ex vivido vultus colore, & rubentibus labiis reſpirans credebatur, donec innotuit haud amplius ineſſe alitum ex applicito ori ejus ſpeculo, cujus ſicut fuit hic ultimus uſus, ſic etiam fuit primus. Repentino prodigio omnes invaſit arcanus lætitiæ ſenſus, ut Mater ipſa aptans cadaver (ſicut eis vivens filia obtinuerat), & tota domus hilariter non exequiis defunctæ, ſed nuptiali gaudio intereſſe viderentur; ſic etiam extraneis quoquot aderant intime, & ſecrete inhæſit jucunditatis ſtimulus. Mendicorum tantummodo Limeoſium ejulatibus, & lacrymis publicis fuit celebratum hoc funus, conquerente egenorum turba veram pauperum nutricem, & matrem fato acerbiſſimo immature ſibi ereptam fuiſſe.

Mortuam mendici lugent.

§.44. Vi-

Splendores circumdant.

§.44. Viſa fuit Angelorum numeroſa caterva, & ante obitum circa grabatum decumbentis, & poſt circa feretrum defunctæ alternante concentu feſtive tripudiare. Quæſtoris conjux aulam, in qua expoſuerant Virginis corpus, undique luminoſo illapſu cœleſtis gloriæ totam micare conſpexit. Sic implebatur, quod Chriſtus Dominus futurum eſſe revelaverat; mortem, ſcilicet Roſæ, & ſepulturam ejus fore glorioſam. Devotæ fœminæ ſacrorum hymnorum ſonoro cantu per vices exultabant, proteſtantes non næniis, ſed feſtis ibi locum eſſe debere. Mirabili conſenſu, & occulto inſtinctu maxima hominum multitudo clareſcente jam die implevit Quæſtoris Palatium. Confeſſarii coram feretro in voces jubilationis,& benedictionum eruperunt, teſtantes cunctis baptiſmalem gratiam nulla nnquam lethali noxa ab ea interpunctam fuiſſe, ſed immaculatam totius vitæ innocentiam, & virginei candoris infantilem puritatem Cœlo ad ſeqnendum Agnum quocumque ierit, intuliſſe.

Innumera multitudo ad exequias convenit.

§.45. Ad exequias vulgata jam fama innumerabilis ntriuſque conditionis hominum multitudo convenit, & pia variorum titulorum ſodalitia ſponte, & religioſorum Mendicantium Ordines proceſſere. Mox, & Metropolitanum Collegium, & Regius Senatus cum omnibus Magiſtratibus Sacrum Corpus deferebant inſueto honore Eccleſiæ Cathedralis Canonici, ſuccedentibus in hoc munere certatim Religionum Superioribus. Ad Eccleſiæ valvas viſus eſt vultus Virginis vividiori, & venuſtiore colore rutilare, ut etiam de hac dictum a Chriſto Domino appareret: Non eſt mortua puella, ſed dormit. Viſum eſt etiam a plurimis ſimulacrum Deiparæ Sanctiſſimi Roſarii luce, & ſplendoribus coruſcare. Quo evulgato plures alii advenientes, prodigium non ſolum eminus, ſed etiam cominus ſic ſe habere conſpexerunt. Certatim omnis ætas, & ſexus Coronis, Roſariis, & quacumque re devota, quæ ad manus fuiſſet ſacrum corpus contingere ſuppliciter conabatur. Reſonabat undequaque Eccleſia valde ampla continuis vocibus Roſam Beatam, & Sanctam acclamantibus, donec ſepulturæ pretioſum depoſitum mandatum fuit. Poſt quæ creſcente devota Populi frequentia ob eximia curationum beneficia, quæ in dies crebreſcebant ſolemniores exequiæ celebratæ fuerunt, quibus Prorex, & major multitudo interfuit feſtivis applauſibus, & publicæ lætitiæ ſignis, tam incolis, quam advenis novæ Cœlorum Civi acclamantibus: paulo poſt inſtantiſſime poſtulantibus Primatibus Civitatis Sacrum illud corpus in locum celebriorem transferendum, decreto Archiepiſcopi Limenſis extractum, inventum fuit corruptioni non ſubjiſſe, & æque ex eo cœleſtem illum odorem prodire, quemadmodnm quando primo repoſitum fuit. Iu hac celebritate nemo erat, quem ſub virginei cadaveris præſentia recens geſtorum memoria medullitus non compungeret, multis lacrymæ devotionis fluebant, nomen ipſum Roſæ ab omnibus aperto reverentiæ ſigno recipiebatur. Depoſitum fuit decentiſſime corpus a dextera Aræ Majoris, verum ob copioſam multitudinem offerentium ibi vota, alius locus ſacris exuviis collocandis eligendus fuit, videlicet Sanctæ Catharinæ Senenſis Sacellum. Debebatur enim tam ſimili filiæ ſinus Seraphicæ ſuæ Matris ad quietem.

Et Roſam Sſ. ſtam inclamat.

Cujus corpus tandem tumulatur.

§.46. Interea Limam pervenere literæ hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ; ut ex formnla a Congregatione Rituum præſcripta examinarentur Teſtes de vita, & geſtis hujus Ancillæ Dei, quod cœptum anno Domini 1630. ob multitudinem, Teſtium, qui fuere numero centum octuaginta tres, non potuit abſolvi niſi in menſe Majo anno 1632. Fuere pro viſitatione Reliquiarum Roſæ de more deputati inſpectores, qui aperta arca lignea repererunt Virgineum Corpuſculum poſt quintum decimum expletum ab obitu annum conſumptis indumentis, oſſibus integris, & adhuc ſicca hinc inde carne obductis, quæ odorem roſarum exhalabant.

Quod poſt 15. annos incorruptum Roſas olet.

§.47. Maximis ſignis oſtendere volnit Omnipotens Deus, quem ſublime gloriæ gradum in Cælis obtineat Roſa, quorum illa celeberrima, & crebra fuere, quæ Cœli, Terræque creationem excedunt, converſiones ſcilicet peccatorum, quæ a Deo precibus hujus Virginis obtentæ inſignes fuerunt; ad ſolum enim virginei corpuſculi contactum in feretro quamplurimi repentinis compunctionis ſtimulis ita fuere perculſi, ut ſtatim elatis vocibus deteſtati fuerint ſua ſcelera, prorumpentes in lacrymoſam criminum confeſſionem, audiente, ſpectante, & mirante maxima circumſtantium turba. Mater Virginis Maria de Oliva coram Judicibus recenſuit, poſt exequias filiæ complures ad ſe devotas acceſſiſſe perſonas, etiam Religioſas antea ignotas liberali ſubſidio ſuam egeſtatem ſublevantes, & profitentes ſe tributa pendere virgini Roſæ, cujus interceſſionibus vitæ ſuæ optimam mutationem debere ſciebant.

Et ſolo contactu pœnitẽtiam inducit.

§.48. Bartholomæus Martinez quondam hujus Virginis Confeſſarius ex certa ſcientia aperuit in judicio, quemdam profligatæ vitæ hominem, longiſſima annorum ſerie ſacrilege frequentantem Sacramenta, Roſæ jam tumulatæ precibus commendatum fuiſſe, & mox illum ſenſiſſe divinæ gratiæ motionem, qua cor ejus liqueſcens generalem totius vitæ exomologeſim amariſſime perfecit, & adeo conſcientiam ejus timor Domini pervaſit, nt poſtmodum quoſcumque defectus tanquam pergrandes exceſſus eluere feſtinaret. Conſtat etiam, duas probroſæ vitæ peccatrices ad Roſæ hujus odoriferam famam compunctas jugum impuritatis feliciter excuſſiſſe, & in calle virtutis conſtanter fixiſſe pedem.

Roſæ tumulatæ interceſſione plures convertuntur.

§.49. Limenſes, & alii in univerſa Peruana Regione Sacramentalis pęnitentiæ Miniſtri communicatis indiciis generatim ſtupuere de tanta mutatione morum in Populo a die, qua Roſa in Sponſi ſui Paradiſo recepta fuit; Nam certatim fœminæ abjecto veſtinm luxu ſimplicioris modeſtiæ habitum ubique ſumpſerunt, Regularium clauſtra cruentis flagellorum ictibus undique pœnitentiam reſonabant. Fuitque tam publice notum hoc prodigium, ut in Tribunali jurejurando aſſertum fuerit a tempore, quo Peruvia noſtris detecta fuit, nullum unquam ibi claruiſſe Concionatorem, qui tot ac tantis ſtimulis gentes illas ad virtutem impulerit, & tam univerſalem pœnitentiæ ſpiritum, & devotionis incendium excitarit, ut Roſa ſuis aſpectibus, contactibus, & precibus.

Ejuſq; concives Sanctiorẽ vitam amplectuntur.

§.50. Franciſco, & Alexandro de Coloma germanis fratribus matertera erat Maria de Xuara mulier opulenta, ſed animo implacabiliter

P inco-

Digitized by Google

in cognatos quamvis pauperrimos adverſo, & implicato, quorum primus alebat ſuis impenſis ſex conſobrinas, & duos conſobrinos. Impendebat utrique neceſſitas proficiſcendi, & relinquendi parvulos in ſumma egeſtate. Franciſcus Sacerdos erat, Roſæ patrocinium implorat, poſtridie Matertera illum accerſit, quem toto decem, & octo annorum ſpatio videre abnuerat, conſobrinos calamitoſos jubet adduci, & advocato Notario, reſciſſo priori inofficioſo teſtamento, gratificato Franciſco inſtituit parvulos conſobrinos ex aſſe hæredes, & Roſæ debitæ grates perſolvuntur.

Alii temporalia bona aſſequuntur.

§.51. Ludovica Barba audierat a Confeſſario Roſam vaticinatam fuiſſe ſe aſſecuturam habitum Religioſum Sancti Dominici, quem ipſa horreſcebat, diu parui fecit dictum Virginis, imo adverſabatur eventum hujus Oraculi, tandem Cœleſtis Religioſæ vitæ inſpiratio eam invaſit, Roſæ ſepulcrum adiit, ei cauſam ſupplex commendat, repente illius cordi ignitum Sacri habitus Dominicani deſiderium immittitur, in numerum Sacrarum Tertiariarum adſcribitur, divinis ſolatiis repletur, hoc unum dolens, quod tamdiu corde obſtinato tantam felicitatem reſpuiſſet.

Ejus vaticinia confirmantur.

§.52. Ludovica de Mendoza encomia Sanctitatis hujus Virginis nec credere, nec concipere eſſe vera poterat, aut volebat: repentino angore correpta in manibus, & pedibus ſumme dolens, ſenſit, ſpiritum ſuum caligine, & pavore concuti, evidenter agnovit, ab unica ſua incredulitate hæc provenire, ſupplex proteſtatur ſe credere, & toto corde fateri, quod Roſa vere Sancta ſit, & repente conquievit tempeſtas, & ſenſit recedere, atroces illos paroxyſmos.

Incredula Sanctitatem Roſæ aſſerens ſanatur.

§.53. Præter prædicta ſpiritualia beneficia multa alia, & inſignia miracula in curandis corporibus patrata narrantur, quibus Sanctitas, & merita hujus Virginis ſatis ſuperque comprobata ſunt; ex Proceſſibus enim auctoritate Apoſtolica confectis, & formiter a Sacra Congregatione Rituum diſcuſſis referente dilecto filio noſtro Decio Cardinali Azzolino hujus Cauſæ Ponente non ſolum conſtat de fama Sanctitatis, & virtutibus Theologalibus, & Cardinalibus cum annexis in gradu heroico, ſed præterea ex concludentibus probationibus tanquam rite, & recte admiſſa fuere ſequentia miracula.

§.54. Maria Sanchez alias de Jeſu novennis puella, quæ cum ſexennis eſſet, fortuito in terram prolapſa ita neruis, & oſſibus offenſa fuit, ut contractis cruribus, eorumque ſenſu deperdito, omni prorſus ſtandi, & ambulandi potentia deperdita, continuo immobilis affixa lectulo per triennium, creſcente ætate, magis viribus deſtituebatur, fruſtratis omnibus adhibitis naturalibus remediis, ejus Parentes humili corde voverunt eam in ſepulcro prædictæ Virginis ad obtinendam ei ſalutem per novenam ponere, & in ultima novennarii die, dum votum perſolverant, infantula ſupra ſepulcrum ſtatim in pedes ſurrexit cunctis admirantibus, tam expedite deambulans, ac ſi nunquam hujuſmodi læſionem paſſa fuiſſet.

Morbus immedicabilis.

§.55. Iſabellæ Duran apoplexia in paralyſim terminata brachium exſiccarat, omnemque illius uſum a quinque circiter menſibus cruciabiliter ademerat, quod ad inutile pondus, & continuo tantummodo dolore geſtabatur ab humero prædenſis faſciis obnolutum; applicavit illud corpuſculo Roſæ jam tumulando, mox faſcias explicuit, palam clamitans, integerrime ſe curatam, publiceque in miraculi fidem robuſte jactavit brachium geſtu, motuque expeditiſſimo, ac ſi nunquam languiſſet.

Brachiũ aridum repente ſanatur.

§.56. Æthiopi cuidam ſervo Didaci de Ayala ex nervorum attractione, & tenaci plica, brachium dextrum, ac manus a pluribus annis denegabant officium. Itaque ad famam defunctæ Roſæ cum reliqua turba penetravit in Eccleſiam Divi Dominici, commendavit ſe Sanctæ Virgini, exporrexit illico ſanatum brachium, illudque in ſublime elatum magnis vocibus oſtentavit multitudini circumfuſæ. Qui ſervum familiarius noverant, acceſſere propius gratulabundi, nec dedignati oſculis fatigare manum beneficio Roſæ jam patulam, & redivivam.

Idem Æthiops experitur.

§.57. Magdalena Chimiſſo Nobilis Inda (utpote de ſtirpe Regulorum Chincenſium) ab umbilico deorſum corporis attractione, ariditate crurium, & pedum, miſere per plures languebat annos, & nonniſi in aliorum manibus huc, & illuc poterat deferri, omnibus fruſtra adhibitis medicamentis, in illo deploratæ ſalutis ſtatu cor erexit ad ſuperna, devote ſe commendavit dictæ Virgini, & ejus veſtium allatis particulis tetigit partes læſas, atque in inſtanti perfectam recuperavit ſalutem, omnibuſque admirantibus propriis pedibus adiit immediate Prædicatorum Eccleſiam, ibique publicas gratias d. Virgini reddidit.

Attactã Roſæ veſtes ſaluti reddunt.

§.58. Maria de Vera dyſenteria, febri maligna, dolore ſtomachi, & lethali vomitu per octo dies laborabat in extremis, ſuſceptis Eccleſiæ Sacramentis ſe commendavit prædictæ Roſæ interceſſioni, cujus amplexa eſt imaginem, & ſtatim ſana viſa eſt cum totali virium recuperatione, atque e lecto exiliens, illico Altare ornavit, ibique appoſuit Imaginem, & ob recuperatam ſanitatem gratias egit.

Moribunda ſtatim vires recuperat.

§.59. His igitur, & plurimis aliis ſignis coruſcante per Orbem Roſæ ſanctitate, & ejus exigentibus meritis, felicis recordationis Clemens Papa Nonus prædeceſſor noſter indulſit, ut hæc Dei Serva ubique terrarum Beatæ nomine nuncuparetur, & celebrata ſolemni ritu ejus Beatificatione eam Civitatis Limæ, & totius Regni Peruani principaliorem Patronam auctoritate Apoſtolica decrevit, & declaravit, ejuſque feſtum ab omnibus illic degentibus de præcepto ſervari mandavit, & ejus nomen apponi in Martyrologio Romano. Nos quoque videntes eam ubique omnium Populorum ſolemni plauſu devotiſſime honoratam, hujuſmodi Patronatum pro omnibus Provinciis, Regnis, Inſulis, & Regionibus terræ firmæ totius Americæ, atque Philippinarum, & Indiarum, fecimus extenſum, formatiſque auctoritate Apoſtolica Proceſſibus de his, quæ ſupervenerant, eorumque validitate approbata, & percrebeſcentibus venerationis, & devotionis Populorum piis affectibus novis oſtenſis, & miraculis accedentibus, ex quibus poſt maturam diſcuſſionem quatuor admiſſa fuere, duo ſcilicet ex proceſſu Sueſſano, & duo alia ex proceſſu Panormitano.

Clemen. IX. primus ad Aras extulit, & in Peruviani Regni Patronam eligit.

Clemens X. ad totam Americam, & Philippinas, & Indias extendit.

§.60. Primum. In perſona Joannis Zelilli ab imminenti morte mirabiliter præſervati: hunc enim per quatuor menſes oppreſſerat febris hectica tertiæ ſpeciei progreſſu in exquiſitum marasmum

Digitized by Google

raſinum cum ulcere pulmonis, tuſſi marcidum cruorem excreante, ac roſione gutturis pariter ulcerati, quibus acceſſerat febris putrida, & maligna; Unde æger ſuſceptis Eccleſiæ Sacramentis ad extremum vitæ fugientis agonem perductus jacuit ſine motu, ceſſavit arteriarum pulſus, & conſona trium Medicorum voce jam in faucibus mortis hærere conclamabatur: Sed implorato Beatæ Roſæ potenti auxilio, modicum pulveris e ſepulcro ejuſdem Beatæ hauſit e cochleari aqua reſolutum, & illico ſalutem cum priſtino vigore integerrime recuperavit. Alterum in Candida Ruſetta, Vexilliferi Aloyſii de Carvajal Hiſpani uxore, cui in præmortui fœtus miſerabili parto nimius pro ſecundarum emiſſione conatus per triduum adhibitus una cum illis matricem foras extruſerat, quæ deinde frigoribus in ſtatu marmoris obduruit, nigra, viſuque horrida, & prægrandis (utpote trium librarum pondere gravis) moleſtiſſimo cruciatu ſic permanſit foris per octennium, donec Beatæ hujus (cui impenſe Candida ſe commendarat) imagine papyracea ventri applicita ſenſit incontinenti ægra, matricem in alvum rediiſſe: Unde confeſtim ſana, & robuſta lecto exſiliit, ac per domum viſa eſt præ gaudio ſaltitare.

In extremis laborans illicò ſanitatem recipit.

Patiens, imagine Roſæ ventri applicita ſana incontinenti redditur.

§.61. Alia itidem bina miracula ex Proceſſu Panormitano; videlicet unum in ſanatione miraculi Fr. Seraphini Pugliſi ex Ordine Beatæ Mariæ de Monte Carmelo. Vir iſte Religioſus maligna febri lethaliter exuſtus, ac decimo ſeptimo ſuæ infirmitatis die omnino derelictus a Medicis conſtanter aſſeverantibus, hora quinta, aut ſexta noctis proxime inſequentis expiraturum, jamque amiſſa loquela, & viſu luctans cum ultimo agone, mox ut opem Beatæ Roſæ toto corde imploravit, eamdem habuit manifeſte conſpicuam, ſubitoque valens, incolumis, vegetus cum ſtopore omnium evaſit.

A Medicis derelictus ope Roſæ incolumis evadit.

§.62. Noviſſimum denique in Angela Gibaja quæ duplici febri tertiana continua, & maligna, cum ingenti capitis, ac ſtomachi dolore, flatuumque copia per dies 27. dire excruciata, demum a Medico palam conclamata properabat ad mortem, perque ſex horarum ſpatium laborans in agone, hortatu matris invocavit opem B. Roſæ, oleoque ex lampade coram iſtius Altari pendula deſumpto in ſtomachi regione, collo, pectore peruncta, ſtatim, & incontinenti priſtinæ ſaluti cum omnimoda fractarum virium reparatione fuit reſtituta.

A mortis agone ad vitam ſtatim revocatur.

§.63. Cum igitur jam nihil deeſſet eorum, quæ Sacroſanctæ functioni Canonizationis hujus dilectæ Chriſti Domini Sponſæ Roſæ neceſſaria erant, ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ antiqua conſuetudine, ac novorum Decretorum præſcripto: rogantibus Chariſſimis in Chriſto filiis noſtris Regina Marianna Regente, ac etiam Carolo II. itidem Hiſpaniarum Rege, toto Ordine Fratrum Prædicatorum Sancti Dominici, Regno Peruano, & omnibus Provinciis Americæ, accedentibus etiam precibus Venerabilium Fratrum noſtrorum Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Regnorum Hiſpaniæ, & Indiarum, juſtum & debitum eſſe cenſuimus, ut prædictam Beatam quam ipſe Dominus de die in diem magis clarificat e Cælis; Nos quoque venerationis officio laudemus, & glorificemus in terris, propterea annuimus, ut hodierna die publice in Sacroſancta Baſilica Principis Apoſtolorum Miſſæ Sacro peracto ejus Canonizatio haberetur, eademque die in prædicta Sacroſancta Vaticana Baſilica, in qua ſolemni ritu cum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & familiaribus noſtris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maxima Populi frequentia mane convenimus, repetitis ter pro Canonizationis Decreto Nobis per dictum filium Ludovicum tituli Sanctæ Sabinæ Cardinalem Portocarrero poſt Sacros hymnos, Litanias, aliaſque preces Spiritus Sancti gratia rite implorata.

Quare ad Regum, & aliorum ſupplicationem.

§.64. Ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, & fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, Beatorum Apoſtolorum, ac Noſtra, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia exiſtentium conſilio, unanimi conſenſu, Beatam Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam, de cujus vitæ Sanctitate, fidei ſinceritate, & miraculorum excellentia plene conſtat, Sanctam eſſe diffinivimus, ac Sanctarum Virginum Catalogo adſcribendam decrevimus, prout præſentium tenore decernimus, diffinimus, & adſcribimus, ſtatuentes ab Eccleſia Univerſali quolibet anno die trigeſima menſis Auguſti memoriam ejus inter Sanctas Virgines recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

Roſa Sanctarum Virginum Albo adſcribitur.

§.65. Eadem auctoritate omnibus, & ſingulis vere pœnitentibus, & confeſſis, qui annis ſingulis in die feſto ipſius Sanctæ Roſæ ad ſepulcrum, in quo ejus corpus requieſcit viſitandum acceſſerint ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxavimus in forma Eccleſiæ conſueta.

Ad illius ſepulcrum accedentibus indulgentias elargitur hic Pont.

§.66. His peractis Deum Patrem Æternum, Regemque gloriæ Chriſtum Dominum Patris ſempiternum Filium, & Sanctum Paraclitum Spiritum, unum Deum, omnumque Dominum laudibus, & confeſſionibus venerati, ſacroque hymno Te Deum ſolemniter decantato peculiari in honorem Sanctæ Roſæ oratione precati ſumus per ejuſdem merita, atque ad Altare Sancti Petri Apoſtoli Miſſam celebravimus cum ejuſdem Sanctæ commemoratione, omnibuſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conceſſimus.

§.67. Cum omni igitur humilitate pro tam inſigni beneficio benedicimus, & glorificamus Deum Patrem Omnipotentem, cui benedictio, & honor, & gloria, & poteſtas in ſecula ſeculorum: aſſiduis precibus ab eo poſtulantes, ut per interceſſionem Electæ ſuæ a peccatis noſtris faciem avertens miſereatur noſtri, & reſpiciat nos quibus oſtendit miſericordiam ſuam in medio Templi ſui, dum novum nobis propugnaculum totius Americæ contra antiquas Diaboli inſidias, & infidelitatis errores dedit, & omnibus apud Divinam Suam Majeſtatem Protectricem, & Advocatam conceſſit ad Sanctæ Eccleſiæ tranquillitatem, fidei Catholicæ incrementum, & Infidelium lumen, & converſionem.

Ejuſdem gratiarum actio.

Tranſumptorum fides. §.68. Cæterum, quia difficile foret, præſentes noſtras literas ad ſingula loca, ubi opus eſſet, deferri: volumus eorum exemplis etiam impreſſis manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eandem ubique fidem haberi, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis. §.69. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtri Decreti, definitionis, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, conceſſionis, relaxationis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Dat. P. A. 1. die 12. Apr. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1671. pridie Idus Aprilis Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† *Ego Franciſcus Epiſcop. Oſtien. Card. Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius.*
† *Ego F. M. Epiſcopus Portuen. Card. Broncatius.*
†
† *Ego Vldericus Epiſcopus Tuſculanus Card. Carpineus.*
†
† *Ego Virginius Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Vrſinus.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardin. Cybo.*
† *Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.*
† *Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odeſcalcus,*
†
†
† *Ego Aloyſius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.*
† *Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Ottobonus.*
† *Ego Laurentius tit. S. Chriſogoni Cardin. Imperialis.*
† *Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presb. Card. Santacrucius.*
† *Ego Jo. Baptiſta tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada,*
† *Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius,*
† *Ego Octavius tit. S. Cæciliæ Presbyt. Card. de Aquaquiva, & Aragonia.*
† *Ego Carolus tit. Sanctæ Priſcæ Presbyt. Cardin. Pius.*
† *Ego Carolus tit. S. Euſebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.*
† *Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chiſius,*
†
†
† *Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Cardinalis Franzonus,*
†
† *Ego Petrus tit. Sancti Calliſti Presbyt. Cardinalis Vidonus,*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Carolus tit. S. Anaſtaſiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus,*
†
† *Ego Carolus tit. S. Suſannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa,*
† *Ego P. tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyt. Card. de Alteriis,*
† *Ego Cæſar tit. S. Jo. ante Portam Latinam Presbyt. Card. Raſponus,*
†
†
†
† *Ego Carolus tit. S. Mariæ de Araceli Presbyter Card. Robertus Vitor.*
†
†
†
†
†
† *Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Roſpiglioſus.*
† *Ego Ludovicus tit. S. Sabinæ Presbyter Cardin. Portocarrerus,*
†
†
† *Ego Joannes tit. S. Bernardi Presbyt. Cardinalis Bona.*
† *Ego Camillus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Maximus.*
† *Ego Gaſpar tit. S. Pudentianæ Presbyter Cardin. Carpineus,*
†
† *Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Haſſia.*
† *Ego Carolus Sancti Cæſarei Diacon. Card. Barberinus.*
† *Ego Decius Sancti Euſtachii Diacon. Cardinalis Azzolinus,*
†
†
† *Ego Paulus tit. S. Nicolai Diac. Cardinalis Sabellus,*
†
†
† *Ego Sigiſmundus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Chiſius,*
†
† *Ego Bonacurſius S. Mariæ de Scala Diac. Card. Bonacurſius,*

LXIII.

Canonizatio S. Ludovici Bertrandi Ordinis Prædicatorum. Hujus Ludovici Clemens IX. decrevit poſſe tuto deveniri ad ſolemnem Canonizationem, ſed morte præventus explere non potuit. Ideo hic Pontifex nedum ejuſdem Ludovici, cujus inſuper Bullam expedivit, ſed, & aliorum quatuor, ſcilicet Roſæ d. Ordinis Prædicatorum, Cajetani Thienæi, Franciſci Borgiæ, & Philippi Benitii Canonizationem ſolemniter peregit. Die 12. Apr. 1671. An. 1.

CLE-

Nunc primùm impreſſa.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. Dei, Ad perp. rei mem.

Proœmium.

CŒli Terræque Conditor ab ipſo mundi exordio uſque ad hæc noſtra tempora, in quibus ſeculorum fines deveniſſe creduntur, nuſquam per ſingulas ætates tanquam per horas diſtributas Operarios in Vineam ſuam mittere deſtitit; qui pondus diei, & æſtus portantes, labore, ſudore, ac ſanguine illam irrigarent, & omnium Cœleſtium virtutum, ac æternæ vitæ fructibus germinare eam facerent; donec juxta divina Scripturarum oracula ex omnibus Gentibus, Tribubus, Populis, & linguis a ſolis ortus Cardine uſque ad Terrarum limites omnes ad cœnam Agni providi congregati in Regno cœleſti vinum noviſſimum biberent, quod Dei ſapientia electis ſuis miſcere conſuevit. In excolenda Sanctæ Crucis vite omni cura potiſſimum inſudarunt in operibus diverſi, in virtute uniformes, ut etiam per Regna, & Provincias noſtris majoribus antea ignotas, ita innotuerit ejus virtus, ac vigor in totius Orbis victoria, ipſiuſque de mundi Principe triumphus, ut jam tremendum illud cunctis Poteſtatibus nomen, quod eſt ſuper omne nomen, ſibi jam barbaras nationes ſubegerit, & & in Nomine JESU omne genu flectatur, ac omnis lingua confiteatur, quia Dominus JESUS in gloria eſt Dei Patris.

S. Ludovici admirabilis vita, & præclara geſta ſummatim referuntur.

§.1. Plures hujuſmodi, & ſtrenuos Operarios continuata ſerie Catholicæ Eccleſiæ Prædicatorum Ordo miniſtrare non deſtitit, inter quos noviſſime egregius Dei Servus LUDOVICUS BERTRANDUS mirifice claruit, qui ardentiſſima in ipſum Deum, & proximum charitate flagrans, cæterarum virtutum excellentia, prophetiæ dono, & Apoſtolico miniſterio coruſcus, omnium linguarum laudibus merito celebratur, cujus pietas, & devotio adhuc in ipſa tenera ætate effulſit, quibus, & mundi contemptum, & Religioſi ſtatus perfectionem jungens veteranis Profeſſoribus admirationi, & exemplo fuit. Poſtmodum ad Occidentales Indos Evangelicus Prædicator miſſus plurimos ad Chriſti fidem adduxit. Apoſtolicis etiam ſignis, chariſmatibus, & auctoritate decoratus, & cunctis virtutibus fulgens inventus eſt dignus, qui ſuper excelſum Candelabrum in Sancta Eccleſia collocaretur, ut cæteris, qui in Domo Dei ſunt ejus radii eluceſcant, Rationi, & æquitati convenit, ut præclarus hic Dei famulus, qui pro ejus gloria, & animarum ſalute, multos maximoſque labores, & ærumnas pertulit, cujus nomen Deus ipſe glorioſum efficit, a nobis quoque, qui ejus vices in terris (licet immeriti) gerimus, honorabilis ubique reddatur.

Ratio editionis Bullæ.

Hunc igitur ut merito in Eccleſia militante Populus fidelis, & Plebs Deo dicata Sanctorum faſtis adſcribi plenius agnoſcat, ejus præclara geſta, & eximia virtutum ornamenta tanquam præcellentia, ad imitandum proponenda duximus, ut Chriſti nomine decorati geſta ſua ad ejus exemplum in Dei gloriam conformantes eum in opportunitatibus, & tribulationibus Advocatum apud Deum Patrem Omnipotentem habere mereantur. Atque ut Chriſtifidelium ora promptius in divinis laudibus exultent, & pietatis fervor erga tantum Jeſu Chriſti Servum magis in dies excitetur, ejus admirandam, & omni laude dignam in Terris peractam vitam in primis exponere, & brevi incluſam eloquio patentem reddere decrevimus.

Nativitas S. Ludovici, ejuſque Parentes.

§.2. Valentiæ igitur in Hiſpania Tarraconenſi ex piis, honeſtis, Catholiciſque Parentibus Joanne Ludovico Bertrando, & Joanna Anna Exarch editus eſt in lucem Ludovicus Bertrandus anno Dominicæ ſalutis milleſimo quingenteſimo ſexto, Kalendis Januarii, & ibidem in Parochiali Sancti Stephani Eccleſia, eodemque fonte, quo olim S. Vincentius Ferrerius in Chriſto renatus fuerat, baptizatus fuit, ut Sanctum cui Ludovicus carnali proſapia junctus erat, communi etiam regenerationis propinquitate attingeret. Infans a Parentibus eidem Sancti Vincentio mire devotis, pie, honeſteque educatus, nec non optimis moribus ita imbutus fuit, ut neque in illa tenera ætate defuerint argumenta futuræ Sanctitatis; vagientis enim, ac plorantis lacrymæ nulla re ſiſti certius poterat, quam Sanctorum Imaginibus ejus conſpectui oblatis, quarum ad intuitum domi, & in Templo mirifice geſtiebat.

Infans a vagitu deſiſtit inſpiciens SS. Imagines.

§.3. Creſcente ætate, crevit pariter virtutum Amor, & erga res divinas pronus affectus. Vix pueritiæ limen attigerat, quando notatus fuit crebro ad ſolitudinem Cubiculi ſe ſe recipere, ut geniculans prolixæ orationi incumberet. Illic Dominum in ſe loquentem audiens ſuimet corpuſculi robuſtus domitor evaſit, illic ſpreta delicati cubilis mollitie, aut humo, aut duro in ligno modicum ſomnum capiebat, illic jejuniis, victuique parciſſimo corpus aſſueſcere docuit, ac variis pœnitentiæ auſteritatibus extenuare cœpit. Exinde frequentando Gymnaſio, & literarum ſtudiis addictus non minus prava conſortia, nugas, atque illecebras, quam otii laxamenta, velut bonarum artium ærugines, & virtutum peſtes cautiſſima ſedulitate jugiter evitavit.

Puer orationi, ac Pœnitentiæ incumbit.

§.4. In ſimplicitate cordis ſui quæſivit Dominum, & invenit illum: in Eccleſiis enim, & maxime Ordinis Prædicatorum ſæpiſſime orationi vacans, morabatur: Sacris etiam lectionibus, diviniſque colloquiis mentem reficiens, invenit quem diligebat Anima ejus: Sanctiſſimæ Euchariſtiæ frequenti, humili, & occulta ſumptione delectatus, in Dei ac Proximi amorem totus exarſit, Xenodochia magna charitate viſitans: pauperibus tota animi ſui demiſſione inſerviebat.

Actus virtutũ in pueritia exercitii.

§.5. Ut Domini conſilium de relinquendis Domo, Fratribus, & Parentibus perfectius impleret, Eremi deſiderio clam Domo aufugit, ſed ſpecioſo pietatis titulo revocatus, aliamque fallacis ſeculi fugam auſpicatus, primo Clericalem admiſit habitum, mox vero non ſine magna cum domeſticis lucta, Ordini Sancti Dominici nomen dedit in Conventu Prædicatorum Valentino, & Religionis habitu ſuſcepto præclara S. Vincentii Ferrerii ejuſdem familiæ celeberrimi Alumni veſtigia ſibi ſequenda propoſuit; ejus exemplo in omnium virtutum genere proficiens, genitoris querelas, & blanditias invicto animo ſuperavit, & tyrocinii anno expleto (in quo regularis militiæ præclara dedit indicia) ſolemnia religioſæ profeſſionis vota emiſit; poſtquam multis, magniſque virtutum incrementis vitam, quam ad eum uſque diem integerrimam egerat, cumulavit. Sacros Ordines peracto novitiatu ſuſcepit, & ad ſacrum Presbyteratus ordinem promotus, paulo poſt novitiorum Magiſter raro exemplo eligitur; quod munus cum plu-

Eremi deſiderio clam Domo aufugit.

Revocatus Ord. Prædic. ingreditur reluctantibus domeſticis.

In novitiatu Genitoris querelas, & blanditias ſuperavit.

Poſt præclara indicia vitæ Regularis profeſſionẽ emiſit.

Promotus ad Sacerdotium, Novitiorum Magiſter eligitur.

Factus Superior cæteros etiam virtute, & exemplo præivit.

pluribus annis magna cum laude exercuiſſet, Vicarius Conventus de Albayda, deinde Prior S. Honuphrii fuit deſignatus; Demum Conventui Valentiæ præfuit, in quibus cæteris Fratribus non tam prælatione, quam virtute, & exemplo ſemper præivit.

Per quatuor integras horas orationi Mentali vacabat.

His aliam dimidiam horã addebat contemplandis gaudiis B. V.

Sæpe viſus eſt non ſpiritu tantum, ſed & corpore a Terra ſublevari, & ſplendoribus circumfundi.

§.6. Inter cætera, quibus ad ſublimem perfectionis gradum pervenit, ſummum fuit orationi mentali per quatuor integras horas quotidie vacare, Dominicæ Paſſionis Myſteria magno cum fervore, & mentis jubilo recolendo. His poſt meridiem contemplandis Beatiſſimæ Virginis gaudiis dimidiam horam addebat. Sub his cœleſtium illuſtrationum commerciis perſæpe viſus eſt non ſolum ſpiritu rapi in eſtaſim, ſed & corpore a terra ſublevari, & luculentis ſplendoribus conſpicue circumfundi.

Familiares vehementer hortatur ad frequentem ſumptionem, vel ſaltem viſitatione n. SS. Sacramẽti Altaris.

Ad Sacrificiũ Miſſæ nunquam ſibi ſatis paratus videbatur.

§.7. Erga Sanctiſſimum Altaris Sacramentum miro ex intimis præcordiis ardore flagrabat ſciens hoc eſſe pulchrum, & optimum electorum frumentum, ac vinum germinans Virgines; propterea familiares ad ejus ſumptionis, vel ſaltem viſitationis frequentiam vehementer hortabatur: Sacrum Miſſæ Sacrificium celebraturus Angelicæ puritatis candorem æmulari cupiens, quantavis carnis mortificatione, & mentis in Deum elevatione eſſet ornatus, ſibi nihilominus nunquam ſatis paratus videbatur eſſe; a ſacrificando impeditus Sacra Euchariſtia reficiebatur, ut jugiter Chriſtum in ſe manentem haberet, & in eo ipſe quoque aſſidue maneret.

Impeditus a ſacrificando S. Euchariſtia reficiebatur.

Humilitas.

§.8. Ut cum Patre luminum jugis eſſet converſatio ſua, mira ſimplicitate in omnibus ſemper ſe geſſit, magna tamen cum prudentia qua præditus erat. Humilitati ſic addictus fuit, ut in ſua nihili cognitione, & vili exiſtimatione perpetuo moraretur; ſe omnium in virtutibus minimum, in peccatis maximum prædicans, omnibus ſubeſſe ſatagebat, ab ipſis novitiis de ſuis defectibus admoneri non ſolum gaudens, ſed etiam ſæpe imperans ſe ipſum perturbantem omnia, ac ſolum Judæ proditoris, ac Dæmonum conſortio dignum appellans, innumeris aliis ſe ipſum probris, & convitiis onerabat. Summo mœrore cum honorifice aut tractaretur, aut exciperetur, afficiebatur; ita ut procumbens in genua ne manibus ſuis oſcula figerent, deprecaretur, ac Paternitatis titulo Prior ſe honorari inhibuerit.

Paternitatis titulo Prior ſe honorari inhibuit.

Alii actus heroicæ humilitatis referuntur.

§.9. Si quem læſiſſe ſua mæſtitia, aut aliter timuiſſet, genuflexus veniam poſcebat. Concionatoribus etiam ipſis, quos inſtruxerat miniſtrum ſe jungebat, nec ullius quamvis ineruditum ſermonem deſpexit. In ipſis favoribus cœleſtibus, & divinis revelationibus mirifice humilitatis ſpiritum cuſtodivit. Timore judiciorum Dei perculſus ſe in Infernum demergi ſibi ipſi videbatur; cui timorem filialem a Deo precibus, & pœnis obtentum jungens, mœſtus, & pavidus continuo apparebat. Eumdem profundæ humilitatis ſpiritum in ſibi ſubditorum cordibus ſuperior exiſtens inſerere ſtuduit; dicere ſolitus Religioſum perfectionis cupidum debere ſpernere ſe, ſpernere nullum, ſpernere Mundum, & ſpernere ſe ſperni. In his unumquemque ſic proficere debere dicebat, ut quantavis virtute, & meritis clarus eſſet, numquam tamen de ſe præſumeret, aut ſe alicui præferret.

Timore judiciorum Dei ſemper mœſtus, & pavidus apparebat.

Ut alios Prior in humilitate inſtrueret, quid dicere ſolebat.

Charitas erga Deum.

§.10. Magis æſtuavit charitatis erga Deum incendiis, quam nunquam tribulationum aquæ extinguere potuerunt; Unde, & zelo Dei ardens urebatur, ſi quid contra Dei præcepta moliri, aut videret, aut audiret: quin, & ſermones ejus ut faces ardebant, nihil de ſeculi vanitate mixtum continentes; ſed vel ad Dei famulatum, vel ad pœnitentiam, & peccatorum deteſtationem directi erant: frequens fuit in ſacræ ſcripturæ ſententiis, aut Sanctorum geſtis enarrandis: Magno fervore exaggerans, horrendum eſſe incidere in manus Dei viventis, & irati. Hinc plures re ipſa experti ſunt ab ejus converſatione novis ſemper in Dei ſervitute fervoribus excitatos receſſiſſe.

Ejus ſermones, & prædicationes quæ eſſent.

Audiẽtes novis in Deum fervoribus excitati recedebant.

§.11. Cum nobilis quidam communem vitiorum objurgationem ad ſe ſingulariter credidiſſet a B. Ludovico directam; Mortem quam ei comminatus fuerat, niſi dicta in ſuggeſtu revocaret, viriliter renuenti ſtricto in eum ſclopo intentat, illico in Crucifixum mirabili transformatione ſclopus mutatur, ipſo Aggreſſore miraculi vi proſtrato, ac veniam enixe petente. Beatuſque Ludovicus ſuæ humilitati conſulens, plus timens laudantem populum, quam ſclopum: ſuo ſocio Chriſtophoro de Mora præcepit, ſignans in ejus pectore Crucem, ut prodigium celaret; uſque dum annis triginta tranſactis interrogatus panderet veritatem.

Sclopus quo aggreditur in Crucifixum mutatur.

Ejus Socio præcipit ut prodigiũ celet uſque ad annos 30.

Deſiderium Martyrii.

§.12. Uſque adeo ardebat in eo Martyrii deſiderium, ut in tremendi Sacrificii elevatione cum Divo Petro Martyre ex intimis præcordiis Divinam Majeſtatem exoraret: Da mihi Domine, ut pro te moriar, quemadmodum pro me mori voluiſti. In proſpectu enim Imaginis S. Vincentii Martyris eiſdem pœnis, & ſuppliciis quibus ipſe certavit, & vicit, affici vehementer optavit. Audiens pœnas quibus pro fide Chriſti ſua ætate aliqui glorioſe diem clauſerant extremum, ex profundo cordis in jubilum erumpens eis cum ſimilibus victoriis totis viſceribus ſe ſocium jungi cupiebat.

Charitas erga Proximum.

Mulierem a peccandi conſuetudine revocat.

Adoleſcentulam ne caderet a Deo obtinuit.

Medicos quoſcumque ſibi obvios in Monaſterio quãvis inopia reficiebat.

Peſte extinctos, quos per vias, & Montes inveniſſet ſepeliebat.

In Xenodochiis, & Domibus ægrotos ſæpe inviſens plures impoſitione manuũ, & oratione ſanavit.

Morti proximo ſanitatem prædicit, eamque paulo poſt recuperat.

§.13. Eadem charitate etiam erga proximum ardens animarum ſolatia, & progreſſus totis viribus promovebat. Frequens fuit in confeſſionibus audiendis, pro aliorum culpis expiandis duris ſe flagellis cædens, quibus mulierem honeſtæ (quoad Seculum) conditionis, cujus peccandi conſuetudinem Deo revelante noverat, revocavit. Adoleſcentula etiam ne caderet, orationibus, & pœnis a Deo obtinuit. Peſtis tempore quoſcumque mendicos obvios habuiſſet, ad Conventum S. Annæ Albaidę quamquam inopia laborantem, ubi tunc munus agebat Superioris, reficiendos adducebat: Dicere ſolitus, Deum numquam ſibi fideliter ſervientibus deeſſe. In vias, & montes procedens, peſte extinctos ſepultura donabat. In Xenodochiis, & Domibus infirmos ſæpe inviſens, eorum plurimos, imponens eis manus, & pro eis deprecans, ſanitati reſtituit; Inter quos non ſine evidenti miraculo Religioſus vir Franciſcus Allemanus jam morti proximus a B. Ludovico de recuperanda valetudine certior factus paulo poſt omnino liber convaluit.

Sedandis odiis incumbit.

In carcere detentos, aut morti addictos miro modo, & ſuaviter liberat.

§.14. In ſedandis odiis, & reconciliandis animis magnopere etiam hujus viri charitas enituit, in carcere etiam detentis, aut morte addictis, ope, & auxilio non deerat, quorum plures e miſeriis, & injuſtis vexationibus miro modo, & ſuaviter liberavit.

§.15. His

Digitized by Google

Pedeſter Occidentalem Indiam petit.

§.15. His Dei, & proximi amoris ardoribus incenſus in terram alienigenarum gentium vere ſapiens pertranſire decrevit, ut Indorum Animas Deo lucraretur, a quo nec Amicorum, vel fratrum, aut Sororum artibus, precibus, vel lacrymis dimoveri potuit, omnibus enim magna cum animi ſubmiſſione non ſine fletibus valedicens pedeſtre iter occidentalem Indiam verſus arripuit, & Hiſpalim novam ingreſſus omnibus ædificationi, ſolatio, & auxilio in opportunitatibus fuit; in qua ſui Ordinis Religioſum a cadente ponderoſa trochlea graviſſime læſum, vulnere aqua loto ſic ſanitati priſtinæ reſtituit, ut poſtridie mirantibus cunctis, ne veſtigium quidem cicatricis apparuerit. Appulit ad Carthagenæ Portum ibique in Conventu S. Joſephi ſui Ordinis habitavit, & inde ad diverſos Indorum Populos miſſus euangelizavit, incolentibus ſcilicet Tubaram, Cipacoam, Paluatum, Monpoix, Sertam, Sanctæ Marthæ, Turcarum, Teneriſem, & aliis, ibique plura, & mirabilia perpetravit.

Hiſpalim novam ingreſſus graviſſime læſum a cadente ponderoſa trochlea ſanat.

Euangelizans diverſis Indorum Populis plura mirabilia patravit.

Loquens ſua lingua hiſpana intelligebatur ab Indis.

§.16. Orationibus a Deo obtinuit, ut lingua ſua Hiſpana, in qua natus erat euangelizando abſque interprete intelligeretur ab Indis. Vigilias, ſitim, famem, æſtum, & frigora, in hoc Apoſtolico Miniſterio ferens, ſemper pedes incedens, & ſæpe æger curſum ſuum cum Apoſtolo conſummare geſtiebat. Socium quandoque habuit rudem moribus, cui non ſine miraculo mortale vulnus in capite curaverat, quin etiam præter expectationem, ut ei ſubveniret apparuit Arbor pomifera, fonſque ad radicem ſcatutivit, ut illum recrearet, & convivaret, qui poſtea eum inurbane deſerens, miſere ſicut ei vir Dei prædixerat, reliquum vitæ tempus, & finem conſumpſit.

Semper pedibus incedens, ac ſuſtinens famem, ſitim æſtum, & frigora, ſuum curſum conſummabat.

Socio vulnus in capite curavit. Ab ipſo deſertus miſere vitā tranſegit, ſicut ei S. prædixerat.

§.17. Viſus eſt etiam ſæpe in itinere a via ſecedens flagellis ſe cædere. Pluries obvias habuit Tigres, aut alias Feras, quæ ſigno Crucis ab eo mites redditæ, itinerantibus illæſis relictis alio iter arripiebant.

Tigres, aliaſque feras ſigno Crucis mites reddidit.

Quid Carthagenæ in Concionando egerit, & ſuſtinuerit.

§.18. Carthagenæ Concionator deputatus in Quadrageſima, ut ei mos erat, viſus fuit duriora corda emollire, & auditores non niſi compunctos, & amare flentes dimittere. Rapiebat audientium mentes, neque enim hominis, ſed Angeli ſpiritum verba ejus redolebant. Contumeliis propter hæc a carnalibus, ac etiam probris, & irriſionibus appetitus gaudebat, quod pro nomine JESU talia pati dignus haberetur.

Tubaram ſuis Concionibus ad Religionē Catholicam convertit.

§.19. Tubaram a Superiore miſſus, ut Gentes illas Dei cognitione imbuere, & Sanctæ Eccleſiæ Sacramentis initiaret: Omnibus illius loci infidelibus orationibus, jejuniis, flagellationibus, & aliis pœnis, a Domino converſionis gratiam obtinuit, quam per conciones ipſius Dominus Noſter exequi dignatus eſt. Dæmonem ibi mentito habitu ab his laboribus dehortantem detexit, & ululantem abire coegit. Infantem (quæ fuit primus quem Sacro fonte abluit) ab Indo quamvis Idololatra delatum Michaelem appellavit, ipſomet Indo palam teſtante ſe ab Angelo Domini admonitum conſecuturum eum cum Baptiſmo ſalutem æternam, & ad hoc ipſum B. Ludovicum a Deo illuc directum fuiſſe. Idolorum etiam tuguria ſuccendi curavit, & tanta ſanctitatis ejus fama apud barbaras illas Gentes invaluit, ut plurimos ex illis furentes in quemdam Miniſtrum (ſola præſentia tumultum ſedando) detinuerit. Publicum etiam ibi adulterum quamvis potentem acriter reprehendit; a quo poſtea armis valide invaſus mirantibus cunctis telo in terram cadente, incolumis, & intrepidus evaſit.

Dæmonem mentito habitu ab his laboribus dehortantē detegit, & abire cogit.

Indi teſtimonium de Baptiſmate dato ejus filio.

Quanta fuerit fama Sanctitatis apud illas gentes.

Ab Adultero acriter reprehenſo armis invaſus telo cadente incolumis evadit.

Etiam a Dæmonibus plurima invicte pertulit.

§.20. Nec ab hominibus ſolum, ſed etiam a Dæmonibus in illarum gentium converſionibus plurima pertulit; præſertim apud quemdam veteranum Idolorum Sacerdotem morti proximum, quem Sacro Baptiſmate initiavit, & ab ipſorum immundorum ſpirituum infeſtatione fixo apud illum S. Crucis ſigno liberavit. Jacobum Raphaelem Frances, ex eo loco prævidit naufragum futurum, quem propterea per diem, & binas noctes natantem, & Beatiſs. Virginis Sanctiſs. Roſarii patrocinium aſſidue implorantem, ſalvum ad litus recepit; ubi eum propterea cum ſubſidiis victus, & veſtitus expectaverat, & a mortis inſtantis faucibus eripuit.

Naufragantē per diem, & duas noctes natantem ſalvum ad litus recepit.

Viſus eſt a terra in eſtaſi elevatus.

§.21. Ab ipſis Indis viſus fuit a terra in eſtaſi elevatus, quem poſtmodum ſumma veneratione coluerunt, & abeuntem amare delleverunt; creditur que Populum illum ejus interceſſione in Chriſti Domini fide adhuc perſeverare ad cujus Hoſpitium in Oratorium commutatum etiam nunc, & Indi, & Hiſpani ad Divina beneficia ejus patrocinio impetranda accurrunt.

Abeuntem Tubaræ gentes amare deflent.

Etiam hodie in fide perſeverant, & ejus Hoſpitium in Oratorium commutatū.

§.22. His ſimilia in Oppidis Cipacoe, & Peluati egit, ubi etiam euangelicam paupertatem ſervans lætus in rerum ſumma inopia, & volens vitam degebat, ac orationibus præter ſpem optatos obtinuit imbres, & Cinagam fluvium præ aquarum redundantia impervium ſignans Cruce aquas prout voluit, tranſegit. Cadentes etiam circum undique pluviæ, illo Beatiſſimam Virginem de Roſario pie invocante, nec ipſum, nec ſocios attigerunt.

Similia egit in Oppidis Cipacoe, & Peluati.

Lætus in ſumma rerum inopia volens vitam degit.

Fluminis imperviū aquas prout voluit tranſegit.

Cadentes pluviæ nec ipſū, nec ſocios attingunt.

§.23. Sub Monte Sanctæ Marthæ Indorum accolarum circiter quindecim millia, ſuis prædicationibus ad fidem converſa baptizavit. Et non procul inde potentiſſimum venenum ſibi ab Idolorum ſacrificulo propinatum ebibens, poſt quinque dies lethale virus cum aliquot vermibus, ſeu parvis ſerpentibus ſtomacho ejectis, ac incolumis magno præſentium ſtupore perduravit.

15. m. Indos Montis S. Marthæ ſua prædicatione converſos baptizavit.

Venenū propinatū ei non nocet.

§.24. Dæmones viſibiliter Gentibus illis apparentes, ſigno Crucis, & miris modis ſæpe fugavit, quibus plures alios ad fidem adduxit. In oppido Monpoix viſi ſunt ei genuflexo aſſiſtere Sancti Doctores Ambroſius, & Thomas de Aquino.

Dæmones viſibiliter illis gentibus apparētes ſigno Crucis ſæpe fugavit, & inde alios plures convertit.

Ei genuflexo viſi ſunt aſſiſtere SS. Doctores Ambroſius, & Thomas de Aquino in Oppido Monpoix.

§.25. In Inſula Sancti Thomæ dum furentes pagani arreptis lapidibus viro Sancto necē intentant, monitus ut fugeret, conſtantiſſime renuit, ſolaque Divini Verbi efficacia ducentos ex Aggreſſoribus jugo Chriſti ſubjecit. Quemdam ex Pegionis proceribus de ſalutiferæ Crucis arcano myſterio doceri cupientem repentino miraculo convertit, nam Arboris truncum ibidem toto Corpore circumplexus conſpicuam figuram Crucis rudi cortici mirabiliter impreſſit, eoque oſtento tum illi, tum aliis Baptiſmum in fide vivificæ Crucis perſuaſit.

In Inſula S. Thomæ 200. ex Aggreſſoribus convertit.

Procerem cū aliis repentino miraculo patrato convertit.

§.26. Sane vir iſte Apoſtolicus non ſolum juxta promiſſionem S. Euangelii, quod prædicabat, in Nomine Domini Noſtri Jeſu Chriſti Dæmonia totis regionibus ejecit, ſerpentes infernales viſibiliter incolis minaces abſtulit, ac linguis novis inter Gentes locutus eſt, verum etiam

In eo promiſſio Euangelii, quod prædicabat verificatur.

Digitized by Google

Indam infidelem in partu extreme periclitantem una cum prole ab interitu liberat.

Fam deinde cum Marito, & tota familia convertit, & baptizat.

etiam pluries in teſtimonium fidei mortiferum quid bibens innoxie diſcrimen vitæ ſuperavit. Indam adhuc infidelem in partu extreme periclitantem ſua zona præcingi juſſam una cum prole ab interitu liberavit, ipſamque jam puerperam cum Marito, propinquis, ac domeſticis lavacro Sacr. Baptiſmatis ab infidelitate mundavit.

Navigans cũ aliis irruente tempore navi everſa, cũctiſque in aqua immerſis orãs incolumitaté obtinuit.

Plures ſanitati reſtituit, & mortuam ad vitam revocavit.

§.27. Navigans cum aliis in Flumine a Magdalena nuncupato irruente tempeſtate Navi everſa, cunctiſque in aqua immerſis, orans emerſionem, & incolumitatem obtinuit. Priſtinam valetudinem pluribus reddidiſſe, & defunctam ad vitam Sanctiſſimi Roſarii applicatione revocaſſe compertum fuit.

Obedientia obtenta in Hiſpanias revertitur.

Secum navigantes ſigno Crucis a tẽpeſtate liberat.

§.28. Videns, nec impedire, aut ferre valens anguſtias, quibus ut plurimum violenter a Præfectis quibuſdam etiam vulneribus, & cæde Indi opprimebantur, obedientia obtenta in Hiſpanias rediit: cumque in Mari Navis periclitaretur, rogatus a Navigantibus, tumentes undas tandiu Cruce ſignavit, donec optata tranquillitate reddita, omnes ad Portum Hiſpali incolumes pervenerint.

In ſumma inopia Religioſis, quibus præfuit in Conventu S. Honuphrii nihil defuit.

Deus ei pecunias miniſtravit ad ſuſtentationem pauperum.

§.29. In Conventu S. Honuphrii poſt reditum ab Indis ex obedientia præfuit, quem ære alieno gravatum, & inopia ex annorum ſterilitate orta laborantem invenit, & omnibus ſatisfaciens, Religioſis nunquam in aliquo ex conſuetis defuit. Quin, & plurimis egenis, miſerabilibuſque Perſonis large eleemoſynas ſuppeditavit, quandoque etiam Deo illorum neceſſitates revelante, & mirabiliter ei pecunias miniſtrante, quin & in ædificio ad honorem S. Crucis conſtructo oſtendit regente Domino ſervis ejus nihil deeſſe.

Item pro eir orãs ab Imagine S. Vincentii Ferrerii elevatur.

Mortificationes, ſummam abſtinentiam, & alia nec cõcionando, nec regendo dimiſit.

Studia promovit.

Subditis egredi a Clauſtro non permiſit, niſi urgente neceſſitate.

Quid Oſtio ſui Cubiculi inſcribi voluit.

Omnia omnibus erat.

§.30. In Cœnobio Valentiæ Superiorum juſſu licet invitus Prior conſtitutus, in Cella S. Vincentii Ferrerii regimen eidem Sancto commendans, ab Imagine ipſius, coram qua proſtratus orabat, ſe inclinante meruit amplexu honorari, atque elevari. Mortificationes, cruentas diſciplinas, frequentiam Chori, & ſummam abſtinentiam, quibus ſe exercebat, nec concionando, nec regendo dimiſit. Ut ſtudiorum curſus exacte perficerentur accurate invigilavit, cupiens ſuos ſubditos ſemper in Sanctis, aut eruditis exercitiis occupatos, quorum e clauſtro exitum, niſi urgente neceſſitate, non permiſit. Oſtio ſui cubiculi magnis characteribus inſcribi voluit: Si hominibus placerem, Servus Dei non eſſem. Ita omnibus omnia factus erat, ut quilibet in eo prudentis conſilia, fratris familiaritatem, Patris benignitatem, Viri Sancti perfectionem, & omnium virtutum compendium invenerit.

Animam ſui Pœnitentis in SS. gloria cõſpexit.

§.31. Contigit ei ibi videre animam cujuſdam ſui olim pœnitentis (qui eumdem Beatum verbo læſerat) teſtantem, Deum nolle eam ad Gloriam admittere, niſi culpam ipſo dimittente, & pro ea celebrante, quo facto ſequenti nocte illam in Sanctorum Gloria conſpexit.

Sanctorum, & ipſius Chriſti Domini Viſionibus pluries recreatus.

§.32. Aliis etiam Beatorum in æterna felicitate regnantium, & maxime ſanctorum ſui Patriarchæ Dominici, & Franciſci, quin, & ipſius Chriſti Domini viſionibus recreatus fuit, ſibique omnia ſua peccata dimiſſa fuiſſe audivit.

Conciones Quadrageſimæ licet infirmus, & naturaliter impotens abſolvit.

§.33. Sætabi (vulgo Xativa) a Primoribus Civitatis rogatus pro concionibus in proxima Quadrageſima apud eos habendis, licet gravibus infirmitatibus preſſum, & naturaliter impotentem ſe agnoſceret, a Deo, & velle, & curſum integrum quadrageſimalium concionum perficere obtinuit. Gubernatori Valentiæ Jacobo Ferrerio indictis ei quibuſdam precibus, ſcripturarum, de quarum amiſſione ſummopere dolebat, recuperationem divinitus impetravit.

Deperdita Divinitus recuperat.

Spiritu Prophetico clarus.

§.34. Spiritu etiam prophetico ita mirifice claruit, ut & plurimas res futuras, cum in ſpiritualibus, tum etiam in temporalibus, tam circa valetudines, & mortes, quam circa Animarum profectus, & mores ſæpiſſime pronunciavit; Nam & S. Tereſiæ a Jeſu ſuam Excalceatorum Clauſtralium tunc fundatam Congregationem brevi inter illuſtriores Sanctæ Eccleſiæ Religiones (ut reipſa evenit) connumerandam eſſe prædixit. Tribus Regularibus diverſos ipſorum ſucceſſus, & fines, prout contigerunt, pronunciavit. Virum nobilem, injuria Prælatum quemdam vexantem, ultionem Domini brevi experturum fore dixit, quod mors ejus repentina a Domino revelante ei notum fuiſſe demonſtravit. Arcana etiam plurima tam in rebus corporeis, quam ſecretis cordium latentia, nuda, & aperta fuiſſe oculis mentis ipſius a Deo illuſtratæ (ſtupentibus omnibus) rerum eventus oſtenſa fuiſſe indicarunt, atque in hoc dono penetrandi ſecreta cordium valde ſingularis, ac admirandus fuit. Alia quoque quamplura naturaliter ignota, tam clare diſtincte, & ordinate, prout erant, aut acta, aut cogitata enarravit, ut ſolum Deo revelante hæc illi innotuiſſe compertum fuerit.

Congregationem Excalceatorũ Carmelitar. tunc fundatã prædicit brevi inter Illuſtriores Religiones eſſe connumerandam.

Tribus Regul. diverſos eorum ſucceſſus, & fines prænunciat.

Ultionem Dei Viro nobili prænunciat, & ſequitur.

Arcana plurima tam in rebus corporeis, quam cordium detegit.

Quam plura naturaliter ignota clara, & diſtincte refert.

Ingens patiẽtia in Infirmitatibus.

Biennio ante obitum plures morbos invicte toleravit.

In ſuis Infirmitatibus quid diceret.

§.35. Virtus ejus in toto decurſu vitæ a Deo infirmitatibus adeo mirifice perficiebatur, ut aſſiduis paſſionibus tolerandis magna illi patientia opus fuerit, in complexione enim ipſius ſatis delicata, non ſolum potentia viſiva parum valens & auditus imperfectus inerat; ſed etiam horribili ulcere in crure per multos annos, & vertigine capitis vehementer cruciabatur. Quin, & viſcerum pravis affectionibus, & aliis occultis infirmitatibus maxime per biennium ante obitum, velut aurum in fornace probavit illum Dominus, animo ſic invicto omnia tolerante, ut frequenter ex ejus ore verba Doctoris S. Eccleſiæ Auguſtini reſonarent: Domine hic ure, hic ſeca, hic non parcas, ut in æternum parcas.

Convaleſcens ad mortificationem, & cõmunem obſervantiam redit.

Levamina Convaleſcentium aliis infirmis dupertit.

Saxo decumbens quid diceret.

§.36. Ubi primum convaleſcebat, ad mortificationis, & obſervantiæ communis exercitia revertebatur, cunctis ſe oblectationibus, & convaleſcentium levaminibus ſponte privans, aliis infirmis oblata ſibi fercula cuncta partiebatur: quin, & ſaxo decumbens ſub linteaminibus poſito corpus torquere conſueverat, dicens arctam eſſe viam, quæ ducit ad vitam.

Inſtantem ſibi mortem agnovit.

Suſcepturus SS. Euchariſtiæ Viaticum quid fecerit.

§.37. Sic infirmando fortior ſemper redditus, agnovit ſibi inſtare adimpletionem Divini promiſſi, quod olim in feſto S. Catharinæ Virginis & martyris obtinuerat, quando ex medio magnæ lucis ſponſum ei fuit tandem ex his tenebris in lucem illam æternam, quæ lucet Sanctis Dei in perpetuas æternitates migrandum eſſe. Nam inter labores concionum morbo ingraveſcente febribus decubuit, & ſuſcepturus pro Viatico Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum, devotiſſime non ſine multis lacrymis Sanctæ fidei Catholicæ accuratam Profeſſionem emiſit; imploravit etiam ferventiſſime Domini noſtri Jeſu Chriſti auxilium, & Sanctiſſimæ Virginis Deiparæ patro-

Circumſtantes rogavit, ut ſecum Dominum deprecarētur ut mortis ſententiam revocaret.

patrocinium, necnon aliorum Sanctorum, & præcipue ſui Ordinis, expreſſoque nomine Sancti Vincentii Ferrerii ſubjunxit: Pater mihi currus Iſrael, & auriga ejus.

Mœrenti de gravi morbo ſuæ filię prædicit eam tūc non moriturā.

Remiſſa paulisper vi morbi ſurgebat ad Sacrum celebrandum.

Eo ingraveſcente habuit aſſiſtentem, & ſæpiſſime Miniſtrantē Archiepiſcopum Valentiæ.

Dicto Archiepiſcopo hortanti ad reſignationem in ſuis cruciatibus quid reſponderit.

In ſuis cruciatibus quotidie per binas horas orationi vacabat.

Sæpe S. Exomologeſi ſe purificans Divino Altaris Epulo reficiebatur.

Aliis Infirmis frequentiam Sacramentorum ſuadens quid diceret.

§.38. Enixe petiit a circumſtantibus, ut ſimul cum eo Dominum deprecarentur, ne mortis ſententiam revocaret, & Joanni Boil mœrenti de gravi ſuæ filiæ infirmitate, eam tunc non migraturam a vita vere prædixit. Remittente poſtmodum paulisper vi morbi, non ſine labore ad ſacrum celebrandum ſurgebat. Iterum ingraveſcente infirmitate aſſiſtentem, & ſæpiſſime miniſtrantem, non ſine magna ſua confuſione, & animi demiſſione habuit Joannem a Ribera Patriarcham Antiochenum, tunc Archiepiſcopum Valentinum, qui dum in cruciatibus ipſum ad reſignationem in Divinæ voluntatis beneplacitum hortatur, audivit illum dicentem, ſe pœnas illas quibuſvis mundi hujus terrenis bonis pluris facere, & chariores habere. Ab his cruciatibus quantumvis vehementibus, nec detineri, aut retardari potuit, quin per ſingulos dies per binas horas conſuetæ orationi vacaret, & ſæpe Sacra Exomologeſi ſe purificans divino altaris Epulo reficiebatur, aliiſque infirmis horum Sacramentorum frequentiam ſuadebat, ſæpe repetens, hæc Divina myſteria non ſolum animæ, ſed etiam corporis, ut plurimum ſalutem operari.

Elevatus in Deum concētus muſicos audiebat.

Ante annum prædixit ſe moriturum in feſto S. Dionyſii.

Dux Gandiæ petit a S. D. benedictionē, quam humillime impertit.

Monialis eum præſentialiter veneratur, & iterum miraculoſe redditur ſuo Monaſterio.

Prædicit ſibi quatuor ſupereſſe dies vitæ, & frequenti S. Vincētii Viſitatione recreatur.

§.39. Concentus muſicos in ea ægritudine audiens, totus elevatus in Deum ſolvebatur in lacrymas. Denique variis remediis, & morbi viciſſitudinibus ex animo toleratis, appropinquante S. Dionyſii feſtivitate, qua die ante annum ſe moriturum eſſe prædixerat, plures occurrerunt certatim cupientes ab eo benedici, vel ſuis Roſariis ejus linteamina attingi. Inter hos filius Ducis Gandiæ genuflexus, & pedes ejus lacrymabundus oſculatus benedictionem devote, & ſingultiens præſtolabatur, quod vir Dei ſe quidem maximum Peccatorem cum Divo Paulo dictitans, & mente ad nihilum ſuum converſus humillime præſtitit. Hoc etiam divinitus ſorori Angelæ a Guglione Virgini Religioſæ Ordinis S. Franciſci in perpetua Clauſura degenti conceſſum fuit dum ex corde optabat præſentialiter Chriſti Domini Servum venerari, illico enim (miniſterio creditur Angelico) ante ejus pedes conſtituta, & voti compos facta, ſuæ cellæ iterum miraculoſe reddita fuit. Cupiebat interim Ludovicus diſſolvi, & eſſe cum Chriſto, nec aliter, quam, aut Sanctiſſimi Altaris Sacramenti quotidiana ſumptione, aut cum Crucifixi Imagine colloquiis ſuas moras ſolabatur. Feria ſexta ante obitum referenti diem Veneris eſſe, Benedictus Deus (reſpondit ille) adhuc quatuor ſuperſunt dies, frequente cœleſti S. Vincentii Ferrerii viſitatione, quem a teneris annis ſumma veneratione, & imitatione colere ſtuduerat, recreabatur.

Biduo ante mortem S. Olei Unctione ſe munit.

§.40. Biduo ante deceſſum e vita ſacram Olei Infirmorum unctionem devote petiit, & ſingulis orationibus reſpondens, ſeque Sanctis orationibus, & mortificationis exercitiis muniens, Sanctiſſimi Crucifixi Imaginem frequentibus oſculis venerans, & orans, in die feſto S. Dionyſii, ut ſæpe prædixerat, hora quindecima ſentiens ſe paulatim deficere, aſſiſtentem ex more Patriarcham pro impetranda benedictione, & Sancti Euangelii lectione precatus eſt. Quod amantiſſimus Antiſtes uberrime lacrymans præſtitit, Cumque commendationis Animæ juxta ſui Ordinis Ritum preces perſolverentur, ad illa verba, ut vinculis carnis exutus pervenire mereatur ad Gloriam Regni cœleſtis, præſtante D. Noſtro Jeſu Chriſto, Spiritum ſuum in manus Patris vinculis carnis abſolutum commendavit, ſeptimo Idus Octobris anno reparatæ ſalutis milleſimo quingenteſimo octogeſimo primo, ætatis ſuæ quinquageſimo quinto; Eoque temporis momento viſa eſt ex ejus ore lux inſtar fulguris recta in cœlos evibrata totam cellam illuminare, & ſupra Conventum Divina claritas fulſit. Quin & in Eccleſia pluries militiæ cœleſtis armonici concentus a diverſis auditi ſunt, & pluribus aliis ſignis ſervi ſui Gloriam Omnipotens Deus notam fecit, quibus publica Populi veneratio ſucceſſit, Ludovicum undique ſanctum proclamantis, & certatim coronis, ac Roſariis Sacrum Corporis pignus attingere tentantis, miſericordiam enim a Domino, ac Divina quæcumque beneficia ſe obtenturos omnes ſperabant, ſi eum apud Divinam Clementiam Protectorem, & Advocatum obtinere digni forent.

Ad verba prout in rubrica &c. obiit die 9. Octobris 1581.

Prodigia, quæ in ejus obitu evenerunt.

Populus undique Sanctum proclamavit.

§.41. His acceſſit Altiſſimi erga ſuum ſervum aſſiſtentia, itaut ejus ſuffragantibus meritis, & vivens, & poſt obitum populis in neceſſitatibus per opera mira, & prodigia, quibus ipſe Deus in ſanctis ſuis mirabilis dignoſcitur, protector, & adjutor ſemper extiterit. Ex Proceſſibus enim confectis, & ad Urbem tranſmiſſis, ac aliis auctoritate Apoſtolica, cauſam Beatificationis, & Canonizationis ejus reſpicientibus, Congregatio Sacrorum Rituum cenſuit conſtare, non ſolum de illorum validitate, & de fama Sanctitatis, deque virtutibus Theologicis, & Cardinalibus in gradu heroico, verum etiam concludentes probationes continere inſignium Miraculorum ejuſdem tam viventis, quam defuncti.

Quę poſt ejus obitum contingunt.

S. C. SS Rituum cenſuit conſtare de validitate proceſſuum; virtutibus S. D. & miraculis in vita, & poſt mortem.

§.42. Cum enim eſſet Prior Albaidæ, Paſtoribus accendentibus ignem, ventorum vi irruente, & flamma ſuccreſcente, jam ardentibus arboribus in vineis, & frutetis, magnum excitandum eſſe, ad deſtructionem, ignem, timebatur, non ſine magno Conventus detrimento, accurrit vir Dei, & elevatis oculis in cœlum ſigno Crucis flammam benedixit, quæ illico evanuit, ac ſi nunquam ibi fuiſſet, eædem arbores læſæ exigua ſolum linea in ſignum miraculi apparente, immunes ab aduſtione viſæ ſunt remanere.

Liberatio ab incendio.

§.43. Moncadæ in Domo Joſephi a Campo neptis hoſpitis Speranza Aſſentia dicta ab exitiali ſtruma in collo afflicta cum fœtore horrendo ex ulceribus manante, non ſolum circumſtantibus, ſed etiam ipſimet infirmæ, intolerabili, facto ſigno crucis ſuper parte affecta, & lingua linita a dicto Beato Ludovico veluti a ſenſibus alienato, & facie ejus luce fulgida remanente, ſtatim ægra convaluit.

Sanatio ab exitiali ſtruma.

§.44. Cadaver ipſius quadam veluti cryſtallina puritate ſic nituit, ut adſtantes in ejus virginea carne, velut in limpidiſſimo ſpeculo ſuoſmet vultus fuerint conſpicati.

Ejus Cadaver nituit ut ſpeculum.

§.45. Toto etiam corpore ſuaviſſimus odor erumpens non ſolum proxime vicinos, ſed longius diſſitos mirifice peregrinæ fragrantiæ oblectamento adhalavit.

Odorem ſuavi[illegible] dit.

§.46. Sex circiter menſibus loco humido, ac ſtillicidiis obnoxio ſepultum jacuerat Sancti Viri Cadaver, quando extractum, ut decentiori tumulo

Poſt ſex menſes integrum, incorruptumque reperitur

Q

Digitized by Google

mulo inferretur, integrum, incorruptumque, ſolis veſtibus undique putrefactis repertum eſt, iterumque mirabili ſuavcolentia circumſtantes implevit.

Uncta oleo lampadis ſepulcro S. D. ardentis, ab immani dolore capitis liberatur, & capillos recuperat jam amiſſos.

§.47. Urſulæ Soler filia erat, cui immanes capitis dolores omne capillitium radicitus abſtulerant. Medicamentum, quod magis obſuturum ab omnibus timebatur, petitum a lampade, quæ coram B. Viri ſepulcro ardebat, hujus oleo perunctum caput puellæ, non ſolum abactis penitus doloribus, integram valetudinem, ſed & capillos recuperavit.

Oculis orbata, ejuſq; ad fontem S. D. lotis viſum recuperat.

§.48. Quædam Puella oculis orbata ad fontem loci Ruzafa e quo Beatus bibere ſolebat, lotis oculis priſtinum eorum uſum recuperavit.

Cæcus patiter ad ſepulcrum S. D. viſum pariter recipit.

§.49. Gaſpar Ramirez cæcus, ad tumulum Sancti novenam peragens, ultimaque die oculos ſepulcro cum fide applicans, profluvium crocei humoris emiſit ab oculis, ac ſubito cæcitatis ſuæ caliginem lætus abſterſit.

Aridis Mamillis lactem recuperat.

§.50. Lactanti Andracæ Abreus cum aruiſſent mamillæ, novena ad ſepulcrum ſancti exacta, mox priſtinam lactis affluentiam impetravit.

Ulceroſo abſceſſu torta ad feretrum S. D. ſanitatē recuperat.

§.51. Iſabella Joanna Salon cum pluribus annis graviter ulceroſo quodam abſceſſu torqueretur, attacta, feretro, quod S. Cadaver geſtaverat, perfectæ ſanitatis beneficio potita eſt.

Benedicto iō te ab ūta a febri, dyſenteria, & hernia liberatur.

§.52. Iſabella Gerbin ſupradicto Ruzafa benedicto fonte abluta, ſimul, & febrim, & dyſenteriam, & herniam incolumis abegit.

Paralytica hauſtu ejuſdē aquæ, & invocato nomine S. D. priſtinæ valetudini reſtituitur.

§.53. Anna Monfort, cui paralyſis uſum membrorum prorſus ademerat, & morbi violentia ſitum oris fœdiſſime diſtorſerat, hauſtu aquæ ex eodem Ruzafæ Fonte, ac invocato Sancti Ludovici nomine, tum ipſa veletudini, tum os priori ſitui reſtitutum fuit.

Rupto Peritonæo, foraſq; extruſis inteſtinis, pannis in eodem fonte madefactis incinctus integre ſanus evadit.

§.54. Hieronymæ Capell filiolus rupto peritonæo, foraſque extruſis inteſtinis jugiter ejulans, & ſanguinem vomens, ubi tandem a matre ad fontem Ruzafæ pannis in eo madefactis incinctus fuit, integre ſanus domum reportatur.

Nervis attracta, fœdiſque ulceribus plena pāno S. D. ſe obſignat, & ſanatur.

§.55. Vincentia Morell vidua ex nervorum dira attractione per undecim menſes decubua, fœdiſque ulceribus, uudique plena, dum panno, quo Sanctus uſus fuerat, nervos, & ulcera ſucceſſive obſignat, eodem ordine, & hæc ſanari, & illos vivide ſenſit explicari, finitaque ſingulorum obſignatione, vegeta lectum reliquit.

Panes multiplicat in Conventu S. Honuphrii.

§.56. Cum in Conventu S. Honuphrii Priorem agens reficiendæ Religioſorum Communitati panes deeſſe adverteret, Chriſti in deſerto providentiam imitatus, ſeptem fragmenta, quæ ſulum domi ſuperfuerant, arripuit, eaque ſolo benedictionis impendio ſic multiplicavit, ut non tantum in prima menſa Fratribus triginta, & amplius in prandium abunde ſuffecerint, ſed etiam reliquos in ſecunda menſa congrue ſaturaverint.

Fractis cruribus ad ſepulcrum S. D. in pedes exilijt.

§.57. Joanni de Pedevera domeſtico Valentini Archiepiſcopi famulo delapſum ex alto pondus graviſſimum ita utrumque crus diffregerat, ut per novem menſes aliter, quam grallis innixus moveri non potuerit. In his ægerrime uſque ad Sancti viri ſepulcrum accedens, fuſa oratione confeſtim in pedes exiliit, grallisque inibi relictis, domum incolumis repedavit.

Acuta febri medullitus exuſta ad tactū Roſarii S. D. ſtatim febris abſcedit.

§.58. Iſabella Vincentia Pajades acuta febri medullitus exuſta, jamque a Medicis derelicta, morti appropinquabat; Sed ad contactum Roſarii, quod S. Ludovico, dum vixit uſui fuerat, ſubito mirantibus quotquot aderant, febris abſceſſit.

Paulus V. S. D. Catalogo Beatorū adſcripſit. Miracula poſt Beatificationem.

§.59. His, aliiſque non paucis virtutibus, ac ſignis permotus fel. rec. Paulus V. prædeceſſor noſter, Servum Dei Ludovicum Catalogo Beatorum adſcripſit. Exinde aliis Proceſſibus rite confectis approbata inſuper fuere miracula, quæ ſubſequuntur.

Incorruptio Corporis poſt 66. annos ab ejus obitu.

§.60. Primum incorrupti Sacri Corporis poſt annos fere ſexagintaſex ab ejus ſepultura, tametſi nunquam interea fuiſſet aut exenteratum, aut ullis adverſus corruptionem condimentis imbutum. Et nihilominus dum anno 1647. transferebatur in pretioſius monumentum, adhuc flexibile, illæſum, atque tractabile inveniebatur.

Repentina ſanatio a febri, Dyſenteria, & Vomitibus.

§.61. Secundum in repentina ſanatione Pueruli Aloyſii Vincentii Moutesinos, qui ardentiſſima correptus febri, exhauſtus dyſenteria, & vomitibus, ſcaturiens vermibus, jamque coſtulis ſtomacho adnatis eo deductus erat, ut domeſticis plane videretur extinctus, unde mortalibus involueris obfaſciatus parabatur ad ſepulturam. At mœſtiſſimus parens facto ad S. Ludovici tumbam recurſu, atque ibidem emiſſo voto, cum feſtinus domum revertitur, filioli pulſum explorans vitæ indicium reperit, ſtatimque Puer oculos aperiens, ex integro ſanus deprehenditur.

Præſervatio Puellæ in curru mole Carbonum onuſto rapido tractu currente.

§.62. Tertium in ſtupenda præſervatione quadriennis Puellæ Geſualdæ Gildæ Ramirez, quam currus mole carbonum onuſtus, rapidoque ſex mulorum tractu celer obterendam humi dejecerat, ac duabus Rotis ſubſtratam valide opprimebat: ſed implorato Sancti Ludovici præſidio ſurrexit incolumis Puella, & in evidentiam miraculi apparuerunt in ejus capite, collo, & humeris clavorum ſigna a rotis leviter impreſſa.

Liberatio inſtantanea a deformi hernia.

§.63. Quartum in Bartholomęo Chriſtophoro Damingue, quem deformis hernia pendulis inteſtinis adeo laxaverat, ut ſicubi in genua procumberet, ſcrotum ulceribus jam eroſum, ac putreſcens humum tangeret. Sed ad invocationem S. Ludovici tota hæc miſelli calamitas illico evanuit.

Clemens IX. decrevit poſſe tuto deveniri ad ſolemnem d. Beati Canonizationem

Preces Leopoldi Imperatoris Caroli II. Hiſpaniarum Regis, & Ordinis Prædicator.

§.64. His, & aliis deductis, approbatiſque Miraculis emanavit Decretum a piæ mem. Clemente IX. etiam prædeceſſore noſtro, poſſe tuto deveniri ad ſolemnem prædicti Beati Canonizationem, pro qua obtinenda acceſſerunt Chariſſimorum in Chriſto filiorum noſtrorum Leopoldi I. Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Caroli II. Hiſpaniarum Regis, necnon, & Ordinis Prædicatorum preces, quibus a prædictis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & a nobis eamdem ſæpius poſtulaverunt. Quapropter ejus vitæ ſanctiſſimæ meritis exigentibus, & ad prædictorum preces inclinati, cum jam nihil deeſſet eorum, quæ ad hanc Sacroſanctam functionem neceſſario ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, S.R.E. antiqua conſuetudine, ac novorum Decretorum præſcripto agenda, & ſervanda requirebantur, juſtum, & debitum eſſe cenſentes, ut quos Deus honorat in Cœlis, nos venerationis officio laudemus, & glorificemus in Terris, hodie in Sacroſancta Baſilica Beati Petri Principis Apoſtolorum, in qua ſolemni Ritu cum ejuſdem S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, officialibus, & Familiaribus noſtris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maxima Populi frequentia mane convenimus, poſt trinas pro Canonizationis Decreto nobis nomine dicti Caroli

Pontifex in Baſilica S. Petri convenit pro ſolemni illius Canonizatione cū ſolitis cæremoniis.

Regis

Regis per dilectum filium noſtrum Ludovicum tit. S. Sabinæ S.R.E. Presbyterum Cardinalem de Portocarrero pro parte ejuſdem Regis porrectas petitiones, poſt Sacros Hymnos, Litanias, aliaſque preces, poſt Spiritus Sancti gratiam rite imploratam:

Canonizatio.

§.65. Ad honorem Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Sanctæ Fidei Catholicæ, & Chriſtianæ Religionis augmentum, auctoritate D.N. Jeſu Chriſti, Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra matura deliberatione præhabita, & Divina ope ſæpius implorata, ac de Venerabilium fratrum noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Urbe exiſtentium Conſilio, Beatum Ludovicom Bertrandum SANCTUM eſſe decrevimus, & diffinivimus, ac Sanctorum eum Catalogo adſcripſimus, prout præſentium tenore decernimus, diffinimus, & adſcribimus: ſtatuentes ab Eccleſia Univerſali quolibet anno die 10. Octobris memoriam ejus inter Sanctos Confeſſores non Pontifices pia devotione recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

Sancti feſtum decernitur.

Indulgentia 7. annor. & totid. quadragenarum Viſitantibus ſepulcrum dicti Sancti in die feſto ſingulis annis.

§.66. Eadem auctoritate omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui annis ſingulis in die feſto ipſius S. Ludovici ad ſepulcrum, in quo ejus corpus requieſcit viſitandum acceſſerint, ſeptem annos, ac totidem quadragenas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Dno relaxavimus in forma Eccleſiæ conſueta.

Premiſſis laudibus, & confeſſionibus Pōtifex Miſſam celebrat cum ejuſdem Sancti commemoratione.

§.67. His peractis Deum Patrem æternum, Regemqoe Gloriæ Chriſtum Dnum Patris ſempiternum Filium, & ſanctum Paraclitum ſpiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confeſſionibus venerati, ſacroque Hymno *Te Deum* ſolemniter decantato, peculiari in honorem Beati Ludovici Oratione precati ſumus per ejuſdem merita, atque ad Altare S. Petri Apoſtoli Miſſam celebravimus eum ejuſdem S. Commemoratione, omnibuſque Chriſtifidelibus tunc præſentibus plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conceſſimus.

Omnibus preſentibus Indulgentia plenariam concedit.

Gratias agit Deo.

§.68. Æquum igitur eſt nos gratias agere, & laudare Deum Patrem Omnipoteotem, qui ſervum ſuum benedixit in omni benedictione ſpirituali, ut eſſet ſanctus, & immaculatus coram ipſo, & dedit illum Univerſis Chriſtifidelibus tanquam fulgentem lucem in hae nocte peccatorum, & tribulationum noſtrarum, ut Eccleſiæ pacem, & tranquillitatem, Principibus Chriſtianis optatam concordiam, & infidelibus a via ſalutis errantibus lumen veritatis obtineat. Adeamus igitur eum fiducia Thronum Divinæ pietatis, ore, & opere ſupplicantes, ut S. Ludovicus univerſo Chriſtiano Populo proſit meritis, & exemplis, precibus adſit, ac patrocinio, & in tempore iracundiæ fiat reconciliatio.

Fides tranſūptorum.

§.69. Cæterum quia difficile foret præſentes noſtras literas ad ſingula loca ubi opus eſſet deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impreſſis manu tamen publici notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Perſonæ in digoitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.70. Nulli ergo omnino hominom liceat hane paginam noſtri Decreti, diffinitionis, mandati, ſtatuti, conceſſionis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario cootraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo primo. Pridie Idus Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno primo. Edit. 12. Apr. 1671.

✠ Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† *Ego Franciſcus Epiſcop. Oſtien. Card. Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius.*
† *Ego F. M. Epiſcopus Portuen. Card. Brancatius.*
† *Ego Vldericus Epiſcopus Tuſculanus Card. Carpineus.*
†
†
† *Ego Virginius Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Urſinus.*
†
† *Ego Cæſar Presbyter Card. Fachenettus.*
†
†
† *N. Tituli S. Mariæ Tranſtyberim Cardin. Ludoviſius.*
† *Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardin. Cybo.*
† *Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.*
† *Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odeſcalcus.*
†
† *Ego Aloyſius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.*
† *Ego P. tit. S. Marci Presb. Card. Ottbobonus.*
† *Ego Laurentius tit. S. Chriſogoni Cardin. Imperialis.*
† *Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cælio Presb. Card. Santacrucius.*
† *Ego Jo. Baptiſta tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada.*
† *Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.*
† *Ego Octavius tit. S. Cæciliæ Presbyt. Card. de Aquaquiva, & Aragonia.*
† *Ego Carolus tit. Sanctæ Priſcæ Presbyt. Cardin. Pius.*
† *Ego Carolus tit. S. Euſebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.*
† *Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presb. Card. Chiſius.*
†
†
† *Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Cardinalis Franzonus.*
†
† *Ego Petrus tit. Sancti Callixti Presbyt. Cardinalis Vidonus.*
† *Ego Franciſcus Maria tit. S. Matthæi Presbyter Cardinalis Mancinus.*
†
†
†
† *Ego Nerius tit. SS. Nerei, & Achillei Cardin. Corſinus.*

Digitized by Google

✝ *Ego Carolus tit. S. Anaſtaſiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus.*

✝

✝ *Ego Carolus tit. S. Suſannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa.*

✝ *Ego P. tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyt. Card. de Alteriis S.R.E. Camerarius.*

✝ *Ego Cæſar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Presbyt. Card. Raſponus.*

✝

✝

✝ *Ego Jacobus tit. S. Mariæ de Pace Presb. Cardin. Ninius.*

✝ *Ego Julius tit. S. Martini in Montibus Presbyt. Cardin. Spinula.*

✝ *Ego Carolus tit. S. Mariæ de Aracœli Presbyter Card. Robertus Vitor.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Roſpiglioſus.*

✝ *Ego Ludovicus tit. S. Sabinæ Presbyter Cardin. Portocarrerus.*

✝

✝

✝ *Ego Joannes tit. S. Bernardi Presbyt. Cardinalis Bona.*

✝ *Ego Federicus tit. S. Auguſtini Presbyter Cardin. Borromeus.*

✝ *Ego Camillus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Maximus.*

✝ *Ego Gaſpar tit. S. Pudentianæ Presbyter Cardin. Carpineus.*

✝

✝

✝ *Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Haſſia.*

✝

✝ *Ego Carolus Sancti Cæſarei Diacon. Card. Barberinus.*

✝ *Ego Decius Sancti Euſtachii Diacon. Cardinalis Azzolinus.*

✝ *Ego Paulus tit. S. Nicolai Diac. Cardinalis Sabellus.*

✝

✝ *Ego Sigiſmundus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Chiſius.*

I. G. Sluſius.

Viſa de Curia S. de Pilaſtris.

Loco ✠ Plumbi.

D. Ciampinus.

Regiſtrat. in Secretaria Brevium.

LXIV.

Conſtitutio, ut Romanis, aliiſque Nobilibus Status Eccleſiaſtici liceat exercere commercia ſine præjudicio Nobilitatis.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem omnium Chriſtifidelium patrem, & paſtorem, non ſolum ſpiritualibus Dominici gregis ſibi divinitus commiſſi utilitatibus jugi vigilantia conſulere, ſed etiam temporalibus ſuorum, & Apoſtolicæ Sedis etiam quoad temporalia ſubditorum commodis paterno ſtudio providere, ſicut Reipublicæ conducibile fore in Domino arbitramur.

Cauſæ Conſtitutionis.

§. 1. Cum itaque commerciis, & negotiationibus, honeſtarumque artium exercitio Reſpublicæ floreant, induſtria vigeat, ſegne otium, ex quo plurima mali ſeges ſurgere ſolet, exterminetur, omniumque rerum ad vitam neceſſariarum copia paretur; horumque commodorum intuitu in pleriſque Italiæ, aliiſque florentiſſimis Chriſtiani Orbis ditionibus lege cautum, ſive laudabili conſuetudine introductum ſit, ut nullum per commercia nobilitati præjudicium inferatur.

§. 2. Nos dignam munere noſtro, paternæque erga noſtros, & Sedis prædictæ ſubditos charitati congruentem rem facturi Nobis videmur, ſi Romanæ quoque, quam peculiari dilectione proſequimur, cæterarumque Civitatum, & locorum temporalis S.R.E. ditionis nobilitati operam, atque induſtriam honeſte, utiliterque exercendi, ac patrimonium ſine cujuſquam injuria augendi parem tribuamus poteſtatem. Motu itaque proprio, non ad cujuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione, noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnibus, & ſingulis, tam Romanis, quam Bononien., Ferrarien., Avenionen., Anconitan., & Beneventan., cæterarumque Civitatum, Provinciarum, Oppidorum, Terrarum, & locorum quorumcumque Nobis, & d. Sedi tam mediate, quam immediate ſubjectorum Nobilibus præſentibus, & futuris, cujuſcumque ſtatus, gradus, & præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ut lanificii, & ſericiartes, ac argentariam, ſeu nummulariam, necnon mercaturas, negotiationes, & commercia quæcumque terra, mari, vel flumine exercere, noſtraque, & Sedis præfatæ, ac Almæ Urbis noſtræ, & Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum prædictorum vectigalia conducere, omniaque, & ſingula in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna facere, exequi libere, & licite poſſint, & valeant, dummodo tamen merces minuatim per ſe ipſos minime vendant: itaut propterea nullum omnino eorum nobilitati, dignitati, gradui, conditioni, titulis, præeminentiæque, & prærogativis præjudicium inferatur, aut illarum quoquo modo dici, cenſeri, prætendi, vel intelligi unquam poſſit, ſed ipſi omnes, & ſinguli, eorumque filii poſteri, & deſcendentes, quicumque in eodem omnino nobilitatis, & dignitatis gradu ſint, & remaneant, etiam ad effectum conſequendi habitum, & crucem Fratrum Militum de Juſtitia Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, ac Sancti Stephani, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium quorumcumque, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignorum, eorumque privilegiis, prærogativis, præeminentiis, honoribus, juribus, & gratiis fruendi, & gaudendi, ac quoad alia omnia, & ſingula tam Eccleſiaſtica, quam profana, ſive ſæcularia, ad quæ Nobiles quomodolibet admitti, & recipi conſueverunt, ſeu poſſunt, & debent, non ſecus ac ſi nihil prædictorum unquam exercuiſſent, te-

Statuit, ut in rubrica.

nore

nore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus,

Clauſulæ præſervativæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis forſan intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſę propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juſta, legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris, ſeu ſtatutorum, ſtabilimentorum, & ordinationum Capitularium, conſuetudinum, & uſuum, ac privilegiorum Hoſpitalis, aliorumque Ordinum Militarium hujuſmodi reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari.

Nec aliter judicari poſſe decernit.

§.4. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E.Camerarium, & alios Cardinales etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, necnon Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Præſidentes Clericos, alioſve Officiales, & Miniſtros, ac memorati Hoſpitalis, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium hujuſmodi Magnos Magiſtros, ſeu Adminiſtratores, Conventus, Conſilia, & Tribunalia quæcumque, cæteroſque quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obſtantibus quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, ac fel. rec. Pii Papæ IV. prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes literas ibidem præſentari, & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, aliiſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & Municipalibus, ac Urbis, & quarumcumque Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum, necnon dicti Hoſpitalis, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, Congregationum, & locorum piorum quorumvis, aliiſque quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, ſtylis, etiam quantumvis inveteratis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Urbi, Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis, ac Hoſpitali, aliiſque Militiis, & Ordinibus Militaribus, Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, Congregationibus, aliiſque locis quibuſvis, illorumque reſpective Communitatibus, & Univerſitatibus, Magnis Magiſtris, & Adminiſtratoribus, Conventibus, Capitulis etiam Generalibus, Fratribus, Militibus, Equitibus, Nobilibus, & aliis perſonis quibuslibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac exactiſſime, & accuratiſſime expreſſis, inſertis, ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe, ac pleniſſime, & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Conſtitutionem publicari mandat.

§.6. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, ſeu earum exempla ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari; ſicque publicatas, omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde afficere, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Transſumptorum fides.

§.7. Utque ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 15. Maii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 15. Maji 1671. Pontificatus noſtri anno Secundo.

Anno a Nativitate D.N. JESU Chriſti 1671. Indictione nona, die vero 20. Menſis Maji Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D.N.D. Clementis Divina Providentia Papæ X. Anno ejus Secundo, ſupradicta Conſtitutio affixa, & publi-

blicata fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per Laurentium Signium Sanctiſs. D. N. Papæ Curſ.

Agabitus de Magiſtris Mag. Curſ.

LXV.

Die 15. Maji 1671. An. 2.

Indulgentia Plenaria perpetua pro viſitantibus Eccleſias Fratrum, & Monialium Ordinis S. Dominici, tam erectas, quam erigendas ubicumque locorum in Feſtis SS. Ludovici Bertrandi die 10. Octob., & Roſæ de S. Maria die 30. Auguſti.

Nunc primum impreſſ.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei memor.

Exordium.

Redemptoris, & Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui glorioſos ſaluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum ſectatores altis decoravit honoribus, & cœleſtis beatitudinis conſortes effecit, vices, licet immeriti, gerentes in Terris, ſpiritualium munerum Theſauros, quorum nobis credita eſt diſpenſatio, libenter erogamus, ſicut ad excitandam, & fovendam erga eoſdem Beatos Cœli incolas fidelium devotionem, ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Canonizatio SS. Ludovici Beltrandi, & Roſæ de S. Maria Ordin. Prædicat.

§.1. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Chriſtianæ Religionis incrementum, de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, in Alma Urbe noſtra tunc exiſtentium conſilio, Beatum Ludovicum Bertrandum Ordinis Prædicatorum profeſſorem, & Beatam Roſam de S. Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis S. Dominici auctoritate Nobis a Domino tradita Sanctos eſſe decreverimus, & definiverimus, illoſque Sanctorum Catalogo ſolemni Ritu adſcripſerimus: Hinc eſt quod Nos ad augendam Fidelium Religionem, & animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Conventuum, Monaſteriorum, & Domorum Regularium tam Fratrum, quam Monialium Ordinis prædicti hactenus erectis, & in poſterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus, diebus feſtis eorumdem Sanctorum Ludovici Bertrandi, & Roſæ de S. Maria, nempe S. Ludovici quidem die 10. Octobris, S. Roſæ vero die 30. Auguſti a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis feſtorum hujuſmodi, annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Perpetuis futuris temporibus die 10. Octob. & 30. Auguſti.

Tranſumptorum fides.

§.2. Volumus autem ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 15. Maji 1671.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 15. Maji 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium lib. 2. diverſor. fol. 692.

LXVI.

Indulgentia in Eccleſiis Clericorum Regularium Theatinorum in die Feſto S. Cajetani ejuſdem Congregationis Fundatoris.

Nunc primũ impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Redemptoris, & Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui glorioſos ſaluberrimorum, quæ nobis reliquit, exemplorum ſectatores altis decoravit honoribus, & cœleſtis beatitudinis conſortio effecit, vices licet immeriti gerentes in terris, ſpiritualium munerum theſauros, quorum nobis credita eſt diſpenſatio, libenter erogamus, ſicut ad excitandam, & fovendam erga eoſdem Beatos Cœli incolas fidelium devotionem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Sanctificatio S. Cajetani Clericorum Theatinorum Fundatoris.

§.1. Cum itaque nos nuper ad honorem Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Chriſtianæ Religionis incrementum, ac de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Alma Urbe noſtra tunc exiſtentium conſilio Beatum Cajetanum Thienæum Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum Fundatorem, auctoritate Nobis a Domino tradita Sanctum eſſe decreverimus, & definiverimus, ac Sanctorum Catalogo ſolemni ritu adſcripſerimus:

§.2. Hinc eſt, quod Nos ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, & de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Collegiorum, Domorum Regularium, & Monaſteriorum, tam Clericorum Regularium dictæ Congregationis, quam Monialium eorumdem Clericorum Regularium curæ, & gubernio ſubjectarum hactenus erectis, & impoſterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus die 7. Auguſti Feſto ejuſdem S. Cajetani Thienæi, a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis Feſti hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad

Deum

Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Perpetuis futuris temporibus.

Tranſumptorum fides.

§.3. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P.An.1. die 10. Junii.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Junii 1671. Pontificatus noſtri anno Secundo.

LXVII.

Decretum de renunciatione, ſeu alternatione Abbatum Montis Oliveti qualis eſſe debeat.

Edit. An.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Tenor præcedentis Indulti incipien. *Ex Commiſſæ*

NUper emanarunt ad favorem Congregationis Monachorum Montis Oliveti Ordinis Sancti Benedicti literæ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur, videlicet. Clemens Papa X. ad perpetuam rei memoriam. Ex commiſſæ nobis divinitus diſpenſationis Officio cupientes ut debitus virtuti honor in Congregatione Monachorum Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti rependatur, ac ipſius Congregationis Monachos, ut in Vinea Domini ſtrenue laborare ſtudeant, aliquo honorificentiæ præmio incitare, nec non dilectum filium Procuratorem generalem d. Congregationis ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac quarumdam fel. rec. Urb. Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis literarum die 26. Januarii 1627. expeditarum incipien. *Apoſtolatus Officium* &c. per quas Abbatum Titularium in præfata Congregatione creatio ſub certis, modo, & forma tunc expreſſis prohibita fuit, tenore præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haben., ſupplicationibus ejuſdem Procuratoris Generalis nomine nobis, de conſilio, & aſſenſu dilecti filii noſtri Cæſaris tituli SS. Quatuor Coronatorum S.R.E. Presbyteri Cardinalis Fachenetti nuncupati, dictæ Congregationis apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Abbati Generali memoratæ Congregationis, una cum Diffinitorio ipſius Congregationis, duodecim Abbates Titulares, nempe duos pro qualibet Provincia ejuſdem Congregat., qui tamen ſint ætate quinquagenarii, & ſaltem 20. annorum ſpatio lecturam, aut verbi Dei prædicationem, vel Vicarii, aut Magiſtri Novitiorum, aut œconomica officia exercendo, Congregationi præfatæ laodabiliter inſervierint, ita tamen, ut ejuſmodi Abbates titulares, nec gubernium Monaſteriorum, nec votum, ſive ſuffragium in Capitulis Generalibus, nec ullam aliam prærogativam, vel exemptionem, quæ Monaſteriis oneroſa ſit, prætendere valeant, ſed in Eccleſia, ſaltem diebus feſtivis, Miſſæ Conventuali, & Veſperis, ac diebus ſingulis mane Orationi mentali intereſſe teneantur, auctoritate noſtra Apoſtolica creandi, ac in defunctorum pro tempore locum, alios ex eadem Provincia, uſque ad complementum numeri duodenarii hujuſmodi, & non ultra, ſubrogandi, plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate tenore præſentium tribuimus, & impartimur.

§.1. Et quia nonnunquam accidit, ut aliquis Abbas regiminis dictæ Congregationis, vel proprii levamenti ſtudio, vel alterius Monachi merito gratificandi ergo, regimen, ſive gubernium Monaſterii ſibi commiſſi alternis vicibus cum illo gerere ſit contentus, auctoritate præfata, harum ſerie permittimus memorato Abbati Generali, una cum Diffinitorio præfato, ejuſmodi alternationes acceptare, & ad uſum deducere, dummodo tamen Abbas, ad id ſponte conſentiat, ac in Monacho concurrant qualitates ad Abbatiam juxta præſcriptum Conſtitutionum dictæ Congregationis neceſſariæ, & non aliter.

§.2. Porro unus tantum eorum, nempe ille, qui Monaſterium actu gubernabit, votum, ſive ſuffragium in Capitulo Generali Congregationis dictæ habeat; vacans autem a gubernio in alterius gubernantis Monaſterio degat, nec plus prætendere poſſit, quam Monachus ordinarius præter titulum Abbatis, & uno illorum defuncto, alter ſolus remaneat Abbas regiminis quandiu vixerit, vel donec renunciaverit.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præfati Urbani prædeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, dictæ Congregationis, ejuſque Provinciarum, ac Monaſteriorum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, & confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis

eadem

eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſeutibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 27. Februarii 1671. Pontificatus noſtri anno primo.

Motivum hujus Decreti.

§.6. Cum autem, ſicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis nobis ſubinde exponi fecit, dilecti pariter filii Superiores ejuſdem Congregationis in Diffinitorio Capituli Generalis ipſius Congregationis menſe Aprili proxime præterito congregati, amplitudine gratiæ per præinſertas literas noſtras conceſſæ, in ea parte, quæ renunciationes, ſive alternationes Gubernatorum concernit, mature conſiderata, illam aliquibus conditionibus limitari proſpero, felicique præfatæ Congregationis regimini condncibile fore cenſuerint:

Preces Procuratoris Generalis.

§.7. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.8. Nos igitur ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis ſuſpen., & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati:

Abſolutio a Cenſuris.

Qualitates Monachorū, ad quorū favorem fieri poſſint hujuſmodi renunciationes, ſeu alternationes.

§.9. Quod illi Monachi, ad quorum favorem fient renunciationes, ſive alternationes hujuſmodi, quadraginta annis majores, nec Abbatum eaſdem alternationes facientium in primo, vel ſecundo gradu conſanguinei eſſe; ſed in Monaſteriis, in quibus ſaltem viginti Monachi reſideant, Officiales fuiſſe debeant; nec ejuſmodi renunciationes, ſive alternationes ab illis Abbatibus, qui ſint actu Viſitatores, atque in præjudicium Officialium actualium, aut eorum, qui fuerint Officiales Monaſterii Montis Oliveti Majoris dictæ Congregationis, cæteris paribus fieri poſſint, auctoritate præfata tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

A quibus, & in quorū præjudicium illæ fieri non poſſint.

Decretum irritans.

§.10. Decernentes pariter ipſas præſentes literas perpetua roboris firmitate ſubſiſtere, ac inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.11. Non obſtan. quo ad ea, quæ præſentibus literis ſunt, ſeu dici poſſent eſſe contraria præinſertis noſtris literis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eis conceſſimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.12. Cæterum volumus ſimiliter, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, eadem prorſus fides in judicio, & extra exhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. die 11. Junii 1671.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Junii 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

LXVIII.

Confirmatio Brevium Urbani VIII., & Innocentii X. quibus duabus vicibus quolibet anno mandatur Prædicatoribus Verbi Dei commendatio locorum Terræ Sanctæ.

Specialiter hoc decrevit Urbanus VIII. Conſtitut. Salvatoris *Innocentius X. Conſtitut.* Salvatoris *confirmavit.*

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1671.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Salvatoris, & Domini noſtri, qui pro humani generis redemptione ſeipſum exinanivit factus obediens uſque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices, graviſſimaſque Apoſtolicæ ſervitutis curas in eam præcipue paſtoralis ſolicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam ſalubris myſterii monumenta, quæ in Civitate Hieruſalem, & locis circumvicinis ſunt, conſerventur, & omni qua fieri poterit majori honorificentia recolantur.

Breve Urbani VIII. quid conſtituat.

§.1. Cum itaque fel. rec. Urbano Papæ VIII. prædeceſſori noſtro alias expoſitum, quod Eccleſiæ, & alia loca pia in Civitate Hieruſalem, & aliis locis Terræ Sanctæ exiſtentia fere diruta erant, & quæ adhuc ibi exiſtebant Monaſteria ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schiſmaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ Fidei Catholicæ in eiſdem locis conſervatione contracto, admodum gravata reperiebantur; idem Urbanus prædeceſſor, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & ſingulis quorumvis Ordinum, & Congregationum, & Inſtitutorum Regularium Generalibus commiſerit, & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadrageſimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in ſuis ſacris Concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis, neceſſitates eorumdem ſacrorum Monumentorum Populo proponi, & commeodari curarent, & facerent, & alias prout in ejuſdem Urbani Prædeceſſoris literis in ſimili forma Brevis die 3. Februarii 1634. deſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, uberius continetur.

Ab Innoc. X. confirmatur.

§.2. Et ſicut pro parte dilectorum Ludovici a Juſtitia pro Italia, & Simonis Garciæ pro Germania, ac Andreæ a Fonte majore pro Hiſpania, & Petri Meron Fratrum expreſſe profeſſorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum pro Gallia, reſpective Commiſſariorum ejuſdem Terræ Sanctæ, Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi, quo præfatæ Urbani prædeceſſoris literæ, quæ a rec. mem. Innocentio Papa X. prædeceſſore pariter noſtro confirmatæ fuerunt, exactius obſerventur, illas per Nos pariter confirmari, & innovari deſiderent.

Confirmat, prout in rubr.

§.3. Nos eorumdem ſacrorum Monumentorum conſervationi, & manutentioni conſulere volentes, de Venerabilium Fratrum noſtro-

ſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei Præpoſitorum conſilio, prædictas Urbani prædeceſſoris literas Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus pariter, & approbamus, illaſque innovamus, & obſervari mandamus; ſalva ſemper auctoritate Congregationis dd. Cardinalium.

Præcipit Eccleſiaſticis Superioribus obſervantiam

§.4. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi prædicti in relatione ſtatus ſuarum Eccleſiarum, quando viſitabunt Limina Apoſtolorum, facienda, referant ſe prædictis Urbani prædeceſſoris, & præſentibus noſtris literis paruiſſe, contrariis non obſtant. quibuſcumque.

Tranſumptis fidem addit.

§.5. Volumus inſuper, quod earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P.A. a die 19. Junii.

Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 19. Junii 1671. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXIX.

Nunc primùm impreſſa.

Indulgentia in Eccleſiis Domorum, vel Collegiorum Societatis Jeſu in die S. Franciſci Borgiæ pro omnibus Chriſtifidelibus.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

Redemptoris, & Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui glorioſos ſaluberrimorum, quæ nobis reliquit, exemplorum ſectatores, altis decoravit honoribus, & cœleſtis beatitudinis conſortes effecit, vices, licet immeriti gerentes in terris, ſpiritualium munerum theſauros, quorum nobis tradita eſt diſpenſatio, libenter erogamus, ſicut ad excitandam, & fovendam erga eoſdem Beatos Cœli incolas Fidelium devotionem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Canonizatio S. Franciſci Borgiæ.

§. 1. Cum itaque nos nuper ad honorem Sanctiſſimæ, & Individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Chriſtianæ Religionis incrementum, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium. Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Alma Urbe noſtra tunc exiſtentium conſilio, Beatum Franciſcum Borgiam dum vixit Præpoſitum Generalem Societatis Jeſu, auctoritate nobis a Domino tradita, Sanctum eſſe decreverimus, & definiverimus, ac Sanctorum Catalogo ſolemni Ritu adſcripſerimus.

§.2. Hinc eſt, quod nos, ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, & de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Domorum, vel Collegiorum quorumcumque Societatis præfatæ hactenus erectis, & impoſterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus die 3. Octobris Feſto ejuſdem Sancti Franciſci Borgiæ a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis Feſti hujuſmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, & Sanctę Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Die 3. Octob. perpetuis futuris temporibus in omnibus Eccleſiis Domor. & Colleg. Societatis Jeſu.

§.3. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii memoratæ Societatis ſubſcriptis, & ſigillo Præpoſiti ejuſdem Societatis, vel alterius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud, ubique locorum habeatur, quæ præſentibus ipſis haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Julii 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

Edit. 3. Jul. 1671.

LXX.

Extendit, & ampliat Indultum Cardinalis, & Nuncii in Regno Portugalliæ de recitando Officio, & Miſſa celebranda in tota ditione illius Regis in honorem B.Gundiſalvi de Amarante Ordinis Prædicatorum ad univerſam S.Dominici Religionem.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacroſancti Apoſtolatus Officium humilitati noſtræ divinitus commiſſum ſalubriter exequi adjuvante Domino ſatagentes, pias ſublimium, Religioſarumque perſonarum vota, ad augendam in terris Beatorum in Cœlis cum Domino noſtro Jeſu Chriſto regnantium venerationem laudabili ſtudio tendentia, libenter exaudimus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, ſpiritualemque Chriſtifidelium conſolationem, atque ædificationem expedire in Domino arbitramur.

Cauſa hujus Conſt.

§.1. Alias ſiquidem commiſſo per felicis recordationis Pium PP.IV. prædeceſſorem noſtrum ad preces claræ memoriæ Sebaſtiani dum vixit Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illuſtris bonæ mem. Henrico tituli Sanctorum quatuor Coronatorum Presbytero Cardinali Portugalliæ nuncupato, & Proſpero Epiſcopo Roſſanenſi tunc Sedis Apoſtolicæ in Regno Portugalliæ cum poteſtate Legati de Latere Nuncio, quatenus examinato per ipſos proceſſu antea confecto de mandato rec. me. Julii PP. III. prædeceſſoris pariter noſtri, vel alio, deſuper ſervata forma Sacrorum Canonum de novo conficiendo conjunctim procedentes, conſtito prius de crebris miraculis quæ Omnipotens Deus interceſſione Beati Gundiſalvi de Amarante Sacerdotis expreſſe profeſſi Ordinis prædicatorum in Regno Portugalliæ nati, & vita functi, tam in illius vita, quam poſt felicem illius obdormitionem operari dignatus fuerat, concurrente ad Eccleſiam ubi requieſcit corpus illius, a claræ pariter mem. Joanne Rege Portugalliæ illuſtri ipſius Sebaſtiani Regis præ-

deceſſore magnifice extructam, & dotatam, ex diverſis Regnis,& Provinciis incredibili frequentia Chriſtifidelium, eorumque in eundem Beatum Gundiſalvum devotione in dies magis invaleſcente, concederent, ut in omnibus,& ſingulis Eccleſiis, tam Sæcularium, quam Regularium Regnorum ipſi Sebaſtiano Regi ſubjectorum, Officium, horæ Canonicæ, & Miſſa de dicto Beato Gundiſalvo ad inſtar aliorum Sanctorum Confeſſorum in die obitus ipſius, libere, & licite recitari, & celebrari poſſent, prout in ipſius Pii prædeceſſoris literis deſuper in forma Brevis die 3. Septembris 1560. expeditis latius continetur.

Indultum Card. & Nuncii.

§.2. Idem Henricus Cardinalis, ac Proſper Epiſcopus Nuncius in executionem literarum hujuſmodi, conſtito prius de præmiſſis juxta Sacrorum Canonum diſpoſitionem, per eorum ſententiam latam die 16. Septembris ſequentis anni 1561. auctoritate Apoſtolica, qua fruebantur in hac parte, conceſſerunt, & indulſerunt, ut ex tunc omnibus, & quibuſcumque Eccleſiis, & Monaſteriis etiam Sæcularium omnium Regnorum, & Dominiorum Portugalliæ poſſent libere, & licite recitari Officium, & horæ Canonicæ, ac Miſſæ celebrari in honorem dicti glorioſi Gundiſalvi de Amarante eodem prorſus modo, & forma, quo, & quibus recitantur, & celebrantur in honorem aliorum Sanctorum Confeſſorum.

Ad preces Principis Portugalliæ.

§.3. Cum autem ſicut pro parte dilectiſſimi in Chriſto filii noſtri Petri Principis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris, per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de las Minas Coronæ Portugalliæ apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem ordinarium, Nobis nuper expoſitum fuit, creſcente in dies populi erga præfatum Beatum Gundiſalvum devotione, tam idem Petrus Princeps, quam dilectus filius Joannes Thomas de Roccaberti Magiſter Generalis dicti Ordinis pro ſingulari, quem erga memoratum B. Gundiſalvum gerunt devotionis affectu, indultum præfatum ad univerſum Ordinem S.Dominici, tam Fratrum, quam Monialium extendi ſummopere deſiderent; Nobis propterea idem Petrus Princeps, & Joannes Thomas Magiſter Generalis, tam ſuo, quam univerſi Ordinis præfati nomine humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Ampliatur ut in ſubs.

§.4. Nos igitur laudabili dicti Petri Principis pietati favorabilem aſſenſum paterno affectu præbere cupientes, ac præfatum Joannem Thomam Magiſtrum Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum, qui rem mature perpenderunt conſilio, Indultum recitandi officium, & horas Canonicas, ac celebrandi Miſſam de dicto Beato Gundiſalvo, tanquam de Sancto Confeſſore non Pontifice conceſſum, ut præfertur ad univerſum Ordinem, tam Fratrum, quam Monialium Sancti Dominici, modo, & forma præmiſſis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus, & ampliamus.

Derogat. contrariis.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 10. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Julii 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

LXXI.

Die 10. Julii 1671. An. 2.

Indultum pro Patribus Congregationis Miſſionis, ut illius Presbyteri, aliorum ipſius Congregationis iter cum ipſis agentium confeſſiones audire poſſint, & Generalis in ſingulis Domibus deputare valeat Confeſſarios cum facultate aperiendi, & exequendi literas Pœnitentiariæ Apoſtolicæ.

Nunc primùm edita.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memor.

Exordium.

APoſtolici muneris, quod inſcrutabilis Divinæ ſapientiæ, atque clementiæ altitudo humilitati noſtræ imponere dignata eſt, ratio nos admonet, ut paternam Congregationum virorum in Eccleſia Dei uberes bonorum operum fructus adſpirante ſuperni favoris auxilio proferre jugiter ſatagentium, curam peculiari ſtudio gerentes, illas quo laudabilia earum Inſtituta cum majori ſpirituali conſolatione, uberiorique animarum fructu proſequi valeant, Apoſtolicis favoribus, & gratiis decoremus.

Motivum hujus Indulti.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Renatus Almeras Superior Generalis Congregationis Miſſionis, quod cum ipſe Sacerdotes, aliosque dictæ Congregationis Miſſionum obeundarum, aliiſque de cauſis in varias partes, ex officii ſui debito mittat, frequenter contingit ut illi per Diœceſes tranſeant, in quibus ad confeſſiones audiendas approbati non ſunt, & proinde non audent ſibi invicem peccata ſua ſacramentaliter confiteri, tametſi multi Theologi exiſtiment id eis licere vigore quarumdam fel. rec. Alexandri PP. VII. prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis literarum, per quas a Juriſdictione Ordinariorum in iis, quæ ad Diſciplinam domeſticam ſpectant, eximuntur: quam tamen opinionem, abundantioris cautelæ gratia, ſequi hactenus noluerunt, ſed in ejuſmodi occaſionibus peccata ſua Confeſſariis, in locis per quæ tranſibant approbatis, confeſſi ſunt.

§.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Presbyteris, aliiſque præfatis non ſolum commodius, ſed etiam eorum animabus utilius futurum ſit, ſi in itinere perſonis per eorum Superiores deputatis, ac Inſtituti præfa-

tæ

Digitized by Google

tæ Congregationis peritis peccata ſua confiteri valeant:

Alterum ſimile motivũ.

§. 3. Et perſæpe eveniat, ut in Miſſionibus, aliiſque functionibus, quibus Presbyteri Congregationis præfatæ juxta eorum Inſtitutum incumbunt, eis offerantur caſus, in quibus oporteat literas a Pœnitentiariæ Apoſtolicæ officio obtinere, ejuſmodi vero literæ inutiles interdum remaneant, propter defectum perſonarum, quæ illas aperire, & executioni mandare valeant, nec ejuſmodi defectum ſupplere poſſint Presbyteri præfati, quippe, qui licet Sacræ Theologię, tam moralis, quam ſpeculativæ ſtudiis operam ſedulo navent, nullum tamen gradum ſcholaſticum ſuſcipere conſueverunt: Nobis propterea d. Renatus Superior Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Superioris Generalis.

§. 4. Nos igitur piis ejuſdem Renati Superioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quibuſcumque Congregationis præfatæ Presbyteris, qui tamen in Diœceſibus ubi reſidere ſoliti ſint, ſeu unde diſceſſerint, ad confeſſiones audiendas approbati reperiantur, ut Sacramentales quorumvis aliorum ejuſdem Congregationis una cum ipſis iter pro tempore agentium confeſſiones, tametſi in illis Diœceſibus, in quibus iter agendo reperirentur, approbati non fuerint, audire, illoſque a peccatis ſuis pœnitentia ſalutari, & aliis, quæ fuerint injungenda, eis injunctis, abſolvere libere, licite, & valide poſſint auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Abſolutio a Cenſuris.

Presbyteri Congregationis Miſſionis aliorum ejuſdem Cógregationis cum eis iter agentiũ ubique locorum confeſſiones excipere poſſunt ti unde diſceſſerint ad confeſſiones audiendas fuerint approbati.

§. 5. Præterea memorato Renato moderno, ejuſque ſucceſſoribus Superioribus Generalibus Congregationis præfatæ per ſe, vel per alios ſibi ſubordinatos ejuſdem Congregationis Superiores certum in unaquaque ipſius Congregationis Domo (prout expedire in Domino judicaverint) numerum Presbyterorum d. Congregationis, integritate, pietate, doctrina, & prudentia conſpicuorum, qui dummodo ab Ordinariis Locorum ad confeſſiones audiendas approbati fuerint, literas per præfatum Pœnitentiariæ Apoſtolicæ officium pro tempore expeditas aperire, ac illas ſervata cæteroqui earum forma, & diſpoſitione, exequi libere pariter, & licite valeant in omnibus, & per omnia perinde acſi Magiſterii, vel Doctoratus, alioſve gradus, quos habentibus Confeſſariis literæ ipſæ directæ fuerint, ſuſcepiſſe reperirentur, dicta auctoritate deſignandi, ac eligendi, & deputandi quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem, & licentiam auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Superior Generalis ſive per ſe, ſive per alium ſibi ſubjectum in qualibet Domo d. Congregationis ex Confeſſariis jam approbatis certum numerum deputare valet cum facultate aperiendi, & exequendi literas Pœnitentiariæ Apoſt.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 7. Non obſtan. Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis derogat.

§. 8. Volumus autem ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Congregationis ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, ſeu Superioris Generalis ejuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi exhibitæ forent, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Julii 1671. Pontificatus noſtri anno Secundo.

Edit. 10. Julii 1671.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium in lib. menſis Julii par. 2. fol. 266.

LXXII.

Quod Fratres Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum, & Moniales Capuccinæ, cujuslibet menſis die non impedita Officium S. Claræ recitare valeant.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis officio pia Chriſtifidelium, illorum præſertim, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi arctioris Religionis jugo mancipati, bonoque Chriſti odore de bona converſatione fragrantes, uberes bonorum operum fructus in Eccleſia Dei adſpirante ſuperni favoris auxilio proferre jugiter ſatagunt, vota ad augendam in terris cœleſtis regni incolarum venerationem tendentia libenter exaudimus, illaque favoribus, & gratiis proſequimur opportunis.

Exordium.

§. 1. Cum itaque ſicut dilectus filius Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, tam Fratres dicti Ordinis, quam Moniales Capuccinæ nuncupatæ pro ſingulari eorum erga Sanctam Claram devotionis affectu Officium de illa ſingulis menſibus recitare plurimum deſiderent:

Supplicatio.

§. 2. Nos piis eorum votis favorabilem aſſenſum hac in re præbere volentes, dictumque Miniſtrum Generalem a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis

Conceſſio ut in rubrica.

 ſuper

ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis tam Fratribus, quam Monialibus prædictis, ut officium de eadem Sancta Clara ſingulis menſibus aliqua die non impedita officio novem Lectionum, ſub ritu ſemiduplici, recitare, libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos, & quas ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia, plenissime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem addit.

§.5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur in judicio, & extra illud, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 20. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Julii 1671. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXIII.

Statuit, quod Fratres exteri Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum, in conventibus Sancti Franciſci ad Ripam Tyberis, & Sancti Petri in Monte Aureo de Urbe ultra quindecim dies morari non valeant.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa Conſt.

Cum fel. record. Alexander VII., & Clemens IX. Romani Pontifices prædeceſſores noſtri, ut incommodis, quæ Conventus Sancti Franciſci ad Ripam Tyberis, & Sancti Petri in Monte Aureo de Urbe Fratrum Minorum Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, ex diuturna in eis Fratrum exterorum manſione patiebantur, occurrerent, Guardianis, ſeu Superioribus eorumdem Conventuum mandaverint, ut in poſterum Fratres exteros dicti Ordinis ad Urbem prædictam ex devotione, vel ad negotia pertractanda acceſſuros, aut tunc in ea forſan degentes, non permitterent in dictis Conventibus, nec in eorum quolibet reſpective ultra quindecim dies commorari, ſub pœnis tam dictis Guardianis, & cuilibet illorum pro tempore, quam iiſdem Fratribus, ſi Sacerdotes forent, privationis vocis activæ, & paſſivæ, & officiorum ipſo facto, ſi autem Laici, carcerationis, aliiſque ipſorum Alexandri, & Clementis prædeceſſorum reſpective arbitrio infligendis; Procuratori vero Generali ejuſdem Ordinis, & ab iis qui negotia intra dictum tempus abſolvere nequirent, ſcripturas ea concernentes ſibi conſignari, eademque negotia ſedulo pertractari, ac expediri curaret: Et (ſicut accepimus) prænarratæ ordinationes non ea qua par eſt, cura ſervantur; ſed illis fraus fiat, Fratribus exteris prædictis poſt moram quindecim dierum in dictis Conventibus reſpective peractam, ad Conventus extra Urbem non ſine horum quoque Conventuum gravamine, ſecedentibus, & paulo poſt ad eandem Urbem redeuntibus, quaſi eis non eſſet interdictum in Conventibus ſupradictis, ſeu eorum altero per alios quindecim dies moram trahere.

Statuit, ut in rubr.

§.1. Hinc eſt quod nos eorumdem Conventuum indemnitati, & levamento quantum cum Domino poſſumus conſulere cupientes, ac memoratorum Alexandri, & Clementis prædeceſſorum veſtigiis inhærentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ne de cætero quicumque Fratres exteri dicti Ordinis ad Urbem prædictam devotionis, vel negotiorum cauſa pro tempore acceſſuri in ſupradictis S. Franciſci, & S. Petri in Monte Aureo Conventibus, ſeu eorum altero ultra quindecim dies commorari, nec ipſorum Conventuum Guardiani, ſeu Superiores reſpective nunc, & pro tempore exiſtentes id permittere ullo modo audeant, ſeu præſumant, ſub pœnis quoad Fratres Sacerdotes, ſeu Clericos, ac Guardianos, ſeu Superiores prædictos, eorumve quemlibet privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac officiorum per eos obtentorum ipſo facto incurrendæ; quoad Laicos vero, ſeu Converſos, carcerationis, aliiſque noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio infligendis tenore præſentium prohibemus, & interdicimus,

Ab exteris quid agendũ declarat.

§.2. Præcipientes ſub eiſdem pœnis, ut Fratres exteri, qui in eiſdem Conventibus, ſeu eorum altero moram quindecim dierum ſpatium traxiſſe de præſenti reperiuntur, ſtatim atque præſentes literæ ibidem publicatæ fuerint, inde diſcedant ad proprias Provincias reverſuri. Quod ſi negotia habuerunt quæ tam cito nequeant expediri, ſcripturas illa concernentes conſignent dilecto filio eorum Procuratori Generali, qui eadem negotia ſedulo pertractari, & quamprimum fieri poterit, expediri curet.

Eludentibus pœnas addit.

§.3. Porro ſi quis præſentem prohibitionem eludere tentaverit, ad Conventus extra Urbem tantiſper ſecedendo, & in eandem Urbem regrediendo, quaſi ſibi in Conventibus præfatis, ſeu eorum altero per alios quindecim dies commorari liceat; tam ipſe quam Guardiani, ſeu Superiores prædicti, qui ejuſmodi eluſoriis conatibus non obſtiterint, pœnis ſupradictis omnino ſubjaceant.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari.

Clauſula ſublata.

§.5. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non

Digitized by Google

Derogatio contrariorũ. §.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis, & Conventuum hujuſmodi, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 2. die 26. Julii. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 27. Julii 1671. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXIV.

Quod electiones Priorum, Subpriorum, Sacriſtarum, & Procuratorum Ord. B. M. de Monte Carmelo a Communitatibus Conventuum Provinciarum in Brevi expreſſarum non fiant, ſed in Diffinitoriis Capitulorum Provincialium, earumdemque electionum abrogationes a Priore Generali approbari debere ſtatuit.

Dilecto filio Matthæo Orlando Priori Generali Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo.

Edita An. D. 1671. CLEMENS PAPA X.

Dilecte fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Motiva. CUm, ſicut nobis nuper exponi feciſti, ſeptem Provinciæ Ultramontanæ tui Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo, nempe Germaniæ inferioris, Aquitaniæ, Provinciæ, Toloſæ, Germaniæ Superioris, Vaſconiæ, & Flandro-Belgicæ, ut factionibus, aliiſque malis, quæ ex electionibus Priorum per Communitates Conventuum fieri ſolitis, in detrimentum obſervantiæ regularis, ac ſalutis animarum, & religioſæ quietis promanabant, occurrerent, eaſdem electiones abrogaverint, eaſque in Diffinitoria earundem Provinciarum reſpective tranſtulerint; tu vero etiam Subpriorum, ac Sacriſtarum, & Procuratorum ſingulorum Conventuum Provinciarum hujuſmodi electiones abrogari, eorumdem Conventuum quieti, & regulari obſervantiæ conducibile fore exiſtimes: per Conſtitutiones autem Ordinis a fel. recor. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris confirmatas, pro Provinciis Reformatis ordinatum reperiatur, ut hujuſmodi electiones Priorum, Subpriorum, Sacriſtarum, & Procuratorum a Communitatibus Conventuum fiant. Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſti, ut tibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.1. Nos igitur votis tuis, ad promovendum regularis obſervantiæ, religioſæque tranquillitatis bonum laudabiliter tendentibus, favorabiliter annuere volentes, teque a quibuſ-

Concedit in rubr. vis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen., harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus tuo nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, tibi abrogationes electionum Priorum a memoratis ſeptem Provinciis Ultramontanis factas, ut præfertur, auctoritate noſtra Apoſtolica confirmandi, & approbandi, ac ut in poſterum in prædictis ſeptem Provinciis Priores, Subpriores, & Procuratores ſingulorum Conventuum, non amplius per Communitates ipſorum Conventuum, ſed in Diffinitoriis Capitulorum Provincialium, & quatenus aliquod ex dictorum Officialium muneribus extra tempus ejuſmodi Capitulorum vacaverit, in Congregatione annua Diffinitorii uniuſcujuſque Provinciæ reſpective eligantur, dicta auctoritate ſtatuendi, & ordinandi, plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate, tenore præſentium, concedimus, & impartimur.

Præceptum de obſer. §.2. Statutum autem ſic a te faciendum ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari mandamus.

Contrariorũ derogatio. §.3. Non obſtan. præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 31. Julii 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo. Dat. P. An. 2. die 31. Julii.

LXXV.

Quod Clerici Regulares Congregationis Theatinorum Officium de Purificatione Beatæ Virginis Mariæ cum Octava quotannis recitare valeant.

CLEMENS PAPA X. Edita An. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Paſtorale faſtigium, nullo licet meritorum ſuffragio per ineffabilem Divinæ Clementiæ abundantiam evecti, pia Chriſtifidelium, eorum præſertim, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati, propriæ, alienæque ſaluti laudabiliter incumbunt, vana ad augendam in terris Glorioſiſſimæ Virginis Deiparæ Mariæ Patronæ, & Advocatæ noſtræ venerationem tendentia libenter exaudimus, eaque favoribus & gratiis proſequimur opportunis. Procœmium.

§.1. Cum itaque, ſicut pro parte dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi Officium de Purificatione ejuſdem B. Mariæ Virginis, quam in Patronam elegerunt, cum Supplicatio.

Octa-

Digitized by Google

Octava recitare poſſe plurimum deſiderent:

§.2. Nos eorum deſiderio hac in re, quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus etiam dilecti filii nobilis viri Petri de Aragonia Ducis Segobricæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Proregis, dum Oratoris munere pro Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Carolo Hiſpaniarum Rege Catholico ad præſtandam Nobis ejuſdem Caroli Regis nomine obedientiam fungebatur, ac dilectæ in Chriſto filiæ nobilis mulieris Duciſſæ Feriæ ejus conjugis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis Clericis Regularibus prædictæ Congregationis Theatinorum, ut ipſi Officium de Purificatione memoratæ Virginis Glorioſiſſimæ Mariæ quotannis die ſecunda Februarii cum Octava recitare libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Indulget prout in rubr.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis derogat.

§.5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Auguſti 1671. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

Dat. An. 1 die 20. Aug.

LXXVI.

Quomodo ſit intelligendum indultum de Officio B. Stanislai Societatis JESU recitando, & Miſſa in Poloniæ Regno, & Magno Ducatu Lithuaniæ celebranda, nimirum in Eccleſiis prædictorum Regni, & Magni Ducatus quibuſcumque etiam non Societatis JESU; extra vero dicta loca ad ſolam ejuſdem Societatis Religionem recitari Officium, & Miſſam celebrari poſſe declarat.

Indultum de quo in rubrica habet ſupra in Conſt.24. In Apoſtolico *hujus Pont.*

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias piis, enixiſque Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Michaelis Poloniæ Regis Illuſtris, ac dilectorum filiorum Præpoſiti Generalis, & Presbyterorum Societatis JESU precibus, nobis humiliter porrectis favorabilem aſſenſum præbere cupientes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, ut de Beato Stanislao Koſtka Polono ejuſdem Societatis quotannis die 13. Nov. in univerſo Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuaniæ, necnon in Eccleſia Sancti Andreæ in Monte Quirinali hujus Almæ Urbis noſtræ, ubi ejuſdem Beati Stanislai corpus requieſcit, ac aliis omnibus, & ſingulis Eccleſiis dictæ Societatis JESU, Miſſa etiam a Sacerdotibus eo die ad Eccleſias hujuſmodi confluentibus, & a Religioſis ejuſdem Societatis ubicumque terrarum exiſtentibus celebrari, & Officium recitari de Communi Confeſſorum non Pontificum, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani libere, & licite poſſent, & valerent, auctoritate Apoſtolica conceſſimus, & indulſimus, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 16. Auguſti 1670. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, continetur.

Motiva.

§.1. Cum autem ſicut pro parte Presbyterorum Societatis præfatæ, nobis nuper expoſitum fuit, a pluribus exiſtimatum fuerit, Miſſam, & Officium hujuſmodi non potuiſſe, neque poſſe celebrari, niſi in Eccleſiis dictæ Societatis, nec extra eas in prædictis Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuaniæ, attentis verbis dictarum Literarum, per quæ in omnibus, & ſingulis Eccleſiis dictæ Societatis, Miſſam etiam a Sacerdotibus eo die ad Eccleſias hujuſmodi confluentibus, celebrari poſſe indulgetur: nobis propterea dilectus filius Procurator Generalis ejuſdem Societ. humiliter ſupplicari fecit, ut ad tollendum omne dubium, de opportunæ declarationis gratia, in præmiſſis providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium conſilio, Literas noſtras præfatas, quoad Regnum Poloniæ, & magnum Ducatum Lithuaniæ, de omnibus Eccleſiis, & Perſonis intelligi debere; ita nempe, ut in univerſo Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lithuaniæ hujuſmodi omnes Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, ac Clerus univerſus, poſſint, & valeant eadem die 15. Novembris Miſſam, & Officium de eodem Beato Stanislao Koſtka in eorum propriis Eccleſiis, & Domibus religioſis, aliiſque locis ſacris celebrare, & reſpective recitare; in aliis vero locis extendi ad ſolas Eccleſias Presbyterorum

Conſtitutionem quomodo intelligendam declarat.

rum Societatis præfatæ, juxta facultatem in eiſdem literis conceſſam, dicta auctoritate tenore præſentium declaramus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium.

Decretum irritans. §.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §.5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu Secretarii dictæ Societatis, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, vel Præpoſiti, aut Vicarii Generalis ejuſdem Societatis pro tempore exiſtentis munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 30. Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Septemb. 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

LXXVII.

Quod Abbas Generalis Congregationis Vallis Umbroſæ pro temporæ exiſtens Mozzettam, & Mantellettam, Pileum, & Biretum Prælatitios etiam in Capellis Pontificiis deferre, & geſtare poſſit.

Simile Indultum conceſſit alteri Congregationi Alexan. VII. Conſt. Decet.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. DEI, Ad perp. rei mem.

Exordium. DEcet Romanum Pontificem ad ea, per quæ perſonarum Eccleſiaſticarum quarumlibet præſertim Congregationum Monaſticarum, quæ Sanctorum, & Romanorum Pontificum, aliorumque Virorum pietate, & doctrina præſtantium numero decoratæ exiſtunt ornamento, divinique cultus celebritati, & decori peramplius conſulitur, libenti animo intendere, ac in his ſui Paſtoralis officii partes favorabiliter impartiri, prout locorum, & temporum, ac perſonarum hujuſmodi Dei ſervitio dicatarum qualitatibus, & circumſtantiis debite penſatis ad devotionis Chriſtifidelium augmentum, & propagationem, necnon Altiſſimi laudem, & gloriam proſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Supplicatio. §.1. Exhibita ſiquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Theodori Baldini moderni Abbatis Generalis Congregat. Vallis Umbroſæ Ordinis S. Benedicti petitio continebat, quod cum inter Congregationes Monachorum Italiæ d. Ordinis Congregatio prædicta duorum Summorum Pontificum, ac plurium Sanctorum numero, & Viris inſignibus pietate, & doctrina præſtantibus decorata, ac etiam ex antiquitate, & a Sede Apoſtolica diverſis favoribus, & gratiis inſignita exiſtat, itaut illius Abbas Generalis Mitra, Baculo, & Annulo Paſtoralibus, cæteriſque Pontificalibus inſigniis utatur, & fruatur, ac potiatur, & gaudeat; plurimum tamen decori, & Dignitati Abbatis Generalis primodictæ Congregationis videretur convenire, ipſum Theodorum, & pro tempore exiſtentes primodictæ Congregationis Abbates Generales a nobis, & dicta Sede aliqua digniori prærogativa decorari, & illuſtrari. Quare pro parte dicti Theodori, & pro eo dilecti filii noſtri Leopoldi S.R.E. Cardinalis Medices nuncupati, nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus ejuſdem Congregationis Vallis Umbroſæ, ejuſque Abbatum Generalium pro tempore exiſtentium decori conſulere, aliaſque in præmiſſis opportune providere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur, qui Eccleſiarum quarumlibet, & Congregationum decorem, divinique cultus, & Chriſtifidelium devotionis augmentum noſtris potiſſimum temporibus ubique augeri ſinceris deſideramus affectibus, eumdem Theodorum, ac ejus Succeſſores pro tempore exiſtentes Abbates Generales prædictos, ac eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac honeſtis ipſius Theodori votis hac in parte favorabiliter annuentes, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium ſuper Ritibus Eccleſiaſticis Præpoſitorum, eidem Theodoro, & pro tempore exiſtentibus Abbatibus Generalibus primodictæ Congregationis, ut de cætero perpetuis futuris temporibus tam in Romana Curia, quam extra eam, ac ubique locorum, ubi dictum Theodorum, & pro tempore exiſtentes Abbates Generales prædictos pro tempore reſidere, & morari contigerit, ac in quibuſvis Viſitationibus, Capitulis, & Seſſionibus, necnon quibuſvis actibus, & Proceſſionibus, etiam coram nobis, & Romanis pro tempore exiſtentibus Pontificibus ſucceſſoribus noſtris, etiam in Capellis Pontificiis, Mozzettam, & Mantellettam coloris habitus ipſius Congregationis Vallis Umbroſæ una cum Pileo, & Bireto Prælatitiis induere, geſtare, & deferre, illiſque uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſit, & valeat, ac poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus, & indulgemus: plenamque, & liberam facultatem, & auctoritatem impartimur: decernentes ipſum Theodorum, ac pro tempore exiſtentes Abbates Generales prædictos ſuper delatione, geſtatione, & uſu Mozzettæ, Mantellettæ, Pilei, & Bireti prædictorum a quoquam ſub quovis prætextu, occaſione, vel cauſa quantumvis juridica, & legitima, vel quæſito colore, & ingenio nullatenus impediri poſſe, neque debere. Confirmat ut in rubr.

§.3. Præſentes quoque ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eidem Theodoro, & pro tempore exiſtentibus Clauſulæ præſervativæ.

Ab-

Digitized by Google

Abbatibus Generalibus in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari debere, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illas emanare contigerit, toties præſentes in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo ſub quacumque poſteriori data per dictum Theodorum, ac pro tempore exiſtentes Abbates Generales prædictos quandocumque eligen., conceſſas eſſe, & fore.

Clauſula ſublata.

§.4. Sicque, & non alias per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, & honore fulgentes, ac Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſt., & Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum quoque, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio.

§.5. Non obſtantibus quibuſvis etiam in Synodalibus, & Provincialibus, ac Generalibus Conciliis editis, & edendis, ſpecialibus, vel Generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Congregationis Vallis Umbroſæ hujuſmodi etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, conceſſionis, indulti, impartitionis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. An. 2. die 2. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationionis Dominicæ milleſimo ſexceenteſimo ſeptuageſimo primo, ſexto nonas Octob. Pontif. noſtri Anno ſecundo.

LXXVIII.

Prohibet omnibus, & ſingulis Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum pro quacumque re obtinenda recurſum ad perſonas extra eundem Ordinem.

De hac materia vide quæ indicavi tibi ad Conſtitut. Admonet. *Alexand. VII. ubi ad rem plura videre poteris, & ad Conſt.* 30. Eccleſię *hujus Pont.*

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cœlitus Apoſtolicæ ſervitutis munere in eam præcipue curam ſolicitis ſtudiis incumbimus, ut regularem obſervantiam, religioſamque tranquillitatem inter Religioſos viros, eos præſertim, quos ſuave Chriſti jugum ſub arctioris vitæ inſtituto amplexos, cæteris modeſtiæ, atque humilitatis, & religioſitatis exemplo prælucere decet, quantum nobis ex alto conceditur tueri, atque conſervare ſatagamus.

Supplicatio.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Miniſtri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, cumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes; omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Fratribus præſentibus, & futuris, ne de cætero ad obtinendas obedientias, ſive permiſſiones viſitandi eorum parentes, ſeu propinquos, aut loca ſacra quæcumque, vel ut ad dignitates, officia, aut munera quælibet ejuſdem Ordinis, aut ad ſtudia promoveantur, ſive ut ab uno ad alium locum tranſire, vel in aliquo particulari Conventu permanere eis liceat, vel ut cum eis diſpenſetur, ad hoc ut ante peractum ſeptennale ſtudium in Concionatores aſſumi, munuſve Concionatoris exercere, aut ut ante completum in eodem Ordine ſeptennium ad Sacrum Presbyteratus ordinem promoveri valeant, ſive ad alia ſimilia conſequenda tam pro ſe, quam pro aliis Ordinis præfati Fratribus ad quarumcumque perſonarum extra eundem Ordinem exiſtentium etiam quavis Eccleſiaſtica, vel mundana dignitate, præeminentia, & poteſtate fungentium, aut alias, ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignarum, favores, ſuffragia, vel intercellſiones, recurrere, illiſve uti audeant quovis modo, vel præſumant ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac graduum, & officiorum quorumcumque per eas obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & quævis alia in poſterum obtinenda pœnis per contraventores ipſo facto abſque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo prohibemus, & interdicimus.

Prohibet, ut in rubr.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulę præſervativæ.

§.3. Quocirca memorato Miniſtro Generali harum ſerie committimus, & mandamus, ut ipſas præſentes literas in omnibus, & ſingulis Ordinis præfati Provinciis, & Conventibus quamprimum publicari curet, ne quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit.

Executorem præſentiū deputat.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, & Conventuum quorumlibet etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris,

Contrariis derogat.

Digitized by Google

ſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 2. Octob.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Octob. 1671. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXXIX.

20. Septemb. 1671. An. 2.

Erectio Montis non vacabilis Urſini Quintæ Erectionis cum ampliſſimis gratiis, & Privilegiis favore Montiſtarum, & Montis Depoſitariorum.

Nunc primũ impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Motu proprio &c.

Exordium ab ampliandis gratiis erga benemeritos de S. Sede.

ROmanum decet Pontificem gratias perſonis de ſe, ac S. Sede Apoſtolica benemeritis alias conceſſas, prout occaſio, vel neceſſitas expoſtulat ampliare, & ſuper eis diſponere, prout ſalubriter in Domino conſpicit expedire.

Paulus V. motu proprio erexit Montem non vacabilem Urſinum tertiæ Erectionis ad favorem Virginii Urſini Brachiani Ducis ſuper caſtris Cerveteris, & Galeriæ prout in rub.

§.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Paulus PP.V. prædeceſſor noſter per ſuam motus proprii cedulam ſub datum 7. Idus Septembris anno ſui Pontificatus octavo, Montem non vacabilem Urſinum Tertiæ Erectionis nuncupatum locorum, ſeu portionum quatuor millium; redditus vero annui ſcutorum quinque monetæ pro quolibet loco ad favorem, & pro commodo Virginii Urſinii tunc Brachiani Ducis ſuper Caſtris Cerveteris, & Galeriæ Portuen. Diœceſis, illorumque Territoriis, Tenimentis, Agris, Agrorum culturis, Molendinis, Ferreriis, aliiſque membris, pertinentiis, & juribus quibuſcumque, ac eorum redditibus, & fructibus annuis ad ſcuta triginta quinque millia monetæ annuatim circiter aſcenden. cum aſſignatione annuorum ſcutorum viginti millium monetæ pro fructibus dictorum locorum quatuor millium, ac aſſignamenti prædicti diſmembratione a Ducatu Brachiani, donec Mons ipſe duraret, erexit, ac inſtituit cum ampliſſima derogatione, & reſpective tranſlatione quarumcumque obligationum realium, & perſonalium, hypothecarum, inveſtiturarum, Conceſſionum, Ordinationum, Legatorum, Fideicommiſſorum, Primogeniturarum, aut alienandi, obligandi, ſeu hypothecandi prohibitionum per quoſcumque dicti Virginii Urſini Ducis Anteceſſores, ſive etiam tranſverſales, vel extraneos, ac forſan per Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros tam in contractibus, conceſſionibus, & conſtitutionibus, quam in ultimis voluntatibus, codicillis, & aliis quibuſcumque diſpoſitionibus quomodolibet purificatis, & purificandis factarum, appoſitarum, & confirmatarum, necnon etiam cum liberatione prædictorum bonorum, & jurium a quacumque caducitate, devolutione, aut quavis alia pœna ad quarumvis perſonarum, & pupillorum, & Viduarum, & aliarum quarumvis privilegiatarum, aut Monaſteriorum, Collegiorum, & aliorum piorum locorum favorem, & ſub quibuſvis clauſulis, & vinculis, cautelis, etiamſi bona prædicta ex quocumque capite, aut quavis de cauſa, vel alias quomodolibet ex cauſa Dotium, ſive alimentorum, vel alterius cauſæ quantumlibet privilegiatæ gravata, & onerata eſſent, vel forent, prout latius in præcitata Motus proprii cedula continetur.

Deinde dict. Paulus V., & Gregor. XV. alia loca 500 d. Monti Urſino tertiæ Erectionis erexerunt, & inſtituerunt prout in rubrica.

§.2. Deinde vero idem Paulus prædeceſſor alio ſimili motu proprio ſub datum Kal. Octobris anno ſui Pontificatus XIII. alia loca 1350. pro extinctione Montis Viani ſuper fructibus Caſtrorum Viani, Orioli, ac Tenutarum Roſę, & Iſchiæ, Viterbien. Diœceſis, aliaque Loca quingenta ſuper Caſtro Ceſſani, illiuſque Tenutis, & præſertim Poſi Portuen. Diœceſis, vigore ſui motus proprii ſeptimo Idus Septembris anno XV., & poſtremo ſimilis memoriæ Gregorius XV. etiam prædeceſſor noſter per ſuam motus proprii cedulam Kal. Junii an. Pontificat. I. ſignatam, alia loca duo millia quingenta ante dicto Monti Urſino, Tert. Erect. reſpective ediderunt, crearunt, & inſtituerunt, & pro ultimo dictorum locorum duorum millium quingentorum congrua dote, annuiſque fructibus Civitatem Brachiani, Caſtrum Montis Rani, Villam Montis Virginei, & Tenutam, ſeu Caſale Juliani nuncupat. Portuen., & Sutrinen. reſpective Diœceſis, cum illorum Territoriis, Tenimentis, Goris, Agrorum cultura, Molendinis, Ferreriis, Fabricis, aliiſque membris, & pertinentiis quibuſcumque in totum, & illorum reſponſionibus, & affictibus annuatim redden. ſummam ſcotorum ſexdecim millium monetæ de Juliis decem pro quolibet ſcuto, tunc ad Paulum Jordanum Urſinum Brachiani Ducem, pro eujus commodo eadem additio facta fuit reſpective ſpectan., & per eum pacifice poſſeſſo aſſignavit, & ſpecialiter applicavit, & prout latius in ſingulis præcitatis motuum propriorum Erectionis, & additionum præmiſſarum cedulis continetur; Mons vero prædictus prout accepimus attentis pluribus extractionibus in ipſo hactenus factis reperiatur ad præſens in ſumma, & quantitate locorum duorum millium tercentorum viginti ſeptem cum uno tertio tantum.

Pontifex motu proprio cõfirmat dd. erectiones, & aliũ Montem Urſinum quintæ Erectionis, erigit favore Flavii Urſini prout in rub.

§.3. Nos volentes Dilectum filium nobilem virum Flavium Urſinum modernum Brachiani Ducem a majoribus ſuis non degenerem, & caput familiæ Urſinæ inter omnes alias de Sede Apoſtolica benemeritæ, aliquo ſpeciali proſequi favore, eidemque ſuper gravi ære alieno, quo premitur opportunum levamen afferre, habentes hic pro expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis, omnes, & ſingulas motuum propriorum cedulas ſuper Erectione dicti Montis, ejuſque prænarratis additionibus emanatas non ad ipſius Flavii Ducis, ſeu alterius pro eo deſuper oblatę petitionis inſtantiam, ſed ex mera noſtra ſcientia, maturaque deliberatione, ac de Apoſtolicæ nobis attributæ poteſtatis plenitudine, ut idem Dux minori, quo fieri poſſit interuſurio pecunias reperire, illiſque mediantibus, conditionem ſuam meliorem reddere valeat, unum Montem Urſinum Quintæ Erect. nuncupandum a Kaleu. Menſis Septembris præſentis anni 1671. inchoan. ſcutorum tercentorum millium monetę Juliorum decem pro quolibet ſcuto, & ſic Locorum, ſeu portionum trium millium reſignabilium ad inſtar aliorum Montium non vacabilium

Digitized by Google

Romanæ Curiæ ſcutorum centum monetæ pro quolibet loco, & portione computatis, quorum fructus iis, qui d. Ducis Flavii fidem ſequuti, in eodem Monte pecunias collocaverunt de bimeſtri in bimeſtre ſolven. ad rationem ſcutorum quatuor monetæ pro quolibet Loco, ſeu centenario, & anno, ſint, eſſeque debeant conſtituti, & aſſignati ſuper infraſcriptorum bonorum per ipſum Ducem Flavium poſſeſſorum, ſcilicet Civitatis Brachiani annui fructus ſcutorum 12. m. ſimilium, ac Caſtri Cerveteris in diſtrictu Almę Urbis noſtræ reſpective poſit., & exiſten. annui fructus ſcutorum 25. millium introitibus, redditibus, fructibus, proventibus, juribus, obventionibus, ac emolumentis univerſis certis, incertis, ordinariis, & extraordinariis præſentibus, & futuris ad ſcuta 25. mill. monetæ, & ultra, ut aſſeritur aſcendentibus, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium creamus, erigimus, & inſtituimus, & ex dd. redditibus annuam ſummam ſcutorum duodecim millium monetæ ab omni onere prorſus liberam, immunem, & exemptam annuam dividimus, & ſeparamus, illamque ſic diviſam, & ſeparatam eidem Monti, & illius locorum futuris emptoribus applicamus, & appropriamus.

Providet ſecuritati Emptorum, Depoſitariorum, & aliorum quorūvis ſubditorum dicti Montis 5. Erectionis prout in rubrica.

§. 4. Ut autem Emptorum, Depoſitariorum, & aliorum quorumvis futurorum Creditorum Montis hujuſmodi, qui dict. Ducis Flavii fidem ſequuti, pecunias ſuas in eo collocare volunt, ſecuritati magis proviſum ſit, volumus, & decernimus, quod d. Dux Flavius teneatur, & debeat ex redditibus, & proventibus Civitatis, & Caſtri prædictorum pro congrua dote ejuſdem Montis ſcutorum 12. millium monetæ Romanæ penes Bancum Depoſitarii ejuſdem Montis annuatim deponere ad effectum illa per Depoſitarium ipſum pro tempore exiſtentem ſolvendi Montiſtis, & Creditoribus d. Montis pro fructibus illius ad d. rationem ſcutorum 4. monetæ Romanæ pro quolibet loco, & anno, de bimeſtre in bimeſtre, & in fine cujuſlibet bimeſtris Romæ libere, & omni mora ceſſante, durante dicto Monte, ſummamque ex quovis caſu etiam fortuito, & inopinato, ex introitibus, & redditibus præfatis deficientem d. Dux Flavius de proprio, & cum aliis redditibus, & pecuniis ſupplere teneatur, & ſi contingeret prædicta bona dicto Monti aſſignata, ſive in toto, ſive in parte locari, teneatur Affictuarios, & Arrendatarios hujuſmodi, nec non Adminiſtratores etiam in forma Cameræ Apoſtolicæ obligare facere in favorem Montiſtarum, & Depoſitarii d. Montis de ſolvendo in manibus dicti Depoſitarii annuam ſummam pecuniarum pro hujuſmodi effectu debitarum, & debendarum uſque tamen ad ſummam dicto Monti pro illius Dote, & fructibus ut ſupra aſſignatam; alias omnes locationes nullæ ſint, & eſſe cenſeantur, prout nos nullas, & invalidas eſſe decernimus, volumus, & declaramus.

Mandat dicto Duci Flavio, quod elapſis viginti annis ab erectione d. Montis cō putan. illius extinctionem incipere, & facere debeat prout in rub.

§. 5. Elapſis vero viginti annis ab erectione hujuſmodi montis computan.. Dux Flavius prædictus extinctionem ejuſdem Montis incipere, & facere debeat extinguendo quolibet anno ſcuta quindecim millia monetæ, & reſtitutis ſingulis Montiſtis ſcutis centum monetæ pro quolibet loco, & portione liberis, & abſque ullo vinculo, præcedente tamen edicto, juxta ſolitum, & per extractionem adinſtar aliorum Montium extinguibilium Romanæ Curiæ, & ſic quolibet anno in hujuſmodi extinctionem continuare uſque ad totalem ejuſdem Montis extinctionem. Ita tamen quod Montiſta, & Creditores præfati extractionem, & extinctionem hujuſmodi procurare minime teneantur, ſed quo ad eos Mons ipſe donec fuerit extinctus perpetuus ſit, & eſſe cenſeatur.

D. Dux qualem Depoſitarium pro tempore eligere debeat ad contentamentū Theſaurarii Generalis Rev. Cameræ.

§. 6. Dictus autem Dux Flavius teneatur eligere, & deputare, in Depoſitarium dicti Montis aliquem Mercatorem hic in Urbe fide, & facultatibus idoneum ad contentamentum dilecti filii noſtri Hieronymi Gaſtaldi noſtri, & Cameræ noſtræ Theſaurarii Generalis, & illius in officio hujuſmodi ſucceſſorum, qui principaliter, & in ſolidum ſe obliget pro ſolutione fructuum dicti Montis per novennium proximum ab ipſo die erectionis dicti Montis inchoante, & ut ſequitur continuan. de bimeſtri in bimeſtre, & in fine cujuſlibet bimeſtris libere etiam ceſſantibus, & exactis, vel non exactis prædictis, & aliis quibuſvis aſſignamentis, & alio quocumque impedimento, & quavis exceptione non obſtantibus, & ſucceſſive hujuſmodi aliam æque idoneam cautionem bancariam, de triennio in triennium, & per ſex menſes ante finem triennii durante Monte prædicto eiſdem modo, & forma, ac pro omnibus, & ſingulis ſuperius expreſſis obligatum præſtare, & renovare, & in eventum mortis, deteriorationis conditionis, vel abſentiæ ab Urbe Depoſitarii dicti Montis pro tempore exiſtentis, alium Depoſitarium, atque idoneum Mercatorem in Urbe habentem Bancum apertum ſimili modo, & forma obligatum præſtare, & renovare infra quindecim dies a tali eventu proximos, & hoc toties ſervare, & adimplere quoties caſus hujuſmodi evenerit, cui Duci Flavio, ut per ſe, vel ejus Procuratorem prædicta loca tria millia dicti Montis libere, & exempta a ſolutione emolumentorum pro expeditione literarum præſentium Annonæ Urbis, Archiconfraternitati pietatis carceratorum, proxenetico Collegio, ac mercedum Secretario, Ratiocinatori dicti Montis debitorum pro ipſo Duce Flavio, & aliis, qui loca prædicta ab eo prima vice acquirent, vendere, & alienare; illorumque pretium ad infraſcriptum tamen effectum exigere, recipere, & habere, & de exactis, habitis, & receptis ſolventes, & quos opus fuerit quietare, ad effectum tamen illud unico contextu penes dicti Montis Depoſitarium deponendi, & ut infra convertendi tenore præſentium licentiam, & opportunam facultatem concedimus, & impartimur.

Indulget dict. Duci, ut loca 5. præfati Mōtis libere vēdere, & alienare poſſit ad effectum illorum pretium deponēdi penes d. Montis Depoſitarium.

Depoſitarius d. pretiū erogare tenetur in extinctionē Debitorum Domus Urſinæ contract. cum beneplacito Apoſt. & habentiū obligata etiam Loca juriſdictionalia, & feudalia prout in rubrica.

§. 7. Pretium vero ex venditione dicti Montis redigen. deponi debeat penes Depoſitarium ejuſdem Montis ad effectum illud erogandi, & convertendi in extinctionem diverſorum debitorum a Duce Flavio, ſuiſque anteceſſoribus contractorum cum licentia, & beneplacito Apoſtolico, & habentium ad eorum favorem obligata etiam Bona Juriſdictionalia, & Feudalia quæcumque juxta notam ab ipſo dandam, & reſpective erogare pro aliis ipſius Flavii indigentiis, Creditores autem qui dictum pretium Montium recipient, teneantur, & obligati ſint, prout nos teneri, & obligatos eſſe volumus cedere Collegio Montiſtarum hujuſmodi Montis Urſini 5. Erect. omnia, & ſingula eorum Jura, & actiones, ac privilegia quæcumque etiam anterio-

terioritatis, & potioritatis ſibi quomodolibet competentia, occaſione, & pro rata ſuorum Creditorum translative, & non extinctive, & talia qualia &c. ad effectum, ut dictum Collegium, illiuſque Montiſtæ dd. Juribus uti poſſint tam agendo, quam excipiendo, & ad omnes alios effectus ſibi magis proficuos, & neceſſarios.

Quod d. Dux cũ aliis germanis fratribus cõſentiat omnibus contentis in præſenti Motu proprio, ac pro illorum obſervantia ſe inſolidum obligare.

§.8. Nec non pro majori cautela Montiſtarum, ac Depoſitariorum pro tempore ejuſdem Montis prædictus Flavius Urſinus Brachiani Dux, & Ven. Frater noſter Virginius Epiſcopus Albanen S. R. E. Cardinalis, & Lelius Vico Varronis Princeps germani fratres de Urſinis, omnibus, & ſingulis in præſenti motu proprio contentis, & expreſſis conſentire teneantur, & cum effectu conſentiant, ac ſeſe omnes, eorumque hæredes, & ſucceſſores, ac bona omnia præſentia, & futura inſolidum tam pro ſolutione fructuum Montis prædicti, & illius extinctione, & evictione, & obligatione de præſtando, & renovando Mercatorem, & Depoſitarium (ejuſdem Montis, & aliorum quorumcumque, ac etiam ad favorem eorumdem Mercatorum, & Depoſitariorum) ac pro obſervatione, & adimplemento omnium, & ſingulorum in præſenti Cedula Motus proprii, & Inſtrumento, ſeu Inſtrumentis deſuper celebrandis contentorum, ſeu continendorum æque principaliter, & inſolidum, & in forma Cameræ noſtræ Apoſtolicæ cum Juramento, & aliis cautelis neceſſariis, & opportunis promittant, & accedant, & ſe obligent, ſine tamen præjudicio quorumcumque Jurium Cameræ noſtræ quomodolibet in, & ſuper Civitate, & Caſtro prædictis competentium, & competiturorum, tam in quocumque caſu, & eventu caducitatis, & devolutionis illorum, quam ex quovis capite forſan hucuſque evento, & quod in futurum quovis modo evenire poſſit, ac purificatum, & purificandum ad favorem ejuſdem Cameræ, & Sedis Apoſtolicæ etiam quoad præſtationes in caſu venditionis eorumdem Civitatis, & Caſtri, quam etiam ex quavis alia cauſa, & occaſione, promiſſiones, & obligationes, contractus, Inſtrumenta, & alia inde facienda, æque, ac ſi in quavis legitima, & magis requiſita forma, & cum ſolitis ſolemnitatibus facta fuiſſent, validas fore, & eſſe, ſuoſque plenarios effectus ſortiri, vimque, & robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decernimus, & declaramus, & ex nunc confirmamus, & approbamus, noſtræque firmitatis robur adjicimus, omnes, & ſingulos Juris, & Facti, ac ſolemnitatum defectus etiam ſubſtantiales, & formales, ſi qui intervenerint, Apoſtolica auctoritate ſupplemus.

Præſervat jura Cam. Apoſtolicæ prout in rubrica.

Supplet omnes defectus etiam ſubſtantiales, & formales.

Eidem Monti, ejuſq; Depoſitario, & Montiſtis indulget omnia privilegia, quibus gaudent omnes alii Mõtes R. Cameræ Baronum, & Univerſitatum.

§.9. Præterea eidem Monti, illiuſque Depoſitario, & Montiſtis, aliiſque Perſonis quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, præeminentiis, prærogativis, indultis, aliiſque favoribus, & gratiis univerſis, quibus Montes Reſtaurati primæ, & tertiæ Erectionis, aliique Montes noſtræ Cameræ, ac Baronum, & Univerſitatum, & alii quicumque Romanæ Curiæ non vacabiles tam ex conceſſionibus Apoſtolicis, quam de Jure, uſu, vel conſuetudine, ac alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt, quomodolibet in futurum ſimiliter, pariformiter, & ſine ulla prorſus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, concedimus.

§.10. Nec non ex prædictorum Civitatis, & Caſtri fructibus, redditibus, proventibus, ac emolumentis quibuſcumque certis, & incertis tam ordinariis, quam extraordinariis d. annuam ſummam ſcutorum duodecim millium monetæ pro ſolutione fructuum, & dotis dicti Montis ab omnibus, & quibuſcumque oneribus liberam, immunem, & exemptam dicto Monti, illiuſque Collegio, & Montiſtis pro ſua dote, & fructibus & emolumentis, ut ſupra reſpective aſſignamus, concedimus, & applicamus; & pro illis exigendis, habendis, percipiendis, & conſequendis dd. Montiſtas, Collegium, & Depoſitarium tam uti ſingulos, quam univerſos Procuratores irrevocabiles, & Dominos, ut in rem propriam cum poteſtate exigendi, quietandi, jura cedendi, judicialiter agendi, & cum clauſula, & effectu conſtituti, & facultate ſubſtituendi, & aliis facultatibus opportunis conſtituimus, & deputamus.

Pro exigenda annua dote, & fructibus dicti Mõtis ex fructibus Civitatis Brachiani, & Caſtri Cerveteris dictos Mõtiſtas, Collegiũ, & Depoſitarium tam uti ſingulos, quam univerſos cõſtituit Procuratores irrevocabiles, & in rem propriam.

§.11. Et nihilominus pro potiori cautela decernimus, & declaramus, quod in eventum non obſervationis, aut non adimplementi præmiſſorum, vel alicujus eorum, ac etiam in omnes, & ſingulos caſus contraventionis, & impedimenti, ſeu invaliditatis, & reſciſſionis, & quocumque capite, ratione, prætextu, & cauſa etiam in corpore Juris clauſis, liceat Collegio, & Depoſitario dicti Montis pro tempore exiſtentibus, per ſe, vel alium, ſeu alios d. Montis nomine propria auctoritate, ſine alicujus Judicis, ſeu Curiæ decreto, vel mandato, & abſque vitio ſpolii, & attentatorum, corporalem, & actualem poſſeſſionem Civitatis, & Caſtri prædictorum, illorumque membrorum, & Jurium d. Monti, ut ſupra aſſignatorum, & obligatorum libere, & licite capere, apprehendere, captamque, & apprehenſam retinere, & continuare; nec non fructus, & emolumenta ex dictis Civitate, & Caſtro provenientia percipere, exigere, & levare, ac ſi magis ipſis expedire videbitur in toto, vel in parte, etiam quibuſvis Perſonis, ac pro pretio, ſeu pretiis, conditionibus, & reſponſionibus reperibilibus, & ad tempus eis beneviſum, ſemel, & pluries, & quoties eis placuerit locare, arrendare, & in locationem, & arrendam concedere, ac in adminiſtrationem dare, fructus, affictus, & reſponſiones hujuſmodi pro concurrenti rata dicto Monti pro dote, & fructibus, ut ſupra aſſignata percipere, exigere, & recuperare, & de exactis, &c. & habuiſſe confeſſis ſolventes, & quos erit opus quietare, & in ſolventium favorem Jura, & actiones cedere, & transferre, ad quæ, & alia præmiſſa omnia neceſſaria, & opportuna dict. Montiſtas, & Collegium, & Depoſitarios, Procuratores irrevocabiles, ut in rem propriam cum facultate ſubſtituendi, & aliis clauſulis, & facultatibus neceſſariis, & opportunis ſpecialiter, & expreſſe conſtituimus, & deputamus.

In omnẽ caſum contraventionis liceat dd. Mõtiſtis, & Depoſitario ut ſupra propria auctoritate poſſeſſionem capere dd. Civitatis, & Caſtri eorumq; fructus exigere pro rata d. Monti pro dote aſſignata.

§.12. Eoſque tam uti ſingulos, quam univerſos, quoad annuam ſummam prædictam, illiuſque exactionem, & conſecutionem in omne Jus, & locum, & privilegium dd. de Urſinis, eorumque hæredum, & deſcendentium, & ſucceſſorum ponimus, ſubſtituimus, & ſubrogamus; ac bona ſupradicta non obſtante quod ſint cuivis Fideicommiſſo ſubjecta, & alias quomodo-

Eos pro conſequutione d. annuæ dotis in omne jus, locum, & privilegium dd. de Urſinis conſtituit.

Digitized by Google

Eorum quæcumque bona non obſtan. cujuſvis fideicommiſſi vinculo, vel alio onere pro integra ſatisfactione Montiſtarum, & Depoſitariorū pro tempore obligat & hypothecat.

libet gravata, & onerata ex tunc pro integra ſolutione fructuum, & extinctione dicti Montis ejuſdem Montis Creditoribus, nec non Depoſitariis nunc, & pro tempore eligendis pro eorum indemnitatis relevatione, tam ex cauſa Pecuniarum, quas dicti fratres de Urſinis quovis tempore deficerent, in Banco dd. Depoſitariorum deponere ad effectum ſolvendi fructus ejuſdem Montis, quam proviſionis Cedulæ per dd. Depoſitarios ad favorem Montiſtarum, ut ſupra facien., ac Cambiorum, & recambiorum, quæ ſuper ſummis, ut ſupra a prædictis Urſinis debito tempore in Banco eorumdem Depoſitariorum non depoſitatis decurrere contigerit, ac damnorum, & intereſſe per eoſdem Depoſitarios forſan patien., aliorumque promittendorum obſervatione uſque ad integram ipſorum Montiſtarum, & reſpective Depoſitariorum ſatisfactionem, aliiſque præmiſſis, ac perpetua validitate, obſervatione, & adimplemento omnium, & ſingulorum præmiſſorum ultra quaſcumque alias obligationes, cæterorum omnium bonorum etiam Juriſdictionalium, & Feudalium, & tam præſentium, quam futurorum, generaliter, ac ſpecialiter, & expreſſe, ſine tamen præjudicio quorumcumque Jurium Cameræ noſtræ, ut ſupra, & circa illius obligationem, & non alias &c. obligamus, & hypothecamus, & obligata, & hypothecata fore, & eſſe, eaſdemque obligationes, hypothecas, nec non Montis hujuſmodi Erectionem, omniaque, & ſingula præmiſſa, & quæ inde ſequentur quæcumque perpetua, valida, firma, & efficacia fore, & eſſe, ac plenum firmitatis robur habere, & obtinere volumus, decernimus, atque declaramus tam in favorem dicti Montis, & illius futurorum Creditorum, quam dicti Depoſitarii dicto tempore, & aliorum obligandorum.

Præſervat jura R. Cameræ.

Premiſſa omnia, & quæ inde ſequentur decernit valida fore, & efficacia.

Omnia Vincula, & onera ſuper dd. Civitate, & Caſtro durante d. Monte in favoré illius, Montiſtarum, & Depoſitarii ſuſpendit.

§. 13. Et ſi ſuper dictis Civitate, & Caſtro, ſeu eorum aliquo per quoſcumque eorundem de Urſinis Anteceſſores, Aſcendentes, ſeu Collaterales, vel quovis modo Auctores, & tranſverſales, & extraneos quodvis Fideicommiſſum, pactum de ſuccedendo, Primogenitura, majoratus, ſubſtitutiones, & quævis aliæ conditiones, diſpoſitiones, ſeu alienandi prohibitiones ſub quibuſvis legibus, conventionibus, & prohibitionibus etiam quantumvis pœnalibus, & graviſſimis, etiam ex pacto, & providentia pro conſervatione Familiæ agnationis, & in favorem liberorum deſcendentium, ac etiam pro dote, ſeu alias quomodolibet facta, appoſita, & inducta fuerint, & ſint, & tam purificata, quam purificanda ad favorem quorumvis tam de Familia dictarum de Urſinis, quam aliorum, ac etiam Eccleſiarum, & quorumcumque locorum piorum, & perſonarum quantumvis piarum privilegiatarum, ac ſpeciali, ac individua expreſſione dignarum quomodocumque, & qualitercumque, quorum omnium, & ſingulorum veros, integros, totoſque tenores hic pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis haberi volumus, illaque omnia, dicto Monte durante in favorem ipſius Montis, & illius Depoſitarii, Montiſtarum, & aliorum prædictorum ſuſpendimus, locumque minime habere, effectumque ſortiri non poſſe volumus, atque decernimus, quamvis dicta Fideicommiſſa, & alia, ut ſupra cum Inventariis ſint poſita, regiſtrata, & producta in Archivio juxta formam Conſtitutionis Urbani VIII. prædeceſſoris noſtri

Durante eodē Monte ſummam ut ſupra pro dote aſſignatam eximit, & liberat a quolibet fideicommiſſo, pacto, vel hypotheca.

§. 14. Nec non annuam ſummam præfatam, ut præfertur diſmembratam, & dicto Monti, illiuſque Montiſtis, Depoſitariis, & Creditoribus eodem Monte durante, a dictis Fideicommiſſis, & pactis de ſuccedendo, majoratibus, ſubſtitutionibus, alienandi prohibitionibus, caducitatibus, devolutionibus, privationibus, necnon etiam prioribus, & potioribus quantumvis privilegiatis hypothecis, obligationibus, aliiſque diſpoſitionibus, nexibus, vinculis, & oneribus ex quavis pia, & privilegiata cauſa per dictos de Urſinis, & quoſcumque alios Auctores, ſeu alios quoſvis etiam extraneos ut ſupra, & alios quomodolibet factos, impoſitos, inductos, quibus Civitas, ac Caſtra prædicta, eorumque membra, & pertinentiæ quomodolibet ſubjecta ſunt, & eſſe dici, vel prætendi poſſunt penitus omnino eximimus, & liberamus.

Mandat quoſcumque Creditores dd. de Urſinis, eorūque Authores quantumvis, priores, potiores, & privilegiatos nō poſſe ſuas actiones exercere ſuper dd. Civitate, & Caſtro donec ſequuta ſit integra ſatisfactio tam Mōtiſtarum quā Depoſitariorū pro tempore.

§. 15. Et quoſcumque Creditores dd. de Urſinis, eorumque auctorum, & aliorum, ut ſupra quantuncumque privilegiatos, etiam priores, & potiores, ac prævio aſſenſu, beneplacito, & derogationibus dictorum Fideicommiſſorum, & aliorum ſupradictorum, & tam a nobis, quam a noſtris prædeceſſoribus emanati ſi qui ſint, vel fuerint, tam vigore obligationis in forma Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, vel alias ſub quavis forma, expreſſione verborum cum uno, vel pluribus juramentis, & ex cauſa Dotis, & alimentorum iu, & ſuper dictis Civitate, & Caſtro ſuper espreſſis, & Monti aſſignatis, generales, & ſpeciales, tacitas, vel expreſſas obligationes, hypothecas habentes non poſſe donec dictus Mons durabit, & donec ſequuta fuerit integra ſatisfactio, tam Montiſtarum, quam Depoſitariorum pro tempore ex cauſis ſupra expreſſis in, & ſuper Civitate, & Caſtro præfatis, eorumque membris, & juribus nec in proprietate, nec in fructibus, & redditibus eidem Monti aſſignatis, vel contra eorum Conductores, Affictuarios, Adminiſtratores, & Debitores nunc, & pro tempore exiſtentes pro dicta ſumma, ac pro ſolutione fructuum, & extinctione, ut ſupra aſſignata, eaſdem obligationes, & hypothecas exercere; nec actionem, ſeu Judicium aliquod intentare, minuſque ſuper illis Montiſtas, Depoſitarios, alioſque præfatos moleſtare, vel impedire, niſi facta aliorum bonorum dd. de Urſinis, eorumque Auctorum eis obligatorum excuſſione, & quatenus alia bona pro eorum Creditorum ſatisfactione non ſufficiant.

Quod iidem Creditores neque in dd. Montiſtas, vel Depoſitarios moleſtare niſi facta aliorum bonor. dd. de Urſinis excuſſione, & quatenus alia bona pro eorum Creditorum ſatisfactione non ſufficiant

Omnes dictas obligationes, & hypothecas durante dicto Monte, & donec ſequute fuerit prædictorum ſatisfactio transfert in alia bona dd. de Urſinis.

§. 16. Nos enim obligationes, & hypothecas omnes, & ſingulas præfatas ſi quæ ſint ad effectum præfatum, d. Monte durante, & donec ſequuta fuerit prædictorum ſatisfactio ſuſpendimus, & in alia quæcumque dictorum de Urſinis, eorumque Auctorum &c. bona tam allodialia, quam juriſdictionalia jura, & introitus (eodem Monte durante) modo, & forma præmiſſis ad effectum præfatum, prædictorum omnium tenores hic pro expreſſis, & inſertis habentes transferimus, & translata eſſe declaramus, cum hoc quod omnes præfatæ clauſulæ, & facultates ſemper cenſeantur, & ſint appoſitæ ad majorem ſecuritatem, & cautelam dd. Montiſtarum, & Depoſitarii quomodolibet reſultan., & cum facultate ſemper variandi, itaut una via electa, non præjudicetur Montiſtis, Depoſitariis, &

aliis

Omnes dictæ Clauſulæ ſūt appoſitæ ad majorem ſecuritatem Montiſtarum, & Depoſitariorum quibus etiam dat facultaté vacandi.

aliis præfatis, quin ad alia redire poſſint, ſed ſimul, & ſemel tam conjunctim, quam diviſim illis uti, & experiri valeant.

Decernit d. Montem, ejuſque loca reſpectu dotis, & fructuum ex quacumque cauſa obnoxia non eſſe reductionibus, aut diminutionibus.

§. 17. Decernentes Montem hujuſmodi, illiuſque loca reſpectu Dotis, fructuum, & emolumentorum, aliarumque aſſignationum præfatarum, nullis omnino reductionibus, diminutionibus, aut menſium, ſeu menſatarum retentionibus, & quibuſcumque aliis contrariis diſpoſitionibus etiam prætextu enormis, & enormiſſimæ læſionis, urgentis neceſſitatis, ſeu etiam evidentis utilitatis, & ex quavis alia cogitata, vel incogitata etiam neceſſario exprimenda cauſa, vel alias quomodolibet obnoxia fore, & eſſe; firmaque, & valida ſemper perſiſtere, & ab illis fore ſemper excepta, & exempta; nec dictos de Urſinis, minuſque quoſvis d. Montis futuros Creditores, ac Depoſitarios, illorumque hæredes, & ſucceſſores quoſcumque, ſeu jus, & Cauſam ab eis quomodolibet habentes, & habituros ſuper prædictis, ſeu illorum aliquo quoquo modo moleſtari, perturbari, vel impediri.

Quod dd. de Urſinis, & d. Montis Creditores, & heredes ſuper prædictis nequeant moleſtari.

Indulget ut omnis utriuſque ſexus, ac etiam Clerici Seculares, & Regulares exceptis Infidelibus quaſcūque ſummas in hujuſmodi Monte conferre poſſint, ac pro ſingulis locis, & portionibus annua ſcuta quatuor conſequi, prout in rubrica.

§.18. Et inſuper volentes Montem prædictum ſpecialibus favoribus, & gratiis decorare, Motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, quod quicumque etiam laici utriuſque ſexus, ac Presbyteri, & alii Clerici, necnon Eccleſiaſtici, & alii quicumque præfati etiam S.R.E. Cardinales, aut cæteri cujuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis ſæcularis, & quorumcumque ordinum, etiam in communi Mendicantium, & militantium, vel Hoſpitantium Regulares, aut aliæ quæcumque Perſonæ cujuſvis generis etiam minores, & Pupilli, ac etiam ſpurei, illegitimi, aut alias quomodolibet inhabiles, & incapaces, nec non Communitates, Univerſitates, Eccleſiæ, Capellæ, Collegia, Congregationes, Conventus, Societates, Hoſpitalia, & alia quævis tam profana, quam pia, & Religioſa loca, tam intus, quam extra juriſdictionem noſtram temporalem, ac etiam quacumque Mundi parte pro tempore exiſten., (Infidelibus tamen exceptis) nihilominus in Monte hujuſmodi quaſcumque pecuniarum ſummas etiam ex Metropolitanarum, Cathedralium, aliarum Eccleſiarum, vel Monaſteriorum, Abbatiarum, Hoſpitalium, Commendarum, & quarumvis Eccleſiarum, tam ſæcularium, quam Regularium, beneficiorum, ſeu etiam penſionum annuarum ex fructibus, & redditibus, & proventibus Eccleſiaſticis tam hactenus acquiſitis, quam in futurum acquirendis, ſemel, vel pluries, & quoties eis viſum fuerit non tamen infra ſummam ſcutorum 100. monetæ conferre, ponere, & erogare pro ſingulis locis, & portionibus annua ſcuta quatuor monetæ in fine cujuslibet bimeſtris illorum ratam ſine aliquo conſcientiæ ſcrupulo, ſeu ſortis principalis diminutione, aut quovis alio reſtitutionis onere, & omni prorſus impedimento ceſſante percipere, conſequi, & in eorum uſum, & utilitatem convertere libere, & licite poſſint, & valeant concedimus, & indulgemus.

Conſtituit Theſaurariū Generalem Cameræ Protectorem, & Adminiſtratorem d. Mōtis cum facultatibus prout in rubrica.

§.19. Ut autem dicti Montis regimen, & gubernium rectius, & fidelius geratur, & dirigatur dilectum filium Hieronymum Gaſtaldum noſtrum, & Cameræ noſtræ Theſaurarium Generalem, & ſucceſſive alios pro tempore exiſtentes Theſaurarios Generales in dicti Montis Protectores, & adminiſtratores cum poteſtate literas patentes Locorum dicti Montis ſub eorum nominibus, & ſigillo ſubſcriben., & conceden., ac Secretarium, & Ratiocinatorem d. Montis a d. Duce Flavio, ſuiſque &c. nominan., & eligen., necnon omnes, & quaſcumque Cauſas d. Montis, & ab eo quomodolibet dependen., ac moven. per ſe, vel alium, ſeu alios cognoſcen. deciden., & terminan., & ab aliis Judicibus, & Tribunalibus, etiam quod vigore obligationis Cameralis agatur, avocandi, & reaſumendi, ac omnia alia eidem Monti utilia, & neceſſaria privative quoad omnes alios Romanæ Curiæ Judices, & Tribunalia peragendi, eligimus, & deputamus.

Quod Montiſtæ non teneantur probare verſionem pecuniarum.

§. 20. Volumus autem atque decernimus, quod Montiſtæ dicti Montis Urſini non teneantur, nec cogi poſſint in Judicio, nec extra probare, nec curare, quod pecuniæ per eos in emptionem locorum dicti Montis expoſitæ, fuerint erogatæ, & converſæ in extinctionem ſupradictorum debitorum, vel aliam quamvis probationem quantumvis neceſſariam facere. Decernentes pariter, & declarantes præſentem noſtri Motus proprii cedulam, & literas forſan conficien. etiam ex eo, quod quicumque intereſſe haben. &c. vel habere prætenden. &c. ad id vocati, ſeu auditi, aut etiam Inſtrumentis, & aliis circa illorum executionem facien. ſolemnitates ſtatutariæ, & alia de jure, vel conſuetudine, & quomodolibet requiſitæ, adimpletæ, & obſervatæ non fuerint, aut alias de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel noſtræ intentionis, aut quocumque alio defectu, ſeu quovis alio prætextu, jure, colore, ratione, vel cauſa notari, impugnari, invadari, retractari, reſcindi, vocari, limitari, moderari, aut in jus, vel controverſiam adduci, illorumque effectum, & executionem retardari, vel impediri, minuſque adverſus eas quodcumque Juris, & Facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus poſſe, nec debere; minuſque ſub quibuſcumque ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, moderationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus nullatenus comprehendi; ſed ſemper ab illis exceptas, & ſub poſteriori data emanatas fore, & eſſe cenſeri, ſemperque validas, firmas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec ad illas, in Camera Apoſtolica præſentan., & in illius libris regiſtrari facien., juxta Conſtitutionem fel. rec. Pii PP. IV. prædeceſſoris noſtri, aut alias quomodocumque teneri, & nihilominus in ſuo robore, viribus, & effectu ſemper perſiſtere.

In hac Cedula, ſeu literis ſupplet omnes & quoſcumque defectus.

Eas decernit ſemper firmas, & validas fore, & eſſe.

Decretum irritans.

§.21. Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Extraordinarios, Commiſſarios, Delegatos, & Subdelegatos, etiam Cauſarum Palatii noſtri Apoſtolici, & Cauſarum Curiæ dictæ Cameræ Auditores, necnon S. R. E. Cardinales, Camerarios, eorumque vice Camerarios, ac dictæ Cameræ Theſaurarios, Clericos Præſidentes, Commiſſarios, cæteroſque Camerales, necnon etiam Cardinales de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuſcumque contrariis ampliſſimé derogat.

§.22. Non obſtantibus præmiſſis, aut quibuſvis Teſtamentis, Codicillis, donationibus, ultimis voluntatibus, diſpoſitionibus, fideicommiſ-

miſſis, ſubſtitutionibus, etiam ad favorem Eccleſiarum, locorum piorum, & aliorum ſupranominatorum &c. Primogenituris, pactis de ſuccedendo, alienandique, ſeque obligandi prohibitionibus per quoſcumque quomodolibet factis, ac etiam pluries, iteratiſque vicibus quomodolibet confirmatis, innovatis, & approbatis, ac obligationibus, & hypothecis etiam juramento, & obligatione Camerali, & Apoſtolica licentia, & beneplacito vallatis, ac Pii IV. de regiſtran., ac aliis quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, excepta Conſtitutione fel. rec. Clementis VIII., qua jura Cameræ noſtræ Apoſtolicæ in Montium erectionibus præſervan., necnon noſtra de jure quæſito non tollendo, & gratiis ad inſtar non conceden., aliiſque Cancellariæ noſtræ Regulis, Statutis Urbis, eorumque Reformationibus, conſuetudinibus, Decretis, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia, etiam conſiſtorialiter, & de Fratrum conſilio, & aſſenſu roboratis, & cum quibuſvis clauſulis derogatoriis, ac derogatoriarum derogatoriis, Privilegiis quoque, & Indultis, facultatibus, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis irritantibus eidem Theſaurario, necnon Congregationi ſuper Montibus, & quibuſvis aliis quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, & aliis Decretis, uſibus, naturis, etiam juramento, firmitate, & motu ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter præmiſſa etiam, aut eorum aliqua expreſſe fieri prohibentibus, ſeu impedientibus, aut aliis in contrarium quomodolibet facientibus conceſſis &c. ac non obſtante, quod ſupradicta fideicommiſſa, & alia ut ſupra ſint in Archivio cum Inventariis regiſtrata, & exhibita, & non obſtante Conſtitutione Urbani VIII. moderatoria Bullæ Baronum, quibus omnibus etiamſi de illis &c. eorum tenores &c. præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes &c. illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſime Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Mandat quod ſola Signatura hujus Motus proprii Cedulæ ſufficiat, & literæ tam in forma Brevis, quam ſub plumbo expediri poſſint.

§.23. Cæterum volumus quod præſentis noſtri Motus proprii cedula ſola noſtra Signatura, abſque alia data, & ſi non regiſtretur, ſufficiat, & tam in judicio, quam extra plenam fidem faciat, regula quacumque contraria non obſtante, & nihilominus literæ tam in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris, quam ſub Plumbo, & per Officium minoris gratiæ cum ſupradictorum omnium, & ſingulorum majoris ſpecificatione, & expreſſione, aliiſque clauſulis neceſſariis, & opportunis, ac ſolitis, & conſuetis, ac aliis, & prout videbitur, expediri poſſint. Et quia nimis arduum, & difficile foret præſentem Cedulam, ſive literas deſuper conficien., omnibus, & quibus opus foret, originaliter, ac ubique locorum exhibere, volumus, atque decernimus, quod tam præſentis Motus proprii Cedulæ, quam literarum, ſi quas deſuper in quavis forma expediri contigerit tranſumptis, & exemplis etiam impreſſis manu Secretarii d. Montis, aut alicujus Cameræ noſtræ Notarii ſubſcriptis, ſigilloque Theſaurarii Generalis obſignatis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſiſmet originalibus adhiberetur ſi oſtenderentur, exhiberentur, vel producerentur, regula quacumque contraria pariter non obſtante &c.

Tranſumptorum fides.

Fiat Motu Proprio E.

Die 20. Septembris 1671.

Acceptatio d. Cedulæ Motus proprii facta per Ducē Flavium Urſinum, & juxta illius formam obligatio aliorum fratrum.

Illm̃us, & Exm̃us D. Dom. Flavius Urſinus Brachiani Dux acceptavit ſupradictam Cedulam Motus proprii, & juxta illius formam d. Monti Urſino Quintæ Erectionis conſtituit, & aſſignavit fructus ſupra dicta Civitate Brachiani, ac Cerveteri, ex quorum redditibus &c. diſmembravit &c. ann. ſummam ſc. 12. mil. monetæ, illamque d. Monti pro ejus dote, & Fructibus aſſignavit, & ceſſit, ac applicavit, Montiſtas, ac Depoſitarios ejuſdem Montis in ejus locum ſubſtituit, ac obligationes in favorem ipſius Montis, ac Depoſitariorum pro adimplemento ſibi a Sanctiſs. D. Noſtro Papa injunctorum, juxta formam Cedulæ Motus proprii prædicti fecit &c. Et in ſolidum cum dict. Excm̃o D. Duce Flavio pro obſervatione omnium præmiſſorum acceſſerunt, fidejuſſerunt, & ſe ſe obligarunt Em̃us, & Rm̃us D. Virginius Cardinalis, ac Illm̃us, & Excm̃us D. Lelius Vicovarii Princeps germani Fratres de Urſinis, & ſic ſe ſe in forma Cameræ Apoſtolicæ obligarunt, & tactis &c. pectore, & ſcripturis reſpective jurarunt, prout latius in Inſtrumento ſub dat. die per acta mei infraſcripti deſuper rogato ad quod &c.

Franc: Antamorus R.C.A. Not.

Cedula Bancharia Benedicti Candolphi, & Caroli Roſſi.

Noi Benedetto Candolfi, & Carlo Roſsi in vigor della preſente noſtra Cedula Bancaria promettemo, e inſolidum ci obligbiamo in forma C. A. di pagar qui in Roma liberamente, e ſenza eccezione alcuna alli Sig. Montiſti del nuovo Monte Orſini Quinta Erezione li frutti delli luoghi tre mila, che ſono ſtati eretti in eſſo Monte a ragione di ſcudi quattro per luogo l'anno, e queſto pagamento lo promettiamo nelli modi ſudetti per nove anni proſſimi venturi già cominciati il 1. Settembre paſſato, e da finire l' ultimo Agoſto dell' anno 1680. cioè ogni bimeſtre in fine la rata parte a ciaſcheduno di eſſi Sig. Montiſti ſpettante in conformità delle liſte bimeſtrali, che ci verranno conſegnate dal Computiſta del medeſimo Monte, alle quali liſte per la quantità de' Luoghi, e per l'annuo frutto ſi abbia relazione, e queſta Cedola dichiaramo farla ad iſtanza dell'Eccellentiſſimo Sig. Don Flavio Orſini Duca di Bracciano, del quale ne doveremo eſſer rimborſati, e rilevati da ogni danno in conformità del contenuto nel Moto proprio dell'Erezione, e nell' Inſtromento della deputazione, & accettazione di Depoſitaria del medeſimo Monte, che ſi deve rogare in queſto giorno per gl' atti dell' Angelucci Notaro A.C., a' quali Motu proprii, & Iſtromenti in tutto, e per tutto s'abbia relazione. In fede &c. Roma dal Banco queſto dì 6. Ottobre 1671.

Benedetto Candolfi, e Carlo Roſſi.

LXXX.

Indulgentiam plenariam largitur omnibus Chriſtifidelibus, qui Miſſæ de Nomine Beatiſſimæ Virginis Mariæ, die 17. Septembris quotannis celebrandæ in Eccleſiis Provinciarum, & Regnorum Regis Hiſpaniarum.

CLE-

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam,

Exordium.

ALias emanarunt a Nobis ad ſupplicationem chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Mariannæ Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segorbiæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Proregem, qui tunc munere Oratoris ad præſtandam Nobis chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli earumdem Hiſpaniarum Regis Catholici obedientiam apud Nos, & Sedem Apoſtolicam fungebatur, humiliter porrectam literæ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Tenor alterius Brevis refertur.

§. 1. Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam. Præclara chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Mariannæ Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ in Deum pietas, ac eximia omnique laudum præconio digna erga Glorioſiſſimam Virginem Deiparam MARIAM devotio, aliæque Chriſtianæ virtutes ſingulari erga Nos, & hanc Sanctam Sedem obſervantiæ, & devotioni conjunctæ, quibus bonorum omnium largitor Altiſſimus eamdem Mariannam Reginam multipliciter inſignivit, promerentur, ut piis illius votis ad augendam in terris ejuſdem Beatiſſimæ, atque Auguſtiſſimæ Virginis Cœli Reginæ venerationem, tendentibus Apoſtolicæ benignitatis aſſenſum libentiſſime præbeamus. Cum itaque ſicut dilectus filius nobilis Vir Petrus de Aragonia Dux Segorbiæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Prorex, & chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Orator ad præſtandam Nobis ejuſdem Caroli Regis nomine obedientiam miſſus, pro parte prædictæ Mariannæ Reginæ Nobis nuper exponi fecit eadem Marianna Regina pro ſingulari ſua erga Sanctiſſimum MARIÆ nomen pietate, ejus cultum ubique terrarum in dies propagari, ac proinde Officium de nomine ejuſdem Beatiſſimæ Virginis MARIÆ cum Lectionibus, & Officio in Toletana Diœceſi recitari ſolitis quotannis 17. Septembris recitandum, ad univerſum Clerum tam Sæcularem, quam Regularem utriuſque ſexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia ubivis locorum dicto Carolo Regi ſubiecta, a Nobis extendi ſummopere deſideret, Nos piis Ipſius Mariannæ Reginæ votis quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere cupientes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis per memoratum Petrum Ducem Proregem, & Oratorem ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, petitam extenſionem prædicti Officii de nomine Beatiſſimæ Virginis MARIÆ quotannis die 17. Septembris recitandi univerſo Clero tam Sæculari, quam Regulari utriuſque ſexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia memorato Carolo Regi ſubjecta, prædicta auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus ſit quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Januarii 1671. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Conceditur ut in rubrica.

§. 2. Nunc autem ad augendam fidelium religionem, & animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti, piiſque memoratæ Mariannæ Reginæ precibus Nobis pro parte prædicti Petri Ducis, & Proregis humiliter porrectis, uberiori paternæ charitatis benignitate annuentes, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui Miſſæ ſolemni in quacumque Eccleſia Provinciarum, Regnorum, Statuum, Regionum, & Dominiorum prædicto Carolo Regi ſubjectorum prædictorum dicta die 17. Septembris quotannis celebrandæ interfuerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Transumptorum fides.

§. 3. Cæterum volumus pariter, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 7. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Octob. 1671. Pontificatus noſtri anno Secundo.

LXXXI.

Reductio Officiorum Notariorum Sacri Palatii Apoſtolici.

De horum Notariorum materia plura videre poterit in repertorio verbo Notaris.

CLE-

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Motu proprio &c.

Exordium.

ROmanus Pontifex in ſupremo dignitatis Apoſtolicæ culmine Divina diſponente clementia conſtitutus, illud in primis propenſis, & indefeſſis ſtudiis curare, & excogitare, ut nimirum ſuis etiam futuris temporibus, quod non ſolum incommodis publicis, ſed etiam litigantium expenſis, ac defatigationibus in quantum fieri poteſt conſulatur, & obvietur, & illa interdum, quæ a prædeceſſoribus ſuis temporum, & rerum qualitate id tunc expoſcente, provide pro Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Jurium, reddituum, & bonorum recto, & firmo regimine, & nonnullorum Sedis Apoſtolicæ Officialium indemnitate, & majori perſonarum ad Romanam Curiam pro Juſtitia conſequenda confluentium ſublevamine, & commoditate, ſancita ſunt, novis emergentibus rationibus revocare, & immutare, aliaque deſuper diſponere, & ordinare conſuevit, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Sixtus IV. numerum Auditorum, & Locatenentium reducit.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. rec. Sixt. PP. IV. prædeceſſor noſter poſtquam per quaſdam ſuas literas Motu proprio, & ex certa ſcientia Apoſtolica auctoritate ſtatuerat, & ordinaverat, quod Sacri Palatii Apoſtolici cauſarum Auditorum, & eorum Locatenentium numerus, qui tunc quatuordenarius erat, ex tunc deinceps duodenarius exiſteret, quodque ſi qui ſupradictum ſtatutum numerum nominatorum Auditorum, & Locatenentium, tales eſſe deſinerent, & illorum officia in ſe ipſis extincta penitus eſſent, & eſſe cenſerentur, illiſque aggregari, & ultra dictum duodenarium numerum in Auditorem, vel Locatenentem admitti nemo poſſet, prout in dictis literis plenius continebatur, attendens non minus recte, quam prudenter, quod ſi quemadmodum Auditorum, & Locatenentium eorumdem numerus erat proinde limitatus, ita Notarii Cauſarum ejuſdem Palatii coram eiſdem Auditoribus, & Locatenentibus ſcribentes certo determinato numero eorumdem Auditorum, & Locatenentium numero correſpondente includerentur, ipſiq; Collegium conſtituerent, & Apoſtolicæ Sedis Officiales eſſent, ac in proceſſionibus, & aliis publicis actibus, ad quas alii ejuſdem Sedis Officiales convocari conſueverunt, intereſſent, eorumque officia perpetua exiſterent, & ex tot proborum, & peritorum Virorum Collegio, Curia prædicta plurimum illuſtraretur, ipſique Notarii quamdam honoris, & dignitatis prærogativam ſe aſſecutos fore gauderent, mitioreſque in exigendis debitis eorum ſalariis ſe litigantibus exhibere valerent, quod eatenus abſque eorum detrimento, & quod officia ipſorum magnis eum impenſis acquiſita temporibus, & brevi quodam tempore peritura erant, facere non potuerant, & exinde litigantes ipſi non modicum reportarent expenſarum ſublevamen: Motu ſuo proprio, ac irrefragabili, & perpetuo valitura Conſtitutione ſancivit, ſtatuit, & ordinavit, quod de cætero perpetuis futuris temporibus numerus dictorum Notariorum eſſet quadraginta octo numero, videlicet dictorum Auditorum, & Locatenentium merito correſpondens, qui ad inſtar aliorum Sedis prædictæ officialium Collegium conſtituerent, quodque ne illi, qui de Officiis Notariorum eorumdem diſponere eatenus conſueverant illorum diſpoſitione fraudarentur, aut ad quos ipſorum Officiorum diſpoſitio pertinere debebat, dubium aliquod inſurgere valeret, & in futurum ex ſingulis quatuor officiis ſingulorum quatuor Notariorum coram ſingulis ex duodecim Auditoribus, ſeu Locatenentibus prædictis pro tempore ſcribentium, unum Romani Pontificis; & aliud Vice-cancellarii, aliud vero Camerarii S.R.E., & reliquum Auditoris officia appellarentur, & decedentibus aliquibus ex Notariis ſupradictis illa ex officiis Notariorum ſic decedentium, quæ Romani Pontificis per Romanum Pontificem, quæ Vice-cancellarii per Vicecancellarium, ac quæ Camerarii per Camerarium, quæ verò Auditorum officia extitiſſent per Auditores prædictos pro tempore exiſtentes aliis idoneis conferrentur, ac alias prout in literis deſuper confectis etiam plenius continetur.

Eiſque correſpondentes Notarios aſſignat.

§. 2. Cum autem ad aures noſtras non ſine gravi animi noſtri diſplicentia pervenerit, quod a longæva annorum ſerie Collegium dictorum Notariorum Palatii Apoſtolici Auditorum ob defectum, & diminutionem, non modicam Cauſarum, litium, & negotiorum &c., temporum injuriis, & calamitatibus provenientem etiam ratione onerum eidem Collegio per piæ memor. Paulum Papam V. prædeceſſorem noſtrum Motu ſimili prævia quarumcumque nonnullorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionum, officiorum Notariorum hujuſmodi ſcripturas non vacare diſponentium revocatione, omnes, & ſingulas omnium officiorum prædictorum ſcripturas eatenus factas, & in futurum conficiendas, etiam una cum titulo vacaviſſe, & vacare debuiſſe declarando, ex voto tamen tunc Rotæ Auditorum impoſitorum, aliorumque eiſdem Notariatuum officiis incumbentium, annuis, vel menſtruis præſtationibus per aliquot annos decurſis, & forſan non ſolutis, per eoſdem ſolvi ſolitis, in graviſſimum dictæ Cameræ, aliorumque intereſſe habentium præjudicium, & detrimentum, dictique Collegii ſplendoris etiam damnoſum vilipendium ſatisfacere, & correſpondere non valeat, quodque ſcripturæ ultra continuas litigantium, & Curialium incommoditates, quas ipſi ob diverſas Notariorum prædictorum in variis, & remotis, ac ab invicem ſeparatis Urbis partibus ſitas manſiones, per ipſos Notarios habitatas, ſæpe numero patiuntur in dictis Notariorum domibus conſervatæ, quandoque deperdi poſſint, ac etiam realiter nonnullæ non ſine maximo litigantium præjudicio forſan deperditæ fuerint, propterеaque in Congregatione ſuper præmiſſis a rec. mem. Alexandro Papa VII. ſimiliter prædeceſſore noſtro deputata, quod attentis ſupradictis narratis numerum Notariorum hujuſmodi ad minorem numerum reduceretur, ipſique Notarii ſic reducendi in uno, & eodem loco cohabitare, & inibi in Archivio ad id deſtinando, omnes, & ſingulas ſcripturas conſervare tenerentur, ſalvis in reliquis erectionibus prædictis, licet fruſtra, & abſque ullo effectu decretum fuerit.

Alexan. VII. Notariorum reductionem decernit, ſed non ſortitur effectum.

§. 3. Nos igitur quibus cura, & ſolicitudo boni publici inſidet, dicti Alexandri prædeceſſoris veſtigiis in hoc inhærendo, non ſolum prædictis, verum etiam pro majori, & publica Curialium, & li-

& litigantium utilitate, ac commoditate, illorumque minori diſpeodio, necnon aliis rationabilibus de cauſis in Congregatione noviſſime per nos particulariter deputata cum dilectorum filiorum noſtrorum Prodatarii, ac Vice-caocellarii, & pro Camerarii S.R.E. necnon trium Apoſtolici Palatii hujuſmodi Auditorum ab eadem Rota ad effectum hojuſmodi deputatorum interventu, habita, mature diſcuſſis adducti: Motu ſimili etiam ex voto poſterioris Congregationis hujuſmodi, numerum quadraginta octo officiorum Notariatuum hujuſmodi, ad quatuor Officia vacabilia Notariorum hujuſmodi dumtaxat, reli-

Quam execu-tioni mandat hic Pont. ad 4-reducens.

qua quadraginta quatuor officia hujuſmodi, & illorum titulos Motu pari ſupprimentes, & annullantes perpetuo reducimus, primi videlicet per Vincentium ad nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices, Secundi vero per Carolum ad Vice-cancellarium, & Tertii per Jacobum Philippum ad Camerarium S.R.E., necnon quarti officiorum hujuſmodi de cætero vacaturorum per Petrum infraſcriptos reſpective poſſeſſorum collationes ad dictos Auditores pro tempore exiſtentes reſpective ſpectare, & pertinere declaramus, ac in dictos quatuor Notarios unum Collegium conſtituentes, ex voto ejuſdem poſte-

Quiqus ſint declarat, eiſque officia ſuppreſſa emere jubet.

rioris Congregationis Vincentium Cicellium, Carolum Bonamiei, Jacobum Philippum Cæſarini, & Petrum Franciſconium dilectos filios triginta ſeptem officia hujuſmodi reſpective ad præſens obtinentes, itaut ipſi reliqua undecim officia hujuſmodi per Antonium Cartonium, & Hieronymum Aloyſium Roſignanum, ac Æmilium Gottum, etiam dilectos filios reſpective ad præſens poſſeſſa, juſto, & competenti, & per poſteriorem Congregationem hujuſmodi conſtituendo, & beneviſo pretio, habita tamen ratione qualitatum præſentium temporum, & conſimilium officiorum hujuſmodi hiſce temporibus, & forſao non ita pridem factarum venditionum, & aliorum particularium cum conditiooe, & pacto tamen omnia, & ſingula onera alias quadraginta octo Notariis hujuſmodi incumbentia ſupportandi, a dictis Antonio, & Hieronymo Aloyſio, & Æmilio emere, dd. vero Antonius, & Hieronymus Aloyſius, ac Æmilius prædicti dd. undecim officia ſic ſuppreſſa vendere reſpective teneantur Motu ſimili nominamus.

Suppreſſis vendere recuſantibus quid agendū ſtatuit.

§.4. Volumus autem, quod Antonio, & Hieronymo Aloyſio, ac Æmilio prædictis, aut aliquo illorum dicta undecim officia, ſeu illorum aliqua, ut præfertur ſuppreſſa vendere recuſantibus, ſeu recuſante, ſtatim facto depoſito pretii ut præfertur beneviſi penes Sacrum Montis Pietatis Urbis in creditum illorum venditio legitime facta cenſeatur eo ipſo, & quod de cętero ipſi Antonius, & Hieronymus Aloyſius, ac Æmilius Notarii tam ſcribendo, quam in cauſis dicti Tribunalis ſe ingerendo, aut immiſcendo denominari, aut appellari nullatenus poſſint prohibemus.

Ipſoſque ad conſignationem ſcripturarū ſub certis pœnis cōpellit.

§.5. Quinimo ipſi in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, & aliis arbitrio infligendis pœnis, quatenus ipſi ſtatim facto depoſito pretii hujuſmodi omnes, & ſingulos libros, ſcripturas, & regiſtra, cæteraque ſingula Notariorum hujuſmodi officia concernentia dd. quatuor Notariis, ut præfertur nominatis reſpective conſignare debeant, præcipimus, & mandamus.

§.6. Cæterum pro dd. quatuor Notariorum, dictique illorum Collegii, honoris, & dignitatis prærogativa conſervanda, ut ipſi omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, indultis, prærogativis, conceſſionibus, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibus alias dicti quadraginta octo Notarii ante ſuppreſſionem, & reductionem prædictas quomodolibet utebantur, fruebantur, & potiebantur, pari modo, & abſque aliqua prorſus differentia frui, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, ſupportatis tamen oneribus prædictis Motu pari concedimus, & indulgemus.

Privilegia ad 4. Notariorū favorem cōfirmat.

§.7. Præſentes quoque, & deſuper cooficiendas literas etiam ex eo, quod ſinguli nominati prædicti præmiſſis non conſenſerint, nec forſan ad ea omnia, & ſingula vocati, & auditi fuerint, nullo onquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quovis etiam quantumvis magno, & inexcogitato, & ſubſtantiali defectu, etiam ex eo, quod ſuper præmiſſis, ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex alio quolibet eapite a jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore juris clauſo, ſeu occaſione, vel cauſa quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis prædictorum ſpecialiter, ac individue exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra hujuſmodi, vel aliis ſuperius expreſſis, ſeu illatis nihil ullibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis io integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratię, ſeu juſtitiæ remedium impetrari, ſeu etiam motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus concedi, aut ſic impetrato, aut conceſſo, quempiam uti, ſeu juvari in judicio, & extra poſſe, neque ipſos præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuoque validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Clauſulę preſervativæ.

§.8. Sicque, & non alias per qooſcumque Judices, etiam Romanæ Eccleſiæ Cardinales; ſublata &c. Judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, perpetuum ſilentium ſuper litibus, & controverſiis alias per dict. Notarios contra quoſvis alios in dicti Sacri Palatii Apoſtolici Auditorio, aot alio Tribunali coram quovis Judice præmiſſorum occaſione quomodolibet ſuſcitatis imponendo, Motu ſimili Apoſtolica auctoritate tenore præſentium decernimus, & declaramus.

Clauſula ſublata.

§.9. Non obſtantibus præmiſſis, & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, & indultis, privilegiis ſupradictis Collegio, illiuſque ſingularibus perſonis quomodolibet conceſſis, necnon pię me.

Derogat contrariis.

Pii Papæ IV. etiam prædeceſſoris noſtri gratias Cameram prædictam concernentes in eadem Camera regiſtrari debere, diſponen., ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conciliaribus deſuper in genere, vel in ſpecie editis, etiam Motu proprio, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & quibuſcumque etiam quantumvis efficaciſſimis clauſulis, & decretis etiam irritantibus roboratis, & alias in contrarium prædictorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo, ad verbum, non autem per Clauſulas generales, idem importantes mentio, ſeu quævis exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter exexpreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat Motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus derogamus, ac derogatum eſſe volumus, & declaramus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Solam ſignaturam fidem facere ſtatuit.

Et quod ſingulorum officiorum hujuſmodi conceſſorum, & literarum tenores etiam veriores habeantur pro expreſſis, ſeu toto, vel in parte exprimi poſſint in literis, & de ipſius ſuppreſſione, reductione, annullatione, conceſſione, voluntate, indulto, declaratione, & derogatione, aliiſque præmiſſis ut ſupra, quæ hic pro ſufficienter, & ad partes repetitis habeantur, ut ſupra in literis, & cum Clauſula, *Ad perpetuam rei memoriam* latiſſime exten., & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum etiam denominationes, qualitates, nuncupationes, invocationes, aliorumque neceſſariorum major, & verior ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſit in literis. Volumus autem, quod ſola præſentis Motus proprii Signatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra, regula contraria, D. F. cæteriſque contrariis quibuſcumque, ut ſupra non obſtan., ſeu ſi videbitur per Breve noſtrum, ſeu Officium de Curia expediri poſſint.

Fiat E.

Dat. P. An. 2. die 23. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Decimo Kal. Novemb. Anno Secundo.

Anno a Nativitate D.N. JESU CHRISTI 1671. Inditione nona, die vero 31. menſis Octob. Pontificatus autem Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D.N. D.Clem. Divina Providentia Papæ X. anno ejus ſecundo, ſupradicta cedula Motus proprii Sanctiſs. affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis, ut moris eſt per me Jo: Antonium Bertarellum Apoſt. Curſ.

Joſeph Pizzardus Mag. Curſ.

LXXXII.

Confirmatio, & Renovatio Conſtitutionum a Summis Pontificibus editarum ſuper ſolutione Communium, Annatarum, & Quindenniorum, ac Indicatione unionum, cum revocatione Privilegiorum, ac Congregationis deputatione.

Similem confirmationem, & renovationem Conſtitutionum Pii, & Sixti V. habes in Conſtitut. Urbani, Alias *ubi multa circa materiam annotata videre poteris.*

CLEMENS EPISCOPUS *Adv. An. D. 1671.*

Motu proprio &c.

Cauſæ Conſtitutionis.

POſtquam nonnullæ a diverſis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris Cameræ Apoſtolicæ, & Collegium Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Cancellariæ Apoſtolicæ Officialium de Communibus, Annatis, & Quindenniis participantium indemnitati conſulere, imo illorum jura manutenere, necnon illorum damnis plerumque ex incuria illorum jurium exactorum provenire ſolitis obviare cupientibus ſuper ſolutione Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eiſdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione unionum Monaſteriorum, Prioratuum, aliorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum certis modo, & forma tunc expreſſis qualificatorum Conſtitutiones editæ emanaverant.

Eugenius IV. Quindennia non ſolventes de præterito abſolvit.

§.1. Fel. rec. Paulus Papa IV. prædeceſſor noſter ſingulas literas piæ mem. Eugenii PP. IV. etiam prædeceſſoris noſtri, nonnullas Congregationes Regulares a ſententiis, cenſuris, & pœnis, quibus ob non ſolutionem mediorum, ſeu integrorum fructuum primi anni Monaſteriorum, & Beneficiorum per ipſum Eugenium prædeceſſorem hujuſmodi, vel Sedem Apoſtolicam eorum Monaſteriis, Prioratibus, Eccleſiis, & Beneficiis, ſive locis catenus unitorum innodatæ erant per ſuas literas abſolvit, & quaſcumque obligationes per eas d. Cameræ propterea factas, ac medios, ſeu integros fructus hujuſmodi eis liberaliter remiſit, & de illis, ac aliis quibuſcumque, quæ prædictæ Cameræ eatenus ſolvere quomodolibet obligatæ erant, generalem quietantiam fecit concernentes pro eo quod per literas prædictas ſucceſſoribus ſuis Romanis Pontificibus, & per conſequens Collegio Cardinalium hujuſmodi, & Officialibus Romanæ Curiæ cauſam ab ipſis Romanis Pontificibus ſimiliter prædeceſſorum noſtrorum tamquam contra ordinationes, ſtatuta, decreta, & declarationem ſan. memor. Pauli, & Julii II. pariter prædeceſſorum noſtrorum, ac cauſa non cognita, & non vocatis, nec anditis, quorum intererat, emanatas, ad viam, & terminos juris reducens, & reductas eſſe decernens, Motu ſimili &c. omnes, & ſingulas uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & ſubmiſſiones de quibuſvis Monaſteriis, Prioratibus, Præpoſituris, Præpoſitatibus, Dignitatibus, Perſonatibus, Adminiſtrationibus, Officiis, & Beneficiis Eccleſiaſticis cum cura, & ſine cura ſæcularibus, & quorumvis Ordinum, ſeu Militiarum regularibus, quibuſcumque Collegiatis Eccleſiis,

Dict. Pontifex præjudicare non potuit, ſucceſſoribus Pont & Officialib. Curiæ.

Affertur ratio prout in rubr.

Digitized by Google

In futurum vult omnes ſub Pauli II. literis includi.

cleſiis, ſeu earum menſis Capitularibus, vel Collegiis, Univerſitatibus, & utriuſque ſexus Congregationibus, etiam ſæcularibus, necnon Domibus, Fabricis, Hoſpitalibus, & aliis piis locis, etiam illis a ſolutione hujuſmodi exemptionem habere præſumentibus, quæ ex eorum perpetuitate non vacant, per quoſcumque Pontifices prædeceſſores ſuos quocumque tempore etiam ante ſan. memor. Martinum Papam V. etiam prædeceſſorem ſuum, & ipſum Paulum IV. prædeceſſorem hujuſmodi ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis perpetuo factas, & de cætero per ſucceſſores ſuos Rumanos Pontifices ſimiliter perpetuo faciendas ſub literis Pauli II. prædeceſſoris hujuſmodi, includi, & comprehendi.

§. 2. Et propterea tam quaſcumque Congregationes, quam quoſvis alios, in quorum favorem uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & ſubmiſſiones hujuſmodi factæ fuerant, etiamſi ſe ſuperinde in Camera non obligaviſſent ad ſolutionem communium, & minutorum ſervitiorum, ac annatarum, & aliorum jurium prædictorum eiſdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione earumdem unionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & ſubmiſſionum ſingulis quindecim annis a die, quo illæ ſuum effectum ſortitæ fuiſſent, alias juxta tenorem literarum Julii III. prædeceſſoris hujuſmodi, faciendam teneri, & obligatos eſſe, & ad id, necnon ad ſe communibus, & minutis ſervitiis, ac Annatis, & aliis juribus prædictis de quindecim annis in quindecim annos realiter, & cum effectu ſolvendis in forma ſolita obligandum etiam per ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam privationis, & diſſolutionis unionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & ſubmiſſionum prædictarum in literis Pauli, Julii II., ac Juli III. prædeceſſorum hujuſmodi contentas, cogi, & compelli poſſe, necnon Monaſteria, Prioratus, Præpoſituras, Præpoſitatus, Dignitates, Perſonatus, Adminiſtrationes, & Officia, & Beneficia unita hujuſmodi, onus ſolutionis Communium, & minutorum ſervitiorum, ac Annatarum, & aliorum jurium prædictorum ſemper habuiſſe, & habere decrevit, & declaravit, mandans propterea bon. mem. Joannis Michaeli Sanctæ Mariæ Saraceno, & Virgilio Sancti Simeonis tituli de Spoleto nuncupatis Presbyteris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, tunc in humanis agentibus, ut omnes, & ſingulas cauſas coram eis inter Procuratorem Fiſcalem dictæ Cameræ, Officiales prædictos ex una, & quaſcumque Congregationes, ſeu alias perſonas ex altera partibus, ſuper ſolutione communium, & minutorum ſervitiorum, ac Annatarum, & aliorum jurium prædictorum, vel eorum occaſione pro tempore pendentes juxta ejus Conſtitutionis tenorem terminarent, & deciderent: quodque omnes, & ſinguli, in quorum favorem uniones, aliaque prædicta emanaſſent, infra terminum eis a dictis Joanne Michaele, & Virginio Cardinalibus præfigendum, omnia, ſingula Monaſteria, & alia beneficia Eccleſiaſtica unita hujuſmodi, una cum illorum fructuum annuo valore Joanni Michaeli, & Virgilio Cardinalibus prædictis notificaſſe, & intimaſſe debuiſſent, & ad id per ſententias, cenſuras, & pœnas in literis ejuſdem Pauli prædeceſſoris contentas cogi, & compelli poſſent, decrevit, ſtatuit, & ordinavit, irritanti decreto deſuper appoſito, & alias prout in dictis literis ſub dat. X. Kalend. Februarii Pontificatus ſui Anno Quarto plenius continetur.

Et Iulii III. literis comprehendi.

§. 3. Et ſucceſſive ſan. mem. Pius Papa V. etiam prædeceſſor noſter provide conſiderans, quod Annatarum, Communium, & aliorum jurium Cameræ Apoſtolicæ debitorum exactio in recognitionem univerſalis dominii introducta, eſſet antiquiſſima, & Quindenniorum uſus, & ſolutio ideo adinuenti fuerant, ne Cameræ prædictæ ex Monaſteriorum, aliorumque beneficiorum unionibus, quæ amplius vacare non ſperabantur, detrimentum aliquod induceretur, volens propterea prædictæ Cameræ, & eorumdem Cardinalium Collegio, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ Officialibus de Communibus, Annatis, & Quindenniis participautibus jura præſervare, illorumque indemnitati conſulere invigilans, Motu pari, &c. omnia, & ſingula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum, Eccleſiarumque Capitula, Congregationes, Univerſitates, Collegia, Hoſpitalia, ac Pia loca, & quoſvis alios, in quorum favorem tam ſæcularium, quam quorumvis Ordinum Regularium, & Monaſteria, Prioratus, Præpoſituræ, necnon dignitates, & alia quæcumque beneficia Eccleſiaſtica unita, annexa, & incorporata, ſeu applicata exiſterent, & illorum uniooes eis factæ reperirentur quantumcumque exempta, & privilegiata exiſterent, etiamſi ſuperinde in Camera Apoſtolica ſe non obligaſſent, dummodo Monaſteria, ſeu Beneficia ipſa poſſiderent, ad ſolutionem Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eiſdem Cameræ Collegio, & Officialibus ratione unionum, annexionum, ſeu applicationum prædictarum ſingulis quindecim annis a die, qua illæ ſuum ſortitæ fuiſſent effectum, faciendam teneri, & obligatos eſſe, & ad id per ſententias, cenſuras, & pœnas in ſingulis Pauli II., & aliorum prædeceſſorum ſuorum Summorum Pontificum literis contentas cogi, & compelli poſſe decrevit, & declaravit, mandans propterea bon. me. Hieronymo tunc Epiſcopo Maceraten. Cameræ Apoſtolicæ Clerico, Annatarumque Judici tunc exiſtenti, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum, omnia, & ſingula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Eccleſiarum Capitula, Collegia, necnon tam virorum, quam mulierum Sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares Congregationes, ſeu Collegia, & Pia loca hujuſmodi, eorumdemque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & ſingula Monaſteria, Prioratus, Præpoſituras, Præpoſitatus, Parochiales Eccleſias, & alia quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica, quæ ipſa Capitula, Congregationes, & alia loca prædicta poſſiderent, & quo titulo illa poſſediſſent, illorumque annexos valores ſub privationis, & aliis in literis in forma Motus proprii Pii V. prædeceſſoris hujuſmodi contentis, ſententiis, cenſuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneret, & requireret, prout in literis Pii V. prædictis hujuſmodi etiam plenius continetur.

Pius V.

§. 4. Et deinde etiam ſan. mem. Sixtus Papa V. etiam prædeceſſor noſter attendens, quod tantumdem detrimenti Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis ex unionibus, quæ ab Ordina-

Et Sixtus V. ſolutionem Quindenniorum fieri præcipiunt.

 dina-

dinariis locorum, & aliis fiebant, proveniebat, ac propterea æquum eſſe cenſuerat, quod in unionibus per Sedem Apoſtolicam factis locum obtineret, illud idem, & fortius in unionibus per ipſos Ordinarios factis, & faciendis obſervaretur, & licet in Conſtitutionibus, & literis prædeceſſorum ſuorum comprehendi videretur, tamen, ut cuivis diſputandi occaſio præcideretur, Motu pari, &c. ſtatuit, & declaravit, quod uniones, annexiones, incorporationes, ſubmiſſiones de quibuſcumque Beneficiis Eccleſiaſticis, tam ſæcularibus, quam regularibus, etiamſi Monaſteria Monialium, & Hoſpitalia fuiſſent, quæ tamen tempore ipſarum unionum Cura, Conventu, & Hoſpitalitate caruiſſent, & quorum ſingulorum, vel ſi plura Beneficia unicis literis comprehenſa eſſent, quorum quodlibet annuum valorem viginti quatuor ducatorum auri de Camera ſec. com. æſt. val. ann. num. exceſſiſſet, dummodo tamen omnium inſimul illum tranſcenderet, cuicumque Eccleſiæ, Monaſterio, Collegio, Domui, Societati, Congregationi, Ordini, Militiæ, Hoſpitali, Seminario, aut alteri loco Pio, tam per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos, necnon per Sedis Apoſtolicæ Legatos, Nuncios, & alios quoſcumque ſubdelegatos, aut alias quomodolibet Apoſtolica auctoritate, per quemcumque loci Ordinarium in qualibet mundi parte eatenus factæ, & in futurum faciendæ, etiamſi manualia, & de jure Patronatus Ducum, Marchionum, Baronum, Comitum, & aliorum Nobilium, & Illuſtrium Beneficia illa fuiſſent, ſub dictorum prædeceſſorum Conſtitutionibus, & Ordinationibus omnino comprehendi, & includi, & ab omnibus comprehenſas, & incluſas eſſe cenſeri voluit, & ad ſolutionem Quindenniorum teneri, & obligatos eſſe, & ad id cogi, & compelli poſſe declaravit, mandavitque bon. mem. Alexandro Glorierio, Cameræ Apoſtolicæ Clerico, & Annatarum tunc judici, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum, omnia, & ſingula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Eccleſiarum Capitula, & alia loca Pia prædicta moneret, & requireret, ac profiterentur medio juramento omnia, & ſingula Beneficia Eccleſiaſtica, quæ vigore ſimilium unionum quomodolibet poſſidebant, illorumque annuos valores juxta prædicti Sixti V. prædeceſſoris Conſtitutiones, cum facultate citandi, & inhibendi, & aliis in literis in forma Brevis ſub dat. 14. menſis Maji 1586. ſimiliter plenius continetur.

Quod confirmat Urban. VIII.

§. 5. Poſtremo fel. rec. Urbanus Papa VIII. etiam prædeceſſor noſter, cum ſicut acceperat, & ſicut ei etiam innotuerat, adeſſent quampluримæ uniones, & applicationes a dicto tempore citra factæ, quarum notitia a Camera, & Cancellaria Apoſtolica deſiderabatur, volens propterea tam Cameræ prædictæ, quam eorumdem Cardinalium Collegio, & Officialibus de Annatis participantibus conſulere; Motu ſimili quaſcumque tam ſub plumbo, quam in forma Brevis, & Motus proprii literas dictorum Pii V., & Sixti V. necnon quarumcumque aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum ſuorum, ſuper ſolutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium, tam ratione proviſionum, ſeu unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum per Sedem Apoſtolicam factarum, & faciendarum editas, confirmatas, & innovatas cum omnibus clauſulis, decretis, derogationibus, ac cenſuris, & pœnis in illis contentis, necnon omnia, & ſingula per quoſcumque Judices, Executores, & Commiſſarios in præmiſſis, & circa ea quomodolibet geſta, & executa, & inde legitime ſecuta quæcumque, quorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum illic inſerti eſſent pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habens, auctoritate Apoſtolica confirmavit, & approbavit, necnon illis opportunæ, & irrefragabilis firmitatis robur adjecit, omneſque, & ſingulos juris, & facti, ac alios defectus, ſi qui forſan interveniſſent, in eiſdem ſupplevit, atque illas, & illa quatenus opus eſſet innovavit, mandans propterea bon. mem. Magiſtro Hieronymo Raymundo dictæ Cameræ Clerico, cui antea piæ mem. Gregorio Papa XV. etiam prædeceſſore noſtro omnes, & ſingulæ cauſæ inter q. Gaſparem Rivaldum Cancellariæ Apoſtolicæ Generalem Subcollectorem ex una, & quaſcumque Congregationes, Capitula, Collegia, loca Pia, & quaſvis alias perſonas ex altera partibus ſuper ſolutione Annatarum, Communium, & aliorum jurium, Quindenniorum commiſſæ reperiebantur, & aliis in ejus locum per dictum Urbanum, vel ejus ſucceſſores ſubrogandis Judicibus, ut pro faciliori indagatione unionum, annexionum, incorporationum, ſeu applicationum prædictarum omnia, & ſingula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Prælatis, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & ſingula Monaſteria, Prioratus, Præpoſituras, Præpoſitatus, Parochiales Eccleſias, & alia quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi manualia, & de Jurepatronatus, ut præfertur, fuiſſent, quavis auctoritate Apoſtolica, ſeu ordinaria, aut ſubdelegata eis unita, & conceſſa, quæ ipſa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia loca Pia prædicta vigore unionum hujuſmodi poſſidebant, illorumque annuos valores ſub privationis, & aliis in literis dictorum Pii, & Sixti prædeceſſorum hujuſmodi contentis, ſententiis, cenſuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam monerent, & requirerent, cum poteſtate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hoſpitalia, & alia loca Pia prædicta, necnon Quindenniorum, & jurium debitores in literis ejuſdem Urbani prædeceſſoris comprehenſos etiam per edictum publicum, conſtito ſummarie de non tuto acceſſu, tam in dicta Curia, quam extra eam citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & aliis quibusvis, & quoties opus fuiſſet ſub cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, ſtatuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis beneficiorum unitorum, etiam ſimili edicto inhibendi, ipſoſque debitores ad indicandum Beneficia unita, & ſolvendum Quindennia decurſa, etiamſi ad id in Camera Apoſtolica non ſe obligaviſſent, conſtito tamen de ſortito effectu unionum, per ſimiles ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quam perſonalis appoſitionem, quoties opus fuiſſet per dictum Hieronymum, & illi ſubrogandas, ferendas, & promulgandas, necnon fructuum reddituum, & proventuum, Beneficiorum Eccleſiaſticorum, quæ ipſi debitores poſſidebant,

pro

pro quantitate eorum debiti, ſequeſtrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii brachii ſæcularis, cogendi, & compellendi, ac in præmiſſis omnibus, & ſingulis, etiam ſummarie, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura judicii, ſola facti veritate inſpecta, & alias more Camerali, procedendi, ac eos, qui ſententias, cenſuras, & pœnas prædictas, ut præmittitur incurrerant, iiſdem cenſuris, & pœnis prævia ſatisfactione abſolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmiſſis neceſſaria fuiſſent, ſeu quomodolibet opportuna, ac aliis in literis Apoſtolicis ejuſdem Urbani prædeceſſoris, ſub dat. Idibus Junii anni Domini 1624. Pontificatus ſui Anno Primo etiam plenius continetur.

§.6. Cum autem ſicut accepimus, exactiones jurium ratione Quindenniorum hujuſmodi decurſorum, & eorumdem Cardinalium Collegio debitorum ob Procuratorum dicti Collegii incuriam non ſine maximo illius damno, & præjudicio, non ſolum neglectæ fuerint, imo etiam diverſæ Regularium, & forſan ſæcularium perſonarum Congregationes, &c. ſub literis prædictis minime comprehendi contendant, & propterea, ac forſan aliis frivolis prætextibus, Communia, minuta ſervitia, Annatas, & alia jura Cameræ, & Collegio, ac Officialibus prædictis ratione unionum eiſdem Monaſteriis, Prioratibus, & aliis Beneficiis Eccleſiaſticis hactenus factarum debita, licet ſolutio hujuſmodi in recognitionem univerſalis Dominii introducta ſit antiquiſſima, ut præfertur, cenſuras, & pœnas in ſingulis literis prædictis contentas damnabiliter incurrendo in maximum animarum ſuarum periculum, & Cameræ, ac Collegii, Officialiumque prædictorum detrimentum, perſolvere recuſent; nos vero prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærendo, nolentes Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, cui diverſa impenſarum onera pro Eccleſiæ Romanæ ſtatu conſervando quotidie incumbunt, jura pro poſſe noſtro negligere, quinimo, tam illius, quam Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Cancellariæ Apoſtolicæ Officialium de Annatis participantium, indemnitatibus de cætero obviare, necnon illorum commodis, & utilitatibus conſulere, ac illorum jura illæſa, ut tenemur, ſervare volentes, Motu ſimili, omnia, & ſingula privilegia, immunitates, & exemptiones per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros quibuſvis Congregationibus, & quibuſvis aliis ratione ſolutionis Communium, Quindenniorum, aliorumque jurium prædictorum Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis faciendæ hactenus quomodolibet conceſſa revocantes, & annullantes, revocataque, & annullata ex nunc eſſe, & fore decernentes, quaſcunque, tam ſub plumbo, quam in forma Brevis, & Motus proprii literas eorumdem Paul. IV. & Pii, ac Sixti V., atque Urbani VIII., necnon quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum ſuper ſolutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium, tam ratione proviſionum, ſeu unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum per dictam Sedem factarum, & in poſterum faciendarum editas, confirmatas, & innovatas cum omnibus clauſulis, Decretis, derogationibus, ac cenſuris, & pœnis in illis inflictis, comminatis, & contentis, necnon omnia, & ſingula per quoſcumque Judices, Executores, & Commiſſarios in præmiſſis, & circa ea quomodolibet geſta, & executa, & inde legitime ſecuta quæcumque, quorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum hic inſerti eſſent, pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, necnon illis perpetuæ, & irrefragabilis firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, & quoſvis alios defectus, ſi qui deſuper forſan quomodolibet intervenerint in eiſdem ſupplemus, atque illas, & illa quatenus opus ſit innovamus, ac omnes, & ſingulas uniones de quibuſvis Monaſteriis, & aliis Beneficiis Eccleſiaſticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum Regularibus, quibuſcumq; Eccleſiis etiam Parochialibus, & utriuſque ſexus Congregationibus, tam ſæcularibus, quam Regularibus, & aliis Piis locis, nullis penitus excluſis, quæ ex eorum perpetuitate non vacant, per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & ante ipſum Martinum prædeceſſorem, & nos ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis perpetuo factas, & de cætero, tam per nos, quam ſucceſſores noſtros ſimiliter perpetuo faciendas ſub literis Pauli prædeceſſoris hujuſmodi comprehendi, & includi.

Confirmatio, & approbatio de qua in rubrica.

§.7. Ideoque quaſcumque Congregationes, quoſvis alios, in quorum favorem uniones hujuſmodi factæ fuerint, etiamſi ſe ſuperinde in Camera non obligaverint, ad ſolutionem Communium, & minutorum ſervitiorum, & Annatarum, aliorumque jurium prædictorum eiſdem Cameræ Collegio, & Officialibus ratione earumdem unionum, ut præfertur, faciendam teneri, & ad idem, necnon de Communiis, & aliis juribus prædictis ſolvendis, obligandum, etiam per ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam privationis, & diſſolutionis unionum hujuſmodi cogi, & compelli poſſe, omnia, & ſingula in contrarium diſpoſita tamquam nulla, & irrita revocantes, nulliuſque valoris, & momenti eſſe, & fore declarantes, Motu ſimili, &c. ſtatuimus, & decernimus: & inſuper .. de cætero in dubium revocari contingat utcumque per quæcumque loca Pia, tam ſæcularia, quam quorumvis Ordinum regularia Quindennia, & alia jura ratione penſionum perpetuarum hactenus per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos in favorem dictorum locorum Piorum, ſeu illorum fabricam ſuper quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodolibet qualificatorum fructibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis, ac etiam Canonicatuum, & præbendarum diſtributionibus quotidianis reſervatarum, & impoſterum per nos, & ſucceſſores noſtros reſervandarum, & locis Piis aſſignatarum, & aſſignandarum, ſummam tamen viginti quatuor ducatorum auri de Camera excedentium, Cameræ Apoſtolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis perſolvere debeant, & teneantur Motu pari, &c.

Congregationes omnes ad hujuſmodi ſolutionem teneri ſtatuit.

§.8. Ad quodlibet dubium e medio tollendum, & pro majori dilucidatione, litiumque remotiori occaſione, quaſcumque Congregationes, Parochialia, cæteraque prædicta loca Pia, in

Et compelli poſſe declarat

in quorum favorem ſimiles penſiones perpetuo, ut præfertur reſervatæ fuerint, & in poſterum reſervari contigerit, etiamſi ſe perinde in Camera non obligaverint, ad ſolutionem Quindenniorum, aliorumque jurium ratione penſionum perpetuarum hujuſmodi, licet a quibuſcumque oneribus ordinariis, & extraordinariis impoſitis, & in futurum imponendis liberarum, immunium, & exemptarum, eiſdem Cameræ, Collegio, & Officialibus faciendam teneri, & obligata exiſtere, & ad idem per ſupradictas pœnas, etiam privationis, caſſationis, extinctionis, & annullationis ſimilium penſionum cogi, & compelli poſſe declaramus.

Executorem deputat.

§.9. Necnon in ſecuriorem, & faciliorem omnium, & ſingulorum prædictorum executionem, Dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Annatarum Judici, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum, omnia, & ſingula quarumlibet Eccleſiarum Capitula, Congregationes, Collegia, aliaque loca prædicta moneat, ut profiteantur medio juramento omnia, & ſingula Beneficia Eccleſiaſtica, quæ vigore ſimilium unionum, & penſiones perpetuas hujuſmodi quomodolibet poſſident, ac percipiunt, illorumque annuos valores juxta prædictorum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones cum facultate citandi, & inhibendi, alia Cameræ Collegio, & Officialibus prædictis proficua, & neceſſaria faciendi mandamus, ut pro faciliori indagatione unionum hujuſmodi omnia, & ſingula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Superiores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & ſingula Monaſteria, & quæcumque alia beneficia Eccleſiaſtica quomodolibet eis unita, & conceſſa, & penſiones perpetuas illis reſervatas, & aſſignatas, quæ, & quas ipſa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia loca pia prædicta vigore uoionum hujuſmodi poſſident, & percipiunt reſpective, illorumque, & illarum valores annuos ſub privationis, & aliis in ſupradictis literis contentis ſententiis, cenſuris, & pœnis in dicta Curia, & extra eam moneat, & requirat, cum poteſtate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, ac Parochialia, & alia loca pia, necnon Quindenniorum, & jurium debitores etiam per Edictum publicum, conſtito ſummarie de non tuto acceſſu, tam in dicta Curia, quam extra eam, citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & quibuſvis aliis, & quoties opus fuerit ſub cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ac pecuniariis ejus arbitrio ferendis, ſtatoendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis Beneficiorum unitorum, & extinctionis, & annullationis penſionum reſervatarum hujuſmodi, etiam ſimili edicto inhibendi, ipſoſque debitores ad indicandum Beneficia unita, ac penſiones reſervatas hujuſmodi, & ſolvendum quindennia decurſa, etiamſi in Camera prædicta non ſe obligaverint, conſtito tamen de ſortito effectu unionum, & penſionum hujuſmodi reſervationum per ſimiles ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quam perſonalis appoſitionem, quoties opus fuerit per dictum Judicem, & illi ſubrogandos, ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, reddituom, & proventuum beneficiorum Eccleſiaſticorum, & penſionum hujuſmodi, quæ ipſi debitores poſſident, & percipiunt pro quantitate eorum debiti, ſequeſtrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii brachii Sæcularis cogendi, & compellendi ac in præmiſſis omnibus, & ſingulis, etiam ſummarie, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura judicii, ſola facti veritate inſpecta, & alias more Camerali procedendi, ac eos, qui ſententias, cenſuras, & pœnas prædictas, ut præfertur incurrent, iiſdem cenſuris, & pœnis, prævia ſatisfactione, abſolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmiſſis fuerint quomodolibet opportuna.

Congregatione pro Quindenniorum exactione instituit.

§.10. Necnon ut dilecti filii noſtri moderni, & pro tempore exiſtentes S.R.E. Cardinales, qui illius honorabilia membra, & de negotiis in Conſiſtoriis noſtris tractari ſolitis, apprime informati exiſtunt, quoſque in partem Apoſtolicæ ſolicitudinis evocavit Altiſſimus, ſtatum illorum juxta Cardinalatus ſublimitatem decentius tenere, & expenſarum onera, quæ eos jugiter de neceſſitate ſubire oportet, facilius perferre valeaot, particularem Congregationem, in qua præ cæteris dilecti filii noſtri Petrus tit. S. Marci Otthobonus, & Carolus tit. S. Priſcæ Pius, ac Carolus tit. S. Euſebii Gualterius, necnon Gaſpar tit. S. Pudentianæ de Carpineo, atque Angelus S. Angeli io foro Piſcium Diaconus Celſus reſpective nuncupati etiam S. R. E. Cardinales, & pro tempore exiſtentes Sacri Collegii Camerarii, illorumque immediati ſucceſſores, ac Annatarum Judex Cameræ Apoſtolicæ Clericus, necnon etiam d. Collegii Secretarius, pro tempore exiſtentes d. Congregationem conſtituentes, aliique per Nos, & ſucceſſores noſtros in locum illorum ſubrogandi intereſſe poſſint, & valeant, pro exactione Qoindenniorum omnium, & ſingulorum Beneficiorum, ut præfertur unitorum, & in libris Cameræ prædictæ taxatorum, & penſionum perpetuarum reſervatarum hujuſmodi per quaſcunque Congregationes. & alia loca pia hujuſmodi debitorum, facienda, motu ſimili &c. conſtituimus, & deputamus.

Eique privilegia elargitur.

§.11. Necnon eidem Congregationi omnia, & ſingula privilegia, indulta, & facultates hactenus Annatarum Judici Apoſtolica auctoritate conceſſa, etiam cum auctoritate, & poteſtate, prævia tamen avocatione cujuslibet cauſæ, ſeu cauſarum coram quocumque Judice ſoper præmiſſis vertentis, ſeu vertentium dictas, & alias ſolutiones Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium prædictorum concernentes, introductas, & impoſterum introducendas cauſas, juxta literarum prædictarum formam, & diſpoſitionem, etiam cum facultate requirendi votum Sacræ Rotæ Auditorii, in cauſis tamen eidem Congregationi beneviſis dumtaxat, cauſas, etiam ſi ſuper juribus competentibus Collegio, ona, vel plures latæ fuerint ſententiæ dicto Collegio non audito, audiendi, decidendi, cognoſcendi, ſineque debito terminandi; necnoo quaſcumque Congregationes, aliaque loca pia hujuſmodi, in quorum favorem Monaſteria, & alia Beneficia unita, ac penſiones perpetuæ hujuſmodi reſervatæ foerint ad inſtantiam dictæ Congregationis, ad librorum computorum exhibitionem, appellatione, recurſu, & reclamatione penitus commotis, repellendi facultatem motu pari &c. concedimus, & communicamus, etiam cum poteſtate dd. Capitula,

Digitized by Google

pitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hoſpitalia, & alia loca prædicta, necnon eorumdem quindenniorum, & jurium debitores in præſentibus noſtris literis comprehenſis etiam per Edictum publicum, conſtito ſummarie de non tuto acceſſu, tam in dicta Curia, quam extra eam citandi, monendi, & requirendi ab eis, & aliis quibuſvis, & quoties opus fuerit ſub cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, ſtatuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis Beneficiorum unitorum, caſſationis penſionum prædictarum etiam ſimili edicto inhibendi, ipſoſque debitores ad indicandum beneficia unita, & penſiones aſſignatas hujuſmodi, & ſolvendum quindeonia decurſa, etiamſi ad id in Camera Apoſtolica non ſe obligaverint, conſtito tameo de ſortito effectu unionum, per ſimiles ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quam perſonalis appoſitionem per eos, & in eorum loco ſubrogandos quoties opus fuerit ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, reddituum, & proventuum Beneficiorum Eccleſiaſticorum, quæ ipſi debitores poſſidebunt, pro quantitate eorum debiti, ſequeſtrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii Brachii ſæcularis cogendi, & compellendi, ac in præmiſſis omnibus, & ſingulis, etiam ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura Judicii ſola facti veritate inſpecta, & alias more Camerali procedendi, & eos qui ſententias, cenſuras, & pœnas, ut præfertur incurrerint, ab eiſdem cenſuris, & pœnis, prævia ſatisfactione, abſolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, decidendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmiſſis neceſſaria fuerint, ſeu quomodolibet opportuna.

Clauſulas præſervativas apponit.

§.12. Præſentes quoque, & deſuper coſiciendas literas, etiam ex eo, quod Superiores Congregationum, & Monaſteriorum, & cæteri quicunque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, præmiſſis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut iovaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quovis alio defectu, etiam quantumvis magno, & inexcogitato, ac ſubſtantiali, ſive etiam ex eo quod in præmiſſis, ſeu eorum aliquo, ſolemnitates, & quævis alia reſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam io corpore juris clauſa, ſeu occaſione, vel cauſa etiam quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra hujuſmodi, & aliis ſuperius expreſſis relatis in literis ullibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, io jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illos reſtitutionis in integrum, aperitioois oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quo;nodolibet conceſſo, aut impetrato uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas perpetuo, validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit inviolabiliter obſervari.

Nec aliter judicari poſſe decernit.

§.13. Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Nuncios, & alios quavis auctoritate, & poteſtate fungentes in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet in quocumque judicio, & in quavis inſtantia aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritumque &c. Motu pari &c. decernimus.

Contrariis derogat.

§.14. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, necnon etiam in Synodalibus Conciliis, editis, & edendis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon etiam quatenus opus ſit Congregationum, & Monaſteriorum, & quorumvis aliorum locorum piorum ſtatutis, etiam juramento &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, &c. ſub qoibuſcumque tenoribus, & formis etiam Motu ſimili &c., & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis innovatis. Quibus omnibus &c. etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervaoda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe Motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Papæ ſubſcriptio.

§.15. Et quod dd. literarum, & inde ſecutorum quorumcumque tenores etiam veriores, ac Dat. earumdem, necnon litis, & cauſæ ſi quæ ſint ſtat., & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & collitigantium ſingulorum, Monaſteriorum, & Congregationum, & aliorum locorum Piorum unitorum hujuſmodi denominationes, & qualitates habeantur pro expreſſis, ſeu in toto, vel in parte exprimi poſſint, & de perpetuis, confirmatione, approbatiooe, roboris adjectione, defectuum ſuppletione, invocatione, ſtatuto, decreto, mandato, declaratione, deputatione, conſtitutione, conceſſione, communicatione, derogatione, & aliis præmiſſis, ut ſupra latiſſime exten., & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum, etiam denominationum, nuncupationum, invocationum, aliorumque neceſſariorum major, & verior ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſint in literis in forma gratioſa, cum clauſula perpetua, & ad perpetuam rei memoriam, etiam per officium

Præſentibus robur addit.

Digitized by Google

ficium Contradictarum, aut alias per Cancellariam, aut de Curia ut vocant, ſeu per viam ſecretam, abſque aliquo alio ſigno, ſeu contraſigno expedien., & relaxan., ſeu ſi videbitur ſola præſentis Motus proprii Signatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obſtante.

Tranſumptorum fides.

§.16. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis manu Datarii noſtri ſubſcriptis, & etiam impreſſis fides adhibeatur.

Fiat E.

Dat. P. A. 2. die 26. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Septimo Kalendas Novembris anno Secundo.

Publicatio.

Anno a Nativitate D.N. JESU Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo primo die vero 21. Menſis Novembris, Indictione nona, Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D.N.D. Clementis Divina Providentia Papæ X. Anno ejus Secundo, ſupradicta Confirmatio, & Renovatio Conſtitutionum affixa, & publicata fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Carolum Franceſchinum Apoſt. Curſ.

Jo: Antonius Bertarellus pro Mag. Curſ.

LXXXIII.

Die 6. Nov. 1671. An. 2.

Statutum pro Civitate Avenionen. circa ætatem, & qualitates requiſitas in Judicibus Curiæ Ordinariæ S. Petri, & quod Avenionenſes trahi nequeant ad Romanam Curiam niſi in Cauſis ſcutorum mille in ſorte, & ſcutorum centum in annuo redditu exceden., cum confirmatione Privilegiorum Univerſitatis dictæ Civitatis, ac ordinatione, ut fundationes ſeptem Collegiorum juxta primævam Inſtitutionem ſerventur, & aliis circa nominationem ad officia dictæ Civitatis, cum confirmatione Brevium Urbani VIII., cum præter Legatos, Vice-Legatos, Archiepiſcopum, & Præfectos Armorum dictæ Civitatis nemo ſit immunis ab impoſitionibus, quæ in ingreſſu Civitatis prædictæ ſolvuntur.

Nunc primùm impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Conſtantis fidei, & ſinceræ devotionis, affectus, quem dilecti filii Communitas, & homines Civitatis noſtræ Avenionen. erga Nos, & Romanam Eccleſiam gerere comprobantur, Nos adducit, ut eorum commodis paterna benignitate libenter conſulamus. Itaque ſpecialem eidem Communitati, & hominibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, ut Judices Curiæ Ordinariæ *S. Petri* nuncupatæ dictæ Civitatis, qui annuales ſunt, in ea ætate conſtituti, illiſque qualitatibus præditi eſſe debeant, quas ſtatuta ejuſdem Civitatis requirunt, itaut junior quidem ſaltem vigintiquinque annorum ætatem, & tres annos practicæ, ſive uſus forenſis compleverit, ſenior vero ſaltem ſit quadragenarius; nec his per Vice-Legatos in dicta Civitate pro tempore exiſtentes ullo modo derogari poſſit, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Abſolutio à Cenſuris.

Preces Communitatis, & hominum Civitatis Aven.

Qualitates, quas habere debent Judices Curiæ Ordinariæ S. Petri.

Vice-legatus pro tempore ſtatutis d. Civitatis derogare nequit.

§.1. Porro ut indemnitati Partium litigantium ne expenſis ſupra modum graventur, conſulamus, Cives, & Incolas dictæ Civitatis juxta privilegia Apoſtolica eis conceſſa ad Romanam Curiam ex quacumque Cauſa, & ſub quovis prætextu in prima inſtantia trahi minime poſſe, niſi Partes ſe extra eamdem Civitatem conveniri poſſe obligaverint, nec in eorum Cauſis ad eamdem Romanam Curiam appellari, vel recurri poſſe, vel debere, niſi Cauſæ ipſæ ſummam mille ſcutorum monetæ Romanæ, vel redditum annuum centum ſcutorum parum exceſſerint, auctoritate, & tenore prædictis pariter ordinamus, atque ita inviolabiliter obſervari mandamus.

Cauſæ trahi nequeunt ad Urbem niſi ſummã 1000. ſc. mon. Romanę, aut redditum annuũ ſc. 100. parum exceſſerint.

§.2. Præterea Privilegia, gratias, & Indulta quæcumque, Univerſitati ſtudii generalis Civitatis Avenionen. præfatæ, ejuſque Rectoribus, Scholaribus, & Perſonis quibuslibet a quibuſvis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris conceſſa, dummodo tamen ſint in uſu, nec ſint revocata, aut ſub aliqua revocatione comprehenſa, neque Concilii Tridentini decretis, aut poſterioribus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis adverſentur, dicta auctoritate harum ſerie confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmat Privilegia, & Indulta Univerſitatis Studii Generalis prout in rub.

§.3. Volentes, ut fundationes ſeptem Collegiorum ejuſdem Civitatis juxta primam eorum inſtitutionem accurate ſerventur. De Capitaneatus autem Portarum, aliiſque officiis dictæ Civitatis per reſignationem, vel obitum, aut alias quomodolibet nunc, & pro tempore vacantibus, ad quæ nominatio, ſeu præſentatio Perſonarum idonearum eidem Civitati juxta privilegia ei deſuper conceſſa, ſeu alias legitime competere dignoſcitur, ita de cætero diſponi volumus, ut nominatio quidem, ſeu præſentatio officialium ad dilectos filios Conſilium dictæ Civitatis, admiſſio vero, ſeu inſtitutio ad dilectum filium noſtrum Palutium Baſilicæ Sanctorum duodecim Apoſtolorum S.R.E. Presbyterum Cardinalem Alterium nuncupatum modernum, & pro tempore exiſtentem noſtrum, & Apoſtolicæ Sedis in Civitate præfata, & Comitatu noſtro Venayſino de Latere Legatum reſpective ſpectent: Et proinde ſic pro tempore nominatos, ſeu præſentatos, & in ſpecie dilectum filium cognominatum Robert, qui ad officium Capitaneatus Portæ Sancti Michaelis dictæ Civitatis de præſenti vacans per Conſilium prædictum nominatus, ſeu præſentatus reperitur, ſi idonei fuerint, ad officia hujuſmodi admitti, ſeu in illis inſtitui, ſolitaſque proviſionum literas ad eorum favorem reſpective expediri mandamus.

Fundationes Septem Collegiorum ſerventur juxta primam eorũ inſtitutionem.

Nominatio, ſeu præſentatio ad Officia pertineat ad Conſilium d. Civitatis, admiſſio autem, ſeu inſtitutio ad Cardinalẽ Legatum pro tempore.

§.4. Poſtremo fel. rec. Urbani PP. VIII. prędeceſſoris noſtri anno 1643. expeditas, aliaſque Romanorum Pontificum prædeceſſorum pariter noſtrorum in ſimili forma Brevis literas a rec.

mem.

Confirmat literas Urbani VIII. & Alexand. VII., quod præter Legatos, Vicelegatos, & Archiepiſcopos nemo ſit immunis ab impoſitionibus, quę in ingreſſu d. Civitatis ſolvũtur.

Digitized by Google

mem. Alexandro PP. VIII. etiam prædeceſſore noſtro per Chirographum die 19. Februarii 1663. emanatum confirmatas quoad illum articulum, quo diſponitur, quod in dicta Civitate præter Legatos, Vice-Legatos, & Archiepiſcopos Avenionen., ac Præfectos Generales Armorum ibidem pro tempore exiſtentes, nemo ab oneribus, & cujuſvis generis impoſitionibus, quæ in ingreſſu dictæ Civitatis ſolvuntur, immunis, ſeu exemptus exiſtat, auctoritate præfata, earumdem tenore præſentium confirmamus pariter, & approbamus.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque, & non alias in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, eorumque Vice-Legatos, necnon Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Præſidentes Clericos, alioſque Officiales, & Miniſtros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dictæ Civitatis, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. die 6. Nov. 1671.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Novembris 1671. Pontificatus noſtri anno Secundo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium in lib. menſis Novembr. par. 2. fol. 80.

LXXXIV.

Edit. An. D. 1671.

Confirmatio Decreti Diffinitorii Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de obſervantia Recollectorum, pro electione Præfectarum, & Prioriſſarum Monialium, per Provinciam Germano Belgicarum, & annexas.

CLEMENS PAPA X.

Nunc primum impreſ.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Kelleri Commiſſarius Generalis Provinciarum Germano-Belgicarum, & annexarum Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Recollectorum nuncupatorum, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis Valliſoleti noviſſime celebrati, Diffinitorium Generale decretum edidit tenoris, qui ſequitur videlicet.

Tenor Decreti pro Electione Præfectarum, & Prioriſſarum in omnibus Monaſteriis Clariſſarum, Urbaniſtarũ, & Collectaneæ &c. per Provinciam Germano-Belgicam, & annexas.

§.1. Præcipit Diffinitorium Generale, quod juxta Conſtitutiones Generales, & praxim Religionis, Miniſtri Provinciales Nationis Germano-Belgicæ dent liberam electionem Præfectarum, Prioriſſarum, vel quocumque nomine nuncupatarum in omnibus Monialium Monaſteriis, idque ſingulis trienniis, quod decretum Conſtitutionibus fel. rec. Leonis X., Sixti V., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, necnon literis recol. mem. Clementis Papæ IX. Prædeceſſoris pariter noſtri in ſimili forma Brevis die 20. Martii 1688. expediri conforme eſt, eique inſuper acceſſit decretum, ſeu mandatum Venerabilis Fratris noſtri Franciſci Epiſcopi Oſtienſis S. R. E. Cardinalis Barberini nuncupati dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris ſub infraſcripto tenore videlicet.

Tenor alterius Decreti Card. Protectoris Ordin. Fr. Minor.

§.2. Attentis narratis, prævia revocatione ſuppreſſoriæ alias a nobis obtentæ, ſervari Conſtitutiones, & ſtatuta Ordinis, & Sac. Congregationis Decreta, atque ad eorum præſcriptum procedi ad electionem Abbatiſſæ, aliarumque Præfectarum etiam decernimus, & mandamus, in contrarium non obſtantibus quibuſcumque. In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apoſtolicæ hac die 30. Aprilis 1671. Fr. Cardinalis Barberinus Protector, & infra Joannes Baptiſta de Palagio Auditor.

§.3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ut præinſerta Decreta in tota natione exactius ſerventur, & inviolabiliter ab omnibus obſerventur, & ne ullæ poſtmodum contentiones oriri poſſint, ſed decreta ipſa in omnibus Monialium, tam Clariſſarum, Urbaniſtarum, & Collectanarum, quam quovis alio nomine nuncupatarum Monaſterii Nationis præfatæ exactiſſime ad uſum deducantur, prædictus Ludovicus Commiſſarius Generalis eadem Decreta Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, ac Miniſtris Provincialibus, & cunctis Monialibus præfatis, ut in omnibus dictæ Nationis Conventibus, ſeu Monaſteriis, Decretis hujuſmodi ſe conforment, illaque executioni mandent ſub pœnis arbitrio noſtro, ſeu Congregationis Venerabilium Fratr. noſtrorum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ infligendis, præcipi, utque illi ſoli, & non alii electionibus interſint, qui de more, & juxta uſum, & gratiam Nationis præfatæ intereſſe conſueverunt, ne ullæ inſolitæ poſtmodum novitates cum notabili turbatione regiminis introduci, aut attentari poſſint, mandari, perpetuumque quibuſcumque contradicentibus ſilentium imponi ſummopere deſiderent.

Præter Pt Commiſſarii Generalis d. Ordin. ut dd. Electionibus Miniſtri Provinciales aut alii juxta intereſſe ſoliti valeant intereſſe.

Abſolutio a Cenſuris.

§.4. Nos ipſum Ludovicum Commiſſarium Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui dilectum filium Commiſſarium Curiæ Ordinis præfati audiverunt conſilio, attentis narratis, enarrata Decreta Franciſci Epiſcopi Cardinalis, & Protectoris, ac Diffinitorii Generalis præfatorum, ut ſupra petitur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congr. Cardinalium.

Confirmatio dd. Decretorum ſalva tamen auctoritate S. Congreg. Epiſcopor., & Regul.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantia tollit.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, Nationis, ac Provinciarum, & Monaſteriorum, ſeu Conventuum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis,

Eiſque derogat.

§.7. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. 24. Novemb. 1671.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 24. Novembris 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

LXXXV.

Quod de cætero omnes, & ſinguli Diffinitores perpetui Provinciarum Fratrum Minorum Conventualium Sancti Franciſci poſt finitum Lecturæ, Prædicationis, vel Magiſterii Novitiorum, aut Inquiſitoratus tempus Exprovincialium præeminentiis fruantur, ac ſi Provincialatus munere functi, & alia circa præcedentiam inter eos declarat.

Vide ad præſentem materiam Conſtit. Inſcrutabili *ab Alexandro VII. editam.*

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

EX injuncto Nobis divinitus paſtoralis ſolicitudinis munere ſingularum merita æqua lance perpendentes, illorum, qui in Eccleſiæ, & Religionis obſequium operam, ſtudiumque ſuum laudabiliter conferunt, honorificentiæ libenter conſulimus, ſicut rationi conſentaneum eſſe arbitramur in Domino.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Magnus a Cantu Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum, quod in eodem Ordine reperiuntur Diffinitores perpetui, qui Patres Provinciæ vocari ſolent in quinque ſpecies diſtincti, nempe aliqui propter geſtum in propria, vel aliena Provincia Provincialatus officium, alii quia Lecturam duodecim annorum ſpatio in Regentiis, inter quas ſunt quæ primæ Claſſis vocantur, & Collegiis, vel Univerſitatibus Studii generalis exercuerint, alii ex eo quod verbum Dei eodem temporis ſpatio in pulpitis, ſeu Eccleſiis per decreta dicti Ordinis præſcriptis prædicaverint, alii quia cum in ſacra Theologia Magiſtri eſſent, per annos duodecim Magiſtri Novitiorum munere functi ſint, & reliqui ex decreto fel. record. Alexandri Papæ VII. prædeceſſoris noſtri, qui pariter Magiſterii in ſacra Theologia gradu decorati per duodecim annorum decurſum, Inquiſitores hæreticæ pravitatis fuerint, ſeu partim Lecturam, ut ſupra, & partim Inquiſitionis officium exercuerint. Inter præfatos autem Diffinitores perpetuos, ſive Patres Provinciæ ea eſt differentia, quod qui propter geſtum Provincialatum tales ſunt, tametſi juvenes, cæteros Diffinitores perpetuos, ſeu Patres Provinciæ hujuſmodi antea longe inſtitutos præcedant; Hac vero differentia a dilectis pariter filiis Miniſtro Generali, ac Diffinitoribus Generalibus perpetuis, & Aſſiſtentibus dicti Ordinis mature conſiderata, ſimulque perpenſis laboribus eorum, qui legunt, prædicant, Novitiorum inſtitutioni præſunt, & Tribunali Officii Inquiſitionis hæreticæ pravitatis inſerviunt, qui plerumque non proveluntur ad Provincialatum, ad quem ut plurimum promoventur eorum diſcipuli, aut alii, meritis, & qualitate inferiores, qui ſubinde eos præcedunt non ſine eorum verecundia, & aliorum admiratione; ipſi Miniſter Generalis, ac Diffinitores Generales, & Aſſiſtentes re cum dilecto filio noſtro Giberto S.R.E. Cardinali Borromæo nuncupato Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectore communicata, illoque aſſentiente cenſuerunt rem omnem ex noſtra, & hujus Sanctæ Sedis providentia ad æqualitatem fore redigendam, ne Fratres ejuſdem Ordinis ad ſtudioſos labores reddantur ſegniores, ſed ad illos potius in Eccleſiæ obſequium, & dicti Ordinis decorem alacriter ſuſcipiendos, atque peragendos animentur. Quare dictus Ludovicus Procurator Generalis eorumdem Miniſtri Generalis, ac Diffinitorum Generalium, & Aſſiſtentium nomine, Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Indulget ut in textu.

§.2. Nos igitur ipſos Miniſtrum Generalem, ac Diffinitores Generales, & Aſſiſtentes, necnon

non Ludovicum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, & pœnis a jure, vel ab homine quivis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut de cætero omnes, & ſinguli Diffinitores perpetui Provinciarum dicti Ordinis modo, & forma præfatis poſt finitum Lecturæ, ſeu Prædicationis, vel Magiſterii Novitiorum, aut Inquiſitoratus tempus per Conſtitutionem ejuſdem Ordinis, ſeu præfatum Alexandri prædeceſſoris decretum reſpective præſcriptum, ab exiſtente pro tempore Miniſtro Generali Ordinis hujuſmodi per patentes ejus literas, cæteroqui canonice hactenus inſtituti, & in futurum inſtituendi, illico Exprovincialium præeminentiis, prærogativis, & præcedentiis fruantur, potiantur, & gaudeant in omnibus, & per omnia, ac ſine ulla prorſus differentia, ac ſi Provincialatus munere functi fuiſſent, atque ita inter eos, & Exprovinciales præfatos ſervetur æqualitas, quoad Ordinem præcedentiæ ſola prioritas, ſive antianitas Diffinitoriatus, & Paternitatis Provinciæ attendatur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia, pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari.

Nec aliter judicari poſſe decernit.

§.4. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis. & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. Ann. die 1. Dec.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 1. Decembris 1671. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXXVI.

Extenſio Indulgentiæ conceſſæ Eccleſiis Fratrum, & Monialium Excalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ad omnes ejuſdem Ordinis Calceatorum, ubique etiam in futurum exiſtentes in die Feſto S. Petri de Nolaſco.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edit. An. D. 1671.

ALias Nos omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum Excalceatorum, & Monialium Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum tam eatenus erectis, quam impoſterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus die feſto ejuſdem Ordinis Fundatoris, a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis feſti hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaviſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudiſſent, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer conceſſimus.

Indulgentia plenaria viſitantibus Eccleſias fratrũ, Monialium Excalceatorum Ord. B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum in die feſto Sancti Petri de Nolaſco.

§.1. Et alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 28. Auguſti 1670. expeditis literis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluimus, & quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto habemus, uberius continetur.

Eam perpetuo duraturam deinde voluit.

§.2. Nunc autem ſupplicationibus dilecti Filii Mathiæ de Cardona Vicarii, & Procuratoris Generalis totius Ordinis prædicti nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, conceſſionem plenariæ Indulgentiæ, & peccatorum remiſſionis viſitantibus Eccleſias ſupradictas a Nobis factam, ut præfertur, ad omnes, & ſingulas Eccleſias Fratrum Calceatorum Ordinis prædicti tam hactenus erectas, quam impoſterum quandocumque erigendas, & ubicumque locorum exiſtentes, ita ut omnes, & ſinguli utriuſque ſexus Chriſtifideles vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra communione refecti, qui aliquam ex his Eccleſiis die feſto ejuſdem S. Petri Nolaſchi, a primis Veſperis, uſque ad occaſum Solis feſti hujuſmodi annis ſingulis pariter viſitaverint, & ibidem ſicut præmittitur, oraverint, eandem plenariam peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conſequantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus, & ampliamus. Præſentibus itidem perpetuis futuris temporibus valituris.

Preces Vicarii, & Procuratoris Generalis totius d. Ord.

D. Indulgentiam extendit ad omnes Eccleſias erectas, & erigendas Fratrũ Calceatorum præfati Ordinis.

§.3. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fidez tranſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Decembris 1671. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

Edit. 5. Dec. 1671.

LXXXVII.

Exemptio nonnullorum familiarium ſuorum a ſpolio.

Simile privilegium inter alia conceſſit Dapiferis S. R. E. Cardinalium Clemens IX., & hic idem Pont. Conſt.7. Nos volentes.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex gratiarum Diſpenſator, ſuos, & Apoſtolicæ Sedis devotos, & fideles, præſertim illos, qui ei, & Sedi præfatæ grata familiaritatis obſequia jugiter impendunt, ſpecialis benevolentiæ favoribus complecti ſolet, prout perſonarum qualitatibus debite penſatis, cenſet rationi, & æquitati eſſe conſentaneum.

Motiva.

§.1. Hinc eſt, quod Nos quorumdam familiarium noſtrorum, quorum nomina infra ſunt expreſſa, indemnitati quantum cum Domino poſſumus conſulere, illoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam præter, & ultra quaſcumque alias ſimiles, vel diſſimiles generales, vel ſpeciales gratias, facultates, exemptiones, indulta, & privilegia eiſdem familiaribus infra nominatis, hactenus a nobis, vel Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris conceſſas, & conceſſa, & imposterum, etiam a nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis pariter Pontificibus concedendas, & concedenda, quas omnes, & ſingulas, ac omnia, & ſingula perinde ac ſi illarum, & illorum omnium tenores præſentibus expreſſi, ac de verbo ad verbum inſerti forent, in ſuo robore, & firmitate remanere, & eſſe, nec per illas, aut illa eiſdem præſentibus, vel per præſentes illis in aliquo præjudicari, vel eas, ſeu ea invicem confundi, ſeu impediri, ſed etiam cumulative procedendo, unam, ſeu unum per aliam, ſeu aliud coadjuvari, & ſuppleri poſſe, & debere decernimus, & declaramus, eiſdem familiaribus noſtris infra nominatis, & eorum cuilibet, quod eorum, & cujuslibet eorum hæredes, donatarii, legatarii, & ſucceſſores tam ex teſtamento, ſeu alia diſpoſitione, quam ab inteſtato ratione ſanguinis, eis, & cuilibet eorum ſuccedentes, ſive alii ab eis, & eorum quolibet, eorumque, & cujuslibet eorum hæredibus, donatariis, legatariis, & ſucceſſoribus hujuſmodi cauſam quomodolibet habentes quicumque per Camerarium noſtrum pro tempore exiſtentem, Theſaurarium generalem, aut Commiſſarium, vel ſpoliorum, juriumque Cameræ Apoſtolicæ debitorum Collectores, & Subcollectores, ſive alios quoſcumque Officiales, & Miniſtros ipſius Cameræ, ſeu quoſcumque alios, tam ratione quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodolibet nuncupatorum, & qualitercumque qualificatorum, etiam perſonalem reſidentiam requirentium, per eos hactenus obtentorum, & in poſterum obtinendorum, cujuſcumque valoris, & annui redditus, etiam maximi, exceſſivi, & inexcogitabilis exiſtant, quam etiam ratione quarumcumque penſionum annuarum ſuper quibuſvis fructibus, redditibus, & proventibus Eccleſiaſticis Apoſtolica auctoritate eis hactenus reſervatarum, ſeu in eos ſimili auctoritate translatarum, ac de cætero eadem auctoritate eis reſervandarum, aut in eos transferendarum, ad quamcumque ſummam, etiam maximam, & inexcogitabilem aſcendant, nullo unquam tempore ſuper rebus, & bonis per eos, & quemlibet eorum reſpective pro tempore relictis, etiamſi ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum ſuorum diſpoſitione, ipſi, & eorum quilibet reſpective ubivis locorum, in qualibet Mundi parte, tam continua, quam interpolata illorum inibi manſione, ac etiam extra loca debitæ reſidentiæ, ac etiam iter agendo ab humanis decedant, moleſtari, perturbari, aut inquietari nullatenus poſſint, nec debeant, itaut de omnibus, & quibuſcumque rebus, & bonis ſuis, ac per eos, & eorum quemlibet acquiſitis, & acquirendis, tam ex præfatis jam obtentis, & obtinendis beneficiis, quam etiam ex præfatis eis jam reſervatis, ſeu reſervandis, ac in eos translatis, & transferendis penſionibus, ut præfertur tam inter vivos, quam cauſa mortis, & in ultima voluntate, ac in favorem quorumcumque (non tamen perſonarum a jure prohibitarum, & incapacium) diſponere, ſeu illa etiam ab inteſtato tranſmittere libere, & licite valeant, tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Diſpoſitioné bonorum ſui, familiaribus liberam concedit.

§.2. Diſtrictius inhibentes eiſdem Camerario, Theſaurario, Commiſſario, aliiſque Sedis, & Cameræ præfatarum Officialibus, & Miniſtris, ſeu aliis quibuſcumque, ne in bonis, & rebus per eos, & eorum quemlibet reſpective pro tempore relictis, beneficiorum, vel penſionum hujuſmodi occaſione, vel prætextu manus injicere, aut aliquam illorum deſcriptionem, ſeu inventarium, aut depoſitum, vel ſequeſtrum, ſeu quid ſimile, vel attentare quoquomodo audeant, vel præſumant.

Inhibet. Iudicibus contra prædicta quid minimum attentare.

§.3. Ac decernentes præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, illiſque, & eorum cuilibet, ac hæredibus, & ſucceſſoribus eorum, aliiſque præfatis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, necnon præfatos Camerarium, Theſaurarium, Commiſſarium, præſidentes Clericos, & alios quoſcumque Cameræ, & Sedis præfatarum Miniſtros, & Officiales, ac quoſvis alios, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit Regula noſtra de non tollendo jure quæſito, necnon fel.rec. Pii Papæ IV. prædeceſſoris noſtri de gratiis qualecumq; intereſſe Cameræ præfatæ concernen. in eadem Cam. præſentandis, & regiſtrari faciendis ita ut præſentes inibi præſen-

Contrariorũ derogatio.

Digitized by Google

ſentari, & regiſtrari nullo unquam tempore neceſſe ſit, & aliis etiam noſtris, ac quibuſvis Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, dictæque Cameræ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Cameræ, illiuſque Officialibus, & Miniſtris, ac quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac decretis, etiam Motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter, ac ex cauſa, & titulo oneroſis in genere, vel in ſpecie, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, ac pluries innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Nomina Familiarium.

§.6. Nomina autem familiarum noſtrorum ſunt, quæ ſequuntur, videlicet: Venerabiles fratres Alexander Creſcentius Patriarcha Alexandrinus cubiculi noſtri, Bernardinus Roccius Archiepiſcopus Damaſcenus, Palatii noſtri Apoſtolici reſpective Præfecti, Stephanus de Auguſtinis Archiepiſcopus Heracleæ Eleemoſynarius ſecretus noſter, & Joſeph Fuſanius Epiſcopus Helenepolitan. Sacrarii noſtri Præfectus, ac dilecti filii Magiſtri Joannes Gualterius Sluſius Leodien. Secretarius Brevium noſtrorum Secretorum, & Proſper Bottinius Lucan. Auditor, in utraque Signatura noſtra Referendarii, Prælati domeſtici noſtri, necnon Joſephus Vallemanius Pincerna, Franciſcus Polinus, Nicolaus Gentilis Camerinen. Architriclinus, Carolus Balduccius Tuſculan. Veſtiarius, Aſcanius Paganellus, Venantius Benignius, Octavianus Cambius Camerinen., Antonius Simon Baglionus Piſauren. notarum arcanarum Secretarius, Floridus Salvatorius Civitatis Caſtelli Medicus ſecretus, Dominicus Panti Piſauren., Pomponius Cavallus Ravennaten., Joannes Angelus ab Altemps Romanus, Marius Thaddæus Ilcineo., Marius Spinula Januen., literarum noſtrarum in forma Brevis ad Principes Secretarius, Nicolaus Piccolomineus Senen. Secretarius libellorum ſupplicum nobis porrectorum, Octavius Falconerius Florentin., Petrus de Joanne Syracuſan., Nicolaus Antonius Fili ab Altamura, Hugo Hubertus de Serviem Gratianopolitan., & Gulielmus Baro de Furſtenbergh Colonien., Cubicularii ſecreti noſtri, ac Sanctes de Pilaſtris Subdatarius noſter, Riccardus Crucianus Camerinen Caudatarius, Antonius Maria Martorellus Tuſculan. Crucifer, Joſephus Barbius Camerinen., & Ferdinandus Conſalvius Auximan., Cappellani ſecreti noſtri, Franciſcus Ceriolus Magiſter Domus noſtræ, Bruno Bellozzius Aſculan., Petrus Baros Turnacen., Evangeliſta Cæſaris Romanus, Simon de Amicis Camerinen., Sebaſtianus Mirolius Civitatis Caſtellan., & Bartholomæus de Leone Corduben. reſpective Civitatum, vel Diœc. Clerici ſeu Presbyteri, vel Laici cubiculi noſtri Auditores.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Dec. 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo. Dat. P.An.2. die 11. Dec.

LXXXVIII.

Conceſſio Indulgentiarum Viſitantibus Eccleſias Ordinis Sancti Auguſtini in diebus, quibus feſtivitates SS. Auguſtini, Monicæ, Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova celebrantur.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1671.

Ad perp. rei memor.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Proœmium.

UNigeniti Dei Filii Redemptoris, & Domini noſtri Jeſu Chriſti, qui e ſinu Patris deſcendit in terram, & caducam humanæ carnis fragilitatem ineffabili clementia induens, ut genus humanum de laqueo ſervitutis eriperet, & ad primævam divinæ Imaginis, atque ſimilitudinis nobilitatem reformaret, ſaluberrimorum præceptorum, vitæque magiſterio nos inſtruxit, vices nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, gerentes in terris; glorioſos cœleſtis Regni Incolas, illos præſertim qui tanquam ſplendidiſſimæ lucernæ ſuper candelabrum in domo Domini poſitæ, divinorum eloquiorum arcana reſervarunt, & Eccleſiam univerſam ſalutaris doctrinæ fluentis irrigarunt, fructuumque e charitatis radice ſurgentium copia locupletarunt, ſincera devotione proſequimur, & fidelium erga illos pietatem ſpiritualium gratiarum, quarum diſpenſatio nobis a Domino credita eſt muneribus fovere atque incitare ſtudemus ſicut ad ipſorum fidelium ædificationem, Eccleſiæque utilitatem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Cauſæ Conceſſionis.

§.1. Itaque eximia, omniſque humanæ laudis præconium longe ſupergreſſa S. Auguſtini Epiſcopi, & Confeſſoris, Eccleſiæ Doctoris præcellentiſſimi, qui ſpiritu Dei plenus hæreſum, errorumque tenebras, tanquam fulgentiſſimum Chriſtianæ eruditionis jubar profundiſſimis, ſimulque Sole clarioribus ſcriptis profligavit, & hominum corda eo, quo ipſe ardentiſſime flagrabat, charitatis igne ſuccendit, decora grato devotoque mentis affectu recolentes, Sanctæque Monicæ ejus genitricis, cujus piis lacrymis, &

apud

apud Deum gemitibus, tanti, tamque ſublimis Doctoris converſionem debemus, ac Sanctorum Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova Archiepiſcopi Valentini, qui religioſam vitam in Ordine Eremitarum ejuſdem Sancti Auguſtini profeſſi, vitæ ſanctitate, & miraculis, quæ Divina bonitas eorum interceſſione operari dignata eſt, eximie claruerunt, aliorumque Sanctorum dicti Ordinis profeſſorum præclara merita, pia meditatione conſiderantes, necnon Venerabilis Fratris Joſephi Euſanii Epiſcopi Helenopolitan. Sacrarii noſtri Apoſtolici Præfecti, qui in minoribus conſtitutus profeſſionem regularem in Ordine prædicto emiſit, ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, benigne inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, & omnibus ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis tam Fratrum etiam Excalceatorum, quam Monialium dicti Ordinis hactenus erectis, & in futurum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus in eorumdem Sancti Auguſtini, & Monicæ, ac Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova feſtis diebus, necnon die 13. Novemb. qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri ſolet, a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Tranſumptorum fides. §.2. Volumus autem ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 18. Dec. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Decembris 1671. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

LXXXIX.

Indulgentias elargitur illis, qui Eccleſias Ordinis Sancti Benedicti in diebus Feſtis ejuſdem, ac SS. Scholaſticæ, Placidi, & Mauri, ac in die, quo Commemoratio omnium Sanctorum Ordinis prædicti celebratur, viſitabunt.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis, Salutem, & Apoſt. benedictionem.

Proœmium. COmmiſſæ Nobis a Domino noſtro JESU Chriſto diſpenſationis ratio exigit, ut cœleſtium munerum theſauros ad augendam in terris Sanctorum in cœlis regnantium, qui tradita ſibi talenta non defoderunt in terram, ſed uberi bonorum operum fructu multiplicarunt, venerationem, fovendamque, & incitandam erga illos fidelium devotionem fideli prudentia, quantum Nobis ex alto conceditur, erogare ſtudeamus.

Motiva. §.1. Itaque præclara S. Benedicti Abbatis, qui deſpectis omnibus, quæ mundus amat, & colit, cœleſtis gratiæ benedictione repletus, ſanctæ converſationis ſtudiis, miraculiſque eximie claruit, & Monachorum Regulam ſcripſit diſcretione præcipuam, ſermone luculentam, ſub qua numeroſa Religioſorum Monachorum, Sanctimonialiumque agmina Deo, hodieque ſtrenue militant; Sanctæ quoque Scholaſticæ ejus Sororis, qui ſpecioſis virginitatis, pietatis, aliarumque virtutum monilibus exornata in amplexum Sponſi Cœleſtis evolavit; ac Sanctorum Placidi, qui primus Monachorum Ordinis ejuſdem S. Benedicti Martyrii gloria decorari meruit, & Mauri Abbatis Monaſtici Inſtituti in Galliis Propagatoris eximii; aliorumque innumerorum Sanctorum Ordinis præfati Profeſſorum in Eccleſiam Dei merita pio, devotoque animi affectu, recolentes: necnon dilecti filii Ildephonſi de Mier Monachi expreſſe profeſſi, & Procuratoris Generalis Congregationis Hiſpaniæ dicti Ordinis, in ſacra Theologia Magiſtri, Supplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Monaſteriorum, tam Monachorum, quam Monialium, Regulam Sancti Benedicti profitentium, hactenus erectis, & in poſterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus, in eorumdem Sanctorum Benedicti, & Scholaſticæ, ac Placidi, & Mauri Feſtis diebus, necnon die decima tertia Novembris, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri ſolet, a primis veſperis, uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi, annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Concedit ut in rubr.

Tranſumptorum fides. §.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 19. Dec. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Decembris 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XC.

Declarat Electiones duas Monachorum Ciſtercienſum Congregationis Hiſpaniæ in Abbatem non poſſe ſibi immediate ſuccedere.

Ciſter-

Digitized by Google

Ciſtercienſium Ordinis pro reformatione Conſtitutionem edidit Alexand. VII. In ſuprema *ubi aliqua ad materiam reperies*.

Edit. An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX debito paſtoralis officii, quo Catholicæ Eccleſiæ regimini divina diſpoſitione præſidemus ad ea peculiares vigilantiæ noſtræ curas libenter convertimus, per quæ proſpero Chriſtifidelium ſub ſuavi monaſtici inſtituti jugo vota ſua reddere Deo laudabiliter ſtudentium gubernio, quietique religioſæ conducibilia fore in Domino arbitramur,

Petitio.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Dionyſius Mantilla Procurator generalis Congregationis Sancti Bernardi Hiſpaniæ Monachorum Ordinis Ciſtercien. quod cum in ultimo Capitulo generali dictæ Congregationis die 6. Maji proximi, & ſequen. celebrato, tam noſtræ die 14. Februarii itidem proxime præteriti, quam fel. rec. Clemen. PP. IX. prædeceſſoris noſtri in ſimili forma Brevis literæ de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper reformatione dicti Ordinis deputatorum die 15. Octobris 1699. reſpective ad reſtituendam, tuendamque in eadem Congregatione religioſæ tranquillitatis ſerenitatem emanatæ, cum omni reverentia acceptatæ, & unanimi conſenſu executioni demandatæ fuerint, dilecti pariter filii Generalis Reformator, & Diffinitores d. Congregationis in eodem Capitulo congregati Nobis ſupplicandum eſſe cenſuerunt, ut earumdem literarum obſervantiam nonnullis ſalubribus ſtatutis munire, atque ſtabilire vellemus. Quare dictus Dionyſius Procurator Generalis, Generalis Reformatoris, & Diffinitorum prædictorum nomine Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur eorumdem Generalis Reformatoris, ac Diffinitorum, & Dionyſii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volen., & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium tantum conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati:

Auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, ut de cætero eorum Monachorum dictæ Congregationis, qui triennio immediate præceden. fuerint Abbates aliquorum Monaſteriorum ipſius Congregationis fieri non poſſint reelectiones in Abbates Monaſteriorum aliorum ejuſdem Congregationis, itaut Monachus, qui in fine triennii proximi anteceden. functus fuerit munere dignitatis Abbatialis non poſſit triennio immediate ſequen. eligi in Abbatem: neque in Monaſterio in quo fuerit Abbas in fine triennii proxime præceden., neque in alio Monaſterio Congregationis prædictæ. *Declarat ut in rubr.* Nolumus enim duas electiones ejuſdem Monachi in Abbatem ſibi immediate ſuccedere, unam ſcilicet triennio proxime anteceden. in uno Monaſterio, alteram vero triennio proxime ſubſequen. in eodem Monaſterio, vel in alio. Ab hac tamen lege excipimus Abbatiam Monaſterii Palaziolenſis, cujus Abbas eſt Generalis Reformator, & eligi debet, tam ea Abbatibus, quam ex aliis Monachis habilibus totius Congregationis prædictæ. *Excipit Abbatiam Palaziolenſem.*

Cæterum qui triennio anteceden. fuerit Generalis Reformator, & Abbas Palaziolenſis non poſſit eligi in Abbatem alicujus Monaſterii ejuſdem Congregationis triennio immediate ſequen..

§.3. Porro Abbates a Monachis Conventualibus Monaſteriorum dictæ Congregationis amplius non eligantur, ſed Abbatum hujuſmodi electio in Diffinitorio celebretur hac forma videlicet, ut poſt electionem Diffinitorum, Viſitatorum, Suppletorum, Secretarii Capituli, & Promotoris Congregationis prædictæ, eligantur canonice ſex Electores, qui eo ipſo, quod aſſument officium Electoris non habeant vocem paſſivam in ulla electione Abbatum celebranda in eodem triennio. Hi autem ſex Electores cum Generali Reformatore, & ſex Diffinitoribus canonice eligant Abbates pro quibuslibet Monaſteriis Congregationis prædictæ, itaut qui in electione Abbatis cujuslibet Monaſterii ex tredecim prædictis vocalibus videlicet Generali Reformatore, ſex Diffinitoribus, & dd. ſex Electoribus majorem partem ſuffragiorum habuerit, ſit electus Abbas illius Monaſterii, cujus Abbatiæ celebratur electio. *Abbates, à quibus eligendi ſunt.*

Prædicti autem Generalis Reformator, ſex Diffinitores, & ſex Electores debeant eligere Abbates, tam pro Monaſterio Matritenſi Sanctæ Annæ, ac Collegiis Salmanticen., & Complutenſi, quam pro cæteris Monaſteriis totius Congregationis prædictæ. Et ſimiliter omnes prædicti debeant eligere Procuratores Generales Curiæ Romanæ, Matriti, Valliſoleti, & Coruniæ.

§.4. Ex dictis vero ſex Electoribus tres debeant eſſe oriundi ex Terris ſitis citra montes, prout de Diffinitoribus decrevit memoratus Clemens prædeceſſor: Et ſicut ex eadem Domo Matrice non poſſunt eligi duo Diffinitores, ita nec duo Electores filii ejuſdem Domus Matris eligi poſſint. *Electores qui eſſe debeant.*

§.5. Quod ſi morte, promotione, renunciatione, aut privatione aliqua Abbatia vacaverit, Monachi illius Monaſterii cujus Abbas obierit, aut renunciaverit, vel privatus fuerit duorum dierum naturalium ſpatio, qui numerari debeant a defuncti morte, renunciatione a Generali Reformatore admiſſa, atque Conventui juridice notificata, aut privatione per diffinitivam ſententiam confirmata, & intimata, cum ſuo Præſidente, vel Præpoſito, in ſuo Capitulo congregati, ad electionem Abbatis ejuſdem Monaſterii procedant, & ex Monachis ejuſdem Monaſterii, ſive fuerint ex Domibus, quæ vulgo nuncupantur Matrices, ſive ex aliis Monaſteriis dictæ Congregationis qui habiles ſint, conditioneſque requiſitas juxta leges ejuſdem Congregationis habeant, ſibi libere Abbatem eligant. Priorque aut Conventui Præſidens electionem factam canonice confirmet. Si autem Monachus aliquis *Monachi quando eligere poſſint Abbatem.*

peregre

Digitized by Google

peregre profectus ſit , qui ſuffragium , & vocem activam habeat , vel longe a Monaſterio degat pro fundi Monaſterii ejuſdem adminiſtratione, qui ſpatio prædictorum duorum dierum naturalium non poſſit intereſſe electioni , ad ipſam electionem vocari non debeat . Sed ſtatim electio fiat intra ſpatium duorum dierum naturalium ab illis Monachis Conventualibus , qui intra prædictum ſpatiom in Monaſterio fuerint præſentes . Si vero intra prædicti temporis ſpatium Abbas electus noo fuerit a Monachis Conventualibus Monaſterii , ad Generalem Reformatorem proviſio Abbatis ejuſdem Monaſterii devolvatur .

Obſervationem præſentium mandat. §.6. Cæterum ſi quis Monachorum Congregationis prædictæ , contra præſentium literarum diſpoſitionem quidquam facere , vel attentare præſumpſerit, poenam privationis vocis activæ,& paſſivæ eo ipſo abſque alia declaratione ſe noverit incurſurum .

Volumus autem, & dicta auctoritate præcipimus, ut in proxime futuro Capitulo generali memoratæ Congregationis , omnes Capitulares antequam ad aliquam electionem procedant , jurent ſuper Sancta Dei Euangelia obſervare omnia , & ſingula per præſentes literas ſtatuta , & ordinata ; Ipſæque præſentes literæ inter Diffinitiones juratas collocentur , & in ſingulis Capitulis generalibus in poſterum quandocumque celebrandis omnes Capitulares jure jurando ſe ad illarum obſervantiam adſtringant , antequam ad ullam electionem procedant ; ut moris eſt jurare Diffinitiones quæ in Congregat. prædicta nuncupantur juratæ .

Decretum irritans. §.7. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas , & efficaces exiſtere , & fore , ſuoſque plenarios , & integros effectus ſortiri , & obtinere, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus , & per omnia inviolabiliter , & inconcuſſe obſervari, & adimpleri .

Nec aliter judicari poſſe decernit. §.8. Sicque , & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios , & delegatos , etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores , ac S. R. E. prædictæ Cardinales , & de Latere Legatos , & Apoſtolicæ Sedis Nuncios ſublata eis , & eorum cuilibet quavis aliter judicandi , & ioterpretandi facultate , & auctoritate judicari , & definiri debere ; ac irritum , & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter , vel ignoranter contigerit attentari .

Contrariis derogat. §.9. Non obſtantibus Conſtitutionibus , & ordinationibus Apoſtolicis , ac quatenus opus ſit Congregationis , ejuſque Monaſteriorum , ſeu Collegiorum , & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica , vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis , & Conſuetudinibus , privilegiis quoque indultis , & literis Apoſtolicis in contrariom præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis , & innovatis ; Quibus omnibus , & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene , & ſufficienter expreſſis , & inſertis habentes , illis alias in ſuo robore permanſuris,ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque .

Transſumptorum fides. §.10. Demum volumus pariter , ut ipſarum præſentiom literarum tranſumptis , ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis , eadem ubique fides in judicio , & extra adhibeatur , quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ , vel oſtenſæ .

Dat. P. An. die 24. Dec. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annolo Piſcatoris die 24. Decembris 1671. Pontificatus noſtri Anno ſecundo .

XCI.

Coufirmatio Indulgentiarum Confratribus , & Conſororibus Coufraternitatis B. M. V. de Monte Carmelo, a Paulo V. conceſſarum .

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1672.

Ad perp. rei memoriam .

Cauſæ Conſt. CUM , ſicut accepimus , alias fel. rec. Paulus Papa V. Prædeceſſor noſter Confraternitati Sanctiſſimi Scapolaris nuncupatæ ſub invocatione Beatę Mariæ Virginis de Monte Carmelo, ejuſque Confratribus , & Conſororibus vere poenitentibus , & confeſſis ac Sacra communione refectis , qui Eccleſiam , ſeu Capellam , vel Oratorium , io qua , ſeu quo Confraternitas hujuſmodi canonice inſtitota fuiſſet , in feſto Principali Commemorationis ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis die decima ſexta menſis Julii ; aut, juxta ritum nonnullorum locorum , die Dominica immediate ſequenti celebrari ſolito devote viſitaſſent , & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia , hæreſum extirpatione , ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione,pias ad Deum preces effudiſſent , Plenariam ; ac eiſdem Confratribus , & Coußororibus etiam vere poenitentibus, & confeſſis , ac ſacra Communione refectis , qui proceſſioni , in una Dominica cujuſlibet menſis per dictam Confraternitarem , de licentia Ordinariorum locorum fieri ſolitæ devote interfuiſſent , ut ſupra oraviſſent , Plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam , & remiſſionem , necnon alias poenitentiarum relaxationes eiſdem Confratribus, & Conſororibus certa pietatis , & charitatis opera peragentibus , miſericorditer in Domino perpetuo conceſſerit , prout io literis Apoſtolicis dicti Pauli Prædeceſſoris deſuper expeditis plenius dicitur contineri .

Confirmatur ut in rubr. §.1. Nos , ot Confraternitas hujuſmodi majora in dies ſuſcipiat incrementa , de omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri , & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi , ſupplicationibus quoque dilecti filii Matthæi Orlandi Ordinis ejuſdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo Prioris Generalis Nobis humiliter ſuper hoc porrectis ioclinari, omnes , & ſingulas Indulgentias , & peccatorum remiſſiones , ac poenitentiarum relaxationes per dictum Paulum Prædeceſſorem dictæ Confraternitati , ejuſque Confratribus , & Conſororibus , ut præfertur , conceſſas animabus Chriſtifidelium , quæ Deo charitate conjunctæ ab hac luce migraverint , per modum ſuffragii , ſervata in reliquis ejuſdem Pauli Prædeceſſoris literarum deſuper emanatarum forma , & diſpoſitione , applicari poſſe auctoritate Apoſtolica , tenore præſentium miſericorditer io Domino , etiam perpetuo concedimus , & indulgemus. In contrarium facien. non obſtan. quibuſcumque.

Vo-

Digitized by Google

Tranſumptorum fides.

§.2. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 2. die 2. Januar.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 2. Januarii 1672. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

XCII.

Diverſæ Ordinationes circa extractionem Reliquiarum ex Cœmeteriis Urbis, & Locorum circumvicinorum, illarumque cuſtodiam, & diſtributionem.

Nunc primùm impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX commiſſæ Nobis cælitus curæ paſtoralis Officio providere volentes, ut Sanctorum Martyrum corpora, & reliquiæ, pie, ac decenter, & ſine turpi quæſtu ex hujus Almæ Urbis Noſtræ, & Locorum circumvicinorum Cæmeteriis extrahantur, recondantur, aſſerventur, ac fideliter, prudenterque diſtribuantur; de nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, aliorumque doctrina, rerum uſu, & prudentia præſtantium virorum, qui rem juſſu noſtro mature diſcuſſerunt, & quorum ſententia nobis a dilecto filio noſtro Gaſparo S.R.E. Presbytero Cardinale Carpineo nuncupato, in Urbe præfata Vicario in ſpiritualibus Generali, ac Prodatario Noſtro relata fuit, conſilio, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium præcipimus, & mandamus, ut nemo ad extrahendas a Cæmeteriis præfatis reliquias accedat, niſi ejus rei facultatem habeat ſcripto, quod memorati Gaſparis Cardinalis moderni, ſeu pro tempore exiſtentis in eadem Urbe Vicarii in ſpiritualibus Generalis ſigillo munitum, & illius manu ſubſcriptum ſit; nec oſſa, vel corpus ullum ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ effodiat, & ex aliquo Cæmeteriorum hujuſmodi extrahat aliter, quam coram Sacerdote per d. Gaſparem Cardinalem modernum, ſeu pro tempore exiſtentē Vicarium ad id deſignato, qui diligenter inquirat, & recognoſcat locum, inſcriptiones, eaque martyrii ſigna, quæ certiora eſſe cenſuit Congregatio Venerabilium Fratrum Noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, & ſacris Reliquiis præpoſita.

Mandat neminem accedere ad extrahendas à Cœmeteriis Urbis, & locorum adjacentium reliquias, niſi de licentia Card. Vicarii pro tempore.

Excommunicatio latæ ſententiæ adverſus Contravenientes.

SS. Reliquiæ, ſeu Corpora extrahi debēt coram Sacerdote per Cardinalem Vicarium pro tempore deſignato.

Officium hujus Sacerdotis

§.1. Qui omni recognitione facta, ſtatim ſingula corpora, & cujuſcumque Martyris Reliquias ſeorſum in capſulis recondat, quas ſigillo clauſas recta deferri curet ad Urbem, in Palatio Noſtro aſſervandas, & a Venerabili Fratre Joſepho Euſavio Epiſcopo Helenopolitano moderno, & pro tempore exiſtente Sacrarii Apoſtolici Præfecto, vel ab alio per præfatum Gaſparem Cardinalem modernum, ſeu pro tempore exiſtentem Vicarium deſignando, qui probatis moribus, ac Presbyteratus ordine inſignitus ſit, cuſtodiendas.

Extractæ deferri debent ad Urbem in Palatio Apoſtolico prout in rubrica. Cuſtodiendæ ſunt à Præfecto Sacrarii Apoſtolici pro tempore vel ab alio Sacerdote per Cardinalem Vicarium deſignato.

§.2. Hæc autem Martyrum corpora, & reliquiæ ne diſtribuantur, & publice ad cultum, & venerationem exponantur, antequam per dict. Gaſparem Cardinalem modernum, ſeu pro tempore exiſtentem Vicarium, vel alios, quibus hæc cura demandata eſt, examinata, & examinatæ, ac Romani Pontificis, vel memoratæ Cardinalium Congregationis auctoritate approbata, & approbatæ fuerint.

Antequam diſtribuantur, & publicè ad cultum exponantur quid agendum ſit.

§.3. Quoniam vero eadem Sacra corpora, & inſignes Reliquias, videlicet caput, crus, brachium, & eam corporis partem in qua paſſus eſt Martyr, ſi tamen integra eſt, nec in privatis ædibus, neque apud laicos homines, ſed in Eccleſia religioſe collocari, & aſſervari par eſt. Ideo jubemus ea, & eas nemini in poſterum concedi, qui Ordinarii literas non afferat, quibus apud præfatum Gaſparem Cardinalem modernum, ſeu pro tempore exiſtentem Vicarium commendetur Eccleſiæ, pro qua petuntur, dignitas, teſtatumque fiat operæ pretium eſſe petitis Sanctorum Reliquiis Eccleſiam illam donari, & ibi futurum, ut ea, qua decet, religione cuſtodiantur, & colantur.

Inſignes reliquiæ nec in privatis ædibus, nec apud Laicos collocari, aut obſervari par eſt.

Qua cautela ſint concedendæ.

§.4. Excipiendos tamen volumus magnos Principes, & præcipuos Eccleſiæ Prælatos, cum quibus liberalius agendum erit. Et ne cæterorum quoque fidelium pietas hoc Sancto munere omnino privetur, minus inſignes Reliquiæ illis concedentur.

Cum Magnis Principibus, & Prælatis liberalius eſt agēdum.

Aliis fidelibus minus inſignes Reliquiæ concedantur.

§.5. In omnibus autem modum ſervari jubemus, quoniam præ copia ſæpius accidit, ut ſanctiora quæque minus in pretio habeantur, quod maxime cavendum eſt. Conficiatur etiam liber, in quo ſacra corpora, & reliquiæ a Cæmeteriis prædictis extractæ adnotentur, tum nomina illorum, quibus reliquiæ ipſæ diſtributæ, & Eccleſiarum, pro quibus impetratæ fuerint. Porro qui ornant, & vendunt capſulas, thecas, & vaſa, quibus reliquiæ Sanctorum includuntur, reliquiis, alia ne adſcribant nomina, niſi, quæ a dicto Gaſparo Cardinale moderno, ſeu pro tempore exiſtente Vicario imponentur, ſub viginti quinque ſcutorum monetæ, aliiſque pœnis ejuſdem Vicarii arbitrio infligendis. Atque ut omnis tollatur occaſio turpis quæſtus iis, quorum operam, & miniſterium in effodiendis, & extrahendis ſacris corporibus: Idem Gaſpar Cardinalis modernus, ſeu pro tempore exiſtens Vicarius adhibebit, de pecuniis, & eleemoſynis, quæ piis operibus applicandæ forent, & de mandato ipſius Vicarii accipient quantum æquum fuerit pro expenſis omnibus, & juxta eorum mercedem.

Liber in quo SS. Reliquiæ, & Corpora à dd. Cæmeteriis extracta annotantur, & nomina illorū, quibus ipſæ diſtributæ, ac Eccleſiarum pro quibus impetratæ fuerunt.

Pœnæ adverſus inſcribentes alia nomina SS. Reliquiis, quā à Card. Vicario pro tempore fuerint impoſita.

Pro expenſis, & juxta mercedem Operariorum Card. Vicarius adhibeat pecunias, & eleemoſynas piis operibus applicandas.

§.6. Poſtremo ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna per tranſgreſſores ipſo facto incurrenda diſtricte prohibemus, ne in tradendis ſacris corporibus, & reliquiis, & pro confectione literarum patentium deſuper expediendarum, earumque ſigillo, aliquid etiam modicum, ullo unquam prætextu, etiam a ſponte dantibus, accipiatur.

Excommunicatio latæ ſententiæ adverſus recipientes aliquid pro traditione SS. Reliquiarū quolibet titulo etiā a ſponte dantibus.

§.7. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, &

Decretum irritans.

definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.8. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit quarumvis Eccleſiarum, & Baſilicarum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis perſonis & locis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſertis, ſpecificatis, & ſervatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Etiam habentibus derogatorias derogatoriarum, & ſpecialem, & individuam mentionem requirentibus

Tranſumptorum fides.

§.9. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 13. Jan. 1672.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Januarii 1672. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in lib. Brevium menſis Januarii fol. 1. parte utraque.

XCIII.

Confirmatio Decretorum Sacr. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium favore totius Ordinis Minorum obſervantium S. Franciſci circa eleemoſynas funerales, & funera Defunctorum, qui in eorum Eccleſiis ſepulturam elegerint, ſcilicet, quod Parochi ab hæredibus dd. Defunctorum majorem eleemoſynam petere nequeant, quam percepiſſent, ſi in eorum Parochiali, vel alia Sæculari Eccleſia ſepeliri voluiſſent, & quod tali caſu functiones ſuper Cadaveribus ad ipſos Regulares, non autem Parochos pertineant.

Nunc primùm impreſſa.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte tunc exiſtentis Commiſſarii Curiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci de obſervantia nuncupatorum, Congregationi tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum ſupplicato, ut prohiberetur Parochis, & Clericis Terræ de Geverano Brunduſinæ Diœceſis, omnibuſque aliis Parochis, & Presbyteris, ne auderent accipere majorem eleemoſynam pro Defunctis, qui ſepelirentur in Eccleſiis dd. Fratrum, quam accipiebant pro iis qui in ipſorum Parochorum, ſeu Presbyterorum Sæcularium Eccleſiis ſepeliebantur: Emanavit die 7. Decembris 1640. ab eadem Congregatione Decretum tenoris ſequentis, videlicet — *Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ad tollendas indebitas exactiones, quæ, ut proponitur, in tumulandis Defunctorum corporibus fieri ſolent, cenſuit injungendum prout præſentis Decreti tenore injunxit Archiepiſcopo Brundiſino, cæteriſque locorum Ordinariis, ne permittant, ut Parochi, aliique de Clero Sæculari majorem poſthac eleemoſynam ſibi attribui faciant ab hæredibus Defunctorum, qui in Eccleſiis Regularium prædictorum ſepulturam ſibi elegerint, quam percipere poſſent. ſi in Parochiali, ſeu alia ipſius Cleri Sæcularis Eccleſia ſepeliri voluiſſent, contrariis quibuſcumque non obſtantibus &c. Romæ die 7. Decembris* 1640. — Ita reperitur in regeſto authographo Sac. Congregationis negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ. In quorum fidem &c. Romæ 31. Dec. 1671.

Decretum S. Congregationis Epiſc., & Regular. edit. die 7. Dec. 1640.

C. de V. Archiep. Athenar.

§.1. Et ſubinde cum tunc exiſtentes Fratres Provinciæ Dalmatiæ prædicti Ordinis Congregationi præfatæ expoſuiſſent, functiones funerales Defunctorum, quorum Cadavera in eorum Eccleſiis ſepulturæ mandarentur, facere, ad eos, non ad Parochos ſpectare. Congregatio præfata die 31. Auguſti 1657. aliud Decretum edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet — *Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, attentis narratis, juxta alias reſoluta cenſuit, functiones funeralium ſuper cadavera Defunctorum, quæ in Eccleſiis Regularium contigit ſepeliri, poſtquam ad eaſdem Eccleſias pervenerint, ad ipſos Regulares, non ad Parochos pertinere, ac proinde ita in Oratorum Eccleſiis circa præmiſſa ſervandum eſſe, prout ſervari mandat, & præcipit, contrariis quibuſcumque non obſtantibus. Rom. die 31. Aug.* 1657. — Ita reperitur in Regeſto authographo Sac. Congregationis negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ. In quorum fidem &c. Romæ 31. Decembris 1671.

Aliud Decretum ejuſdem Sac. Congregationis die 31. Auguſti 1657.

C. de V. Archiep. Athenar. &c.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis Min. Obſerv. S. Franciſci.

§.2. Cum autem, ſicut pro parte dilecti filii Franciſci Mariæ a Caſtro S. Petri de Bononia Procuratoris Generalis Ordinis præfati Nobis nuper expoſitum fuit, ipſa Decreta hujuſmodi pro firmiori illorum ſubſiſtentia Apoſtolicæ confirmationis noſtræ Patrocinio communiri, ſummopere deſideret: Nos ſpecialem ipſi Franciſco Mariæ Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis humiliter ſuper hoc porrectis inclinati, Decreta præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus,

Abſolutio à Cenſuris.

DD. Decretorum Confirmatio Apoſt.

Digitized by Google

bamus ; & confirmamus ; illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari : Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere ; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. 18. Jan. 1672.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Januarii 1672. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in lib. Brevium Menſis Januarii Parte utraque fol. 145.

XCIV.

Die 28. Jan. 1672. An. 2.

Confirmatio Decreti Congregationis Epiſcoporum, & Regularium favore Ordinis Minorum S.Franciſci de Obſervantia Provinciarum Hiſpaniæ ſuper facultate eligendi Conſervatores, non deſignatos in Synodo Diœceſana in Civitatibus, & Diœceſibus in quibus nulli ſunt Judices Synodales.

Nunc primũ edita.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

Exordium.

NUper pro parte dilecti filii Didaci de Mendibil Commiſſarii generalis, Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S.Franciſci de obſervantia nuncupatorum Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod in multis Diœceſibus Regnorum Hiſpaniæ Synodi a plurimis annis celebratæ non fuerint, nullique proinde ibidem Judices in ejuſmodi Synodis deputati reperiantur, quos Fratres Conventuum dicti Ordinis in illis partibus conſiſtentium in conſervatores eligere, ſeu nominare valeant ; ipſe Didacus Commiſſarius Generalis plurimum cupiebat facultatem nominandi in Conſervatores alias Perſonas, quę qualitatibus per Conſtitutionem fel. rec. Gregorii PP. XV. Prædeceſſoris noſtri de Conſervatoribus editam requiſitis cæteroqui prędītæ ſint, Fratribus præfatis concedi, quemadmodum alias in ſimilibus caſibus a Sede Apoſtolica conceſſa fuit : emanavit a præfata Congregatione Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet : Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita cenſuit Oratori dandam infraſcriptam declarationem alias editam ſequentis tenoris : Sac. Congregatio &c. cenſuit Epiſcopos quamprimum Diœceſanam Synodum omnino celebrare teneri:

Decretum S. Congregationis Episc. & Regular. edit. 4. Dec. 1671.

Et interim in Civitatibus, & Diœceſibus in quibus nulli Judices extant in Concilio Provinciali, aut Diœceſano deſignati, licere Regularibus ſervata in reliquis forma Conſtitutionis fel. recor. Gregorii XV. hac de re editæ, Conſervatores nominare habentes qualitates a Jure requiſitas. Quorum tamen Conſervatorum facultas eo ipſo expiret, cum primum hujuſmodi Synodus celebrata fuerit, in eaque Judices deſignati extiterint Romæ 4. Decembris 1671. – F. M. Cardinalis Brancatius – C. de V. Arch. Athenar.

Preces Commiſſarii Generalis Curiæ Ord. Minor. Obſervantiæ S.Franciſci.

§.1. Cum autem ſicut pro parte dicti Didaci Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat Apoſtolicæ confirmationis noſtræ Patrocinio communiri ſummopere deſideret : Nos ipſum Didacum ſpecialibus gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Abſolutio à Cenſuris.

Ejuſdem Decreti Apoſtol. confirmatio.

Decretum irritans.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, ac delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere ; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.3. Non obſtantibus præfata Gregorii prædeceſſoris, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. 18. Ian. 1672.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Januar. 1672. Pontificatus noſtri anno Secundo.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. Menſis Januarii parte utraque fol. 150.

XCV.

Confirmat Decretum Sac. Congregationis negotiis Epiſcoporum, & Regularium præpoſitę, nimirum non licere Parochis occaſione aſſociationis cadaverum ingredi Regularium Eccleſias, ſed teneri dimittere cadavera ad januam Eccleſiarum. Cætera vero munia in hujuſmodi miniſteriis per Regulares eſſe expedienda.

Conſimilem Conſtit. habes ſupra in Alexand. VII. Alias pro 93. *pag.* 131.

Edit. An. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ Conſtitutionis.

NUper pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & coofultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod eadem Congregatio die 16. Decembris 1661. ſuper controverſiis, quæ inter Parochos Civitatis Placentin., & Monachos Monaſterii S. Sixti Congregationis Caſſinen. Ordinis Sancti Benedicti occaſione funerum erant exortæ, inter alia decreverat ſervanda eſſe decreta, & declarationes alias factas; ſcilicet Parochis in aſſociatione, ſeu occaſione aſſociationis cadaverum non licere ingredi Eccleſiam Monachorum prædictorum, ſed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Eccleſiarum, ibique ſolum poſſe benedicere, & dare ultimum vale, officia vero, & munia quæ in hujuſmodi miniſteriis adhiberi ſolent, ab ipſis Monachis peragi deberi, non autem a Parochis, atque ita in præmiſſis omnibus deinceps fieri, & executioni mandari præceperat.

§.1. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod eædem rationes militarent ad favorem dicti Ordinis Mioorum Sancti Franciſci de Obſervantia, ideoque ſupplicato ut Congregatio præfata, reſolutionem, ſive deciſionem hujuſmodi extenderet ad aſſociationem per Parochos fieri ſolitam cadaverum defunctorum, quæ in Eccleſiis Fratrum hujus Ordinis ſepeliuntur, idque ad tollendas controverſias, quæ in aliquibos parochiis ea occaſione inter Parochos, & Fratres Ordinis hujuſmodi naſcuntur non ſine ſcandalo, ac fraternæ, & Chriſtianæ charitatis detrimento: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet: Sac. Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita cenſuit Oratoribus dandam eſſe infraſcriptam declarationem alias editam, nempe Parochis in aſſociatione, ſive occaſione aſſociationis cadaverum non licere ingredi Eccleſias Regularium, ſed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Eccleſiarum, ibique ſolum poſſe benedicere, & dare ultimum vale; Officia vero, & alia munia, quæ in hujuſmodi miniſteriis adhiberi ſolent, ab ipſis Regularibus peragi debere, non autem a Parochis, atque ita in præmiſſis omnino deinceps fieri, & exeqoi, præſentium vigore mandat, & præcipit, contrariis qoibuſcumque non obſtan. Romę 27. Novembris 1671. F.M. Card. Brancatius.

Loco ✠ Sigilli.

§.2. Cum autem ſicut præfatus Procurator Generalis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hojuſmodi pro firmiori illios ſubſiſtentia, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret, Nos ſpecialem ipſi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decrêtum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congreg. Cardinalium.

Approbatio, de qua in rubrica.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſsis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignorauter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogatio contrariorum.

Datum Romæ apnd S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Januar. 1672. Pontificatus noſtri anno Secundo.

Dat. P. An. 2. die 18. Januar.

XCVI.

Subdit Miniſtro Generali Minorum de Obſervantia Conventum S. Bonaventuræ Lugdunenſem ab ejuſdem obedientia ſe ſubtrahere tentantem.

De his Fratribus plura annotata in Repertorio invenies in verbo Fratres.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1672.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ Conſt. petitio.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus Maria Rhini a Politio Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Mioorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod cum ante triennium tunc exiſtentes Fratres Conventus Sancti Bouaventuræ Civitatis Lugdunenſis Provinciæ ejuſdem S. Bonaventuræ dicti Ordinis, ut male ordinatæ eorum vitæ reformationem evitarent, ſe, dictumque Conventum juriſdictioni Miniſtri Generalis Ordinis Minorum ejuſdem S. Franciſci Conventualium nuncupatorum ſubiicere tentarent, Congregatio tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibos Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ad quam ſuper ejuſmodi novitate recurſus habitus fuerat decrevit eundem Conventum ſub juriſdictione Miniſtri Generalis dicti Ordinis Minorum de Obſervantia ſicut aotea remanere debere, idque executioni mandatum fuit, nec qoidquam novi ultra tentatum. Præterquam quod cum dictus Franciſcus Maria Miniſter Generalis ad viſitandas, reformandas Galliæ Provincias dicti Ordinis juſſu noſtro profectus fuiſſet, Fratres Conventus præfati, & cum illis una eorum Guardianus, ioterceſſione Venerabilis Fratris Archiepiſcopi Lugdunen. literas commendatitias a Chariſſimo in Chriſto filio noſtro Ludovico Francorum Rege Chriſtianiſſimo obtinuerunt ad hoc, ut eis licentia aſſumendi ſtatum

tum Sæcularem, cum eorum Conventus, ſeu Eccleſiæ, in Collegiatam Eccleſiam erectione, ab hac Sancta Sede impetraretur.

§.1. Verum his ad notitiam dicti Fraociſci Mariæ Miniſtri Generalis deductis, ipſi Franciſcus Maria Miniſter Generalis, eundem Ludovicum Regem adiit, & ab ejus pietate obtinuit revocationem dictarum literarum, atque ita excluſa fuit novitas Religioni pernicioſa, ſublataque occaſio mali exempli, quo Fratres aliorum Conventuum ad ſimilia procuranda, reformationis, quam humana fragilitas averſatur, evitandæ cauſa, adduci potuiſſent.

§.2. Cum aotem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dilecti filii Fratres dicti Conventus Lugdunen. pro majori eorum parte cum dilecto pariter filio Petro Quinton eorum Guardiano, & rebellionis anteſignano uniti ad tantam devenerint inſolentiam, ut ſub prætextu, ſeu ſpe literarum Apoſtoliearum, per quas eorum profeſſio annullaretur, obedientiam non ſolum eorum Miniſtro Provinciali, ſed etiam Viſitatori, & Commiſſario delegato Reformatori a Nobis nominato, negare præſumpſerint: dictus vero Franciſcus Maria Miniſter Generalis oe dictus Conventus, qui ex primariis Ordinis præfati exiſtit, & in quo Sancti Bonaventuræ Eccleſiæ Doctoris, qui ibidem ſanctæ converſationis meritis refulſit, & in Domino obdormivit caput (nt pie creditur) aſſervatur, in profundum malorum deſcendat, ac pernicioſo exemplo alios quoque ejuſdem, & aliarum Franciæ Provineiarum Conventus in ruinam trahat. opportune in præmiſſis a nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſideret:

Declarat, ut in rubr.

§.3. Nos ipſius Franciſci Mariæ Miniſtri Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, cumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad eſſectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore ceoſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio inhærentes, decreto alias videlicet die 31. Maji 1669. edito, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus dictum Conventum Sancti Bonaventuræ Lugdunen. Civitatis perſeſeverare debere, ut antea ſub omnimoda juriſdictione Miniſtri Generalis d. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum: ac propterea ſtricte mandamus Guardiano, cæteriſque ejuſdem Conventus Fratribus, nt in omnibus eidem Miniſtro Generali, necnou Miniſtro Provinciali ipſius Provinciæ, ac Viſitatori, itidemque Reformatori ad præſcriptum Sacrorum Canonum, Sacri Concilii Tridentini, Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Ordinis prædicti omnino pareant, atque obediant; & adverſus parere recuſantes prout juris fuerit animadverti dicta auctoritate harum ſerie præcipimus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros eſſectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque jus reſpective inviolabiliter obſervari.

Nec aliter judicari poſſe decernit.

§.5. Sicque io præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcieoter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſt., necnon quatenus opus ſit Provinciæ, & Conventus, ac Ordinis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudioibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum ioſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D.P.A. 2. die 17. Februarii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piſcatoris die 17. Februarii 1672. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XCVII.

Beatificatio Servi Dei Pii Papæ V. ejuſque Miſſæ, & Officii certis in locis conceſſio.

Edita An. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

UNigenitus Dei Filius, in quo ſunt omnes theſauri ſapientiæ, & ſcientiæ abſconditi, cum ſanctos, atque electos ſuos, eos præſertim, quos gregis ſui paſtores conſtituit ſecundum cor ſuum, creditæ diſpenſationis munere pie, fideliterque peracto, non ſolum æternæ beatitudinis præmiis donat in Cœlis, ſed etiam illorum ſanctitatem ſequentibus ſignis teſtatam, celebremque facit in terris, humilitati noſtræ, quam Eccleſiæ ſuæ ſanctæ, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, præficere dignatus eſt, luculenta proponit exempla, quæ ipſo donante, atque adjuvante pro modulo infirmitatis noſtræ humiliter ſequi connitamur. Unde cum inter Dominici gregis paſtores Apoſtolici zeli, atque vigoris gloria, paſtoraliſque charitatis, & vigilantiæ laude, & ſanctæ humilitatis, aliarumque omnium virtutum fulgore quaſi ſtella matutina in medio nebulæ longe, lateque reſplenduerit Dei ſervus fel. rec. Pius Papa V. prædeceſſor noſter, Sacerdos magnus, qui in vita ſua fulſulſit domum, & in diebus ſuis corroboravit templum: merito adducimur, ut illius honorem, atque venerationem, ad omnipotentis Dei gloriam, Eccleſiæ decus, Catholicæque fidei præſidium, ac ſpiritualem fidelium ædificationem, quantum nobis ex alto conceditur promovere ſtudeamus.

Confectis proceſſibus, & probatis virtutibus.

§.1. Cum itaque mature, diligenterque diſcuſſis per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ſacris Ritibus præpoſitorum proceſſibus dudum de Apoſtolicæ Sedis licentia confectis, ac etiam ſubinde repetitis ſuper vitæ ſanctitate, heroiciſque virtutibus,

Digitized by Google

tibus, & aliis charisſmatibus, quibus idem ſervus Dei Pius Papa V. prædeceſſor noſter multipliciter claruiſſe, ac miraculis, quæ ejus interceſſione, ac ad manifeſtandam illius ſanctitatem a Deo patrata fuiſſe aſſerebatur, eadem Congregatiò coram nobis conſtituta, prævijs etiam Conſultorum ſuffragiis unanimiter cenſuerit, poſſe quandocumque nobis placeret, memoratum ſervum Dei Beatum declarari, atque indulgeri, ut de eo tanquam de Confeſſore Pontifice in quibuſdam locis officium, & miſſa recitari, & celebrari poſſint.

Pium PP. V. Beatum declarat.

§.2. Hinc eſt, quod nos piis, atque enixis multorum Orthodoxorum Regum, aliorumque Principum, ac totius Ordinis Sancti Dominici, in quo præfatus ſervus Dei Pius Papa V. dum in minoribus conſtitutus èrat, profeſſionem regularem emiſit, ſupplicationibus nobis ſuper hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, de memoratorum Cardinalium conſilio, & unanimi aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut idem Servus Dei Pius Papa V. in poſterum Beati nomine nuncupetur, ejuſque corpus, & reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in proceſſionibus circumferenda) exponantur: Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornentur, atque de eo ſub ritu ſemiduplici in omnibus Eccleſiis ſecularibus, quam regularibus utriuſque ſexus recitetur officium, & Miſſa celebretur de Confeſſore Pontifice ſingulis annis juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani die quinta Maji, quæ prima eſt non impedita poſt diem primam ejuſdem menſis, qua ſpiritum Creatori reddidit.

Officium, & Miſſam certis in locis deſignat.

§.3. Hæc vero, nempe recitationem officii, & Miſſæ celebrationem fieri concedimus in locis dumtaxat infraſcriptis, videlicet in Alma Urbe noſtra, ubi ejuſdem Servi Dei corpus in Baſilica Sanctæ Mariæ Majoris requieſcit, tum in Oppido Boſchi Dertonen. Diœc. ubi natus eſt, necnon in Civitatibus, & Diœceſibus Montis Regalis Provinciæ Taurinen., ac Sutrin., & Nepeſina, ubi ſedit Antiſtes, ac in univerſo Ordine S. Dominici tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Miſſas attinet etiam a Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hiſce literis, & quoad Indias a die quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in Eccleſiis Urbis, ac Civitatum, & Diœceſum, & Ordinis prædictorum reſpective ſolemnia Beatificationis ejuſdem Servi Dei cum Officio, & Miſſa ſub ritu duplici majori die quoad Urbem a dilecto filio noſtro in eadem Urbe Vicario in ſpiritualibus Generali, extra illam vero ab Ordinariis reſpective conſtituta, & intra ſex menſes promulganda, poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum dictæ Urbis celebrata fuerint eadem ſolemnia pariter celebrandi facimus poteſtatem. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac decretis de non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis fidem adjicit.

§.4. Volumus autem ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti ejuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. F. An. 2. die 2. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 27. Aprilis 1672. Pontificatus noſtri Anno ſecundo.

XCVIII.

Declarat indulta per fel. rec. Urbanum PP. VIII. conceſſa Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus tertii Ordinis Sancti Franciſci Congregationis Gallicanæ, tunc temporis exiſtentibus intelligantur emanata ad favorem, etiam hodiernorum, & per ſubſequentia perpetua tempora futurorum hujuſmodi Congregationis Oblatorum, ſeu Servientium prædictorum, quos ſuffragia ferre non poſſe, niſi in receptione Novitiorum ad profeſſionem ejuſdem eum eis conditionis ſtatuit.

*Ne pluries dicta, otioſe repetam te remitto ad ea, quæ notavi ad Conſt.*55. Decet Romanum *Innocen.* X. *pag.*503. *ubi aliqua ad præſentem materiam reperies.*

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1672.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis cœlitus paſtoralis officii ſolicitudo, Nos admonet, ut paternam Chriſtifidelium, qui è fluctibus ſeculi in portum vitæ religioſæ confugerunt, curam gerentes, enatas inter eos controverſias, quæ amabilis concordiæ, fraternæque charitatis ſerenitatem obnubilare poſſent, opportunæ proviſionis remedio recidere, ac illorum ſtatui, & quieti, quantum Nobis ex alto conceditur conſulere ſtudeamus.

Cauſæ Conſtit.

§.1. Dudum ſiquidem fel. record. Urbanus Papa VIII. prædeceſſor noſter ad ſedandas inquietudines, atque animi perturbationes, quas major pars tunc exiſtentium Fratrum Oblatorum, ſeu Servientium Tertii Ordinis Sancti Franciſci Congregationis Gallicanæ in ſuo hujuſmodi ſtatu patiebatur, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 26. Auguſti 1641. emanatas literas cum eiſdem Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus ſuper quarto voto per eos emitti ſolito, de non procurando alio quam ſuo Fratrum Oblatorum, ſeu Servientium hujuſmodi ſtatu, ad effectum infraſcriptum auctoritate Apoſtolica diſpenſavit, quartumque votum hujuſmodi illis relaxavit; necnon eiſdem Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus tunc in dicto Ordine exiſtentibus, quod ipſi poſtquam per ſeptem annos continuos ab eorum profeſſione numerandos, ac per alterius anni ſpatium in aliquo recollectionis loco a Miniſtris Provincialibus, & Diffinitoribus deſignato in dicto Fratrum Oblatorum, ſeu Servientium ſtatu permanſiſſent, ab ipſis Miniſtris Provincialibus, & Diffinitoribus hujuſmodi in Capitulo, aut Diffinitorio Provinciali ad caputium, & ſtatum laicalem admitti, & inter ipſos Fratres laicos ejuſmodi Ordinis juxta eorum antiquitatem, necnon etiam inter Clericos, qui nondum quatuor annos a ſua profeſſione expleverant juxta Conſtitutiones præfatæ Congregationis Gallicanæ ſedere poſſent, conceſſit, & indulſit: Ea tamen lege, ut nec ejuſmodi Fratres Oblati, ſeu Servientes ad caputium, & ſtatum laicorum aſſumpti, nec laici, qui nondum ſuffragiorum jure potiti fuerunt, nec denique alii, qui deinceps ad ſtatum laicalem in dicto Ordine admitterentur, ullo ſuf-

Digitized by Google

ſuffragiorum jure gaudere valerent, niſi in receptione Novitiorum ad profeſſionem ejuſdem cum eis ſtatus, & conditionis. Voluit inſuper dictus Urbanus prædeceſſor, & pariter indulſit, ut ſi quis ex dictis Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus hujuſmodi poſt ſupradictos ſeptem a ſua profeſſione annos ſuum hujuſmodi ſtatum immutare nollet, de Superiorum ſuorum conſenſu in eo permanere, necnon eiſdem privilegiis, quibus alii gaviſuri eſſent, qui accepto caputio ſtatum ſuum mutaviſſent, gaudere libere, & licite poſſet, & alias prout in præfatis Urbani prædeceſſoris literis, quarum tenore præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Supplicatio. §.2. Cum autem ſicut dilecti filii Superiores dictæ Congregationis Gallicanæ Nobis nuper exponi fecerunt, ſuper præmiſſis, ſeu eorum occaſione ſubinde in eadem Congregatione variæ exortæ fuerint controverſiæ, ſuper quibus aliæ ab eodem Urbano prædeceſſore die 25. Maii 1644. ac a rec. me. Innocentio X. die 6. Aprilis 1648., & Alexandro VII. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus pariter noſtris die 10. Decembris 1659. ac die 13. Septembris 1660., & die 11. Aprilis 1661. reſpective expeditæ fuerunt pariter in forma Brevis literæ, ac tandem die 4. Maji 1663. Decretum a Congregatione tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita emanavit, nec tamen exinde memoratæ Congregationis Gallicanæ tranquillitati ſufficienter proviſum reperiatur, ſed prænarratæ perturbationes, & inquietudines denuo reviviſcentes novum in præſens paternæ charitatis, & providentiæ noſtræ præſidium expoſcant. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Declarat, ut in rubr. §.3. Nos igitur eorumdem Superiorum votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ac aliarum literarum, & decreti præfatorum tenores præſentibus ſimiliter pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſuper hoc negotio a Nobis ſpecialiter deputatorum, qui dilectum etiam filium Procuratorem Generalem, ſeu Commiſſarium Curiæ Familiæ Ultramontanæ Ordinis Sancti Franciſci audiverunt, ac rem mature examinarunt, conſilio, diſpenſationem, relaxationem, & indulta, quæ memoratus Urbanus prædeceſſor per ſuas literas primodictas præfatis Fratribus Oblatis tunc temporis exiſtentibus ſicut ſupraſcriptum eſt conceſſit dilectis filiis hodiernis, & per ſubſequentia perpetua tempora futuris Fratribus Oblatis, ſeu Servientibus dictæ Congregationis Gallicanæ, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium pariformiter concedimus: Statuentes ut non ſolum Fratres Oblati, ſeu Servientes, qui eo tempore quo primodictæ Urbani prædeceſſoris literæ emanarunt, in præfata Congregatione Gallicana erant, ſed etiam alii hodierni, & per ſubſequentia perpetua tempora futuri Fratres Oblati, ſeu Servientes Congregationis hujuſmodi, necnon quicumque alii, qui ad ſtatum laicalem in eadem Congregatione immediate, ſeu in ingreſſu Religionis aſſumentur, nullo unquam tempore ſuffragiorum jure gaudere valeant, niſi in receptione Novitiorum ad profeſſionem ejuſdem cum eis, ſtatus, & conditionis, ac ſuper controverſiis præfatis perpetuum partibus ſilentium eadem auctoritate harum ſerie imponimus.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§.5. Non obſtantibus præfatis aliis Urbani, ac Innocentii, & Alexandri prædeceſſorum literis, & decreto memoratæ Congregationis Cardinalium, ac quibuſvis Conſtitutionibus, Ordinationibus Apoſtol., necnon præfatorum Ordinis, & Congregationis Gallicanæ, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Derogatio contrariorum.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Maji 1672. Pontificatus Noſtri Anno Tertio. Dat. P. An. 3. die 12. Maji.

XCIX.

Indulgentia pro Eccleſiis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo in die feſto ejuſdem B. Mariæ Virginis, & Sanctorum Andreæ Corſini, Angeli Martyris, & Alberti Confeſſoris.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Univerſis Chriſti fidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

CÆleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem humilitati Noſtræ credidit divina Exordium.

divina dignatio, libenter erogamus, ſicut ad fovendam, incitandamque fidelium erga Sanctos in Cœlis cum Chriſto regnantes, devotionem ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Preces Prioris Generalis Ord. Carmelit.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Matthæi Orlandi Prioris Generalis Ordinis Fratrum S. Mariæ Virginis de Monte Carmelo nomine Nobis nuper ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi:

Concedit Indulgentiam plenariam Viſitantibus Eccleſias d. Ordinis in feſto Commemorationis B. V. de Monte Carmelo, ac SS. Andreæ Corſini, Angeli Martyris, & Alberti Confeſſ.

§.2. Omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, & ſacra communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum, quam Monialium dicti Ordinis hactenus erectis, & in poſterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus die 16. Julii, aut Dominica immediate ſequenti, qua Feſtum Commemorationis ejuſdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo celebratur, ac in S. Andreæ Corſini Epiſcopi, & S. Angeli Martyris, ac S. Alberti Confeſſoris, qui religioſam vitam in Ordine præfato profeſſi fuerunt, Feſtis diebus a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Tranſumptorum fides.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Die 14. Maji 1672. An. 3.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Maji 1672. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. 3. Brevium Diverſorum, fol. 341.

C.

Conſtitutio ſuppreſſionis controverſiarum Fratrum Diſcalceatorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum in Provincia Sancti Antonii Braſiliæ cum deputatione ſuorum Officialium.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à recidẽdis animorum diſſidiis inter Religioſos Viros

SAcroſancti Apoſtolatus Officium, quod inſcrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitati Noſtræ, nullo licet meritorum Noſtrorum ſuffragio, committere dignata eſt ſalubriter exequi adjuvante Domino jugiter ſatagentes, exorta inter Religioſos viros animorum diſſidia, ne fraternæ charitatis, religioſæque tranquillitatis ſerenitatem diutius conturbent, opportunis rationibus recidere, ac ipſorum Religioſorum ſtatui, & quieti quantum Nobis ex alto conceditur providere ſtudemus, ſicut perſonarum, locorum, & temporum qualitatibus, mature perpenſis, in Domino expedire arbitramur.

Exponuntur controverſiæ jam exortæ in Provincia S. Antonii Braſiliæ Ord. Minor. Obſerv. S. Franciſci.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus Maria Rhini a Politio Magiſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod cum in Provincia S. Antonii Braſiliæ Fratrum Diſcalceatorum dicti Ordinis a pluribus retro annis viguerint controverſiæ non minus paci, ac charitati Religioſæ, quam Regulari obſervantiæ, ac ſtrictiori Inſtituto ejuſdem Provinciæ plurimum adverſæ, ac præjudiciales; præcipue quidem propter Capitulum quoddam ibidem anno 1668. celebratum, quod a tunc exiſtente ejuſdem Ordinis Miniſtro Generali d. Franciſci Mariæ prædeceſſore annullatum fuit, cum inſtitutione alterius Miniſtri Provincialis, & Diffinitorii d. Provinciæ, ac propter delegationem cujuſdam Commiſſarii Nationalis, qui adhuc in eadem Provincia manet cum obedientia majoris numeri Conventuum. Exadverſo vero remanſerint ex alia parte præfatum Commiſſarium recuſante, Miniſtri, & Diffinitores annullati, qui non obſtantibus cenſuris ab eodem Commiſſario fulminatis, novum Capitulum celebrarunt anno 1670. cum retentione paucorum Conventuum in diſtrictu de Pernabuco, atque itaque utraque pars in diviſione perſeveret.

Preces Miniſtri Generalis d. Ordinis.

§.2. Idem Franciſcus Maria Miniſter Generalis pro muneris ſui obligatione Subditorum ſibi commiſſorum ſaluti, & quieti Religioſæ proſpectum eſſe exoptans, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſiderat.

Abſolutio à Cenſuris ad effectum præſentem gratiã conſequendi.

§.3. Nos igitur ipſius Franciſci Mariæ Miniſtri Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, ac ejus, & infra nominatorum Fratrum expreſſe profeſſorum Ordinis præfati ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus ejuſdem Franciſci Mariæ Miniſtri Generalis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnes, & ſingulos, qui pœnis, & cenſuris occaſione prænarratarum controverſiarum hinc inde latis, quovis modo innodati ſunt, ſeu alias quomodolibet in præmiſſis, aut rei, aut obnoxii exiſtunt, a cenſuris, & pœnis hujuſmodi, quas propter eadem præmiſſa quovis modo incurrerant, ſeu incurriſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, in utroque foro abſolvimus, & totaliter liberamus, dictaſque pœnas eis, & eorum cuilibet gratioſe remittimus, & condonamus.

Abſolutio à Cenſuris, quas quiſque eorũ occaſione dd. Cõtroverſiarum incurriſſet.

Diſpenſatio ab irregularitate contracta ob exercitium ſuorum Ordinum ſub cenſuris, dummodo id non egerint in cõtemptum clavium.

§.4. Ac cum ipſis omnibus, & ſingulis ſuper irregularitate, ſi quam ex eo, quod cenſuris hujuſmodi propter eadem præmiſſa innodati ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebraverint, ſeu alias in ſuis Ordinibus miniſtraverint, quovis modo contraxiſſe reperiantur, ad quemcumque effectum auctoritate, & tenore

præ-

Digitized by Google

Controverſiis ſilentium imponit.

præfatis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus, eoſque, & eorum quemlibet in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet erant, ſtatum reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus. Necnon ſuper prænarratis controverſiis perpetuum cunctis ſilentium imponimus.

Miniſtros, qui de præſēti gubernant d. Provinciam ab eorū munere abſolvit.

§.5. Præterea utriuſque partis præfatæ Miniſtris, & Diffinitoribus, qui de præſenti in memorata Provincia diviſi gubernant, quos omnes, & ſingulos a gubernii munere reſpective abſolvimus, necnon illis, qui in præfato Capitulo anni 1667., ut præfertur annullato electi fuerunt, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, gratiis, & indultis a ſtatutis d. Ordinis, pro ipſorum inſtituto præſcriptis, uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi legitime electi munerum ſuorum tempus ab iiſdem ſtatutis præfixum expleviſſent, dicta auctoritate harum ſerie concedimus, & indulgemus. Ac dilectum filium Antonium a S. Clara Fratrem d. Ordinis Commiſſarium nationalem in Provincia præfata delegatum a ſuo Commiſſariatus hujuſmodi officio abſolutum, auctoritate prædicta earumdem tenore præſentium declaramus, eique præcipimus, ne amplius quidquam Juriſdictionis in eadem Provincia exerceat, ſed ſtatim ad propria revertatur.

Electi in Capitulo annullato gaudeant omnibus Juribus, ac privilegiis, ac ſi legitimè electi, & munerū ſuorum tempus expleviſſent.

Commiſſariū nationalem à ſuo Officio abſolutū declarat, & ad propria jubet reverti.

§.6. Porro felici, proſperoque d. Provinciæ S. Antonii Braſiliæ Regimini, & gubernio ſalubriter providere cupientes, ac de infraſcriptorum Ordinis præfati Profeſſorum fide, prudentia, vigilantia, charitate, integritate, & Religionis zelo, plurimum in Domino confiſi, dilectos filios Simonem a Plagis in Miniſtrum Provincialem, ac Dominicum a Sancto Antonio in Cuſtodem, necnon Matthæum a Præſentatione, Antonium ab Angelis, Bonaventuram a Roſario, & Dominicum a Martyribus Fratres expreſſe profeſſos Ordinis hujuſmodi in Diffinitores ejuſdem Provinciæ S. Antonii Braſiliæ reſpective ad tempus, quo ejuſmodi Officia juxta Regularia ejuſdem Ordinis inſtituta per Sedem Apoſtolicam confirmata, durare conſueverunt, cum omnibus, & ſingulis Privilegiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, præeminentiis, gratiis, & Indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis, auctoritate, & tenore præfatis conſtituimus, & deputamus: ac illis ſecundo loco in caſu mortis dilectos pariter filios Bernardinum a Purificatione in Miniſtrum Provincialem, & Stephanum a Regibus in Cuſtodem, ac Joannem a Luce, & Danielem a Sancto Franciſco ejuſdem Ordinis profeſſos in Diffinitores Provinciæ hujuſmodi reſpective ſubſtituimus, & ſubrogamus.

Deputat Miniſtrum Provincialem, Cuſtodem, & novos Diffinitores.

In caſū mortis alios ſubrogat in illorum locum.

§.7. Volentes, ut Miniſter Provincialis, ac Cuſtos, & Diffinitores ſic a Nobis deputati, ſive ſubſtituti reſpective, una cum Commiſſario per memoratum Franciſcum Mariam Miniſtrum Generalem ad Provinciam præfatam, pro illius reformatione deſtinando, electioni faciendæ novorum Guardianorum, juxta Statuta Ordinis, & exigentiam Provinciæ hujuſmodi aſſiſtant.

Eis mandat una cum Cōmiſſario per Miniſtrū Generalem deſtinando intereſſe Electioni novorum Guardianorū.

§.8. Demum eidem Commiſſario ſic deſtinando præſentes literas executioni mandandi, ac demandari faciendi, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per Sententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendi, auxiliumque brachii Sæcularis ad hoc, ſi opus fuerit invocandi, quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate harum ſerie tribuimus, & impartimur.

Commiſſario ſic deſtinando facultatē dat præſentes literas exequēdi, & alia faciendi, prout in rubrica.

§.9. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis Noſtræ, aliiſque arbitrii Noſtri pœnis omnibus, & ſingulis, Provinciæ præfatæ Superioribus, Fratribus, Perſonis, cæteriſque ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut ſupranominatos Fratres ad Officia eis reſpective per præſentes demandata, illorumque liberum exercitium, juxta earumdem tenorem præſentium recipiant, & admittant, eoſque recognoſcant, & illis in omnibus Officia hujuſmodi concernentibus pareant, & obediant, faveantque, & aſſiſtant reſpective.

Hiſce Deputatis mandat eſſe parendū in virtute S. Obedientiæ.

§.10. Ac decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque integros, & plenarios effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari.

Obſervantia præſentium literarum.

§.11. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.12. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Obſtantia memorat.

§.13. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Eis derogat.

§.14. Volumus autem, ut illi, quos a cenſuris, propter præmiſſa incurſis, ut præfertur abſolvimus, pœnitentiam, quam eis Sacerdos idoneus, propter eadem præmiſſa injunxerit, omnino adimpleant, alioquin præſentes literæ quoad abſolutionem hujuſmodi in ejus foro conſcientiæ, minime ſuffragentur.

Quos à Cenſuris abſolvit, mandat pœnitentiam eis exinde à Sacerdote idoneo impoſitā adimplere teneri.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Maji 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Edit. 18. Maji 1672. An. 3.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in libro Menſis Maji par. 2. fol. 151.

CI.

Facultas Prioris Generalis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo conferendi Lauream Doctoralem Fratribus Magiſtris in Collegiis, & ſtudiis ſui Ordinis.

Edita An. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

ALias fel. rec. Clemens PP. IX. prædeceſſor Noſter dilecto filio Matthæo Orlando moderno, & pro tempore exiſtenti Priori Generali Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo facultatem conferendi Lauream Doctoralem illis Fratribus d. Ordinis, qui ex præcepto Conſtitutionum Ordinis hujuſmodi Magiſterio inſigniti forent, auctoritate Apoſtolica conceſſit. Ita tamen ut illa extra Collegium Salamantinum non niſi in Collegio S.Mariæ Tranſpontinæ de Urbe ejuſdem Ordinis uti poſſit, & alias prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 20. Julii 1668. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Clem. IX. facultatem cóceſſit Priori Generali Ordin. Carmel. conf. rédi lauream Doctoralem fratribus Magiſtris in Collegio Salamantino, & S. Mariæ Tranſpontinæ de Urbe.

§.1. Cum autem, ſicut præfatus Matthæus Prior Generalis Nobis nuper exponi fecit, Fratres Magiſtri a Priore Generali d. Ordinis pro tempore exiſtente inſtituti, ſecundum formam regularium Inſtitutorum ante ſuſceptionem Laureæ Doctoralis hujuſmodi nullis frui poſſint Privilegiis; ſæpe vero contingat Priorem Generalem Ordinis hujuſmodi, Viſitationis, aliorumque negotiorum ejuſdem Ordinis cauſa per plures annos extra Urbem præfatam manere, eo autem abſente, Fratres Magiſtri Lauream Doctoralem ſuſcipiendi gratia ad eamdem Urbem fruſtra ſint acceſſuri, nec propter eorum paupertatem ejuſmodi lauream in aliqua ſtudii generalis Univerſitate ſuſcipere valeant, attentis intolerabilibus pecuniarum ſummis ibidem expendendis, quibus pauperrima inter mendicantes Religio nimium gravaretur:

Motivũ amplıandi dictũ Indultum.

§.2. Nobis propterea dictus Matthæus Prior Generalis, ne præfatos Fratres Magiſtros Privilegiis ſuis diu carere contingat, humiliter ſupplicari fecit, ut ſibi, ſuiſque ſucceſſoribus Prioribus Generalibus in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Prioris Generalis dicti Ordinis.

§.3. Nos igitur ipſius Matthæi Prioris Generalis Votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; præfato Matthæo moderno, ejuſque Succeſſoribus Prioribus Generalibus Ordinis prædicti pro tempore exiſtentibus, quando fuerint in Conventibus ejuſdem Ordinis, ubi Collegium, ſeu ſtudium pro ſtudentibus Religionis inſtitutum ſit, Lauream Doctoratus prænarratis Magiſtris ipſius Ordinis, ſervatis tamen quoad reliqua omnibus ex præcepto Conſtitutionum Ordinis hujuſmodi ſervandis, auctoritate noſtra Apoſtolica conferendi facultatem, eadem auctoritate tenore præſentium concedimus, & impartimur.

Abſolutio à Cenſuris.

Hic Pontifex facultaté ampliat Priori Generali pro tempore dandi laureã Doctoratus fratribus Magiſtris in Conventibus ubi Collegium, ſeu Studium pro Studentibus ſit inſtitutum

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illos, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari: & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.5. Non obſtantibus præfati Clementis prædeceſsoris noſtri literis, aliiſque Ordinationibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eiſdem Clementis prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorũ derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 20Jun. 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Edit. 20. Junii 1672. An. 3.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in libro Brevium Menſis Jun. parte utraque fol.585.

CII.

Indulgentia plenaria perpetua pro viſitantibus Eccleſias tam Fratrum, quam Monialium Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ubicumque exiſtentes, tam hactenus erectas, quam erigendas 23. Auguſti feſto S. Philippi Benitii.

CLEMENS PAPA X:

Edita An. D. 1672.

Ad perpet. rei memor.

REdemptoris, & Domini noſtri Jeſu Chriſti; qui glorioſos ſaluberrimorum, quæ nobis reliquit exemplorum Sectatores altis decoravit honoribus, & cœleſtis beatitudinis conſortes effecit, vices licet immeriti gerentes in terris, ſpiritualium munerum theſauros, quorum nobis credita eſt diſpenſatio, libenter erogamus, ſicut ad excitandam, & fovendam erga eoſdem Beatos Cœli incolas fidelium devotionem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§.1. Cum itaque nos ad honorem SSmæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Chriſtianæ Religionis incrementum de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Alma Urbe noſtra tunc exiſtentium conſilio, Beatum Philippum Benitium, dum vixit Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis profeſſorem, & propagatorem, auctoritate nobis a Domino tradita Sanctum eſſe decrevimus, & deffiniverimus:

Canonizatio S.Philippi benitii.

§.2. Hinc eſt, quod nos ad augendam fidelium religionem, & animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœniten., & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis tam Fratrum, quam Monialium dicti Ordinis hactenus erectis, & in poſterum quandocumque erigendis, & ubicumque Locorum exiſtentibus die 23. Auguſti feſto ejuſdem S. Philippi Benitii a primis Veſperis

uſque

Perpetuò eſſe cedit Indulgentiam plenariam Viſitantibus Eccleſias Fratrum, & Monialium Ord. Servor. B.M. die 23. Auguſti in feſto S. Philippi Benitii.

uſque ad occaſum ſolis feſti hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Tranſumptorum fides.

§.3. Volumus autem, ut ipſarum præſentium Literarum tranſumptis manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ muoitis, eadem prorſus fides in Judicio, vel extra illud obique Locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 4. Iulii 1672. An.3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piſcatoris die 4. Julii 1672. Pootificatus noſtri Anno tertio.

I. S. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium lib.3. diverſorum fol.351.

CIII.

Breve exemptionum nonnullorum familiarium ſuorum Gabellis, & aliis Impoſitionibus, & facultatis teſtandi pro iiſdem.

Edita An. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nomina Familiarū Sanctitatis Suæ.

VEnerabili Fratri Alexandro Creſcentio Patriarchæ Alexandrino Cubiculi noſtri Præfecto, ac dilectis filiis Magiſtris Joanni Gualtero Sluſio Leodien. Secretario Brevium noſtrorum Secretorum, & Proſpero Bottinio Lucen., in utraque Signatura noſtra Referendariis, Auditori, Prælatis Domeſticis noſtris, ac Joſepho Vallemanio Pincernæ, Franciſco Polino, Nicolao Gentili Camerinen. Architriclino, Carolo Balduccio Tuſculan. Veſtiario, Aſcanio Paganello, Venantio Benignio, Octavio Cambio Camerinen., Dominico Sauti Piſauren., Pomponio Canalio Raveonaten., Cubiculariis Secretis noſtris, & Joſepho Barbio Camerinen. Cappellano Secreto noſtro, ac Brunoni Bellozio Aſculan. reſpective Civitatum, vel Diœceſum Clericis, ſeu Presbyteris, Cubiculi noſtri Auditori, familiaribus continuis Commenſalibus noſtris ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Motivū favores, & gratias elargiendi Familiaribus Pōtificiis.

§.1. Ad Romani Pontificis, quem ſupremum in terris gratiarum diſpenſatorem conſtituit Deus, circumſpectam noſcitur providentiam pertinere, ut ſibi, & Apoſtolicæ Sedi devotos, eos præcipue, quorum fidem, integritatem, prudentiam, & induſtriam in obeundis gravibus dictæ Sedis minoiſteriis, & muneribus, necnon accuratam ſolicitudinem, aſſiduitatem, dexteritatem, & vigilantiam in impendendis ſibi gratis familiaritatis obſequiis multis rerum experimentis ſpectatas habet, peculiarium gratiarum favoribus condecoret, eorumque indemnitati, ac hæredum, & ſucceſſorum cujuſlibet eorum ſecuritati conſulere ſatagat, ſicut perſonarum meritis convenire arbitratur.

Familiares à Cenſuris abſolvit.

§.2. Hinc eſt, quod nos ad grata familiaritatis obſequia, quæ nobis hactenus impendiſtis, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtitis, necnon ad vitæ, & morum honeſtatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita ſingulari erga nos, & Sedem prædictam ſidei, & devotioni conjuncta, quibus vos omnes, & ſingulos, etiam familiari experientia juvari novimus, condignam rationem habentes, eoſque propterea ſpeciali favore gratiæ proſequi volentes, & veſtrum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſenteotiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet inodati exiſtitis, ad effectum præſentium dumtaxat conſeqoendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes:

§.3. Motu proprio, non ad veſtram, aut cujuſlibet veſtrum oobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione, meraque liberalitate noſtris, de que Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam præter, & ultra quaſcumque alias ſimiles, vel diſſimiles, generales, vel ſpeciales gratias, facultates, exemptiones, Indulta, & Privilegia vobis, & veſtrum cuilibet a nobis, vel a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris conceſſas, & conceſſa, & in poſterum etiam a nobis, & Romanis Pontificibus ſucceſſoribus noſtris concedendas, & concedenda, quas omnes, & ſingulas, quæque omnia, & ſingula, perinde ac ſi illarum, & illorum tenores præſentibus expreſſi, ac de verbo ad verbum inſerti forent, in ſuo robore, & firmitate remanere, & eſſe, nec per illas, & illa eiſdem præſentibus, vel per præſentes illis in aliquo præjudicari, vel eas, ſeu ea invicem confundi, ſeu impediri, ſed etiam cumulative procedendo unam, ſeu unum per aliam, ſeu aliud coadjuvari, & ſuppleri poſſe, vobiſque omnibus, & ſingulis tam conjunctim, quam diviſim pleniſſime ſuffragari debere volumus, decernimus, & declaramus.

Omnes gratias, & Indulta conceſſa à Prædeceſſoribus Pontificibus confirmat.

§.4. Vos omnes, & ſingulos, veſtraque, & cujuſlibet veſtrum Beneficia, & Officia quæcumque, quotcumque, & qualiacumqoe, ac cujuſcumque qualitatis, etiam ſpeciali expreſſione dignæ exiſtentia, tam hactenus io titulum, commendam, vel adminiſtrationem, ſeu alias quomodolibet obtenta, quam in futurum quovis modo, & quandocumque obtinenda, illorumque omnium, & ſingulorum fructus, redditus, proventus, obventiones, bona, res, emolumenta, & jura quæcumque, ac veſtra, & cujuſlibet veſtrum prædia, poſſeſſiones, agros, terras, animalia, Domos, molendina, & alia bona patrimonialia, & temporalia, mobilia, & immobilia, ac ſemoventia, necnon actiones, & jura quælibet præſentia, & futura, ac tum a vobis, & quolibet veſtrum de præſenti poſſeſſa, & hactenus acquiſita, quam in poſterum quandocumque, & quomodocumque acquirenda, & poſſidenda, urbana, & ruſtica, tam in Alma Urbe, ejuſque Diſtrictu, quam in aliis quibuſcumque Civitatibus, etiam Ferrarien., Bononien., Beneventan., Anconitan., & Avenionen., & aliis etiam ſpecificam, & individuam mentiooem requirentibus, earumque Territoriis, & Diſtrictibus, ac quibuſcumque Oppidis, Terris, & Locis Status noſtri Eccleſiaſtici mediate, vel immediate ſubjectis, & alias ubicumque Locorum, Provinciarum, & Regnorum reſpective conſiſtentia, dictorumque bonorum fructus, proventus, penſiones, affictus

Ampliſſima exemptio Familiarium tā quoad perſonas, quam quoad bona, ſive Eccleſiaſtica, ſive Patrimonialia ab omnibus Datiis, Gabellis, & aliis prout in rubrica.

& emolumenta quæcumque, ac etiam reſpectu eorumdem bonorum tantum veſtros, & cujuslibet veſtrum Colonos, Laboratores, Affictuarios, & Conductorex quoſcumque cujuſvis qualitatis, quantitatis, & naturæ bona hujuſmodi, ac cujuſcumque annui valoris illorum fructus, redditus, & proventus ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis, & ſingulis veſtrum vendenda, & pro veſtris, familiarumque veſtrarum uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis, aliiſque partibus, ſeu portionibus, ſubſidiis etiam charitativis, nec non vectigalibus, gabellis, portoriis, datiis, pedagiis, taxis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus tam urbanis, quam ruſticis ordinariis, & extraordinariis, etiam ſubſidii triennalis, & quatreni carnis, aliiſque impoſitionibus realibus, perſonalibus, & miſſis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, & portarum, & moliturarum, ac mercium cujuſcumque generis tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, ſeu Provinciam terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum ſtabulationum, & hoſpitationum militum, Inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, & manutentionis Claſſis, & triremium Pontificiarum, ac etiam ob bellum contra Infideles, vel in ſubventionem Sedis, & Cameræ prædictarum, aut Chriſtianæ Reipublicæ, ſeu Status Eccleſiaſtici prædicti tuitionem, & defenſionem, ac alias ex quacumque licet graviſſima, urgentiſſima, neceſſaria, inſolita, incognita, ac inexcogitabili cauſa impoſitis, ac quandocumque, & qualitercumque imponendis, etiam ratione venditionis, & emptionis equorum, aliorumque animalium ſolvi ſolitis, itaut vos, & quilibet veſtrum nihil omnino horum, vel ſimilium ſubire, vel ſolvere teneamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, & Miniſtros, ſeu vectigalium, gabellarum, decimarum, ſubſidiorum, impoſitionum, tributorum, & aliorum prædictorum Redemptores, Conductores, Collectores, Subcollectores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos ad id valeatis coarctari, quandiu vixeritis, & quilibet veſtrum vixerit reſpective tenore præſentium eximimus, & plenarie liberamus, ac liberos, immunes, francos, & exemptos, liberaque, immunia, franca, & exempta eſſe, & fore decernimus pariter, & declaramus.

Facultas teſtandi, & diſponendi de eorum bonis abſque ſolemnitatibus aliis.

§.5. Præterea vobis, & cuilibet veſtrum, ut de omnibus, & ſingulis jocalibus, gemmis, etiam pretioſis, & quolibet Principe, etiam maximo, & Præſule dignis, necnon de ſupellectilibus, aliiſque mobilibus, etiam in pecunia cujuſcumque generis conſiſtentibus, ac ſemoventibus, & immobilibus quomodolibet nuncupatis bonis, ac Caſtris, & Terris quacumque dignitate ſuffultis, Villis, Domibus, Palatiis, Vineis, Caſalibus, poſſeſſionibus, cenſibus, locis, & portionibus montium quorumlibet, aliiſque dominiis temporalibus, feudalibus, & juriſdictionalibus, meroque, & mixto imperio (ſine præjudicio tamen jurium Cameræ Apoſtolicæ prædictæ quoad juriſdictionalia hujuſmodi) tam in Urbe, quam extra eam ubivis, etiam penes Beneficia Eccleſiaſtica quæcumque cum cura, & ſine cura ſæcularia, & cujuſvis Ordinis regularia per vos, & veſtrum quemlibet in titulum, commendam, vel adminiſtrationem, ſeu alias ex quibuſvis diſpenſationibus, & conceſſionibus, etiam Apoſtolicis, obtenta, & in poſterum obtinenda exiſtentibus, ac juribus, actionibus, & nominibus debitorum quocumque modo, jure, via, forma, & occaſione ad vos, & veſtrum quemlibet reſpective nunc, & pro tempore ſpectantibus, etiam quibuſcumque rebus conſiſtentibus, etiamſi illa omnia, vel eorum major, aut aliqua pars ex fructibus, & emolumentis quorumcumque Monaſteriorum, etiam Conſiſtorialium, Præpoſiturarum, Prioratuum, Præceptoriarum, Dignitatum, etiam Conventualium, majorum, & principalium, perſonatuum, adminiſtrationum, & aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordinum, Militiarum, & Hoſpitalium, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, regularium quocunque nomine nuncupatorum, & quomodolibet qualificatorum, etiam perſonalem reſidentiam requirentium, quæ auctoritate ordinaria, vel ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus, ſeu Indultis Apoſtolicis, Regumque, & aliorum Principum nominationibus, ſeu præſentationibus, aut alias quomodolibet in titulum, commendam, vel adminiſtrationem, aut alio quocumque modo obtinuiſtis, & de præſenti obtinetis, & in poſterum ſimul, vel ſucceſſive, aut pluries, iteratis vicibus, & alias quomodolibet obtinebitis, ac veſtrum quilibet obtinuit, obtinet, & obtinebit reſpective: necnon ex quibuſcumque aliis fructibus, redditibus, & proventibus etiam Eccleſiaſticis loco penſionum annuarum, ac penſionibus annuis ſuper ſimilibus, vel diſſimilibus, etiam Menſarum Archiepiſcopalium, Epiſcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, ac Monaſteriorum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum fructibus, redditibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, atque etiam diſtributionibus quotidianis, & emolumentis, etiam manualibus, ac ſolis præſentibus, & divinis Officiis, horiſque diurnis, & nocturnis intereſſentibus dari, & per eos lucrifieri ſolitis vobis, & veſtrum cuilibet reſpective reſervatis, & aſſignatis, ac reſervan., & aſſignan., necnon emolumentis quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, ac tam ex paterna, quam ex aliis hæreditatibus, ſeu alias quavis occaſione, vel contemplatione provenerint, ſeu in poſterum provenient, ac qualitercumque, quomodocumque, & undecumque, etiam in functionibus quorumcumque munerum, & legationum, ac alias quomodolibet per nos, & veſtrum quemlibet acquiſita ſint, & in poſterum acquiri contigerit, cujuſcumque quantitatis prædicta omnia, ac cujuſcumque valoris etiam annui, & inexcogitati, & qualitatis, ſeu conditionis bona, & alia ſupradicta fuerint (illa omnia, eorumque veros, & annuos valores, & denominationes, etiamſi omnia prædicta, ſeu eorum aliqua talia fuerint, quæ ſub generali appellatione bonorum ſupellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigeant vocabulis, ſpecialemque notam requirant, præſentibus ac ſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentur pro ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis habentes) uſque ad quamcumque ſummam, quantumvis notabilem, notabiliſſimam, & inexcogitatam per viam teſtamenti nuncupativi, ſeu in ſcriptis, aut epiſtolarum, ſeu Codicillorum, aut

alias

alias ſolo verbo, vel alio quovis modo, etiam minus ſolemni, & ſine aliqua inſinuatione teſtandi, ſeu donatione, tam inter vivos, quam cauſa mortis, etiam per viam ſimplicis diſtributionis, ſeu contractus, etiam omiſſis quibuſvis ſolemnitatibus, etiam ſubſtantialibus, & formis alias requiſitis, tam de Jure, quam per Conſtitutiones, ſtatuta, & conſuetudines Urbis, Civitatum, vel Locorum ubi vos, ſeu veſtrum quemlibet reſpective ita diſponere, aut mori contigerit in eadem voluntate permanendo, etiam coram Notario publico, vel duobus teſtibus, aut per cujuslibet veſtrum cedulam privatam, ſeu quacumque ultima voluntate, & alias prout, & quemadmodum urbis, & veſtrum cuilibet reſpective videbitur, tam in dicta Curia, quam extra eam etiam in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliorum vobis, ſeu veſtrum cuilibet reſpective pro tempore conceſſarum, & in poſterum concedendarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere intendatis, aut velitis, ſeu quilibet veſtrum intendat, aut velit, in quoſvis pios, & non pios uſus.

Favore quorumq; etiam illegitimorũ, alias tamen quam ex proprio Corpore natorum.

§.6. Et in quaſcumque perſonas utriuſque ſexus, ſive conſanguinei, affines, ſeu nepotes, aut etiam alii quovis modo vobis reſpective conjuncti, vel ſervitores, aut familiares veſtri, aut etiam extranei, etiamſi illegitimi ex quovis illicito, & damnato coitu, alias quam ex proprio corpore cujuslibet veſtrum reſpective procreati ac etiam ipſorum illegitimorum parentes, conjuges, filii, deſcendentes, aſcendentes, vel cognati, ſeu attinentes fuerint, necnon Collegia, Univerſitates, & loca tam pia, quam non pia, & alias quomodocumque, & qualitercumque pro libero, & voluntate cujuslibet veſtrum abſolutis, ſemel, vel pluries, in toto, vel in parte, etiam ſucceſſive, ac toties, quoties cuilibet veſtrum reſpective videbitur, & placuerit diſponere, eaque legare, relinquere, & erogare, & ſeu diſpoſitiones, teſtamenta, legata, relicta in vim præſentium, ſeu alias quomodolibet facta ſimiliter quandocumque vobis reſpective videbitur in totum, vel in partem, etiam ſæpe, & ſæpius moderari, limitare, commutare, alterare, ac in totum, vel pro parte revocare, & in alias perſonas diſtribuere, ac alias de illis pariter, prout veſtrum cuilibet reſpective videbitur, & placuerit, ac duxeritis faciendum tam in Curia prædicta, quam extra eam, etiam extra loca debitæ veſtræ, & cujuslibet veſtrum reſidentiæ reſpective, ac ubicumque, & quandocumque etiam in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliorum vobis pro tempore, ſeu cuilibet veſtrum reſpective conceſſarum facultatum, vel quod in vim illarum teſtari, vel diſponere velitis, & intendatis, ac etiam præſentibus literis in actu concedendi per quemlibet veſtrum reſpective teſtamenti, ſeu cujuslibet alterius ultimæ voluntatis, & diſpoſitionis, ſi cuilibet veſtrum reſpective videbitur, non exhibitis, diſponere libere, & licite poſſitis, & valeatis, ac veſtrum quilibet poſſit, & valeat reſpective, liberam, plenam, & omnimodam licentiam, & facultatem perpetuo duraturam motu, ſcientia, deliberatione, liberalitate, ac poteſtatis plenitudine paribus, harum ſerie concedimus, & impartimur.

§.7. Ac ea nunc teſtamenta, codicillos, donationes, diſpoſitiones, legata, relicta, & erogata, ac ultimas voluntates veſtras, contractus hujuſmodi, & quiquid ſuper his per quemlibet veſtrum, etiam nulla, vel minus ſufficienti facultate ſuffultum, hactenus, vel in futurum in toto, vel in parte teſtatum, codicillatum, donatum, relictum, erogatum, & alias tam inter vivos, quam in ultima voluntate, ſeu alias quovis modo diſpoſitum eſſe contigerit, omniaque, & ſingula inde ſecuta, & ſequutum, ea nunc prout ex tunc, & e contra approbamus, & confirmamus, ac valida, & efficacia eſſe, & fore perpetuaque roboris firmitate ſubſiſtere volumus; omneſque, & ſingulos Juris, & facti, ac ſolemnitatum, etiam ſubſtantialium, defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem, ſupplemus.

Omnes hujuſmod. diſpoſitiones, & contractus abſq; Iuris Solemnitatibus validat, & approbat.

Bona ſive Patrimoniali, ſive Eccleſiaſtica decedentium ab Inteſtato mandat eſſe deferenda ad hæredes Sanguinis, & alios ab inteſtato ſuccedẽtes.

§.8. Et nihilominus ſtatuimus, & ordinamus, vobiſque omnibus, & ſingulis indulgemus, ut etiamſi contigerit veſtrum quemlibet ab inteſtato, & ſine ulla rerum, & bonorum ſuorum hujuſmodi, vel cum invalida, & minus legitima diſpoſitione in quacumque Mundi parte, etiam in dicta Curia, vel extra loca debitæ a vobis reſpective reſidentiæ, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, decedere, omnia, & ſingula bona, res, & jura, actiones, fructus, penſiones, & alia quæcumque, & qualiacumque ſupra expreſſa, non ad Sedem, & Cameram, vel Eccleſias, & Monaſteria, & Beneficia prædicta, ſeu in eis ſucceſſores, ſed ad hæredes ſanguinis cujuslibet veſtrum reſpective, & quoſcumque alios veſtrum cuilibet ab inteſtato ſuccedentes integre devenire debeant.

Eadem bona a Familiaribus relicta non cadat unquam devolvi ad R.C.A. tamquam Spolia.

§.9. Decernentes omnia, & ſingula prædicta, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon ſpolia, & quæcumque alia per vos, quemlibet veſtrum reſpective pro tempore relicta, res, & bona, ac alia præmiſſa nullo unquam tempore, tamquam ſpolia ad nos, ac Sedem, & Cameram prædictas devolvi, ſeu ſpectare quomodolibet prætendi poſſe; ac hæredes, Donatarios, & alios, ad quorum favorem bona ipſa quovis modo relicta eſſe, ſeu ad quos illa ab inteſtato ſpectare contigerit, nec non executores, & alios, quibus negotium executionis veſtrarum voluntatum hujuſmodi reſpective commiſeritis ad ſolvendum tertiam, vel aliam partem bonorum eorumdem per quemlibet veſtrum reſpective pro tempore relictorum, quæ forſan per Conſtitutiones Apoſtolicas, aut alias de jure vel conſuetudine poſt obitum cujuslibet veſtrum ad dictam Cameram, aut ad nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices ſpectare, ſeu in pios, vel alios uſus, & forſan contra Infideles, aut in fabricam ſupradictæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, vel eorumdem Monaſteriorum, aut Eccleſiarum, & Beneficiorum prædictorum, ſeu Cruciatæ Sanctæ, vel alios uſus converti deberet, ſeu dum vixeritis reſpective convertere deberetis, illudque nulla ſubſiſtente cauſa, ſed pro cujuslibet veſtrum reſpective libito voluntatis prætermiſeritis, quam ex nunc vobis, & veſtrum cuilibet, hæredibuſque, donatariis, ac aliis quocumque titulo, etiam ab inteſtato, ſucceſſoribus veſtris hujuſmodi liberaliter, & titulo irrevocabilis donationis inter vivos gratioſe donamus, & elargimur, minime teneri.

Neq; in alios uſus contra Infideles, aut in fabricam S. Petri &c. prout in ſubr.

§. 10. Nec ſuper bonis per quemlibet veſtrum, ut præfertur, ſeu alias pro tempore diſpoſitis, ſeu etiam ab inteſtato relictis per Camerarium

Digitized by Google

rarium, ſeu Procamerarium noſtrum pro tempore exiſtentem, Theſaurarium generalem, Commiſſarium, Collectores, Subcollectores, aut alios quoſcumque Agentes pro d. Camera quovis prætextu, auctoritate, poteſtate, occaſione, vel cauſa manus injici, minuſque eis aliquam deſcriptionem, ſeu Inventarium, vel depoſitum, aut ſequeſtrum, ſeu quid ſimile facere, attentare, ſeu prætendere licere, neque per eos, vel veſtros, in Eccleſiis, Monaſteriis, vel Beneficiis reſpective ſucceſſores, aut dictæ fabricæ præpoſitos, vel alios quoſcumque quovis modo directe, vel indirecte, etiam ex cauſa illicitæ negotiationis, vel quod fructus Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Beneficiorum prædictorum propter non reſidentiam, vel incompatibilitatem Beneficiorum quorumcumque per vos, & veſtrum quemlibet reſpective nunc, & pro tempore obtentorum, & in poſterum obtinen., vel alias quacumque de cauſa veſtros non feceritis, ſed illos male, atque indebite perceperitis, & propterea ad illorum reſtitutionem Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, ſeu Monaſteriis, & Beneficiis, vel fabricæ prædictis, aut cuicumque alteri perſonæ, vel loco facien. teneamini, dummodo ſuper his cauſa vobis viventibus reſpective non fuerit introducta, moleſtari, & inquietari poſſe, aut debere.

Etiam ſi fructus beneficiorum ab eis poſſeſſorum male & indebite perceperint.

Secus ſi ſimilibus viventibus lis ſuerit introducta.

§.18. Necnon Camerarium, ſeu Procamerarium, Theſaurarium, Præſidentes Clericos, Agentes, Collectores, Subcollectores, Commiſſarios, Deputatos, aut alios prædictos quidquam a vobis, aut veſtrum quolibet, ſeu veſtris, & cujuslibet veſtrum hæredibus prædictis, tam ab inteſtato, quam ex teſtamento, legatariis, donatariis, aut aliis, in quorum favorem diſpoſitum fuerit, aut qui ab inteſtato, ut præfertur, ſuccedent, occaſione præmiſſorum, ſeu ſequeſtrationis, diſſequeſtrationis, excamerationis, propinæ, ſeu trigeſimæ, tranſactionis, vel cujuslibet alterius pactionis, aut aliorum quorumcumque jurium, vel regalium eis loco ſalarii, vel mercedis, aut pro labore, vel in recompenſam quomodolibet debitum, ſeu etiam cauſa, & titulo oneroſo eis conceſſum, vel aliter competens, ſive in parva, ſive in magna quantitate petere, accipere, vel prætendere nullatenus unquam poſſe, ſed præſentes Literas ſufficere ad effectum tuendi dominium, & poſſeſſionem omnium, & ſingulorum prædictorum hæredibus, legatariis, & quibuſvis aliis perſonis, in quarum favorem per nos, ſeu veſtrum quemlibet reſpective diſpoſitum fuerit, vel qui ab inteſtato ſuccedent.

Neque adverſus hæredes, vel Legatarios, aut Donatarios aliquid prætendi poſſit.

§.12. Neque etiam ex eo, quod tam condito teſtamento, vel alias inter vivos, ſeu in ultima voluntate, quam etiam nulla, vel minus valida, & legitima diſpoſitione facta, aut etiam ab inteſtato quemlibet veſtrum in prædicta Curia, aut quacumque mundi parte extra Beneficia, etiam curam animarum habentia, & perſonalem reſidentiam requirentia ſæcularia, & quorumvis Ordinum, ac Militiarum, etiam præfati Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani regularia, & alias qualitercumque qualificata per vos, ſeu veſtrum quemlibet reſpective nunc, & pro tempore obtenta, & obtinen., etiam pro cujuslibet veſtrum ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa, non reſidendi, vos, ſeu quemlibet veſtrum decedere contigerit. Conſtitutionis fel. rec. Pii Papæ IV. prædeceſſoris noſtri contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, ſeu alios Prælatos, necnon Parochialium Eccleſiarum Rectores, aliosque perſonali reſidentiæ adſtrictos extra illam quomodocumque decedentes 7. Kalen. Decembris Pontificatus ſui anno V., vel alio veriori tempore emanatæ, & aliarum quarumcumque Conſtitutionum, ac Sacrorum Canonum, & Decretorum Conciliorum, etiam Generalium, aut alio quocumque prætextu moleſtari, vel inquietari poſſe, aut debere, minuſque præſentes ſub prædicta Pii IV. prædeceſſoris noſtri ſuper reſidentia, & aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus, ac Sacrorum Canonum, & Conciliorum Synodalium, vel Provincialium, ac etiam Generalium Decretis, nec etiam ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium exemptionum, & facultatum, aliarumque gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, declarationibus Apoſtolicis, ac d. Cameræ, vel aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per modum legis, aut Conſtitutionis generalis, & Statuti perpetui, ac Cancellariæ Apoſtolicæ Regulæ, etiam per nos, & Sedem Apoſtolicam, ſeu Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter, & ex quibuſvis cauſis, etiam inexcogitabilibus, ac in favorem fidei, & divini cultus augmentum, necnon pro dictarum Sedis, & Cameræ neceſſitatibus pro tempore factis, & in futurum faciendis comprehendi, ſed ab aliis ſemper exceptas, & quoties comprehendi viderentur, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo ſub quavis poſteriori data per vos, ſeu veſtrum quemlibet, vel alios prædictos a vobis, ſeu veſtrum quolibet reſpective cauſam pro tempore, ut ſupra, quomodolibet habentes, ſeu habituros eligenda conceſſas, ſemperque validas, & efficaces fore, & eſſe, ac ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

Eadem bona declarat immunia ab omni moleſtia, & anni diſſatis hanc obitis extra loca ubi habuerint beneficia, reſidentiam requirentia, ſive Sæcularia, ſive Regularia, etiam S. Joannis Hieroſolymitani.

Quæcumque obſtantia tollit.

§.13. Neque præſentes per alias ſimiles, vel diſſimiles gratias vobis, & cuilibet veſtrum conceſſas, & conceden. revocari, ſuſpendi, limitari, vel confundi, ſed vos omnes, & ſingulos illis accumilative in omnibus, & per omnia uti, ſi quid autem in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, id per aliam ſuppleri poſſe, & debere. Nec vos, ſeu veſtrum quemlibet ad aliquam particolarem licentiam, ſive Indultum, vel confirmationem præſentium a nobis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia quacumque ſimili, vel diſſimili gratia, vel ejus confirmatione vobis, ſeu veſtrum cuilibet quandocumque concedenda de præſenti mentionem aliquam facien., teneri, nec ad id ulla unquam neceſſitate cogi poſſe; ſicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Camerarium, ſeu Procamerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos, necnon Theſaurarium generalem, Præſidentes Clericos, Commiſſarios, Collectores, & Subcollectores, & alios quoslibet Sedis, & Cameræ prædictarum Officialibus, & Miniſtris, quavis auctoritate, præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros in quacumque Cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & inter-

DD. Familiares hiſce gratiis cum aliis antea conceſſis, vel concedendis cumulative uti poſſunt.

Non indigent aliqua particulari licentia, ſeu Indulto, vel Confirmatione præſentium literarum, neque à Succeſſoribus Pontificibus.

Decretum irritans.

Digitized by Google

interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoqam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deſignat.

§.14. Quocirca Venerabilibus fratribus noſtris Oſtien., & Portuen. Epiſcopis, ac dilecto filio Cauſarum Curiæ Cameræ prædictæ generali Auditori, motu pari per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel per alium, ſeu alios ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte veſtra, ſeu alicujus veſtrum, ſive quorumcumque donatariorum, legatariorum, hæredum, & ſucceſſorum cujuslibet veſtrum reſpective, & aliorum prædictorum deſuper fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, vobiſque, & veſtrum cuilibet, & aliis prædictis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra omnia, & ſingula præmiſſa per Locorum Ordinarios, & Cameræ prædictæ Commiſſarios, Deputatos, & Miniſtros, alioſve quoſcumque inviolabiliter obſervari.

Eis facultatē præſtat Contradictores cō peſcendi cum pœnis prout in rubrica.

§.15. Non permittentes vos, ſeu veſtrum quemlibet, vel donatarios, legatarios, hæredes, & ſucceſſores veſtros reſpective, alioſve prædictos, vel eorum aliquem deſuper a quoquam quomodolibet, indebite moleſtari, perturbari, vel alias quovis modo impediri. Contradictores quoslibet, & Rebelles auctoritate Noſtra prædicta per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, ſervata forma Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, interdictum Eccleſiaſticum apponendo, & auxilium brachii ſæcularis quatenus opus ſit invocando.

Obſtantia memorat Bonifacii VIII. de una, & duabus dietis, Pii IV. de reſidētia beneficiorum, & Gratiis Cameræ Intereſſe concernentibus.

§.16. Non obſtantibus præmiſſis, ac recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in Judicium non trahatur, necnon prædicti Pii IV. prædeceſſoris tam ſuper reſidentia Epiſcoporum, Archiepiſcoporum, & aliorum Prælatorum, necnon Rectorum Parochialium Eccleſiarum, cæterorumque perſonali reſidentiæ adſtrictorum extra illam quomodocumque decedentium, ſub Datum 7. Kal. Decembris Pontificatus ſui Anno Quinto, ſeu alio veriori tempore, quam de gratiis qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & in illa, ejuſque Libris regiſtrandis, alioquin nullæ, & invalidæ exiſtant, ad quod vos, ſeu aliquem veſtrum teneri nullo modo volumus, ſed præſentes literas, ac omnia & ſingula in illis contenta valida, & efficacia fore, & eſſe, ac ſuum plenarium, & integrum effectum ſortiri, & obtinere in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi in ipſa Camera præſentatæ, & inſinuatæ, ac in ejus Libris regiſtratæ fuiſſent, decernimus, & mandamus.

Sixti V., & S. Pii V. contra illegitimos, nec d. Bonif. VIII. de non concedēdis gratiis per cipiendi fructus benef. in abſent. ſine præfinit. temporis, & aliorum Canonū, & Concil. quod habentes incompatibilia, vel non reſidentes fructus nō faciant ſuos, & Regul. Cancell.

§.17. Ac piæ mem. Sixti V., & Pii etiam V. Rom. etiam Pontificum prædeceſſorum pariter noſtrorum contra illegitimos, & teſtamenta, codicillos, legata, donationes, & quaſcumque alias diſpoſitiones ad eorum, ſeu ex ipſis deſcendentium favorem factas annullantibus, & præfati Bonifacii Prædeceſſoris, per quam conceſſiones de fructibus percipien. in abſentia ſine præfinitione termini fieri prohibentur, necnon Sacrorum Canonum, & Conciliorum Generalium Decretis, quibus decernitur Prælatos, & Beneficiatos quoſcumque propter non reſidentiam, ſeu incompatibilitatem, vel alia quacumque de cauſa fructus Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Beneficiorum, etiam Conſiſtoralium, ſuos non facere, ſed eos Eccleſiis, ſeu Beneficiis pro eorum reparatione, vel ſucceſſoribus in eis deberi, vel in quoſcumque alios pios uſus in totum, vel in partem erogandos, aut Cameræ prædictæ, vel cuicumque alteri applicandos eſſe diſponentibus, & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum pariter Noſtrorum, ac etiam Noſtris ſuper Prælatorum, & aliorum Beneficiatorum decedentium ſpoliis hactenus editis, & in poſterum eden., & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac declarationibus, dictæque Cancellariæ Regulis.

Conſtit., & Ordinationū etiam Iurat. Cameræ, Baſilicarum Urbis, & aliorum prout in rub.

§.18. Necnon Urbis, Cameræ, & Baſilicæ prædictarum, & Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Hoſpitalium, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, aliorumque locorum, tam Sæcularium, quam Regularium, in quibus Beneficia hujuſmodi forſan fuerint, ſeu a quibuſvis illa dependere contigerit, & Ordinum, quorum illa fuerint, & Militiarum quarumcumque, etiam d. Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, necnon Civitatum, Provinciarum, Terrarum, & locorum quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis

Statutorum, & Conſuetudinum etiam Immemorabilium.

ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & ordinationibus Capitularibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis Urbis, Cameræ, Fabricæ, Baſilicæ, Eccleſiis, Monaſteriis, Militiis, Hoſpitalibus, & Ordinibus prædictis, eorumque Præſulibus, Superioribus quocumque nomine nuncupatis, Capitulis, & Conventibus, necnon quibuſvis Civitatibus, Provinciis, Terris, & locis, illorumque Communitatibus, Univerſitatibus, Hominibus, & perſonis, ac pedagiorum, datiorum, gabellarum, decimarum, impoſitionum, & aliorum onerum prædictorum Exactoribus, Collectoribus, & Redemptoribus, etiam ex titulo mere oneroſo, & quibuſvis aliis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores, & ſucceſſores Noſtros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, & conſiſtorialiter, ſeu alias quomodolibet conceſſis, & conceden., ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis Literis Apoſtolicis contra illa præfatis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Militiis, ſeu illorum Præſulibus, Adminiſtratoribus, & Magiſtris, vel aliis quibuſcumque Perſonis per vos, vel Procuratores veſtros reſpective præſtiteritis, vel in poſterum vos, ſeu quemlibet veſtrum præſtare contigerit juramentum, ac literis

Indultorum, & Privilegiorum Rev. Cameræ, & Fabricæ, & aliorum.

Civitatum, locorum, & Provinciarum nec non Datiorum, Gabellarum &c.

Etiam dd. familiares ſervare juraverint.

piæ

Digitized by Google

piæ etiam mem. Alexandri Papæ VI. prædeceſſoris pariter Noſtri, per quas etiam forſan motu ſimili, ac ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine inter alia ſtatuit, & ordinavit, quod tertia, ſeu alia tunc expreſſa pars omnium, & ſingulorum bonorum mobilium, & immobilium ex Eccleſiis, aliiſque Dignitatibus, & Beneficiis Eccleſiaſticis, eorumve fructibus, ſeu alias acquiſitorum, ſive etiam, intuitu, & contemplatione Perſonæ pro tempore provenien. de quibus per eos, quibus facultates teſtandi conceſſæ fuerint, in quibuſcumque teſtamentis, donationibus, codicillis, & aliis ultimis voluntatibus quovis modo, etiam ad pias cauſas quaſcumque, & alios licitos uſus, etiam prætextu ſimilium licentiarum, facultatum, & gratiarum eis pro tempore conceſſarum teſtari, ſeu diſponi contingeret d. Cameræ pro Cruciata Sancta, & aliis Romanæ Eccleſiæ neceſſitatibus reſervaretur, illamque ad d. Cameram pleno jure pertinere, ipſamque Cameram eam vendere poſſe, & debere, ac irritum, exinde decrevit, & inane quidquid ſecus quacumque auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, & quibuſvis ſimilium facultatum, & exemptionum reſtrictionibus, limitationibus, modificationibus, & revocationibus quomodolibet factis, & facien.

Derogatur Cóſtit. Alex. VI. per quam habentes facultatem teſtandi de bonis Eccleſiæ, eorum tertia pars applicari debeat pro Cruciata, vel aliis Romanæ Eccleſiæ neceſſitatibus.

§.19. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti eorum derogatione de iis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis, & ſervatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter, vel diviſim, a prædicta ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

Eis omnibus ſpecialiter derogatur.

§.20. Cæterum eaſdem præſentes literas, & omnia, & ſingula in eis contenta de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu intentionis Noſtræ, vel quovis alio quantumvis magno, & maximo, & ſubſtantiali vitio, vel defectu, etiam ex eo, quod in conceſſione præſentium intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione digni, vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel etiam ex contraria quavis contractus, vel privilegii diſpoſitione, ſtatuto, uſu, vel conſuetudine, ſeu alias undecumque, vel ex quavis alia cauſa, & occaſione quantumvis magna juſta, & rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret notari, impugnari, invalidari, annullari, reſtringi, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas, ſeu illa reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, aliudve quodcumque juris, & facti; vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud, uti, frui, ſeu ſe juvare nunquam poſſe, ſed illa perpetuo valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, vimque validi, & jurati contractus ex cauſa vere onerosa inter Sedem, & Cameram prædictas ex una, ac vos, & veſtrum quemlibet ex altera partibus ſtipulati obtinere, ac vobis omnibus, & ſingulis, & illis, in quorum favorem ut præmittitur reſpective diſpoſueritis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari debere pariter decernimus.

Prohibet adverſus has literas dari poſſe de nullitate ex quocumque capite, vel cauſa.

§.21. Quinimo nullum dari poſſe quantumvis inſolitum, & incogitatum caſum, quo cujuslibet veſtrum voluntas tam inter vivos, quam cauſa mortis, vel alias expreſſa, & declarata, ac præſentium facultas, & beneficium ſi ab inteſtato, aut alias decedatis, ſeu veſtrum quilibet decedat, reſpective ſuum plenarium non ſortiantur effectum, excepto tamen caſu, quo diſponeretis, ſeu veſtrum aliquis reſpective diſponeret ad favorem illorum illegitimorum, quos ſupra expreſſe voluimus, & declaravimus harum beneficio, frui, & potiri non poſſe.

Nihil poteſt opponi adverſus teſtamenta, vel alias diſpoſitiones dd. familiarib., ſeu ſucceſſiones ab inteſtato, niſi caſus illegitimorum ut ſupra.

§.22. Quod ſi ullo unquam tempore contingeret hanc noſtram conceſſionem, & facultatem vobis, & veſtrum cuilibet conceſſam, & contenta in ea in dubium revocari, ejus rei cognitionem ad Cameræ Apoſtolicæ Clericos ſpectare volumus, & in ea via ordinaria procedi, non obſtantibus facultatibus prædicto Theſaurario generali, ejuſdem Cameræ nunc, & pro tempore exiſtenti per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores Noſtros, aut Nos conceſſis, ac etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros Romanos etiam Pontifices in futurum concedendis.

Si harum literarum dubitatio emergat ejus cognitionem cómittit Clericis Cam. Apoſtolicæ.

§.23. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pariter pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus ſimiliter pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum præmiſſorum omnium, & ſingulorum ſpecialiter, & expreſſe etiam derogamus, & latiſſime derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis omnibus derogat etiam ſpecialem, & individuam mentioné requirentibus.

§.24. Per præſentes autem non intendimus in aliquo derogare, vel præjudicare Cameræ Apoſtolicæ prædictæ quoad fructus inexactos juxta Conſtitutionem ſimilis rec. Jul. III., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædeceſſor. Noſtrorum deſuper editas, ac alias per nos, ſeu Romanos Pontifices Succeſſores noſtros edendas.

Præſervat Jura Cameræ quoad fructus inexactos.

§.25. Denique volumus, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur ſi eſſent originaliter exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Julii 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Edit. 6. Julii 1672. An. 3.

I. G. Sluſius.

Re-

Digitized by Google

Regiſtrata in Secretaria in lib. 3. Brevium Diverſor. fol.101.

CIV.

Confirmatio, & approbatio Decreti pro Cuſtodia S. Petri de Alcantara Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Diſcalceatorum in Regno Neapolitano.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

Exordium ab iis, quæ Clemens IX., & hic Pontifex demãdaverit pro Cuſtodia S.Petri de Alcantara in Regno Neapolitano.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Cuſtodes, & Diffinitores Cuſtodiæ S. Petri de Alcantara Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum in Regno Neapolitano auctoritate Apoſtolica erectæ, quod cum ad favorem ejuſdem Cuſtodiæ a fel. rec. Clemente IX. Prædeceſſore Noſtro, ac a Nobis binæ emanaverint in ſimili forma Brevis literæ, per quas ſtatus ipſius Cuſtodiæ recte, prudenterque ordinatus reperitur; Venerabilis Frater Noſter Franciſcus Epiſcopus Oſtien., ac Veliternen. S.R.E. Cardinalis Barberinus nuncupatus dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protector, vigore facultatis ſibi ſuper hoc a Nobis attributæ, omnibus, & ſingulis modernis, & pro tempore exiſtentibus Superioribus, tam majoribus, quam minoribus, ac quibuſcumque Fratribus dicti Ordinis de Obſervantia, & Reformatis, aliove quocumque nomine vocatis, aliiſque, ad quos ſpectat, ſpectareque poteſt, mandavit, & præcepit ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrendæ, aliiſque tamen gravioribus ſuo, & pro tempore exiſtentis Protectoris arbitrio imponendis, ne adverſus eamdem Cuſtodiam eique conceſſarum literarum prædictarum tenorem, ſive in Romana Curia, ſive extra eam quidquam etiam minimum petere, attentare, vel facere quovis modo audeant, niſi prius vocatis, certioribuſque redditis Cuſtode, & Diffinitoribus d. Cuſtodiæ pro tempore exiſtentibus, ac etiam Ordinis præfati Protectore informato, & alias prout plenius continetur in ipſius Franciſci Epiſcopi Cardinalis, & Protectoris Decreto deſuper emanato tenoris, qui ſequitur videlicet.

Card. Protector decrevit nihil contra dd. literas eſſe innovandũ vel attentandum niſi ſub certis modis, & forma prout in rubrica.

Tenor d. Decreti.

§.1. *Franciſcus miſeratione divina Epiſcopus Oſtien. Cardinalis Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius, Sacri Collegii Decanus, & totius Ordinis S. Franciſci Protector, Corrector, & Gubernator &c. omnibus &c. Cum Sanctiſs. D.N. Clemens PP.X. Nobis remiſerit preces Sanctitati Suæ porrectas nomine Cuſtodiæ S. Petri de Alcantara Fratrum Minorum Diſcalceatorum S. Franciſci, in Regno Neapolitano nuper erectæ, ſupplicantis, nihil tractari, decerni, innovari, ac fieri contra eam, aut binas Apoſtolicas Literas in forma Brevis a Sanctitate ſua eidem conceſſas, primam incipien. Apoſtolicæ ſervitutis &c. die 30. Septembris anni 1670. ſecundam incipien. Ex commiſſi Nobis &c. die 28. Auguſti an.1671. expeditas, ipſa Cuſtodia prius non audita, & non citata.*

§.2. *Nos æquum, & juſtum ab ea petitum judicantes, prædictæ ejuſdem Sanctiſs.D.N. commiſſionis, ac tamen quo fungimur Protectoris Officii vigore, & auctoritate, omnibus, & ſingulis nunc, & pro tempore Superioribus tam majoribus, quam minoribus cujuslibet qualitatis, & dignitatis, ac quibuſcumque Fratribus Ordinis Minorum Obſervantibus, & Reformatis, ſive alio quocumque nomine vocatis, omnibuſque etiam, & ſingulis perſonis, ad quos quomodolibet ſpectat, & pertinet, ſpectareque, & pertinere poteſt, mandamus, ac ſtricte præcipimus ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrenda, aliiſque etiam gravioribus Noſtro, & Cardinalis pro tempore Protectoris arbitrio imponendis, ne quomodolibet, & qualitercumque audeant adverſus prædictam Cuſtodiam, aut eidem conceſſorum prædictorum Brevium tenorem, ſive in eiſdem contentorum aliquod quidquam, vel minimum petere, attentare, vel facere tam judicialiter, quam extrajudicialiter, ſeu alio quovis modo intra, vel extra Romanam Curiam directe, vel indirecte per ſe ipſos, vel per alios, non vocatis prius authentice, aut vocari factis, ac plene de omnibus, & ſingulis, quæ contra eamdem Cuſtodiam, aut ejuſdem memorata Brevia petenda, tractanda, tentanda, aut decernenda ſunt, certioratis, & in ſcriptis informatis, ut ſe defendant, aut defenſiones ſuas Apoſtolicæ Sedi exponi poſſint facere, ipſius Cuſtodiæ pro tempore Cuſtode, & Diffinitoribus, ac etiam prius de ejuſdem Cardinalis Ordinis pro tempore Protectore informato, cujus etiam partes erunt id ad notitiam dd. Cuſtodis, & Diffinitorum deducere, ut debeant audiri, & audiantur, priuſquam aliquid circa prædicta quomodolibet tractetur, petatur, tentetur, innovetur, aut fiat, ſeu decernatur, aut fieri, & decerni mandetur: & ita in omnibus obſervari mandamus, non ſolum præmiſſo, ſed etiam omni meliori modo. Datum Romæ in Cancellariæ Apoſt. Palatio die prima Aprilis 1672. F. Cardin. Barberinus Protector.*

Loco ✝. Sigilli.

Preces Cuſtodum, & Diffinitorũ d. Cuſtodiæ.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædicti Exponentes præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent.

Abſolutio à Cenſuris.

§.4. Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus Nobis eorum nomine ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertum memorati Franciſci Epiſcopi Cardinalis, & Protectoris Decretum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

D. Decretum auctoritate Apoſtolica confirmat.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Digitized by Google

Obſtantia removet.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, d. Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Eiſque derogat.

§.7. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. 8. Julii 1672. An.3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Julii 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brev. Menſis Jul. parte utraque fol. 194.

CV.

Tranſlatio Indulgentiæ a Secunda Dominica Octob. ad diem Secundam ejuſdem Menſis pro die Feſto Sancti Angeli Cuſtodis conceſſa Archiconfraternitati ejuſdem Angeli Cuſtodis de Urbe.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales, & Confratres Archiconfraternitatis ſub Invocatione Sanctorum Angelorum Cuſtodum de Urbe, quod inter cæteras Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes eidem Archiconfraternitati per Sedem Apoſtolicam conceſſas omnibus, & ſingulis Confratribus, & Conſororibus dictæ Archiconfraternitatis vere pœnitentibus, ac ſacra Communione refectis, qui Eccleſiam, ſeu Oratorium dictæ Archiconfraternitatis Dominica ſecunda Menſis Octobris a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudiſſent, plenaria omnium peccatorum ſuorum indulgentia, & remiſſio miſericorditer in Domino, auctoritate Apoſtolica conceſſa reperitur.

Indulgentia Plenaria olim conceſſa Cõfratribus, & Conſororibus S. Angeli Cuſtodis viſitantibus Eccleſiã eorum Archiconfraternitatis Dominica 2. Octob.

Preces Confratrũ ex motivo tranſlationis feſti S. Angeli Cuſtodis ad diẽ 2. Octob.

§.1. Cum autem, ſicuti eadem expoſitio ſubjungebat, dict. Exponentes Indulgentiam hujuſmodi a dicta Dominica ſecunda Octobris, ad diem ſecundam ejuſdem Menſis, quæ per Decretum Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum a Nobis approbatum, pro Feſto eorumdem Sanctorum Angelorum Cuſtodum aſſignata fuit, transferri plurimum deſiderent:

Abſolutio a Cenſuris.

§.2. Nos eorumdem Officialium, & Confratrum votis hac in re benigne annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes:

§.3. Supplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati: Indulgentiam prædictam die Dominica ſecunda Octobris dictæ Archiconfraternitati conceſſam, ad diem ſecundam ejuſdem Menſis, ſervata tamen in reliquis omnibus Literarum Apoſtolicarum deſuper expeditarum forma, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo transferimus; utque Confratres, & Conſorores Archiconfraternitatis hujuſmodi præmiſſa adimplentes, eamdem prorſus Indulgentiam, & remiſſionem peccatorum die ſecunda Menſis Octobris in poſterum conſequantur, quam conſequerentur, ſi eadem præmiſſa die Dominica ſecunda Menſis Octobris prædicti adimplerent, concedimus, & indulgemus. In contrarium non obſtantibus quibuſcumque.

Põtifex transfert d. Indulgẽtiam a Dominica 2. mẽſis Octob. ad diem 2. ejuſdem Menſis.

Confratres, & Conſorores eamdem Indulgentiã die 2. Octob. conſequẽtur, quã aliàs cõſequerentur Dominica 2. ejuſd. menſis.

Obſtantia removet.

Edit. 28. Julii 1672. An. 3.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Jul. 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

I. G. Sloſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brevium Menſis Julii part. . . . fol. . . .

CVI.

Confirmatio, ſeu Extenſio Decretorum alias a Sac. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium editorum ſuper aſſociatione cadaverum Defunctorum, qui in Eccleſiis Regularium ſepeliuntur; & circa eleemoſynas Funerum, & funera eorumdem Defunctorum facienda per Regulares, non autem per Parochos, favore Domorum, & Collegiorum Societatis Jeſu.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1672.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii Alphonſi de Alarcos Presbyteri Regularis Procuratoris Generalis Provinciarum Hiſpaniarum, & Indiarum Societatis Jeſu, Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod eadem Congregatio die 7. Decembris 1640. ad inſtantiam Commiſſarii Curiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, declaraverat, Parochos, & Presbyteros Terræ de Leverano, ac alios Diœceſis Brunduſin. non poſſe accipere majorem eleemoſynam pro Defunctis, qui ſepelirentur in Eccleſiis dd. Fratrum, quam accipiebant ab iis, qui ſepeliebantur in Eccleſiis dd. Parochorum, & Presbyterorum Sæcularium, & deinde 31. Auguſti 1657. ad inſtantiam Fratrum Provinciæ Dalmatin. ejuſdem Ordinis declaraverat, functiones funerales ſuper cadaveribus defunctorum, quæ ſepelirentur in Eccleſiis Regularium, poſtquam ipſa cadavera ad Eccleſias ipſorum Regularium perveniſſent, ad eoſdem Regulares, non autem ad Parochos pertinere.

Cong. Epiſ & Regul. die 7. Dec. 1640. decrevit Parochos, & Presbyteros Diœceſis Brunduſinæ non poſſe accipere majorem eleemoſynam pro Defunctis, qui ſepeliuntur in Eccleſiis fratrum Minorũ S. Franciſci de Obſer., quam accipiebãt pro iis, qui ſepeliebantur in Eccleſiis dd. Parochorum.

Item die 31. Aug. 1657 ad inſtantiam dd fratrum Provinciæ Dalmatin. decrevit in eorum Eccleſiis functiones funerales ſuper cadaveribus ad ipſos, & non ad Parochos pertinere.

§.1. Similiterque declaraverat die 16. Decembris 1661. ſuper controverſiis, quæ inter Parochos Civitatis Placentin., & Monachos Monaſte-

Item die 6. Dec. 1661. ad inſtantiã Monachor. Benedict. Placentiæ & die 17. Novem. 1671. ad inſtantiã fratr. Minor. decrevit Parochos aſſociantes cadavera ad Eccleſias Regularium hac occaſione non poſſe illas ingredi, ſed ad Januas debere dimittere cadavera eiſque dare ultimũ vale.

naſterii S. Xixti Congregationis Caſſinen. Ordinis S. Benedicti occaſione funerum erant exortæ; prout etiam die 17. Novembris 1671. ad inſtantiam Procuratoris Generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum declaraverat, Parochis, qui aſſociabant Cadavera Defunctorum, qui in Eccleſiis Regularium ſepeliebantur, non licere ea occaſione ingredi Eccleſias Regularium, ſed ad Januas ipſarum Eccleſiarum dimittere debere cadavera hujuſmodi, & ſolum poſſe benedicere, ac dare ultimum vale: Officiaque, & alia munia, quæ in ſimilibus fieri ſolebant, debere fieri a Regularibus, non autem a Parochis.

Motivum extẽſionis dd. Decretorum.

§.2. Et in eadem expoſitione, ſubjuncto, quod licet præfatæ diſpoſitiones, ſeu declarationes eſſent adeo juſtæ, & militarent eædem rationes illas obſervandi circa cadavera, quæ ſepeliebantur in Eccleſiis Domorum, & Collegiorum dictæ Societatis Jeſu, nihilominus aſſiduè exoriebantur graviſſimæ diſcordiæ, & ſcandala, ex eo quod Parochi illis ſtare nollent, in graviſſimum præfatæ Societatis, & Chriſtifideliũ, qui poſt obitum ſua cadavera in ipſius Societatis Eccleſiis ſepeliri volebant detrimentum; ideoque ſupplicato ut Congregatio præfata declararet ſupradicta Decreta, ſeu declarationes circa cadavera, quæ in Eccleſiis Domorum, & Collegiorum præfatæ Societatis Jeſu ſepelirentur, perinde obſervari debere, ac ſi ad inſtantiam ipſius Societatis emanaſſent: emanavit ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet -- *Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ Oratoris precibus benigne indulgens, cenſuit dandas eſſe petitas declarationes ſæpe alias editas, eaſque etiam in prænarratis Eccleſiis Societatis eſſe obſervandas, videlicet, Parochis in aſſociatione, ſive occaſione aſſociationis cadaverum, non licere ingredi Eccleſias Regularium, ſed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Eccleſiarum, ibique ſolum poſſe benedicere, & dare ultimum vale: Officia vero, & alia munia, quæ in hujuſmodi miniſteriis adhiberi ſolent, ab ipſis Regularibus peragi debere, non autem a Parochis.*

Eadẽ S. Cong. decrevit dd. reſolutiones eſſe etiã ſervandas in Eccleſiis Domorum, & Collegiorum Societatis Jeſu.

Tenor d. Decreti.

Epiſcopos, ſeu Ordinarios Locorum permittere non debere, ut Parochi, aliique de Clero Sæculari majorem eleemoſynam ſibi attribui faciant ab hæredibus Defunctorum, qui in Eccleſiis Regularium Sepulturam ſibi elegerint, quam percipere poſſent, ſi in Parochiali, ſeu alias ipſius Cleri Sæcularis Eccleſia ſepeliri voluiſſent.

Functiones Funeralium ſuper cadavera Defunctorum, quæ in Eccleſiis Regularium contingit ſepeliri, poſtquam ad eaſdem Eccleſias pervenerint, ad ipſos Regulares, non ad Parochos pertinere. Contrariis quibuſcumque circa ſupraſcripta omnia minime obſtantibus. Romæ 6. Maji 1672. F. Card. Brancatius -- C. de V. Archiep. Athenar.

Loco ✠ Sigilli.

Preces Procuratoris Generalis Provinciarũ Hiſpaniarum, & Indiarum Societatis Jeſu.

§.3. Cum autem, ſicut præfatus Alphonſus Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ſpecialem ipſi Alphonſo gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Abſolutio a Cenſuris.

Confirmatio Apoſt. d. præſtremi Decreti S.C. Epiſc. & Regul.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorũ derogatio.

§.6. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Secretarii d. Societatis, vel alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Præpoſiti Generalis ejuſdem Societatis, vel alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, tam in judico, quam extra illud, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides transſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Auguſti 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Edit. 3. Aug. 1672. An. 3.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Libro Brevium Menſis Auguſti par. 2. fol. 199.

CVII.

Statutum pro Congregatione Lateranenſi Canonicorum Regularium Ordinis S. Auguſtini ut illius Capitulum generale de cætero de Sexennio ad Sexennium celebretur cum prorogatione Officialium, ac diverſis ordinationibus pro ejuſdem Congregationis levamento &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Cum ad notitiam noſtram perveniſſet, Congregationem Lateranenſem Canonicorum Regularium Ordinis S. Auguſtini, ejuſque monaſteria propter varios caſus, diverſis debitis, in ſorte, & reſiduis, quæ capſæ publicæ dictæ Congregationis in Urbe debentur ad ſummam ſeptingentorum ſexaginta quatuor millium quingentorum quinquaginta trium ſcutorum monetæ, ſalvo veriori calculo aſcendentibus, gravata exiſtere, & pro Capitali ſeptingentorum, & duorum millium quingentorum ſeptuaginta quinque ſcutorum ſimilium quotannis fructuum, ſive interuſuriorum nomine viginti novem millia quadringenta quinquaginta duo ſcuta paria

Exordium a debitis Monaſteriorum Congregationis Lateranẽſis Ord. S. Auguſtini cum Capſa publica in Urbe d Congregationis in ſummaſc. 764553

Quod pro hujuſmodi Debito, d Capſa publica fructus ſolvere debeat in ſũmaſc. 29452.

ſolvi, ex his autem annua viginti unum millia ſeptigenta ſeptuaginta duo ſcuta hujuſmodi redimibilia, ſeu francabilia eſſe.

Pro levamēto d. Capſæ Papa exigit Congregationem Prælatorum.

§. 1. Nos ejuſdem Congregationis levamento conſultum eſſe cupientes, mandavimus nonnullis Romanæ Curiæ Prælatis doctrina, prudentia, & rerum uſu eximie præditis, ut de opportunis remediis conſultarent, nobiſque ſententias ſuas referrent, illi vero mandatis noſtris obſequentes, re mature, diligenterque perpenſa pro ipſius Congregationis levamento expedire cenſuerunt, Capituli generalis ejuſdem Congregationis celebrationem a triennio ad ſexennium prolongari, inde enim expenſas conſiderabiles pro acceſſu, mora, & receſſu a loco Capituli neceſſarias reſecari; Capitulo autem hujuſmodi non poſſe, nec debere ſub quocumque prætextu intereſſe alios, præter ſolos Abbates regiminis, & titulares, per quæ duo capita Congregatio præfata annuis expenſis mille ſcutorum dictæ monetæ exoneraretur; viſitationes alternis annis fieri debere, poſſe enim eo anno, quo viſitatio non fieret, caſibus occurentibus per Viſitatorem illius Provinciæ, in qua caſus eveniret, provideri, hacque ratione mille ſexcenta ſcuta paria annuatim compendii fieri. Abrogandum omnino, atque tollendum eſſe uſum cujuſdam recreationis in dicta Congregatione quotannis fieri ſolitæ, quæ Ventura vocatur, confirmandumque Decretum prohibitorium illius ab eadem Congregatione pluries reiteratum, unde annis ſingulis expenſæ quadringentorum ſcutorum ſimilium parceretur.

Eadem Congr. Præl. cenſuit 1. Capitulum Generale eſſe protrahendū ad ſexennium, eique intereſſe non poſſe niſi Abbates Regiminis, & titulares.

Utilitas exinde Congregationis Lateranenſis in ſcutis 1000.

2. Cenſuit Viſitationes Monaſteriorum faciendas eſſe alternis annis & exinde utilitas aliorum ſc. 1600.

3. Cenſuit abrogandū abuſum annualis recreationis nuncupat. la Ventura ex quo parcitur expenſis annuis ſc. 400.

§. 2. Porro reſecationum, & compendiorum hujuſmodi, quæ quotannis ad ſummam trium millium ſcutorum monetæ præfatæ aſcendent, repartitionem inter omnia Monaſteria dictæ Congregationis, excepto Monaſterio Tremiti nuncupato, ab Abbate generali ipſius Congregationis proportionatim fieri debere ad ratam, quam unumquodque Monaſterium pro taxis Viſitationum ſolvit, & ſingulorum Monaſteriorum portiones quotannis mittendas fore ad capſam publicam, quemadmodum circa præſtationes aliorum onerum, quæ de præſenti ſolvunt, ſervatur. Applicanda quoque fore eidem capſæ publicæ ſpolia Canonicorum Regularium dictæ Congregationis pro tempore decedentium, illaque prævia æſtimatione per duos Peritos ab Abbatibus, & Capitulis Monaſteriorum eligendos facienda, vendi, ac Inventarium una cum pretio, & æſtimationibus in libro per unumquodque Monaſterium ad hunc finem retinendo annotari debere, quæ licet incerta ſint, tamen de præterito ad ſummam mille, & quingentorum ſcutorum ſimilium annuatim calculata fuerunt.

4. Cenſuit d. Capſæ publicæ eſſe applicanda Spolia Canonicorū Regul. Later. quæ ante ad ſummam aſcenderunt ſcut. 1500.

§. 3. Et quia unicum aſſecurationis Capſæ publicæ hujuſmodi remedium ſupereſt, ſi literæ fel. rec. Pauli PP. V. prædeceſſoris noſtri die 12. Aprilis 1608. emanatæ, & Chirographum rec. mem. Alexandri PP. VII. prædeceſſoris pariter Noſtri manu ſubſcriptum, & die 6. Decembris 1664. expeditum executioni mandentur, ordinandum fore, ut ſinguli ſuperiores Monaſteriorum, Provinciarum Mediolanenſis, & Pedemontii, ſeu Ducalinæ nuncupatæ, bona ſtabilia vendere, pecunias ad cenſum capere, & alia omnia quæ per literas, & Chirographa hujuſmodi ordinantur, facere debeant cum participatione tamen Abbatis Generalis, & conſenſu dilecti filii noſtri Caroli Barberini Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconi Cardinalis dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, adhoc ut proprium uniuſ cujuſque Monaſterii debitum extingui poſſit, atque ita dictæ literæ, & Chirographum executioni mandata remaneant ea forma, quæ opportunior fuerit, ita ut ſaltem omnes ſolutiones, quas Capſæ publicæ in ſuis Provinciis faciunt, ſeu facere debent, inde retrahantur, obliganturque ipſi Superiores ad remittendum eidem Capſæ tantam pecuniæ quantitatem, quæ ad rationem quatuor annuatim pro quolibet centenario ſufficiat ad extinctionem annuæ præſtationis cuilibet Monaſterio aſſignatæ, & in reparatione aſſignandæ, unde extinguantur Capitalia francabilia, & reſidue debita, atque ita effectus liberationis Capſæ publicæ hujuſmodi inde conſequatur.

5. Cenſuit eſſe exequendas literas Pauli V., & Chirographum Alex. VII. prout in rubrica.

§. 4. Quod ſi ne hoc quidem remedium ſufficiat, quia forſan non adſint tot bona, quæ diſtrahi poſſint, aut id fieri non expediat, eo caſu liceat vendere, & alienare duo ex Monaſteriis præfatarum Provinciarum, & aliarum ære alieno oppreſſarum, ſi ita pro utilitate dictæ Congregationis expedire memoratis Carolo Cardinali Protectori, & Abbati Generali matura deliberatione prævia, viſum fuerit, pretium autem erogetur in extinctionem primo loco debitorum Monaſterii, & ſucceſſive Provinciæ, in qua alienatio facta fuerit.

6. Cenſuit poſſe alienari duo Monaſterii illarum Provinciarum ære alieno gravatarum, prout in rubr.

§. 5. Et ut ordinationes præfatæ effectum habeant, Abbates locales in termino biennii debeant Procuratorem generalem, & dictum Carolum Cardinalem Protectorem certiores reddere ſe illas cum effectu adimpleviſſe per extinctionem debitorum, vel illorum abductionem in ſuam Provinciam, itaut Capſa publica Romana libera remaneat, alioquin pœnis infraſcriptis ſubjaceant videlicet: Tranſacto biennio hujuſmodi, nec adimpletis dictis ordinationibus, non poſſit in illo Monaſterio acceptari quiſquam ad habitum Canonici, vel Converſi, nec deveniri ad electionem Abbatis, quamdiu ſatisfactum non fuerit; Abbas vero Abbatia, ac voce activa, & paſſiva, necnon gubernio, omnique alia prærogativa privatus remaneat, & Miniſter, ſeu Gubernator Monaſterii eligatur; remaneant ſimiliter privati ii Procuratores, qui pro eorum parte non adimpleverint, quod eis injungitur: Elapſo autem dicto biennio Abbas Generalis, ejuſque Diffinitorium ordinationes ſupradictas in ea parte, in qua non fuerunt in biennio hujuſmodi adimpletæ, rigoroſe exequi debeant; Quod ſi in termino ſui Generalatus ordinationes præfatas ad effectum non deduxerint, idem Abbas Generalis, & Viſitatores illius Provinciæ, in qua defectum fuerit, remaneant in proxime futuro Capitulo privati voce activa, & paſſiva, ac quacumque prærogativa, & gradu, quos vigore Regularum, ſeu Conſtitutionum, vel conſuetudinum dictæ Congregationis in Dietis, & Diffinitorio, per ſexennium ſubſequens obtinere poſſent, & eorum loco eligantur alii, ac a Diffinitorio eligi debeant,

Datur biennium ad hujuſmodi executionem.

Biennio tranſacto pœnæ adverſus cōtravenientes.

Eo elapſo Abbas Generalis, ejuſque Diffinitorium curet hujuſmodi ordinationes adimplere.

§. 6. Cum autem ſicut dilecti filii Abbas Generalis, & Diffinitores dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, præmiſſis ſic per Prælatos præfatos prudenter cogitatis, atque deliberatis in Dieta ejuſdem Congregationis Placentiæ

DD. Ordinationes in Dieta ejuſdem Congregationis Placentiæ fuerunt ut infra acceptatæ.

tiæ proxime celebrata per dictos Exponentes, alioſque tam vocales, quam non vocales dictæ Congregationis mature, diligenterque conſideratis, atque trutinatis, ipſi, quo eadem præmiſſa ad effectum deducantur, publicæque utilitati ipſius Congregationis magis conſulatur, expedire cenſuerint, non ſolum fieri celebrationis dicti Capituli generalis prolongationem de triennio ad ſexennium, ipſumque Capitulum ſine Sociorum interventu celebrari, ac recreationem præfatam, quæ *Ventura* vocatur abrogari; ſed etiam viſitationes, non alternis annis, ſed ſingulis trienniis ſemel tantum fieri, quo inſuper cujuſque anni impenſæ reſecentur, hiſque mediantibus tria millia ſcutorum parium annuatim Capſæ publicæ prædictæ aſſignari, loco ſpoliorum autem, quæ incerta ſunt, certam aſſignationem mille tercentorum tredecim ſcutorum, & octoginta bajoccorum annuatim fieri, atque ita in totum quatuor millia ducenta nonaginta ſex ſcuta, & quinquaginta octo bajocchos monetæ hujuſmodi quotannis eidem Capſæ applicari, eamque de communi conſenſu æquam applicationis hujuſmodi repartitionem inter omnia ipſius Congregationis Monaſteria, concurrente etiam ad id Provincia Veneta, fecerint.

Quoad Viſitationes ut fierent ſingulis trienniis tantum, & ex iis & aliis ut ſupra utilitas eſſet ſc. 3000. pro publica capſa.

Pro ſpoliis dd. Canonicorum poſſe ſolum aſſignari ſc. 1313. & ob. 80

Adducitur etiam conſenſus Provinciæ Venetæ.

Aſſignatum biennium ad quadriennium prorogatur pro venditione ſtabilium.

§.7. Verum conſiderantes, quod ſi intra brevem biennii terminum ad venditionem Bonorum ſtabilium eſſet deveniendum, illa viliſſimo pretio diſtrahi neceſſe foret propter tergiverſationes, atque machinationes Emptorum, qui Superioribus ſic ad vendendum coactis vilia, & vix dimidia juſti valoris pretia afferrent, atque ita venditiones cum graviſſimo detrimento, & ruina Monaſteriorum extorquerent, & proinde e re ipſius Congregationis magnopere fore exiſtimaverint, ſi terminus hujuſmodi ad quadriennium ampliaretur: nobis propterea dicti exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces d. Cõgregationis Lateranenſis.

§.8. Nos igitur Congregationis præfatæ ſtatui, & levamento quantum nobis ex alto conceditur proſpicere, ipſoſque exponentes ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ac literarum, & Chirographi præfatorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac audita ſuper præmiſſis memorati Caroli Cardinalis, & Protectoris relatione, ut Capitulum generale dictæ Congregationis, quod de triennio in triennium celebrari hactenus conſuevit, deinceps de ſexennio in ſexennium celebretur, illique ſoli Abbates regiminis, & titulares, non autem alii ſub quocumque prætextu intereſſe debeant, auctoritate apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus; ac proinde præfatis modernis Abbati Generali, & Viſitatoribus, ac Procuratori Generali ejuſdem Congregationis ſua reſpective officia ad aliud triennium a fine triennii, ad quod in proxime præterito ipſius Congregationis Capitulo Generali electi fuerunt, computandum, itaut interea in ſuis officiis hujuſmodi cum omnibus, & ſingulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis continuare libere, & licite poſſint, & valeant, eadem auctoritate harum ſerie prorogamus, extendimus, & ampliamus.

Singulares illius perſonas a Cenſuris abſolvit.

Relatio Cardinalis Protectoris.

Auctoritate Apoſt. ſtatuit Capitulũ Generale ſingulis ſexenniis celebrandum, eique ſolum Abbates Regiminis, & Titulares intereſſe poſſe.

§.9. Viſitatores autem Monaſteriorum Congregationis prædictæ, quæ annis ſingulis fieri ſolebant, in poſterum ſingulis trienniis ſemel tantum fieri volumus; necnon ſupradictæ recreationis, quæ Ventura vocatur, in eadem Congregatione, quamvis fieri ſolitæ uſum auctoritate, & tenore prædictis perpetuo, tollimus, & abrogamus, ipſamque recreationem de cætero fieri prohibemus. Porro taxam, & repartitionem annuorum quatuor millium ducentorum nonaginta ſex ſcutorum, & quinquaginta octo bajocchorum capſæ publicæ præfatæ ſolvendorum, communi conſenſu inter omnia dictæ Congregationis Monaſteria in dieta proxime præterita factam, ut præfertur dicta auctoritate earumdem tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac unum quodque ex dictis Monaſteriis ſuam portionem ejuſdem taxæ juxta repartitionem hujuſmodi eidem Capſe publicæ annis ſingulis realiter, & cum effectu ſolvere debere decernimus, & ordinamus.

Mandat Viſitatores fieri dumtaxat triẽniis ſingulis.

Uſũ Recreationis nuncupatæ la *Ventura* penitus tollit.

Repartitio inter Monaſteria juxta modum in d. Dieta præteritã factum confirmatur.

§.10. Præterea ut Pauli literæ, & Alexandri prædeceſſorum præfatorum Chirographum ſupradicta executioni mandentur, omnibus, & ſingulis ſuperioribus Monaſteriorum, Provinciarum Mediolanen., & Pedemontis, ſeu Ducalinæ nuncupatæ præfatarum harum ſerie præcipimus, & mandamus, ut bona ſtabilia ad eorum Monaſteria reſpective ſpectantia vendant, pecunias deſuper ad cenſum capiant, aliaque omnia, quæ per literas, & Chirographum hujuſmodi ordinantur, reſpective ficiant, & omnino exequantur, cum participatione tamen Abbatis Generalis, & conſenſu dicti Caroli Cardinalis, & Protectoris, ad hoc, ut proprium uniuſcujuſque Monaſterii debitum extingui poſſit, atque ita eædem literæ, & Chirographum, ea forma, quæ opportunior fuerit executioni mandata remaneant, ita ut ſaltem omnes ſolutiones, quas Capſæ publicæ in ſuis Provinciis faciunt, ſeu facere debent, inde retrahantur; ac eoſdem Superiores obligatos eſſe volumus, ad remittendum ad eamdem Capſam publicam tantam pecuniæ quantitatem, quæ ad rationem quatuor annuatim pro quolibet centenario ſufficiat ad extinctionem annuæ præſtationis cuilibet Monaſterio, etiam in præfata repartitione, aſſignatæ, unde Capitalia francabilia, & reſidua debita extinguantur, atque ita Capſa publica hujuſmodi liberetur.

Præcipit exequi d. literas Pauli V., & Chirographũ Alexand. VII. prout in rubr.

§.11. Cæterum ſi ne hoc quidem remedium ſufficiat, quia forſan non adſint tot bona, quæ diſtrahi poſſint, aut id fieri non expediat, eo caſu licentiam, & facultatem tribuimus vendendi, & alienandi duo ex Monaſteriis præfatarum, & aliarum dictæ Congregationis Provinciarum ære alieno oppreſſarum, ſi ita pro utilitate ipſius Congregationis expedire eiſdem Carolo Cardinali, & Protectori, ac Abbati Generali, matura deliberatione prævia, viſum fuerit; pretium autem inde proventurum erogari volumus in extinctionem primo loco debitorum Monaſterii, & ſucceſſive Provinciæ, in qua alienatio facta fuerit.

In ſubſidium dat facultatẽ alienandi duo Monaſteria Provinciarũ ære alieno oppreſſarum.

Eorum pretiũ quomodo diſtribuendum.

§.12. Porro Abbates locales in termino qua-

drien-

Abbates ſocii les intra quadriennium docere debent ſ. dd. Ordinationes adimpleſſe.

drienni proxime venturi Procuratorem Generalem dictæ Congregationis, ac præfatum Carolum Cardinalem, & Protectorem certiores reddere, & per notam diſtinctam edocere debeant, quod præſentes Ordinationes cum effectu adimpleverint per extinctionem debitorum, vel illorum abductionem in ſuam Provinciam, ita ut ſupradicta Capſa publica Romana libera remaneat, alioquin tranſacto quadriennio hujuſmodi, nec adimpletis dictis ordinationibus, non poſſit in illo Monaſterio, quod moram in adimplendo commiſerit, acceptari quiſquam ad habitum Canonici regularis, vel Converſi, nec deveniri ad electionem Abbatis quamdiu eiſdem ordinationibus ſatisfactum non fuerit: Abbas vero, Abbatia, & Gubernio, ac voce activa, & paſſiva, omnique alia prærogativa privatus remaneat, & ejus loco Miniſter, ſeu Gubernator Monaſterii eligatur; Procuratores quoque, qui pro eorum parte ſibi injuncta non adimpleverint, pariformiter privati remaneant.

Tranſacto Quadriennio pœnæ ſta utur contra Inobedientes.

Poſt d. Quadriennium Abbas Generalis & Diffinitorium tenentur dd. ordinationes adimplere in ea parte in qua non fuerunt adimpletæ.

§.13. Elapſo autem eodem quadriennio, moderni, ſeu pro tempore exiſtentes Abbas Generalis, & Diffinitorium dictæ Congregationis ordinationes ſupradictas in ea parte, in qua non fuerint in decurſu quadriennii hujuſmodi adimpletæ, rigoroſe exequi debeant; quod ſi Abbas Generalis in termino ſui Generalatus ordinationes præfatas ad effectum non deduxerit, idem Abbas Generalis, & Viſitatores illius Provinciæ, in qua defectum fuerit, remaneant in proxime futuro Capitulo generali privati voce activa, & paſſiva, ac quacumque prærogativa, & gradu, quos vigore Conſtitutionum, ſeu Regularum, vel conſuetudinum dictæ Congregationis in dictis, & Diffinitorio per ſexennium ſubſequens obtinere poſſent, eorumque loco alii eligantur, prout a Diffinitoriu eligi debere volumus, & ordinamus.

Pœnæ adverſus negligentes.

Decretum irritans.

§.14. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari. Sicque, & non alias in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantia memorat.

§.15. Non obſtantibus piæ me. Paulii II., & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum pariter noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, ejuſque Provinciarum, & Monaſteriorum quorumcumque, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & Conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis eidem Congregationi, ejuſque Provinciis, & Monaſteriis, ac Superioribus, & perſonis quibuſvis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, ac pluries approbatis, & innovatis, ac omnibus, & ſingulis illis, quæ in Literis, & Chirographo ſupradictis conceſſa ſunt non obſtare. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua mentio, ſeu quævis alia expreſſio, ad id ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ad præmiſſorum effectum pleniſſime, & ampliſſime motu pari derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Eis derogat.

§.16. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19 Auguſti 1672. Pontificatus noſtri anno tertio.

Edit. 19. Aug. 1672. An. 3.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium in lib. menſis Auguſti par. 2. fol. 96.

CVIII.

Extenſio Indultorum recitandi officium S. Juliani Epiſcopi, & Confeſſoris cum octava tam die feſto ejuſdem S., quam die Commemorationis illius, Epiſcopo, ac Capitulo, & Clero Civitatis, & Diœceſis Conchen. a Clem. VIII., & Paulo V. conceſſorum, ad omnia, & ſingula Hiſpaniarum Regna.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APoſtolatus officium, quod inſcrutabilis Divinæ ſapientiæ, atque clementiæ altitudo humilitati noſtræ, meritis licet, & viribus longe impari, committere dignata eſt, ſalubriter exequi adjuvante Domino jugiter ſatagentes, Sanctorum Chriſti Confeſſorum, qui feliciter decurſo vitæ mortalis ſtudio, immarceſcibilis Gloriæ coronam in Cœlis a juſto Judice conſequi meruerunt, cultum, & venerationem in terris promovere, atque ampliare ſtudemus, ſicut pia ſublimium perſonarum non minus virtutis, quam regii culminis ſplendore conſpicuarum, ac Catholicorum Antiſtitum in partem ſolicitudinis noſtræ vocatorum, aliorumque Chriſtifidelium vota poſtulant, & nos ad Omnipotentis Dei gloriam, Eccleſiæque Sanctæ decus, atque ædificatio-

tionem expedire in Domino arbitramur.

Preces Epiſc., & Capituli, Cleri Civitatis, & Diœceſis Conchen. datæ Clementi VIII.

§.1. Dudum ſiquidem pro parte tunc exiſtentium Epiſcopi, & Capituli, & Cleri Civitatis, & Diœceſis Conchen. fel. rec. Clementi Papæ VIII. prædeceſſori noſtro expoſito Beatum Julianum Epiſcopum, & Confeſſorem ejuſdem Civitatis, & Eccleſiæ Patronum, in maxima apud eos veneratione haberi, & illius natalem diem feſtum hiemali tempore, quo per temporis ejuſdem, & ipſius Civitatis Conchen. ſitus aſperitatem, convicini Populi ejuſdem Sancti devoti illuc accedere non poterant, & propterea ejus Commemorationem die 5. Menſis Septembris, qua frequentes Chriſtifideles devotionis cauſa illuc accedebant, celebrari ſolere, cupereque Epiſcopum, ac Capitulum, & Clerum præfatos ad majorem ejuſdem Sancti venerationem, eorumque ſpiritualem conſolationem, utroque tempore hujuſmodi in officio, quod de ipſo Sancto recitabant, orationem propriam, & lectiones ex ipſius S. Juliani hiſtoria deſumptas recitare poſſe.

Clem. VIII. indulſit Epiſcopo, & Capitulo, ac Clero Univerſo d. Civitatis, & Diœceſis ut in feſto, & commemoratione S. Juliani orationem propriam, & tres lectiones 2. Nocturni deſumptas ex hiſtoria ejuſdem S. recitare poſſent.

§.2. Idem Clemens prædeceſſor de tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium Congregationi Sacrorum Rituum præpoſitorum, qui Orationem, & lectiones hujuſmodi juſſu ipſius Clementis prædeceſſoris examinaverant, & approbaverant, ſententia, eiſdem Epiſcopo, Capitulo, Canonicis, & Clero univerſo Civitatis, & Diœceſis Conchen., ut in feſto, & commemoratione præfati Beati Juliani Epiſcopi, & Confeſſoris ejuſdem Civitatis, & Eccleſiæ Patroni, orationem propriam, & tres lectiones ſecundi nocturni ex ipſius S. Juliani hiſtoria deſumptas, quas literis ſuis adſcribi voluit, recitare libere, & licite poſſent, & valerent, auctoritate apoſtolica conceſſit, & indulſit.

Eorundem preces datæ Paulo V.

§.3. Et ſubinde re. me. Paulo Papæ V. prædeceſſori pariter noſtro tunc exiſtentium Epiſcopi, & Capituli Conchen. nominibus, etiam expoſito, quod ipſi eumdem Beatum Julianum in eorum, & ſuæ Eccleſiæ Conchen. Patronum agnoſcebant, & venerabantur, ac illius proprium officium die feſto ipſius Beati Juliani, & per totam octavam ejuſdem feſti in Civitate, & Diœceſi prædictis recitari, & celebrari poſſe cupiebant: dictus Paulus prædeceſſor officium præfatum cum ejus octava in ejus literis inſertum, quod a memoratis Cardinalibus approbatum fuerat, de eorumdem Cardinalium conſilio, dicta auctoritate perpetuo confirmavit, & approbavit, utque in Civitate, & Diœceſi Conchen. ab Epiſcopo, & Capitulo, ac toto Clero Eccleſiæ, & Diœceſi Conchen. hujuſmodi recitari, & celebrari poſſet, conceſſit pariter, & indulſit, & alias prout in eorumdem Clementis, & Pauli prædeceſſorum literis deſuper in ſimili forma Brevis die 18. Octobris 1594., & die 21. Maji 1613. reſpective expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Paulus V. eiſdem indulſit poſſe recitare proprium Officium ipſius S. Juliani in ejus d. feſto, & per tot. oct.

Preces Card. Nidhardi nomine Regis Catholici, & fere omnium Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Regn. Hiſp. dat. Pontifici.

§.4. Cum autem ſicut dilectus noſter Joannes Everardus ejuſdem S. R. E. Cardinalis Nidhardus nuncupatus Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici nomine Nobis nuper expoſuit, tam ipſe Carolus Rex, quam omnes fere venerabiles fratres Archiepiſcopi, & Epiſcopi, ac dilecti filii Capitula plurimarum Eccleſiarum, necnon Communitates, & homines plerarumque Civitatum, Regnorum Hiſpaniarum, pio erga memoratum Sanctum Julianum devotionis affectu ducti indulta præfata ad omnia Hiſpaniarum Regna hujuſmodi extendi ſummopere deſiderant.

§.5. Nos ejuſdem piis Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus paterno affectu favorabiliter annuere cupientes, dictoſque Archiepiſcopos, Epiſcopos, & Capitula, & Communitates, & homines ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus præfati Joannis Everardi Cardinalis nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. præfatæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum conſilio. Indulta quoad orationis propriæ, & lectionum, ac officii S. Juliani cum octava hujuſmodi recitationem, & celebrationem reſpective tam die feſto ejuſdem S. Juliani, quam die Commemorationis illius, Epiſcopo, & Capitulo, & Clero Civitatis, & Diœceſis Conchen. a memoratis Clemente, & Paulo prædeceſſoribus conceſſa, ut præfertur, ad omnia, & ſingula Hiſpaniarum Regna ſervata tamen cæteroqui literarum præfatarum reſpective forma, & diſpoſitione eadem auctoritate tenore præſentium extendimus, & ampliamus.

Abſolutio à Cenſuris.

Pontifex præfata Indulta Clem. VIII. & Paul. V. extendit ad omnia Hiſpaniarum Regna ſervata tamẽ illorũ forma, & diſpoſitione.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, Apoſtolicæ Sedis Nuntios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit quarumvis Eccleſiarum, & Baſilicarum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogat contrariis.

§.8. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Auguſti 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Edit. 26 Aug. 1672. An. 3.

I. G. Sluſius.

Regi-

Regiſtrata in Sec. Brevium in lib. menſis Auguſti part. 2. fol. 112.

CIX.

Declaratio nullitatis tranſactionis, ſeu cautionis ab Archiepiſcopo Januenſe cum Duce, & Gubernatoribus Reipublicæ Januenſis in controverſia ſuper Sedis Archiepiſcopalis collocatione &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sanctium ab immemorabili quo Sedes Archiepiſcopalis eſt Baldachino in Eccleſia Januen. fuit ſemper juxta Altare a Cornu Euangelii.

CUm ex Apoſtolicæ Sedis Decretorum, ac ſacrorum Rituum, & Cæremoniarum Eccleſiaſticarum diſpoſitione per conſuetudinem immemorabilem roborata ſedes Archiepiſcopalis una cum Baldachino ſuperimpoſito in Eccleſia Metropolitana Januenſi juxta Altare a cornu Euangelii uſque ad proxime elapſa tempora ſemper ſita fuerit, non contradicentibus Duce, & Gubernatoribus Reipublicæ Januenſis Sedem Ducalem a cornu Epiſtolæ in eadem Eccleſia, vel a dicto cornu Euangelii infra tamen Sedem Archiepiſcopalem prædictam retinentibus:

Poſt ceſſionē d. Archiepiſcopatus factā a Card. Stephano Duratio Dux & Senatores fecerūt illam amovere a Cornu Euangelii, & collocare a Cornu Epiſt.

§.1. Verum poſt dimiſſionem dictæ Eccleſiæ Januenſis a bo. me. Stephano dum vixit S. R. E. Cardinale Durazzo nuncupato ejuſdem Eccleſiæ Januen. ex conceſſione, & diſpenſatione Apoſtolica Præſule in manibus fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædeceſſoris noſtri factam, & ab eodem Alexandro prædeceſſore admiſſam, tunc exiſtentes Dux, & Gubernatores d. Reipuplicæ de facto, & propria auctoritate prædictam Sedem Archiepiſcopalem a memorato cornu Euangelii amoveri, illamque a cornu Epiſtolæ collocari fecerint, violata inde Archiepiſcopali dignitate, ac juriſdictione, necnon prædictorum Decretorum Rituum, & Cæremoniarum Eccleſiaſticarum diſpoſitione: cui attentato per ven. fratrem Joannem Baptiſtam modernum Archiepiſcopum Januenſem, apud hanc Sedem Apoſtolicam deducto, & denunciato, quamvis prædictus Alexander prædeceſſor, & re. me. Clemens Papa IX. etiam prædeceſſor noſter, compluribus officiis, & paternis adhortationibus interpoſitis, occurrere ſtuduerint, cauſa hujuſmodi iterum cum omnibus illius annexis ad ſe, & Sedem Apoſtolicam prædictam, prout ex literis Congregationis tunc exiſtentium ejuſdem S. R. E. Cardinalium Immunitati Eccleſiaſticæ, & controverſiis juriſdictionalibus præpoſitorum die 18. Auguſti 1675. ſcriptis fuſius pariter avocata, inhibita quoque ſpecialiter Archiepiſcopo Januen. pro tempore exiſtenti facultate utendi ſede Archiepiſcopali prædicta ad cornu Epiſtolæ ſicut præmittitur tranſlata.

Alex. VII., & Clem. IX. paterne eos hortantur ab hujuſmodi attentato deſiſtere Archiepiſcopo inhibita facultate ſedendi a Cornu Euangelii

§.2. Nihilominus dum Nos eadem paterna, qua memorati prædeceſſores noſtri longanimitate confidebamus fore, ut aliquando ejuſmodi controverſia congruum, & Apoſtolicis Decretis, Ritibuſque, & Cæremoniis Eccleſiaſticis, ac dignitati Archiepiſcopali conſentaneum finem ſortiri deberet, attenta præcipue antiqua Reipublicæ prædictæ in Eccleſiam pietate, præter omnem ſpem, & non ſine gravi animi noſtri moleſtia ad aures noſtras pervenerit, inter prædictum Joannem Baptiſtam Archiepiſcopum ex una, ac dilectos filios nobiles viros Ducem, & Gubernatores dictæ Reipublicæ ex altera partibus initam fuiſſe Nobis, & Apoſtolica Sede inconſultis, quamdam aſſertam tranſactionem, ſive conventionem, per quam ſi valida foret, grave Metropolitanæ Eccleſiæ, & Archiepiſcopali Dignitati Jauuen. præjudicium inferretur.

Inter eos, & Archiepiſcopum Joannem Baptiſtā initur tractatio, ſeu conventio ſuper modo collocādi Sedem Archiepiſcopalem in Eccleſia Januen.

§.3. Hinc eſt, quod Nos, qui Jurium Eccleſiaſticorum aſſertores in terris a Domino conſtituti ſumus, Metropolitanæ Eccleſiæ, & Archiepiſcopalis dignitatis prædictarum honorificentiam, præeminentias, prærogativas, & jura quæcumque ſarta tecta, atque illis bona tueri, & conſervare, ac in præmiſſis ex commiſſæ Nobis cœlitus diſpenſationis munere opportune providere cupientes, necnon prædictæ traoſactionis, ſeu conventionis, ejuſque articulorum, ſeu Capitulorum quorumcumque ſeriem, ac ſcripturarum, & Decretorum quorumlibet deſuper forſan quovis modo confectorum, & emanatorum tenores, aliave quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis, & exactiſſime, atque accuratiſſime ſpecificatis habentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eamdem tranſactionem, ſeu conventionem a memorato Joanne Baptiſta Archiepiſcopo cum prædictis Duce, & Gubernatoribus, vel Senato, aut Magiſtratibus, aliiſque quibuſvis Miniſtris dictæ Reipublicæ Januen. ſuper prænarrata controverſia quomodolibet initam, ejuſque articulos, & Capitula, ſeu pacta quæcumque, necnon ſcripturas, & Decreta quælibet deſuper confecta, & emanata reſpective cum omnibus, & ſingulis in eis, eorumque quolibet contentis, ac inde ſequutis, & quomodocumque ſecuturis, ipſo Jure nulla, irrita, & invalida, inania, & de facto attentata, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacua, & nullius roboris, & momenti fuiſſe, & eſſe, & perpetuo fore, neminemque ad illorum obſervantiam teneri, nec dictum Joannem Baptiſtam, & futuros Archiepiſcopos Januenſes illa, ſeu eorum aliquod quodcumque obſervare poſſe, vel debere, neque ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut poſſidendi, ſeu quaſi poſſidendi, vel præſcribendi cauſam acquiſitum fuiſſe, vel eſſe, aut quandocumque acquiri, vel competere poſſe, ſed illa omnia, & ſingula pro non factis, nec geſtis perinde, ac ſi nunquam emanaſſent perpetuo haberi debere tenore præſentium decernimus, & declaramus; Quinimo ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit illa omnia, & ſingula harum ſerie reprobamus, caſſamus, irritamus, & aouullamus, viribuſque, & effectu penitus omnino vacuamus, ac adverſus illa quatenus de facto proceſſerunt, Metropolitanam Eccleſiam, & dignitatem Archiepiſcopalem Januenſem prædictas, ipſumque Joannem Baptiſtam Archiepiſcopum in integrum, & priſtinum, ac in eum, in quo antequam prædicta tractatio, ſeu conventio iniretur, aot de ea tractaretur, vel cogitaretur quomodolibet erant, ſtatum reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Hæc tractatio, ſive conventio Apoſt. auctoritate irritatur, & reprobatur.

§.4. Quocirca prædicto Joanni Baptiſtæ Archiepiſcopo in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrii noſtri pœ-

nis

Mandat dicto Joanni Baptiſtæ Archiepiſcopo in virtute S. Obediétiæ, ut intra triduum a die notitiæ eamdem Sedem a Cornu Epiſt. amoveat.

nis per præſentes præcipimus, & mandamus, ut Sedem Archiepiſcopalem prædictam una cum Baldachino ſuper impoſito a cornu Epiſtolæ ſicut præmittitur collocatam, inde intra triduum a die notificationis ipſorum præſentium literarum, ſeu earum affixionis ad valvas ejuſdem Eccleſiæ numerandum omnino amoveat, & amoveri curet.

Præſentes literæ nulla de cauſa, prætextu, vel colore valent impugnari.

§.5. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Joannes Baptiſta Archiepiſcopus, ac Dux, & Gubernatores, aliique præfati, & cæteri quicumque in præmiſſis, ſeu eorum aliquo jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Cauſæ propter quas præſentes literæ emanarint adductæ, vetificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætestu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe: ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios. & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari. Sicque,

Decretum irritans.

& non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Sacri Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, & alios quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, neciion prædictæ Eccleſiæ, & aliis quibuſcumque etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis, præfatis, & aliis quibuſvis Perſonis, etiam quacumque Eccleſiaſtica, vel mundana dignitate fulgentibus, & quomodolibet qualificatis, ſeu quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alus decretis etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & quantiſcumque vicibus iteratis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, inſertis, ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.7. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 5. Sept. 1672. An.3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Septemptis 1672. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretar. Brevium in lib.3. diverſorum fol.129.

CX.

Editto del S.Offizio circa alcuni Capi appartenenti alla Sacra Inquiſizione.

Nomina Cardinalium Generalium Inquiſitorum.

Noi Franceſco Veſcovo d' Oſtia Barberino, Franceſco Maria Veſcovo di Porto Brancaccio, Alderano del titolo di S. Praſſede Cybo, Pietro del titolo di S. Marco Ottobono, Lorenzo del tit. d. San Criſogono Imperiale, Franc. del tit. di SS. Quattro Coronati Albizzi, Flavio del tit. di S. Maria del Popolo Chigi, Palazzo del tit. de SS. Dodici Apoſtoli Altieri, Ceſare del tit. di S. Gio: avanti Porta Latina Raſpone, Giacomo del titol. di SS. Gio:, e Paolo Roſpiglioſi, Ludovico del titolo di S. Sabina Portocarrero, Gio: del titol. di S. Bernardo Bona, Federico del tit. di S. Agneſe fuor delle mura Borromeo, Gaſparo del tit. di S. Pudenziana Carpegna Preti, Decio di S. Euſtachio Azzolino Diacono, per la miſericordia di Dio della S.R.C. Cardinali, in tutta la Repubblica Criſtiana contro l' Eretica pravità Generali Inquiſitori dalla S. Sede Apoſtolica ſpecialmente deputati.

ESſendo a Noi per la continua eſperienza manifeſto, che molti per malizia, altri per inobedienza, ed altri per ignoranza, non ſodisfanno all'obbligo, che hanno di denunziare al S.Offizio li delitti ſpettanti ad eſſo, e che però ſuccedono graviſſimi inconvenienti, ed errori, non ſolamente contro i buoni coſtumi, ma ancora

contro la Fede Cattolica. Noi per tanto, a' quali ſpecialmente deve eſſere a cuore la gloria di Dio, la conſervazione, ed augumento della Fede Cattolica, e ſalute dell'Anime, volendo provvedere a tanto diſordine, con autorità Apoſtolica a Noi commeſſa, comandiamo in virtù di S.obedienza, e ſotto pena di ſcomunica di lata ſentenza, oltre l'altre pene preſcritte da' Sagri Canoni, Decreti, Conſtituzioni, e Bolle de' Sommi Pontefici, per tenore del preſente Editto a tutte, e ciaſcuna perſona di qualunque ſtato, e grado, e condizione, o dignità, così Eccleſiaſtica, come Secolare, che fra il termine di un meſe, dieci de' quali per il primo, dieci per il ſecondo, e dieci per il terzo termine perentorio, ſi debbano rivelare, e giuridicamente notificare al S.Offizio, overo a gl'Ordinarii, tutti, e ciaſcuno di quelli, de' quali ſappiano, o abbino avuto, o averanno notizia.

Obligantur denunciandi delicta ſpectantia ad S. Inquiſitionem, eidem S. Inquiſitioni, vel Ordinariis locorū ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, & aliis prout in rubrica.

§.1. Che ſiano Eretici, o ſoſpetti, o diffamati d'Ereſia, o credenti, o fautori, o difenſori loro, o abbino aderito, o aderiſcano a' Riti di Giudei, o Maumettani, o de' Gentili, o abbino apoſtatato dalla S.Fede Criſtiana.

Enumerantur delicta, quæ denũciari debent.

§.2. Che abbino fatti, o faccinnatti, da' quali ſi poſſa argumentare patto eſpreſſo, o tacito col Demonio, eſercitando incanti, magie, ſortilegj, porgendoli ſuffomigj, incenſi, per trovar teſori, e altri intenti, chiedendo da lui riſpoſte, e invocandolo, ed a queſt'effetto prometterglí obbedienza, e conſagrargli pentacoli, libri, ſpade, ſpecchi, o altre coſe, nelle quali intervenga il nome, ed opera ſua.

§.3. Che ſi ſiano ingeriti, o ingeriſcano in far eſperimenti di negromanzia, e di qualſiſia ſorte di magia, con entrare ne' circoli, far l'eſperimento della Caraffa, del Crivello per trovare i medeſimi Teſori, coſe naſcoſte, rubbate, o perdute, o fare altre ſimili, e ſuperſtizioſe azioni ad altri fini, maſſime con abuſo de' Sagramenti, o di coſe ſagre, o benedette.

§.4. Che ſenza licenza dovuta ritenghino ſcritti, che contenghino Ereſie, o libri d'Eretici, che trattino ex profeſſo di Religione, o che gli abbino letti, o tenuti, o ſtampati, o fatti ſtampare, o li leggano, tengano, o ſtampino, faccino ſtampare, introducano, o difendano ſotto qualſivoglia preteſto, o colore.

§.5. Che abbino libri di Negromanzia, Magia, o contenenti incanteſimi, ſortilegj, e ſimili ſuperſtizioni, maſſime con abuſo di coſe ſagre.

§.6. Che contro il voto ſolenne fatto nella profeſſione in qualſivoglia Religione approvata, o dopo aver preſo l'Ordine Sacro abbia contratto, o contragga matrimonio.

§.7. Che vivendo la prima Moglie, pigli la ſeconda, o vivendo il primo Marito, pigli il ſecondo.

§.8. Che contro i Decreti, e Conſtituzioni Apoſtoliche abbino abuſato, o abuſino il Sagramento della penitenza, ſervendoſi della Confeſſione, o Confeſſionario, a fini diſoneſti, ſollecitando in eſſi i Penitenti ad turpia, ed avendo con eſſi diſcorſi di coſe illecite, e non convenienti al fine, per il quale è ſtato inſtituito.

§.9. Che abbino proferito, o proferiſcano beſtemmie Ereticali contro Dio, e la Beatiſſima Vergine, e Santi, o proceduto a qualche atto di offeſa, e diſprezzo contro l'Immagini, e figure rappreſentanti il medeſimo.

§.10. Che abbino tenute, o tenghino occulte conventicole, e radunanze in pregiudizio, o diſprezzo, o contro la Religione.

§.11. Che abbia indotto qualche Criſtiano ad abbracciare il Giudaiſmo, o altra Setta contraria alla Fede Cattolica, o impedito i Giudei, o Turchi a battezzarſi.

§.12. Che non eſſendo ordinati Sacerdoti ſi abbino con ſacrilego ardire uſurpato, o ſi uſurpino di celebrare Meſſa, ancorchè non abbiano proferito le parole della Conſegrazione, ed abbiano preſunto di miniſtrare il Sagramento della Penitenza a' Fedeli di Criſto, ancorchè non ſi ſia venuto all'atto dell'Aſſoluzione.

§.13. Inoltre ſi dichiara, che quelli, i quali non denunciaranno, come ſi ordina col preſente Editto, non poſſono eſſere da alcuno aſſoluti, ſe non dal S.Offizio, doppo, che averanno in eſſo giuridicamente rivelato i Delinquenti, al che non poſſono ſodisfare con bollettini, o lettere ſenza nome, e cognome dell'Autore, o altri modi incerti, de' quali non ſi tiene conto alcuno nel S. Tribunale.

§.14. Si dichiara anche, che con la ſudetta eſpreſſione de caſi di ſopra da Noi ſpecificati da rivelarſi, non ſi eſcludano gl'altri caſi ſpettanti al S. Offizio, che per altro ſono compreſi ne' Sagri Canoni, Conſtituzioni, e Bolle de' Sommi Pontefici; nemeno col preſente Editto s'intenda derogato all'altre provviſioni Canoniche, Apoſtoliche, e a gl'altri Editti degl'Ordinarj, ed Inquiſitori.

Non excludūtur alii caſus ad d. S. Inquiſitionē ſpectantes hic nō expreſſi.

§.15. Ed a fine, che del preſente Editto non ſi poſſa pretendere ignoranza, comandiamo, che ſia affiſſo per i luoghi ſoliti di Roma, e ſi notifichi alli Veſcovi delle Città vicine a Roma, nelle quali non ſono Inquiſitori, acciò lo publichino, ed ordinino, che li Parochi della loro Dioceſi lo legghino ogn'anno la prima Domenica dell'Avvento, e la prima Domenica di Quareſima: il che parimente vogliamo, che ſi facci dalli Parochi, e Regolari di Roma nelle loro Chieſe in tempo, che ſi troverà in eſſe congregato maggior numero di Popolo, e poi farne attaccare alle porte delle loro Chieſe, o Sacreſtie di eſſe un eſemplare del medemo per oſſervare quanto in eſſo ſi ordina.

Mandatur publicari in Urbe, & ad notitiam deduci vicinorum Epiſcoporum, ubi non adeſt Inquiſitio prout in rubrica.

Dal Palazzo del S. Offizio queſto dì 21. Settembre 1672.

Edit. 21 Sept. 1672. An. 3.

Franciſcus Riccardus Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Notarius.

Loco ✻ Sigilli.

Anno a Nativitate D.N. JESU CHRISTI milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, Indictione 10. die vero 24. menſis Septembris, Pontificatus autem Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D.N. D. Clementis, Divina Providentia Papæ X. anno tertio, ſupradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis, per me Jo. Antonium Bertarellum Sanctiſs. D. N. Papæ, & Sanctiſs. Inquiſitionis Curſorem.

Publicatio.

CXII.

CXI.

Conceſſio, & Indultum eorum, quæ pro totali ſtabilimento, & recto gubernio Cuſtodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis Minorum de Obſervantia nuncupatorum decernuntur.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis Officii, quod auctore Deo gerimus ſolicitudo Nos admonet, ut paternam Chriſtifidelium, qui è fluctibus ſeculi in arctioris Religionis portum confugerunt, curam gerentes illorum ſtatui, & felici progreſſui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere ſtudeamus.

Preces Cuſtodis, & fratrũ Cuſtodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapol. pro totali ſtabilimento, ac Conſervatione d. Cuſtodiæ.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Cuſtos, & Fratres Cuſtodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod cum eadem Cuſtodia per ternas Apoſtolicas in ſimili forma Brevis literas electa, & ſtabilita reperiatur, ipſaque Cuſtodia tanquam ex Reformatione Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ, vigore conceſſionis, & ordinationis Apoſtolicæ, juxta Conſtitutiones, Statuta, & particulares cæremonias, & uſus ejuſdem reformationis gubernari debeat, ac omnibus gratiis, & privilegiis d. Reformationi ab Apoſtolica Sede conceſſis, & in futurum concedendis gaudeat, ipſi exponentes nonnulla, quæ pro totali ſtabilimento, ac conſervatione, & recto gubernio neceſſaria eſſe viſa ſunt a Nobis ſtatui, & ordinari plurimum deſiderent.

Abſolutio à Cenſuris.

§.2. Nos igitur dd. Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & penis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, audita Venerabilis Fratris Noſtri Franciſci Epiſcopi Oſtien. S.R.E. Cardinalis Barberini nuncupati d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, ac dilecti filii Franciſci Mariæ Rini de Politio Miniſtri Generalis ejuſdem Ordinis, qui preces dd. Exponentium, utpote veritati, ac rationi innixas, & in quibus nullum latet inconveniens, imo per quas exauditas multorum inconvenientium occaſio mature præciditur, exaudiri poſſe eſtimarunt, relatione, ut Cuſtodia præfata Familiæ Ultramontanæ d. Ordinis unita, & aggregata remaneat, & eas tantum Conſtitutiones Apoſtolicas, & Decreta Congregationum S.R.E. præfatæ Cardinalium, quas, & quæ Provinciæ Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis prædicti obſervare tenentur, & obſervant, non illas, & illa, quæ pro Familia Ciſmontana Italiæ ejuſdem Ordinis dumtaxat emanarunt, quippe peculiari eorumdem Fratrum Diſcalceatorum vivendi modo, & Conſtitutionibus, quibus ex d. Sedis Ordinatione gubernantur, necnon Privilegiis d. Reformationi per Sedem eandem conceſſis, quibus d. Cuſtodia fruitur, contrarias, & contraria, ad quarum, & quorum obſervantiam præfatæ Provinciæ Fratrum Diſcalceatorum non tenentur, nec illas, & illa proinde obſervant, & præſertim circa receptionem Novitiorum pariformiter obſervare teneatur.

Relatio favorabilis Card. Protectoris, & Miniſtri Generalis Ordin. Fratr. Minor. S. Franciſci.

Ut d. Cuſtodia familiæ Ultramontanæ d. Ordinis unita, & aggregata remaneat, & ad obſervantiã tantum teneatur Conſtitutionũ & Decretorũ pro Provincia Fratr. Diſcalceat. Hiſpan.

§.3. Et conſequenter Cuſtodia ipſa de cætero non ſubjaceat Commiſſario Generali Italiæ, licet ita in literis ejus erectionis ordinatum fuerit, ſed illius vice, quando Miniſter Generalis Ordinis præfati ex Familia Ultramontana electus fuerit, eadem Cuſtodia Procuratori Generali ejuſdem Ordinis Hiſpano immediate ſubjecta remaneat: & dum Miniſter Generalis ex Familia Ciſmontana electus, ac extra Italiam fuerit, Commiſſario Generali Curiæ Ordinis præfati itidem Hiſpano ſubjaceat.

Eadem Cuſtodia non ſubjaceat Commiſſario Generali Italiæ, ſed vel Procuratori Generali, vel Commiſſario Generali Hiſpano prout in rubrica.

§.4. Nec ad eamdem Cuſtodiam mitti poſſint Viſitatores Commiſſarii, aut Delegati cauſarum Fratribus de Obſervantia, vel Reformatis, ſed tantum ex Fratribus ſupradictæ Reformationis Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ juxta privilegia illi conceſſa: ac demum, ut Cuſtos d. Cuſtodiæ pro tempore exiſtens ad Congregationem generalem intermediam d. Ordinis quando in Hiſpania, non autem, quando in Italia celebrabunt proficiſci poſſit, & debeat; in eaque voti, ſive ſuffragii prærogativam habeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, ac concedimus, & indulgemus.

Ad eam mitti nequeunt Viſitatores, Cõmiſſarii, aut Delegati cauſarum ex fratrib. de Obſerv. vel reformatis, ſed tantum Hiſpanum.

Cuſtos d. Cuſtodiæ pro tẽpore [illegible] proficiſci poſſit ad Cõgregationem Generalem intermediam, quãdo fiet in Hiſpania, & in ea Votũ habeat.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, & Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorũ derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 24. Septembris 1672. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Edit. 24. Sept. 1672. An. 3.

I. G. Sluſius.

Regiſtr. in Secret. in libro Brevium Menſis Septemb.

CXII.

Decretum, quod in Congregationibus S. Benedicti per Galliam, & Hiſpaniam ſuffragium Abbatis ubicumque fuerit prævaleat in paritate votorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ex eo quod Monachi, juxta regulã S. Benedicti ad cõſilium vocati non habeant, niſi Votum Conſultivum.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Dionyſius Mantilla Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ, & per ſubſtitutionem, etiam Galliæ, Ordinis Ciſtercien., quod licet ex Regula S. Benedicti, quam Monachi d. Ordinis profitentur, Monachi ad conſilium vocati non habeant etiam in gravioribus cauſis votum deciſivum, ſed tantum conſultivum, ut conſtat ex Capitulo de adhibendis ad conſilium Fratribus ubi ſic habetur. Quoties aliqua præcipua agenda ſunt in Monaſterio convocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipſe unde agitur, & audiens conſilium Fratrum tractet apud ſe, & quod utilius judicaverit, id faciat. Sic autem dent Fratres conſilium cum omni humilitatis ſubjectione, ut non præſumant procaciter defendere, quod eis viſum fuerit, ſed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod ſalubrius eſſe judicaverit ei cuncti obediant. Et in explicatione hujus tertii Capituli ſit praxis obſervata, & ſtabilita per Conſtitutiones auctoritate Apoſtolica approbatas in Congregationibus S. Benedicti tam Hiſpaniæ, quam Galliæ, quod Abbates dictarum Congregationum ſuffragium qualificatum habeant tam in receptione, & approbatione novitiorum, quam in aliis agendis, ita ſcilicet, ut in deliberationibus, illa ſententia prævaleat, ejuſque concluſioni aſſentiantur omnes, cui fuerit ſuffragiorum pluralitas ſupra medietatem, aut in æqualitate a qua ſtet Abbas: ac in pleriſque aliis Regulæ præfatæ Capitulis conceditur Abbatibus plena, & abſoluta facultas agendi, illiuſque præceptis omnes obedire, & agenda ab illius arbitrio pendere debere cautum reperiatur, nihilominus ſolent aliqui Abbates dicti Ordinis Ciſtercienſis in receptionibus Novitiorum tam ad habitum, quam ad profeſſionem ſtare majori parti ſuffragiorum, licet habito conſilio deciſio ab illis pendeat, ut ex Regula patet.

Tenor ejuſdẽ Regulæ.

Juxta Apoſtolicas Conſtit. in Congregationibus S. Benedicti Hiſpaniæ & Galliæ in receptione, & approbatione Novitiorũ Abbates duplex Votum habent, ſeu qualificatum.

In pleriſque aliis Regulæ Capitulis cõceditur Abbatibus plena, & abſoluta facultas agendi.

Abbates Ciſtercienſes in receptione Novitiorũ ad habitum, & profeſſionem ſtare ſolent majori parti ſuffragiorum.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, in Congregationibus Monachorum Ordinis S. Benedicti tam Galliæ, quam Hiſpaniæ Abbates qualificatum, ſive duplex ſuffragium habeant, itaut quando ſuffragia ſunt paria ſi ſex in una, & ſex in altera parte inveniantur, etiam numerato ſuffragio Abbatis, illa pars prævaleat, & cenſeatur major, executionique proinde mandanda ſit, pro qua ſtat Abbas tanquam Præſes; præfatus vero Dionyſius Procurator Generalis ſimilè qualificatum, ſeu duplex ſuffragium Abbatibus præfati Ordinis Ciſtercienſis a nobis concedi ſummopere deſideret.

In Congregationibus S. Benedicti Galliæ, & Hiſpaniæ quando ſuffragia ſunt paria illa pars pro qua ſtat Abbas prævalet.

Preces Procuratoris Generalis Ciſterc. Hiſpaniæ, & per ſubſtitutionem Galliæ pro eadem gratia.

§. 2. Nos ipſius Dionyſii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Dom. poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, quod in poſterum quandocumque declarationes capitulares in Monaſteriis Ordinis præfati Ciſtercien. habendæ ſint, ea pars in paritate ſuffragiorum prævalere, & præferri debeat, cui Abbas Monaſterii conſenſus ſui prærogativam ſuperaddere voluerit, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus, atque decernimus.

Abſolutio a Cenſuris.

Concedit ut in Monaſteriis Ord. Ciſterc., eorumq; Capitularium declarationibus ea pars in paritate ſuffragiorum prævaleat cui Abbas Monaſterii ſui conſenſus prærogativam addit.

§. 3. Decernentes pariter ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime, & inviolabiliter obſervari. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſt., necnon quatenus opus ſit d. Ordinis Ciſtercien., ejuſque Monaſteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorũ derogatio.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur in judicio, & extra illud, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Septembris 1672. Pontificatus noſtri anno tertio.

Edit. 28. Sept. 1672. An. 3.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brevium Menſis Septembris.

CXIII.

Præceptum in Capuccinos Cuſtodiæ Navarræ, ne audeant Conventum, ſeu Domum ædificare in Loco Vianæ Calaguritanæ Diœceſis, & perpetuum ſuper hoc ſilentium eis impoſitum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

ALias fel. rec. Alexandro VII. prædeceſſori noſtro pro parte tunc exiſtentium Fratrum Conventus Oppidi Civitatis nuncupati de Viana

Or-

Fratres Capuccini Cuſtodiæ Navarræ Hoſpitium de facto aperiunt in Oppido de Vianæ Diœc. Calaguritanæ, & per ſententiã a duobus Epiſcopis rejecti.

Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Calaguritan. Diœceſis expoſito, quod cum antea tunc exiſtentes Fratres Capuccini Cuſtodiæ Navarræ novum Conventum eorum Ordinis in d. Oppido erigere prætendentes, hoſpitium ibidem de facto aperuiſſent, ſed inde per duos Epiſcopos Succeſſores ſemper rejecti fuiſſent, etenim prævia ſententia diffinitiva, Congregatio tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ad quam Cauſa hujuſmodi devoluta reperiebatur, partibus auditis, & dilecto filio noſtro Marcello ejuſdem S.R.E. Cardinale Santacrucio nuncupato referente, re mature examinata, & diſcuſſa, injunxerat, & præceperat, memoratis, & Fratribus Capuccinis Cuſtodiæ Navarræ, eorumque Superioribus ad quos ſpectabat, ne in prædicto Loco Vianæ Conventum, aut Hoſpitium, ſive ſub quovis titulo Domum permanentem ullo modo fundare, & retinere auderent, aut præſumerent, ſed juxta tenorem ſententiæ ab Ordinario Calaguritano datæ ſub die 24. Maji 1660., ſeu alio veriori tempore ab hoſpitio jam, ut dicebatur aperto, & retento omnino diſcederent.

Congr. Epiſc. & Regul. præcipit dd. Capuccinis ne in d. loco Cõventum, vel Hoſpitiũ fundare audeãt, aut retinere.

Inſuper committit Ordinario facultatem eos cogendi per cẽſuras quatenus parere nollent.

§.1. Ut autem hujus Decreti executioni tutius caveretur, eidem Ordinario commiſerat, ut eoſdem Capuccinos quatenus parere recuſarent, ſub cenſuris, aliiſque ſibi benevíſis pœnis cogeret, & compelleret, in contrarium non obſtantibus quibuſcumque, & alias prout in ipſius Congregationis Decreto deſuper die 17. Novembris 1662. emanato dicebatur contineri: & ſubinde repropoſita Cauſa die 19. Septembris 1664. eadem Congregatio Decretum prædictum confirmaverat, perpetuumque eiſdem Fratribus Capuccinis ſilentium inponendum eſſe decreverat, & poſtmodum conceſſa rurſus dd. Fratribus Capuccinis nova audientia ſuper articulo, an eſſet locus prætenſæ fundationi novi Conventus in dicto Oppido Vianæ, die 16. Januarii 1665. reſolutum fuerat, non eſſe locum fundationi, idque ad relationem prædicti Marcelli Cardinalis: verum illo abſente die 12. Martii ſubſequentis, iidem Fratres Capuccini, inſciis exponentibus ſupradictis extorſerant a prædicta Cardinalium Congregatione licentiam erigendi d. novum Conventum, accedente licentia Ordinarii. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod dd. Exponentes ſucceſſive, nempe die 24. Novembris ejuſdem anni 1665. recurſum ad ipſum Alexandrum prædeceſſorem in ejus Signatura gratiæ ſuper præmiſſis habuerant, cupiebantque juxta Reſolutionem, utraque parte informante, in eadem Signatura captam, Cauſæ hujuſmodi finem imponi.

Die 19. Sept. 1664. ſtatur in Deciſis.

Die 16. Jan. 1665. reſolvit contra dd. Capuccinos non eſſe locum fundationi.

Die 12. Mart. d. anni inſciis fratr. Minor. ab ead. S. Cõgregatione obtinent licẽtiam fundandi novũ Cõventum in d. Oppido Vianæ.

Fratr. Min. recurrunt ad Signaturã Gratiæ.

§.2. Idem Alexander prædeceſſor ſupplicationibus eorumdem exponentium nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, prædictos Fratres Capuccinos, ſuper prætenſa fundatione Conventus, ſeu hoſpitii in loco Vianæ Calaguritan. Diœceſis amplius non audiri, auctoritate Apoſtolica mandavit, ac decrevit, eiſdemque perpetuum deſuper ſilentium impoſuit, & alias, prout in ipſius Alexandri prædeceſſoris Literis deſuper die 3. Sept. 1665. in ſimili forma Brevis expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Alex. VIII. juxta Votum d. Signaturæ Gratiæ mandavit Capuccinos ſuper fundatione Cõventus, ſeu Hoſpitii in loco Vianæ non eſſe amplius audiendos.

§.3. Cum autem, ſicut dilecti filii Fratres Minores de Obſervantia nuncupati, ſupradicti Conventus Oppidi Vianæ nobis nuper exponi fecerunt, prædicti Fratres Capuccini die 30. Decembris proxime præteriti ſub nomine dilectorum filiorum Capituli Eccleſiæ, & Magiſtratus Sæcularis d. Oppidi Vianæ, nemine citato, nec audito, obtinuerint a nobis reſcribi Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. prædictæ Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, ut ejus arbitrio, non obſtan. clauſulis in dd. Alexandri prædeceſſoris Literis appoſitis, poſſet iterum hujuſmodi negotium examinari, & definiri, & in executionem reſcripti hujuſmodi eadem Congregatio Venerabili Fratri moderno Epiſcopo Calaguritan. ſcribi mandaverit, ut informationem ſuper his ad ipſam Congregationem tranſmitteret: licet autem tranſmiſſa per eumdem Epiſcopum nova relatio memoratis Fratribus Capuccinis favorabilis prætendatur, nullo tamen modo attendenda videatur, quippe quæ aliis duabus relationibus anteceſſorum Epiſcoporum, eorumque ſententiæ diffinitivæ, ac probationibus judicialibus in Proceſſu Cauſæ, & Cauſarum hujuſmodi contentis, & inſertis adverſetur. Et propterea exponentes prædicti perpetuum eiſdem Fratribus Capuccinis ſilentium de novo imponi, tandemque hujuſmodi diſpendioſas, & ſcandaloſas lites finiri ſummopere deſiderent.

Pontifex 30. Decem. 1671. preces Capuccin. ſub nomine Capituli, & Magiſtratus Vianæ remittit ad Cõgregationem Epiſcop., & Regul.

D. Congr. requirit a Congregationem ab Epiſcopo, quæ fuit favorabilis pro Capuccinis.

Preces Fratr. Minor.

§.4. Nos eaſdem lites penitus, & omnino dirimere, ac tollere, ipſoſque exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt: ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui ſupraſcriptum prætenſæ fundationis negotium iterum examinarunt, atque diſcuſſerunt, ac deſuper prædicti moderni Epiſcopi Calaguritan. relationem, & partes informantes audiverunt, conſilio, Decreta ab eorumdem Cardinalium Congregatione alias ad favorem Fratrum Minorum de Obſervantia dicti Conventus de Viana emanata, & in prædictis Alexandri prædeceſſoris Literis die 3. Septemb. 1666. expeditis relata, in quibus ipſa Cardinalium Congregatio perſiſtendum eſſe die 19. Auguſti proxime præteriti decrevit, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis obſervantiæ & Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac perpetuum prædictis Fratribus Capuccinis ſilentium ſuper præmiſſis imponimus, ipſoſque Fratres Capuccinos circa hujuſmodi fundationis petitionem non eſſe amplius audiendos, harum ſerie, eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

Abſolutio a Cenſuris.

Suprad. Decreta S. Cong. Epiſcop., & Regul. favore Fratr. Minor. Apoſt. auctoritate confirmat, & perpetuum ſilentiũ Capuccinis imponit.

§.5. Decernentes pariter ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, ioviolabiliter obſervari, & illis plenillime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis aucto-

Decretum irritans.

rita-

ritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, & Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. 30. Sep. 1672. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Novembris 1672. Pontificatus noſtri Anno tertio.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brevium Menſis Septembris.

CXIV.

Conſtitutio abrogationis omnium Indultorum, ſeu Privilegiorum perſonalium Fratribus Ordinis Minorum de Obſervantia, & Reformatorum, ſeu ſtrictioris obſervantiæ, a quibuſvis quoquomodo contra, & præter ejuſdem Ordinis Conſtitutiones conceſſorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcroſancti Apoſtolatus Officium, quod inſcrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitati noſtræ meritis licet, & viribus longe impari committere dignata eſt ſalubriter exequi jugi vigilantia ſatagentes, in eam præcipue curam ſolicitis ſtudiis incumbimus, ut Chriſtifideles Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati, ſublatis iis, quæ regulari eorum obſervantiæ, atque diſciplinæ detrimentum afferre noſcuntur, juxta regulas in eorum Inſtitutis proſpere dirigantur, illiſque firmiter inſiſtentes, multiplicibus, in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis.

Abuſus introductus in Ordin. Fratr. Minor. S. Franciſci.

§.1. Cum itaque (ſicut accepimus) in ordine Fratrum Minorum S. Franciſci de obſervantia, & Reformatorum, ſeu ſtrictioris Obſervantiæ nuncupatorum, introductus fuerit abuſus ut paſſim Fratribus Indultum voti perpetui, aliaque privilegia perſonalia concedantur, ex quo magnum relaxationi oſtium aperiatur, & graviſſimum paupertati, & humilitati, quas d. Ordo profitetur nocumentum infertur:

§.2. Noſque Regularem diſciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationis viam præcludi ſummopere cupientes de opportuno remedio, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, ac fel. rec. Urbani Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri inhærentes veſtigiis, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & quæcumque Indulta, ſeu Privilegia perſonalia quomodocumque nuncupata, quibuſvis d. Ordinis Fratribus cujuſcumque dignitatis, qualitatis, & conditionis exiſtant (Chariſſimorum in Chri-

Revocat omnia Indulta perſonalia dd. fratribus conceſſa.

ſto filiorum noſtrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, ac aliorum Regum Concionatoribus, & Confeſſariis dumtaxat exceptis) quocumque titulo, prætextu, causa, & occaſione, ad cujuſvis inſtantiam, & ſupplicationem tam a nobis, & Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, ac quibuſvis S.R.E. Cardinalium Congregationibus, quam etiam a Venerabili Fratre noſtro Franciſco Epiſcopo Oſtien. ejuſdem S.R.E. Cardinali Barberino nuncupato dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectore, aliiſque ejuſdem Ordinis Protectoribus, ac a quibuslibet Ordinis hujuſmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra, & præter regularia Ordinis prædicti Inſtituta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa, harum ſerie perpetuo revocamus, anullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus ſuffragari, neque de cætero a quoquam concedi poſſe: ſicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditores, ubique judicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Excipit illa data Concionatoribus, aut Confeſſariis Imperatoris, aut Regum.

Decretum irritans.

§.3. Mandantes propterea in virtute S. Obedientiæ, ac ſub excommunicationis, privationiſque ſuorum Officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo incurrendis, dilectis filiis Miniſtro, ac Vicario, ſeu Commiſſario Generalibus, & Miniſtris Provincialibus, aliiſque d. Ordinis Superioribus, ut quamprimum præſentes noſtræ Literæ pervenerint, omnes, & ſingulos Patres, & Fratres Ordinis hujuſmodi, ſimilia Indulta, ſeu Privilegia habentes, illos eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declarent, nec quemquam illis uti ſinant, vel permittant, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis juris, & facti remediis juxta regularia ejuſdem Ordinis Statuta Apoſtolica auctoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis, compeſcendo.

Mandat Superioribus Indultarios declarare dd. Indultis eſſe privatos.

Item ut inobedientes appellatione remota juxta Regulares ejuſdem Ordinis ſtatuta compeſcant.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Literis Apoſtolicis ſuper conceſſione, ſeu confirmatione conceſſionis privilegiorum hujuſmodi emanatis, aliiſque Ordinationibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon d. Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus in genere, vel in ſpecie, ſeu alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Obſtantia removet.

§.5. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in

Generaliter derogat.

ſuo

ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effe-ctum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 7. Oct. 1672. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Octobris 1672. Pontificatus noſtri Anno tertio.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brev. menſis Octobris par. utraq. fol.137.

CXV.

Confirmatio Decretorum a Generali Ordinis Eremitarum S. Auguſtini de ſuorum Aſſiſtentium conſilio editorum, circa introductionem, obſervantiam, & perpetuam conſervationem vitæ communis in Lycien., & Terræ Soleani, aliiſque dicti Ordinis Conventibus, in quibus vita hujuſmodi introducetur.

Edit. An. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SOllicitudo Paſtoralis Officii, quo Eccleſiæ Catholicæ Regimini per ineſtabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, præſidemus, Nos admonet, ut ad ea, quæ ſalutem Chriſti fidelium Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis Jugo mancipatorum directionem concernunt, favorabiliter intendentes, quæ a ſuperioribus regularibus reſtituendæ, conſervandæque religioſo ſtudio, provide facta eſſe noſcuntur, Apoſtolici muniminis Noſtri præſidio conſtabiliamus.

Series facti expoſita a Procuratore Generali Ordin. Fratr. Eremit. S. Auguſtini.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis fratrum Eremitarum S. Auguſtini, quod cum quondam Ignatius Valente Conventum Civitatis Lycien. dicti Ordinis hæredem inſtituit, ea lege, ut obſervantia, & exacta vita communis, quam dilectus pariter filius Auguſtinus de Soleano Frater expreſſe profeſſus ejuſdem Ordinis, in Sacra Theologia Magiſter, dum Provincialatus Provinciæ Apoſtolicæ dicti Ordinis munere fungebatur, in eodem Lycien., & S. Mariæ *del Repoſo* nuncupatæ Terræ de Soleano Hydruntin. Diœceſis Conventibus introduxerat, in ipſo Conventu Lycien. reſtitueretur, ac dict. Auguſtinum cum onere procurandi reſtitutionem vitæ communis hujuſmodi in eodem Conventu Lycien., teſtamentariæ ſuæ diſpoſitionis Executorem deputaverit, dilectus etiam filius Hieronymus Valvaſorius Prior Generalis Ordinis præfati de Aſſiſtentium ſuorum conſilio, circa reſtitutionem, obſervantiam perpetuamque conſervationem vitæ communis tam in præfatis Lycien., & Terræ Soleani, quam in quibuſvis aliis ejuſdem Ordinis Conventibus vitam communem hujuſmodi ad præſcriptum Decretorum a Congregatione S. R. E. Cardinalium ſuper ſtatu Regularium deputata juſſu fel. rec. Alex. Papæ VII. prædeceſſoris noſtri die 13. Septembris 1604. emanatorum, benedicente Domino, amplexuris, nonnulla Decreta edidit, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Prior Generalis d. Ord. cum conſilio ſuorum Aſſiſtentium pro reſtitutione, & conſervatione vitæ communis in quibuſdam Conventibus Lycien., & Terræ Soleani, & aliis edidit nonnulla Decreta.

§.2. In Conventu S. Angeli de Lycio reſtituatur, & quatenus opus eſt de novo inſtituatur, & in Conventu S. Mariæ Repoſi de Soleano continuetur obſervantia, & exacta vita communis ad præſcriptum Regulæ &c., ut inferius.

Tenor dd. Decretorum.

§.3. Exacta vita communis in dd., & hujuſmodi Conventibus jam, & in futurum obſervantibus fiat ab omnibus, & ſingulis Patribus, & Fratribus, Superioribus, & Subditis de familia degentibus, juxta Decreta Sac. Congregationis ſuper Stat. Regular. de mandato fel. rec. Alexandri Papæ VII. ſub die 13. Septemb. 1655. ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum Ordinis, non obſtante quavis laxiori conſuetudine, ſervataque forma Sac. Canonum Concil. Tridentin., & Conſt. Apoſtolic., & præcipue Decretorum ſan. mem. Clement. PP. VIII., necnon ſtatutorum prædicti noſtri Ordinis (quæ pro certiori, & firmiori obſervantia ne allegari unquam poſſit ignorantia, una cum his Decretis, & aliis hactenus in Ordine factis de conſilio etiam admodum RR. PP., qui nobis aſſiſtunt excerpſimus, & declaravimus, & hac ipſa die 5. Septembris 1672. noſtra manu, & ſigillo munita obſervanda illis, & omnibus Conventibus, & Fratribus, qui eamdem vitam jam amplexi, & Deo dante, in futurum amplexuri ſunt, dedimus ad literam abſque ulla interpretatione, aut gloſſa, & indiſpenſabiliter, niſi cum infirmis, & impotentibus, ſub pœnis in eiſdem Decretis, Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis contentis, necnon dd. Conſtitutionum Ordinis *par.3. cap.6., & par.6. cap.9.*, & ſtatutorum ſupradictorum.

§.4. Poſtquam (reſtituta jam obſervantia) octo circiter Novitii Choriſtæ recepti fuerint, & ſuam profeſſionem emiſerint in Novitiatu Lycii, remaneant ibidem pro ſecundo Novitiatu, ſeu profeſſorio clauſo, quod eos nunc pro tunc ad ſtudium pro ipſis tantum obſervantibus deputamus ad ſtudendum, ſi fuerint habiles, & primus Novitiatus, qui de mandato Sac. Congregationis ſuper Stat. Regular. erat Lycii, transferatur (de aſſenſu ejuſdem Sac. Congregationis) ad Conventum Soleani.

§.5. Conventus Lycii ſit ſub immediata juriſdictione noſtra, & Priorum Generalium pro tempore, Conventus vero Soleani ſub Juriſdictione Procuratoris Generalis, prout ſunt cæteri Conventus Provinciæ, cum conditionibus tamen infradicendis.

§.6. Pro hac prima vice confiſi plurimum de integritate, doctrina, prudentia, ut ſupra, vitæ Communis, exactioriſque obſervantiæ zelo ejuſdem Magiſtri Fratris Auguſtini de Soleano eum deputamus, & declaramus, prout tenore præſentium, & noſtri muneris auctoritate deputatum, & declaratum eſſe volumus, in Priorem prædicti Conventus noſtri S. Angeli de Lycio ad triennium, & ultra ad aliud, & plura, ſi vocales dicti Conventus Lycii elapſo primo triennio, eum alia, & alia vice, & pluries proponere, nominare, & præſentare voluerint, etiam ſolum, & non inter tres, aut duos, ut in forma inferius ponenda. Pro Conventu vero S. Mariæ Repoſi de Soleano confirmamus in Priorem Fratrem Lucam de Melpiniano electum a Diffinitorio Provinciæ ad biennium a die dictæ ſuæ electionis.

§.7. Deio-

Digitized by Google

§.7. Deinceps Priores eligantur ex ipſis ſolis Obſervantibus, & ab ipſis, itaut primom in Conveotu Lyeii ſibi deligant duos, vel tres, & ipſos ſic delectos deinde nominent, & præſentent P. Generali pro tempore, & demum Generalis ex duobus, vel tribus ita præſentatis eligat unnm, qui erit Prior, & pariter in Conventu Soleani primum ſibi deligaot duos, vel tres, & deinde illos duos, vel tres repræſentent Diffinitorio Provinciæ; quod demum ex duobus, vel tribus eligat unum, qui erit Prior.

§.8. Quod ſi Prioratus ex morte, privatione, renunciatione, aut aliqua ex alia cauſa quandocumque vacaverit, tunc ſit Vicarius tam Lycii, quam Soleani ſecundus, qui cum Priore electo fuit præſentatus, duraturus uſque ad tempus novæ electionis. Quod ſi illi etiam, aut alter ex illis mortui fuerint, aut aliqua ex cauſa nolint, & nequeant eſſe Vicarii, tunc Lycii deligant tres, vel duos ad Prioratum, ex quibus Generalis, ut ſupra, eligat unum, qui erit Prior ad biennium, & tot menſes, quot defuerint, uſque ad conſuetum tempus inſtituendi, & ipſum adventum de oovo ioſtituti Prioris. Et Soleaoi deligant duos, vel tres, ex quibus Provincialis, ut ſupra, eligat unum, qui erit Vicarius uſque ad proximum Capitulum, ſeu Congregationem, in quibux Diffinitorio præſtabunt duos, vel tres, dictum Vicarium, & alium, vel alios ab ipſis, & ex ipſis Obſervantibus deligendis, ex quibus duobus, vel tribus Diffinitorium cliget unum, ot ſupra.

§.9. Ita pariter cæteri quicumque eorum Officiales eligantur ex ipſis, & ab ipſis, proponente tamen ad electionem, & poſt electionem eos confirmante eorum Priore jam, ut ſupra, electo.

§.10. In Lectorem Theologiæ, ſeu Regentem, & in Lectorem Philoſophiæ deputabitur a P. Generali aliquis ex ipſis idoneus illis doctrinæ ſufficientia exemplaris, & maxime exactæ communois vitæ ſtudio, juxta prædicta, & præcipue Clementis PP. VIII. Decreta probaodus, & approbandus. Quod ſi apud ſe non habuerint idoneum, aut pro Lectore, aut pro Regeote, ſupplicabunt pro altero, aut pro utroque eidem Patri Generali, qui providebit de idoneo a ſe probato, & qui ſponte velit, & debeat obſervantiam, & exactam vitam communem eamdem, cum omoibus, in omnibus, & per omnia juxta dicta, & Clement. Papæ VIII. Decreta ſectari,

§.11. In actu viſitationis in Conventu Lycii per nos, aut per a nobis deputandos, & in Conventu Soleani per Patrem Provincialem, inquiratur ſuper inſtituta obſervantia, & trangreſſores ibidem corrigantur regulariter, oon autem inde removeantur ineonſultis Priore, & PP. Conſilii, & relinquantur, aut mittantur Decreta, qood ſi aliqua judicaverint obſervantiæ conducere, fideliter referaut Priori Generali, qui ſi ei videbitur, decernat.

§.12. Nulli volenti venire zelo obſervantiæ licentia denegetur, dummodo ejus præcedat acceptatio a Priore cum PP. Conſilii. Non eligantur ipſi Obſervantes in Priores locales, nec in Officiales Conventuum, ubi dicta obſervantia non viget. Non amoveantur, aut tranſeant de familia in dd. Conventibus, ubi dicta obſervantia non viget, ſed tantum donec, Deo juvante, alii Conventus obſervantes juxta pariter Decreta Sae. Congregationis ſuper Stat. Regular., & hæc noſtra Decreta, & Statuta, quæ, ut ſupra, pro dictis, & pro omnibus Conventibus, & Fratribus, qui eamdem vitam jam amplexi, & in futurum amplexuri ſunt, fecimus, fuerint, mutari poſſint ab uno in alium ex Conventibus obſervantibus, tam ſi eam vitam poſt Decretum Sac. Congregationix ſuper Statu Regular. profeſſi fuerint, quam ſi profeſſi ante dictum Decretum, aut ex dd. Conventibus Lycii, & Soleani pro hac prima vice remanſerint, aut ex aliis Conventibus, quandocumque advenerint, & elapſo anno (quo tempore iis erit liberum abire (a PP. Vocalibus acceptati fuerint, niſi forte in pœnam, utpote ſitam ſanctæ ordinationi de obſervantia, & exacta vita communi in dd. Conventibus, & aliis obſervantibus contradicere, aut modo aliquo ſe opponere auſi ſint, vel fuerint, qua propter juxta dictum Decretum Sac. Congregationis ſuper Stat. Regular. amovendi ſint, aut ſi emendatoriam ferre recuſaverint, & juxta Regulam, & Conſtitutiones a Priore de coosenſu PP. Conſilii a Societate, oe contagione peſtifera plurimos perdant, projiciendi.

§.13. Pro quibus omnibus inviolabiliter obſervandis præcipimus omnibus, & ſingulis oostris inferioribus, ne quovis prætextu, occaſione, aut quæſito colore, dicto, facto, directe, vel indirecte, per ſe, vel per alium ullis umquam futuris temporibus dicta Decreta violare, infringere, aut eis quoquo modo contraire, nec ſupradictos fratres a dd. obſervatione turbare, aut moleſtare, & ne a dd., & aliis in futurum ſimili modo Obſervantibus Conventibus d. obſervaotiam, & exactam vitam communem auferre, aut auferendam audeant quomodolibet atteotare, ſub pœnis numero tertio memoratis, necnon privationis Officiorum, graduum, ac vocis activæ, & paſſivæ in perpetuuio, & excommunicationis latæ ſententiæ, quam trina canonica monitione præmiſſa in his ſcriptis, licet inviti, ferimus, ipſo facto abſque alia declaratione, ſed ſola proteſtatione, & atteſtatione in ſcriptis, juramento, & ſubſcriptione majoris partis Conventus firmata, cum expreſſione cauſæ, propter quam, & expreſſione pariter hujus noſtri Decreti decimi, virtute cujus declarantur incurſi, incurrenda.

§.14. Hæreditas Ignatii Valente de Lycio vigore ejus teſtamenti ſub die 10. Octobris 1671., in quo reliquit prædictum noſtrum Conventum S. Angeli de Lycio ſuum hæredem univerſalem, cum adjecta conditione, quod in eo reſtituatur obſervantia, & exacta vita commnnis, juxta Decreta Sac. Congregationis ſuper Stat. Regul. demandito Alexand. PP. VII., acceptatur ad ſeriem, & tenorem ejuſdem teſtamenti a nobis viſi, diſcuſſi, & conſiderati, prout tenore præſentium, & noſtri muneris auctoritate illam acceptamus, & acceptandam eſſe volumus, & mandamus.

§.15. Et ad perpetuam validitatem, firmitatem, ſubſiſtentiam, durationem, & ad cautelam, ad tollendos defectus, ſupplicamus S. Sedi Apoſtolicæ, ejuſque Sacris Congregationibus. Primo, quod non obſtantibus Conſtitutionibus noſtri Ordinis 3. *part.* *Cap.* 4., quod ſuppoſitio Coovontuum ſub immediata cura Patris Generalis fiat per Capitulum Generale; ſupradictus Conventus Sancti Angeli de Lycio ponatur, & ſit in futurum, & in perpetnum ſub immediata cura, & Juriſdictione Procuratoris pro tempore, quemadmodum alii Conventus Generales, cum d. tamen obſer-

Digitized by Google

obſervantia, & exacta vita communi, & modo, ac forma, ut ſupra. Secundo quod non obſtante Bulla ſa.me. Beati Pii V. pro Reformatione Ordinis Eremitarum S.Auguſtini, *Quoniam in reparando* 1570. de duratione Officiorum ad biennium & Decreto P. Generalis Fiviſani, confirmato a ſa.me. Clemente PP.VIII. *Univerſalis* 1596. de non protrahendis Officiis ultra ſexennium prædictus Magiſter Frater Auguſtinus de Soleano poſſit eſſe & ſit Prior, ut ſupra; & aliis non obſtantibus quibuſcumque, & ad tollendos, ſi qui ſunt, alios quoſcumque defectus, & ut prædicta omnia, & ſingula approbare, confirmare, & Apoſtolica auctoritate roborare dignetur,

Preces Procuratoris Generalis, & Fr. Auguſtini Soleano d. Ord.

§.15. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Procurator Generalis, & Auguſtinus præfati Decreta hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ſpecialem ipſis Procuratori Generali, & Auguſtino gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinſerta a memorato Hieronymo Procuratore Generali edita, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus,

Abſolutio a Cenſuris.

Confirmatio Apoſtol. dd. Decretorum.

Monitio ad Superiores d. Ordinis ut vitam comunē introducat in Conventibus deſignatis pro Novitiatibus, & Profeſſoriis quavis cōtraria conſuetudine non obſtante.

§.16. Cæterum tam præfatum Hieronymum modernum; & pro tempore exiſtentem Procuratorem Generalem, quam dilectos filios modernos, & futuros Vicarios Generales Congregationum, & Procuratores Provinciales Provinciarum, & Superiores locales Conventuum Ordinis præfati per præſentes ſerio monemus, ut ſuæ obligationis memores exactam vitam communem in Conventibus potiſſimum deſignatis pro Novitiatibus, & Profeſſoriis ubi introducta non eſt, omnino introduci, quavis contraria conſuetudine, ſeu potius corruptela non obſtante, & ubi introducta eſt, conſervari maxime procurent, in diſtricto Dei judicio neglecti muneris rationem reddituri,

§.17. Decernentes eaſdem præſentes literas & Decreta præinſerta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

Exequutores deſignat.

§.18. Quocirca dilecto filio Noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regno Neapolis Nuncio, ac Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Hydruntin., & Lycien., ac Biſignanen. Epiſcopis per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel tres, aut duo, vel unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte intereſſe in præmiſſis habentium, ſeu alicujus eorum deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate Noſtra præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi, ab illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, omneſque, & ſingulos, quos ipſæ præſentes literæ concernunt, præmiſſorum omnium, & ſingulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere: non permittentes illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoſlibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus, fuerit auxilio brachii ſæcularis,

§.19. Non obſtantibus rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris pariter noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis, ejuſque Congregationum, Provinciarum, & Conventuum hujuſmodi etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorum derogatio.

§.20. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, quam extra illud habeatur, ipſis quæ præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8.Octob.1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Edit. 8. Oct. 1672. An.3.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in libro Menſis Octob. par. utraque fol.161.

CXVI.

Declaratio circa Jus conferendi habitum Tertii Ordinis S.Franciſci competens tantum Fratribus ejuſdem Tertii Ordinis Nationis Gallicanæ, & Capuccinos ejuſdem Nationis excludens.

CLEMENS PAPA X:

Ad perpet. rei memor.

Expoſitio facti.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Tertii Ordinis S.Franciſci Congregationis Gallicanæ, quod licet Congregatio Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, in controverſia inter ipſos Exponentes ex una, & dilectos pariter filios Fratres Ordinis Minorum ejuſdem S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum in Regno Galliarum degentes ex altera partibus, circa Jus conferendi habitum Tertii Ordinis S.Franciſci utriuſque ſexus perſonis Sæcularibus, eaſque dirigendi, vertente die 13. Martii proxime præteriti, partibus pluries auditis decreviſſet, ut Fratres Capucini præfati ab hujuſmodi habitus collatione, & directione penitus abſtinerent, nihilominus dilecto etiam filio Procuratore Generali Ordinis Fratrum Capuccinorum conquerente, ſe in juribus ſuis ſufficienter auditum non fuiſſe, eadem Cardinalium Congregatio die 20. ejuſdem menſis mandavit ab expeditione ſui Decreti hujuſmodi ſuperſederi, utque dictus Procurator Generalis quaſdam proviſionales in ſimili forma Brevis literas, quam a rec. me. Clemente Papa IX. Prædeceſſore Noſtro ad præfati Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum favorem emanaſſe aſſerebat, partibus communicaret.

Decretum S Congr. Epiſcop., & Regul. ſub die 13. Mar. 1672 ne fratres Capucini Galliæ conferre poſſint habitū tertii Ord. perſonis Sæcularib. utriuſque ſexus neque illos dirigere, ſed ſpectare ad fratres tertii Ordinis S. Franciſci Congregationis Gallicanæ.

Procurator Generalis Capuccinorum impedit expeditionē d. Decreti ſub prætextu quod nō fuerit ſufficienter auditum in aliis Iudiciis exhibendis.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfatus Procurator Generalis id non præſtiterit, nihilque habeat, quod pluries, & in diverſis contradictoriis tam coram præfata, quam coram altera, nempe Venerabilium Fratrum Noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Congregationibus non fuerit alias a dd. Fratribus Capuccinis productum: & propterea dicti Exponentes, ut hujuſmodi controverſiæ jam toties, & tam ſolemniter deciſæ, & noviſſime coram dicta Cardinalium Congregatione ter expoſitæ, finis tandem imponatur, ac alia quinque Decreta a præfatis duabus Cardinalium Congregationibus reſpective contra præfatos Fratres Capuccinos emanata, necnon deſuper expeditæ pariter in forma Brevis literæ Apoſtolicæ obſerventur, opportune ſibi in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſiderent.

Contrarium demonſtratur

Preces fratr. tertii Ordinis S. Franciſci Congregationis Gallicanæ

Abſolutio a Cenſuris.

§.2. Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præmiſſorum duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium Præpoſitorum, qui partibus auditis in Decreto alias, videlicet dicta die 13. Maji proxime præteriti edito, perſiſtendum eſſe cenſuerunt, conſilio, præfatis Fratribus Minoribus Capuccinis nuncupatis, ne in poſterum in admittendis mulieribus ad habitum Tertii Ordinis S.Franciſci, ſive in ipſis dirigendis ſe ingerant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium interdicimus, ac prædictis Fratribus Capuccinis perpetuum ſuper præmiſſis ſilentium imponimus.

Interdicit dd. fratribus Capuccinis ne ſe ingerant in admittendis mulieribus ad habitum tertii Ordinis dirigendis, eiſque perpetuū ſilentium indicit.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, ac delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus: Privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

§.5. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præſentium effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. 10.Oct. 1672. An.3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10.Octob.1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

I.G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brevium Menſis Octob.

CXVII.

Confirmatio Decreti Clementis IX. ſuper unionis diſſolutione Congregationum Eremitarum Camaldulenſium Montis Coronæ, & aliarum Nationum, cum commemoratione penæ, & Cenſurarum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a confirmandis his quæ ſapiēter a Prædeceſſorib. fuerunt conſtituta.

AD Paſtoralis dignitatis faſtigium nullo licet meritorum Noſtrorum ſuffragio, per ineffabilis Divinæ bonitatis divitias evecti, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris ſtabiliendæ inter Religioſos viros a ſæculi turbis ſegregatos, & Altiſſimi obſequiis, ſub laudabili ſtrictioris obſervantiæ inſtituto addictos, tranquillitatis ſtudio, ſapienter diſpoſita eſſe noſcuntur, ut firmiora ſint, & ſerventur exactius Apoſtolici præſidii Noſtri patrocinio libenter corroboramus, illiſque ne temerario cujuſquam auſu violentur, novas ſanctiones adjungimus, ſicut conſpicimus in Domino rationi eſſe conſentaneum.

§.1. Alias ſiquidem cum inter Eremitas Camaldulenſes Nationis Etruriæ ſub nomine *Congregationis Eremi Sacræ* ex una, ac Noſtrorum Status Noſtri Eccleſiaſtici, Dominii Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ ſub nomine *Congregationis Montis Coronæ* reſpective Militantes ex altera, necnon illos Nationis Pedemon-

Clemens IX. per ſuas literas in forma Brevis unionem ab Urbano VIII. factam Camaldulenſiũ Hetruriæ ac Cõgregat. Montis Coronæ, nec non prope Taurinum diſſolvit, ac in Statu reduxit, quo erant ante Unionẽ.

montanæ ex alia partibus, variæ controverſiæ exortæ, & ſuſcitatæ fuiſſent fel. recor. Clemens Papa IX. prædeceſſor Noſter motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione ſuis, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine unionem, annexionem, & incorporationem Eremi Camaldulenſium Etruriæ, ſive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque reſpective Eremorum, Monaſteriorum, membrorum, & aliorum locorum Regularium invicem, uniuſque Congregationis ex illis ſic unitis, annexis, & incorporatis erectionem, & inſtitutionem dudum a rec. mem. Urbano Papa VIII. prædeceſſore pariter Noſtro factas, necnon aliam unionem, ſive incorporationem Eremi Camaldulenſium prope Taurinum ſitæ, una cum aliis Eremis, domibus, & locis ab ea dependentibus, ſive quoquo modo ad illam pertinentibus ad præfatam Congregationem Camaldulenſium Montis Coronæ pridem factam, & ab eodem Urbano prædeceſſore confirmatam revocavit, diſſolvit, irritavit, & annullavit, ac Nationes præfatas ab invicem ſeparavit, eaſque ad formam regiminis, quo ante uniones reſpective gubernabantur, reduxit, & alias prout uberius continetur in ipſius Clementis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis tenoris, qui ſequitur videlicet.

Tenor dd. literarum Clementis IX.

§.2. Clemens Papa IX. ad perpetuam rei memoriam. Illius, qui charitas eſt, & Deus pacis, vices, licet immeriti gerentes in terris ad ea peculiares vigilantiæ Noſtræ curas libenter convertimus, per quæ religioſæ Chriſtifidelium, qui abnegantes ſemetipſos, divinis obſequiis ſe ſe ſub ſuavi arctioris, atque ſeverioris diſciplinæ jugo devoverunt, quieti conſulatur, prout matura deliberatione adhibita ſalubriter expedire in Domino arbitramur. Dudum ſiquidem fel. record. Urbanus VIII. prædeceſſor Noſter, certis tunc expreſſis cauſis adductus Eremum Camaldulenſium Etruriæ, ſive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationis Montis Coronæ Ordinis Camaldulenſium, earumque reſpective Eremos, Monaſteria, membra, & alia loca Regularia ab eis dependentia invicem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit, ac ex eis omnibus ſic unitis, annexis, & incorporatis unicam dumtaxat Congregationem non amplius Montis Coronæ, ſed Eremitarum Camaldulenſium de cætero nuncupandam, cujus caput eſſet præfata Eremus Camaldulenſium Etruriæ ſimiliter perpetuo erexit, & inſtituit; ac inſuper idem Urbanus prædeceſſor unionem, & incorporationem Eremi Camaldnlenſis in Montibus prope Civitatem Taurin. ſitæ una cum aliis Eremis, & Domibus, & Locis ab ea dependentibus, ſive quoquomodo ad illam pertinentibus præfatæ Congregationi Camaldulen. Montis Coronæ ſub certis tunc expreſſis conditionibus factas auctoritate Apoſtolica approbavit, & confirmavit, & alias prout in binis ipſius Urbani prędeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 8. Octobris 1634., & die 8. Auguſti 1635. reſpective expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

§.3. Cum autem (ſicut accepimus) ſubinde inter dilectos filios Eremitas Camaldulenſes, illos nimirum Nationis Etruriæ, qui militant ſub nomine Congregationis Eremi Sacræ ex una, & illos Nationum Status Noſtri Eccleſiaſtici, Dominii Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ. qui olim militabant ſub nomine Congregationis Montis Coronæ ex altera, ac illos Nationis Pedemontanæ ex alia reſpective partibus, variæ differentiæ, ac controverſiæ exortæ, & ſuſcitatæ fuerint: Nos pro commiſſa Nobis cœlitus paſtoralis Officii cura opportunum hujuſmodi diſſidiis remedium adhibere, & fraternæ charitatis amœnitatem inter Eremitas præfatos quantum cum Domino poſſumus reſtituere, atque firmiter ſolidare cupientes, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui controverſias, & differentias præfatas ex commiſſione rec. me. Alexandri PP. VII. prædeceſſoris pariter Noſtri, mature, ac diligenter examinarunt, & perpenderunt, conſilio: Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine unionem, annexionem, & incorporationem Eremi Camaldulen. Etruriæ, ſive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque reſpective Eremorum, Monaſteriorum, membrorum, & aliorum locorum Regularium præfatorum invicem, uniuſque Congregationis ex illis ſic unitis, annexis, & incorporatis erectionem, & inſtitutionem a memorato Urbano prædeceſſore factas, necnon alteram unionem, ſive incorporationem Eremi Camaldulenſium in Montibus prope Taurinum ſitæ, una cum aliis Eremis, Domibus, & locis ab ea dependentibus, ſive quoquomodo ad illam pertinentibus ad præfatam Congregationem Camaldulen. Montis Coronæ factam, & ab eodem Urbano prædeceſſore confirmatam, ut præfertur, & prout illas reſpective concernunt, emanatas deſuper ipſius Urbani prædeceſſoris literas præfatas ex nunc tenore præſentium revocamus, diſſolvimus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac ex nunc revocatas, diſſolutas, irritas, & annullatas, viribuſque, & effectu vacuas eſſe, & fore, decernimus, & declaramus, necnon Nationes præfatas ab invicem ſeparamus, eaſque ad formam regiminis, quomodo ante uniones hujuſmodi reſpective gubernabantur, reducimus.

§.4. Præterea dilecto Filio Noſtro Petro ejuſdem S.R.E. Cardinali Vidono nuncupato Ordinis hujuſmodi apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectori per eaſdem præſentes Motu pari committimus, & mandamus, ut cuilibet ex d. Nationibus leges, & conſuetudines antiquas ex laudabili earum Inſtituto auctoritate Noſtra Apoſtolica ſtatuat, exacteque obſervari faciat, jus unicuique tribuat, cauſas, & lites decidat, & terminet, cæteraque faciat, quæ ad majorem Dei cultum, & gloriam, ac dd. Nationum tranquillitatem conducere arbitratur: Nos enim ipſi Petro Cardinali, & Protectori quamcumque neceſſariam, & opportunam ad præmiſſa facultatem harum ſerie motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, tribuimus, & impartimur.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Eremitæ præfati, & alii quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiamſi cujuſvis ſtatus, ordinis, con-

ditionis, præeminentiæ, & dignitatis. aut alias ſpeciali, & individua mentione digni exiſtant, illis non conſenſerint, ſeu ad ea citati, vocati, & auditi, aut cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanaverint adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis legitima, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, aut in controverſiam revocari, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, d. Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus præfatis Urbani prædeceſſoris literis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula, de non tollendo jure quæſito, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dd. Eremorum, & Congregationum, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam eiſdem Eremis, & Congregationibus, earumque perſonis quibuſvis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 24. Octobris 1667. Pontificatus noſtri Anno primo.

Motivum cōfirmandi dict. literas Apoſt.

§.8. Cum autem (ſicut pariter accepimus) nonnulli Eremitæ Nationum prædictarum novas uniones ipſarum Nationum procurare, ac ad eum effectum ſubſcriptiones quorumdam ſimplicium Eremitarum d. Congregationis Montis Coronæ emendicare moliantur, non ſine notabili obſervantiæ regularis detrimento, ac recidivarum inquietudinum, atque perturbationum periculo: Nos ejuſmodi malis anſam mature præcidere, ac Religioſæ Eremitarum præfatarum tranquillitati quantum cum Domino poſſumus conſulere cupientes, Motu, ſcientia, deliberatione & poteſtatis plenitudine paribus, præinſertas Clementis prædeceſſoris literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus.

DD. literas cum omnibus in eis contentis auctoritate Apoſt. confirmat.

§.9. Ac in omnibus, & ſingulis memoratarum Congregationum, ſeu trium Nationum Eremis, tam ſubditis, quam Superioribus, etiam Majoris Officio fungentibus, ſeu alias quocumque gradu, dignitate, officio, vel præeminentia prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus, ne de cætero de nova Congregationum, ſeu Nationum præfatarum unione, ſeu incorporatione, ſive nova unius Congregationis ex illis erectione, & inſtitutione per ſe, vel alium, ſeu alios, verbo, vel ſcripto, ſeu alias quomodocumque, & qualitercumque, ſive directe, ſive indirecte ſub quocumque etiam charitatis prætextu, colore, vel ingenio tractare, ulloſve tractatus forſan inceptos continuare, aut novos inire, ſeu quovis modo tractantibus conſentire audeant quomodolibet, ſeu præſumant, ſub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ, necnon Officiorum quorumcumque per eos obtentorum, perpetuæque ad illa, & alia quælibet in poſterum obtinenda inhabilitatis pœnis per contrafacientes ipſo facto abſque ulla alia declaratione incurrendis, a quibus abſolutionem, ſeu adverſus illas rehabilitationem nemo præter Nos, ſeu Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, (niſi in mortis articulo conſtitutis, quoad excommunicationem hujuſmodi dumtaxat) concedere valeat tenore præſentium diſtricte prohibemus, & interdicimus: Laicos vero, ſeu Converſos Eremitas dd. Nationum reſpective, qui præſenti prohibitioni contravenerint, præter, & ultra excommunicationem præfatam, etiam pœna reclusionis in carcere ad decennium puniri, & caſtigari volumus.

Inhibet Camaldulenſibus pro tempore tam Subditis, quam Superioribus, ne per ſe, vel per alios, ſub quovis prætextu audeant de nova dd. Cōgregationum Unione tractare.

Pœna excōmunicationis, privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac Officiorum, ac inhabilitatis ad illa, ac alia obtinenda ipſo facto ſtatuitur adverſus Contravenientes.

Sibi, ſuiſque Succeſſoribus reſervat abſolutionem, & reſpective rehabilitationē.

Adverſus Cōverſos cōtravenientes præter d. excommunicationē ſtatuitur pœna reclusionis in carcere ad decennium.

§.10. Decernentes eaſdem præſentes, & præinſertas literas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſer-

Decernit præſentes literas ex nulla cauſa, vel defectu poſſe impugnari.

obſervari, nec de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet, etiam quantumvis formali; ac individuam expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, redargui, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci, aut adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo unquam poſſe. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Cardinales, & Legatos necnon Nuncios, & alios præfatos nunc, & pro tempore exiſtentes, ſublata pariter eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.11. Non obſtan. Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Clementis Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorũ derogatio.

§.12. Cæterum volumus pariter, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides tranſũptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Octob. 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Edit. 17. Oct. 1672. An. 3.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretar. in lib. Brevium Menſis Octob.

CXVIII.

Statutum perpetuum Collegii Germanici, & Ungarici, quod Convictores quicumque in d. Collegium recepti, & quandocumque recipiendi, juramentum de diſcedendo ab Urbe, ac in Germaniam revertendo ſtatim atque ſtudiorum tempus fuerit abſolutum, præſtare teneantur.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1672.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM (ſicut accepimus) dilecti filii Alumni Collegii Germanici, & Hungarici de Urbe in ipſius Collegii ingreſſum, ſive paulo poſt, inter alia Juramentum præſtare ſoleant, quod abſoluto ibidem ſtudiorum tempore, quando inde dimittentur, ab Urbe ſtatim diſceſſuri, & in Germaniam reverſuri ſint. In d. vero Collegium præter Alumnos, etiam recipiuntur nonnulli Convictores, qui Juramentum hujuſmodi non præſtant, ſed peracto ſtudiorum curriculo in Urbe præfata quandoque moram trahunt, & excuſſo diſciplinæ, quam in eodem Collegio præfato ſervaverant, jugo, eam morum innocentiam, quam ex Patria attulerant, & in Collegio præfato coluerant, non ſatis ſtudioſe tuentur, in animarum ſuarum perniciem, ipſiuſque Collegii exiſtimationis detrimentum.

Alumni Collegii Germanici, & Hungarici in ingreſſu vel paulo poſt jurant ſtatim in Germaniam reverſuros.

Convictores hoc Iuramentum non præſtant.

§.1. Nos ex commiſſæ Nobis cœlitus Apoſtolicæ ſolicitudinis munere opportunum huic malo remedium quantum cum Domino poſſumus adhibere cupientes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut Convictores quicumque in Collegium præfatum recepti, & quandocumque recipiendi juramentum pariter de diſcedendo ab Urbe ſupradicta, ac in Germaniam revertendo, ſtatim atque ſtudiorum curſum ibidem abſolverint, ſeu alias ex ipſo Collegio dimittentur, ad inſtar memoratorum Alumnorum præſtare omnino teneantur, tenore præſentium perpetuo ſtatuimus, & ordinamus.

Motu proprio mandat teneri ad præſtandum d. Juramentum de revertendo in Germaniam ſtatim ac ſtudia abſolverint, aut ab ipſo Collegio dimittentur.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque integros, & plenarios effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore & quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales Collegii præfati Protectores, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit dicti Collegii, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorũ derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Octob. 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Edit. 19. Oct. 1672. An. 3.

I. S. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brevium Menſis Octob. parte utraque fol. 133.

CXIX.

Jubilæum Univerſale ad implorandam divinam opem contra Turcas.

CLEMENS PAPA X.

Univerſis, & ſingulis præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

INter graviſſimas, multipliceſque curas, quibus ex Sacroſancti Apoſtolatus, humilitati, atque Infirmitati Noſtræ divinitus crediti, munere aſſidue urgemur, illa animum Noſtrum acrius, vehementiuſque angit, & lancinat ſolicitudo, quam

Exordium.

quam de florentiſſimi olim Poloniæ Regni rebus formidabili Turcarum potentia, atque immanitate ſummum in diſcrimen adductis corde jugiter verſamus. Quis enim aliquo honoris Dei zelo atque pietatis ſenſu præditus in luctuoſam tam potentis, tantaque rerum pro Chriſtiana Religione fortiter geſtarum gloria longe lateque fulgentis Regni faciem mentis oculos abſque lacrymis conjicere poſſit? Quis ad graviſſima, quæ univerſæ Chriſtianæ Reipublicæ imminent pericula, non expaveſcat? Expugnata ſiquidem nuper Camenecia, quæ infenſiſſimorum Chriſtiani nominis hoſtium impetus non ſemel cohibuerat, atque fregerat, immitis Turcarum Tyrannus, eo ſucceſſu inflatus, pro inexplebili, qua flagarat, dominandi, imperiique ſui pomœria proferendi libidine, victricia arma quaqua verſum circumferre, Arces, Oppida, Civitates, & Provincias debellare, populos ſervitute opprimere, & miſerandam in captivitatem abducere, ac Mahumetanæ perfidiæ abominationem, vi, terrore, dolo, omnique conatu in agro Dei viventis plantare non ceſſat, totamque Rempublicam Chriſtianam clade involuere molitur. Verum exclamare licet cum Propheta: quis det in direptionem Jacob, & Iſrael vaſtantibus, nonne Dominus, cui peccavimus? Ita eſt plane, longanimem Dei patientiam proritant hominum flagitia, ejuſque vindictam accerſunt: nam ut ſubjungit idem Propheta: noluerunt in viis ſuis ambulare, nec audiverunt legem ejus, & effudit ſuper eum indignationem furoris ſui, & forte bellum. Sed qui pius eſt, miſericors, & clemens, patiens, & multæ miſerationis, qui non vult mortem peccatoris, ſed ut magis convertatur, & vivat, effundet in Nos divitias miſericordiæ ſuæ, ſi iniquitates noſtras, quibus cum offendimus nimis, humili confeſſione agnoſcentes, illaſque dignis pœnitentiæ fructibus expiare ſatagentes, offeramus ei cordis contriti holocauſta, & orationes noſtras, jejuniorum, atque eleemoſynarum viribus roboratas, tanquam incenſum ſuper Altare ejus adoleamus in odorem ſuavitatis.

Hanc calamitatem refert ad flagitia hominum.

Monet ad pœnitentiam.

Decernit noſtris Orationibus cœleſtē Theſaurum Indulgentiarum aperire.

§.1. Hoc itaque unanimi charitatis fervore agamus omnes, Patrem miſericordiarum, & Deum totius conſolationis concorditer invocemus, ut dominator Exercituum, qui conterit bella ab initio, erigat brachium ſuum ſicut ab initio, & allidat virtutem Inimicorum Noſtrorum in virtute ſua. Et qui facit pacem in ſublimibus, ille fideles ſuos fortiter vinciat concordiæ nexu, & induat fortitudine, quæ de cœlo eſt, ut hoſtes noſtros, qui in multitudine contumaci, & ſuperbia venientes hæreditatem Dei noſtri delere ſatagunt, protegente Domino, in cujus manu eſt ſalvare in multis, & in paucis, diſſipent, & diſperdant, atque a Chriſtianorum cervicibus longe repellant: quæ ut fructuoſius, majorique ſpiritus ardore peragantur, ex priſco Romanæ Eccleſiæ, omnium Matris, & Magiſtræ more cœleſtium gratiarum theſauros, quorum diſpenſationem nobis commiſit Deus in præſentibus neceſſitatibus aperire, & liberali manu erogare decrevimus.

Monet fideles ad orandum prout in rubr.

§.2. Igitur ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti omnes, & ſingulos utriuſque ſexus Chriſti Fideles tam in Alma Urbe Noſtra, quam extra eam ubicumque locorum conſtitutos Apoſtolica auctoritate paterne requirimus, monemus, & hortamur ad infraſcripta devote peragendum, ac Deum Salvatorem Noſtrum toto corde orandum, ut per viſcera miſericordiæ ſuæ Religionem Chriſtianam, fidemque Catholicam tueri, & protegere, nefariorumque illius hoſtium Turcarum impetus reprimere, vires conterere, & conſilia diſſipare, Polonorum animos diſſidiis diſtractos reconciliare, ac in priſtinæ charitatis, atque unionis compagem reſtituere, Principibus Chriſtianis pacem, & veram concordiam donare, & firmiter ſolidare, eorumque vires, & conſilia ad tutelam Chriſtiani nominis, & S. Matris Eccleſiæ exaltationem unire, augere, firmiſque præſidiis munire, ac piis omnium Noſtrorum laboribus, atque conatibus felices ſucceſſus largiri dignetur.

Devote intereſſentibus Proceſſioni, quam Pontifex faciet, aut Viſitantibus Baſilicas S. Joannis in Laterano, S. Petri, & S. Mariæ Majoris, aut earum alterā in eadē hebdomada, vel ſequenti prout in rub. pleniſſimam cōcedit Indulgentiam ſicut in anno Jubilæi.

§.3. Nos enim de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, & illa ligandi, & ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus in Alma Urbe Noſtra degentibus, qui ſolemni proceſſioni, quam aliqua die proximæ venturæ hebdomadæ ab Eccleſia Sanctæ Mariæ ſupra Minervam ad Eccleſiam S. Staniſlai Nationis Polonorum de eadem Urbe, una cum Venerabilibus Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit, ac Chriſtianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos exiſtentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejuſdem Curiæ, univerſoque Clero, & populo, benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel S. Joannis in Laterano, Principis Apoſtolorum, & S. Mariæ Majoris Eccleſiam ſeu Baſilicas, vel earum aliquam intra ſpatium ejuſdem, vel proxime ſubſequentis hebdomadæ, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium devote, ut ſupra Deum oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbatho alterius, ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominica die immediate ſequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio, erogaverint: cæteris vero extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam literæ Noſtræ pervenerint, deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi aliquam ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum a publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurſarum, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique, ut ſupra, oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominicæ immediate ſequentis, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint; pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intra, & extra Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & largimur.

Eadem pleniſſima Indulgētia cæteris extra Urbem prout in rubr.

§.4. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad ſua ſe ſe domicilia receperint,

Item Navigantibus, & iter agentibus

ſupra-

Digitized by Google

ſupraſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant.

Facultas Cõfeſſariis commutandi opera injuncta.

§.5. Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in clauſtris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuſcumque tam laicis, quam Eccleſiaſtis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogari poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterint, pariter concedimus, & indulgemus.

Itẽ abſolvendi a Cenſuris, aliiſque graviſſimis exceſſibus.

§.6. Inſuper omnibus, & ſingulis Chriſti fidelibus utriuſque ſexus tam laicis, quam Eccleſiaſticis ſæcularibus, & regularibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti tam in Urbe prædicta, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut ipſi ad hunc effectum eligere poſſent quemcumque Presbyterum Confeſſarium tam ſæcularem, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris a Jure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, & alias per quaſcumque Noſtras aut Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſolvere, & liberare valeant.

Item commutandi Vota.

§.7. Et inſuper vota quæcumque (Religionis, & Caſtitatis exceptis) in alia pia, & ſalutaria opera commutare injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

Præcipit Ordinariis præſentium literarum publicationem.

§.8. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuſcumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis Locorum, ubicumque exiſtentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel his deficientibus, iis, qui curam animarum exercent, ut cum præſentium literarum tranſumpta, aut exempla etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione, vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiamque, ſeu Eccleſias viſitandas deſignent.

Nequeunt Cõfeſſarii diſpenſare ſuper Irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, vel inhabilitate etiam in foro Conſcientiæ.

§.9. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, vel inhabilitate, quoquomodo contracta, diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ, neque etiam eaſdem præſentes iis, qui a Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus dd. duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Neq; poſſunt abſolvere a Cenſuris publice denunciatos niſi intra d. tempus ſatisfecerint, aut cum Partibus concordaverint.

Obſtantiæ memoratæ.

§.10. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatis, ut nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Indulgentiarum, & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon Regula Noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, & quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutorum Regularium, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, & Congregationibus, & inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis.

Eis omnibus ſpecialiter derogat.

§.11. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, illorum tenores pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervata habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, nominatim, & expreſſe ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.12. Ut autem præſentes Noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 5. Nov. 1672. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Novembris 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. 3. Brevium Diverſorum fol. 304.

Publicatio.

Anno a Nativitate D. N. Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, Indictione decima, die vero 5. menſis Novembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, D. N. D. Clementis, divina providentia Papæ X. anno eius tertio ſupradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Lateranen., Principis Apoſtolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Gregorium Staggium Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſorem. Carolus Franciſchinus Mag. Curſor.

Digitized by Google

CXX,

Confirmatio, & innovatio Brevis Urbani VIII. contra violatores libertatis, & Immunitatis Eccleſiaſticæ, ac Juriſdictionis Apoſtolicæ in Portugallia &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memor.

Exordium.

EX injuncto nobis divinitus Sacroſancti Apoſtolatus munere ea, quæ a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris pro tuitione, & defenſione Immunitatis, & libertatis Eccleſiaſticæ, ac juriſdictionis Apoſtolicæ Sedis, ejuſque Miniſtrorum contra temerarios illarum violatores, atque perturbatores provida cenſita eſſe dignoſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio libenter corroboramus.

Urban. VIII. motu proprio irritat, & annullat, quæ à Judicibus Sæcularibus etiã ſupremis Portugalliæ, & Algarbiorum acta, vel ordinata fuerant adverſus Collectorem Generalem Spoliorum, & Jurium, ejuſque Miniſtros.

§.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Urbanus Papa VIII. prædeceſſor noſter motu proprio, ac certa ſcientia, & mera deliberatione ſuis, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine nonnulla, quæ contra tunc exiſtentem jurium, & expoliorum Cameræ Apuſtolicæ Debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectorem Generalem, ejuſque Auditorem, ſeu Delegatum, Officiales, Miniſtros, res, & bona, ex Regnorum præfatorum Judicibus Sæcularibus, etiam ſupremis, quocumque nomine, titulo, & prærogativa, & gradu inſignibus in certis tunc expreſſis cauſis, & earum occaſione, quocumque prætextu, vel quæſito colore quomodolibet decreta, mandata, acta, facta, ordinata, & ſive ſcriptis, ſive verbis quomodolibet attentata fuerant, quæ omnia, & ſingula pro expreſſis haberi voluit, nulla, invalida, irrita, & inania, ac nulliter, invalide, inaniter, & de facto contra Sacros Canones, Conciliorum, Decreta, & Apoſtolicas Conſtitutiones, attentata, & præſumpta eſſe decrevit, & declaravit.

Prohibuit eiſdem Judicibus ne talia, vel ſimilia attentarent adverſus Immunitatem Eccleſiaſticam ſub pœna excommunicationis majoris, cujus abſolutio ſit reſervata S. Sedi, & aliis.

§.2. Et ne impoſterum ſimilia præſententur omnibus, & ſingulis judicibus Sæcularibus etiam Supremis dictorum Regnorum quocumque nomine nuncuparentur, cujuſcumque gradus, conditionis, & prærogativæ exiſterent, ne talia, aut ſimilia adverſus Immunitatem, & libertatem Eccleſiaſticam etiam quocumque prætextu contra Eccleſias, Prælatos, Judices, & perſonas, res, & bona, ac eorum Juriſdictionem, & auctoritatem, ejuſque liberum exercitium quomodolibet committere, aut attentare præſumerent, ſub excommunicationis majoris, cujus abſolutio Sedi Apoſtolicæ reſervata eſſet, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & privationis quorumcumque Beneficiorum, Penſionum, officiorum, & dignitatum Eccleſiaſticarum, ac Militarium, & ordinum quorumcumque, perpetuæque inhabilitatis tam quoad ipſos delinquentes, ſeu contumaces, quam quoad eorum deſcendentes uſque ad eorum quartam generationem, ad illa impoſterum quomodolibet obtinenda, necnon amiſſionis quorumcumque Jurium patronatus, privilegiorum, gratiarum, conceſſionum, & inveſtiturarum tam emphyteuticarum, quam feudalium eiſdem delinquentibus, ſeu contumacibus, ſuiſque ut præfertur uſque ad quartum gradum deſcendentibus quocumque titulo Apoſtolico, aut alio Eccleſiaſtico quomodolibet tunc, pro tempore competentium, & acquirendorum, pœnis ipſo facto abſque ulla declaratione incurrendis, interdixit, & prohibuit, & alias prout in ipſius Urbani prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis uberius continetur, tenoris, qui ſequitur videlicet,

Tenor dd. literarum Urbani VIII.

§.3. Urbanus Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam. Ad audientiam Apoſtolatus noſtri non ſine juſto, & gravi cordis dolore pervenit, quod procedente nuper in diverſis Cauſis Eccleſiaſticis in Civitate Ulyſſiponen. ſui muneris auctoritate dilecto filio Magiſtro Joanne Baptiſta Pallotto in utraque Signatura Referendario, Jurium, & Spoliorum Cameræ Apoſtolicæ debitorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Collectore Generali, ſeu ejus auditore uti Judice Delegato, cum pars altera ad Judices Sæculares temere recurſum habuiſſet, Judices hujuſmodi, & poſtmodum alii pariter Sæculares non ſolum contra Auditorem prædictum, ſed etiam contra eumdem Joannem Baptiſtam Collectorem occaſione dictarum Cauſarum ſuis injuſtis, & invalidis Decretis, ac mandatis contra Immunitatem, & libertatem Eccleſiaſticam attentatis, Juriſdictionem pariter Eccleſiaſticam, & S. Sedis Apoſtolicæ Officialium violando, impediendo, & perturbando procedere præſumpſerunt, & ad quædam eidem Eccleſiaſticæ libertati, & immunitati, ac ipſius Joannis Baptiſtæ Collectoris auctoritati maxime adverſantia devenerunt, per quæ inter alia decreverunt, ut dictus Auditor caperetur, e Regnis prædictis expelleretur, ipſiuſque bona, & temporalitates ſequeſtrarentur; unde in eorumdem decretorum, ſeu alicujus eorum executionem ſatellites Domum ipſius Joannis Baptiſtæ Collectoris (ipſius ſalutaribus monitis temere contemptis) ingreſſi ſunt, Sententias excommunicationis, & alias Eccleſiaſticas Cenſuras, & pœnas gravi cum ſcandalo totius Civitatis, ac Divinæ Majeſtatis offenſa graviori incurrendo,

§.4. Quamobrem nos, qui in Sede B. Petri, quamquam immeriti a D. poſiti ſumus, ne exceſſus hujuſmodi, ac Eccleſiaſticæ libertatis, & immunitatis tam enormis violatio diſſimuletur, ac tranſeat in exemplum pro noſtro Paſtoralis Officii debito providere, & malorum graviorum ſegetem, & radicem, quantum a Deo permittitur, noſtra auctoritate Apoſtolica evellere volentes, Motu proprio non ad alicujus ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & ſingula præmiſſa a prædictis dd. Regnorum Judicibus Sæcularibus, etiam ſupremis quocumque nomine, titulo, & prærogativa, ac gradu inſignitis in Cauſis prædictis, & earum occaſione contra dictum Joannem Baptiſtam Collectorem, ejuſque Auditorem, ſeu delegatum, Officiales, Miniſtros, Familiares, res, bona, quocumque prætextu, vel quæſito colore quomodolibet decreta, acta, facta, ordinata, & ſive ſcriptis, ſive verbis quomodolibet attentata, quæ omnia, & ſingula præſentibus haberi volumus pro expreſſis, nulla, invalida, irrita, & inania, ac nulliter, invalide, inaniter, & de facto contra Sacros Canones, Conciliorum Decreta, & Conſtitutiones Apoſtolicas attentata, & præſumpta: præſenteſque literas, & in eis contenta quæcumque de intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, reſcindi, infringi, in jus vel controverſiam vocari nullatenus poſſe, ſed ſemper

valida,

Digitized by Google

validá, firma, & efficacia fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, ac integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos ſpectat inviolabiliter obſervari debere: Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, tenore præſentium decernimus, & declaramus.

§.5. Et nihilominus ne imposterum ſimilia præſumantur, omnibus, & ſingulis Judicibus Sæcularibus etiam ſupremis dd. Regnorum quocumque nomine nuncupentur, cujuſcumque gradus, conditionis, & prærogativæ exiſtant, ne talia hujuſmodi, aut ſimilia adverſus immunitatem, & libertatem Eccleſiaſticam, etiam quocumque prætextu contra Eccleſiaſticos Prælatos, Judices, & Perſonas, res, & bona, ac eorum Juriſdictionem, & auctoritatem, ejuſque liberum exercitium quomodolibet committere, aut attentare præſumant, ſub excommunicationis majoris, a qua non niſi a nobis, aut a Romano Pontifice pro tempore exiſtente præterquam in mortis articulo abſolvi poſſint, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, ac privationis quorumcumque Beneficiorum, Penſionum, Officiorum, ac Dignitatum Eccleſiaſticarum, militariumque, & Ordinum quorumcumque, perpetuæque inhabilitatis tam quoad ipſos delinquentes, ſeu contumaces, quam quoad eorum deſcendentes uſque ad eorum quartam generationem ad illa imposterum quomodolibet obtinendum, necnon amiſſionis quorumcumque Juriumpatronatus, privilegiorum, Indultorum, gratiarum, conceſſionum, inveſtiturarum, tam emphyteuticarum, quam feudalium eiſdem delinquentibus, ſeu contumacibus, ſuiſque, ut præfertur, uſque ad quartum gradum deſcendentibus quocumque titulo Apoſtolico, aut alio Eccleſiaſtico quomodolibet nunc, & pro tempore competen., & acquiren. pœnis ipſo facto abſque ulla declaratione incurren. interdicimus & prohibemus: in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

§.6. Quorum omnium, & ſingulorum tenorem, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio habenda, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus, aut ſi prædictis, vel quibuſvis aliis perſonis ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

§.7. Volumus autem, quod præſentes literæ, ſeu illarum exempla manu alicujus Notarii publici ſubſcripta; & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, & ad valvas Eccleſiæ Ulyxibonen. affixa ita omnes arctent, & afficiant, ac ſi unicuique intimata fuiſſent.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 20. Junii 1625. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

V. Theat.

§.8. Nunc autem nos præmiſſa omnia, & ſingula a memorato Urbano prædeceſſore decreta, & ordinata perpetuo, atque inviolabiliter obſervari cupientes, Motu ſimili, non ad cujuſquam nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præinſertas Urbani prædeceſſoris literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & innovamus, ac approbamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus.

Pontifex dd. Urbani VIII. literas, & omnia in eis contenta confirmat, & innovat.

§.9. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, aliive quilibet etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Cauſæ propter quas præſentes emanarint, adductæ, ſpecificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, aut individuam expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad viam, ſeu terminos Juris reduci, aut in controverſiam vocari, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, vel facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes, & præinſertas literas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe in omnibus, & per omnia obſervari, & adimpleri: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandat præſentes literas ex nullo capite, nulloque prætextu poſſe impugnari.

Decretum irritans.

§.10. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Urbani prædeceſſoris literis decreta ſunt non obſtare, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis apoſtolicis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibus etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum in genere, vel in ſpecie, aut alias quomodolibet conceſſis, approba-

Omnia obſtantia præter expreſſa in dd. literis Urbani VIII. commemorat.

Digitized by Google

Eis ſpecialiter, & ampliſſime derogat.

tis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, vel extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ; utque pariter ipſæ præſentes literæ, ſeu earum tranſumpta, vel exempla hujuſmodi ad valvas, dictæ Eccleſiæ Ulyſſiponen. affixæ, ſeu affixa ita omnes arctent, & afficiant, acſi unicuique perſonaliter intimatæ, ſeu intimata fuiſſent.

Affixio dd. literarũ ad valvas Eccleſiæ Ulyſſiponen. arctat omnes, ac ſi unicuiq; fuiſſent intimatæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Novemb. 1672. Pontificatus noſtri Anno tertio.

Edit. 12. Nov. 1672. An. 3.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium lib. 3. fol. 160.

CXXI.

Declaratio incurſus in excommunicationem, & anathema, aliaſque pœnas Canonicas, ac excommunicatio, & anathema eorum, qui nefarie vulnerarunt R. P. D. Jacobum Patriarcham Antiochenum, eorumque complicum &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Jacobus Patriarcha Antiochenus domum revertẽs a nonnullis uno ſeu pluribus Archibuſii jaculatibus lethaliter vulneratus fuit.

CUm ſicut non ſine graviſſima animi noſtri perturbatione accepimus, venerabilis frater Jacobus Patriarcha Antiochenus die ultima Nov. proxime præteriti circa primam noctis horam dum per viam Juliam nuncupatam hujus Almæ Urbis noſtræ Rheda ſua Domum reverteba tur a nonnullis iniquitatis filiis, qui ad præſens ignorantur, uno, ſeu pluribus Archibnſii jaculatibus nefarie petitus, & graviſſime, lethaliterque vulneratus fuerit. Nos crimen adeo horrendum, atque execrandum, & quod Nos ſui atrocitate confudit, & pœnis per Sacros Canones, Conciliorum generalium decreta, & Conſtitutiones Apoſtolicas inflictis, & promulgatis pro officii noſtri debito vindicare, & punire volentes. Ex parte Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apoſt. Petri, & Pauli, ac Noſtra, omnes, & ſingulos, qui nefarium facinus præfatum in perſonam dicti Jacobi Patriarchæ commiſerunt, aut illud fieri mandaverunt, ſeu factum ab aliis ratum habuerunt, vel ſocii in hoc fuerunt facientium, aut conſilium, auxilium, vel favorem illis dederint, ſeu illos ſcienter defenſaverunt, vel receptaverunt, aut in futurum defenſaverint, vel receptaverint, & generaliter quoſcumque tam deteſtandi ſceleris quomodolibet complices, & culpabiles, cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, qualitatis, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, ſive Eccleſiaſticæ, ſive Sæcularis, etiam ſpecialem, & individuam expreſſionem requirentis exiſtant, anathematis, & excommunicationis majoris, aliaſque pœnas quaſcumque a Sacris Canonibus, conciliorum generalium Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, & ſpeciatim illa quot annis in die Cœnæ Domini ſolita inflictas eo ipſo damnabiliter incurriſſe tenore præſentium declaramus, ipſoſque, & eorum quemlibet, & quoſcumque, ſcientiam de prædictis Delinquentibus habentes, & non revelantes anathematizamus, & excommnnicamus, ac anathematizatos, & excommunicatos, publicamus, & nunciamus.

Hujus ſceleris Reos, & alios quomodolibet Complices, & Culpabiles cujuſque ſtatus, ac cõditionis etiam ſpecialẽ mentionem requirentis, anathematis, & excommunicationis majoris, aliaſque pœnas a SS. Canonibus inflictas incurriſſe declarat.

Scientes, & non revelantes excommunicat, & excommunicatos denunciat.

§.1. Ab excommunicationis autem, & anathematis hujuſmodi ſententiis nemo prædictorum per alium etiam majorem Sedis Apoſtolicæ Pœnitentiarium, quam nos, & Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem (præterquam in mortis articulo conſtitutis, nec etiam tunc, niſi de ſtando Eccleſiæ mandatis, & ſatisfaciendo cautione præſtita, atque cum reincidentia eo ipſo, quo convaluerint) etiam vigore, ſeu prætextu Jubilæi Anni ſancti, Cruciatæ ſanctæ, aliorumque Jubilæorum, Indulgentiarum, Indultorum, facultatum, & privilegiorum, etiam ſpeciali expreſſione dignorum, quibuſcumque Eccleſiaſticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus etiam Epiſcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipſiſque Ordinibus, & eorum Monaſteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hoſpitalibus etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, & locis piis, nec non laicis, etiam Regali, Ducali, & alia mundana præcellentia fulgentibus, per nos, & Sedem Apoſtolicam, ac cujuſvis Concilii Decreta, verbo, literis, aut alia quacumque Scriptura in genere, vel in ſpecie conceſſorum, & etiam pluries innovatorum, ac concedendorum, & innovandorum abſolvi poſſint.

Ab hujuſmodi excommunicatione nemo poſſit abſolvere niſi Papa.

Quid ſtatuet in articulo mortis.

Neq; abſolvi poſſint ſub prætextu, vel aliarum quarumcumque facultatum, prout in rub.

§.2. Et quia eo major erit ipſorum confuſio, quo ſua fuerit culpa patentior, quo uſque dignam ſatisfactionem præſtiterint, & abſolutionis beneficium, ut ſupra ſe obtinuiſſe docuerint; omnium, & ſingulorum Urbis prædictæ, ejuſque diſtrictus Baſilicarum, ac Collegiatarum, Parochialium, cæterarumque tam Sæcularium, quam Regularium, virorum tamen, Eccleſiarum reſpective Capitulis, Rectoribus, Conventibus, Collegiis, Superioribus, & aliis quibuſvis Adminiſtratoribus, ſeu alias quomodolibet earum curam gerentibus, necnon omnibus, & ſingulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & locorum Ordinariis, ubilibet conſtitutis, per eaſdem præſentes committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ diſtricte præcipiendo mandamus, ut Capitula quidem, Rectores, Conventus, Collegia, Superiores, Adminiſtratores, & Eccleſiarum curam gerentes præfati in eiſdem Baſilicis, & Eccleſiis Urbis, dicti vero Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, Epiſcopi, & locorum Ordinarii per ſe, vel alium, ſeu alios per omnes Civitatum, & Diœceſum ſuarum Eccleſias reſpective quibuſlibet diebus Dominicis, & feſtivis, dum in

Rectores, & Superiores omnium Eccleſiarum Urbis, necnon Ordinarii locorũ Diſtrictus per ſe, vel alios dd. diebus Dominicis, & feſtivis per ſuas Eccleſias pulſatis campanis, & candelis accenſis dd. excommunicatos publicent, vel faciant publicare.

Digitized by Google

in eis major Populi multitudo ad Divina convenerit, pulſatis Campanis, & Candelis accenſis prædictos ſic excommunicatos, & anathematizatos ſolemniter publicent, ſeu publicari curent, & faciant.

Excommunicatio aliæ pœnæ contra præſumentes abſolvere dd. excommunicatos.

§.3. Quod ſi forte aliqui contra tenorem præſentium, talibus eacommuoicatione, & anathemate illaqueatis, vel eorum alicui abſolutionis beueficium impendere de facto præſumpſerint, eos excommuoicationis Sententia innodamus, gravius contra eos ſpiritoaliter, & temporaliter, prout eapedire noverimus proceſſuri.

Obſervantia præſentium literarum.

Decernentes præſentes literas, etiam ex eo, quod prædicti, & quicumque alii in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, oec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quopiam quantumvis ſubſtantiali defectu, vel ex quacumque alia Cauſa, occaſione, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo notari, impugnari, iovalidari, redargui, ſeu reſcindi, aut ad terminos Juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis io integrum, vel aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu proprio conceſſo quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu juvare nullo unquam tempore poſſe: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judicces Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatu Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardioales, etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcieoter, vel ignoraoter contigerit attentari.

Specialiter, & ampliſſime contrariis derogat.

§.4. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Uoiverſalibus, Provincialibuſque, & Syoodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, oecnon quibuſcumque, etiam juramento, confirmatiooe Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac præſcriptionibus quantumcumque longiſſimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus ſupradictis, vel eorum alicui, ſeu quibuſvis aliis cujuſcumque Ordinis, ſtatus, gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamſi ut præmittitur Pontificali, Regali, Ducali, ſeu quavis alia Eccleſiaſtica, & mundaoa præfulgeant dignitate, a Sede prædicta ex quacumque Cauſa, etiam per viam contractus, & remunerationis etiam iotuitu, & contemplatione Regum, Ducum, Rerumpublicarum, & aliorum quorumcumque, ac ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu proprio, ac etiam conſiſtorialiter, & alias in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari, & anathematizari oon poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, Indulgentiis, & Indultis hujuſmodi, ac de Ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, eapreſſa, & iodividua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & eapreſſe derogamus, ac derogatum eſſe decernimus, & volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Decem. 1672. Pontificatus noſtri Anno Tertio. Edit. 5. Dec 1672. An. 3

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. 3. diverſorum fol. 166.

CXXII.

Variæ Proviſiones Pauli V. Gregorii XV., & Urbani VIII. ad conſulendum indemnitati Notariorum Auditoris Cameræ cum erectione centum, & undecim Officiorum vacabilium Militum Piorum quas hic Pontifex refert, & innovat cum erectione aliorum quinquaginta quatuor ſimilium Officiorum.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. DEI, Ad perp. rei mem.

Exordium pro commodo, & utilitate Notariorum Auditoris Cameræ.

ROmanos Pontifex in ſupremo Dignitatis Apoſtolicæ culmine Divina diſponente Clemeotia conſtitutus, illud in primis paternis, & in oullo intermiſſis ſtudiis curare, & eacogitare conſuevit, ut oimirum ſuis, & futuris temporibus non ſolum Cameræ, & Sedis Apoſtolicæ Officialium potiſſime pro tempore exiſtentis Auditoris ejuſdem Cameræ Notariorum quantum poteſt obvietur, immo vero illorum utilitati, & commodis proſpere conſulatur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Paulus V. refert eo tunc Collegiũ Notariorum, Auditoris Cam., ſeu majorem eorum partẽ eſſe ære alieno gravatam, prout in rub.

§.1. Alias per fel. rec. Paulum PP. V. prædeceſſorem noſtrum accepto, quod Collegium Notariorum Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generalis Auditoris, ſeu ſaltem major pars eorundem Notariorum, Officia, ſeu eorundem titulum alienis pecuoiis emerant, & acquiſiverant, & eainde Notarii ipſi gravibus inter uſuriis gravati erant, & licet ipſi ratione officiorum ſuorum hujuſmodi plura, & diverſa emolumenta ab ipſis Officiis dependentia, & præcipue ea Maſſa communi, quæ juxta ejuſdem Collegii Conſtitutiones ea collectione, ſeu contributione certæ portioois emolumentorum ea univerſis expeditionibus, quæ in ſingulis ejuſdem Collegii Officiis, ac Tribunali dicti Auditoris expediri conſueverunt, provenientiam ea quot annis ad ſummam ſeptem millium, & octingentorum ſcutorum monetæ aſcendentium componebatur, & ea qua detractis quibuſdam oneribus tunc expreſſis eidem Collegio quot annis ſumma quatuor millium, & quadriogentorum, & ſexaginta trium ſcutorum ſimilium inter ſingulos ejuſdem Collegii Notarios æquis portionibus repartienda, & diſtri-

Digitized by Google

tribuenda remanere ſolita erat, haberent, ac propterea ex reſiduis aliorum Officiorum ſuorum emolumentorum, quæ in ipſa Communi maſſa minime conferebantur, ſed penes eorum ſingulos remanebant, aliam duodecim millium ſcutorum parium ſummam, vel circa aliunde ex quibuſdam aliis expeditionibus in eorum ſingulorum Officiis expedire ſolitis perciperent; ipſi nihilominus ex interuſuriis, & aliis oneribus, quæ dictis ratione ſuorum Officiorum hujuſmodi tribui tenebantur ab ære alieno per eorum ſingulos contracto eximi, & liberari non poterant, immo potius eo creſcente Officia præfata in grave eorum familiarumque ſuarum detrimentum dimittere cogebantur.

Ad conſulendum indemnitati dd. Notariorum erigit 100. Officia Militum Piorum.

§.2. Idem prædeceſſor hiſce rationibus adductus, ac eorundem Notariorum indemnitati conſulere volens motu ſuo proprio centum officia Militum Piorum vendibilia, atque reſignabilia, ac ad inſtar aliorum Officiorum Collegii Militum Piorum hujuſmodi antea erectorum, & inſtitutorum ad beneficium, utilitatem, & commodum præfatæ Cameræ perpetuo vacabilia ejuſdem naturæ, ſpeciei, eſſentiæ, & qualitatis, quorum antiqua Militum Piorum Officia exiſtebant, cum eorum emolumentis, & maſſa eis ex emolumentis, & redditibus Collegii præfati proportionabiliter aſſignanda perpetuo erexit, & inſtituit, illaque ſic erecta, & inſtituta antiquo Militum Piorum præfatorum Collegio ſub certis modo, & forma tunc expreſſis perpetuo aggregavit, & incorporavit.

Et unit Collegio Militum Piorum antea erecto ſub certis modo, & forma.

Dotem aſſignat.

§.3. Ac illis ſic erectis, & inſtitutis pro eorum dote, ſeu maſſa, emolumentis, ac Juribus ſummam annuam quinque millium, & quadringentorum ſcutorum monetæ certis ex tunc expreſſis modo, & forma, ut infra liberas, immunes, & exemptas ex emolumentis expeditionum inter ipſos Notarios ratione Maſſæ eorum Collegii repartiendorum, & dividendorum, & quæ in cumulo dictæ Maſſæ aliis antiquis oneribus ſuperius expreſſis, detractis ſupererant, & aliis emolumentis de novo conferri ſolitis, ſed eiſdem Notariis, ut præfertur, & alias quomodocumque remanentibus prævia, perpetua dictæ ſummæ ab aliis ejuſdem Collegii Notariorum emolumentis diſmembratione, atque ſeparatione etiam perpetuo ſub quoque tunc expreſſis modo, & forma aſſignavit.

Emolumenta expeditionum dd. Notariis aſſignat.

§.4. Voluitque idem Prædeceſſor pro potiori Militum Piorum, eorumque Collegii hujuſmodi cautela, quod ſinguli tunc exiſtentes dicti Collegii Notarii, tam, quam ſuorum in eorum Officiis ſuceſſorum nominibus præmiſſis omnibus, & ſingulis expreſsè non conſentire, nec non tam illi, quam ſucceſſores præfati ex Maſſa, ac aliis redditibus, Proventibus, emolumentis, ac Juribus præfatis ſingulis menſibus, & in fine cujuſlibet menſis præfato Militum Piorum Collegio, aut eorum Depoſitario menſtruatim ſummam quadringentorum, & quinquaginta ſcutorum monetæ pro rata dictorum centum Officiorum, tunc erectorum aſſignatorum realiter, & cum effectu perſolvere, ſeu contribuere.

Obligat Notarios, eorumque Succeſſores d. Collegio novorum Militum Piorum menſtruatim ſummam ſc. 450.

§.5. Ac pro illorum faciliori ſolutione præfato Piorum Militum Collegio, & illius Depoſitario facienda, cautionem, ſeu cedulam Bancariam alicujus Mercatoris, fide, & facultatibus idonei ad quinquennium duraturam, & de quinquennio in quinquennium perpetuo renovandam præſtare, ac ſeipſos, & quemlibet eorum in ſolidum, ita quod unus pro alio, etiam in ſolidum obligati eſſent, eorumque Collegium, ipſiuſque Collegii, & eorum Officiorum præfatorum emolumenta, ac Jura omnia, & ſingula tunc expreſſa, ac reliqua omnia tunc exiſtentia, & futura, tam conjunctim quam diviſim principaliter, & quilibet eorum in ſolidum de ſum. hujuſmodi præſcriptis temporibus perſolvenda, & cum effectu Depoſitario Collegii Militum Piorum hujuſmodi conſignanda in ampliſſima, & ſtrictiſſima Cameræ Apoſtolicæ, & alia quacunque valida Juris forma obligare, & reſpectivè hypotecare tenerentur.

Varias cautelas aſſignat pro faciliori illorum ſolutione.

§.6. Ita etiam quod tempore ſolutionis tranſacto, manu Regia unica citatione, & domi dimiſſa copia facta vel per affixionem in Acie Campi Floræ affixa executione realiter, & perſonaliter pro omnibus, & ſingulis in literis deſuper expeditis contentis, cum effectu adimplendi cogi, compelli poſſent, & deberent, obligationeſque, & hypotecas, quæ ipſos Notarios donec viverent, & Officia Notariatus hujuſmodi obtinerent, eorumque in dictis officiis Notariatus ſucceſſores pari modo, & forma obligarent, & afficerent, conficere tenerentur.

Tempore ſolutionis tranſacto decernitur manus Regia.

Transfert obligationes, & hypothecas in Notarios ſucceſſores.

§.7. Quodque de cætero omnes, & ſinguli de hujuſmodi Notariatuum Officiis per ceſſum, vel deceſſum, ſeu quamvis aliam dimiſſionem, ſeu privationem illos pro tempore obtinentium, ſeu alias quomodolibet vacaturis providendi, antequam ad Officia hujuſmodi admitterentur, & reciperentur, ſeu in actu illorum receptionis, & admiſſionis, modo, & forma ſuperius expreſſis, præmiſſa omnia promittere, & ad illa obſervanda ſe ſe obligare, ſimulque obligationes conficere, ipſique, & Notarii tunc exiſtentes, ſe ipſos, & unumquemque eorum ex Maſſa, & emolumentis præfatis percipiendis, & exigendis pecuniarias ſummas eorum Menſario pro tempore exiſtenti ſub excommunicationis majoris latæ ſententiæ ipſo facto incurrendæ pœna, rationem reddere omnino deberent, & tenerentur, prout idem prædeceſſor eoſdem Notarios, eorumque ſingulos, ac etiam ipſorum in præfatis Officiis ſucceſſores, ac præfatum eorum Collegium, dictique Collegii emolumenta, redditus, proventus, & jura pro omnibus, & ſingulis præmiſſis in ſimili forma Cameræ, in ſolidum obligare, & reſpective hypothecare teneri decrevit obligatione hujuſmodi, donec dicti Notarii tunc, & pro tempore exiſtentes viverent, & officia præfata obtinerent, & non ultra reſpective duratura, præterquam quod ad ſummas decurſas, & alias obligationes purificatas, tempore, quo officia Notariatus hujuſmodi obtinerent pro quibus idem prædeceſſor eos, ut præfertur obligatos ſemper remanere, præfatoſque Notarios nonaginta ex dictis centum officiis inter decem, eoſdem Notarios tum præſentes dividere, ita quod cuilibet ipſorum novem officia tangerent, quæ in illa prima vacatione tantum ad eorum liberam diſpoſitionem, quo ad pretia dumtaxat pertinerent.

Omnes dicti Notarii in actu eorum admiſſionis, ſeu receptionis ad quid ſe obligare, & promittere teneantur.

Eorum obligatio durare debeat quouſque durat in eis Notariatus Officium.

Singulis Notariis novem dd. Officia Militum aſſignat, eorumq; pretium in 1. vacatione contingens ad ipſorum liberã diſpoſitionem relinquit.

§.8. Quodque integrum pretium ex venditione, & reſignatione nonaginta officiorum ante dictorum Militum Piorum, ut ſupra erectorum ad inſtar aliorum per Datariam Apoſtolicam expediendorum proventurum tantum de prima vice penes perſonas fide, & facultatibus idoneas per eoſdem Notarios eligendas, vel in Banco Archi-

Pretium dd. Officiorum apud quẽ ſit deponendum, & quomodo erogandum.

Archioſpitalis S. Spiritus in Saxia prout eiſdem Notariis videretur ad effectum illud tam iis, qui præfata Notariorum officia cum alienis pecuniis, ut præmittitur emerant, ad hoc, ut ipſi Notarii pretio, & interuſuriis, quibus gravabantur pro præfata ſumma ſublevarentur, quam iis, qui eorum officia libera haberent pro rata eorum pretii conſignandi deponi debere.

Quid ſtatuit in caſu quo ex dd. Notariis ratam ſibi obtingentem dd. Officiorũ Militum recipere recuſaſſet.

§.9. Cæterum idem prædeceſſor voluit, quod ſi quondam Dominicus Amadeus unus ex præfatis Notariis tunc ſuperſtes nollet pro ſua rata uti hujuſmodi gratia, ſicque officia Militum Piorum ſibi obtingentia recipere recuſaret, tunc & eo caſu reliqui novem Notarii deberent ea inter ſe repartiri cum ſimili tamen obligatione in ſolidum facienda, quod illi eidem Dominico, vel cuicumque ſucceſſori intra tempus duorum menſium a die, qua Dominicus, & illius in ſuo officio ſucceſſores requiſiviſſent, ut ſibi illa conſignarentur inchoandorum tradere, vacante vero ipſius Dominici Notariatus officio per ejuſdem Dominici ceſſum, vel deceſſum privationem, dimiſſionem, vel amiſſionem tunc, & ejus ſucceſſor ſe obligare, & partes officiorum Militum Piorum hujuſmodi prout reliqui tunc exiſtentes Notarii fecerunt recipere tenerentur.

D. Notarius huic gratiæ renunciat.

§.10. Et ſub inde, cum piæ memor. Gregorius Papa XV. etiam prædeceſſor noſter ſimiliter accepiſſet, quod dictus Dominicus gratia, ut præfertur ei facta uti nolle declaraverat, immo etiam illi ceſſerat, & renunciaverat, ac pro ſe, ſuiſque in dicto Notariatus officio ſucceſſoribus præfatis officia Militum Piorum ipſum tangentia acceptare recuſaverat, ut illa inter reliquos Notarios præfatos denuo libere repartiri poſſent coram Notario, & Teſtibus conſenſerat.

Gregor. XV. hanc renunciationem admittit, & debet obligationem ab aliis Notariis aſſumptam de illi reſtituendo pretiũ 9. Officiorum Militum Piorum.

§.11. Ipſe Gregorius prædeceſſor ceſſionem, & renunciationem hujuſmodi admittendo, nec non quamcumque obligationem per alios Notarios præfatos de officiis Militum Piorum hujuſmodi Dominicum, ac ſucceſſores ſuos præfatos tangentibus ipſi, vel ſucceſſoribus ſuis præfatis factam, ſeu faciendam uti ab illis requiſiti fuiſſent caſſando, & penitus abolendo Motu ſuo proprio reliquis ejuſdem Collegii Notariis, & ut præfata officia circumſcripta obligatione per eos ad favorem Dominici, & ſucceſſorum præfatorum juxta literarum Pauli prædeceſſoris hujuſmodi formam facta, ſeu facienda ſuperiori eorum obligatione quoad reliqua in dictis literis contenta firma remanente repartiri, & de cis ad inſtar aliorum inter eos prius repartitorum, ſeu repartiendorum non ſecus, quam ſi decretum poſterioris obligationis præfatæ ad favorem Dominici, & ejus ſucceſſorum præfatorum in præfatis literis appoſitum non fuiſſet libere diſponere poſſent, & valeant Apoſtolica auctoritate conceſſit, & indulſit, eiſque plenam, & abſolutam auctoritatem, & facultatem deſuper impertitus eſt, declarans etiam quod D. Dominicus, & ejus ſucceſſores præfati ſe obligare & officia ipſos tangentia recipere non tenerentur, quodque emolumenta, ac redditus, & proventus, necnon jura officii Dominici, & ejus ſucceſſorum præfatorum pro præfatis centum officiis Militum Piorum obligata, & hypothecata remanerent.

In reliquis confirmat literas d. Pauli V.

dd. novẽ Officia Militum indulget a ceteris Notariis A.C. inter ſe dividi poſſe.

D. Notarium renunciantem a contractis obligationibus aliorum.

§.12. Poſtmodum vero per recolendæ memoriæ Urbanum Papam VIII., etiam prædeceſſorem noſtrum pariter accepto reliquos novem Notarios præfatos vigore ejuſdem Gregorii prædeceſſoris facultatis ſibi conceſſæ centum officia præfata inter ſe diviſiſſe, præfataque onera ſupportaſſe, ac omnia, & ſingula in Pauli & Gregorii prædeceſſorum præfatorum literis contenta adimpleviſſe, eundemque Dominicum ab humanis deceſſiſſe.

Urban VIII. refert dd. novem Notarios A. C. eorum Officia Militum Piorum inter ſe diviſiſſe, & omnia onera in dd. Pauli V., & Gregor. XV. contenta adimpleſſe.

§.13. Idem Urbanus prædeceſſor officium præfatum per obitum Dominici prædicti vacans quondam Adriano Gallo, tunc in humanis agenti Apoſtolica auctoritate conceſſit, ſed cum ejuſdem Notariatus officii pretium ſummam undecim millium ſeptingentorum ſcutorum monetæ longe excederet, præfatuſque Adrianus præter traditionem undecim millium ſeptingentorum ſcutorum hujuſmodi Datariæ Apoſtolicæ in pecunia numerata ſolutorum ad ejuſdem pretii complementum per Acta Ruffini Plebani Cameræ præfatæ, tunc Notarii pro ſolutione fructuum undecim officiorum Militum Piorum modo, & forma ſuperius expreſſis facienda, ſe ac ſuos in eodem ſuo Notariatus officio ſucceſſores in ampliori forma Cameræ Apoſtolicæ obligaſſet.

Urban. VIII. Notariatus Officiũ A.C. tunc vacantẽ confert.

Refertur pretium ejuſdem Notariatus.

Novus Notarius ſe obligat ad onera ejuſdem Officii prout in rubrica.

§.14. Alia undecim Officia Militum Piorum vendibilia, & reſignabilia ad inſtar aliorum centum Officiorum Militum Piorum hujuſmodi per Paulum prædeceſſorem erectorum Motu pari perpetuo erexit, & inſtituit, ac illis ſic erectis, & inſtitutis pro eorum dote, ſeu Maſſa, emolumentis, ac Juribus eamdem pecuniariam ſummam, ſeu quantitatem per unumquemque ex Notariis præfatis ratione partis aliorum ſimilium Officiorum ſolvi, & ex eiſdem emolumentis, ex quibus fructus aliorum centum officiorum præfatorum perſolvuntur, & præfato Dominico dum in humanis ageret, ac præfatum Notariatus Officium obtineret præſtari ſolitam, prævia perpetua præfatæ ſummæ a præfati Collegii Notariorum Maſſa, diviſione, ſeparatione, diſmembratione, ac ſegregatione eidem Collegio Militum Piorum, & ejus Maſſa communi aſſignavit, & applicavit, illaque ſic erecta, & inſtituta præfato Collegio Militum Piorum hujuſmodi univit, & incorporavit, præfatumque Adrianum ad ſolutionem fructuum centum, & undecim Officiorum Militum Piorum, una cum aliis novem officiis Notariis, ut ſupra faciendam ſe, & ſuos in dicto ſuo Officio Succeſſores modo, & forma ſupradictis obligari, & teneri voluit, & mandavit prout in Pauli, & Gregorii literis deſuper expeditis, ac Urbani Prædeceſſorum præfatorum Motus proprii Cedula manu ſua ſignata plenius continetur.

Idem Pótifex erigit alia undecim Officia Militum Piorum.

His doẽ aſſignat ex Maſſa Collegii Notariorũ A.C.

dicta undecim Officia Militũ Piorum antiquo Collegio unit.

Mandat novo Notario, aliiſque ejuſdem A.C. ſolutionem jis Officiorum Militũ Piorũ teneri prout Paulus V. & Gegor. demandaverãt.

§.15. Cum autem ſicut accepimus dilecti Filii Thomas Palutius, Hieronymus Simoncellus, Joannes Baptiſta Angeluccius, Marcus Atilius Monaldus, Antonius Felix Petrochius, Joſeph Fecchius, Laurentius Belcus, Nicolaus Fiorellus, & Nicolaus Mazzeſchius Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ præfati Notarii, ſeu ſaltem major eorum pars oneroſis interuſuriis Officia præfata obtineant; quamobrem Nos ut eorumdem Notariorum indemnitati conſulere, eiſque, & ab ipſis, & majoribus interuſuriis eximi, & liberari poſſint in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur:

Preces Notariorũ A.C. ut à gravibus interuſuriis ſuorum Officiorum liberentur.

§.16. Nos igitur eoſdem amplioris gratiæ favore proſequi volentes, & a quibuſvis excommuni-

Abſolutio à Cenſuris.

muni-

municationis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, ac pœnis ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium tantum conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes:

Pontifex alia 54. Officia Militum Piorum ad inſtar aliorum tertio erigit.

§.16. Motu proprio, & non ad alicujus inſtantiam, ſed ex noſtra mera liberalitate, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quinquaginta quatuor Officia Militum Piorum vendibilia, & reſignabilia ad inſtar dictorum centum, & undecim, per Paulum, & Urbanum præfatos, & aliorum Officiorum Militum Piorum hujuſmodi antea per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, & forſan, etiam per Nos erectorum, & inſtitutorum ad beneficium, utilitatem, & commodum Datariæ, ſeu Cameræ Noſtræ perpetuo vacabilia ejuſdem naturæ, ſpeciei, eſſentiæ, & qualitatis, quorum antiqua Officia hujuſmodi alias etiam ab initio erectionis Collegii Militum Piorum hujuſmodi erecta fuerunt, ac ita, & taliter quod qui illa pro tempore obtinebunt omnibus, & ſingulis, ac quibuſcumque Privilegiis, Immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, prærogativis, antelationibus, honoribus, favoribus, præeminentiis, indultis, conceſſionibus, aliiſque gratiis, tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus hi, qui cætera antiqua Officia hujuſmodi obtinent, & pro tempore obtinebunt de Jure, uſu, ſtylo, conſuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, aut uti, frui, potiri, & gaudere poſſent, & potuerunt quomodolibet in futurum non ſolum ad inſtar dictorum Officiorum jam ut præfertur, erectorum, ſed pariformiter, & æque principaliter, ac abſque ulla prorſus differentia in omnibus, & per omnia, gaudeant, utantur, & fruantur, ac gaudere, uti, & frui poſſent, & valeant.

Mandat eſſe ejuſdē naturæ & eſſentiæ cū antiquis Officiis.

Eis communicat omnia Indulta, & gratias tam Spirituales, quam tēporales quibus gaudent cætera Officia.

§.17. Ita tamen quod hujuſmodi quinquaginta quatuor Officia de novo erigenda cum aliis antiquis Officiis, & eorum emolumentis, officiis, ac Maſſa, ut infra confundantur, & etiam, ut infra de redditibus, proventibus, emolumentis, ac Juribus Collegii Militum Piorum participent perpetuo erigimus, & inſtituimus, illaque ſic erecta, & inſtituta præfato Collegio Militum Piorum, etiam ſi illorum numerus a primæva Collegii præfati erectione, ſeu alias forſan quomodolibet præſcriptis exiſtat, ac in ipſa erectione, vel alias forſan expreſſe caveatur quod amplius augeri non poſſit, etiam perpetuo aggregamus, unimus, annectimus, & incorporamus, itaut quinquaginta quatuor Officia præfata cum aliis antea erectis faciant unicum corpus in confuſo, & inter ipſa, & quinquaginta quatuor Officia hujuſmodi nulla adſit differentia, perinde ac ſi omnia ſimul erecta fuiſſent.

Cum antiquis emolumentis, & Maſſa confundi mandat.

Antiquo Collegio unit etiamſi illius numerus augeri non poſſit.

Faciunt unicū corpus.

§.18. Dictiſque quinquaginta quatuor Officiis ſic noviſſime erectis, & inſtitutis pro eorum congrua dote, ſeu Maſſa, emolumentis, ac juribus annuam ſummam duorum millium noningentorum ſexdecim ſcutorum Monetæ ab omni, & quocumque onere ordinario, ac extraordinario præſenti, & futuro prorſus liberam, immunem, & exemptam ex emolumentis expeditionum inter ipſos Notarios ratione Maſſæ eorum Collegii diſtribuendis, necnon portionibus dictam Maſſam non ingredientibus, ſed penes eoſdem Notarios, ut ſupra, & alias quomodolibet remanentibus, regalibus, inſtrumentis publicis, exteriſque proceſſibus, regiſtris, extractis, aliiſque ſcripturis in actis percipi ſolitis provenientem ſingulis annis aſſignamus, atque aſſignata eſſe volumus.

Dotem annuam aſſignat ſc. 2916. ex Maſſa Notariorū A.C. tā diſtribuenda quā apud ipſos Notarios remanēte

§. 19. Dictamque duorum millium noningentorum ſexdecim ſcutorum hujuſmodi ſummam ſic aſſignatam ab hujuſmodi, & quacumque alia Maſſa, redditibus, regalibus, Inſtrumentis, Proceſſibus, regiſtris, extractis, aliiſque ſcripturis præfatis dividimus, ſeparamus, diſmembramus, & ſegregamus, ac diviſam, ſeparatam, diſmembratam, & ſegregatam eſſe volumus, & decernimus, eamque ſic ſeparatam, & diſmembratam, eidem Collegio Militum Piorum, & ejus Maſſæ communi Motu ſimili perpetuo applicamus, & pariter annectimus, & incorporamus.

D. Summam annuā à qualibet alia Maſſa diſmēbrat, & applicat Maſſæ dicti Collegii Militum Piorum.

§.20. Adeo quod præfati Milites Pii, & pro eis modernus, & pro tempore exiſtens eorum Depoſitarius ratam partem, præfatique ſummæ per Nos ſic aſſignatæ quolibet menſe ſicut alii Notarii præfati eidem Depoſitario in fine cujuslibet menſis prout de reliquis redditibus Collegii quolibet menſe fieri ſolet ſolvendam exigere, percipere, & levare, ac inter ſe ipſos dividere, necnon in eorum uſu, & utilitate convertere libere, & licite poſſint, & valeant, itidem decernimus, & mandamus.

Modernus depoſitarius ratam d. ſūmæ quolibet mēſe ab eiſdē Notariis exigere valet, ſicut de aliis Officiis exigi ſolet.

§.21. Volentes etiam pro potiori Militum Piorum, eorumque Collegii hujuſmodi cautela, & ſecuritate, & ut ipſis amplius conſulatur, quod dicti Notarii etiam nomine ſuorum in dictis ſuis Notariatuum Officiis Succeſſorum diſmembratione, & incorporatione, aliiſque præmiſſis omnibus, & ſingulis expreſſe conſentire, ac ſummam, ipſos, & quemlibet ipſorum tangentem realiter, & cum effectu perſolvere, & exburſare, ac alia, ad quæ Notarii præfati ex ſerie Literarum Pauli, & Gregorii, necnon Urbani prædeceſſorum præfatorum cedulæ Motus proprii, vel alias quomodolibet tenentur, & quoad præſtationem cedulæ Bancariæ ad quinquennium, & illius renovationem facere, præſtare, atque adimplere, ſicque in ſolidum, ita, quod unus ſuo alio etiam in ſolidum obligatus remaneat, obligare teneantur, prout nos ex nunc, pro tunc in ſolidum in ampliori forma Cameræ Apoſtolicæ pariter obligamus obligatione hujuſmodi, donec dicti Notarii, tam præſentes, quam futuri vixerint, & Officia Notariatuum præfatorum obtinuerint, & non ultra reſpective duratura præterquam ad ſummas decurſas, & alias obligationes purificatas tempore, quo Officia Notariatuum hujuſmodi obtinebunt, immo quibus volumus eos, ut præmittitur obligatos ſemper remanere.

Mandat Notarios, præmiſſis omnibus conſentire, & ad eaſe obligare, & alia prout continentur in literis dd. Pauli V. Gregorii XV., & Urbani VIII.

Cedula Bancaria de quinquennio in quinquenniū reſervanda.

§.22. Ita quod tempore ſolutionis tranſacto, Manu Regia unica tantum citatione, etiam domi dimiſſa copia, vel per affixionem in Acie Campi Floræ intimata, vel affixa, executionem realiter, & perſonaliter pro omnibus, & ſingulis in Literis Pauli, & Gregorii, necnon Urbani prædeceſſorum hujuſmodi cedulæ motus proprii contentis cum effectu adimplendis per opportuna Juris, & facti remedia cogi, & compelli poſſint, & valeant.

Decernitur manus Regia

§.23. Cæterum cum Franciſcus Serantonius unus ex Notariis præfati Collegii, qui in hujuſmodi noſtra gratia non eſt comprehenſus, ut indemnitati

nitati dictorum Notariorum, etiam cautum, & conſultum exiſtat, volumus, ſtatuimus, & mandamus, ut quinquaginta quatuor Officia Militum Piorum per nos ſic erecta hujuſmodi inter novem Notarios præfatos dividantur, ita quod cuilibet ipſorum ſex Officia tangant, quæ in hac prima vacatione tantum ad eorum liberam diſpoſitionem quo ad pretium ex quinquaginta quatuor Officiorum præfatorum venditione retraendum, & deinde ad Datariam noſtram pertineat.

Pretium dd. 54. Officiorũ Militum Piorum pro prima vice inter novem Notarios A.C. eſt dividendum, & deinde pertineat ad Datariam:

§. 24. Præfatique novem Notarii debeant pretium præfatum ex quinquaginta quatuor Officiorum ſic erectorum venditione percipiendum, in Monte Pietatis Almæ Urbis noſtræ, ſeu in Banco Archihoſpitalis S. Spiritus in Saxia in eadem Urbe erecto pro eiſdem Notariis videbitur reponere ad effectum illud in extinctionem æris alieni per ipſos, & eorum ſingulos ſuper eorum Notariatuum Officiis reſervatione de communi, ſeu debitorum reſpective contractorum erogandi.

Pretium ſupradictum eſt deponendum, & reſpectivè erogandum in extinctioné debitorũ per ipſos Notarios contractorum

§.25. Volumus autem quod Notarii præfati quatriennio tranſacto ſingulis annis in fine cujuſlibet anni, etiam teneantur, & debeant deponere in præfato Monte, aut Banco S. Spiritus ad creditum Datariæ noſtræ pretium unius ex quinquaginta quatuor Officiis per eos in eorumdem Officiorum venditione perceptum, quo temporis proceſſu, neque minui, neque augeri poſſit, factoque depoſito pretii primum Officii militum pii totius corporis eorumdem militum quod vacare contigerit ad favorem Datariæ Apoſtolicæ ſuppreſſum cenſeatur, eo ipſo, & ubi ſuppreſſum prout ex nunc ſupprimimus per Officiales componendarum, ſuppreſſio hujuſmodi in Officiorum noſtræ Datariæ adnotari mandamus, ut idem ſingulis annis obſervetur donec quinquaginta quatuor ex præfatis Officiis primo vacatura totaliter ſuppreſſa remaneant, ac Officia Notariatuum præfata in ſolutione fructuum pro Officiis, ut præmittitur, ſuppreſſis proportionabiliter liberata exiſtant.

Elapſo quadriennio mãdat Notarios deponere pretium unius ex dd. 54. Officiis ad Creditum Datariæ ſingulis annis.
Facto depoſito primum Officium primò vacaturum cenſeatur eo ipſo ſuppreſſum.
Idẽ quot annis ſervetur donec dd 54. Officia Militum Piorum ſuppreſſa remaneant.

§.26. Decernentes eaſdem præſentes, etiam quod forſan præfati Notarii, vel aliqui eorum ac alii quicunque de quorum intereſſe quomodolibet agitur præmiſſis non cunſenſerint, ſeu conſentire recuſaverint, & recuſent, & ſeu alio quovis defectu notari, vel impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari, ſeu invalidari, aut ad viam, & terminos Juris reduci, vel in Jus, & controverſiam vocari, aut adverſus eas aperitionem oris, & beneficium reſtitutionis in integrum, ſeu reductionis ad viam Juris ex quocunque capite, & defectu etiam enormiſſimæ læſionis, ac evidentis utilitatis, aut quocunque alio titulo, ratione, & Cauſa, ſeu aliud quodcumque Juris, & facti, vel Juſtitiæ, ac gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus unquam poſſe, ſed eas ab omnibus, & ſingulis, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum firmiter, & inviolabiliter modis, & formis præfatis obſervari debere ſic, & non alias per quoſcumque Judices Ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generalem Auditorem, necnon cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos Vice-Legatos, Sediſque Apoſtolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, & irritum decernimus, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantia tollit.

Decretum irritans.

§.27. Non obſtantibus præmiſſis, necnon Collegii præfatorum Notariorum a fel. rec. Pii Papæ IV., aliiſque Conſtitutionibus, necnon Cancellariæ noſtræ regulis, etiam de Jure quæſito non tollendo, & de gratiis ad inſtar non concedendis, dictorumque Collegiorum Militum Piorum, & Notariorum, ac Auditoris præfati reſpective, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis Notariorum, & Militum Piorum Collegiis, aliiſque Superioribus, & perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, eorum tenores acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe harum ſerie motu pari derogamus, & derogatum eſſe volumus, contrariis quibuſcumque.

Derogat contrariis.

Etiã Juramento munitis, & ſpeciali individuamque mentione requirentibus. Sanctio pœnalis.

§. 28. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, erectionis, inſtitutionis, aggregationis, unionis, annexionis, incorporationis, aſſignationis, diviſionis, reparationis, diſmembrationis, ſegregationis, applicationis, decreti, mandati, ſtatuti, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Sanctio pœnalis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1672. decimo Kalendas Januarii Anno tertio.

Edie 23. Decembris 1672.

CXXIII.

Confirmatio Decreti Cameralis, & illius ampliationis in favorem Inquilinorum reſpectu anni Sancti.

Palutius tit. SS. XII. Apoſtolorum Presb. Card. de Alteriis S.R.E. Camerar.

AD favorem Inquilinorum, & Subinquilinorum hujus Almæ Urbis reſpectu anni Sancti, ſeu Jubilæi quandocumque hujuſmodi annus veniſſet de mandato fel. rec. Pauli Papæ III. Decretum Camerale, & ſubinde de pari mandato etiam fel. rec. Greg. PP. XIII. Decreti confirmatio, & ampliatio emanarunt, hujuſmodi ſub tenore videlicet.

Exordium.

§.1. Aloyſius tit. S. Marci Presbyter Cardinalis Cornelius S.R.E. Camerarius. Invenimus alias Decretum in Camera Apoſtolica in favorem Inquilinorum factum tenoris ſequentis, videlicet. Guido Aſcanius Sfortia Sancti Euſtachii Diaconus Cardinalis de S. Flora S.R.E. Camerarius. Nuper Nobis in Camera Apoſtolica, non ſine animi Noſtri diſplicentia pro parte Inquilinorum, & Subinquilinorum Urbis querelan-

Decretũ Camerale de mãdato Pauli III.

Digitized by Google

lantiom expoſitum fuit, quod ipſi a Dominis Domurum per eos ad penſionem annuam conductarum reſpectu anni Sancti, ſive Jubilæi, tam ſub augmento penſiunis fictos oblatores majorem penſionem ofſerentes inducentibus, quam etiam ſuper eorum evacuatione, etiam locatione durante, aſſerentibus Domos prædictas pro eorum uſu habere velle, quotidie moleſtantur, & ex Domibus per eos conductis contra formam Juris expelluntur; nihilominus expulſis Inquilinis, ſeu Subinquilinis Domos prædictas pro majori pretio in grave damnum Inquilinorum, ſive Subinquilinorum contra formam Decreti Cameralis, eorum promiſſionis, obligationis, & juramenti alteri locant. Nos ut tenemur ex debito Noſtri Camerariatus Officii tranquillitati Curialium Inquilinorum, & Subinquilinorum, ac malitiis, calumniis, litibus, & controverſiis, quæ inter Dominos Domorum ex una, ac Inquilinos, & Subinquilinos partibus ex altera quotidie exinde oriuntur, quantum poſſumus providere cupientes, ne Decretum alias per Anteceſſores Noſtros, & Cameram Apoſtolicam in favorem Inquilinorum fictum in damnum, & præjudicium ipſorum returqueatur: Idcirco de mandato SS. D. N. Papæ vivæ vocis oraculo Nobis deſuper, ac ex Decreto in Camera Apoſtolica matura conſideratione facto ſtatuimus, & Ordinamus, quod in futurum reſpectu anni Sancti, vel Jubilæi, quandocumque hujuſmodi annus venerit per annum antea, & pro d. anno Sancto, vel Jubilæi Inquilinis penſio Domus per eos conductæ a Dominis ipſius augeri, nec modus ſolvendi penſionem alterari poſſit.

Per annum antea, & ipſo anno Sancto Inquilinis penſio Domus à Dominis augeri nequit.

§.2. Inſuper pro majori Curialium Inquilinorum, & Subinquilinorum quiete, & ad lites, & controverſias evitandas, ut præfertur, oraculo, & Decreto ſimilibus declarando Decretum in favorem Inquilinorum per Anteceſſores Noſtros, & per Cameram Apoſtolicam alias factum in perpetuom ſtatuimus, & ordinamus, quod ex nunc in poſterum, durante locatione Inquilini, tam ipſe Inquilinus, quam Subinquilinus ejuſdem ex Domo ab eiſdem conducta, ſive ſubconducta a Domino ipſius aſſerente Domum ſuam pro uſu ſuo habere velle, expelli non poſſe; niſi juxta formam Juris communis, finita vero locatione quocumque modo finiatur, ſi Dominus pro uſu ſuo Domum habere intendit, tunc utroque caſu Inqoilinus expelli non poſſit, niſi prius juraverit, ac ſub pœna amiſſionis penſionis duorum annorum Domus, de qua agetur, de non locando alteri Domum prædictam, vel partem ipſius, ſed eam totam per ſe ipſum per annum inhabitando in ampliori forma Cameræ Apoſtolicæ cum cenſuris, & mandatis executivis ſe obligaverit; etſi Dominus contravenerit ſtatim in pœnam prædictam incidat, quæ pœna ſi non intervenerit accuſator, pro medietate Fiſco, pro pœna perjurii; pro alia vero Inqoilino, vel Subinquilino reſpective in caſu ſuo applicanda ſit, ſed ſi in dd. caſibus intervenerit accuſator, tertia pars pœnæ prædictæ unicuique ipſorum applicetur.

Inquilinus vel Subinquilinus nequeunt à Domo expelli durante locatione etiamſi Dominus pro uſu ſuo ea uti velit niſi ſervata forma Juris.

Finita locatione Dominus Inquilinū poteſt expellere.

§.3. Declarantes, quod Subinquilinus finita locatione ſui aothoris quocumque modo finiatur, etiam de conſenſu Domini, & Inqoilini hujuſmodi Inqoilinorum privilegio non gaudent, ſed Domino volente teneatur eam liberam, & expeditam relaxare, niſi ab ipſo Domino reconductam habeat, & ſi Notarius obligationem, & promiſſionem per Dominos Domorum faciendā contra formam præſentis Noſtri, & Cameræ Apoſtolicæ Decreti rogare præſumpſerit, ad pœnam ſupradictam teneatur, & ſtatim docto ſummarie per duos teſtes de contraventione Domini Dumorum, vel Notarii, tam contra eoſdem Dominos, quam contra Notarium cenſuræ, ſive mandatum executivum tam ad inſtantiam Fiſci, quam Inquilini, Subinquilini, & Accuſatoris parte citata per Rev. Præſidentem Viarum per Cam. Apoſt. deputatum, & pro tempore deputandum relaxetur.

Subinquilinus finita locatione ſui Authoris nō gaudet privilegio Inquilinorū niſi ab ipſo Domino domum habeat reconductam.

Probata contraventione, quomodo ſit procedendū.

§.4. Inhibentes omnibus, & ſingulis Almæ Urbis Judicibus tam Ecleſiaſticis, quam Sæcularibus, ne viſo præſenti Noſtro, & Cameræ Apoſtolicæ Decreto, ſub majoris excommunicationis, ſuſpenſionis a divinis reſpective, ac ſub aliis arbitrii Noſtri, & Succeſſorum Noſtrorum pœnis contra illius formam judicare, vel ſententiare audeant, ſive præſumant, nec quilibet ipſorum audeat, ſeu præſumat, ſed omnia in præſenti Decreto contenta toties, quoties opus fuerit futuris temporibus perpetoo, inviolabiliter obſervare, ac obſervari facere teneantur, & debeant, & quilibet ipſorum teneatur, & debeat, quocumque alio Decreto in contrarium forſan deſuper facto, cæteriſque in contrariis facien. non obſtantibus quibuſcumque ſi ſecus &c. irritum &c. ſublata &c., & ut præfati Domini Judices, Fiſcus, Nutarii, Inquilini, Subinquilini, Accuſatores, & alii Curiales de omnibus contentis præſenti Nuſtro, & Cameræ Apoſtolicæ Decreto pleuam notitiam habeant, Decretum hujuſmodi in libris Cameræ Apoſtolicæ regiſtrari, imprimi, in locis poblicis ſolitis, & conſuetis affigi, ac publice vendi, tranſumptoqoe ejuſdem impreſſo manu unius ex Notariis Cameræ Apoſtolicæ ſubſcripto tam io Jodicio, quam extra indubitatam fidem adhiberi volumus, & mandamus. Datum Romæ in Camera Apoſtolica anno a Nativitate Domini 1549. Indictione ſeptima, die vero 29. Aprilis Pontificatus SSmi in Chriſto Patris, & D.N.D. Pauli, Divina Providentia Papæ III. Guido Aſcanius Cardinalis Camerarius. Viſa Hier. Baren. Cameræ Apoſtolicæ Decanus. Viſa Julius Gonzaga Camer. Apoſtolicæ Clericus. Viſa A. Bononien. Cam. Apoſtol. Clericus. Viſa Hier. Torcellanus Cam. Apoſtol. Clericus. Viſa F. Soderinus Cam. Apoſt. Cleric., & Viar. Præſiden. Viſa A. Floren. Cameræ Apoſtol. Clericus. A. Peregrinus.

Demandatur obſervantia hujus Decreti ſub Cenſuris, quibuſcūque non obſtantibus.

mandat dictū Decretum regiſtrari, in libris Cameræ imprimi, in locis publicis affigi, ac traſumptis fidē adhiberi.

Editum 29. Aprilis 1549.

§.5. Cum vero ad SSmum D. N. magnis Inquilinorum querelis perlatum eſſet, Dominos Domorum, ſuppoſitis fictis oblationibus hoc anno penſiones ita augere cepiſſe, ot non modica inde eorum perturbatio, & præjudiciom ſequatur. Idcirco idem SS. Dominus vivæ vocis oraculo nobis injunxit, ut pro commiſſo Nobis Camerariatus Officio ſuper ea re mature provideremus. Nos itaque volentes Apoſtolicis, ut par eſt obedire mandatis, ſimulque conſiderantes, quod anni Sancti appropinquantis lætitia, atque devotio ab omnibus cum benedictione ſuſcipi, non in occaſionem lucri cum aliena calamitate fieri debeat, eodem vivæ vocis oraculo, & auctoritate Noſtri Camerariatus officii ſupradictum Decretum confirmantes, & innovantes, illudque inſuper ampliantes ſtatuimus, & ordinamus, quod in futurum reſpectu anni Sancti, ſive Jubilæi

Ampliatio hujus Decreti ad alios duos annos inter annum Jubilæi de mandato Gregor. XIII.

Digitized by Google

bi quandocumque is annus venerit per duos annos antea, & ipſo Anno Sancto, Inquilinis, penſio Domus, ſive Apothecæ per eos conductæ a Dominis ipſius, nec augeri, nec modus ſolvendi penſionem alterari poſſit, ſive veteres Inquilini in conducta Domo, vel apotheca manere velint, ſive novi conducant, ſub pœna in ſupradicto Decreto contenta, & ut præmiſſa omnia ad quorumcumque notitiam deducantur volumus, & eadem auctoritate decernimus præſens Noſtrum Decretum, & Statutum in libris ejuſdem Cameræ regiſtrari, & in locis ſolitis, & conſuetis ejuſdem Urbis affigi, & publicari, illiuſque tranſumpto impreſſo, & manu unius ex dictæ Cameræ Notariis ſubſcripto, tantam fidem in judicio, & extra adhiberi, qualis, & quanta eiſdem præſentibus originalibus literis adhiberetur, ſi in medium exhiberentur. Datum Romæ in Camera Apoſtolica die 29. Menſis Febr. 1573. Pontificatus Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregor. Divina Providentia Papæ XIII. Anno Primo. Aloyſius Cornelius Cardinalis Camerarius. Antonius Guid. Audit. Andreas Martini.

Hoc Decretũ confirmarunt Clem. VIII. Gregor. XV. & Innoc. X.

§.6. Quod quidem Decretum, & illius ampliatio poſtea per ſimil. memor. Clement. VIII., Gregorium XV., & Innocentium X. denuo confirmari, & ſervari mandatum fuit per publica Edicta diverſorum Cardinalium S. R. E. Camerariorum prædeceſſorum Noſtrorum in actis Brunoni, olim prædictæ Cameræ Notarii ſub diebus 22. Maii 1598., 9. Maii 1623., & 24. Jan. 1648. reſpective expedita.

Pontifex mãdat Card. Camerario dictũ Decretũ ejuſque ampliationem iterũ confirmari.

§.7. Et volens Sanctiſs. D. Noſter D. Clemens Divina Providentia Papa X. ſuorum Prædeceſſorum veſtigia inſequendo pro tranquillitate Curialium, ac dd. Inquilinorum, & Subinquilinorum, ut Decretum, & ejus ampliatio hujuſmodi omnino ſerventur, Nobis, ut Decretum, & ampliationem ipſas confirmaremus, & obſervari mandaremus, ſpecialiter injunxit.

§.8. Nos itaque mandata Apoſtolica, ut par eſt exequi volentes, & ut proximus futurus annus Sanctus, ſive Jubilæi in remiſſionem peccatorum, & Chriſtifidelium animarum ſalutem inſtitutus, ea, qua decet pietate, & devotione, atque lætitia, non autem in occaſionem lucri ſuſcipiatur, & nemini ex cauſa habitationum, & uſus Domorum, & Apothecarum ejuſdem Urbis litigandi materiam, vel aliquod aliud afferat incommodum, opportune providere, ac prædeceſſorum noſtrorum veſtigia in his inſequi volentes, de expreſſo ordine, & mandato ejuſdem Sanctiſs. D. N. Papæ vivæ vocis oraculo Nobis deſuper facto, & auctoritate Noſtri Camerariatus Officii, præinſertum Decretum Camerale, necnon illius confirmationis, innovationis, & ampliationis Literas, omniaque, & ſingula in eis contenta, & expreſſa quæcumque, tenore præſentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illiſque perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac prædictis Inquilinis, & Subinquilinis Decretum, & literas hujuſmodi, & omnia, & ſingula in eis contenta quæcumque a Domorum, & apothecarum Dominis, ac aliis, ad quos ſpectat perpetuo, plenariè, inviolabiliter, & ad unguem, etiam ſub pœnis in illis contentis obſervari, & adimpleri; Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & ſubdelegatos judicari, & definiri debere; de mandato, & auctoritate ſimilibus earumdem tenore præſentium decernimus, & mandamus. Irritum nihilominus decernentes, & inane quidquid ſecus fiet, contrariis non obſtantibus quibuſcumque.

Card. Camerarius in executionem d. Mandati omnia prædicta confirmat.

Obſervantiã demãdat quibuſcumq; non obſtantibus.

Tranſumptorum fides.

§.9. Volumus inſuper, pariterque decernimus, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis unius ex quatuor d. Cameræ Secretariis manu ſubſcriptis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ originalibus ipſis adhiberetur, ſi in medium exhiberentur. In quorum fidem &c.

Edit. 1. Jan. 1673. An. 3.

Datum Romæ in Camera Apoſtolica anno a Nativitate D. N. Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo tertio, Indictione 11., die vero 1. Menſis Januarii Pontificatus Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis, Divina Providentia Papæ X. Anno Tertio.

P. Card. de Alteriis Camerarius.

Franciſcus M. Anſaldus Auditor.

Matthæus de Angelis C.A. Secr., & Cancell.

Publicatio.

Die Menſe, Anno, Indictione, ac Pontificatu, quibus ſupra. Præſens confirmatio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiarum Illmi A. C. Emi Vicarii, ac Illmi Gubernatoris, & Capitolina, in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Joannem Græcum Apoſtol. Curſorem.

Gregorius Staggius Mag. Curſor.

CXXIV.

Indulgentia centum dierum pro Confratribus, & Conſororibus Archiconfraternitatis SSmi Corporis Chriſti in Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam de Urbe, & pro quibuſcumque Confraternitatibus ſub eodem titulo erectis, & erigendis toties, quoties Fideles defunctos ad ſepulturam comitati fuerint.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium ex motivo Charitatis & pietatis.

EX commiſſæ Nobis cœlitus diſpenſationis munere Chriſtifideles ad Chriſtianæ charitatis, atque pietatis opera ſpecialium gratiarum donis incitare cupientes, ac ſupplicationibus dilectorum filiorum Officialium, & Confratrum Archiconfraternitatis SSmi Corporis Chriſti in Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam de Urbe canonice erectæ nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis Confratribus, & Conſororibus, tam præfatæ Archiconfraternitatis, quam quarumvis Confraternitatum ſub eodem titulo, ſeu denominatione Sanctiſs. Corporis Chriſti ubicumque locorum canonice hactenus erectarum, & inſtitutarum, ac in futurum quandocumque ex vi Decreti Congregationis Indulgentiis præpoſitæ de mandato fel. rec. Pauli PP. V. prædeceſſoris Noſtri die 15. Februarii 1608. emanati itidem canonice erigendarum, & inſtituendarum, qui, & quæ cadavera Chriſtifidelium defunctorum, dum ad ſepulturam deferuntur devote comitati fuerint, quoties id egerint, toties centum dies de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentia 100. dierum Confratribus, & Conſororibus Sã. Corporis Chriſti comitantibus defunctos ad ſepulturam.

Tranſumptorum fides.

§. 1. Volumus autem, ut earumdem literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 14. Jan. 1673. An. 3.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Jan. 1673. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

I. G. Sluſius.

Regiſtr. in Secretar. in l. 3. Brevium diverſorum fol. 457.

CXXV.

Confirmantur Indulgentiæ a Paulo V. conceſſæ Archiconfraternitatibus ſub invocatione Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, irritantur nonnullæ, & adduntur aliæ, & quæ ſint.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis cœlitus diſpenſationis munere ſpiritualium gratiarum largitiones ad excitandam, fovendamque Chriſtifidelium pietatem a Romanis Pontificibus pia, prudentique liberalitate factas, ut firmius ſubſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio libenter roboramus, eaſque etiam pari Pontificiæ charitatis benignitate interdum ampliamus, & alia deſuper ordinamus, ſicut omnibus matura conſideratione perpenſis ad Chriſtiani Populi ædificationem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Paulus V. concedit die ingreſſus Indulgentiam plenariam Confratribus SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. rec. Paul. PP. V. prædeceſſor noſter, qui certas unicuiq; Archiconfraternitati, & Confraternitati Indulgentias, & gratias ſpirituales, quibus de cætero fruerentur, duxerat præſcribendas, omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes Confraternitatibus ſub invocatione SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum erectis, & erigendis, illarum Confratribus, & Conſoribus eatenus per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos conceſſas, revocans, & nullius roboris, & momenti fore declarans; omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui Confraternitates ſub invocatione ejuſdem SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum tam eatenus canonice inſtitutas, quam deinceps inſtituendas in poſterum ingrederentur, & habitum, ſive Scapularium Religionis benedictum de manu alicujus Superioris Ordinis ejuſdem Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, ſine alicujus voti emiſſione ſuſcepiſſent, die primo eorum ingreſſus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi SSmum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſiſſent, plenariam.

Item Confratribus, & Conſororibus deferentibus Scapularium in articulo mortis.

§. 2. Ac tam ipſis tunc, & pro tempore deſcribendis, quam jam deſcriptis in dd. Confraternitatibus, Confratribus, & Conſororibus in cujuslibet eorum mortis articulo, ſi pariter vere pœnitentes, & confeſſi, Sacraque Communione refecti, & Scapularium d. Ordinis deferentes, nomen JESU ore, ſi poſſent, ſin minus, corde devote invocarent, etiam plenariam; necnon eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui ſimiliter vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, die feſto SSmæ Trinitatis Eccleſias, vel Cappellas, ſeu Oratoria d. Ordinis, vel Confraternitatum hujuſmodi devote viſitaviſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione oraviſſent, plenariam ſimiliter; eiſdem etiam Confratribus, & Conſororibus, qui pro Captivorum Redemptione facienda ad partes Infidelium proficiſcuntur, ſi ante diſceſſum vere pœnitentes, & confeſſi idem Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſuſceperint plenariam pariter; necnon ipſiſmet Captivis redemptis, ſi idem poſt reditum intra menſem egiſſent, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit.

In feſto SS. Trinitatis Viſitantibus Eccleſias d. Ordinis.

Proficiſcentibus ad partes Infideliũ pro Redemptione Captivorum.

Ac ipſis Captivis redemptis.

§. 3. Inſuper iiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui dictum Scapularium, ſeu habitum benedictum cum ſigno Redemptionis noſtræ pro cordis affectu geſtarent, & ſemel in die ſexies Orationem Dominicam, cum verſiculo Gloria Patri &c. & totidem vicibus Salutationem Angelicam, cum eodem verſiculo pro pace Chriſtianorum Principum, Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, & hæreſum extirpatione recitarent, ſeptem annos, & totidem quadragenas; qui vero in Feſtis Nativitatis, & Reſurrectionis D. N. Jeſu Chriſti, ac Aſſumptionis B. M. Virginis, & Sanctæ Agnetis ſecundo, in quo die d. Ordo nutu divino fuit inſtitutus, Ordinis, vel Confraternitatum prædictarum Eccleſias, vel Cappellas, ſeu Oratoria viſitaſſent, & ibi, ut præfertur oraviſſent, ſeptem annos, & totidem quadragenas: necnon etiam ipſis Confratribus, & Conſororibus, qui uno cujuslibet menſis Dominico die a Superioribus d. Ordinis præſcribendo, in quo de Ordinarii licentia proceſſio fieret, quam appellant *Scapularii* eidem Proceſſioni vere pœnitentes, & confeſſi interfuiſſent, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentia ſeptem annorum, & totidem quadragenarum.

Geſtantibus Scapularium, & certas orationes recitantibus.

Viſitantibus dd. Eccleſias, vel Cappellas in feſtis Nativitatis, & Reſurrectionis Domini, Aſſumptionis B. Mariæ Virginis, & S. Agnetis 2.

Intereſſentibus Proceſſionibus Scapularii.

§. 4. Ipſis ſimiliter Confratribus, & Conſororibus pia opera exercentibus tam ſpiritualia, quam temporalia in peccatorum ſuorum remiſſionem pro redemptione Captivorum a Turcarum, & aliorum Infidelium ſervitute, ſeptem annos, & totidem quadragenas; Illis vero utriuſque ſexus Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui quotidie per annum recitaviſſent ter Orationem Dominicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam, & in fine ſemel verſiculum *Gloria Patri* &c., cum verſiculis, & Reſponſoriis, ac Oratione a prædictis Superioribus præſcribendis, & oraviſſent pro iis, qui Captivi apud Turcas detinentur, ne nomen Salvatoris noſtri abnegent, ſed fortes in fide Chriſti perſiſtant, & quanto citius a ſervitute liberentur, ſemel quotannis, & anni die, quo mallent, ſeptem annos; ac eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui dictos Redemptos proceſſionaliter recepiſſent, & ad Eccleſiam, vel Cappellam, ſeu Oratorium d. Ordinis, vel Confraternitatis aſſociaſſent, ſi confeſſi eſſent, vel ſaltem confitendi propoſitum haberent dicto tempore, ſeptem annos, & totidem quadragenas, ipſi quoque etiam utriuſque ſexus Confratribus, qui cum lumine, ſi poſſent, vel ſine eo SSmum Euchariſtiæ Sacramentum, quando ad Infirmos defertur comitati fuiſſent, & pro iiſdem Infir-

Pro redemptione Captivorum pie ſe exercentibus.

Nonnulla recitantibus pro conſtantia, & liberatione Captivorum.

Recipientibus, & aſſociantibus redemptos.

Indulgentia SS. Euchariſtiam, dũ defertur ad Infirmos, aſſociantibus.

Infirmis pias ad Deum preces effudiſſent quinque annos,& totidem quadragenas;necnon, qui Corpora Defunctorum tam Confratrum, & Cónſororum,quam aliorum ad Sepulturam Eccleſiaſticam ſociaviſſent, & pro eorum animabus oraviſſent, centum dies; quoties vero Miſſis, & aliis divinis Officiis in Eccleſia, vel Cappella, ſeu Oratorio dd. Confraternitatum pro tempore celebrandis, & recitandis, ſeu Congregationibus publicis, vel privatis earumdem Confraternitatum interfuiſſent, aut pauperes hoſpitio ſuſcepiſſent, vel quodcumque aliud pietatis, & charitatis opus exercuiſſent, toties pro quolibet præfatorum operum centum dies de injunctis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxavit.

Et Corpora Defunctorum ad Eccleſiaſticam Sepulturam.

Et intereſſentibus Miſſis, & aliis Divinis Officiis.

§.5. Præterea tunc, & pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali d. Ordinis, ſeu ejus Generali, etiam Procuratori in Romana Curia commoranti, ut hujuſmodi Confraternitates ſub invocatione SS. mæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum erigere, & inſtituere, illiſque omnes prædictas Indulgentias, ſervata tamen forma Conſtitutionis rec. me. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris pariter noſtri ſuper Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ communicare libere, & licite poſſet, & valeret, auctoritate Apoſtolica facultatem conceſſit, & impartitus eſt.

Miniſter, ſeu Procurator Generalis d. Ordin. poteſt erigere Confraternitates, eiſque omnes Indulgentias communicare

§.6. Ac poſtmodum idem Paulus prædeceſſor volens Confraternitates ſub ejuſdem Sanctiſſimæ Trinitatis, ac B. M. Virginis *De remedio* nuncupatæ invocationibus in Eccleſiis Domorum Regularium Fratrum d. Ordinis præfati per Univerſum Orbem (ut aſſerebatur) canonice inſtitutas, illarumque Confratres, & Conſorores, qui (ſicut d. Paulus prædeceſſor acceperat) in una Dominica cujuslibet menſis ſolemnem proceſſionem magna cum populi frequentia peragere ſolebant, ſpeciali dono decorare, omnibus, & ſingulis dd. Confraternitatum Confratribus, & Conſororibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui proceſſioni per eaſdem Confraternitates in una Dominica cujuslibet menſis in Eccleſiis prædictis fieri ſolitæ devote interfuiſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces elludiſſent, quoties id egiſſent plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit, & alias prout in binis Literis ipſius Pauli prædeceſſoris, unis die 6. Auguſti 1608., & alteris die 6. Novembris 1620. reſpective in ſimili forma Brevis deſuper expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, & quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

§.7. Cum autem ſicut dilecti filii Petrus Mercier Miniſter Generalis, & Dominicus Tafuri in Romana Curia Procurator Generalis d. Ordinis Fratrum SS. mæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, nobis nuper exponi fecerunt, ſuper Indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus, quæ Confraternitatibus præfatis auctoritate Apoſtolica conceſſæ, ſeu communicatæ eſſe aſſerebantur, variæ in diverſis Mundi partibus exortæ ſint controverſiæ, quæ & Chriſtifideles magnopere perturbarunt, & gravibus ſcandalis cauſam dederunt, ut vero hujuſmodi controverſiis, atque ſcandalis anſa præcidatur, omniſque dubietatis tollatur occaſio, iidem Petrus Miniſter Generalis,& Dominicus Procurator Generalis plurimum cupiant opportune in præmiſſis a nobis provideri.

Preces Miniſtri Generalis, & Procuratoris Generalis d.Ordinis datæ Pontifici.

§.8. Nos ipſorum Petri Miniſtri Generalis, ac Dominici Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum D. poſſumus favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes, quas memoratus Paulus Prædeceſſor Confraternitatibus, tam erectis, quam erigendis præfatis, earumque Confratribus, & Conſororibus, aliiſque perſonis ſupradictis per binas ſuas Literas præfatas, ſicut præmittitur, conceſſit, ipſaſque Literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illaſque eiſdem Confraternitatibus tam erectis, quam in futurum quandocumque erigendis, earumque Confratribus, & Conſororibus de novo concedimus.

Abſolutio Cenſurar.

Idem Pontifex omnes dd. Indulgentias a Paulo V. conceſſas cōfirmat.

§.9. Præterea eoſdem Confratres, & Conſorores ad pietatis, & Chriſtianæ charitatis erga Chriſtifideles, qui dura Turcarum, aliorumque Infidelium ſervitute opprimuntur, exercendæ opera uberiorum gratiarum ſpiritualium, quarum diſpenſationem nobis commiſit Deus, elargitione incitare cupientes, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis dd. Conſratermtatum canonice hactenus erectarum, & in futurum quandocumque erigendarum Confratribus, & Conſororibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis d. Ordinis, vel ſuarum reſpective Confraternitatum Eccleſias, vel Oratoria in Nativitatis, & Purificationis B. M. Virginis Immaculatæ, ac S. Michaelis Archangeli, S. Clementis Papæ, & Martyris, Inventionis S. Crucis, & Nativitatis Sancti Joannis Baptiſtæ feſtis diebus devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione, necnon Captivorum præfatorum liberatione, eorumque perpetua perſeverantia in Chriſtianæ Religionis Catholicæ fidei profeſſione,pias ad Deum preces effuderint, quo die præfatorum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in D. concedimus.

Inſuper plenariam concedit Viſitantibus Eccleſias d.Ordinis vel Capellas Confraternitatis in certis feſtis,& Orantibus prout in rubrica.

§.10. Illis vero, qui aliquam ejuſdem Ordinis Eccleſiam, aut ſuarum reſpective Confraternitatum Eccleſias, ſeu Oratoria hujuſmodi in diebus Stationum Eccleſiarum Almæ Urbis noſtræ, prout in Miſſali Romano exprimuntur pariter devote viſitaverint, & ibidem, ſicut jam dictum eſt oraverint, ut omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes conſequantur, quas conſequerettur, ſi eaſdem Eccleſias Urbis in diebus

Viſitantibus, ut ſicut in diebus Stationum in Miſſali Romano deſcriptis eaſdem Indulgentias concedit.

bus Stationum hujuſmodi perſonaliter, & devote viſitarent, d. auctoritate harum ſerie concedimus, & indulgemus.

Alias omnes Indulgentias hic non deſcriptas revocat.

§. 11. Cæterum alias omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, ſi quæ præter eas, quas, ut præfertur, confirmavimus, & de novo reſpective conceſſimus, Confraternitatibus præfatis quovis modo generaliter conceſſæ, & nondum revocatæ ſint, aut quomodolibet prætendantur, auctoritate, & tenore præfatis perpetuo revocamus, irritamus, & annullamus, nulliuſque roboris, & momenti eſſe, & fore decernimus, & declaramus.

Iterum Miniſtro Generali, & Procuratori Generali d. Ordinis erigendi hujuſmodi Confraternitates, eiſque communicandi omnes ſuprad. Indulgentias, & non alias.

§. 12. Ac etiam præfatis Petro, & Dominico modernis, quam pro tempore exiſtentibus Miniſtro Generali, & in Romana Curia Procuratori Generali Ordinis præfati, ut hujuſmodi Confraternitates ſub invocatione SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum erigere, & inſtituere, illiſque omnes, & ſingulas ſupradictas a nobis confirmatas, & de novo reſpective conceſſas, non autem ullas alias Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes, communicare libere, & licite poſſint, & valeant, & eorum quilibet poſſit, & valeat, ſervata tamen cæteroquin præfitæ Conſtitutionis Clementis prædeceſſoris forma, & diſpoſitione, facultatem d. auctoritate earumdem tenore præſentium concedimus, & impertimur.

In functione communicationis Indulgentiarũ nova formula orandi præſcribitur.

§. 13. Porro in functione quadam, quam *Communicationem Indulgentiarum* vocant, quæque a Fratribus Ordinis præfati certis anni diebus in eorum Eccleſiis fieri ſolet, abrogata veteri formula, quæ dudum a tunc exiſtente Romani Pontificis in Urbe præfata Vicario in ſpiritualibus Generali compoſita, & per quoddam Decretum Congregationis tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum in aliqua ſui parte correcta fuit poſt Antiphonas, verſiculos, Orationes ibidem expreſſas, de cætero ſervari volumus formulam infraſcriptam, videlicet - *Dominum Jeſum Chriſtum humiliter deprecamur, ut gratiæ ſuæ lumine illabatur cordibus veſtris, vobiſque benigne concedat, omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones conſequi, quas fel. recor. Paulus V., & ejus ſucceſſores Summi Pontifices Ordini noſtro, cum ſpecifica facultate eas Confraternitatibus noſtris communicandi conceſſerunt, juxta privilegiorum Apoſtolicorum tenorem, ac S. Sedis Apoſtolicæ Decretorum diſpoſitionem. Miſereatur veſtri Omnipotens Deus, dimittat vobis omnia peccata veſtra, liberet vos ab omni malo, conſervet, & confirmet in omni opere bono, & perducat vos ad vitam æternam; qui in Trinitate perfecta vivit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.*

Decretum irritans.

§. 14. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, & validas exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 15. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Ordinis, & Confraternitatum hujuſmodi, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 16. Volumus autem, ut ipſarum præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 11. Feb. 1673. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Februarii 1673. Pontificatus noſtri anno tertio.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. In lib. Brevium menſis Febr. part. utraq. fol. 628.

CXXVI.

Prohibitio ne quiſquam etiam Regularis, & individua mentione dignus, ſine licentia in ſcriptis Congregationis de Propaganda Fide, quam in operis initio imprimere teneatur, edat libros, & ſcripta per ſe, vel alium in quibus agatur de Miſſionibus, vel de rebus ad ipſas pertinentibus ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ Romano Pontifici reſervatæ, privationis Officii, ac vocis activæ, & paſſivæ, & operum ſuppreſſionis ipſo facto incurren.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memor.

Exordium a tollendis abuſibus.

CReditæ Nobis cœlitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut ſi quos in Eccleſia Dei abuſus pullulare, atque invaleſcere noſcamus, eos opportunæ ſanctionis ſarculo recidere, atque è medio tollere ſtudeamus.

S. Congreg. de Propaganda Fide vetuit poſſe typis evulgari libros in quibus aliquo pacto ageretur de Miſſionibus.

§. 1. Cum itaque (ſicut accepimus) licet alias Congregatio Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium juſtis de cauſis vetuiſſet, ne quis ſine ipſius licentia typis evulgaret libros, & ſcripta, in quibus aliquo pacto de Miſſionibus ageretur; nihilominus multi, vel ignari quid eadem Congregatio decreverit, vel temere Decretum ejus tranſgredientes, ſcripta edant, & libros ſæpe falſa, & inepta continentes, non ſine piorum, & doctorum hominum offenſione: Nos his, aliiſque gravibus cauſis adducti, de memoratorum Cardinalium conſilio auctoritate Apoſtolica tenore præſentium iterum prohibemus, ne quis cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis etiam Regularis cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam JESU,

Pontifex iterũ prohibet ne ullus Regularis libros edat de Miſſionibus, vel de rebus ad Miſſiones pertinentibus.

Digitized by Google

JESU, licet is eſſet, de quo ſpecifica, & individua mentio facienda foret, ſine licentia io ſcriptis Congregationis eorumdem Cardinalium, quam in operis initio imprimere teneatur, libros, & ſcripta, in quibus de Miſſionibus, vel de rebus ad Miſſiones pertinentibus agatur, per ſe, vel per alium edat ſub excommunicationis latæ ſententiæ, a qua nemo a quoquam præterquam a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolvi poſſit, ac privationis officii, & vocis activæ, & paſſivæ, necnon operum ſuppreſſionis pœnis ipſo facto incurrendis.

Statuuntur pœnæ adverſus contravenientes.

§.2. Hoc autem denunciari volumus omnibus, & ſingulis Superioribus Generalibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam JESU, qui ſub eiſdem pœnis, ut ipſi præſentes literas ſervent, & a ſubditis ſuis curent omnino ſervari; ac præcipimus, ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ, ut quolibet anno teneantur ſuperiores præfati eaſdem præſentes literas, ſive earum tenorem in capitulis legere, ſeu legi curare, ne aliquis ſub prætextu ignorantiæ ſe excuſare poſſit.

Mandat Regularibus, ut hoc decretum quolibet anno in Capitulis legant.

§.3. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium, vel habere prætendentium conſenſu, aliove quolibet etiam quantomvis magno, & ſubſtantiali, ac individuam expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci ullo modo poſſe: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis præfatis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus etiam Jeſu, illorumque Superioribus, & Perſonis, aliiſve quibuslibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ſeu alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, ac etiam pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret tenores hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac formam iu eis traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis derogat.

§.5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, vel ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Aprilis 1673. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Dat. 6. April. 1673. An. 3.

I. G. Sluſius.

Regiſtrat. in Secretar. Brevium in lib. Menſis Aprilis par. 1. fol. 59.

CXXVII.

Commiſſio Epiſcopo Majoricen. ſuper erectione Studii dictæ Civitatis in publicam Univerſitatem cũ Indulto lauream Doctoratus conferendi, necnon cum omnibus aliis honoribus, Privilegiis, & prærogativis, quibus Univerſitas Ilarden. ex diſpenſatione Apoſtolica potitur, & gaudet.

VEN. FRATRI EPISC. MAJORICAN.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Conſules, & Jurati iſtius Civitatis Majoricen., quod licet dicta Civitas ex præcipuis Regnorum Hiſpaniarum exiſtat, in eaque ſtudium generale, in quo Sacra Theologia, Sacri Canones, & Leges Civiles, Philoſophia, aliæque ſcientiæ, & artes liberales a Præceptoribus Regularibus, & Secularibus docentur, jamdiu inſtitutum, ampliſſimiſque privilegiis a Regibus Hiſpaniarum Catholicis pro tempore exiſtentibus decoratum reperiatur, nihilominus illi, qui literarum ſtudiis ibidem operam navant pro conſequendis Baccalaureatus, ac Licentiaturæ, & Doctoratus gradibus in regiones longinquas ſe conferre coguntur, cum Univerſitas vicinior inde ducentorum circiter milliarium intervallo diſtet, & quod gravius eſt, ſuſcipiendæ ſint navigationes periculoſæ, maximaque diſpendia ſubeunda: Unde ſtudium præfatum parum frequentatur, & Incolæ Regni Majoricæ ſtudiorum ſuorum præmiis deſtituti remanent.

Exordium ab expoſitione facti.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præfati Exponentes, ac dilecti pariter filii, Rectores, & Scholares dicti Studii ipſis Rectoribus, & Lectoribus Collegialibus ejuſdem ſtudii pro tempore exiſtentibus lauream Baccalaureatus, ac Licentiaturæ, & Doctoratus in Sacra Theologia, Sacris Canonibus, Legibus Civilibus, Medicina, & Philoſophia illis Scholaribus, qui ſtudiorum earumdem ſcientiarum curſum ibidem abſolverint, prævio rigoroſo examine

Preces Hiſpaniarum Reginæ, Conſulum &c.

Digitized by Google

mine conferendi facultatem a Nobis concedi ipſoſque Rectores, Lectores, & Scholares prærogativis, præeminentiis, Indultis, & favoribus, quibus Univerſitates ſtudiorum generalium gaudent decorari plurimum deſiderent: Nobis propterea etiam Chariſſimæ in Chriſto filiæ Noſtræ Mariannæ Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Viduę nomine humiliter ſupplicatum fuit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Abſolutio a Cenſuris.

§. 2. Nos igitur ejuſdem Mariannæ Reginæ votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, ac Exponentium Rectorum, & Scholarium præfatorum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut veris exiſtentibus narratis, præfatum Studium, quod in ipſa Civitate Majoricen. jam inſtitutum reperitur in publicam Univerſitatem cum Indulto lauream Doctoratus, ac Baccalaureatus, & Licentiaturæ gradum conferendi, necnon cum omnibus aliis honoribus, privilegiis, & prærogativis, quibus Univerſitas Illerden. ex diſpenſatione Apoſtolica potitur, & gaudet auctoritate Noſtra Apoſtolica pro tuo arbitrio, & prudentia erigas; Ita tamen ut certas determinatas conditiones tibi benevisas, Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, & Apoſtolicis Conſtitutionibus non adverſantes ſtatuere, ac præfinire debeas, ab iis, qui hujuſmodi laureæ gradum conſequi voluerint, religioſe, & fideliter obſervandas: Nos enim tibi facultates deſuper neceſſarias, & opportunas eadem auctoritate harum ſerie tribuimus, & impartimur, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium.

Committit Epiſcopo Majoricen. ut dictum Studium in publicam Univerſitatem erigat cum Indulto laureã Doctoratus &c. conferẽdi cum omnibus aliis Juribus, & privilegiis quibus gaudet Univerſitas Illerden.

Eidem committit præfinire certas conditiones fideliter obervãdas ab iis, qui hujuſmodi laureæ gradũ conſequi voluerint.

Præſervat auctoritatem S. Congregationis Epiſcop. & Regular.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. 17. Apr. 1673. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. April. 1673. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

I. G. Sluſius.

Reg. in Secret. Brev. in lib. Menſis Aprilis par. 1. fol. 416.

CXXVIII.

Decretum recitationis Officii S. Cajetani Thienæi Theatinorum Fundatoris ab omnibus utriuſque ſexus ad recitationem obligatis in die 7. Auguſti de Communi Confeſſoris non Pontificis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Paſtoralis dignitatis faſtigium, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio per ineffabilem Divinæ Clementiæ abundantiam evecti, Sanctorum in Cœlis cum Chriſto Jeſu Domino noſtro regnantium, illorum præſertim, qui in diebus peregrinationis ſuæ ſalubrium fuerunt auctores Inſtitutorum, quibus Eccleſia Dei cum ingenti animarum fructu multipliciter decoratur, cultum, & venerationem in terris promovere ſtudemus, ſicut ad Omnipotentis Dei, qui in Sanctis ſuis honoratur, gloriam, fideliumque ædificationem, ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

S. Cajetanus catalogo Sanctorum adſcriptus.

§. 1. Itaque eximia Sancti Cajetani Thienæi Congregationis Clericorum regularium Theatinorum nuncupatorum Fundatoris, quem nos Sanctorum Catalogo ſolemni Ritu adſcripſimus, in Eccleſia Dei merita, pio, peculiarique devotionis affectu recolentes, ſinceramque noſtram in eum pietatem aliquo honorum incremento magis teſtatam eſſe cupientes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium præcipimus, ut de eodem S. Cajetano quotannis die 7. Auguſti celebretur Feſtum cum officio de Communi Confeſſorum non Pontificum ſub Ritu Semiduplici de præcepto ab omnibus Chriſtifidelibus tam ſæcularibus, quam regularibus utriuſque ſexus, qui ad horas canonicas tenentur, & ſub eodem Ritu in Calendario Breviarii Romani apponatur.

Contrariorũ derogatio.

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ubique locorum in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 27. Mar. 1673. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 27. Martii 1673., Pontificatus noſtri anno Tertio.

CXXIX.

Approbatio, ſeu confirmatio Decreti Sac. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium contra erectionem Domus, ſeu Conventus Cappuccinorum in Civitate, & Inſula Majoricen. & perpetuum ſuperimpoſitum ſilentium.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab expoſitione facti.

NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci de obſervantia nuncupatorum in Inſula Majoricæ degentium Congregationi Venerabilium Fratrum

No-

Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod Fratres Minores Ordinis ejuſdem S. Franciſci Capuccini nuncupati jam inde ab anno 1649. promovere cœperant fundationem novi Conventus in Inſula, & Civitate Majoricen., ſed propter anguſtiam regionis, & nimiam quantitatem Conventuum, & Monaſteriorum aliorum Mendicantium, ac Monialium uſque ad numerum quadraginta trium in Inſula, quorum viginti ſeptem ſunt Mendicantium, & ex eis octo Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia, alia duo Monachorum, & reliqua Monialium, fuerant ſemper rejecti, & nihilominus cum de facto ibidem hoſpitium aperuiſſent:

Decretum S.C. Epiſcop. & Regul. ne Fr. Capuccini Hoſpitiū, vel aliam domū aperirent, aut retinerent in Civitate, & Inſula Majoricen.

§.1. Dicta Congregatio ad ſupplicationem eorumdem Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia die 28. Januarii 1650. injunxerat tunc exiſtenti Ordinario Majoricen., ut attenta contradictione dd. Mendicantium nihil innovaret, nec permitteret, ut Fratres Capuccini Hoſpitium, nec aliam Domum permanentem in dicta Civitate aperirent, nec retinerent.

Majoricenſi Epiſcopo mādat diſceſſum dd. Capuccinorum.

§.2. Verum dd. Fratribus Capuccinis obedire recuſantibus, opus fuerat, ut eadem Congregatio die 15. Junii ejuſdem anni 1650. præciſe committeret Epiſcopo, ut illos cogeret ad diſcedendum ab Inſula, ſed illis obſtinatiſſime obedire recuſantibus, prævio eorum confugio ad prætenſas exemptas Domos Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, iterum ipſa Congregatio mandaverat expreſſe eidem Epiſcopo, ut ordinationes circa eorumdem Fratrum Capuccinorum expulſionem hujuſmodi alias, prout in terminis dictæ Congregationis literis ſuper præmiſſis reſpective emanatis plenius dicetur contineri, & ſucceſſive nempe die 7. Septembris 1657. eadem Cardinalium Congregatio per ſuum Decretum injunxerat Ordinario Majoricen., ut non permitteret, contradicentibus aliis Mendicantibus, abſque Sedis Apoſtolicæ expreſſa facultate, in ea Civitate per Fratres Capuccinos Conventum erigi, ſeu per ejuſdem Loci Cives, Miniſtros, ſeu quoſcumque alios ſuper præmiſſis quidquam quomodolibet attentari, ſed ſervari circa ea quicquid in ipſis Congregationis literis ad eundem Ordinarium alias datis continebatur, mandaret, & præciperet, in contrarium non obſtantibus quibuſcumque: dictumque Decretum etiam per quaſdam fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædeceſſoris noſtri literas in ſimili forma die 28. Januarii 1658. expeditas, confirmatum fuerat.

Eadem Sacra Congr. injunxit Epiſcopo ne permitteret Capuccinis Conventum erigere, contradicentibus aliis Mendicantibus.

Hoc Decretū fuit ab Alex. VII. confirmatum.

§.3. His tamen non obſtantibus dicti Fratres Capuccini die 5. Septembris 1671., nulla facta mentione prædictum Decretum Congregationis prædictæ, ſubreptitie a Nobis per quaſdam Noſtras pariter in forma Brevis literas obtinuerant facultatem, & licentiam erigendi d. novum Conventum in dicta Civitate Majoricen. de conſenſu Ordinarii, cum clauſula tamen, ſervatis alias ex præſcripto Conſtitutionum Apoſtolicarum ſervandis, prout in eiſdem literis uberius cōtinetur, illarumque vigore die 2. Auguſti proxime præteriti, non citatis, nec auditis memoratis Fratribus Minoribus de Obſervantia nuncupatis in dicta Inſula, octo Conventus, ex quibus duo ſunt antiquiſſimi in ipſa Civitate, habentibus, extorſerant conſenſum a Venerabili Fratre Epiſcopo Majoricen., & ſucceſſive clam, & de nocte in certis Domibus Hoſpitium aperuerunt cum Oratorio, & Cappella publica, etiam cum Campana celebrantes quotidie Miſſas in ea, prout ex proceſſu publico in dicta Congregatione exhibito, conſtare dicebatur, unde die 27. Januarii proximi præteriti, propoſita cauſa ſuper ſubreptione dd. Noſtrarum Literarum, & revocatione attentatorum earum vigore commiſſorum, Congregatio prædicta, utraque Parte informante, reſcripſerat, ſeu decreverat, eaſdem literas Noſtras tanquam ſubreptitias non eſſe exequendas, & quidquid vigore illarum geſtum erat, tanquam attentatum eſſe revocandum, ac ſervandas eſſe Ordinationes, & Decreta alias data, & facta, & in eadem Expoſitione ſubjuncto, quod cum eiſdem Fratribus Capuccinis contra hujuſmodi Decretum nova audientia conceſſa fuiſſet, prædicti Exponentes ex iiſdem rationibus ſupra relatis, & aliis deductis in ſcripturis antea exhibitis cupiebant confirmari d. Decretum, cum impoſitione etiam perpetui ſilentii, & præcepto, ſeu ſpecifica Commiſſione eidem Ordinario Majoricen., ut per cenſuras, aliaque remedia neceſſaria omnino compelleret dd. Fratres Capuccinos diſcedere a prædicta Inſula Majoricen., juxta ſupra relatas Ordinationes.

Fr. Capuccini ſubreptitie obtinent a Pō tifice facultatem erigendi d. novum Cōventum de conſenſu Ordinarii.

Noctis tempore aperiunt Hoſpitium cū Oratorio, & Cappella publica.

D. Congr. 27. Januar. 1673. quid decreverit circa dd. literas.

Conceſſa Capuccinis nova audientia die 21. Apr. ejuſdem anni ſtetit in Decretis, perpetuum ſilentium impoſuit, & facultatem dedit Ordinario eos compellendi ad diſcedendum a d. Inſula.

§.4. Emanavit ab eadem Congregatione novum Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet — *Sacra Congregatio EE. S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, Partibus informantibus, re iterum mature, ac diligenter diſcuſſa, referente Eminentiſſimo Sanctacrucio, cenſuit perſiſtendum eſſe in Decreto, alias die 27. Januarii 1653. edito, quo prædictis Fratribus Capuccinis impoſitum fuit ſuper prædicta controverſia fundatione perpetuum ſilentium necnon injungendum eſſe, prout præſenti Decreto injungit Ordinario Majoricen., ut omnia geſta in executionem ſupradictarum Literarum Apoſtolicarum, tanquam ſubreptitiarum, utpote attentata revocare omnino faciat, ad quem effectum prædicto Ordinario facultatem neceſſariam, & opportunam eadem Congregatio impertita eſt, Contrariis quibuſcumque non obſtantibus. Romæ 21. Aprilis 1673.— F. M. Cardinalis Brancatius. Loco Sigilli ✝ N. Caſanata Secret.*

Tenor hujus Decreti.

§.5. Cum autem, ſicut pro parte prædictorum Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent: Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, ac eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Preces Fr. Minor. de Obſerv. d. Inſulæ.

Abſolutio a Cenſuris.

Confirmatio Apoſt. d. Decreti.

§.6. De-

Decretum irritans.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis, nenon quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. 6. Maji 1673. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Maji 1673. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium in lib. Menſis Maji.

CXXX.

Præceptum in Carmelitas Diſcalceatos Congregationis Hiſpaniæ, ne audeant Conventum ædificare in Oppido de Bilbao Calaguritanæ Diœceſis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a narrativa facti.

NUper pro parte dilectorum filiorum Magiſtratus, & Populi, ac Capituli, & Beneficiatorum, necnon Fratrum Conventuum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, & Eremitarum S. Auguſtini Oppidi de Bilbao Calaguritanæ Diœceſis Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod dilecti pariter filii Fratres Carmelitæ Diſcalceati Congregationis Hiſpaniæ, occaſione legati cujuſdam Domus, horti, & furni in dicto Oppido exiſtentium ſibi a quond. Maria Diaz de Aguirre anno 1628., ad effectum erigendi ibidem novum Conventum eorum Religionis, facti, tentaverant diverſis vicibus, nempe annis 1619., & 1629. ac 1665. habere deſuper neceſſarium conſenſum Civium, & Incolarum, ac Eccleſiarum Parochialium dicti loci, eiſque ſemper fuerat denegatus ex eo, quod in eodem Loco, ejuſque Suburbiis reſpective duæ aderant Parochiales Eccleſiæ cum 24. Beneficiatis participantibus, & totidem expectantibus, quinque Conventus Regularium, & Mendicantium, quorum duo erant Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia, Septem Monaſteria Monialium, & ſexdecim Confraternitates Laicales, & Hoſpitalia pauperum, & horum ratione prætenſa fundatio hujuſmodi expreſſe prohibita fuerat, & quia dicti Fratres Carmelitæ aperuerant de facto Oratorium, in quo Miſſam celebrabant, mandatum fuerat illud claudi, prout clauſum fuerat.

§.1. Sed his non obſtantibus iidem Carmelitæ nulla facta mentione præmiſſorum, imo ex falſa narratione, quod a Civibus, & Incolis dicti Loci de Bilbao deſideraretur dicta nova fundatio, & quod redditus ex dicto legato, ſeu hæreditate Mariæ de Aguirre provenientes, & Civium pietas ad alendos 12. Fratres ſufficere poſſent, extorſerant a felicis recordationis Clemente Papa IX. prædeceſſore noſtro ſpecialem Commiſſionem directam Ordinario Calaguritano, ut conſtito ſibi de veritate expoſitorum, petitam licentiam fundandi concedere, prout in literis ipſius Clementis prædeceſſoris in ſimilis forma Brevis die 24. Septembris 1668. expeditis continetur, & ſucceſſive narrato, quod in moltis Locis Regnorum Hiſpaniæ novas Domos, & Monaſteria d. Religionis fundari deſideraretur, obtinuerant ab eodem Clemente prædeceſſore ſibi confirmari antiqua Privilegia Apoſtolica a rec. me. Paulo V., & Greg. XV. Romanis Pontificibus prædec. pariter noſtris conceſſa fundandi ubique Locorum de ſola licentia Ordinarii, nulla facta revocationis ampliſſimæ omnium Privilegiorum hujuſmodi a piæ me. Urbano VIII., etiam prædeceſſore noſtro, mentione, prout in aliis ipſius Clementis prædeceſſoris pariter in forma Brevis die 8. Octobris ejuſdem anni 1668. emanatis, etiam continetur, harumque literarum vigore extorſerant ſub die 2. Novembris 1669. a tunc exiſtente Vicario Generali Epiſcopi Calaguritan. licentiam fundandi, ſed recuſante Populo, & Clero Sæculari, & Regulari eos recipere, fuerat de mandato, & cum aſſiſtentia tunc exiſtentis Gubernatoris Cantabriæ, & Officialium ejuſdem Loci de Bilbao menſe Januario 1670. convocatum generale Conſilium ipſius loci, ad effectum videndi, an, & quanta pars Populi ipſos Carmelitas deſideraret, ac poſſet eos ſuis eleemoſynis ſuſtentare, & pariter compertum fuerat, omnes dictam novam fundationem recuſare ex eiſdem cauſis ſupra narratis.

Clemens IX. commiſit Ordinario Calaguritano die 24. Sep. 1668. ut licentiam fundandi Conventum in Oppido de Bilbao concederet Fr. Diſcalceatis Carmelitis Hiſpaniæ.

Eiſdem confirmavit antiqua privilegia Pauli V., & Gregor. XV. fundandi novas Domos per Hiſpaniam de ſola licentia Ordinarii.

Vigore dd. literarum dd. Fratr. 2. Nov. 1669. extorſerunt a Vicario Generali Calaguritano licentiam fundandi.

Totum Conſilium d. Oppidi de Bilbao hanc fundationem recuſat.

§.2. Unde devoluta cauſa ad prædictam Congregationem Cardinalium, fuerat ab eadem ſcriptum Venerabili Fratri moderno Epiſcopo Calaguritan. pro Informatione, qui licet retuliſſet ſibi conſtare per inſtructiones ſecretas habitas a viris ab omni ſuſpicione alienis, dictique Oppidi rerum optime peritis, dictam fundationem nulli in temporalibus damnoſam, & omnibus in ſpiritualibus fore proficuam, ideoque majorem Populi partem illam deſiderare, tamen cum relatio hujuſmodi appareret erronea, & minus vera ex ſupra relatis Conſiliis publicis, & contradictionibus ſemper factis a Populo, Eccleſiis Parochialibus, & Conventibus S. Franciſci, & S. Auguſtini, cauſa hujuſmodi in prædicta Cardinalium Congregatione die 25. Novembris proxime præteriti propoſita, eadem Congregatio, partibus utriſque informantibus, re mature, ac diligenter diſcuſſa; declaraverat non eſſe locum prætenſæ fundationi Conventus Carmelitarum Diſcalceatorum in ſupradicto Oppido de Bilbao Calaguritan. Diœceſis, non obſtante eorum aſſertis Privilegiis, ac Indultis Apoſtolicis, quæ in

Epiſc. Calaguritanus informat S. Cõgr. Epiſcop. & Regul. favore dd. Carmelit.

S. Congr. die 25. Novemb. 1672. decrevit non eſſe locum præd. fundationi.

caſu

caſu de quo agebatur, cenſuerat eis minime ſuffragari, ac proinde prædictos Fratres Carmelitas non eſſe amplius ſuper hujuſmodi fundatione audiendos: Et in eadem expoſitione ſubjuncto quod cum non obſtante Decreto Congregationis hujuſmodi nova audientia dd. Fratribus Carmelitis ex ſpeciali Reſcripto noſtro conceſſa fuiſſet, prædicti Exponentes cupiebant ex eiſdem rationibus ſupra relatis, & antea deductis confirmari dict. Decretum, ac ad obviandum novis ſcandalis, & litibus declarari, quod non liceret eiſdem Fratribus Carmelitis retinere in dicto Loco de Bilbao Hoſpitium, nec aliam permanentem habitationem cum nova impoſitione perpetui ſilentii.

Pōtifex Carmelitis concedit novam audientiam.

§.2. Emanavit ab eadem Congregatione Decretum tenoris ſequentis, qui ſequitur, videlicet *Sacra Congregatio EE., & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, Partibus hinc inde informantibus, negotio diligenter, & accurate examinato, referente Eminentiſſimo Nino, cenſuit perſiſtendum eſſe in Decreto alias, ut ſupra, die 29. Novembris 1672. edito, ac propterea non eſſe locum prænarratæ fundationi. Romæ 21. Aprilis 1673. F. M. Cardinalis Brancatius. Loco ✝ Sigilli — N. Caſanata Secretarius.*

D.S.C. die 21. Apr. 1673. reſolvit ſtandū eſſe priori Decreto.

§.3. Cum autem, ſicut iidem Exponentes Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent; Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, ac eorum ſingulares perſonas a quibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Preces dd. Populi, & Cleri datæ Pontifici.

Abſolutio a Cenſuris.

Pontifex dict. Decretum S. Cong. auctoritate Apoſt. confirmat.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 6. Maji 1673. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Edit. 6. Maji 1673. An. 3.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Menſis Maji.

CXXXI.

Confirmatio, & approbatio Indulgentiarum Ordini Carmelitarum, & Confraternitatibus S. Scapularis hactenus conceſſarum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Commiſſa nobis divinitus diſpenſationis ratio exigit, ut ſpiritualium gratiarum conceſſiones, quæ ex pia, prudentique hujus S. Sedis liberalitate ad piorum operum incrementum, & animarum ſalutem proceſſerunt, quo firmius ſubſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio conſtabiliamus, illaſque etiam Apoſtolicæ benignitatis charitate ampliemus, & alia deſuper ſtatuamus, ſicuti ſpirituali Chriſtifidelium ædificationi cognoſcimus in Domino profuturum.

Exordium.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Matthæus Orlandi Prior Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quod cum a diverſis Romanibus Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, ac etiam a nobis nonnullæ indulgentiæ, ac peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes tam Chriſtifidelibus Eccleſias d. Ordinis viſitantibus, & alia præſcripta pia opera peragentibus, quam Confratribus, & Conſororibus Confraternitatum S. Scapularis ejuſdem B. M. Virginis de Monte Carmelo quas ubivis locorum extra hanc Almam Urbem erigendi, & inſtituendi, illiſque certas Indulgentias, & gratias ſpirituales, ſervata forma Conſtitutionis fel. rec. Clem. PP. VIII. prædeceſſoris noſtri ſuper Confraternitatum aggregationibus, & inſtitutionibus editæ, communicandi facultas Procuratori Generali d. Ordinis, vel illo abſente ejus Vicario Generali a rec. me. Paulo PP. V. prædeceſſore pariter noſtro attributa fuit, conceſſæ fuerint, ut omnis, quæ circa illas oriri poſſet dubietas recideretur, ex Literis Apoſtolicis deſuper emanatis fideliter excerptum fuit illarum Summarium a dilecto filio noſtro Joanne tit. S. Bernardi in Thermis S.R.E. Card. Bona nuncupato reviſum, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Motivum.

Cardin. Bona excerpſit Summarium ex literis Apoſtol. omnium hujuſmodi Indulgentiarum

Summarium Indulgentiarum a diverſis Summis Pontificibus conceſſarum Chriſtifidelibus viſitantibus Eccleſias Ordinis B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo.

Fel. rec. Sixtus IV. in Bulla — *Dum attenta* data Kalen. Aprilis 1477. ad inſtantiam Fratris Chriſtophori Martiſnoni Prioris Generalis Ordinis Fratrum B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo, omnes Indulgentias, & peccatorum remiſſiones a diverſis Romanis Pontificibus conceſſas viſitantibus Eccleſias d. Ordinis, & in dicta

Sixt. IV. confirmavit omnes Indulgentias à Prædeceſſoribus viſitantibus Eccleſias d. Ordinis datas.

S. Pius V. revocat Indulgentias, pro quarum aſſequutione requirebantur manus adjutrices.

Greg. XIII. eas in priſtinum reſtituit dempta clauſula porrigēdi manus adjutrices.

cta Bulla recenſitas confirmavit, approbavit, & innovavit: verum quia plures illarum clargitæ, & a d. Sixto IV. confirmatæ erant ſub onere porrigendi manus adjutrices Fratribus, Monialibus, Eccleſiis, vel Domibus præfati Ordinis, & Beatus Pius V. per ſuam Conſtitutionem -- *Et ſi Dominici Gregis* -- Datam 6. Idus Februarii 1567. revocaverat omnes Indulgentias, pro quibus conſequendis manus adjutrices porrigendæ erant, fel. rec. Gregorius XIII. in Literis Apoſtolicis -- *Ut laudes* -- datis 18. Septembris 1577. dd. Indulgentias in priſtinum, & eum, in quo erant ante d. revocationem, ſtatum reſtituit, & revalidavit, dempta clauſula porrigendi manus adjutrices, & elargiendi eleemoſynas; ita tamen, quod hi Chriſtifideles, qui illas conſequi voluerint, Eccleſias viſitando, ſint contriti, & confeſſi, ac loco eleemoſynæ prædictæ ſepties orationem Dominicam, itidemque ſalutationem Angelicam recitent, vel habitum d. Ordinis geſtent, vel Veſperas pro Defunctis recitent, aut ante SSmum D. Noſtri Jeſu Chriſti Corpus, terram oſculentur, ac pro hæreſum extirpatione, Sanctæque Matris Eccleſiæ tranquillitate, Chriſtianorumque Principum pace, & unione, pias ad Deum preces effundant, & alias juxta prædeceſſorum ſuorum Literarum ſeriem orent, aliaque peragant.

Leo IV. quas Indulgentias concedit viſitantibus Eccleſias d. Ord.

§. 2. Summarium autem Indulgentiarum conceſſarum eſt hujuſmodi in dd. Literis.

Primo: Leo PP. IV. omnibus Chriſtifidelibus, qui Eccleſias B. Mariæ de Monte Carmelo hujuſmodi in Feſtis Nativitatis D., Paſchæ, Pentecoſtes, Apoſtolorum Petri, & Pauli, Aſſumptionis, Nativitatis, Annunciationis, Purificationis Dei Genitricis Mariæ, S. Michaelis Archangeli, Omnium Sanctorum, in duobus Feſtis S. Crucis, Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ, SS. Martyrum Fabiani, & Sebaſtiani, & in die Paraſceves, & per Octavas præfatarum Feſtivitatum, & vocabulis omnium Eccleſiarum d. Ordinis devote viſitaverint, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

Hadrianus II. Stephanus V. Sergius III. Joannes XI. Sergius IV., & Innoc. IV. viſitantibus Eccleſias dicti Ord. in ſupradictis feſtis, & earū octavis relaxant tertiam partē peccatorum. Eandē gratiā faciunt Clemens III. Alexan. II. Gregor. V. & VII. ut ſupra.

Secundo, & Adrianus II., Stephanus V., Sergius III., Joannes XI., Sergius IV., & Innocentius IV. omnibus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, contritis, & confeſſis, qui præfatas Eccleſias pie viſitaverint in præfatis Feſtivitatibus, & earum octavis, tertiam partem omnium peccatorum in D. relaxarunt.

Tertio, item Clemens III., Alexander II., Gregorius V., & VII. in præfatis feſtis, & in quolibet eorumdem ſimilem gratiam largiti ſunt.

Clemens IV. viſitantibus d. Eccleſias in quatuor feſtivitatibus B. V. 30. annos, & totidem quadragenas cōcedit.

Quarto, item Clemens IV. iiſdem Chriſtifidelibus, qui præfatas Eccleſias quater in anno viſitaverint, videlicet in quatuor Feſtivitatibus ejuſdem Dei Genitricis Mariæ, triginta annos, & totidem quadragenas pie conceſſit.

Lucius III. privilegium conceſſit prout in rubrica.

Quinto, item in Privilegio generali Lucii III. remittuntur ab eodem peccata levia, offenſæ Parentum, negligentiæ votorum factorum, dum tamen fractor ad vota rediret, & male acquiſita, ſi neſcitur, cui reſtitui debeant, præfatis locis, ſeu illorum Domibus aſſignentur.

Quas Indulgentias conceſſerit Innocen. IV., & Greg. VIII. viſitantibus Eccleſias dicti Ordinis.

Sexto, demum Innocentius IV., & Gregorius VIII. conceſſerunt qualibet die cuilibet dicenti *Pater Noſter*, *& Ave Maria* in dd. Eccleſiis ſemel pro vivis, & defunctis, quadraginta dies Indulgentiarum.

Quas Honorius III., & Nicolaus IV.

Septimo, rurſus Honorius III., & Nicolaus IV. vere pœnitentibus, omnium ſuorum peccatorum veniam polliciti ſunt.

Item Honorius IV.

Octavo, inſuper Honorius IV. omnibus vere pœnitentibus, & confeſſis d. Ordinis Eccleſias viſitantibus, quadraginta annos, & totidem quadragenas de injunctis eis pœnitentiis, videlicet in Feſto vocabulorum ipſarum Eccleſiarum, & in die S. Paraſceves, necnon in die S. Crucis, ac in Feſtivitatibus Nativitatis, Annunciationis, Purificationis, & Aſſumptionis Dei Genitricis Mariæ miſericorditer in Dño relaxavit, & conceſſit.

Benedict. XI.

Nono, ulterius Benedictus XI. omnibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui ter in hebdomada, videlicet, Quadrageſimali tempore, ſecunda, quarta, & 6. Feriis, atque etiam in Feſtis vocabulorum Eccleſiarum dicti Ordinis, necnon in diebus Sabbatinis ob B. Dei Genitricis reverentiam, & in diebus Dominicis eaſdem Eccleſias pie viſitaverint, quadraginta annos, & totidem quadragenas, & omnium peccatorum ſeptimæ partis remiſſionem in D. relaxavit, omneſque Indulgentias, & peccatorum remiſſiones à ſuis prædeceſſoribus Romanis Pontificibus d. Ordini conceſſas in diebus, & Feſtis prædictis duplicando.

Joann. XXII. eas omnes cōfirmat, & 40. annos, ac totid. quadragen. concedit viſitantibus dd. Eccleſias in 4. feſtivitatibus B. V. prout in rubrica.

Decimo, item Joannes XXII. omnes Indulgentias, & peccatorum remiſſiones a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus ſuis d. Ordini conceſſas confirmavit, ac quadraginta annos, & totidem quadragenas de injunctis pœnitentiis univerſis Chriſtifidelibus, d. Ordinis Eccleſias in qualibet ſolemnitate quatuor feſtivitatum B. Dei Genitricis Mariæ, videlicet, Nativitatis, Annunciationis, Purificationis, & Aſſumptionis viſitantibus contritis, & confeſſis in D. pie conceſſit. Idemque Joannes XXII. pro Animabus, quæ in Purgatorio exiſtunt, & habitum hujus Religionis geſtarunt, vel eorum Confraternitatem ingreſſi fuerint, vel Confratrum numero adſcripti in honorem ejuſdem B. Mariæ Matris Dei die Sabbati poſt earum tranſitum interceſſionibus ejuſdem continuis ipſius ſuffragiis, & meritis, ac ſpeciali protectione adjuvandis, Privilegium publicavit, corroboravit, & confirmavit.

Inſuper Privilegium publicat, & corroborat de adjuvandis a B. V. in purgatorio die Sabbati qui habitum geſtaverint, & Confraternitatem Scapularis ingreſſi ſint.

Indulgentiæ conceſſæ ab Urbano VI.

Decimoprimo, item Urbanus VI. perpetuo conceſſit iis, qui Ordinem Carmelitarum, & Fratres ejuſdem Ordinis, Ordinem, ſeu Fratres Glorioſiſſimæ Dei Genitricis, ſemperque Virginis Mariæ de Monte Carmelo vocaverint, nominaverint, & appellaverint, ſi in gratia extiterint tres annos, & totidem quadragenas Indulgentiarum.

Item a Nicolao V.

Decimoſecundo, Nicolaus V. omnes Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac omnia Privilegia d. Ordini conceſſa a ſupradictis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus ſuis in præfatis diebus, & Feſtis Motu proprio ampliando confirmavit, atque annos ſeptem, & totidem quadragenas in Domino relaxavit.

Item a Sixto IV.

Decimotertio, Sixtus IV. omnes Indulgentias Ordini prædicto, illius Domibus, Eccleſiis, & Perſonis utriuſque ſexus in genere, vel in ſpecie quomodolibet conceſſas, in ſuo robore, in ſuaque firmitate confirmavit, approbavit, & de novo conceſſit, & in Conceptionis, Nativitatis, Præſentationis, Annunciationis, Viſitationis, Purificationis, & Aſſumptionis B. Dei Genitricis Mariæ Feſtivitatibus, & per ſeptem dies ſequentes, & in diebus vocabulorum Eccleſiarum viſitantibus Eccleſias, triginta annos, & totidem qua-

quadragenas de injunctis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxavit.

Clemen. VII. habitũ B. V. geſtantibus, vel Confraternitatẽ ingredientibus, & alia ſervãtibus indulgẽtias, & gratias uſq; tunc cõceſſas, & participationem conceſſit omnium bonorũ totius Ordin. & Eccleſiæ Univerſalis.

Decimoquarto, denique Clemens VII. poſt Joannem XXII., & Alexandrum V. eorum Literas approbando, Habitum Glorioſiſſimæ, & Beatiſſimæ Virginis Mariæ Matris Dei geſtantibus, ſeu Confraternitatem ingredientibus, & alia ſervantibus, ut in eiſdem Literis continetur, Indulgentias, peccatorum remiſſiones, & gratias ſingulis utriuſque ſexus conceſſas perpetuæ firmitatis robur addidit, & innovavit, ipſiſque, & aliis participationem omnium bonorum Spiritualium, totius Ordinis Carmelitarum, & univerſalis Eccleſiæ conceſſit.

Indulgentiæ conceſſæ viſitantibus Eccleſias d. Ord. Frat. Monial. Excalceat. extenſæ ad alias Eccleſias ejuſdem Ord.

Aliæ Indulgentiæ conceſſæ viſitantibus Eccleſias Fratrum, & Monialium Diſcalceatorum, extenſæ ad viſitantes quaslibet Eccleſias Ordinis a Sanctiſſimo D. Noſtro Clemente X. per Breve dat. 30. Octobris 1669.

Sixtus V. intereſſentibus Miſſæ in qualibet feria V., Prædicationi, aut Lectioni Verbi Dei 100. dies, orãtibus 50., & confeſſis, qui in dd. Eccleſiis communicaverint totid. annos, & totid. quadrag. relaxat.

Sixtus V. per Literas datas 11. Julii 1587. conceſſit Chriſtifidelibus, qui in illorum Eccleſiis Feriis quintis Miſſæ, centum, qui vero prædicationi, aut lectioni verbi Dei interfuerint alios centum, necnon qui ad orandum acceſſerint interim, quinquaginta dies: qui denique confeſſi eo die ibi communicaverint, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis, ſeu alias debitis pœnitentiis, miſericorditer in D. relaxavit.

Gregor. XV. Indulgentiam plen. conceſſit viſitantibus dd. Eccleſias in feſto S. Tereſiæ.

Gregorius XV. per Literas datas 19. Septembris 1622. Indulgentiam Plenariam iis, qui confeſſi, & Sancta Communione refecti viſitaverint illorum Eccleſias in Feſto S. Tereſiæ, & oraverint pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione.

Urban. VIII. itidem viſitantibus dd. Eccleſias in feſto S. Joſephi, & Orationi 40. horarũ in dd. Eccleſiis intereſſentibus.

Urbanus VIII. per Literas datas 10. Maji 1624. ſimilem Indulgentiam Plenariam illis, qui orationi quadraginta horarum de licentia Ordinariorum in Eccleſiis dd. Fratrum tantum ſemel in anno inſtituendæ per aliquod ſpatium devote interfuerint, & ut præfertur oraverint. Denique SSmus D. N. Clemens X. per Literas datas die 11. Auguſti 1670., & 16. Maji 1672. Plenariam Indulgentiam in Feſtis Bmæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo, SS. Andreæ Corſini Epiſcopi, Angeli Martyris, Alberti Confeſſoris, & S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis iis, qui aliquam ex Eccleſiis d. Ordinis viſitaverint, & oraverint, ut ſupra.

Aliæ Indulgentiæ conceſſæ omnibus Chriſtifidelibus a præfato Sixto V. in ſupradictis Literis.

Sixtus V. ſalutantibus tũ laude Jeſu, & reſpondentibus *Amen &c* 50. dies concedit.

Illis, qui hoc modo ſalutaverint alios, nempe ſuo vulgari, ſeu latino ſermone -- *Laudetur Jeſus Chriſtus* -- & his, qui ſic reſponderint -- *In ſæcula*, vel *Amen*, vel *ſemper* -- utriſque tam ſalutantibus, quam reſpondentibus 50. dies, ubicumque id factum fuerit.

Nominãtibus reverẽter nomen Jeſu vel Mariæ 50. dies.

In articulo mortis ſi habuerint conſuetudinẽ ſic ſalutandi vel nominãdi nomen Jeſu Indulgentiam plenariam.

Qui nomen Jeſu ore nominaverint reverenter, vel nomen Mariæ, 50. dies, qui vero in articulo mortis ore, vel corde, ſi ore non potuerint, idem nomen, dummodo ante habuerint conſuetudinem ſic ſalutandi, vel nominandi idem Nomen Jeſu, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam.

Litanias SS. Nominis Jeſu recitantibus 300. dies, B. V. 200.

Qui Litanias ejuſdem SSmi nominis approbatas recitaverint, tercentos, qui Litanias ejuſdem Bmæ Virginis Mariæ ducentos. Necnon Prædicatoribus verbi Dei, qui inter prædicandum ad hunc modum ſalutandi, invocandi, vel recitandi, ſeu nominandi Nomen Jeſu, & Mariæ, Auditores monuerint, & quicumque hanc ſalutationis formam uſui eſſe curaverint, eaſdem Indulgentias conceſſit.

Eaſdẽ Indulgentias lucrãtur Prædicatores, qui ita faciendũ auditores monuerint.

§.3. *Summarium Indulgentiarum a fel. mem. Paulo V. per Literas in forma Brevis datas 30. Octobris 1606., 31. Auguſti 1609., & 19. Julii 1614. conceſſarum Confraternitati Sacri Scapularis, ſeu B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo.*

Paulus V. ingredientibus Confraternitatem S. Scapularis verè pœnitentibus & confeſſis, ac S. Euchariſtia refectis concedit Indulgentiam plenariam.

Primo, conceſſit omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui Confraternitatem Sacri Scapularis ubivis locorum tam hactenus canonice inſtitutam, quam deinceps inſtituendam de cætero ingredientur, & Habitum acceperint, die primo eorum ingreſſus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, SSmum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, Indulgentiam plenariam.

Item deſcriptis, & deſcribendis in d. Confraternitate pro feſto principali Cõmemorationis ejuſd. B. V. Item in articulo mortis nomen Jeſu, ore, vel corde invocantibus. Item intereſſentibus Proceſſioni in una Dominica cujuslibet menſis per d. Cõfraternitatem faciendæ.

Secundo, deſcriptis, & deſcribendis in dicta Confraternitate vere pœnitentibus, & confeſſis, qui in Feſto principali Commemorationis ejuſdem B. Virginis Mariæ die 16. menſis Julii, aut juxta ritum nonnullorum locorum, die Dominica immediate ſequenti celebrari ſolito Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam.

Tertio, qui in articulo mortis, pœnitentes, & confeſſi, ac Sanctiſſima Communione refecti Nomen Jeſu ore, ſi potuerint, ſin autem corde, devote invocaverint, plenariam.

Quarto, qui pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti Proceſſioni in una Dominica cujuslibet menſis per d. Confraternitatem de Ordinarii loci licentia faciendæ, devote interfuerint, & ibi, ut præfertur, oraverint, plenariam.

Abſtinentibus ab eſu carnũ iis diebus a Confraternitate præſcriptis 300. dies. Qualibet die recitantibus ſepties Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam in honorem ſeptẽ gaudiorũ B. V. 40. dies.

Quinto, qui ab eſu carnium iis diebus, quibus Confratres d. Confraternitatis ex illius inſtituto, veſci non ſolent, abſtinebunt, tercentum dies.

Sexto, qui qualibet die ſepties Orationem Dominicam, & toties ſalutationem Angelicam ad honorem ſeptem gaudiorum ejuſdem Virginis Mariæ recitaverint, 40. dies.

Sumentibus cum habitu d. Confraternitatis S. Euchariſtiam 5. annos, & totid. quadrag.

Septimo, qui cum Habitu ejuſdem Confraternitatis, pœnitentes, & confeſſi ſemel in menſe SSmum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, & ut præfertur oraverint, quinque annos, & totidem quadragenas:

In qualibet feſto B. V. ſumentibus S. Euchariſtiam in Eccleſia, vel Capella d. Cõfraternitatis, & ibi oraverint &c. 3. annos, & totid. quadrag.

Octavo, qui pœnitentes, & confeſſi in qualibet ex Feſtivitatibus ejuſdem B. Virginis Mariæ, SSmum Euchariſtiæ Sacramentum in Eccleſia, vel Cappella d. Confraternitatis devote ſumpſerint, & ut ſupradictum eſt, oraverint, tres annos, & totidem quadragenas.

Cum lumine aſſociantibus S. Viaticum 5. annos & totid. quadrag.

Nono, qui cum lumine SSmum Euchariſtiæ Sacramentum, quando ad Infirmos defertur, comitati fuerint, & pro iiſdem Infirmis, pias ad Deum preces effuderint, quinque annos, & totidem quadragenas.

Aſſociantibus corpora quorumcum que Defunctorum 100. dies.

Decimo, qui corpora Defunctorum quorumcumque ad ſepulturam aſſociaverint, & pro eorum Animabus ad Deum oraverint, centum dies.

Digitized by Google

Item recitantibus Officiũ B.V.

Undecimo, qui Officium B. Mariæ Virginis devote recitaverint, centum dies.

Exercentibus varia opera pietatis, & charitatis, prout in rubrica toties, quoties 100. dies.

Duodecimo, qui Miſſis, & aliis Divinis Officiis in Eccleſia, ſeu Cappella, aut Oratorio Confraternitatis pro tempore celebrandis, & recitandis, ſive Congregationibus publicis, vel privatis ejuſdem Confraternitatis ubique faciendis interfuerint, aut pauperes hoſpitio ſuſceperint, aut eis in eorum neceſſitatibus, vel in periculo peccandi exiſtentibus auxiliati fuerint, aut eleemoſynas temporales, vel ſpirituales eis dederint, vel pacem cum inimicis propriis, vel alienis compoſuerint, ſeu componi fecerint, aut devium aliquem ad viam ſalutis reduxerint, & ignoranter Dei præcepta, & ea, quæ ad ſalutem ſunt, docuerint, aut quandocumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum piorum operum, centum dies de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta conceſſit, & relaxavit.

Facultas Prioris Generalis, vel eo abſente Vicarii Generalis erigendi d. Confraternitatẽ ubique locorum extra Urbem eiq; communicandi ſupradictas Indulgentias.

Decimotertio, inſuper conceſſit Priori Generali Ordinis, vel illo abſente, ejus Vicario Generali, ut hujuſmodi Confraternitatem Beatiſſimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo ubivis locorum extra Urbem erigere, & inſtituere, illiſque ſupradictas Indulgentias, & Gratias in ſpiritualibus, ſervata forma præſcripta in Conſtitutione fel. rec. Clementis VIII. ſuper Confraternitatum aggregationibus, & inſtitutionibus editæ communicare poſſit.

Hic Pontifex omnes dd. indulgẽtias per Paulũ V. conceſſas indulget poſſe applicari animabus purgatorii per modũ ſuff. agii.

Decimoquarto, denique SSmus D. N. Clemens X. per Literas ſuas in forma Brevis datas die 2. Januarii 1672. indulſit, ut omnes ſupradictæ Indulgentiæ, peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes per fel. mem. Paulum V. conceſſæ Animabus Chriſtifidelium per modum ſuffragii applicari poſſint. *Hoc Summarium fideliter excerptum eſt ex Bullis, & Brevibus citatis*. Joannes Cardinalis Bona.

Atteſtatio Card. Bona.

§.4. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat præfatus Matthæus Prior Generalis Summarium hujuſmodi Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, nonnullaque dubia præmiſſorum occaſione emergentia diſſolvi plurimum deſideret, nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut opportune in præmiſſis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Prioris Generalis Ordinis Carmelitarum.

§.5. Nos igitur ipſius Matthæi Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſummarium præinſertum, omniaque, & ſingula in eo contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Abſolutio a Cenſuris.

Supradictum Summarium, & omnia in eo contenta auctoritate Apoſt. confirmat.

§.6. Præterea, ut Confratres, & Conſorores dd. Confraternitatum Sacri Scapularis tam haſtenus erectarum, quam in futurum erigendarum, qui Proceſſionem in una Dominica cujuſlibet menſis ab illis fieri ſolitæ, commode intereſſe non potuerint, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti Cappellas ſuarum reſpective Confraternitatum devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, eamdem plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem, quam Paulus V. prædeceſſor illis, qui proceſſioni hujuſmodi interſunt conceſſit, pariformiter conſequantur, & ſimiliter Infirmi, Captivi, & Peregrinantes, qui Cappellas hujuſmodi dicta Dominica viſitare nequiverint, ſi Officium parvum B. M. Virginis, aut quinquagies Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam recitaverint, & ſaltem contriti fuerint cum propoſito confitendi, & Sacram Communionem recipiendi quam primum poterint quod adimplere omnino teneantur; Fratres quoque, & Moniales Ordinis præfati commorantes in Conventibus, inquibus non eſt erecta Confraternitas Sacri Scapularis, vel non fit Proceſſio hujuſmodi, ſi Litanias omnium Sanctorum in Choro, vel privatim, ſi legitime impediti non potuerint intereſſe Choro, devote recitaverint, cæteraque in literis præfati Pauli prædeceſſoris præſcripta adimpleverint, præfatam plenariam Indulgentiam, & peccatorum remiſſionem etiam conſequantur, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus.

Intereſſe non valẽtibus Proceſſioni dictæ Confraternitatis eamdem plen. Indulgentiam concedit ſi illius Cappellã viſitaverint.

Item Infirmi, Captivi, & Peregrinantes, qui dictã Cappellã viſitare nequeunt ſi oraverint prout in rubrica.

Fratres, & Moniales Ordinis eamdem plen. Indulgẽtiam lucrantur ſi oraverint prout in rubrica.

§.7. Porro Feſtum principale Confraternitatum Sacri Scapularis hujuſmodi, juxta Indultum ab eodem Paulo prædeceſſore conceſſum, die 16. menſis Julii, vel Dominica immediate ſequenti quotannis celebrari ſolitum, ob majorem devotionem, vel commoditatem Chriſtifidelium, aut quando eadem die occurret alia ſolemnitas, in aliam Dominicam ejuſdem menſis transferri permittimus.

Facultas transferendi feſtũ principale d. Confraternitatis.

§.8. Soli autem Superiores Generales dicti Ordinis poſſint extra Urbem præfatam in ſingulis Eccleſiis ejuſdem Ordinis, & in quibuſcumque aliis, accedente conſenſu Ordinariorum Confraternitates præfatas, ſervata cæteroqui præfatarum Pauli prædeceſſoris literarum forma, & diſpoſitione, inſtituere, & nullus alius ſub pœna nullitatis. Inſuper ad augendam fidelium Religionem, & Animarum ſalutem, cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris, pia charitate intenti, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis dicti Ordinis in Conceptionis, Nativitatis, Præſentationis, Annunciationis, Viſitationis, Purificationis, & Aſſumptionis ejuſdem B. Mariæ Virginis Immaculatæ Feſtis diebus devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

Soli Superiores generales privative quoad alios in quibuſq; Eccleſiis inſtituere d. Confraternitatem prout in rubrica.

Omnibus viſitantibus Eccleſias d. Ord. in feſtis B. V. concedit Indulgentiam plenariam.

§.9. Illis autem, qui ad Antiphonam -- *Salve Regina* -- quæ quotidie poſt Completorium in ejuſdem Eccleſiis ſolemniter decantatur, convenient, & ut præfertur orabunt, centum dies de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus. Poſtremo illis, qui aliquam ex Eccleſiis ejuſdem Ord. in diebus Stationum Eccleſiarum Urbis præfatæ, prout in Miſſali Romano exprimuntur, devote pari-

Convenientibus ad antiphonam Salve Regina, quæ in d. Eccleſiis decantatur Indulgentia 100. dies.

Viſitantes Eccleſias d.Ord. in diebus Stationũ omnes Indulgentias lucrantur, ac ſi Eccleſias, ubi Stationes illæ ſunt viſitaſſent.

pariter viſitaverint, & ibidem prout præmittitur oraverint, ut eas omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes conſequantur, quas conſequerentur, ſi eiſdem Urbis Eccleſiis in diebus Stationum hujoſmodi perſonaliter, & devote viſitarent, dicta auctoritate harum ſerie concedimus ſimiliter, & indulgemus.

Decretum irritans.

§.10. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque io præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & defioiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.11. Non obſtantibus oostra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non concedendis Indulgeotiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.12. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 8. Maji 1673. An. 3.

Datom Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Maji 1673. Pootificatus oostri anno Tertio.

I.G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Menſis Maji part.2. fol.193.

CXXXII.

Extenſio, & declaratio Brevis circa Confraternitates ſub Invocatione Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum erectas, & erigendas, & alia nuper emanata, ad Confraternitates a Miniſtro Generali, & Procuratore Generali Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum dict. Ordinis erectas, & erigen. cum omnibus clauſulis, conceſſionibus, & Decretis expreſſis in d. Brevi.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei mem.

Pontifex confirmavit certas Indulgentias, quas Paulus V. conceſſit Confraternitatibus SS. Trinitatis Redẽptionis Captivorum.

ALias Nos ſupplicationibus dilectorum filiorum Petri Mercier Miniſtri Generalis, & Dominici Tafuri in Romana Curia Procuratoris Generalis Ordin. Fratrum SS. Trinitatis Redemptiouis Captivorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati certas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes Confraternitatibus ſub invocatione ejuſdem SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum erectis, & erigendis dudum a fel.rec. Paulo PP. V. prædeceſſore Noſtro conceſſas, ac deſuper emanatas ipſius Pauli prædeceſſoris literas auctoritate Apoſtolica coofirmavimus, & approbavimus, necnon earumdem Confraternitatum, tam erectarum, quam erigendarum Confratribus, & Conſororibus certa tuoc præſcripta pietatis opera peragentibus, nonnullas alias Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes dicta auctoritate conceſſimus.

Alias præter ſic confirmatas revocaſſe.

§.1. Alias verò Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, ſi quæ præter ſic confirmatas, & de novo conceſſas Confraternitatibus præfatis quovis modo generaliter conceſſæ, & non dum revocatæ eſſent, aut quomodolibet prętenderunt, eidem auctoritate perpetuo revocavimus, & annullavimus. Præterea præfatis Petro, & Dominico, ac pro tempore exiſtentibus Miniſtro Generali, & Procuratori Generali d. Ordinis, ejuſmodi Confraternitates ubi vis locorum erigendi, & inſtituendi, illiſque præfatas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, ſervata tamen cęteroqui Conſtitut. rec.me. Clementis PP.VIII., prædeceſſoris pariter Noſtri ſuper Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ forma communicandi facultatem impertiti ſumus. Ac novam formulam in functione quadam, quam communicationem Indulgentiarum vocant, quæque certis anni diebus Fratribus d. Ordinis in eorum Eccleſiis fieri ſolet, de cetero ſervandam præſcripſimus, & alias prout uberius continetur in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis, tenoris qui ſequitur, videlicet.

Refert Miniſtro Generali, & Procuratori Generali Ord. SS. Trinitatis Redẽptionis Captivorum facultatem dandi erigendi dd. Confraternitates, eiſque præfatas Indulgentias communicandi.

Refert præſcripſiſſe novam formulã in communicatione dictarum Indulgentiarum ſervandam.

Tenor literarum Pontificis.

§.2. Clemens PP. X. Ad perpetuam rei memoriam. Ex injunctæ Nobis cœlitus diſpenſationis munere, ſpiritualium gratiarum largitiooes, ad excitandam, fovendamque Chriſtifidelium pietatem a Romanis Pontificibus pia, prudentique liberalitate factas, ut firmius ſubſiſtant, Apoſtolici muniminis Noſtri præſidio libenter roboramus, eaſque etiam pari Pontificiæ charitatis benignitate interdum ampliamus, & alia deſuper ordinamus, ſicut omnibus matura conſideratione perpenſis, ad Chriſtiani populi ædificationem ſalubriter expedire in Domino arbitramur. Dudum ſiquidem fel.rec. Paulus PP. V. prædeceſſor Noſter, qui certas unicuique Archiconfraternitati, & Confraternitati Indulgentias, & gratias ſpirituales, quibus de cætero fruerentur, duxerat præſcribendas omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœoitentiarum relaxatiooes Confraternitatibus ſub invocatione SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum erectis, & erigendis, illarumque Confratribus, & Conſororibus eatenus per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos conceſſas, revocans, & nullius roboris, & momenti fore declarans omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus qui Confraternitates ſub invocatione ejuſdem SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum ubi vis locorum tam eatenus canonice inſtitutas, quam deinceps inſtituendas imposterum ingrederentur, & habitum, ſive ſcapularium Religionis benedictum de manu alicujus Superioris ejuſdem Ord. SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, ſine alicujus voti emiſſione ſuſcepiſſent, die primo eorum ingreſſus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi SS. Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſiſſent plenariam; Ac tam ipſis tuuc, & pro tempore deſcribendis, quam jam deſcriptis d. Confraternitatibus, & Confratribus, & Conſororibus in cujuslibet eorum mortis

Digitized by Google

tis articulo, ſi pariter vere pœnitentes, & confeſſi, Sacraque Communione refecti, & Scapularium d. Ordinis deferentes, nomen JESU ore ſi poſſent, ſin minus, corde devote invocarent, etiam plenariam.

§.3. Necnon eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui ſimiliter vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti die Feſto SS.Trinitatis, Eccleſias, vel Cappellas, ſeu Oratoria d. Ordinis, vel Confraternitatum hujuſmodi devote viſitaſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione oraviſſent, plenariam ſimiliter: Eiſdem etiam Confratribus, & Conſororibus, qui pro Captivorum redemptione facienda ad partes Infidelium proficiſcuntur, ſi ante diſceſſum vere pœnitentes, & confeſſi idem SS.Euchariſtiæ Sacramentum ſuſcepiſſent, plenariam pariter; Necnon ipſiſmet Captivis Redemptis, ſi idem poſt reditum intra Menſem egiſſent, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit.

§.4. Inſuper eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui dictum habitum, ſive Scapularium benedictum cum ſigno Redemptionis noſtræ pio cordis affectu geſtarent, & ſemel in die ſexies Orationem Dominicam cum verſiculo Gloria Patri &c., & totidem vicibus ſalutationem Angelicam cum eodem verſiculo pro pace Chriſtianorum Principum, Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, & hæreſum extirpatione recitarent ſeptem annos, & totidem quadragenas: Qui vero in Feſtis Nativitatis, & Reſurrectionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, ac Aſſumptionis B. Mariæ Virginis, & S.Agnetis ſecundo, in quo die dictus Ordo nutu divino fuit inſtitutus, Ordinis, vel Confraternitatum prædictarum Eccleſias, vel Cappellas, ſeu Oratoria viſitaſſent, & ibi ut præfertur oraviſſent ſeptem annos, & totidem quadragenas; Necnon etiam ipſis Confratribus, & Conſororibus, qui una cujuslibet Menſis Dominica die à Superioribus dicti Ordinis præſcribenda, in qua de Ordinarii licentia proceſſio fieret, quam appellant Scapularii eidem proceſſioni vere pœnitentes, & confeſſi interfuiſſent, ſeptem annos, & totidem quadragenas.

§.5. Ipſis ſimiliter Confratribus, & Conſororibus pia opera exercentibus tam ſpiritualia, quam temporalia in peccatorum ſuorum remiſſionem, pro Redemptione Captivorum a Turcarum, & aliorum infidelium ſervitute, ſeptem annos, & totidem quadragenas: Illis verò utriuſque ſexus Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui quotidie per annum recitaviſſent ter Orationem Dominicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam, & in fine ſemel verſiculum Gloria Patri &c. cum verſiculis, & reſponſoriis, ac oratione a prædictis Superioribus præſcribendis, & oraviſſent pro iis, qui Captivi apud Turcas detinentur, ne nomen Salvatoris Noſtri abnegent, ſed fortes in fide Chriſti perſiſtant, & quanto citius a ſervitute liberentur ſemel quotannis, & anni die quo mallent ſeptem annos. Ac eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui dictos Redemptos proceſſionaliter recepiſſent, & ad Eccleſiam, vel Cappellam, ſeu Oratorium dicti Ordinis, vel Confraternitatis aſſociaviſſent, ſi confeſſi eſſent, vel ſaltem confitendi propoſitum habcrent dicto tempore ſeptem annos; & totidem quadragenas; Ipſis quoque etiam utriuſque ſexus Confratribus, qui cum lumine, ſi poſſent, vel ſine eo SS.Euchariſtiæ Sacramentum, quando ad Infirmos defertur, comitati fuiſſent, & pro iiſdem infirmis pias ad Deum preces effudiſſent, quinque annos, & totidem quadragenas: Nec non qui corpora defunctorum tam Confratrum & Conſororum, quam aliorum ad ſepulturam Eccleſiaſticam aſſociaviſſent, & pro eorum animabus oraviſſent centum dies.

§.6. Quoties verò miſſis, & aliis Divinis Officiis in Eccleſia, vel Cappella, ſeu Oratorio dictarum Confraternitatum celebrandis, & recitandis, ſeu Congregationibus publicis, vel privatis earumdem Confraternitatum interfuiſſent, aut pauperes hoſpitio ſuſcepiſſent, vel quodcumque aliud pietatis, & charitatis opus exercuiſſent, toties pro quolibet prædictorum operum, centum dies de injunctis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxavit.

§.7. Præterea tunc, & pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali d. Ordinis, ſeu Generali ejus etiam Procuratori in Romana Curia commoranti, ut hujuſmodi Confraternitates ſub invocatione SS.Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum erigere, & inſtituere, illiſque omnes ſupradictas Indulgentias, ſervata tamen forma Conſtitutionis rec.me. Clem.PP.VIII. prædeceſſoris pariter Noſtri ſuper Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ, communicare libere, & licite poſſet, & valeret auctoritate Apoſtol. facultatem conceſſit, & impertitus eſt.

§.8. Ac poſtmodum idem Paulus prædeceſſor volens Confraternitates ſub ejuſdem Sanctiſſimæ Trinitatis, ac Beatæ Mariæ Virginis de Remedio nuncupatæ invocationibus in Eccleſiis Domorum Regularium Fratrum Ordinis præfati per Univerſum Orbem (ut aſſerebatur) canonice inſtitutas, illarumque Confratres, & Conſorores qui (ſicut dictus Paulus prædeceſſor acceperat) in una Dominica cujuslibet Menſis ſolemnem proceſſionem magna cum Populi frequentia peragere ſolebant, ſpeciali dono decorare, omnibus, & ſingulis dictarum Confraternitatum Confratribus, & Conſororibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui proceſſioni per eaſdem Confraternitates in una Dominica cujuslibet Menſis in Eccleſiis prædictis fieri ſolitæ devote interfuiſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent quoties id egiſſent, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit, & alias prout in binis literis ipſius Pauli prædeceſſoris, unis die 6.Auguſti 1608., & alteris die 6.Novembris 1620. reſpective in ſimili forma Brevis deſuper expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, & quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

§.9. Cum autem ſicut dilectus filius Petrus Mercier Miniſter Generalis, & Dominicus Taſuri in Romana Curia Procurator Generalis, dicti Ordinis Fratrum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecerunt, ſuper Indul-

Digitized by Google

Indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus, quæ Confraternitatibus præfatis auctoritate Apoſtolica conceſſæ, ſeu communicatæ eſſe aſſerebantur, variæ in diverſis mundi partibus exortæ ſint controverſiæ, quæ, & Chriſtifideles magnopere perturbarunt, & gravibus ſcandalis cauſam dederunt: ut verò ejuſmodi controverſiis, atque ſcandalis anſa præcidatur, omniſque dubietatis tollatur occaſio, iidem Petrus Miniſter Generalis, & Dominicus Procurator Generalis plurimum cupiant opportune in præmiſſis a Nobis provideri.

§.10. Nos ipſorum Petri Miniſtri Generalis, ac Dominici Procurat. Gener. Votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, quas memoratus Paulus prædeceſſor Confraternitatibus tam erectis, quam erigendis præfatis, earumque Confratribus, & Conſororibus, aliiſque perſonis ſupradictis per binas ſuas literas præfatas ſicut præmittitur conceſſit, ipſiuſque literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illaſque eiſdem Confraternitatibus, tam erectis, quam in futurum quandocumque erigendis, earumque Confratribus, & Conſororibus de novo concedimus.

§.11. Præterea eoſdem Confratres, & Conſorores ad pietatis, & Chriſtianæ charitatis erga Chriſtifideles, qui dura Turcarum, aliorumque Infidelium ſervitute opprimuntur, exercenda opera, uberiorum gratiarum ſpiritualium, quarum diſpenſationem Nobis commiſit Deus elargitione incitare cupientes, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis dictarum Confraternitatum Canonice hactenus erectarum, & in futurum quandocumque erigendarum Confratribus, & Conſororibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis dicti Ordinis, vel ſuarum reſpective Confraternitatum Eccleſias, vel Oratoria in Nativitatis, & Purificationis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, ac S.Michaelis Arcangeli, Sancti Clementis Papæ, & Martyris, Inventionis Sanctæ Crucis, & Nativitatis S.Joannis Baptiſtæ feſtis diebus devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, extirpatione hæreſum, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, necnon Captivorum præfatorum liberatione, eorumque perpetua perſeverantia in Chriſtianæ Religionis, Catholicæque fidei profeſſione pias ad Deum preces effuderint, quo die præfatorum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

§.12. Illis vero, qui aliquam ejuſdem Ordinis Eccleſiam, aut ſuarum reſpective Confraternitatum Eccleſias, ſeu Oratoria hujuſmodi in diebus Stationum Eccleſiarum Almæ Urbis Noſtræ, prout in Miſſali Romano exprimuntur, pariter devote viſitaverint, & ibidem ſicut jam dictum eſt oraverint, ut omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes conſequantur, quas conſequerentur, ſi eaſdem Eccleſias Urbis in diebus Stationum hujuſmodi perſonaliter, & devote viſitarent dicta auctoritate harum ſerie concedimus, & indulgemus.

§.13. Cæterum alias omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, ſi quæ præter eas, quas ut præfertur confirmavimus, & de novo reſpective conceſſimus, Confraternitatibus præfatis quovis modo generaliter conceſſæ, & nondum revocatæ ſint, aut quomodolibet prætendantur, auctoritate, & tenore præfatis perpetuo revocamus, irritamus, & annullamus, nulliuſque roboris, & momenti eſſe, & fore decernimus, & declaramus. Ac tam præfatis Petro, & Dominico modernis, quam pro tempore exiſtentibus Miniſtro Generali, & in Romana Curia Procuratori Generali Ordinis præfati, ut hujuſmodi Confraternitates ſub Invocatione SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum erigere, & inſtituere, illiſque omnes, & ſingulas ſupradictas a Nobis confirmatas, & de novo reſpective conceſſas, non autem ullas alias Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes communicare libere, & licite poſſint, & valeant, & eorum quilibet poſſit, & valeat, ſervata tamen cæteroqui præfatæ Conſtitutionis Clementis prædeceſſoris forma, & diſpoſitione, facultatem dicta auctoritate earumdem tenore præſentium concedimus, & impertimur.

§.14. Porro in functione quadam, quam communicationem Indulgentiarum vocant, quæque a Fratribus Ordinis præfati certis anni diebus in eorum Eccleſiis fieri ſolet, abrogata veteri formula, quæ dudum a tunc exiſtente Romani Pontificis in Urbe præfato Vicario in ſpiritualibus generali compoſita, & per quoddam Decretum Congregationis tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum in aliqua ſui parte correcta fuit poſt Antiphonas, Verſiculos, & Orationes ibidem expreſſas, de cætero ſervari volumus formulam infraſcriptam videlicet — *Dominum Noſtrum Jeſum Chriſtum humiliter deprecamur, ut gratiæ ſuæ lumine illabatur cordibus veſtris, vobiſque benigne concedat omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones conſequi, quas fel. rec. Paulus V., & ejus Succeſſores Sum. Pontifices Ordini Noſtro cum ſpecifica facultate eas Confraternitatibus Noſtris communicandi conceſſerunt juxta Privilegiorum Apoſtolicorum tenorem, ac Sanctæ Sed. Apoſtolicæ Decretorum diſpoſitionem. Miſereatur veſtri Omnipotens Deus dimittat vobis omnia peccata veſtra, liberet vos ab omni malo conſervet, & confirmet in omni opere bono, & perducat vos ad vitam æternam. Qui in Trinitate perfecta vivit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.*

§.15. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, &

per

per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.16. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Ordinis, & Confraternitatum hujuſmodi, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & Conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.17. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Februarii MDCLXXIII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Preces Miniſtri Generalis, & Procuratoris Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fr. Diſcalceator. Ord. SS. Trinitatis Redëptionis Captivorum.

§.18. Cum autem ſicut dilecti pariter Filii Antonius a Conceptione Miniſter Generalis, & Philippus a Jeſu in eadem Romana Curia Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum d. Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecerunt Congregatio præfata, ejuſque Superiores, & Fratres quicumque a Juriſdictione, & Superioritate Miniſtri Generalis, aliorumve quorumvis Superiorum Ordinis præfati Apoſtolica auctoritate perpetuo exempti reperiantur, ac ipſius Congregationis Miniſter Generalis, & in Romana Curia Procurator Generalis ejuſmodi Confraternitates ſub Invocatione SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum erigendi, illiſque certas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes communicandi parem habeant ex Indulto Sedis Apoſtolicæ facultatem, & functio prædicta, quam communicationem Indulgentiarum vocant a Fratribus d. Congregationis Hiſpaniæ in eorum Eccleſiis pariformiter fieri ſoleat: Ipſi vero Antonius Miniſter Generalis, & Philippus Procurat. Gen. difficultates, & dubietates ſuper Indulgentiis, & gratiis ſpiritualibus, quæ Confraternitatibus hujuſmodi ab eadem Sede conceſſæ ſunt, ſeu prætenduntur exortas pariter recidi plurimum deſiderent.

§.19. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſorum Antonii Miniſtri Generalis, & Philippi Procuratoris Generalis deſiderio hac in re quantum Nobis ex alto conceditur favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, quas per literas præinſertas confirmavimus, ac de novo conceſſimus reſpective omnibus, & ſingulis Confraternitatibus, ſub Invocatione ejuſdem SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum per Miniſtros Generales, & in Romana Curia Procuratores Generalis dict. Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ hactenus, cæteroqui Canonice erectis, & in futurum quandocumque erigendis, illarumque Confratribus, & Cononoribus, ſervata tamen præinſertarum literarum forma, & diſpoſitione auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, ac perpetuo conceſſas eſſe, & fore decernimus, & declaramus.

Abſolutio à Cenſuris.

Omnes Indulgẽtias, quas Pontifex confirmavit, ac de novo conceſſit dd. Cõfraternitatib. pariter cõcedit aliis huiuſmodi Confraternitatibus erectis, & erigendis per Miniſtrum Generalem, & Procuratorẽ Generalem Congregationis Hiſpaniæ Fr. Diſcalceator. ac cõceſſas eſſe, & fore declarat.

§.20. Alias vero omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, ſi quæ præter ſic a Nobis confirmatas, & de novo conceſſas his Confraternitatibus quovis modo generaliter conceſſæ, & nondum revocatæ ſint, aut prætendantur dicta auctoritate harum ſerie itidem perpetuo revocamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus.

Alias Indulgentias revocat.

§.21. Porro tam præfatis Antonio, & Philippo modernis, quam pro tempore exiſtentibus Miniſtro Generali, & in Romana Curia Procuratori Generali dictæ Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ, & hujuſmodi Confraternitates ſub Invocatione Sanctiſs. Trinitatis Redemptionis Captivorum pariter erigere, & inſtituere, illiſque omnes ſupradictas a Nobis confirmatas, & de novo reſpective conceſſas, non autem alias illas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes communicare libere ſimiliter, & licite poſſint, & valeant, & eorum quilibet poſſit, & valeat, ſervata pariter ſupradictæ Conſtitutionis Clementis prædeceſſoris forma, & diſpoſitione facultatem auctoritate, & tenore præfatis tribuimus, & impartimur.

Eiſdem Miniſtro Generali, & Procuratori Generali Congregationis Fr. Diſcalceat. Hiſpaniæ dat facultatẽ erigendi dd. Confraternitates eiſque dd. Indulgentias communicandi.

§.22. Cæterum in functione præfata quam communicationem Indulgentiarum vocant per Fratres Diſcalceatos dictæ Congregationis Hiſpaniæ poſthac obeunda formulam in præinſertis Noſtris literis, ſicut præmittitur præſcriptam de cætero ſimiliter ſervari volumus.

Mandat ſervari formulã præſcriptam in Communicatione Indulgentiarum.

§.23. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.24. Non obſtantibus præmiſſis, necnon omnibus,

Contrariis derogat.

Digitized by Google

nibus, & ſingulis illis, quæ in literis præinſertis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.25. Volumos autem ut ipſarum quoque literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 3. Iunii 1673. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 3. Junii 1673. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

I. G. Sluſius.

*Regiſtr. in Secret. in Libro Brevium Menſis Junii par. utraque fol.*592.

CXXXIII.

Indulgentia plenaria perpetua in Eccleſiis tam Canonicorum Regularium, quam Monialium Ordinis Præmonſtratenſium in Feſtivitatibus Aſſumptionis B. M. V., & S. Auguſtini, ac Feſto S.Norberti, vel Domioica infra illius Octavam, & die 13. Novembris, qua fit commemoratio Sanctorum dicti Ordinis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

CŒleſtium munerum Theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ commiſit divina dignatio, prudenti liberalitate libenter erogamus, cum id ad augendam fidelium Religionem, fovendamque, & incitandam erga Beatos Patriæ cœleſtis incolas pietatem arbitramur in Domino profuturum.

§.1. Volentes itaque Eccleſias tam Canonicorum Regularium, quam Monialium Ordiois Præmonſtratenſium a S. Norberto, qui tanquam lucerna ardens ſupra candelabrum in domo Domini poſitus, Apoſtolicis Chariſmatibus, aliiſque eximiis divinæ gratiæ donis longe lateque refulſit, ſub ſpeciali Beatiſſimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ protectione, ac Sancti Auguſtini regula ſalubriter inſtituti, ut condignis frequententur honoribus, & fidelium ad eas confluentium devotio augeatur, aliquo gratiarum ſpiritualium munere decorare, ſupplicationibus dilecti filii Franciſci Buyrette Canonici Regularis expreſſe profeſſi, & Procuratoris Generalis ejuſdem Ordinis nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Commuoione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Monaſteriorum, tam Canonicorum Regularium, quam Monialium dicti Ordinis Præmonſtratenſis hactenus erectis, & in poſterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus, in Aſſumptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, & S. Auguſtini feſtivitatibus, ac die feſto S.Norberti prædicti, vel Dominica infra illius Octavam, & die 13. Novembris, qua omnium Sanctorum Ordinis præfati commemoratio

Indulgentia plenaria perpetua viſitantibus Eccleſias Ord Præmonſtratenſis tam erectas, quam erigendas in aliquibus feſtis prout in rubrica.

ibidem fieri ſolet, necnon quamcumq; Eccleſiam ejoſdem Ordinis die feſto ſpecialis Patroni, ſeu Titularis ipſius Eccleſiæ, cujus nomen in Martyrologio Romano annotatum reperiatur, a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi, anois ſingulis, devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatioue, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus, perpetuis futuris temporibus valituris.

Tranſumptorum fides.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, maou alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 5. Iulii 1673. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Anoulo Piſcatoris die 5. Julii 1673. Pontificatus ooſtri Anno Quarto.

I.G. Sluſius.

*Regiſtrata in Secretaria in lib. 4. Brevium Diverſorum fol.*184.

CXXXIV.

Confirmatio, & innovatio Brevis Pauli V., quo conceditur Miniſtro, & Commiſſario Generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia facultas erigendi Confraternitates Chordigerorum S. Franciſci in Eccleſiis eorum Ordinis, ubi non adſint Eccleſiæ, vel Conventus Minorum Couveotualium, cum declaratione, quod eis licuerit, & liceat ejuſmodi Confraternitates etiam in Indiis erigere, illiſque Indulgentias communicare.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

DUdum fel. rec. Paulus PP. V. prædeceſſor noſter, qui certas unicuique Archiconfraternitati indulgentias, & gratias ſpirituales, quibus in poſterum frueretur, duxerat præſcribendas; omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes Archiconfraternitati Chordigerorum in Eccleſia Domus Fratrum Sancti Franciſci Aſſiſien. Ordinis Minorum Conventualium canonice erectæ, & illios Confratribus per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos conceſſas revocans, & annullans, ac nullius roboris, & momenti exinde fore declarans, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtol. ejus auctoritate confiſus omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui in memoriam ejuſdem S. Franciſci chordam benedictam ab ejuſdem Ordinis ſuperioribos ſuſcipientes, prædictam Archiconfraternitatem de cætero ingrederentur, die primo eorum ingreſſus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſiſſent, plenariam, ac tam ipſis pro tempore deſcribendis, quam jam deſcriptis in dicta Archiconfraternitate Confratri-

Paul.V. revocat omnes Indulgẽtias Archiconfraternitati Chordigerorum Eccl. ſiæ Min. Conventualiũ Aſſiſien. conceſſas.

Deinde omnibus ingredientibu dict. Archiconfraternitatem die 1. eorũ ingreſſus conceſſit Indulgentiam plenariam.

bus,

Digitized by Google

Item Confratribus, & Cõſororibus Eccleſiam, ſeu Oratorium d. Archiconfraternitatis in illius feſto principali viſitantibus pro ut in rubrica.

bus, & Conſororibus, etiam vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui prædictæ Archiconfraternitatis Eccleſiam, ſeu Oratorium in feſto principali ejuſdem Archiconfraternitatis a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis ejuſdem feſti ſingulis annis devote viſitaſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, & S. Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudiſſent etiam plenariam: In mortis quoque articulo eiſdem Confratribus, & Conſororibus, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequirent, ſaltem vere pœnitentes nomen Jeſu ore ſi poſſent, ſin minus corde devote invocarent, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit. Necnon ipſis Confratribus, & Conſororibus, qui prædictæ Archiconfraternitatis Proceſſioni ſingulis menſibus fieri ſolitæ interfuiſſent tres annos, & totidem quadragenas, qui vero officio Beatæ Mariæ Virginis ab ejuſdem Archiconfraternitatis Confratribus pro tempore celebrando, & recitando, aut cuivis alteri officio pariter interfuiſſent, centum dies, inſuper eiſdem qui Sanctiſs. Sacramentum, quando ad infirmos deferretur, comitati fuiſſent quinque annos, & totidem quadragenas. Qui vero pariter vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti aliquam ex Eccleſiis dicti Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci, in ejuſdem S. Franciſci, ac S. Antonii de Padoa, S. Bonaventuræ, S. Ludovici Epiſcopi, S. Bernardini, & S. Claræ feſtivitatibus ſimiliter a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis feſtivitatum hujuſmodi ſingulis annis viſitaviſſent, & oraviſſent, ut præfertur, quo die feſtivitatum hujuſmodi id egiſſent, ſeptem annos, & totidem quadragenas. Quoties vero corpora defunctorum tam Confratrum, quam aliorum ad ſepulturam comitati fuiſſent, aut alicui pauperi perſonæ in ejus neceſſitatibus ſubveniſſent, aut pacem inter inimicos compoſuiſſent toties pro quolibet prædictorum operum centum dies de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxavit. Inſuper eiſdem Confratribus, & Conſororibus, ut ſupradictas Indulgentias, & gratias ſpirituales conſequi, & illas Animabus defunctorum per modum ſuffragii applicare poſſent, conceſſit, & indulſit.

In mortis articulo nomen Jeſu ore ſin minus corde devote invocantibus.

Tres annos, & totid. quadragenas conceſſit intereſſentibus Proceſſioni dict. Archiconfraternitatis, quæ ſingulis annis fieri ſolet.

100. dies intereſſentibus Officio B. V. vel alteri a Confratribus pro tempore recitando.

SS. Viaticum comitantibus quinque annos, & totidẽ quadragenas.

Viſitantibus Eccleſias Minor. Conventualiũ in certis feſtis prout in rubrica ſeptẽ annos, & totid. quadragenas.

Comitantibus corpora Defunctorum ad ſepulturã, aut alia pietatis opera exercẽtibus 100. dies Indulſit Confratribus, ut dd. Indulgentias, & gratias animabus defunctorũ valeant applicare.

§.1. Præterea tunc, & pro tempore exiſtenti prædicti Ordinis Minorum Conventualium Miniſtro Generali, ut Confraternitates laicorum utriuſque ſexus ſub dicta invocatione Chordigerorum S. Franciſci in qualibet Eccleſia Fratrum ſui Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci erigere, & inſtituere, ſervata tamen forma præſcripta in Conſtitutionibus re. me. Sixti PP. V. ſub datum XIII. Kalendas Decembris Pontificatus ſui Anno Primo, & Clementis PP. VIII. prædeceſſorum ſuorum ſuper hoc editis poſſet, & valeret, facultatem impertitus eſt. Quæ quidem Confraternitates ſic, & poſtquam erectæ, & inſtitutæ fuiſſent, eidem Archiconfraternitati Sancti Franciſci Aſſiſien. juxta prædictam Sixti V. Conſtitutionem eſſent, & eſſe intelligerentur aggregatæ, & alias prout in ipſius Pauli prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 2. Martii 1607. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus durare voluit, continetur.

Facultas Miniſtro Generali Min. Cõventualium erigendi hujuſmodi Confraternitates in qualibet Eccleſia ſui Ordinis.

Quod Confraternitates ſic erectæ intelligerentur aggregatæ d. Archiconfraternitati Sancti Franciſci Aſſiſien.

§.2. Et ſubinde cum ex conceſſione præfati Sixti prædeceſſoris Miniſtro Generali, & Commiſſario Generali Ordinis Fratrum Minorum ejuſdem S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum in Eccleſiis eorum Ordinis, in locis videlicet, in quibus Eccleſiæ, vel Conventus Fratrum Conventualium non exiſterent, hujuſmodi Confraternitates Chordigerorum erigendi, & inſtituendi facultas attributa fuiſſet, memoratus Paulus prædeceſſor eiſdem Miniſtro Generali, & Commiſſario Generali, & eorum cuilibet, ut in Eccleſiis eorum Ordinis tantum in locis, in quibus non extarent Conventus, vel Eccleſiæ Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci, Confraternitates Chordigerorum Sancti Franciſci utriuſque ſexus erigere, & inſtituere, illiſque ſic erectis, & inſtitutis, indulgentias, & gratias ſpirituales ſupradictas communicare libere, & licite poſſent, & valerent, ſervata tamen forma in prædictis Conſtitutionibus Sixti, & Clementis prædeceſſorum tradita, quemadmodum in ſupradictis Pauli prædeceſſoris literis expreſſum reperitur, facultatem perpetuo duraturam auctoritate Apoſtolica conceſſit, & impertitus eſt, & alias prout in alteris ipſius Pauli prædeceſſoris literis pariter in forma Brevis die 25. Septemb. ejuſdem anni 1607. emanatis, quarum, & priorum ejus literarum præfatarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus, uberius etiam continetur.

Sixtus V. facultatem cõceſſit Miniſtro & Commiſſario Generali Ord. Fr. Minor. S. Franciſci de Obſer. erigendi dd. Confraternitates in Eccleſiis eorum Ordinis ubi non exiſterent Fr. Conventuales

§.3. Cum autem ſicut dilectus filius Franciſcus Maria a Bononia Prior Generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit quo firmiora ſint ea, quæ iterato Apoſtolicæ Sedis patrocinio muniuntur, & aliquod dubium exortum decidatur, An dilectis pariter filiis Miniſtro Generali, & Commiſſario Generali ejuſdem Ordinis hujuſmodi Chordigerorum Confraternitates in Indiis tam Orientalibus, quam Occidentalibus erigendi, illiſque Indulgentias, & gratias ſpirituales ſupradictas communicandi facultas per poſteriores Pauli prædeceſſoris literas præfatas attributa reperiatur, Nobis propterea dictus Franciſcus Maria Procurator Generalis, etiam eorumdem Miniſtri Generalis, ac Commiſſarii Generalis nomine humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis Frat. Minor. S. Franciſci de Obſ. pro confirmatione dd. literarum.

Item pro illarum declaratione prout in rubrica.

§.4. Nos igitur ipſos Franciſcum Mariam Procuratorem Generalem, ac Miniſtrum, & Commiſſarium Generales ſpiritualibus favoribus, & gratiis annuere volentes, & eorum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, facultatem erigendi, & inſtituendi Confraternitates Chordigerorum S. Franciſci utriuſque ſexus in Eccleſiis Ordinis Fratrum Minorum ejuſdem S. Franciſci de Obſervantia tantum, nempe in locis in quibus non extent Conventus, vel Eccleſiæ dicti Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium, illiſque ſic erectis, & inſtitutis, indulgentias, & gratias

Abſolutio a Cenſuris, & pœnis.

Pontifex facultatẽ datam dd. Miniſtro, & Commiſſario erigendi hujuſmodi Confraternitates, eiſque cõmunicandi ſuprad. Indulgentias ubi nõ ſunt Conventus vel Eccleſiæ Fr. Conventualium confirmat.

tias ſpirituales ſupradictas, ſicut præmittitur communicandi pro tempore exiſtentibus Miniſtro Generali, & Commiſſario Generali ejuſdem Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia a memorato Paulo prædeceſſore conceſſam, ut præfertur, expeditaſque deſuper ipſius Pauli prædeceſſoris literas præfatas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, authoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Declarat eis hanc facultatem competere ubicumque etiam in Indiis tam Orientalibus, quàm Occidentalibus ubi non ſunt Conventus, vel Eccleſiæ d. Ordinis Fr. Conventualium.

§.5. Sic ac eiſdem Miniſtro, & Commiſſario Generalibus, eorumve cuilibet ejuſmodi Confraternitates Chordigerorum S. Franciſci in Eccleſiis eorum Ordinis tantum ubicumque, etiam in Indiis tam Orientalibus, quam Occidentalibus conſiſtentibus, in locis tamen ubi non ſint Eccleſiæ, vel Conventus præfati Ord. Minorum S. Franciſci Conventualium erigere, & inſtituere, illiſque omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, aliaſque gratias ſpirituales præfatas, ſervata tamen dictarum Conſtitutionum Sixti, & Clementis, ac literarum Pauli prædeceſſorum præfatorum forma, & diſpoſitione communicare licuiſſe, & deinceps perpetuis futuris temporibus licere auctoritate, & tenore prædictis declaramus.

§.6. Præterea Confratres, & Conſorores Confraternitatum hujuſmodi ubicumque locorum, etiam in Indiis Orientalibus, & Occidentalibus per Miniſtrum Generalem, & Commiſſarium Generalem dicti Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia pro tempore exiſtentes; ſeu eorum alterum, hactenus, ſicut præmittitur erectarum, & deinceps quandocumque erigendarum ad Chriſtianæ pietatis opera peramplius incitare cupientes, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis earumdem Confraternitatum

Confratribus, & Conſororibus hujuſmodi Confraternitatum viſitantibus Eccleſias d. Ordinis Fr. Min. in certis feſtis ſeptẽ annos, & totid. quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat prout in eub.

Confratribus, & Conſororibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis d. Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia in ejuſdem S. Franciſci Sacrorum Stigmatum, S. Didaci, S. Petri de Alcantara, Sanctorum Martyrum ejuſdem Ordinis, S. Ludovici Regis Francorum, & S. Eliſabethæ Reginæ Hungariæ feſtivitatibus, a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis feſtivitatum hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die feſtivitatum hujuſmodi id egerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus.

Decretum irritans.

§.7. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam qua vis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.8. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; & quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præfatis Pauli prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transumptorum fides.

§.9. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Julii 1673. Pontificatus noſtri Anno quarto. Edit. 13. Julii 1673. An. 4.

I. G. Sluſius.

Reg. in Sec. Brevium in lib. menſis Julii par. utraque fol. 594.

CXXXV.

Indultum, ut in omnibus Hiſpaniarum Regnis Feſtum B. Ferdinandi tertii Regis Caſtellæ, & Legionis de præcepto ſervari, & celebrari poſſit, ac Officium de illo ſub ritu Duplici cum lectionibus propriis a S. Congregatione Rituum approbandis, recitari valeat,

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab exaudiendis pia vota ſublimium Principum.

EXigit Apoſtolicæ ſervitutis miniſterium, quod imbecillitati noſtræ committere voluit Divina dignatio, ut pia ſublimium Principum Orthodoxæ Fidei tuendæ, & propagandæ zelo, aliiſque multiplicibus in Eccleſiam Dei meritis conſpicuorum vota, quibus Beatorum Cœleſtis Hieruſalem Civium immarceſcibili gloriæ corona redimitorum veneratio in terris promovetur, ad exauditionis gratiam paterna charitate admittamus.

Miſſa, & Officium de Commu. Conf. nõ Pont. die 30. Maji de S. D. Ferdinan. III. Caſtellæ, & Legionis Regis.

§.1. Alias ſiquidem nos piis, enixiſque Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, & Chariſſimæ in Chriſto filiæ noſtræ Mariannæ earumdem Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ viduæ ejus Genitricis precibus nobis humiliter porrectis inclinati, ut in omnibus Regnis Hiſpaniarum, & ditionibus eidem Carolo Regi ſubjectis, in Eccleſia SS. Jacobi, & Idelphonſi de Urbe Nationis Hiſpanorum de Servo Dei Ferdinando III. Rege Caſtellæ, & Legionis cognomento Sancto, Miſſa, & Officium de Communi Confeſſorum non Pontificum ſub ritu Duplici juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani quotannis in perpetuum die 30. Maji, qua idem Servus Dei obdormivit in Domino celebrari, & ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui ad horas Canonicas tenentur recitari libere, & licite poſſent, & valerent reſpective auctoritate Apoſtolica conceſſimus, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 7. Februarii 1671. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

§.2. Nunc autem ampliorem memoratis Carolo

Ad iteratas preces Hiſpaniarum Regis de novo indulget, ut in omnibus Hiſpaniarum Regnis feſtum d. B. Ferdinandi ſervari, & celebrari poſſit, ac Officium de illo ſub ritu Duplici cũ lectionibus propriis recitari.

zolo Regi, & Mariannæ Reginæ gratiam facere, piisque, & devotis eorum ſupplicationibus nobis per dilectum filium noſtrum Joannem Everardum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Nidhardum nuncupatum dicti Caroli Regis apud nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem ſuper hoc humiliter porrectis favorabiliter quantum cum Domino poſſumus annuere cupientes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium ſacris ritibus præpoſitorum conſilio, ut in omnibus Hiſpaniarum Regnis prædictis, feſtum prædicti Beati Ferdinandi Regis de præcepto ſervari, & celebrari poſſit, ac officium de illo ſub ritu Duplici cum lectionibus propriis a Congregatione eorumdem Cardinalium approbandis recitari valeat, auctoritate prædicta harum ſerie concedimus pariter, & indulgemus.

Derogat contrariis.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 26. Aug. 1673. Ann. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Auguſti 1673. Pontificatus noſtri Anno quarto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in lib. 4. Brevium diverſorum fol. 121.

CXXXVI.

Declaratio, quod Religioſi Congregationis Fratrum Excalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum expreſſe profeſſi, nequeant e dicta Religione ad aliam quamcumque, etiam Carthuſianorum, abſque ſpeciali Sedis Apoſtolicæ Indulto ſe transferre.

Edita An. D. 1673.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a perſeverantia in Divina vocatione.

SAcroſancti Apoſtolatus Officium humilitati noſtræ, meritis licet imparibus, ab Altiſſimo commiſſum ſalubriter exequi, adjuvante Domino jugiter ſatagentes, peculiarem Chriſtifidelium divinis obſequiis ſub ſuavi arctioris Religionis jugo mancipatorum curam gerimus; & ut in ea vocatione, qua vocati ſunt, conſtanter perſeverent, providere ſtudemos, ſicut ad felicem religionis progreſſum ſalubriter expedire in Domino abitramur.

Callixtus III cavit ne Religioſi Congregationis Fr. Excalceat. Ord. B. M. de Mercede Redēptionis Captivorum ad aliam Religionem transferri poſſent.

Urban. VIII. idem prohibuit.

§.1. Cum itaque ſicut dilectus filius Franciſcus de S. Marco Procurator Generalis Congregationis Fratrum Excalceatorum nuncupatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum nobis nuper exponi fecit, per quaſdam fel. rec. Callixti Papæ III. prædeceſſoris noſtri literas anno Incarnationis Dominicæ 1457. Kalendis Novembris ſub plumbo expeditas cautum fuerit, ne præfati Ordinis Religioſi ad aliam Religionem tranſire poſſent; ut ſubinde rec. me. Urbanus Papa VIII., etiam prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 19. Januarii 1628. emanatas Literas Fratribus Excalceatis d. Ordinis tranſitum ad Religioſos Calceatos ejuſdem Ordinis, abſque expreſſa Sedis Apoſtolicæ licentia interdixerit, & alias prout in dd. Literis uberius dicitur contineri; in Capitulo autem Generali præfatorum Fratrum Excalceatorum, quod anno proxime præterito 1672. a die 4. uſque ad 14. menſis Junii celebratum fuit, omnium calculo decretum fuerit, Nobis eſſe ſupplicandum, ut Literas præfatas confirmare, ac dictis Fratribus Excalceatis tranſitum etiam ad Ordinem Carthuſianorum, prohibere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Capituli Generalis Pontifici pro dd. literarum cõfirmatione.

Abſolutio a Cenſuris.

§.2. Hinc eſt, quod nos præfati Franciſci Procuratoris Generalis votis in præmiſſis quantum cum D. poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatos exiſtit, ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus totius Congregationis præfatæ nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabiliom Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui rem mature perpenderunt, conſilio, Religioſos Ordinem Fratrum Excalceatorum S. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum expreſſe profeſſos, noo poſſe e ſua Religione ad aliam quamcumque, etiam Carthuſianorum, abſque ſpeciali Sedis Apoſtolicæ Indulto, ſe transferre, auctoritate Apoſtolica tenore præſentiom declaramus ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Pontifex declarat dd. Fratres non poſſe a ſua Religione ad aliam quamcumque etiam Charthuſianorum tranſire.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinatiooibus, necnon quatenus opus ſit Ordinis, & Congregationis hujuſmodi, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus aotem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubi-

ubique in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit.26.Aug. 1673. An.4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 26. Auguſti 1673. Pontificatus noſtri Anno quarto.

I. G.Sluſius.

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium menſis Septembris par.1. fol.119.

CXXXVII.

Diverſæ Ordinationes pro felici Statu, Regimine, & Manutentione Cuſtodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis Minorum S.Franciſci de Obſervantia, juxta reſolutionem S. Congregat. Epiſcoporum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memor.

Exordium a conſervando Religioſos in eorum laudabilibus Inſtitutis.

EXigit injunctæ Nobis cœlitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio, ut religioſorum Virorum cœtus ſub ſuavi ſeverioris Diſciplinæ jugo Chriſto militantes, uberesque bonorum operum fructus adſpirante ſuperni favoris aura proferre jugiter ſatagentes in eorum laudabilibus Inſtitutis confovere, illorumque tranquillitati, ac felici regimini, & incremento, quantum Nobis ex alto conceditur proſpicere ſtudeamus.

Cuſtodia S. Petri de Alcantara in Regno Neapolit. Fr.Diſcalceat. Hiſpaniæ Ordin. Min.S.Franciſci de Obſerv. initium, & progreſſus.

§.1. Cum itaque Cuſtodia S.Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum alias in executionem quarundam Noſtrarum in ſimili forma Brevis literarum auctoritate Apoſtolica erecta, & inſtituta, variiſque gratiis, & Ordinationibus pro felici ejus gubernio emanatis per alias Noſtras pariter in forma Brevis literas decorata, atque ſtabilita, multis tamen in ſui primordio, tam Romæ, quam ſubinde in Hiſpania contradictionibus vexata, & per illas tamquam aurum in fornace probata, & purificata, ac ab illis, quippe inſubſiſtentibus, & ex animoſitate provenientibus, tum Judicia Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, tum chariſſimi in Chriſto filii Noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, qui pro eximia ſua erga Nos, & Sedem Apoſtolicam reverentia, rem omnem ad ſupremum Noſtrum, & dictæ Sedis Judicium remiſit, æquitate, atque pietate liberata fuerit.

§.2. Hinc eſt quod Nos felici, proſperoque ejuſdem Cuſtodiæ ſtatui, regimini, & incremento quantum cum Domino poſſumus providere, ac ejuſmodi perturbationibus anſam in futurum præcidere cupientes de memoratorum Cardinalium, qui relationem Venerabilis etiam Fratris Noſtri, necnon dilectorum filiorum Cuſtodis, & Diffinitorum, ac Fratrum dictæ Cuſtodiæ ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Franciſci Epiſc. Oſtien. ejuſdem S.R.E. Cardinalis Barberini nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris perpenderunt, conſilio, ac motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ne de cætero quiſquam etiam quavis præeminentia, poteſtate, officio, vel ſuperioritate fungens, ſeu quandocumque functurus quidquam contra ſtatum, perpetuamque conſervationem Cuſtodiæ præfatæ, quæ matura conſideratione prævia, auctoritate Noſtra erecta fuit, & in qua S.Franciſci Regula ſtricte, ac debito rigore ſervatur, aut contra literarum præfatarum diſpoſitionem quovis quæſito colore, prætextu, vel ingenio attentare audeat, ſeu præſumat, tenore præſentium diſtricte, & perpetuo prohibemus, & interdicimus.

Abſolutio a Cenſuris.

Motu proprio interdicit ne quiſquã contra ſtatũ perpetuamque conſervationem d.Cuſtodiæ,& literas Apoſtol.deſuper editas quovis colore, vel prætextu aliquid audeat attentare.

§.3. Nos enim eamdem Cuſtodiam Dei ſervitio, ac Animarum ſaluti, fideliumque ædificationi promovendæ perutilem eſſe, nec ullum præjudicium, aut incommodum, ſed potius decorem Ordini præfato adferre harum ſerie declaramus. Ac præfato Franciſco Cardinali Protectori, ut audito dilecto filio Commiſſario Generali Curiæ d. Ordinis, qui durante abſentia Miniſtri Generalis, Superior dictæ Cuſtodiæ exiſtit, Capitulum ipſius Cuſtodiæ celebrari facere, & pro hac vice tantum Commiſſarium Viſitatorem illuc mittere, ſeu etiam pro ſingulari, quam habet Fratrum ejuſdem Cuſtodiæ meritis magis conſpicuorum notitia, electiones, ſeu deputationes Cuſtodis, Diffinitorum, Guardianorum, & aliorum Officialium ipſius Cuſtodiæ facere, & quatenus aliquis ex ſic electis, ſeu deputatis, renunciare vellet, ejuſmodi renunciationis acceptationem committere, & officium renunciatum alteri Religioſo idoneo conferre, ſeu demandare libere, licite, & valide poſſit, & valeat, quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem tribuimus, & impartimur.

Durante abſentia Miniſtri Generalis Cõmiſſarius Generalis Curiæ pro hac vice tantum Cõmiſſarium Viſitatorẽ ad Capitulum d. Cuſtodiæ mittere poſſit, ac electiones Cuſtodis Guardianorũ,aliorumq; Officialium facere, & renunciationes recipere.

§.4. Et quia ex quinque Conventibus, quibus d. Cuſtodia conſtat, duo, videlicet S. Jacobi Civitatis Licien., & S.Mariæ Gratiarum Terræ de Squinzano Conventus tanto locorum intervallo a reliquis tribus diſtant, ut opportune gubernari nequeant, nec viſitari, neque illis de Religioſis provideri, niſi cum magna difficultate poſſit, quod etiam agnovit dilectus filius Miniſter Generalis d. Ord., qui in viſitatione ejuſdem Cuſtodiæ, duos Conventus hujuſmodi admittendos fore cenſuit, ideo Cuſtodi, & Diffinitorio d. Cuſtodiæ, ut eoſdem duos Conventus S.Jacobi Civitatis Licien., & Sanctæ Mariæ Gratiarum Terræ de Squinzano dimittere, & ab ipſa Cuſtodia diſmembrare, itaut ſic diſmembrati, quantum ad Ordinem prædictum ſpectat, in præfati Miniſtri Generalis diſpoſitione remaneant, & ſubinde in vicinia reliquorum trium Conventuum ipſius Cuſtodiæ alios duos Conventus a piis, & devotis Chriſtifidelibus, qui pro eorum pietate illos ædificare voluerint, in locis tamen in quibus nullus Conventus Fratrum de Obſervantia, vel Reformatorum Ordinis prædicti exiſtat, de Ordinariorum dumtaxat conſenſu, prout dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in forma Brevis literas die 25. Junii 1639. expeditas, quarum initium eſt, Cum ea &c. Fratribus Minoribus Diſcalceatis Hiſpaniæ, quorum Privilegiis dicta Cuſtodia ex con-

Cuſtodia cõſtat ex quinque Conventibus prout in rubrica.

Duo ex quinque Conventibus valde diſtãt ab aliis.

Dat facultatẽ Cuſtodi, & Diffinitorio d. Cuſtodiæ, ut dd. duos Cõventus valeant diſmẽbrare,& alios duos a pietate fidelium de novo erigen dos ſibi unire prout in rub

conceſſione Noſtra gaudet, conceſſiſſe reperitur, ac ſervata in reliquis Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decretorum diſpoſitione recipere, & acceptare libere, & licite poſſint, & valeant, earumdem tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

§.5. Ut autem Cuſtodia præfata in humilitatis ſpiritu, & morum ſimplicitate, quibus virtutibus S.Franciſcus Ordinem ſuum reſplendere voluit, conſervetur, & ambitionis vitio, quod Religioſis Congregationibus, atque Communitatibus, etiam maxime reformatis inquietudinem, & perniciem adferre ſolet, aditus præcludatur, ſtatuimus, & ordinamus, ut in eadem Cuſtodia nulla ſit inter illius Religioſos alia præcedentia, præter eam, quæ ex antiquitate ſuſceptionis habitus reſultat, quam Sacerdotes Clerici, & Laici inter ſe reſpective ſervent, nec ullam aliam habeant, etiam illi qui officiis actu funguntur, cum prærogativæ, & exemptiones officiorum hujuſmodi illa ambitioſe prætendendi anſam præbere ſoleant, exceptis tamen Cuſtode, & Guardianis actualibus, qui durantibus eorum officiis tantum alios præcedere, illis vero finitis ad locum, qui eis juxta antiquitatem ſuſceptionis habitus competierit, reverti debebunt.

In eadem Cuſtodia nulla ſit præcedentia inter illius Religioſos niſi quæ ex antiquitate ſuſceptionis habitus reſultat. Cuſtodes, & Guardiani licet durantibus eorũ Officiis alios præcedere debeant iis finitis ad locum ſuum revertantur, juxta antiquitatem ſuſceptionis habitus.

§.6. Et quando ex quacumque cauſa vacaverit aliquod Officium ex illis, ac in iis caſibus in quibus per viam ſubſtitutionis, & ſubrogationis ſubintrari ſolet, ſemper in officium vacans ſubintrari debeat per electionem a Cuſtode, & Diffinitoribus actualibus, & aliquo illorum deficiente, vel ſatis cito venire non valente, a Guardiano Conventus S. Luciæ faciendam. In ipſa vero Cuſtodia ſtricte obſervetur Conſtitutio d. Urbani prædeceſſoris, quæ incipit — *Admonemur &c.* contra Fratres d. Ordinis, qui per favores Sæcularium officia conſequi prætendunt edita.

Officia Vacantia per Electionem a Cuſtode, & Diffinitoribus actualibus, & in defectum alicujus ex eis a Guardiano S. Luciæ faciendam prout in rubrica.

§.7. Porro nullus in d. Cuſtodia, niſi tranſitus occaſione recipi poſſit Religioſus, de quo notitia habeatur, cum ſua Provincia apoſtatando fuiſſe egreſſum, tametſi literas obedientiales ab alio Superiore, quam ſuo Miniſtro Provinciali emanatas adferat, nec in eadem Cuſtodia incorporari valeat ullus Religioſus, qui ſine obedientia ſui Miniſtri Provincialis illuc advenerit, licet literis obedientialibus, cujuſvis alterius Superioris munitus ſit. Quod ſi aliquis Novitius Cuſtodiæ hujuſmodi in aliquo ex tribus ſcrutiniis intra annum probationis fieri ſolitis ſuffragia ſufficientia non reportaverit, habitu illico ſpolietur; prout etiam Superior Conventus Novitiatus, vel Cuſtos ſi in eo reſederit, ac Magiſter Novitiorum, ſi aliquem Novitium Religioni ineptum eſſe, nec ſine incommodo in Novitiatu detineri poſſe cognoverint, illum non expectato tempore emiſſionis votorum habitu ſpoliari, & dimittere poſſint.

Nullus niſi occaſione tranſitus in d. Cuſtodia recipiatur qui a ſua Provincia apoſtataverit, etſi literas Obedientiales alterius Superioris afferat.

Novitius d. Cuſtodiæ, qui in aliquo ex tribus ſcrutiniis intra annũ probationis ſufficientia ſuffragia non habuerit habitu ſpolietur Superior Cõventus Novitiatus, vel Cuſtos in eo reſidens, aut Magiſter Novitiorum ſi Novitium Religioni ineptũ agnoſcant habitu eum ſpoliare poſſint.

§.8. Quia vero intra breve tempus quo Capitulum d. Cuſtodiæ durare ſolet, confici non poterunt ſtatuta, & ordinationes neceſſariæ, quibus Cuſtodia ipſa perpetuo gubernetur; Volumus, & ordinamus, ut Capitulum ipſum compromittat in Perſonas quatuor Religioſorum, zelo, prudentia, & virtute præditorum, qui a memorato Franciſco Cardinale, & Protectore approbati, ſeu alias ab ipſo nominati ſint, ipſique Compromiſſarii ſtatuta, & ordinationes hujuſmodi quibus eadem Cuſtodia in perpetuum regi, & gubernari debeat ſecundum datam ſibi a Domino prudentiam conficiant, & componant; Ita tamen ea Sacris Canonibus, ſeu Concilii Tridentini præfati Decretis, vel Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, aut regularibus Ordinis præfati Inſtitutis non adverſentur.

Capitulum d. Cuſtodiæ cõpromittat in quatuor Religioſos a Card. Protectore approbatos, ſeu ab ipſo nominatos qui ſtatuta, & ordinationes ejuſdẽ Cuſtodiæ cõficiant.

§.9. Cætemm ſi dictus Franciſcus Epiſcopus Cardinalis, & Protector temporis progreſſu cognoverit, aliquid aliud pro felici regimine, ac perfectione, & Manutentione Cuſtodiæ præfatæ ſtatui oportere, eidem Franciſco Cardinali, & Protectori, prout expedire in Dominn cenſuerit, illud, ſervata tamen Conſtitutionum Apoſtolicarum, ac Decretorum Congregationis præfatæ diſpoſitione, ſtatuendi, & ordinandi facimus poteſtatem.

Dat facultatem eidem Card. Protectori aliquid aliud ſtatuendi, pro regimine, & manutentione d. Cuſtodiæ.

§.10. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet, etiam cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque Cauſæ, propter quas præſentes emanaverint, ac dictæ ſpecificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, aut in controverſiam vocari, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ant intentato, ſeu etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu juvare poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſque quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Supplet defectus omnes prout in rub.

Decretum irritans.

§.11. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon d. Ordinis, aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis etiam eidem Ordini, illiuſque Superioribus, Fratribus, & Perſonis, aliiſque quibuslibet, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogato-

Contrariis ac obſtantis memoratis.

gatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & Decretis in genere, vel in ſpecie, ſeu alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis.

Eis latiſsime derogat.

§.12. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut quæcumque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, formas, occaſiones, & cauſas etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, iiſdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis, & exactiſſime adductis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, pleniſſime, & ſufficienter hac vice dumtaxat derogamus, & derogatum eſſe volumus, & mandamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Edit. 28. Aug. 1673. An. 4.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 28. Auguſti 1673. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. Menſis Sept. par. 1. fol. 115.

CXXXVIII.

Indultum, ut de B.Bernardo Ptolomæi Fundatore Congregationis Montis Oliveti Ordinis S.Benedicti Miſſa, & Officium de Communi Confeſſoris non Pontificis, ſub Ritu Duplici, quotannis in perpetuum die 20.Auguſti, qua idem Beat. obdormivit in Domino, ab univerſa Congregatione præfata, & Monialibus, ſeu Oblatis Monaſterii Turris Speculorum de Urbe celebrari, & recitari reſpective poſſint.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium a promovendo cultum Servorum Dei qui ſalubribus Inſtitutis Religionem propagarunt.

Apoſtolici muneris, quod ineffabilis Dei bonitas humilitati, atque infirmitati noſtræ committere dignata eſt, ratio exigit, ut Servorum Dei, eorum præſertim, qui in diebus peregrinationis ſuæ multiplicibus Divinæ Gratiæ donis decorati, Religionem ſalubribus Inſtitutis propagarunt, & feliciter decurſo mortalis vitæ ſtudio, perennem in Cœlis juſtitiæ coronam accipere meruerunt, cultum, & venerationem in Terris, ad Omnipotentis Dei gloriam, Fideliumque ædificationem promovere ſtudeamus.

Cong. SS.Rituum die 24. Nov. 1644. declaravit cõſtare de cultu immemorabili B. Bernardi Ptolomæi Fũdatoris Congregationis Olivetanæ.

§.1. Cum itaque ex deductis in Proceſſu alias a tunc exiſtente Archiepiſcopo Senarum confecto, ſuper caſu excepto, & cultu immemorabili exhibito B.Bernardo Ptolomæo Fundatori Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ord. S.Benedicti, die 24. Novemb. MDCXLIV. Congregatio tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium Sac. Ritibus præpoſita declaraverit, de illo conſtare ex cultu exhibito prædicto Beato Bernardo per immemorabilem temporis curſum, cum ſcientia, & tolerantia Ordinariorum: Et ſicut dilectus filius Franciſcus Maria Sarubbius de Neapoli Abbas d. Congregationis Montis Oliveti Nobis nuper exponi fecit, ipſe Miſſam, & Officium de eodem B.Bernardo celebrari, & recitari poſſe plurimum deſideret.

Preces Abbatis d. Congregationis.

§.2. Nos piis ejuſdem Franciſci Mariæ Abbatis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium Sac. Ritibus hujuſmodi præpoſitorum conſilio, ut de memorato Beato Bernardo Ptolomæo Miſſa, & Officium de Communi Confeſſoris non Pontificis ſub Ritu Duplici juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani quotannis in perpetuum die 20. Auguſti, qua idem Beatus Bernardus obdormivit in Domino, ab univerſa Congregatione prædicta Montis Oliveti, ac a dilectis in Chriſto filiabus Monialibus, ſeu Oblatis Monaſterii Turris Speculorum de Urbe celebrari, & recitari libere, & licite poſſint, & valeant reſpective, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Abſolutio a Cenſuris.

Indulget ut de eodẽ Beato quot annis in perpetuum Miſſa & Officium de Cõmuni Conf. non Pont. die 20. Auguſt. ab univerſa Cõgreg. Olivet. & Monialibus, ſeu oblatis Turris ſpeculorum celebrari, & recitari valeat.

§.3. Non obſtantibus Decretis, & Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſt., cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogat contrariis.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Auguſti 1673. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

Edit. 30. Aug. 1673. An. 4.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in Lib. Brevium menſis Sept. par. 2. fol. 61.

CXXXIX.

Prohibitio tranſitus Clericorum Regularium Matris Dei, & de Somaſcha de una ad alteram Congregationem hujuſmodi reſpective, ex quacumque etiam juſtiſſima cauſa, ac etiam vigore cujuſvis licentiæ a ſuperioribus, ſive etiam in Capitulis Generalibus earumdem Congregationum conceſſæ.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a providẽdo ut Religioſi in Spiritu Pacis Deo famulẽtur.

Ex commiſſi Nobis divinitus paſtoralis muneris debito quieti virorum religioſorum, quos ſecluſis diſcordiis in ſpiritu tranquillo, & pacis amœnitate famulatum Altiſſimo præſtare decet, libenter providemus, ſicut conſpicimus in

in Domino ſalubriter expedire. Cum itaque (ſicut accepimus) occaſione tranſitus, quam quidam Clerici Regulares expreſſe profeſſi Congregationis Matris Dei ad Congregationem Regularium de Somaſcha nuncupatam, fecerunt, ſeu faciendi licentiam nbtinuerunt, nonnullæ inter eos ſint exnrtæ controverſiæ, quæ diſſidiis, & perturbatinnibus animorum cauſam præbere poſſent.

Controverſiæ exortę ob tráſitum Clericorum Regular. Congregationis Matris Dei ad Cógregationem Regularium de Somaſcha.

§.1. Nos religioſæ Clericorum Regularium utriuſque Congregationis hujuſmodi tranquillitati quantum cum Domino poſſumus conſulere, ac memoratis controverſiis, & diſſenſionibus anſam in futurum præcidere cupientes, motu proprio, & ea certa ſcientia, ac matura deliberatinne noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ne de cætero ullus Clericus Regularis expreſſe profeſſus dictæ Congregationis de Somaſcha ad præfatam Cnngregationem Matris Dei, nec ullus bujus Congregatiouis Clericus Regularis eapreſſe pariter profeſſus ad eamdem Congregationem de Somaſcha ex quacumque etiam juſtiſſima cauſa, ac etiam vigore cujuſvis licentiæ a ſuis Superinribus nbtentæ, ſive etiam in pnblicis Capitulis Generalibus Congregatinnum præfatarum reſpective conceſſæ, tranſire ullo modn poſſit, tenore præſentium perpetum ſtatuimus, & ordinamus.

Statuitur ne ullus Clericus Regularis Cógregationis de Somaſcha ad Congregationem Matris Dei, nec ullus hujus Congregationis ad Congregationem de Somaſcha tranſire poſſit.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad qnos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter nbſervari, nec de ſnbreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac individuam mentionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, aut in controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel eatra illud uti, ſeu ſe juvare, ullo modo unquam poſſe: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignnranter contigerit attentari.

Supplet omnes defectus.

Decretum irritans.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Cnnſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon præfatarum Congregationum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Congregationibus, illarumque reſpective ſuperioribus, & perſonis quibnslibet, ſub quibuſcumqne verborum tenoribus, & formis, ac etiam quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis, etiam irritantibus, in genere, vel in ſpecie, etiam motu ſimili, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua mentin, ſeu quævis alia eapreſſio ad id ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ad præmiſſorum effectum, pleniſſime, & ampliſſime motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumqne.

Ampliſſime derogat contrariis.

§.4. Vnlumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel nſtenſæ.

Fides tranſũptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annuln Piſcatoris die 6. Septembris 1673. Pontificatus noſtri Anno Quartn.

Edit. 6. Sept. 1673. An. 4.

I. G. Sluſius.

*Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. Menſis Auguſti par.1. fol.*100.

CXL.

Confirmatio Decreti Congregationis Epiſcop., & Regularium, qno reſolvitur, præcedentia Brevia Summi Pontificis edita die 18. Januarii 1672., & 3. Auguſti ejuſdem anni confirmatoria nonnullarum declarationum dictæ Congregationis ſuper aſſociatione Cadaverum, & ingreſſu ad Eccleſias Regularium, non eſſe obſervanda a Clero ſæculari in Regnis Caſtellæ, & Legionis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memor.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularinm præpoſita Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet — *In cauſa Hiſpaniarum Juris Parochialis deferendi Cadavera ad Eccleſias Regularium. Cum ad ſupplicationem P. Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia, & poſtmodum Patris Alphonſi de Alarcos Procuratoris Generalis Provinciarum Hiſpaniarum Societatis Jeſu Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita conceſſerit nonnullas declarationes alias editas circa aſſociationem Cadaverum, & ingreſſum in Eccleſias Regularium, quæ quidem declarationes per literas Apoſtolicas in forma Brevis die 18. Januarii 1672. reſpective a SS. D. Noſtro fuerant confirmatæ.*

Cong. Epiſc., & Regul. cóceſſit nonnullas declarationes jam editas circa aſſociationẽ Cadaverum, & ingreſſum in Eccleſias Regulariũ, quas Pontifex confirmavit.

§.1. Clerus Sæcularis Provinciarum Caſtellæ, & Legionis præſentiens ſe gravatum, & dictas declarationes fuiſſe obreptitie obtentas ea en, quod præfati Patres Procuratores Generales ſilentio invnluerint, quod ad fivorem dicti Cleri Sæcularis adeſſent nonnulla alia anteriora Decreta Congregationis Sacrorum Rituum per literas itidem in forma Brevis die 7. Maii 1655. & 6.

Adverſus hæc omnia Clerus Sæcularis Provinciarũ Caſtellæ, & Legionis petit audiri in ead. Congregatione Epiſcop & Regul.

Digitized by Google

& 6. Julii 1656. a ſan. mem. Alexandro VII. confirmatæ. Ideo ipſemet Clerus ſupplex petivit, ut examinatis utriuſque partis rationibus, hujuſmodi controverſia, prout Juris fuerit definiretur. Et Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, partibus informantibus, reque mature diſcuſſa, referente Eminentiſſimo Imperiali cenſuit, ac decrevit

Ead. Congr. decrevit dd. Brevia confirmatoria dd. declarationũ contra Clerũ Sæcularem Caſtellæ, & Legionis, & cõtra ea quæ diſponuntur in Brevibus Alexan. VII. non eſſe obſervanda.

Brevia Sñi Dñi Noſtri confirmatoria Decretorum ejuſdem Sacræ Congregationis negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ contra Clerum Sæcularem Regnorum Caſtellæ, & Legionis, & contra ea, quæ diſponuntur in ſupranarratis Brevibus ſa. me. Alexandri VII., non eſſe obſervanda, contrariis quibuſcumque circa ſupradicta omnia minime obſtantibus &c. Romæ prima Septembris 1673. F. M. Cardinalis Brancatius.

Loco ✠ Sigilli.

Preces Procuratoris Generalis Cleri ſæcularis Caſtellæ, & Legionis.

§. 2. Cum autem, ſicut dilectus filius Franciſcus de Villegas Procurator Generalis Eccleſiarum, & ſtatus Eccleſiaſtici Regnorum Caſtellæ, & Legionis Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ Patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Franciſci votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes: Supplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Abſolutio a Cenſuris.

Pontifex præinſertum Decretum confirmat.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritant.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit cujuſvis Ord., Congregationis, Societatis, & Inſtituti, ac Provinciæ, Monaſterii, Conventus, & Collegii, aliiſve quibuſlibet etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis derogat.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Septembris 1673. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

Edit. 6. Sept. 1673. An. 4.

I. G. Sluſios.

Regiſtrat. in Secretar. Brevium.

CXLI.

Innovatio Brevis Gregorii XV. ſuper prohibitione ambitus pro Congregatione Clericorum Regularium Theatinorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

QUoniam nemo debet aſſumere ſibi honorem niſi vocatus a Deo tamquam Aaron, & a Regularis vitæ inſtituto valde alienum eſt, ut Religioſi viri, quos honorum, & dignitatum gradus, ſanctitate vitæ, ac aliis religioſis virtutibus potius promereri, quam appetere, eoſque gradus, cum ad eos aſſumuntur, obedienter ſuſcipere, ſuſceptoſque humiliter adminiſtrare decet, mendicatis ſæcularium præſertim Perſonarum ſtudiis ad eos ſibi aditum patefacere contendant: Unde magna in Eccleſia Dei ſcandala, & damna exoriri ſolent.

Exordium.

§. 1. Nos qui pro muneris noſtri debito in hoc potiſſimum laborare non deſiſtimus, ut Eccleſiaſtica, Regulariſque diſciplina priſtinæ obſervantiæ reſtituatur, hoc malum a Congregatione Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, cujus proſperum regimen, & incrementum ad Eccleſiæ Sanctæ utilitatem ſinceris deſideramus affectibus, propellere, ac fel. rec. Gregorii Papæ XV. prædeceſſoris noſtri veſtigiis inhærere, ejuſque Conſtitutionem die 26. Februarii 1622. editam innovare, & ampliare cupientes:

Pontifex ambitum a Congregat. Clericorum Regularium Theatinorum propellere intendit.

§. 2. Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnibus, & ſingulis ejuſdem Congregationis Clericis, & perſonis cujuſcumque ætatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, præſentibus, & futuris, ne de cætero habito ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque perſonarum, tam Sæcularium, quam Eccleſiaſticarum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium favores, recurſu, ſive aliis quibuſcumque modis, & viis directe, vel indirecte, palam, vel occulte, mediate, vel immediate, ac tam pro ſe, quam pro aliis quæcumque ipſius Congregationis officia, vel gubernia, ac præſertim Generalem, aliaſque Præpoſituras, Conſultas, Viſitationes, Procuratorias Generales, ſuperioritates Monaſteriorum Monialium, dictæ Congregationis curæ, & gubernio ſubjectorum, aut Vicariatus Domorum particularium ipſius Congregationis,

Prohibet Clericis d. Congregationis, ne habito recurſu ad Principes, & Prælatos, ſeu Cardinales Officia, vel Gubernia d. Congregationis aſſequi procurent.

ſive

ſive etiam Vocalatum, aut facultatem audiendi ſacramentales mulierum confeſſiones ſub quovis quæſito colore, vel prætextu, etiam in genere aſſequi, & obtinere procurent, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, a qua non niſi per nos, aut Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes præterquam in mortis articulo abſolvi, necnon privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad Officia, vel gubernia hujuſmodi, aliaque prædicta in poſterum obtinenda, ad quæ ſimiliter non niſi per Nos, aut Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, vel Capitulum Generale ipſius Congregationis rehabilitari poſſint, pœnis tam per ipſos, quam eorum complices, & fautores, ac non revelantes, eo ipſo incurrendis, tenore præſentium interdicimus, & prohibemus.

Mandat Præpoſito Generali, aliiſque Superioribus pro tempore, ne aliquem ad inſtantiam, vel requiſitionem Principū, vel Prælatorum, aut Cardinalium ad Officia d. Congregationis admittat ſub pœna, prout in rubrica.

§.3. Mandantes propterea in virtute ſanctæ Obedientiæ, ac ſub excommunicationis etiam latæ ſententiæ pœna, eidem Præpoſito Generali, & aliis ſuperioribus dictæ Congregationis quocumque titulo nuncupatis præſentibus, & futuris, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel alias ad inſtantiam, ſeu requiſitionem, aut contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque perſonarum, tam Sæcularium, quam Eccleſiaſticarum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, prædictorum, ad Officia, vel gubernia, Generalem, aliaſve Præpoſituras, Conſultas, Viſitationes, Procuratorias Generales, ſuperioritates Monaſteriorum Monialium, aut Vicariatus, vel Vocalatum hujuſmodi promovere, vel cuiquam facultatem audiendi confeſſiones mulierum concedere audeant, ſeu præſumant, ſed circa admiſſionem Clericorum Regularium dictæ Congregationis ad jus ſuffragii, ac facultatem audiendi confeſſiones mulierum eis concedendam, ea, quæ per Conſtitutiones, & Decreta ejuſdem Congregationis ordinata ſunt, ac in præmiſſis formam ſecretorum ſuffragiorum per eaſdem Conſtitutiones ſtabilitam, abrogata alia quacumque forma exacte, & accurate, ac inviolabiliter obſervent, & obſervari curent.

Omnes electiones, & promotiones cōtra hanc diſpoſitionē factas irritat, & delinquentes in præd. pœnas ipſo facto incurrere declarat.

§.4. Et nihilominus quaſcumque electiones, & promotiones, ac facultatum audiendi confeſſiones mulierum hujuſmodi conceſſiones contra præſentium diſpoſitionem (quod abſit) faciendas, nullas prorſus, & invalidas eſſe, & fore, ac omnes, & ſingulos in præmiſſis delinquentes, ſententias, & pœnas prædictas irremiſſibiliter eo ipſo incurrere, & ita per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Decretum irritans.

Contrariis ampliſſime derogat.

§.5. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum omnium tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque: etiamſi prædictis Clericis, & perſonis, vel quibuſvis aliis communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

§.6. Ut autem harum literarum notitia ad omnes ipſius Congregationis Clericos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in ſingulis ejuſdem Congregationis Domibus Regularibus, & deinde in ſingulo quoque Capitulo Generali, ſeu Dieta dictæ Congregationis publice legi, illaſque ſicut præfertur lectas, omnes arctare, perinde ac ſi unicuique intimatæ fuiſſent: Illarumque exemplis, etiam impreſſis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Præpoſiti Generalis ejuſdem Congregationis, vel alterius Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem fidem adhiberi, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Publicatio hujus Conſtitutionis quomodo ſit facienda.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 15. Septembris 1673. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

Edit. 15. Sept. 1673. An. 4.

I. G. Sluſius.

Reg. in Secret. in libr. Brev. Menſis Septembris par. 1. fol. 173.

XLII.

Relaxatio ſuſpenſionis facultatis conferendi Beneficia in Civitate, Patria, & Diœceſi Leodien. cum diverſis ordinationibus &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere in eam præcipue curam ſolicitis ſtudiis incumbimus, ut ſtudiorum Generalium Univerſitates ad fidei Catholicæ præſidium, Chriſtianæque Reipublicæ decus, & utilitatem a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ſapienti, ſalubrique conſilio inſtitutæ, ac multis privilegiis, gratiis, & Indultis ex eorum liberalitate, & munificentia decoratæ, ſublatis abuſibus, ſtabilitaque æquitatis, atque Juſtitiæ norma, recte, atque ordine dirigantur, debitamque nobis, & huic Sanctæ Sedi fidem, devotionem, & obedientiam illibate ſervantes, Apoſtolicæ noſtræ charitatis ſentiant benignitatem, & felicioribus in dies benedicente Domino proficiant incrementis.

Querelæ ad Clem. IX. delatæ adverſus Univerſitatē Studii Generalis Lovanien.

§.1. Alias ſiquidem cum ad notitiam fel. rec. Clementis Papæ IX. prædeceſſoris noſtri perveniſſet, quod Rectores, ac Magiſtri, Doctores, & Scholares, necnon Decani, ſeu Vicedecani facultatis artium, ac Conſervatores Privilegiorum Univerſitatis ſtudii generalis Oppidi Lovanienſis olim Leodien., nunc Mechlinien. Diœceſis a rec. me. Martino Papa V. Prædeceſſore pariter noſtro erectæ, & inſtitutæ plurimis ab inde annis privilegiis, facultatibus, gratiis, & Indultis eidem Univerſitati tam a dicto Martino prædeceſſore, quam

Digitized by Google

Abuſus ejuſdem Univerſitatis privilegiorũ Apoſtolicorum, circa nominationes ad beneficia Eccleſiaſtica, & exercitium Juriſdictionis illius Conſervatoribus attributæ.

quam a piæ mem. Paulo II., Sixto IV., Leone X., Adriano VI., Clemente VII., Paulo III., Pio IV., Gregorio XIII., ac Paulo V., & forſan aliis Romanis Pontificibus etiam prædeceſſoribus noſtris reſpective conceſſis, & confirmatis abutebantur circa oominationes ad Beneficia Eccleſiaſtica in Belgicis ditionibus conſiſtentia, ac Collationes, & proviſiones ejuſmodi Beneficiorum in Civitate, Patria, & Diœceſi Leodien. ſitorum, necnon exercitium Juriſdictionis præfatis Conſervatoribus per privilegia hujuſmodi attributæ, quippe qui ad Beneficia Eccleſiaſtica valorem aonuum centum ducatorum auri de Camera excedentia nominare, ac nominationes hujuſmodi Sedibus Epiſcopalibus, & Archiepiſcopalibus, ac Prælaturis collatorum Ordinariorum vacantibus facere, & plura Beneficia incompatibilia eiſdem Perſonis conferre, ſeu eas ad illa nominare, quioimo Beneficia Eccleſiaſtica, de quibus per Coadjutorias cum futura ſucceſſione ab hac Sancta Sede proviſum fuerat, conferre pariter, ſeu ad illa nominare, alioſque ſimiles eaceſſus privilegiorum, facultatum, gratiarum, & Indultorum prædictorum diſpoſitioni plane contrarios committere, & Conſervatores prædicli, de Cauſis non ſolum in quibus ageretur, an Beneficia in menſibus Apoſtolicis, vel Ordinariorum, an vero in illis, qui dictæ Vniverſitati conceſſi ſunt, vacaviſſent, ſed etiam ubi tractaretur, utrum Beneficia hujuſmodi ejuſdem Apoſtolicæ Sedis diſpoſitioni aliter quam ratione vacationis in Menſe Apoſtolico reſervata, ſeu affecta eſſent, nec ne, cognoſcere præſumpſiſſent, tametſi oihil horum eis ea privilegiorum, facultatom, gratiarum, & Indultorum hujuſmodi tenore permiſſum, ſed hæc omnia oulla penitus, ac iovalida, & attentata eaiſterent.

Alii abuſus lædentes dignitatem, & auctoritatem Sedis Apoſt. inferuntur.

§.2. Et quod Sedis Apoſtolicæ dignitatem, auctoritatemque magis lædebat, citationes, inhibitiones, monitiones, mandata, ſententias, & decreta, ac incurſus cacommunicationis, aliarumque cenſurarum declarationes etiam aggravatorias, & reaggravatorias in eos propter exceſſus hujuſmodi, ac ab ipſis reſpective proviſos a Sacri Palatii Auditorio legitime emanatas, & emanata oulliter, & de facto caſſare, & annullare, ac tam proviſos a Sede prædicta, quam Capitula Eccleſiarum, aliaſque Perſonas Eccleſiaſticas huic Sanctæ Sedi devotas, & ipſius Sedis, ejuſque Delegatorum Auditorii prædicti mandatis, ut par eſt, obſequentes, arreſtis, ſequeſtrationibus, & detentionibus fructuum, & reddituum Eccleſiaſticorum, aliiſque modis hujuſmodi perturbare, & inquietare auſi fuiſſent, & tunc anderent: ſuper quibus frequentes ad ipſum Clementem IX. prædeceſſorem, & Sedem prædictam variorum ab eadem Sede de Beneficiis Eccleſiaſticis, præſertim in Civitate, Patria, & Diœceſi Leodien. conſiſtentibus Proviſorum querelæ pervenerant, eidem Clementi prædeceſſori ſupplicantium, ut in præmiſſis de opportuno remedio providere, gravibuſque ſcandalis inde naſcentibus occurrere de benignitate Apoſtolica dignaretur.

Ad tollendos dictos abuſus Clemens IX. primum cum d. Univerſitate omnes ſuaviores, benignioreſque vias tentavit.

§.3. Et ipſe quidem Clemens prædeceſſor cum ex debito paſtoralis muneris ſibi divinitus impoſiti, quo Populorum quieti, quantum ſibi ea alto concedebatur, conſulere, ſuaque, & dictæ Sedis jura tueri adſtringebatur, preces tam juſtas negligere, exceſſuſque prædictos diſſimulare non valeret, pro ſingulari paternæ ſuæ erga Univerſitatem prædictam, quam memorati Romani Pontifices ejus prædeceſſores, ut illam, ejuſque Scholares, & perſunas ad ſacrarum, aliarumque bonarum literarum ſtudia excitarent, illorumque devotionem, & reverentiam erga hanc Sanctam Sedem foverent, tot, tantiſque, & tam luculentis privilegiis, atque prærogativis decoraverant, charitatis affectu, omnes ſuaviores, benignioreſque vias tentaverat, operamque ſedolo dederat, tum paternis admonitionibus, tum perſonarum doctrina, & morum gravitate ſpectabilium, dictæque Univerſitati benevolarum inſinuationibus, injecta quoque aliqua ſpe novarum gratiarum, ac etiam juſtæ ejus indignationis timore ſuaviter ſuggeſto, ut res omnes coram dilecto filio Carolo Antonio Airoldo Abbate Eccleſiæ S. Abundii dictæ Sedis in Belgicis Ditionibus Internuncio in id, quod æquum eſſet redigeretur.

Dein motu proprio ſuſpendit eidem Univerſitati Jus, & facultatem conferendi, ac nominandi ad beneficia prout in rubrica.

§.4. Verum hæc omnia incaſſum ceciderant: hinc licet ex Sacrorum Canonum præſcripto privilegia amittere meruiſſent, eo quod conceſſa ſibi facultate fuerant abuſi; ipſe tamen Clemens prædeceſſor paternæ ſuæ benignitatis memor, & pœnitentiæ locum relinquere volens, ac mitius agendo, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione ſuis, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, jus, & facultatem, ac Indultum conferendi Beneficia cum cura, & ſine cura, Sæcularia in titulum Clericis Sæcularibus conferri, & per Clericos Sæculares regi, & gubernari ſolita io Civitate, Patria, & Diœceſi Leodien. conſiſtentia, & pro tempore per obitum dumtaxat io certis tunc expreſſis menſibus vacantia, etiamſi Canonicatus, & Præbendæ, Perſonatus, admioiſtrationes, & Dignitates cujuſcumque qualitatis, & valoris eſſent, eaceptis certis itidem tunc expreſſis Beneficiis a prædicto Paulo V. prædeceſſure per ſuas ſub Plumbo Kalendis Decembris anno Incarnationis Domioicæ 1616. deſuper expeditas literas, Decano, ſeu Vicedecano prædictæ facultatis Artium ſub certis modo, & forma tunc expreſſis loco Juris, ſeu facultatis nominandi, quod, ſeu quam idem Paulus Prædeceſſor per dict[illegible] literas perpetuo abrogavit, itidem perpetuo conceſſum, ſeu conceſſam ad ſuum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum ſuſpendit, ac ſuſpenſum, & ſuſpenſam eſſe, & fore decrevit, & declaravit.

Durante hac ſuſpenſione decrevit irritas, & nullas omnes hujuſmodi nominationes, & proviſiones beneficiorum, prout in rubr.

§.5. Decernens pariter quaſcumque collationes, & proviſiones Canonicatuum, & Præbendarum, Perſonatuum, adminiſtrationum, & Dignitatum, aliorumq; Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura in Civitate, Patria, & Diœceſi Leodien. conſiſtentium prædictorum pru tempore vacantium, & de illis proviſorum in illorum poſſeſſionem, immiſſiones, ac etiam nominationes ad eadem Beneficia prætextu abrogati, ut præfertur, juris nominandi, ſi quas ſuſpenſione hujuſmodi durante forſan a pro tempore exiſtente Decano, ſeu Vicedecano dictæ facultatis Artium, etiam de conſenſu Receptoris, & Procuratorom quatuor Nationum ejuſdem facultatis, ſeu majoris partis eorum, aut alias quomodolibet, ſeu ab aliis quibuſvis perſonis dictæ Univerſitatis tam conjunctim, quam diviſim, & alias quomodocumque, & qualitercumque fieri contingeret, nullas prorſus, ac irritas, inanes, & invalidas, nulliuſque roboris, &

momenti, ac viribus, & effectu penitus, & omnino vacuas fore, nec cuiquam titulum etiam coloratum, aut poſſidendi, vel detinendi Cauſam ullatenus tribuere.

Omnia acta Judicialia ad hunc effectum a Conſervatoribus d. Univerſitatis facta pariter declaravit irrita, & nulla, prout in rub.

§.6. Citationes quoque, monitiones, mandata, Decreta, Proceſſus, Sententias, Cenſurarum fulminationes, auxilii brachii ſæcularis invocationes, & acta judicialia, & extrajudicialia quæcumque, ſi quæ a Conſervatoribus prædictis, vel aliis Judicibus quibuſcumque, ſeu eorum aliquo ad inſtantiam eorum, quibus Beneficia hujuſmodi, ſuſpenſione prædicta durante de facto collata eſſent, ſeu alias quomodolibet pro tuendis, ſeu ad effectum deducendis hujuſmodi Collationibus, ſeu proviſionibus fieri, mandari, decerni, relaxari, ferri, vel pronunciari contingeret cum omnibus, & ſingulis inde forſan quomodolibet ſecuturis, nulla pariter, ac invalida, irrita, inania de facto, præſumpta, ac prorſus attentata, & vitioſa fore, neminemque prorſus arctare, vel afficere, ſed nullatenus attendenda fore, & eſſe.

Collationem omnium beneficiorum in Menſibus d. Univerſitati conceſſis durante hac ſuſpenſione vacantiū S. Sedi reſervavit.

§.7. Collationem vero omnium, & ſingulorum Beneficiorum in Civitate, Patria, & Diœceſi Leodien. prædictis conſiſtentium hujuſmodi, quæ in menſibus memoratæ Univerſitati, ſeu facultati Artium, ut præfertur conceſſis, durante ſuſpenſione hujuſmodi vacarent, ad ſe, & hanc S. Sedem ſpectare, & pertinere, nec quemquam etiam vigore cujuſcumque Indulti ab ipſo Clemente prædeceſſore, & Sede prædicta conceſſi deſuper quidquam prætendere, aut ſe intromittere poſſe, cum diverſis aliis decretis, clauſulis, & derogationibus ampliſſimis, & alias prout in ejuſdem Clementis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 13. Septembris 1669. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

D. Univerſitas durante hac ſuſpenſione ſe abſtinuit a collatione dd. beneficiorum, & paratam ſe exhibet a dd. & aliis quibuſvis abuſibus recedere.

§.8. Cum autem ſicut pro parte dilectorum filiorum Rectoris, ac Magiſtrorum, Doctorum, & Scholarium, necnon Decani, ſeu Vicedecani, aliarumque Perſonarum prædictarum reſpective Univerſitatis, & facultatis Artium nobis expoſitum fuit, ipſi prædictis Clementis prædeceſſoris literis humiliter acquieſcendo, a collatione Beneficiorum prædictorum, quæ ſuſpenſione pendente hujuſmodi durante in menſibus dictæ facultati Artium, ſicut præmittitur aſſignatis vacaverunt, & a nobis collata fuerunt, abſtinuerint, & a prædictis, aliiſve quibuſvis abuſibus omnino recedere, ac noſtris, & Apoſtolicæ Sedis mandatis, ſicut devotos Eccleſiæ filios, ſinceroſque Sedis ejuſdem cultores decet, in omnibus, & per omnia prompto obſequio morem gerere parati ſint: nec quidquam ardentioribus votis deſiderent, quam dictæ Sedis gratiam religioſa obſervantia demereri, ac palam omnibus facere ſe a priſca dictæ Univerſitatis, ea qua tot egregii Catholicæ Fidei propugnatores, ac Divinorum eloquiorum Tractatores, aliique inſignes in omni ſcientiarum genere viri prodiere, in eamdem Sedem Apoſtolicam fide, devotione, & reverentia minime deſciviſſe; quo vero certa, congruenſque in præmiſſis norma a ſuprema æquitate noſtra eo celeriori poſſet maturitate ſtatui, quo de pleriſque non ita notis facti circumſtantiis major notitia haberetur, ipſi Exponentes multa nobis tam per Scripturas eorum nomine ad hanc Sanctam Sedem per memoratum Carolum Antonium Internuncium tranſmiſſas, tum per eorum Deputatos, ſive negotiorum geſtores inſinuari curaverint, enixe, humiliterque nobis ſupplicantes, ut ſuſpenſionem prædictam relaxare de benignitate Apoſtolica dignaremur,

Supplicat Pōtifici ut d. ſuſpenſionem relaxet.

Pontifex rem totam diſcutiendam cōmittit S.R.E. nōnullis Cardinalibus, & Prælatis, qui eidem referūt quid deſuper ſtatuendū &c.

§.9. Nos rem omnem nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus, ac dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis Viris Sapientia, prudentia, æquitate, ac Sacrorum Canonum peritia eximie præſtantibus mature, diligenterque diſcutiendam, ac Nobis referendam commiſimus, qui mandatum Noſtrum fideliter exequentes, habitis inter ſe multis congreſſibus, negotium totum, & quidquid eo pertinere videbatur, omni ſtudio, atque induſtria diſcuſſerunt, & quid deſuper ſtatuendum videretur, Nobis retulerunt.

Nedum dd. abuſus, ſed illis anſam in futurum precidere intendit.

§.10. Audita igitur, & approbata per Nos eorum relatione; pro peculiari noſtro erga Univerſitatem prædictam affectu, felici, proſperoque illius regimini, & progreſſui conſulere, ac ſupradictos abuſus è medio tollere, illiſque anſam in futurum præcidere, necnon prædictos Exponentes ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac prædictorum, aliorumve quorumlibet privilegiorum, facultatum, gratiarum, & Indultorum eiſdem Univerſitati, & facultati Artium, earumque Perſonis quibuslibet a præfatis, aliiſve quibuſvis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus Noſtris conceſſorum, literarumque Apoſtolicarum, tam ſub Plumbo, quam in forma Brevis deſuper emanatarum, & aliarum quarumlibet ſcripturarum tam publicarum, quam privatarum tenores, & datas etiam veriores, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo inſertis, & ſpecificatis habentes.

Abſolutio a Cenſuris.

Pro expreſſis habet omnia, & quæcumq; privilegia d. Univerſitatis.

§.11. Auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus, declaramus, præcipimus, mandamus, ſtatuimus, & ordinamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus in literis citatorialibus, & monitorialibus a Conſervatoribus privilegiorum d. Univerſitatis, ſeu eorum aliquo contra extraneos, eos ſcilicet, qui de ipſa Univerſitate, illiuſque Rectori ſubjecti non ſunt, in quacumque materia, tam Eccleſiaſtica, quam temporali, ac contra ipſius Univerſitatis Perſonas Rectoris prædicti Juriſdictioni ſuppoſitas in quacumque beneficiali, aliaque Eccleſiaſtica materia reſpective decernendis, & relaxandis, non apponatur ea clauſula per abuſum antehac apponi ſolita, qua citato, vel monito mandabatur, ut ſi quod Jus, vel actionem ad beneficium, vel aliam rem controverſam crederet ſe habere, illud, vel illam coram ipſo Conſervatore, vel Rectore prædiclo proponeret ſub pœna perpetui ſilentii, ſed Mandatum hujuſmodi ad ſolum Conſervatorem reſtringatur: Nec in prædictis, aliiſve literis Judicialibus quibuſcumque per eoſdem

In literis Citatorialibus, & Monitorialibus a Cōſervatoribus Privilegiorum d. Univerſitatis relaxandis nō apponatur clauſula per abuſum antea apponi ſolita, prout in rub.

Con-

Digitized by Google

Nec in eis quidquam addatur, vel exprimatur, quo Juriſdictionis Eccleſiaſticæ curſus impediatur, differatur, aut perturbetur.

Conſervatores; eorumve quemlibet decernendis, & relaxandis quidquam addatur, vel exprimatur, quo Juriſdictionis Eccleſiaſticæ curſus, appellationumque in Cauſis ad forum Eccleſiaſticum quomodolibet ſpectantibus ad Sedem Apoſtolicam, ejuſque Delegatos, prout Juris fuerit interponendarum, introducendarum, proſequendarum, & terminandarum, aliorumve quorumvis Juris remediorum effectus quovis modo impediri valeat, aut differri, vel perturbari.

Unicuique liceat quemlibet ex dd. Cōſervatoribus adire.

Unicuique autem liceat quemlibet ex Conſervatoribus prædictis, qui plures per memoratorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum literas deputati reperiuntur ad ſui libitum adire.

Citatus coram aliquo ex dd. Conſervatoribus ex juſta cauſa poteſt illum recuſare, & alium adire, prout in rubrica.

§.12. Quod ſi quis coram aliquo ex eiſdem Conſervatoribus citatus aliquam contra eum habuerit exceptionem, ſeu cauſam propter quam ab illo non ſperet obtinere poſſe Juſtitiæ complementum; liceat ſic citato ad alium ex iiſdem Conſervatoribus recurrere, qui cauſam in ſtatu, & terminis, in quibus reperietur aſſumere, illamque cum omnibus, & ſingulis ſuis incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali audire, cognoſcere, & fine debito, prout juris fuerit, terminare poſſit, & debeat.

Idem & Actori.

Si autem Actori, ſeu illi, ad cujus inſtantiam decreta fuerit prima citatio, ſeu primum Monitorium relaxatum, aliqua contra Conſervatorem a Reo, ſeu citato, ut præfertur, aditum, competierit legitima exceptio, poterit & ipſe illum pariter recuſare, ac ad alium ex d. Conſervatoribus recurſum habere: ſalvis tamen Reo, ſeu citato contra hunc quoque Conſervatorem ſuis exceptionibus, ac ea lege Reus, ſeu primo loco in Judicium vocatus coram ſuſpecto Judice litigare nullo modo cogetur.

Ipſi Conſervatores ex Officio ſibi eligant, & deputent quoſcūque Juſtitiæ Miniſtros.

§.13. Porro Conſervatores ipſi Aſſeſſores, Notarios, Actuarios, Apparitores, alioſve quoſcumque Juſtitiæ Miniſtros ſibi ex officio eligant, ac deputent, ſeu aſſumant: Nec Univerſitas prædicta in illorum electione, vel deputatione ullo modo ſe ingerere de cætero valeat, prout antehac per errorem feciſſe memoratur.

Accurate ſervent, quæ circa eorum Juriſdictionem ſunt ſtatuta in literis Pauli V.

Ipſi vero Conſervatores omnia, & ſingula, quæ in ſupradictis Pauli V. prædeceſſoris literis circa eorum Juriſdictionem, illiuſque exercitium conſtituta, & ordinata ſunt, exacte, & accurate ſervent, nec illa quomodolibet excedere audeant:

De cauſis beneficiorum, de quibus per Coadjutorias cum futura ſucceſſione proviſum fuerit, & providebitur etiamſi beneficia per obitum vacēt in Menſibus d. Univerſitati reſervatis nullatenus cognoſcant.

Neque de cauſis beneficiorum, quibus per Coadjutorias cum futura ſucceſſione ab hac S.Sede proviſum eſt hactenus, & in futurum quandocumque providebitur, tametſi Beneficia ipſa per obitum in aliquo ex Menſibus prædictæ facultati Artium per eaſdem Pauli V. prædeceſſoris literas aſſignatis vacare contigerit, aut ad eadem Beneficia nominatio dictæ Univerſitati, ſeu facultati Artium, ſi illis per Coadjutorias hujuſmodi proviſum non eſſet, ex diſpoſitione ſupradictorum Privilegiorum competeret, ullo modo cognoſcere, ullumve deſuper actum juriſdictionalem facere, vel attentare præſumant.

Nullus Proviſos Apoſtolicos per hujuſmodi Coadjutorias cū futur. ſucceſſione ad Judicium coram dd. Conſervatoribus trahere audeat, prout in rubr.

§.14. Nec quiſquam ullum ex Proviſis Apoſtolicis per Coadjutorias cum futura ſucceſſione hujuſmodi ad Judicium coram Conſervatoribus prædictis trahere, nec quo minus mandata de immittendo, & alia quæcumque etiam executiva per Executores, & Judices Apoſtolicos ad eorumdem Proviſorum Apoſtolicorum favorem decernenda, & relaxanda executioni mandentur, quoquo modo impedire, nec ipſi Conſervatores, eorumve quilibet in eis aliquo modo, nec cognoſcendo, nec impediendo ſe ingerere poſſint, ſub nullitatis omnium actorum, ac cenſurarum, & amiſſionis Officiorum, ac privationis Beneficiorum Eccleſiaſticorum per eos obtentorum pœna ipſo facto, etiam abſque alia ſententia declaratoria incurrenda.

Pœnæ adverſus contravenientes.

Declarat nullas, irrita, & attentata nonnulla acta a Decano, ſeu Vicedecano d. Univerſitatis.

§.15. Et quia alias Canonicatus, & Præbenda Sæcularis, & Collegiatæ Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Oppidi Tongrenſis, Leodien. Diœceſis per obitum q. Lamberti Lens ultimi illorum poſſeſſoris Menſe Januario 1652. vacantibus, de quibus prius per Coadjutoriam cum futura ſucceſſione ad favorem tunc in humanis agentis Franciſci Freſart. a ſimilis rec. Innocentio PP.X. prædeceſſore pariter Noſtro canonice proviſum fuerat, tunc exiſtens Decanus, ſeu Vice-Decanus dictæ facultatis Artium, Canonicatum, & Præbendam hujuſmodi tamquam in Menſe eidem facultati aſſignato vacantes, cuidam Petro per Notarium, & ab hac Sancta Sede illico reprobatum abuſum conferre, ipſeque Petrus, ut collationem hujuſmodi ſibi ſic nulliter, & invalide factam tueretur, & ad effectum deduceret non ſolum dictum Franciſcum, ad cujus favorem Coadjutoria præfata emanaverat, ejuſque in Canonicatu, & Præbenda hujuſmodi Succeſſorem Apoſtolica pariter auctoritate proviſum, ſed etiam Capitulum ejuſdem Collegiatæ Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Tongrenſis coram Conſervatore Privilegiorum dictæ Univerſitatis citare, & ad Judicium vocare, ipſeque Conſervator ad diverſos actus, ſententias, & Decreta, illorumque executionem nulliter, & de facto procedere, ac ipſos Proviſos Apoſtolicos, & Capitulum, ſpretis inhibitionibus a Judicibus Apoſtolicis, & præſertim a prædicto Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorio emanatis multipliciter vexare; multiſque detrimentis, & diſpendiis afficere præſumpſerunt: Ideo collationem hujuſmodi eidem Petro a d. Decano, ſeu Vice-Decano factam, omniaque, & ſingula præmiſſa, & alia quælibet inde quomodocumque ſecuta ab ipſo initio penitus, & omnino nulla, invalida, & de facto præſumpta, & attentata fuiſſe, eſſe, & fore, nullumque Jus in eiſdem Canonicatu, & Præbenda, ſeu ad illos dicto Petro competiiſſe, aut competere, ſed etiam prædictum Capitulum Eccleſiæ Sanctæ Mariæ Tongrenſis contra dictum Petrum jura ſua ad conſequendam refectionem, & reſtitutionem omnium, & ſingulorum damnorum, & detrimentorum, quæ præmiſſorum occaſione accepit, & paſſum eſt, experiri poſſe ad abundantiorem cautelam dicta auctoritate harum ſerie declaramus.

Abuſus in beneficiis, ad quæ d. Univerſitas ex privilegiis Apoſt. nominare, & conferre ſolebat, refertur.

Statuitur numerus perſonarum Concilii d. Univerſitatis, & quomodo Rectores Parochialium ad illud ſint aſſumēdi.

§.16. Ut autem Beneficia Eccleſiaſtica ad quæ nominare, & quæ conferre Univerſitati, & facultati Artium prædictis reſpective per Privilegia ſupradicta conceſſum fuit, æqua lance pro uniuſcujuſque meritis diſtribuantur, & abuſus quidam quo plures, quam antiquitus conſuetum erat, ad Concilium dictæ facultatis, ut majoris taxæ beneficialis capaces fierent, admittebantur e medio tollatur: Volumus ſervari numerum ab antiquo ſtatutum, nempe quadraginta octo Perſonarum, quæ ſint de Concilio ejuſdem facultatis Artium, ad quod ſi contingat aſſumi aliquem,

quem, ſeu aliquos ex Rectoribus Parochialium Eccleſiarum Oppidi Lovanienſis caveatur efficaciter ne per aſſumptionem hujuſmodi impediatur exercitium curæ animarum; nec quiſquam acceptare poſſit Beneficium, cujus vacatio contigerit, antequam nominationi foret locus, uti nec Beneficium non Curatum, quod ante factam nominationem vacaverit.

Nemo poſſit acceptare beneficium vacans antequã ſit factus locus nominationi.

§.17. Et quoad Beneficia Curata, ut melius animarum ſaluti proſpiciatur, illorum proviſionem a quibuſvis eorum Ordinariis Collatoribus ad menſem a die eorum vacationis computandũ differri debere ſtatuimus, & ordinamus; Ac Privilegia Univerſitatis, & facultatis prædictarum benigne ampliando harum ſerie concedimus, & indulgemus, ut menſe hujuſmodi durante per eaſdem Univerſitatem, & facultatem Artium nominationes ad illa reſpective, ſervata cæteroquin eorumdem privilegiorum forma, & diſpoſitione fieri, ipſaque Beneficia Curata a nominatis acceptari poſſint, etiamſi ante nominationem, cui jam locus ſit, eorum vacatio eveniſſet: ita ſcilicet ut ſi aliquis, etiam ſenior Magiſter facultatis Artium, vel aliquis exiſtens de Concilio Univerſitatis ad tale Beneficium Curatum ante illius vacationem nominatus fuerit, illud non prius acceptare permittatur, quam judicio facultatis, vel Univerſitatis reſpective fuerit judicatus bene idoneus: Salvo nihilominus examine per Ordinarium faciendo, prout per prædictas Gregorii XIII., & Pauli V. prædeceſs. literas expreſſe cautum reperitur.

Proviſio quoad beneficia curata differri debet per menſem a die eorum vacationis.

Durante dicto menſe poſſit Univerſitas nominare.

Nominatus nequit beneficium curatũ acceptare niſi a Judicio d. facultatis, vel Univerſitatis fuerit idoneus reputatus ſalvo examine per Ordinarium faciẽdo.

§.18. Præterea abuſum illum circa Beneficiorum præſertim incompatibilium pluralitatem antehac introductum omnino recidere cupientes, ſtatuimus, ut nemo poſſit deinceps ſimul, vel ſucceſſive vigore Privilegiorum ſive facultati Artium, ſive Univerſitati hujuſmodi conceſſorum plures Canonicatus, & Præbendas, aut plura Beneficia Curata, vel Canonicatum, & Præbendam, ac aliud Beneficium Curatum pacifice obtinere.

Abuſus quoad pluralitatẽ beneficiorum.

Nemo deinceps plura beneficia incõpatibilia ſimul, vel ſucceſſive vigore dd. privilegiorum poteſt obtinere.

§.19. Si tamen aliquis poſt Parochialem Eccleſiam, vel Canonicatum, & Præbendam tenuis redditus annui vigore Privilegiorum hujuſmodi pacifice obtentam, vel obtentos, ob eminentiam doctrinæ aſſumptus fuerit ad legendum, aut regendum in aliquo Pædagogio, ſeu Collegio dictæ Univerſitatis, aut ad aliam publicam Academicam functionem, ea ſpeciali gratia indulgemus, ut poſſit talis adhuc vigore Privilegiorum prædictorum Canonicatum, & Præbendam vel Beneficium Curatum obtinere, priori Beneficio prius libere in manibus noſtris, ſeu Romani Pontificis pro tempore exiſtentis dimiſſo, niſi diſpenſationem ſuper illius retentione ab hac S.Sede obtinuerit.

Proviſus de aliquo Canonicatu, & Præbenda vel Parochiali Eccleſia tenuis redditus, poſſit a d. Univerſitate de alia Parochiali, vel Canonicatu provideri priori dimiſſo in manibus Papæ, niſi diſpẽſationẽ ſuper retentione utriuſque obtinuerit.

§.20. Nemo quoque poſſit eodem anno vigore Privilegiorum hujuſmodi duo Beneficia ſimplicia non requirentia reſidentiam pacifice cum fructu acceptare, niſi ſecundum petat pro finali proviſione; & qui prætendet unum, & unam ex Canonicatibus, & Præbendis Cathedralium, ac Inſulenſis Beatæ Mariæ Aquiſgranenſis, Tongrenſis, Harlebacenſis, Sancti Servatii Trajectenſis Oppidorum, vel Sancti Dionyſii, aut Sancti Joannis, vel Sancti Pauli Civitatis Leodien. Collegiatarum Eccleſiarum reſpective, non poſſit obtinuiſſe pluſquam unum Beneficium ſimplex; Qui vero unum ex Canonicatibus, & Præbendis inferioribus, vel Parochialem Eccleſiam, non poſſit obtinuiſſe pluſquam duo; Nemo denique unquam ultra tria Beneficia, etiam reſidentiam non requirentia, obtinere valeat, etiam ex parte diverſi Privilegii Univerſitati, & facultati Artium hujuſmodi reſpective conceſſi.

Nemo vigore dd. privilegiorũ poſſit duo beneficia ſimplicia cũ fructu acceptare niſi ſecundum petat pro finali proviſione.

Prætendens unum Canonicatum, & Præbendam in certis Eccleſiis prout in rubrica nequeat obtinuiſſe pluſquã unum beneficium ſimplex. In aliis Eccleſiis, vel beneficium curatũ prætendens non poſſit obtinuiſſe pluſquã duo ſimplicia.

Nemo ultra tria beneficia ſimplicia obtinere valeat etiam ex parte diverſi Privilegii d. Univerſitati conceſſi.

§.21. Cæterum non intendimus per præmiſſa taxam Beneficiorum, ad quæ nominationes vigore Privilegiorum prædictorum fieri poſſunt ullo modo ampliare, ſed circa taxam hujuſmodi ipſorum Privilegiorum diſpoſitionem, etiam quoad Canonicatus, & Præbendas, aliave Beneficia ſupra expreſſa, quatenus illorum fructus, redditus, & proventus eamdem taxam excedant, omnino ſervari volumus.

Taxam beneficiorum, ad quæ hujuſmodi nominationes fieri poſſunt ſervari mandat.

§.22. Ut autem Beneficiorum unicuique collatorum, ſeu ad quæ unuſquiſque jam nominatus fuerit, notitia facilius habeatur, teneatur unuſquiſque intra terminum unius Menſis Beneficia jam obtenta annotari curare in libris dictarum Univerſitatis, & facultatis Artium reſpective, in quibus nominationes ad Beneficia, ac Collationes Beneficiorum per eaſdem Univerſitatem, & facultatem Artium reſpective pro tempore factæ annotantur, ſeu regiſtrantur, ac de jam obtento, ſeu obtentis Beneficiis in ſecunda, vel tertia proviſione, ſeu nominatione mentionem facere; Penſiones quoque ex cauſa reſignationis Beneficii vigore Privilegiorum prædictorum obtenti Reſignanti reſervatæ in eiſdem libris pariter annotari, & de illis in poſterioribus nominationibus, ſeu proviſionibus mentio fieri debeat.

In libris dd. Univerſitatis annotãtur nominationes, & collationes beneficiorum factæ & de obtentis in 2. & 3. proviſione, vel nominatione mẽtio fiat. In eis etiam fiat mentio de penſionibus ex cauſa reſignationis Reſignãti reſervatæ, & de illis in poſterioribus nominationibus, vel proviſionibus mentio fieri debeat.

§.23. Et quatenus aliquis compoſitionem, ſive concordiam ſuper Beneficio ſic obtento cum Adverſario jam iniverit, aut quandocumque in futurum ineat, per quam aliquid ſibi in compenſationem Beneficii dimiſſi præſtitum fuerit, aut præſtetur, id in libris prædictis pariformiter annotetur, habeaturque pro una proviſione ei jam facta, itaut eo pauciores nominationes, ſive collationes Beneficiorum ab Univerſitate, ſeu facultate Artium præfatis reſpective prætendere, ſeu petere valeat.

Item de penſione ex cauſa Compoſitionis, vel Concordiæ dimittenti beneficium reſervatæ, ut habeatur pro una proviſione.

§.24. Quia vero Privilegia prædicta in favorem illorum, qui literarum ſtudiis in dicta Univerſitate operam navant, ab hac Sancta Sede emanaſſe noſcuntur, volumus inſuper, & ordinamus, ut nemo ſive ab Univerſitate, ſive a facultate Artium hujuſmodi ad Beneficium quodcumque nominari, nec Beneficii cujuſvis collatio ei fieri poſſit, qui ſaltem per annum integrum in eadem Univerſitate non reſederit, ibique ſcholas frequentaverit, & ſtudia hujuſmodi diligenter proſecutus fuerit.

Nemo ad beneficiũ poteſt nominari, aut ei conferri qui ſaltẽ per annum integrum in eadẽ Univerſitate non reſederit ibique ſcholas frequentaverit.

§.25. Porro licet ex privilegiorum ſupradictorum tenore minimè liceat facultati Artium, & Univerſitati prædictis ad Beneficia, quæ Sedibus Archiepiſcopalibus, ſive Epiſcopalibus, aut Prælaturis collatorum Ordinariorum vacantibus vacare contingit, nominare, & quidquid ſecus antehac factum fuit, id nulliter, & invalide factum fuerit, prout memoratus Clemens IX. Prædeceſſor per literas ſuas prædictas declaravit: quia tamen Eccleſiarum, ſeu Prælaturarum hujuſmodi proviſiones interdum diu differuntur: ex ſpeciali gratia concedimus, & indulgemus, ut inpoſterum nominationes ad Beneficia, quæ poſt elapſum ſemeſtre a die quo ſedium Archiepiſcopalium, ſeu Epiſcopalium, aut Prælaturarum hujuſ-

D. Univerſitas nõ potuit nominare ad beneficia Vacãtia vacantibus Sedibus Archiepiſcop. & Epiſcopalibus, aut Prælaturis Collatorũ Ordinariorũ vacantibus.

Ex ſpeciali gratia quando ad hujuſmodi beneficia vacentia nominare poſſit.

Digitized by Google

hujuſmodi vacatio ſecuta fuerit, vacare contigerit, per eaſdem Univerſitatem, & facultatem Artium reſpective ſervata cæteroquin tam prædictorum Privilegiorum, quam præſentium literarum forma, & diſpoſitione fieri libere, & licite valeant: Ita tamen ut nominationes hujuſmodi connumerentur inter illas, quas vita, Prælatura, & adminiſtratione Prælati ſucceſſoris durante facere poſſent; ipſeque Prælatus ſucceſſor non amplius gravetur, quam gravaretur ſi Beneficia hujuſmodi, ad quæ Sede, vel Prælatura vacante, facta fuerit nominatio, eo jam Sedem, ſeu Prælaturam obtinente vacare cœpiſſent.

Hujuſmodi nominationes connumerari debent inter illas, quas vita, Prælatura, & adminiſtratione Prælati ſucceſſoris durante eadem Univerſitas facere poſſit.

§.26. A nominationibus vero ad Beneficia hujuſmodi, quæ intra ſemeſtre prædictum a die ſecutæ vacationis Sedis, vel Prælaturæ vacare contigerit, tam Univerſitatem, quam facultatem Artium hujuſmodi omnino abſtinere volumus, ipſorumque Beneficiorum collationem, promiſſionem, & omnimodam diſpoſitionem ad Nos, & Sedem Apoſtolicam prædictam pleno jure ſpectare, & pertinere declaramus.

Proviſio beneficiorũ vacantium intra ſemeſtre a die ſequenti Vacationis Sedis Archiepiſcop. Epiſcop. vel Prælaturæ reſervatur S.Sedi.

§.27. Et quia probationes ſuper non exceſſu taxæ perſonalis per Privilegia prædicta præſcriptæ, quas ad Beneficia eorumdem Privilegiorum vigore nominati facere debent, ab iis concludenter fieri plerumque vix poſſunt; eiſdem pro tempore nominatis harum ſerie indulgemus, ut taxam perſonalem hujuſmodi per duos teſtes juratos, etiam jam domeſticos de publica voce, & fama deponentes cum juramento ipſorum nominatorum probare poſſint, ita tamen, ut hæc probatio contrariam probationem non excludat.

Probatio ſuper non exceſſu taxæ perſonalis fieri poſſit per 2. teſtes juratos, cum juramẽto nominatorum.

Hæc contrariam probationem non excludat.

§.28. Cæterum quamvis Privilegia præfata præcipue ad illos, qui ſtudiorum labores in Univerſitate prædicta ſuſtinuerunt, in iiſque juventutis annos conſumpſerunt, inopiæ ærumnis præſertim in ſenecta ætate eximendos conceſſa fuerint, nihilominus etiam aliis opulentioris fortunæ, qui docendo, aut regendo benemeriti fuerint præmia non deeſſe cupientes, præfato Carolo Antonio Moderno, & pro tempore exiſtenti Noſtro, & Sedis prædictæ in Belgicis Ditionibus Internuncio, ſeu Nuncio cujuslibet decennii ſpatio duobus ex parte facultatis prædictarum reſpective, qui docendo, ſeu regendo benemeriti fuerint, bonumque pietatis, & doctrinæ, ac peculiaris erga hanc Sanctam Sedem obſervantiæ ſpecimen dederint, ut licet redditus annuos ſupra taxam perſonalem per privilegia prædicta præſcriptam poſſideant, nihilominus eorum ſinguli ad unum tantum Beneficium Eccleſiaſticum, in quo condigne valeant reſidere, nominati, & vigore nominationum hujuſmodi Beneficia, ad quæ nominati fuerint, acceptare, ac conſequi, & obtinere libere, & licite poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia perinde acſi redditus annuos ſupra taxam perſonalem hujuſmodi minime poſſiderent, auctoritate noſtra Apoſtolica concedendi, & indulgendi plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate harum ſerie tribuimus, & impertimur.

Dat Internũcio, ſeu Nuncio facultatẽ quolibet decẽnio duobus benemeritis de d. Univerſitate licet redditus annuos, ultra taxam perſonalem poſſidentibus poſſit aliud beneficiũ pro ſingulis conferri.

§.29. Præmiſſa autem omnia, & ſingula a nobis ſtatuta, decreta, mandata, & ordinata ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe ſervari volumus, ac ſub expreſſa lege, & conditione illa, & alia quæcumque per hanc Sanctam Sedem in poſterum ſtatuenda, & odinanda, ac Univerſitati, & facultati Artium prædictis præſcribenda, & injungenda exacte, & accurate ſervandi, ſuſpenſionem Juris, & facultatis, ac Indulti conferendi Beneficia in Civitate, Patria, & Diœceſi Leodien. conſiſtentia in menſibus dictæ facultati Artium per ſupradictas Pauli V. prædeceſſoris literas conceſſis vacatura a prædicto Clemente IX. Prædeceſſore ad ſuum, & Sedis Apoſtolicæ Beneplacitum factam, ut præfertur dicta auctoritate earumdem tenore præſentium relaxamus, & revocamus, ac ex nunc revocatam fore.

Mãdat obſervantiam omnium ſuprad. Statutorum, & Decretorũ.

Sub hac expreſſa lege, & conditione ſervandi omnia ſupradd. Statuta, & in poſterum ſtatuenda; Pontifex revocat ſuſpenſionem a Clemente IX. factam Juris, ac facultatis, & Indulti conferẽdi beneficia.

§.30. Præſentes vero literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Rector, Magiſtri, Doctores, aliique Graduati, & Scholares, ac Conſervatores privilegiorum Univerſitatis prædictæ, & præſertim Decanus, ſeu Vicedecanus facultatis Artium hujuſmodi, ac Receptor, & Procuratores quatuor Nationum ejuſdem facultatis, & alii quilibet quacumque Eccleſiaſtica vel mundana dignitate, vel poteſtate præditi, & fungentes, cujuſvis ſtatus, gradus, Ordinis, præeminentiæ, conditionis, & qualitatis exiſtant, aut alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, in præmiſſis, ſeu eorum aliquo jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Cauſæ propter quas præſentes emanarint ſufficienter deductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, & juridica, ac pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium, ſeu habere prætendentium conſenſus, aliove quolibet, quantumvis magno, formali, ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari ad viam, ſeu terminos Juris, aut Privilegiorum dictæ Univerſitati, ejuſque facultati Artium quomodolibet conceſſorum reduci, aut in controverſiam vocari, ſeu adverſus ipſas præſentes literas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu intentari, aut impetrato, vel etiam Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos quovis modo ſpectat, & ſpectabit in futurum in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari.

Supplet omnes defectus.

Mandat præſentes literas ſemper validas, & efficaces eſſe, ac fore.

§.31. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, dictæque Univerſitatis Privilegiorum Conſervatores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuncios, & Internuncios, alioſque quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quacumque Cauſa, & Inſtantia judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his quacumque auctoritate ſcienter,

Decretum irritans.

vel

vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Ampliſſime quibuſcumq; contrariis derogat.

§.32. Non obſtantibus prædictis Clem. IX. prædeceſſoris literis, ac de Jure quæſito non tollendo, aliiſque noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, cæteriſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus ſit Univerſitatis Lovanien., & facultatis Artium hujuſmodi, aliiſve quibuſvis etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Conſuetudinibus etiam immemorabilibus, ac Romanæ Curiæ, aliiſve quibuslibet ſtylis, & uſibus etiam quantumvis antiquis, & inveteratis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis Univerſitati Lovanien., ejuſque facultati Artium hujuſmodi, ac earum reſpective Rectoribus, Magiſtris, Doctoribus graduatis, Scholaribus, Decanis, Vicedecanis, Receptoribus, Procuratoribus Nationum, facultatibus, Conſervatoribus Privilegiorum, ac ſuppoſitis, & Perſonis quibuslibet, aliiſve quibuſvis quomodolibet numeratis, & qualificatis per memoratos Martinum V., Eugenium IV., Paulum II. Sixtum IV., Alexandrum VI., Leonem X., Adrianum VI., Clementem VII., Paulum III., Pium IV., Greg. XIII., & Paulum V., alioſve forſan Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem prædictam etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſeu etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Archiducum, Ducum, & aliorum Principum, necnon S.R.E. Cardinalium, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, aliorumque quorumlibet, quavis Eccleſiaſtica vel mundana dignitate, præcellentia, & poteſtate fulgentium inſtantiam, ſeu eorum interceſſione, vel contemplatione ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogaturus mentis atteſtationis reſtitutivis, poſteriorem datam eligendi facultatem, quam nemini contra præſentes literas ſuffragari volumus continentibus, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac decretis etiam irritantibus in genere, vel in ſpecie, ſeu alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries, ac quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, iteratis, & innovatis etiamſi in iiſdem literis, inter alia caveatur expreſſe, quod illis per quaſcumque Apoſtolicas etiam in forma Brevis, & ſub nomine Cameræ Apoſtolicæ pro tempore expeditas, ſeu dictæ Sedis, ejuſque Legatorum, aut Nunciorum literas etiam quoslibet generales, vel ſpeciales etiam derogatoriarum derogatorias, aliaſq; efficaciores, & inſolitas clauſulas, necnon irritantia, & alia Decreta in ſe continentes, & ſub quibuſvis verborum formis, & expreſſionibus conceptas derogari nullatenus poſſit, nec derogatum cenſeatur, niſi earumdem literarum tenor de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo inſertus, ac urgens, & ſufficiens Cauſa expreſſa, & per trinas diſtinctas literas, illarum tenorem continentes tribus diſtinctis vicibus cum trium menſium intervallo prædictæ Univerſitati legitime intimata, & inſinuata, ac derogationes ipſæ, Motu, & ſcientia ſimilibus factæ fuerint, appareatque Romanum Pontificem illis expreſſe derogare voluiſſe, & aliter pro tempore factæ derogationes nullius roboris, vel momenti ſint, & nemini ſuffragentur, ac pro infectis, & non conceſſis haberi debeant.

Perſonæ d. Univerſitatis in quibuſvis eorũ cauſis extra muros Oppidi Lovanien. in 1. inſtantia trahi, citari, vel conveniri non poſſint, prout in rub.

§.33. Quodque Rector, Doctores, Magiſtri, Scholares, cæterique legentes dictæ Univerſitatis, ſeu aliæ illius perſonæ quæcumque, vigore quarumcumque literarum, a Sede prædicta, ſeu illius Legatis, Delegatis, & ſubdelegatis, aut alias quomodolibet emanatarum, & conceſſarum in quibuſvis eorum cauſis civilibus, criminalibus, & mixtis extra muros dicti Oppidi Lovanien. in prima inſtantia trahi, citari, vel conveniri, aut alias ad judicium evocari non poſſint, dummodo coram aliquo ex Conſervatoribus prædictis in dicto Oppido parati ſint quibuſcumque poſcentibus de Juſtitia reſpondere, ſed ipſi Rector, Doctores, Magiſtri, & Scholares Adverſarios ſuos, dummodo Sedis prædictæ officiales, aut in Romana Curia præſentes non ſint coram aliquo ex iiſdem Conſervatoribus trahere, convenire, & ad Judicium evocari facere in prima Inſtantia, ut præfertur, libere, & licite valeant. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi in eis alia quæcumque etiam de neceſſitate ſpecifice exprimenda contineantur, & pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut quæcumque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, occaſiones, & cauſas, etiam quantumvis, prægnantes, pias, & privilegiatas præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo inſertis, & expreſſis, ac exactiſſime adductis, & accuratiſſime ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum derogamus, Noſque ex urgenti, & ſufficienti cauſa derogare, & derogatum velle declaramus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Suos Adverſarios in 1 inſtantia coram Conſervatoribus trahere poſſint dummodo S. Sedis Officiales aut præſentes in Curia non ſint.

Omnibus de neceſſitate ſpecifice exprimendis in contrariũ pariter derogat.

Tranſumptorum fides.

§.34. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſi manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi originaliter exhibitæ forent, & oſtenſæ. Utque eædem præſentes literæ, ſeu earum tranſumpta, ſive exempla hujuſmodi ad valvas Cathedralis Leodien., ac Sanctæ Mariæ Tongrenſis, & Sancti Petri Lovanienſis Oppidorum Collegiatarum Eccleſiarum publicentur, & affigantur, ſicque publicatæ, & affixæ Rectorem, Magiſtros, Doctores, Scholares, Decanum, Vicedecanum, Conſervatores, & alios præfatos, cæteroſque quos quomodolibet concernunt, & concernent in futurum perinde afficiant, & arctent, ac ſi illorum cuilibet perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent.

Præſentiũ literarum publicatio.

Edit. 10. Oct. 1673. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 10. Octobris 1673. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

Placet E.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium menſis lib. 4. diverſorum fol. 107.

CXLIII.

CXLIII.

Suppreſſio perpetua quarumcumque Confraternitatum, ſeu Congregationum ſub invocatione Sanctiſſimi Sacramenti, B. M. V. Immaculatæ, & S. Joſephi ſub titulo Gregis boni Paſtoris, ubicumque erectarum, cum prohibitione libellorum, foliorum, Conſtitutionum, Regularum, Imaginom, & uſus quarumdam catenularum, aliorumque ad illarum Inſtitutum ſpectantium, juxta Decretum Congregationis S. Officii.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memor.

Exordium a tollendis abuſibus, & ſcãdalis.

PAſtoralis officii, quod anthore Deo gerimus, cura animum noſtrum aſſidue ſolicitat, ut quæcumque pie, licet primitus inſtituta, irrepentibus ſubinde abuſibus, non ſolum a pietate receſſiſſe, ſed etiam gravibus ſcandalis cauſam præbere cognoſcuntur, e medio tollere, atque abolere ſtudeamus, ſicut omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad Omnipotentis Dei Gloriam, ac Fidelium ædificationem conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Nonnullæ Confraternitates ſub titulo Gregis boni Paſtoris earumq; Conſtitutiones, & Regulæ, in quibus uſus catenularum & alia quædam a doctrina, & praxi Eccleſiæ aliena reperiuntur.

§.1. Cum itaque (ſicut accepimus) nonnullæ Congregationes, ſeu Confraternitates ſub invocatione Sanctiſſimi Sacramenti, Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, & S. Joſephi ſub titulo Gregis boni Paſtoris variis in locis ordinaria, ſeu etiam Apoſtolica auctoritate erectæ, & inſtitutæ exiſtant, io quarum Conſtitutionibus, & Regulis uſus quarundam catenularum, aliave quæpiam a doctrina, & praxi Eccleſiæ diſſentanea reperiuntur, & de quarum inſtituto libella, folia, & imagines in vulgus edita ſunt, ex quibus ſcandala, & offenſiones in dies oriri poſſunt.

§.2. Nos hujuſmodi mala, atque incommoda ne latius ſerpant, Apoſtolicæ noſtræ ſolicitudinis ſarculo recidere cupientes, de venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana adverſus hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum ab hac Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatorum conſilio, Congregationes, ſeu Confraternitates quaſcumque ſub invocatione Sanctiſſimi Sacramenti, Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, & S. Joſephi ſub titulo Gregis boni Paſturis ubicumque Terrarum ſicut præmittitur erectas, & inſtitutas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo ſupprimimus, extinguimus, & abolemus, perpetuoque ſuppreſſas, extinctas, & abolitas eſſe, & fore decernimus, & declaramus.

Has Confraternitates Pōtifex perpetuo ſupprimit, & extinguit.

§.3. Præterea libellos omnes, folia, & Conſtitutiones, Regulas, Imagines, & uſum catenularum hujuſmodi, aliave quæcumque ad inſtitutum earumdem Confraternitatum, ſeu Congregationum ſpectantia, eorumque reſpective lectionem, retentionem, & uſum quibuſcumque Chriſtifidelibus auctoritate, & tenore prædictis itidem perpetuo prohibemus, & interdicimus.

Lectionem, & retentionem dd. Conſtitutionum, Imaginum, ac uſũ catenularum perpetuo prohibet, & interdicit.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtoliei Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet qoavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.5. Non obſtaotibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictarum Confraternitatum, necnon quarumcumque Eccleſiarum tam ſecularium, quam regularium, in quibus Confraternitates ipſæ erectæ ſunt, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis, ſeu alias quomodolibet in contrarium præmiſſurum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum harum ſerie ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis derogat.

§.6. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, ſeu earum exempla ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt affigi, & publicari, ſicque publicatas, omnes, & ſingulos quos illæ concernunt perinde afficere, ac ſi uuicuique illorum perſonaliter intimatæ fuiſſent; utque ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Publicatio præſentium literarum.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 15. Decembris 1673. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

Edit. 15. Dec. 1673. An. 4.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium in lib. Menſis Decembris par. 1. fol. 5.

CXLIV.

Exemptio Vicariorum Apoſtolicorum, eorumque Miſſionariurum in Indiis Occidentalibus, & partibus Sinarum a Juriſdictione Goanæ Inquiſitionis, in ea Parte, in qua non dominatur temporaliter Rex Portugalliæ, ſcilicet in China, Cocincina, Tunkino, Siam, Camboggia, & aliis Locis dd. Vicariis Apoſtolicis commiſſis, & Principibus Infidelibus ſubjectis.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1673.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SOlicitudo paſtoralis Officii, quo Eccleſiæ Catholicæ per Univerſum Orbem diffuſæ regimini divina diſpoſitione præſidemus, Nos admonet, ut ea, quæ Catholicæ fidei propagationi impedimentum adferre poſſunt, e medio tollere, & Operarios in Vinea Domini ſtrenue, uti-

Digitized by Google

literque laborantes ab indebitis gravaminibus, atque moleſtiis, quantum cum Domino poſſumus, tueri ſtudeamus.

Epiſcopi Vicarii Apoſtolici in Indiis Orientalibus, Sinarum, & partibus, eorumque Miſſionarii varias vexationes a Miniſtris Inquiſitionis Goanæ receperunt.

§.1. Cum itaque (ſicut non ſine gravi animi noſtri dolore accepimus (Venerabiles Fratres Epiſcopi Vicarii Apoſtolici in Indiis Orientalibus, & partibus Sinarum ab hac S. Sede Apoſtolica deputati, eorumque Miſſionarii varias vexationes a dilectis filiis Commiſſariis, aliiſque Officialibus, ſeu Miniſtris Officii Inquiſitoris adverſus hæreticam pravitatem in Civitate Goan., auctoritate Apoſtolica inſtituti, acceperint, & paſſi ſint, ac eorum aliqui a Miſſionum Locis amoti, & in carcere detenti fuerint, in grave S. operis converſionis Infidelium, ac propagationis Catholicæ fidei, cui dictæ Sedis auctoritate deſtinati ſunt, præjudicium, & detrimentum.

DD. Vicarios Apoſt., eorumq; Miſſionarios pro tempore eximit a quacumq; Juriſdictione Inquiſitorũ Civitatis Goanę in ea parte tantum, in qua Rex Portugalliæ temporaliter non dominatur prout in rub.

§.2. Nos ejuſmodi malis anſam, & occaſionem in futurum pręcidere cupientes ejuſdem Vicarios Apoſtol., eorumque Miſſionarios tam miſſos, quam mittendos, & eorum quemlibet, a quacumq; Juriſdictione Inquiſitorum, Commiſſariorum, Judicum, aliorumque quorumlibet Officialium, & Miniſtrorum dicti Officii Inquiſitoris hæreticæ pravitatis in ea parte taotum, in qua Chariſſimus in Chriſto filius noſter Portugalliæ, & Algarbiorum Rex Illuſtris temporaliter oon dominatur, ſcilicet in China, Cocincina, Tunkino, Siam, Camboggia, & aliis locis, quæ memoratis Vicariis Apoſtolicis commiſſa, & Principibus Infidelibus ſubjecta ſunt, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium eximimus, & plenarie liberamus, ac exemptos, & liberatos, dictæque Juriſdictioni minime obnoxios eſſe, & fore decernimus, & declaramus. Diſtricte prohibeotes Inquiſitoribus præfatis, & per ipſos omnibus eorum Commiſſariis, ac Miniſtris, & Officialibus, ne in poſterum ullum Juriſdictionis actum in dd. Vicarios Apoſtolicos, & eorum Miſſionarios exercere audeant quovis modo, ſeu præſumaot.

Decretum irritans.

§.3. Ac decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Vicariis Apoſtolicis, Miſſionariis præfatis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatos Inquiſitores, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & deſiniri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Conciliis etiam Univerſalibus, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon d. Inquiſitionis Officii, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtol., vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Inquiſitionis Officio, illiſque Inquiſitoribus, Commiſſariis, Officialibus, & Miniſtris, aliiſque perſonis quibuſlibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, ac inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu ad quarumcumque perſonarom, etiam Regia, aliave qualibet mundana, vel Eccleſiaſtica poteſtate fulgentium inſtantiam, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum, io genere, vel in ſpecie conceſſis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes meotio, ſeu quævis alia expreſſio habeoda, atque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, teoores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haoentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonę in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Decembris 1673. Pontificatus noſtri Anno Quarto. — Edit. 22. Dec. 1673. An. 4.

I. G. Sluſius.

Reg. in Sec. Br. in lib. Menſis Jan. par. 1. fol. 99

CXLV.

Confirmatio, & innovatio Brevium Alexand. VII. & Clem. IX., ac Decretorum Congregationum de Propaganda Fide ad favorem Epiſcoporum, Vicariorum Apoſtolicorum apud Sinas emanatorum, eorumque Miſſionariorum &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, quem Eccleſiæ Catholicæ per univerſum Orbem diffuſæ regimini cum poteſtatis plenitudine præpoſuit Altiſſimus, ac æqui, bonique ſupremum aſſertorem in Terris conſtituit, ea, quæ a prædeceſſoribus ſuis, & hac S. Sede Apoſtolica ad Chriſtianæ Religionis, & Orthodoxæ fidei præſertim in remotiſſimis ab hac S. Sede locis propagationem, animarumque pretioſo unigeniti Dei filii Domini noſtri Jeſu Chriſti Sanguine redemptarum ſalutem, feliceinque fidelium in via mandatorum Domini directionem, prudenti, ſalubrique conſilio, ac illo, qui ſecundum ſcientiam eſt, Pontificiæ charitatis zelo emanarunt, ut firma, atque illibata perſiſtant, nec temerariis quorumdam, qui quæruot, quæ ſua ſunt, non quæ Jeſu Chriſti, auſibus violentur, Apoſtolici muniminis præſidio corroborare, ac a perverſis quorumcumque calumniantium conatibus tueri, ne meſſis, quam fideles Operarii ab eadem S. Sede miſſi plantarunt, & rigarunt, inimico ſuperſeminan-

te zi-

Digitized by Google

te zizania, detrimentum accipiat, ſed benedicente, atque incrementum largiente Domino ad perfectæ finem perveniat maturitatis, & horrea Dominica uberrimo fructu locupletet.

Alexan. VII. deſignatis Epiſcopis commiſit adminiſtrationem nonnullarum Provinciarum prout in rub. donec alter a Congreg. de Propaganda Fide fuiſſet demandatum.

§.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Alexander Papa VII. prædeceſſor noſter de tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum Conſilio, per ternas ſuas in ſimili forma Brevis literas, binas quidem die 9. Septembris 1659., reliquas verò die 20. Septembris 1660. reſpective expeditas, Venerabil. Fratres Franciſcum Pallu Epiſcopum Heliopolitan. in Regno Tunchini cum adminiſtratione infraſcriptarum Provinciarum, videlicet Junam, Queriteu, Huquang, Sucenen, Quangſii, & Luos; ac Petrum Epiſcopum Beryten. Cocincinæ cum adminiſtratione harum Provinciarum nempe Cechiang, Fochien, Quantung, Chiamſii, Inſulæ Hainaum, aliarumque Inſularum; necnon tunc in humanis agentem bo. me. Ignatium Cotolendi Epiſcopum Metellopolitan. Nancluni in Sina cum adminiſtratione Provinciarum infra expreſſarum videlicet, Pechuin, Xanſii, Xantung, Honan, Xenſii, Cortæ, & Tartariæ Vicarios Apoſtolicos reſpective donec, & quouſque a præfatorum Cardinalium Congregatione fuiſſet aliter mandatum, aut diſpoſitum, auctoritate Apoſtolica fecit, conſtituit, & deputavit; Ac ipſis Franciſco, Petro, & Ignatio Epiſcopis dedit facultatem, ut ſi contingeret aliquem ex ipſis in itinere, vel poſtquam illuc perveniſſent, morte, vel alio eveniente defectu, deficienti proximior, poſſet etiam ad eas Provincias, quæ eidem deficienti Epiſcopo ſuberant, adminiſtrationem extendere, vel cum alio Epiſcopo novam diviſionem inire, qua ratione illorum Chriſtifidelium neceſſitatibus aptius conſultum videretur, ne prorſus Paſtore deſtituti remanerent, donec per memoratam Cardinalium Congregationem, quæ ſtatim de prædictis certior reddi deberet, aliter fuiſſet diſpoſitum.

DD. Epiſcoporum aliquo deficiēte proximior Epiſcopus illius deficiētis Provincias poſſit adminiſtrare, aut novam diviſionem cum alio Epiſcopo inire donec d. Congr. aliter diſponat.

§.2. Ut autem in Partibus prædictis Sacerdotum indigenarum ordinatio facilius peragi, atque ita Fides Catholica ibidem firmius, benedicente Domino radicari valeret, eiſdem Franciſco, & Petro, & Ignatio Epiſcopis cum Chriſtifidelibus earumdem partium indigenis ſibi uti Vicariis Apoſtolicis reſpective vigore præfatarum literarum pro tempore ſubditis, ut ipſi licet idioma latinum non intelligerent, nihilominus dummodo illud legere noſſent, eiſque Canon Miſſæ, ac formulæ Sacramentorum Eccleſiæ declararentur, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, ſervatis alias ſervandis, promoveri, & promoti in illis etiam Altaris miniſterio miniſtrare libere, & licite poſſent, & valerent, diſpenſandi, necnon recitationem officii divini, horarum videlicet Canonicarum eiſdem Chriſtifidelibus in recitationem aliarum precum in eorum lingua, ipſorum Epiſcoporum arbitrio commutandi, facultatem ad ſeptennium dumtaxat pariter conceſſit, & impertitus eſt, ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Fis indulget ut ad ſeptennū ſuos ſubditos licet Idioma latinū non intelligāt dummodo illud legere ſciant, eiſque Canon Miſſæ, ac formulæ Sacramentorum declarētur ad omnes etiam SS. Ordines, & Presbyteratum promovere poſſint eis cō. mutando recitatiōnē Divini Officii in alias preces.

§.3. Et ſubinde cum eidem Alexandro prædeceſſori relatum fuiſſet, quod præfatus Ignatius Epiſcopus viam univerſæ carnis ingreſſus fuerat, ſi vero utriuſque, vel alterius ex dictis Franciſco, & Petro Epiſcopis obitu quoque eveniente, Epiſcopi hinc denuo ad partes præfatas mittendi eſſent, non ſolum maximæ difficultates ſuperandæ, graviſſimique labores exantlandi forent, ſed etiam grave periculum immineret, ne inter longas temporis moras, quas intervenire neceſſe foret, grande illud opus directionis Chriſtifidelium illic degentium, Propagandæque Chriſtianæ Religionis ab iiſdem Franciſco, & Petro Epiſcopis laudabiliter inceptum omnino deperiret, ipſe Alexander prædeceſſor de præfatorum Cardinalium Conſilio, per alias ſuas pariter in forma Brevis literas die 4. Februarii 1664. emanatas, illis ex præfatis Franciſco, & Petro Epiſcopis, qui alteri, quem præmori contingeret, ſuperſtes foret, ut unum ex Presbyteris hinc cum ipſis ad eaſdem partes profectis, quem in Domino magis idoneum, & tanto muneri exequendo aptiorem judicaviſſet, Eccleſiæ in partibus Infidelium conſiſtenti, quæ per obitum prædefuncturi ex ipſis Paſtoris fuiſſet deſtituta ſolatio, in Epiſcopum, & Paſtorem auctoritate Apoſtolica præficere, eique ſic præfecto munus conſecrationis cum aſſiſtentia aliorum duorum Presbyterorum, etiamſi non eſſent Epiſcopi, nec in Eccleſiaſtica Dignitate conſtituti, ſi adeſſent, ſin minus etiam ſine illorum aſſiſtentia, ſervatis tamen quantum locus, & tempus permitterent, Cæremoniis in conſecratione Epiſcoporum adhiberi ſolitis, ac recepto prius ab illo ejuſdem Alexandri prædeceſſoris, & Romanæ Eccleſiæ nomine fidelitatis debitæ ſolito Juramento, impendere libere, & licite poſſet, & valeret, facultatem dicta auctoritate tribuit, & impertitus eſt. Ac eumdem Epiſcopum ſic ordinandum ex tunc prout poſtquam ordinatus, & conſecratus fuiſſet, ut præfertur Vicarium Apoſtolicum in partibus ſupradictis loco illius, ex præfatis Franciſco, & Petro Epiſcopis, qui prior deceſſiſſet cum omnibus, & ſingulis facultatibus, ei per literas prædictas attributis, donec tamen, & quouſque a præfata Cardinalium Congregatione aliter mandatum, aut diſpoſitum fuiſſet eadem auctoritate deputavit, ſubſtituit, & ſubrogavit ſalva tamen pariter in præmiſſis auctoritate d. Congregationis Card., quam de eiſdem præmiſſis ab alterutro eorumdem Franciſci, & Petri Epiſcoporum ſuperſtite, quanto citius fieri poſſet, voluit fieri certiorem. Cæterum præfato Epiſcopo, ut ipſe ad Eccleſiam, cui vigore harum literarum præfectus fuiſſet, quamdiu illa ab Infidelibus detineretur, accedere, & apud illam perſonaliter reſidere minime teneretur, dicta auctoritate indulſit.

Deficientibus dd. Epiſcopis ſuperſtes poteſt unum ex Presbyteris cum ipſis ad eaſdem Partes magis idoneum in Epiſcopū Eccleſiæ partibus Infideliū præficere, prout in rub. cum aſſiſtentia duorum Sacerdotum, vel ſine.

Epiſcopū ſic de novo conſecratum poſſit Vicarium Apoſt. in illis partibus conſtituere in locum illius Epiſcopi, qui prior deceſſerat, prout in rubrica.

Epiſcopus ſic de novo ordinatus ad Eccleſiā in partibus Infidelium, donec ab illis detinetur accedere non teneatur.

§.4. Ac poſtmodum cum præfati Franciſcus, & Petrus Epiſcopi per Presbyterum, quem illuc miſerant, dicto Alexandro prædeceſſori exponi feciſſent, quod ipſi e re Dominici gregis magnopere futurum exiſtimabant, ſi ſupradicto Ignatio Epiſcopo defuncto, ſucceſſor in Vicariatu Apoſtolico, ei ſicut præfertur demandato conſtitueretur; Idem Alexander prædeceſſor de conſilio Congregationis tunc exiſtentium ejuſdem S. R. E. Cardinalium ſuper negotiis ſpiritualibus Regni Sinarum ab eo deputatæ per alias ſuas ſimiliter in forma Brevis die 28. Februarii 1665. expeditas literas memoratis Franciſco, & Petro Epiſcopis, ut unum ex præfatis Presbyteris cum ipſis una ad partes ſupradictas profectis, quem obeundo Vicariatus Apoſtolici hujuſmodi muneri magis idoneum in conſcientia judicaviſſent, Eccleſiæ Metellopolitan. per obitum dicti Ignatii Epiſcopi ſolatio Paſtoris tunc deſtitutæ in Epiſco-

Inſuper dictis duobus Epiſcopis indulſit ut unum ex Presbyteris ad ſupradictas partes ſecum profectis, ut in locū Epiſcopi Eccleſiæ Metellopolitanæ alium ſubrogarent, prout in rubrica.

ſcopum, & Paſtorem auctoritate Apoſtolica præferre, illique ſic præfecto munus conſecrationis cum aſſiſtentia unius, vel duorum aliorum Presbyterorum, etiamſi non eſſent Epiſcopi, nec in Eccleſiaſtica Dignitate conſtituti, ſi adeſſent, ſin minus etiam abſque ejuſmodi aſſiſtentia, ſervatis tamen pariter quantum locus, & tempus permitterent cæremoniis in conſecratione Epiſcoporum adhiberi ſolitis, receptoque prius ab illo fidelitatis debitæ Juramento præfato, pariter impendere libere, & licite valerent, facultatem auctoritate præfata tribuit ſimiliter & impertitus eſt, ea tamen lege, ut hac facultate non uterentur, niſi quando eis permiſſum fuiſſet ingredi ea loca, in quibus Vicariatum Apoſtolicum præfato Ignatio Epiſcopo, ſicut ſupradictum eſt, demandaverat.

Hac facultate quādo uti deberent.

Si inſimul cōvenire nequirēt tota facultas alium Epiſcopum reſideat in uno prout in rub.

§.5. Quod ſi dicti Franciſcus, & Petrus Epiſcopi propter locorum diſtantiam, vel aliud impedimentum pro hujuſmodi Epiſcopi in locum præfati Ignatii defuncti ordinatione inſimul convenire nequirent, totam hanc facultatem remanere voluit penes præfatum Petrum Epiſcopum Beryten., qui ſi tempore adventus ultimo datarum literarum ad illas partes de hoc ſeculo migraviſſet, eadem facultas penes memoratum Franciſcum Epiſcopum Heliopolitan. reſideret. Ambobus autem ab hac luce ſubtractis, hanc eamdem facultatem ordinandi Epiſcopum dictæ Eccleſiæ Metellopolitan. in locum ſupradicti Ignatii defuncti haberet ille Epiſcopus, quem alter ſuperſtes ex eiſdem Franciſco, & Petro Epiſcopis in vim præfatarum literarum die 4. Februarii 1664. emanatarum conſecraviſſet. Ac Epiſcopum vigore ultimarum Alexandri prædeceſſoris literarum hujuſmodi ſicut præmittitur ordinandum ex tunc prout poſtquam ordinatus fuiſſet, Vicarium Apoſtolicum in partibus ſupradictis loco memorati Ignatii Epiſcopi, cum omnibus, & ſingulis facultatibus, quæ eidem Ignatio Epiſcopo per præfatas literas quomodolibet attributæ fuerant, donec tamen, & quouſque a memorata Congregatione Cardinalium aliter mandatum, vel diſpoſitum fuiſſet, auctoritate præfata deputavit pariter, ac ſubſtituit, & ſubrogavit, ſalva ſimiliter in præmiſſis auctoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium, quam de iis omnibus, quæ earumdem ultimarum literarum vigore geſta fuiſſent, quantocitius, etiam voluit reddi certiorem.

Ambobus deficientibus eadem facultas ſit apud illum Epiſcopum, quem alter ex eis jam ordinaverat.

Sic ordinatus Epiſcopus Metellopolit. Vicariatū Apoſtol. in illis partibus in locum defuncti gerere poſſit, prout in rubr.

Ad d. Eccleſiam Metellopolit. accedere non teneatur.

§.6. Demum novo Epiſcopo Metellopolitan. ſicut præfertur ordinando Indultum non accedendi ad Eccleſiam Metellopolitan. hujuſmodi quamdiu illa ab Infidelibus detineretur, nec apud illam perſonaliter reſidendi pariformiter conceſſit, & alias prout in præfatis Alexandri prædeceſſoris literis, quarum omnium, & ſingularum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Civitas Juthia eſt præcipuū Emporium totius Regni Siani.

§.7. Et ſucceſſive accepto per rec. me. Clementem PP. IX. prædeceſſorem pariter noſtrum, quod Civitas Juthia vulgo Siam præcipuum eſſet Emporium totius Regni Siani, & ad illam continuus eſſet concurſus diverſarum Nationum tam vicinarum, quam longinquarum, quibus Rex d. Regni, ut ad illam libentius confluerent, & ibidem ſecurius commorarentur, liberum Religionis, & Sectarum quarumlibet exercitium conceſſerat, ac nomine præfatorum Epiſcoporum Vicariorum Apoſtolicorum ad Regna Sinarum, Tunchini, & Cocincinæ deſtinatorum d. Clementi prædeceſſori expoſito, quod ipſi ob arduas difficultates ingrediendi fines ſuorum Vicariatuum Sedem in dicta Civitate interea fecerant, Eccleſiam, ſeu Cappellam ibidem erexerant, & in Converſionem Infidelium tam ſuorum Vicariatuum, quam aliarum Nationum incubuerant, Seminarium quoque inſtituerant, cupiebantque propterea Epiſcopo Metellopolit. Vicario Apoſtolico ad Sinas conſecrato, ſeu mox conſecrando extenſionem adminiſtrationis, ſeu Vicariatus ad dictum Regnum Siani, & Civitatem Juthienſem benigne concedi; idem Clemens prædeceſſor ſupplicationibus eorum nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, de memoratorum Cardinalium negotiis Propagandæ fidei præpoſitorum conſilio, præfato Epiſcopo Metellopolitan. adminiſtrationem ſui Vicariatus ad Regnum Siani, & Civitatem Juthienſem hujuſmodi auctoritate Apoſtolica extendit quouſque ingredi in Sinas idem Epiſcopus Metellopolitan. poſſet, cum obligatione tamen dictum ingreſſum diligenter procurandi, & eo caſu facultatem quoque eidem conceſſit Provicarium ibidem conſtituendi donec aliter per Sedem Apoſtolicam proviſum fuiſſet.

Vicarii Apoſtol. Tunchini, & Cocincinæ ob arduas difficultates ingrediendi fines ſuorum Vicariatuum ſedem in d. Civitate fecerant.

Pro eadem gratia ſupplicant favore Epiſcopi Metellopolitani Vicarii Apoſtol. ad Sinas conſecrati, ſeu mox conſecrandi.

Clemens IX. d. Epiſcopo Metellopolitano adminiſtrationem ſui Vicariatus extendit uſq; ad Regnum Siani, & Civitatem Juthienſē, prout in rubrica.

Caſu quo ingredi poſſit in Sinas ei facultatem dat cōſtituendi Provinciam in d. Civitate donec aliter per S. Sedem ſit proviſum.

§.8. Ut autem præfati Epiſcopi Vicarii Apoſtolici apud Sinas, ac Tunchino, & Cocincina reſpective auctoritate Apoſtolica deputati injuncta ſibi munera ad Chriſtifidelium illarum partium utilitatem adjuvante D. facilius exequi valerent; dictus Clemens prædeceſſor ex commiſſo ſibi cœlitus Sacroſancti Apoſtolatus officio providere volens, eiſdem Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis cum Neophitis ſuorum reſpective Vicariatuum quoque, ſeu quibuſvis (non tamen primo) conſanguinitatis, vel affinitatis gradibus, vel alias conjunctis, ſeu ſe attinentibus, ut Matrimonium inter ſe contrahere, ſeu in eo etiam ſcienter contracto remanere valerent, dicta auctoritate, gratis tamen diſpenſandi, & eos, qui in gradibus prohibitis hujuſmodi Matrimonium etiam ſcienter contraxiſſent, ab exceſſibus, & excommunicationibus, aliiſque cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis ea de cauſa incurſis in utroque Foro gratis pariter abſolvendi, ac prolem inde ſuſceptam, & ſuſcipiendam legitimam decernendi facultatem ad viginti annos tantum duraturam, quam ipſi Epiſcopi Vicarii Apoſtolici, ſuis reſpective Provicariis ſecundum datam ſibi a D. prudentiam communicare poſſent eadem auctoritate conceſſit, & impertitus eſt, & alias prout in binis ipſius Clementis prædeceſſoris pariter in forma Brevis literis die 4., & die 11. Julii 1669. reſpective expeditis, plenius etiam continetur. Ac demum idem Clemens prædeceſſor alias in ſimili forma Brevis literas conceſſit, tenoris qui ſequitur, videlicet.

Eiſdem Vicariis Apoſt. in Tunchino, & Cocincina indulget, ut per 20. annos cum ſuis ſubditis poſſint diſpenſare ſuper quibuſvis conſanguinitatis, vel affinitatis gradibus non tamē in 1. gradu, prout in rub.

Indulget, ut hanc facultatem poſſint alias communicare.

Exordium.

§.9. Clemens PP. IX. Ad futuram rei memoriam. Speculatores Domus Iſrael, quæ eſt Sancta Dei Eccleſia in terris a D. conſtituti, ad illa præcipue charitatis, atque vigilantiæ noſtræ Paſtoralis ſtudia convertimus, quæ Chriſtianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationem concernunt; ut illis certam, atque prudentem, ex ſolita hujus Sanctæ Sedis providentia, & rectitudine, normam tradamus, & ſublatis dubiis, atque controverſiis, quæ inter Operarios in Vineam Domini miſſos, in eaque ſedulo laborantes,

res, enaſci, illorumque labores, & laborum fructum turbare, vel impedire poſſent, omnia pie, ſancteque (quantum Dominus donare dignatur) diſponere ſatagamus, quo optati ſurgant benedicente D. fructus, ac ad maturitatem perducantur, ſanctaque Mater Eccleſia uberioribus, atque lætioribus in dies gaudeat incrementis.

Exponuntur dubia ex parte Vicariorũ Apoſtolicorũ.

§.10. Cum itaque, ſicut Venerabilis Frater Franciſcus Epiſcopus Heliopolitanus, Vicarius Apoſtolicus in Regni Tunchini, cum adminiſtratione Provinciarum Sinæ huic Regno adjacentium, videlicet Junam, Querikeu, Hucquang, Succuen, Quangſii, & Laos, a fel. rec. Alexandro PP. VII. prædeceſſore noſtro conſtitutus, & deputatus, tam ſuo, quam Venerabilis pariter Fratris Petri Epiſc. Beritenſis Vicarii Apoſtolici Cochinchinæ, cum adminiſtratione infraſcriptarum Provinciarum Sinæ, videlicet Cechiang, Fochien, Quantumg, Chiamſi, Inſulæ, Haynan, & aliarum Inſularum, atque etiam Epiſcopi Metellopolitani conſecrati, aut mox conſecrandi Vicarii Apoſtolici Nanchin in Sina, cum adminiſtratione Provinciarum Pechin, Xanſii, Xantung, Honan, Xenſii, Coreæ, & Tartariæ ab eodem Alexandro prædeceſſore pariter conſtitutorum, cum extenſione adminiſtrationis dicti Epiſcopi Metellopolitani ad Civitatem Juthiæ, totumque Siani Regnum a nobis nuper facta, nominibus, nobis exponi fecit, quod in d. Regnis, & Provinciis reperiantur diverſorum Ordinum Religioſi, tam a ſuis reſpective Superioribus Generalibus, quam a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ fidei præpoſitorum, deſtinati, qui miſſionibus ibidem, ſub directione ſuorum reſpective Præpoſitorum, aut Præfectorum operam navant; eorumque nonnulli, ut neceſſarios Operarios multiplicarent, aliquos ex ferventioribus Neophytis, Catechiſtas effecerint, illoſque ſibi, ſuæque directioni quibuſdam Votis adſtrinxerint, prædicti vero Epiſcopi Vicarii Apoſtolici humiliter a nobis poſtulaverint, ut auctoritate nobis a D. tradita decernere, atque declarare dignaremur.

Tenor dd. dubiorũ ſubſequitur.

Primo an aliqua ſit inter Vicarios Apoſtolicos, & Regulares prædictos ſubordinatio, & in quibus hi ab illis dependere debeant? Secundo, An Catechiſtæ per vota Regularibus facta eximantur a juriſdictione eorumdem Vicariorum Apoſtolicorum?

§.11. Nos attendentes eo potiſſimum fine in Siam, Tunchinum, Cochinchinam, Sianum, & alia vicina Regna miſſos, ibique conſtitutos eſſe Epiſcopos Vicarios Apoſtolicos, ut ex Chriſtianis Indigenis, ſeu Incolis illarum partium inſtituerentur Clerici, & Sacerdotes, ac creſcente fide, fideliumque numero, diſciplinæ Eccleſiaſticæ uſus paulatim introduceretur: conſiderameſque ex independentia plurimorum Operariorum in iiſdem Locis præcipue cum a Sancta Sede ſint remota, oriri facile poſſe diſſenſiones, rixas, diviſiones, & Schiſmata, in Chriſtianæ Religionis detrimentum, atque perniciem eruptura, niſi illis mature occurratur: de memoratorum Cardinalium conſilio, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, quod prædicti Epiſcopi Vicarii Apoſtolici ab omnibus, & ſingulis Religioſis cujuslibet Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, in prædicta Regna, & Provincias, ſive a nobis, aut a Congregatione eorumdem Cardinalium ſpecialiter deputati, exigere poſſint, & debeant, ut ſuas Patentes, ſeu alias quaſcumque eorum miſſionis, deſtinationis, conſtitutionis, & deputationis Literas exhibeant, iiſque qui illas exhibere recuſaverint, tanquam Sedis Apoſtolicæ delegati, prohibere, ne facultates ſibi per Literas hujuſmodi conceſſas exerceant, ipſique Regulares licentiam exercendi ſuas facultates petere teneantur ab iiſdem Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis, quam ipſi denegare non debeant, niſi in caſu gravis cauſæ d. Congregationi Cardinalium communicandæ.

Vicarii Apoſt. ab omnibus Religioſis etiam Societatis Jeſu in d. Regnis, & Provinciis exigere poſſunt, & debēt, ut Literas ſuæ Miſſionis exhibeant, & teneātur primo petere ſub.

Regulares dd. Vicariis licentiam petere debent exercendi ſuas facultates, quā ſine gravi cauſa denegare non debent.

§.12. Porro dicti Regulares in defectu Sacerdotum Sæcularium, non ſolum titulo charitatis ſed etiam juſtitiæ, curam animarum teneantur exercere, & quatenus id facere recuſent, a Vicariis Apoſtolicis ad tale munus obeundum cogi poſſint. Quotieſcumque vero Regulares ſub titulo Miſſionariorum curam animarum exercebunt, ſubditi ſint quoad functiones Parochiales, viſitationi, & collectioni Vicariorum Apoſtolicorum, aut Provicariorum eorumdem, juxta Conſtitutionem rec. me. Gregorii PP. XV. Prædeceſſoris pariter Noſtri, quæ incipit: *Inſcrutabili Dei providentia &c.* Anno Incarnationis Dominicæ 1622. Nonis Februarii editam. Nec ſine licentia eorumdem Vicariorum Apoſtolicorum, & multo minus contra eorum voluntatem liceat Regularibus ædificare, & aperire Eccleſias in Locis, ubi ipſi, vel alii Miſſionarii alterius Ordinis, ſeu Presbyteri Sæculares ſimiliter Miſſionarii, Eccleſias habent; ubi vero apertæ non ſunt, poſſint ad formam privilegiorum, & facultatum ipſis conceſſarum.

Regulares in defectu Sacerdotum ſæcularium tenentur exercere Curā animarum.

Subditi ſunt dd. Vicariis quo ad functiones Parochiales.

Sine licentia, aut cōtra voluntatem dd. Vicariorum nequeunt aperire Eccleſias, ubi ipſi, vel alii Miſſionarii Eccleſias habent.

§.13. Cum autem præ multitudine Neophytorum in una Provincia, aut Civitate, vel præ nimia earum amplitudine unus, aut alter, qui eis præſunt, Miſſionarii non ſufficiunt, aliique ſuppetunt Sacerdotes Sæculares, aut Religioſi, licet alterius Ordinis, quorum tamen ſubſidium nec illi quærunt, nec oblatum recipiunt, tunc habito dumtaxat reſpectu ad Chriſtianorum neceſſitatem, poſſint, & debeant Vicarii Apoſtolici prædicti Operarios multiplicare, Parochias dividere, aliaque ejuſmodi facere, juxta præſcripta a Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis. Poſſint quoque iidem Vicarii Apoſtolici exigere a Regularibus rationem executionis piarum voluntatum, quatenus ad illas exequendas deputentur.

Ob multitudinem Neophytorũ, vel nimiam amplitudinē Civitatis, aut Provinciæ poſſunt, & debent dd. Vicarii Apoſtol. Operarios multiplicare, Parochias dividere.

DD. Vicarii poſſunt exigere a Regularibus rationē executionis piarum volūtatum.

§.14. Præterea juxta Conſtitutionem rec. me. Urbani PP. VIII. prædeceſſoris pariter Noſtri, quæ incipit: *Ex debito Paſtoralis Officii &c.*, ſi forte aliquæ controverſiæ inter Religioſos dictarum partium (quod Deus avertat) oriantur, memorati Vicarii Apoſtolici tamquam Sedis Apoſtolicæ delegati, illas decidere, & determinare poſſint, & debeant. Si vero graviora quædam negotia occurrerent, ea ad Nos, & Romanos Pontifices Succeſſores Noſtros, quanto citius ab iiſdem Vicariis Apoſtolicis referantur, ut quod in illis ſtatuendum fuerit, matura conſultatione adhibita, decernatur.

Iidem poſſunt controverſias inter Regulares dirimere, ſed graviora negotia deferre debent ad S. Sedem.

§.15. Ad hæc quoad Vota Catechiſtarum, ſtatuimus pariter, & ordinamus, Votum obedientiæ, quo nonnulli Regulares eos obſtringunt eiſdem non impedire ſui Officii exercitium, ſub directione dictorum Vicariorum Apoſtolicorum, eorumque Provicariorum, nec illud impediri poſſe a Regularibus, tamquam eis, vigore dicti Vo-

Votum obedientiæ, quod Catechiſtæ emittunt favore Regularium eos non eximit à directione dd. Vicariorum in exercitio Officii.

Digitized by Google

Regulares ſi ſub prætextu d. Voti prætendant Catechiſtas eis omnino ſubditos eſſe dictum Votum in hac circumſtantia nullũ declarat.

Voti, Catechiſtæ omnimodè ſubditi ſint, quinimo Votum hujuſmodi in hac circumſtantia nullum eſſe declaramus. Volentes ab iiſdem Vicariis Apoſtolicis poſſe dictos Catechiſtas compelli, ut ſub eorum directione, & dependentia, ſua munia exerceant. Et quatenus Regulares de facto adſtringerent Catechiſtas ad ſimilia vota, & alias obligationes, quibus a Vicariis Apoſtolicis independentes remanerent, poſſe eoſdem Vicarios Apoſtolicos, publica ſignificatione, manifeſtare Regularibus, atque his intimare, ut abſtineant ab uſu, ſeu verius abuſu, Catechiſtas Voto obedientiæ erga ſe ipſos, privative quoad Vicarios, a Sede Apoſtolica deputatos, obſtringendi.

Poſſunt Vicarii Apoſtolici palam manifeſtare Regularibus, ut abſtineant ab uſu Cathechiſtas Voto obedientiæ erga ſe ipſos privative quoad dd. Vicarios obſtringendi.

§.16. Inſuper volumus ut ad Vicarios Apoſtolicos intra fines ſuorum Vicariatuum præcipue ſpectet, maxime in curſu Viſitationis, ea inſpicere, quæ ſpectant ad fidem, bonos mores, & adminiſtrationem Sacramentorum Baptiſmi, Matrimonii, & aliorum. Competat quoque d. Vicariis Apoſtolicis facultas ſuper novis Miraculis, & Martyribus proceſſum inſtituendi, & ad memoratam Cardinalium Congregationem transmittendi, necnon circa obſervationem Feſtorum, Rituumque Eccleſiaſticorum ſtatuendi quæcumque opportuniora videbuntur ſecundum Decreta Romanorum Pontificum, Locorumque circumſtantias. Ac ad eoſdem Vicarios Apoſtolicos etiam ſpectet verificare, & publicare quaſcumque Literas Apoſtolicas, Conſtitutiones, & Reſcripta Romanorum Pontificum, quæ locorum Ordinariis dirigi ſolent, Jubilæa quoque, Indulgentias, Sacrarumque Congregationum Ordinationes. Porro unicuique memoratorum Epiſcoporum Vicariorum Apoſtolicorum ſex Notarios Apoſtolicos creandi, & inſtituendi facultatem dicta auctoritate harum ſerie tribuimus, & impartimur.

Facultates dd. Vicariorum Apoſt. referuntur.

His facultates dicti Vicarii Apoſtol. extra eorum limites excurrere non valent.

§.17. Cæterum has omnes facultates dictis Vicariis Apoſtolicis ita elargimur, & concedimus, ut extra eorum limites excurrere ipſis nullo modo liceat, quod quidem omnino vetamus, & prohibemus: ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium negotiis Propagandæ fidei præpoſitorum.

In omnibus præmiſſis præſervatur auctoritas Congreg. de Propaganda Fide.

§.18. Mandantes propterea in virtute ſanctæ Obedientiæ, ac ſub indignationis Noſtræ, aliiſque Noſtro, ſeu d. Cardinalium Congregationis arbitrio, imponendis pœnis, omnibus, & ſingulis Regularibus prædictis, aliiſque quibuslibet, ad quos ſpectat, & pro tempore quovis modo ſpectabit, ut omnia, & ſingula præmiſſa exacte, & inviolabiliter, & inconcuſſe obſervent, & adimpleant. Ac decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac memoratis Vicariis Apoſtolicis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Demandat Regularibus, & aliis permiſſorum obſervantiam.

Decretum irritans.

Obſtantia, & Contraria refert.

§.19. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus ſit, quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jeſu, & Inſtitutorum, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, Provinciarum, Conventuum, Domorum, Collegiorum, & Locorum Regularium quorumcumque; etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, etiam Jeſu, & Inſtitutis, ac Eccleſiis, Monaſteriis, Provinciis, Conventibus, Domibus, Collegiis, & Locis Regularibus, illorumque Superioribus, & Perſonis quibuſcumque, ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſcumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis.

§.20. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus.

Eis, & aliis omnibus ampliſſime derogat.

§.21. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Septembris 1669. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Tranſumptorum fides.

Edit. 13. Sept. 1669.

§.22. Præterea ad favorem ſupradictorum Epiſcoporum Vicariorum Apoſtolicorum emanarunt a præfata Congregatione Cardinalium negotiis Propagandæ fidei præpoſitorum diverſis reſpective temporibus varia Decreta quibus inter alia eiſdem tribus Vicariis Apoſtolicis data fuit facultas communicandi eorum facultates pro Japonia alicui ex propriis Miſſionariis, poſtquam tamen idioma illius Regni calluiſſent, vel etiam aliis Sacerdotibus probis, etiamſi ex ſociis eorum non eſſent; ac collocandi eorum Miſſionem alibi quam in locis ſibi aſſignatis, poſtquam tamen omni ſpe cecidiſſent proſequendi propriam, necnon Clericali caractere inſigniendi, & ad omnes etiam Sacros Ordines promovendi Chriſtianos Epiſcopatuum ab Hæreticis, Mahumetanis, & Gentilibus occupatorum præſertim S. Thomæ, Malacæ, & Japoniæ, abſque Dimiſſoriis Ordinariorum, attenta difficultate ad eos recurrendi, & præfato Petro Epiſcopo Beriten. conceſſa fuit adminiſtratio Regnorum Cambojæ, & Ciampę, aliaque ipſis Vicariis Apoſtolicis reſpective conceſſa, & indulta fuerunt, prout in ipſis Decretis quorum, ac binarum priorum d. Clementis præceſ-

Referuntur omnia Decreta à Congregatione de propaganda Fide diverſis temporibus edita favore dd. Vicariorũ Apoſtol.

Digitized by Google

deceſſoris literarum præfatarum, tenores etiam veriores, & datas præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac itidem de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, plenius continetur.

Prætenditur à nonnullis dd. literas Alexandr. VII. & Clementis IX. circa Miſſionem dd. Vicariorum Apoſtolicorum eſſe falſas, & confictas, aut ſubreptitias, vel obreptitias.

§.23. Cum autem, ſicut non ſine graviſſimo animi Noſtri dolore ad Noſtri pervenit Apoſtolatus auditum, nonnulli variis æquivocationibus, tergiverſationibus, & ſubterfugiis, variiſque prætextibus, & frivolis rationibus mentem, & intentionem hujus S.Sedis Apoſtolicæ circa Miſſionem memoratorum Vicariorum Apoſtolicorum, vimque, & effectum ſupradictarum literarum eludere conati fuerint; quinimo eorum aliqui, eo veſaniæ, atque temeritatis proruperint, ut eaſdem literas Apoſtolicas falſas, & confictas, aut ſubreptitias, vel obreptitias eſſe, dictoſque Vicarios Apoſtolicos ſe in loca ſuarum Miſſionum, & alia eis reſpective commiſſa intruſiſſe falſo aſſerere, ac ejuſmodi falſis impoſturis Chriſtifideles illarum Partium ſeducere, ac in falſam hujuſmodi credulitatem inducere deteſtabili, pernicioſoque auſu præſumpſerint, non ſine graviſſima Divinæ Majeſtatis offenſa, Fidelium ſcandalo, ac ſalutis Animarum, & Infidelium ad Fidei Catholicæ veritatem Converſionis, cui eadem S.Sedes dictos Vicarios Apoſtolicos deſtinavit, detrimento.

§.24. Hinc eſt, quod Nos ex commiſſæ Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere æquivocationes, tergiverſationes, ſubterfugia, & prætextus hujuſmodi penitus, & omnino è medio tollere, ac temerariorum audaciam compeſcere, atque reprimere, necnon Animarum ſaluti, & Chriſtifidelium quieti, fideique Catholicæ præfatæ propagationi quantum Nobis ex alto conceditur proſpicere cupientes, habita ſuper præmiſſis cum particulari Congregatione Ven. Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum deliberatione matura, de illorum conſilio, & unanimi aſſenſu, ac motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes, & ſingulas dictorum Alexandri, & Clementis prædeceſſorum literas ſupra expreſſas ab ipſis Alexandro, & Clemente prædeceſſoribus reſpective vere, & realiter, ac ſumma maturitate, prudentia, & Apoſtolico zelo emanaſſe, nec falſitatis, nullitatis, ſubreptionis, vel obreptionis, aliove quocumque vitio, vel defectu ullo modo laborare tenore præſentium declaramus, & atteſtamur. Ac eaſdem literas Alexandri, & Clementis prædeceſſorum omnes, & ſingulas, necnon præfata & alia quæcumque Decreta dictæ Congregationis Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum ad favorem præfatorum Epiſcoporum Vicariorum Apoſtolicorum, eorumque Miſſionariorum quomodolibet emanata, cum omnibus, & ſingulis in eis reſpective contentis, & expreſſis, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus harum ſerie approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illiſque omnibus, & ſingulis inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus.

Declarat Pont. ſ. præd. literas Alexandri VII., & Clem. IX. ſumma maturitate, & zelo Apoſtolico emanaſſe nec alio quocumque vitio vel defectu laborare.

Prædd. literas, & alia quæcumque Decreta Cõgregationis de Propaganda Fide favore dd. Vicariorum Apoſtolicor. approbat, & confirmat.

In eis ſupplet omnes, & quoſcumque defectus quatenus opus ſit

§.25. Ac omnes, & ſingulos Juris, & facti, & ſolemnitatum quarumcumque, tam ex Juris communis, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, aut quorumcumque Privilegiorum, & Indultorum Apoſtolicorum, ſive Statutorum, Ordinationum, Uſuum, & Conſuetudinum quarumlibet etiam immemorabilium præſcripto, aut alias quomodolibet in ſimilibus etiam de neceſſitate obſervandarum, & alios quoslibet etiam quantumvis magnos, ac formales, & ſubſtantiales defectus; ſi qui in præmiſſis principaliter, vel acceſſorie, antecedenter, vel conſequenter, aut concomitanter, & alias quovis modo intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, intelligi, vel prætendi poſſent, ad majorem, & abundantiorem cautelam, ac quatenus opus ſit penitus, & omnino ſupplemus, & ſanamus, & tollimus, & abolemus.

Præſentes literas omniaque in eis contenta adſtdat obſervari quibuſcumq; in contrarium non obſtantibus.

§.26. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quilibet etiam cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis præeminentiæ, & dignitatis, ſeu alias ſpeciali, & individua mentione, & expreſſione digni in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanarint ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis juſta, juridica, legitima, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus aliove quolibet etiam quantumvis magno, & formali, ac ſubſtantiali, & incogitato, inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, modificari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes, & præfatas Alexandri, & Clementis Prædeceſſorum literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Vicariis Apoſtolicis præfatis, eorumque Miſſionariis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari.

Decretum iteratur.

§.27. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus, ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Mandat omnibus Ordinariis Indiarum Orientalium, &c. quorumvis Ordinum etiam Societatis Jeſu, ut

§.28. Mandantes propterea Ven. Fratribus, Primatibus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, & aliis Indiarum, aliarumque partium Orientalium Ordinariis, & eorum Officialibus, vel Vicariis in ſpiritualibus Generalibus, necnon quorumvis Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, Generalibus, aliiſve ſuperio-

Digitized by Google

præſentes literas, ſeu earum exempla in Provinciis, Diœceſibus, Conventibus, & Collegiis, faciant publicari, & inviolabiliter obſervari.

perioribus Regularibus, ut præſentes literas, ſeu eorum exempla, etiam impreſſa in ſuis quiſque Provinciis, Civitatibus Diœceſibus, Capitulis, Monaſteriis, Conventibus, & Collegiis, Diſtrictibus, Juriſdictionibus reſpective omni mora, ac dilatione, omnique tergiverſatione poſtpoſitis ſolemniter publicari, ac a ſuis reſpective ſubditis inviolabiliter obſervari curent, & faciant.

Omnia, & ſingula in contrarium facien. mandat prædd. literis non obſtare.

§.29. Non obſtantibus piæ mem. Bonifacii PP. VIII. prædeceſſoris pariter noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, itaut vigore præſentium etiam ultra duas pluresque dietas quilibet in Judicium trahi poſſit, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Regnorum, Provinciarum, Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, Societatum, etiam Jeſu, Domorum, Conventuum, Monaſteriorum, Collegiorum, & locorum, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis etiam eiſdem Regnis, Provinciis, Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, etiam Jeſu, Inſtitutis, Domibus, Conventibus, Monaſteriis, Collegiis, & locis, illorumque ſuperioribus, & perſonis, etiam particularibus, & aliis quibuſcumque, etiam ſpeciali nota dignis, & de neceſſitate juris, vel facti omnino exprimendis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis mentis atteſtativis, reſtitutionis, & poſteriorem datam eligendi facultatem concedentibus, quam nemini contra præſentes literas ſuffragari poſſe decernimus, ac derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, poteſtatis plenitudine paribus, etiam Conſiſtorialiter, ſeu ad quorumvis Regum, & Principum, aut quavis alia mundana, vel Eccleſiaſtica Dignitate fulgentium inſtantiam, eorumve intuitu, vel contemplatione, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, emanatis, ac etiam pluries, & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, iteratis, & innovatis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in ſupradictis Alexandri, & Clementis prædeceſſorum literis conceſſa ſunt non obſtare.

Eis omnibus ampliſſime derogat.

§.30. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum motu ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus ſpecialiter, & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.31. Cæterum volumus, ut eædem præſentes literæ, ſeu earum exempla etiam impreſſa, notificentur, & intimentur ſingulis Ordinum, Congregationum, Inſtitntorum, & Societatum, etiam Jeſu, Snperioribus Generalibus, Procuratoribus Generalibus, eiſque harum ſerie diſtricte præcipimus, & mandamus, ut ipſas præſentes literas, tam ſuo, quam ſuorum reſpective ſubditorum, ſeu inferiorum nomine acceptent, actumque acceptationis hujnſmodi in ſcriptis reddant, & exempla hujuſmodi pluribus viis quanto citius fieri poterit tranſmittant ad eoſdem ſuos ſubditos, ſeu inferiores cum arctiſſimis præceptis eaſdem præſentes literas, & in eis contenta plenarie, & integre, ac vere, & realiter & cum effectu in omnibus, & per omnia exequendi, & obſervandi.

Mandat dd. literas ſeu earũ exempla intimari ſingulis Congregationum & Inſtitutorum etiã Societatis Jeſu.

Eis inſuper mandat, ut dd. literas tã nomine proprio, quam ſuorum ſubditorum acceptent prout in rubrica, & quantocitius ad ſuos ſubditos tranſmittant.

§.32. Et quia difficile foret præſentes literas originales ubique oſtendi, & publicari, volumus pariter, & decernimus, illarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides tranſſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Decembris 1673. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

Edit. 23. Dec. 1673. An. 4.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brev. in lib. Menſis Januarii par. 1. fol. 85.

CXLVI.

Probibitio ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ omnibus Eccleſiaſticis tam ſæcularibus, quam Regularibus etiam Societatis Jeſu apud Sinas degentes, ne ſub quovis prætextu, vel vigore cujuſvis Privilegii Apoſtolici ab ullo Primate, Archiep., Epiſc., Capitulo, Gubernatore, Adminiſtratore, Viſitatore, Vicario, vel alio quocumque literas deputationis in Vicarium Generalem, vel Foraneum, ſeu ut vocant *de Vara*, Viſitatorem, vel alterius cujuſcumque tituli emendicare, nec etiam Oblatas accipere audeant pro exercenda quocumque modo Juriſdictione in locis, quæ Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis commiſſa ſunt, vel fuerint in futurum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

ILlius, qui charitas eſt, & Deus pacis vices licet immeriti, gerentes in Terris in eam præcipue curam ſolicitis ſtudiis incumbimus, ut ea, quæ pacem Chriſtianam, ſine qua non bene colitur pacis Auctor, lædere, ac diſſidiorum, & Schiſmatum inter Chriſtifideles, præſertim in longinquis ab hac S. Sede Partibus degentes cauſam præbere noſcuntur, opportunæ proviſionis miniſterio recidere, atque amovere ſatagamus.

Exordium & cura ſervandi Chriſtianæ pacem.

§.1. Cum itaque ſicut non ſine gravi animi noſtri moleſtia ad aures Noſtras pervenit, inter Chriſtianos Tunkinenſes, Cochinchinenſes, & alios, variæ diviſiones, & Schiſmata ſint exorta, quibus Eccleſiæ Orientalis pax, & concordia multis ab hinc annis plurimum labefactata repe-ritur.

Variæ Diviſiones, & Schiſmata exorta inter Chriſtianos Tunkinenſes Cochinchinenſes, & alios.

rituſ : Nos ut priſtina eidem Eccleſiæ pax reddatur, atque tranquillitas de ſalutari remedio providere cupientes, de particularis Congregationis Veuerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio omnibus, & ſingulis Eccleſiis Sæcularibus cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis, necnon omnibus, & ſingulis Regularibus cujuſlibet Religionis, Congregationis, Ordinis, & Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, ne ſub quovis prætextu, colore, cauſa, vel occaſione, aut vigore cujuſcumque privilegii, vel Iodulti a Sede Apoſtolica emanati, ab ullo Primate, Archiepiſcopo, Epiſcopo, Capitulo, Gubernatore, Admioiſtratore, Viſitatore, Vicario, vel alio quocumque literas deputationis in Vicarium Generalem, vel Foraneum, ſeu (ut ajunt) *de Vara*, Viſitatorem, vel alterius cujuſcumque tituli, & dignitatis, pro exercenda quocumque modo, vel titulo juriſdictione in locis, quæ venerabilibus fratribus Epiſcopis, Vicariis Apoſtolicis in China, Tunkino, Cokinchina, Siam, Camboggia, aliiſque Sinarum, & Orientalibus partibus ab eadem Sancta Sede depotatis commiſſa ſunt, ſeu fuerint in futurum, emendicare, necnon etiam oblatas accipere, vel illis quovis modo oti audeant quomodolibet, ſeu præſumant, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna per eos ipſo facto incurrenda, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium diſtricte prohibemus, & interdicimus.

Prohibet omnibus Regularibus etiam Societatis Jeſu, ne a quocumq; Ordinario, vel alio accipiant literas Deputationis in Vicariū Generalem, vel Foraneum, aut alterius cujuſvis tituli pro exercēda Juriſdictione apud Synas in locis, prout in rubrica.

Pœna excōmunicationis latæ ſententiæ adverſus cōtravenientes.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque pleoarios effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & alios quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungeotes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcieoter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

Refert obſtātia præſentibus literis.

§.3. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumcumqoe Eccleſiarum, etiam Metropolitanarum, & Primatialium, Ordinum, Congregationum, Religioonm, & Inſtitutorum, etiam Societatis Jeſu, Provinciarum, Conventuum, Collegiorum, & aliorum locorum piorum quorumlibet, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel qoavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Eccleſiis, Ordinibus, Congregationibus, Religionibus, & Inſtitutis etiam Societatis Jeſo, Provincils, Conventibus, Collegiis, & locis piis, illorumque reſpective Præſulibus, Prælatis, Superioribus, & perſonis, aliiſve quibuſlibet ſub quibuſcomque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſve efficacioribus, efficaciſſimis, & iuſolitis claoſulis, & Decretis, etiam Motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad quarumcumque Perſonarum, etiam regia, aut Archiepiſcopali, & Primatiali, aliave qualibet Eccleſiaſtica, vel mundana dignitate, & poteſtate fulgentium inſtaotiam, ſeu eorum contemplatione, vel alias quomodolibet in genere, vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus confirmatis, iteratis, approbatis, & innovatis.

Eis, & aliis omnibus ampliſſime derogat.

§.4. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individna, ac de verbo ad verbum, noo autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut quæcomque alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ioſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 23. Dec. 1673. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſob Annulo Piſcatoris die 23. Decembris 1673. Pontificatus noſtri Anno quarto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium in lib. menſis Januarii par. 1. fol. 111.

CXLVII.

Confirmatio, & eatenſio Conſtitut. Urb. VIII., qua permittitur quibuſcumq; Regularibus per ſuos Superiores mittendis acceſſus tam ad partes Orientales, quam per Luſitaniam; ac excommunicantur illi, qui eorum hujuſmodi acceſſum impediverint: quæ Conſtitutio per Sanctiſſimum D. Noſtrum extenditur ad Epiſcopos, & Vicarios Apoſtolicos in dictis Partibus Orientalibus, nec non Sacerdotes Sæculares, & Laicos, tam miſſos, quam impoſterum mittendos in Chinam, Cokinchinam, Tunkinum, Siam, & alia loca Indiarum, & aliarum Partium Orientalium, eorumque acceſſum ad partes hujuſmodi impedientes ſub pœna excommunicationis latæ Scotentiæ.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INjuocti nobis cœlitus paſtoralis officii ratio poſtulat, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris pro temporum conditione provide conſtituta fueruot, ſi mutatis rerum circumſtantiis, fini per eos pie intento impedimentum adferre cognoſcimus, immutare ſtudeamos, ſicut ad Catholicæ fidei propagationem, & animarum ſalutem expedire in Domino arbitramur.

§.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas

literas inter alia indulſerat omnibus, & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, ſeu Prioribus Generalibus tunc, & pro tempore exiſtentibus, ut cum neceſſitas poſtulaſſet quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis Religioſos, quos ad officia, & Miniſteria prædicandi Euangelium, vel doctrinam Chriſtianam docendi, ac Sacramenta adminiſtrandi, aliaque munia Eccleſiaſtica obeundi idoneos, & utiles fore in Domino judicarent, per Luſitaniam dumtaxat, & ſuſcepta inde navigatione in Indias, & Civitatem Goan, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes tranſmittere, & tam ipſi ſic tranſmittendi, quam alii ſupradictorum Ordinum Religioſi in eiſdem Indiarum partibus exiſtentes, & ad hoc munus obeundum a ſuis Magiſtris, Miniſtris, vel Prioribus Generalibus, ſeu aliis Superioribus electi, & approbati tam ad Japonicas, quam ad alias proximas, & adjacentes, etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & terræ firmæ Indiæ Orientalis Inſulas, Regiones, & Provincias accedere poſſent.

Clem. VIII. indulſit Superioribus Generalibus Ordinum ſuos Religioſos mittere idoneos ad prædicandū Euāgeliū per Luſitaniam dūtaxat, in Indias, & Civitatem Goan.

Tam Religioſi tranſmittēdi, quam alii in illis partibus exiſtentes ad Japonicas, & alias proximas, ac adjacentes etiam Chinæ, ac alias ſiniti... Indiæ Orientalis partes accedere poſſint.

§.2. Et re. me. Paulus PP. V. etiam prædeceſſor noſter, accepto, quod experientia compertum eſſet, prohibitionem accedendi ad Indias, & Civitatem Goan, alias quam per Luſitaniam, tum qui ſperabatur fructum minime protuliſſe, nec Catholicæ fidei propagationis negotio utilem fuiſſe, & propterea, ut tantum opus Dei, ſublato omni impedimento libere peragi poſſet, providere volens, itidem per quaſdam ſuas literas omnibus, & ſingulis Mendicantium Ordinum Magiſtris, Miniſtris, ſeu Prioribus Generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus tunc, & pro tempore exiſtentibus, & cum neceſſitas poſtularet, quoslibet Ordinis ſui ſpectatæ vitæ, & eruditionis Religioſos, quos nimirum ad prædicta officia, & munia idoneos, & utiles fore in D. judicaſſent, ad Superiores Ordinum in illis partibus exiſtentes etiam per aliam viam, quam per Luſitaniam in Japonicas, & alias illis proximas, adiacentes, & finitimas Inſulas, Provincias, & Regiones prædictas, ſervata in reliquis dictarum literarum Clementis prædeceſſoris forma in omnibus, & per omnia, & non aliter tranſmittere libere, & licite valerent, pariter indulſerat.

Paulus V. omnibus Superioribus Ordinū indulſit ſuos Religioſos ideoneos ad illas partes tranſmittere poſſe etiam per aliā viam, quam per Luſitaniā.

In Reliquis mandat obſervantiam dd. literarū Clemen. VIII.

§.3. Piæ mem. Urbanus PP. VIII. ſimiliter prædeceſſor noſter conſiderans, experientia plurium annorum compertum fuiſſe, ordinationes in dictis literis contentas non ſufficere, eaſque aliqua proviſione indigere, ut in prædictis Inſulis, & Regionibus felicius, ac facilius Sacroſanctum Chriſti D. Euangelium prædicari, & propagari poſſet, poſt habitam cum tunc exiſtentibus S.R.E. Cardinalibus negotio Propagandæ Fidei per univerſum mundum præpoſitis maturam deliberationem, præfati Pauli prædeceſſoris literis inhærens, omnibus, & ſingulis Religionum cujuſcumque Ordinis, aut Inſtituti, etiam Societatis Jeſu, Magiſtris, Miniſtris, ſeu Procuratoribus Generalibus, aut quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus tunc, & pro tempore exiſtentibus auctoritate Apoſtolica conceſſit, & indulſit, ut cum eis expedire viſum foret, quoslibet ſuarum Religionum, Ordinum, & Inſtituti Religioſos, quos ætate, vita, moribus, & ſcientia idoneos eſſe ad Miſſiones, judicaviſſent, ad prædictas Inſulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiæ Orientalis, etiam per alias vias, quam per Luſitaniam, libere, & licite mittere poſſent, & valerent, ſervata tamen in reliquis præfatarum Literarum Clementis prædeceſſoris forma in omnibus, & per omnia.

Urban. VIII. omnibus Superioribus Generalibus Ordinum, etiam Societatis Jeſu pariter indulſit ſuos Religioſos idoneos ad Miſſiones ad dd. partes Indiæ Orientalis per alias vias, quā per Luſitaniā mittere poſſe.

In reliquis mādat obſervantiam dd. literarū Clementis VIII.

§.4. Necnon quoſcumque Eccleſiaſticos, & Religioſos cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti tam non Mendicantium, quam Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, & Sæculares, Religioſorum, ut præfertur, mittendorum ad Inſulas, Provincias, Regiones, & Regna antedicta acceſſum hujuſmodi impedientes excommunicationis latæ Sententiæ vinculo innodavit, ac pleraque alia conſtituit, prout in ipſius Urbani prædeceſſoris deſuper in ſimili forma Brevis die 22. Februarii 1633., quarum, ac præfatarum Clementis, & Pauli prædeceſſorum literarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus uberius continetur.

Pœna excōmunicationis latæ ſententiæ adverſus impedientes acceſſum ad dd. partes Religioſis, ut ſupra tranſmittendis.

§.5. Cum autem ſicut Venerabiles fratres Epiſcopi, & Vicarii Apoſtolici auctoritate Apoſtolica deputati in partibus Orientalibus commorantes nobis nuper esponi fecerunt, non minus ipſis, ac Presbyteris Sæcularibus, & Laicis ad eaſdem partes miſſis, & mittendis, quam Religioſis ſupradictis difficile, ac Catholicæ fidei propagationi inutile ſit iter, & navigationem ad Indias Orientales, & partes Sinarum per Luſitaniam ſuſcipere, eiſque aliæ viæ longe faciliores, ac expeditiores pateant: nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Vicariorum Apoſtol. in dictis partibus Orientalibus exiſtentium.

§.6. Nos igitur ſpecialem ipſis Epiſcopis, & Vicariis Apoſtolicis gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum Conſilio, præfatas Urbani prædeceſſoris literas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, approbamus, & innovamus, ipſaſque literas ad eoſdem Epiſcopos, & Vicarios Apoſtolicos, necnon Sacerdotes Sæculares, & Laicos, tam miſſos, quam impoſterum mittendos in Chinam, Cochinchinam, Tunkinum, Siam, & alia loca, Inſulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiarum, & aliarum partium Orientalium, itaut ipſi, & eorum quilibet illuc per alias quaſcumque vias ſibi beneviſas, quam per Luſitaniam proficiſci libere pariter, & licite poſſint, & valeant, nec per Luſitaniam hujuſmodi tranſire, aut navigationem inde ſuſcipere ullo modo teneantur, ſervata tamen cæteroquin præfatarum Clementis Prædeceſſoris literarum forma, auctoritate, & tenore prædictis extendimus, & ampliamus.

Abſolutio a Cenſuris.

Pontifex d. literas Urbani VIII. confirmat, & extendit etiam ad Epiſcopos, Vicarios Apoſt., Sacerdotes ſæculares, & laicos tam miſſos, quam mittēdos in Chinam, Cochinchinam, Tunchinum, & alias partes Indiarum Orientalium.

§.7. Ac quoſcumque Eccleſiaſticos, & Religioſos cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti tam non Mendicantium, quam Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, & Sæculares, Epiſcoporum, & Vicariorum Apoſtolicorum, necnon Sacerdotum Sæcularium, & laicorum tam miſſorum, quam impo-

Pœna excommunicationis latæ ſententiæ adverſus impedientes acceſſum quomodolibet ad dd. partes ſupramemoratis perſonis.

impoſterum mittendorum, ut præfertur ad Chinam, Cochiuchinam, Tunkinum, Siam, & alia loca, Inſulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiarum, & aliarum partium Orientalium hujuſmodi acceſſum quomodolibet impedientes excommunicationis latæ Sententiæ vinculo pariformiter innodamus.

Decretum irritans.

§.8. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: ſicque per quoſcumq; Judices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandat omnibus, & ſingulis Ordinariis, & Prælatis locorum etiam Regularium per universum Orbem præſentium literarũ obſervantiam

§.9. Mandantes propterea univerſis, & ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, ac cæteris Eccleſiarum, & locorum, etiam Regularium Prælatis per univerſum Orbem conſtitutis, ut præſentes literas in ſuis quiſque Provinciis, Civitatibus, Diœceſibus, Capitulis, & Juriſdictionibus ab omnibus inviolabiliter obſervari, & quoties a præfatis Epiſcopis, & Vicariis Apoſtolicis, necnon Sacerdotibus Sæcularibus, & laicis tam miſſis, quam mittendis ut præfertur, ſeu eorum aliquo fuerint requiſiti ſolemniter publicari curent, & faciant.

Ut requiſiti a dd. Vicariis Apoſt., Sacerdotibus ſæcularibus, & laicis tam miſsis, quam mittendis, ſeu ab eorũ aliquo dd. literas publicari faciant.

§.10. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ memoratus Urbanus prædeceſſor in ſuis literis præfatis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogat contrariis.

§.11. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur; quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Edit. 23. Dec. 1673. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 23. Decembris 1673. Pontificatus noſtri Anno quarto.

I. G. Sluſius.

Reg. in Sec. Brevium in lib. menſis Januarii par. 1. fol. 121.

CXLVIII.

Pro Epiſcopis Vicariis Apoſtol. apud Sinas &c. prorogatio facultatis ordinandi Indigenas illarum partium, etiam abſque titulo, cum Indulto eis commutandi Officium divinum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memor.

ALias emanarunt a fel. rec. Alexandro Papa VII. prædeceſſore Noſtro literæ in ſimili forma Brevis, tenoris, qui ſequitur, videlicet, Alexander PP. VII. Ad futuram rei memoriam. Injuncti Nobis cœlitus Paſtoralis Officii ratio poſtulat, ut nihil a Nobis deſiderari patiamur, quo Chriſtiana Religio, præſertim in longinquis partibus felicius in dies, aſpirante, atque adjuvante Domino valeat propagari. Alias ſiquidem Venerabiles Fratres Franciſcum Palla Heliopolitanum, ac Petrum Lambert Beritenſem, necnon tunc in humanis agentem bo. me. Ignatium Cotolendi Metellopolitanum Epiſcopos, Vicarios Apoſtolicos reſpective in partibus Sinarum ſub certis modo, & forma tunc expreſſis deputavimus.

Alex. VII. tres Epiſcopos in partibus Infidelium deputavit Vicarios Apoſtol. in partibus Sinarum.

§.1. Ut autem in partibus prædictis Sacerdotum Indigenarum ordinatio facilius peragi, atque ita fides Catholica ibidem firmius, benedicente Domino radicari valeret, memoratis Franciſco, ac Petro, & Ignatio Epiſcopis cum Chriſtifidelibus earumdem partium indigenis ſibi reſpective uti Vicariis Apoſtolicis hujuſmodi pro tempore ſubditis, ut ipſi, licet idioma Latinum non intelligerent, nihilominus, dummodo illud legere noſſent, eiſque Canon Miſſæ ac formulæ Sacramentorum Eccleſiæ declararentur, ad omnes etiam ſacros Presbyteratus Ordines, ſervatis alias ſervandis promoveri, & promoti in illis, etiam Altaris miniſterio miniſtrare libere, & licite poſſent, & valerent, diſpenſandi, necnon recitationem Officii divini, Horarum ſcilicet Canonicarum eiſdem Chriſti fidelibus in recitationem aliarum precum in eorum lingua arbitrio ſuo commutandi facultatem auctoritate Apoſtolica ad ſeptennium dumtaxat conceſſimus, & impertiti ſumus, & alias prout in ternis noſtris in ſimili forma Brevis literis die 10. Septembris 1659., & die 20. Septembris 1660. reſpective deſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Eiſdem indulſit ad ſeptennium, ut ſuos ſubditos reſpective indigenas ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines promovere poſſent, licet idioma latinum legere noſſent, eiſque Canon Miſſæ, & formulæ Sacramen. orũ eccleſiæ declararentur.

Eiſdẽ pariter ad ſeptenniũ facultatem conceſſit, ut ſic Ordinatis recitationem Divini Officii commutarent in recitationẽ aliarum precum in eorũ lingua.

§.2. Cum autem, ſicut pro parte præfatorum Franciſci, & Petri Vicariorum Apoſtolicorum, ut præfertur, deputatorum, Nobis nuper expoſitum fuit, dictum ſeptennium verſus finem jam labatur, bona vero ſtabilia Sinenſium ad poſſidentes abſolute non ſpectent, ſed illorum Domini ſunt Reges, qui dicta bona, quibus libitum eſt, vita durante concedunt, ac proinde ſuper hujuſmodi bonis perpetui Patrimonii titulus pro Ordinandis ad ſacros Ordines per eorum parentes, ſeu alios in illis partibus aſſignari non poſſit. Nos propagandæ, firmiuſque radicandæ in ejuſdem partibus Catholicæ Fidei, quantum nobis ex alto conceditur conſultum eſſe cupientes, dictoſque Franciſcum, & Petrum Vicarios Apoſtolicos amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſuper negotiis Spiritualibus Regni Sinarum a Nobis ſpecialiter deputatorum conſilio, ſeptennium præfatum ad alios ſeptem annos a fine ejuſdem Septennii computandos dicta auctoritate tenore præ-

Preces dd. Vicariorũ Apoſtolicorum.

Abſolutio à Cenſuris.

D. Septenniũ prorogavit ad aliud Septennium computandum a fine primi Septennii.

Digitized by Google

ſentium prorogamus, extendimus, & ampliamus.

§.3. Præterea præfatis Franciſco, & Petro, necnon aliis duobus Epiſcopis, per eos, ſeu eorum alterum, aut primum ab eorum altero ſuperſtite ordinatum reſpectivè, vigore aliarum binarum noſtrarum, etiam in forma Brevis literarum die 4. Februarii 1664., & die 28. Februarii proxime præteriti reſpectivè expeditarum, quarum tenores ibidem pro plene, & ſufficienter expreſſis haberi volumus, conſecrandis, quos pariter Vicarios Apoſtolicos in partibus prædictis per eaſdem literas ſub certis modis, & forma ibidem expreſſis deputavimus, ut ipſi tam reſiduo primodicti Septennii, quam aliis ſeptem annis per præſentes prorogatis durantibus, Clericos memoratarum partium Indigenas, etiam abſque titulo, ſervatis tamen aliàs tam ex ſacrorum Canonum, quam ex primodictarum noſtrarum Literarum præſcripto ſervandis, ad ſacros, & Presbyteratus Ordines promovere licitè, & liberè poſſint, & valeant, facultatem elapſis ſeptem annis per præſentes literas prorogatis illico expiraturam auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & impartimur, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Martii 1665. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

Inſuper dictis Vicariis Apoſtol. induſſit, ut tam reſiduo d. ſeptennio, quam aliis ſeptem annis, ut ſupra prorogatis poſſint Clericos indigenas abſque titulo ad Sacros, & Presbyteratus Ordines promovere.

Præſervatur authoritas Congregationis.

Contrariorũ derogatio.

§.4. Et ſubinde fel. record. Clemens PP. IX. prædeceſſor noſter facultatem eiſdem Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis per præinſertas literas a memorato Alexandro prædeceſſore ad ſeptennium prorogatas, & de novo conceſſas reſpectivè ad alios ſeptem annos pariter auctoritate extendit, & prorogavit, & aliàs prout in ipſius Clementis prædictis literis pari in forma Brevis die 13. Octobris 1669. deſuper expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Clemens IX. facultates cõceſſas dd. Vicariis Apoſt. ab Alex. VII. ad aliud Septenniũ prorogavit.

§.5. Nunc autem Nos, ut Chriſtiana Religio, & Catholica Fides, Domino benedicente, in partibus prædictis firmius ſtabiliuſque ſolidari, & latius propagari valeant, pro commiſſa nobis cœlitus Paſtoralis Officii cura, ſalubriter providere, ac ſupradictos Epiſcopos Vicarios Apoſtolicos amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſve Eccleſiaſticis cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium negotiis prædictæ Fidei præpoſitorum conſilio, eaſdem facultates, quæ dictis Epiſcopis Vicariis Apoſtolicis per præinſertas literas a præfato Alexandro prædeceſſore ad ſeptennium prorogatæ, & de novo conceſſæ, ac ad alios ſeptem annos a dicto Clemente prædeceſſore per ſuas præfatas literas prorogatæ fuerunt, reſpectivè, ut præfertur, ad aliud ſeptennium a fine eorumdem ſeptem annorum a Clemente prædeceſſore prorogatorum computandum, quo & reſiduo temporis, ut præfertur, prorogati durantibus, ipſi Epiſcopi Vicarii Apoſtolici, illis quos ad ſacros Ordines vigore facultatum hujuſmodi promoverint, etiam recitationem Officii divini, horarum videlicet Canonicarum in alias preces per eos diebus ſingulis recitandas eorum arbitrio auctoritate noſtra Apoſtolica commutare, liberè pariter, & licitè poſſint, & valeant, ſervata tamen, & ſalva in reliquis remanente earumdem Alexandri, & Clementis prædeceſſorum literarum forma, & diſpoſitione, dicta auctoritate harum ſerie prorogamus pariter, & extendimus, & ampliamus, ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Abſolutio à Cenſuris.

Pontifex eaſdem facultates dd. Vicariis Apoſtol. prorogat ad aliud Septennium.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in prædictis Alexandri, & Clementis prædeceſſorum literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogat contrariis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Decembris 1673. Pontificatus noſtri Anno quarto.

Edit. 23. Dec. 1673. An. 4.

I. G. Sluſius.

Reg. in Sec. in lib. Brevium Menſis Januarii part. 1. fol. 105.

CXLIX.

Indulgentia Plenaria perpetua pro viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Fratrum, & Monialium Ordinis Excalceatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum tam erectis, quam erigendis in S. Petri Nolaſchi, S. Raymundi Nonnati, S. Joſephi, & apparitionis S. Michaelis Archangeli, ac Dominica proximiori Kal. Auguſti diebus,

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam,

REdemptoris, & Domini noſtri Jeſu Chriſti, qui glorioſos ſaluberrimorum, quæ nobis reliquit exemplorum Sectatores, Ordinumque Religioſorum Inſtitutores altis decoravit honoribus, ac cœleſtis beatitudinis conſortes efficit, vices licet immeriti gerentes in terris, Spiritualium munerum Theſauros diſpenſationi noſtræ creditis libenter erogamus, ſicut ad fovendam, incitandamque fidelium erga eoſdem Beatos Cœli incolas devotionem ſalubriter expedire in Domino arbitramur. Itaque ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, necnon dilecti filii Franciſci de Sancto Marco Procuratoris Generalis Fratrum Excalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ſupplicationibus nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum, & monialium dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam inpoſterum quandocumque erigendis, & ubique locorum exiſten-

ſtentibus in Sancti Petri Nolaſchi dicti Ordinis Fundatoris, S. Raymundi Nonnati, Sancti Joſephi, & apparitionis Sancti Michaelis Archangeli feſtis, necnon Dominica proximiori Kalendis menſis Auguſti diebus a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

§.1. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi originaliter exhibitæ forent, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 29. Decembris 1673. Pontificatus noſtri Anno quarto.

Placet E.

Regiſtrata in Secr. Brevium lib.4. diverſorum fol.207.

CL.

Declaratio B. Staniſlai Koſtka Poloni Societatis Jeſu in Patronum principaliorem Regni Poloniæ, & magni Ducatus Lithuaniæ, & adjunctarum Provinciarum, cum prærogativis, quæ principalioribus Patronis competunt, & quibus ibidem gaudent SS. Adalbertus, & Staniſlaus, aliique principaliores Patroni, cum Indulto, ut annua dicti Beati memoria in poſterum ad Dominicam proximam poſt diem 13. Novembris transferri poſſit in dd. Regno, Ducatu, & provinciis adjunctis dumtaxat.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis Divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere in eam curam peculiari ſtudio incumbimus, ut Beatorum æternæ gloriæ poſſeſſorum quos Divina bonitas corona juſtitiæ donavit in Cœlis, cultum, & venerationem in terris promovere, atque ampliare ſatagamus prout pietati conſentaneum, & Fidelium ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur.

Preces.

§.1. Alias ſiquidem piis, enixiſque clar. me. Michaelis dum vixit Poloniæ Regis Illuſtris, ac dilectorum filiorum Præpoſiti Generalis, & Presbyterorum regularium Societatis Jeſu precibus nobis humiliter porrectis favorabilem aſſenſum præbere cupientes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacris Ritibus Præpoſitorum Conſilio, ut de Beato Stanislao Koſtka Polono dictæ Societatis quotannis die 13. Novembris in univerſo Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuaniæ, necnon in Eccleſia S. Andreæ in Monte Quirinali hujus Almæ Urbis noſtræ, ubi ejuſdem Beati Staniſlai Corpus requieſcit, ac omnibus, & ſingulis aliis Eccleſiis dictæ Societatis Miſſa, etiam a Sacerdotibus eo die ad Eccleſias hujuſmodi confluentibus, & a Religioſis ejuſdem Societatis, ubicumque terrarum exiſtentibus celebrari, & Officium recitari de communi Confeſſorum non Pontificum juxta rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani libere, & licite poſſent, & valerent, auctoritate Apoſtolica conceſſimus, & indulſimus, & alias prout in Noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 16. Auguſti 1670. uberius continetur.

Iteratæ preces ejuſd. Regis, Archiepiſcop. Epiſc. & Nobilium Poloniæ pro habẽdo d. Beatum Patronũ principaliorem d. Regni, & Ducatus Lithuaniæ.

§.2. Cum autem ſubinde enixæ, & reintegratæ preces nomine dicti Michaelis Regis, ac Venerabilium Fratrum Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, necnon dilectorum filiorum nobilium virorum Senatus Regni, & Magni Ducatus prædictorum nobis pari humilitate porrectæ fuerint, ut eumdem Beatum Staniſlaum dictorum Regni, & magni Ducatus Patronum principaliorem inter alios Patronos Principaliores, ut exempli gratia ſunt Sancti Adalbertus, & alter Staniſlaus, ob innumera beneficia, & gratias, quæ interceſſione dicti Beati Staniſlai ab Omnipotenti Deo ſibi collata fuiſſe pio affectu memorabant, declarare de benignitate Apoſtolica dignaremur: Hinc eſt quod nos etiam ſupplicationibus dilecti filii Procuratoris in hac Cauſa ſpecialiter deputati nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati,

Abſolutio a Cenſuris, & pœnis.

eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, quamvis Conſtitutiones Apoſtolicæ, &

Decreta Cõgregationis SS. Rituũ vetant Beatos eligi poſſe in Patronos.

Decreta Congregationis prædictorum Cardinalium die 23. Martii 1630. ſuper Ordinatione ſervanda pro Patronis eligendis emanata, electionem Beatorum in Patronos fieri vetent, eoſque ſolum qui ab Eccleſia Univerſali titulo Sanctorum coluntur, non autem Beatificatos dumtaxat, in Patronos eligi poſſe declarant, nihilominus ad majorem Dei laudem, Divinique cultus augmentum id tendere agnoſcentes, de memoratorum Cardinalium conſilio, prædictum Beatum Staniſlaum Koſtka Patronum principaliorem Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithuaniæ prædictorum, eiſque adjunctarum Provinciarum cum omnibus, & ſingulis prærogativis, quæ principalibus Patronis eorumdem Regni, & Magni Ducatus competunt, & quibus prænominati Sanct. Adalbertus, & Staniſlaus, aliique Principaliores Patroni Regni, & Magni Ducatus hujuſmodi ibidem de præſenti gaudent, ſeu coluntur, juxta tamen ritum rubricarum Breviarii, & Miſſalis prædictorum dicta auctoritate tenore præſentium declaramus.

Pontifex dict. Beatum Staniſlaum principaliorẽ Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithuaniæ Patronũ declarat, prout in tub.

§.3. Ac, ut omnium devotioni erga dictum Beatum Staniſlaum conſuli valeat, annuam ejuſdem Beati memoriam impoſterum ad diem Dominicam proximam poſt diem 13. Novembris, in Regno tamen Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuaniæ, adjunctiſque Provinciis prædictis dumtaxat transferri poſſe auctoritate, & tenore prædictis concedimus pariter, & indulgemus.

In dd. Regno, & Ducatu, adjunctiſque Provinciis tãtum, concedit poſſe transferri memoriam d. B. ad diem Dominicam proximã poſt diem 13. Novembris.

Tollit obſtantia.

§.4. Non obſtantibus præfatis Decretis, ac Con-

Digitized by Google

Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarium ſtatuentibus quibuſcumque.

Tranſumptorum fidei.

§.5. Volumus autem, ac mandamus præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 10. Jan. 1674. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Januarii 1674. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

I. G. Sluſius.

Regiſtr. in Secret. in Libro Brevium Menſis Januarii par. 2. fol. 133.

CLI.

Confirmatio duorum Decretorum Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, quibus declaratur, quod Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum S. Auguſtini ſint veri filii dicti Sancti, & gaudeant omnibus Privilegiis, quibus Calceati dicti Ordinis, eorumque Religio gaudet.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuum rei memoriam.

CUm (ſicut accepimus) alias a Congregatione tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita ad favorem Fratrum Excalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini emanaverint duo decreta, tenorum, qui ſequuntur videlicet -- *Agoſtiniani Scalzi. Al memoriale del ſeguente tenore* = Fratres Diſcalceati S. Auguſtini Congregationis Italiæ, & Galliarum, quibus aliquando per calumniam objicitur, quod non ſint veri filii ejuſdem Sancti, nec gaudeant privilegio erigendi de licentia Vicarii Generalis in eorum Eccleſiis Societates Corrigiatorum, ac Corrigiatarum S. Auguſtini, & S. Monicæ cum iiſdem Privilegiis, gratiis, & Indulgentiis hactenus Archiconfraternitati ſub titulo D. noſtræ de Conſolatione in Eccleſia S. Jacobi Bononiæ erectæ conceſſis, & concedendis periode ac Calceati eas erigunt in propriis Eccleſiis de licentia Generalis juxta Breve Gregorii XIII. ſub datum 12. Novem. 1579. quod incipit -- *Volentes ſicut conveniens eſſe videtur, quod Patentes unionum &c.* atque aliis quibus gaudent Fratres Calceati, ad obviandum eidem calumniæ, ſupplicant humiliter EE. VV., ut dignentur declarare Oratores eſſe veros S. Auguſtini filios juxta Breve fel. me. Clementis VIII. ſub datum 12. Decembris 1595. quod incipit -- *Exponi nobis nuper fecit &c.*, & alterum Breve Urb. VIII. ſub datum 21. Julii 1628., & aliud expeditum ſub die 29. Auguſti 1641., & gaudere dicto, atque aliis omnibus privilegiis omnium Mendicantium, & quibus gaudent Fratres Calceati, ſtante quod Diſcalceatorum Congregatio fuit inſtituta ab ipſomet Ordine in Capitulo Generali de anno 1592., & ut germana S. Auguſtini fuit habita a fa. me. Clemente VIII. in Breve ſuper receptione Novitiorum, & ſim. fel. rec. Pauli V. in Breve ſuper confirmatione Conſtitutionum, atque aliis, nec æquum eſt ut major obſervantia in hac parte eis præjudicet &c.

Tenor ſupplicis libelli porrecti a Fratribus Excalceat. Ord. Eremitarum S. Auguſtini S. Congregationi Epiſcop. & Regul.

Tenor primi Decreti d. S. Congregationis Epiſcop., & Regul. favore dd. fratrum Excalceat. Ord. Eremit. S. Auguſtini.

§.1. Sacra Congregatio Eminorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, Emo Carpineo referente, cenſuit, Oratores eſſe veros S. Auguſtini filios, & tam eos, quam illorum Congregationem gaudere omnibus Privilegiis, quibus Calceati, eorumque Religio gaudet. Romę 1. Septembris 1645. Ita reperitur in Regeſtro auctographo Sacræ Congregationis negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ habita uti ſupra. In quorum fidem &c. hac die 7. Februarii 1673. C. de V. Archiepiſcopus Athen.

Tenor alterius Decreti ejuſd. S. Congregationis favore dictor. fratrum &c.

§.2. Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita ad compeſcendam nimiam eorum licentiam, qui contra declarationem alias ab hac Sacra Congregatione latam ſub die 1. Septembris 1645. auſi fuerint deinceps aſſerere Fratres Diſcalceatos S. Auguſtini non eſſe veros ejuſdem Sancti Patris Filios, nec eos, eorumque Congregationes gaudere omnibus privilegiis, quibus Calceati, illorumque Religio gaudet, Emo Carpineo referente, ſupradictam declarationem, etiam quoad Fratres Congregationis Hiſpaniæ renovans, & confirmans pœnam excommunicationis majoris Sanctæ Sedi Apoſtolicæ reſervatæ contraventoribus impoſuit, & ad tollendas hujuſmodi contentiones, & jurgia, quæ inter Fratres ſupradicti Ordinis, & Congregationum Diſcalceatorum non abſque religioſi ſtatus dedecore, ac Sæcularium ſcandalo prodeunt, neve Frater cum Fratre contendat, eoſdem ſerio monet, ac hortatur in D., ut proprii Inſtituti memores, ac fraternæ charitatis, per quam ſub eodem Inſtituto vocati ſunt in Societatem Chriſti in uno ſpiritu, contentiones hujuſmodi, quæ religioſam unitatem maxime labefactant, deponant omnino. Quinimo enitantur potius, ut ambulantes in Domo Dei cum conſenſu per mutuam in ſe ipſos charitatem, quod eſt vinculum perfectionis verius quam per habitum, & calceamenta tanti Patris filios ſe ſe exhibeant. Datum Romæ 11. Auguſti 1651. M. Ginettus -- M. Adericius Secretarius.

Abſolutio a Cenſuris.

§.3. Nos decreta hujuſmodi perpetuis futuris temporibus inviolabiliter obſervari cupienter, dictoſque Fratres Excalceatos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtant ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine duo Decreta præinſerta cum omnibus, & ſingulis in eis reſpective contentis, & expreſſis, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui in præmiſſis decretis quomodolibet intervenerunt, aut interveniſſe dici,

Pontifex Motu proprio dd. duo Decreta cõfirmat, omneſque defectus, ſi qui in eis interveniſſent ſupplet, & ſanat.

cen-

cenſeri, vel prætendi quovis modo poſſent, pleniſſime, & ampliſſime ſupplemus, & ſanamus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas, & Decreta præinſerta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dicti Ordinis, aliuſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus, & ſingulis omnibus illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 3. Mar. 1674. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 3. Martii 1674. Pontificatus noſtri Anno quarto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. Menſis Martii par. utraque fol.204.

CLII.

Trium decimarum ſuper fructibus omnium Eccleſiaſticorum Beneficiorum, & Penſionum in univerſa Italia, & Inſulis Italiæ adjacentibus.

CLEMENS EPISCOPUS

Serv. Servor. DEI. Ad futur. rei memor.

Exordium.

UBi primum Divina Clementia nos, nullis licet præcedentibus meritis, ad Apoſtolicæ Dignitatis apicem evexit, Paſtoris, & Patris Univerſalis muneri, quod gerimus, ſatisfacere cupientes, inter cæteras graviſſimas curas, eo animum, & intentionem direximus; ut Clerum Italiæ, & Inſularum illi adjacentium, tam Sæcularem, quam Regularem a Decima per fel. recor. Alexandrum PP. VII. prædeceſſorem noſtrum ob urgentem temporis illius neceſſitatem impoſita, cum illa neceſſitas jam ceſſaſſet, liberaremus, majora illi ſubinde Pontificiæ charitatis argumenta exhibituri, ubi per conditionem temporum licuiſſet.

Motiva hujus Conſtit.

§.1. Verum Ærarium Apoſtolicum variis Chriſtianæ Reipublicæ calamitatibus ſublevandis inpræſens valde exhauſtum, non ſolum curſum inhibuit noſtræ erga eumdem Clerum liberalitatis; ſed imminente nunc Poloniæ Regno ab efferis, perpetuiſque Chriſtianæ pietatis hoſtibus maximo, periculoſiſſimoque bello, in quo totius Europæ, adeoque rei Chriſtianæ ſalus, & fortunæ haud dubiæ aguntur; eo nos redegit, ut ad ferendum tanto malo humanam opem, poſt Divinam accuratis precibus imploratam, extraordinaria, quamquam prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus aliquando conſueta, experiri remedia cogamur. Egimus nos quidem per literas, & per Nuntios noſtros, & quacumque alia ratione potuimus, neque pro Paſtoralis Officii noſtri debito, agere deſinemus, cum Chriſtianis Principibus, ut arma, quibus inter ſe confligunt, aut nullos, aut Victoribus ipſis graves, funeſtos ſane Eccleſiæ triumphos habitura, reconciliatis tandem animis, & in ſacri belli Societatem conſentientibus, vertant in capita immanium barbarorum, qui Majorum ſuorum exemplo, a quibus ampliſſimæ Provinciæ, & Clariſſima Imperia Chriſtianæ genti erepta fuerunt, expugnato ſuperioribus annis Varadino, mox Naihuiſel, fortiſſimis Hungariæ arcibus, deinde Cretæ Regno ſubacto, adeoque noſtri maris poſſeſſione depulſis, aliquando victi prælio, ſed ſemper bello Victores ad anguſtiores quotidie terminos Chriſtianam rem adigunt.

§.2. Nuper vero verſis in Poloniam armis, Cumenecio, munitiſſima Poloniæ Urbe, ac fere unico adverſus barbaros ampliſſimi illius Regni propugnaculo in poteſtatem redacta, jugum fortaſſe jam nunc, & vaſtitatem Italiæ magis ex propinquo intentarent, niſi invicta Polonorum virtus, Dei miſerentis brachio excitata, eos memorabili Clade ad flumen Tyram, cæſis triginta amplius millibus, affeciſſet. Sed quoniam Pacis Auctori Deo nondum placuit hoc Nobis ſolatium impartiri, neque, etiam ſi brevi, ut ſperamus, Officia noſtra exitum ſortiantur, eorumdem Principum ſuppetiæ in tempore ſunt affuturæ, cum Turcæ validiſſimo, ſi umquam antea, apparatu, ut quos, ſupra vetus erga nos odium, recens ultionis amor accendit, Poloniam primo quoque tempore aggredi parent, ſi eis detur ſpatium ſe colligendi; hoc eſt, ſi nos Polonis proſequi Victoriam, & pro Patria, & pro Religione emori paratis defuerimus non ſuppeditata pecunia, qua ſummopere indigent, Cleri etiam illius facultatibus, cui auctoritate Apoſtolica tributum impoſitum fuit plane exhauſtis.

§.3. Nos ut quantum in nobis eſt, pro munere perſonæ quam gerimus, ſaluti publicæ conſulamus; miſſo jam in Poloniam quidquid pecuniæ ad manum erat, ad præfati Cleri Italici, & Inſularum adjacentium ſubſidia confugimus, ſperantes eumdem Clerum pro Chriſtianæ fidei defenſione, pro qua, ſi opus eſſet, ſanguinem ipſum libenter daturum non dubitamus, pecuniam a nobis tam juſtis, neceſſariiſque de Cauſis indicendam, alacriter, & fideliter collaturum. Matura igitur ſuper hoc cum Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus deliberatione habi-

Digitized by Google

Tres integras decimas infra quinquenniũ perſolvendas imponit ſuper omnibus beneficiis, ac bonis Eccleſiaſticis tam ſæcular., quam regular. prout in rubr.

habita de eorundem Conſilio, & aſſenſu indicimus, & imponimus tres integras Decimas infra quinquennium, nt infra perſolvendas, omninm, & quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, diſtributionum quotidianarum, & emolnmentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium, & quarumeunqne Patriarchalinm, Metropolitanarum, Primatialium, Cathedralium, Collegiatarum, ac Parochialium, aliarumque Eccleſiarum, necnon Monaſteriorum, & Conventuum, ac etiam menſarum Patriarchalium, Primatialium Archiepiſcopalium, Epiſcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpoſiturarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Perſonatuum, Adminiſtrationum, & Officiorum, Cappellaniarum, cæterorumque Beneficiorum, & bonorum Eccleſiaſticorum, etiam Jurispatronatus laicorum, tam ex privilegio, quam fundatione, & dotatione, vel alio quocumque titulo, cum cura, & ſine cura, Sæcularium, quoad Parochiales Eccleſias, videlicet, etiam computatis incertis, triginta unius ducatorum auri de Camera, cum uno quarto alterius dncati hujuſmodi; quo vero ad alia beneficia, & bona, aliaque prædicta etiam computatis incertis, & diſtributionibus quotidianis, ſeptem ducatorum parium valorem annuum excedentium; Dummodo tamen Parochialis, ſeu Beneficii, hujuſmodi Titulares una cum illis alia Beneficia Eccleſiaſtica, ſive annuas penſiones valorem prædictum conjunctim excedentes non poſſideant, ſeu percipiant; Sancti quoque Benedicti, S. Auguſtini, Cluniacien., Ciſtercien., Præmonſtraten., S. Baſilii, & qui proprietates, redditusſque certos, ex privilegio, vel alias poſſident, Mendicantium, ac qnorumcumque aliorum Ordinum, utriuſqne ſexus, necnon Caſſinen., alias S. Juſtinæ de Padua, Carthuſien., Lateranen., Silveſtrinorum, Montis Oliveti, Camaldulen., S. Salvatoris, Vallis Umbroſæ, Cœleſtinorum, Ciſtercien. in Longobardia, & Clericorum Regularium Societatis Jeſu, aliarumque Congregationum, Societatum, & Inſtituorum Regularium, exemptorum, & non exemptorum, & inſuper Hoſpitalium etiam Pauperum Hoſpitalitatem non exercentium, ſeu bona, & redditus ultra Infirmorum neceſſitates, & alia, pro quibus inſtituta ſunt, pia officia exercenda poſſidentium; Necnon B. Mariæ Teuthonicorum S. Lazari de Altopaſſu, Templi Dominici, & aliarum Militiarum in Univerſa Italia, & Inſulis Italiæ adjacentibus conſiſtentium ſecundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum præfatorum, niſi aliter cum Sede, & Camera Apoſtolica, & pro ea eum dilecto Filio noſtro Palutio Tit. SS. Duodecim Apoſtolorum S.R.E. Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato ejuſdem S.R.E. Camerario fuerit concordatum, & S.R.E. Cardinalibus ob aſſiduos, magnoſque labores, quos Eccleſiæ Univerſali impendunt, graviſſimaque tuendæ dignitatis Cauſa ſuſtinent onera, ac Militia S. Joannis Hieroſolymitani, quæ pro ſua, & Chriſtiani Orbis tutela adverſus Turcas præfatos ſemper gerit bella, dumtaxat excepta.

Tres ſimiles decimas imponit omniũ, & quarum ſ. que penſionũ, prout in rub.

§.4. Ac etiam indicimus, & imponimus tres ſimiles Decimas omnium, & quarumcumque penſionum annuarum, ſuper quibusvis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, & diſtributionibus ſupradictis, ſive earum loco fructuum, reddituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, ac diſtributionum hujuſmodi in favorem quorumcumque, non tamen Cardinalium prædictorum reſervatarum, & aſſignatarum, ſeu translatarum, aut reſervatorum, & aſſignatorum, vel translatorum, ac reſervandarum, & aſſignandarum, ſeu transferendarum, aut reſervandorum, & aſſignandorum, vel transferendorum percipiendas, exigendas, ab omnibus, & quibuſcumque Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac cæteris cujuſcumque dignitatis, gradus, ſtatus, ordinis, militiæ, & conditiouis perſonis infraſcripto quinquennio durante, præfata quocumque Jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, ac reſervata, & aſſignata, ſeu translata habentibus, ſeu habituris, necnon Œconomis, Adminiſtratoribus perpetuis, & temporalibus, uſufructuariis, ac fructus penſiones, eos, & alia hujuſmodi Jura, ex quacumque Cauſa ſibi Apoſtolica auctoritate in toto, vel in parte reſervata, ſeu translata habentibus, & habituris, Sæcularibus, & Regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hoſpitalium (non tamen S. Joannis Hieroſolymitani) præfatorum, necnon ab ipſis Eccleſiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregatiouibus, Collegiis, Hoſpitalibus, Militiis, Menſis, Maſſis, & Locis quocumque privilegio, exemptione reali, perſonali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata ſuffultis.

Deſignat tempus faciendæ ſolutionis omnium dd. Decimarum.

§.5. Quas omnes Decimas prædictas ſolvere obligatos, ut præfertur eaſdem infra quinquennium proximum quinque æqualibus ſolutionibus, pro prima videlicet intra proximum diem Feſtum Dedicationis S. Michaelis Archangeli Menſis Septembris proxime futuri, & ſucceſſive pro reliquis quatuor ſolutionibus ſingulo quoque anno ratam partem intra feſtũ hujuſmodi cujuslibet anni immediate uſque ad totalem ſolutionem Cameræ prædictæ, & illius Depoſitario Generali ad id conſtituendo omnino volumus perſolviſſe.

Prohibet Subcollectoribus extra Urbem deputandis, ne ultra ſalarii quidquam petere, aut percipere, vel prætendere audeant.

§.6. Subcollectoribus autem Decimarum hujuſmodi extra Urbem noſtram, ut infra deputandis, ne ultra taxam competentis ſalarii in eorum deputationum literis patentibus deſignandam, etiam petere, vel prætendere, aut percipere audeant, ſpecialiter, & expreſſe, ac ſub pœnis in contravenientes arbitrio ejuſdem S.R.E. Camerarii infligendis, prohibemus. Ejuſdem vero Depoſitarii munus erit ſedulo curare, ut quidquid pecuniarum ex Decimis obligetur, id diligenter, ac fideliter aſſervetur, de mandato Noſtro ſpeciali in præfatos uſus dumtaxat, nec alias erogandum.

Munus Depoſitarii deſignat prout in rub.

Pœnæ in non ſolventes ſtatuto tempore prædd. Decimas, aut non integre, prout in rubrica.

§.7. Quicumque vero Decimas hujuſmodi nullo modo, vel non integre, ſcienter, aut non ſecundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur incundam, ſive in terminis conſtituendis, non exhibuerint, ſeu in illorum exhibitione malitiam commiſerint, vel fraudem; ſi Eccleſiarum Antiſtites fuerint ſuſpendimus a Divinis, Capituli vero, Con-

ven-

Digitized by Google

ventus, Congregationes, Societates, & Collegia Eccleſiaſtico Interdicto ſupponimus, ac ſingulares Perſonas Antiſtite inferiores excommunicationis ſententia innodamus.

Præcipit omnibus Conductoribus, Cenſuariis, & Locatoribus, ut nomine ſuorũ principalium hujuſmodi Decimas ſolvant.

§.8. Cæterum ad prædictas Decimas conſequendas præcipimus, etiam omnibus Conductoribus, Cenſuariis, & Locatoribus proprietatum, fructuum, rerum, & Jurium prædictorum, etiam hujuſmodi oneratorum, ut memoratas Decimas nomine Dominorum, ac penſionariorum ad computum ſuæ quiſque locationis; omnibus vero poſſeſſoribus, & uſufructuariis, & aliis penſiones, ſeu fructus, aliique prædicta ſolvere debentes, ut ipſi etiam Decimas penſionum hujuſmodi nomine Penſionariorum Cameræ, & Depoſitario prædictis integre perſolvant.

Vult eos in ſolidum cogi poſſe juxta verum annuũ valorem proventuum, & penſionũ pro rata.

§.9. Decernentes, Decimas fructuum, redditutum, proventuum, & aliorum Jurium prædictorum ſecundum verum valorem annuum, alias vero penſionum Decimas ad eamdem rationem trium Decimarum durante dicto quinquennio præſtari debere, & ſecundum eam prædictos omnes in ſolidum cogi poſſe ipſarum Decimarum Procuratores a quibus libuerit integre exigendi optionem, facultatemque habere, omneſque, & ſingulos Penſionarios, quacumque auctoritate, dignitate, præeminentia præfulgeant, Cardinalibus, ac Militibus S. Jo: Hieroſolymitani præfatis tantum exceptis, ad ipſam Decimarum ſolutionem, pro rata cujuslibet penſionis, teneri, & obligatos eſſe, neque ullum jus, & actionem, etiam in vim cujuſcumque pacti, & conventionis, quantumvis ex Cauſa oneroſa, vel donationis, juramenti, obligationis Cameralis, augmenti Penſionum, & cujuſvis alterius, quantumvis inexcogitatæ cautelæ, & pactionis, etiam a Sede Apoſtolica in genere, vel in ſpecie, atque individualiter cum illarum, & illorum inſerto tenore approbatis, & confirmatis, ac forſan præfato quinquennio durante approbandis, & confirmandis, aliquid aliquando ab his Titularibus repetendi competere, ſed ipſos Penſionarios ad Decimarum hujuſmodi ſolutionem pro rata ſuæ cujuslibet penſionis, præfato quinquennio durante teneri; ac per eos ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit cogi, & compelli poſſe, ſeu debere. Omnes vero confeſſiones, ac quietantias receptionis Decimarum a Procuratoribus, & Miniſtris Cameræ prædictæ tam Conductoribus, Cenſuariis, & Locatoribus nomine ſuorum Principalium, quam etiam ipſis, necnon poſſeſſoribus, uſufructuariis, & aliis penſiones, ſeu fructus ſolvere debentibus, nomine penſionariorum faciendas, perinde valere, atque in Judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, ac ſi ipſiſmet principalibus, & Penſionariis præſentibus, & ſolventibus factæ, & exhibitæ fuiſſent.

Vult omnes Penſionarios exceptis Cardinalibus, & Militibus Hieroſolimit. ad dd. Decimas teneri pro rata penſionum quibuſcumq; non obſtantibus.

Mandat quietantias, & cōfeſſiones de recepto factas per Miniſtros Cam. Conductoribus, Cenſuariis, & Locatoribus nomine ſuorum principalium plene probare etiam in Judicio.

§.10. Conductores autem qui pretium locationis Dominis legitime anticipaverint locationem ſuam hujuſmodi, quoad hoc prorogamus uſque ad integram ſatisfactionem, ut prius etiam adveniente ſucceſſore, continuare debere: Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuntios in quavis inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Conductoribus, qui anticipate ſolverint locationem prorogat uſque ad integram ſatisfactionem etiã adveniente ſucceſſore. Derogat contrariis.

Card. Camerarium deputat dd. Decimarum generalem Collectorem cum omnibus facultatibus, & privilegiis, prout in rubr.

§.11. Ut autem omnia prædicta, ſicut cauſa urgens poſtulat diligenter, & fideliter executioni demandentur, præfatum Palutium Cardinalem Camerarium cujus integritas, fides, atque experientia jam pridem Nobis perſpecta eſt, & nota devotio, Generalem omnium Decimarum prædictarum Collectorem in Italia, & Inſulis illi adjacentibus hujuſmodi, cum omnibus, & quibuſcumque Privilegiis, Juriſdictionibus, ac Juribus, quæ omnes alii ante hac hujuſmodi Collectores habuerunt auctoritate prædicta tenore præſentium conſtituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & abſolutam facultatem, & auctoritatem tribuimus, omnes ipſas Decimas Cameræ prædictæ nomine procurandi, prædictos omnes, tam conjunctim, quam diviſim ad illarum integram ſolutionem, ut prædictum eſt, faciendam, etiam per Edictum locis publicis affigendi, monendi, & requirendi: non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in cenſuras, & pœnas prædictas incidiſſe, ſervata forma Concilii Tridentini, declarandi proprietates, res, fructus, & alia bona ipſorum, etiam manu Regia apprehendendi, & uſque ad condignam ſatisfactionem retinendi, contradictores, perturbatores, & rebelles quoſcumque, eiſque auxilium, conſilium, vel favorem publice, vel occulte, quovis quæſito colore præſtantes, cujuſcumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliiſque cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, necnon pecuniariis, cæteriſque juris, & facti remediis compellendi, illaſque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus privandi, & amovendi, ad futura inhabiles faciendi, interdictum Eccleſiaſticum apponendi: auxiliumque brachii ſæcularis quandocumque opus fuerit invocandi, ad ſanitatem vero reverſos, qui debite ſatisfecerint, ab omnibus cenſuris, & pœnis ſupradictis in forma Eccleſiæ conſueta abſolvendi ſuper irregularitate forſan incurſa, dummodo tamen in contemptu Clavium non celebraverint, diſpenſandi, & ad priſtinum ſtatum omnino reſtituendi.

Eidem Card. dat facultatẽ alios ubique Collectores, & Subcollectores deputãdi, removendi, & alios ſubrogãdi, prout in rubrica.

§.12. Præterea Collectores, & Subcollectores viros, ubique providos, ac fide, & facultatibus locupletes, & ſolertes in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italis, & Inſularum illi adjacentium hujuſmodi, quotquot viderit expediri, cum ſimili, vel limitata, non tamen abſolvendi, poteſtate conſtituendi, eumque, vel eos ejus arbitrio revocandi, negligentes, & moroſos removendi, ac alium, ſeu alios ſubrogandi quotieſcumque ei videbitur, ac ab eis eorumque hæredibus, & ſucceſſoribus adminiſtrationis rationes exigendi, in delinquentes, & ſuſpectos per ſe, vel alium, ſeu alios, etiam ſimpliciter, & de plano, ac ſine ſtrepitu, & figura judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis ſervandos præſcribendi, dubia quæcumque in præmiſſis forſan oritura declarandi, ac prorſus omnia, & quæcumque circa ea neceſſaria, & opportuna faciendi, ſtatuendi, & exequendi, etiamſi talia forent, quæ mandatum exigerent

magis ſpeciale, quam præſentibus eſt expreſſum. Ea tamen conditione adjecta, quod Collectores, & Subcollectores deputandi, ſeu ſubſtituendi hujuſmodi per deputationem, ſeu ſubſtitutionem de eorum perſonis, ut præfertur faciendam nullo modo cenſeantur exempti a ſolutione trium Decimarum prædictarum, quas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, Beneficiorum, ſeu Penſionum per eos obtentorum ſolvere debebant.

Declarat hujuſmodi Collectores, & Subcollectores non eſſe exemptos a ſolutione dd. Decimarum, ratione beneficiorum, vel penſionū per ipſos poſſeſſ.

§.13. Non obſtantibus piæ mem. præſertim Pauli III., ac Gregorii XIII. quibus inter alia cavetur, quod Clerici Regulares Societatis Ieſu a ſolutione Decimarum hujuſmodi exempti eſſe debeant, ac B. Pii V. Duodecim Congregationibus præfatis, ex titulo oneroſo parem exemptionem concedentis, & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædeceſſorum noſtrorum de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, & aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Prioratuum, Ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, Militiarum, & locorum prædictorum juramento, cofirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, necnon quibuſvis privilegiis, indultis, exemptionibus etiam in corpore Juris clauſis, Immunitatibus, literis Apoſtolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monaſteriis, Conventibus, Regularibus locis, Capitulis, dignitatibus, aliiſque quibuſvis perſonis ſupradictis tam Sæcularibus, quam Regularibus generaliter, vel ſpecialiter, ſub quacumque forma, & verborum expreſſione ab eadem Sede, etiam ex cauſa concordiæ, aut remunerationis laborum, vel titulo oneroſo, aut alias ex qualibet alia Cauſa, etiam hic non expreſſa, & neceſſario exprimenda conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie latiſſime, & pleniſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe derogamus contrariis quibuſcumque.

Omnibus cōtrariis ampliſſime derogat.

§.14. Quodque ſi Prælatis, & Perſonis prædictis, eorumque Eccleſiis, & locis, vel quibuſvis aliis communiter, aut diviſim a præfata ſit Sede Indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi, necnon perſonis, eorumque nominibus, & cognominibus, Eccleſiis, Monaſteriis, & Ordinibus, ac locis hujuſmodi mentionem, & quibuſlibet aliis privilegiis, exemptionibus, Immunitatibus in genere, vel in ſpecie quandocumque conceſſis, confirmatis, & innovatis, etiam ſolutionem Decimarum alias quam ſecundum antiquam taxam, & niſi in Univerſali Decimarum per Orbem impoſitione fieri prohibentibus, necnon promiſſionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis in aſſignatione prædictarum penſionum factis, quibus per impoſitionem Decimarum hujuſmodi neminem teneri, neque eas quoad præmiſſa contra quemcumque locum habere, ſimiliter declaramus, aliiſque Indultis, & literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus cujuſcumque tenoris exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, aut omnino non inſerta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis: Quæ omnia contra præmiſſa nolumus cuiquam in aliquo ſuffragari. Necnon aliis hujuſmodi impoſitionibus, & conceſſionibus ad tempus nondum elapſum, ſi quæ ſint factis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Declarat Eccleſiis, Locis, Perſonis, & Prælatis nullum ſuffragari privilegium ſpeciale exemptionis a d. ſolutione Decimarū, quibus pariter derogat.

§.15. Ut vero ſubſidia hujuſmodi magis prompta haberi poſſint, & Decimas prædictas ſolvere debentes ad compoſitionem cum dicta Camera Apoſtolica deveniendum peramplius invitentur: Statuimus, & decernimus quod ſi ante quinquennii prædicti terminationem Decimarum ſolutio, ut infra ceſſaverit, eadem Camera Apoſtolica ad reſtitutionem, & refectionem pecuniarum ab eiſdem Decimis provenientium illis, qui ut præfertur, cum ea concordaverint, faciendam, pro rata tamen temporis ante dicti Quinquennii lapſum decurſi, & ſummæ per eos ſolutæ omnino teneatur.

Invitat debitores hujuſmodi Decimarū ad cōpoſitionem cum R. Cam.

Si ante quinquenniū ceſſet hujuſmodi ſolutio mandat Cameræ, ut reſtituat acceptum ex cauſa d. Compoſitionis pro rata temporis.

§.16. Et inſuper volumus, quod ſi, favente Deo, Cauſæ, propter quas Decimarum prædictarum impoſitio emanavit, ante quinquennium hujuſmodi ceſſaverint, etiam Decimarum hujuſmodi ſolutio ceſſet, & ceſſaſſe cenſeatur eo ipſo. Inſuper in percipiendis Decimis prædictis Conſtitutionem rec. me. Clementis PP. V. ſimiliter prædeceſſoris Noſtri in Concilio Viennen. editam, quod Decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec Calices, Libri, cæteraque Eccleſiarum ornamenta Divino Cultui dicata ex cauſa pignoris capi, percipi, vel diſtrahi aut alias quomodolibet occupari debeant, ubique volumus obſervari. Quin etiam præcipimus, ne quiſquam etiam plura quanticumque valoris Beneficia Eccleſiaſtica, ſeu plures Penſiones, aut fructus, ſeu talia mixtim obtinens pro litera, & ſigillo quietantiæ Univerſalis, ſi illam habere voluerit, ultra unum Carolenum conficientem quadrenos triginta ſeptem monetæ Romanæ, ſolvere teneatur, nec ad aliud onus etiam prætextu Cambii uſpiam compellatur.

Ceſſantibus cauſis ante quinquenniū ceſſet ſolutio.

Mādat obſervari Conſtitutionē Clemen. V. prout in rubrica.

Præcipit ne quis pro litera, & ſigillo quietantiæ Univerſalis ſolvere debeat ultra unum carolenum.

§.17. Cæterum volentes, illos quos Dei timor a malo non revocat, ſaltem formidine pœnæ, & publica diſciplina compeſcere; omnes, & ſingulos cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, etiam ſi Pontificali dignitate potiantur, qui de hujuſmodi exigendis Decimis aliquid uſurpare; ſeu ſubtrahere, aut ſibi ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, Beneficiorum, ſeu Penſionum per eos obtentorum, ut præfertur, retinere, aut illas exigendo, colligendo, vel conſervando fraudem, vel deceptionem aliquam committere malitioſe præſumpſerint, interdicimus a Divinis, ac majoris excommunicationis, & etiam privationis Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Beneficiorum quæ obtinent, & penſionum, quas percipiunt, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, ſententias, cenſuras, & pœnas incurrere volumus ipſo facto; Ita ut ab eadem excommunicatione ab alio, quam Romano Pontifice, aut in mortis articulo abſolutionis beneficium nequeat obtinere. Quia vero difficile nimis eſſet præſentes literas ad ſingu-

Pœnæ adverſus ſubtrahentes, aut fraudantes hujuſmodi decimas

Digitized by Google

gula quæque loca, & quocumque illis opus fuerit perferre:

Tranſumptorum fides.

§.18. Volumus, ut illorum exemplis, etiam impreſſis, & Notarii publici manu, Palutii Cardinalis Camerarii præfati, ſeu alterius ab eodem Deputati Collectoris, ſeu Prælati Eccleſiaſtici, ejuſque Curiæ ſigillo obſignatis eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, ac ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Ut autem præſentes ad communem notitiam deducantur, eas valvis Eccleſię S. Jo: Lateranen., Baſilicarum Principis Apoſtolorum, & S.Mariæ Majoris de Urbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ affigi, ſeu appendi faciemus, quæ ſe ſuo quaſi ſonoro præconio, & patulo judicio publicabunt, ut ii, quos præmiſſa contingunt, quod ad ipſos non pervenerint, aut ea ignoraverint, nullam poſſint excuſationem prætendere, ſeu ignorantiam allegare: Cum non ſit veriſimile quoad ipſos remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

Publicatio.

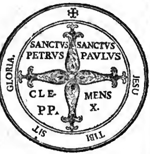
Sanctio pœnalis.

§.19. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam indictionum, impoſitionum, ſuſpenſionis, ſuppoſitionis, innodationis, decreti, conceſſionis, impartitionis, prorogationis, conſtitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, voluntatis, & præcepti Noſtrorum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Edit. 12. Mar. 1674. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo tertio Quarto Idus Martii, Pontificatus noſtri Anno Quarto.

✠ Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
† *Ego Franciſcus Epiſc. Oſtien. Card. Barberinus S.R.E. Vice-cancellarius.*
† *Ego Franciſcus Maria Epiſcop. Portuenſis Card. Brancatius.*
† *Ego Uldericus Epiſcopus Tuſculanus Card. Carpineus.*
†
† *Ego Virginius Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Urſinus.*

†
†
†
† *Ego Nicolaus tit. S.Mariæ in Tranſtyberim Presbyter Card. Ludoviſius.*
† *Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyter Card. Cybo.*
† *Ego Federicus tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Sfortia.*
† *Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presbyt. Card. Odeſcalchus.*
†
†
† *Ego Aloyſius tit. S. Alexii Presbyter Cardinalis Homodeus.*
† *Ego Petrus tit. S. Marci de Urbe Presbyt. Card. Ottobonus.*
†
† *Ego Jo: Baptiſta tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Spada.*
† *Ego Franciſcus tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyt. Card. Albitius.*
† *Ego Octavius tit. S.Cæciliæ Presb. Card. Aquaviva de Aragonia.*
† *Ego Carolus tit. S.Priſcæ Presb. Card. Pius.*
† *Ego Flavius tit. S.Mariæ de Populo Presb. Card. Chiſius.*
†
†
† *Ego Jacobus tit. S. Mariæ in Ara-Cæli Presbyter Card. Franſonus.*
† *Ego Petrus tit. S. Calixti Presbyter Cardin. Vidonus.*
†
†
†
†
†
† *Ego Carolus tit. S. Anaſtaſiæ Presbyt. Cardinal. Bonellus.*
†
†
† *Ego Palutius Palutius Albertonius SS. XII. Apoſtolorum Presbyt. Card. de Alteriis S.R.E. Camerarius.*
† *Ego Cæſar tit. S. Jo: ante Portam Latinam Presbyt. Card. Raſponus.*
†
† *Ego Jacobus S. Mariæ de Pace Presbyt. Cardin. Ninius.*
†
†
†
† *Ego Jacobus tit. SS. Jo:, & Pauli Presb. Card. Roſpiglioſius.*
† *Ego Ludovicus tit. S. Sabinæ Presbyt. Cardin. Portocurrero.*
†
†
† *Ego Jo: tit. S.Bernardi Presb. Card. Bona.*
† *Ego Camillus tit. S. Euſebii Presbyt. Card. Maximus.*
† *Gaſpar tit. S.Silveſtri in Capite Presbyt. Card. de Carpineo.*
† *Cæſar tit. S.Mariæ in Via Card. Deſtraus.*
†
†
†
† *Ego Jo: Guerardus tit. S.Bartholomæi in Inſula Presb. Card. Nitardus.*

Kk 2 † *Fr.*

✝ *Fr. Vincentius Maria Urſinus Presbyter Cardin, S. Xiſti.*

✝ *Ego Franciſcus tit. S. Matthæi in Merula Presb. Card. Nerlius.*

✝ *Ego Hieronymus tit. S. Pudentianæ Presb. Card. Caſtaldus.*

✝

✝ *Ego Fridericus S. Agathæ Diaconus Card. Haſſiæ.*

✝ *Ego Carolus S. Cæſarei Diaconus Card. Barberinus.*

✝ *Ego Decius S. Euſtachii Diac. Card. Azolinus.*

✝ *Ego Paulus S. Nicolai in Carcere Tull. Diaconus Card. Sabellus.*

✝ *Ego Nicolaus SS. Coſmæ, & Damiani Diac. Card. Acciajolus.*

✝ *Ego Felix S. Angeli in Foro Piſcium Diac. Card. Roſpiglioſius.*

✝ *Ego Hieronymus S. Mariæ in Porticu Diac. Card. Caſanata.*

✝ *Ego Petrus S. Mariæ in Domnica Diac. Card. Baſadonna.*

✝
✝
✝

I. G. Sluſius.

Viſa de Curia S. de Pilaſtris.

D. Ciampinus.

Loco ✝ Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Præſentatio, & admiſſio præſentium literarum in Cam. die 20. Aprilis 1674.

Pręſentes Literæ Apoſtolicæ die Veneris 20. Aprilis 1674. præſentatæ, & admiſſæ fuerunt in Camera Apoſtolica, & regiſtratæ in libro primo Signaturarum Sanctiſs. D. N. Papæ Clementis X. fol. 64.

Matthæus de Angelis Rev. Cam. Apoſt. Secretar., & Cancell.

Fides publicationis.

Anno a Nativitate Dom. Noſtri Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo quarto, Indictione duodecima, die vero 21. Apr., Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ X. anno ejus Quarto, præſentes literæ Apoſtolicæ lectæ, affixæ, & publicatę fuerunt ad valvas Baſilicarum Lateranen. Principis Apoſtolorum, Sanctę M. Majoris, & Cancellariæ Apoſt. per nos Jo: Antonium Scajolam, & Jo: Gręcum pręlibati SS.mi D. N. Papæ Curſores.

Laurentius Signus Mag. Curſ.

CLIII.

Indictio Univerſalis Jubilæi Anni Sancti 1675.

CLEMENS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei,

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Proœmium.

AD Apoſtolicæ vocis Oraculum, e militantis Eccleſiæ ſpecula evangelizantis Orbi Chriſtiano, gaudium magnum: Tempus nimirum acceptabile, dies ſalutis, in quibus e myſtica Fidei petra, uberiore proventu decurrunt fluenta aquæ ſalientis in vitam æternam, lætamini populi, exultate gentes, & ad Sanctam in Terris Civitatem Dei, certatim accurrite, ut videatis voluptatem Domini, & viſitetis Templum ejus. Appropinquat ſcilicet annus Jubilæi, annus remiſſionis, & gratiæ, annus placabilis, & Sanctus, cujus ſolemnitatem ex veteri divinitus tradita Hebræorum diſciplina, ut quinquageſimo quoque anno recolerent exitum Domus Jacob de populo Barbaro, ſapienter derivatam, more prædeceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum celebraturi ſumus, Myſterio tamen eo ſublimiore, quo Cœleſtia, & æterna, quæ a lege gratiæ conferuntur, terreſtribus, & caducis antecellunt, quæ lex illa ſervitutis, figura & umbra novi Teſtamenti, pollicebatur; pro mortali enim patria, pro fundis paternis, pro corporis libertate, quam Hebræi illo anno recuperabant; renovantur hac recurrente celebritate Chriſtifideles ſpiritu libertatis, per quem vocantur in adoptionem filiorum Dei, & roborantur ſpe beatæ illius patriæ, & æternæ hæreditatis, a qua per prævaricationem primi Parentis exciderant. Quamvis enim nullum ſit tempus, in quo Fidelibus pœnitentiam agentibus non præſtentur Cœleſtis Indulgentiæ dona, deprompta ex infinitis Chriſti paſſionis, & mortis meritis, omniumque Sanctorum; hac tamen feſtivitate, quaſi in quadam plenitudine temporis, largiore manu tribuuntur, dum ſpiritualis Ærarii, & Eccleſiaſtici Theſauri portæ latiſſime reſerantur.

§. 1. Agite ergo, filii dilectiſſimi, & Romanæ Eccleſiæ plena de materno ſinu ubera exerentis, atque omnes, qui laborant, & onerati ſunt, ad ſe, ut eos reficiat, invitantis vocem ſecuti, peregrinationem hanc ſacram læti ſuſcipite. Si enim ob incertam alicujus temporalis, fluxique lucri ſpem, non dubitatis, aliquando difficile, & longinquum ad barbaras Terras, vel iniquiſſimo anni tempore, iter ingredi, & vitam, ſævis, per ignota maria, tempeſtatibus, ventiſque committere, qua tandem alacritate proficiſci par eſt ad amœnas, atque hoſpitales Latii plagas, certa ſpe, ſi per vos non ſteterit conſequendi Theſauros non deficientes in Cœlo, quos neque ærugo abſumit, neque tinea? Ad ſanctam hanc Hieruſalem, Matrem Eccleſiarum, Fontem Religionis, Magiſtram Gentium, Regiam ſanctitatis, invitant vos tot egregia per eam ſparſa priſcæ pietatis, & ſanctimoniæ monumenta: Invitant Sanctiſſimorum Pontificum, & Martyrum invictiſſimorum Sepulchra: invitant toto Orbe clariſſima Apoſtolorum trophæa, cum quibus nulla veteris illius victricis Gentium Romæ trophæa ſunt conferenda. Ipſa denique Sacroſanctæ Paſſionis Dominicæ Inſtrumenta, quorum adorandorum cauſa priſci illi fideles ex ultimis Terris Palæſtinam petebant, e Palæſtina huc olim adducta, quaſi amoris pignora, quo diligit Dominus portas Sion ſuper omnia Tabernacula Jacob, vos amanter invitant. Excitamini ad hæc, & venite alacriter, filii promiſſionis, in Parentis gremium, Oves Dominici gregis, in Paſtoris amplexus. — Monet ex pluribus Chriſtifideles ad accedendum ad Urbem.

Vota SS. Pontificis.

Atque utinam precibus, quas ex intimis Paternæ Charitatis præcordiis continenter effundimus exorata Divina Bonitas aliquando ſecundet ſpem, quæ aliquot ab hinc luſtris affulgere viſa eſt, reducendi ad Chriſti Ovile, extra quod non eſt ſalus, tot Nobiliſſimas Chriſtiani Orbis Provincias, longe optimis artibus, viriſque florentes, quas Patrum noſtrorum memoria, ab unitate Romanæ Eccleſiæ, infœlix diſſidium, & malus error abduxit. Quam libenter omnes Paterno ſinu com-

complecteremur. Quantas Patri miſericordiarum gratias ageremus, quod dies noſtros ad tam grave ſenium protuliſſet, ut videremus ſalutare Dei, antequam in pace dimitteret ſervum ſuum.

Monet Reges, & Principes, ut præbeant tuta, & pacata itinera, ac omnis generis commeatus.

§.2. Vos autem chariſſimi in Chriſto filii, Reges, & Principes, luminaria magna Eccleſiæ Dei, per quem regnatis, ſi conditio temporum non patitur, vos pia majorum noſtrorum ſtudia æmulantes, ſacrum hoc iter inſtituite, de ſubjectis veſtris, aliiſque Romam petentibus parate viam Domini, præbete tuta, & pacata itinera, & omnis generis commeatus, ne alioqui lugeant viæ Sion, eo quod non ſit qui veniat ad ſolemnitatem. In primis vero, quod nos jampridem omni Paſtoralis ſolicitudinis, & paternæ charitatis Officio, tum a vobis per literas, & Nuncios noſtros, tum a pacis auctore Deo jugi prece efflagitamus, ponite aliquando iras populis veſtris graves, rei Chriſtianæ publicæ luctuoſas. Congregamini cum Deo Abraham, & bella Domini præliantes, vertite arma in immanes Barbaros, inclyto Poloniæ Regno, aliiſve Chriſtianis Provinciis, terra marique imminentes. Eos enim clades, quantumvis magna, memorabiliſque ad Tyram amnem nuper accepta, irritavit potius quam fregit: niſi perculſis inſtet victor exercitus, & triumphis aſſuetus, noſque poſt opem divinam diu, ac ſuppliciter imploratam, quamprimum communem cauſam, commune periculum, communibus quoque ſtudiis, armiſque tueamur.

Indicit SS. Pontifex univerſale Jubilæum Anni Sancti.

§.3. Nos igitur per traditam nobis a Deo, qui infirma mundi eligit, ut fortia quæque confundat, una cum ſolicitudine omnium Eccleſiarum, ligandi, atque ſolvendi poteſtatem, quæ in digno hærede non deficit. Sanctiſſimis prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, eorumque laudabile inſtitutum tenentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium aſſenſu, univerſalis, & maximi Jubilæi celebrationem a primis veſperis Vigiliæ Nativitatis Domini noſtri Jeſu Chriſti proximæ futuræ inchoandam, & per totum annum finiendam Auctoritate Dei Omnipotentis, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, maximo cum animi noſtri gaudio, ad ipſius Dei gloriam, Sanctæ Eccleſiæ exaltationem, hæreſum extirpationem, Catholicorum Principum concordiam, Chriſtianorumque omnium populorum ſolatium, & ſanctificationem, indicimus, & promulgamus; Quo ipſo Jubilæi anno durante, omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, necnon Lateranenſis, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Baſilicas ſemel ſaltem in die per triginta continuos, aut interpolatos dies, ſi Romani, vel incolæ Urbis: ſi vero peregrini, aut alias externi fuerint, per quindecim ſaltem dies, devote viſitaverint, & pro Sanctæ Eccleſiæ exaltatione, hæreſum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, & Chriſtiani Populi ſalute, & tranquillitate pias ad Deum preces effuderint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, remiſſionem, ac veniam, miſericorditer in Domino concedimus, & impartimur. Et quoniam evenire poteſt, ut ex eis, qui hac de cauſa iter aggreſſi fuerint, vel ad Urbem ſe contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipſa Urbe, morbo, vel alia legitima cauſa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac nequidem fortaſſe inchoato, præmiſſa exequi, & dictas Baſilicas viſitare nequeant; Nos piæ, promptæque illorum voluntati, quantum in Domino poſſumus benigne favere cupientes; eoſdem vere pœnitentes, & confeſſos prædictæ Indulgentiæ, & remiſſionis participes, perinde fieri volumus, ac ſi dictas Baſilicas diebus a nobis præſcriptis viſitaſſent.

Cunctis Eccleſiæ Prælatis Anni Sancti publicationem mandat.

§.4. Vos autem, Venerabiles Fratres Noſtri, Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, & Epiſcopi in partem ſolicitudinis noſtræ vocati, Duces, & Paſtores Populorum, Lux mundi, & Sal terræ, capite Tubas argenteas, quarum uſus eſt in Jubilæo, ideſt adhibete prædicationem verbi Dei, & annunciate Populis hoc gaudium, ut ſanctificentur, & Dei juvante gratia parati ſint ad ea cœleſtia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filiis dilectionis per miniſterium humilitatis noſtræ præparavit: adducite verbo, & exemplo parvulos ad hujus chariſſimæ Matris ubera, quæ eos per Euangelium in Chriſto genuit. Adducite filios ad Patrem, oves ad Paſtorem ſummum, membra ad Caput, fideles ad Fidei petram, in qua omnis ædificatio Catholicæ Eccleſiæ conſtructa conſurgit. Ad Sacras igitur Indulgentias, earumque ſalutares fructus, ipſo Jubilæi Anno Romæ percipiendos, vocate cœtum, congregate Populum, ſanctificate Eccleſiam; docete gentes Fidei veſtræ creditas, quia advenæ, & peregrini ſumus in hac vita, & Civitatem in terris permanentem non habemus, ſed in Cœlis æternam inquirimus. Quia vero breves dies ſunt hujus noſtræ calamitoſæ peregrinationis, & neſcimus qua hora Pater familias venturus ſit: idcirco vigilent, & lampadas ardentes, plenaſque oleo Charitatis, & miſericordiæ portent in manibus, & in beatam illam requiem ingredi feſtinent.

Hoc præcipue anno Vitæ Sanctimoniam Chriſtifidelib. commendat.

§.5. Nam ſi unquam alias nunc potiſſimum iræ, contentiones, & odia dimittenda propter Chriſtum: Nunc maxime ſervos decet miſereri conſervorum ſuorum, ut Dominus Clementiſſimus omne debitum eis dimittat: nunc præcipua puritatis, & innocentiæ cura habenda, ut Templum Dei mundum efficiatur, & unuſquiſque vas ſuum poſſideat in honore, & ſanctificatione; & portet Deum in corpore ſuo. Scelera inſuper, & peccata omnia, malaſque cogitationes e cordibus eorum penitus exterminanda, ut cœleſtis ira placetur, & Chriſtiano Nomini, in quo gloriantur, moribus, factiſque reſpondeant. Docete autem eos, quemadmodum ad ſalutares Indulgentias conſequendas in animo contrito, & in ſpiritu humiliatis, aſſiduis orationibus, & jejuniis, cæteriſque pietatis operibus, ſe ipſos præparare, atque exercere debeant: & qui ſubſtantias hujus mundi habent, aperiant viſcera ſua, & Fratrum ſuorum pauperum inopiam ſublevent; præcipue vero erga peregrinos Romam venientes miſericordes ſint, & Sanctam hoſpitalitatem Deo gratiſſimam, & quam vetuſtiſſimi illi Chriſtiani, etiam inter perſecutionum fluctus, diligentiſſime coluerunt, ipſi quoque multa cum hilaritate ſpiritus renovent, atque obſervent.

§.6. Admonete etiam eos, ut orent pro Regibus, & Principibus Chriſtianis, ut quietam, & tranquillam vitam agant, & pax inter eos, & concordia coaleſcat, & conſervetur. Poſtremo docete eos, cum Sanctam peregrinationem ſuſce-

Digitized by Google

Quanta devotione hæc Peregrinatio [illegible] ſit [illegible]bis.

ſceperint; qua modeſtia, qua devotione, qua Fraternæ pacis obſervantia prælucere eos oporteat, ut ſint Chriſti bonus odor in omni loco, & unuſquiſque ita componere ſe conetur, ut faciem plane præſeferat euntis in Hieruſalem. Præbere autem vos ipſos, Venerabiles Fratres, & omnem Clerum exemplum in primis bonorum operum, & formam gregis, ut veſtræ virtutis, & religionis, veluti ſale, cæteri condiantur, atque ita omnes unanimes in uno ſpiritu Chriſtianæ Charitatis, atque in omni Sanctitate, & juſtitia Deo ſerviamus.

Hortatur Principes, ut Antiſtitu[illegible] adjuvent.

§.7. Hortamur quoque, & rogamus in Domino chariſſimos in Chriſto filios noſtros Imperatorem Electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos, ut quo plura, & magis illuſtria beneficia ab eo, per quem Reges regnant, acceperunt, tanto ardentius, ut par eſt, ad Dei gloriam procurandam, pro Zelo excitentur, præcipue vero Venerabilium Fratrum noſtrorum Patriarcharum, Primatuum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum paſtoralem ſedulitatem, & vigilantiam adjuvent, & a ſuis Magiſtratibus, & Miniſtris, adjuvari mandent, ut improborum licentia coerceatur, & bonorum ſtudia, eorum Regia ope, & gratia foveantur: maxime autem erga Peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant, curentque, ut tutis incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur; ſed Hoſpitalibus, Domibus, & publicis Hoſpitiis, amanter excipi, ut commeatu, & rebus ad vitam neceſſariis recreati, ſine ulla concuſſione, & injuria inſtitutum iter læti peragant, & cum gaudio in patriam revertantur. His enim hoſtiis Reges potiſſimum, & Principes Deum ſibi placabilem reddent, ut diu in terris felices vivant, & demum in æterna Tabernacula recipiantur ab illis ipſis pauperibus, erga quos miſericordiam exercuerint, in quibus Chriſtus paſcitur, & nutritur.

Tranſumptorum fides.

§.8. Ut vero præſentes literæ ad omnium fidelium quibuſcumque locis exiſtentium notitiam facilius perveniant: volumus earum exemplis, etiam impreſſis manu Notarii publici ſubſcriptis, ac perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, eamdem prorſus fidem haberi, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi exhibitæ forent, & oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.9. Nulli ergo hominum omnino liceat hanc paginam noſtræ Indictionis, promulgationis, conceſſionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. 26. Kal. Maj. 1674. Anno 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo quarto ſextodecimo Kal. Maji Pontificatus noſtri Anno quarto.

G. Card. Prodat.

I. G. Sluſius.

Viſa de Curia S. de Pilaſtris.

D. Ciampinus.

CLIV.

Suſpenſio quarumcumque Indulgentiarum durante Anno Univerſalis Jubilæi 1675.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI Ad futuram rei memoriam.

Cum nos nuper ſancti Jubilæi celebrationem a Vigilia Nativitatis Domini noſtri Jeſu Chriſti anni proximi venturi inchoandam, & uſque ad finem ejuſdem anni duraturam, univerſo populo Chriſtiano, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium aſſenſu, indixerimus, ac omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli Baſilicas, Lateranen. quoque, & Sanctæ Mariæ Majoris Almæ Urbis Eccleſias viſitarent, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, remiſſionem, & veniam conceſſerimus, prout in noſtris nuper deſuper confectis literis plenius continetur: Exordium.

§.1. Cupientes, ut Chriſtianæ Nationes ex omnibus Terrarum Orbis locis in Alma Urbe noſtra, in Fidei, ac Religionis unitate congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis ſpiritu Baſilicas, & Eccleſias prædictas, quo maximo fieri poterit concurſu, durante eodem Jubilæo, viſitent, & frequentent, multorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exemplo adducti: Cauſa hujus Conſtitut.

§.2. Omnes, & ſingulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remiſſiones, ac facultates, & Indulta abſolvendi etiam a caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, quibuſvis Eccleſiis, Monaſteriis, Hoſpitalibus, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam Laicorum, Univerſitatibus, & Piis Locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magiſtris, Superioribus, & tam ſecularibus, quam quorumvis etiam Mendicantium Ordinum Regularibus Perſonis, Coroniſque, Granis, Imaginibus, & Numiſmatibus ex metallo, ſeu quacumque alia materia confectis, tam ſingulariter, quam univerſaliter, per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac etiam Nos, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipſis etiam Imperatori, Regibus, Reginis, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Eccleſiaſtica dignitate, etiam ſpeciali nota digna, fulgentibus, etiam ad inſtar Jubilæi, aut alias quomodocumque, & ex quibuſvis cauſis, & occaſionibus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac alias quomodolibet conceſſas: quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta præſentibus pro expreſſis haberi volumus Apoſtolica auctoritate, de eorumdem Fratrum conſilio, & aſſenſu, ac Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſuſpendimus, & ſuſpenſas eſſe declaramus, eaſque, & ea eodem anno durante, nulli prodeſſe, aut ſuffragari debere: Irritum quoque, & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Suſpendit Summus Pontifex quaſcumque Indulgentias durante anno Univerſalis Jubilæi 1675.

§.3. Quocirca per præſentes auctoritate Apoſtolica præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ quam indicti a Nobis prædicti Jubilæi Indul- Prohibet alias Indulgentias publicari.

Digitized by Google

dulgentiæ, ſive publice, ſive privatim, quovis prætextu, ubivis locorum, & gentium, ſub excommunicationis eo ipſo incurrendæ, aliiſque arbitrio Ordinariorum, infligendis pœnis publicentur, vel nuncientur, aut in uſum demandentur.

Contrariis quibuſcumq; derogat.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hoſpitalium, Confraternitatum, Univerſitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis Apoſtolicis illis, eorumque ſuperioribus, & perſonis, aliiſque quibuſcumque per eoſdem Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac Nos, & dictam Sedem, ejuſque Legatos, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis, & ex quibuſvis cauſis conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi in illis caveatur expreſſe, quod ſub ſimilibus, vel diſſimilibus ſuſpenſionibus nequaquam comprehendantur, niſi de illis ſpecialis, & individua mentio fiat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum præmiſſum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Et quia difficile nimis eſſet præſentes quocumque ubi illis opus fuerit perferri:

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus earum exemplis, etiam impreſſis, Notarii publici manu, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eamdem prorſus fidem in judicio, & extra ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præſentibus ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſuſpenſionis, declarationis, decreti, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. 3. nonas Maji 1674. An. 4.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo quarto Tertio nonas Maji Pontificatus noſtri Anno Quarto.

G. Cardinalis Prodatarius.

Viſa de Curia S. de Pilaſtris.

Publicatio.

Anno Domini Milleſimo Sexcenteſimo Septuageſimo Quarto. Indictione undecima, die vero decima ſeptima Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ Decimi Anno Quinto ſupraſcriptæ literæ Apoſtolicæ in Atrio Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe publicatæ, & ad valvas ejuſdem Baſilicæ affixæ fuerunt, ac eaedem poſtea publicatæ in Baſilica S. Pauli, & in Eccleſia Lateranenſi, & S. Mariæ Majoris de Urbe ad earundem valvas pariter affixæ fuerunt, prout ſimiliter ad valvas Cancellariæ Apoſtolicæ, & Acie Campi Floræ dimiſſis ibidem copiis, ut moris eſt, per nos Gregorium Staggium, & Agabitum Magiſtros prælibati Sanctiſſimi D. N. Papæ Curſores.

Pro Mag. Curſ. Laurentius Barbigionus Decanus.

CLV.

Præceptum Epiſcopis Indiarum, aliarumque Partium Orientalium, ac Regularibus etiam Societatis Jeſu, eorumque Superioribus ſuper ſtricta obſervantia Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Decretorum Congregationis de Propaganda Fide ſub pœnis arbitrio ejuſdem Congregationis quoad omnes, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & paſſivæ.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

QUoniam ea, quæ ea ſolita hujus S. Sedis Apoſtolicæ rectitudine, atque æquitate provide ſapienterque emanarunt, & in dies, prout Juſtitiæ ratio exigit, & propagandæ, ſolidandæque Catholicæ Fidei ſuadet utilitas pie, prudenterque emanant, ab omnibus Chriſtifidelibus, & præſertim a Catholicis Antiſtitibus in partem Apoſtolicæ ſolicitudinis vocatis, ac ab illis qui votorum Religioſorum nexu Dei, Eccleſiæque obſequiis arctius devincti ſunt inviolabiliter obſervari oportet:

Præcipit in virtute S. Obedientiæ Epiſcopis Indiarum aliarumque partium Orientalium, necnon Regularibus etiam Societatis Jeſu, ut Conſtitutiones Ap. & Decreta Congregationis Propagandæ Fidei inviolabiliter obſervent.

§.1. Nos quibus licet immeritis, & tanto oneri imparibus, Eccleſiæ ſuæ Sanctæ curam commiſit Altiſſimus, debitæ Apoſtolicorum Decretorum obſervationi quantum Nobis ex alto conceditur providere cupientes, de particularis Congregationis Ven. Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum, ſuper rebus Sinarum deputatæ conſilio, Venerabiles Fratres Epiſcopos Indiarum, aliarumque partium Orientalium harum ſerie paterne monemus, eiſque, ac etiam Regularium Superioribus, & eiſdemmet Regularibus, etiam Societatis Jeſu auctoritate Apoſtolica in virtute S. Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut omnes Conſtitutiones Apoſtolicas, & Decreta Congregationis eorumdem Cardinalium, ſub pœnis arbitrio ejuſdem Congregationis imponendis quoad omnes, & quoad Regulares, etiam Societatis Jeſu, eorumque ſuperiores præfatos, etiam privationis vocis activæ, & paſſivæ ipſo facto incurrendæ, ſtricte, ac inconcuſſe, & inviolabiliter obſervent.

Pœnæ adverſus Contravenientes.

Decretum irritans.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.3. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus ſit dictæ Societatis Jeſu, aliarumque Congregationum, & Ordinum quorumcumque, & aliis quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quo-

quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac inſertis, habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum præſentium hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §.4. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſę.

Edit. 7. Junii 1674. An. 5. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Junii 1674. Pontificatus noſtri Anno quinto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. Menſis Junii par. 1. fol. 30.

CLVI.

Exemptio Epiſcoporum, & Vicariorum Apoſtolicorum apud Sinas ab omnimoda juriſdictione omnium Ordinariorum in Provinciis ipſis aſſignatis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei mem.

Exordium. IN Apoſtolicæ dignitatis faſtigio cum poteſtatis plenitudine a D. conſtituti ad ea, perquæ Catholicæ fidei, Chriſtianæque Religionis propagatio præſertim in remotiſſimis ab hac S. Sede partibus Fidelium operariorum in vinea D. ſtrenue laborantium, ſtudiis per Dei gratiam ad optatum finem perduci valeat, propenſis ſtudiis intendimus; & paſtoralis officii noſtri partes paterna charitate deſuper interponimus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & Animarum ſalutem expedire in D. arbitramur.

§.1. Itaque contentiones quæ inter Venerabiles Fratres Epiſcopos, Vicarios Apoſtolicos apud Sinas ab hac S. Sede Apoſtolica deputatos, & Ordinarios Indiarum, aliarumque Orientalium partium oriri poſſent, e medio tollere cupientes, de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum ſuper rebus Sinarum deputatæ conſilio, eoſdem Vicarios Apoſtolicos ab omnimoda Juriſdictione omnium Ordinariorum in Provinciis ſibi aſſignatis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium eximimus, & plenarie liberamus, ac exemptos, & liberatos, dictæque Juriſdictioni minime obnoxios eſſe, & fore decernimus, & declaramus; reſervata tamen dictæ Congregationi Cardinalium facultate aliter decernendi.

Vicarios Ap. in partibus Sinarum deputatos eximit ab omnimoda Juriſdictione Ordinariorū in Provinciis ſibi aſſignatis.

Præſervat Cōgregationi facultatem aliter decernendi.

Decretum irritans. §.2. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Vicariis Apoſtolicis præfatis in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, ac ab illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis. §.3. Non obſtantibus in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §.4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam extra adhibeatur, quę ipſis pręſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitę, vel oſtenſę.

Edit. 7. Juni 1674. An. 5 Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Junii 1674. Pontificatus noſtri Anno quinto.

I. G. Sluſius.

Regiſtr. in Secret. Brev. in lib. Menſis Junii part. 1. fol. 13.

CLVII.

Extenſio Conſtitutionis Urbani VIII. contra impedientes Religioſorum mittendorum ad partes Orientales acceſſum emanatæ, ac impedientes exercitium Juriſdictionis Epiſcoporum & Vicariorum Apoſtolicorum in dictis Partibus Orientalibus commorantium, eorumque operariorum in Provinciis ipſis a Sede Apoſtolica aſſignatis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Referuntur literæ Urbani VIII. CUm dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis literas die 22. Februarii 1633. emanatas, quarum initium eſt — *Ex debito &c.* in quibus ſuper Miſſionibus Religioſorum ad Japoniam, & alia Regna Indiarum Orientalium multa ſalubriter conſtituit, quoſcumque Eccleſiaſticos, & Religioſos cujuſcumque Ordinis, & Inſtituti tam non Mendicantium, quam Mendicantium, etiam Societatis Jeſu, & Sæculares, Religioſorum mittendorum ad Inſulas, Provincias, Regiones, & Regna earumdem Indiarum acceſſum impedientes excommunicationis latæ ſententiæ vinculo innodaverit, & alias prout in eiſ-

Digitized by Google

in eiſdem literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Epiſcoporum Vicariorum Ap. in partibus Orientalibus degentium.

§. 1. Et ſicut pro parte venerabilium fratrum Epiſcoporum, & Vicariorum Apoſtolicorum in partibus Orientalibus commorantium nobis nuper expoſitum fuit, nonnulli, propriæ ſalutis immemores, ipſorum Epiſcoporum, & Vicariorum Apoſtolicorum Juriſdictionem, ſeu illius exercitium impedire audeant, ſeu præſumant:

Abſolutio a Cenſuris.

§. 2. Nos ejuſmodi temeritatem opportuna ſanctione cobibere, dictoſque Epiſcopos, & Vicarios Apoſtolicos ſpeciali favore proſequi, ac in piis, ſalubribuſque eorum ſtudiis ad Dei Gloriam, & Chriſtianæ Religionis, Catholicæque Fidei incrementum paterno affectu confovere cupientes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, ac abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, de particularis Congregationis Vener. Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum ſuper rebus Sinarum deputatæ Conſilio, præfatas Urbani prædeceſſoris literas etiam contra impedientes exercitium Juriſdictionis dictorum Vicariorum Apoſtolicorum, eorumque Operariorum in Provinciis ſibi a S. Sede aſſignatis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus, & ampliamus.

Pontifex dd. literas extendit etiam contra impedientes exercitium Juriſdictionis dd. Vicariorum Apoſt eorumque Operariorũ in Provinciis ſibi a S. Sede aſſignatis.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices, Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ memoratus Urbanus prædeceſſor in ſuis literis ſupradictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 8. Junii 1674. An. 5.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Junii 1674. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. Menſis Junii part. 1. fol. 24.

CLVIII.

Declaratio quod Epiſcopi Indiarum, aliarumque partium Orientalium, eorumque Officiales, & Miniſtri non poſſint, nec debeant exercere actus Juriſdictionales ſupra Epiſcopos Vicarios Apoſtolicos apud Sinas tanquam Delegatos Sedis Apoſtolicæ, eorumque Operarios in Provinciis ipſis aſſignatis; Sed ejuſdem Vicariis Delegatis Apoſtolicis in dictis Provinciis Juriſdictionem quo ad omnes privative competere donec aliter fuerit a Congregatione Propagandæ Fidei declaratum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

Proœmium.

CHriſtianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationis opus, quod Veneraniles Fratres Epiſcopi Vicarii Apoſtolici apud Sinas ex hujus S. Sedis Apoſtolicæ mandato laudabiliter ſuſceperunt, & feliciter proſequuntur, quantum nobis ex Alto conceditur promovere, ipſorumque Vicariorum Apoſtolicorum quieti conſulere, & pia eorum ſtudia confovere cupientes, de particularis Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum ſuper rebus Sinarum deputatæ conſilio, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus, Venerabiles etiam Fratres Epiſcopos Indiarum, aliarumque partium Orientalium, eorumque Miniſtros, & Officiales non poſſe, nec debere exercere actus Juriſdictionales ſuper præfatos Vicarios Apoſtolicos tanquam Delegatos S. Sedis prædictæ, eorumque Operarios in Provinciis ſibi aſſignatis, ſed eiſdem Vicariis Delegatis Apoſtolicis in prædictis Provinciis Juriſdictionem privative quoad omnes competere, donec aliter fuerit a Congregatione eorumdem Cardinalium declaratum.

Declaratio.

Pœnæ excõmunicationis eo ipſo, & indignationis adverſus contravenientes.

§. 1. Porro Contraventores eo ipſo in pœnas excommunicationis, & indignationis noſtræ incurriſſe cenſeri, ipſas vero præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

§. 2. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice

Digitized by Google

dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Edit. 17 Junii 1674. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Junii 1674. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Reg. in Sec. Br. in lib. Menſis Junii part. 1. fol. 19

CLIX.

Mandatum Inquiſitoribus S. Officii Portugalliæ in Cauſa Emmanuelis a Coſta Suſarte Clerici Portalegren., ut commiſſioni avocationis dictæ Cauſæ manu SSmi ſignatæ, & literis citatorialibus a Congregatione S. Officii Urbis obtentis omnino pareant.

Venerabili Fratri Petro Archiepiſcopo Siden. Generali, ac dilectis filiis reliquis Inquiſitoribus adverſus hæreticam pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apoſtolica deputatis

Edit. An. D. 1674.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater, ac dilecti fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Expoſitio facti.

Alias pro parte dilecti filii Emmanuelis a Coſta Suſarte Clerici Portalegren. in Regno Portugalliæ Nobis expoſito, quod ipſe in Romana Curia a triennio, & ultra præſens reperiebatur, & habuerat notitiam, quod in dicto Regno fuerant ſequeſtrata, & vendita ejus bona de mandato Judicis Fiſci Tribunalis S. Officii; unde ſuſpicabatur ſe fuiſſe, & eſſe inquiſitum ab eodem Tribunali de prætenſo crimine hæreſis, vel apoſtaſiæ, & ideo ſe præſentare, & conſtituere intendebat in Tribunali S. Officii Romanæ Curiæ prædictæ, ad ſe juſtificandum, & oſtendendum ſe ſemper fuiſſe, & eſſe optimum Catholicum, & quod ſi in dicto Tribunali S. Officii Portugalliæ cujuſcumque diſtrictus contra ipſum aliquid prætenderetur, vel in eo adeſſent aliqua prætenſa judicia, vel proceſſus, ad dictum Tribunal Romanæ Curiæ tranſmitterentur, ad hoc ut idem Emmanuel ſe defendere poſſet, & in contrarium ſuas defenſiones, & exceptiones allegare, ad oſtendendam ſuam innocentiam, prout juris foret.

Cauſam in Tribunali S. Inquiſitionis pédentem in ſtatu, & terminis cómittit S. Inquiſitioni Generali de Urbe, prout in rub.

§.1. Nos ſupplicationibus ipſius Emmanuelis nomine nobis humiliter porrectis inclinati, cauſam, & cauſas hujuſmodi in ſtatu, & terminis in quibus tunc reperiebantur, & ipſo Emmanuele in carceribus conſtituto, cum omnibus ſuis incidentibus, dependen., emergen., annexis, & connexis, totoque negotio principali, & quam, & quas idem Emmanuel movere intendebat, Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana Generalibus Inquiſitoribus adverſus hæreticam pravitatem, auctoritate Apoſtolica deputatis audien., deciden., fineque debito terminan., cum facultate citandi, & inhibendi quos, quibus, quoties, & quando opus foret, etiam per Edictum, conſtituto de non tuto acceſſu, ac etiam ſub cenſuris, & pœnis arbitrio eorumdem Cardinalium imponendis, & moderandis, necnon cenſuras aggravandi, reaggravandi, auxilium brachii ſæcularis invocandi, ac etiam compulſandi, faciendique tranſmitti, & tranſportari omnia acta, judicia, ſive proceſſus exiſtentia contra prædictum Emmanuelem in dicto Tribunali Sancti Officii Portugalliæ, ſeu alibi quatenus adeſſent, dictamque cauſam avocandi quatenus opus eſſet, & revocandi ſequeſtrum, dictaq; bona ipſi Emmanueli reſtituendi, cæteraque deſuper neceſſaria, & opportuna, prout Juris foret gerendi, faciendi, & exequendi auctoritate Apoſtolica commiſimus, & mandavimus, cum opportunis clauſulis, & derogationibus, prout in Commiſſione deſuper manu noſtra ſignata plenius continetur.

Appellatio admiſſa a Tribunali Inquiſitionis Portugalliæ ad S. Sedem, & Inquiſitionem Generalē Urbis in ſtatu & terminis.

§.2. Et ſubinde cum dicta commiſſio memoratis Cardinalibus præſentata fuiſſet, dictuſque Emmanuel ad majorem cautelam inhærendo cuicumque appellationi forſan a præfatis gravaminibus ad ejus inſtantiam in partibus interpoſitæ, ad Nos, & Sedem Apoſtolicam, ac ad prædictos Cardinales tamquam Judices deputatos, & competentes iterum, & denuo reclamaſſet, & recurſum habuiſſet, iidem Cardinales recurſu hujuſmodi admiſſo in ſtatu, & terminis, in quibus Cauſa reperiebatur, & ipſo Emmanuele in Carceribus hujus ſupremæ Inquiſitionis die 11. Martii 1673. conſtituto, ac recurſum hujuſmodi proſequi volente, & intendente, ſibique citationem cum inhibitione vigore ejuſdem recurſus extra Romanam Curiam, & ad partes in forma decerni, & concedi ſupplicante per eorum citatorias inhibitiones, & compulſorias literas dicta die 11. ejuſdem menſis Martii emanatas Venerabili Fratri Marcello Archiepiſcopo Chalcedonen. noſtro, & dictæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio, & cui, ſeu quibus literæ hujuſmodi pervenirent, commiſerunt, & in virtute ſanctæ Obedientiæ ſtricte præcipiendo mandarunt, quatenus viſis eiſdem literis, ex ipſorum Cardinalium parte, imo verius Apoſtolica auctoritate, dilectos filios Procuratores Fiſcales Sancti Officii Ulyſſiponen., & Eboren., omneſque alios, & ſingulos in executione ipſarum literarum nominan., & cognominan. citarent, & citari curarent, facerent, & mandarent, prout ipſi Cardinales citabant, & citari mandabant, quatenus ſexageſima die poſt earumdem literarum executionem comparerent Romæ coram eiſdem Cardinalibus in Congregatione prædicta cum omnibus, & ſingulis eorum actis, actitatis, juribus, ſcripturis, & proceſſibus quibuſcumque contra dictum Emmanuelem eatenus fabricatis, & ad Cauſam hujuſmodi facientibus per ſe, vel Procuratores ſuos idoneos ſufficienter inſtructos.

Literæ Generales Inquiſitionis de Urbe adverſus Miniſtros d. S. Inquiſitionis Ulyſſiponen. ad comparendū coram ea cum omnibus actis, juribus, & Scripturis ad Cauſam facien.

§.3. Alioquin illis non comparentibus, vel comparere minime curantibus, Cardinales Judices prædicti devenirent ad revocationem omnium contra dictum Emmanuelem geſtorum, & attentatorum, & reſpective ad abſolutionem ejuſdem, & ad alia Juris, & facti remedia, eorum contumacia, vel abſentia minime obſtante. Et inſuper inhiberent, & inhibendo

Quod eorum contumacia non obſtante procederet in Cauſa, prout in rubrica.

ex-

Inhibitio.

expreſſe præciperent, & mandarent, prout ipſi Cardinales inhibebant, præcipiebant, & mandabant omnibus, & ſingulis Judicibus, Commiſſariis tam ordinariis, quam extraordinariis, delegatis, & ſubdelegatis, quacumque auctoritate fungentibus, & functuris, Baroncellis quoque, Capitaneis, Executoribus, cæteriſque dictarum Inquiſitionum Miniſtris, & præſertim ſupradictis Procuratoribus Fiſcalibus Ulyſſiponen., & Eboren. ex adverſo Principalibus, omnibuſque aliis in executione nominandis, & cognominandis, ne ſub mille Ducatorum auri de Camera Fiſco S. Officii applican., & pro illis mandati executivi, & in ſubſidium excommunicationis, & reſpective ſuſpenſionis a divinis, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis auderent, ſeu præſumerent, aut eorum aliquis auderet, ſeu præſumeret Emmanuelem prædictum in partibus, vel alibi, quam Romæ coram dd. Cardinalibus, & in Tribunali S. Officii, & per acta Notarii ipſius S. Officii moleſtare, vexare, & perturbare, ſeu moleſtari, vexari, & perturbari facere quovis ſub prætextu, quod ſi ſecus factum foret, id totum revocaturi erant dd. Cardinales, & in priſtinum ſtatum reducere curaturi, juſtitia mediante, abſolutionem vero in præmiſſis ſibi, vel eorum Superiori tantummodo reſervarunt.

Inſuper dicta Generalis Inquiſitio de Urbe decernit literas compulſoriales.

§.4. Et ulterius prædictis Cardinalibus per eumdem Emmanuelem expoſito penes acta S. Officii Civitatis Ulyſſiponen., ſeu Eboren. reperiri proceſſum, ſeu proceſſus, aliaſque ſcripturas, Cauſam, & Cauſam hujuſmodi tangen., qui, ſeu quæ pro Jurium ejus defenſione neceſſaria eſſent, & de facili eis denegari poſſent, ideoque pro parte ipſius Emmanuelis requiſito, ut literæ compulſoriales pro dd. proceſſibus, & ſcripturis habendis decernerentur, & concederentur: Ipſi Cardinales memorato Nuncio, & cui, ſeu quibus literæ ſupradictæ pervenirent, commiſerunt pariter, & mandarunt, quatenus omnes, & ſingulos Miniſtros, & Officiales dictarum Sanctarum Inquiſitionum, eorumque Notarios, Cancellarios, & Actuarios, omneſque alios penes quos dd. proceſſus, aliaque Jura prædicta quomodocumque reperirentur, ipſorum Cardinalium, immo verius Apoſtolica auctoritate monerent, & requirerent, eiſque ſub excommunicationis pœna mandarent quatenus infra triduum proximum poſt requiſitionem hujuſmodi immediate ſecuturum, omnes, & ſingulos proceſſus, Jura, & acta quæcumque Cauſam, & Cauſas hujuſmodi concernen., & in ſtatu, & terminis, in quibus tunc reperiebantur, in eorum originalibus, ſive eorum vera tranſumpta in publicam., & authenticam formam redacta, ſigillis authenticis ſigillata, & talibus modo, & forma, quod eiſdem in Judicio, & extra plena fides adhibenda eſſet, prædicto Nuncio, ſive dicti Emmanuelis Procuratori legitimo traderent, & exhiberent, atque conſignarent, eorumque ſigna, ſigilla, & manus Notariorum recognoſci facerent, & mandarent, ſoluta prius competenti mercede, & quatenus ſolvenda veniret pro eorum laboribus, dummodo iſtic in partibus talis merces ſolveretur, & non alias,

Pœnæ adverſus Contradictores, & recuſantes.

§.5. Contradictores vero ad dandum, tradendum, & exhibendum, ac detinentes proceſſus, aliaque Jura prædicta, illaque oſtendere nolentes, vel recuſantes, aut alias quomodolibet differentes per cenſuras Eccleſiaſticas appellatione poſtpoſita compellerent, cogique, & compelli facerent, curarent, & mandarent, & completo dicto proceſſu, una cum omnibus actis factis ad eoſdem Cardinales quantocitius tranſmitterent, & tranſmitti facerent, ut jure medio poſſent ad Cauſæ hujuſmodi deciſionem, & Juſtitia mediante, devenire, abſolutione a cenſuris hujuſmodi pariformiter reſervata, & alias, prout in prædictis eorumdem Cardinalium literis uberius etiam continetur.

Dicta Generalis Inquiſitio ſic appellantem e carceribus dimittit præſtita per eum cautione de ſe repræſentando &c.

§ 6. Cum autem, ſicut accepimus, dicti Cardinales ad alios actus in Cauſa prædicta ſubinde devenerint, ac prædictum Emmanuelem e Carceribus prædictis, præſtita tamen per eum cautione, ſive ſatisdatione de ſe in iiſdem carceribus quandocumque ipſis Cardinalibus placeret, ſeu alias repræſentando, dimiſerint, ipſeque Emmanuel poſtmodum in Luſitaniam, ſeu ad alias partes propter negotia ſua profectus ſit, ibique de licentia eorundem Cardinalium moretur de præſenti, hinc eſt, quod nos eamdem Cauſam a memorata Cardinalium Congregatione omnino audiri, decidi, ſineque debito terminari volentes, ac Cauſam, ſeu Cauſas hujuſmodi a prædictis Ulyſſiponen., & Eboren., aliiſque quibuſvis Tribunalibus Officii Inquiſitionis hæreticæ pravitatis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apoſtolica inſtitutis ad Nos, & prædictam Cardinalium Congregationem harum ſerie, quatenus opus ſit iterum avocantes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Commiſſionem Cauſæ, ſeu Cauſarum hujuſmodi dd. Cardinalibus a nobis factam, ut præfertur, emanataſque illius vigore ab eiſdem Cardinalibus literas citatorias, inhibitoriales, & compulſoriales prædictas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & inde ſecutis quibuſcumque, cæteraque omnia, & ſingula in Cauſa, ſeu Cauſis hujuſmodi a dictis Cardinalibus hactenus quomodolibet acta, facta, geſta, decreta, mandata, & ordinata (illorum omnium ſingulorum tenores, & datas, etiam veriores, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis, & exactiſſime ſpecificatis habentes) earumdem tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque omnibus, & ſingulis inviolabilis & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjicimus.

Pontifex iterum hanc cauſam avocat a quibuſvis Tribunalibus Inquiſitionis Regnor. Portugalli, & Algarbior. ad ſe, & S. Inquiſitionem Generalem Urbis.

Motu proprio approbat, & confirmat omnia acta per hanc S. Inquiſitionem.

§.7. Ac omnes, & ſingulos Juris, & facti, necnon ſolemnitatum quarumcumque tam ex Juris communis, & Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Ordinationum, vel Privilegiorum, & Indultorum Apoſtolicorum, aut conſuetudinum etiam immemorabilium præſcripto, quam de ſtylo, vel alias quomodolibet in ſimilibus, etiam de neceſſitate obſervandarum, ſi qui in præmiſſis principaliter, vel acceſſorie, aut alias quomodolibet intervenerunt, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, prætendi, vel intelligi poſſent, itidem quatenus opus ſit pleniſſime ſupplemus, & ſanamus.

Supplet omnes defectus.

§.8. Ac proinde Fraternitati tuæ, Frater Petre Archiepiſcope Inquiſitor Generalis, ac diſcretioni veſtræ filii reliqui Inquiſitores, veſtriſque reſpective Conſiliariis, Procuratoribus, Fiſcalibus, Commiſſariis, Aſſeſſoribus, Notariis,

In virtute S. Obedientiæ præcipit, ut pareant Literis, Mandatis, & Decretis hujus Inquiſitionis.

Actuariis, cæteriſque Officialibus, & Miniſtris quibuſcumque, harum ſerie in virtute Sanctæ Obedientiæ diſtricte præcipimus, & mandamus, ut prædictis citatoriis, inhibitorialibus, & compulſorialibus literis, aliiſque quibuslibet mandatis, & Decretis a prædictis Cardinalibus, eorumque Congregatione in cauſa, ſeu Cauſis hujuſmodi hactenus quomodolibet emanatis, & in poſterum uſque ad finem, & terminum ejuſdem Cauſæ, ſeu Cauſarum emanaturis, omni mora, dilatione, tergiverſatione, contradictione, oppoſitione poſtpoſitis, ſicut devotos, atque obedientes hujus Sanctæ Sedis filios decet, prompte pareatis, nec Cauſa, ſeu Cauſis hujuſmodi in prædicta Cardinalium Congregatione pendentibus contra dictum Emmanuelem, illiuſque Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, ſeu negotiorum geſtores quovis modo directe, vel indirecte, ſeu alias quomodolibet per vos ipſos, ſeu alios quoſlibet aliquid attentare, vel innovare, aut quominus Commiſſio, & literæ, ac mandata, & alia præmiſſa debitæ executioni mandentur, impedire, aut in Judicio, vel extra illud vos opponere, vel contradicere ullo modo audeatis, ſeu præſumatis.

Item ne aliquid interim audeant attentare.

Inſuper mandat, ut revocent quidquid poſt dd. literas hujus Inquiſitionis fuit in partibus attentatum.

§.9. Et quatenus aliquid forſan contra eumdem Emmanuelem, ejuſque Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, ſeu negociorum geſtores in Cauſa, ſeu Cauſis hujuſmodi poſt emanatas a memoratis Cardinalibus literas prædictas, per vos, ſeu veſtrum quemlibet, aut veſtra, ſeu cujuſlibet veſtrum auctoritate, vel mandato hactenus quovis modo attentatum, ſeu innovatum ſit, id totum penitus, & omnino revocetis, annulletis, & circumſcribatis, ac in priſtinum ſtatum reducatis, alioquin Tu frater Petre Archiepiſcope Inquiſitor Generalis ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, & privationis muneris Inquiſitoris Generalis, vos vero filii reliqui Inquiſitores, veſtrique reſpective Conſiliarii, Procuratores Fiſcales, Commiſſarii, Aſſeſſores, Notarii, cæterique Officiales, & Miniſtri excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis Officiorum quomodocumque ad Tribunal S. Officii ſpectantium, pœnas, ipſo facto, & abſque ulla declaratione, vos reſpective noveritis incurſuros, a quibus abſolutionem Nobis, & huic Sanctæ Sedi Apoſtolicæ ſpecialiter reſervamus.

Pœnæ adverſus Contravenientes.

Decretum irritans.

§.10. Decernentes eaſdem præſentes literas & in eis contenta quæcumque de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quolibet, etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali, ac individuam expreſſionem requirente defectu, etiam ex quacumque quantumvis juridica & privilegiata cauſa, colore, prætextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauſo, notari, impugnari, infringi, vel invalidari, aut in controverſiam revocari, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare oullo modo unquam poſſe ſed ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac a Vobis, & aliis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.11. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Uoiverſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordioationibus, necnon quibuſvis etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, etiam in favorem S. Officii Regnorum prædictorum, illiuſque Inquiſitorum, etiam Generalium, & Officialium, & Miniſtrorum quorumlibet per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem prædictam ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiamſi motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, approbatis, & quantiſcumque vicibus confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem, per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac exactiſſime, & accuratiſſime ſervatis, & ſpecificatis reſpective babentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 4. Julii 1674. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Dat. 4. Julii 1674. An. 5.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium lib. 5. fol. 227.

CLX.

Indulgentiæ, & gratiæ Spirituales perpetuæ Coronis D. N. Jeſu Chriſti per Monachos, & Eremitas Camaldulenſes diſpenſari ſolitis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

De Salute gregis Dominici divina diſpoſitione Nobis commiſſi ſolicite cogitantes Chri-

Digitized by Google

Chriſtifideles ſpiritualibus muneribus adjuvare non ceſſamus, ut eorum devotio ad Omnipotentis Dei cultum, & pietatis opera in dies magis augeatur.

Approbat cõſuetudinem Monachorum Camaldulenſium diſpenſandi Coronas D.N.I.C

§.1. Cum itaque (ſicut accepimus) dilecti filii Monachi Congregationis Camaldulenſis Ordinis Sancti Benedicti, & Eremitæ Camaldulenſes Coronas Domini Noſtri Jeſu Chriſti jam pridem Fidelibus diſpenſare conſueverint, nos laudabilem hujuſmodi uſum harum ſerie approbantes, eaſdem Coronas Indulgentiis, atque aliis ſpiritualibus muneribus, quæ infra ſequuntur, ad ſpiritualem Fidelium conſolationem, & Animarum ſalutem duximus eſſe decorandas.

Indulgentia 200. annor. recitantibus d. Coronam ſibi immediate, vel mediate ab eiſdem Monachis traditam, prout in rubr.

Indulgentia 150. annorũ illam recitãtibus in certis feriis, ac feſtis de præcepto.

Plenaria ſemel in anno d. coronam, recitantibus quater in hebdomada.

§.2. Qui vere pœnitens, & confeſſus, ſeu firmum confitendi propoſitum habens, unam ex dictis Coronis ſibi a præfatis Monachis, vel Eremitis Camaldulenſibus immediate, vel mediante alia perſona traditam recitaverit, quotieſcumque id fecerit ducentorum annorum; nec non quicumque Coronam hujuſmodi ſecum deferens ſingulis ſecundis, quartis, & ſextis feriis, ac Feſtivis de Præcepto Eccleſiæ ſervari ſolitis diebus recitaverit, dummodo confeſſus, & communicatus fuerit, centum quinquaginta annorum. Qui autem ſolitus fuerit eam recitare quater in hebdomada, ſemel in anno die per eum eligenda, ſi ea die confeſſus Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerit, & dictam Coronam pariter recitaverit, plenariam.

Plenaria eam recitantibus per menſem ſingulis diebus.

§.3. Qui vero eamdem Coronam ſingulis diebus per menſem integrum etiam recitaverit, & ſubinde vere pœnitens, & confeſſus, cum ſacra Communione refectus pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderit, quoties id egerit, itidem plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conſequatur. Quicumque ſolitus fuerit ſaltem ter in hebdomada dictam Coronam recitare, & in bello contra Infideles, Hæreticos, & S. R. E. Hoſtes dimicaverit, ſi eo, vel antecedenti die eandem Coronam recitaverit, & in actu dimicationis mentem ad Deum elevaverit, & peccatorum ſuorum pœnitens humiliter veniam poſtulaverit, ſi in dicta pugna occubuerit, plenariam Indulgentiam pariter conſequatur.

Plenaria occumbentibus in bello contra Infideles, Hæreticos, & S.R.E. hoſtes ſi d. Coronam ter in hebdomada recitare conſueverint.

Plenaria invocantibus corde vel ore nomen Ieſu ſi antea recitaverint d. Coronam dummodo mors inde ſubſequatur ſin minus 200. ann.

§.4. Item quicumque infirmus unam ex dictis Coronis ſibi, ut præfertur, traditam apud ſe habens, eam prius hac intentione recitaverit, & in illa infirmitate delictorum ſuorum pœnitens, & confeſſus in articulo mortis Sanctiſſimum Jeſu nomen corde, & ore ſi potuerit, ſin minus Corde invocaverit, plenariam Indulgentiam, & omnium peccatorum remiſſionem ſi mors inde ſubſequatur; ſi vero mors non ſubſequatur, Indulgentiam ducentorum annorum lucretur.

Indulgentia 20. dierũ deferentibus d. Coronam ſi ter orationem Dominicam, & toties Salutationem angelicam recitaverint prout in rub.

Indulgentia 20. annorum poſt expletam actualem cõfeſſionem, prout in rubrica.

§.5. Qui ſecum deferens unam ex Coronis prædictis ſibi, ſicut præmittitur traditam nomen Jeſu invocando examen ſuæ Conſcientiæ fecerit, & ter Orationem Dominicam, & toties ſalutationem Angelicam recitaverit, preces ad Deum pro tranquillo, & felici ſtatu S. R. E. effundendo, viginti dies Indulgentiæ. Quique dicto examine peracto actualiter confeſſus fuerit, & poſt confeſſionem Deum Optimum Maximum pro augmento Fidei Catholicæ, hæreſum extirpatione, & Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione oraverit, viginti annos Indulgentiæ lucretur.

Solitus ſe exercere in aliquo ex operibus, quæ fiunt in Religionibus ſit particeps omnium operum, quæ in eis fiũt prout in rubrica.

Et ſolitus ſe exercere in aliquo ex operibus, quæ fiunt in Religionibus, ſit particeps omnium, & ſingulorum Operum quæ fiunt in dictis Religionibus, ſi intentione hujuſmodi participationis illud Opus exercuerit.

Secum deferens d. coronam, ſi legitime impeditus intereſſe Miſſæ Sacrificio diebus feſtis, quinquies Orationem Domin. & toties Salutationem Angel. recitaverit ſupplet hujuſmodi defectum.

Si autem interfuerit recitando quinquies orationem Domin. & toties ſalutat. Ang. ſuppleat quamcumq; mentis vagationem.

§.6. Qui apud ſe habens unam ex prædictis Coronis ſibi traditam, ut præfertur, & legitime impeditus Miſſæ Sacrificio diebus feſtivis de præcepto Eccleſiæ non interfuerit, ſi quinquies Orationem Dominicam, & toties ſalutationem Angelicam recitaverit, hujuſmodi defectum ſuppleat, & ſi dicto Miſſæ Sacrificio interfuerit, dictam Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam recitando, quamcumque mentis vagationem ſimiliter ſuppleat, dummodo dedita opera factum non ſit.

Indulgentia 10. annor. deferentibus d. coronam ſi aliquod pietatis opus exercuerint, & ter orationẽ Domin., ac toties Salutat. Angel. recitaverint.

§.7. Quiſquis ſecum deferens unam ex dictis Coronis ſibi ut ſupra traditam, Miſſæ, aut Prædicationi interfuerit, vel Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, dum ad Infirmos, aut alias ſolemniter in Proceſſionibus defertur, aſſociaverit, vel aliquem a prava ad ſalutis vitam reduxerit, ut puta ab hæreſi, blaſphemia, detractionibus, vel pacem cum Inimicis compoſuerit, vel aliquod aliud tam ſpirituale, quam temporale opus ad honorem Domini Noſtri Jeſu Chriſti, vel Glorioſiſſimæ Virginis Mariæ, aut alterius Sancti pro cujuſque devotione, vel ad temporalem, aut ſpiritualem proximi ſalutem operatus fuerit, & ter Pater noſter, & totidem Ave Maria recitaverit, decem annorum Indulgentiam conſequatur.

Diebus Stationum Eccleſiarum Urbis habent ſecum d Coronam, quando lucretur Indulgentiam 200. annorum.

§.8. Qui diebus Stationom Eccleſiarum Almæ Urbis, & extra illius muros abſens ab illa confeſſus, & Sanctiſſima Communione refectus, ac ſecum Coronam ſibi, ut præfertur, traditam habens Eccleſiam ab ipſo pro ſua devotione eligendam viſitaverit, vel urgenti cauſa impeditus dictam Coronam, ac ſeptem Pſalmos Pœnitentiales cum Litaniis, & ſequentibus ſuffragiis recitaverit, ducentorum annorum Indulgentiam conſequatur, ac eandem etiam conſequantur ii, qui in Urbe eadem Opera peregerint, ſi legitime impediti, eaſdem Eccleſias viſitare nequiverint.

Indulget eas omnes applicari poſſe pro animabus Purgatorii.

§.9. Denique quod omnes ſupradictæ Indulgentiæ applicari poſſint Animabus Fidelium Defunctorum, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, ſi ea intentione pro eis oretur, vel ſupradicta Opera peragantur auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Mandat ſervari Decretum Alexand. VII.

§.10. Volumus autem, ut ſupradictæ Coronæ nemini poſſint vendi, nec commodari, & ſi ſecus fiat, Indulgentiæ ſupradictæ ceſſent, nulliuſque ſint roboris, & momenti, ſed circa eas Decretum a fel. record. Alexandro PP. VII. prædeceſſore noſtro die 6. Februarii 1657. editum omnino ſervetur.

Tranſumptorum fides.

§.11. Utque earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 20. Iulii 1674. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 20. Julii 1674. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Regi-

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brevium Menſis Julii par. 2. fol. 290.

CLXI.

Validatio Confraternitatum ſub titulo S. Scapularis in Eccleſiis Ordinis Carmelitarum exiſtentium, quarum erectiones poſt editam a Clemente VIII. circa Confraternitates Conſtitutionem revocatæ non reperiuntur, & de quarum poſt Conſtitutionem hujuſmodi inſtitutarum erectione non conſtat, cum nova quatenus opus ſit erectione, & communicatione Indulgentiarum, facultatum, gratiarum, & privilegiorum, quæ Generalis dicti Ordinis pro tempore exiſtens ſimilibus Confraternitatibus ex Indulto Sedis Apoſtolicæ communicare poteſt.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expoſitio facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus Scannapiecus Prior Generalis Ordinis Fratrum B. M. Virginis de Monte Carmelo, quod licet in multis Eccleſiis dicti Ordinis, præſertim in partibus Ultramontanis conſiſtentibus Confraternitates utriuſque ſexus Chriſtifidelium ſub titulo S. Scapularis erectæ, ſeu introductæ reperiantur, quæ ſuas functiones juxta Inſtitutum ſimilium Confraternitatum ſub eodem titulo canonice erectarum obeunt, de illarum tamen ſtatu, & validitate dubitari contigerit, tum quia in earumdem Eccleſiarum, & Conventuum Ordinis prædicti apud illas exiſtentium Archiviis ſeu Tabulariis nulla extant monumenta, ex quibus conſtet ad favorem earumdem Confraternitatum ante emanatam a fel. rec. Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro Conſtitutionem, cujus initium *Quæ a Sede Apoſtolica &c.* die 7. Septembris 1604. Editam erectarum, & inſtitutarum, novas erectionum, & inſtitutionum hujuſmodi, nec non communicationis Indulgentiarum, facultatum, & Privilegiorum literas intra tempus ab eadem Conſtitutione præfixum impetratas fuiſſe, tum etiam ex eo, quod in pleriſque Conventibus ejuſdem Ordinis poſt editam Conſtitutionem hujuſmodi conſtructis, in quarum tamen Eccleſiis dd. Confraternitates conſiſtunt, literæ erectionis ipſarum Confraternitatum minime reperiuntur.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præſumendum ſit Priores Generales Ordinis prædicti, quibus Confraternitates prædictas erigendi, & inſtituendi, illiſque Indulgentias, facultates, gratias, & privilegia hujuſmodi communicandi facultas ex Indulto Sedis Apoſtolicæ competebat, nihil eorum neglexiſſe, quæ per dictam Conſtitutionem cauta ſunt, ſed potius literas innovationis antiquarum, & erectionis novarum Confraternitatum hujuſmodi, bellorum, vel hæreſum, aut peſtis, quæ ſæpe, & diu in partibus prædictis ſævierunt, calamitatitatibus periiſſe:

Preces.

§.2. Nobis propterea dictus Franciſcus Prior Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut ad removendas omnes dubietates, opportune in præmiſſis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Franciſci Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnes, & ſingulas Confraternitates ſub titulo S. Scapularis in Eccleſiis dicti Ordinis tam citra, quam ultra montes conſiſtentibus hactenus erectas, ſeu introductas, quæ ibidem ſuas functiones adinſtar ſimilium Confraternitatum ſub eodem titulo canonice erectarum de præſenti obeunt, tametſi de eadem erectione non conſtet, nec earum erectiones, & inſtitutiones poſt emanatam Clementis prædeceſſoris Conſtitutionem prædictam renovatæ, literæque deſuper de novo impetratæ reperiantur, ſalva tamen, & reſervata in reliquis ejuſdem Conſtitutionis forma, & diſpoſitione, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium, cum omnium, & ſingulorum Juris, & facti defectuum ſuppletione confirmamus, & validamus, illaſque in ſtatu valido eſſe, & fore decernimus, & declaramus in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi novæ erectionum, & inſtitutionum ipſarum Confraternitatum ante editam Conſtitutionem prædictam erectarum, literæ juxta præſcriptum ejuſdem Conſtitutionis impetratæ, poſteriorum vero erectionis, & inſtitutionis literæ expeditæ reperirentur.

Abſolutio a Cenſuris.

Validat Erectiones Confraternitatum nulliter factas.

§.3. Et quatenus opus ſit eaſdem Confraternitates, & earum ſingulas in Eccleſiis prædictis reſpective, ſervata cæteroqui dict. Conſtitutionis forma, & diſpoſitione, auctoritate, & tenore prædictis de novo erigimus, & inſtituimus, ac illis omnibus, & ſingulis, earumque reſpective Confratribus, & Conſororibus omnes, & ſingulas Indulgentias, facultates, gratias, & privilegia quæcumque, quę pro tempore exiſtens Prior Generalis dicti Ordinis ex Indulto dictę Sedis ſimilibus Confraternitatibus, earumque Confratribus, & Conſororibus communicare poteſt eadem auctoritate harum ſerie communicamus.

Eas de novo erigit, eiſque communicat omnes Indulgétias, & gratias.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis; ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis derogat.

§.6. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra habeatur, quæ haberetur eiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub

Dat. 26. Sept. 1674. An. 5.

ſub Annulo Piſcatoris die 26. Septembris 1674. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Reg. in Sec. in lib. Brevium Menſis Septembris par. utraque fol.553.

CLXII.

Inhibitio, & Mandatum Inquiſitoribus S. Officii Portugalliæ, in Cauſa recurſus novorum Chriſtianorum cum avocatione Cauſæ, ſeu Cauſarum contra eos in dicto Tribunali motarum, ac Inhibitione Generali, & reliquis Inquiſitoribus, eorumque Miniſtris, ne contra eos ad ullum actum, ut vocant Fidei, ullamque publicationem, ſeu executionem ſententiarum deveniant, aut aliquid novi attentent, ſine licentia Summi Pontificis, ſed Decretis, & mandatis Congregationis Cardinalium Sancti Officii Urbis, cui idem S. Pontifex Cauſas prædictas commiſit, prompte pareant ſub pœnis opportunis.

Venerabili Fratri Petro Archiepiſcopo Siden. Generali, ac dilectis filiis reliquis Inquiſitoribus adverſus hæreticam pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apoſtolica deputatis.

Edit. An. D. 1674.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater, ac dilecte fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem

Recurſus ad S. Sedem nõnullorũ Chriſtianorum novorum detentorum in Carceribus Tribunalium Inquiſitionis in Regnis Portugalliæ, & Algarbiorum

Cum dilecti filii Chriſtiani Novi nuncupati, ſive ab Hebræis devenientes in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquiſitionis adverſus hæreticam, & apoſtaticam a Fide Catholica, & Religione Chriſtiana pravitatem in Ulyſſiponen., Eboren., & Conimbrien. Civitatibus, auctoritate Apoſtolica inſtitutorum, propter imputata eis crimina ad officium Inquiſitionis hujuſmodi ſpectantia, de quibus accuſati, ſive inquiſiti reſpective exiſtunt, detinentur, ad Nos & hanc Sanctam Sedem recurrerint, conquerentes, vos ſeu veſtrum aliquos ad novum actum (ut vocant) Fidei contra ipſos, ſive ad eorum condemnationem, eorumque ad publice abjurandum coactionem, & in hujus defectum ad diverſam pœnarum inflictionem, atque executionem nimia præcipitatione, quæ Juſtitiæ noverca eſſe ſolet, nec ſervatis iis quæ per Sacrorum Canonum, & Conſtitutionum Apoſtolicarum æquitatem præſcripta ſunt, devenire velle non ſine Juſtitiæ ſubverſione, ac ipſorum, totiuſque eorum Nationis ruina, & deſtructione:

Pontifex hujuſmodi Cauſas avocat ad ſe, ac decidẽdas committit S.Generali Inquiſitioni Urbis.

§.1. Hinc eſt, quod Nos, qui in ſupremo Juſtitiæ throno a Domino conſtituti ſumus, ac Juſtitiam omnibus æqua lance adminiſtrare tenemur, eorumdem Chriſtianorum recurſum hujuſmodi admittentes, & cauſam, & cauſas quaſcumque contra eos, & eorum quemlibet ſuper criminibus, & delictis ad Officium Inquiſitionis hujuſmodi quomodolibet ſpectantibus in præfatis, aliſve quibuſcumque Tribunalibus Inquiſitionis adverſus hæreticam, & apoſtaticam pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate præfata inſtitutis, ſeu eorum aliquo hactenus quovis modo motas, & pendentes (quarum omnium, & ſingularum ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, necnon Accuſatorum, Denunciantium, reorum, aliorumque Collitigantium, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plene, & ſufficienter, ac exactiſſime, & accuratiſſime expreſſis, & ſpecificatis habere volumus) in ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti quomodolibet reperiuntur ad Nos, & Sedem præfatam harum ſerie avocantes, ipſaſque Cauſas cum omnibus, & ſingulis illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana Generalium Inquiſitorum adverſus hæreticam, & apoſtaticam pravitatem hujuſmodi a Sede præfata deputatorum, cui eaſdem Cauſas commiſimus, & demandavimus audiri, & cognoſci, decidi, fineque debito, prout juris fuerit terminari debere omnino volentes:

Inhibet Inquiſitoribus dd. Regnorum, ne interim in dd. Cauſis procedant.

§.2. Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberarione, Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine fraternitati Tuæ Frater Petre Archiepiſcope Inquiſitor Generalis, ac diſcretioni veſtræ filii reliqui Inquiſitores, harum ſerie diſtricte inhibemus, ne Cauſa, & Cauſis hujuſmodi in præfata Cardinalium Congregatione pendentibus, aut alias quomodolibet donec, & quouſque ſpecialis, & expreſſa deſuper a Nobis, & eadem Sede licentia vobis conceſſa fuerit, ad ullum ſimilem actum, ut vocant, Fidei, ullamque publicationem, promulgationem, aut executionem novarum ſententiarum quarumcumque contra præfatos Chriſtianos novos, ut præfertur, inquiſitos, ſeu accuſatos, vel denunciatos, & in carceribus prædictis detentos, aut illorum aliquem devenire ullo modo audeatis, neque vos, aut veſtrum aliquis, ſeu veſtri, & veſtrum cujuſlibet reſpective Conſiliarii, Commiſſarii, Procuratores, Fiſcales, Aſſeſſores, Notarii, Actuarii, cæterique Officiales, & Miniſtri contra illos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cujuſlibet eorum reſpective Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, ſeu negotiorum geſtores, aut alias quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directe, vel indirecte, ſeu alias quomodolibet quicquam novi attentare, vel innovare præſumatis.

Eiſdem præcipit in virtute S. Obedientiæ, ut mandatis S. Generalis Inquiſitionis Urbis pareant.

§.3. Nos enim Vobis, & veſtrum cuilibet, veſtrumque, & cujuſlibet veſtrum reſpective Conſiliariis, Commiſſariis, Procuratoribus Fiſcalibus, Aſſeſſoribus, Notariis, Actuariis, cæteriſque Officialibus, & Miniſtris prædictis tenore præſentium in virtute Sanctæ Obedientiæ diſtricte præcipimus, & mandamus, ut quibuſcumque Mandatis, & Ordinationibus, & Decretis dictæ Congregationis Cardinalium in Cauſa, ſeu Cauſis hujuſmodi hactenus forſan emanatis, & in poſterum uſque ad finem, & terminum earumdem Cauſarum quomodolibet emanaturis, omni mora, dilatione, tergiverſatione, contradictione, & oppoſitione poſtpoſitis, & remotis prompte ſicut devotos hujus S. Sedis filios decet, pareatis, nec illa, eorumve executionem quomodolibet impedire, aut in Judicio, vel extra illud vos opponere, aut contradicere ullo modo audeatis, ſeu præſumatis.

§.4. Alio-

Pœnæ adverſus contravenientes.

§.4. Alloquin Tu Frater Petre Archiepiſcope Inquiſitor Generalis ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, & privationis muneris Inquiſitoris Generalis; vos vero filii reliqui Inquiſitores, veſtrique reſpective Conſiliarii, Procuratores, Fiſcales, Commiſſarii, Aſſeſſores, Notarii, cæterique Officiales, & Miniſtri excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis Officiorum quomodocumque ad Tribunal Sancti Officii ſpectantium pœnas ipſo facto, & abſque alia declaratione vos reſpective noveritis incurſuros, a quibus abſolutionem nobis, & huic S. Sedi Apoſtolicæ ſpecialiter reſervamus.

Supplet omnes defectus.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quolibet etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali, ac individuam expreſſionem requirente defectu, etiam ex quacumque quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore juris clauſo, notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in controverſiam vocari, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, vel etiam Motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare nullo modo umquam poſſe; ſed ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque integros, & plenarios effectus ſortiri, & obtinere, ac a vobis, & aliis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum in omnibus, & per omnia inviolabiliter obſervari.

Decretum irritans.

§.6. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane; ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis pleniſſime derogat.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, etiam in favorem S. Officii Regnorum præfatorum, illiuſque Inquiſitorum etiam Generalium, ac Officialium, & Miniſtrorum quorumlibet per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem præfatam ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet, in contrarium præmiſſorum conceſſis, approbatis, ac quantiſcumque vicibus confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficenti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas Generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, atque alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, ac forma in illis tradita obſervata exprimerentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac pleniſſime derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Octobris 1674. Pontificatus noſtri Anno Quinto. Dat. 3. Octob. 1674. An. 5.

I. G. Sluſius.

Reg. in Secretaria Brevium in lib. 5. diverſorum fol. 235.

CLXIII.

Declaratio nullitatis deputationis Officialium Metropolitanæ Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ Sede Archiepiſcopali vacante laicali auctoritate facta, & inde ſecutorum &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memor.

Exordium.

ROmanus Pontifex in ſublimi Apoſtolicæ Sedis ſpecula cum poteſtatis plenitudine a Domino conſtitutus, ſua, & Apoſtolicæ Sedis, inferiorumque Eccleſiarum jura ex commiſſi ſibi cœlitus paſtoralis muneris debito ſarta tecta tueri, ac ſi quando ea temerariis quorumcumque præſertim laicorum, quos in rebus Eccleſiaſticis obſequendi manet neceſſitas, non auctoritas imperandi, auſibus, violata eſſe novit ab ejuſmodi violationibus aſſerere ſtudet: ſicut divinitus conceſſa Eccleſiæ libertas, atque animarum pericula poſtulant, ac locorum, temporum, & Perſonarum qualitatibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, æquitati, & Juſtitiæ, rectoque ordini conſentaneum eſſe in Domino arbitratur.

Judex laicus vacante Sede Metropol. deputat Vicariũ Capitularem, & Officiales.

§.1. Ad noſtri ſiquidem Apoſtolatus notitiam, non ſine gravi animi noſtri moleſtia pervenit, quod alias occaſione controverſiarum, quæ ſuper Cathedralitate inter Capitula, & Canonicos Metropolitanarum Eccleſiarum Sanctæ Mariæ de Columna vulgariter *del Pilar* nuncupatæ, & Sancti Salvatoris Civitatis Cæſarauguſtanæ tunc pendebant indeciſæ, Curia, Judices *Juſtitiæ* nuncupati, vel Audientia Regia Regni Aragoniæ, earumque reſpective Miniſtri Juriſdictionem Eccleſiaſticam, & ſpiritualem, & alia jura Eccleſiaſtica, & ſpiritualia Capitulis, & Canonicis prædictis competentia ſub ſequeſtro, ſive (ut illic dicunt) ſub apprehenſione ponere, & nuper Eccleſia Metropolitana Cæſarauguſtana per obitum bo. me. ultimi illius Archiepiſcopi ſolatio Paſtoris deſtituta in vim aſſertæ apprehenſionis

hujuſ-

hujuſmodi, manum in meſſem alienam temere mittentes, propriæque conſcientiæ, & animarum ſuarum ſalutis, nec non malorum, & calamitatum, quibus Divina Juſtitia ejuſmodi libertatis, & juriſdictionis Eccleſiæ violatores, & Invaſores ſæpe ulta eſt, immemores, Doctorem Michaelem Martam Gomez, & Mendoza in Vicarium Capitularem Civitatis, & Diœceſis Cæſarauguſtanæ ad effectum ibidem exercendi juriſdictionem Ordinariam in prima inſtantia, & Metropoliticam in gradu appellationis, ac Doctorem Joſephum Peralta, in Officialem majorem, & Judicem Metropolitanum prædictarum Civitatis, & Diœceſis, ac Provinciæ Cæſarauguſtanæ, necnon Doctorem Ignatium Cipres in Officialem Cauſarum piarum, & Judicem Decimarum, & Primitiarum, durante Sedis Archiepiſcopalis Cæſarauguſtanæ vacatione, alioſque forſan Officiales ad exercendam juriſdictionem Eccleſiaſticam, & ſpiritualem hujuſmodi nominare, & deputare temerario, deteſtabilique auſu præſumpſerunt, & alias prout in ipſarum Curiæ, vel Regiæ Audientiæ, earumque reſpective Miniſtrorum literis deſuper emanatis, quarum tenores non approbandi, ſed omnino reprobandi animo, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus plenius dicitur contineri. Et ſubinde Michael, & Joſephus, ac Ignatius, aliique forſan nulliter, & de facto nominati, & deputati prædicti prætextu nominationis, & deputationis hujuſmodi, eamdem juriſdictionem Eccleſiaſticam, & ſpiritualem hactenus exercere damnabiliter auſi ſunt, & audent de præſenti,

Prædd. Vicariũ, & Officiales iuriſdictionem eccleſiaſticam, & ſpiritualem damnabiliter exercent.

§. 2. Cum autem ejuſmodi execrabilis, & per Sacros Canones, & Conciliorum generalium Decreta, Apoſtolicaſque ſanctiones ſub anathemate ſæpius damnata, atque ſcandaloſa temeritas libertatem Eccleſiaſticam Dei Ordinatione, & Canonicis Sanctionibus conſtitutam manifeſte læſerit, & violaverit, ac lædat, & violet, animaſque pretioſo Salvatoris, & Domini Noſtri Jeſu Chriſti Sanguine redemptas in graviſſima pericula conjecerit, & deplorandis malis involvere pergat:

Hujuſmodi temeritas libertatem Eccleſiaſticam lædit, & fideliũ animas in graviſſima pericula conjicit.

§. 3. Hinc eſt, quod nos, qui libertatis, & Immunitatis, ac juriſdictionis, aliorumque jurium Eccleſiaſticorum Aſſertores in terris a Domino conſtituti ſumus, omniumque Eccleſiarum, & Chriſtifidelium curam, & ſolicitudinem ſuperna diſpoſitione gerimus, ac proinde tam horrendum Sæcularis poteſtatis abuſum nullatenus ſub diſſimulatione tranſire poſſumus, Eccleſiæ prædictæ Cæſarauguſtanæ jura ſarta tecta, atque illibata tueri, & conſervare, necnon Animarum periculis quantum nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & ſingulorum in præmiſſis tam a Curia Juſtitiæ nuncupati, & Regia Audientia, earumque reſpective Miniſtris prædictis, aliiſque Magiſtratibus, Judicibus, & Tribunalibus laicis quibuſcumque, quam a memoratis Michaele, ac Joſepho, & Ignatio, aliiſque forſan quibuſcumque laicali auctoritate, ut præfertur, nominatis, & deputatis, ſeu alios quoſcumque eorum reſpective nomine in iiſdem præmiſſis quomodolibet actorum, & geſtorum ſeriem, Cauſas, & occaſiones, aliave quælibet etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus ibidem pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac exactiſſime, & accuratiſſime ſpecificatis habentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, nominationem, & deputationem prædictorum Michaelis Martæ Gomez, & Mendoza in Vicarium Capitularem, ac Joſephi Peralta in Officialem Majorem, & Judicem Metropolitanum, necnon Ignatii Cipres in Officialem Cauſarum piarum, & Judicem Decimarum, & Primitiarum hujuſmodi, & aliorum quorumcumque ad exercendam juriſdictionem Eccleſiaſticam, & ſpiritualem, durante dictæ Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ vacatione, a Curia, & Regia Audientia, earumque reſpective Miniſtris, ſeu aliis Magiſtratibus, Judicibus, & Tribunalibus laicalibus quibuslibet, ut præfertur, aliaque omnia, & ſingula tam a Curia, & Regia Audientia, earumque Miniſtris, ſeu aliis Magiſtratibus, Judicibus, & Tribunalibus laicalibus hujuſmodi, quam a Michaele, Joſepho, & Ignatio, aliiſque quibuslibet nominatis, ſeu deputatis prædictis, vel eorum aliquo, ſeu eorum, aut alicujus eorum reſpective juſſu, mandato, vel nomine ab aliis quibuſcumque etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis in præmiſſis, vel circa ea quomodocumque, & qualitercumque acta, facta, geſta, mandata, Decreta, ordinata, vel diſpoſita, ac forſan in futurum (quod Deus avertat) agenda, facienda, gerenda, mandanda, decernenda, & ordinanda, cum omnibus, & ſingulis inde quovis modo ſecutis, & quandocumque ſecuturis penitus, & omnino nulla, invalida, & inania, frivola, irrita, temeraria, & a non habentibus poteſtatem damnabiliter attentata, & de facto præſumpta, nulliuſque roboris, momenti, & efficaciæ eſſe, & ab initio fuiſſe, ac perpetuo fore tenore præſentium declaramus, & decernimus, illaque damnamus, & reprobamus, ac ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit illa omnia, & ſingula quatenus de facto proceſſerunt, revocamus, caſſamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus in omnibus, & per omnia perinde acſi nunquam facta fuiſſent, nec eveniſſent, neque unquam fierent, vel evenirent.

Pontifex deputationẽ dd. Miniſtrorum, omniaque acta per eos ſequuta, & ſequutura declarat irrita, & nulla.

Ea omnia, & ſingula revocat, & caſſat.

§. 4. Quo circa Michaeli, ac Ignatio, & Joſepho, aliiſve quibuſvis laicali auctoritate, ut præfertur nominatis, & deputatis prædictis, & eorum cuilibet in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub obteſtatione Divini Judicii, & interminatione maledictionis æternæ, necnon ſub excommunicationis majoris, & privationis dignitatum, & Beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcumque per eos reſpective obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia ſimilia, vel diſſimilia quæcumque impoſterum quomodolibet obtinenda ipſo facto abſque alia declaratione incurren. pœnis, diſtricte prohibemus, & interdicimus, ne nominationis, ſeu deputationis hujuſmodi, aliorumque præmiſſorum vigore ullam juriſdictionem, poteſtatem, vel auctoritatem Eccleſiaſticam, & ſpiritualem in Civitate, vel Diœceſi, aut Provincia Cæſarauguſtana prædictis exercere, ullumve actum juriſdictionalem facere audeant quovis modo, ſeu præſumant.

DD. Vicario Capitulari, aliiſque Officialibus in virtute S. Obedientiæ prohibet ne aliquem actum Juriſdictionalem ibi exerceant ſub pœnis, prout in rubrica.

§. 5. Eos quoque qui illis, vel eorum alicui ſcienter in præmiſſis paruerint, vel auxilium, conſilium, vel favorem quovis modo præſtiterint, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis,

Eiſdem pœnis afficit eos, qui dd. Deputatis ſcienter paruerint, vel auxilium, conſilium, vel favorem quovis modo præſtiterint.

conditionis, præeminentiæ, vel dignitatis fuerint, ſimilibus pœnis eo ipſo innodamus, & innodatos fore, ac dignitates, & Beneficia hujuſmodi, quorum privationis pœnam propter transgreſſionem præſentis prohibitionis per præfatos quomodolibet incurri contigerit, ipſo facto abſque declaratione vacare, illaque per quoſcumque impetrari poſſe decernimus, & declaramus;

Beneficiorum ſic vacantium collationem, illarumque pœnarum abſolutionem, ſeu relaxationem S. Sedi ſpecialiter reſervat.

necnon eorumdem Beneficiorum, & dignitatum ſic vacantium collationem, proviſionem, & omnimodam diſpoſitionem, ac præfatarum pœnarum abſolutionem, ſeu relaxationem nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti dumtaxat ſpecialiter reſervamus.

A Capitulo d. Metropolitanæ Eccleſiæ infra octo dies ab obitu Archiepiſcopi nõ fuit proviſum de Vicario Capitulari.

§.6. Et quia Sede Archiepiſcopali Cæſarauguſtana, ut præfertur, vacante, Officialis, ſeu Vicarius infra octo dies poſt mortem Archiepiſcopi a Capitulo dictæ Metropolitanæ Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ, ad quod ea res juxta Decreta Concilii Tridentini ſpectabat, conſtitutus, vel confirmatus non fuit, Jus deputandi Officialem, ſeu Vicarium hujuſmodi juxta eadem Concilii Tridentini Decreta ad Ven. Fratrem Epiſcopum antiquiorem ex Suffraganeis dictæ Provinciæ Cæſarauguſtanæ devolutum eſſe harum ſerie declaramus;

Declarat hoc Jus deputandi Vicarium Capitularem eſſe devolutum antiquiori Suffraganeo dict. Provinciæ, eique ſtatuit decē dies ad illum deputandum.

ipſique Epiſcopo Suffraganeo antiquiori terminum decem dierum a die quo præſentium literarum notitiam habuerit computandum, quo durante aliquem qualitatibus per prædicta Concilii Tridentini Decreta requiſitis præditum, qui tamen non ſit ex illis, qui laicali auctoritate ut præfertur temere, & nulliter deputati fuerunt, aut ſic deputatis auxilium, vel favorem in præmiſſis præſtiterunt, vel præſtiterint in Officialem, ſeu Vicarium dictæ Metropolitanæ Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ quamdiu præſens ipſius Eccleſiæ vacatio duraverit in officio duraturum, cum omnibus, & ſingulis facultatibus, quæ ejuſmodi Officialibus, ſeu Vicariis de jure, ac juxta Concilii Tridentini Decreta hujuſmodi competunt, conſtituere, & deputare debeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, & aſſignamus.

Deſignat qualitates Vicarii Capitularis deputandi.

Si intra dictũ tempus Vicarium ut ſupra nõ deputet, hoc Jus voluit S. Sedi devolutum.

Quod ſi idem Epiſcopus Suffraganeus antiquior Officialem, ſeu Vicarium hujuſmodi intra dictum terminum non deputaverit, lapſo eodem termino Jus illum deputandi ad hanc Sanctam Sedem Apoſtolicam illico devolvatur, ac devolutum eſſe intelligatur.

Omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelib. denunciat dd. Vicarium Capitularē, aliosque Officiales nullam juriſdictionem habuiſſe, vel habere.

§.7. Cæterum de ſalute Dominici Gregis paterna charitate ſoliciti, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam Eccleſiaſticis, Sæcularibus, & cujuſvis Ordinis, Congregationis, vel Inſtituti Regularibus, quam laicis harum ſerie denunciandum, ac ad eorum notitiam deducendum eſſe cenſuimus, prædictos Michaelem, ac Joſephum, & Ignatium, alioſque forſan laicali auctoritate, ut præfertur nulliter, & de facto nominatos, & deputatos, nullam Juriſdictionem, aut poteſtatem Eccleſiaſticam, & ſpiritualem habere, vel habuiſſe, nec ullam circa Confeſſariorum approbationem, Verbum Dei prædicandi licentiam, Eccleſiarum, & Locorum piorum Viſitationem, illorumq; regimen, & adminiſtrationem, Cauſarum cognitionem, Officialium, & Miniſtrorum deputationem, Cenſurarum fulminationem, & ab eis abſolutionem, cæteraque Forum conſcientiæ, vel contentioſum quomodolibet concernentia auctoritatem interponere ullo modo valide poſſe, nec potuiſſe, ac proinde eis præſertim ſignificandum eſſe duximus, invalidas eſſe Confeſſiones, quas Presbyteri Sæculares, vel regulares vigore licentiæ, & approbationis a prædictis Officialibus laicali auctoritate deputatis conceſſarum audiverint, & audient in futurum, pœnitenteſque ab eis ex defectu juriſdictionis invalide abſolutos fuiſſe, & fore: invalida quoque eſſe, & fore Matrimonia, ſi quæ coram Officialibus, ſeu Vicariis laicali auctoritate, ut præfertur deputatis, aut coram Sacerdote non Parocho, cui licentiam ad id dederint, forſan contracta fuerint, aut impoſterum contrahantur; & ſic conjunctos debitum conjugale abſque mortalis peccati reato petere, vel reddere non poſſe: ac pari nullitatis, atque invaliditatis vitio laborare concurſus ad Parochiales Eccleſias, & concurrentium examina, collationeſque ipſarum Parochialium per concurſus hujuſmodi, prætenſa auctoritate, ſeu de mandato Vicarii, ſeu Officialis ſic auctoritate laicali deputati factos, & facta, ac faciendos, & facienda, & Proviſos de ipſis Parochialibus Eccleſiis intruſos eſſe, & fore:

Actus Juriſdictionis ab eis exercitos tam in foro contentioſo, quã conſcientiæ declarat fuiſſe, & fore nullos, & invalidos quoad fert in rubr.

ſimiliterque invalidas eſſe, & fore licentias ingrediendi Clauſuram Monaſteriorum Monialium a Vicario, ſeu Officiali hujuſmodi conceſſas, & concedendas, ac illos, qui ejuſmodi licentiis uſi fuerint excommunicationem per Decreta d. Concilii Tridentini inflictam incurriſſe, & incurſuros eſſe.

Ingreſſos, vel ingredientes clauſurã Monialium cum licentia d. Vicarii declarat incurriſſe, & incurſuros in Cenſuras.

Nec poſſe contra hæc allegari, vel prætendi excuſationem ex communi errore, cum abuſus Sæcularis poteſtatis in deputatione Vicariorum, ſeu Officialium prædictorum fere omnibus generaliter innotuerit, communique recte ſentientium horrore, & deteſtatione reprobatus fuerit, prout illum ab omnibus damnari, & reprobari volumus.

Tollit excuſationem a communi errore.

Supplet omnes defectus.

§. 8. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod ſupradictarum Curiæ, & Regiæ Audientiæ Officiales, & Miniſtri, ac Michael, Joſephus, & Ignatius, cæterique Deputati prædicti, & alii quilibet in præmiſſis, ſeu eorum aliquo Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, & alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati citati, & auditi, neque Cauſæ propter quas præſentes emanarint ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatę fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, & privilegiata Cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, & ad terminos Juris reduci, ſeu in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe.

§.9. Sed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios,

Digitized by Google

ſtarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

Contrariis ampliſſime derogat.

§.10. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicę Regula de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædictarum Eccleſiarum, & aliis quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis Perſonis, etiam quacumque Eccleſiaſtica, vel mundana dignitate fulgentibus, quomodolibet qualificatis, ac Eccleſiis, & locis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſve efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac Conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac pleniſſime, & ampliſſime derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.11. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, ubique locorum in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 3. Nov. 1674. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Novembris 1674. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. Brevium in lib. 5. diverſor. fol. 207.

CLXIV.

Pro Nuntio Hispaniarum.

Facultas deputandi Officialem, ſeu Vicarium Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ Sede Archiepiſcopali vacante.

Ven. Fratri Galeatio Archiepiſcopo Corinthi apud Chariſſimum in Chriſto Filium nuncupatum Carolum Hiſpaniarum Regem Catholicum, Noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuntio.

CLEMENS PAPA X.

Ven. Frater Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Refert quæ in præcedentibus literis diſpoſuerat.

§.1. CUM Nos nominationem, & deputationem Doctoris Michaelis Martæ Gomez, & Mendoza in Vicarium Capitularem Civitatis, & Diœceſis Cæſarauguſtanæ ad effectum ibidem exercendi Juriſdictionem ordinariam in prima Inſtantia, & Metropoliticam in gradu appellationis, ac Joſephi Peralta in Officialem majorem, & Judicem Metropolitanum præfatarum Civitatis, & Diœceſis, ac Provinciæ Cæſarauguſtanæ, necnon Doctoris Ignatii Cipres in Officialem Cauſarum piarum, & Judicem Decimarum, & Primitiarum durante præſenti Sedis Archiepiſcopalis Cæſarauguſtanæ per obitum bo. mem. ultimi Archiepiſcopi Cæſarauguſtan. vacatione, aliorumque forſan Officialium ad exercendam Juriſdictionem Eccleſiaſticam, & ſpiritualem à Curia Judicis *Juſtitiæ* nuncupati, vel Regia Audientia Regni Aragoniæ, ſeu eorum reſpective Miniſtris, ſive aliis Judicibus, Magiſtratibus, vel Tribunalibus laicalibus temerario, deteſtabilique auſu factas, cum omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & ſecuturis nullas penitus, atque irritas, & invalidas, nulliuſque roboris, & momenti eſſe, & perpetuo fore declaravimus, & decrevimus, illaſque damnavimus, & reprobavimus: Et quia Sede Archiepiſcopali præfata, ut præfertur vacante Officialis, ſeu Vicarius infra octo dies poſt mortem dicti Archiepiſcopi, a Capitulo Metropolitanæ Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ, ad quod ea res juxta Concilii Tridentini Decreta ſpectabat, conſtitutus, vel confirmatus non fuit, Jus deputandi Officialem, ſeu Vicarium hujuſmodi ad Ven. Fratrem Epiſcopum antiquiorem, es Suffraganeis dictæ Provinciæ Cæſarauguſtanæ devolutum eſſe declaravimus, ipſique Epiſcopo Suffraganeo antiquiori terminum decem dierum ad faciendam deputationem dicti Officialis, ſeu Vicarii ſtatuimus, itaut elapſo dicto termino, nec facta deputatione hujuſmodi, Jus deputandi eumdem Officialem, ſeu Vicarium ad hanc Sanctam Sedem Apoſtolicam illico devolvatur, & devolutum eſſe intelligatur, & alias prout in Noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis, quorum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

§.2. Hinc eſt, quod Nos pro commiſſa nobis divinitus omnium Eccleſiarum ſolicitudine Eccleſiæ prædictæ Cæſarauguſtanæ, illique ſubjecti Dominici Gregis neceſſitatibus, in eventum quo deputatio Officialis, ſeu Vicarii hujuſmodi a

dicto Epiſcopo Suffraganeo antiquiore intra terminum prædictum non fiat, quantum Nobis ex alto conceditur ſalubriter providere volentes, ac de ſpectata fraternitatis tuæ fide, prudentia, integritate, ſapientia, & honoris Dei zelo plurimum in Domino confiſi, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eidem fraternitati tuæ, ſi Officialem, ſeu Vicarium præfatum a memorato Epiſcopo Suffraganeo antiquiore intra terminum decem dierum ei ad id Statutum, ut præfertur minime deputari, ac proinde Jus deputandi Officialem, ſeu Vicarium hujuſmodi ad Sedem Apoſtolicam præfatam juxta literarum Noſtrarum ſupradictarum diſpoſitionem devolvi contigerit, aliquem qualitatibus per Decreta dict. Concilii Tridentini requiſitis prædictum, in Officialem, ſeu Vicarium dictæ Metropolitanæ Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ quamdiu præſens ipſius Eccleſiæ vacatio duraverit in Officio hujuſmodi duraturum cum omnibus, & ſingulis facultatibus, quæ ejuſmodi Officialibus ſeu Vicariis de Jure, ac ſecundum Decreta Concilii Tridentini hujuſmodi competunt, auctoritate Noſtra Apoſtolica conſtituendi, & deputandi plenam, & amplam facultatem tenore præſentium tribuimus, & impertimur.

Si Suffraganeus antiquior Vicariū Capitularem non deputet Nuntio Ap. illius deputationem committit.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas & illarum vigore a te faciendas conſtitutionem, & deputationem Officialis, ſeu Vicarii hujuſmodi firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, vel Ordinationibus, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in literis Noſtris præfatis voluimus, non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. 3. Nov. 1674. An 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Novembris 1674. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secret. Brevium lib. 5. diverſor. fol. 225.

CLXV.

Confirmatio Chirographi ad favorem Protomedici, ejuſque Conſiliariorum, & Collegii Medicorum Urbis, quo decernitur litem ſuper taxa rerum ad Pharmaciam ſpectan. a prædictis facta contra eos pro parte Collegii Pharmacopolarum motam, aliaſque lites ſuper taxis hujuſmodi impoſterum faciendis, quandocumque monendis agi, & peragi debere impenſa Cameræ Urbis, & Populi Romani, per Procuratores, & Advocatos ab eadem Camera deputandos, cum aſſiſtentia tamen prædictorum, cum diverſis aliis Ordinationibus.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memor.

CUM Nos alias per quoddam Chirographum manu Noſtra ſubſcriptum, & per quaſdam Noſtras in ſimili forma Brevis die 26. Maji 1673. expeditas literas confirmatum, in executionem cujuſdam concordiæ dudum inter Collegia Medicorum, & Pharmacopolarum hujus Almæ Urbis Noſtræ ſtabilitæ, & a fel. rec. Greg: PP. XIII. Prædeceſſore Noſtro per quaſdam ſuas pariter in forma Brevis Literas, ſive Cedulam motus proprii confirmatæ, taxam rerum ad pharmaciam ſpectantium quotannis fieri, illiſque pretium imponi mandaviſſemus, modumque, & formam ac tempus ei rei præſcripſerimus cum diverſis ordinationibus, & Decretis, & ſub diverſis pœnis, & alias prout in Chirographo, & Literis Noſtris præfatis plenius continetur; & dilecti filii Protomedicus, ejuſque Conſiliarii d. an. 1673. in executionem eorumdem Chirographi, & literarum taxam hujuſmodi feciſſent.

Pontifex mādavit quot annis fieri taxā rerū ad Pharmaciam ſpectantium.

Hanc taxam an. 1673. Protomedicus, ejuſq; Conſiliarii fecerunt.

§.1. Et cum dilecti etiam filii Conſules dicti Collegii Pharmacopolarum eidem taxæ conſentire recuſantes, quippe qui ſe per eam gravatos eſſe prætenderent, ea ſuper re Judicium contra eoſdem Protomedicum, ejuſque Conſiliarios coram altero ex Locumtenentibus dilecti filii Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generalis Auditoris intentaſſent, ac Protomedico, ſuiſque Conſiliariis prædictis, ne expenſis, atque incommodis litis hujuſmodi ſubjacerent in cauſa minime comparentibus, ad diverſos actus proceſſum fuiſſet, ita ut Cauſa ipſa in limine expeditionis reperiretur:

Ad ea Conſules Collegii Pharmacopolarum appellarunt ad A.C.

§.2. Nos publicæ utilitati, ſimulque Protomedici, ejuſque Conſiliariorum, & Collegii Medicorum præfatorum indemnitati conſulere cupientes, litem hujuſmodi ſuper taxa præfata pro ſupradicto, ac currenti annis facta, ut præfertur, introductam, aliaſque lites quaſcumque, quas ſuper ſimilibus taxis in futurum quandocumque faciendis, ſeu illarum occaſione moveri contigerit, per Procuratores, & Advocatos a Camera Urbis præfatæ deputandos, cum aſſiſtentia eorumdem modernorum, & pro tempore exiſtentium Protomedici, ejuſque Conſiliariorum, ac Collegii Medicorum hujuſmodi, impenſa tamen ejuſdem Cameræ Urbis, & Populi Romani agi, & peragi debere ordinavimus, & expreſſe mandavimus, cum diverſis Decretis, declarationibus, & ordinationibus, & alias prout uberius continetur in alio Chirographo manu Noſtra pariter ſubſcripto, & dilecto filio Noſtro Palutio Baſilicæ SS. XII. Apoſtolorum Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato S.R.Eccl. Camerario directo, tenoris, qui ſequitur videlicet.

Proviſio deſuper capta.

Tenor Chirographi.

§.3. *Rmo Card. Camerlengo — Avendo con Noſtro ſpecial Chirografo dei 13. Maggio 1673. a Voi diretto, e roborato con Noſtre Lettere in forma di*

di Breve ſotto li 26. del medeſimo, per oſſervanza del Moto proprio di Gregorio XIII. Noſtra Predeceſſore, confermativo della concordia altre volte ſeguita tra il Collegio de' Medici, e quello de' Speziali di Roma, comandato ſotto graviſſime pene, che ogn'anno inviolabilmente ſi facci, e ſi rinovi la Taſſa a tutte le robbe di Speziaria, e che a ſingoli capi di eſſe s'imponga il giuſto prezzo, ſecondo la Santa mente di eſſo Gregorio da Noi ſpiegata, e dichiarata con diverſe ordinazioni, e con preſerivere il modo, e la forma, & il tempo, che dovrà farſi, come più ampiamente apparisce dal Chirografo, e Breve ſudetti, & eſſendo che in eſecuzione di quelli il Protomedico, e ſuoi Conſiglieri l'anno proſſimo paſſato 1673. faceſſero la detta Taſſa, e i Conſoli degli Speziali, ricuſando di conſentirvi, per ſtimarſi da quella gravati, in virtù della facoltà da Noi conceſſali di potere appellare nel ſolo devolutivo, abbino introdotta l'appellazione nel Tribunale dell' A.C. avanti Monſig. Panciatici, e quivi più, e diverſe volte informato in voce, e in ſcritto con Avvocati, & Procuratori, citati a tutti, e ſingoli atti li detti Protomedico, e ſuoi Conſiglieri, che mai ſono comparſi, per non voler ſoggiacere alle ſpeſe, e incommodi di detta lite, ſia la Cauſa in limine di ſpedizione, e corra pericolo, che per non eſſer la d. Taſſa difeſa, nè ſentite le ragioni di eſſa, Monſig. Panciatici aſtretto per parte di detti Conſoli, e Collegio di Speziali, ſia per dar la Sentenza a loro favorevole, una tantum parte audita.

§.4. Per tanto conſiderando Noi non eſſere giuſto nè ragionevole, che il Protomedico, e ſuoi Conſiglieri, per obedire agl'ordini Noſtri, e della fel. me. di Gregorio XIII. Noſtro Predeceſſore, oltre il peſo di fare ogn'anno la detta Taſſa per ſolo beneficio del publico, debbano ſoggiacere agl' incomodi della lite, e alli danni delle ſpeſe in caſo di ſoccombenza, dal che potrebbe naſcere, che queſta giuſta, e ſanta diſpoſizione reſtaſſe infruttuoſa, mentre li Protomedici, e Conſiglieri pro tempore, per iſfuggire queſti incomodi, ſpeſe, e pericoli, o traſcureranno la Taſſa, come è ſtato fatto per il paſſato, o la rinoveranno a prezzi alterati, ſecondo la volontà di detti Speziali, il che ridonderebbe in graviſſimo pregiudizio del Pubblico. All'incontro riflettendo, che neſſun' altro può difendere le ragioni di dette Taſſe, e dedurre le loro giuſtificazioni, fuorche il Protomedico, e ſuoi Conſiglieri, e Collegio de' Medici, come informati de' prezzi delle robbe, e di tutte le conſiderazioni, che devono averſi ſopra le ſpeſe di fabbricarle, e tenerle, per queſte, ed altre cauſe, che hanno moſſo l'animo Noſtro, ci ſiamo diſpoſti di provvedere all'indennità degl' uni, e degl' altri, e ad effetto, che tanto la Taſſa dell'anno 1673., e 1674., quanto tutte l'altre da farſi nell'anni avvenire in perpetuo ſiano debitamente difeſe, e le ragioni di eſſe giuridicamente dedotte:

§.5. Di Noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della poteſtà Noſtra Apoſtolica ordiniamo, ed eſpreſſamente comandiamo ſotto l' iſteſſe pene contenute nelli detti Breve, e Chirografo, ed altre a voſtro arbitrio, e de' voſtri Succeſſori pro tempore, che li Protomedici, e loro Conſiglieri, ed il Collegio reſpettivamente de' Medici, debbano aſſiſtere a dette liti, e alla difeſa di dette Taſſe, con ſomminiſtrare le ragioni, e giuſtificazioni di eſſe con eſattezza, e diligenza alli Procuratori, ed Avvocati, che ſaranno coſtituiti dalla Camera di Campidoglio, quale a queſt'effetto graviamo non ſolo di aſſiſtere con detti Avvocati, e Procuratori unitamente co i detti Medici a detta lite introdotta avanti Monſig. Panciatici per detta Taſſa dell'anno 1673., e 1674., e a tutte, e ſingole altre liti future in perpetuo, che per le Taſſe in avvenire ſaranno moſſe da i ſudetti Conſoli, e Collegio de' Speziali mediante ſimili appellazioni interpoſte, e da interporſi, ma di ſomminiſtrare ancora tutte, e ſingole ſpeſe in dette liti tanto attive neceſſarie, & opportune per ſoſtenimento, e difeſa di dette Taſſe, quanto paſſive in caſo di ſoccombenza, eſſendo giuſto, e ragionevole, che la rinovazione di dette Taſſe, e loro difeſa, mentre ridonda a beneficio principalmente del Noſtro Popolo di Roma ſi faccia a ſpeſe di eſſo Popolo, e della Camera del ſuo commune, e che il Protomedico, e Conſiglieri, e Collegio de Medici, oltre la fatiga, e perſonale loro aſſiſtenza, non ſoggiaccino anche all' incomodo, e al danno di dette ſpeſe, dalle quali però in avvenire eſpreſſamente da queſto giorno li liberiamo.

§.6. Togliendo, & annullando per tale effetto ogni azione, che alli Conſoli, e Collegio de' Speziali ſudetti poteſſero contro di loro in qualſivoglia modo competere, e riſervandone il loro eſercizio contro la ſola Camera di Campidoglio, purchè il Fiſcale di detta Camera per l'intereſſe della medeſima in tutti, e ſingoli atti venga citato, con facoltà al d. Fiſcale di poter ſoſtituire in ſuo luogo uno, o più Procuratori a riſpondere, dichiarando, che per queſta Noſtra diſpoſizione non intendiamo di togliere, nè di abrogare al Collegio, e Conſoli de i Speziali ſudetti alcun Jus, o ragione, che aveſſero, o poteſſe competergli in qualſivoglia modo, o maniera contro il Protomedico, Conſiglieri, e Collegio de' Medici, nè per avergli coſtituita particolar contradittrice la Camera di Campidoglio pregiudicargli nell'atti, e prove, che fin a queſto giorno han fatto legittimamente nel detto giudizio, o derogare alla concordia ſtabilita tra detti Collegii, che però dichiaramo dover reſtar tutto nel ſuo priſtino, e pieno vigore ſenza minima alterazione, come ſe il preſente Chirografo riſpetto a dette coſe non fuſſe da Noi ſtato ſegnato, e così, e non altrimente ordiniamo a Voi di fare eſeguire quelle provviſioni, che giudicarete eſſere neceſſarie, & opportune, che tale è mente, & volontà Noſtra eſpreſſa. Volendo, e decretando, che il preſente Noſtro Chirografo con la ſemplice noſtra ſottoſcrizione vaglia ſempre, ed abbia il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore, ancorchè detta Camera di Campidoglio, e ſuo Fiſcale, ed altri Miniſtri di eſſa, detti Conſoli, e Collegio de' Speziali, o qualſivoglia altra perſona non ſiano ſtati citati, chiamati, nè ſentiti, e che il preſente Noſtro Chirografo non s'ammetta in Camera, e non ſi regiſtri ne' ſuoi Libri, conforme le Conſtituzioni di Pio IV., e ſotto tali, ed altri preteſti, e ragioni di qualſivoglia ſorte, ancorchè maggiori dell'eſpreſſe non poſſa, nè debba in alcun tempo eſſer impugnato, moderato, revocato, o ridotto a termini, e via di ragione, anche ſotto preteſto di leſione, ancorchè enormiſſima, di obrezione, o ſurrezione, difetto d'intenzione Noſtra, e vizio di nullità, e così, e non altrimente debba eſſer ſempre giudicato, interpretato, e definito tanto da Voi, e Succeſſori Voſtri, quanto dalla Noſtra Camera, e Rota, da Monſig. A.C., e qualſiſiano altri Giudici Ordinarj, e Commiſſarj anche EE. e Rmi Cardinali di Latere Legati, togliendo ad eſſi, e a ciaſcuno di loro facoltà di giudicare, o interpretare altrimenti, dichiarando irrito, e nullo tutto quello, che contro la forma del preſente Noſtro Chirografo ſi faceſſe, non oſtante le coſe predette, e qualſivoglia ragione, che aveſſero, o poteſſero avere, e detta

Ca-

Digitized by Google

Camera, ſuoi Miniſtri, e ſudetti Conſiglieri, e Collegio de' Speziali, la detta lite pendente, la Bolla di Pio IV. Noſtro Predeceſſore de Regiſtrandis, *la Noſtra Regola di Cancellaria* de Jure quæſito non tollendo, *e qualſivoglia altre Coſtituzioni, ed Ordinazioni Noſtre, e de' Noſtri Predeceſſori, ſpecialmente la detta Concordia tra i due Collegj de Medici, e de' Speziali, confermata, come ſopra, per quello foſſe contraria alla Noſtra preſente dichiarazione; confermandola, ed approvandola nel reſtante, Leggi civili, e Canoniche, Riforme, e Statuti di Roma, di detta Camera di Campidoglio, di d. Collegj, benche fermati, e roborati con giuramento, o confermazione Apoſtolica, Uſi, Stili, Conſuetudini, e tutte altre coſe, ſe bene conteneſſero Clauſole, e Decreti inſoliti, e derogatorie di derogatorie, o biſognaſſe di quelle farne ſpecial menzione, che faceſſero, o poteſſero in qualunque modo fare in contrario, alle quali tutto, e ſingole avendo i loro tenori per eſpreſſi, ed inſerti in queſto a ſufficienza di parola in parola per queſta volta ſola, e a queſt'effetto ſolo ſpecialmente, ed eſpreſſamente deroghiamo. Dato nel Noſtro Palazzo Apoſtolico di Monte Cavallo queſto dì 22. Settembre 1764.*

Clemens PP. X.

§.8. Nunc autem firmiori præmiſſorum roberi, firmitati, & efficaciæ providere cupientes, ac præfatos Protomedicum, ejuſque Conſiliarios, & Collegium Medicorum ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, ac eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, non ad illorum, aut cujuſquam alterius pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Chirographum præinſertum, omniaque, & ſingula in eis contenta, & expreſſa, ac inde cæteroqui legitimè ſecuta, & ſecutura quæcumque, tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus.

Abſolutio a Cenſuris.

Motu proprio d. Chirographum, & omnia in eo contenta confirmat.

§.9. Ac omnes, & ſingulos Juris, & facti, & ſolemnitatum quarumcumque tam ex juris communis, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, ac Urbis prædictæ, aliorumve quorumvis Statutorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratorum, eorumque reformationum, & novarum additionum, aut Decretorum, Privilegiorum, & Indultorum quorumcumque præſcripto, quam de ſtylo, uſo, & conſuetudine, ſive alias quomodolibet in ſimilibus, etiam de neceſſitate obſervandarum, & alios quoslibet, etiam quantumvis magnos, & ſubſtantiales, ac incogitatos, & inexcogitabiles defectus, ſi qui in præmiſſis, vel eorum aliqui principaliter, vel acceſſorie, aut alias quomodolibet intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, pleniſſime, & ampliſſime ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

Supplet omnes defectus.

§.10. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac Chirographum præinſertum, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod perſonæ quælibet Collegiorum præfatorum reſpective, ipſaque Collegia, ac dilecti etiam filii Conſervatores Cameræ Urbis præfatæ, & Procurator Fiſcalis Curiæ Capitolinæ, cæterique Cameræ, & Urbis, ac Curiæ hujuſmodi Officiales, & Miniſtri, ac quicumque alii, etiam cujuſvis ſtatus, gradus, Ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas præſentes emanarint ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juſta, Juridica, legitima, & privilegiata Cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & formali, ac ſubſtantiali defectu, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirente, notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas, vel illud aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, vel impetrato, ſeu etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes ac Chirographum præinſertum, omniaque, & ſingula in eis contenta ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri.

Obſervantiã præſentium literarũ, ac Chirographi demandat quibuſcumq; non obſtantibus.

§.11. Sicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici, & Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generales Auditores, & ejuſdem S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ præfatæ Præſidentes Clericos, Urbis Senatorem, aliosque eorumdem Urbis, & Cameræ Officiales, & Miniſtros, cæteroſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi poteſtate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.12. Non obſtantibus præfatæ, & aliarum quarumvis litium pendentia, aliiſque præmiſſis, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac rec. me. Pii PP. IV. prædeceſſoris pariter noſtri de gratiis qualecumque intereſſe d. Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in eadem Cam. intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes Literas ibidem præſentari, & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Urbis, & Cameræ, necnon Collegiorum præfatorum, aliiſve

Contrariis derogat.

qui-

quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis etiam Urbi, & Cameræ præfatæ, ac Collegiis præfatis, necnon Populo Romano, eorumque reſpective Officialibus, & Miniſtris, & perſonis quibuſvis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibus etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries approbatis, confirmatis, & innovatis; nec non omnibus, & ſingulis illis, quæ in Chirographo præinſerto volumus non obſtare. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita, obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.13. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 12. Nov. 1674. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Novembris 1674. Pontificatus noſtri Anno quinto.

I. G. Sluſius.

Regiſtr. in Secret. in Libro Brevium Menſis Januarii par. utraque fol. 53.

CLXVI.

Abſolutio Marci de Valimbert, Joannis Chaſſignet, Claudii Franciſci Dorival, & Philippi Louvet Canonicorum Eccleſiæ Biſuntin. a cenſuris, & pœnis per eos incurſis, ea cauſa temerariæ electionis Decani dictæ Eccleſiæ, contra mandata Alexandri VII., attenta eorum pœnitentia.

Venerabili Fratri Antonio Archiepiſcopo Biſuntin.

Edit. An. D. 1674.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

§.1. ALias poſtquam fel. rec. Alex. PP. VII. prædeceſſor noſter Metropolitanæ Eccleſiæ Biſuntin. Paſtoris ſolatio tunc deſtitutæ, tunc in humanis agentem Joannem Jacobum Fauche de Domprel, qui Decanatum primam poſt Pontificalem in eadem Eccleſia Dignitatem obtinebat, in Archiepiſcopum, & Paſtorem Apoſtolica auctoritate præfecerat, ac Decanatus dignitatem hujuſmodi Apoſtolicæ proviſioni affectum ſibi ſpecialiter reſervaverat, & hujuſmodi reſervationem Capitulo, & Canonicis dictæ Eccleſiæ per quaſdam ſuas in forma Brevis die 26. Februarii 1661. expeditas literas inſinuaverat, illoſque monuerat, ut perſonas optime meritas, & ſervitio Dei, Eccleſiæque aptiores ſub ſuo teſtimonio eidem Alexandro prædeceſſori referrent, quarum uni ea Dignitas probe conferri poſſet, prout ipſe Alexander prædeceſſor ſe, omni perſonarum acceptatione poſtpoſita, collaturum aſſecuraverat. Illis interea ſpecialiter inhibens, ne quod circa dictum Decanatum, aut Decani electionem agerent, vel attentarent, cujuſcumque prætenſæ facultatis, Indulti, Privilegii, & conſuetudinis, vel alio titulo, niſi eorum juribus (ſi quæ prætenderent) ad audientiam ejuſdem Alexandri prædeceſſoris relatis, ipſiuſque Alexandri prædeceſſoris declaratione, atque inſtitutione expectata, quæ præcedente cognitione, & deliberatione matura, ad ipſorum notitiam delata fuiſſet: Declarando irritum, & inane quidquid ſecus in præmiſſis ab eis, vel aliquo, ſeu aliquibus eorum quomodocumque, & qualitercumque contingeret fieri, vel attentari.

Alexand. VII. Decanum Eccleſiæ Biſuntinæ in illius Archiepiſcopum præfecit reſervata proviſione Decanatus S. Sedi.

Hanc reſervationem inſinuavit Capitulo, monuitque ut ei referrent perſonas, quarum uni d. Decanatus conferri poſſet.

Eidem Capitulo inhibet, ne quid deſuper attentet.

Capitulū eidem Pontifici unanimè obedientiam profitetur.

§.2. Literis hujuſmodi per eos receptis, Capitulum, & Canonici prædicti ſpecialem Nuntium ad dictum Alexandrum prædeceſſorem miſerant Claudium Antonium Reud. ex eorum gremio delectum, qui ipſius Alexandri prædeceſſoris præſentatus conſpectui, literiſque Capituli redditis, quæ die 26. Aprilis ejuſdem anni datæ fuerunt, per quas ſuam erga eumdem Alexandrum prædeceſſorem, & Apoſtolicam Sedem devotionem, & obſequium conteſtantes ipſius Alexandri prædeceſſoris mandatis ſuper præmiſſis unanimem obedientiam profitebantur, benigne exceptus, ac ſubinde quatuor Romanæ Curiæ Prælatos doctrina, & integritate præſtantes informare juſſus fuerat, ut eorum auditis votis certius reciperet Juſtitiæ complementum.

Idem Pontifex committit quatuor Prælatis examen Iurium d. Capituli.

§.3. Verum interea dum hæc coram præfato Alexandro prædeceſſore agerentur, convocato Capitulo nonnulli ex eis majorem forſan tunc intereſſentium partem conſtituentes, non attentis ejuſdem Alexandri prædeceſſoris mandatis, inhibitionibus, atque Decretis, nullaque ad ipſum Alexandrum prædeceſſorem delatæ, & in ejus audientia pendentis cognitionis ratione habita ad electionem Guillelmi Humberti a Præcipiano Archidiaconi Majoris cum eis præſentis, & ſatagentis in ejuſdem Eccleſiæ Decanum proſilire, ac illum in poſſeſſionem dictæ Dignitatis Decanatus, ejuſque bonorum, & jurium immittere, immo verius intrudere, locumque in Choro aſſignare nulliter, perperam, & temerarie auſi fuerant: ideo memoratus Alexander prædeceſſor, præmiſſis omnibus attente perpenſis, auditiſque etiam præfatis Prælatis, ac toto negotio mature conſiderato, attendens deteſtabilem hujuſmodi dictorum Canonicorum temeritatem, & petulantiam graviſſimis quidem canonicis quibuſcumque pœnis juſtiſſime puniendam, ne Apoſtolicæ Sedis Majeſtas, ab omnibus, præſertim autem Eccleſiaſticis,

Capitulum dum devenit ad Electionē Decani.

eis perſonis maxime veneranda, contemneretur impune, & Eccleſiaſticæ diſciplinæ obſervantia pernicioſo inquinaretur exemplo, legum tamen ſeveritatem Apoſtolicæ lenitatis moderatione temperare volens, Motu proprio, non ad alicujus ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de ſua mera deliberatione, & certa ſcientia, per alias ſuas in ſimili forma Brevis die 5. Decembris ejuſdem anni 1661. emanatas literas, declaravit, electionem prædicti Decani ac omnia, & ſingula circa eam acta, & geſta; & poſſeſſionem, ſeu verius intruſionem, ac cætera quæcumque ſubſecuta, nullam penitus, & attentatam, nullaque, & attentata, & nullius roboris, & momenti fuiſſe, & eſſe, neque in quovis Judicio tam petitorio, quam poſſeſſorio etiam ſummariiſſimo, & meri facti prodeſſe, atque attendi poſſe, vel debere, ſed eumdem Decanatum adhuc vacare, ut prius vacabat per promotionem præfati Joannis Jacobi ad dictam Eccleſiam Biſuntinam, ſublata cuicumque aliter judicandi, decernendi, & interpretandi poteſtate, irritum prorſus, & inane decernens quidquid ſecus fieri, decerni, atque attentari contingeret.

D. Pontifex hanc electionem irritat, & annullat.

§.4. Inſuper dicto Guillelmo Humberto a Præcipiano tanti facinoris auctori, Promutori, ſeu Fautori nullum omnino in dicta Dignitate, neque illius poſſeſſione, vel quaſi jus, neque ad eam acquiſitum fuiſſe, vel acquiri potuiſſe, ſed ipſum perpetuo inhabilem, & incapacem ad præfatum Decanatum, & alia quæcumque Eccleſiaſtica Beneficia, quocumque etiam novo titulo, cauſa, vel prætextu obtinendum, & poſſidendum effecit, reddidit, decrevit, & declaravit, ut in eo, in quo ſua ambitione deliquerat, condigna animadverſione puniretur, & facinoris ſui deteſtabilem memoriam jugiter deteſtaretur.

Electum Decanum inhabilem in Decanatum, & alia quæcumque beneficia Eccleſiaſtica declarat.

§.5. Illi eadem auctoritate ſpecialiter mandans, ut ſtatim habita poſteriorum literarum hujuſmodi intimatione, quam ſi ille in Civitate Biſuntina præſens non eſſet, domi ejus habitationis, & ad valvas Cathedralis Eccleſiæ validam, legitimam, ac ſufficientem perinde ac ſi perſonaliter facta fuiſſet, fore decrevit, a poſſeſſione, ſeu potius occupatione, aut intruſione dict. Decanatus, ac ejus bonorum, & Jurium recedere, illamque liberam prorſus dimittere, & relinquere, neque ad eam amplius redire, reverti, vel accedere, ulloſque fructus, redditus, vel proventus exigere, vel etiam a ſponte dantibus accipere auderet per ſe, vel per alium, aut alios quoſvis contra hujus interdicti, atque Inhibitionis præceptum, ſub pœna excommunicationis eo ipſo incurrendæ, cujus abſolutionem ſibi tantum, & ſucceſſoribus ſuis reſervavit.

Mandat eidē Decano ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ a poſſeſſione d. Decanatus, bonorum, & Juriū recedere.

§.6. Et nihilominus, ſi mandatis hiſce intra terminum novem dierum ab intimatione illi (ut præmiſſum eſt) facienda, quorum tres pro primo, alios tres pro ſecundo, & alios tres pro ultimo canonico, & peremptorio termino aſſignavit, prompte, & humiliter non paruiſſet, vel auſu temerario per ſe, vel alios quacumque auctoritate, medio, cauſa, vel prætextu auſus fuiſſet aliquatenus ſe opponere, contraire, vel promptam obedientiam differre, ultra prædictæ excommunicationis incurſum, exinde invocato etiam, ſi opus foret, brachii Sæcularis auxilio, illum amoveri, ejici, & expelli mandavit, & quoſcumque illi contra præmiſſa auxilium, favorem, vel aſſiſtentiam tam in judicio, quam extra præſtantes, ut eædem literæ ſuam plenariam executionem non haberent, aut executio hujuſmodi aliquatenus differretur, aut retardaretur, eandem excommunicationem, eo ipſo incurrere decrevit.

Quatenus nō pareat, ulterius mandat invocato brachio ſæculari ab ipſo Decanatu expelli.

Extendit dict. excommunicationem ad quoſcumque, d. Decano cōtra præmiſſa auxilium, favorem, vel aſſiſtentiā præſtantes.

§.7. Præterea eumdem Guillelmum Humbertum, & ſingulos alios Canonicos, & quemlibet eorum, qui in ejus electionem per ſe ipſos, vel Procuratores conſenſerant, ac vota dederant, ab executione Sacrorum Ordinum, & ab exercitio quorumcumque Officiorum ſuſpendit, necnon eorum ſingulos ad ſuum, & Sedis Apoſtolicæ Beneplacitum privavit voce activa, & paſſiva, & omnibus fructibus earum præbendarum, & aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum (ſi quæ obtinerent) quos per Epiſcopos, & Ordinarios Locorum in quibus eædem Præbendæ, & Beneficia conſiſtebant, in Pauperum eleemoſynas diſtribui, & erogari juſſit, & quotidianis earum diſtributionibus, quas cæteris Eccleſiæ deſervientibus accreſcere decrevit; Ac ipſe Alexander prædeceſſor ſibi inſuper reſervavit prædictas pœnas contra eorum ſingulos augere, prout cujuſlibet contumaciam exponere cognoviſſet.

Electum, & Electores ab Ordine, & Officio ſuſpendit cum privatione fructuum beneficiorum.

De dd. fructibus, & diſtributionibus diſponit.

Sibi reſervat facultatē augendi d. pœnas.

§.8. Et ne ipſi, aut aliquis eorum dd. literarum declarationis, ſuſpenſionis, ac privationis ignorantiam ullo unquam modo prætendere, aut allegare poſſent, ſed illæ omnibus publice innoteſcerent, commiſit, & mandavit ut in virtute Sanctæ Obedientiæ Executoribus in literis hujuſmodi deputatis, & eorum cuilibet in ſolidum, ut eaſdem literas, ſeu earum copiam manu publici Notarii tranſumptam, in cujus calce nomina, & cognomina præfatorum, qui electionem hujuſmodi temere, & attentate facere auſi fuerant, deſcribi, ac ſpecificare facerent quandocumque, & toties quoties ipſæ Literæ fuiſſent eiſdem Executoribus præſentatæ illas prædicto Guillelmo, & ſingulis ejus Electoribus præfatis intimari perſonaliter, ſi in Civitate reperirentur, ſin minus Domi eorum habitationis, & amplius in Valvis Eccleſiæ Cathedralis, ſeu majoris loci, in quo hæc agerentur, affigi curarent.

Intimatio dd. literarum facienda electo, & Electoribus.

§.9. Et ſubinde d. Alexander prædeceſſor, cum non ſine gravi animi ſui dolore accepiſſet, quod memorati Guillelmus Humbertus a Præcipiano, & alii Canonici ejus electione, tantum abeſt ut paternis monitionibus, & coercitationibus hujuſmodi debita humilitate morem gerentes, atque Apoſtolicis Mandatis reverenter (ut juſtum erat) parentes, ab omnibus illis actibus, qui eis, & cuilibet eorum per prædictas Alexandri prædeceſſoris literas expreſſe interdicti erant, ſeſe penitus abſtinuiſſent, ut etiam (quod deplorandum erat, majorique animadverſione compeſcendum) actibus Capitularibus, cæteriſque præfatis, inani forſan prætextu aſſertæ abſolutionis ad certum tempus dumtaxat & cum reincidentia a Venerabili Fratre Epiſcopo Androvillen. Eccleſiæ Biſuntin. Suffraganeo, uno Executorum in literis prædictis deputatorum per eos fucato verbalis paritionis ſuppoſito extortæ, ſeſe intrudere, atque immiſcere auſi erant, & tunc audebant, illique, & præſertim dictus Guillelmus Humbertus ſe ipſos ad alia Officia, munera, & forſan Dignitates eligi, ac deputari ſatagebant.

Contraventio dd. literarum tam ex parte Electi, quam Electorum.

Reportārunt abſolutionem cum reincidētia a Suffraganeo Biſuntino

§.10. Propterea idem Alexander prædeceſſor,

Digitized by Google

ſor, qui hujuſmodi auſus temerarios, & in præjudicium Apoſtolicæ auctoritatis tendentes nullo modo diſſimulare poterat, nec debebat, motu, ſcientia, & deliberatione ſimilibus dilecto filio Joanni Dorivalio Archidiacono Luxonienſi, ac Canonico Eccleſiæ, necnon Officiali Curiæ Biſuntin., per alias ſuas literas pariter in forma Brevis die 11. Septembris 1662. expeditas iterum in virtute S. Obedientiæ, ac ſub pœna excommunicationis per eum niſi huic mandato pareret incurrendæ, commiſit, & mandavit, ut ſtatim atque jam dd. literas recepiſſet, omni prohibita mora, eumdem Guillelmum Humbertum, & ſingulos Canonicos ejus Electores prædictis (quorum nomina, cognomina eatenus publicata non fuiſſent) publicari faceret, eoſque a ſupradictis ſuſpenſionis, ac privationis, cæteriſque ab eodem Alexandro prædeceſſore per ejus literas ſecundo dictas inflictis pœnis minime liberatos, nec pro liberatis habendos eſſe, ſed quatenus a memorato Epiſcopo Andrevillen. ſicut præmittitur, aut alias quomodocumque, & qualitercumque abſoluti fuiſſent, in eaſdem pœnas incidiſſe, illiſque adhuc innodatos, & illaqueatos eſſe auctoritate Apoſtolica declararet, & decerneret.

Pontifex ſub certis pœnis mādat publicari eos e cēſuris non fuiſſe liberatos.

Ac inſuper in eaſdem pœnas incidiſſe.

§. 11. Et quatenus illi ſe ab actibus Capitularibus hujuſmodi, aut aliis, ut ſupra, ipſis interdictis non abſtinuiſſent eoſdem, ac ſingulos eorum, qui contra feciſſent, necnon eos, qui illos ad actus prædictos quoquomodo ac prætextu recepiſſent, aut admiſiſſent, vel propria vota, ſive ſuffragia, per ſe ipſos, aut eorum Procuratores pro electione, aut deputatione ad quæcumque Officia, munera, vel dignitates illis, aut cuilibet eorum dediſſent, eo ipſo excommunicationis ſententiam, a qua nemo a quoquam, niſi ab ipſo Alexandro prædeceſſore, ſeu pro tempore exiſtente Romano Pontifice tantum, præterquam in mortis articulo conſtitutus, abſolvi poſſet, damnabiliter incurriſſe, dicta auctoritate declararet pariter, ac pronunciaret, & publicaret, & alias prout in ternis Alexandri prædeceſſoris literis præfatis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Eorum Receptatores, & Fautores mādat declarari incurſos in excommunicatione S. Sedi reſervatam.

§. 12. Porro dictus Joannes Officialis in executionem ultimodictarum Alexandri prædeceſſoris literarum præfatum Guillelmum Humbertum de Præcipiano, ac Joannem Boitonſet, Marcum de Valimbert, Joannem Chaſſignet, Claudium Faci, Claudium Franciſcum Hugonet, Joannem Dorinal, Claudium Franciſcum Dorival, Claudium Antonium Rend, Philippum Lounet, Joannem Baptiſtam Bondret, Joannem Baptiſtam Souvage, & Franciſcum Perrinet, qui omnes antea per præfatum Epiſcopum Andrevillen. excommunicati affixis edictis denunciati fuerant, cenſuris innodatos iterum publice denunciavit.

Officialis Biſuntinus dd. Electū, & Electores Cenſuris innodatos iterum publice denunciavit.

13. Et quia defuncto ſupradicto Joanne Jacobo Archiepiſcopo præfatus Alexander prædeceſſor dictæ Metropolitanæ Eccleſiæ Biſuntin. de perſona tua Apoſtolica auctoritate providere, teque illi in Archiepiſcopum præfecerat, & Paſtorem, ac tibi, cui in minoribus conſtituto Decanatum præfatum contuliſſe reperiebatur, ut eumdem Decanatum una cum dicta Eccleſia Biſuntin. ad beneplacitum ſuum retinere valeres indulſerat, cum tu Decanatum hujuſmodi per aliquod tempus retinuiſſes, utiliuſque videretur Eccleſiæ præfatæ fore, ſi Decanum Paſtoralis muneris curis, occupationibuſque expeditum haberet, idem Alexander prædeceſſor Decanatum prædictum dilecto filio Joanni de Watenille dicta auctoritate contulit, & de illo providit, qui Decanatum ipſum de præſenti obtinet.

Idem Alex. VII. d. Officialem providit de dicta Eccleſia Biſuntina cum retentione Decanatus illius ad ſuum beneplacitum

Sic proviſus ex poſt d. Decanatui renūciat.

Idem Pontifex d. Decanatum alteri confert.

§. 14. Tu vero (ſicut ad aures noſtras pervenit) pacem in Eccleſia prædicta Biſuntin. reſtituendi ergo, aliiſque forſan ex cauſis ad id adductus, præfatos Guillelmum Humbertum de Præcipiano, & reliquos publice, ut præfertur, denunciatos, & forſan alios Canonicos dictæ Eccleſiæ Biſuntin. a dicto vinculo excommunicationis, quo propter præmiſſa innodati erant, & de præſenti Alexandri prædeceſſoris mandato declarati, & renunciati fuerant, ſub ratificatione tamen, & approbatione ejuſdem Alexandri prædeceſſoris, & non aliter abſolviſti, verum attenta illorum contumacia, nec dictus Alexander prædeceſſor, nec Clemens PP. IX. etiam prædeceſſor noſter abſolutionem hujuſmodi eis ſic a te impenſam unquam ratificaverunt, vel approbaverunt, nec Nos illam approbavimus, vel ratificavimus, quod quidem ad omnium notitiam a te deduci volumus, ut ſublata omni dubietate palam innoteſcat Guillelmum Humbertum de Præcipiano, & Canonicos publice denunciatos prædictos, eorumque ſingulos iiſdem cenſuris, & pœnis, quibus per præfatas Alexandri prædeceſſoris literas innodati, & de illius mandato publice fuerunt denunciati, adhuc innodatos, & damnabiliter illaqueatos reperiri, nec abſolutionem a te, vel aliis forſan quovis modo hactenus eis, vel alteri eorum impenſam, illis, ſeu alicui eorum ullatenus ſuffragari poſſe.

D. Archiepiſcopus Biſuntinus publice denunciatos, & alios excōmunicatos abſolvit ſub ratificatione, & approbatione d. Pontificis.

Hanc abſolutionem d. Alexand. VII. Clem. IX., & Pontifex iſte non approbarunt, nec ratificarunt.

S. Pontifex mādat publicari præd. denunciatos, nō obſtante d. abſolutione, vel alia quavis, adhuc eiſdem Cenſuris illaqueatos reperiri.

§. 15. Cum autem, ſicut præfati Marcus de Valimbert, & Joannes Chaſſignet, ac Claudius Franciſcus Dorinal Canonici dictæ Eccleſiæ Biſuntin. Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi ſincero corde, & reverenti gratiam Sedis Apoſtolicæ humiliter implorantes per ſcripturam die 3. Septembris proxime præteriti confectam, & ab ipſis ſubſcriptam coram Te confeſſi fuerint, & declaraverint, ſe ex animo pœnitere dictæ electionis ab ipſis factæ die 23. Auguſti 1661. de perſona præfati Guillelmi Humberti Præcipiani in Decanatum majorem dictæ Metropolitanæ Eccleſiæ Biſuntin., eamque electionem uti a Sede Apoſtolica damnatam damnaverint, & reprobaverint, & quantum in ipſis eſt retractaverint, ac omnia inde ſecuta contra Sedis Apoſtolicæ juſſa; imo polliciti fuerint, & juraverint, ſe eumdem Guillelmum Humbertum Præcipianum numquam agnituros in legitimum Decanum, ſed pro tali habituros memoratum Joannem de Wattenille a Sede Apoſtolica legitime proviſum de dicto Decanatu:

Declaratio in ſcriptis facta per Denunciatos.

§. 16. Et ſicut pro parte dicti Philippi Louvet itidem Canonici ejuſdem Eccleſiæ Biſuntin. Nobis per dilectum filium Claudium Louvet ejus Fratrem in Romana Curia Agentem pariter expoſitum fuit, ipſe Philippus quoque ſincero corde, & reverenti gratiam Sedis Apoſtolicæ præfatæ humiliter imploret, ac electionem præfatam pariter damnare, & reprobare, ac quantum in ſe eſt, cum omnibus inde contra ejuſdem juſſa ſecutis retractare, necnon ſe dictum Guillelmum Humbertum Præcipianum in legitimum Decanum numquam agnitum, ſed pro tali

Alia ſimilis Declaratio facta per Procuratorem.

Digitized by Google

dictum Joannem de Wattenille ſimiliter habiturum polliceri, & jurare, ac mandatis d.Sedis in omnibus, & per omnia parere, & obedire paratus ſit, ac proinde dicti exponentes de prænarratis exceſſibus plurimum dolentes, de opportunæ abſolutionis beneficio ſibi in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſiderent:

Omnes ut ſupra denunciati de hujuſmodi exceſſibus dolent, & pro abſolutione ſupplicant.

§.17. Nos qui illius vices gerimus in terris, cujus proprium eſt miſereri ſemper, & parcere, attendentes quod Sedis Apoſtolicæ copioſa benignitas filiis poſt exceſſum ad matris charitatem cum humilitate recurrentibus gremium minime claudere, ſed eos obviis ulnis amplecti conſuevit, ac proinde eoſdem exponentes ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati:

Abſolutio a Cenſuris.

§.18. Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut conſtito tibi de narratis, eoſdem Marcum de Walimbert, Joannem Caſſignet, Claudium Franciſcum Dorinal, & Philippum Lonvet, ſi hoc a te humiliter petierint, impoſita eorum ſingulis pro præmiſſis arbitrio tuo aliqua pœnitentia ſalutari, repetitaque per eoſdem Marcum, ac Joannem, & Claudium Franciſcum, ac facta per dictum Philippum reſpective coram te declaratione pœnitentiæ de dicta electione per eos, ut præfertur, facta, ipſaque electione cum omnibus inde contra dictæ Sedis Apoſtolicæ juſſa ſecutis damnata, & reprobata, & quantum in ipſis fuerit retractata, ac præſtito per eos in manibus tuis juramento, quod prædictum Guillelmum Humbertum a Præcipiano in Decanum dictæ Eccleſiæ Biſuntin. nunquam agnitum, ſed dictum Joannem de Wuttenille pro legitimo Decano ejuſdem Eccleſiæ agnituri ſint, confectoque ſuper his publice Inſtrumento, quod ſuo ſigillo clauſum, & obſignatum ad Nos, & hanc San. Sedem quamprimum tranſmitti debeat, ab excommunicatione, ac ſuſpenſione, ab executione Sacrorum Ordinum, & ab exercitio quorumcumque Officiorum, ac privatione vocis activæ, & paſſivæ, ac omnium fructuum eorum, Præbendarum, & aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum, & quotidianarum etiam diſtributionum, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, quas propter præmiſſa quomodolibet incurrerunt, auctoritate noſtra Apoſtolica arbitrio pariter tuo in utroque foro abſolvas, & totaliter liberes.

DD. Cenſurarum, & pœnarum abſolutionem committit Archiepiſcopo repetita per Denunciatos declaratione, prout in rub.

§.19. Dictaſque pœnas, necnon fructus, & diſtributiones hujuſmodi per eos propter eadem præmiſſa forſan indebite perceptos, ita tamen, ut fructus quidem, qui juxta præfatarum Alexandri prædeceſſoris literarum diſpoſitionem in pauperum eleemoſynas diſtributi, & erogati fuerint, diſtributiones vero, que cæteris Eccleſiæ deſervientibus accreverint, & inter eos etiam diſtributæ reperiantur, repetere nullo modo poſſint, eis, & eorum cuilibet dicta auctoritate gratioſe remittas, & condones.

Ut fructus, & diſtributiones indebite perceptas eis gratioſe remittat & ſub qua forma.

§.20. Ac cum eis, & eorum quolibet ſuper irregularitate per eos, quia cenſuris hujuſmodi propter præmiſſa innodati Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium, & alia divina officia celebraverunt, & alias in ordinibus ſuis miniſtrarunt, quomodolibet contracta, itaut illa, & iiſdem præmiſſis non obſtantibus, dummodo nullum aliud Canonicum eis obeſt impedimentum, clericali charactere, quo alias rite inſigniti fuerunt, illiuſque privilegiis, ac ſuſceptis per eos pariter alias rite Minoribus, & Sacris, etiam Presbyteratus Ordinibus uti, & quatenus illos nondum ſuſceperint, ad illos, ſi ad id idonei reperiantur, ſervatis alias ſervandis promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare libere, & licite poſſint & valeant reſpective, ac ad alium quemcumque effectum etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignum auctoritate, & arbitrio prædictis diſpenſes, omnemque inhabilitatem, & aliam quamcumq; maculam, ſive notam contra eos ex præmiſſis quomodolibet inſurgentem, ſeu reſultantem, ab eis, & eorum quolibet penitus, & omnino abſtergas, & aboleas. Nos enim quamcumque neceſſariam, & opportunam ad præmiſſa facultatem tibi harum ſerie eadem auctoritate tribuimus, & impartimur.

Ut cum eis diſpenſet ſuper irregularitate occaſione præmiſſorum contracta, non autē ex alia cauſa.

Ut omnem inhabilitatis, ac aliam quālibet maculam, ſeu notam ab eis abſtergat.

§.21. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ præfatus Alexander prædeceſſor in ſuis literis ſupradictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis derogat.

§.22. Cæterum non intendimus per præſentes literas cuiquam eorum, qui a præfatis Marco, ac Joanne, & Claudio Franciſco, necnon Philippo Canonicis earumdem præſentium vigore abſolvendis, ſeu eorum aliquo ex cauſa, ſeu occaſione electionis ſupradictæ, ſeu eorum, quæ inde ſecuta ſunt, aut emerſerunt, aliquo damno, vel detrimento affecti fuerunt, ullum, etiam minimum præjudicium inferre, aut inde quoquomodo inferri poſſe, ſed unicuique Jura ſua ſalva, & illæſa remanere declaramus.

S.Pontifex nō intendit per hanc abſolutionē aliquod præjudicium inferre eis qui a prædd. Denunciatis aliquo damno affecti fuerint.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Novembris 1674. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Dat.16.Nov 1674. An. 5.

I. G. Sluſius.

Reg. in Secret. in libr.5. diver. fol.250.

CLXVII.

Declaratio nullitatis Articulorum Tractatus Pacificationis anno 1603. inter Ducem Sabaudiæ, & Genevenſes hæreticos initæ, in iis, quæ Catholicæ fidei, & Eccleſiæ Juribus, libertatique, & immunitati Eccleſiaſticæ præjudicialia ſunt.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex æqui bonique ſupremus Aſſertor in Terris a Domino conſtitutus, orthodoxæ Fidei integritatem, & Eccleſiaſticam libertatem, & immunitatem, Eccleſiarumque, & locorum piorum jura ſarta tecta tueri, ac ad-

vet-

verſus quaſcumque pactiones, & conventiones, per quas illis aliquid præjudicii inferri poſſet, tradita ſibi divinitus poteſtate aſſerere tenetur, ſicut omnibus mature conſideratis, æquitati, & Juſtitiæ conſentaneum eſſe in Domino arbitratur.

Refertur tractatus Pacificationis initus die 21. Julii 1603. inter Sabaudię Ducem, & Pedemontis Principem ex una, ac Magiſtratus, & Conſilium, hominesque d. Civitatis Genevenſis.

§.1. Com itaque ſicut ad Apoſtolatus Noſtri notitiam, non ſine gravi animi noſtri moleſtia, pervenit, dudum videlicet die 21. Julii 1603. in Loco S. Juliani inter bo. mem. Carolum Emmanuelem, dum vixit, Sabaudiæ Ducem, & Pedemontis Principem ex una, & tunc exiſtentes Magiſtratus, ac Conſilium, & Homines Civitatis Genevenſis ex altera partibus ad ſedandos motus bellicos, qui inter eos orti fuerunt, initus fuerit tractatus Pacificationis in plures articulos diſtinctus, quorum nonnullis conventum fuit, ut quædam Terræ bona, redditus, & jura ad Cathedralem Eccleſiam Genevenſem, illiuſque Epiſcopum, ac Capitulum, & Canonicos, eorumque menſas Epiſcopalem, & Capitularem, necnon particulares, aliaſque Eccleſias, Monaſteria, & loca pia, illorumque perſonas reſpective legitime ſpectantia, quorum nonnulla ex manibus hæreticorum Genevenſium recuperata fuerant, ipſis hæreticis etiam cum fructibus, & redditibus interea perceptis, ſeu decurſis redderentur, & reſtituerentur, ac penes illos, prout antea eo ſcilicet tempore, quo ab eis occupata, & uſurpata fuerant, remanerent.

Item, ut quædam bona, & Jura ad Cathedralem, & Capitulum, aliaſque Eccleſias, ſpectãtia, ipſis hæreticis reſtituerentur etiã cum fructibus interea decurſis.

Quod hæretici qui Genevam profugerant ad eorum Domos, & bona in partibus Catholicorũ reverti, impune aliquãdo poſſent.

Et in Dominibus in Dominio d. Ducis conſiſtentibus poſſent libere vivere.

§.2. Illi quoque hæretici, qui propter hæreſim ex partibus Catholicorum in Civitatem Genevenſem profugerant, ibique aſylum hæreſis invenerunt ad eorum bona, & Domos in partibus Catholicorum conſiſtentia reverti, ipſiſque bonis frui, & certis anni temporibus, tametſi hæreſim profiterentur, in eiſdem Catholicorum partibus impune morari poſſent, nec Cives, Burgenſes, & habitatores dictæ Civitatis Genevenſis, eorumque famuli, & domeſtici, dum in eorum bonis, & domibus in dominio dicti Caroli Emmanuelis Ducis conſiſtentibus habitarent, ex cauſa hæreſis, quam profitebantur, moleſtari, vel inquietari, ſed ibidem libere vivere valerent.

Quod ſententiæ a Genevenſibus hæreticis latæ dũ loca Catholicorum uſurpata retinebant cũ ſubhaſtationibus inde ſequutu effectũ habere deberent ſententiæ vero, & Decreta contra d. Genevenſes ſuper bonis, & fructibus Eccleſiaſticis antea per eos uſurpatis nullius eſſent momenti.

§.3. Sententiæ a Genevenſibus hæreticis, dum loca Catholicorum uſurpata retinebant, ac Judicibus inferioribus per eos deputatis latæ cum ſubhaſtationibus inde ſecutis effectum habere deberent; Decreta vero, & ſententiæ contra eoſdem Genevenſes hæreticos ſuper bonis, & fructibus Eccleſiaſticis prius per eos uſurpatis, emanata, & emanatæ nullius roboris, & momenti remanerent; & quidquid dicta Civitas Genevenſis a certo tempore ex laudemiis, decimis, cenſibus, & redditibus Eccleſiaſticis percepiſſet, id ad commodum ejuſdem Civitatis, liberatis debitoribus a novæ ſolutionis onere, remanere deberet, validæque eſſent inveſtituræ bonorum Eccleſiaſticorum, quas privati ab eiſdem Genevenſibus hæreticis interea reportaſſent, nec novas inveſtituras accipere tenerentur, & alias prout in inſtrumento, ſeu ſcriptura ſuper tractatu Pacificationis hujuſmodi confecto, ſeu confecta. & ſuhinde utrimque ratificato, ſeu ratificata uberius dicitor contineri.

Quidquid d. Civitas a certo tempore ex redditibus Eccleſiaſticis percepiſſet id ad ejus commodũ remanere deberet.

Quod validæ eſſent inveſtituræ bonorũ Eccleſiaſticorum a Genevenſibus reportatæ.

§.4. Et licet Beneplacitum hujus S. Sedis Apoſtolicæ ſuper rebus, bonis, & juribus ad Eccleſias, Monaſteria, & loca pia, eorumque perſonas ſpectantibus, de quibus in Tractatu Pacificationis hujuſmodi conventiones initæ fuerunt, nunquam impetratum, vel conceſſum reperiatur, ootoriique Juris ſit ejuſmodi pactiones, & conventiones de rebus Eccleſiæ, abſque dictæ Sedis Noſtræ auctoritate initas nullius eſſe roboris, & momenti: quinimmo fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædeceſſor Noſter jura dictæ Sedis Apoſtolicæ, & Romanæ, ac inferiorum Eccleſiarum, & perſonarum Eccleſiaſticarum a quibuſcumque præjudicialibus hujuſmodi, per quandam ſuam Conſtitutionem die 5. Junii 1641. editam ampliſſime præſervaverit; nihilominus hæretici Geneveoſes prædicti prætextu ejuſdem tractatus Pacificationis, & ſub illius clypeo terras, bona, redditus, & jura ad Cathedralem Genevenſem, illiuſque Epiſcopum, ac Capitulum, & Canonicos, eorumque Menſas Epiſcopalem, & Capitularem, necnon particulares, aliaſque Eccleſias, Monaſteria, & loca pia, illorumque reſpective Rectores, & perſonas legitime, ut præfertur, ſpectantia retinere, illaque uſurpare, & legitimos illorum Dominos inde excludere, alioſque Catholicos expellere non ceſſent, in graviſſimum Eccleſiarum, ac Menſarum, Monaſteriorum, & locorum piorum, illarumque perſonarum damnum, & præjudicium: quinimo in Terris Catholicorum impune morari præſumant, non ſine ſubverſionis ipſorum Catholicorum periculo, fideique Catholicæ detrimento:

Hujuſmodi pactiones abſque beneplacito S. Sedis initæ nullius roboris ſunt.

Urban. VIII. Jura Romanæ, & Inferiorum Eccleſiarum a quibuſvis præjudicialibus ampliſſime præſervavit.

Sub prætextu dicti tractatus Pacificationis hæretici Genevenſes bona jura, & redditus Eccleſiarũ & Monaſteriorum, pr ut in rubrica retinere, & uſurpare non ceſſant.

§.5. Hinc eſt, quod Nos ejuſdem fidei Catholicæ conſervationi, ac Eccleſiarum, Monaſteriorum, & locorum piorum hujuſmodi, illarumque perſonarum præfatarum indemnitati ex commiſſi Nobis divinitus paſtoralis officii debito, providere cupientes, ac memorati Urbani prædeceſſoris veſtigiis inhærentes, necnon Inſtrumenti, ſeu ſcripturæ Tractatus Pacificationis hujuſmodi, omniumque, & ſingulorum inibi contentorum, & aliorum quoruincumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem de neceſſitate requirentiom tenores, & datas, etiam veriores, cæterave quælibet etiam ſpeciali mentione digna, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum ioſertis, & exactiſſime ſpecificatis habentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matora deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine prænarratos, & alios quomodolibet d. Tractatus Pacificationis articulos, cæteraque in inſtrumento, ſeu ſcriptora hujuſmodi contenta, quæ Catholicæ fidei, divino cultui, animarum ſaluti, Sedi Apoſtolicæ, Cathedrali Geoeven., illiuſque Menſis Epiſcopali, & Capitulari, ac particularibus, & aliis Eccleſiis, Monaſteriis, & locis piis præfatis, illorumque reſpective Epiſcopo, Capitulo, & Canonicis, Rectoribus, & aliis perſonis, membris, rebus, bonis, redditibus, auctoritatibus, immunitatibus, libertatibus, privilegiis, prærogativis, & Juribus quibuſcumque quomodolibet officiunt, ſeu præjudicium etiam minimom adferunt, aut inferre, ſen intuliſſe, vel alias nocere, ſeo nocuiſſe quoquo modo dici, cenſeri, prætendi, vel intelligi poſſent, com omnibus, & ſingulis inde ſecutis, & quandocumque ſecuturis ipſo jure nulla, irrita, invalida, iniqua, injuſta, damnata, reprobata, inania, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacua ab ipſo initio fuiſſe, & eſſe, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum, ſeu cuilibet eorum, etiamſi ratificata, & juramento vallata ſint, ob-

Pontifex motu proprio dictos articulos ipſo jure nulla, & irrita declarat.

Item declarat neminem ad illorũ obſervantiam teneri etiamſi ratificata, & Juramẽto munita ſint.

Nn 2 ſer-

Digitized by Google

ſervantium teneri, neque ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel poſſidendi, aut præſcribendi cauſam, etiamſi longiſſimi, & immemorabilis temporis poſſeſſio, etiam citra ullam interpellationem, ſubſecuta ſit, vel ſubſequatur, acquiſitum fuiſſe, nec eſſe, minuſque ullo tempore acquiri, & competere poſſe, neque illa ullum ſtatum facere, vel feciſſe, ſed perinde ac ſi nunquam emanaſſent, nec facta fuiſſent, pro non extantibus, & non factis perpetuo haberi debere, tenore præſentium declaramus, & decernimus.

Tollit omnē titulum etiam coloratum, poſſidendi, & præſcribendi immemorabilem.

Omnia ſupradicta denuo damnat, reprobat, & caſſat.

§.6. Et nihilominus ad abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit, articulos præfatos, aliaque præmiſſa, ut præfertur, præjudicialia, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, caſſamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus, ac omnino vacuamus. Ac quatenus itidem opus ſit Genevenſem, ac illius menſas, aliaſque Eccleſias, Monaſteria, & loca prædicta, ac illorum reſpective perſonas quaſcumque adverſis illa in integrum, & priſtinum, ac eum, in quo antequam præfatus Tractatus Pacificationis iniretur, ac ante ſupradictas, aliaſve quaslibet hæreticorum uſurpationes, invaſiones, & rebelliones, quomodolibet erant, ſtatum reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Cathedralem Genevenſem, aliaſque Eccleſias, & Monaſteria, & reſpective perſonas in integrum reſtituit.

Supplet defectus omnes.

§.7. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas eædem præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, aut ullo modo juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium, vel habere prætendentium conſenſus, aliove quocumque etiam quantumlibet magno, ac incogitato, inexcogitabilique defectu, aut ea alio quovis capite a jure, vel facto, aut ſtatuto, conſuetudine, vel privilegio reſultante notari, impugnari, invalidari, retractari, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci ullatenus poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ præfatæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

Ampliſſime quibuſcumque contrariis derogat.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo; legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis; & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quibuſcumque locis, & perſonis, etiam quacumque Eccleſiaſtica, vel mundana dignitate fulgentibus, & alias quomodolibet qualificatis, ac ſpecialem expreſſionem requirentibus, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & forma, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, ac forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.9. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, & gentium in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris die 4. Decembris 1674. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Edit. 4. Dec. 1674. An. 5.

I. G. Sluſius.

Reg. in Sec. Brevium in lib. 5. Diverſorum fol. 271.

CLXVIII.

Indultum quo præcipitur Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, cæteriſque locorum Ordinariis Italiæ, necnon Superioribus Generalibus quorumvis Ordinum, Congregationum & Inſtitutorum Regularium, ut ſaltem duabus vicibus quolibet anno, Adventus ſcilicet, & Quadrageſimæ temporibus in ſuis reſpective Eccleſiis tam per verbi Dei Prædicatores in ſacris concionibus &c. Chriſtifidelium miſerias ſub dura Barbarorum ſervitute exiſtentium, Populo proponi curent.

CLE-

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

CUm ſicut dilectus filius Andreas a Nativitate Beatæ Mariæ in Romana Curia Procurator Generalis Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Nationis Gallicanæ Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, Nobis nuper exponi fecit, ipſe dilectum pariter filium Lucam à Sancto Joanne Miniſtrum Liburni in Ætruria ejuſdem Congregationis, & actualem Redemptorem, qui a biennio circiter Tripoli Africæ, ubi Deo favente Captivorum Redemptionem quantum ſibi poſſibile fuerat copioſam fecerat, non ſine lacrymis referentem audiverit, quanto numero illic Chriſtifideles ſub dura Barbarorum ſervitute, cum gemino corporis & animæ periculo detineantur, & quam gravibus ibidem ærumnis aſſidue conflictentur.

Preces d. Procuratoris Generalis.

§.1. Quia vero his temporibus refrigeſcente multorum charitate, modica in Redemptione dictorum Captivorum ſubſidia conferuntur, inde horum calamitates, & pericula, in dies ingraveſcunt, dictus Andreas Procurator Generalis Chriſtifidelium pietatem ad opus adeo pium excitari plurimum deſideret:

Abſolutio a Cenſuris.

§.2. Nos ipſius Andreæ Procuratoris Generalis Votis hac in re quantum cum Domino poſſumus benigne annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cæteriſque locorum Ordinariis Italiæ, necnon dilectis filiis Superioribus Generalibus quorumvis Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum Regularium harum ſerie auctoritate Apoſtolica præcipimus, & mandamus, ut ſaltem duabus vicibus quolibet anno Adventus ſcilicet, & Quadrageſimæ temporibus in ſuis reſpective Eccleſiis tam per verbi Dei Prædicatores in Sacris Concionibus, quam in aliis actibus, & functionibus publicis præfatorum Chriſtifidelium Captivorum miſerias, & calamitates populo proponi, & commendari curent, & faciant, & eorum exhortationibus ſtimulentur Chriſtifideles ad Eleemoſynas largiter conferendas, quibus præfatus Lucas, ſeu alii Redemptores dictæ Congregationis Gallicanæ eoſdem Captivos a dura ſervitute hujuſmodi redimere, ac illorum ſpirituali, corporalique ſaluti Domino benedicente valeant providere, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Præceptum.

Derogat contrariis.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 3. Jan. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 3. Januarii 1675. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

CLXIX.

Confirmatio quarumdam Reſolutionum circa Abbates Caſſinenſes Titulares, eorumque prærogativas.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas Monaſterii Sancti Pauli prope, & extra mœnia Urbis, ac Procurator Generalis Congregationis Caſſinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod cum nonnulli Abbates Titulares dictæ Congregationis eo honore omnibus prærogativis perinde ac ſi Abbatis regiminis munera functi fuiſſent, decorati, quaſdam prærogativas, & exemptiones ſibi competere prætenderent, & inter alios nuper dilectus filius Philippus Tanus, qui cum ejuſmodi prærogativis Abbatum regiminis Abbas Titularis creatus reperitur, ſe ab obligatione perſonaliter ſe præſentandi coram Abbate locali, qui Monaſterium actualiter regit, ullove modo petendi ab illo licentiam tam in egreſſu, quam regreſſu ad Monaſterium, necnon ab interevento in Choro, & refectorio ad beneplacitum ſuum exemptum eſſe aſſereret, ac alias quaſdam ſimiles prætenſiones haberet.

Avocat cauſam ſuper his jam introductam in Congr. Epiſcop. & Regular. eaque committit Congregationi particulari prout in rubrica.

§.1. Nos Cauſam ſuper præmiſſis in Congregatione Venerabil. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita introductam ab eadem Congregatione avocavimus, illamque particulari Congregationi nonnullorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum occaſione alterius fere conſimilis controverſiæ, quæ in Dataria noſtra Apoſtolica vertebat a nobis deputatæ commiſimus, quæ mature, diligenterque diſcuſſis prætenſionibus prædictis, opportunas deſuper reſolutiones edidit, prout continetur in Decreto ea ſuper re emanato tenoris qui ſequitur videlicet. Caſſinen. Pater Abbas Philippus Tanus Romanus Monachus a viginti quinque circiter annis in Congregatione Caſſinen. profeſſus, poſtquam Lectoris, & Concionatoris munus, aliaque plura ejuſdem Congregationis officia, & præſertim Prioratum Clauſtralem per ſex annos laudabiliter exercuerit, cupiens ab omni regiminis vinculo ſe abdicare, ut eo ferventius, ac liberius literarios curſus proſequi poſſet, prædicti Prioratus Adminiſtrationem in Capitulo Generali 1673. Patavii celebrato ſponte dimiſit, & ab eodem Capitulo Generali in præmium præſtitorum laborum decretum infraſcripti tenoris a Sanctiſſimo Domino noſtro confirmatum obtinuit.

P. Philippus Tanus in Capitulo Generali dimiſit Prioratum Clauſtralem.

Tenor Decreti Capituli Generalis, quo d. Philippus fuit creatus Abbas ad tituli SS. Trinitatis Cajetæ.

§.2. Cum Prior dictus Philippus ab Urbe noſtræ Congregationis Lector Theologus, examinator, & concionator, undecim annis in multis noſtris conſpicuis Monaſteriis, & præſertim

Romæ

Romæ egregie in Lectura Scholaſtica, publiciſque functionibus literariis ſe ſe exercuerit, & laudabiliter etiam in Prioratu Clauſtrali ſexennium compleverit, optetque nunc ſacris Concionibus, aliiſque literarum exercitiis mentis ad noſtræ Congregationis decus, animarumque lucrum liberius incumbere, licet in gradu Priorali progrediens poſſet, & ipſe jure merito Abbatia regiminis inſigniri, nihilominus quia actuale exercitium Prioratus a literariis uſibus ipſum vel prohibet, vel retardat; Idcirco ipſemet ſponte a Prioratu prætenſo ſeſe abdicavit, Nos autem ne & meritum, & virtus ſine ſuo præmio prætereant, bonumque ejus deſiderium, & optimæ partes ab eo electæ honoribus ipſi debitis nullatenus officiant, eundem dict. Philippum ab Urbe creamus in Abbatem Caſſinen., ad Titulum Sanctiſſimæ Trinitatis Cajetæ cum privilegiis, præeminentiis, exemptionibus, recognitionibus, cæteriſque omnibus, & ſingulis omnino, quibus Prælati noſtri Titulares fruuntur qui ſponte a regimine Abbatiali ſe abdicaverant. Statuimus immediate poſt Abbates regiminis locum, & primam Sedem ſecundi Chori, & quod Abbati Monaſterii non genuflectat, famulum ſibi beneviſum, ipſius tantum ſervitio deputandum concedimus, atque pro ſuo annuali veſtiario ſcuta triginta aſſignamus, nihil denique excepto prærogativarum Abbatialis dignitatis, ac ſi hic de verbo ad verbum ſingulæ eſſent exceptæ. Non obſtantibus quibuſcumque in contrarium etiam; utq; hoc decretum noſtrum ſuum omnino, & ſemper ſortiatur effectum, atque nemo unquam contraire præſumat volumus quod petatur a Sanctiſſimo Domino Noſtro confirmatio omnium prædictorum. Datum in Monaſterio S. Juſtinæ Patavii in noſtris Comitiis Generalibus die 11. Maji Anni 1673.

Lites exortæ inter d. ſum P. Abbatem Tanum, & Abbatem S. Pauli circa uſum privilegiorū in d. Decreto expreſſorum.

§. 3. Cumq; inter Abbatem S. Pauli ex una, & ipſum Patrem Abbatem Tanum altera ex partibus, ob non ſatis claram Conſtitutionis diſpoſitionem exortæ ſint nonnullæ controverſiæ, & lites circa uſum privilegiorum in ſuprafcripto Decreto expreſſorum: idcirco ad tollendas omnes diſſenſiones, & regularem obſervantiam magis, magiſque firmandam, Procurator Generalis ejuſdem Congregationis ſupplex petiit a Sanctiſſimo Domino Noſtro, ut prædictas controverſias prout magis in Domino expedire cenſeret, definire dignaretur, cujus precibus Sanctitas ſua benigne annuens, particularem Congregationem nonnullorum Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium, & aliquorum Romanæ Curiæ Prælatorum deputavit, in qua propoſita fuerunt infraſcripta octo puncta per ipſum Patrem Abbatem Tanum exhibita videlicet.

Preces Procuratoris Generalis d. Cōgreg. Caſſin.

Remiſſio hujus Cauſæ ad Congr. particularem, ut ſupra.

In ea d. P. Abbas Tanus exhibet octo pūcta, prout in rubrica.

I. Exemptio, & prærogativa Abbatum Titularium, qui fuerunt regiminis, eſt, ut non ſe perſonaliter præſentent, nec ullatenus petant licentiam ab Abbate Monaſterii, vel per ſe, vel per eorum famulum dum exeunt, vel redeunt ad eorum Monaſterium.

II. Habent a Monaſterio eorum profeſſionis veſtiarium annuale duplum eo, quod datur cæteris Monachis: Oratori autem, ipſo annuente, fuerunt aſſignata in Decreto pro annuali ejus veſtiario ſcuta triginta.

III. Habent primam ſedem ſecundi Chori, locum immediate poſt Abbates regiminis.

IV. Habent ſinguli ſuum famulum eorum arbitrio eligendum, & nulli alii exercitio deputandum, cui Monaſterium profeſſionis aſſignat alimenta & ſalarium conveniens.

V. Habent in Choro duo, vel tria pulvinaria ſicuti Abbates regiminis.

VI. In privatis, & publicis functionibus Eccleſiaſticis, aliiſque poſſunt exercere, & incedere eo habitu, & modo quo poſſunt in Congregatione Caſſinen. Abbates regiminis.

VII. Habent convenientem habitationem cum igne in hyeme, aliaſque religioſas commoditates.

VIII. Adeunt refectorium, & Chorum non ita ſtricte ſicut cæteri Monachi, ſed pro eorum beneplacito, & devotione. Die 3. Decembris 1674.

Reſolutiones ſuper eis captæ per dictā Congregationem particularem.

Eadem Congregatio ſpecialiter ut ſupra deputata, partibus auditis, reque mature diſcuſſa infraſcriptum in modum reſpondit, nempe.

Ad primum P. Abbatem teneri ſe perſonaliter præſentare tam in ingreſſu, quam poſt regreſſum, nec poſſe ſine licentia egredi.

Ad ſecundum, ſervandum Decretum Congregationis Caſſinen. ad favorem dicti Abbatis Tani editum, & a Sanctiſſimo Domino Noſtro confirmatum.

Ad Tertium, ſervandum Idem Decretum ſalva antianitatis prærogativa inter æqualiter privilegiatos.

Ad Quartum, faciendum verbum cum Sanctiſſimo, a quo fuit remiſſum ad Congregationem Œconomicam.

Ad Quintum, non competere prædicto Abbati Tano jus petendi pulvinaria.

Ad Sextum, Negative.

Ad Septimum, ſervandum ſolitum.

Pontifex dict. Congregationis ſententiā benigne probavit.

Ad Octavum, Teneri ad formam regulæ, & Conſtitutionum, ſicut cæteri Monachi; Et die 5. ejuſdem Menſis, & Anni facta de præmiſſis relatione Sanctiſſimo Domino Noſtro, Sanctitas ſua Congregationis ſententiam benigne approbavit, illamque execotioni demandari juſſit. Non obſtantibus &c. -- Fr. Cardinalis Brancatius -- Loco ✠ Sigilli -- A Archiepiſcopus Epiſcopus Licien. Secretarius.

Preces exponentium.

§. 4. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat reſolutiones præfatæ juxta diſpoſitionem Juris communis, ac regulæ S. Benedicti, necnon Conſtitutionum dictæ Congregationis Caſſinen., & Decretorum Apoſtolicorum, quæ omnes Abbates Titulares ejuſdem Congregationis comprehendunt, factæ fuerint, dicti vero exponentes illa quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, & alias opportune in præmiſſis a nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſiderent:

Abſolutio a Cenſuris.

§. 5. Nos ad ea, quæ obſervandæ Monaſticæ diſciplinæ, ac commodis, & utilitatibus Monaſteriorum conducibilia ſunt, ex commiſſo Nobis cœlitus paſtoralis officii debito propenſis ſtudiis intendentes, dictorumque exponentium votis quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, ac eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effe-

ctum

Digitized by Google

ctum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnes & ſingulas reſolutiones in Decreto præinſerto expreſſas, & a memorata particulari Congregatione emanatas, ut producitur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Pontifex omnes, & ſingulas reſolutiones, ut ſupra expreſſas dictæ Congregationis auctoritate Apoſtolica confirmat.

Supplet omnes defectus.

Inſuper mandat eas ab omnibus Abbatibus titularibus &c. obſervari.

§.6. Præterea eaſdem reſolutiones ab omnibus, & ſingulis Abbatibus Titularibus dictæ Congregationis Caſſinen. etiam cum Clauſula, perinde ac ſi fuiſſent Abbates de regimine abſque ulla prorſus differentia, creatis, ſeu promotis, inviolabiliter obſervari debere auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Decretum irritans.

§.7. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dictæ Congregationis Caſſinen. aliiſve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.9. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 14. Jan. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Januarii 1675. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius,

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium menſis Januar. part utraque fol. 143.

CLXX.

Beatificatio Servi Dei Joannis de Cruce primi Carmelitæ Excalceati Profeſſoris.

Edit. An. D. 1675.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SPiritus Domini, qui triumphantem in Cœlis Eccleſiam ex ſuis Lapidis ſecundum ineffabiles Sapientiæ, bonitatiſque ſuæ divitias ædificare non ceſſat, præcipuorum quorumdam ſervorum, atque electorum ſuorum, quos a conſtitutione Mundi in opus ſuum prædeſtinatos, multiformis gratiæ ſuæ chariſmatibus inſtruxit, & exornavit, Sanctitatem interdum ſignis, atque portentis teſtatam facit; ut quibus immarceſcibilis gloriæ corona in Cœlis a juſto Judice donata eſt, debitæ quoque venerationis cultus in terris impendatur.

Laudes S. D. Joannis de Cruce primi Carmelit. Excalceat.

§.1. Inter hos cum multipliciter claruerit Servus Dei Joannes de Cruce primus Religionis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum profeſſor, qui Sanctiſſimæ Virginis Tereſiæ ejuſdem Religionis Inſtitutricis veſtigiis ſtudioſe inſiſtens, & præclaros retulit de carne in carne triumphos, & non ſolum ſociis ſuis magiſterio, exemploque ſumma cum laude præbuit, ſed etiam Eccleſiam univerſam ſpiritualium aromatum, quibus eum Divina benignitas largiter imbuerat, odore perfudit: dignum arbitramur, & congruum, ut Apoſtolicæ ſervitutis Noſtræ miniſterio, quod Nos, meritis licet, & viribus longe impares, gerere voluit Divina dignatio, illius honori ad gloriam Omnipotentis Dei, ad decus Catholicæ Eccleſiæ, fideliumque ædificationem opportune conſulatur.

Reſolutio Congregationis SS. Rituum.

§.2. Cum itaque ſumma maturitate, diligentiaque diſcuſſis, atque perpenſis per Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum proceſſibus, de Apoſtolicæ Sedis licentia confectis ſuper vita, ſanctitate, & virtutibus, tam Theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus præfatus Dei Servus Joannes de Cruce multipliciter claruiſſe, necnon miraculis, quæ ad ejus interceſſionem, ac ad manifeſtandam Mundo illius Sanctitatem, a Deo patrata fuiſſe aſſerebantur, eadem Congregatio, auditis etiam Conſultorum ſuffragiis coram Nobis conſtituta unanimiter cenſuerit, poſſe quandocumque Nobis videretur ad ſolemnem ejuſdem Servi Dei canonizationem tuto deveniri, interim vero indulgeri, ut in toto Terrarum Orbe Beatus nuncupetur:

Preces.

§.3. Hinc eſt, quod Nos piis, atque enixis Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, ac Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ Mariannæ earumdem Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus Genitricis, necnon totius Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Excalceatorum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de præfatorum Cardinalium conſilio, & unanimi aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut memoratus Dei Servus Joannes de Cruce in poſterum Beati nomine nuncupetur, ejuſque Corpus, & reliquiæ venerationi fidelium (non autem in Proceſſionibus circumferenda) exponantur. Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornentur, ac de eo quotannis die anniverſario felicis ejus obitus recitetur Officium,

Pontifex indulget, ut d. S. D. Beati nomine nuncupetur, & quid de ejus corpore, & reliquiis

Digitized by Google

cium, & Miſſa celebretur de Confeſſore non Pontifice juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani.

Officium recitari, & Miſſa celebrari, in quibus locis poſſit.

§.4. Porro recitationem Officii, & Miſſæ celebrationem hujuſmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infraſcriptis, videlicet, in loco de Hontiveros, ubi dictus Servus Dei natus eſt, in loco de Ubeda, in quo Spiritum Creatori reddidit, & in Civitate Segobien., ubi Venerabile ejus Corpus requieſcit, ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, ac in tota Religione præfata Carmelitarum Excalceatorum, univerſoque Ordine ſupradicto B. Mariæ de Monte Carmelo tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Miſſas attinet, etiam a Sacerdotibus ad Eccleſias Religionis, & Ordinis hujuſmodi reſpective confluentibus.

In tota Religione recitari poſſit Officiũ, & Miſſa, ut ſupra celebrari, etiam a Sacerdotibus ad Eccleſias dictæ Religionis accedentibus.

§.5. Propterea primo dumtaxat anno a datis hiſce Literis, & quoad Indias a die, quo eædem Literæ illuc pervenerint, inchoando in Eccleſiis Locorum, ac Civitatis, Religionis, & Ordinis præfatorum reſpective ſolemnia Beatificationis ejuſdem Servi Dei cum Officio, & Miſſa ſub ritu duplici majori die ab Ordinariis reſpective conſtituta, & intra ſex menſes promulganda, poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint eadem ſolemnia, quam ad rem diem 21. Aprilis proxime futuri aſſignamus, pariter celebrandi facimus poteſtatem.

Primo anno dumtaxat a datis præſentium literarũ, & in Indiis a die notitiæ ſolemnium dictæ Beatificationis cum Officio, & Miſſa ſub ritu duplici Majori celebrari poſſint, prout in rubrica. Eadem ſolemnia quãdo celebrari debeãt in Baſilica Principis Apoſtolorum.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogat contrariis.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti ejuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 25. Januarii 1675. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Dat. 25. Jan. 1675. An. 5.

I. G. Sluſius.

Regiſtrat. in Secretar. Brevium in lib. 5. diverſorum fol. 299.

CLXXI.

Beatificatio Servi Dei Franciſci Solani Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Profeſſoris.

Edit. An. D. 1675.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei mem.

Exordium.

QUemadmodum Cœleſtis Imperator, & Magiſter Noſter Jeſus Chriſtus, qui ſedet ad dexteram Majeſtatis in excelſis, egregie functos militia ſuper terram pugiles ſuos, qui virtute ex alto induti, & ſpiritu facta carnis mortificantes, non ſolum voluntatem ſuam cum omnibus concupiſcentiis crucifixam Deo in holocauſtum obtulerunt in odorem ſuavitatis, ſed etiam luculentas de impietate victorias reportare, & gentes, quæ Deum non noverunt, ad veritatis agnitionem, ac viam ſalutis adducere meruerunt, perennis gloriæ corona donat in Cœlis; ita, & Nos, qui ejus vices, licet immeriti, hac terrena ſtatione gerimus, Magiſtri Noſtri veſtigiis, quantum noſtra fert infirmitas, inhærentes, illorum cultum, & venerationem in terris promovere ſtudemos, ſicut ad Divinæ Majeſtatis gloriam, ad ejus Eccleſiæ præſidium, ad ædificationem Fidelium, & animarum ſalutem cognoſcimus in Domino expedire.

§.1. Cum itaque mature, diligenterque diſcuſſis, atque perpenſis per Congregationem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus prepoſitorum, proceſſibus, de Apoſtolicæ Sedis licentia confectis ſuper vitæ ſanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus Servus Dei Franciſcus Solanus Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Profeſſor multipliciter claruiſſe, necnon miraculis, quæ ad ejus interceſſionem, ac ad manifeſtandam Mundo illius ſanctitatem a Deo patrata fuiſſe aſſerebantur, eadem Congregatio coram Nobis conſtituta, auditis etiam Conſultorum ſuffragiis, unanimiter cenſuit poſſe, quandocumque Nobis videretur, ad ſolemnem ejuſdem Servi Dei Canonizationem tuto deveniri, interim vero indulgeri, ut in toto Terrarum Orbe Beatus nuncupetur:

Reſolutio Cõgregationis SS. Rituum.

§.2. Hinc eſt, quod Nos piis, atque enixis Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, & Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ Mariannæ earumdem Hiſpaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus Genitricis, necnon totius Ordinis præfati ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de præfatorum Cardinalium conſilio, & unanimi aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut memoratus Dei Servus Franciſcus Solanus in poſterum Beati nomine nuncupetur, ejuſque corpus, & reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in proceſſionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornentur, ac de eo quotannis die prima non impedita poſt diem felicis ejus obitus recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Confeſſore non Pontifice juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani.

Preces.

Pontifex indulget, ut d. S. D. Beati nomine nuncupetur, quod etc. a ejus corpus, & reliquias.

Qua die de d. Beato Officiũ recitari poſſit, & Miſſa celebrari.

§.3. Porro recitationem Officii, & Miſſæ celebrationem hujuſmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infraſcriptis, videlicet, in Oppido Montiliæ, in quo dictus Servus Dei natus eſt, in Civitate Limana, unde ad Cœlos evolavit, & ubi Venerabile ejus Corpus requieſcit, ac in Provincia Thecumàna, in quam Catholicæ Fidei nova ſemina feliciter invexit, ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, necnon in ſolo Ordine præfato, tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Miſſas attinet etiam a Sacerdotibus ad Eccleſias ejuſdem Ordinis confluentibus.

Officium recitari, & Miſſa celebrari poſſint in certis locis, prout in rubrica. Item in toto d. Ordine tam Fratrum, quã Monialium, etiam a Sacerdotibus ad Eccleſias d. Ordinis confluentibus.

§.4. Præterea primo dumtaxat anno a datis hiſce Literis, & quoad Indias a die, quo eædem Literæ illuc pervenerint, inchoando in Eccleſiis Oppidi, & Civitatis, ac Provinciæ, & Ordinis præfatorum reſpective ſolemnia Beatificationis ejuſ-

Primo anno dumtaxat ſolemnia dictæ Beatificationis cum Officio, & Miſſa ſub ritu duplici majori celebrari poſſint, prout in rubrica.

In Baſilica Principis Apoſtolorum deſignantur pro die 30. Junii.

ejuſdem Servi Dei cum Officio, & Miſſa ſub ritu Duplici majori die ab Ordinariis reſpective conſtituta, & intra ſex menſes promulganda, poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint eadem ſolemnia, quam ad rem diem 30. Junii proxime venturi aſſignamus, pariter celebrandi facimus poteſtatem.

Contrariis derogat.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſſumptorum.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti ejuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 25. Jan. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 25. Januarii 1675. Pontificatus noſtri Anno quinto.

I. G. Sluſius.

Reg. in Secr. Brev. in lib. 5. diverſor. fol. 303.

CLXXII.

Conceſſio Indulgentiarum anni Jubilæi pro Monialibus, Oblatis, Puellis, & Mulieribus Sæcularibus in Monaſteriis degentibus, ac Anachoretis, Eremitis, Infirmis, & in carcere detentis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

POntificia ſolicitudo quamvis omnium Chriſtifidelium ſaluti proſpiciat, præcipue tamen ſpiritualibus Sanctimonialium profectibus paternæ Charitatis affectu ſtudet providere. Ipſæ enim ſunt filiæ, quæ oblitæ populum ſuum, & domum patris ſui animi ſplendore cœleſtem Regem oblectant; ipſæ ſunt prudentes Virgines, quæ lampades ſuas charitatis flamma ſuccenſas provide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cœlitus petitam ducunt, non modo ſibi ipſis ad Cœlum viam ſternunt, ſed jejuniis, vigiliis, & orationibus, cæteris quoque Chriſtifidelibus eam aperire ſtudent. Quare ſummopere optandum eſt, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat conſtantiſſime retineant, ac dent operam, ut ſicuti hic præclaros agunt de Carne in Carne triumphos, ita poſt hujus vitæ certamina in Cœleſti patria feliciter coronentur.

Referuntur perſonæ, quæ nequeunt ad Urbem accedere, & Baſilicas viſitare pro lucrandis Indulgentiis anni Jubilæi.

§.1. Quoniam autem conſimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut ſupernarum rerum contemplationi ſecurius vacent, laudabiliter elegerunt, ſpiritualibus quoque ipſorum incrementis paternis viſceribus maxime ducimus conſulendum.

§.2. Cum igitur tam ipſi, quam præfatæ Sanctimoniales perpetua vivant clauſura mancipati, & multæ puellæ, & Mulieres Sæculares educationis, vel alia ex cauſa de licentia Sedis Apoſtolicæ in Monaſteriis degant, ibique clauſuræ leges obſervent; multæque etiam reperiantur Oblatæ, quarum Inſtitutum a Sede Apoſtolica approbatum exiſtit, & quæ in Domibus, ſeu Conſervatoriis in communi vivunt: necnon multi, ut accipimus, utriuſque ſexus Chriſtifideles partim Carceribus detenti, partim vero diuturna Infirmitate præpediti, non ſolum in Alma Urbe noſtra, & Italia, ſed aliis etiam regionibus, provinciis, & locis reperiantur, qui, & quæ reſpective impedimentis hujuſmodi remotis, pro percipiendis præſentis anni Jubilæi fructibus ad Almam Urbem noſtram omnino venirent, & Baſilicas, Eccleſiaſque ad id deputatas, benedicente Domino, indubitanter viſitarent, ob præfata impedimenta ad Urbem hujuſmodi minime venire, neque reſpective Baſilicas, & Eccleſias ipſas viſitare valeant:

§.3. Nos pro paſtoralis Officii noſtri debito, paternaque Charitate illorum omnium Animarum ſaluti quantum cum Domino poſſumus proſpicere volentes, omnibus, & ſingulis Sanctimonialibus quorumcumque Monaſteriorum, etiam illorum, quæ ab Ordinaria Juriſdictione exempta, & Sedi Apoſtolicæ præfatæ immediate ſubjecta ſunt, vel eſſe aſſeruntur, necnon Oblatis præfatis, ac puellis, & Mulieribus Sæcularibus in Monaſteriis hujuſmodi de ejuſdem Sedis licentia degentibus, & Anachoretis, atque Eremitis hujuſmodi, ac utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam carceratis quam infirmis præfatis tantum, & qui alias impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis ceſſantibus ad hanc Almam Urbem pro theſauris ſpiritualibus hujuſmodi conſequendis venturi fuiſſent, vere pœnitentibus, & confeſſis, quod in locis ubi eos eſſe contigerit, pia Chriſtianæ pietatis, & Charitatis opera juxta formam ab Ordinariis Locorum, ſeu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujuſmodi ſuperioribus, vel de eorum mandato a prudente Confeſſario, in Alma Urbe vero a dilecto filio noſtro Vicario, ſeu ejus Viceſgerente tantum præſcribendam pro cujuſlibet ſtatu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita exercendo, & alia in noſtris literis indictionis anni Jubilæi contenta adimplendo, omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, etiam pleniſſimas, conſequantur, quas conſequerentur, & conſequi poſſent, ſi in hoc præſenti anno Jubilæi diebus ad id ſtatutis quatuor ad id deputatas Baſilicas, & Eccleſias Almæ Urbis, & extra illius Muros, pro quibus viſitandis Jubilæum, & Indulgentiæ præfatæ conceſſæ ſunt, perſonaliter viſitarent, & eorum quilibet viſitaret.

Omnibus ſupra ſcriptis concedit omnes & ſingulas Indulgentias anni Jubilæi, prout in Urbe.

§.4. Eiſdem Sanctimonialibus, ac Oblatis, puellis, & Mulieribus Sæcularibus, nec non Anachoretis, atque Eremitis, & Chriſtifidelibus impeditis hujuſmodi, ut ad effectum præſentium Confeſſarios Presbyteros Sæculares, vel cujuſvis Ordinis regulares ab eiſdem Ordinariis Locorum ad id probatos, qui Confeſſionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibuſvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apoſtolicæ reſervatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia ſalutari, abſolvere poſſint, eligere valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Indulget Confeſſariis, ut eos vel eas ab omnibus caſibus reſervatis etiã in Bulla Cœnæ Domini impoſita ſalutari pœnitentia abſolvere poſſint.

Derogat contrariis.

Tranſumptorum fides.

§.5. Volumus autem, quod præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 6. Febr. 1675. an. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Febr. 1675. Pontificatus noſtri Anno quinto.

I. G. Sluſius.

CLXXIII.

Erectio Cuſtodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia in novam Provinciam cum omnibus Privilegiis, & prærogativis adinſtar aliarum Provinciarum Diſcalceatorum Hiſpaniæ dicti Ordinis, necnon cum gratiis, & Indultis eidem Cuſtodiæ per quinque Brevia a SS.mo D. N. conceſſis.

Super hac materia idem Summus Pont. plures alias edidit Conſtitut., quæ ſunt in hoc Volumine 32. 104. 111., & 137.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcroſancti Apoſtolatus officium humilitati, atque infirmitati noſtræ ab æterno Paſtore commiſſum ſalubriter exequi adjuvante D. jugiter ſatagentes circa ſtatum Religioſorum virorum ſub auſterioris vitæ diſciplina vota ſua Altiſſimo reddere ſatagentium, bonoque Chriſti odore de bona converſatione flagrantium proſpere dirigendum propenſis ſtudiis intendimus, ac muneris noſtri paſtoralis partes peculiari deſuper charitate interponimus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & piorum operum incrementum, ac felicem progreſſum, animarumque ſalutem expedire in Domino arbitramur.

Refert initia d. Cuſtodiæ.

§.1. Alias ſiquidem poſtquam Cuſtodia Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ord. Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum in executionem quarumdam noſtrarum in ſimili forma Brevis literarum auctoritate Apoſtolica erecta, & inſtituta, variiſque gratiis, & ordinationibus pro felici illius guberno emanatis per alias ternas pariter in forma Brevis literas noſtras decorata, atque ſtabilita fuerat, cum Cuſtodia ipſa in ſui primordio multis tam Romæ, quam ſubinde in Hiſpania contradictionibus vexata, & per illas tanquam aurum in fornace probata, & purificata, ac ab illis quippe inſubſiſtentibus, & ex animoſitate provenientibus, tum Judicio Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, tum Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici, qui pro eximia ſua erga nos, & Sedem Apoſtolicam reverentia, rem omnem ad ſupremum noſtrum, & dictæ Sedis Iudicium remiſerat, æquitate, atque pietate liberata fuiſſet:

Refert plura ad illius favorem demandaſſe.

§.2. Nos ejuſdem Cuſtodiæ ſtatui, & incremento providere, ac hujuſmodi perturbationibus anſam in futurum præcidere cupientes, multa ad favorem ipſius Cuſtodiæ ſtatuimus, & ordinavimus, diverſaſque declarationes, & conceſſiones fecimus, ac inter alia voluimus, & ordinavimus, ut Capitulum dictæ Cuſtodiæ compromitteret in Perſonas quatuor Religioſorum, zelo, prudentia, & virtute præditorum, qui a Vener. Fratre noſtro Franciſco Epiſcopo Oſtien. ejuſdem S. R. E. Cardinali Barberino nuncupato dicti Ordinis apud nos, & Sedem prædictam Protectore approbati, ſeu alias ab ipſo nominati eſſent, ipſique Compromiſſarii ſtatuta, & Ordinationes, quibus eadem Cuſtodia in perpetuum regi, & gubernari deberet, ſecundum datam ſibi a D. prudentiam conficerent, & componerent, & alias prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 28. Auguſti 1673. expeditis literis uberius continetur.

Quod quatuor Religioſi, illius Statuta, & Ordinationes conficerent.

Cófectis Statutis d Cuſtodia ſex Conventibus conſtans cum facultate alium erigendi ſe gerit adinſtar Provinciæ.

§.3. Cum autem (ſicut accepimus) ſtatuta, & ordinationes hujuſmodi juxta earumdem literarum noſtrarum diſpoſitionem jam facta, atque edita reperiantur, dictaque Cuſtodia, quæ ſex Conventibus, canonice erectis, & inſtitutis conſtat, & alium Conventum erigendi facultatem a Sede præfata obtinuit, nulli Provinciæ Ordinis præfati ſubjaceat, ſed a proprio Cuſtode cum ſuo Diffinitoriu gubernetur, ac in ea Capitula, Congregationes, & alii congreſſus, pro ut in Provinciis dicti Ordinis celebrentur, ipſaque Cuſtodia propriis ſigillis majori, & minori utatur, ac prærogativis fere adinſtar Provinciarum hujuſmodi fruatur, itaut ei nihil niſi nomen Provinciæ deeſſe videatur.

§.4. Hinc eſt, quod nos firmiori, atque ſolidiori ejuſdem Cuſtodiæ ſtatui, proſperoque illius regimini, ac progreſſui, & incremento, quantum nobis ex alto conceditur providere volentes, ac dilectorum filiorum Cuſtodis, & Diffinitorum, aliorumque Fratrum Cuſtodiæ hujuſmodi ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, necnon quinarum noſtrarum literarum præfatarum tenores, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes:

Abſolutio a Cenſuris.

Habet pro expreſſis, & inſertis præcedentes literas deſuper editas.

Motu proprio d. Cuſtodiam erigit in novam Provinciam.

§.5. Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præfatam Cuſtodiam in novam Provinciam Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ dicti Ordinis, quæ Provincia S. Petri de Alcantara Regni Neapolis nuncupari debeat, ac Capitula Provincialia pro Miniſtri Provincialis, Cuſtodis, & Diffinitorum, aliorumque Officialium ipſius Provinciæ electiones, ac Congregationes, alioſque congreſſus adinſtar aliarum Provinciarum Ordinis hujuſmodi celebrare, ac omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminentiis, juribus, oneribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Provinciæ tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & abſque ulla prorſus differen-

ferentia, & ſignanter illis, quæ Provinciis Fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ Ordinis præfati a quibuſvis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, ac præſertim a fel. rec. Urb. PP.VIII. prædeceſſore pariter noſtro per quaſdam ſuas in forma Brevis literas, quarum initium, *Cum ea* &c. die 25. Junii 1639. expeditas conceſſa ſunt, necnon omnibus, & ſingulis Indultis, privilegiis, & gratiis Cuſtodiæ prædictæ a nobis per quinas literas ſupradictas quomodolibet conceſſis, & quibus Cuſtodia ipſa hactenus gaviſa eſt, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſit, & valeat, ita tamen, ut nova Provincia hujuſmodi facultate fundandi, & erigendi novos Conventus de ſola Ordinariorum licentia, quæ dictæ Cuſtodiæ auctoritate Apoſtolica conceſſa reperitur, nonniſi in locis, in quibus Fratres de Obſervantia, vel Reformati nuncupati Ordinis prædicti non ſint, uti valeat, tenore præſentium, ſine cujuſquam præjudicio in perpetuum erigimus, & inſtituimus.

Hæc nova Provincia uti nequeat facultate ſibi conceſſa erigendi novos Conventus in locis ubi ſunt fratres de Obſervantia, vel Reformati præd. Ordinis.

§.6. Præterea Statuta, & Ordinationes pro felici, proſperoque dictæ Cuſtodiæ regimine, & gubernio, ſicut præmittitur facta, atque edita, quæ (uti pariter accepimus) a memorato Franciſco Epiſcopo Cardinali, & Protectore examinata, & approbata fuerunt, dummodo tamen Sacris Canonibus, aut Concilii Tridentini Decretis, vel Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, aut Regularibus dicti Ordinis Inſtitutis non adverſentur, auctoritate Apoſtolica harum ſerie perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia, & ſingula per Superiores, Fratres, & Perſonas quaſcumque dictæ novæ Provinciæ ſic a nobis erectæ, & inſtitutæ perpetuis futuris temporibus inviolabiliter obſervari debere ſtatuimus, ac præcipimus, & ordinamus.

Statuta, & Ordinationes jam edita pro Regimine ejuſdē Cuſtodiæ auctoritate Apoſt. confirmat, & præcipit obſervari.

§.7. Porro eidem novæ Provinciæ de idoneis Miniſtro Provinciali, & Diffinitoribus, quorum opera Provincia ipſa adſpirante ſuperni favoris auxilio ſalubriter dirigatur, hac prima vice providere cupientes, ac de ſpectata infraſcriptorum Religioſorum fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confiſi, dilectos filios Joannem a Sancta Maria Verbi Dei Prædicatorem, qui Cuſtos, in Miniſtrum Provincialem, ac Franciſcum Antonium a Paſſione, Jacobum a Sancto Laurentio, Lucam a Sancto Didaco, & Joannem a Cruce, qui Diffinitores actuales præfatæ Cuſtodiæ a dicto Franciſco Epiſcopo Cardinale, & Protectore noviſſime inſtituti fuerunt, in Diffinitores ejuſdem novæ Provinciæ ſic a nobis erectæ reſpective ad triennium proximum cum omnibus, & ſingulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, ac Indultis, & honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus earumdem tenore præſentium conſtituimus, & deputamus.

Eidem novæ Provinciæ pro hac prima vice providet de idoneis Miniſtro Provinciali, & Diffinitoribus ad triennium duraturis.

§.8. Omnes autem Guardianos Conventuum, & reliquos Officiales Cuſtodiæ præfatæ ſic in Provinciam a Nobis erectæ, qui de præſenti, aut a præfato Franciſco Epiſcopo Cardinale, & Protectore, aut a Diffinitorio deputati reperiuntur in ſuis reſpective muneribus uſque ad Congregationem intermediam ejuſdem novæ Provinciæ proxime celebrandam confirmamus: ac præfatis Miniſtro Provinciali, & Diffinitoribus a Nobis, ut præfertur deputatis Cuſtodem novæ Provinciæ, qui Capitulo generali dicti Ordinis cum voti, ſive ſuffragii prærogativa intereſſe valeat, pro hac vice tantum eligendi, ſeu deputandi facultatem impertimur; ita tamen ut electio, ſeu deputatio hujuſmodi a memorato Franciſco Epiſcopo Cardinale, & Protectore approbari, & confirmari debeat.

Guardianos, & Officiales de præſenti exiſtentes uſque ad Congregationem intermediam confirmat.

Dat facultatē Miniſtro Provinciali, & Diffinitoribus ut ſupra deputatis eligēdi Cuſtodem novæ Provinciæ cum Voti prærogativa in Capitulo Generali pro hac vice tantum.

Mandat hanc Electionem, ſeu Deputationem eſſe confirmandā a Card. Protectore.

§.9. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis, omnibus, & ſingulis præfatorum Ordinis, & novæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & Perſonis, cæteriſque, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut eamdem novam Provinciam, ſicut præmittitur a Nobis erectam, & inſtitutam tanquam veram, & legitimam canoniceque erectam Provinciam, ac ſicut reliquas Fratrum Diſcalceatorum dicti Ordinis Provincias in omnibus, & per omnia recognoſcant, nominent, teneant, & tractent, ac Religioſos ſupranumeratos ad officia eis reſpective per præſentes demandata, illorumque liberum exercitium juxta earumdem tenorem præſentium recipiant, & admittant; illiſque in omnibus eadem officia concernentibus faveant, & aſſiſtant, pareantque, & obediant reſpective.

In virtute S. Obedientiæ præcipit ab omnibus dicti Ordinis, novā Provinciā, ſicut reliquas ejuſdem Ordinis in omnibus recognoſci, & tractari

Quod Religioſis ut ſupra ad officia deputatis in omnibus eadem officia concernentibus aſſiſtant, & faveant, ac reſpective pareant, & obediant.

§.10. Ac decernentes eaſdem præſentes literas, ac in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint, adductæ, aut verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex quavis alia, etiam quantumlibet juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauſo, etiam enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari.

Supplet quoſcumque defectus.

§.11. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, definiri, & judicari debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quo-

Decretum irritans.

quam qoavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Præſentibus literis mãdat quæcunque contracta non obſtare.

§.12. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis: necnon quatenus opus ſit Ordinis, & Cuſtodiæ hujuſmodi, aliiſve quibuſvis etiam juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, etiam d. Ordini, ejuſque Superioribus, & quibuſvis aliis Perſonis, & locis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis; ac omnibus, & ſingulis, quæ in quinis noſtris literis ſupradictus volumus non obſtare.

Ex omnibus ampliſſime derogat.

§.13. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem, per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio, aut quælibet alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. 7. Febr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Febr. 1675. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. Menſis Febr. par. 2. fol. 167.

CLXXIV.

Approbatio, & confirmatio Fundationum, & erectionum decem Conventoum Fratrum Diſcalceatorum Ordinis S. Auguſtini in Regno Portugalliæ, & illorum erectio in novam Congregationem ſub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ regendam ab uno Vicario Generali de ſexennio in ſexennium eligendo cum communicatione Privilegiorum Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Italiæ, cujus ſtatuta, & Conſtitutiones dicta nova Congregatio, dictique Conventus obſervare tenentur.

Circa hanc materiam plura habes in Conſt. 49. Alias emanarunt, *&* 57. Ea injuncto nobis *hujus Pontif., quæ revocatur.*

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SOlicitudo paſtoralis officii, quo Eccleſiæ Catholicæ regimini divina diſpoſitione præſidemus, Nos admonet, ut paternam religioſorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub arctioris vitæ Inſtituto mancipatorum curam gerentes felici illorum ſtatui, ac progreſſui, & religionis incremento quantum Nobis ex Alto conceditur, proſpicere jugiter ſtudeamus.

Fundatio Monaſterii Monialium Diſcalceatorum Ord. S. Auguſtini in Valle de Xabregas.

§.1. Innotuit ſiqnidem Nobis, quod dudum clar. me. Aloyſia Maria dum vixit Portugalliæ, & Algarbiorum Regina illuſtris pro eximia ſua pietate, & ſingulari erga Ordinem S. Auguſtini devotione, Monaſteriorum Monialium Diſcalceatorum ejuſdem Ordinis in valle de Xabregas prope, & extra muros Civitatis Ulyſſiponen. regia liberalitate fundavit, ipſaque Aloyſia Maria Regina inter eaſdem Moniales reliquos vitæ ſuæ dies in pace diſpoſuit, & cupiens Conventum Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Eremitarum ejuſdem S. Auguſtini, qui dictorum Monaſterii, & Monialium directioni, & gubernio incumberent, pariter fundare, atque erigere, licentiam deſuper neceſſariam obtinuit a tunc exiſtente Priore Generali dicti Ordinis, qui certum determinatum numerum Religioſorum in ea admittendorum præfixit, ipſumque Conventum a ſuperioritate Prioris Provincialis, & aliorum Prælatorum Provinciæ Portugalliæ Ordinis hujuſmodi eaemit, ac illum ſuæ, & futurorum pro tempore Priorum Generalium ejuſdem Ordinis juriſdictioni immediate ſubjecit, prout in literis ejuſdem Prioris Generalis deſuper emanatis latius continetur.

Licentia erigendi Conventum fratrum Diſcalceat. d. Ordinis.

Quibus exemptionibus ea concedatur.

§.2. Cumqoe temporis decurſu creſcente ſemper magis in dies erga Religionem Fratrum Diſcalceatorum hujuſmodi Populi devotione, quamplurimi eorum religioſæ vitæ amore accenſi, ad habitum inter ipſos admitti deſiderarent, iidem fratres Diſcalceati ſupplices petierunt a fel. rec. Alexandro PP. VII. prædeceſſore noſtro ot gratiam, & licentiam numerum Religioſorum augendi, novaſqoe Domos Regulares in Regno Portugalliæ fundandi concedere dignaretur, Verum tam idem Aleaander prædeceſſor, quam ejus ſucceſſor rec. me. Clemens Papa IX. etiam prædeceſſor noſter, cui eædem preces oblatæ fuerant, ejuſmodi gratiam concedere renuerunt,

Alexan. VII. & Clem. IX. negarunt dd. fratribus licentiam augendi numerũ Religioſorũ, & novos Cõventus erigẽdi in d. Regno

Congr. particularis revocat attentata commiſſa per dd. fratres

§.3. Quinimo cum dicti Fratres Diſcalceati de facto, & propria auctoritate nonnullos Novitios ultra numerum præfixum ad habitum admittere, novos Conventus in variis dicti Regni partibus erigere, & ſubſequenter eos Congregationi fratrum Diſcalceatorum Hiſpaniæ dicti Ordinis unire præſumpſiſſent, delatis ex parte Fratrum Diſcalceatorum ejuſdem Ordinis in præfato Regno degentium ad nos hac ſuper re querimoniis, illiſque in Congregatione a nobis ſpecialiter deputata examinatis, eadem Congregatio cenſuit, revocanda eſſe attentata prædicta nec ullum Jus competere Fratribus Excalceatis Hiſpaniæ ſuper dicto Monaſterio Ulyſſipone erecto pro cura Monialium, neque eſſe locum diſmembrationi a Religione, & ſubinde pariter cenſuit non eſſe locum erectioni novorum Conventuum Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sancti Auguſtini in Regno Luſitaniæ, ac propterea illos erigi, aut fundari prohibuit, & prædictis Fratribus Excalceatis citra controverſiam hujuſmodi perpetuum ſilentium impoſuit.

Summus Põtifex d. Congregationis reſolutionem confirmavit.

§.4. Nos vero poſtmodum non ſolum Decreta particularis Congregationis hujuſmodi, ut præfertur emanata confirmavimus, ſed etiam omnia, & ſingula, quæ in eiſdem Decretis continentur motu proprio decrevimus pariter, & ordinavimus, cum ſimili perpetui ſilentii impoſitione, & alias prout in binis noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 28. Januarii, & die 27.

Fe-

Digitized by Google

Februarii 1671. expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius etiam continetur.

D. fratres ſe offerunt mandatis Apoſtolicis obtemperare, & Conventus jam erectos dimittere.

§. 5. Verum enim præfati Fratres Diſcalceati ea qua par eſt promptitudine Apoſtolicis mandatis obtemperare, & Conventus jam erectos, dimittere vellent, dilectiſſimus in Christo filius noſter Petrus Princeps eorumdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Gubernator memoratæ Aloyſiæ Mariæ Reginæ genitricis ſuæ pietatem imitari, Populorumque ſuorum ſpeciali conſolationi conſulere cupiens, Nobis expoſuit, eoſdem Religioſos in Vinea Domini ſedulo laborare, & animarum ſalutem exemplo, & doctrina procurare, uberrimoſque in dies fructus ex eorum propagatione benedicente Domino ſperari poſſe, ac proinde ſupplex a nobis petiit, ut præmiſſa revocare, ac infraſcriptos decem Conventus eorumdem Fratrum Diſcalceatorum jam erectos, ac ſupellectilibus ſacris, & profanis, redditibuſque ad victum neceſſariis ſufficienter inſtructos, atque dotatos, nempe Conventus Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ in prædicta Valle de Xabregas prope, & extra Muros ſupradictæ Civitatis Ulyſſiponen., Aſſumptionis ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis in Caſſarica Pietatis, in Sanct. ejuſdem Conceptionis in Monte Moronovo, Mercedis in Civitate Eboren., Sanctæ Mariæ Conſolationis in extremos S. Mariæ Portalegren., Sanctæ Mariæ de Orada in Moncaras, Boni Jeſu in Porto de Mos, & Hoſpitii in dicta Civitate Ulyſſiponen. in regione ſeu contrata quæ dicitur *fangas de Faringha* approbare, & confirmare, eoſque in novam Congregationem erigere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces.

Cong. Epiſc., & Regul. cẽſuit eis benigne annui poſſe.

§. 6. Quare nos pro peculiari paternæ Noſtræ erga eumdem Petrum Principem Gubernatorem charitatis affectu, porrectas Nobis ejus nomine preces per Congregationem venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita diligenter perpendi, matureque examinari mandavimus; ipſi vero Cardinales, audita relatione Venerabilis Fratris Marcelli Archiepiſcopi Chalcedonen. Noſtri, & Apoſtolicæ Sedis in Regnis prædictis Nuncii, ac audito quoque dilecto filio Procuratore Generali dicti Ordinis, reque mature examinata, piis d. Petri Principis Gubernatoris generalis Votis hac in re benigne annui poſſe cenſuerunt.

Abſolutio a Cenſuris.

§. 7. Itaque præfatorum Conventuum, ac Fratrum in eis degentium ſtatui, proſperoque regimini, & incremento quantum cum Domino poſſumus providere cupientes, ac eorumdem Patrum ſingulares perſonas a quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes de eorumdem Cardinalium conſilio, ac motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, erectiones, & fundationes ſupradictorum decem Conventuum tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus

Pontifex erectionem dict. decem Conventuum approbat, & reſpective confirmat.

ac omnes, & ſingulos juris, vel facti defectus, qui propter præmiſſa deſuper quovis modo intervenerunt, ſeu alias quomodolibet interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, ſupplemus, & ſanamus.

Omnes, & ſingulos defectus ſupplet, & ſanat.

§. 8. Præterea eoſdem decem Conventus in novam Congregationem Fratrum Diſcalceatorum dicti Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, quæ Congregatio Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ Regni Portugalliæ nuncupari, ac ab uno Vicario Generali capitulariter, & Canonice de ſexennio in ſexennium eligendo regi, & gubernari, necnon ſtatuta, & Conſtitutiones Congregationis Italiæ Fratrum Diſcalceatorum ejuſdem Ordinis ab hac S. Sede approbatas obſervare debeat, & teneatur, firma tamen in omnibus permanente auctoritate, & ſuperioritate, quam Priores Generales dicti Ordinis ſuper alias hujuſmodi Congregationes Fratrum Diſcalceatorum obtinent, ac ea lege, ut dilectus filius modernus Prior Generalis ejuſdem Ordinis pro hac prima vice tantum Vicarium Generalem novæ Congregationis hujuſmodi ad ſexennium auctoritate noſtra Apoſtolica deputare debeat, quam ad rem opportunam ei harum ſerie tribuimus facultatem, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus itidem perpetuo erigimus, & inſtituimus.

DD. decem Conventus erigit in Congregandam ab uno Vicario Generali canonice de ſexennio in ſexennium eligendo.

Mãdat ei obſervare Statuta, & Conſtitutiones Cõgregationis Italiæ fratr. Diſcalceat. ejuſdẽ Ordinis

In eo præſervat auctoritatem, & ſuperioritatem Prioris Generalis d. Ordinis, quam habet in aliis hujuſmodi Congregationibus

§. 9. Ita tamen, ut illi Religioſi, qui in memoratis Conventibus, ſeu erectis nulliter profeſſi dignoſcuntur, admoniti de nullitate eorum Profeſſionis, denuo eam in manibus Superioris localis, etiam nullo alio Novitiatu peracto, quatenus annum Novitiatus alias peregiſſe reperiantur, ſolemniter emittant, retento tamen Jure præcedentiæ a die admiſſionis ad habitum: Recuſantes vero libere ad Sæculum redire poſſint ſi ad Sacros Ordines non fuerint promoti, ſin minus a vinculo Religionis abſoluti in Sæculo remaneant, cum ſuſpenſione ab eorumdem Ordinum exercitio donec de legitimo Patrimonio, ſive Beneficio Eccleſiaſtico ad eorum congruam ſuſtentationem ſufficienti ſe eſſe proviſos coram ſuis Ordinariis conſtare fecerint.

Eidem Priori Generali pro hac prima vice tantum indulget Vicariũ Generalem deputare ad ſexennium duraturum.

Renovatio profeſſionis nulliter emiſſæ in dd. Cõventibus prout in rubrica.

Cum renuentibus profeſſionem renovare quid decernat.

§. 10. Volentes, & motu ſimili ſtatuentes, ut in memorato Conventu de Xebregas numerus Fratrum viginti, in reliquis vero Conventibus prædictis quindecim non excedat, iidemque Conventus præfata ſtatuta, & Conſtitutiones Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Italiæ obſervare teneantur.

In quolibet Cõventu præſcribit numerum Religioſorum, & obſervantiam Statutorum dict. Congr. Italiæ.

§. 11. Demum eidem novæ Congregationi, ſicut præmittitur a Nobis erectæ, & inſtitutæ, illiuſque Conventibus, Superioribus, Fratribus, & Perſonis quibuſcumque, ac ipſorum Conventuum, & Congregationis Eccleſiis, præeminentiis, prærogativis, honoribus, juribus, Indultis, & gratiis tam ſpiritualibus, quam temporalibus, quibus præfata Congregatio Fratrum Diſcalceatorum Italiæ, illiuſque Conventus, Eccleſiæ, Superiores, Fratres, & Perſonæ tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam ex conceſſione Apoſtolica, & alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſint, & poterunt in futurum pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis pleni-

Huic novæ Congr. concedit omnia Indulta, & privilegia, quibus gaudet d. Cong. Italiæ.

nitu-

nitudine, ac tenore præfatis concedimus, & indulgemus.

Obſervantiâ præſentiû literarum demandat, quibuſcumq; non obſtantibus.

§.12. Decernentes eaſdem præſentes literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, aut alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, ac ſubſtantiali, ac individuam expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, ad viam, ſeu terminos Juris reduci, aut in controverſiam vocari, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & quandocumque ſpectabit in futurum in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari.

Decretum irritans.

§.13. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.Eccl. Præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deſignat cum facultatibus, prout in rub.

§.14. Quo circa memorato Marcello Archiepiſcopo moderno, & pro tempore exiſtenti, noſtro, & Sedis præfatæ in dictis Regnis Nuntio, ac Venerabili Fratri Archiepiſcopo Ulyſſiponen. per præſentes motu pari committimus, & mandamus quatenus ipſi, vel illi eorum præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte præfatę novæ Congregationis, ejuſque Superiorum, & Fratrum, ſeu alicujus eorum fuerint requiſiti per ſe, vel alium, ſeu alios ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant auctoritate Noſtra illos præſentium literarum, & in eis contentorum hujuſmodi commodo, & effectu pacifice, frui, & gaudere, non permittentes illos deſuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles per Sententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis Proceſſibus, Sententias, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Contrariis ampliſſime derogat.

§.15. Non obſtantibus Decretis, & literis Noſtris, aliiſque præmiſſis, ac piæ me. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris pariter Noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in Judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis, in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis etiam dicto Ordini, ejuſque Superioribus, ac Fratribus, & aliis Perſonis, ac locis quibuslibet, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret tenores hujuſmodi præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.16. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Febr. 1675. Pontificatus noſtri Anno quinto.

Dat. 8. Febr. 1675. An. 5.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. Menſis Februarii par. 2. fol. 160.

CLXXV.

Breve, quo declaratur tam PP. Capuccinis, quam PP. Tertiariis Gallicanę Congregationis, licere Perſonas Sæculares utriuſque ſexus, admittere ad Tertium Ordinem a D. Franciſco pro Fidelibus in Sæculo degentibus inſtitutum, reſciſſis, & revocatis quibuſcumque Literis, & Statutis in contrarium decernentibus.

In hac Conſtit. revocatur quidquid ſtatutum fuerat in Conſtit. 116. Exponi nobis hujus Pontif.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SOlicitudo Paſtoralis Officii, quo Catholicæ Eccleſiæ Regimini, Divina diſpoſitione, præſide-

Digitized by Google

ſidemus, Nos admonet, ut Chriſtifidelium Divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, aſpirante ſuperni favoris aura, proferre jugiter ſatagentium, quieti, & Religioſæ tranquillitati conſulere ſtudentes, ea, quæ litium dirimendarum, amabiliſque concordiæ ſtabiliendæ ſtudio inter eos provide conventa eſſe noſcuntur, quo firmius perennent, nec reciduis contentionibus umquam agitari poſſint, Apoſtolici muniminis patrocinio conſtabiliamus.

Exponitur controverſia inter fratres Capuccinos, & fratres 3. Ord. S. Franciſci Congr. Gallicanæ.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Bonaventura a Recineto Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, & Fratr. Tertii Ordinis ejuſdem S. Franciſci Congregationis Gallicanæ, quod cum dudum inter Fratres Minores Capuccinos ex una, & Fratres Tertii Ordinis Congregationis Gallicanæ hujuſmodi ex altera partibus, controverſia ſuper jure conferendi habitum Tertii Ordinis S. Franciſci perſonis ſecularibus utriuſque ſexus extra Congregationem degentibus, & Ordinariorum Juriſdictioni ſubditis, exorta fuiſſet, variaque Decreta a Congregationibus S. R. E. Cardinalium, ac etiam Literæ Apoſtolicæ ad Partium præfatarum favorem deſuper reſpective emanaſſent, nec tamen controverſia hujuſmodi adhuc conquieviſſet: eædem Partes, Fraternę charitatis inter Ordines pręfatos conſervandę ſtudio, accedentibus etiam exhortationibus dilectorum filiorum Noſtrorum Jacobi Roſpiglioſi, & Cęſaris Deſtrees nuncupatorum ejuſdem S.R.E. Presbyterorum Cardinalium, ac interceſſione dilecti filii Nobilis Viri moderni Ducis Deſtrees pro Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro Ludovico Francorum Rege Chriſtianiſſimo apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratoris, ad concordiam ſuper pręmiſſis (ſervato tamen deſuper Noſtro, & d. Sedis Beneplacito) devenerunt, *ut ſcilicet tam præfatis Fratribus Capuccinis, quam dict. Fratribus Tertii Ordinis d. Congregationis Gallicanę liceat habitum præfatum Perſonis Sæcularibus utriuſque ſexus juxta uſum apud ſuos reſpective receptum conferre*, & alias, prout plenius continetur in ſcriptura deſuper confecta, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Super hoc Partes devenerunt ad Cõcordiam ſub beneplacito S. Sedis.

Tenor ejuſdẽ Concordiæ.

§.2. *In nomine Domini coram Emis Cardinalibus infranominatis anno Domini 1675. die 6. Februarii confectum* eſt Romę pręſens Inſtrumentum, & ab utraque parte acceptatum in ſequenti forma. Cum jam diu Patres Capuccinos inter, & Tertiarios Regulares, quæſtio nata ſit de, & ſuper jure conferendi habitum Tertii Ordinis S. Franciſci perſonis Sęcularibus utriuſque ſexus extra Congregationem degentibus, & Ordinariorum Juriſdictioni ſubditis, eaque controverſia multis intercedentibus Eminorum Cardinalium, tum Sacri Concilii interpretationi, tum Epiſcoporum, & Regularium Conſultationibus pręppoſitorum Decretis, ac SSmorum Pontificum Brevibus, nondum penitus compoſita ſit: ne diuturniore contentione pax, & charitas inter dd. Ordines labefactari queat, utriuſque Ordinis Procuratoribus, pietatis, & concordiæ ſtudio, accedente auctoritate, & exhortationibus Eminorum Cardinalium Roſpiglioſii, & Deſtrees, necnon Excellentiſſimi Ducis Deſtrees ad S. Sedem Extraordinarii Regis Chriſtianiſſimi Oratoris, eam exortas illa de re lites componendi, & futuras in poſterum amputandi, optimam rationem inire placuit, *ut ſcilicet tum Patres Capuccini, tum Tertiarii Sæcularibus utriuſque ſexus habitum S. Franciſci conferant utrique, juxta uſum apud ſuos receptum, & Jura quibus hactenus gaudere conſueverunt* – Salva, & reſervata ſuper pręmiſſis, S. Sedis Apoſtolicę confirmatione, pro qua enixe ſupplicatur, ſuper his ſilentio impoſito F. Amadeus Bajocenſis Capuccinus Procurator, F. Bartholomęus Veronenſis Procurator Provincię S. Ivonis Tertii Ordinis, Cęſar Cardinalis Deſtrees, Jacobus Cardinalis Roſpiglioſus.

Preces utriuſque Partis.

§.3. Quare exponentes præfati Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in pręmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur; Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus gratiis, & favoribus proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatę exiſtunt, ad effectum pręſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ac ſupradictorum Decretorum, & Literarum Apoſtolicarum tenores, & alia quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, concordiam inter Partes prædictas initam, ut præfertur, confectamque deſuper ſcripturam præinſertam cum omnibus, & ſingulis in ea contentis, auctoritate Apoſtolicą tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, & proinde perpetuum ſuper controverſia prædicta utrique Partium ſilentium eadem auctoritate, harum ſerie imponimus.

Abſolutio a Cenſuris.

D. Concordiã auctoritate Apoſtolica confirmat.

Supplet defectus, & utriq; Parti ſilentiũ imponit.

Decretum Irritans.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit præfatorum Ordinum, & Congregationis Gallicanæ, aliiſque quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Vo-

Google

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 20. Febr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 20. Febr. 1675. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Reg. in Sec. in lib. Brevium Menſis Februarii.

CLXXVI.

Confirmatio Decreti Emorum Cardinalium Collegii Germanici, & Hungarici de Urbe Protectorum ut impoſterum nullus, vel Convictor, vel Alumnus recipiatur in dictum Collegium, qui non habeat qualitates in Bulla Conſtitutionum ipſius Collegii requiſitas, & ſit natus, & educatus in Provinciis in dicta Bulla expreſſis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei mem.

Ordinatio Greg. XIII.

EXpoſuerunt Nobis nuper Venerabiles Fratres Noſtri S.R.E. Cardinales Collegii Germanici, & Hungarici de Urbe apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectores, quod dudum fel. rec. Gregorius PP. XIII. Prædeceſſor Noſter dictum Collegium fundavit, illudque à Seminario Romano, in quo Alumni, & Convictores Itali educantur, ſeparando, ordinavit, ut nemo in Alumnum, vel Convictorem ejuſdem Collegii admitteretur, qui ex Provinciis, & Circulis Germaniæ in literis Conſtitutionum ipſius Collegii expreſſis non eſſet.

Contraventio.

§.1. Et ſubinde cum cubicula in dicto Collegio nonnullis Convictoribus Italis variis temporibus conceſſa fuiſſent, ab ejuſdem S.R. Eccl. Cardinalibus Protectoribus, & Superioribus Collegii præfati tunc exiſtentibus cognitum fuit, ejuſmodi nationum diverſitatem, diſciplinæ, & gubernio Alumnorum multum obeſſe, ac finem fundationis ejuſdem Collegii impedire; Unde iidem Cardinales Protectores expreſſe decreverunt, ne Convictores in Collegium hujuſmodi, niſi juxta diſpoſitionem literarum præfati Gregorii prædeceſſoris reciperentur.

Decretū Cardin. Protectorum.

Novi Contraventio.

§.2. Verum progreſſu temporis cum aliqui Convictores Itali, propter vehementes perſonarum potentium commendationes, in Collegium prædictum introducti fuiſſent, qui nimis libere, ac modo ab Inſtituto ejuſdem Collegii omnino diverſo vivebant, rec. me. Innocentius PP. X. etiam prædeceſſor Noſter incommodorum, quæ inde naſcebantur, conſcius, mandavit dilecto Filio Joanni Paulo Olivæ Præpoſito Generali Societatis Jeſu tunc dicti Collegii Rectori, ne in ipſum Collegium amplius admitterentur ſub quocumque prætextu Convictores ex Nationibus per præfati Gregorii prædeceſſoris literas, & Cardinalium Protectorum decreta hujuſmodi excluſis; & vigore mandati hujuſmodi, ejuſmodi Convictores, qui ibi tunc erant, inde dimiſſi fuerunt.

Innoc. X. mandatum.

Vigore hujus mandati Convictores Itali eo tunc fuerunt dimiſſi.

§.3. Cumque Collegium ipſum, exiſtentibus in eo ſolis Alumnis, & Convictoribus, quos literæ Apoſtolicæ admitti præſcribunt multos per annos optima diſciplina, atque pace gaviſum fuiſſet, ſubinde cum nonnullis Convictoribus Italis diſpenſatum fuit, ut in illud admitterentur, atque ita præteritæ inquietudines, non ſine magno divini ſervitii detrimento, atque moleſtiis Superiorum, qui abuſus, & incommoda inde ſubnaſcentia impedire nequibant, renovatæ fuerunt.

Poſtea diſpenſatum fuit.

Tenor Decreti per Card. Protectores ejuſdem Collegii edit. die 29. Jan. 1675.

§.4. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat Collegium præfatum ab ejuſmodi præjudiciis, atque incommodis liberum de præſenti reperiatur, & ne in ea deinceps relabatur, Cardinales exponentes prædicti, Decretum ediderint, tenoris qui ſequitur videlicet: Nos Franciſcus Cardinalis Barberinus, Nicolaus Cardinalis Ludoviſius, Flavius Cardinalis Chiſius, Jacobus Cardinalis Roſpiglioſius, Palutius Cardinalis Alterius Collegii Germanici, & Hungarici Cardinales Protectores bene perſpectis dicti Collegii Conſtitutionibus, quodve pro ſubveniendo ſpiritualibus Germaniæ, & Hungariæ neceſſitatibus juxta finem Conſtitutionis Collegii, conſultum magis, atque utile futurum ſit diligentius attendentes rationum momentis utrinque perpenſis unanimi conſenſu ſtatuimus, atque decernimus, ut in poſterum nullus, vel Convictor, vel Alumnus recipiatur in Collegium, qui non habeat qualitates in Bulla Conſtitutionum requiſitas, & ſit natus, & educatus in Provinciis in dicta Bulla expreſſis, & indicatis, ut melius ſublata Nationum diverſitate, & incommodis exinde oriri ſolitis ejuſdem Collegii Alumni poſſint unanimiter in ſolidæ pietatis, & literarum ſtudia incumbere, & finem aſſequi, ad quem Collegium ad majorem Dei gloriam, & Animarum ſalutem inſtitutum fuit, atque ita executioni mandari ab ejuſdem Collegii Rectore: hoc ſcripto manu Noſtra firmato ſtatuimus, decernimus, & mandamus ſupplicando SSmo Dno Noſtro Clementi X. ut dignetur hoc Noſtrum decretum ſua auctoritate confirmare. Dat. Romæ hac die 29. Januarii 1675. -- Franciſcus Epiſcopus Oſtien. Cardinalis Barberinus. -- F. Cardinalis Chiſius. -- I. C. Cardinalis Roſpiglioſius -- P. Card. de Alteriis.

Preces Card. Protectorum.

§.5. Nobis propterea iidem Cardinales Exponentes humiliter ſupplicarunt, ut Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſorum Cardinalium votis hac in re favorabiliter annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Decretum præinſertum, omniaque, & ſingula in ea contenta, & expreſſa, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Pontifex dict. Decretū Ap. auctoritate confirmat.

Supplet in eo omnes defectus.

Decretum irritans.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabili-

Digitized by Google

biliter obſervari : ſicqne in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere : ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitotionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dicti Collegii, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectom hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.5. Volumus antem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 4. Martii 1675.

Datom Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Anoulo Piſcatoris die 4. Martii 1674. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium in lib. Menſis Martii part. utraque fol. 101.

CLXXVII.

Indultum quod in univerſo Ordine Fratrum tam Calceatorum, quam Excalceatorom, & Monialium Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum celebretur ſub ritu duplici de præcepto Officiom, & Miſſa omnium Sanctorum, & Sanctarum dicti Ordinis die 13. Novembris.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APoſtolicæ ſervitutis officium, quod ineffabilis divinæ Majeſtatis Clementia humilitati noſtræ imponere dignata eſt, exigit, ut Sanctorum in Cœleſti Hieruſalem, cum Chriſto Jeſu Domino noſtro regnantium cultum, & venerationem in terris quantum Nobis ex alto conceditur promovere, atque ampliare ſtudeamus.

Preces.

§.1. Itaque piis dilecti filii noſtri Petri tituli Sancti Marci S. R. E. Presbyteri Cardinalis Orthoboni nuncupati Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris, precibus, benigne annuentes, ac etiam ſupplicationibus dilecti filii Franciſci a Sancto Marco Procuratoris Generalis Congregationis Fratrum Excalceatorum noncupatorum ejuſdem Ordinis nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ipſumque Franciſcum Procuratorem a quibuſvis

Abſolutio a Cenſuris quo ad d. Procuratorem Generalem.

excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ut in futurum omnes, & ſinguli tam Calceati, quam Excalceati Fratres, & Moniales Ordinis præfati ſemel in anno, nempe die decima tertia Menſis Novembris Officium, & Miſſam Omnium Sanctorum & Sanctarum ejuſdem Ordinis juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis ipſius Ordinis ſub ritu Duplici recitare, & reſpective celebrare, & quoad diſpoſitionem dicti officii ſe conceſſioni alias videlicet die 11. Octobris 1671. Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini factæ, conformare, omniaque in calendario Breviarii, & Miſſalis Ordinis primo dicti de præcepto apponi, & imprimi curare libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Indultum recitandi, & celebrădi Officium, & Miſſam omnium SS. in univerſi Ordinis B. Mariæ de Mercede.

Diſpoſitio Officii.

Quod omnia in Calendario Breviarii, & Miſſalis Ordinis de præcepto apponi, & imprimi poſſint.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogat contrariis.

§.3. Volumus antem, ot earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

Datom Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die vigeſima ſeptima Martii, milleſimo ſexcenteſſimo ſeptuageſimo quinto Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Dat. 27. Martii 1675.

I. G. Sluſius.

CLXXVIII.

Confirmatio Summarii Indulgentiarum Archiconfraternitatis, & Confratrum Cincturatorum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini.

CLEMENS PAPA X.

Ad perp. rei memoriam.

EX injuncto nobis cœlitus Apoſtolicæ ſervitutis munere ſpiritualium gratiarum conceſſiones, ex pia, prudentique hujus Sanctæ Sedis diſpenſatione provide emanatas, quibus Chriſtifidelium devotio ad pietatis opera incitatur, & confovetur, Apoſtolici muniminis præſidio libenter conſtabilimus, & alias deſuper ſtatuimus ſicut deliberatione prævia ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum ſalutem expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§.1. Dudum ſiquidem fel. record. Gregorius PP. XV. prædeceſſor noſter omnia, & ſingula privilegia, Indulgentias, prærogativas, facultates, gratias, & Indulta quæcumque Archiconfraternitati Cincturatorum nuncupatæ, Sancti Auguſtini, & Sanctæ Monicæ ſub invocatione B. Virginis Mariæ de Conſulatione nuncupatæ in Eccleſia S. Jacobi Bononien. canonice inſtitutæ, ſive aliis quorumcumque locorum Confraternitatibus ei debite annexis, & illius, ſive illarum utriuſque ſexus Confratribus Cincturatis pro

Greg. XV. omnes Indulgentias pro Cincturatis confirmat, & de novo concedit.

Digitized by Google

tempore exiſtentibus, tam per re. me. Gregorium XIII., & Gregorium XIV., quam quoſcumque alios Romanos Pontifices prædeceſſores pariter noſtros quandocumque, & quomodocumque, etiam per viam, & modum extenſionis, ampliationis, & communicationis, ac alias ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis eatenus quomodolibet conceſſa, & aliquando revocata, ac ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, reſtrictionibus, & modificationibus auctoritate Apoſtolica, etiam quandocumque, & qualitercumque factis comprehenſa, Decretis tamen Concilii Tridentini non repugnantia, necnon literas deſuper emanatas eadem auctoritate perpetuo approbavit, & confirmavit, ac innovavit, eiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjecit; & nihilominus pro potiori cautela, illa omnia cum eorum extenſionibus, ampliationibus, & communicationibus prædictis denuo etiam perpetuo conceſſit, & alias prout in ipſius Gregorii XV. prædeceſſoris deſuper ſub Plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1621. tertio nonas Junii expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Cauſa hujus novæ Confirmationis, & approbationis.

§.2. Cum autem ſicut Ven. Frater Joſephus Eutanius Epiſcopus Porphyrien. Sacrarii noſtri Apoſtolici Præfectus nobis nuper exponi fecit, ſubinde Congregatio tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, quaſdam literas die 23. Martii 1629. ad tunc exiſtentem Priorem Generalem Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini dederit, quibus Indulgentiæ Archiconfraternitati, eique aggregatis Confraternitatibus prædictis a Romanis Pontificibus conceſſæ, quippe quæ a piæ mem. Paulo PP.V., etiam prædeceſſore noſtro, per ſuas literas, quarum initium: *Cum certas &c.* die 2. Octobris 1606. editas revocatæ fuerant, tametſi a memorato Gregorio XV. prædeceſſore per ſuas literas præfatas innovatæ fuiſſent, rejici poſſe videbantur.

Reſolutio Congr. ſuper Indulgentiis, & SS. Reliquiis.

§.3. Verum Congregatio, Ven. Fratrum noſtrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpoſita, re diligentius examinata, cenſuerit, nihil obſtare, quo minus Archiconfraternitatis, & Confraternitatum hujuſmodi Confratres omnibus, & ſingulis Indulgentiis per eaſdem Gregorii XV. prædeceſſoris literas confirmatis, & innovatis, uti, & frui poſſent, ac deberent, & alias prout in ipſius Congregationis Decreto deſuper 17. April. 1671. emanato etiam continetur.

Collectio dd. Indulgentiarum committitur duobus Conſultoribus.

§.4. Quia vero in dictis Gregorii prædeceſſoris literis ſpecifice non exprimuntur Indulgentiæ a prædictis Romanis Pontificibus conceſſæ, ideo ab eadem Congregatione Cardinalium delecti fuerant duo ex Conſultoribus illius, nempe dictus Joſephus Epiſcopus, ac dilectus filius Julius Maria de Blanchis Ordinis Prædicatorum Profeſſor, in Sac. Theologia Magiſter, qui ſingulas Indulgentias hujuſmodi ex autheuticis colligerent ducumentis, adhoc ut poſſent poſtmodum ad formam Conſtitutionis ſimilis re. me. Clemen. PP. VIII. prædeceſſoris pariter noſtri, quæ incipit: *Quæcumque &c.*, & Decreti ejuſdem Congregationis die 16. Martii d. anni 1671. editi nominatim, & in ſpecie communicari.

Cardinalis Bona probat Judicium dd. Conſultorũ.

§.5. Ipſis autem Conſultoribus ſic delectis, de nonnullis Indulgentiarum Capitibus non conſentientibus, viſum fuerit eidem Cardinalium Congregationi, quod quidquid in controverſiam veniret bo. me. Joanni, dum vixit S. R.E. præfatæ Presbytero Cardinali Bonæ nuncupato, definiendum proponi, & poſt habitam inter eoſdem Conſultores collationem, iterumque examinata capita illa, conſentientibus in cunctis Conſultoribus prædictis, reque omni per præfatum Joannem Cardinalem expenſa, & probata confectum fuerit Summarium Indulgentiarum hujuſmodi ex Originalibus Romanorum Pontificum literis, aliiſque authenticis documentis excerptum, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

SUMMARIUM.

Indulgentiarum Archiconfraternitatis Cincturatorum S. Auguſtini, & S. Monicæ ſub Invocatione Beatæ Virginis Mariæ de Conſolatione, erecta Bononiæ in Eccleſia S. Jacobi, & Confraternitatum eidem aggregatarum.

Cincturati gaudent Indulgentiis, & gratiis conceſſis Ordini Erem. S. Auguſtini.

§.6. Præmittendum primo, Confratres Cincturatos utriuſque ſexus uti, frui, & gaudere gratiis ſpiritualibus toti Ordini Eremitarum S. Auguſtini conceſſis ex Gregorio XIII. in Brevi *Ad augendam* die 16. Decembris 1578. anno 7. Pontificatus, & in alio ejuſdem Pontificis *Cum ſicut &c.* die 15. Decembris 1579. his verbis. Confratres utriuſque ſexus Confraternitatum Corrigiatorum nuncupatarum S. Auguſtini, ut frui, & gaudere poſſint Indulgentiis, & participes omnium gratiarum ſpiritualium Ordini ipſius Sancti Auguſtini conceſſarum, omniumque bonorum, quæ in dicto Ordine pro tempore ſient, inter alia teneantur quotidie recitare tredecim Pater Noſter, & totidem Ave Maria, & unum Salve Regina pro ſalute Romani Pontificis, & felici ſtatu S. Matris Eccleſiæ, & ſi ipſum Salve Regina dicere ignoraverint, loco Salve Regina quinque Ave Maria devote recitando, eaſdem Indulgentias, & gratias ſpirituales conſequantur quas conſequerentur, ſi ipſum Salve Regina recitarent.

Conceſſæ Congr. dicti Ord. extenduntur ad totum Ord.

§.7. Secundo præmittendum eſt, quod Leo X. *Solet annuere* 7. Kal. Auguſti 1513. anno primo, ſingula Privilegia, Immunitates, Exemptiones, conceſſiones, Indulgentias, & peccatorum Plenarias remiſſiones, & Indulta quæcumque quibuſvis Domibus, & Congregationibus, aut aliis locis, & illorum perſonis dicti Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini olim in genere, vel in ſpecie conceſſa, ac inpoſterum concedenda ad ipſum Ordinem Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, & illius perſonas, ac ſi illis ſpecialiter conceſſa fuiſſent, extendit, & communicat, ut eis gaudeant, & utantur, ac ſi eis, & ſingulis eorum Domibus, & Perſonis in ſpecie conceſſa fuiſſent.

Hæc extenſio jam ab aliis Pontificibus conceſſa fuerat.

§.8. Hoc idem antea in ſimili forma conceſſerat Julius II. *Dum fructus uberes* 7. Kal. Julii 1507. anno quarto. Et Alexander IV., licet non tam generaliter in Bulla *Ut eo libentius* 13. Kal. Auguſti anno primo: necnon in alia *Oblata Nobis* 12. Kal. Maii anno tertio, quæ fuerunt innovatæ per Martinum V. *Sinceræ* 4. Kal. Maji anno 6., & per Sixtum IV. *Dum fructus uberes* 1474. 7. Idus Februarii anno quarto in

Mari-

Marimagno. Denique idem Sixtus IV. in Bulla *Inter præcipuas* 1472. 10. Kal. Januarii anno ſecundo Congregationi Lombardiæ præfati Ordinis, ejuſque Profeſſoribus, Domibus, & locis univerſis concedit, & pariter indulget, quod ipſe omnibus, & ſingulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, Immunitatibus, Indulgentiis, & gratiis, Eccleſiæ, & Domui de Populo, earumque Perſonis per Sedem Apoſtolicam hactenus conceſſis in omnibus, & per omnia uti valeant, & gaudere.

Abrogatur clauſula manus adjutricis prout in rubrica.

§.9. Tertio præmittendum eſt, quod Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam* ut ſupra, inter gratias ſpirituales dictæ Confraternitati, tam in particulari conceſſas, quam forſan per participationem Indulgentiarum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, vel cujuſvis alterius Religionis communicatas, nonnullæ reperiantur cum clauſula manus adjutrices porrigendi, quæ quidem per Sedem Apoſtolicam fuerunt revocatæ, vult, & decernit, quod eædemmet Indulgentiæ, & ſpirituales gratiæ dictis Confratribus ſuffragentur æque, ac ſi illis dicta clauſula non adeſſet quam penitus abrogat, dummodo loco porrigendi manus adjutrices, quinque vicibus orationem Dominicam, & totidem Salutationem Angelicam pro S. Matris Eccleſiæ exaltatione, & hæreſum extirpatione recitent.

Omnia conceſſa d. Ordini confirmantur.

§.10. Ultimo præmittendum eſt, quod Jul.II. *Nihil eſt* die 24. Septembris 1508. Pontificatus anno quinto, ut omnia quam firmiſſima ſint, quæ Ordini prædicto Apoſtolica Sedes elargita eſt, proprio, & motu, & ſcientia, atque de plenitudine poteſtatis vult, ſtatuit, & decernit, ut quæcumque conceſſio Ordini præfato facta, ſive per ſe, ſive per communionem, quam fecit cum aliis Ordinibus, & Congregationibus, eandem omnino vim, & efficaciam perpetuo habeant tam in judicio, quam extra judicium, ac ſi ſub plumbeo ſigillo obſignatæ eſſent, quod intelligi vult, tam de his, quæ in forma Brevis, quam de his, quæ per ſupplicationes expeditæ ſunt, in quibus placuit, ut ſola Signatura ſufficeret: Quamobrem quæcumque fuerunt eidem Ordini utcumque conceſſa, ſive ipſa exemplaria, ſive eorum tranſumpta oſtendantur Prælati alicujus, aut publici Notarii manu ſignata, aut etiam generalis Ordinis ſigillo firmata, eodem motu, ſcientia, & poteſtate decernit, mandatque, eamdem omnino & vim eſſe, & fidem adhiberi, ac ſi plumbi ſignum haberent. Idem habet Leo X. *Licet ſponte* die 6. Maji 1514. Pontificatus anno 2.

Indulgentiæ autem prædictis Confratribus, ſeu Conſororibus conceſſæ, ſunt ſequentes.

Indulgentia 100. dierum in feſto Nativitatis Domini.

§.11. In Feſtis Domini. & Primo in Nativitate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Collegium 24. Cardinalium in literis ſub dat. Romæ anno 1498. die 28. Maji ſub Alexandro VI. an.6.: videlicet, quilibet ipſorum per ſe præfatis utriuſque ſexus Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Cappellam Confraternitatis a primis uſque ad ſecundas veſperas incluſive devote viſitaverint, & manus porrexerint adjutrices (*ex Indulto Gregorii XIII., ut ſupra quinquies orationem Dominicam, & toties ſalutationem Angelicam recitaverint*) annuatim pro die prædicto, quo id fecerint, centum dies de injunctis eis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxat: Quod ex Conſtitutione Sixti IV. inter præcipuas confirmatur.

Unius anni, & quadraginta dierum in feſto S. Spiritus, & uſq; ad octavam.

§.12. Secundo in Feſtivitate S.Spiritus, & uſq; ad octavam ipſius, eiſdem, ut ſupra Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Ordinis Eccleſiam, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis annis ſingulis venerabiliter viſitaverint, unus annus, & quadraginta dies de injuncta pœnitentia miſericorditer relaxantur. Alexander IV. *Sanctorum meritis* 3. Idus Februarii Pontificatus an.3.

1000. annorum, & totidem quadragenarum in feſtis prout in rubrica.

§.13. Tertio in Feſtis Nativitatis Chriſti, Epiphaniæ, Reſurrectionis, Aſcenſionis, & Pentecoſtes, ac per octavas eorum, & in Feſto Circumciſionis prædictis Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, atque manus porrigentibus adjutrices (*ex Indulto Gregorii XIII. quinquies ut ſupra*, necnon Eccleſias Ordinis, & Altare, vel Cappellam Confraternitatis annuatim devote viſitantibus, mille anni, & totidem quadragenæ miſericorditer relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam* 6.Kalen. Maji Pontificatus an. primo.

70. annorum, & totidem quadragenarum in omnibus feſtis Domini, & per octavas,

§.14. Quarto in omnibus Feſtivitatibus Dni Noſtri Jeſu Chriſti, & per octavas ipſarum præfatis Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis venientibus ad Eccleſias Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, & Altare, vel Cappellam Confraternitatis ut ſupra viſitantibus, 70. anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ: eiſdemque pariter viſitantibus, ut ſupra in omnibus prædictis Feſtis Domini, dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Eccleſiarum, ſive Oratorii, vel Cappellæ Confraternitatis (*ex Indulto Gregorii XIII. quinquies ut ſupra*) per quamlibet illarum Feſtivitatum centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ ſuorum peccatorum conceduntur. Gregor. IX. *Ex tranſumpto Oſcenſi die* 10. *Jan.*1674.

In feſto Nativitatis Beatæ Virginis Indulgentia Portiunculæ.

§.15. In Feſtis B. Mariæ Virginis, & primo in Feſtivitate Nativitatis ejuſdem Virginis Mariæ Confratribus prædictis vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Ordinis Eccleſiam, & Altare, vel Cappellam Confraternitatis a primis Veſperis uſque ad ſecundas Veſperas devote viſitaverint annuatim, & manus porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) illa Indulgentia, & remiſſio peccatorum conceditur, quam Eccleſiam B.Mariæ in Portiuncula dictam de Angelis extra muros Aſſiſinaten. primo (hoc eſt a Veſperis primis ejuſdem diei) & ſecundo diebus Menſis Auguſti annuatim viſitantes quomodolibet conſequuntur. Bonifac. IX. *Dum præcelſa* 3. Kal. Septemb. an. 11.

Item Indulgentia plenaria.

§.16. Eodemque die prædicti Confratres vere pœnitentes, & confeſſi, ſeu Statutis a jure temporibus firmum confitendi propoſitum habentes qui Ordinis Eccleſiam, & Altare, ſive Cappellam Confraternitatis a primis Veſperis, uſque ad ſecundas Veſperas diei hujuſmodi devote viſitaverint, & inibi pro Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, & hæreſum extirpatione, necnon pace inter Principes Chriſtianos conſervanda ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem conſequuntur. Pius IV. *Salvatoris* an. Incarnationis Dominicæ 1563. 10. Kalen. Martii an. quinto.

§.17. Eadem pariter die Gregorius XIII. *Reditu-*

Item aliꝗ ſinlis Indulgentia.

ditori ut ſupra. Iiſdem vere pœnitentibus, & confeſſis, ae Sacra Communione refectis, qui Eccleſiam Ordinis, ac Confraternitatis Altare a primis Veſperis, uſque ad occaſum Solis devote viſitaverint, & pias inibi preces ad Deum pro Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, Infidelium converſione, & hæreſum extirpatione, ac aliis, prout unicuique ſuggeret devotio, fuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem elargitur. Similiter in eadem Nativitate, ac etiam in Annunciatione ejuſdem Beatæ Mariæ Collegium XXIV. Cardinalium nt ſupra, prædictis Confratribus pariter ut ſupra, annuatim pro ſingulis Feſtivitatibus, ſeu diebus prædictis, quibus id fecerint, centum dies de injunctis eis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxat.

In eodem feſto, & Annunciationis 100. dierum.

In Dominica infra octavā Aſſumptionis omnes Indulgentiæ conceſſæ Ordini.

§.18. Secundo in Dominica infra Octavam Aſſumptionis B. Mariæ Virginis prædicti Confratres vere pœnitentes, & confeſſi, ae devote viſitantes Ordinis Eccleſiam, & Cappellam Confraternitatis, ut ſupra, a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis ſubſequentis diei, & manus porrigentes adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) lucrantur omnes, & ſingulas Indulgentias etiam plenarias, per fel. rec. Innocent. IV., & alios Romanos Pontifices prædeceſſores viſitantibus Eccleſias Domorum dicti Ordinis, & manus porrigentibus adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) conceſſas Julius II. *Et ſi cuncti*. Non. Julii 1506. anno Tertio.

1000. annor., & totid. Quadragenarum in feſtis, & octavis prout in rubrica.

§.19. Tertio. In Feſto Aſſumptionis, Nativitatis, Annunciationis, & Purificationis B. Mariæ. necnon per Octavas Nativitatis, & Aſſumptionis ejuſdem Beatæ Mariæ, prædictis Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, atque manus porrigentibus adjutrices *Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) necnon Ordinis, Eccleſias, & Cappellam, aut Altare Confraternitatis annuatim devote viſitantibus mille anni, & totidem quadragenæ miſericorditer relaxantur. Innoc. IV. *Quoniam* ut ſupra.

In omnibus feſtis B.M.V., & per octavas 70. annorum, & totidē quadragenarum.

§.20. Quarto. In omnibus Feſtivitatibus B. Mariæ Matris Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & per Octavas ipſarum præfatis Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui ad Eccleſias Ordinis venerint, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis viſitaverint, 70. anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ: Eiſdemque pariter viſitantibus, ut ſupra in omnibus prædictis Feſtis Dominæ Noſtræ Sanctæ Mariæ, dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Eccleſiarum, ſive Cappellæ, vel Altaris Confraternitatis (*Ex Indulto Greg. XIII. quinquies &c.*) per quamlibet illarum Feſtivitatum, centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ, ſuorum peccatorum conceduntur. Gregorius IX. ut ſupra.

Item in dictis feſtis 100. annorum, & totidem quadragenarum.

Item Indulgentia plenaria.

§.21. Quinto. Singulis anni Feſtis ejuſdem B. Mariæ Virginis Gregor. XIII. *Ad ea* die 15. Junii 1575. Pontific. anno Quarto, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Confratribus prædictis vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Altare ut ſupra devote viſitaverint, & ibi oraverint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedit, & relaxat.

In feſto S. Iacobi Majoris 100. dierum.

§.22. In Feſtis Apoſtolorum, & Primo in Feſtivitate S. Jacobi Majoris Collegium XXIV. Cardinalium, videlicet quilibet ipſorum per ſe eiſdem Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, atque viſitantibus ut ſupra annuatim die prædicto, quo id fecerint, centum dies de injunctis eis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxat.

In feſtis SS. Apoſtolorum, & Euangeliſtarum 1000. annorū, & totidem Quadragen.

§.23. Secundo. In Feſto Apoſtolorum Petri, & Pauli, & in Solemnitatibus Apoſtolorum, & Euangeliſtarum iiſdem Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, atque manus porrigentibus adjutrices (*Ex Indulto Gregor. XIII. quinquies &c.*) necnon Ordinis Eccleſias, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis annuatim devote viſitantibus, mille anni, & totidem quadragenæ miſericorditer relaxantur. Innocent. IV. *Quoniam* ut ſupra.

In feſtis SS. Apoſtolorum 100. annor., & totidem quadragen.

§.24. Tertio. In Feſtis omnium Apoſtolorum per quamlibet illarum Feſtivitatū præfatis Confratribus viſitantibus Ordinis Eccleſias, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis, dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Eccleſiarum (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ ſuorum peccatorum: Eiſdemque pariter vere pœnitentibus, & confeſſis ad dictas Eccleſias Ordinis venientibus, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut ſupra viſitantibus in omnibus Feſtivitatibus Apoſtolorum, & Euangeliſtarum ſeptuaginta anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ conceduntur. Gregorii IX. ut ſupra.

Item 70. annor., & totidē quadragen.

In feſto S. Auguſtini, & per octavā 70. annor., & totidē quadragen.

§.25. In Feſtis Sanctorum Ordinis, & Primo in Feſto Beati Auguſtini Doctoris Eccleſiæ, & per Octavam ejus prædictis Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis venientibus ad dictas Ordinis Eccleſias, & Cappellam, vel Altare ut ſupra viſitantibus 70. anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ conceduntur. Gregor. IX. ut ſupra. Eodemque Feſto prædictis vere pœnitentibus, & confeſſis, qui ad Eccleſiam Ordinis, & ad Cappellam, vel Altare Confraternitatis cauſa devotionis acceſſerint, annuatim centum dies de injuncta pœnitentia miſericorditer relaxantur. Alex. IV. *Vitæ perennis* 5. Idus Junii Pontificat. an. Quinto In omnibus pariter Feſtivitatibus Beati Auguſtini prædictis Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui præfatas Ordinis Eccleſias, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut ſupra devote viſitaverint annuatim, & manus porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) mille anni, & totidem quadragenæ miſericorditer relaxantur. Innocent. IV. *Quoniam* ut ſupra.

In eodem feſto 100. dierū.

Itē 1000. annorum, & totidem quadr.

In feſtis S. Auguſtini, & S. Monicæ Indulgētia plenaria.

§.26. Secundo. In diebus Feſtivitatum ejuſdem Sancti Auguſtini, & S. Monicæ Gregorius XIII. *Ad augendam* ut ſupra prædictis Confratribus, qui pœnitentes, & confeſſi, ac Sanctiſſima Communione refecti Eccleſias Ordinis, & prædictam Confraternitatis Cappellam, ae Sancti Auguſtini, & S. Monicæ hujuſmodi ſita Altaria a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro pace inter Chriſtianos Principes conſervanda, ac hæreſum extirpatione, Sanctæque Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino perpetuo concedit, Necnon idem Gregorius XIII. *Et ſi cun-*

ento Idib. Decembris 1580. prædictis, ſimiliter vere pœnitentibus, & confeſſis, qui Cappellam S.Monicæ a primis Veſperis ut ſupra, ſingulis annis devote viſitaverint, & inibi pro Sedis Apoſtolicæ exaltatione, hæreſumque extirpatione, pias ad Deum preces effuderint, & Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, etiam plenariam, omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem elargitur.

In eiſdem feſtis, & S.Nicolai de Tolentino Indulgentia plenaria, prout in rubrica.

§.27. Tertio. In diebus item Feſtivitatum ipſius Divi Auguſtini, ac S.Monicæ ejuſdem Auguſtini Matris, & S. Nicolai Confeſſoris de Tolentino nuncupat. ſtatuitur, & ordinatur, quod omnes, & ſinguli utriuſque ſexus Confratres prædicti vere pœnitentes, & confeſſi, qui Ordinis Eccleſiam, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis a primis Veſperis Vigiliarum, & per totam diem Feſtivitatum earumdem incluſive devote viſitaverint annuatim, & manus ad ejuſdem Eccleſiæ, ſive Cappellæ, vel Altaris Confraternitatis reparationem, reſtaurationem, & augmentum porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) pro qualibet die Feſtivitatum hujuſmodi omnium, & ſingulorum ſuorum criminom, & delictorum, ac peccatorum, etiamſi de illis tunc memores non extiterint, dummodo ſi memoriam illorum haberent, illa confitendi propoſitum habuerint, & ſi recordati aliquando confeſſi fuerint, pleniſſimam auctoritate Apoſtolica remiſſionem, miſericorditer conſequuntur. Sixtus IV. *Dum attente* anno Incaroationis Dominicæ 1479. 12. Kalen. Aprilis Pontificatus An. Nono.

In Dominica feſtū d S.Nicolai ſequenti Indulgentia Portiunculæ.

§.28. Quarto. Conceditur etiam prædictis Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui in Dominica Feſtum S. Nicolai de Tolentino immediate ſequente a primis Veſperis uſque per totum diem ipſius Dominicæ Cappellam ejuſdem S. Nicolai, & Altare Confraternitatis devote viſitaverint annuatim, illa Indulgentia, & remiſſio peccatorum, quam viſitantes Eccleſiam Beatæ Mariæ in Portiuncula, alias dictam de Angelis, ut ſupra annuatim quomodolibet conſequuntur. Bonifat. IX. *Licet is* Kalen. Martii Pont. an. XI.

In feſtis S.Jo: Baptiſtæ, & aliis prædictis omnium SS. 100. annor. & totidem quadragen.

§.29. In aliis diebus anni, & Primo in Feſtis S. Jo: Baptiſtæ, & omnium Sanctorum prædictis per quamlibet illarum Feſtivitatum viſitantibus Ordinis Eccleſias, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis, centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ ſuorum peccatorum, dando aliquid in adjutorium pro fabrica dictarum Eccleſiarum ſive Cappellæ, vel Altaris Confraternitatis (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) conceduntur. Gregor. IX. ut ſupra. Eiſdemque vere pœnitentibus, & confeſſis, in Nativitate S. Jo: Baptiſtæ, necnon per ejuſdem Octavam, & celebritate prædicta omnium Sanctorum, qui devote viſitaverint Eccleſias Ordinis, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut ſupra annuatim, & manus porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) mille anni, & totidem quadragenæ miſericorditer relaxantur. Innoc. IV. *Quoniam &c.*

In Nativitate S. Ioannis Baptiſtæ, & per octavam, necnō in aliis prædd. feſtis 1000. annor., & totidē quadragen.

A feriis 6. Dominicæ tertiæ Quadrageſimæ uſque ad octavam Reſurrectionis 17. annor., & totid. quadragen.

§.30. Secundo. A Feria ſexta poſt Dominicam tertiam Quadrageſimæ uſque ad Octavam Reſurrectionis Dominicam prædictis vere pœnitentibus, & confeſſis, qui fide, ac reverentia prævijs ad gratiam implorandam cum eleemoſynis acceſſerint (*Ex Indulto Greg. XIII. quinquies &c.*) diebus ſingulis, quibus Ordinis Eccleſiam, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut ſupra viſitaverint, annorum decem, & ſeptem, & quadragenarum totidem Indulgentia conceditur. Ex literis authenticis Raynaldi Archiep. Thebaoi, ac in Urbe Vicarii Generalis Clemen. Papæ V. an. 1309. die 30. Martii ejuſdem Clementis Pont. an. Quarto.

A ſeptuageſima uſque ad octavam Paſchæ 1000. annor., & totid. quadrag.

§.31. Tertio. A Dominica Septuageſimæ incluſive uſque ad octavam Paſchæ, prædictis vere pœnitentibus, & confeſſis, qui devote viſitaverint Ordinis Eccleſias, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut ſupra annuatim, & manus porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) mille anni, & totidem quadragenę miſericorditer relaxantur. Innoc. IV. *Quoniam* ut ſupra.

Orationē ſuetinam prout in rubrica recitantibus ſeptem annorum, & totid. quadragen.

§.32. Quarto. Leo X. *Cum ſicut accepimus* die 6. Jan. 1515. Pontificatus an. Secundo omnibus, & ſingulis Corrigiatorum Confratribus in toto Chriſtianorum Orbe conſtitutis, qui vel quæ orationem ſerotioam conſuetam Ordine Eremitarum S. Auguſtini ſingulis diebus in communi, vel ex ſe orationem pro ſtatu S.R.E., & pro Summo Pontifice dici conſuetam, vel eam quæ incipit Salve Regina devote dixerint, ſeptem annos de vera Indulgentia, & totidem quadragenas concedit, & indulget.

Eiſdem Cincturatis communicantur Stationes Quadrageſimæ prout in rubrica.

§.33. Quinto. Diebus Stationis in Miſſali Romano præſcriptis, prædicti Cincturarum Confratres, qui contriti, & confeſſi in Eccleſiis Ordinis ſingulis diebus pro tempore Quadrageſimali viſitaverint tria Altaria, ſcilicet Altare Confraternitatis, & alia duo a Prioribus ejuſdem Ordinis deputanda, & quinque Pater Noſter, totidemque Ave Maria ob reverentiam Dominicæ Paſſionis, & Glorioſæ Dei Genitricis Mariæ genibus flexis cum oratione, quæ pro Sommo Pontifice fieri conſuevit, videlicet. *Deus omnium fidelium Paſtor &c.* dixerint, eandem Indulgentiam conſequuotur, quam habituri eſſent ſi Romanis Stationibus intereſſent. Qui vero dictam orationem dicere neſciverint, loco illius dicant Salve Regina pro felici conſervatione Status Eccleſiæ Romanæ, & Summorum Pontificum qui pro tempore fuerint: Ubi vero tot Altaria non eſſent, ter dictas orationes, & Pater cum Ave Maria replicent ante Altare Confraternitatis. Sixtus IV. *Per Signaturam* Innocentius deiode VIII. io Bulla *Cum alias* die 7. Decembris 1489. Pontificatus an. Sexto prædictas Indulgentias Stationum Almæ Urbis pro tempore Quadrageſimali ut ſupra conceſſas, confirmavit, & ad Stationes totius anni (ad normam Miſſalis Romani, ut ſupra) extendit. Et nihilominus ſi contingat, aliquem ex legitima cauſa a locis, ubi ſunt Eccleſiæ præfati Ordinis, ſive Altare Confraternitatis, abeſſe, in quacumque Eccleſia, & loco etiam unum tantum Altare habente, ſi ante dictum Altare eas orationes, quæ ante tria Altaria fieri jubentur, ter dixerit, præfatas totius anni Indulgentias perinde conſequantur, ac ſi eas coram tribus Altaribus, ut ſupra deputatis dixerit, indulſit.

Item, & aliæ Stationes totius anni ad normam Miſſalis Romani.

A primis Veſperis diei Martis uſque per totum diē Mercurii ſequentis Majoris hebdomadæ Indulgentia plen., prout in rub.

§.34. Sexto. In hebdomada Majori, præfati Corrigiatorum Confratres vere pœnitentes, & confeſſi, qui Ordinis Eccleſiam, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis ut ſupra a primis Veſperis diei Martis dictæ majoris hebdomadæ uſque per totum diem Mercurii immediate ſequen-

quentem devote viſitaverint annuatim, & ad earumdem conſervationem manus porrexerint adjutrices (*Ex Indulto Greg. XIII. quinquies &c.*) illam perpetuis temporibus Indulgentiam, & peccatorum remiſſionem lucrantur, quam viſitantes Eccleſiam Sancti Marci de Venetiis Caſtellanen. Diœceſis in Feſto Aſcenſionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti annuatim quomodolibet conſequuntur. Bonifacius IX. *Sinceræ Devotionis* 4. Kalen. Martii Pontificatus anno Nono.

D. die Mercurii necnon Jovis, & Veneris Majoris hebdomadæ Indulgentia plenaria.

Eodem pariter die Mercurii, necnon die Jovis, & die Veneris hebdomadæ Sanctæ, præfati Confratres vere pœnitentes, & confeſſi, qui devote viſitaverint Eccleſias Ordinis, & Cappellam, aut Altare Confraternitatis, ut ſupra annuatim, & manus porrexerint adjutrices *Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) a pœna, & a colpa miſericorditer relaxantur; Innocentius IV. *Quoniam* ut ſupra, quam conceſſionem Sixtus IV. *Inter præcipuas* ut infra, Indulgentiam plenariam nominat.

In omnibus Sabbatis quadrageſimæ Indulgentia plenaria.

§.35. Septimo. In omnibus Sabbatis Quadrageſimæ prædictis Confratribus vere pœnitentibus, & confeſſis qui Eccleſias Ordinis, & Cappellam vel Altare Confraternitatis ut ſupra qualibet die Sabbati ſingularum hebdomadarum Quadrageſimæ, devote viſitaverint, annuatim omnium peccatorum ſuorum remiſſio, & venia conceditur. Sixtus IV. *Cum ineffabilia* an. Incarnationis Dominicæ 1479. 13. Kalend. Julii Pontificatus an. Octavo.

Item in omnibus Sabbatis totius anni.

§.36. Præterea ſingulis diebus Sabbati totius anni, iiſdem vere pœnitentibus, & confeſſis, atque Sacra Communione refectis, qui Eccleſiam Ordinis, & Cappellam, vel Altare Confraternitatis, ut ſupra devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint plenaria omnium peccatorum ſuorum Indulgentia, & remiſſio miſericorditer in Domino conceditur. Gregor. XIII. *Ineffabilia* die 25. Januarii 1582. Pont. an. Decimo.

Semel in Vita, & in articulo mortis poſſunt abſolvi ab omnibus delictis, & peccatis prout in rubrica cum Indulgentia plen.

§.37. Octavo. Iiſdem Confratribus ſemel in vita, ut Confeſſorem idoneum Regularem dicti Ordinis (juxta Concilii Tridentini Decreta ab Ordinario approbatum) quem ipſi Corrigiati, & eorum quilibet duxerit eligendum, qui ipſos Confratres, & eorum quemlibet ab eorum exceſſibus, & delictis abſolvere, exceptis caſibus in Bulla Cœnæ contentis, & caſibus Epiſcopis locorum reſervatis, ac aliis ad formam Conſtitutionis *Quæcumque* Clem: VIII., & eis pro commiſſis pœnitentiam ſalutarem injungere, ac plenariam omnium peccatorum ſuorum remiſſionem elargiri poſſit, Apoſtolica auctoritate conceditur, & indulgetur. Quam etiam in articulo mortis vere pœnitentes, & confeſſi conſequi poſſunt Julius II. *Dum fructus uberes* ut ſupra.

Invocantibus nomen Jeſu in articulo mortis Indulgentia plenaria prout in rub.

§.38. Nono. Plenariam quoque Indulgentiam in articulo mortis lucrari poſſunt prædicti Confratres, ſi vere pœnitentes, & confeſſi nomen Jeſu ore, vel corde invocaverint. Greg. XIII. *Et ſi cuncta*, ut ſupra, & *Redditurì* pariter ut ſupra.

Intereſſentibus Proceſſioni quartæ Dominicæ cujuſlibet menſis Indulgentia plenaria.

§.39. In Proceſſionibus, Et Primo Greg. XIII. *Ad ea* ut ſupra, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Confratribus prædictis vere pœnitentibus, & confeſſis, qui quarta Dominica cujuſlibet menſis, ceſſante legitimo impedimento, dictæ Proceſſioni interfuerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem; ac eiſdem Confratribus Miſſæ ſolemni quarta Dominica cujuſlibet menſis ad Altare Confraternitatis, ac etiam privatæ Miſſæ in Oratorio, ſive Altari ejuſdem Confraternitatis dicta quarta Dominica celebrari ſolitis intereſſentibus, ac inibi pro Romani Pontificis conſervatione, & exaltatione Sedis Apoſtolicæ, & unione Principum Chriſtianorum, hæreſumque extirpatione pias ad Deum preces effundentibus centum dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino concedit, & relaxat. Eamdem plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem in Proceſſione præfatæ quartæ Dominicæ elargitur idem Gregor. XIII. in Brevi *Redditurì* ut ſupra, vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, & ut præfertur orantibus. Plenariam pariter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem Idem Gregorius XIII. *Ad augendam* ut ſupra præfatis omnibus utriuſque ſexus dictæ Confraternitatis Confratribus, quando pœnitentes, & confeſſi, & Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento refecti Proceſſionem ſemel in menſe celebrabunt, miſericorditer in Domino perpetuo concedit.

Intereſſentibus Miſſæ ſolemni, vel privatæ, prout ſupra.

In d. proceſſione orantibus Indulgentia plenaria.

Item dd. Confratribus hujuſmodi proceſſionem celebrantibus.

Aſſociantibus SS. Euchariſtiæ Sacramentum ad Infirmos 100. dierum, prout in rubrica.

§.40. Secundo. Greg. XIII. *Et ſi cuncta* ut ſupra eiſdem aſſociantibus Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, dum ad aliquem infirmum defertur, aut qui infirmitate impediti id facere nequiverint, Campanæ ad id ſigno genuflexi, ſi commode potuerint ter Orationem Dominicam pro eodem Infirmo recitaverint, centum dies; Deinde ipſius utriuſque ſexus Confratribus, qui Proceſſioni in Feſtivitate S. Monicæ fieri ſolitæ interfuerint, etiam centum dies; Præterea idem Pontifex in alio *Redditurì* ut ſupra, Confratribus præfatis, qui ad Proceſſiones faciendas convenerint, etiam ſexaginta dies de eis injunctis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxat.

Item intereſſentibus Proceſſioni S. Monicæ.

Convenientibus ad proceſſiones faciendas 60. dierum.

Eis iterum datur facultas aſſequendi plenariam remiſſionem omnium peccatorum, & exceſſuum ſemel in vita, & in articulo mortis, prout in rubrica.

§.41. In exercitio piorum operum, & *Primo* omnibus utriuſque ſexus Confratribus, qui dederint ſecundum propriam eorum devotionem aliquam eleemoſynam pro reparatione, & ædificatione domorum, & ſuſtentatione Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, & ſive Cappellæ, vel Altaris, aut Oratorii Confraternitatis (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) conceditur facultas, quod poſſint eligere Confeſſorem, idoneum Presbyterum ſæcularem, vel cujuſvis Ordinis Religioſum ab Ordinario utrumque ut ſupra approbatum, qui eorum Confeſſionibus diligenter auditis pro commiſſis per eos exceſſibus, criminibus, delictis quantumcumque gravibus, & omiſſionibus horarum Canonicarum, & a cenſuris, & pœnis, quavis cauſa, vel occaſione latis (exceptis caſibus reſervatis ad formam Conſtitutionis *Quæcumque* Clementis VIII., ut ſupra) toties quoties opus fuerit, de quibus corde contriti, & ore confeſſi fuerint, ſemel in vita, & ſemel in mortis articulo plenariam remiſſionem omnium peccatorum ipſis in ſinceritate fidei, unitate S. R. E., ac obedientia, & devotione Romanorum Pontificum perſiſtentibus impendere, ac pœnitentiam ſalu-

Decedentes ſine confeſſione prout in rubrica eamdem plenariã remiſſionem conſequantur.

ſalutarem injungere valeant, & ſi forſan contingat, perſonas præfatas ſine confeſſione decedere, dummodo aliqua ſigna contritionis ante obitum eorum, in eis apparuerint, vel morte repentina ab hac luce ſubtracti fuerint, etiam plenariam abſolutionem, & remiſſionem hujuſmodi conſequuntur, quod ſi dederint eandem ut ſupra eleemoſynam pro defuncto, (*ſeu ex indulto Gregorii XIII. &c.*) vere pœnitentes, & confeſſi, eamdem Indulgentiam conſequuntur, ita quod plenaria Indulgentia hujuſmodi pro pleniſſima relaxatione pœnarum, quibus in Purgatorio igne ſunt expoſitæ animæ defunctorum, ſuffragetur.

Oratibus pro defunctis Indulgentia plenaria applicabilis pro animabus purgatorii.

Benefactores Confraternitatis tam vivi quàm Defuncti participant de omnibus bonis, quæ fiunt per fratres d. Ordinis, & in tota Eccleſia.

§.42. Prædictique Confratres Benefactores Confraternitatis, tam vivi, quam defuncti fiunt participes in perpetuum in peregrinationibus, & ſtationibus Terræ Sanctæ, & Liminum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & Jacobi in Compoſtella, & in omnibus ſuffragiis, precibus, eleemoſynis, Jejuniis, orationibus, diſciplinis, & cæteris omnibus ſpiritualibus bonis, quæ fient, & fieri poterunt per Fratres dicti Ordinis, & in tota Sacroſancta militari Eccleſia, & in omnibus membris ejuſdem Sixtus IV. *Inter præcipuas* Anno Incarnationis Dominicæ 1477. 6. Kal. Septembris Pontificatus Anno 7.

Procuratoribus Ordinis, & Confraternitatis 100. annorum.

§.43. *Secundo* prædd. Confratribus exiſtentibus Procuratoribus dicti Ordinis, ſive Confraternitatis, centum annos, & facientibus eleemoſynam eidem Ordini, ſive Confraternitati (*Ex Indulto Gregorii XIII. quinquies &c.*) quadraginta anni conceduntur Indulgentiæ, Mart. IV. *ex Tranſumpto Oſcenſi*, ut ſupra præterea Gregorius XIII. *Et ſi cuncta* etiam ut ſupra, eiſdem Confratribus quoties Divinis Officiis in Capella, aut Oratorio Confraternitatis celebrandis, aut Congregationibus, vel orationibus per eoſdem Confratres, & Sorores fieri ſolitis interfuerint, vel ex alio caſu præſtiterint auxilium, conſilium, vel favorem centum dies, & in alio *Redituri* etiam ut ſupra iiſdem qui ad Divina Officia recitanda, mortuos ſepeliendos convenerint, aut infirmos, & carceratos viſitaverint, ſexaginta dies de eis, ſeu alias quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxat.

Benefactoribus prout in rubrica 40. annorum.

Intereſſentibus Congregationi 100. dierum.

Participatio Indulgentiarũ cum aliis Ordinibus prout in rubrica.

§.44. *Tertio, & Ultimo*, Præfati Confratres, & Conſorores gaudent non ſolum omnibus Indulgentiis, quæ directe conceſſæ fuerunt toti Ordini Eremitarum Sancti Auguſtini ex præfatis Conſtitutionibus Apoſtolicis, rerum, & quibuſcumque aliis, quas eidem Ordini conceſſerunt per Communicationem cum Ordinibus Prædicatorum, & Minorum Sixtus IV. in Mari Magno *Dum fructus uberes* 7. Februar. 1474. Prædicatorum, atque Carmelitarum, & Servorum, Jul. II. *Et ſi* die 17. Junii 1508., Cum Mendicantibus omnibus idem Julius *Religionem veſtram*, die 30. Junii 1508. Cum aliis Ordinibus, & Congregationibus idem Julius *Nihil eſt* die 24. Septembris 1508. cum iiſdem Ordinibus omnibus univerſaliſſime Alexander VI. *Sacra Religionis* die 8. Martii 1497. Leo X. *In rerum* die 10. Junii 1513., & Gregorius XIII. *Ad augendam* ut ſupra, tum etiam Clemens VII. *Romanus Pontifex* die ultima Octobris 1530. per communicationem cum prædicto Ordine Eremitarum, & cum Ordinibus omnibus, eorumque Confraternitatibus in ampliſſima forma ſub his verbis. Ipſoſque Fratres, Moniales, Sorores, Perſonas, Monaſteria, Domos, Eccleſias, & alia loca Religionis hujuſmodi omnibus, & ſingulis Privilegiis, Exemptionibus, Indultis, & gratiis quibuſvis dicti, & aliorum Ordinum etiam Mendicantium, etiam de Obſervantia nuncupatorum ac Ordinis Prædicatorum, Carmelitarum, B. M. Servorum, ac Minimorum, & aliorum quorumcumque Ordinum Fratribus, & perſonis, ac Congregationibus, Confraternitatibus, illorumque Eccleſiis, Oratoriis, Domibus, & aliis piis locis, illorumque Prioribus, Fratribus & Sororibus, Converſis, & Oblatis, Corrigiatis, Mantellatis, & de pœnitentia nuncupat., & aliis utriuſque ſexus perſonis per eoſdem Prædeceſſores, ac etiam per nos quomodolibet etiam vivæ vocis oraculo in genere conceſſis, & in poſterum forſan concedendis &c. uti, frui, & gaudere poſſe, & debere in omnibus, & per omnia, perinde ac ſi tibi, & Ordini tuo, ac Fratribus, Monaſteriis, Eccleſiis, & locis ejuſdem Ordinis tui conceſſa fuiſſent, ſcientia, auctoritate, & tenore præfatis etiam decernimus. Et cum eodem Ordine Eremitarum Sancti Auguſtini tantum Julius II. die 2. Julii 1512. in Brevi *Præ ceteris*, his verbis. Declarantes inſuper tres ſuperiores ejuſdem Ordinis gradus videlicet, Fratres, Moniales, & Mantellatos, quod omnibus, & ſingulis privilegiis, gratiis, & Indultis, quæ in Mari Magno, ſeu aliis conceſſionibus, tam per Nos, quam per alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros Ordini antedicto conceſſis continentur, & expreſſa ſunt, integre perfrui debeant, & poſſint, ſed quarti gradus utriuſque ſexus perſonæ, quibus zonam dari conſuetum eſt Indulgentiis tantum gaudeant. Hoc iiſdem fere verbis habet Leo X. die 10. Maji 1513. *Præ ceteris*; quarum vigore literarum Apoſtolicarum omiſſis iis, quæ dictis Indulgentiis ſunt conſimiles, aliiſque pluribus, ſelectæ ſunt infraſcriptæ Indulgentiæ.

Singulis certis Dominicis, & feſtis prout in rub. Indulgentia plen.

§.45. Prædictis Confratribus, & Conſororibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ſeu firmum confitendi propoſitum habentibus, qui Capellam, ſive Altare Confraternitatis ſingulis diebus Dominicis cujuslibet Quadrageſimæ, ac in Reſurrectionis, & Aſcenſionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, ac Pentecoſtes, & Sanctiſſimæ Trinitatis, ac Nativitatis ejuſdem Domini Noſtri Jeſu Chriſti feſtivitatum diebus a primis veſperis ſingularum Dominicarum, ſeu dierum hujuſmodi uſque ad occaſum ſolis cujuslibet ipſarum devote viſitaverint, & ibidem ter Orationem Dominicam, & toties ſalutationem Angelicam recitaverint, Plenaria, & vera omnium peccatorum ſuorum Indulgentia, & remiſſio, aliis vero ſingulis Dominicis diebus cujuſlibet reſpective anni modo præfato viſitantibus 3. Anni, & totidem quadragenæ de injunctis eis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxatur Leo X. *Et ſi Cuncta* 1518. Kal. Julii Pont. Anno Sexto.

Aliis Dominicis 10. annorum, & totidé quadragenarum.

Oracula vivæ vocis

Vigore Conſtitutionis Julii II. Religionem veſtram *necnon Clement. VII.* Romanus Pontifex, *quibus conceditur communicatio privilegiorum cum aliis Ordinibus, etiam vivæ vocis oraculo, tam conceſſorum, quam in poſterum concedendorum.*

Viſitantibus 7. Altaria in Eccleſiis dicti Ord. Indulgentiæ ſept. Eccleſiarum intra, & extra Urbem.

§.46. *Primo* prædd. Confratres viſitantes Altaria deputanda in Eccleſia Ordinis conſequuntur eaſdem Indulgentias, quas habere, & conſequi vale-

valerent, & poſſent, ſi ſeptem Eccleſias Privilegiatas inviſerent, & adirent, quæ intra, & extra Urbis Romæ mænia conſtructæ reperiuntur. Pius V. *ex literis orig.* Jo. Pauli tit. Sancti Pancratii S. R. E. Presbyteri Cardinalis ab Eccleſia nuncupati ſub dat. Romæ an. 1571. die 25. Novembris Pontificatus ejuſdem Pii V. Anno Sexto.

Diebus communionis, prout in rub. Indulgentia plen.

§.47. *Secundo* in omnibus diebus Communionis, quæ ſolent fieri in Ordine Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, ſcilicet in prima Dominica Adventus, in die Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, in die Epiphaniæ, in Purificatione Beatæ Mariæ Virginis, in prima, & quarta Dominica Quadrageſimæ, in Annunciatione Beatæ Mariæ Virginis, feria quinta in Cœna Domini, in Dominica Reſurrectionis Domini, in Aſcenſione ejuſdem, in die ſancto Pentecoſtes, in feſto Corporis Chriſti, in Nativitate Sancti Joannis Baptiſtæ, in feſto Apoſtolorum Petri, & Pauli, in Aſſumptione Beatæ Mariæ Virginis, in feſto Sancti Auguſtini, in Nativitate ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis, in feſto Sancti Michaelis Archangeli, & in Solemnitate omnium Sanctorum prædicti utriuſque ſexus Corrigiatorum Confratres pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti, ſi poſt ipſam Communionem genibus flexis recitaverint Orationem *Deus omnium fidelium &c.* aut Orationem Dominicam, ſi prædictam neſcierint, pro conſervatione ſtatus S. Matris Eccleſiæ, ac Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, ex gratia, & conceſſione Sedis Apoſtolicæ Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam diebus prædictis conſequentur.

Omnes ſupradictæ Indulgentiæ fuerunt approbatæ, confirmatæ, & innovatæ a diverſis Pontificibus reſpective, necnon Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Prælatis, ac Miniſtris pro manutentione commendatæ inter quos præcipue ſunt ſequentes.

Referuntur Pontifices, qui dd. Indulgentias confirmarunt.

§.48. Alexander IV. in Bulla *Odore ſuavi* Idib. Julii Pontificatus Anno Primo. Idem, & Nicolaus III. *ex Tranſumpto Oſcenſi*, ut ſupra. Cœleſtinus V. ex Bulla *Ex parte dilectorum* nonis Decembris Anno Primo. Urbanus VI. in Bulla *Solet annuere* 11. Kal. Maji Anno Secundo. Sixtus IV. in Bulla *Dum fructus uberes* ut ſupra, item in Bulla *Inter præcipuas* etiam ut ſupra, qui omnia, & ſingula privilegia, immunitates, exemptiones, conceſſiones, ac peccatorum plenarias remiſſiones, quocumque nomine nuncupata, & ſub quibuſcumque tenoribus eiſdem Ordini Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, illiuſque Fratribus, & domibus quomodolibet conceſſa, ſive a Sede Apoſtolica, ſive a ſuis prædeceſſoribus, & ea quæ a quibuſvis Prælatis, & perſonis Eccleſiaſticis, & a Regibus, & Principibus, ſeu aliis Chriſtifidelibus indulta ſunt, confirmavit Julius II. in Bulla aurea: *Dum fructus uberes* ut ſupra, Item in Brevi *Et ſi ad bene* die 17. Junii 1508. An. Quinto, & in Brevi *Exigit* die 21. Julii 1511. An. Octavo, & in alio *Nihil eſt* die 24. Septembris 1508. Anno Quinto. Leo X. *In rerum Chriſtianorum* 10. Julii 1513. An. Primo, & in Bulla *Solet annuere* ut ſupra, & in Brevi *Licet ſponte* die 6. Maji 1514. Anno XI. Clemens VII. *Romanus Pontifex* pariter ut ſupra. Gregorius XV. in ampliſſima forma in Bulla. *Injuncti Nobis* 3. Non. Junii 1621. Anno Primo poſt revocationem factam a Paulo V. *Cum ceterus*. Quæ quidem Bulla Gregorius XV. a Sacra Congregatione Indulgentiarum, & Reliquiarum fuit diligenter examinata, eademque cenſuit nihil obſtare, quominus Confratres Archiconfraternitatis Cincturatorum, eique aggregatarum Confraternitatum, uti, & frui poſſent, ac debeant omnibus, & ſingulis Indulgentiis in eadem Bulla confirmatis, & innovatis, non obſtante præfata Pauli V. revocatione, ut ex decreto ejuſdem Sacræ Congregationis ſub die 17. Aprilis 1673.

S. Congr. Indulgentiarum eas approbat non obſtante Pauli V. revocatione.

Indulgentiæ pro cunctis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus Viſitantibus Eccleſias Ordinis, vel exercentibus opera pia.

Omnibus venientibus ad prædicationē fratrū Eremitar. S. Auguſtini 180. dies.

§.49. Alex. IV. omnibus venientibus ad Prædicationem Fratrum Eremitarum S. Auguſtini centum, & octoginta dies concedit Indulgentiæ ex Tranſumpto Oſcenſi ut ſupra. Martinus IV., & Joan: XXII. omnibus viſitantibus dicti Ordinis Monaſteria in omnibus Feſtivitatibus Sanctorum, & Sanctarum dicti Ordinis, præcipue Beati Auguſtini, & Beatæ Monicæ Matris ejus, & per Octavas ipſarum, & Tranſlationibus, & Converſione S. Auguſtini, pro qualibet ipſarum Feſtivitatum concedit quadraginta annos, & totidem quadragenas Indulgentiæ. Nicolaus III. ſupradictas Indulgentias, & in illis anni diebus pro qualibet die concedit centum dies Indulgentiæ, & adhuc remittit omnibus morientibus in habitu S. Auguſtini, ſi elegerint ſepeliri in dicto habitu, quartam partem ſuorum peccatorum. Hoc idem Clemens IV. concedit de habitu ex Tranſumpto ut ſupra Nicolaus IV. *Licet is* 8. Idus Februarii an. Primo, omnibus vere pœnitentibus, & confeſſis, qui in Feſtivitatibus Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & S. Auguſtini Confeſſoris, uſque ad octo dies ſequentes annis ſingulis cum devotione debita venerabiliter viſitaverint, centum dies de injunctis eis pœnitentiis miſericorditer relaxat. Urbanus V. omnibus Benefactoribus Ordinis concedit ſuffragia, orationes, & bona facta per Fratres dicti Ordinis, & quæ fiunt per totam Univerſalem Eccleſiam in perpetuum, in quibus vult, ut ſint participes tam vivi, quam defuncti.

Viſitantibus Eccleſias dicti Ord., in certis feſtis 40. ann., & totid. quadragen.

Qualibet die 100. dierum.

Morientibus ſi elegerint ſepeliri in habitu S. Auguſtini 4. partem peccatorum.

Viſitantibus dd. Eccleſias in certis feſtis prout in rub. 100. dierum.

Benefactores d. Ord. participant de bonis ſpiritualibus d. Ordinis, & totius Eccleſiæ.

Preces.

§.50. Nobis propterea præfatus Joſephus Epiſcopus dilectorum Filiorum Nicolai Olivæ Prioris Generalis, ac totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini nomine humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Abſolutio a Cenſuris.

§.51. Nos igitur piis earumdem Joſephi Epiſcopi, ac Nicolai Prioris Generalis, & Fratrum dicti Ordinis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium

Pontifex omnia præd. confirmat, & de novo concedit.

lium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis Præpoſitorum, qui Indulgentias in *Summarium* hujuſmodi redactas promulgari poſſe cenſuerunt conſilio, Summarium præinſertum, omniaque, & ſingula in eo contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; & quatenus opus ſit, omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, & pœnitentiarum relaxationes in eodem Summario expreſſas, de novo eadem auctoritate harum ſerie perpetuo concedimus; necnon præinſertum Summarium dumtaxat, abrogatis reliquis omnibus Summariis Indulgentiarum Archiconfraternitati, & Confraternitatibus Cincturatorum hujuſmodi conceſſarum ante hac editis, de cætero publicari, atque ſervari debere decernimus, & declaramus.

Ingredientibus Confraternitatē Indulgentia plenaria, prout in rubrica.

§. 52. Præterea omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, qui dictam Archiconfraternitatem, vel aliquam ex Confraternitatibus illi jam aggregatis, & impoſterum quandocumque aggregandis de cætero ingredientur, die primo eorum ingreſſus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Utque omnes, & ſingulæ Indulgentiæ præfatæ animabus Chriſtifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum ſuffragii applicari poſſint indulgemus.

Solemnitatē principalem Confraternitatis cū Proceſſione, & Indulgentia plen. transfert ad Dominicā primam poſt feſtum S. Auguſtini.

§. 53. Et quia præcipua, principaliſque ſolemnitas Archiconfraternitatis, & Confraternitatum præfatarum ea conceſſione dicti Greg. XIII. prædeceſſoris per quaſdam ſuas literas, quarum initium *Ad ea &c.* die 20. Novembris 1576. expeditas (ut aſſeritur) facta cum proceſſione quotannis prima Dominica Adventus communiter celebrari conſuevit, ipſarumque Archiconfraternitatis, & Confraternitatum, Confratribus, & Conſororibus, qui Proceſſioni hujuſmodi interſunt, & injuncta pietatis opera adimplent, plenaria Indulgentia conceſſa reperitur: Nos ſpecialem eiſdem Confratribus, & Conſororibus, quibus dicta dies Dominica minus commoda eſſe dicitur, gratiam facere volentes, ſolemnitatem, ac Proceſſionem, & Indulgentiam plenariam hujuſmodi a dicta prima Dominica Adventus, ad Dominicam primam poſt Feſtum S. Auguſtini, ſervata tamen in reliquis earumdem Gregorii XIII. prædeceſſoris literarum forma, & diſpoſitione, ac ſine ullo ſpecialium Indultorum Apoſtolicorum, per quæ nonnullis ex dictis Confraternitatibus dies proprii pro ejuſmodi ſolemnitate celebranda aſſignati ſint, præjudicio, auctoritate, & tenore prædictis transferimus.

Decretum irritans.

§. 54. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 55. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 27. Mar. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 27. Martii 1675. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Reg. in Secr. Brevium in libr. Menſis Maji par. 2. fol. 250.

CLXXIX.

Erectio Hoſpitii pro noviter converſis ad Fidem.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei,

Ad perp. rei memor.

Exordium.

INter alia graviſſima onera, quibus Nos premit Paſtoralis Officii cura, illud cætera ſuperat, oves ab ovili Sanctæ Fidei orthodoxæ Romanæ devias in faucibus lupi hæreſis inhærentes, ac ad portas æternæ damnationis pergentes, ad ejuſdem S. Matris Eccleſiæ, in qua tantummodo, ut in Arca Noe vera ſalus reperitur, vias rectas remittere, & reducere.

Pro hæreticis converſis ad fidem emit domum prope Ripettam.

Donat ſcut. 10. m.

§. 1. Super hoc igitur acies noſtræ mentis tuto debito zelo dirigentes, ac quod Divina pietas proprie numquam in hoc deficienti aſſiſtentia hoc noſtrum ſanctum propoſitum confovere non dedignaretur confidentes, ea auxilia, & media, quæ operi adeo digno muneri Paſtorali Noſtro præſtari neceſſaria, & debita dignoſcuntur, quantum in Nobis eſt præparare non diſtulimus: ſane ad effectum prædictum, & ut iſti Filii novi ejuſdem S. Matris Eccleſiæ recipi poſſent, mediante dilecto Filio Noſtro Bernardino S. R. E. Cardinali Roccio nuncupato tunc Archiepiſcopo Damaſceno, & Palatii Noſtri Apoſtolici Præfecto, cui ſuper hoc vices Noſtras dedimus, Domum ad Nationem Picenam alias S. Domus Lauretanæ de Urbe prope Ripettam ſpectantem de propriis noſtris pecuniis, ac pretio ſeptem millium ſcutorum monetæ, cum illius nationis Eccleſia, aliiſque appendiciis emi curavimus, & ſubinde decem millia ſcuta in emptionem tot Locorum Montium Cameralium non vacabilium de Urbe prædicta erogandа donavimus.

Pro eiſdem Converſis aperitur Hoſpitium.

Illius ſuſtentatio.

§. 2. Interim vero, ſicut Nobis innotuit, auxiliante Domino, unum parvum Hoſpitium ſub cura, & directione dilecti Filii Mariani Succini Presbyteri Congregationis S. Philippi Nerii de eadem Urbe, ſuffragante ei ope aliorum duorum piorum Presbyterorum apertum, & præparatum fuit, illudque ex eleemoſynis piorum Chriſtifidelium non ſatis laudabilis charitas ma-

nutenere, eique de neceſſariis ſubvenire non deficiebat, pro cujus quidem pii operis majori progreſſu eiſdem Presbyteris Adjutores in hoc ſe ſe præbuerant dilecti Filii Marchio Horatius de Spadis, necnon Marchio Ferdinandus de Mutis, ac Lucas Abbas Millinus, & Stephanus Ricciardus Presbyter J. U. D., ac Curiæ Capitolinæ de præſenti ſecundus Collateralis, ac Ferdinandus Capponus, Joſeph de Comitibus, Franciſcus Spentner, Joſephus Melgarini, Guillelmus Lesleus, Hieronymus Berti, Mathias Peroni, aliique pii Viri Clerici, ſeu Laici inſimul Congregationem ſuper hoc opere pio conſtruentes reſpective, cum notabili operis pii hujuſmodi augmento, itaut, ſicut accepimus, biennio adhuc non completo, qui perfida hæreſi per eos abjurata, ad gremium ejuſdem S. Matris Catholicæ Eccleſiæ, Divina favente Clementia, recurrerunt, uſque ad numerum nonaginta duorum aſcendunt, inter quos nonnulli Regularium ſtrictioris obſervantiæ ſtatum amplexi fuerunt.

Ibi biennio 91. Converſi ad Religioné Catholicam fuerunt recepti.

§.3. Proptereaque Nos, quibus ſemper cordi eſt omnium præcipue iſtius proficui operis augmentum, quique licet ut opus iſtud adeo pium, & pietate Catholica dignum, majus in dies ſuſciperet incrementum, & majori commoditati habitationis, ac alias conſultum fuiſſet iſtis, qui ſponte veniunt ad fidem noviter converſis in aliqua Palatii Noſtri præfati parte locum præbere ardenti deſiderio, ut inibi paternum refugium invenirent, optaverimus:

Deſiderium SS. Pontificis.

§.4. Nihilominus quia poſſibile non fuit aliquam d. Palatii portionem ad hunc effectum ſeparare, loca, ſeu ſitus eidem Palatio proximiora, ſeu proximiores conſiderando, & examinando ſatis aptum, & valde commodum Nobis viſum fuit Hoſpitium B. Mariæ Virginis Gratiarum nuncupatum prope Portam Angelicam, & Palatium Noſtrum Apoſtolicum S. Petri, quod ſub protectione dilecti Filii Noſtri Palutii Baſilicæ SS. Duodecim Apoſtolorum S.R.E. Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupati, reperitur, & in quo de præſenti nonnulli pauci in numero exiſtentes Eremitæ reperiuntur, quibus ad obſervantiam alicujus ex tribus ſubſtantialibus votis per alios Religioſos obſervari, ſeu profiteri debitis minime adſtrictis tantummodo ex eorum Inſtituto onus quæſtuandi eleemoſynas pro ſubſtentatione treſdecim pauperum, recipiendi Infirmos, ad effectum illos ad Hoſpitalia tranſmittendi, & Eremitas per aliquod temporis ſpatium Hoſpitio recipiendi incumbit, illudque ad utrumque effectum ſatis capax, & ſufficiens, ac ab aliis habitationibus ſæcularium, & populari ſtrepitu ſeparatum, & diviſum, exiſtimamus.

Deſignatur Hoſpitium B. M. Virginis gratiarũ prope Portã Angelicam, & Palatium Ap. S. Petri.

Inſtitutum Eremitarũ, qui in d. Hoſpitio degebant refertur.

§.5. His igitur, & aliis de cauſis adducti valde utiliter de eo, ut infra, diſponere cupientes eo magis, ut in illo antiquus, & pius uſus receptionis Pauperum in receptione hujuſmodi Pauperum converſorum, qui ex eo, quod Patriam, Parentes, Conſanguineos, & bona ad orthodoxam Sanctam Fidem amplectendam relinquunt, & quo magis ſufferunt adeo gravia incommoda pro amplectendis veræ Fidei dogmatibus eo magis miſericordi, & paterno affectu Noſtræ ſolicitudinis digniores efficiuntur, manuteneatur, ſeu quatenus opus ſit magis atque magis renovetur, & augeatur, inibique Fidei Catholicæ Alumni recipi, & ſublevari valeant quarumcumque aliarum literarum a Nobis quomodolibet in favorem Hoſpitii hujuſmodi ſuper erectione, aut alias a Nobis conceſſarum, ſeu emanatarum, etiam per viam confirmationis, necnon Inſtrumentorum in favorem hujuſmodi Hoſpitii per quoſvis celebratorum, aliorumque ſupradictorum tenores, etiam veriores, ac dat. præſentibus pro expreſſis habentes, ac omnes, & ſingulos ejuſdem Hoſpitii Adminiſtratores, & Miniſtros, ſeu Deputatos, in eoque degentes, & inſervientes, & eorumque ſingulares Perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes:

Pontifex de illo diſponere intendit favore dd. Converſorum.

Abſolutio a Cenſuris.

§.6. Motu proprio, non ad alicujus Inſtantiam, ſed ex Noſtris ſcientia, liberalitate, & deliberatione, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ad Dei Omnipotentis laudem, ſanctæque ipſius Eccleſiæ incrementum, præcipuamque illorum, qui, ut præfertur, veniunt ad Fidem, ſalutem, & commodum unum Hoſpitium ſub invocatione B. Mariæ Virginis Gratiarum, & Sancti Michaelis Archangeli in prædicto Hoſpitio, ſeu Cœnobio Eremitarum ejuſdem B. Mariæ virginis Gratiarum ad Portam Angelicam, in quo ii, qui ſponte venerunt ad Fidem Romanam advenientes gratuito, & urbane recipiantur, inibique per tempus deſignandum, & prout recipiendorum hujuſmodi utilitas ſuaſerit, & neceſſitas arbitrio Congregationis prædictæ duraturum, alantur, ut durante dicti temporis ſpatio cujuſlibet illorum voluntas cuinam iidem, ut ſupra recepti, arti, ſeu exercitio, aut ſtatui, qua, ſeu quo mediante, poſtquam e dicto Hoſpitio dimiſſi fuerint, ſuſtentari poſſint, operam dare in mente, & intentione gerant, explorari valeat, adhoc, ut facta per illos declaratione eorum voluntatis in ea arte, ſeu exercitio, aut ſtatu, omni cura & ſedulitate dirigi, & applicari poſſint.

Erectio novi Hoſpitii.

Tempus quo Converſi ibi retineri debeant relinquitur arbitrio Congregationis.

§.7. Eremitis in dicto Hoſpitio ad præſens & pro tempore degentibus minime remotis, eorumque Inſtituto, & habitu, uti prius in ſuis juribus, & redditibus, aliiſque obſervari ſolitis, ſemper, & perpetuo remanentibus, ac ſalva dicta protectione, ſub qua, ut præfertur, eorum Hoſpitium, iidemque Eremitæ reperiuntur perpetuo erigimus, & inſtituimus, illique ſic erecto, & inſtituto pro illius dote, & manutentione, ac onerum ſuſtentatione prædicta loca Montium, & Domum prædictam a dicta Natione Picena emptam, mediantibus prædictis ſummis per Nos, ut præfertur, erogatis, ac domunculam prope dictam Domum olim ejuſdem Nationis emptam ſub die prima Decembris Anno Domini 1674. per acta Nicolai Mazzeſchi Notarii publici Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generalis Auditoris majores in dies proventus favente Domino, aſſignaturi, ac etiam omnia, & quæcumque bona, redditus, eleemoſynas eidem novo Hoſpitio a quibuſvis Chriſtifidelibus elargita, donata, & relicta, ac acquiſita, quorum quantitates, qualitates, & valores pro expreſſis haberi volumus, ac

Mandat Eremitas ibi tunc degentes non eſſe removendos.

Dotem huic novo Hoſpitio aſſignat, prout in tub.

ac quæ de cætero elargienda, donanda, & relinquenda ab eorumdem Chriſtifidelium pietate, & charitate, ita quod liceat Congregationi prædictæ nomine dicti Hoſpitii, illorumque corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem apprehendere, & apprehenſam perpetuo retinere, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, etiam perpetuo applicamus, & aſſignamus.

Declarat eſſe Membrũ Palatii Apoſtol. & ab ipſo omnino dependens.

§.8. Ac idem novum Hoſpitium, cum illius Eccleſia, aliiſque membris, & dependentiis, ac juribus, & bonis, in omnibus, & per omnia Palatii noſtri Apoſtolici membrum efficimus, ac etiam ab eodem omnino dependere declaramus, ac ſemper, & quandocumque eſſe, & cenſeri, ac uti tale reſpici, & conſiderari volumus, & mandamus, illudque una cum ſupradictis, necnon Hoſpites, Miniſtros, illiuſque bona juriſdictioni moderni, & pro tempore exiſtentis Palatii Apoſtolici Præfecti etiam perpetuo motu pari ſubjicimus, ponimus, & collocamus.

Subjicit Juriſdictioni Præfecti Palatii Apoſtolici.

Committit administrationẽ illius Congregationi prout in sub.

§.9. Quia vero pietas, prudentia, & fidelitas ejuſdem Congregationis Nobis ſatis nota exſtit, adminiſtrationem illius, tam quoad regimen, diſciplinam, & victum Hoſpitum, quam circa receptionem, & dimiſſionem illorum, & cujuſlibet Miniſtrorum, necnon etiam reddituum, bonorum, aliorumque præmiſſorum, ut ſupra, & in alios uſus convertentes, & erogantes, cum hoc tamen, quod vigore mandatorum Palatii Apoſtolici Præfecti, cui bis in quolibet Anno, & quoties ei magis libuerit, ratio adminiſtrationis reddituum hujuſmodi reddi debeat eidem Congregationi, concedimus, & tribuimus, ac reſervamus: & inſuper eidem Congregationi pro felici directione, & gubernio ejuſdem Hoſpitii per Nos erecti quæcumque ſtatuta, & Ordinationes Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aliiſque conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis minime contraria faciendi, decernendi, eaque cum opus fuerit, revocandi, immutandi, & corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ poſteaquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta, ac de novo condita fuerint, perinde habeantur, & obſerventur, ac ſi auctoritate Apoſtolica approbata, & confirmata eſſent, prout illa ab omnibus, ad quos ſpectabit, haberi, & inviolabiliter obſervari mandamus.

Facultates Præfecti Palatii Apoſt.

Dat Congregationi facultatem condẽdi ſtatuta.

Concedit omnia Privilegia exemptiones, & Indulta quibus gaudẽt Palatium Ap. & Romanis Pontificib. pro tempore inſervientes.

§.10. Et inſuper eidem Hoſpitio, illiuſque Hoſpitibus, & Miniſtris, aliiſque perſonis in eo pro tempore degentibus, & exiſtentibus, ut omnibus, & quibuſcumque Privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, & Indultis, quibus Palatium Noſtrum Apoſtolicum, Nobiſque, ac Romanis Pontificibus inibi inſervientes, & aſſiſtentes, ac in eo degentes, & tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus quomodocumque utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere valeant in omnibus, & per omnia perinde ac ſi novum Hoſpitium hujuſmodi, ac Miniſtri, & Hoſpites, & in eo degentes intra dicti Palatii limites permanerent, etiam concedimus, & indulgemus,

§.11. Poſtremo, ut temporalibus commodis ſpiritualia quoque munera conjungamus, quibus Fidelium devotio eis munita creſcere magis, & augeri poſſit de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus recipiendis Hoſpitibus deſtinatis, & Miniſtris, aliiſq; in d. Hoſpitio degentibus in ipſo ingreſſu, ſi vere pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac pias ad Deum preces pro hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione, ac inter Chriſtianos Principes facienda, & fovenda Pace, ac Romani Pontificis ſalute effuderint, ac etiam quos in eodem Hoſpitio decedere contigerit, ſi pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, ſi id commode fieri poterit, ac ſaltem contriti in eorum mortis articulo dulce nomen Jeſu corde ſi ore nequierint devote invocando, plenariam omnium, & ſingulorum ſuorum peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem perpetuo concedimus,

Indulgentia plen. omnibus recipiendis Hoſpitibus, & Miniſtris, aliiſque in d. Hoſpitio degentibus in ipſo ingreſſu, prout in rubrica.

Item in dicto Hoſpitio decedẽtibus prout in rubrica.

Supplet omnes defectus.

§.12. Decernentes prædicta omnia ſubſiſtere, necnon præſentes literas ex quovis capite, etiam juridico, & legitimo, pio, privilegiato, ſpeciali nota digno, ac de neceſſitate juris, vel facti omnino exprimendo, aut, alias nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Noſtræ defectu, etiam forſan ex eo, quod in præmiſſis intereſſe habentes, aut quicumque alii vocati non fuerint, notari, argui, ſeu impugnari, aut adverſus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium, ſeu oris aperitionem impetrari, vel etiam Motu ſimili concedi numquam poſſe, illaſque ſub quibuſcumque revocationibus, ſuſpenſionibus aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam ab eadem Sede Apoſtolica emanatis, & in poſterum emanandis minime comprehendi poſſe, ſed illas ſemper validas, & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, eidemque Hoſpitio pleniſſime ſuffragari: ſicque, & non alias in præmiſſis, & circa ea per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

Executores deſignat.

§.13. Quocirca dilectis filiis Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, ac ejuſdem Cameræ noſtræ Theſaurario, necnon noſtri Palatii Apoſtolici Auditori Decano, Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando pro parte ejuſdem Hoſpitii Adminiſtratorum, & Miniſtrorum, ſeu Deputatorum pro tempore exiſtentium, aut alicujus eorum requiſiti fuerint ſolemniter publicantes, ac eis in præmiſſis omnibus, & ſingulis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes, & in eis contenta hujuſmodi ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit firmiter, & inviolabiliter obſervari, & memoratos Hoſpitii Adminiſtratores, & Miniſtros, ſeu Deputa-

putatos prædictos, alioſque pro tempore intereſſe habentes bujuſmodi, illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari. Nos enim præfatis Auditori, Theſaurario, & Decano, & eorum cuilibet omnes, quos opus fuerit, etiam per edictum publicum, conſtito de non tuto acceſſu, citandi, illiſque, & eorum cuilibet etiam ſub cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis inhibendi, Contradictores, ſervata forma Concilii Tridentini incidiſſe declarandi, gravandi, reaggravandi, & interdicendi, auxiliumque brachii Sæcularis, etiam ad hoc, ſi opus fuerit invocandi, aliaque in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, & exequendi Apoſtolica auctoritate tenore præſentium facultatem concedimus.

Contrariis latiſſime derogat.

§.14. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenus opus ſit, fel. rec. Pii Papæ IV. prædeceſſoris noſtri de regiſtrandis gratiis intereſſe Cameræ Apoſtolicæ quomodolibet concernentibus, nec non Regula noſtra, ſeu mandato de non tollendo jure quæſito, aliiſque etiam in Synodalibus, Provincialibus, aliiſque ſpecialibus, vel generalibus Conciliis editis, vel edendis, aliiſque Apoſtolicis Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Hoſpitalium, & Xenodochiorum Urbis, & Congregationis Eremitarum hujuſmodi etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, illis, & eorum cuilibet, & quibuſvis aliis Superioribus, & Perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis in contrarium præmiſſorum, ac etiam in favorem aliorum Hoſpitiorum, aliorumque Superiorum, & Perſonarum in genere, vel in ſpecie quomodolibet, etiam pluries conceſſis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac etiam de verbo ad verbum, non autem per clauſulas idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita, obſervata, inſerti forent, eiſdem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat harum ſerie latiſſime, & validiſſime, ac ſpecialiter, & expreſſe motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum eſſe volumus, ac quatenus opus ſit piæ me. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas ad judicium vigore præſentium non trahatur, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.15. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis eadem prorſus fides adhibeatur, tam in Judicio, quam extra illud, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§.16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, erectionis, inſtitutionis, applicationis, aſſignationis, ſubjectionis, exemptionis, liberationis, conceſſionis, communicationis, Indulti, Conſtitutionis, deputationis, Decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. 10. Mar. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1675. tertio Idus Martii, Pontificatus noſtri Anno Quinto.

G. Card. Prodatarius.

I. G. Sluſius.

Viſa de Curia S. de Pilaſtris.

D. Ciampinus.

Loco ✝ Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

CLXXX.

Confirmatio, & innovatio Privilegiorum per Julium III., Gregorium XIII., Clemen. VIII., Gregorium XV., & Clemen. IX. Collegio Germanico, & Hungarico de Urbe conceſſorum cum prohibitione Epiſcopo Lauden. ne in Eccleſia Parochiali, & Monaſterio Sancti Petri Laudi Veteris Ordinis S. Benedicti, ejuſque annexis, & dependentibus olim plenarie unitum eidem Collegio ullam poteſtatem, aut juriſdictionem tam ordinariam, quam delegatam exerceat uſque ad beneplacitum S. Sedis, translata interim Juriſdictione hujuſmodi in Metropolitanum Mediolanenſis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Gregor. XIII. Monaſterium S. Petri Laudi Veteris Ord. S. Benedicti Lauden. Dioc. univit Collegio Germanico.

EXpoſuerunt nobis nuper Venerabiles Fratres noſtri S. R. E. Cardinales Collegii Germanici, & Hungarici de Urbe Protectores, quod licet dudum fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædeceſſor noſter Monaſterium S. Petri Laudi Veteris Ordinis S. Benedicti Lauden. Diœc. quod Conventu Regulari carebat, & in quo præter Vicarium perpetuum, qui curam animarum Parochianorum illius Eccleſiæ, quæ etiam Parochialis erat, exercebat, alii duo, vel tres Servientes presbyteri Sæculares dumtaxat, iique ad nutum amovibiles, ad celebranda, ibi divina Officia, reſidebant (nomine tantum, & denominatione Abbatis, ac dignitate Abbatiali, nec non Ordine, ac omni ſtatu, & eſſentia, Regularibus, auctoritate Apoſtolica, perpetuo ſuppreſſis, & extinctis) cum Eccleſia, ædibus, ædificiis, proprietatibus, prædiis, poſſeſſionibus, bonis, juribus, juriſdictionibus, & actionibus, ac illi annexis quibuſcumque d. Collegio eadem auctoritate ſub certis modo, & forma tunc expreſſis eiſdem perpetuo univerit, annexuerit, & incorporaverit, perpetuamque in eadem Eccleſia Vicariam cum dote congrua pro uno Vicario perpetuo, qui curam Animarum dd. Parochianorum exerceret, erexerit, & inſtituerit.

In Eccleſia Parochiali d. Monaſterii erexit Vicariã perpetuam.

Exẽptio Collegii Germanici.

§.1. Et ſubinde, poſtquam tam rec. me. Julius Papa III. etiam prædeceſſor noſter, quam præ-

D. Greg XIII Cardinales d. Collegii, perſonarum, & bonorum Protectores conſtituit cũ facultatibus, prout in sub.

prædictus Gregorius prædeceſſor Collegium prædictum, ac illius Scholares, & miniſtros pro tempore exiſtentes, eorumque bona in d. Urbe, vel extra eam ubicumque locorum conſiſtentia ab omni juriſdictione, & correctione, viſitatione, dominio, ſuperioritate, & poteſtate quorumcumque Judicum, & Officialium in ipſa Urbe, vel alias ubilibet conſtitutorum prorſus liberos, immunes, & exemptos, ac libera, immunia, & exempta fecerant, & conſtituerant, necnon eos, & ea ſub Beati Petri, & Sedis Apoſtolicæ protectione ſuſceperant; dictuſque Gregorius prædeceſſor nonnullos in humanis agentes ejuſdem S.R.E. Cardinales dicti Collegii, ejuſque Collegialium, ac perſonarum, & bonorum quorumcumque Protectores conſtituerat, & deputaverat, illiſque omnes, & ſingulas cauſas civiles, & criminales, meras, & mixtas dicti Collegii, illiuſque Collegialium, Scholarium, Rectorum, aliorumque Miniſtrorum, & Officialium pro tempore exiſtentium in rebus, & bonis Collegium ſupradictum, ac illius res, jura, & actiones, ac bona concerneu. tam active, quam paſſive per ſeipſos, aut alium, ſeu alios, qui eis viderentur etiam manu regia, ac omni, & quacumque appellatione remota audiendi, cognoſcendi, decidendi, ſineque debito terminandi, aliaque faciendi, & exequendi liberam facultatem conceſſerat:

§. 2. Piæ me. Clemens Papa VIII. prædeceſſor noſter ad tollendam tunc exortam quamdam dubietatem Motu proprio, ac ex certa ſcientia, atque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſtatuerit, & ordinaverit, & ita etiam prædictorum prædeceſſorum mentem, & intentionem fuiſſe declaraverit, quod præter prædictos Collegii Germanici, & Hungarici hujuſmodi Protectores nullus alius Judex quacumque auctoritate, privilegio, & facultate munitus, tam Eccleſiaſticus, quam Sæcularis, ac tam Ordinarius, quam Delegatus, tam in dicta Urbe, quam extra eam in cauſis, & negotiis ad Collegium prædictum, illiuſque perſonas, res, & bona, ac jura quomodolibet ex quovis Capite ſpectantibus, & pertinentibus, tam præſentibus, quam futuris, ſive active, ſive paſſive, tam in prima, quam in ſecunda, & ulteriori inſtantia quomodolibet exercere valeret; ſed quod omnis juriſdictio, & ſuperioritas in omnibus, & ſingulis cauſis ſupradictis, ac quibuſcumque aliis civilibus, & criminalibus, meris, & mixtis ipſum Collegium, ac illius Scholares, Miniſtros, officiales, & perſonas, eorumque bona, res, & jura quæcumque, aut alias quomodolibet concernentibus ad prædictos, & pro tempore exiſtentes ejuſdem Collegii Protectores, vel eorum Judicem, ſeu Judices, deputatum, ſeu deputatos, vel deputandum, ſeu deputandos pleno jure, & in quacumque inſtantia, etiam privative quoad omnes alios quoſcumque Judices, etiam quoad illarum finalem, & totalem executionem cum facultate illas omnes quomodolibet coram aliis quibuſcumque Judicibus introductas, & pendentes reaſſumendi, ac illis inhibendi, aliiſque facultatibus, clauſulis, & decretis in ipſius Clementis prædeceſſoris literis de ſuper expeditis latius contentis, & expreſſis.

Ampliatio d. exemptionis facta per Clementem VIII

§. 3. Ac poſtmodum accepto per ſimilis rec. Greg. PP. XV. etiam prædeceſſorem noſtrum, quod licet ſtantibus præmiſſis, omnis juriſdictio, & ſuperioritas in ſingulis cauſis hujuſmodi Protectoribus prædictis competere noſceretur, ac etiam præfatus Gregorius XIII. prædeceſſor per alias ſuas literas ſpiritualem juriſdictionem, & animarum curam, quam Eccleſiæ d. Collegio unitæ habebant, totam ad ipſius Collegii Protectores pertinere, & ſiquid forte in prædicti Collegii Conſtitutionibus deſiderari uſus rerum magis demonſtraret, aut obſcurum foret, vel ambiguum, id Protectores, & Superiores prædictos re mature deliberata ex communi omnium conſenſu supplere, & declarare, ac ad alia extendere poſſe voluiſſet, & deſuper Collegium, illiuſque Protectores, Collegiales, perſonæ, & miniſtri hujuſmodi moleſtari non deberent; nihilominus nonnulli contra mentem, & intentionem prædeceſſorum prædictorum ſe ſe in juriſdictione hujuſmodi intromittere præſumebant, & procurabant, ac tunc forte lites deſuper introductæ reperiebantur:

Privilegia Collegii Germanici referuntur.

Dubia exorta ſuper hujuſmodi Juriſdictione.

§. 4. Ipſe Gregorius XV. prædeceſſor in præmiſſis omnem dubitandi occaſionem tollere volens, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus prævia privilegiorum anteriorum confirmatione, ac quarumcumque litium, & cauſarum ſuper præmiſſis, ſeu eorum aliquo quomodolibet introductarum, ac etiam in Auditoris cauſarum Palatii Apoſtolici vel alibi coram quibuſcumque Judicibus pendentium avocatione, illarumque ſuppreſſione, & extinctione, ac perpetui ſilentii impoſitione inter alia ſtatuerit, & ordinaverit, & ita eorumdem prædeceſſorum, & ſuæ mentis, & intentionis fuiſſe, & eſſe declaraverit, quod præter prædictos, & pro tempore exiſtentes Collegii Germanici, & Hungarici hujuſmodi Protectores nullus alius Judex quacumque dignitate, auctoritate, privilegio, & facultate munitus, tam Eccleſiaſticus quam Sæcularis, ac tam Ordinarius quam delegatus, tam in dicta Urbe quam extra eam in cauſis, & negotiis ad præfatum Collegium, illiuſque perſonas quaſcumque res, bona & jura ex quovis capite ſpectantibus, & pertinentibus, tam præſentibus, quam futuris quovis modo ſe intromittere, vel alias actum aliquem juriſdictionis, tam civilis, quam criminalis, tam circa res, bona, & jura ipſius Collegii, quam illius perſonas:

Gregor. XV. omnia antedicta Privilegia confirmavit, & lites ſuper eis introductas extinguit.

Aliæ ejuſdem Pontificis Declarationes referuntur.

§. 5. Necnon Parochiales, ac ſine cura Eccleſias, ſeu Cappellas, Cappellanias, & Beneficia quæcumque dicto Collegio quomodolibet unita, ſeu annexa, aut ab eo ratione Monaſteriorum, Prioratuum, ſeu Eccleſiarum ipſi incorporatarum quocumque modo dependentia, ac Presbyteros, Vicarios, Cappellanos, & Miniſtros quomodolibet nuncupatos illis pro tempore etiam in cura, & exercitio Parochialibus, ac divinis deſervientes ad nutum Protectorum, vel aliorum Superiorum, aut Collegialium d. Collegii, prævia tamen Ordinarii approbatione, ponendos, & amovendos, ac etiam perpetuos quomodolibet exercere poſſet, & valeret:

§. 6. Curamque omnium, & ſingularum Eccleſiarum Parochialium, & Curatarum ad prædictum Collegium quomodolibet ſpectantium ab omnimoda juriſdictione, ſuperioritate, & Dominio quorumcumque Ordinariorum penitus, & omnino (præterquam in caſibus a Concilio Tridentino expreſſis) perpetuo exemerit: & liberaverit, ac omnem juriſdictionem, & ſuperioritatem in omnibus, & ſingulis cau-

ſis

Digitized by Google

ſis ſupraſcriptis, & aliis quibuſcumque civilibus, & criminalibus, meris, & mixtis ipſum Collegium, & ejus Scholares, ac Eccleſias eidem Collegio unitas, Miniſtros, Officiales, & perſonas, eorumque bona, res, & jura, & Coram animarum, illiuſque exercitium, ac Sacramentorum Eccleſiaſticorum adminiſtrationem, aut alias quomodolibet concernentibus ad præfatos, & pro tempore exiſtentes ejuſdem Collegii Protectores, vel eorum Judicem, ſeu Judices deputatum, ſeo deputatos, vel deputandum, ſeu deputandos pleno jure in quacumque inſtantia, & privative quoad Vicarium Urbis, & quoſcumque locorum Ordinarios, & omnes alios quoſcumque Judices prædictos etiam quoad illarum totalem, & finalem executionem, cum diverſis facultatibus ſpectare, & pertinere in omnibus, & per omnia perpetuo debere voluerit, ſeu indulſerit, eiſque liberam, plenam, amplam, & omnimodam deſuper facultatem, & auctoritatem impertitus fuerit:

Clement IX. omnia ſupradicta Privilegia pariter motu proprio confirmavit.

§.7. Licet quoque ſimilis me. Clemens Papa Nonus pariter prædeceſſor Noſter omnia, & ſingula privilegia, facultates, juriſdictiones, ſuperioritates, prærogativas, gratias, & indulta memorato Collegio, ejuſque perſonis, rebus, & bonis, ac S.R.E. prædictæ Cardinalibus ejuſdem Collegii Protectoribus, ac alias quomodolibet a præfatis Julio III., Gregorio XIII., Clemente VIII., & Gregorio XV. prædeceſſoribus per eorum literas ſuper præmiſſis emanatas reſpective conceſſa, & atributa, & confirmata, & approbata, dictaſque literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis, ac inde legitime ſecutis, & ſecuturis quibuſcumque motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus perpetuo approbaverit, & confirmaverit, & memoratos Cardinales dicti Collegii Protectores tunc, & pro tempore quandocumque exiſtentes omnem ſuperioritatem, omnemque juriſdictionem eis, ſicut præmittitur conceſſam, & attributam in quibuſvis cauſis, litibus, & controverſiis tam civilibus, quam criminalibus, meris, & mixtis, etiam privative quoad omnes, & ſingules Jodices ſupradictos, & alias in omnibus, & per omnia, prout in literis d. Gregor. XV. prædeceſſoris expreſſum eſt, circa Eccleſias, & Monaſteria, & ſignanter circa ſupradictum S. Petri Laudi veteris Lauden. Diœc. eorumque Eccleſias, Cappellas, Cappellanias, & Beneficia, ac membra, expendentia, bona, prædia, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolomenta quæcumque dicto Collegio dudum Apoſtolica auctoritate perpetuo unita, annexa, & incorporata, & ab eo quomodolibet expendentia, ac in alia quæcumque Monaſteria, Prioratus, & Eccleſias, & Beneficia, quæ eidem Collegio pari auctoritate in futurum quandocumque uniri, annecti, & incorporari contingeret, eorumque reſpective perſonas Presbyteros, Cappellanos, Vicarios, & Miniſtros quoſlibet libere, ac ſine ullo prorſus impedimento exercere, cæteraque omnia eis per præfatas literas quovis modo conceſſa facere, & exequi poſſe, ac debere moto, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus decreverit, & declaraverit:

Alia declaratio præd. Pontificis.

§.8. Ac demom Nos motu ſimiliter proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præfata omnia, & ſingula privilegia, facultates, Juriſdictiones, ſuperioritates, prærogativas, gratias, & indulta prædicto Collegio ejuſque perſonis, rebus, & bonis, ac Cardinalibus illius Protectoribus, & alias quomodolibet conceſſa, & attributa, ac confirmata, & approbata pariformiter cum omnibus inde legitime ſecutis, & ſecuturis approbaverimus, & confirmaverimus, ac innovaverimus, rataque, & grata habuerimus, ac illis omnibus, & ſingulis perpetuæ, atque irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præſidium adjecerimus, & alias prout in Noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 3. Novembris proxime præteriti, ac ſingulis prædeceſſorum prædictorum ſuper præmiſſis reſpective expeditis literis, quarum omnium, & ſingularum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & de verbo ad verbom inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Summus Pontifex omnia ſuprad. Privilegia pariter motu proprio confirmavit, & approbavit.

§.9. Nihilominus Venerabilis Frater Bartholomæus Epiſcopus Lauden. non attentis, nec ea, qua decet reverentia ſervatis privilegiis, & facultatibus hujuſmodi eiſdem Cardinalibus Protectoribus per præfatos Romanos Pontifices Noſtros, ut præfertur, conceſſis, & per Nos confirmatis, & innovatis, ipſorum Cardinalium Protectorum, ac Judicum ab eis deputatorum juriſdictionem perturbare, ac Vicarii, & Cappellanorum ad exercendam in ſupradicta Parochiali Eccleſia S. Petri Laudi veteris animarum curam, necnon concionatoris ad prædicandum ibidem Verbum Dei deputationem ad ſe ſpectare prætendit, ac concionatori per eoſdem Cardinales Protectores, ſeu eorum juſſu, vel auctoritate deputato benedictionem concedere recuſavit, itaut anno proxime præterito milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo quarto ad Ven. Fratrem Archiepiſc. Mediolan. Metropolitanum recurſum haberi oportuerit, qui benedictionem concionatori ſic deputato conceſſit, & ipſe concionator ſubinde Sacr. Conciones in eadem Eccleſia habuit.

Attentata Epiſcopi Lauden.

Concionatori ibidem deputato ad prædicandū a dd. Cardinalibus Protectoribus benedictionē concedere recuſavit.

Pro hujuſmodi effectu mittitur ad Archiepiſcopum Mediolanen.

§.10. Quinimo idem Bartholomæus Epiſc. dilectum Filium Jo: Baptiſtam Manuſardum Eccleſiæ S. Petri eidem Collegio unitæ Cappellanum, qui dum Procurator dicti Collegii literas Noſtras prædictas ſuper confirmatione, ac innovatione privilegiorum hujuſmodi emanatas, necnon literas deputationis de perſona dilecti Filii Caroli Franciſci Cevæ Canonici Eccleſiæ Mediolan. in Judicem Monaſterii, ac Parochialis Eccleſiæ hujuſmodi, eiſque annexorum a prædictis Cardinalibus Protectoribus factæ in actis ejus Curiæ Epiſcopalis Lauden. inſinuabat præſens aderat, ſub certis prætextibus capi, ac maletractari, & in carcerem detrudi curavit, & ſubinde viſitationem dictæ Eccleſiæ Parochialis, ejuſque Cappellarum, ſeu Oratoriorum ab illa dependentiom, ſeu intra illius fines conſiſtentium, ac perſonarum illis inſervientium, quam dilectus Filius Carolus Franciſcus Ceva Judex ab eiſdem Cardioalibus deputatus illorum juſſu obibat per ſuos Miniſtros turbare:

Novum attentatum præd. Epiſcopi.

Aliud conſimile attentatum.

§.11. Ac ipſe poſtmodum aſſumpta militari manu, & velut inſoltabundus eamdem Parochialem Eccleſiam, illiuſque Presbyteros, ſeu Cappellanos, & perſonas modis incongruis viſitare, eiſque terrorem incutere, & qui ad ejus man-

Aliud conſimile attentatum.

mandatum ſe ſe ejus violentiis non ſiſtebant a divinis ſuſpendere, ſeu ut ſe ſiſterent ſub pœna ſuſpenſionis a divinis hujuſmodi mandare, ac interdictum, quod dictus Carolus Franciſcus Judex a prædictis Cardinalibus Protectoribus deputatus propter exceſſus a Confratribus cujuſdam Confraternitatis intra limites prædictæ Parochialis Eccleſiæ erectæ commiſſos canonice tulerat, violare, ſeu violari curare, alioſque exceſſus committere præſumpſit, in graviſſimum Collegii prædicti detrimentum, ac juriſdictionis, & poteſtatis dictis Cardinalibus Protectoribus ab Apoſtolica Sede attributa vilipendium, contemptum, necnon in libertatis, & immunitatis Eccleſiæ damnum, præjudicium, & gravamen:

Interdicti violatio.

Preces Cardinalium Protectorum.

§. 12. Nobis propterea dd. Cardinales Protectores humiliter ſupplicarunt, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ne interea dum ſuper præmiſſis, & illorum occaſione inter præfatos Cardinales Protectores ex una, ac dictum Bartholomæum Epiſcopum ex altera partibus diſceptatur, alia, & forſan graviora naſcantur incommoda, ex commiſſi Nobis divinitus paſtoralis officii debito providere cupientes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac præfatis, aliiſque juſtis, & rationabilibus ex cauſis nobis notis adducti, & controverſiarum hujuſmodi, litiumque deſuper forſan exortarum, & pendentium ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & collitigantium, aliave quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis habentes, ut pendentibus controverſiis, ſeu litibus hujuſmodi, & interim ad Noſtrum, & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum pro parte eorumdem modernorum, & pro tempore exiſtentium dicti Collegii Protectorum, ac Vicariorum, ſeu Provicariorum, aliorumque Presbyterorum, ſeu Cappellanorum, & Miniſtrorum quorumcumque ad curam animarum, ac Divina Officia in ſupradicta Eccleſia Parochiali, illique annexis, ac intra illius fines conſiſtentibus, & a prædicto Monaſterio quomodolibet dependentibus Eccleſiis, ſeu Cappellis, & Oratoriis, aliiſque locis piis quibuſcumque exercenda, & obeunda reſpective, necnon Concionatorum ad verbum Dei inibi prædicandum per eoſdem Cardinales deputatorum, & deputandorum pro ipſorum Vicariorum, ſeu Provicariorum aliorumque Presbyterorum, ſeu Cappellanorum, & Miniſtrorum approbatione, paſtoralique benedictione per Concionatores hujuſmodi obtinenda, ac pro aliis, ſi quæ ſint pro quibus ad memoratum Bartholomæum Epiſcopum Lauden. etiam tamquam Apoſtolicæ Sedis Delegatum, ac etiam juxta prædictorum privilegiorum, & literarum Apoſtolicarum tenorem, & diſpoſitionem recurrendum eſſet, non ad dictum Bartholomæum, ſeu pro tempore exiſtentem Epiſcopum Lauden. ſed ad Venerabilem Fratrem modernum, & pro tempore exiſtentem Archiepiſcopum Mediolanen. Metropolitanum recurri libere, & licite poſſit, & debeat.

Proviſio capta per Papã ad ſuum, & S. Sedis beneplacitum durante hac controverſia.

§. 13. Itaut idem Archiepiſcopus Vicarios, ſeu Provicarios, alioſque Presbyteros, ſeu Cappellanos, & Miniſtros hujuſmodi approbare, paſtoralem Concionatoribus prædictis benedictionem impertiri, aliaque præmiſſa facere, & exequi valeat in omnibus & per omnia, perinde ac ſi loci Ordinarius exiſteret, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, ſine ullo tamen partium præfatarum, aut alterius earum præjudicio, concedimus, & indulgemus. Nos enim eidem moderno, & pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo præmiſſa omnia, & ſingula faciendi, & exequendi, ac etiam præfatos Presbyteros, ſeu Cappellanos, alioſque Clericos dictæ Parochiali Eccleſiæ, aliiſque Eccleſiis, Cappellis, & Oratoriis a dicto Monaſterio dependentibus inſervientes a prædictæ ſuſpenſionis, aliiſque cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis in eos a dicto Bartholomæo Epiſcopo propter præmiſſa, ſeu illorum occaſione quomodolibet latis, ſeu comminatis, quatenus opus ſit abſolvendi, & totaliter liberandi, ac eis deſuper opportune diſpenſandi, cæteraque in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exercendi, ac executioni mandari curandi, quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem durante beneplacito hujuſmodi dumtaxat duraturam eadem auctoritate harum ſerie concedimus, & impertimur.

Committit Archiepiſcop. Mediolanen. omnia gerere, quæ poſſet ibidem Epiſcopus Lauden.

§. 14. Diſtricte propterea inhibentes tam dicto Bartholomæo, & pro tempore exiſtenti Epiſcopo Lauden. ſub interdicti ingreſſus Eccleſiæ, quam ejus Vicariis, Procuratoribus, Fiſcalibus, Actuariis, Notariis, Bariſcellis, aliiſque ejus Curiæ Epiſcopalis Miniſtris, & Officialibus quibuſcumque nunc, & pro tempore exiſtentibus ſub excommunicationis latæ ſententiæ ipſo facto abſque alia declaratione incurren., & indignationis Noſtræ, aliiſque Noſtro, & pro tempore exiſten. Rom. Pontific. arbitrio imponendis pœnis ne d. beneplacito durante ſe ſe in viſitatione, correctione, juriſdictione, cura, & gubernio, ſuperioritate, aliave quacumque tam ordinaria, quam delegata poteſtate, & auctoritate ſuper præfatam Eccleſiam S. Petri Laudi veteris, aliaſque Eccleſias, ſeu Cappellas a præfato Monaſterio quomodolibet dependentes, ac Oratoria intra fines ejuſdem Parochialis Eccleſiæ, & Monaſterii hujuſmodi exiſtentia, & Confraternitates laicorum in eis erectas, aut electione, deputatione, examine, approbatione Vicariorum, ſeu Provicariorum, aliorumque Presbyterorum, ſeu Cappellanorum, aut Clericorum, aliorumque Miniſtrorum, & Concionatorum ibidem nunc, & pro tempore curam animarum ad Divina Officia, aliaſque functiones Eccleſiaſticas, & Verbi Dei prædicationem reſpective obeuntium, ſeu exercentium, ipſorumque Concionatorum benedictione, aliiſque quibuslibet actibus juriſdictionalibus ſe ſe ullo modo ingerere, aut juriſdictionem quamcumque, ſeu auctoritatem, & poteſtatem etiam delegatam ibidem, ſeu contra perſonas prædictas exercere, ullumve actum juriſdictionalem facere, aut Vicarios, ſeu Provicarios, Presbyteros, Cappellanos, Concionatores, alioſque Miniſtros Collegii prædicti quovis quæſito colore, prætextu, vel ingenio, directe, vel indirecte, ſeu alias quomodolibet moleſtare, perturbare, vel inquietare audeant quovis modo, ſeu præſumant.

Prohibitio facta Epiſcopo Lauden.

§. 15. Ac decernentes eaſdem præſentes literas,

teras,

Præſentium, literarum obſervantiam demandit, ac ſupplet omnes quoſcumque defectus.

teras, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Bartholomæus Epiſcopus, & alii præfati, ſeu alii quicumque in præmiſſis, ſeu eorum aliquod jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas præſentes emanarint ſufficienter adductæ, verificatæ, aut juſtificatæ fuerint, vel ex alia quacumque etiam quantavis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & eapite etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, & incogitato, ac ineacogitabili, individuamque eapreſſionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, modificari, in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, etiam motu proprio, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo minime poſſe, ſed ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces eaiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum pleniſſime ſuffragari, ac ab eis reſpective in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & adimpleri.

Decretum irritans.

§.16. Sicque, & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuſcumq; contrariis ampliſſime derogat.

§.17. Non obſtantibus quarumcumque litium pendentia, aliiſque præmiſſis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſve Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtylis, & uſibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis etiam Eccleſiæ Lauden. ejuſque Præſulibus, & aliis perſonis quibuſlibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in contrarium præmiſſorum in genere, vel in ſpecie, ac alias quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales eidem importantes mentio, ſeu quævis expreſſio habenda, aut aliqua alia eaquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata eaprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter eapreſſis, & inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & eapreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 9. Aprilis 1675. Pontificatus noſtri Anno Quinto. Dat. 9. April. 1675. An. 5.

I. G. Slnſius.

CLXXXI.

Exemptio Antonii Vieyra Luſitani Presbyteri Regularis Societatis Jeſu ad ejus vitam a quacumque Juriſdictione Tribunalis S.Officii Portugalliæ, ac immediate ſubjecto Congregationi S.Officii de Urbe in quibuſdam cauſis ad d. Tribunal ſpectantibus, quæ con. d. Vieyra ea quacumque cauſa moveri poſſent in d. Tribunali S.Officii Portugalliæ.

Dilecto Filio Antonio Vieyra Luſitano Presbytero Regulari Societatis JESU.

CLEMENS PAPA X. Edit. An. D. 1675.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium.

REligionis zelus, ſacrarum literarum ſcientia, vitæ, & morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita Nos adducunt, ut quieti tuæ benigne conſultum velimus. Cum itaque (ſicut accepimus) Tu, qui Presbyter Regularis Societatis Jeſu exiſtis, ac in alma Urbe noſtra de præſenti degis, ejuſdem Urbis aerem temperamento tuo contrarium experiaris; ac proinde jam gravis annis, & nonnullis corporis infirmitatibus obnoxius, pericula valetudini tuæ imminentia præveniendi gratia in Luſitaniam Patriam tuam prope diem, benedicente Deo, reverti intendas:

Abſolutio a Cenſuris.

§.1. Hinc eſt, quod Nos juſtis de cauſis animum Noſtrum moventibus religioſæ tranquillitati, atque ſecuritati tuæ, quantum Nobis ea alto conceditur, providere cupientes, teque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus eaiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Te a quacumque Juriſdictione, poteſtate, & auctoritate Venerabilis Fratris Petri Archiepiſcopi Sinden. Generalis, ac dilectorum Filiorum reliquorum Inquiſitorum adverſus hæreticam, & apoſtaticam a Chriſtiana Religione, fideque Catholica pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis auctoritate Apoſtolica deputatorum nunc, & pro tempore eaiſtentium, illorumque reſpective Vicariorum, Commiſſario-

Exemptio Antonii Vieyra Societatis Jeſu a Juriſdictione Inquiſitorum Regni Portugal. & Algarb.

riorum, Aſſeſſorum, cæterorumque Officialium, & Miniſtrorum quorumcumque, itaut illis tam conjunctim, quam diviſim, eorumque quilibet ex quacumque cauſa, etiam ſpecifica, & individua mentione digna, ac de neceſſitate ſpecialiter exprimenda, tam de præſenti, quam de præterito, vel de futuro nullam in ſe juriſdictionem, poteſtatem, vel auctoritatem exercere, nullumque actum juriſdictionalem, ſive judicialem, ſive extrajudicialem contra Te facere, decernere, mandare, vel exequi; neque Te quovis quæſito colore, prætextu, ingenio, cauſa, vel occaſione, directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet moleſtare, perturbare, vel inquietare poſſint, tenore præſentium ad tui vitam plenarie eximimus, & totaliter liberamus, ac exemptum, & liberum eſſe, & fore decernimus, & declaramus.

Eum ſubjicit ſupremæ, & Generali Inquiſitioni Urbis.

§.2. Teque in omnibus, & quibuſcumque Cauſis ad Tribunal S. Officii Inquiſitionis hæreticæ, & apoſtaticæ pravitatis quomodolibet ſpectantibus, quæ contra te ex quacumque ratione, ſeu cauſa, etiam, ut præfertur de neceſſitate ſpecifice, & in individuo exprimenda tam de præſenti, quam de præterito, & de futuro ſeu alias quomodolibet moveri, ſeu intentari poſſent, ac etiam forſan in Tribunali S. Officii Inquiſitionis dd. Regnorum jam motis, & intentatis immediatæ juriſdictioni, poteſtati, & auctoritati Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana generalium Inquiſitorum adverſus hæreticam, & apoſtaticam pravitatem hujuſmodi ab hac Sancta Sede ſpecialiter deputatorum, coram qua dumtaxat in omnibus, & ſingulis Cauſis prædictis, teneatis de Juſtitia reſpondere, motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus itidem ad tui vitam harum ſerie ſubjicimus, & ſupponimus, ac ſubjectum, & ſuppoſitum eſſe, & fore decernimus ſimiliter, & declaramus.

Supplet omnes defectus.

§.3. Decernentes pariter eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Generalis, & alii Inquiſitores, cæterique præfati, & alii quicumque, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, vel auditi, neque Cauſæ propter quas præſentes emanaverint adductæ, ſpecificatæ, verificatæ vel juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata cauſa, colore, prætexto, & capite, etiam in corpore juris clauſo, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, modificari, limitari, infringi, detrectari, vel invalidari, ad terminos juris reduci, ſeu in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, ſeu extra illud uti, ſeu ſe juvare nullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes Literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari.

Decretum irritans.

§.4. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, necnon Generalem, cæteroſque Inquiſitores præfatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis ampliſſime derogat.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis etiam in favorem S. Officii Regnorum præfatorum, illiuſque Inquiſitorum, etiam generalium, & Officialium, & Miniſtrorum quorumlibet per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & Sedem præfatam ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & quantiſcumque vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, atque alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, ac forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac pleniſſime derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Aprilis 1675. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Dat. 17. Apr. 1675. An. 5.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. 5. Brevium diverſor. fol. 343.

CLXXXII.

Alia abſolutio Joannis Baptiſtæ Sauvage, & Franciſci Perinet Canonicorum Eccleſiæ Biſuntin., a cenſuris, & pœnis quibus propter temerariam electionem Decani dictæ Eccleſiæ ab Alexandro VII. innodati, & de ejus ordine; & mandato denunciati fuerant.

Seriem hujuſmodi Cenſurarum, & pœnarum, necnon cauſas, ob quas latæ fuerunt videas in Conſtitutione hujus Pontificis incipien. Alias poſtquam.

VEN. FRATRI PATRO ARCHIEPISC. BISUNTIN.

CLEMENS PAPA X.

Edit. An. D. 1675.

Venerabilis Frater Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium. CUm Nos per quaſdam Noſtras in ſimili forma Brevis die 16. Novembris proxime præteriti expeditas literas Tibi dederimus in mandatis, ut quatuor ibidem nominatos Canonicos iſtius Metropolitanæ Eccleſiæ Biſuntin., qui una cum aliis ejuſdem Eccleſiæ Canonicis dudum Decanatus Dignitate prima poſt pontificalem in Eccleſia hujuſmodi per promotionem bon. mem. Joannis Jacobi Fauche de Domprel ad dictam Eccleſiam Biſuntin. Paſtoris ſolatio tunc deſtitutam a fel. rec. Alexandro PP. VII. prædeceſſore Noſtro factam vacante, & per eumdem Alexandrum prædeceſſorem ſuæ diſpoſitioni ſpecialiter reſervata, contra ipſius Alexandri prædeceſſoris mandata eis intimata Guillelmum Humbertum a Præcipiano in Decanum ejuſdem Eccleſiæ nulliter, ac temerarie eligere, & illum in poſſeſſionem Decanatus hujuſmodi intrudere, alioſque exceſſus committere auſi fuerant, eaque de cauſa ab ipſo Alexandro prædeceſſore per quaſdam ſuas pariter in forma Brevis literas diverſis cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis innodati, dictique Alexandri Prædeceſſoris juſſu publice denunciati, nec unquam a cenſuris, & pœnis hujuſmodi canonice abſoluti, ſed illis adhuc illaqueati reperiebantur, attenta eorum perſiſtentia de dicta electione ſic per eos temerarie facta, quam uti a Sede Apoſtolica damnatam damnaverant, & damnabant, & quantum in ipſis erat retractaverant, & retractabant cum juramento, quod dictum Guillelmum Humbertum in legitimum Decanum nunquam agnituri, ſed pro tali dilectum filium Joannem de Watteville a Sede Apoſtolica de dicto Decanatu legitime proviſum habituri eſſent, a cenſuris, & pœnis hujuſmodi auctoritate noſtra Apoſtolica ſub certis modo, & forma tunc expreſſis abſolveres, & cum eis opportune diſpenſares, & alias prout in eiſdem noſtris literis, quarum, ac præfatarum Alexandri prædeceſſoris literarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Preces. §.1. Et ſicut pro parte Joannis Baptiſtæ Sauvage, & Franciſci Perinet Canonicorum ejuſdem Eccleſiæ Biſuntin. Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi quoque de præfatis exceſſibus plurimum dolentes, ac ſincero corde, & reverenti gratiam hujus S. Sedis humiliter implorantes, parati ſunt coram Te confiteri, & declarare, ſe ex animo pœnitere dictæ electionis ab ipſis factæ die 23. Auguſti 1661. de Perſona præfati Guillelmi Humberti a Præcipiano in Decanum dictæ Metropolitanæ Eccleſiæ Biſuntin., eamque electionem, uti a Sede Apoſtolica damnatam, damnare, & reprobare, ac quantum in ipſis eſt illam, omniaque contra Sedis Apoſtolicæ juſſa inde ſecuta retractare, ac polliceri, & jurare, ſe eumdem Guillelmum Humbertum nunquam agnituros in legitimum Decanum, ſed pro tali habituros memoratum Joannem de Watteville a Sede Apoſtolica legitime proviſum de dicto Decanatu, ac proinde ſibi pariter de abſolutionis beneficio, & diſpenſationis gratia, in præmiſſis a Nobis provideri ſummopere deſiderent:

Benignitas Sedis Apoſt. §.2. Nos qui illius vices gerimus in terris, cujus proprium eſt miſereri ſemper, & parcere, attendentes, quod dictæ Sedis Apoſtolicæ copioſa benignitas filiis poſt exceſſum ad matris charitatem cum humilitate recurrentibus gremium minime claudere, ſed eos obviis ulnis amplecti conſuevit, ac proinde eoſdem exponentes ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis, præterquam præmiſſorum occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præmiſſorum dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut conſtito Tibi de narratis, eoſdem Joannem Baptiſtam Sauvage, & Franciſcum Perinet, ſi hoc a Te humiliter petierint, impoſita eorum ſingulis pro præmiſſis arbitrio tuo aliqua pœnitentia ſalutari, ac facta prius per eos coram Te declaratione pœnitentiæ de dicta electione per eos, ut præfertur facta, ipſaque electione cum omnibus inde contra dictæ Sedis Apoſtolicæ juſſa ſecutis damnata, reprobata, & quantum in ipſis fuerit retractata: necnon præſtito per eos in manibus tuis juramento, quod præfatum Guillelmum Humbertum a Præcipiano in Decanum dictæ Eccleſiæ Biſuntin. nunquam agnituri, ſed dictum Joannem de Watteville pro legitimo Decano ejuſdem Eccleſiæ agnituri ſint, confectoque ſuper his publico Inſtrumento, quod tuo ſigillo clauſum, & obſignatum ad Nos, & hanc S. Sedem quam primum tranſmitti debeat; ab excommunicatione, ac ſuſpenſione, ab executione Sanctorum Ordinum, & ab exercitio quorumcumque Officiorum, ac privatione vocis activæ, & paſſivæ, & omnium fructuum eorum Præbendarum, & aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum, ac quotidianarum etiam diſtributionum, aliiſque ſententiis, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, quas propter præmiſſa quomodolibet incurrerunt, auctoritate noſtra Apoſtolica arbitrio pariter tuo in utroque foro abſolvas, & totaliter liberes, dictaſque pœnas, necnon fructus, & diſtributiones hujuſmodi per eos propter eadem præmiſſa forſan indebite perceptos, ita tamen ut fructus quidem, qui juxta præfatarum Alexandri prædeceſſoris literarum diſpoſitionem in pauperum eleemoſynas diſtri-buti

Abſolutio a Cenſuris ad effectum præmiſſorũ dumtaxat conſequendum.

Committit Archiepiſcopo Biſuntino eorum abſolutionem, & ſub qua forma.

Condonatio fructuum, & diſtributionũ, prout in rub.

buti, & erogati fuerint, diſtributiones vero, quæ cæteris Eccleſiæ deſervientibus accreverint & inter eos etiam diſtributæ reperientur, repetere nullo modo poſſint, eis, & eorum cuilibet dicta auctoritate gratioſe remittas, & condones.

Diſpenſatio ſuper irregularitate hac occaſione cõtracta, prout in rubrica.

§.3. Ac cum eis, & eorum quolibet ſuper irregularitate per eos quia cenſuris hujuſmodi propter præmiſſa innodati, Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium, & alia divina Officia celebraverunt, & alias in Ordinibus ſuis miniſtrarunt, quomodolibet contracta, itaut illa, & iiſdem præmiſſis non obſtan., dummodo nullum aliud canonicum eis obſtet impedimentum, clericali charactere, quo alias rite inſigniti fuerunt, illiuſque privilegiis, ac ſuſceptis per eos pariter alias rite minoribus, & ſacris, etiam Presbyteratus Ordinibus uti, & quatenus illos non dum ſuſceperint, ad illos, ſi ad id idonei reperiantur, ſervatis alias ſervandis, promoveri, & promoti in illis, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare libere, & licite poſſint, & valeant reſpective, ac ad alium quemcumque effectum, etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignum, auctoritate, & arbitrio præfatis diſpenſes, omnemque inhabilitatis, & aliam quamcumque maculam, ſive notam contra eos es præmiſſis quomodolibet inſurgentem, ſeu reſultantem ab eis, eorumque quolibet penitus, & omnino abſtergas, & aboleas: Nos enim quamcumque neceſſariam, & opportunam ad præmiſſa facultatem Tibi harum ſerie eadem auctoritate tribuimus, & impertimur.

Ab eis omnẽ inhabilitatis, & aliam quãcumque maculam abſtergat.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præfatis Alexandri Prædeceſſoris, & Noſtris reſpective conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Per præſentes literas nõ intendit præjudicare eis, qui a Canonicis abſolvendis aliquo damno affecti fuerũt.

§.5. Cæterum non intendimus per præſentes literas cuiquam eorum, qui a præfatis Joanne Baptiſta, & Franciſco Canonicis earumdem præſentium vigore abſolvendis, ſeu eorum aliquo ex cauſa, ſeu electionis ſupradictæ, ſeu eorum quæ inde ſecuta ſunt, aut emerſerunt, aliquo damno, vel detrimento affecti fuerint, ullum, etiam minimum, præjudicium inferre, aut inde quoquomodo inferri poſſe, ſed unicuique jura ſua ſalva, & illæſa remanere declaramus.

Dat. 19. Apr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. April. 1675. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Regiſtr. in Secr. Brev. in lib. 5. diver. fol. 267.

CLXXXIII.

Confirmatio Decreti Congregationis SS. Rituum ne liceat Fratribus Trinitariis Redemptionis Captivorum habere Imagines cum eorum habitu depictas, vel ſculptas B. Petri Paſchaſii Martyris Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

Exordium ab inſtantia Frat. B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

NUper ad inſtantiam dilecti filii Mathiæ de Cordona Vicarii, & Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Congregatio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſita decretum edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet: Valentina Cenſurarum, & picturarum pro parte, & ad inſtantiam Patris Magiſtri Fratris Mathiæ de Cordona Vicarii, & Procuratoris Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, tam nomine proprio, quam ſuæ Religionis inſtatum fuit apud Sac. Rituum Congregationem pro relaxatione Cenſurarum contra Patres Conventus Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Civitatis Valentiæ, eo quod habuerunt recurſum ad Judices laicos Tribunalis Valentiæ, & ab eo inhibitionem extraxerunt contra prædictos Patres de Mercede ad impediendum ne iſti uterentur decretis ejuſdem Sacræ Congregationis, & Brevibus Apoſtolicis pro celebratione diei Feſti Beati Petri Paſchaſii Martyris olim Epiſcopi Giennen., & Religioſi Profeſſi Ordinis de Mercede depicti, & ſculpti a præfatis Fratribus Trinitariis in eorum habitu.

Contraria inſtantia Fratr. Trinitariorũ.

§.1. Et viceverſa ſupplicantibus Patribus Trinitariis præfatis (abſolutis prius a cenſuris & pœnis Eccleſiaſticis quibuſlibet propter recurſus habitos ad Judices laicos) pro conceſſione literarum Remiſſorialium, & Compulſorialium ad effectum ſer. ſer. examinandi Teſtes, & compulſandi ſcripturas, tam reſpectu poſſeſſorii, quam petitorii, & probandi Beatum Petrum Paſchaſium prædictum fuiſſe filium Religionis Trinitariæ, & alias latius, prout es rationibus tam in facto, quam in Jure ab utraque parte hinc inde plene informante allegatis deductis, atque diſcuſſis proponente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. Cardinali Portocarrero:

Decretũ Cõgregationis SS. Rituum.

§.2. Et eadem Sacra Congregatio inhærendo decretis alias in cauſa prædicti Beati editis tertia Septembr. 1661., & trigeſima Maji 1670. cenſuit literas Remiſſoriales non eſſe concedendas, & picturas dicti Beati Petri Paſchaſii depictas, & ſculptas a prædictis Fratribus Trinitariorum in horum habitu eſſe delendas, & ita declaravit, atque decrevit die trigeſima Martii 1675. V. Epiſcopus Portuen. Cardinalis Carpineus loco ✠ Sigilli.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

§.3. Cum autem ſicut dictus Mathias Procurator Generalis Nobis ſubinde exponi fecit ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Mathiæ Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Abſolutio a Cenſuris.

Confirmatio Apoſt. ſupradicti Decreti ſalva tamen auctoritate ejuſdẽ S. Congregationis.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 20. Apr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 20. Aprilis 1675. Pontificatus noſtri Anno Quinto,

I. G. Sluſius,

CLXXXIV.

Statutum; ut in Congregatione Caſſinen. Monachorum Ordinis S. Benedicti omnino ſerventur Conſtitutiones, & literæ Apoſtolicæ circa promotiones ad Abbatias titulares, ac Decanatus gradum: necnon Decanorum numerum, & promovendorum qualitates de cætero exacte, & inviolabiliter obſervari debere; nec expectativas ad Prioratus, & Abbatias aliaſque dignitates, vel gradus dictæ Congregationis primo vacaturos cuiquam poſthac nullo modo concedi poſſe.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memor.

Exordium.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Clementiæ abundantiam conſtituti, ad ea peculiares vigilantiæ Noſtræ curas propenſis ſtudiis convertimus, per quæ proſpero, felicique religioſarum Congregationum, earum præcipue, quæ priſco Diſciplinæ Monaſticæ ſplendore conſpicuæ, multiplicibus in Eccleſiam Dei meritis fulgere noſcuntur, regimini, atque progreſſui conſulitur: ut radicitus evulſis, quos inſana honorum cupiditas invenit, abuſibus, Congregationes ipſæ laudabilibus ſuis inſtitutis firmiter inſiſtentes, illibatam antiquæ obſervantiæ gloriam ſervent, & bono Chriſti odore de bona converſatione flagrantes, lætis in dies Domino benedicente proficiant incrementis.

Conſtitutiones Caſſinenſes quoad Electiones Abbatum titularium.

§.1. Cum itaque (ſicut accepimus) licet per Conſtitutiones Congregationis Caſſinen. Monachorum Ordinis S. Benedicti Apoſtolica auctoritate confirmatas caveatur expreſſe, ne quis eligi poſſit in Abbatem cum ſolo titulo, niſi prius fuerit Abbas cum regimine, vel ſaltem Prior Clauſtralis, qui per expletum quinquennium in Prioratus regimine ſe laudabiliter geſſerit, & per quaſdam fel. recor. Pauli Papæ V. Prædeceſſoris Noſtri literas die 14. Septembris 1620. expeditas præſcriptus fuerit Decanorum ejuſdem Congregationis numerus, ut ſcilicet pro quinque Monachis profeſſis unus Decanus, computatis Cellariis, ac Novitiorum Magiſtris, Confeſſariis Monialium, ac Doctoribus, aliiſque Officialibus aſſignaretur, itaut ipſi Decani numerum trecentorum non excederent, ac per eaſdem Conſtitutiones expreſſe quoque prohibitum reperiatur, ne ullus Monachorum poſſit ad Decanatum (qui primus eſt ſuperioris gradus) promoveri, niſi decimumſextum annum in Congregatione præfata compleverit, neque in Decanos hujuſmodi eligi, ſeu aſſumi poſſint, de quorum doctrinæ ſufficientia, & vitæ merito non conſtet per Teſtimonium a Viſitatoribus medio eorum juramento coram Diffinitoribus in Capitulo Generali ferendum, præviis quoad literarum ſcientiam in actu Viſitationis diligenter examine, & quoad morum probitatem exacta inquiſitione prout ſtatuitur in literis rec. mem. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris pariter Noſtri die 6. Mart. MDXCIII. & dicti Pauli prædeceſſoris die xxi. Martii 1608. reſpective in ſimili forma Brevis emanatis, ac prævia etiam atteſtatione de hujuſmodi vitæ integritate, & ſufficientia per Prælatum, qui pro tempore præerit Monaſterio profeſſionis promovendi, in Diffinitorio cum juramento facienda.

Paul. V. præſcripſit numerum Decanorum in d. Cõgregat. Caſſinen.

Per dd. Conſtitutiones, & literas Apoſt. Clem. VIII, & Pauli V. in præfata Congregat., qui poſſint eligi, vel aſſumi in Decanos.

§.2. Nihilominus nonnulli ejuſdem Congregationis Monachi propriæ profeſſionis, quæ eos in humilitatis ſpiritu continere deberet, immemores, ac cenſuras, & pœnas per quandam Conſtitutionem Apoſtolicam, qua dictæ Congregationis Monachis ambitus diſtricte prohibetur, inflictas, damnabiliter incurrere minime formidantes, emendicatis per importunas preces Principum Sæcularium, ac etiam Prælatorum Eccleſiaſticorum favoribus, atque interceſſionibus, Abbatiæ titularis honorem, & gradum Decanatus hujuſmodi a Capitulis Generalibus, & dictis Congregationis præfatæ contra Conſtitutionum, & literarum Apoſtolicarum prædictarum diſpoſitionem, quaſi violenter extorquere ſatagunt, multique iiſdem mediis etiam expectativas ad gradus, & dignitates primo vacaturas itaut eis interim currat tempus requiſitum a Conſtitutionibus ad conſecutionem Prioratus, ac Abbatiæ reſpective, necnon decreta connumerationis inter Priores regiminis cum ſimili clauſula, quod eis currat tempus ad Abbatiam, reportare procurent: Unde juſtitiæ diſtributivæ ordo pervertitur, cum gravi Monachorum religioſis meritis conſpicuorum, detrimento, & Congregatio magnopere perturbatur, pernicioſiſque abuſibus, & corruptelis hujuſmodi, niſi mature recidantur, in maximum relaxationis malum prolabi poſſet.

Ambitus Monachis d. Cõgregationis diſtricte prohibetur.

Abuſus, qui interim irrepſerunt.

§.3. Hinc eſt quod Nos pro commiſſa Nobis divinitus Paſtoralis Officii cura abuſus prædictos penitus, & omnino evellere, illiſque anſam in futurum præcidere, ac ejuſdem Congregationis tranquillitati, quantum Nobis ex alto conceditur conſulere, monaſticamque obſervantiam, & in diſtribuendis ſecundum cujuſque merita honorum præmiis, Juſtitiæ normam in ea ſtabilire, atque ſolidare cupientes, necnon præfatarum Conſtitutionum, & literarum Apoſtolicarum tenores præſentibus pro plene, & ſuffi-

cien-

Pontifex mōtu proprio ſtatuit dd. Conſtitutiones, & literas Apoſtolicas eſſe inviolabiliter obſervandas.

cienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prænarratas Conſtitutiones, & literas Apoſtolicas circa electiones, & promotiones ad Abbatiæ titularis honorem, ac Decanatus gradum, necnon Decanorum numerum, & promovendorum qualitates, de cætero exacte, ac præciſe, & inviolabiliter obſervari debere, nec expectativas ad Prioratus, & Abbatias, aliaſque dignitates, vel gradus dictæ Congregationis primo vacaturos, ſeu vacaturas cuiquam poſthac ullo modo concedi poſſe, tenore præſentium perpetuo ſtatuimus & ordinamus, ac decernimus & declaramus.

Tollit expectativas.

Prohibet dd. Conſtitutionibus, & literis Ap. contravenire etiā cum reſervatione Apoſtolici Beneplaciti ſub certis pœnis.

§.4. Diſtricte prohibentes tam cuicumque Capitulo Generali, vel Dietæ, quam quibuslibet Abbatibus, & Superioribus Congregationis præfatæ etiam ſpecifica, & individua mentione dignis, ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ, ac dignitatis Abbatialis ipſo facto abſque alia declaratione incurrendæ, aliiſque Noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio imponendis pœnis ne Conſtitutionibus, aut literis Apoſtolicis præfatis, vel præſentibus literis ſub quovis colore, vel prætextu, directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet, etiamſi deſuper Noſtrum, vel hujus Sanctæ Sedis beneplacitum reſervaretur, contravenire audeant, ſeu præſumant.

Mandat præſentium literarum obſervantiam non obſtante quocumque defectu.

§.5. Ac decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, vel juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauſo nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, aut in controverſiam vocari, ſeu ad terminos juris reduci, vel adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, aut etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, neque ipſis præſentibus per quaſcumque clauſulas generales, niſi toto tenore inſerto, & conſentientibus Superioribus dictæ Congregationis Caſſinen. derogari poſſe.

Eis mandat derogari non poſſe niſi toto tenore inſerto, & conſentientibus ſuperioribus dictæ Congr.

Decretum irritans.

§.6. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon quatenus opus ſit dictæ Congregationis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem, per clauſulas generales idem importantes mentio, ſive quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 24. Apr. 1675. An. 5.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piſcatoris die 24. Apr. 1675. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brevium Menſis Aprilis pars utraque fol. 785.

CLXXXV.

Prohibitio ne Fratres Laici, ſeu Converſi Ordinis Eremitarum S. Auguſtini tranſeant ad Statum Clericalem, ſeu ad Ordines promoveantur etiam vigore Indultorum Apoſtolicorum, niſi petita, & obtenta in ſcriptis licentia tam Provincialis, quam Generalis, & ſervata forma eorumdem Indultorum ſub pœna perpetuæ ſuſpenſionis, & redactionis in numerum Converſorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expoſitio facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Dominicus Valvaſorius Mediolanen. Procurator Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, quod in eodem Ordine nonnullis ab hinc annis, non ſine ingenti ipſius Ordinis detrimento ſerpere incœpit ambitionis morbus, quo plures Fratres Laici, ſeu Converſi propriæ vocationis obliti, ac humilem pertæſi conditionem,

nem, qua Regulari ſe manciparunt doctrinæ, a Laicali ſtatu ad Clericalem tranſire, ac ad Sacros Ordines promoveri impotenter pertentant, & a vilioribus exercitiis ad Sacri Altaris Miniſteria aſcendere, quinimo pœnitentiæ, & Euchariſtiæ Sacramenta adminiſtrare, necnon Animarum curam exercere minime verentur: & quia non facile in ea Provincia, in qua tanquam Laici ad Religionem admiſſi fuerunt, voti compotes fieri poſſunt, ideo nonnulli eorum de loco ad locum, ac de Provincia in Provinciam vagantes commigrant, & aliqui ad remotiores etiam Inſulas ſe conferunt, atque ita quam nequeunt apud legitimos Superiores ſuos laicalis eorum conditionis conſcios facultatem obtinere, ut Sacris initientur Ordinibus, eamdem ab exteris tandem non ſine dolo extorquent.

Incommoda, quæ ex hujuſmodi tranſitu ſuboriuntur.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, innumera ex hac una inobſervantia ſuboriantur incommoda, quandoquidem decurſu temporis prædicti Fratres Laici, ſeu Converſi, jam utcumque ad Sacros Ordines promoti, ad proprias Provincias, & Conventus, in quibus recepti fuerunt, remigrantes in iiſdem contendunt aggregationis, & filiationis, ut antea fruebantur, potiri Privilegio, quod quidem juſte illis a cæteris Religioſis denegatur, ob indebitam ſtatus variationem, & dedecus, quod Religioſis inurunt per eorum inſcitiam, quam vel Sacrum facientes, vel Officium Divinum legentes, vel Altaris Miniſteria exercentes, aut Sacramenta adminiſtrantes patefaciunt: Inde verò lites, & diſſidia in Conventibus, & Provinciis Ordinis prædicti ſuccreſcere videantur; Nobis propterea dictus Dominicus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut tot malis, ne radices altius agant, opportuno remedio occurrere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis d. Ordinis.

§.2. Nos igitur ipſius Dominici Procuratoris Generalis votis in præmiſſis quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ne de cetero ullus Frater ad regularem dicti Ordinis habitum inter Laicos, ſeu Converſos receptus, & admiſſus, ad ſtatum Clericalem in eodem Ordine, & ad Sacros Ordines promoveri valeat, niſi prius opportunum ſuper eo Indultum ab hac Sancta Sede Apoſtolica reportaverit, ac etiam tam a Priori Provinciali ſuæ Provinciæ, quam a Priore Generali Ordinis prædicti reſpective facultatem deſuper petierit, & in ſcriptis ſibi concedi obtinuerit. Nec ullus Frater Ordinis hujuſmodi in ſtatu laicali profeſſus, qui Sacros Ordines de ſuorum Superiorum licentia ſuſcipiendi facultatem ab eadem S. Sede obtinuerit, ejuſmodi facultate perfrui valeat, niſi petita, & obtenta pariter tam a Priori Provinciali ſuæ Provinciæ, quam a Priore Generali Ordinis hujuſmodi licentia, ſervatiſque, & adimpletis omnibus, & ſingulis illis, quæ in ejuſmodi Indultis, & literis Apoſtolicis deſuper expeditis præſcripta fuerint, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium prohibemus, & interdicimus.

Abſolutio a Cenſuris.

Præſcribit formam ſub qua fratres laici dicti Ordinis ad ſtatum Clericalem tranſire poſſint.

Quando Indultum Apoſtolicum non ſuffragetur.

§.3. Volentes, & eadem auctoritate ſtatuentes, ut qui ſecus egerint, a ſtatu laicali ad Clericalem tranſeuntes, Clericalem characterem ſuſcipientes, vel ſe ad Sacros Ordines promoveri facientes, a Clericalis characteris, & Sacrorum Ordinum hujuſmodi executione perpetuo ſuſpenſi remaneant, ac a ſtatu, & habitu Clericali rejiciantur, & in numerum Converſorum denuo redigantur. Qui vero Fratres Laici, ſeu Converſi Ordinis prædicti tam Clericali charactere, & Sacris Ordinibus prædictis initiati ſunt, ſed ob eorum ignorantiam non levia adferunt Populo ſcandala, & Religionis famæ plurimum derogant, auctoritate dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti, cui opportunam ad id harum ſerie facultatem tribuimus, a Clericalis characteris, & Ordinum ſuorum reſpective exercitio tamdiu ſuſpendantur, donec ab ipſo Priore Generali, vel ab Examinatoribus per eum deputandis, prævio examine approbati fuerint. Porro Superiores, qui ſine debita, & per præſentes literas præſcripta ſolemnitate concedent prædictis Fratribus Laicis, ſeu Converſis facultatem tranſeundi ad ſtatum Clericalem, ſeu Sacros Ordines ſuſcipiendi aut indebite promotos redarguere, & punire negligent, pœnam privationis Officiorum, quæ tunc obtinebunt, ac vocis activæ, & paſſivæ ipſo facto ſe noverint incurſuros.

Pœnæ adverſus Contravenientes.

Proviſio quoad fratres laicos jam promotos.

Pœnæ adverſus Superiores indebite concedentes hujuſmodi licentias tranſeundi.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit dicti Ordinis, ejuſque Provinciarum, ac Congregationum, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorũ derogatio.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. M. Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 9. Maji 1675. Pontificatus Noſtri anno Sexto.

Dat. 9. Maji 1675. An. 5.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. Brevium Menſis Maji par. utraque fol. 109.

CLXXXVI.

CLXXXVI.

Erectio Cuſtodiæ ſub nomine Immaculatæ Conceptionis B.V. Virginis in novam Provinciam cum diſmembratione Provinciæ S. Antonii Braſilien. Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum in Luſitania.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis Officii, quo Catholicæ Eccleſiæ per univerſum terrarum Orbem diffuſæ regimini, divina diſpoſitione præſidemus, ſolicitodo nos admonet, ut felici, proſperoque Chriſti fidelium, qoi e fluctibus ſæculi in portom vitæ religioſæ confugerunt, gubernio, atque directioni, etiam per novarum Provinciarum inſtitutionem, providere interdum ſtudeamus, ſicut locorum, & perſonarum, & temporum qualitatibus mature perpenſis ad gloriam, & Religionis incrementum, atque Animarum ſalutem expedire in Domioo arbitramur.

Refertur ſtatus antiquus Provinciæ S. Antonii Braſilien.

Alexan. VII. d. Cuſtodiam erexit io Provinciam, & ſeparavit ab altera in Luſitania.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Joannes a Nativitate Provinciæ Sancti Antonii Braſilien. Fratrum Minorum Ordinis S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum ouncupatorum io Romana Curia ſpecialis Procurator, quod d. Provincia primoordio ſuæ fundationis ſub titulo Cuſtodiæ S. Antonii Braſilienſis Provinciæ ejuſdem nominis in Loſitania conſiſtenti unita fuit oſque ad fel. rec. Alexandrum Papam VII. prædeceſſorem noſtrum, qui eam a d. Provincia Luſitaniæ, tum ob earum ab iuvicem diſtantiam, multitudinem Fratrum, & numerum Conventunm, tum ob cætera requiſita, & ad utriuſque partis inſtantiam ſeparavit, ac in diſtinctam Provinciam, relicto ſolum titulo Sancti Antonii, cum addito, Braſilienſis, erexit.

Hujus Provinciæ amplitudo, & incōmoda referuntur.

§.2. Hæc autem Provincia exinde, & antea dum Cuſtodia erat, per vaſtiſſimum Braſiliæ Regnum ad ſpatium quingentarum, & amplius leucarum ita dilatata eſt, ut Miniſter Proviocialis in decurſu ſui triennalis regiminis, & multo minus Commiſſarii Viſitatores a Miniſtris Generalibus Ordinis præfiti ad canonicam, tam fratrum, quam Conventuum viſitationem deputati, vix onquam integræ ejuſdem Provinciæ viſitatiouem obire valuerint, in grave regularis obſervantiæ detrimentum, cui ut neceſſariom applicari poſſet remedium, omnes Provinciæ hujuſmodi Fratres tunc in humanis agenti Petro Manero d. Ordinis Miniſtro Generali ſupplicarunt, ut formam aliquam boni regiminis pro tam vaſta, & extenſa Provincia præſcribere vellet.

Fratres ejuſdem Provinciæ ſupplicarunt Miniſtro Generali Ordinis pro opportuno remedio.

Variæ proviſiones Miniſtri Generalis.

§.3. Ipſe vero Petrus Minoiſter Generalis, poſt maturam deliberationem, & graviorum Fratrum conſultationem, diſpoſuit omnibus d. Provinciæ Conveotibus ſitis ultra Oppidum Spiritus Saocti, & in ejus Diſtrictu, ſeu Capitania fundatis ad tractum Sur nuncupatum, dari debere unum Cuſtodem, qui aſſiſtentibus ſibi duobus Diffinitoribus vices, & abſentias Miniſtri Provincialis, tam in ordinariis Fratrum correctionibus, quam in Conventuum viſitationibus, & electionibus extracapitularibus legitime, & ex totius Provinciæ coocordato ſuppleret, utque dicti Conventus, cum ad numerom ſeptem Conventuum creviſſent, gauderent titulo Cuſtodiæ, cum vero ad decem Conventus perveoiſſeot, gaudere poſſent titulo Provinciæ.

Hāc Regiminis formā amplexum fuit Capitulū Provinciale die 30. Aug. 1657

§.4. Quam formam regimiuis omnes Fratres d. Provinciæ, tam Diffinitorii, quam Diſcretorii in Capitulo Provinciali die 30. Augusti 1657. io Conventu S. Franciſci Civitatis Braſilienſis, onanimi conſenſu, & communibus omnium votis, oemine prorſus diſcrepante, vel contradicente, ad majus Dei obſequium, regularis obſevantiæ incrementum, ſolamen Fratrum, & levamen Prælatorum Provincialium, & Viſitatorum perſonaliter viſitantium, amplexi ſunt, & hæc forma regimiuis die 22. Junii 1670. per Venerabilem Fratrem Franciſcum Mariam Phini Epiſcopum Syracuſao. tunc temporis Miniſtrum Generalem ejuſdem Ordiois fuit approbata, & poſtea omoi meliori forma, qua fieri potuit in Congregatione Capitulari d. Provinciæ Braſilien. admiſſa, & ratificata die 13. Decembris ejuſdem Anni 1670. a dilecto filio Joanne a Deſerto Miniſtro Provinciali cum communibus omnium Patrum Provinciæ, & Diffinitorii votis, ac ſuffragiis, qui omoes unanimiter ceſſere juri ſuo, ac prætenſiooi contra d. Cuſtodiam, eamque in omni libertate a jure requiſita: ut in novam per ſe Cuſtodiam ſub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ erigeretur, ac per proprios, & diſtinctos Soperiores regeretur, conſtituere, & hoc ipſum confirmantes iidem Fratres Provinciæ hujuſmodi in ultimo Capitulo Provinciali die 22. Auguſti 1673. quantum ad erectionem in Cuſtodiam, ac etiam ulterius progredientes ſponte, & libere ſupplicarunt, ut in Provinciam ſeparatam ſub titulo jam dicto ſtabiliretur.

Ab altero Miniſtro Generali die 22. Junii 1670. fuit approbata.

Congregatio Capitularis d. Provinciæ Braſilien. die 13. Decembris d. anni conſenſit, ut in novam Cuſtodiam erigatur.

Capitulum Provinciale die 22. Aug. 1673. erectionem d. Cuſtodiæ confirmavit, & ſupplicavit ut in Provinciam ſeparatam erigeretur.

§.5. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dicta Cuſtodia ad præſens ab ultimo Capitulo bujuſmodi io pacifica poſſeſſiooe ſtatus Cuſtodiæ diſtinctæ reperiatur; præmiſſis vero omnibus attentis, quæ vera eſſe dilecto filio moderno Miniſtro Generali d. Ordinis conſtat, concurrentibuſque cæteris, quæ ab Apoſtolicis, & Generalibus Ordinis hujoſmodi Conſtitutionibus ad canonicam novæ per ſe Provinciæ erectionem requiruotur, præfitus Joaoes Procurator Cuſtodiam hujuſmodi confirmari, ac in novam Provinciam ſub titulo prædicto erigi ſummopere deſideret: Nobis propterea nomine dilectorum pariter filiorum Fratrum, tam Provinciæ S. Antonii Braſilieo., quam Cuſtodiæ hujuſmodi humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ot infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces.

Abſolutio a Cenſuris.

§.6. Nos igitur eoſdem Joannem Procuratorem, & Fratres ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſcumque excommuoicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſenteotiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, attentis narratis, & audito per Venerabilem Fratrem noſtrum Franciſcum Epiſcopum Oſtien. S.R.E. Cardinalem Barberinum nuncupatum d. Ordinis apud nos, & Sedem Apoſtolicam Protectorem,

rem, eni hoc negotium a Congregatione Venerabilium etiam Fratrum noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita remiſſum fuerat, præfato moderno Miniſtro Generali ſuper veritate omnium ſupra eapreſſorum informante, præfatam Cuſtodiam Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, illiuſque Conventus, Domos, & Monaſteria quæcumque, ac in eis degentes Religioſos, & Fratres quoſcumqne a d. Provincia S. Antonii Braſilien. auctoritate Apoſtolica perpetuo ſeparamus, ſegregamus, & diſmembramus, ac a quacumque Miniſtri Provincialis, aliorumque Superiorum ejuſdem Provinciæ Juriſdictione, ſuperioritate, ſubjectione, viſitatione, correctione, Cura, & Gubernio itidem perpetuo eaimimus, & plenarie liberamus; ipſamque Cuſtodiam, ac illius Conventus, Domos, Monaſteria, Fratres, & Religioſos hujuſmodi ſic ſeparatos, & diſmembratos, ac ſeparata, & diſmembrata in novam dicti Ordinis Provinciam Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ in Regno Braſiliæ ad tractum Sur nuncupandam, quæ a propriis Miniſtro Provinciali, Cuſtode, Diffinitoribus, cæteriſque Superioribus juxta ejuſdem Ordinis Statnta eligendis, nominandis, & deputandis, regi, & gubernari debeat, auctoritate, & tennre præfatis pariter perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Pontifex dict. Cuſtodiam in novam Provinciã erigit.

§.7. Necnon ipſi novæ Provinciæ ſic erectæ, & inſtitutæ, illiuſqne Conventibus, Domibus, Monaſteriis, ac Miniſtro Provinciali, Cuſtodi, Diffinitoribus, cæteriſque Superioribus pro tempore exiſtentihus, Fratribuſque, & Perſonis quibuslibet, nt omnibus, & ſingulis Privilegiis, Gratiis, eaemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, Indulgentiis, Indultis, quibus aliæ ejuſdem Ordinis Provinciæ, illarumque Conventus, Domus, Monaſteria, Superiores, & Fratres, aliæque Perſonæ, tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gandent, ac nti frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum pari modo, & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant eadem auctoritate harum ſerie ſimiliter perpetuo concedimus, & indnlgemus.

Cõcedit huic novæ Provinciæ omnia Indulta, & Privilegia quibus gaudent aliæ Provinciæ ejuſdem Ord.

§.8. Decernentes easdem præſentes Literas ſemper firmas, & efficaces eaiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad qnos ſpectat, & pro tempore quandocnmque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.9. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibns, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Cuſtodia, ac Provincia, & Ordinis præfatorum, aliiſque qnibnſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel qnavis firmitate alia roboratis ſtatntis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet, conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piſcatoris die 15. Julii 1675. Pontificatus noſtri Anno Seato.

Dat. 15. Julii 1675. An. 6.

I. G. Sluſius.

Regiſtr. in Secret. in Lib. Brevium Menſis Julii par. utraque fol. 318.

CLXXXVII.

Licentia fundandi Conventus, ubique Locorum Ord. B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum tam Calceatorum, quam Diſcalceatorum de ſola Licentia Ordinariorum Superioribus d. Ord. conceſſa ad limites Conſtitutionis Clementis X.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Eccleſiæ regimini per ineffabilem divinæ Clementiæ abundantiam nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, præſidentes, ad ea, quæ Conventus, & alia loca Regularia ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis, piorumque operum incrementum, atque Animarum ſalutem ubique Locorum erigi valeant, propenſis ſtudiis intendimus, ac Paſtoralis Officii noſtri partes deſuper interponimus, ſicuti omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ſalubriter eapedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Franciſcus de Sancto Marco Procurator Generalis Ordinis Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod eum dudum fel. rec. Paulus PP. V. prædeceſſor noſter Superioribus, & Religioſis Ordinis Fratrum ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Diſcalceatorum nuncupatorum, & ubique locorum, quilibet in Diſtrictu ſuo Domos, & Monaſteria, juxta Concilii Tridentini Decreta de ſola licentia Ordinariorum, nullo aliarum Perſonarum cujuſvis Ordinis etiam Regularium requiſito conſenſu, condere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem auctoritate Apoſtolica ſub certis modo, & forma tunc eapreſſis, conceſſerit: & ſubinde rec. mem. Gregorius Papa XV. pariter prædeceſſor noſter eiſdem Fratribus Diſcalceatis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, illorumque Superioribus, ut Domos, & Monaſteria hujuſmodi, etiamſi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium magis vicina eſſent, quam in Privilegiis illis conceſſis præſcriptum eſt: dummodo tamen expreſſus Ordinariorum Locorum ad id accederet aſſenſus, fundare, & erigere poſſent pari auctoritate indulſerit; ac poſtmodum piæ mem. Clemens PP. IX. etiam prædeceſſor noſter Literas Pauli, & Gregorii prædeceſſorum præfatorum ſuper præmiſſis reſpective emanatas Apoſtolica ſimi-

Indultum Pauli V conceſſum fratribus Diſcalceatis Carmelitis.

Gregor. XV. d. Indultum ampliavit.

ſimiliter auctoritate confirmaverit, & approbaverit, & alias, prout in ipſius Clementis prædeceſſoris Literis deſuper in ſimili forma Brevis die 6. Octobris 1668. expeditis, uberius continetur.

Paul. V., & Gregor. XV. ſimilia Privilegia conceſſerunt Fratribus Diſcalceatis Ordinis Minorum, S. Franciſci de Obſervantia.

§.2. Dictique Paulus, & Gregorius prædeceſſores ſimilia privilegia Fratribus Diſcalceatis Ordinis Minorum, ſeu S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum per ſuas pariter in forma Brevis die 5. Septembris 1606., & die 23. Decembris 1621. reſpective expeditas Literas conceſſiſſe reperiantur: ipſe Franciſcus Procurator Generalis Fratres tam Calceatos, quam Diſcalceatos d. Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum conſimilibus Privilegiis, & Gratiis ex noſtra, & hujus S. Sedis benignitate decorari ſummopere deſiderat;

Hiſce Privilegiis decorari cupiunt Fratres tam Calceati, quam Diſcalceati Ord. B. Mariæ de Mercede.

nam quamvis hic Ordo omnibus Privilegiis, & exemptionibus, quæ aliis omnibus Ordinibus tam Mendicantium, quam non Mendicantium conceſſa ſunt, vigore ampliſſimæ conceſſionis eidem Ordini a nobis per quaſdam noſtras etiam in forma Brevis Literas die 22. Octobris 1670. emanatas, factæ, & conſequenter facultatibus prædictis gaudeat,

Hic ordo gaudet omnibus Privilegiis, & exemptionibus, quæ aliis omnibus Ordinibus tam Mendicantiũ, quam non Mendicantiũ ſunt conceſſa.

Fratres tamen ipſius Ordinis eaſdem facultates ad praxim deducere nequeant; quippe qui authentico Literarum Apoſtolicarum ſuper conceſſione facultatum hujuſmodi expeditarum, exemplo deſtituti reperiantur.

Super hujuſmodi communicatione carent authentico literarum Apoſtolicarum.

§.3. Nobis propterea præfatus Franciſcus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de Benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces.

Nos igitur ipſius Franciſci Procuratoris Generalis votis in præmiſſis quantum cum D. poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes,

Abſolutio a Cenſuris.

hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, Superioribus, & Religioſis prædicti Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, tam Calceatis, quam Diſcalceatis ad limites præfatarum Clementis IX. prædeceſſoris Literarum Apoſtolica auctoritate tenore præſentium indulgemus, ut ubicumque Locorum quilibet in ſuo Diſtrictu Domos, & Monaſteria juſta Sacri Concilii Tridentini Decreta de ſola licentia Ordinariorum Locorum, nullo aliarum Perſonarum Eccleſiaſticarum, & cujuſvis Ordinis Regularium requiſito conſenſu, etiamſi dictæ Domus, & Monaſteria aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium, magis vicina eſſent, quam in Privilegiis Ordinum Mendicantium hujuſmodi conceſſis præſcriptum eſt, ſervata in reliquis Conſtitutionum Apoſtolicarum forma, condere, fundare, & erigere poſſint: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Pontifex dd. Privilegia Pauli V., & Gregor. XV. extendit etiam ad Fratres tam Calceatos, quam Diſcalceatos Ord. B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum prout in rubrica.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in ſupradictis Clementis IX. prædeceſſoris Literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorum derogatio.

§.6. Volumus autem, ut earumdem Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Julii 1675. Pontificatus noſtri anno ſexto.

Dat. 19. Jul. 1675. An. 6.

I. G. Sluſius.

Regiſtrat. in Secretar. in lib. Brevium Menſis Julii parte utraque fol. 810.

CLXXXVIII.

Statutum, ut de cætero qui Convictores Collegiorum Pontificiorum Anglorum, Græcorum Maronitarum, Scotorum, ac Hibernorum recipiuntur, Alumnis ipſorum Collegiorum in victu, & veſtitu, totaque domeſtica diſciplina ſe conformare debeant.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Cum (ſicut accepimus) ad rectam Inventutis inſtitutionem in Collegiis Pontificiis Anglorum, Græcorum, Maronitarum, & Scotorum de Urbe, quorum cura dilectis filiis, & Clericis, ſeu Presbyteris Regularibus Societatis Jeſu, auctoritate Apoſtolica demandata reperitur, ac etiam in Collegio Hibernorum de eadem Urbe, cujus curam bon. mem. Ludovicus S.R.E. Cardinalis Ludoviſius nuncupatus illius Fundator, pro tempore exiſtenti Præpoſito Generali d. Societatis commiſit, ipſorumque Collegiorum, & in eis degentium quietem, & felicem progreſſum plurimum expediat, ut inter Alumnos, & Convictores dd. Collegiorum in victu, & veſtitu, totaque domeſtica diſciplina uniformitas ſervetur, ne ex diverſitate oriantur diſſidia, & perturbationes, quæ finem inſtitutionis eorumdem Collegiorum ad Dei gloriam, Fideique Catholicæ conſervationem, & propagationem pie prudenterque erectorum, impedire valerent.

§.1. Hinc eſt, quod nos prædictorum Collegiorum, in eiſque nunc, & pro tempore commorantium quieti, ac felici, proſperoque regimini, & progreſſui quantum nobis ex alto conceditur providere cupientes, Motu proprio, ac certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut de

cætero omnes, & ſinguli cujuſcumque ſtatus, gradus, Ordinis, & conditionis exiſtant, qui in Convictores memoratorum Collegiorum recipientur, Alumnis ipſorum Collegiorum reſpective in victu, veſtitu, totaque domeſtica diſciplina ſeſe conformare debeant, nec in dd. Collegiis commorari ullo modo permittantur, niſi toto tempore, quo in eiſdem Collegiis reſpective convivent, Alumnis ſeſe ſicut præmittitur conforment, tenore præſentium perpetuo ſtatuimus, & ordinamus.

Statuitur in dd. Collegiis omnimoda cōformitatem inter Convictores, & Alumnos.

Præfigitur terminus dd. Convictoribus pro hujuſmodi conformitate ſub pœna &c.

§.2. Volentes, ut Convictores, qui in Collegiis prædictis de præſenti reperiuntur, intra aliquem competentem terminum ipſis a dilecto filio Jo. Paulo Oliva Præpoſito Generali Societatis prædictæ pro ejus arbitrio ſtatuendum, ſeſe Alumnis ipſorum Collegiorum reſpective victu, veſtitu, totaque domeſtica diſciplina, ut præfertur, conforment, alioquin quantocitius commode fieri poterit inde demittantur.

Decretum irritans.

§.3. Ac Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatus, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, alioſque quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.4. Non obſtantibus prædictis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Collegiorum prædictorum erectionibus, & Conſtitutionibus, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis babentes. illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tranſumptorum.

§.5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii d. Societatis ſubſcriptis, & ſigillo prædicti Præpoſiti Generalis, vel alterius Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 23. Aug. 1675. An. 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Auguſti 1675. Pontificatus noſtri Anno ſexto.

I. G. Sluſius.

Reg. in Secret, in Lib. Brev. Menſis Auguſti par. 2. fol. 319.

CLXXXIX.

Prohibitio extrahendi Libros Bibliothecarum es Monaſteriis Congregationis Reformatæ S. Bernardi Ordinis Ciſtercien.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

CONſervationi, & manutentioni Librorum Bibliothecæ Monaſteriorum Congregationis Reformatæ Monaehorum S. Bernardi Ordinis Ciſtereien., quantum cum Domino poſſumus benigne conſulere, ac dilectum filium Nicolaum a S. Mauro modernum ejuſdem Congregationis Abbatem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes.

§.1. Supplicationibus ejuſdem Nicolai Abbatis Generalis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quiſquam cujuſvis gradus, conditionis, qualitatis, & dignitatis etiam Eccleſiaſticæ, & quacumque auctoritate, ſuperioritate, & officio fungentes, etiam individua mentione dignos, libros, quinterna, & folia, ſive impreſſa, ſive manuſcripta eiſdem Bibliothecis hactenus quovis modo donata, conceſſa, & aſſignata, ac in futurum quandocumque donanda, concedenda, & aſſignanda, ſub quovis quæſito colore, ingenio, cauſa, ratione, aut occaſione ex Monaſteriis, quorum ſunt extrahere, & aſportare, ſeu ut extrahantur, & aſportentur permittere, aut conſentire audeat, ſeu præſumat ſub excommunicationis latæ ſententiæ, a qua nemo, niſi a Nobis, & pro tempore exiſtente Romano Pontifice abſolutionis beneficium, niſi in mortis articulo conſtitutus, impetrare poſſit, ac etiam quoad Regulares, privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis eo ipſo abſque alia declaratione incurrendis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium interdicimus, & prohibemus.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Monaſteriorum, & Ordinis, ac Congregationis prædictorum, etiam juramento confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, quod præſentis prohibitionis copiæ in valvis Bibliothecarum Monaſteriorum prædictorum, vel alio Monaſteriorum hujuſmodi loco conſpicue, quo ab omnibus cerni poſſint, continuo affixæ remaneant.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub

Digitized by Google

ſub Annulo Piſcatoris die 9. Septembris 1675 Pontificatus noſtri Anno Sexto.

I.G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium menſis Septembris par.2.fol.225.

CXC.

Statutum circa novos tranſitus Profeſſorum Societatis Jeſu e dicta Societate ad alios Ordines tranſlatorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indultum Pauli III. datum Societati Jeſu.

CUm dudum fel. rec. Paulus PP. III. prædeceſſor noſter Societati Jeſu inter alia conceſſerat, ut Clericorum Regularium ejuſdem Societatis nemo, ſive Profeſſus, ſive Scholaris, ſive Coadjutor ex dicta Societate egrediens ad alium, quam Carthuſienſium Ordinem, niſi de expreſſa Romani Pontificis, vel Præpoſiti Generalis dictæ Societatis licentia ſe conferret:

Alterum Indultú Pii IV. favore dictæ Societatis.

§.1. Itemque rec. mem. Pius PP. IV. etiam prædeceſſor noſter voluerat, ut ne quis prædictorum ab eadem Societate, prætextu cujuſvis Indulti, vel quæſito colore melioris vitæ, vel ſtrictioris obſervantiæ etiam ad Mendicantium vel Ciſtercientium, ſeu S. Benedicti, aut aliorum Monachorum Ordinem, Carthuſienſi excepto tranſire poſſit, dubitari contigiſſet, an Præpoſitus pro tempore exiſtens valeret etiam profeſſos, ex cauſis id exigentibus, ab ipſa Societate emittere, aut eis ſic emiſſis liberum eſſet de ejus licentia, ſe ad quemvis alium Mendicantium, vel non Mendicantium Ordinem transferre, piæ me. Gregorius PP. XIII. pariter prædeceſſor noſter re perpenſa, atque diligenter examinata, Societatis ipſius puritate, atque incremento, emiſſorumque pro tempore ſaluti conſulere volens, ſtatuit, ut deinceps in perpetuum liceret dicto Præpoſito, quos judicaviſſet ab ipſa Societate emittere, eoſque de ipſius Præpoſiti licentia non tantum ad Carthuſieoſium, ſed ad quemvis alium Mendicantium, vel non Mendicantium, paris, laxioris, aut arctioris obſervantiæ Ordinem per ipſum Præpoſitum illis præſcribendum, de conſenſu tamen ſuperiorum Loci illius, quo deſtinarentur demigrare, in eiſque profeſſionem per Loci illius Monachos, alioſque Regulares ejuſdem emitti ſolitam emittere, habitumque ſuſcipere, & conſueta uti eorum diſciplina, & alias prout in ejuſdem Gregorii prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 22. Septembris 1582. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Dubitatio deſuper orta.

Reſolutio Greg. XIII.

Abuſus exinde ſubortu.

§.2. Cum autem, ſicut accepimus, non raro contigerit, ut Profeſſi nonnulli prædictæ Societatis laxioris vitæ cupiditate ducti, cum nequirent impetrare a Præpoſito Generali ipſius Societatis licentiam tranſeundi ad Ordinem laxioris obſervantiæ, prout deſiderabant, impetrarent ſaltem facultatem ingrediendi alium Ordinem, in quo vigebat regularis obſervantia, atque emiſſa in eo poſt modicum tempus per diſpenſationem profeſſione, inde facilius poſtea obtinuerint licentiam migrandi ad alium Ordinem laxiorem, in quo exigua valde forma eſſet religioſæ diſciplinæ, non ſine ſcandalo multorum, qui relaxationis ejuſmodi amorem in viris Deo per vota ſolemnia conſecratis, merito exhorreſcunt:

His Pontifex providet prout in rubrica.

§.3. Hinc eſt, quod Nos ejuſmodi ſcandalis anſam in futurum præcidere, ac Societatis prædictæ honori, indeque emiſſorum ſaluti, quantum Nobis ex alto conceditur proſpicere cupientes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, ut de cætero in eadem Societate profeſſi, quos Præpoſitus Generalis dictæ Societatis ab ipſa Societate emittendos judicaverit, quique de ejuſdem Præpoſiti Generalis licentia, ad alium quemvis Ordinem eis ab ipſo Præpoſito Generali præſcriptum tranſlati fuerint, inde poſt emiſſam ibidem profeſſionem regularem exire, aut denuo ad quemcumque alium Ordinem, Carthuſienſi excepto, tranſire nequeant, niſi de ſpeciali Noſtra, ſeu Romani Pontificis pro tempore exiſtentis licentia, in qua exprimatur, eos alias in dicta Societate profeſſos, indeque de Præpoſiti Generalis licentia ad præſcriptum ab eo Ordinem, ex quo denuo ad alium tranſire deſiderent, tranſlatos fuiſſe, ac etiam ſpecifica præſentium literarum fiat mentio.

Pœnæ adverſus ſic de novo tranſeuntes, ſeu translatos.

§.4. Alioquin novi tranſitus hujuſmodi, ac profeſſiones, & alia quæcumque inde quovis modo ſecutura, nulla prorſus, atque invalida, & irrita, nulliuſque roboris, & momenti exiſtant, & ſic tranſeuntes pro Apoſtatis habeantur, omnibuſque cenſuris, & pœnis contra Apoſtatas ſtatutis, & promulgatis ſubjaceant, nec ab illis abſolutionis beneficium ab alio, quam a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente (niſi in mortis articulo conſtituti) reportare valeant.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat inviolabiliter obſervari; ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit dictæ Societatis, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſive Secretarii dictæ Societatis ſubſcriptis, & ſigillo Præpoſiti Generalis ejuſdem Societatis, vel alterius perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 16. Sep. 1675. An. 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Septembris 1675. Pontificatus noſtri Anno ſexto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secr. in lib. Brevium Menſis Septembris par. 2. fol. 290.

CXCI.

Confirmatio Privilegiorum Univerſitati Studii Generalis Ceſenæ, ejuſque Collegiis a diverſis Romanis Pontificibus reſpective conceſſorum, ampliatorum, & confirmatorum, nempe creandi Notarios, & promovendi quotannis quatuor ad Doctoratum utriuſq; juris Collegio Juriſtarum, ac aggregandi Collegio Phyſicorum, & Medicorum quoſcumque in arte Medicinæ Peritos huic Collegio reſpective attributorum, cum Indulto, ut dictum Collegium Juriſtarum non ſolum præfatos quatuor quotannis, ſed etiam quoſcumque alios idoneos, prævio rigoroſo examine, ac ſer. ſer. adinſtar aliarum Univerſitatum promovere poſſit.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei mem.

Exordium.

IN Apoſtolicæ dignitatis faſtigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ Clementiæ, atque ſapientiæ abundantiam conſtituti, ea, quæ ex circumſpecta Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum providentia ad promovenda bonarum literarum ſtudia, quæ & Eccleſiæ Dei, & Reipublicæ eximie conducibilia ſunt, ſalubri conſilio emanaſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio libenter corroboramus, illaque etiam interdum ampliare ſtudemus, ſicut publicæ utilitati, ac Civitatum nobis, & Apoſtolicæ Sedi, etiam quoad temporalia ſubditarum decori, & ornamento cognoſcimus in Domino profuturum.

§.1. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Magiſter Sanctes de Pilaſtris presbyter Ceſenas in utraque ſignatura noſtra Referendarius, & Subdatarius noſter, quod cum in Provincia noſtra Romandiolæ unica reperiatur ſtudii Generalis Univerſitas in Civitate noſtræ Ceſenæ conſiſtens, in qua ab immemorabili tempore ſtipendiati ſunt decem lectores, ex quibus ſex matutinis, & quatuor veſpertinis horis Sacros Canones. Leges Civiles, Sacram Theologiam, Philoſophiam, Logicam, & Medicinam publice prælegunt, & bo. me. Marcus Aurelius Maraldus dum vixit Brevium Secretorum fel. rec. Urbani VIII., & Innocentii X. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Secretarius aliam prædictis lecturam Sacrorum Canonum, aſſignato perpetuo honorario, adjunxerit, ac re. me. Julius Papa II. etiam prædeceſſor noſter per ſuas literas die 24. Junii 1504. expeditas Collegio Juriſtarum dictæ Civitatis viginti Doctoribus conſtanti Notarios creandi, & piæ me. Clemens Papa VII. ſimiliter prædeceſſor noſter eidem Collegio duos ad id idoneos quotannis ad gradum doctoratus in utroque Jure, ſervatis ſervandis promovendi facultatem, dictus quidem Clemens prædeceſſor per ſuas literas die 10. Februarii 1524. emanatas, reſpective conceſſerint.

Status Generalis Univerſitatis Ceſenæ deſcribitur.

Indulta Julii II., & Clementis VII. Collegio Juriſtarum dict. Univerſitatis, creandi Notarios, & duos idoneos quotannis doctorandi.

§.2. Hæcque facultas a Clemente prædeceſſore conceſſa ad alios duos, annis ſingulis doctoratus laurea decorandos a ſimilis rec. Paulo Papa V. prædeceſſore pariter noſtro per ſuas die 3. Septembris 1610. deſuper expeditas literas ampliare, & omnes gratiæ ſupradictæ a ſimilis me. Alexandro Papa VII. etiam prædeceſſore noſtro per ſuas literas die 3. Decembris 1657. emanatas confirmatæ fuerint, necnon fel. etiam rec. Paulus III. per ſuas die 30. Decembris 1535. omnia ſtatuta, privilegia, ordinationes, & Decreta præfato Collegio Juriſtarum conceſſa, confirmaſſe, ac Pius IV. Romani Pontifices prædeceſſores pariter noſtri per ſuas die 23. Julii 1561. reſpective expeditas literas, Collegio Phyſicorum, & Medicorum Civitatis prædictæ quemcumque peritum, & idoneum in arte Medicinæ recipiendi, & hujuſmodi Collegio aggregandi facultatem conceſsiſſe reperiantur.

Paulus V. hanc facultatem doctorandi extendit ad alios duos.

Alexan. VII. omnes ſupradictas gratias confirmavit.

Paulus III. omnia ſtatuta, & Privilegia d. Collegio conceſſa confirmavit.

Indultum Pii IV. Collegio Phyſicorum, & Medicorum d. Civitatis.

§.3. Ipſe Magiſter Sanctes pro ſingulari ſua erga eamdem Civitatem patriam ſuam pietate, bonique publici ſtudio, privilegia, facultates, gratias, & alia præfata, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, & ut juris utriuſque ſtudioſis, poſt peractum utriuſque facultatis hujuſmodi ſtudiorum curſum, debitum honoris præmium rependi valeat, facultatem d. Collegio Juriſtarum a memoratis Clemente VII., & Paulo V. prædeceſſoribus, ut præfertur conceſſam, & ampliatam uberius extendi plurimum deſiderat: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſsis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces Magiſtri Sanctis de Pilaſtris Subdatarii.

§.4. Nos igitur ad ea, quæ publice utilia, dictæque Civitati decori fore conſpicimus, favorabiliter intendentes, ac præfati Magiſtri Sanctis Subdatarii noſtri votis in præmiſsis peculiari charitate annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium hac vice dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, necnon omnium, & ſingularum literarum præfatarum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, privilegia, facultates, gratias, & alia ſupra expreſſa dictæ Univerſitati, ſeu ejus Collegiis præfatis a memoratis Julio, Clemente, Paulo III., Pio IV., Paulo V., & Alexandro prædeceſſoribus reſpective conceſſa, ampliata, & confirmata, ut præfertur, expeditaſque deſuper illorum literas ſupradictas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus,

Abſolutio a Cenſuris.

Pontifex omnia ſupradicta Privilegia auctoritate Apoſtolica confirmat.

Digitized by Google

mus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Inſuper dictorum Juriſtarum Collegio indulget, ut quoſcumque idoneos valeat doctorare.

§.5. Præterea præfato Juriſtarum Collegio, ut non ſolum quatuor quotannis, ſed etiam quoſcumque alios, quos nimirum ad id idoneos eſſe duxerit, prævio rigoroſo examine, ac ſervatis, ſervandis, & quæ in dictis Clementis, & Paul. V. prædeceſſorum literis præſcribuntur, ad gradum doctoratus in utroque jure ad inſtar aliarum Univerſitatum promovere libere, & licite poſſit, & valeat, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, eorumque Vicelegatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in ſingulis literis præfatis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. 28. Sep. 675. An. 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 28. Septembris 1675. Pontificatus noſtri Anno ſexto.

I. G. Sluſius.

Reg. in Secr. Brevium in lib. Menſis Octobris par. 1. fol. 47.

CXCII.

Indultum ut Puellæ Conſervatorii ſub tit. Divinæ Providentiæ de Urbe, licet Meretricum, ſive Mulierum inhoneſtarum natæ, vel ſorores ſint, nihilominus a Deputatis Annunciationis B.M.V., aliarumque Archiconfraternitatum, & Societatum Urbis ad Dotes, ſive ſubſidia Dotalia admitti, illaque conſequi poſſint perinde ac ſi nec Genitrices, nec Sorores tales haberent.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus Paparettus, quod cum ipſe ſexaginta tres Puellas in Domum S. Michaelis de Urbe, quã iis, qui ſponte veniunt ad fidem aſſignavimus, congregaverit, illiſque ibidem tanquam in Conſervatorio ſub titulo Divinæ Providentiæ de neceſſariis ad Monachatum, vel Matrimonium, juxta earum reſpective vocationem, ſive inclinationem, ex eleemoſynis, & ſubſidiis Dotalibus providere ſatagit, inter eas vero nonnullæ reperiantur, quæ Meretricum, ſive Mulierum inhoneſtarum natæ, vel ſorores exiſtunt, & dilecti pariter filii Deputati, ſive Adminiſtratores, & Officiales Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, aliarumque Archiconfraternitatum, & Societatum dictæ Urbis, qui Dotes ſive ſubſidia Dotalia pauperibus Puellis diſtribuere ſolent, Puellas dicti Conſervatorii ad Dotes, ſive ſubſidia Dotalia hujuſmodi admittere renuant, cauſati, ei rei obſtare diſpoſitiones Teſtatorum, & piorum largitorum, qui eaſdem Dotes, ſive ſubſidia Dotalia præſtari ordinarunt, ac Puellas, quæ perſonarum inhoneſtarum natæ, vel ſorores eſſent, ab illis eſcluſerunt.

Subſidia Dotalia ab Archiconfraternitatibus aliiſque locis piis, quibus puellis dari nequeant.

§.1. Idem Franciſcus Puellas prædictas ad Dotes, ſive ſubſidia Dotalia hujuſmodi, tametſi jus ad illas, & illa Puellis, quæ ex honeſtis Parentibus ortæ ſunt, acquiſitum eſſe prætendi poſſet, admitti poſſe plurimum deſiderat, cum aliunde non ſuppetat modus, eaſdem Puellas in Religione, vel Matrimonio honeſte collocandi, illarumque periculis occurrendi, ac peccatorum, quibus Divina Majeſtas offenditur, occaſiones præcidendi, atque ita, & Dei honori, & publicæ utilitati, atque decori conſulendi.

Damnum exinde obveniens puellis d. Conſervatorii.

Preces.

§.2. Nos propterea humiliter ſupplicari fecit: ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Franciſci votis in præmiſſis quantum cum D. poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac tam Teſtamentorum, quam aliarum diſpoſitionum quorumcumque Teſtatorum, & piorum Largitorum præfatorum tenores, ac alia quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes:

Abſolutio à Cenſuris.

Omnes hujuſmodi pias diſpoſitiones Pontifex pro expreſſis habet.

Indultum conceſſum puellis d. Conſervatorii.

§.3. Hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut Puellæ Conſervatorii præfati nunc, & pro tempore exiſtentes licet Meretricum, ſeu Mulierum inhoneſtarum natæ, vel ſorores ſint, nihilominus a modernis, & pro tempore exiſtentibus Deputatis, ſive Adminiſtratoribus, & Officialibus, tam Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, quam aliarum quarumvis Archiconfraternitatum, & Societatum Urbis præfatæ ad Dotes ſive ſubſidia Dotalia prædicta, ſervatis alias ſervandis, admitti, illaſque ſeu illa conſequi, & obtinere libere, licite, & valide poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia perinde acſi nec Genitrices, nec Sorores Meretrices, ſive Mulieres inhoneſtas haberent, ſed ex honeſtis Parentibus ortæ reperirentur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus: ita tamen, ut præſens gratia non tranſeat in exemplum.

Mandat hanc gratiam non tranſire in exemplum.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac Puellis prædictis in omnibus, & per om-

omnia pleniſſime ſuffragari, & a memoratis Deputatis, ſive Adminiſtratoribus, & Officialibus, aliiſque ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat contrariis.

§.5. Non obſtantibus præfatorum Teſtatorum, & piorum largitorum, etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmiſſa ſufficienter, & expreſſe commutamus, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Archiconfraternitatum, & Societatum præfatarum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Cæterum non intendimus per præſentes literas ſupradictum Conſervatorium in aliquo approbare.

Per præſentes literas dictum Conſervatorium non intendit in aliquo approbare.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Octobris 1675. Pontificatus noſtri Anno ſexto.

Dat. 14. Oct. 1675. An. 6.

I. G. Sluſius.

Regiſt. in Secr. Brevium in lib. menſis Novembris par. utraque fol. 43.

CXCIII.

Extenſio Indulgentiarum Congregationi Fratrum Diſcalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ad favorem Calceatorum ejuſdem Ordinis &c.

Vide quæ notavi in Conſtit. Redemptoris 41. *hujus Pontificis.*

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Alias nos Congregationi Fratrum Diſcalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, illiuſque ſuperioribus Fratribus, & perſonis, ac Chriſtifidelibus illorum Eccleſias, ſeu Cappellas pro tempore viſitantibus, inter alias nonnullas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes auctoritate Apoſtolica conceſſimus, ſeu communicavimus, & alias prout continetur in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis literis, tenoris, qui ſequitur videlicet. *Redemptoris &c.* ut pag. 73.

Preces Procuratoris Generalis totius Ord. B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

§.1. Cum autem ſicut dilectus filius Mathias de Cordona Vicarius, & Procurator Generalis totius præfati Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magiſter, Nobis nuper exponi fecit, ipſe conceſſionem, ſeu communicationem Indulgentiarum hujuſmodi ad familiam Calceatam, ſeu de Obſervantia ejuſdem Ordinis a Nobis extendi plurimum deſideret: Nos ipſius Mathiæ Vicarii, & Procurat. Generalis votis in præmiſſis quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati:

Abſolutio a Cenſuris.

§.2. De memoratorum Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, conceſſionem, ſeu communicationem Indulgentiarum, ac peccatorum remiſſionem, & pœnitentiarum relaxationem præfatæ Congregationi Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, illiuſque Superioribus, Fratribus, & Perſonis, ac Chriſtifidelibus illorum Eccleſias, ſeu Cappellas pro tempore viſitantibus a Nobis per literas præinſertas factam, ut præfertur, ad totam familiam Fratrum Calceatorum, ſeu de Obſervantia ejuſdem Ordinis, illiuſque Superiores, & Fratres, & Perſonas, ac Chriſtifideles illorum Eccleſias, ſeu Cappellas pro tempore viſitantes, ad limites præinſertarum literarum, auctoritate præfata tenore præſentium extendimus, & ampliamus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Omnes prædictas Indulgentias, & Gratias Pontifex extendit ad fratres Calceatos B. Mariæ de Mercede, eorumque Eccleſias.

§.3. Non obſtantibus noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in literis præinſertis conceſſimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogat contrariis.

§.4. Cæterum volumus pariter, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Octob. 1675. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

Dat. 18. Oct. 1675. An. 6.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretar. Brevium in lib. Menſis Octobris par. 1. fol. 291.

CXCIV.

Confirmatio, & innovatio Brevis Urbani VIII. ab Innocentio X. confirmati, quo mandatur Ordinariis locorum, & Generalibus Ordinum, ut ſaltem bis in anno neceſſitates Sacr. Monumentorum Terræ Sanctæ Populo commendari curent &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Salvatoris, & D. Noſtri Jeſu Chriſti, qui pro humani generis redemptione ſe ipſum exinanivit, factus obediens uſque ad mortem,

vices (licet immeriti) gerentes in Terris, inter multiplices, graviſſimaſque Apoſtolicæ ſervitutis curas, in eam præcipue paſtoralis ſolicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam ſalubris Myſterii monumenta, quæ in Civitate Hieruſalem, & locis circumvicinis ſunt, conſerventur, & omni qua fieri poterit majori honorificentia recolantur,

§.1. Cum itaque fel. rec. Urbano PP. VIII. prædeceſſori noſtro, alias expoſito, quod Eccleſiæ, & alia loca pia in Civitate Hieruſalem, & aliis locis Terræ Sanctæ exiſtentia fere diruta erant, & quæ adhuc ibi exiſtebant Monaſteria ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schiſmaticorum Tyrannidem, & pro S. Fidei Catholicæ in eiſdem locis conſervatione contracto admodum gravata reperiebantur. Idem Urbanus prædec. Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & ſingulis quorumvis Ordinum, & Congregationum, & Inſtitutorum Regularium Generalibus commiſerit, & mandaverit, ut ad minus duobus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadrageſimæ temporibus tam per Verbi Dei prædicatores in ſuis ſacris Concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis eorumdem Sacrorum Monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & alias prout in ejuſdem Urbani prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 3. Februar. 1634. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Literæ Urbani VIII. referuntur.

Preces.

§.2. Et ſicut pro parte dilecti filii Ludovici Mimeur Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum profeſſoris, pro Gallia Commiſſarii Generalis ejuſdem Terræ Sanctæ nobis nuper expoſitum fuit, ipſe quo præfatæ Urbani prædeceſſoris literæ, quæ a rec. me. Innocentio PP. X. prædeceſſore pariter noſtro confirmatæ fuerunt, exactius obſerventur, illas per nos pariter confirmari, & innovari deſideret: Nos eorumdem Sacrorum Monumentorum conſervationi, & manutentioni conſulere volentes de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ fidei præpoſitorum conſilio, prædictas Urbani prædeceſſoris literas Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus pariter, & approbamus, illaſque innovamus, & obſervari mandamus.

DD. literas Urbani VIII. dicitur ab Innoc. X. fuiſſe confirmatas.

Pontifex prædicti Urbani VIII. literas innovat, & cōfirmat.

§.3. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi in relatione ſtatus ſuarum Eccleſiarum, quando viſitabunt limina Apoſtolorum facienda referant, ſe prædictis Urbani prædeceſſoris, & præſentibus literis noſtris paruiſſe, contrariis non obſtantibus quibuſcumque.

Præcipit Ordinariis locorū, ut in relatione ſtatus ſuarū Eccleſiarum facienda referāt ſe prædd. literis paruiſſe quibuſcumq; contrariis non obſtantibus.

§.4. Volumus inſuper ut earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Dat. 2. Nov. 1675. An. 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 2. Novembris 1675. Pontificatus noſtri Anno ſexto.

I. G. Sluſius.

Regiſt. in Secret. Brevium in lib. menſis Novembris par. utraque fol. 25.

CXCV.

Beatificatio novendecim Servorum Dei Martyrum Gorcomienſium nuncupatorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAnctorum Martyrum, quos a charitate Chriſti non tribulatio, non anguſtia, non fames, non nuditas, non periculum, non perſecutio, non gladius ſeparavit, ſed fidei, dilectioniſque vigor inter cruciatuum certamina, Agonotheta Chriſto adjuvante, victores præſtitit, & conſummato paſſionis curſu ad cœleſtis coronæ gloriam evexit, agones, & Triumphos in Sancta Dei Eccleſia celebrari, ac condignis laudum præconiis, atque venerationis honoribus decorari decet: ut qui Sanguinis ſui pretio immortalitatem emerunt, illuſtriaque invictæ virtutis ſuæ exempla reliquerunt, de noſtra ſint ſoliciti, qui de ſua ſunt ſalute ſecuri, & pia potentique apud Imperatorem noſtrum, qui in fortiſſimorum pugilum ſuorum honoribus honoratur, & cui ipſi in ſtolis candidis die, ac nocte ſerviunt in templo ejus, interceſſione, imbecillitati noſtræ inter ſæculi tentationes laboranti cœleſtis gratiæ munera impetrent, quibus, & nos rectum vitæ curſum tenere, & propoſitum nobis æternæ beatitudinis bravium conſequi mereamur.

Vota fideliū.

§.1. In hanc nos curam ex debito paſtoralis officii, quod infirmitati noſtræ credidit divina dignatio propenſis ſtudiis incumbentes flagitantia idipſum Chriſtifidelium vota ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ſicut ad gloriam Omnipotentis Dei, ad exaltationem Catholicæ fidei, ſpiritualemque fidelium conſolationem, atque ædificationem ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Reſolutio Congregationis SS. Rituū.

§.2. Cum itaque mature diligenterque diſcuſſi, & propenſi fuerint per Congregationem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum Proceſſus de hujus S. Sedis Apoſtolicæ licentia confecti ſuper Martyrio, & Cauſa Martyrii novendecim Dei Servorum Gorcomienſium nuncupatorum, undecim quidem Ordinis fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum videlicet Nicolai Picbi Gorcomienſis Guardiani, Hieronymi Werdani Vicarii, Theodorici Emdeni Amersfortii, Nicaſii Joannis Hezii, Willehadi Dani, Godefridi Merzvellani, Antonii Werdanii, Antonii Hornarienſis, Franciſci Rodii Bruxellenſis Sacerdotum, & Petri Aſcani, ac Cornelii Wicani laicorum, & aliorum octo, nempe Joannis Sacerdotis Ord. Prædicatorum, & Aduani Becani, & Jacobi Lacopii Aldenardenſis amborum Ordinis Præmonſtratenſis, & Joannis Oſſervvicani Canonici Regularis Ordinis S. Auguſtini, ac Leonardi Vecchelii Buſcoducenſis, Nicolai Popelii Weldani, Godefredi Dunei Gorcomienſis, & Andreæ Walteri Sacerdotum, & Parochorum Sæcularium, qui omnes ſimul in odium Catholicæ fidei, Primatus Romanæ Eccleſiæ, & auguſtiſſimi Euchariſtiæ Sacramenti poſt atrociſſima, & immaniſſima tormenta Brilæ in

læ in Hollandia anno 1572. interfecti palmam Martyrii accepiſſe aſſerebantur, ac ſuper ſignis, prodigiis, ac miraculis, quæ ad manifeſtandam Mundo finalem eorum perſeverantiam a Deo edita, & patrata fuiſſe dicebantur, factaque demum coram nobis omnium, quæ in hac Cauſa geſta ſunt plena, & diſtincta relatione, præfata Congregatio Cardinalium, auditis etiam Conſultorum ſuffragiis, cenſuit poſſe quandocumque nobis videretur, ad ſolemnem eorumdem Dei Servorum Canonizationem tuto deveniri, interim vero indulgeri, ut in univerſo Terrarum Orbe Beati nuncupentur:

Preces. §.3. Hinc eſt, quod nos piis, atque enixis Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Leopoldi Romanorum Regis illuſtris in Imperatorem Electi, aliorumque Principum, ac diverſorum præſertim Belgii Antiſtitum, necnon Ducatus Brabantiæ, & Comitatus Flandriæ Ordinum, ac dilectorum filiorum Franciſci Mariæ a Cremona Miniſtri Generalis, & totius Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, & ſignanter Ignatii de Broeyer ejuſdem Ordinis profeſſoris, & Secretarii Generalis, ac Nationis Germano Belgicæ Ordinis hujuſmodi in Romana Curia negotiorum geſtoris, ſeu Agentis generalis, hujuſque Cauſæ Procuratoris ſupplicationibus nobis, & huic S. Sedi ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati:

§.4. De Memoratorum Cardinalium Conſilio, & unanimi aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut præfati Servi Dei Nicolaus Pichus, Hieronymus Werdmus, Theodoricus Emdenus, Nicaſius Joannes Hezius, Willehadus Danus, Godefredus Mervelianus, Antonius Werdanus, Antonius Hornarienſis, Franciſcus Rodius, Petrus Aſcanus, Cornelius Wicanus, Joannes Adrianus Becanus, Jacobus Lacopius, Joannes Oſtervvicanus, Leonardus Vecchelius, Nicolaus Poppelius, Godefridus Duneus, & Andreas Walterus in poſterum Beatorum nomine nuncupentur, eorumque corpora, & reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in Proceſſionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornentur, ac de eis quotannis die felicis eorum tranſitus recitetur Officium, & Miſſa celebretur de communi plurimorum Martyrum, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani.

Pontifex indulget ut Servi Dei Beatorum nomine nuncupentur & quoad eorum Corpora, & Reliquias diſponit prout in rub.

De eorum Imaginibus, & Officio.

§.5. Porro recitationem Officii, & Miſſæ celebrationem hujuſmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infraſcriptis, videlicet in tota Hollandia ab omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, ac in Eccleſiis tam Fratrum, ſeu Canonicorum Regularium, quam Monialium omnium Ordinum, quos memorati Servi Dei ſuo Martyrio illuſtrarunt, & quantum ad miſſas attinet, etiam a Sacerdotibus ad Eccleſias hujuſmodi confluentibus.

In quibus locis eorum Officium, & Miſſa ab omnibus celebrari poſſit.

§.6. Præterea primo dumtaxat anno a datis hiſce literis, & quoad Indias a die quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in Eccleſiis Hollandiæ, & Ordinum præfatorum reſpective ſolemnia Beatificationis eorumdem Dei Servorum cum Officio, & Miſſa ſub ritu Duplici majori die ab Ordinariis reſpective conſtituta, & intra ſex menſes promulganda, poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint eadem ſolemnia, quam ad rem diem 24. currentis menſis Novembris aſſignamus, pariter celebrandi facimus poteſtatem.

[illegible]

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorũ derogatio.

§.8. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti ejuſdem Congregationis munitis eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Novembris 1675. Pontificatus noſtri Anno ſexto.

Dat. 14. Nov. 1675. An. 6.

I. G. Sluſius.

Reg. in Sec. Brev. in lib. 6. diverſ. fol. 155.

CXCVI.

Avocatio controverſiarum inter Epiſcopum Ampurien., & Inquiſitorem, ſeu Inquiſitores Regni Sardiniæ ex cauſa Proceſſus a d. Epiſcopo contra Nicolaum Marinum Decanum, & Parochum Collegiatæ Eccleſiæ de Tempio ſuper delictis prætenſis circa materiam Fidei confecti.

Ven. Fratri Archiepiscopo Turritan.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit Venerabilis Frater Epiſcopus Ampurien., & Civitaten. in Regno Sardiniæ, quod cum dilectus Filius Nicolaus Marinus Decanus, & Parochus actualis Eccleſiæ Collegiatæ Oppidi de Tempio Apurien. Diœceſis, ipſique Epiſcopo omnino ſubjectus, delictum publicæ, & ſcandaloſæ inobedientiæ mandatis ejus in actu ſolemni Proceſſionis Synodalis perpetraviſſet, & de eo criminaliter fuiſſet a Promotore Fiſcali accuſatus, ſicut, & poſtea de gravibus ſceleribus ad Parochi, quod ipſi incumbit, officium pertinentibus, & propterea dictus Epiſcopus præfatum Nicolaum Marinum in Oppido Civitate nuncupato Caſtri Aragonenſis d. Diœceſis detineret cenſuris, aliiſque pœnis circumligatum.

Epiſcopus Ampurien. ex gravibus delictis relegat Parochũ Eccleſiæ Oppidi de Tempio.

§.1. Dum idem Epiſcopus cauſæ cognitioni intendebat, & poſt duos ſupra viginti dies ejuſmodi relaxationis Mandatis Epiſcopalibus, & cenſuris contemptis, ipſe Nicolaus Marinus a loco reluſionis diſcedens, tranſiit ad iſtam Civitatem Turritan. ſine conſenſu dicti Epiſcopi, nec ejus Vicarii in Spiritualibus generalis ſub prætexto cujuſdam Epiſtolæ dilecti Filii Inquiſitoris adverſus hæreticam pravitatem in dicto Regno Sardiniæ auctoritate Apoſtolica deputati dictum Nicolaum Parochum ad ſe ob negotia Inquiſitoris (cujus Commiſſarius appellatur) advocantis.

D. Parochus tranſiit ad Civitatem Turritanam ſub prætextu Epiſtolæ Inquiſitoris Regni Sardiniæ.

§.2. Quo cognito præfatus Epiſcopus Ampurien. Epiſtola humaniſſima ad dictum Inquiſitorem miſſa, perbeneque rogavit, ut dictum Nicolaum

Epiſcopus rogat Inquiſitorem, ut dictum Parochum remitteret prout in rubrica.

colaum repeteret, cujus delicta modo nullatenus Fidei materiam, nec ſuſpicionem attingebant. Inquiſitores autem ordinariæ Epiſcopalis Juriſdictionis perturbatores facti, via Judiciali in alienas meſſes falcem immittunt, comminantes, aggravanteſque lamentabili Plebis ſcandalo cenſuras Epiſcopo, ejuſque Vicariu generali, niſi a cognitione Cauſæ dicti Nicolai abſtineant.

Inquiſitores comminantur cenſuras Epiſcopo, ejuſque Vicario Generali.

§.3. Quibus cum pro parte Curiæ Epiſcopalis Ampurien. Juris remediis Notarius occuriſſet modeſte, Inquiſitores prædicti nonnullos homines armatos agmine facto in præfatum Oppidum Caſtri Aragonenſis immiſerunt die 2. Menſis Januar. proxime præteriti: quos cum a longe Cives Caſtri Aragonenſis conſpexiſſent, commoti, armiſque muniti, invadere manu hoſtili tentabant. Ipſe autem Epiſcopus re cognita, Oppidi portas claudi curavit, & ſuorum ſedata multitudine ſcandala præoccupavit.

Notarius Curiæ Epiſcopalis utitur Juris remediis.

Inquiſitores homines armatos immittunt.

Epiſcopus tumultum vitavit.

§.4. Quare nos ex commiſſi Nobis cœlitus paſtoralis ufficii debito ſcandalis, & perturbationibus, quæ præmiſſorum occaſione oriri poſſent, mature occurrere, & opportunum jam exortis remedium adhibere cupientes, ac Cauſæ, ſeu Cauſarum, ſive controverſiarum hujuſmodi inter Epiſcopum Ampurien., & Inquiſitorem, ſeu Inquiſitores præfatos vertentium ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium ſeu contendentium quorumcumque, & alia quælibet, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac exactiſſime ſpecificatis habentes:

Pontifex cauſam, & cauſas inter d. Epiſcopum, & Inquiſitorē, ſeu Inquiſitores pro expreſſis habet.

§.5. De Ven. Fratrum Noſtrorum S.R.Eccl. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana generalium Inquiſitorum adverſus hæreticam pravitatem hujuſmodi a Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatorum conſiliu, ac etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Cauſam, ſeu Cauſas, ſive controverſias præfatas, in ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti quomodulibet reperiuntur, cum omnibus, & ſingulis illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali a memoratis Epiſcopo Ampurien., & Inquiſitore, ſeu Inquiſitoribus Regni Sardiniæ, illorumque reſpective Vicariis, Commiſſariis, Officialibus, & Miniſtris, aliiſque Iudicibus, & Tribunalibus quibuſcumque ad Nos, & Sedem Apoſtolicam præfatam tenore præſentium avocamus.

Hanc cauſam, & cauſas avocat ad ſe, & S. Sedem Ap.

§.6. Ac proinde fraternitati tuæ per eaſdem præſentes committimus, & mandamus, ut avocationem Cauſæ, ſeu Cauſarum, ſive controverſiarum hujuſmodi a Nobis, ut præfertur, factam eiſdem Epiſcopo, & Inquiſitori, ſeu Inquiſitoribus, eorumque reſpective Vicariis, Commiſſariis, Aſſeſſoribus, Conſiliariis, Promotoribus, ſeu Procuratoribus, Fiſcalibus, Notariis, Actuariis, cæteriſque Officialibus, & Miniſtris, ac quibuſvis aliis, quibus oportuerit, ſeu expedire judicaveris, auctoritate noſtra Apoſtolica quantu citius notifices, & denuncies; eiſque, & eorum cuilibet, ne tam conjunctim, quam diviſim in præmiſſis, vel eorum aliquo directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet quidquam innovare, vel attentare audeant quovis modo, ſeu præſumant, dicta auctoritate diſtricte inhibeas.

Committit Archiepiſcopo Turritano, ut hanc avocationem Partibus denunciet, eiſque inhibeat.

§.7. Ac illis præcipias, & mandes, ut a quibuſvis attentatis, ſeu innovatis hujuſmodi humiliter abſtinentes, ad Nos, & dictam Sedem recurrant, actaque omnia, & proceſſus hucuſque factos, & facien. ad Nos tranſmittant, dictumque Nicolaum apud Te retineas, donec a ſuprema Noſtra, & ejuſdem Sedis æquitate habeatur Juſtitiæ complementum: Nos enim tibi præfata omnia, & ſingula alia, quæ in præmiſſis quomodolibet neceſſaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, mandandi, & exequendi, ac executioni mandari curandi quamcumque neceſſariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate harum ſerie tribuimus, & impertimur.

Præcepti faciendum Partibus, & Proviſio quoad Parochum.

D. Archiepiſcopo opportunas facultates impertit.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, & Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, etiam in favorem S. Officii, & Inquiſitorum, etiam generalium, illorumque Officialium, & Miniſtrorum quorumlibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis etiam motu ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodulibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis.

Obſtantia refert.

§.9. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret tenores hujuſmodi, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac exactiſſime, & accuratiſſime ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Eis omnibus latiſſime derogat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 22. Februar. 1676. Pontificatus noſtri anno Sexto.

Dat. 22. Febr. 1676. An. 6.

I.G.Sluſius.

Regiſtr. in Secretaria Brev. in lib. Sexto diverſorum fol. 243.

CXCVII.

Confirmatio literarum Pauli V., & Decreti Congregationis Epiſcop., & Regular. quoad Abbatiarum mutationes & guberniorum pro Congregatione Canonicorum Regular. S. Salvatoris Ord. S. Auguſtini.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei mem.

Conſuetudo Congregationis Canonicorum Regularium S. Salvatoris Ord. S. Auguſtini.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Ludovicus Coci Abbas Generalis, & Bartholomæus Taſca Procurator Generalis Congregationis Canonicorum Regularium S. Salvatoris Ordinis S. Auguſtini, quod licet in eadem Congregatione tam Superiores majores, quam Abbates a ſuis guberniis, & Abbatiis de triennio in triennium mutari, ſeu transferri conſueverint, & dudum fel. rec. Paulus Pap. V. Prædeceſſor Noſter abuſum confirmandi aliquos Abbates in eiſdem guberniis, qui tunc introductus erat, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis literas die 12. Maji 1607. expeditas ſuſtulerit, ac per eaſdem literas inter alia ſtatuerit, ut unius Nationis Canonici, qui aliquas ex Prælaturis d. Congregationis obtinuiſſent, ad eaſdem niſi ſexennio, vel ſaltem triennio, ex tunc decurſo, iterum in eiſdem Monaſteriis, & locis promoveri non deberent.

Paulus V. abuſum confirmandi aliquos Abbates cum eiſdem guberniis ſuſtulit prout in rubrica.

Diſpenſationes extortæ contra dd. literas Pauli V.

§.1. Nihilominus nonnulli Abbates Congregationis prædictæ in præteritis trienniis diſpenſationem, ſive gratiam confirmationis in eiſdem Abbatiis, & guberniis reportarunt, illorumque exemplo quorumdam aliorum Abbatum temeritas, & ambitio eo proceſſit, ut ejuſmodi gratia confirmationis ad ſexennium continuum obtenta non contenti, illam ad novennium extendi procurent, & (quod pejus eſt) conquiſitis favoribus, confirmationem hujuſmodi, etiam in primariis ejuſdem Congregationis Abbatiis, quæ ab ejuſmodi abuſu immunes hactenus ſervatæ fuerunt, ſibi concedi contendant, non ſine evidenti Abbatum Nationalium, ac præſertim meritis præſtantium, præjudicio.

Extenſio dd. Diſpenſationū

Decretum S. Congregationis Epiſc. & Regul. per Decretum injunxit Superioribus Generalibus dict. Congregationis S. Salvatoris, ut in præmiſſis ſervetur diſpoſitio dd. literarū Pauli V.

§.2. Quare Congregatio Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, audito Procuratore Generali præfato, cenſuit injungendum, prout injunxit Superioribus Generalibus præfatæ Congregationis Canonicorum Regularium S. Salvatoris, ut circa præmiſſa ab iiſdem Abbatiis omnino ſervetur diſpoſitio prænarratarum Pauli Prædeceſſoris literarum, in quibus inter alia ordinatur, ut Abbates Congregationis Canonicorum Regularium hujuſmodi ab iiſdem Abbatiis per ſexennium, vel ſaltem per triennium vacent.

Preces Abbatis Generalis, & Procuratoris Generalis d. Congregationis.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat prædicti Ludovicus Abbas Generalis, & Bartholomæus Procurator Generalis, tam ſupra dictas Pauli Prædeceſſoris literas, quam Decretum prædictæ Congregationis Cardinalium ſuper illarum obſervantia, ut præfertur, die 6. Septembris proxime præteriti emanatum Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent: Nos ſpecialem ipſis Ludovico Abbati Generali, & Bartholomæo Procuratori Generali gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes:

Abſolutio a Cenſuris.

Pontifex dd. Pauli V. literas, & Decretum Congregationis Epiſcopor. & Regul.

§.4. Supplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præfatas Pauli prædeceſſoris literas die 12. Maji 1607., & Decretum ſuper earum obſervantia a memorata Cardinalium Congregatione die 6. Septembris proxime præteriti reſpective emanata, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, d. Congregationis Canonicorum Regularium, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 28. Febr. 1676. An. 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 28. Februar. 1676. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

I. G. Sluſius.

CXCVIII.

Conſtitutio revocatoria facultatum ingrediendi Monaſteria Monialium Almæ Urbis, ac Italiæ, & Inſularum adjacentium Mulieribus Sæcularibus conceſſarum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

APoſtolatus Officium, quod inſcrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitati Noſtræ, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, credere dignata eſt, ſalubriter exequi, adjuvante Domino ſatagentes, religioſæ Sacrarum Virginum, & devotarum Mulierum quæ oblitæ populum ſuum, & domum

mum patris ſui; divinis obſequiis ſeſe ſub ſuavi Religionis jugo mancipanrunt, tranquillitati conſulere jugiter ſtudemus; & illuſtrior illa portio gregis Chriſti, ſublatis e medio omnibus illis, quę ſpiritum in Cœlis converſantem diſtrahere, ac Chriſti Sponſas a virtutum ſtudiis, pietatiſque exercitiis avocare poſſent, majora in dies decoris atque ornamenti gratiæ ſpiritalis cœleſti Sponſo donante ſuſcipiat incrementa.

Cauſa hujus revocationis.

§. 1. Cum itaque, ſicut Nobis relatum fuit, nonnullæ mulieres Sæculares, quibus pro ſpirituali earum conſolatione licentiæ ingrediendi Monaſteria Monialium, tam in Alma Urbe Noſtra, quam in Italia, Inſuliſque illi adjacentibus conſiſtentia Apoſtolica auctoritate conceſſæ erant, ejuſmodi gratiis abutentes, mulierum cujuſcumque generis, & conditionis agmina ſecum in eadem Monaſteria ducere, ac Moniales ab orationis, aliorumque piorum operum exercitiis avertere, & a divinorum contemplatione avocare, ſanctæque ſolitudinis ſpiritum, ac religioſam illarum quietem, atque diſciplinam multipliciter perturbare veritæ non fuerint, non ſine gravi, tam ſpirituali, quam etiam temporali ipſorum Monaſteriorum, ac Monialium detrimento:

Greg. XIII. & Paulus V. revocarunt licentias datas Mulieribus ſæcularibus ingrediendi Monaſteria Monialium.

§. 2. Hinc eſt, quod Nos ejuſmodi malorum occaſionem penitus recidere cupientes, ac fel. rec. Gregor. XIII., & Pauli V. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, qui Gregorius quidem per ſuam, quæ incipit, *Ubi gratiæ &c.* anno Incarnationis Dominicæ 1575. Idibus Junii; Paulus vero itidem per ſuam, cujus initium, *Monialium ſtatui &c.* die 10. Jul. 1612. reſpective editas Conſtitutiones ſimilibus incommodis opportuno revocationis licentiarum hujuſmodi remedio providerunt, veſtigiis inhærentes:

Pontifex omnes hujuſmodi licentias poſtea datas in Urbe, & tota Italia, ac Inſulis adjacentibus revocat, prout in rubr.

§. 3. Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes, & ſingulas licentias, ac facultates ingrediendi Monaſteria, Domos, & Loca Monialium in dicta Urbe, ac in tota Italia, atque Inſulis Italiæ adjacentibus exiſtentia quibuſvis etiam Comitiſſis, Marchioniſſis, & Duciſſis, & aliis quibuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis Mulieribus in hunc uſque diem a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, ac etiam a Nobis ſub quibuſcumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque fortioribus, & efficacioribus, ac inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis ad tempus, vel in perpetuum, ſeu alias quomodolibet conceſſas, quarum, ac literarum Apoſtolicarum deſuper expeditarum tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus haberi volumus pro expreſſis, earumdem tenore præſentium revocamus, caſſamus, & irritamus, ac revocatas, caſſatas, & irritas eſſe decernimus.

Pœnæ adverſus Mulieres contravenientes.

§. 4. Inhibentes proinde Mulieribus prædictis, quæ dd. licentias obtinuerunt, ſub excommunicationis latæ Sententiæ pœna, a qua nonniſi a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo conſtitutę abſolvi poſſint, ne Monaſteria prædicta prætextu licentiarum hujuſmodi ingredi audeant, ſeu præſumant.

Adverſus Abbatiſſas, ſeu Prioriſſas, ac Superiores.

§. 5. Ipſorum vero Monaſteriorum Abbatiſſis, ſeu Prioriſſis, ac Superioribus ſub eadem, ac privationis ſuorum Officiorum, quæ obtinent; & inhabilitatis ad illa in poſterum obtinenda ipſo facto ſine alia declaratione incurrendis pœnis, ne illas in Monaſteria hujuſmodi introducere, ſeu admittere, aut ingredi permittere, vel admiſſas quoquo modo retinere audeant ſimiliter, vel præſumant.

Publicatio demandatur, prout in rubrica.

§. 6. Quocirca dilectis Filiis Noſtris, & Apoſtolicæ Sedis Nunciis nunc, & pro tempore exiſtentibus, ac Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſque Locorum Ordinariis, necnon dd. Monaſteriorum Prælatis, & Superioribus harum ſerie præcipimus, & mandamus, ut præſentes Literas publicari, & præmiſſa omnia obſervari faciant: Contradictores quoslibet, ac præmiſſis non parentes per prædictas, & alias Sententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato etiam quatenus opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 8. Quia vero difficile foret has Literas ad omnia loca deferri, volumus ut earum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. 29. Febr. 1676. An. 6.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 29. Febr. 1676. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

I. G. Sluſius.

Regiſtrata in Secretaria in lib. 6. Brevium diverſ. fol. 162.

Publicatio præſentium literarum.

Die 2. Martii 1676. ſupradictum Breve, ſeu Conſtitutio, affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac etiam in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Alexandrum Albritium Curſorem Apoſtolicum.

Antonius Caautius Mag. Curſ.

CXCIX.

Declaratio circa celebrationem Capitulorum Provincialium Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Clemens IX. confirmat Decretum Capituli Generalis Fratr. Capuccinorum Sancti Franciſci.

DUdum fel. rec. Clemens PP. IX. Prædeceſſor Noſter quædam Decreta, ſeu Capitula in Capitulo Generali Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum nuncupatorum facta, & ſtabilita, & inter alia unum, quo cavebatur, ut Capitula Provincialia, quæ annualia erant, in poſterum tantum fierent de triennio in triennium, & ſingulis annis fieret Congregatio intermedia, auctoritate Apoſtolica confirmavit, & approbavit, & alias, prout in ipſius Clementis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 9. Septembris 1667. expeditis, quarum

Digitized by Google

tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Pontifex dictum Decretum eſt moderatus proùt in rubrica.

§.1. Verum ſubinde Nos ad inſtantiam bon. mem. Federici, dum vixit S. R. Eccl. Cardinalis Borromæi nuncupati dicti Ordinis apud nos, & S. Sedem Apoſtolicam Protectoris, prædictas Clementis prædeceſſoris literas in nonnullis earum articulis diverſimode moderati ſumus, & inter alia diſpenſavimus, ut Capitula Provincialia hujuſmodi fierent ſecundum exigentiam Provinciarum, ſuper quo poſſet Miniſter Generalis ejuſdem Ordinis juxta neceſſitatem concedere facultatem, & quemadmodum dd. literæ ordinabant, ut Capitula forent triennalia, in futurum fierent de ſeſquianno in ſeſquiannum, ſublatis Congregationibus intermediis, & alias prout in literis ejuſdem Federici Cardinalis Protectoris deſuper die 28. Julii 1671. emanatis dicitur contineri.

§.2. Cum autem, ſicut dilecti Filii Stephanus a Ceſena Miniſter Generalis, & Bonaventura a Recineto Procurator Generalis Ordinis præfati Nobis nuper exponi fecerunt, licet ipſe Stephanus Miniſter Generalis vigore moderationis, ſeu diſpenſationis a Nobis, ſicut præmittitur, conceſſæ abinde procuraverit, ut communiter omnes Provinciæ ejuſdem Ordinis Capitula ſeſquiannalia, ſublatis Congregationibus intermediis celebrarent, quippe qui id bono communi magis expedire cognoverit, nihilominus poſt obitum memorati Federici Cardinalis, & Protectoris a nonnullis ſuper intellectu verborum, quibus dicta moderatio, ſive diſpenſatio vulgari italico idiomate concepta fuit, mota fuerit aliqua difficultas: An ſcilicet Miniſtri Provinciales Capitula triennalia cum Congregationibus intermediis retinere poſſint? An vero poſt ejuſmodi moderationem fuerit, & ſit abſolute neceſſaria licentia Miniſtri Generalis ad retinenda in Provinciis Capitula triennalia, & Congregationes intermedias hujuſmodi? Ac utrum Miniſter Generalis in vim moderationis, ſive diſpenſationis hujuſmodi potuerit, & poſſit adſtringere Provincias ad Capitula de ſeſquiennio, in ſeſquiennium, ſublatis Congregationibus intermediis, celebranda, prout communi ipſarum Provinciarum bono magis expedire judicaverit.

Dubia exorta ſuper intellectu d. Moderationis.

Preces Generalis, & Procuratoris Generalis dicti Ordinis.

§.3. Nobis propterea Stephanus Miniſter Generalis, & Bonaventura Procurator Generalis præfati humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere de Benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur pro peculiari noſtro in Ordinem prædictum paternæ charitatis affectu, omnem in præmiſſis dubietatem, ne exinde religioſa tranquillitas perturbetur, tollere, dictorumque Stephani Miniſtri Generalis, & Bonaventuræ Procuratoris Generalis votis favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati:

Abſolutio à Cenſuris.

Declaratio d. Decreti.

§.4. Auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus, mentis, & intentionis noſtræ fuiſſe, & eſſe, per moderationem, ſeu diſpenſationem ſupra expreſſam, quam juſtis ex cauſis animum noſtrum moventibus pro communis totius Ordinis prædicti bono conceſſimus, Miniſtro Generali ejuſdem Ordinis concedere facultatem ordinandi Capitula ſeſquiannalia, ſublatis Congregationibus intermediis, ſecundum exigentiam Provinciarum. Talem autem exigentiam debuiſſe, & debere determinari ab eodem Miniſtro Generali, non autem a Provinciis. Ac ipſum Miniſtrum Generalem potuiſſe, & poſſe cogere eaſdem Provincias ad Capitula Provincialia de ſeſquianno in ſeſquiannum, ſublatis Congregationibus intermediis, celebranda, prout ſecundum datam ſibi a Dño prudentiam, ad conſervandum, promovendumque in ipſis Provinciis regularis obſervantiæ rigorem, tollendoſque, ſi qui irrepſerint abuſus, expedire in Dño judicaverit.

Alia ſimilis Declaratio.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit d. Ordinis, ejuſque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorum derogatio.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides Tranſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Martii 1676. Pontificatus noſtri Anno ſexto.

Dat. 30. Martii 1676. Anno 6.

I. G. Sluſius.

Reg. in Sec. in lib. Brevium Menſis Aprilis part. utraque fol. 46.

CC.

Indulgentia plenaria perpetua pro viſitantibus aliquam ex Eccleſiis tam Monachorum, quam Monialium Congregationis Vallis Umbroſæ die feſto S. Joannis Gualberti Abbatis Fundatoris dictæ Congregationis.

CLE.

Digitized by Google

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cœleſtium munerum Theſauros, quorum Diſpenſatores eſſe nos voluit Altiſſimus, cum ad Chriſtianæ pietatis incrementum, & animarum Chriſtifidelium ſalutem profuturos ſperamus, libenter elargimur.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Abbatis Generalis Congregationis Monachorum Vallis Umbroſæ Ordinis Sancti Benedicti nomine nobis humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis tam Monachorum, quam Monialium Congregationis hujuſmodi hactenus erectis, & in poſterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentium die feſto S. Joannis Gualberti Abbatis, & Fundatoris Congregationis prædictæ a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis feſti hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.2. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Aprilis 1676. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

I. G. Sluſius.

Reg. in Secretaria Brevium in lib.6. diverſorum fol.549.

CCI.

Declaratio, quod Conventus Jeſu, & Mariæ de Urbe Congregationis Italiæ Fratrum Eremitarum Ordinis S. Auguſtini Excalceatorum ſit Conventus Generalis, & Studii Generalis &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futur. rei memoriam.

Exordium.

Solicitudo Paſtoralis Officii, quo Catholicæ Eccleſiæ regimini Divina diſpoſitione præſidemus, Nos admonet, ut paternam Religioſarum Congregationum in Eccleſia Dei pie, ſancteque inſtitutarum, uberesque bonorum operum fructus adjuvante Domino proferre jugiter satagentium curam gerentes, illarum decori, & commodis, ac præſertim Sacrarum, eiſque æmulantium bonorum literarum Studiis in eis ad Dei gloriam, & Religionis incrementum promovendis, quantum Nobis ex alto conceditur, providere ſtudeamus.

Expoſitio facti.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Vicarius Generalis, & Gremiales Diffinitorii Congregationis Italiæ Fratrum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Excalceatorum nuncupatorum, quod licet Conventus olim S. Antonii, nunc Jeſu, & Mariæ nuncupatus de Urbe dictæ Congregationis, alias a tunc exiſtentibus Superioribus ex contributione Provinciarum tunc exiſtentium ipſius Congregationis acquiſitus, & fundatus fuerit, ad hoc ut in eo Studium Generale ad communem utilitatem erigeretur, in eoque ſubinde Collegium erectum, & multorum annorum ſpatio ſuſtentatum, literarum Studiis eximie floruerit, ac ut idem Conventus Religioſis literarum ſcientia conſpicuis abundaret, & unaquæque Provincia unum Religioſum, qui ibidem perfectioni ſtudere, ſeque ad exercitium cujuſcumque muneris in obſequium dictæ Congregationis obeundi habilem reddere deberet illuc mitteret an.1618. a Capitulo Generali declaratum fuerit, quod d. Conventus habeatur dignior omnibus Conventibus, & Prior illius ubique omnes Priores præcederet, præter Priorem localem; Quinimo Capitulum Generale ejuſdem Congregationis anno 1628. celebratum inſuper declaraverit, prædictum Conventum eſſe Conventum Generalem, itaut in eo exiſterent de Familia Fratres ex unaquaque Provincia, ad diſpoſitionem Vicarii Generalis, atque ita diu ſervatum fuerit. Nihilominus poſtmodum bo: me: Jo: Baptiſta S.R.E. Cardinalis Pallottus nuncupatus, Ordinis præfati tunc temporis apud Sedem Apoſtolicam Protector, declarationes prædictas propter particulares conſiderationes revocari, & annullari curavit.

Declaratio Capituli Generalis anno 1618.

Alia Declaratio d. Capituli Generalis anno 1628.

Cardin. Protector d. declarationes revocari curavit.

§.2. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes experientia compertum habeant ad gloriam Omnipotentis Dei, ac communem dictæ Congregationis utilitatem, & unionem, Nationumque pacem expedire, ut Conventus prædictus in priſtinum ſtatum reſtituatur, quo etiam Sanctorum Auguſtini, & Thomæ Aquinatis doctrina, quam Fratres Congregationis præfatæ, ex præſcripto ſuarum Conſtitutionum ſequi debent, ibidem facilius valeat promoveri: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Subinde experientia monſtravit expedire, ut præd. Conventus in priſtinum ſtatum reſtituatur.

Preces Vicarii Generalis, & Gremialium Diffinitorii.

§.3. Nos igitur ipſorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, memoratum Conventum Jeſu, & Mariæ de Urbe dictæ Congregationis Conventum Generalem, & Studii Generalis juxta uſum, & praxim temporum præteritorum eſſe, & deinceps fore auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus, ſtatuimus, & declaramus.

Abſolutio a Cenſuris.

Pontifex declarat, & ſtatuit d. Conventum Jeſu, & Mariæ de Urbe eſſe Conventum Generalem, & Studii Generalis.

§.4. Volentes, ut Prior ipſius Conventus ea qua-

Digitized by Google

Mandat, ut Prior d. Conventus ex qualibet Provincia d. Congregationis aſſumatur.

qualibet Provincia ejuſdem Congregationis, & quatenus fieri poterit, per turnum aſſumatur, ad hoc, ut dignior, & magis conſpicuus eligatur: Ipſe autem Prior cum ſuo Diſcreto, quem Capitulum dicti Conventus eliget, vocem non in Congregatione Provinciali, ſed in Capitulo Generali Congregationis præfatæ habeat, & ad eumdem Conventum unaquæque Provincia ipſius Congregationis mittere debeat unum, vel duos Studioſos ea magis idoneis a Vicario Generali cum conſilio Diffinitorii reſpective illius Provinciæ, ac Superioris Provincialis eligendos.

Quod idem Prior cũ ſuo Diſcreto vocem habeat in Capitulo Generali.

Quod unaquæque Provincia duos ſtudioſos ad d. Conventum mittere debeat.

§.5. Porro Studiom Generale hujuſmodi protectioni dilecti Filii Noſtri Palatii Baſilicæ Sanctorum XII. Apoſtolorum S.R.E. Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupati dicti Ordinis moderni, & pro tempore exiſtentis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris peculiariter committimus, & demandamus.

D. Studium Generale peculiariter committit Protectioni Cardinalis Protectoris ejuſdem Ordinis.

§.6. Decernentes pariter eaſdem præſentes Literas ſemper firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Ordinis, & Congregationis, ac Provinciarum, & Conventus præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorũ derogatio.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 27. Aprilis 1676. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

Dat. 27. Apr. 1676. An. 6.

I. G. Sluſius.

Regiſtr. in Secret. Brevium in Lib. Menſis Aprilis par. utraque fol. 147.

CCII.

Confirmatio Conſtitutionum Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordiois Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Hanc Congregationem erexit Clemens VIII. Conſtit. Ad militantes Eccleſiæ *quam dein. approbavit, duoque Vota præter alia ab iſtis Diſcalceatis emitti juſſit Paul. V. Conſtit.* Quæ piæ, *ac ipſos denique a juriſdictione, ſuperioritate, & obedientia Miniſtri Generalis Fratrum Calceatorum ejuſdem Ordinis exemit Urb. VIII. Conſtit.* Ex quo regimen.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpet. rei memoriam.

INſerutabili divinæ providentiæ arcano ad Paſtoralis dignitatis faſtigium, meritis licet imparibus evecti, illa, quæ feliciter gubernandis, ac ſalubriter dirigendis Congregationibus Religioſorum Virorum leve Chriſti jugum ſub arctioris diſciplinæ obſervantia laudabiliter portantium ac propriæ, alienæque non ſpirituali tantum, ſed etiam corporali ſaluti ſtudioſa charitate jugiter incumbentium, in Eccleſia Dei pie, ſanctæque inſtitutis provide prudenterque diſpoſita, atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus, ſicut ad Sanctiſſimæ, & individuæ Trinitatis gloriam, Religionis incrementum, & felicem progreſſum, ac animarum ſalutem in Domino expedire arbitramur.

Exordium.

§.1. Exponi ſiquidem oobis nuper fecit dilectus filius Didacus a Jeſu Procurator Geoeralis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod Fratres dictæ Congregationis in ſuis Capitulis Generalibus aliquas Conſtitutiones pro felici, proſperoque ipſius Congregatioois Regimine, & gubernio fecerunt, quas etiam ouper Diffinitorium generale ejuſdem Congregationis revidit, auxit, & correxit, ac ad hanc Sanctam Sedem tranſmitti curavit, ut noſtro, & ejuſdem Sedis patrocinio munirentur.

Narrativa Procuratoris Generalis Congreg. Hiſpaniæ Fr. SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum.

§.2. Nos vero eaſdem Conſtitutiones nobis exhibitas nonnullis Romanæ Curiæ Prælatis, quorum fides, ac prudentia, & Sacrorum Canoøum peritia oobis perſpecta eſt, diſcutiendas commiſimus, qui mandatis noſtris prompto obſequio morem gerentes, illas mature, diligenterque examioarunt, & nonnullis ſublatis, nonnullis adjectis, aliiſque ubi opus fuerit correctis, & emendatis, Conſtitutiones ipſas in unum volumen redigi curarunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Pontifex has Conſtitutiones committit examini nonnullorum Prælatorum.

Reſolutio dd. Prælatorum.

Conſtitutiones Generales Fratrum Diſcalceatorum Congregationis Hiſpaniæ Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Regulæ Cap. primum Fratres Diſcalceati Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis.

CAPUT I.

De tribus votis eſſentialibus, Obedientiæ, Caſtitatis, & Paupertatis, ac de quarto non ambiendi.

§.1. *De Voto Obedientiæ.*

QUoniam obedientiæ tanquam baſi fundamentali omnis Regularium Ordinum guber-

Digitized by Google

gubernatio innititur, intelligent Fratres noſtræ Congregationis primum humilitatis gradum eſſe obedientiam ſine mora; tunc enim ipſa Obedientia acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, ſi quod jubetur, non trepide, non tarde, non tepide aut cum murmure, vel cum reſponſione nolentis efficiatur, quia obedientia, quæ majoribus præbetur, Deo exhibetur. Ipſe enim dicit, *qui vos audit me audit*, & cum bono animo a Fratribus præberi oportet, *quia hilarem datorem diligit Deus*; nam ſi cum malo animo obedit ſubditus, & non ſolum ore, verum etiam in corde ſi murmuraverit, etſi impleat juſſionem, tamen acceptum jam non erit Deo, qui cor reſpicit murmurantis, & pro tali facto nullam conſequitur gratiam, imo pœnam murmurantium incurrit, ſi non eum ſatisfactione emendaverit.

2. Cæterum volumus, & declaramus, ut Conſtitutiones noſtræ non obligent nos ad culpam lethalem, aut venialem, ſed ad pœnam, niſi propter præceptum, vel contemptum.

3. Præceptum autem nullum intelligi volumus, & declaramus, niſi quod ſpectat ad tria Vota eſſentialia, & quartum non ambiendi in Clericis, & non tranſeundi ad Statum Clericalem, & Sacros Ordines in Laicis, vel quod in his Conſtitutionibus, aut a Superioribus præcipitur ſub pœna excommunicationis, vel in virtute Sanctæ Obedientiæ: tranſgreſſionem vero, vel omiſſionem aliorum, ſecluſo contemptu, nolumus obligare, niſi ad pœnam impoſitam, vel a Superioribus pro eorum prudenti arbitrio imponendam.

4. Quod ſi aliquis (quod Deus avertat) quoad reverentiam Superiori debitam in re gravi deliquerit, cæteri Religioſi diligenter ſub pœna gravis culpæ curent, ut Reus ſevere puniatur, nullaque culpa irreverentiæ erga Superiorem, quantumvis levis impunita maneat.

5. Si aliquis Religioſus coram Superiore alicui præcepto non obedierit, vel ſuam inobedientiam mordicus, & pertinaciter defenderit, continuo incarceretur tanquam contumax, & rebellis, & voce activa, & loco privatus ſit pro tempore culpæ proportionato ad arbitrium Prælati; & eadem pœna mulctentur, qui contra Superiores inſurrexerint iſtorum Officia uſurpantes, vel eorum executionem impedientes.

6. Religioſi nihil omnino agant ſine licentia Superioris; præſertim abſque illa, cum extraneis non loquantur, nec ſcribant, neque recipiant literas, quin prius illas manifeſtent Superiori, qui eas legat, & curet ne ſcribantur, nec recipiantur, quæ convenientes non fuerint: poterunt tamen ſine licentia ad ſuos Prælatos, Superiores, Diffinitores ſcribere, & eorum literas accipere.

7. Si ſubditus aliquis aperuerit, vel non tradiderit Literas Patris Generalis, Diffinitorum Generalium, vel ſuorum Miniſtrorum Provincialium, vel Conventualium, vel illas, quæ ad ipſos mittuntur, ſit incarceratus, & voce, ac loco privatus pro tempore culpæ proportionato: ſi vero Delinquens Prælatus fuerit, ſit ſoſpenſus a ſuo Officio per quatuor menſes: quod ſi aliquis inferior aperuerit, vel non tradiderit literas, quas quilibet Religioſus alteri mittit, puniatur pœna culpæ gravis, & eadem pœna mulctetur etiam quilibet Prælatus, qui literas ſibi non ſubditorum aperuerit.

§. 2. *De Voto Caſtitatis.*

1. Si aliquis Religioſus, (quod Deus avertat) contra Caſtitatem deliquerit, & de eo convictus fuerit, incarceretur per ſex menſes, jejunet, & flagelletur arbitrio Superioris, attenta gravitate delicti, & per ſpatium unius anni privatus ſit officio, voce, & loco. Quod ſi delictum publicum fuerit apud Sæculares, diſciplina conventuali flagelletur, ac per integrum annum in carcere ſit, & voce, ac loco per triennium careat, ſi autem in ſimile peccatum relabatur, prædicta pœna duplicetur,

2. Quoniam autem de hujuſmodi delictis plena probatio raro fieri valet, præcipimus Prælatis, ut Religioſo de ipſis diffamato, niſi famam ſuam prius ita purgaverit, ut nullum ſiniſtræ de ſe opinioni locum reliquiſſe videatur (quod quidem pro timorata eorum conſcientia, atque prudentia judicabunt) honores denegent, & gratias, quæ aliis concedi ſolent videlicet Officia, ſtudia, Ordines, Lecturas, facultatem concionandi, & confeſſiones audiendi, & a Conventu exeundi &c. Patrumque Provincialium, ac Miniſtrorum conſcientias oneramus, ut ſpecialem curam ſimilium Religioſorum habeant.

§. 3. *De Voto Paupertatis.*

1. Ad Paupertatis Votum ſpectat, nihil tanquam proprium, aut etiam nomine Conventus poſſidere, vel tenere: quare qui ſecus fecerit, vel aliquid cuſtodiendo intra, vel extra Domum, Prælatum celaverit, tamquam graviſſime delinquens, pœna proprietarii, ac aliis ad arbitrium Superiorum puniatur. Poterunt tamen Religioſi uti rebus neceſſariis ſibi a Religione, medio Superiore impertitis, quas etiam nullus, quamvis ſit Prælatus extra Conventum reſervet ſub eadem proprietarii pœna. Quod ſi aliquis inventus fuerit habere pecunias ſine licentia, etiamſi illas habeat ad emendum aliquid ſibi commiſſum, vel ad faciendam aliquam reſtitutionem, vel per modum Depoſiti, ſive alio quovis prætextu, pœna gravi afficiatur,

2. Quilibet Religioſus poterit in Cella habere menſam parcam, & ſcabellum ex pino, ac Imaginem Crucifixi, & Beatæ Virginis Mariæ in pariete depictam, ſeu in papyro, abſque tamen aliqua illuminatione, nec auro, argento, bombyce, & ſimilibus aliquis utatur, etiamſi ſit in parva quantitate, & in ornatum Reliquiarum, ſive Imaginum, dum autem, ex rebus ſibi ad uſum conceſſis aliqua non utatur, eam reponat in Officina Communi, ad quam pertinet, & nullus unquam utatur verbis iſtis — *Meum, tuum &c.*

3. Omnia quæ, & quocumque titulo obvenerint Religioſo, ſive in communi, ſive in particulari, tradantur ſtatim Prælato, ut de illis diſponat tanquam de bonis propriis Communitatis & in Officina communi reponantur.

4. Pecunia ſemper ſit in Arca, quæ tres habeat diſtinctas claves, nec ſuperior illam habere, nec expendere, nec licentiam alicui Religioſo dare poterit, ut illam habeat, vel expendat, quin prius in dictam Arcam fuerit intromiſſa: ab illa autem educetur, ut ab Officialibus Conventus expendatur cum expreſſa Prælati licentia.

5. Nullus Religioſus habeat clavem Cellæ, Arcæ, Capſulæ, vel alterius ſimilis rei, excepto

Patre

Patre Generali, & ejus Secretario; Patres vero Diffinitores generales, Provinciales, Redemptores, & Procuratores Generales ad cuſtodienda ſcripta, & ſuorum Officiorum ſigilla poterunt habere clavem alicujus Capſulæ, ſeu ſcrinii. Patres quoque Miniſtri Conventuales clavem habere poterunt capſulæ ſub menſa Cellæ, cujus altitudo digitorum quatuor, longitudo vero duorum ſit palmorum, ac etiam habeant Claves Magiſtras pro Clauſura, Religioſi item Officiales habebunt Claves ſuarum Officinarum. Et etiam Architecti, Fabrilignarii, ac Cæmentarii habere poterunt Clavem alicujus Officinæ, vel Arcæ ad cuſtodienda Inſtrumenta ſuorum Officiorum. Officinæ tamen ſint extra Dormitorium, nec in eis habitent, nec dormiant Officiales, aliive Religioſi. Prædictæ autem Claves omnium Officinarum ſint duplicatæ, & alteram ex eis habeat Miniſter, qui aliquoties Officinas viſitabit, & ab eis amovebit, quæ vel ad munera prædictorum Officialium, vel ad uſum Religioſorum neceſſaria non fuerint.

6. Diffinitorium generale in neceſſario concedere poterit alicui Religioſo Clavem alicujus Arcæ, vel Capſulæ, necnon prævia informatione PP. Miniſtrorum Lectoribus, & Prædicatoribus manticas cum ſerulis, in quibus Conciones, & alia ſcripta cuſtodiant.

7. Patres Miniſtri de trimeſtre in trimeſtre viſitent manticas Lectorum, & Prædicatorum in ipſorum præſentia ſub pœna ſuſpenſionis pro tempore ad arbitrium PP. Provincialium. Similiter ſub pœna ſuſpenſionis per quindecim dies bis ſaltem in anno viſitabunt Cellas, ſcripta, habitus, cæteraque alia, quæ Religioſi ad uſum habuerint ſuum, ſuperfluaque, & inutilia auferent quamvis illa habeant cum Prælati Superioris licentia, & de neceſſariis abſque mora providebunt Fratribus indigentibus. Ad hanc autem viſitationem exequendam præcepto impoſito Subditos obligabunt, ut omnia abſque aliqua exceptione patefaciant.

8. In Conventibus, & Collegiis noſtris permittimus in ſolemnioribus feſtis, & funeribus perſonarum gravium uſum Dalmaticarum pro Diaconis, & Subdiaconis, necnon Collarium pro Acolythis, neutiquam vero manicatum in Crucibus Proceſſionalibus, nec in inferioribus partibus Albarum, & Rochettorum ornatum, qui apud Hiſpanos dicitur *Faldon*.

§.4. *De Voto non ambiendi.*

1. Omnes noſtri Religioſi ad Chorum deputati, tempore ſuæ profeſſionis immediate poſt tria vota eſſentialia, quartum emittant, non prætendendi in noſtra Religione Officia, & Prælaturas, videlicet Miniſtri Generalis, Diffinitoris Generalis, Magiſtri Provincialis, & Conventualis, Viſitatoris, Præſidentis, necnon Socii in Capitulo Generali, & Procuratoris Generalis Romanæ Curiæ, vel Regiæ; ſimiliter non prætendendi, neque admittendi ad aliquam Prælationem extra noſtram Religionem, juxta formam diſpoſitam a felic. record. Paulo Papa VI., ſi quis autem inventus fuerit prætendiſſe aliquam Prælationem, ſeu Officium ex prædictis incarceretur per menſem, & officio, voce, & loco per triennium privatus ſit.

2. Præterea omnes fratres Laici in ſua profeſſione immediate per tria vota eſſentialia, quartum etiam emittant *de non tranſeundo ad ſtatum Clericalem, & Ordines Sacros, & de non prætendendo directè, vel indirectè dictum tranſitum juxta Breve fel. rec. Alexandri VII. Qui verò ſecus fecerit, ad arbitrium Provincialis graviter mulctetur.*

REGULÆ CAPUT SECUNDUM.

Omnes res undequaque licite veniant &c.

Caput Primum.

De Redemptione Captivorum.

§.1. *De Ratione, & Cura, qua ſeparandum, & cuſtodiendum eſt, quod pertinet ad Redemptionem Captivorum.*

1. Præcipimus ſtricte omnibus Prælatis noſtræ Religionis, ut omni cura adimpleant obligationem, quam habent ſeparandi pro Redemptione Captivorum tertiam partem omnium rerum, quæ juxta Sanctam Regulam noſtram ſeparari debet, & oneramus conſcientias Patrum Viſitatorum, ut invigilent hujus legis obſervantiæ.

2. Separatio iſta in quolibet Conventu, & Collegio per Miniſtrum, ſeu Præſidentem, & Conſiliarios fiat ſtatim, ac receptum fuerit quodlibet genus fructuum, aliarumve rerum, & ſeparatim conſervetur in propria ſpecie quod ad redemptionem pertinuerit, & in Libro Redemptionis ſcribatur. Et poſt quamlibet Viſitationem dictus Miniſter, ſeu Præſes mittat Redemptori ſuæ Provinciæ declarationem ab ipſo, & Conſiliariis ſubſcriptam omnium rerum, quæ ſecundum hanc Conſtitutionem pertinent ad Redemptionem.

3. Quotieſcumque determinate pro Redemptione Captivorum recepta fuerit aliqua conſiderabilis, ſeu magni momenti quantitas, cujuſcumque generis ſit, ſimilis fiat declaratio a prædictis tribus ſubſcripta, & Redemptori quamprimum mittatur. De parvis autem quantitatibus pro Redemptione determinate receptis, hæc fiet declaratio poſt quamlibet viſitationē, & tunc Redemptori mittetur. Patres vero Redemptores Librum habeant, in quo diſtincte ſcribant omnia, quæ ex prædictis declarationibus conſtiterit ſpectare ad redemptionem in omnibus Conventibus, & Collegiis unuſquiſque videlicet pro ſua Provincia.

4. Nullus Miniſter, ſeu Præſes etiam cum Conſiliariis audeat titulo aliquo, ſive prætextu vendere, & alienare dictas ſpecies, ſive ex ſeparatis pro tertia parte juxta tenorem Regulæ, ſive ex datis determinate ad Redemptionem, ſine licentia Provincialis, quem tam ipſe, quam Conſiliarii monere teneantur tempore apto de periculo, quod poteſt eſſe in conſervatione rerum, vel fructuum in propria ſpecie, ut de illis diſponat in majorem Redemptionis utilitatem.

5. Inſuper integra pars tertia ſeparetur pro Redemptione Captivorum ex mobilibus hæreditatis, & bonorum a Parentibus relictorum. Similiter etiam ſeparabitur, deductis expenſis in cultura, ex fructibus, & proventibus poſſeſſionum provenientibus ex bonis, ſive ratione Legitimæ, ſive hæreditatis, ſive donationis acquiſitis,

ſtis. Quando autem Diffinitorium Generale, vel Conventus aliquis, ſeu Collegium ceſſionem fecerit alicujus Legitimæ, ad quam Jus habet, numquam cedat partem Legitimæ illius ad Redemptionem ſpectantem.

6. Præcipimus omnibus Superioribus, ut in Conventibus, ſeu Collegiis, in quibus non fuerit deſignata hæc particularis Arca pro cuſtodienda pecunia pertinente ad Redemptionem Captivorum, illa reponatur, & cuſtodiatur in Arca trium Clavium communi Conventus, vel Collegii in loco tamen ejus ſeparato.

7. In qualibet Provincia unus ſit Conventus, ſeu Collegium per Capitulum generale aſſignatum, in quo erit particularis Arca trium Clavium, deſerviens dumtaxat pro cuſtodiendis pertinentibus ad Redemptionem. Quæ & erit communis pro pecuniis totius Provinciæ. Ex dictis autem clavibus, altera ſit apud Miniſtrum, altera apud Redemptorem illius Provinciæ, vel ad ejus defectum apud Procuratorem ejus Conventus, ſeu Collegii, & altera apud Conſiliarium antiquiorem. Quod ſi in aliquo Conventu, vel Collegio evenerit, quod ſit Arca particularis pro cuſtodiendis tantum pecuniis ad Redemptionem pertinentibus, illius claves habeant prædicti Miniſter, Conſiliarius antiquior, & Procurator Conventus, vel Collegii: nunquam autem præfatæ Arcæ aperiantur ſine aſſiſtentia trium Clavariorum, qui diſtincte, ac perſpicue ſcribant omnia, quæ recipiuntur & in negotiis Redemptionis expenduntur.

8. Redemptores Captivorum bis quotannis P. Generali rationem reddant in ſcriptis omnium ingreſſuum, expenſarum. Cauſarum, Litium &c. pertinentium ad bona Redemptionis.

9. Superior, & Conſiliarii cujuſvis Conventus, & Collegii ad finem ſingulorum menſium conferant, & ſummam conficiant omnium quantitatum ad Redemptionem pertinentium, tam ex ſeparatis pro tertia parte, quam ex donatis determinate ad ipſam Redemptionem, & in Libro ejuſdem Redemptionis illa ſcribant, ac prorius nominibus ſubſcribant.

10. Ad hoc, ut pecunia Captivorum integra, & in fideli, ac ſecura cuſtodia perſeveret, mandamus in virtute Sanctæ Obedientiæ, omnibus Religioſis, tam Prælatis, quam Subditis, & unicuique in ſingulari, ne extrahant, nec expendant (quantumvis ſit ratione mutui, vel commodati, alioque titulo non ſpectante ad Redemptionem) aliquid pertinens ad ipſum Redemptionem Captivorum ſine licentia in ſcriptis Diffinitorii Generalis. Superior autem, qui Conſtitutioni iſti contravenerit, ſuo Officio ſit privatus, & quilibet alius Religioſus voce, & loco per triennium.

11. Inſuper præcipimus, quod quilibet Prælatus expendens, vel in toto, vel in parte res in ſpecie propria vini, tritici, hordei, & ſimiles jam deſtinatas, & ſeparatas pro Captivis, ſuſpenſus ſit a ſuo Officio per menſem unum, vel amplius juxta qualitatem culpæ: Et Viſitator curet, ut abſque mora reintegretur, & reſtituatur, quod expenſum, vel alienatum fuiſſe conſtiterit.

12. Patres Provinciales, ſeu Viſitatores in ſuis viſitationibus colligant ex Arcis Captivorum, quod pro ipſorum redemptione inveniunt ſeparatum juxta rationem in Libro Conventus ſeu Collegii factam, & ſchedulam extractæ, & receptæ pecuniæ ſuis nominibus ſubſcriptam relinquant; quod idem fiat quando Redemptor, vel alius Religioſus de conſenſu, & diſpoſitione dicti Redemptoris, vel Diffinitoris extraxerit ex Arcis aliquid ad Redemptionem ſpectans. Quilibet autem Viſitator Librum habeat, in quo ſcribat totum, quod colligit, & recipit, & in unoquoque Conventu, ſeu Collegio ex pertinentibus ad Redemptionem, in quo & ſubſcribant Miniſter, & Conſiliarii, vel Clavarii Arcæ Redemptionis reſpective.

13. Præfati autem Provinciales, ſeu Viſitatores prædictas pecunias pro Captivis, ut dictum eſt, ab ipſis collectas reponant in generali Arca ſuæ Provinciæ, antequam diſcedant a Conventu, ubi talis eſt Arca ſub pœna ſuſpenſionis ab Officio per tres menſes.

14. Præcipimus PP. Redemptoribus Captivorum, ne pro Redemptionibus æs alienum ſine licentia Diffinitorii contrahant, ſed obſervent Inſtructionem ab ipſo noſtro Diffinitorio illis injunctam ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ per triennium.

15. Patres Provinciales ad Capitulum Generale deferant teſtimonium ſubſcriptum a Clavariis Arcæ Generalis Redemptionis Captivorum, in quo ſcripta ſint omnia illo triennio ſeparata pro Captivis in omnibus Conventibus, & Collegiis ſuarum Provinciarum reſpective.

§. 2. *De modo petendi Eleemoſynas pro Captivis.*

1. Pro majori cura, & diligentia colligendi eleemoſynas, & omnia ad Captivos ſpectantia in qualibet Provincia ſint duo, vel tres Religioſi Procuratores Redemptionis ad arbitrium, & diſpoſitionem Patris Provincialis, qui & deſignabit eis terminos ad petendas, & colligendas dictas eleemoſynas. Inſuper præcipimus PP. Redemptoribus Captivorum, ut deſignent in Civitatibus, & Oppidis Syndicos, & Collectores Sæculares cum facultate ſufficienti ad exigenda, recipienda, & cuſtodienda Legata Teſtamentorum, operum piorum (ut vocant,) & omnium aliarum rerum pertinentium ad Redemptionem. Quæ omnia tempore apto Redemptores ipſi colligant, vel per ſe, vel per Religioſos Procuratores, & quando in proximo ſint pro Redemptione exequenda poſtulent pro illa eleemoſynas a Principibus Eccleſiaſticis, & Sæcularibus, Capitulis, Communitatibus, aliiſque perſonis gravibus.

2. Præterea præcipimus Procuratoribus Redemptionis, imo etiam Generalibus, & Conventualibus omnibus noſtri Ordinis, ut ſint valde ſoliciti in procurandis eleemoſynis pro Captivis, & omnes ſimiliter Religioſi tam Prælati, quam Subditi in Diſtrictu ſuarum Domorum diligenter procurent eleemoſynas pro Redemptione, & Superiores inquirant ab Inferioribus, quid in hac re actum reſpective ſit.

§. 3. *De Electione, & qualitate Redemptorum.*

1. Diffinitorium Generale, finito quolibet Capitulo Generali, eligat Redemptores Captivorum. Hi autem erunt vitæ, merito, doctrina, ac ſapientia præditi, & Officio Diffinitorum Generalium, ſeu Miniſtrorum Provincialium aliquando potiti, vel ſaltem capaces, ut tali mu-

nere potiantur. Pro ſingulis Provinciis ſinguli eligantur Redemptores; mutua autem ipſorum ſubordinatio ab eodem Diffinitorio deſignabitur.

2. In qualibet Domo noſtra, in qua fuerint, vel per quam tranſierint Redemptores Captivorum Conventualitatem habeant, & præcedant omnes non Prælatos, etiam Vicarios: in regimine vero, & adminiſtratione Domus non ſe intromittant. Ad egrediendum tamen a Domo Socium poſtulabunt a Vicario in abſentia Miniſtri, ſine deoſculatione tamen Scapularii, niſi Præſes fuerit propter abſentiam Miniſtri ultra viginti quatuor horas.

3. Diſtricte præcipimus Redemptoribus Captivorum, ac aliis eorum Sociis proficiſcentibus ad Redemptionem ne comportent aliquas res non conducentes ad illius effectum, nec ſibi, nec aliis ex Infidelium Regionibus in reditu ſimilia trahant, alias graviſſime, & irremiſſibili punitioni ad arbitrium Diffinitorii Generalis ſubjacebunt.

4. Redemptores Captivorum intra tres menſes poſt reditum ab executione Redemptionis expenſarum iſtius, & aliarum rerum ad munus iſtud aptius in futurum peragendum rationem reddant noſtro Diffinitorio: quod ſi omiſerint, graviter puniantur juxta culpæ qualitatem.

REGULÆ CAPUT III.

Omnes Eccleſiæ iſtius Ordinis &c.

CAPUT III.

De diviſione Provinciarum, & earum nominibus, ac de Conventuum differentia, & eorum Ædificiis.

§.1. *De nomine Eccleſiarum, Provinciarum, & Domorum Differentia.*

1. Omnes noſtræ Eccleſiæ intitulentur nomine Sanctiſſimæ Trinitatis, ſimiliterque omnes Provinciæ nomine alicujus Myſterii, vel Sancti: idcirco prima titulum habeat Spiritus Sancti, ſecunda Transfigurationis, tertia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, & ſic de aliis in futurum.

§.2. In Ordine noſtro quatuor ſint differentiæ Conventuum. Prima Novitiorum, & Profeſſorum, ubi a Magiſtris in Cæremoniis, mortificatione, vitaque ſpirituali inſtruentur. Secunda Collegiorum, ubi jam Profeſſi Philoſophiam, Sacramque Theologiam edoceantur. Tertia Conventuum, in quibus Religioſi ſpirituali profectui tamproprio, quam proximorum incumbant. Quarta demum Domorum in Deſertis, ubi ſoli Deo vacent.

3. Statuimus ne fiat nova Conventus fundatio, niſi in eo numerus Religioſorum a Regula noſtra ſtabilitus commode cum obſervantia, & ſine diſtractione ſuſtentari queat.

4. Situs Conventus (ſi fieri poſſit) eligatur intra Civitatem, vel Oppidum, in loco tamen ad Religioſorum quietem opportuno, & in quo permanſurus ſit, nec in eo aſſiſtent ultra tres, vel quatuor Religioſos, qui de fabrica curent, donec Eccleſiam, & habitationem cum ſufficienti clauſura conſtruxerint.

Pro nova Conventus, ſeu Collegii fundatione Miniſter eligi non poſſit, quin tredecim ſint fratres, quos Regula expoſcit. Interim tamen gubernetur per Præſidentem a Patre Generali, ſeu Provinciali nominatum.

§.2. *De Conſtructione, & Fabrica Conventuum.*

1. Statuimus ne alicujus Conventus, ſeu Collegii fabrica incipiatur, quin præcedat illius deſcriptio, ſeu Exemplar delineatum ab Architecto aliquo noſtri Ordinis, & examinatum a Patre Generali, qui reformabit exceſſus, ſi qui contra Conſtitutiones infra ponendas inventi fuerint. Semel autem a P. Generali examinato, nihil ſine ipſius licentia contra illud fiat, ſive per additionem, ſive per diminutionem. Qui vero in toto, vel in parte hujuſmodi Conſtitutioni contravenerit, vel contraveniri permiſerit, ſuſpenſus ſit ab Officio ſuo juxta gravitatem culpæ.

2. Eccleſiæ latitudo ſit ſaltem viginti quatuor pedum, & ad ſummum viginti ſeptem, cui latitudini correſpondeat longitudo, & altitudo juxta Regulas Architecturæ. Pinnaculum item, ſive extremitas Cappellæ majoris humilis ſit, nec extra Eccleſiam opera affabre elaborata, & curioſis cruſtis ornata fiant. In Sacrario vero aliquam permittimus *faſciam*, ut vocant.

3. De pariete ad parietem Clauſtri in longitudinem ſit ſaltem ſpatium quinquaginta, & & quinque pedum, non tamen ultra ſexaginta; tranſitus autem pro latitudine novem vel decem pedes capiat.

4. Cellæ habeant undecim pedes in quadrato; Illarum Feneſtræ ad ſummum altitudinis tres pedes, & digitos quatuor, latitudinis pedes duos, & quinque digitos. Tranſitus autem Dormitorii ſex pedes latitudinis non excedat. Cellæ vero Infirmariæ poterunt habere ſexdecim pedes in quadro.

5. Officinæ, quæ ſunt in terra duodecim tantum pedes altitudinis habeant, itaut parietes Conventus a pavimento Clauſtri uſque ad tectum non excedat altitudinem viginti, & ſex pedum, niſi id exigat anguſtia ſitus, vel ne Religioſi de foris videantur. Solaria autem, & proſpectus plani ſint operis, & parvis expenſis fabricentur.

6. Obſervata ſupradicta ædificiorum proportione, interiores Officinæ, & manſiones diſponantur juxta arbitrium prudentis Architecti. In prædictis autem menſuris, per pedem intelligimus tertiam partem Ulnæ Caſtellanæ; Præcipimuſque dictas menſuras immutari non poſſe, niſi per Capitulum Generale.

7. In Civitatibus, magniſque Oppidis Eccleſiæ, & Clauſtra pertingant, & non excedant ſummam longitudinem, & latitudinem ex ſupradictis. In minoribus vero Oppidis attingant minorem menſuram deſignatam, non tamen ſint infra illam: Idemque volumus, proportione ſervata, de minima elegantia ſtructuræ Eccleſiarum, quæ ſemper juxta Regulam noſtram debent eſſe plani operis: Major autem Cellarum, & Officinarum numerus in unoquoque Conventu diſponatur juxta majorem, vel minorem Religioſorum numerum, qui ibidem ſuſtentari valent.

CA-

REGULÆ CAPUT IV.

Fratres debent eſſe in una Cohabitatione.

CAPUT IV.

De numero Religioſorum, qui debent eſſe in quolibet Conventu.

In noſtris Conventibus, & Collegiis ſit competens numerus Fratrum juxta prudentem Patris Provincialis diſpoſitionem; numquam tamen ſint infra tredecim, ſicut præcipit Regula præterquam in alia nova fundatione, ut ſupradictum eſt.

REGULÆ CAPUT V.

Omnibus Fratribus ſuis, ſicut ſibimet &c.

CAPUT V.

De Cura, quam Prælati tenentur habere erga Subditos.

In omnibus noſtris Conventibus, & Collegiis ſint Officinæ communes, ex quibus omnia neceſſaria, tam de victu, quam de veſtitu, tam pro ſalute, quam pro infirmitate æqualiter miniſtrentur Religioſis omnibus tam Prælatis, quam Subditis ſub pœna ſuſpenſionis ab Officio Superiori erga hoc negligenti. Curet tamen ut res, quæ conceduntur ad uſum, ſint prout decet Diſcalceatos.

REGULÆ CAPUT VI.

Veſtimenta ſint lanea, & alba &c.

CAPUT VI.

De Veſtitu noſtrorum Religioſorum.

1. Exterior veſtis, ſeu habitus Fratrum noſtrorum ſit ex Sacco albo, nec per tres digitos ad terram perveniat, nec latitudo infima in circuitu tres ulnas excedat, ejuſque manicæ ſtrictæ ſint, & verſus manum unius palmi latitudinem non excedentes. Interior veſtis etiam erit ex Sacco albo, brevior tamen exteriori tribus digitis; Scapularium ſimiliter ſit ex Sacco albo latum ad palmum, & dimidium palmi; altum vero per palmum a terra, & duos digitos. Caputium interius ſit etiam ex eodem Sacco albo, & ſtrictum, nec illius acuta extremitas ad Cinctorium per quatuor digitos accedat.

2. Cappa ſit ex rudi Sacco fuſci coloris, ſtricta, ſine plicaturis, alta a terra per dimidiam ulnam, & quatuor digitos. Caputium exterius ſit etiam fuſci coloris, & æquale interiori; menſuræ autem prædictæ accipiendæ ſunt de Ulna Caſtellana.

3. Corrigiæ ſint nigræ, & abſque aliqua curioſitate, amplæ ad tres digitos, & tribus longiores Scapulario. Sandalia ſint ex canape, ſeu ſparto, unius ſoleæ, & ex omni parte apertæ, Zocholi ex ligno cum corrigiis anguſtis.

4. Tunicæ immediatæ Corpori, ſint ex ſtameria alba, & rudi; Femoralia vero ex lino rudi, & communi; nulluſque Religioſus tam illas, quam iſta mundanda tradat extraneæ perſonæ privatæ, & diſtinctæ ab ea, quæ ſimilia veſtimenta Communitatis totius abſtergit.

5. Linteola pro emungendis naribus ſint ex lana, & galeri pro itineribus faciendis nigri, vel fuſci coloris.

6. Novitii eiſdem veſtibus utantur, excepto quod quatuor extremitates Scapularii erunt circumciſæ, vel retortæ.

Quicumque contra Statuta in hoc Capitulo, vel in toto, vel in parte fecerit, puniatur pœna gravi per unum, aut plures dies juxta qualitatem culpæ.

REGULÆ CAPUT VII.

Jaceant in laneis &c.

CAPUT VII.

De Lectulis pro cubito Fratrum noſtrorum.

1. Lectulus ſit ex tabulis, ejus latitudo trium palmorum cum dimidio; altitudo vero tertiæ partis Ulnæ Caſtellanæ cum duobus tantum ſtragulis, ſive lodicibus laneis, & cervicali uno, etiam ex lana.

2. Ne autem Religioſum aliquem ſine habitu mori contingat, præcipimus, quod omnes dormiant cum Scapulario parvo laneo, quod quidem Infirmi in lecto cubantes nunquam dimittant.

REGULÆ CAPUT VIII.

In Cappis, & Scapulariis Fratrum &c.

CAPUT VIII.

De Cruce portanda in Cappa, & Scapulario.

Crux rubei, & cerulei coloris, quam juxta Regulam portare debent Religioſi noſtri in Cappa, & Scapulario ſit abſque curioſa ſtructura, longitudinis unius palmi, latitudinis unius pollicis.

REGULÆ CAPUT IX.

In raſura Ordinem S. Victoris ſequantur Clerici.

CAPUT IX.

De raſura noſtrorum Religioſorum.

1. Fratres deputati ad Chorum Tonſuras Clericales amplas habeant, itaut circulus capillorum trium digitorum latitudinem non excedat, nec ad aures pertingat. Ad uniformitatem autem ſervandam in qualibet Domo ſit menſura, qua in die raſuræ dicta circuli latitudo cenſuretur.

Laici barbas creſcere modeſte permittant ad præſcriptum Regulæ. Nec illis unquam Clericalis Corona concedatur.

REGULÆ CAPUT X.

Aſinos, ſive Mulos liceat eis aſcendere.

CAPUT X.

De his, quæ Fratres debent obſervare, quando iter faciunt, & de modo petendi Eleemoſynas.

§. 1. *De Itinerantibus.*

1. Muli, ſive Mulæ, quas Fratres noſtros aſcendere Regula permittit, mediocris ſint ſtaturæ; exhortamurque Religioſos, ut curent obſervare laudabilem Ordinis conſuetudinem Aſinos aſcendendi.

2. Quando Religioſi iter faciunt in Mulis propriis Religionis, non utantur ephippiis, ſive ſellis, ſed clitellis, non fræno cum habenis corrigiatis, ſed ex canabe, nec ſtapedibus ferreis, ſed ligneis. Qui ſecus fecerit ſubjaceant pœnæ ad arbitrium Superioris.

3. Nullus iter faciat abſq; licentia in ſcriptis Superioris, cui competit illam concedere, in qua iſte deſignabit tempus pro itinere, ſtatione, & reverſione, & Superior, ac Conſiliarii Conventus, a quo egredietur, dictam facultatem ſubſcribent, notando diem, menſem, annum per verba non per numeros. Qui autem ultra tempus determinatum remoratus fuerit a Superiori Conventus puniatur attenta mora.

4. Itinerans, ad locum dumtaxat, & Oppidum in licentia deſignatum, & via recta pergat. Regiam Curiam nullus ingredietur, niſi tamquam Conventualis, nec illius ambitum per ſpatium unius leucæ abſque Patris Generalis facultate, ſub pœna privationis vocis, & loci per unum annum.

5. In locis, in quibus ſunt Conventus noſtri, nullus Religioſus iter faciens, ſive pergat, ſive veniat Sæcularium Domus ingrediatur abſque licentia Prælati ſub pœna gravioris culpæ per tres dies.

6. Ad quemlibet Ordinis Conventum Religionis pervenerit licentiam patentem faciat: Alioquin Superior illam poſtulet, abſque exceptione alicujus perſonæ. Quæ licentia ſi Frater pro Conventuali venerit, cuſtodiatur io Arca trium Clavium Conventus ſubſcripta a Miniſtro, & Conſiliariis poſt annotationem diei, in quo prædictus Frater pervenit; Qui vero literas patentes non oſtenderit, ipſo facto careat voce, & loco.

7. Nullus Religioſus egrediatur ab Hiſpania ſine licentia in ſcriptis Diffinitorii Generalis ſub pœna Apoſtaſiæ, & privationis Officii, vocis, & loci in perpetuum. Quod ſi Laicus fuerit, portet habitum fuſci coloris per triennium, & eadem pœna afficiantur petentes Romam abſque licentia requiſita, ſecundum Decreta fel. recor. Clementis Papæ VIII. Prælatus vero, qui ſine prædictis requiſitis, & facultatibus miſerit aliquem Religioſum extra Hiſpaniam ſuſpenſus ſit a ſuo Officio per tres menſes.

8. Pater Generalis mittere poterit quemlibet Religioſum quocumque expedire viderit, excepto caſu poſito in Conſtitutione immediata. Provincialis per ſuam Provinciam, & per illius ambitum ad triginta ſolum leucas, Miniſtri Conventuales per ſpatium leucarum duodecim a ſuis Conventibus, non ultra.

9. Provincialis Provinciæ, ubi eſt Curia Regia ad iſtius Conventum poterit ſibi Subditos mutare. Ad negotia vero, ſeu lites noo mittat ſine conſilio Patris Generalis.

10. Attento ſpiritu paupertatis, & Clauſuræ Religionis noſtræ ſtatuimus, ut ſine gravi, & urgenti neceſſitate non detur Religioſis facultas itinerandi, nec mutandi Couvcutualitatem, neque ad hoc ut ſint extra Conventus a Paſchate uſque ad Feſtum Sanctiſſimæ Trinitatis eo anno, quo celebratur Capitulum Generale, niſi occurrat negotium ſpeciale Ordinis, quod differri non valeat.

11. Ad Patriam ſuam nullus pergat abſque Provincialis licentia, nec ſine ſocio abſque Patris Generalis conceſſione, vel niſi in Oppido illo ſit Cœnobium noſtrum; Prælatus autem, qui ſecus quemquam miſerit pœnæ ſuſpenſionis ab Officio per menſem unum ſubjaceat.

12. Iter facientibus permittimus uſum Caligarum, ſeu tibialium ex ſago albo, vel ſimili materia abſque aliqua curioſitate, & in urgenti neceſſitate uſum pedulium ex eadem materia. Et Superiores omnia itineri neceſſaria eis præbeant; Itinerantes autem tenues, & moderatos ſumptus faciant, & in omnibus ſe ipſos exemplum virtutis præbeant. Quod ſi exceſſus commiſerit a Prælato vicinioris Conventus mulctetur juxta gravitatem culpæ.

§. 2. *De modo poſtulandi Eleemoſynas.*

1. Religioſi noſtri per Areas non poſtulent, nec quærant Eleemoſynas, nec pro illis petendis ultra duodecim leucas a Conventibus ſe extendant abſque Patris Generalis, ſeu Provincialis licentia; nec item Frater aliquis cujuslibet Conventus, vel Collegii quærat, ſive poſtulet eleemoſynam aliquam cujuſcumque rationis in Oppido, Villa, ſive Diſtrictu, vel termino deſignato a Provinciali pro altero Conventu, vel Collegio, etiam intra prædictum ſpatium duodecim leucarum. Quod ſi nihilominus ita quærens aliquam receperit Eleemoſynam, Provincialis eam conferri faciat Domui illi, in cujus Diſtrictu quæſita fuit, & propterea tam Subditum, quam Superiorem in toto, vel in parte contravenientes contentis in iſta Conſtitutione arbitratu ſuo puniat juxta qualitatem culpæ ipſorum; Limitatio autem præfata duodecim leucarum non compræhendit Procuratores Redemptionis, exhortamurque Prælatos, ut ad poſtulandum oſtiatim eleemoſynam non alios mittant, quam Fratres Laicos, & ſemper cum ſociis.

2. Nullus Religioſus poſtulet, aut recipiat eleemoſynam aliquam pro ſuis parentibus, cognatis, aut aliis perſonis extra Religionem abſque Patris Generalis licentia ſub pœna recluſionis juxta gravitatem culpæ; ſi autem aliquis parentes pauperes, & egenos habeat, moneat Provincialem, qui cognita neceſſitate, ſine interventu d. Religioſi, ac conſideratis circumſtantiis, opem feret juxta poſſibilitatem, & paupertatem Ordinis.

RE-

REGULÆ CAPUT XI.

In Regularibus Horis morem S. Romanæ Eccl. obſervent.

CAPUT XI.

De Officio Divino, Miſſa, & Communione Fratrum, & de his, qui Sacris initiandi ſunt.

§. 1. *De Diligentia, & Sedulitate, qua convenire debent Religioſi ad recitandum, & concinendum Officium Divinum.*

1. Omnes Religioſi, audito primo ſigno, ad Chorum expediantur, & ſe præparent, conſiderantes ſe pergere ad Angelorum officium exercendum, & antequam ſecundum Cymbali ſignum finiatur, ſint in Choro, ſub pœna culpæ levis, vel gravis, ſi de more habuerint.

2. Matutinum inviolabiliter dicatur media nocte, niſi urgens obſtet neceſſitas: at vero Matutinum feriæ quintæ in Cœna Domini, Paraſceves, Sabbati Sancti, necnon Feſti Corporis Chriſti, & per totam ejus octavam dicatur hora quinta poſt meridiem; Matutinum autem primæ diei Paſchæ, & per ejus Octavam uſque ad Sabbatum in Albis, dicatur ad Auroram, ſive circa horam quartam diei; Omnes autem aliæ horæ Canonicæ recitentur tempore conſtituto in Cæremoniali Ordinis.

3. Integrum Matutinum cum laudibus cantetur in die Nativitatis Domini, in primo die Paſchæ, & primo Pentecoſtes, in Feſto Sanctiſſimæ Trinitatis, & Sanctiſſimi Sacramenti, ac feria quinta, ſexta, & Sabbato majoris hebdomadæ, necnon in Feſto primi Noſtri Patriarchæ, & Fundatoris S. Joannis de Matha. In Feſtis vero primæ, & ſecundæ Claſſis, quæ ad colendum pronunciantur. necnon in Feſtis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Sanctiſſimæ ejus Genitricis, ac in die octava Sanctiſſimæ Trinitatis, & Corporis Chriſti, & (ſi iſtud venerationi patenter expoſitum fuerit) per totam ejus Octavam, & in die noſtri quoque Patriarchæ, & Fundatoris S. Felicis de Valois, & in Feſto ſecundo S. Agnetis noſtri Ordinis Patronæ in Matutino cantatur Invitatorium cum Hymno ſequenti, & Hymnus quoque *Te Deum laudamus*, & in laudibus a Capitulo uſque ad Verſiculum *Benedicamus Domino*, & ejus ℟. *Deo gratias* incluſive. In die vero Epiphaniæ (cum non ſit Invitatorium) in tertio nocturno cantabitur Pſalmus *Venite exultemus* cum ſua Antiphona. In reliquis vero duplicibus, & ſemiduplicibus, ſolus Hymnus *Te Deum laudamus*.

4. In cantando integro Matutino cum laudibus expendantur ſaltem duæ horæ. Hora vero cum dimidia, quando ſolum canitur Invitatorium, Hymnus, & Te Deum laudamus, & in laudibus a Capitulo, & quando Officium eſt de Dominica, & quando licet ſit aliud cum eo tamen recitatur Officium parvum Beatæ Virginis Mariæ, vel Defunctorum. In reliquis vero Matutinis, & laudibus hora una cum quadrante.

5. Prima canatur tantum in Vigilia Nativitatis Domini, tertia in Feſtis feriatis primæ Claſſis (excepto die Aſcenſionis, in quo cantabitur Nona). Item in Feſtis ſecundæ Claſſis (quamvis non feriatis) Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & ejus Sanctiſſimæ Matris, necnon in Feſtis Sanctorum Patriarcharum Noſtrorum Joannis, & Felicis, & S. Agnetis ſecundo. In cantanda autem qualibet minori hora Canonica conſumatur dimidia hora: quartum vero horæ illius in illa recitanda, & aliquid amplius, quando conjungitur cum Officio parvo Beatæ Mariæ Virginis.

6. Miſſa Conventualis canatur omnibus diebus, quibus cantatur Tertia, & omnibus Dominicis, & diebus feriatis, & in Feſtivitatibus Noſtri Ordinis, & Beatæ Virginis Mariæ, ac in feria quarta Cinerum, feria quinta in Cœna Domini, feria ſexta in Paraſceve, Sabbato Sancto, Vigilia Pentecoſtes, & in die Commemorationis Defunctorum, necnon quando fit Officium de aliquo Sancto Martyre in Conventu illo, ubi Corpus, vel inſignis Reliquia aſſervatur. Inſuper in die una infra Octavam omnium Sanctorum cantabitur Vigilia, Miſſa, & ſolemne Reſponſum pro Captivis Defunctis. In cantanda autem qualibet Miſſa tres partes horæ conſumantur: in recitanda vero dimidia hora. Quod ſi quis celerior fuerit a Superiore puniatur pœna culpæ mediæ, imo & gravis, ſi de more habuerit.

7. Primæ, & ſecundæ Veſperæ, canantur in Feſtivitatibus primæ, & ſecundæ Claſſis, quæ ad colendum pronunciantur, ac in omnibus Chriſti Domini, & illius Sanctiſſimæ Parentis, licet non feriatis, atque etiam in diebus Sanctorum Patriarcharum Joannis, & Felicis, & S. Agnetis Secundo, Veſpere autem Secundæ Sanctorum omnium dicantur ſine cantu, & eis finitis canantur Veſperæ Defunctorum. Si tamen Feſtum omnium Sanctorum celebretur in Sabbato, eorum ſecundæ Veſperæ tunc cantentur in die Dominica ſequenti Veſperæ Defunctorum. In Reliquis vero Feſtivitatibus Ordinis, primæ tantum Veſperæ canantur. In omnibus autem Veſperis cantandis tres quadrantes horæ conſumantur; in recitandis vero fere dimidia hora. Superior qui ſupradicta celerius cantari, vel recitari permiſerit ſevere puniatur.

8. Prædicta, quæ in Feſtivitatibus cani debent, non concinantur, quando dictæ Feſtivitates transferantur, ſed tantum, quando in propriis diebus ab Eccleſia deſignatis celebrentur, non tamen propterea omittenda, ſed cantanda eſt Miſſa in quocumque die feriato, quamvis de Feſto illius diei Officium non fiat; nec cantanda ſunt ſupradicta, quando in Choro non ſint ſaltem ſex Religioſi, qui canere poſſint; Miſſa vero, & alia, quæ ratione dotationis, & eleemoſynæ eſſent canenda, cum paucioribus, & etiamſi ſint ſolemnitates translatæ cani debent.

9. Totum quod in Officio Divino, & Miſſa cantatur ſit in Tono plano, æquali, gravi, & devoto, abſque modulatione, & harmonia ſub pœna culpæ gravis contravenienti, & ſuſpenſionis ab Officio Superiori permittenti. Quæ autem recitantur cum devotione dicantur, & pauſatione competenti pro inſumendo ſpatio temporis deſignato.

10. Officium parvum B. Viriginis Mariæ in omnibus Conventibus recitetur diebus in Brevia-

Digitized by Google

viario aſſignatis, & quamvis non tanta pauſatione, quanta majus, non tamen minori devotione.

11. Fratres Laici aſſiſtant Officiis Divinis juxta prudentem Superioris diſpoſitionem, attento uniuſcujuſque labore, & occupatione; & loco Officii Divini ſinguli recitent quinquagies Orationem Dominicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam; nempe pro matutino quindecies, pro Laudibus quinquies, & pro unaquaque alia hora etiam quinquies.

12. Religioſus, qui Matutino abſuerit ſine licentia, veſcatur in terra ſine Caputio id, quod cæteris miniſtratur præter piſcem, vel quod in ejus loco præſtatur: Si vero alteri cuicumque Horæ Canonicæ non aſtiterit, arbitrio Superioris puniatur.

13. Tempore Divinorum Officiorum nullus ſine urgenti neceſſitate Præſidi exprimenda, & cum illius licentia a Choro exeat, niſi ad rem ipſi Choro, & Officio pertinentem; eademque cauſa, & licentia præcedat quotieſcumque aliquis Religioſus a quolibet actu communi egreſſurus fuerit.

§.2. *De Miſſa, & Communione Religioſorum.*

1. Omnes noſtri Sacerdotes ſingulis diebus Sacrum faciant, exceptis feria quinta, ſexta, & Sabbato majoris hebdomadæ, & quando urgenti cauſa impediti fuerint: In hoc tamen caſu cum licentia omittant Superioris: Qui tamen abſque iſtis circumſtantiis rem Sacram facere omiſerit pane tantum, & aqua una die veſcatur.

2. Sacrificium Miſſæ peragere debent in propriis Conventibus, niſi Superior urgenti cauſa, & raro licentiam concedat, ut nonnullus extra propriam Eccleſiam ſacrificet.

3. Feria quinta in Cœna Domini omnes Religioſi recipiant Sacroſanctam Euchariſtiam de manu ſui Prælati, qui Sacerdotes non ſunt, cœleſti ſe pane reficiant omnibus Dominicis diebus, & Feriis quintis totius anni; poteſt tamen functio iſta anteponi, vel poſtponi propter aliquod ſolemne Feſtum. Præcipimus inſuper prædictis omnibus Fratribus non Sacerdotibus, quod quotidie Miſſæ Sacrificio interſint ſub pœna jejunii in pane tantum, & aqua.

4. Magiſter Novitiorum, & recenter Profeſſorum in diebus feriatis Sacra faciant in Eccleſia; in aliis vero diebus in Oratorio ſuo celebrare poterunt.

5. Societates, Congregationes, Confraternitates Sæcularium abſque Diffinitorii licentia, ne admittantur in noſtris Conventibus, & Collegiis; Qui ſecus fecerit ad arbitrium d. Diffinitorii puniatur.

§.3. *De Eleemoſynis Miſſarum.*

1. Nullus Religioſus recipiat Eleemoſynam Miſſarum, niſi tantum pro ſuo Conventu, quod ſi itinerans pro mutatione Conventualitatis aliquam acceperit, pro illo ſit Conventu, in quem tendit Conventualis futurus.

2. Pro una Miſſa, etſi cantata, unicum dumtaxat ſtipendium accipiatur ſub pœna ſuſpenſionis ab Officio per tres menſes Prælato contravenienti.

3. In noſtris Conventibus, & Collegiis non recipiantur Eleemoſynæ pro Cappellaniis, & Miſſis perpetuis ſine Patris Generalis licentia in ſcriptis, nec pro patronatu Conventus, Eccleſiæ, Cappellæ majoris, vel minoris, vel pro Oratione, diſciplina, aliove Communitatis exercitio abſque Diffinitorii licentia in ſcriptis, quam concedet conſulto Provinciali illius Provinciæ, cujus eſt Conventus, cui conceditur.

4. Eleemoſynæ receptæ pro Miſſis perpetuis, memoriis, Cappellaniis, Patronatibus dictis, & Sepulturis perpetuis nullatenus in totum, vel in partem (etiam conſentiente Conventu) expendantur, ſed ad cenſum, annuoſque redditus imponantur. Ex licentia tamen Diffinitorii Generalis (omnibus conſentientibus ſuffragiis) dictæ Eleemoſynæ jam inveſtitæ converti poterunt in redditus indemniores, & utiliores Conventui, numquam tamen pro eis ſubrogari bona alias antea Monaſterio acquiſita; ad hoc autem, ut ſedulo cuſtodiatur pecunia impertita pro Miſſis, & reliquis in hac Conſtitutione enumeratis. *Præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub præcepto omnibus Religioſis tam Prælatis, quam Subditis, & cuilibet in particulari, ut dum dicta pecunia non inveſtitur, nihil ex ea expendant, etiam titulo mutui aliove quocumque*; ſuperior autem contraveniens privatus ſit Officio ſuo, alius verò quicumque Frater voce, & loco per triennium.

5. Pecuniæ receptæ pro ſupradictis rebus, dum non inveſtiuntur, ſeu in annuos redditus conferuntur, in propria conſerventur ſpecie: ſi incrementum habuerint, cedat in favorem memoriæ; ſi vero decrementum (abſque culpa tamen Conventus, vel Collegii) cedat contra memoriam.

6. Ut conſtet de memoriis, & Miſſis perpetuis, quæ ſunt in quolibet Conventu, & Collegio, juſteque adimpleantur, præterquam quod adnotatæ erunt in Libro magno, cui titulus *Protocollo*, ſcribantur in tabula publico in loco.

§.4. *De iis qui ordinandi ſunt.*

1. Fratres noſtri Sacris initiandi examinentur prius de ſufficientia ſua a Miniſtro Conventus, & aliis duobus Religioſis a Provinciali deſignatis, & poſtea de vita, & moribus per ſecreta ſuffragia Capituli Conventualis approbentur: nec Prælati Superiores ſuas Literas concedant, donec illis conſtet de ſufficientia, vita, moribus, & ætate: nullus Diaconatus, aut Subdiaconatus gradum recipiat, qui duos integros annos profeſſionis non habeat, nec Presbyteratus ante elapſum integrum triennium a profeſſione.

2. In Diœceſi propria, ubi eſt Conventus, recipiant Ordines Religioſi noſtri, quod ſi ibi non conferantur, poterunt aliam adire Diœceſim, non diſtantem tamen a Monaſterio ultra viginti quatuor leucas; qui ſecus fecerit, vel permiſerit, pœna gravi per tres dies puniatur.

3. Sacerdos primam Miſſam non celebret, quin prius Prælato conſtet, tum de Ordine recepto per Literas teſtimoniales ei patefactas; tum etiam de ſufficienti novi Sacerdotis ſcientia Sacrarum Cæremoniarum ad judicium ipſius Prælati, & aliorum duorum Religioſorum ab eodem deſignatorum, & quin ulterius per decem dies in exercitiis ſpiritualibus ſe præparaverit dictus novus Sacerdos. Qui neutiquam primum Sacrum

extra

Digitized by Google

extra proprium Cœnobium faciat ſub pœna gravis culpæ per tres dies.

REGULÆ CAPUT XII.

Omnibus ſecundis feriis &c.

CAPUT XII.

De ſuffragiis faciendis pro Defunctis.

§. 1. *De ſuffragiis Defunctorum in Communi.*

1. Omnibus ſecundis feriis ad præſcriptum Regulæ noſtræ dicatur Miſſa Defunctorum in Conventibus quidem cum cantu, nullumque pro ea ſtipendium recipiatur. Miſſa autem finita, fiat per Clauſtrum Proceſſio prout in manuali: ubi vero Clauſtrum non fuerit, abſolutio canatur in Choro.

2. In omnibus Conventibus, temporibus a noſtro manuali deſignatis, quatuor fiant Anniverſaria pro Defunctis Religioſis; Captivis, Benefictoribus, Parentibus, Cognatis, Confratribus Amicis, pro ſepultis in noſtris Cœnobiis; ac deniq; pro omnibus fidelibus Defunctis. In quolibet Anniverſario dicatur integrum Officium Defunctorum, & canatur ſolemniter Miſſa de Requiem, fiatque Proceſſio per Clauſtrum, & ubi hoc non fuerit, canatur abſolutio in Eccleſia. Idemquè prorſus fiat in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum.

§. 2. *De ſuffragiis pro noſtris Religioſis Defunctis, & pro aliis.*

1. Quando aliquis Religioſus e vita deceſſerit devote, ac ſolemniter ſepeliatur ſervato Officio Sepulturæ in noſtro manuali aſſignato; & Superior Conventus, ſeu Collegii, in quo Frater obiit, ſcribat P. Generali, Provincialibus, Miniſtris totius Ordinis, ac Chroniſtæ Generali, referens Domum, in qua mortuus fuit, tempus, & cauſam mortis, nomen, patriam, ætatem, profeſſionis tempus, exercitia, ſeu Officia, quæ Defunctus habuerit, & virtutes in quibus ſpecialiter reſplenduerit. Provinciales item omnibus Conventibus, & Collegiis ſuæ Provinciæ idem denuncient ut juſta ſine mora perſolvant, & Miniſtri de receptione iſtarum Literarum Provinciales ſuos moneant, & in Archivio noſtri Matritenſis Conventus una ex dictis Literis cujuſlibet defuncti ſervetur, ut, ſi forte dignus ſit, de illo in Chronicis commemoratio fiat.

2. In Conventu, ſeu Collegio, in quo obiit Religioſus præter vigiliam, quæ cantatur in Officio Sepulturæ, integrum Officium Defunctorum recitetur, & tres Miſſæ de Requiem cum ſuis Reſponſoriis in Eccleſia canantur, & præterea novem ſine cantu dicantur; cum illæ tres canantur, in medio Cappellæ majoris, ſit tumulus altitudinis palmorum quinque panno nigro coopertus, & ſupra ipſum habitus Ordinis.

3. Singuli Sacerdotes Conventus, ſeu Collegii pro Religioſo ibidem Defuncto tres Miſſas privatas celebrent, & poſt quamlibet recitent Reſponſorium in Tumulo; ſinguli quoque Fratres ad Chorum deputati tria integra Officia Defunctorum, & Laici tria integra Roſaria recitent, & in ipſa die mortis, vel ſequenti Euchariſtiam Sacram recipiant pro Defuncti Anima, ac inſuper pro illa duas alias offerant Communiones.

4. Quilibet Conventus, & Collegium Ordinis pro Anima cujuſlibet Religioſi Defuncti integrum Officium Defunctorum recitet, & Miſſam unam cantet, & Reſponſorium circa Tumulum, ut dictum eſt. Præterea ſinguli Sacerdotes duas Miſſas privatas dicant cum Reſponſoriis, Fratres ad Chorum deputati duo integra Officia Defunctorum, & Laici integra duo Roſaria; & in die, quo notitia mortis pervenerit, vel in ſequenti omnes prædicti Fratres ſimul Sacram Communionem pro Defuncti Anima recipiant, illamque pro illa offerant.

5. Si vita functus fuerit P. Generalis duplicentur in toto Ordine Miſſarum Sacrificia, Officia Choriſtarum, & Roſaria Laicorum. Si Provincialis in ſua Provincia, ſi Miniſter in ſuo Conventu, ſeu Collegio; ſi vero Diffinitor fuerit, vel qui antea munus Miniſtri Generalis expleverit, omnes Sacerdotes Miſſam unam, ad Chorum deputati Officium unum, & Laici unum Roſarium recitent ſupra id, quod pro particulari Religioſo tenentur; ſi vero Defunctus fuerit Redemptor Captivorum, vel Procurator Generalis, quilibet Conventus, & Collegium in communi recitet unum integrum Defunctorum Officium, & unam Miſſam de Requiem cantet ultra prædicta; quod ſi defunctus aliquando Diffinitor Generalis, vel Provincialis fuerit, quilibet Sacerdos ſuæ Provinciæ unam dicat Miſſam privatam pro Anima illius, & Fratres tam ad Chorum deputati, quam Laici unam Communionem Sacram pro ipſo offerant, ultra prædicta pro particularibus, ad quod teneantur Sacerdotes, & Fratres illius Provinciæ pro qua Defunctus Officium illud ultimo exercuit.

6. Si defunctus fuerit Novitius recitetur pro eo integrum Defunctorum Officium, & cantetur una Miſſa in Conventu, in quo obiit, & quilibet illius Sacerdos unam Miſſam privatam, Choriſtæ unum integrum Officium, & Laici unum Roſarium integrum pro ejus Anima recitent.

7. Ad hoc, ut de iſtarum Conſtitutionum adimplemento conſtet, ſit ante Chorum Tabula, in qua ſcribantur Religioſi, qui deceſſerunt, & decedunt in quolibet triennio, & notetur in ea dies, in quo juſta illis ſoluta ſunt.

8. Religioſi noſtri ſemper ſepeliantur in Clauſtro, vel alio in loco illis dumtaxat deputato, ac ſegregato a Sæcularium Sepulturis, & ſcribantur, & ſignentur Fratrum prædictorum Sepulturæ maxime illorum, qui Sanctitatis fama deceſſerunt.

9. Inſuper ſtatuimus, ut in omnibus Conventibus, & Collegiis noſtris, cum notitia ſit de obitu Summi Pontificis, & D. Cardinalis Protectoris Ordinis noſtri, & Regis noſtri, & Reginæ ſolemnes fiant exequiæ pro illis.

10. Præterea dum fuerit notitia de obitu Parentum, vel Fratrum alicujus Religioſi in eo Conventu, vel Collegio, ubi iſte Conventualis fuerit, una Miſſa dicatur pro Defuncto. Idemque fiat pro habente Epiſtolam noſtræ Confraternitatis in eo Conventu, vel Collegio, cujus Religioſos frequentius hoſpitio excipiebat.

RE-

REGULÆ CAPUT XIII.

Singulis diebus, ſi fieri poſſit &c.

CAPUT XIII.

De Oratione Mentali, Lectione, examine Conſcientiæ, flagellatione, & exercitiis ſpiritualibus.

1. Singulis diebus in qualibet Domo Communis fiat ad Deum mentalis Oratio per duas horas. Una diluculo in Conventibus quidem a die 1. Martii uſque ad ultimam Septembris ab hora quinta uſque ad ſextam, & a die 1. Octobris uſque ad ultimam Februarii ab hora ſexta uſque ſeptimam. Altera vero tempore Veſpertino ſemper a quinta uſque ad ſextam horam; inſuper poſt finitum Matutinum, & Coronam Virginis Mariæ, quæ poſt illud immediate recitatur, reliquum temporis uſque ad ſecundam noctis horam in Oratione impendatur; quod ſi quis abſque licentia ab Oratione mentali abfuerit, comedat in terra ſine Caputio idem quod cæteri, excepto piſce, vel quod ejus vice miniſtratur.

2. Ne autem fervor ſpiritus tepeſcat, imo exercitium Orationis augeatur, præcipimus, noſtros Religioſos ſingulis diebus ſaltem per dimidiam horam librorum ſpiritualium lectioni incumbere.

3. Omnes in communi bis in die nempe immediate ante prandium, & poſt Antiphonam *Benedicta &c.* conſcientiæ faciant examen per ſpatium fere octavæ partis horæ. Qui autem Communitati tunc adeſſe nequiverit, ubicumque fuerit, eadem hora faciet examen.

4. Omnibus feriis ſecundis, quartis, & ſextis totius anni poſt Completorium, vel poſt examen nocturnum, communis fiat flagellatio, & tamdiu duret, quamdiu cantetur Pſalmus *Miſerere &c.* cum Antiphona, verſibus, & Orationibus in noſtro Cæremoniali aſſignatis, excipiuntur vigilia, & dies Nativitatis Domini, cum tribus immediate ſequentibus, dies etiam Veſpertinus, & dies ipſe Circumciſionis, necnon vigilia, & dies ipſa Epiphaniæ, dies Veſpertini, & dies ipſi Sanctorum Patriarcharum noſtrorum Joannis, & Felicis, ac denique feria ſecunda Paſchæ, feriaque ſecunda Pentecoſtes; ſi autem in ſupradictis feriis venerit ſolemne feſtum, poterit in antecedenti, vel ſequenti die, vel in ipſo feſto poſt matutinum fieri flagellatio: quæ quidem fiat in omnibus feriis majoris Hebdomadæ, itaut feria quinta, quarta, & ſexta Pſalmus *Miſerere* ter cantetur in qualibet diſciplina cum verſiculo *Chriſtus factus eſt obediens &c.*, & Oratione *Reſpice &c.*, ut in Officio illorum dierum, fiatque poſt Matutinum.

5. Omnes Religioſi tam Subditi, quam Prælati ſingulis Annis faciant per decem dies exercitia ſpiritualia in Cellis ſuis, vel in aliquo loco ſeparato ad id deſtinare, quo tempore cum Communitate ſolum interſint Matutino, Primæ, Completorio, Orationi mentali, examini Conſcientiæ, Diſciplinæ, & Refectorio.

REGULÆ CAPUT XIV.

Singulis quoque noctibus pro ſtatu, & pace Sanctæ Romanæ Eccleſiæ &c.

CAPUT XIV.

De Sacrificiis, & Orationibus faciendis pro Exaltatione Sanctæ Catholicæ Fidei inter Principes Chriſtianos, Captivis, Benefactoribus, & reliquis Eccleſiæ neceſſitatibus.

1. Stricte præcipimus omnibus noſtris Religioſis, ut in ſuis Sacrificiis, Orationibus, Communibus, & aliis bonis operibus, tam in communi, quam in particulari exercendis Deum orent pro exaltatione S. Catholicæ Fidei, & Pace Romanæ Eccleſiæ, pro Summo Pontifice, noſtris Regibus, & Principibus, pro D. Cardinale Protectore noſtri Ordinis, pro ejuſdem Ordinis conſervatione, & augmento ſpirituali, pro Benefactoribus, & Captivis Chriſtianis, & his, pro quibus Univerſalis Eccleſia conſuevit orare, ſpecialiter autem pro fine iſto ſequentia fiant.

2. Singulis noctibus, antequam ad ſomnum capiendum Religioſi ſe conferant, omnes ſimul in Eccleſia, vel in Choro magna devotione recitent Antiphonam Sanctiſſimæ Trinitatis - *Benedicta ſit Sancta &c.* cum verſu, & Oratione, prout in noſtro manuali, & finito conſcientiæ examine recitent ſimiliter Litaniam Lauretanam Sanctiſſimæ Dei Parentis, prout in eodem manuali, & qui legitima impeditus cauſa intereſſe ei non potuerit, illam privatim recitet.

3. In omnibus Domibus non Collegiis Sabbatis totius anni cantetur Miſſa B. Virginis Mariæ, illis exceptis, in quibus occurrit alia Miſſa canenda ex deſignatis *Cap.* 11. §. 1. *n.* 6., necnon Vigilia Nativitatis Domini, Octavis privilegiatis, Sabbato infra Octavam Corporis Chriſti, & Sabbato in quo celebrari incipit Capitulum noſtrum Generale; ſi autem aliquo alio Sabbato recurrerit obligatio canendi alias Miſſas pro dotatione, aliove Titulo, ſive gratuito, ſive oneroſo non ideo omittenda eſt prædicta Miſſa Sanctiſſimæ Virginis; pro qua (niſi fuerit dotata) ſtipendium non recipiatur. Præterea in omnibus Conventibus, & Collegiis cantetur ſolemniter Antiphona *Salve Regina* Sabbatis totius anni, & diebus Veſpertinis Feſtivitatum Beatæ Mariæ Virginis, qui vero ſine licentia dictæ Miſſæ, vel Antiphonæ non interfuerit, ſemel in terra comedat ſine Caputio.

REGULÆ CAPUT XV.

Jejunent ab Idibus Septembris.

CAPUT XV.

De Jejuniis.

1. Præter jejunia in Regula noſtra præcepta, jejunent etiam Religioſi noſtri omnibus feriis ſextis totius Anni; necnon in diebus Veſpertinis Sanctiſſimi Sacramenti, Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Patris noſtri Felicis, ac in die S. Marci Euangeliſtæ, & feria ſecunda, tertia, & quarta immediatis ad Feſtum Aſcenſionis Domini, niſi ſolemnis feſtivitas intervenerit. Per ſolemnes autem

Digitized by Google

autem intelligimus feſtivitates noſtri Ordinis, & Beatæ Virginis Mariæ, & quæ ad colendam pronunciantur. Jejunium vero Feriæ ſextæ Majoris Hebdomadæ erit in pane, & aqua tantum.

2. In jejuniis Eccleſiæ pro ſerotina refectiuncula miniſtretur fruſtulum panis, & pomum aliquod, vel quid ſimile. In jejuniis vero Ordinis cum pane nonnulla præbeantur olera, itaut forma jejunii non excedatur.

REGULÆ CAPUT XVI.

Carnibus veſci liceat tantum in Dominicis diebus.

CAPUT XVI.

De abſtinentia a Carnibus.

1. Si quis Religioſus abſque licentia, & cauſa in diebus per Regulam noſtram prohibitis id ediderit, quod Eccleſia in die Veneris manducari prohibet, pro prima vice jejunet ſemel in pane, & aqua tantum, pro ſecunda vero circularem recipiat flagellationem. Quod ſi fuerit Prælatus ſevere puniatur ad arbitrium ſui Superioris; & ſi comederit coram Sæcularibus per decem dies exercitia faciet ſpiritualia; Superior item, qui ſine neceſſitate præbuerit, darive permiſerit carnes toti, magnæve parti Communitatis, ſuſpendatur ab Officio per duos menſes.

2. Ad majorem vero obſervantiam noſtræ Regulæ, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & ſingulis noſtris Religioſis, ne comedant carnes extra Domos noſtræ Religionis in diebus prohibitis per Regulam, abſque licentia in ſcriptis Prælati ſui juxta tenorem Regulæ ipſius, quod ſi aliquis in morbum inciderit, diſtanſque fuerit a Conventu, itaut non poſſit facile obtinere licentiam a Prælato, eis veſci poterit virtute hujus Conſtitutionis.

3. Nullus Religioſus quamvis imbecillem habeat valetudinem, & frequentes indiſpoſitiones, carnem comedat, vel linteo utatur abſque licentia ſui Miniſtri, qui eam concedat mature perpenſa neceſſitate, & pro tempore durationis illius.

4. Miniſtri curent, & charitative hortentur Religioſos, qui pro infirma valetudine carnibus veſcuntur, ut ab iis pro aliquo tempore ſe abſtineant, experientia namque compertum eſt, quamplures fere a ſalute deſperatos recuperaſſe illam, vitæ communi ſe conformantes, & in Domino fiducialiter ſperantes.

REGULÆ CAPUT XVII.

Poſſint emere ad ſuum victum.

CAPUT XVII.

De cibo, & honeſta fratrum recreatione.

§. 1. *De cibo noſtrorum Religioſorum.*

1. Superiores ſuppeditent neceſſaria de victu Religioſis juxta indigentiam ipſorum; quod ſi propter negligentiam, vel Domus paupertatem non provideant fratres tanquam veri Chriſti Diſcipuli patienter ferant. Attamen ſi neceſſitas poſtulaverit, humiliter ipſos moneant, quod ſi adhuc non ſubvenerint, liceat eis Provinciali denunciare, qui Prælatos convictos puniat.

2. Omnes ad Refectorium ad primam menſam conveniant, in illo mantilia non ſint, ſed pro ſingulis fratribus ſingulæ parvæ mappæ. Patinæ, ſcutellæ, pateræ, & ſimilia alba non ſint, niſi tantum pro Infirmis.

3. Omni tempore in quantitate cibi ſervetur uniformitas, nec Superior unquam variationem quoad hoc permittat, exceptis magnis feſtivitatibus, in quibus extraordinaria prout moris eſt, miniſtrabuntur.

4. In Refectorio ſemper meridie, & ſero lectio habeatur ſpiritualis, ſervata Cæremonialis noſtri diſpoſitione.

5. In omnibus Conventibus, & Collegiis prandium fiat poſt undecimam horam; quando vero jejunatur ex Eccleſiæ præcepto poſt undecimam, & dimidiam fiat. Cœna, ſeu refectiuncula nunquam ſit ante Completorium.

6. Extra Communitatem nemo comedat, vel bibat abſque expreſſa Superioris licentia.

7. In Refectoriis noſtris non admittantur Sæculares niſi raro, & Benefactores, ſive perſonæ graves; id quod præſertim evitari debet in feſtis ſolemnibus, profeſſionibus, & primis Sacris.

§. 2. *De honeſta Religioſorum recreatione.*

1. Omnes Fratres ſimul in loco uno ſemper poſt prandium per unam horam recreationem habeant exceptis feriis majoris Hebdomadæ, & inſuper per aliam horam poſt cœnam, ſeu refectiunculam veſpertinam a Paſchate uſque ad ultimam diem Septembris, ac in feſtivitatibus ſolemnibus totius anni, & a vigilia Nativitatis uſque ad Epiphaniam, atque in feria ſecunda, & tertia poſt Dominicam quinquageſimæ; attamen Novitii, & recenter profeſſi qua die Sacra Communione refecti fuerint, poſt prandium non recreentur, & tam ipſi, quam Philoſophiæ Scholaſticæ cum ſuis Magiſtris ſemper habeant recreationem diſtinctim a Conventualibus.

2. In recreationibus omnibus cum modeſtia, & honeſta gravitate ſe gerant: legatur ibi res aliqua ſpiritualis, vel de illa agatur, & ſaltem de rebus indifferentibus: non vero de Genealogiis, ſtirpibus, nationibus, Patriis, Nuntiis, & rumoribus inutilibus ad ædificationem, & profectum Animarum, verbaque jocoſa, faceta, detractoria non dicant, non contentiones habeant: ut autem ſupradicta obſerventur, Superior recreationibus adeſſe curet, & huic Conſtitutioni contravenientem flagellatione puniat.

3. Quando recreationis gratia Religioſi e Conventu exierint, maneant intra illum, qui ejus obligationibus ſatisfacere valeant; ſi recreationis extraordinariæ extra Conventum fuerint in aliqua Villa, ſeu Suburbana Domo, vel prædio, Prælatus deſignet terminum, ad quem Religioſi accedere poſſint, & quem non tranſgrediantur, abſque expreſſa ibidem Præſidentis licentia.

4. Nullo tempore Religioſi noſtri Comœdias, alioſve actus tametſi ſpirituales agant, nec Prælati agi permittant, nec pro quovis alio ludo, & oblectatione veſtes ſæcularium deforis portent, nec propriis nudentur: qui autem contravenerint, vel contravenire permiſerint, a Provin-

ciali ſevere puniantur. A vigilia vero Nativitatis uſque ad Epiphaniam dumtaxat poterunt noſtri muſicis uti Inſtrumentis.

5. Nullus unquam procuret, nec permittat, ut in noſtris Eccleſiis repręſentationes etiam omnino ſpirituales fiant: qui ſecus fecerit gravi poena ad arbitrium Provincialis puniatur.

REGULÆ CAPUT XVIII.

Vinum ſumendum a Fratribus &c.

CAPUT XVIII.

De ſobrietate ſervanda.

A Religioſis præſertim Diſcalceatis valde aliena eſt intemperantia, & ebrietas, propthereaque quilibet in hac materia defectus magnopere reprehendi, & puniri debet: quare ſi quis (quod Deus avertat) ebrius aliquando deprehenſus fuerit, ſi acciderit ſine ſcandalo, pœna culpæ gravis puniatur per ſex dies, ſi cum ſcandalo, ſit incarceratus per tres menſes, & privatus loco, & voce per annum unum, quod ſi fuerit Laicus habitu fuſci coloris induatur, ſi cum ſcandalo per annum unum, ſi abſque illo per quatuor menſes,

REGULÆ CAPUT XIX.

In Civitatibus, in Villis, ſive Caſtellis.

CAPUT XIX.

De abſtinentia a cibo, & potu ſervanda a Religioſis extra Conventum in Oppidis, ubi illum habemus.

Qui in loco, ubi eſt Cœnobium noſtri Ordinis extra illud comedent, vel hoſpitatus fuerit, incarceretur: per quindecim dies ſi pernoctaverit, ſuſpenſus ſit ab officio, voce, & loco per ſex menſes: ſi biduo pernoctaverit, ultra dictam pœnam incarceratus exiſtat per dies viginti: quod ſi amplius perduraverit, augeatur pœna, attenta gravitate culpæ, & tranſgreſſione Regulæ.

REGULÆ CAPUT XX.

Numquam in Tabernis &c.

CAPUT XX.

De locis, in quibus Religioſi hoſpites non eſſe tenentur.

Regula dirigit omnes noſtras actiones ad honeſtatem, majoremque perfectionem, ideo maximo jure præcipit, ne habitemus, comedamus, vel bibamus in Tabernis, Popinis, & hujuſmodi locis minus honeſtis; & contravenientes ſubjicit pœnæ culpæ gravis ad arbitrium Miniſtri, quod præcipimus ſtricte obſervari.

REGULÆ CAPUT XXI.

Talis ſit charitas inter Fratres Clericos, & Laicos &c.

CAPUT XXI.

De vita æquali, & communi, ac de conſeſſu Fratrum.

§. 1. *De Vita communi, & æquali.*

1. Obſervent omnes æqualitatem præceptam a noſtra Regula erga victum, veſtitum &c. qui vero abſque ſuperioris licentia dederit, aut receperit cibum alium, & diverſum in quantitate, qualitate, & condimento ab eo, qui in Communi cæteris miniſtratur, puniatur juxta qualitatem culpæ.

2. Nullus Religioſus alium ex noſtris etiam Patrem Generalem titulo appellet *Reverendiſſime*, aut Paternitatis, ſed taceat dotes omnes: nominentur Patres, & *Reverentiæ*, non Sacerdotes Fratres, & Charitatis, ratione tamen ſubmiſſionis, & reverentiæ debitæ Superioribus omnes Religioſi in toto Ordine cum Sermonem agunt de P. Generali præſente, nec non de ejus prædeceſſoribus, & de Diffinitoribus Generalibus actualibus dicant *Noſter Pater*, eodemque pronomine *Noſter* decoretur Provincialis ab omnibus ſuæ Provinciæ, Miniſter a Subditis, ſeu Conventus, ſeu Collegii.

3. Titulus Doctoris, Magiſtri, & hujuſmodi nulli noſtratum præſtetur, tametſi ante ingreſſum in Religionem illo gradu, & titulo frueretur, nec illius intuitu aliquis immunitate, libertateque in Ordine noſtro gaudeat.

§. 2. *De conſeſſu inter Fratres ſervando.*

1. Decernimus, quod Pater Generalis habeat primum locum, & ſedem in tota Religione, Provincialis in ſua Provincia, abſente Patre Generali, & his duobus abſentibus Miniſter in ſuo Conventu, ſeu Collegio; deinde cæteri Religioſi ordine ſequenti. Patres Diffinitores Generales. Patres Provinciales hoſpites juxta antiquitatem ſuarum Provinciarum. Patres Miniſtri hoſpites juxta antiquitatem ſuorum Conventuum. Patres Redemptores Captivorum, & ſi ipſi concurrant ſervent inter ſe præcedentiam a Diffinitorio deſignatam. Patres Procuratores Generales, quibus in Hiſpania concurrentibus primum locum habeat Hiſpanus. In Italia vero Romanus. Patres Vicarii in ſuis Conventibus. Patres Vicarii Hoſpites juxta antiquitatem Domorum ſuarum. Patres Sacerdotes profeſſi tam Conventuales, quam Hoſpites juxta antiquitatem ſuarum profeſſionum. Fratres Diaconi profeſſi juxta antiquitatem profeſſionis. Fratres Subdiaconi profeſſi juxta antiquitatem profeſſionis. Fratres Choriſtæ juxta antiquitatem profeſſionis. Novitii Sacerdotes juxta antiquitatem habitus. Fratres Laici profeſſi juxta antiquitatem profeſſionis. Novitii Choriſtæ juxta antiquitatem habitus. Novitii Laici juxta antiquitatem habitus.

2. Tempore Capituli Generalis, vel Diffinitorii Patres Diffinitores Capitulares locum habeant, & ſedem infra deſignatam *Cap.* 39. §. 4. *num.* 4., & *Cap.* 40. §. 5. *num.* 2. Patres Viſitatores, dum tali munere funguntur, præſideant, & præcedant alios ab ipſis viſitandos.

3. Nullus præeminentiam, vel loci præcedentiam habeat, eo quod in Religione functus fuerit aliquo Officio, etiam Generalatu.

4. Quando in itinere fuerint, præcedentiam, & graduationem *nu.* 1. aſſignatam obſervent, niſi juſta de cauſa Prælatus aliquem minus antiquum in præſidem deſignet.

RE-

REGULÆ CAPUT XXII.

Infirmi ſeorſum dormiant, & comedant &c.

CAPUT XXII.

De charitate erga Infirmos.

1. Superior Conventus ſub poena ſuſpenſionis ab Officio præſto ſit Infirmis, provideatque de omnibus neceſſariis pro ipſorum medela, & curatione, quin paupertate Conventus excuſetur: non vero permittat, quod extra Conventum cibus condiatur, niſi in aliqua gravi infirmitate, & aliquo condimento a noſtris ignoto; quod ſi defectus aliqua re acciderit hortamur ægrotos, ut tanquam pauperes patienter ferant.

2. Quotidie Superior viſitet Infirmos, & curet tempore apto illis Sacramenta miniſtrari; quod ſi ſua negligentia abſque pœnitentia, Viatico, vel extrema Unctione aliquis deceſſerit, ſuſpenſus ſit ab Officio per unum annum, vel augeatur poena arbitrio Provincialis juxta culpam; & Infirmarii ſi quam culpam habuerint, juxta illius gravitatem mulctentur: curet inſuper Prælatus, ut ægroti ſaltem in qualibet hebdomada (dum infirmitatis accidentia non impediverint) coeleſti reficiantur pane, & in Paſchate pro adimplemento præcepti Eccleſiaſtici Sacra Euchariſtia ſolemniter miniſtretur non valentibus ſurgere ex lecto, prout in noſtro Manuali.

3. In quocumque Conventu, vel Collegio quis ægrotaverit, quamvis ſit Hoſpes, curetur, donec ſalutem recuperet, niſi juſta de cauſa Provincialis illum mittat in aliam Domum, & iſtius Miniſter, & Conventuales illum cum charitate recipiant, ac de neceſſariis provideant, ſicut cæteris Conventualibus.

4. Si propter infirmorum frequentiam Conventus aliquis in egeſtatem devenerit, Provincialis illi ſubveniat, facta cum licentia Generalis aliqua per Conventus contributione.

5. Nullus ægrotus ex noſtris curetur extra Conventum, etiam in Domo Parentum ſuorum niſi caſu, quo morbus ita ſit gravis, quod ab illo aliter non poſſe evadere prudenter judicetur; & tunc quidem fiat cum licentia in ſcriptis Patris Generalis, & in Oppidis, in quibus Cœnobium noſtrum non eſt.

6. Balnea medicinalia nullus intret ægrotus, abſque Patris Generalis licentia in ſcriptis, ſub poena privationis vocis, & loci.

7. Sine expreſſa licentia ſui Prælati nemo Medicum conſulat, nec medicinis utatur ſub poena gravis culpæ.

8. Liceat Infirmis cum Prælati Benedictione uti tibialibus, & pedulibus, vel aliqua alia re ex ſago albo, vel ſimili materia, ut ſe protegant, & foveant.

REGULÆ CAPUT XXIII.

Si qui Religioſi ad hoſpitandum advenerint &c.

CAPUT XXIII.

De charitate exercenda cum Hoſpitibus Religioſis, & Sæcularibus.

§.1. *De Hoſpitibus Religioſis.*

1. Superiores benevoli recipiant Hoſpites noſtri Ordinis, & neceſſaria illis ſuppeditent ſub poena culpæ gravis; cæteri Religioſi familiariter cum illis agant, primaque nocte ipſorum pedes laventur. Ac ſimili charitate, & benevolentia, recipiatur quilibet alterius Ordinis Religioſus, qui ad hoſpitandum in Domos noſtras advenerit.

2. Hoſpites noſtri Ordinis, tranſacta prima die, Choro, & aliis functionibus Communitatis aſſiſtant, niſi forte per prolixitatem itineris Superior longiorem illis requiem concedat.

3. Si ultra quatuor dies in Conventu remorentur, pecunias, ſi quas habent, Superiori tradant, ut in trium Clavium Arca cuſtodiantur, alioquin pœnæ culpæ gravis ſubjaceant per tres dies, & Superior illas integras reſtituat ſub pœna ſuſpenſionis ab Officio per menſem unum.

4. Statim ac Hoſpites ad Conventum acceſſerint (niſi Prælati ſint) Miniſtro declarent quid curæ, & negotii habeant, & abſque licentia illius quamvis Miniſtri Conventuales, vel Provinciales ſint, non egrediantur e Conventu, obediantque, ſicut Conventuales Ordinationibus, & præceptis ipſius Prælati.

5. Tranſactis duobus diebus Hoſpites Miſſas celebrent pro intentione, & obligatione Conventus, vel Collegii illius, in quo hoſpitantur: ſi tamen venerint, ut Conventuales, a prima die pro illo Sacra faciant.

§.2. *De Hoſpitibus Sæcularibus.*

1. Etiam Sæculares benevole, & charitative recipiantur, non tamen in communi Dormitorio, ſed in loco ſeparato hoſpitentur.

2. Ne permittant Sæculares intra Cellas, & Officinas Conventus, quamvis illius famuli ſint, bene tamen aliqui perſona gravis, ſed raro, & cum Superioris licentia, & Religioſo comitante.

REGULÆ CAPUT XIV.

Nullus Frater Laicus, ſive Clericus &c.

CAPUT XXIV.

De otioſitate a noſtris Fratribus fugienda.

1. Nullus Religioſus, ſicut præcipit Regula ſit ſine proprio Officio, juxta prudentem Prælati diſpoſitionem.

2. Officia in communi Tabula ſingulis hebdomadis æqualiter diſtribuantur, & imponantur omnibus Religioſis, tam Prælatis, quam Subditis at juxta vires, & occupationes uniuſcujuſque, prout in noſtro Cæremoniali diſponitur. Et Sacerdotibus, qui jam triginta, & octo annos ab Habitu recepto expleverint, non imponantur officia legendi, & ſerviendi in Refectorio, nec Infirmarii, nec Pulſatoris Cymbalorum, nec ultimam, nec penultimam Miſſam celebrandi, nec inſuper Fratres Laici, qui eoſdem triginta, & octo annos Habitus compleverint cogantur pulſare media nocte ad Matutinum, neque in Coquinam deſtinentur.

3. Prædictæ Tabulæ Officia cura magna Fratres adimpleant. Quod ſi quis urgenti cauſa adimplere quandoque non valuerit, Superiorem tempore apto moneat, ut alium ſubſtituat ſub poena diſciplinæ non monenti.

REGULÆ CAPUT XXV.

Silentium obſervent ſemper in Eccleſia ſua.

CAPUT XXV.

De Silentio, & Clauſura, & modo ſervando in exitu a Conventu.

§. 1. *De Silentio.*

1. Præter loca, in quibus Regula noſtra præcipit ſemper obſervari ſilentium etiam inviolabiliter ſervetur in Sacriſtia, & Clauſtro inſuper in omni loco ſervetur, facto ſigno poſt prandium ut Religioſi ad Cellas ſe conferant uſque ad Veſperas, vel aliud ſimile ſignum, necnon ab examine conſcientiæ nocturno, uſque ad Primam diei ſequentis: Licebit tamen eis cum Superiore his temporibus loqui ſuper aliquo, quod differre non poſſint.

2. Religioſi nec inter ſe, nec cum Sæcularibus umquam deambulent, vel confabulentur in Clauſtro: ſi cui opus fuerit alterum alloqui, id faciat in Aula, ſive loco ad id deſtinato a Superiore, & cum illius licentia.

3. Omnes Religioſi mutuo ſe honore afficiant, non tamen id fiat urbanitatibus alienis ab humilitate Diſcalceatorum.

§. 2. *De Clauſura.*

1. Singuli Religioſi in ſingulis ſeorſim habitent Cellis, a quibus non exeant ſine urgenti neceſſitate, vel ad Chorum; idque præſertim obſervetur tempore Silentii.

2. Nullus alterius Cellam (etiam Superioris abſente ipſo) ingrediatur ſub pœna ſaltem comedendi ſuper terram. Quod ſi privative Cellam de nocte intraverit, privatus ſit voce, & loco per menſem. Si autem in aliquo Convento defectus erga hoc reperiatur, Superior ad illum vitandum præceptum imponat, & majorem pœnam.

3. Nullus ab alterius Cella extrahat Codices Libros, vel rem aliam, ſine licentia Superioris, qui contravenientem ſevere puniat.

4. Laudabilis noſtri Ordinis conſuetudo obſervetor, nempe in nocte poſt Litanias Lauretanas, pulſentur Tabellæ in Dormitoriis, & dicatur ſententia ſpiritualis, cujus meditatione Religioſi in Cellas, lectuloſque, ſe conferant, ac intra quadrantem horæ lucem extinguant. Qui intra illud ſpatium non eatinſerit pronus in terram die ſequenti comedat.

5. Superior per ſe, vel per ſuum Vicarium, quando expedire viderit, Cellas nocturno tempore viſitet: Clauſuram vero ſingulis noctibus, portas iterum obſervando magiſtra Clavi, quam ſemper apud ſe retineat; Qui autem negligens in debita Clauſura ſervanda fuerit, ſuſpenſus ſit ab Officio per tres menſes.

6. Quando ſolitæ Proceſſiones per noſtra fiunt Clauſtra, non permittatur ingreſſus Mulierum in illa. Qui ſecus fecerit, graviter, ad arbitrium Provincialis puniatur.

§. 3. *De egreſſu Fratrum a Conventu.*

1. Superiores Redemptores Captivorum, Procuratores Eleemoſynarum, Quæſtores, vel loco Procuratoris Conventus alius Religioſus cum ſuis Sociis poterunt dumtaxat ad Oppidum exire. Et Prædicatores ſimiliter ad concionandum, & Confeſſiones ad audiendas Confeſſarii: Quod ſi in aliquo Conventu fuerint plures Hoſpites, & negocia, poterunt alii egredi cum licentia Diffinitorii: Superior autem huic Conſtitutioni contraveniens pœna culpæ gravis puniatur: Ipſeque ita ſit aſſiduus in Domo, quod Subditi ejus exemplo libenter ferant ſuam incluſionem, nec uno eodemque tempore Miniſter, & ejus Vicarius extra Cœnobium umquam ſint.

2. Nullus Superior in locis, in quibus ſunt Conventus noſtri, Religioſum aliquem, etiam Eleemoſynæ Quæſtorem ſine Socio ad Oppidum mittat, ſub pœna culpæ gravis, prudenterque ſe gerat in aſſignatione Sociorum: Quos autem deſignaverit, recipiant Subditi abſque excuſatione ſub pœna etiam culpæ gravis. Qua etiam pœna afficiantur Socii, qui extra Monaſterium ita ſeparantur, ut mutuo ſe non videant, præſertim dicti Eleemoſynæ Quæſtores.

3. Ante horam Orationis Matutinæ nullus e Domo exeat, abſque urgenti neceſſitate, redeantque omnes ante noctem. Contraveniens autem pronus in terram die ſequenti panem, & aquam comedat, nec exeant in diebus feriatis, & in illis, in quibus Sæculares habent Ludos, & publicas lætitias, ſpectacula, & ſimilia, excepta cauſa gravis, & ita urgentis negotii, quod differri non valeat. Qui vero abſque illa licentiam dictis diebus petierit, vel conceſſerit, pœnæ culpæ gravis ſubjaceat.

4. Quando Religioſi noſtri ad Oppidum exeunt, in illas tantum ingrediantur Domos, ad quas expreſſam licentiam habeant, nec negocia ſuſcipiant, niſi a Superiore commiſſa, quod ſi occurrerit, in ingreſſu ad Conventum Prælato exponant. Qui vero parti alicui hujus Conſtitutionis contravenerit, pœna culpæ gravis afficiatur, vel majori, ſi ratione circumſtantiæ alicujus culpa augeatur.

5. Egreſſurus e Conventu obtenta licentia, indutus Cappa ſimul cum Socio Benedictionem accipiat a Prælato, & a Sanctiſſimo Sacramento breviter orans; idemque faciant in ingreſſu; Tempore autem Viſitationis actualis a Viſitatore Benedictionem accipiant, ſemperque eamdem accipient Prælati ab aliis ſibi Superioribus in eadem Domo exiſtentibus.

6. Numquam Religioſi noſtri ſimul in communi egrediantur ad funera, vel cantanda Reſponſoria, niſi in eis locis, in quibus unicus fuerit Conventus, vel Collegium noſtri Ordinis, vel ad funera, & exequias Regum, Epiſcoporum, Prælatorum, & ſimilium gravium perſonarum, quando aliæ Religiones concurrant. In his autem & quibuſvis aliis publicis functionibus ſingulari modeſtia noſtri reſplendeant, nec a Communitate aliquis umquam ſeparetur ſub pœna culpæ gravis per tres dies.

7. Hortamur Superiores, ne permittant, ut Religioſi, qui pro ſua infirma valetudine carnibus veſcuntur, aut lino, ſive alia re noſtræ auſteritati oppoſita utuntur, iter faciant, vel extra Conventus exeant niſi raro, & juſta de cauſa.

8. Nullus Religioſus ſub pœna gravis culpæ e Domo egrediatur ad agenda negotia Sæcularia,

ria,

Digitized by Google

ria, etiam ſuorum Parentum; ſi tamen commode excuſari non poſſit, id liceat ei obtenta prius Prælati Superioris licentia.

REGULÆ CAPUT XXVI.

Juramenta non faciant niſi magna neceſſitate.

CAPUT XXVI.

De circumſtantiis, quæ concurrere debent pro Juramento a noſtris Religioſis faciendis.

Juramenta non faciant, niſi magna occurrerit neceſſitas in cauſis juſtis, & honeſtis cum licentia ſui Prælati, vel juſſi ab aliquo, qui id eis præcipere poſſit: Qui autem abſque iſtis circumſtantiis juraverit, diſciplina Conventuali plectatur.

REGULÆ CAPUT XXVII.

Pignora non accipiant, & depoſitum auri &c.

CAPUT XXVII.

Prohibetûr noſtris Religioſis acceptatio pignorum, & depoſitorum.

Præcipit Regula noſtra capite iſto, ne pignora, nec depoſita Auri, Argenti, vel pecuniæ a noſtris ſuſcipiantur: Quare qui contravenerit tamquam violator Regulæ puniatur.

REGULÆ CAPUT XXVIII.

Si quod vitium in re, qua venditur.

CAPUT XXVIII.

Præcipitur, quod defectus rei venditæ manifeſtetur Emptori.

Religioſi noſtri veritatis, & Juſtitiæ amatores eſſe debent: Ideo manifeſtent Emptori vitium, ſi aliquod notum fuerit in re, quam vendere volunt ſub pœna gravis culpæ infligendæ non indicanti.

REGULÆ CAPUT XXIX.

Capitulum ſi fieri poſſit ſingulis Dominicis diebus fiat.

CAPUT XXIX.

De Capitulo Conventuali, & Conſiliariis Conventus.

§.1. *De Capitulo Conventuali.*

1. Nullus, niſi Sacerdos, & poſt tres annos a profeſſione Votum habeat in Capitulo Conventuali.

2. Quando juxta noſtram Regulam, & Conſtitutiones res aliqua a Capitulo Conventuali decerni debet, Superior illam Communitati proponat die antecedenti, & in ſequenti definiatur per ſecreta ſuffragia a Prælato, & Conſiliariis regulanda.

3. Ut ſemper conſtet quænam res diffinitæ, & determinatæ ſunt a Capitulo Conventuali, in quolibet Conventu, & Collegio ſit Secretarius electus de corpore ipſius Capituli, & ab eodem Capitulo cum conſilio, & aſſenſu Provincialis, qui quidem Secretarius in libro ad id deſtinato ſcribat omnia Decreta prædicti Capituli, approbationes ordinandorum, & ſimilia, & poſt quam ea legerit ipſi Capitulo, Miniſter, & Conſiliarii ſubſcribant, & ipſe quoque Secretarius tamquam atteſtans.

4. De omnibus actis, ac determinatis in Capitulo ſemper cuſtodiatur ſecretum. Si quid vero aliquis aliis revelaverit Religioſis non Capitularibus, vel Sæcularibus, maxime quando Prælatus ſecretum commendavit, ad arbitrium Provincialis privetur voce activa in Capitulo Conventuali juxta inconvenientia ex revelatione ſubſecuta.

De Conſiliariis Conventus, & eorum Officio.

1. In quolibet Conventu, ſeu Collegio Pater Provincialis deſignet quatuor Conſiliarios, ex quibus duo primi Officium exerceant, & in eorum abſentia alii duo, & cum actu exercentibus conſulat Prælatus omnes res ad Conventus adminiſtrationem pertinentes, exceptis gravioribus majoriſque ponderis; iſtæ enim per majorem partem Capituli Conventualis decerni debent.

2. In ſingulis Conventibus, & Collegiis ſingulæ ſint pro cuſtodiendis pecuniis Arcæ trium Clavium, quarum alteram Superior, duas alias Conſiliarii Officium exercentes habeant, & ſine aſſiſtentia cunctorum trium neutiquam Arca iſta aperiatur.

3. In dicta Arca ſit Liber, in quo ſcribatur omnis pecunia, quæ recipitur, & expenditur, & ex quo procedit; Sit etiam alter Liber, in quo clare, & diſtincte ſcribatur, quomodo ſatisfactum eſt oneribus Miſſarum, ſuffragiorum, cæterarumque obligationum perpetuarum, & temporalium, quæ Conventus habet, & qualiter etiam ſit ſatisfactum Miſſis, & ſuffragiis pro noſtris Religioſis, & Defunctis; ſit quoque Liber alter, in quo exprimantur quantitates tritici, hordei, vini, olei, & ſimilium, quæ quocumque titulo recipiuntur, & in Conventu expenduntur; ac denique ſit Liber alius pro Redemptione Captivorum, ut dictum eſt ſupra *Capitulo* 2. §.1., in quo ſcribantur, non ſolum, quæ Conventus ſeparat pro dicta Redemptione, ſed etiam omnia, quæ quoquo modo, & titulo pro illa recipiuntur. Et de omnibus in hoc numero dictis Superior, & Conſiliarii in fine cujuſvis menſis rationem conficiant, & in prædictis Libris ſcribant, & ſubſcribant. Quod ſi in hoc fuerint negligentes, ſevere puniantur ad arbitrium Patris Provincialis.

4. Etiam in quolibet Conventu, & Collegio ſit in Arca trium Clavium, ſive in Archivio Liber magnus nomine *Protocollo*, in quo clare, & cum diſtinctione ſcripta ſint, & ſcribantur fundatio, & ſtatus Conventus, obligationes perpetuæ Miſſarum, & ſuffragiorum, bona ſtabilia, & immobilia, & cenſus tam in favorem, quam contra; & in eodem Protocollo ſit quoque Index, & Inventarium omnium ſcripturarum in favorem Conventus cum notatione loci, temporis, & ſcribæ, a quo ſignatæ ſunt. Ac deni-

que

que in dicta Arca, vel Archivio cuſtodiantur omnes, & quæcumque ſcripturæ, Inſtrumenta, & Inventaria pertinentia ad Conventus, vel Collegii bona.

REGULÆ CAPUT XXX.

Non ſolum Fratribus, ſed & Familiæ Domus &c.

CAPUT XXX.

De Capitulo, Collatione Spirituali, & exhortatione in diebus Dominicis.

1. Singulis Dominicis ante Primam in omnibus Conventibus, & Collegiis Capitulum juxta tenorem Regulæ in Aula Capitulari fiat, in quo Prælatus hortetur Religioſos ad obſervantiam, majoremque perfectionem, illorum culpas corrigat, agatque de receptis, & ſeparatis, & ſeparandis pro Redemptione Captivorum, de ſtatu Domus, & ejus ſubſtantia, audietque Subditos Capitulares, quæ ad perfectionis ipſius Conventus, vel Collegii regimen in ipſo Capitulo propoſuerint, & quod expediens videatur, exequi curet. Quibus finitis, ſi adhuc non ſit hora recitandi Primam, reliquo tempore uſque ad illam omnes in communi mentaliter orent.

2. Prima cujuslibet Menſis Dominica ante correctionem culparum, & ante omnia prædicta *num.1.*, habeant Fratres per ſpatium dimidiæ horæ collationem ſpiritualem de aliquo vitio extirpando, ſeu virtute adipiſcenda, vel de puncto aliquo Orationis, & omnes ſuam ſententiam, & Judicium pronuncient, ac deinde Superior brevem erga eamdem rem concionem agat.

3. Inſuper per Dominicos dies bis etiam in hebdomada advertentiæ, culparumque correctio in eadem Aula Capitulari fiant: A Paſchate quidem uſque ad primam diem Octobris immediate poſt Veſperas; Reliquo vero tempore anni poſt Completorium.

4. Omnia prædicta, tam videlicet hortationes, & collationes, quam culparum correctiones ſolum fieri poſſunt a PP. Generali, Provinciali, Miniſtro, Præſidente, vel Vicario.

REGULÆ CAPUT XXXI.

De omnibus rebus, & clamoribus &c.

CAPUT XXXI.

De Correctione culparum, de earum gravitate, & pœnis.

§.1. *De modo animadvertendi culpas in Capitulo.*

1. Singulis Hebdomadis deſignetur Sacerdos cujus Officium ſit zelare obſervantiam, & charitative, ac ſimpliciter proponere in Capitulo culpas Religioſorum, infra hebdomadam quidem leviores; die vero Dominica, quæ majoris ſint ponderis. Hortamurque Zelatorem, ut fideliter, & ſine perſonarum acceptione ſuum adimpleat Officium; idemque faciat Capituli præſes ſi culpam aliquam animadverterit.

2. Ut ſanctæ noſtri Ordinis Conſuetudines conſerventur Superiores pro culpis levioribus flagris cedant Religioſos, imponantque mortificationes ordinarias, & extraordinarias per Refectorium in publica Menſa faciendas; in quarum exercitio ipſi præcedant, ut eorum veſtigia ſubditi libenter ſequantur.

3. Hortamur Religioſos, quibus in Capitulo nulla adſcripta fuit culpa, ut ipſimet ſe accuſent pro humilitatis exercitio.

4. Animadverſiones æquo animo ferat, & humiliter penitentiam accipiat abſque ſatisfactione, niſi de aliqua fuerit a Præſide interrogatus, & tunc ſubmiſſe, & breviter ſatisfaciat, ſit tamen ſemper Juſtitia, & lenitas in Corrigente, & in Correcto ſubmiſſio.

5. Si quis in Capitulo ſuas, vel alienas culpas abſque licentia excuſare & defendere voluerit, ſtatim ſevere puniatur ad arbitrium Præſidentis Capituli, niſi prudentia dictante melius videatur punitionem in commodius tempus differre: Nemoque de culpis animadverſis conqueratur ſub pena jejunii in pane, & aqua tantum.

§.2. *De gravitate culparum, & earum pœnis.*

1. Non ſolum generalibus gratiæ Dei auxiliis, verum & ſpecialibus Religioſi muniuntur; attamen talis eſt humana fragilitas, ut timere poſſint lapſus etiam graves, cum in Cœlo, Paradiſo, & Collegio Apoſtolico nonnulli defecerint. Quare prudenter prævenientes deſignamus omni genere culpæ (nempe levis, mediæ, gravis, gravioris, & graviſſimæ) ſequentes pœnas.

2. Culpa levis eſt errantem in Choro, in recitatione, vel cantu, non ſtatim terram oſculari, præſto item non eſſe actibus Communitatis; manducare, & bibere abſque licentia, & his ſimilia, pro culpis iſtis infligatur pœna, non nihil recitandi, vel faciendi in Refectorio aliquam mortificationem ordinariam.

3. Culpa media eſt minus decenter Divinis Officiis intereſſe, frangere aliquod Capitulum præceptivum Regulæ, de more habere negligenter, & tarde intereſſe actibus, & functionibus Communitatis. negligentem quoque eſſe in adimplendo Officio de communi tabula, vel in exequendis ſimplicibus mandatis Superiorum, contendere immediate cum Sæcularibus, vagari per Conventum, res ad Eccleſias pertinentes irreverenter tractare, libros, & alia hujuſmodi communia negligenter curare. His culpis arbitrio ſuperiorum pœnæ correſpondeant.

4. Culpa gravis eſt committere quodcumque peccatum mortale abſque ſcandalo. Si alicui ex iſtis non fuerit in Conſtitutionibus noſtris peculiaris pœna deſignata, Miniſter (cui competit gravem culpam judicare) Delinquentem poterit in Carcerem conjicere, vel aliam pœnam ad arbitrium imponere, attentis qualitatibus culpæ.

5. Etiam reducitur ad culpam gravem ludere abſque ſcandalo chartis pictis, taxillis, ac ſimilibus: ſumere ſine licentia aliquas res communes ab Officinis, vel eas, quas Fratres habent ad uſum, dicere, aut ſcribere alteri aliquod opprobrium, aut malitioſum verbum: verba quoque inhoneſta proferre, aut cum Mulieribus immodeſte, & inverecunde colloqui. Pro his, & ſimilibus plectantur Rei flagellis in Capitulo, & Jejunio in pane, & aqua tantum, vel recludantur in Cellis per aliquot dies poſt aſperam reprehenſionem.

6. Cul-

6. Culpa gravior eſt committere quodcumque peccatum mortale cum ſcandalo, vel quodcumque peccatum incontinentiæ, Contumaciæ, Inobedientiæ, vel Apoſtasiæ, etiam ſine ſcandalo. Pro his culpis, & unaquaque illarum Reus incarcerabitur per tres menſes, & privabitur voce, & loco per annum, vel in Capitulo flagellabitur a Præſide, & a tota Communitate, & ſemel jejunabit in pane, & aqua tantum, ac in Cella recludetur pro tempore ſuæ culpæ proportionato: Qua pœnitentia durante, nullum Reus exerceat Officium; quod ſi Sacerdos fuerit, Miſſam non celebret: ſi Frater ad Chorum deputatus poterit circulus Coronæ pro tempore Carceris ei radi; ſi vero Laicus indui poterit veſtimentis fuſei coloris; quas, & ſimiles pœnas adhibere valebit Provincialis pro arbitratu ſuo; ſemper tamen proportionatas cum qualitatibus culpæ.

7. Culpa graviſſima eſt committere delictum, cui in Jure pena mortis, vel triremium inflicta eſt, verbi gratia, ponere Libellos infamatorios, fingere, & adulterare ſubſcriptiones, vel Sigilla Superiorum, patrare facinus aliquod, propter quod Delinquens expelli debeat. Propter hæc a Diffinitorio generali graviſſime puniantur Rei, attenta delicti qualitate, vel expellantur, ſervata forma infra poſita *Capitulo* 33. §. 2. *num.* 2., graviſſimas enim culpas judicare ſoli Diffinitorio Generali competit.

§. 3. *De nonnullis animadvertendis circa dictas pœnas.*

1. Quando in noſtris conſtitutionibus ponitur pœna ſuſpenſionis, vel privationis (etiamſi inibi dicatur ipſo facto) non intelligatur ante, ſed poſt ſententiam Judicis ſuper facto, & quando abſolute dicitur, quod aliquis careat voce, intelligatur de utraque activa nimirum, & paſſiva.

2. Si in Capitulo Dominicali præſens fuerit aliquis Sacerdos privatus voce; poſtquam egreſſi ſunt ab illo omnes fratres Laici, & Choriſtæ, Præſes corrigat eum, ſi vel ipſe, vel Zelator aliquam notavit culpam, & ſtatim prædictus e Capitulo exeat: privatus ſede, ſeu loco; ſi Sacerdos ſit, ſedeat poſt omnes alios Sacerdotes, niſi alium inferiorem locum illi deſignaverit, & proportione ſervata ſimiliter ſiat cum non Sacerdotibus.

3. Quando in noſtris Conſtitutionibus deſignatur pœna privationis Officii, & vocis; ſi Delinquens Officium, & vocem non habeat, infligatur illi alia proportionata pœnitentia.

4. Suſpenſi ab Officio remaneant in ſuis propriis domibus, niſi ſuſpendens, vel Pater Generalis alios conventus illis aſſignet pro tempore ſuſpenſionis.

5. Quando pro pœnitentia imponitur Jejunium in pane, & aqua, Pœnitens adimpleat in Refectorio ad primam menſam prorſus in Terra abſque Mappa, & Caputio.

6. Volumus, quod illi, qui de more habuerint committere culpas leves, puniantur pœna culpæ mediæ, & quibus mos fuerit committere culpas medias, mulctentur pœna culpæ gravis, & ſic de reliquis, & dum non reſipiſcunt, pœna augeatur. E contra vero Superior, qui pœnitentiam impoſuit, poterit prudenter, & attentis circumſtantiis, minuere illam eis, qui humiliter adimplent, & ſigna emendationis oſtendunt.

7. Culpis illis, quibus Conſtitutiones noſtræ pœnas non ſtatuunt, Superiores pro ſuo prudenti arbitrio imponant proportionatas, ſemper cum delictis, & circumſtantiis, & ad ſimilitudinem hic deſignatarum.

8. Ad puniendum delicta, ſemper attendantur perſonæ: & circumſtantiæ, ut ſic, vel augeatur, vel minuatur pœna.

9. Prælatus inferior ſit obligatus fidem facere Superiori, qualiter pœnitentia ab ipſo impoſita executioni mandetur.

§. 4. *De Carcere noſtrorum Conventuum.*

1. In omnibus noſtris Conventibus, & Collegiis ſit locus ſecurus, ac deputatus ad Cuſtodiam Reorum, non tamen adeo rigoroſus, ut in diſcrimen veniat ſalus Religioſorum inibi incluſorum, & ſint in eo compedes, vincula, aliaque neceſſaria ad pœnam, & majorem cuſtodiam Delinquentium.

2. Si aliquis propter ſufficientem alicuius gravis delicti probationem juſſus fuerit a Judice incarcerari exuatur in ipſo Carcere habitu albo, & induatur veſtimento fuſci coloris, poteritque (Si Reus fuerit ad Chorum deputatus) in eodem Carcere Coronæ circulus ei radi.

3. Si propter negligentiam, vel malitiam Cuſtodis Carceris Reus aufugerit (Cuſtos in Carcerem conjiciatur, & juxta gravitatem culpæ puniatur.

4. Si quis quoquo modo opus tulerit incarcerato, ut aufugiat; ſi effectus non fuerit ſequutus incarceretur per viginti dies; ſi effectus ſequutus, ſit toto tempore in Carcere, quo Delinquens debebat eſſe. Carcerem autem confringentibus, tempus incarcerationis duplicetur.

5. Si quis ſine Superioris licentia viſitaverit, vel alloquutus fuerit incarceratos, pœnæ culpæ gravis per diem unum ſubjaceat.

6. Prælatus per ſe, vel per alium curet deſolatio incarceratorum, & de exhortatione ad tolerantiam, libros ſpirituales illis concedat, ſed non atramentarium, vel alia ad ſeribendum requiſita, niſi raro, penſatis circumſtantiis, & cum ſcientia eorum, quæ ſcribunt.

REGULÆ CAPUT XXXII.

Nullus Frater Fratrem ſuum in publico accuſet &c.

CAPUT XXXII.

De pœna contra lædentes famam aliorum.

1. Si quis alterius famam apud Religioſos noſtri Ordinis læſerit, & convictus fuerit, pœna talionis puniatur, ſicut præcipit Regula, & ante omnia famam reſtituat: ſi vero noſtræ Religionis decorem, & ſuorum Religioſorum æſtimationem infamiæ labe denigraverit apud Sæculares, vel Religioſos alterius Ordinis, præter pœnam ſupradictam careat voce activa per triennium, & inhabilis ſit ad omnia Ordinis Officia.

2. Si quis falſum teſtimonium in re gravi contra alium dixerit, & convictus fuerit; præter pœnam talionis nunquam in Teſtem produci valeat.

RE-

REGULÆ CAPUT XXXIII.

Si quis ſcandalum, vel aliquid hujuſmodi fecerit &c.

CAPUT XXXIII.

De Apoſtatis, fugitivis, incorrigibilibus, & manus violentas in alios injicientibus.

§.1. *De Apoſtatis, & Fugitivis.*

1. Ille reputandus, habenduſque eſt ut Apoſtata (quantum ad pœnam) qui abſque licentia Superiorum vagatur extra Conventum ſine habitu, habeat, vel non, intentionem redeundi ad Clauſtra, aut etiam cum habitu, ſi per octo dies extra Clauſtra permanſerit; iſte ergo ipſo facto ſit excommunicatus, & pro tali promulgetur a Superiore coram Communitate. Item, qui de nocte ſine licentia a Conventu exierit, eodem modo ſit excommunicatus, & velut Apoſtata puniatur.

2. Si quis abſque licentia exierit a ſuo Conventu, vel a Confinio, & Juriſdictione ſui Prælati immediate recurrens ad Superiorem Prælatum non habeatur pro excommunicato; poterit tamen arbitrio Superioris puniri; ſi juſtam cauſam recurſus non reddiderit: ſi vero aliorſum divertit, & via recta Superiorem non adivit, ſeverius puniatur.

3. Statim ac ſit notitia de alicujus Religioſi exitu a Conventu ſine licentia, quamvis recurrat ad Superiores, Prælatus illius proceſſum formet de fuga, & certiores faciat Patres Generalem, & Provincialem de illa, & de die, & cauſa ipſius fugæ.

4. Et quia felic. record. Urbanus VIII. per ſuas literas in forma Brevis ſub die 4. Aprilis 1637. incipien. -- *Altera &c.* poſt alteras quoque ab eodem, & a felic. record. Paulo Papa V. emanatas, præcipit, ut nullus noſtri Ordinis Religioſus ad alium quemcumque Ordinem, Religionem, ſive Congregationem (excepto Ordine Carthuſianorum, petita, & obtenta licentia a Superioribus noſtri Ordinis) ſub Apoſtaſiæ, & infamiæ perpetuæ nota, ac excommunicationis latæ ſententiæ pœna, etiam emiſſionis quarti Voti, ſeu perfectioris, & humilioris vitæ præſumptione, aut ſtrictioris Regulæ, ſeu obſervantiæ prætextu, vel contemplatione, aut quavis juſta, probabili, aut legitima cauſa ſe transferre audeat: Ideo literæ prædictæ inviolabiliter ſerventur.

5. Apoſtatæ, & fugitivi pro prima vice, & fuga puniantur juxta gravitatem culpæ, & ipſo facto omittent antiquitatem Sedis, & Loci, & in futurum illorum antiquitas incipiat a die regreſſus ad Ordinem poſt dictam primam fugam. Qui ſecundam fecerint eadem pœna afficiantur. Pro tertia vero fuga (vel pro una, ſi per annum duraverit) ſi tales non expelluntur, pœnis impoſitis pro prima, & ſecunda fuga plectantur, & præterea inhabiles ſint ad Prælaturas Ordinis, & voce activa careant; ſi quis vero Apoſtaſiæ ratione excommunicatus celebraverit, gravioribus pœnis, ſeveriuſque mulctetur.

6. Denique non ſolùm Patribus Miniſtris, verum etiam omnibus Religioſis facultatem, & auctoritatem concedimus, ut in caſu neceſſitatis poſſint capere, ac comprehendere Apoſtatas, & fugitivos cujuſcumque Provinciæ, & Domus ſint, hortamurque in Domino Superiores, & eorum Conſcientias oneramus, ut curent diligenter, & caute compellere, & revocare fugitivos ſub pœna gravis culpæ per tres dies.

§.2. *De incorrigibilibus, & eorum expulſione.*

1. Ille Religioſus judicandus eſt incorrigibilis, qui audens commitere, & repetere graves culpas, admittere non vult pœnitentiam legitimè a Superiore pro illis impoſitam. Similiter ille, qui tribus diverſis vicibus punitus pro culpis gravibus ad meliorem vitæ rationem non redit. Etiam ille, cujus emendatio deſperatur propter ipſius obſtinationem, & pravos mores.

2. Incorrigibiles, vel perpetuo Ergaſtulo ſunt mancipandi, vel a Religione expellendi, obſervando in omnibus Decreta ſacræ Congregationis Concilii publicata de mandato felic. record. Urbani VIII. anno 1624. die 22. Septembris; quando autem expulſio alicujus fuerit executioni demandanda, prius in Capitulo Conventuali ſententia legatur, & flagellis cæſus a Communitate coram ipſa ſpolietur habitu.

3. Nomquam Pater Generalis expulſis Literas teſtimoniales concedat, illos ad Sedem Apoſtolicam rejiciens, vel jubens aliam ingredi Religionem, ſed tantum tradat Literas fidem facientes de expulſione facta juxta dicta decreta Sacræ Congregationis, & in quibus etiam exprimantur pœnæ Expulſo impoſitæ a Judicibus in Sententia Expulſionis.

4. Sententiæ in cauſis criminalibus prolatæ, & rei intimatæ non ſtatim executioni mandentur, quin prius revideantur, & iterum examinentur Cauſæ; ſi Rei ipſi erga hoc ſupplicationem fecerint, & humiliter id poſtulaverint.

5. Appellare a correptione, & pœnitentia Regulari ad extremum Judicem prohibitum eſt per felic. Record. Sixtum V., Gregorium XIII., & Clementem VIII., quare ſi quis ab illa appellaverit ſevere puniatur ad arbitrium Diffinitorii.

§.3. *De injicientibus manus violentas in alios.*

1. Si quis minatus fuerit, vel manus violentas injecerit, vel eum percuſſerit, arbitrio Miniſtri puniatur, attenta gravitate culpæ: quod ſi eam commiſerit contra aliquem Prælatum inferiorem incarceretur, & aliis pœnis afficiatur a Provinciali, conſiderata prudenter qualitate delicti: ſi vero contra Provincialem, a Patre Generali: ſi autem contra Generalem a Diffinitorio Generali Delinquens puniatur, attenta ſemper qualitate culpæ.

REGULÆ CAPUT XXXIV.

Si quis Frater in Fratrem peccaverit &c.

CAPUT XXXIV.

De inferentibus injuriam aliis, & de correctione fraterna.

1. Religioſus, qui alteri injuriam fecerit, ſive præſenti, ſive abſenti, juxta arbitrium Miniſtri puniatur, attenta culpæ gravitate.

2. Si

2. Si quis ſcit, alium commiſiſſe aliquod peccatum: ſi occultum eſt, & ſperatur emendatio, corripiat eum ſecreto juxta Evangelium, & nulli revelet ſub pœna Carceris per tres menſes, ſi ea tali revelatione ſcandalum ſequatur, ſi vero non ſequatur, afficiatur pœna culpæ gravis per ſex dies, & ſemper ante omnia honorem reſtituat; ſi verò correctio facta non prodeſſet, vel ſi antequam illam faciat, prudenter judicet, quod nihil proderit, revelet Superiori pio, & cordato, ut ſuo conſilio, & efficaciori documento vel aliis convenientibus mediis Reus ad meliorem ſe frugem recipiat.

3. Si quis contra bonum commune, & honorem ooſtræ Religionis aliquod delictum patraverit, qui de illo notitiam habuerit, denunciet Superiori, ut Patri, & ſi culpæ qualitas, & circumſtantiæ exigunt etiam ut Judici deferat, qui lapſi ſalutem procuret, & decorem Religionis recuperet.

REGULÆ CAPUT XXXV.

Si pro neceſſitate Domus debitum aliquod fuerit contrahendum &c.

CAPUT XXXV.

De modo contrahendi Debita, & cura in eis ſolvendis.

1. Nullus ſive Miniſter, ſive Præſes, ſive Procurator, ſive particularis quilibet Religioſus audeat, imo nec valeat debitum aliquod contrahere ſine conſilio, & aſſenſu Capituli Conventualis, ut præcipit Regula.

2. Nullus Miniſter in fine ſui Officii relinquat Domum ſuam oneratam debitis excedentibus quantitatem centum Ducatorum abſque licentia ſui Provincialis, & præcipimus Miniſtro Succeſſori, ut curet ſolvere confeſtim debita ſui Anteceſſoris, & ante illorum ſolutionem nullas expenſas faciat, niſi præciſe pro victu, & veſtitu Religioſorum.

3. Inhibemus Conventibus omnibus, & Collegiis noſtris, ne accipiant pecuniam ad Cenſum, ſive ad intereſſe, ſine licentia in ſcriptis Diffinitorii Generalis.

REGULÆ CAPUT XXXVI.

Si quiſquam de ſubſtantia Domus violentiam fecerit.

CAPUT XXXVI.

De modo ſervando in Litibus, & negociis,

1. Nullus ſive Prælatus, ſive Procurator incipiat Cauſam, & Litem, quin obſervet circumſtantias, quas Regula noſtra diſponit; & propterea Inferiores Provinciali prius ab eo obtineant licentiam, quod ſi hæc facile haberi non potuerit, & Cauſa urgeat, lis inchoari poterit de conſenſu Capituli Conventualis, & ſtatim Provincialis certior fiat.

2. Stricte præcipimus omnibus Religioſis ne ipſimet adeant Tribunalia ſæcularia pro negotiis mere temporalibus agendis, niſi urgente cauſa, poterunt tamen Judices alloqui, & intercedere.

3. Nullus ex noſtris, ſine Patris Generalis facultate exerceat Officium Executoris Teſtamentarii ſub pœna ſuſpenſionis a ſuo Officio, voce, & loco per tres menſes: ſi vero aliquis Executor Teſtamenti fuerit nominatus, & commode abſque mora prædicta licentia haberi non poſſit, & Judicio Miniſtri, & Conſiliarorum expediens videatur, ſtatim exercere dictum Officium, illud exerceat; ita tamen, ut pro executione, & perfectione illius obtineat intra duos menſes præfatam facultatem. Copia item Teſtamenti ſubſcripta a Miniſtro, & Conſiliariis mittatur Patri Generali, ut judicet an expediat, vel non, & pro quo tempore, ac quibus circumſtantiis talem concedere facultatem.

4. Nulli ſuperiori liceat Judicis Conſervatoris munus exercere, abſque ſpeciali Summi Pontificis Liceotia.

5. Nullus item Religioſus ſit Patronus, piæ alicujus memoriæ, vel adminiſtrator bonorum, quæ non ſint noſtræ Religionis, niſi caſu, quo Patronatus, & adminiſtratio annexa ſit Officio, quo quis fungitur in Religione.

REGULÆ CAPUT XXXVII.

Solicite vero Miniſter provideatur &c.

CAPUT XXXVII.

De Diligentia adhibenda a Prælatis erga obſervantiam Regulæ.

1. Hortamur in Domino omnes Prælatos, ut ſint valde ſoliciti in obſervantia ſanctæ noſtræ Regulæ, ſicuti ipſa diſponit, ut ipſorum exemplo ſubditi perfectius adimpleant illius præcepta.

2. Nullus Prælatus ita ſe occupet in negociis, etiam Cauſarum piarum, ut a Gubernio Domus, & vita communi ſequenda impediatur, nec ſubditis id ipſum ullo modo permittat.

3. Miniſtri a ſuis Conventibus, ſuiſque Collegiis abſentiam ultra octo dies non faciant ſine licentia ſui Provincialis.

REGULÆ CAPUT XXXVIII.

Non liceat Superioribus Confeſſiones ſubditorum audire &c.

CAPUT XXXVIII.

De Confeſſariis, Prædicatoribus, Lectoribus Studentibus, Collegiis, & Bibliothecis.

§. 1. *De Confeſſariis Religoſorum.*

1. Viſitatores in qualibet viſitatione deputent in ſcriptis Confeſſarios pro Religioſis; illorumque facultas durabit uſque ad ſequentem viſitationem, in qua facta deſignatione, ceſſet præterita, etiamſi conceſſa fuerit a Prælato ſuperiori illi, qui tunc viſitat, & nullus ſive hoſpes, ſive Conventualis audeat Confeſſiones Religioſorum audire, ſine prædicta deſignatione pro illo Conventu, vel Collegio, in quo exiſtit, quamvis ad munus iſtud deputatus ſit pro alio Conventu, vel Collegio, etiam ejuſdem Provinciæ.

2. Patres tamen Diffinitores Generales actuales poterunt abſque aliqua limitatione audire Confeſſiones cujuſlibet Religioſi noſtri Ordinis,

& ſimiliter cuicumque Sacerdoti idoneo ejuſdem peccata ſua confiteri. Eodem modo Patres Miniſtri abſque limitatione excipere poterunt Confeſſiones ſuorum ſubditorum in Caſibus a Regula diſpoſitis, & ipſimet confiteri peccata ſua cuilibet ſubdito ſuo idoneo.

3. Magiſter novitiorum Confeſſiones eorum audiat, ſemel tamen in quolibet menſe (dica Patre Miniſtro aſſignanda) permittatur illis confiteri alteri Confeſſario approbato pro Religioſis deſignando, etiam ab eodem Miniſtro, recenter Profeſſi confiteantur ſuo Magiſtro, & alteri Confeſſario ex approbatis, deputando etiam a Miniſtro, idemque intelligatur de Collegialibus ſtudentibus &c.

4. Si in aliquo Collegio deficiant ſacerdotes approbati a ſuperioribus pro excipiendis confeſſionibus Religioſorum, Miniſter deputet idoneos, & ad id neceſſarios, donec ſit copia approbatorum: poteritque tam iſtis, quam illis (quando expedire judicaverit) impedire ne audiant Confeſſiones, & cuilibet ex ſibi ſubditis poterit dare facultatem confitendi cuicumque Sacerdoti idoneo ſui Conventus, etiam non deputato a Superiori Prælato, tametſi ſit copia approbatorum, id tamen raro fiat.

5. Quando Religioſi noſtri iter faciunt, vel ſunt in aliquo Oppido, ubi Monaſterium noſtrum non eſt, nec habent Confeſſarium noſtri Ordinis approbatum, poterunt confiteri peccata ſua Sacerdoti ſimplici idoneo noſtræ Religionis, vel cuilibet Confeſſario approbato Religioſo, vel Sæculari.

6. Decernimus, quod Sacerdotes noſtri non habentes facultatem audiendi Confeſſiones Religioſorum noſtrorum conceſſam vel per conſtitutiones noſtras, vel per Superiores, qui illam concedere poſſunt, non valeant excipere confeſſiones etiam Sacerdotum noſtrorum.

§.2. *De Confeſſariis Sæcularium.*

1. Nulli ex noſtris liceat audire confeſſiones virorum Sæcularium ſine eo, quod habeat tres annos completos ſui Sacerdotii, & ſine facultate Ordinarii, ac ſui Provincialis: qui quidem prius ſimul cum Miniſtro Conventus, & alio Religioſo docto, & virtute prædito ab ipſo Provinciali deſignato illum examinet de ſcientia Morali & per ſecreta ſuffragia approbent, vel reprobent: ſi autem Provincialis non potuerit intereſſe examini, alium pro illo deputet Religioſum loco ipſius.

2. Ad audiendas confeſſiones feminarum, quilibet ex noſtris debet habere licentiam Diffinitorii, quam etiam petierit a Patre Provinciali, conſulto Miniſtro Domus, ac inſuper debet prius audiviſſe Confeſſiones virorum ſæcularium laudabiliter, & per duos integros annos. In quo inhibemus Diffinitorio, ne valeat diſpenſare.

3. Qui ſine requiſitis, & facultatibus expreſſis in duobus muneribus antecedentibus auſus fuerit confeſſiones audire, vel examini Ordinarii ſine licentia Ordinis ſe exponere, privatus ſit Miniſterio excipiendi Confeſſiones, nec ad illud eiumquam licentia concedatur, niſi per capitulum Generale.

4. Ad hoc autem Confeſſarii poſt obtentam facultatem excipiendi Confeſſiones, negligentes non ſint in ſtudio, nec doctrinam moralem pro derelicta habeant, præcipimus, ut omnes Confeſſarii tam virorum, quam feminarum (exceptis qui ſint, vel fuerint Prælati, ſuperiores, vel Miniſtri, vel Sac. Theologiæ Lectores) examinentur indiſpenſabiliter in ſecunda viſitatione cujuſlibet triennii a Viſitatore, & duobus Religioſis deſignatis *in num. primo hujus* §.1. qui per ſecreta ſuffragia approbent, vel reprobent, & a reprobato licentiam auferat Viſitator: hoc autem examen ſemper fiat donec Confeſſarii expleverint viginti annos laudabilis exercitii audiendi Confeſſiones, & poſt viginti annos non amplius examinentur.

5. In Eccleſiis noſtris (præter confeſſionaria in earum parietibus elaborata, quæ pro parte interioris Conventus habeant ingreſſum pro Confeſſariis) ſint etiam Confeſſionaria alia amovibilia ex decenti ligno fabricata: Nullus autem Confeſſarius feminarum audiat confeſſiones, niſi in aliquo ex prædictis Confeſſionariis, nec in amovibilibus eas excipiat, niſi qui actualiter ſit, vel aliquando fuerit Prælatus, vel qui ætatis annos quinquaginta habeat, vel licentiam a ſuo Prælato pro caſu raro, & expreſſam pro qualibet vice.

6. In nullum ex dictis Confeſſionariis Religioſus aliquis ingrediatur, qui feminarum Confeſſarius non ſit abſque Miniſtri licentia; qui ſecùs fecerit pœna culpæ gravis puniatur: quod ſi iteraverit inhabilis maneat ad obtinendam facultatem audiendi Mulierum Confeſſiones, vel alia æquivalenti pœna afficiatur juxta ſtatum ſuum.

7. Licentiæ excipiendi confeſſiones ſive virorum, ſive feminarum non intelligantur abſolute, & in perpetuum conceſſæ, ſed dependenter a voluntate Religionis, quæ illas poterit limitare, abolere, & tollere, ſine obligatione reddendi cauſam. Quod non intelligitur cum illis Religioſis, qui ſunt, vel fuerunt Prælati, vel qui habent quinquaginta ætatis annos: illæ autem licentiæ tantum judicentur continuari, & permanere, quas ſubſcriptas relinquat Viſiator in ſua Viſitatione, vel Pater Generalis quando Conventus perambulet, & ita non ſubſcriptæ eo ipſo ceſſent.

8. In Oppidis, in quibus ſunt Conventus noſtri, non concedatur licentia ad exitum a Domo pro audiendis Confeſſionibus ſæcularium continuo in diebus determinatis, niſi raro, & cum licentia in ſcriptis Procuratoris Generalis.

9. Nullus Religioſus in loco aliquo Officium Parochi exerceat, etiam pro parte ſub pœna culpæ gravis per tres dies, nec Diffinitorium valeat diſpenſare in Conſtitutione iſta, nec Fratres, qui feminarum Confeſſarii non ſint, mittant Præfati pro audiendis confeſſionibus ad Oppida illa, in quibus non eſt conventus noſter.

§.3. *De Prædicatoribus.*

1. Nullus Religioſus audeat concionari, quin prius per triennium Philoſophiæ, & per aliud Triennium Theologiæ Scholaſticæ vacaverit, & obtenta in ſcriptis licentia Patris Generalis, qui cum Examinatoribus ſupra §.2. *num. primo* aſſignatis, experietur quid ſcientiæ, & virtutis habeat, & præſertim cum ſedulo examinabit de præcipuis ſanctæ fidei noſtræ myſteriis, & de ſenſibus ſacræ Scripturæ, & per ſecreta ſuffragia appro-

approbatio, vel reprobatio fiat: & inſuper, ut de ejus genio, ac ingenio conſtet, diſponet intra tempus illi aſſignandum, & habebit concionem coram Communitate & (ſi fieri poſſit) coram Patre Provinciali.

2. Nullus publice concionetur, quin prius præſentetur Ordinario ſub pœna privationis vocis, & Loci per ſex menſes.

3. Prædicatores in ſuis concionibus ſolum intendant morum reformationem, & virtutum augmentum. Qui verò in hoc defectuoſus fuerit & a ſuperiore aliquoties admonitus non ſe emendaverit, Officio Concionatoris privetur.

4. In Civitatibus, & Locis, in quibus non eſt Conventus noſter, non admittantur ſermones Quadrageſimæ, itaut tota, vel majori parte illius Religioſus ſit extra Clauſtra abſque licentia Patris Generalis.

5. Prædicatores ſolo titulo concionandi (etiamſi pro tota Quadrageſima Conciones habeant) carnibus non veſcentur. Qui vero niſi illis veſcatur Quadrageſimæ tempore, concionari non valet, ceſſet a Concionibus, excepto caſu, quo aliquis independenter a prædicatione pro ſua infirma, & ægra valetudine, carnibus veſcatur; talis enim prædicando in Quadrageſima illas edere poterit cum licentia Provincialis, caute tamen, frugaliter, & exemplariter.

6. Si Superiori expediens viſum fuerit, diſponet, ut in loco, in quo eſt Conventus Ordinis, Religioſus aliquis Dominicis diebus exeat ad docendum Populum Doctrinam Chriſtianam.

7. Liceat Prædicatori non intereſſe Choro (excepto tempore Orationis mentalis) tribus aut quatuor diebus ante Concionem. Diſponentibus vero ſermones pro Quadrageſima plus temporis indulgeat Superior.

8. Pater Provincialis in ſecunda viſitatione cujuſlibet Triennii examinet Prædicatores (his exceptis, qui ſunt, vel fuerunt Prælati, aut Lectores, vel qui per duodecim annos laudabiliter munus concionandi exercuerunt (& auferat facultatem ab illis, qui in virtute, & ſcientia fuerint defectuoſi, vel inutiles ad animarum profectum, & ab illis, qui titulo Prædicationis a Choro, & vita communi ſe eximunt, & faveat, foveatque eos, qui in Concionibus ſuis Doctrinam, Zelum, & Spiritum oſtendunt.

§.4. *De Lectoribus*.

1. Pater Generalis eligat Lectores tam Philoſophiæ, quam Theologiæ Scholaſticæ, Expoſitivæ, & Moralis, præveniatque eos ſex menſibus ante Curſum, ut ſe præparent, ſemperque deputet perſonas doctas, obſervantes, amantes docere Doctrinam S. Thomæ, non quæſtiones inutiles, ſeu periculoſas; & (ſi fieri poſſit) Lectores ſint ea Provincia, in qua ſunt Collegia, & omnes ſemper in ſcriptis dictabunt.

2. Aſſiſtant ſemper Lectores Orationi mentali, & Matutino Nativitatis Domini, Paſchæ, & & Pentecoſtes, Feſti Sanctiſſimæ Trinitatis, Sanctiſſimi Sacramenti (& ſi fuerit expoſitum) in diebus infra Octavam, nec non Matutino omnium feſtivitatum Chriſti Domini, & ejus Sanctiſſimæ Matris, quæ fuerint primæ Claſſis, & noſtrorum Patriarcharum: Aſſiſtant etiam omnibus Veſperis, quæ cum cantu celebrantur, & Beatæ Mariæ, & Ordinis noſtri, etiam ſi non canantur, niſi in aliquo ex iſtis diebus habeant concluſiones: & etiam ſi habeant Concluſiones in ipſo die, aſſiſtant Miſſæ ſolemni, quæ in prædictis feſtivitatibus celebratur, nec non Primæ in Vigilia Nativitatis, Nonæ in die Aſcenſionis Domini, & Tertiæ quando canitur; inſuper aſſiſtant Proceſſionibus, Antiphonæ — *Salve Regina* — Officiis, & Miſſis, quæ cantantur pro noſtris Religioſis Defunctis, Examini Conſcientiæ, flagellationi communi, ac denique omnibus actibus, & functionibus Communitatis, ad Chorum non pertinentibus, exceptis in iſta Conſtitutione.

3. Tempore curſus, ſeu Lectionum ſuarum non exeant Lectores ad prædicandum, neque ad audiendas Confeſſiones extra Locum, in quo eſt Collegium; id tamen eis licebit in majori Hebdomada.

4. Religioſus, qui habuerit licentiam in ſcriptis a Diffinitorio Generali pro ſcribendo Libro, qui typis mandandus ſit, exemptionibus fruatur, quibus gaudent Lectores, dum illum ſcripſerit, vel etiam dum excudatur, ſi ipſe correctioni aſſiſtat, & ſimiles Scriptores teneantur quotannis præſentare ante Diffinitorium Elucubrationes ſuas, ut ab ipſo judicetur, an digni ſint pro illis prædicto privilegio, & exemptione.

5. Nullus Religioſus percipiat redditus ex Cathedra, nec illam petat, aut prætendat, nec pro alio ſubſtituatur, neque ut alius eam adipiſcatur ſuffragium ferat.

§.5. *De Studentibus, vel Collegiis*.

1. Pater Generalis deſignet Religioſos (unum ſaltem annum habentes completum poſt Profeſſionem) qui Philoſophiæ, Theologiæ Scholaſticæ, Expoſitivæ, & Moralis ſtudiis vacaturi ſint, illoſque eligat virtute, ac ingenio præditos, viribuſque robuſtos pro jungendo ſtudio cum auſteritate vitæ noſtræ; & antequam in Collegium pergant, eos examinari faciat de ſufficientia Grammaticæ a Religioſis ab ipſo aſſignandis.

2. Collegæ noſtri per Triennium Philoſophiæ, & per aliud Triennium Theologiæ Scholaſticæ, ac denique per biennium Expoſitivæ, & Morali Theologiæ operam dabunt; & tempore vacationum in ſuis Collegiis maneant, niſi Pater Generalis aliud diſpoſuerit. Dum autem Artium, & Theologiæ Scholaſticæ ſtudio incumbunt, non audiant Confeſſiones, nec concionentur. In ultimo tamen anno hujuſmodi Theologiæ Scholaſticæ liceat eis in munere Concionatorio ſe inſtruere, prædicando coram Communitate in Refectorio, vel Aula Capitulari.

3. Collegæ Philoſophi, vel Theologi Scholaſtici tempore curſus Ordines Sacros non recipiant, niſi illi conferantur in loco, ubi eſt Collegium, vel in Oppido a Collegio non diſtante ultra ſex leucas; nec Collegæ iſti, dum tales ſunt in Patriam ſuam abibunt, nec alia itinera agant, nec a Domo exibunt (etiamſi ſint in aliquo Conventu extra Collegium) niſi cum Communitate, vel cum ſuo Miniſtro, vel cum Patribus Diffinitoribus; ad exercitia tamen Literarum poterunt exire cum ſuis Lectoribus, deſignatis tamen a Provinciali.

4. Nullus Collega ingrediatur Cellas Patrum Lectorum.

5. Omnes ſtudentes diligenter examinentur in ſingulis Viſitationibus a Viſitatore, Miniſtro, & Lectoribus, & qui in facultate, cui vacat culpabiliter, aut inculpabiliter non profecerit, ſeu progreſſum non facturus judicetur, a Collegio excludatur per Secreta Examinatorum ſuffragia. Si tamen Collegæ fuerint minus obſervantes, vel ita fractæ valetudinis, ut ſimul cum ſtudio communem vitam ſequi non valeant, tales Viſitator ſolus excludere poterit a Collegio. Excluſus autem, vel quia culpabiliter non proficiebat, vel propter alias culpas, non egrediatur a Conventu, in quem miſſus fuerit per ſpatium temporis arbitrio Superioris, nec concedatur ei facultas, ut Sacris initietur, niſi tranſactis duobus annis, ultra permiſſos a noſtris Conſtitutionibus. Si vero jam fuerit Sacerdos facultas audiendi Confeſſiones ei non concedatur, niſi tranſactis etiam duobus annis, ultra requiſitos pro reliquis Sacerdotibus a noſtra Conſtitutione: ſemel autem excluſus, ad ſtudia non redeat, quin prius conſtet ceſſaſſe cauſam, propter quam fuit ſtudiis privatus, vel a Collegio ejectus.

6. Stricte præcipimus, ut nullus petat, vel ſibi procuret mediis interceſſionibus extra Ordinem noſtrum, ſtudia, ordines, licentias audiendi Confeſſiones, concionandi, pergendi in Patriam ſuam, Conventualitates, & alia hujuſmodi ſub pœna inhabilitatis ad id, quod petit, & per talia media procurat, Superioribuſque jubemus, ut hanc Conſtitutionem diligenter obſervent.

§.6. *De Collegiis.*

1. In ſingulis Provinciis noſtri Ordinis, duo ſint Collegia unum pro Philoſophia, alterum pro Theologia Scholaſtica docenda, & ſi fieri poſſit, Tertium quoque ſit pro Theologia Expoſitiva, & Morali. Quod ſi in qualibet Provincia hoc Collegium deſignari non potuerit, deputetur ſaltem unum pro toto Ordine, in quo Theologiæ Expoſitivæ, & Morali vacent per biennium Collegæ ex omnibus Provinciis indiſcriminatim, qui jam curſus ſuos Scholaſticæ Theologiæ peregerunt. Omnia autem, & ſingula Collegia Diffinitorium Generale deſignet.

2. Miniſtri Collegiorum docti ſint, & obſervantes, qui ſedulo curent, ut Lectores, & Collegæ cauſa ſtudiorum non omittant Orationis, & mortificationis exercitia, nec obſervantiam noſtrarum Conſtitutionum tam particularium pro Collegiis, quam Communium, quæ illis non opponuntur.

3. In Collegiis Philoſophiæ ſint Magiſtri Spirituales, ſub quorum diſciplina in habitatione ſeparata vivant Studentes, qui Sacerdotes non ſint. In Collegiis vero Theologiæ Magiſtrorum vices obtineant Vicarii.

4. Conventuales aliquot ſint in Collegiis ad officia eorum agenda, ad Conciones habendas, & audiendas Confeſſiones, ut ſic ſatis temporis maneat Collegis ad ſtudium. Et quando tempore Veſpertino, ut moris eſt, Concluſiones defenduntur, ſi Conventuales tempore Orationis mentalis eis non aſſiſtunt, orent in Choro.

5. Curſus Literarius incipiat a die S. Lucæ Evangeliſtæ, & duret uſque ad diem Vigiliæ Pentecoſtes excluſive: Hujus temporis decurſu ſingulis diebus non Feſtivis ſinguli Lectores Philoſophiæ duas dictent Lectiones: ſinguli vero Theologiæ unam, & quælibet cujuſlibet Lectoris lectio per unam duret horam: ſimiliter ſingulis diebus Feſtivis expendatur una hora in Conferentia literaria, & tres in Concluſionibus defendendis ſingulis Dominicis diebus, ab hora videlicet tertia poſt meridiem uſque ad Sextam. Poſt curſum vero, tempore Vacationum, bis in hebdomada Conferentiæ per ſpatium unius horæ ſint, & ſemel ſingulis menſibus Concluſiones per duas horas tantum. Patres autem Miniſtri, & Lectores, prout illis melius expedire viſum fuerit, deſignabunt tempora pro dd. exercitiis, exceptis Concluſionibus tempore curſus, quæ in jam deſignato defendantur.

6. Communis mentalis Oratio tam Matutina, quam Veſpertina, ſemper ſit a quinta hora uſque ad Sextam, & finita matutina, recitentur ſimul Prima, Tertia, Sexta, & Nona in ſpatio aliquantulum longiori dimidia hora, & quandoque prolixiore, juxta majorem earum quantitatem, & ad initium Primæ, & non ante, incipiat celebratio Miſſarum.

7. In Vigilia Nativitatis Domini cantetur Prima, & in die Aſcenſionis Nona eo modo, & tempore, ac in Conventibus; Tertia quoque canatur immediate ante Miſſam Conventualem in die Nativitatis Domini, Prima die Paſchæ, ac Prima Pentecoſtes, necnon in Feſtivitatibus Epiphaniæ, Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ, Natalitiis Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, Sancti Patriarchæ noſtri Joannis de Matha, ac in Feſto omnium Sanctorum, in quibus diebus Sexta, & Nona dicentur eodem tempore, & pauſatione, ac in Conventibus.

8. Miſſa Conventualis canatur omnibus Dominicis diebus, & diebus feriatis, ac in Feſtivitatibus Beatæ Mariæ Virginis, & Ordinis Noſtri, atque etiam in die Cinerum, in Feria Quinta, Sexta, & Sabbato majoris Hebdomadæ, in Vigilia Pentecoſtes, in die Commemorationis omnium Defunctorum, ac in quatuor Anniverſariis Anni, atque etiam quando fit Officium de aliquo Sancto Martyre in Collegio illo, ubi Corpus, vel inſignis ejus Reliquia aſſervatur. Præterea in omnibus Collegiis debet cantari Miſſa in Exequiis noſtrorum Religioſorum Defunctorum, & quando ex dotatione, vel alia obligatione perpetua, ſive temporali ad id tenentur: Secundis vero feriis a Regula deſignatis dicatur Miſſa ſine cantu pro Defunctis; ea finita fiat a Communitate abſolutio Fidelium Defunctorum cum cantu. In quatuor autem prædictis Anniverſariis, & in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum poſt Miſſam fiat per Clauſtrum Proceſſio, & ubi hoc non fuerit, cantetur abſolutio in Eccleſia.

9. Veſperæ, niſi eo die habenda ſit lectio Veſpertina, vel defendendæ Concluſiones, canantur tam Primæ, quam Secundæ) eo tempore, & ſolemnitate, ac in Conventibus tribus primis diebus Nativitatis Domini, tribus Paſchatis, ac tribus Pentecoſtes, necnon in Feſtivitatibus Sanctiſſimæ Trinitatis, Corporis Chriſti, Circumciſionis, Epiphaniæ, Aſcenſionis Domini, Purificationis, & Aſſumptionis Beatæ Mariæ, in Nativitate S. Joannis Baptiſtæ,

Na-

Digitized by Google

Natalitio Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Beatorum Patriarcharum Noſtrorum Joannis, & Felicis, & in ſecundo Feſto S. Agnetis Virginis, & Martyris Noſtri Ordinis Patronæ. In Feſtivitate autem omnium Sanctorum ſemper canantur primæ Veſperæ, quoad ſecundas obſervetur ſicut, & quoad Veſperas Defunctorum, quod dictum eſt de Conventibus *Capitul.* 11. §. 1. *num.* 7.; In Reliquis vero Feſtivitatibus primæ, aut ſecundæ Claſſis, quæ ad colendum pronunciantur, ſolum Veſperæ ſecundæ canantur; In recitandis autem quarta pars horæ expendatur.

10. Immediate poſt mentalem orationem veſpertinam dicatur Completorium, quod fere per quadrantem horæ durabit, & eo finito, Cellas petant ad ſtudendum uſque ad horam octavam cum dimidia, niſi quies, & recreatio ſit habenda. Si autem fuerit nox Communis flagellationis, flagellentur tempore hyemis poſt Completorium ante ſtudium; Reliquis vero anni temporibus poſt nocturnum conſcientiæ examen.

11. Matutinum recitetur inviolabiliter hora noctis octava cum dimidia, niſi fuerit nox recreationis, tunc enim immediate poſt Completorium dicetur; & recitatio ejus duret fere per horam. Cantetur autem cum Laudibus (tempore, ac ſolemnitate, ac in Conventibus) in die Nativitatis, & Reſurrectionis Domini, ac in triduo majoris Hebdomadæ, & in Feſto Corporis Chriſti cum tota ejus Octava; At vero in Feſto Sanctiſſimæ Trinitatis, & primi diei Pentecoſtes, & Sancti Patris Noſtri Joannis de Matha cantetur etiam Matutinum cum laudibus hora quinta poſt meridiem.

12. Circa Religioſorum numerum, qui requiritur ad canendum omnia prædicta in ſolemnibus, & quid, quando celebrantur non in propriis diebus, obſervetur quod dictum eſt de Conventibus *Cap.* 11. §. 1. *num.* 8.

13. Inſuper præcipimus, ut in quatuor anni Anniverſariis recitetur in omnibus Noſtris Collegiis integrum Officium Defunctorum, ſicut in Conventibus, & omnes Collegiorum Religioſi, qui Coronam Beatæ Mariæ Virginis non recitaverint in communi cum Collegis, illam recitent privatim.

14. In recreationibus nocturnis a Paſchate uſque ad Pentecoſten ſolum poterunt perſervare uſque ad horam nonam, & in reſiduo tempore æſtivo ad ſummum uſque ad dimidiam poſt Nonam.

15. Non admittantur in Collegiis Noſtris externæ perſonæ ad Lectiones, Concluſiones, vel alia literalia exercitia; Nec Religioſi Noſtri extra proprias Domos publice arguant, vel defendant. Qui autem Conſtitutioni iſti omnino, vel partim contravenerit, privatus ſit voce, & loco juxta gravitatem culpæ.

§. *De Bibliotheca.*

1. In unoquoque Conventu, ac Collegio Noſtro ſit Communis Bibliotheca, cujus incrementum, ac in dies augmentum Miniſtri procurent. In ea ſint Libri ad ſtudia Religioſorum, ſpiritualium ipſorum profectum, & proximorum ſalutem: Sit deputatus a Provinciali Religioſus, qui eam mundatam, clauſamque habeat, & Libros ſuo ordine juxta ipſorum diverſas facultates diſpoſitos, qui etiam neceſſarios Religioſis ad Lectionem, ſtudiumque diſtribuat cum licentia Prælati; & ſit quoque in ipſa Bibliotheca Inventarium recto ordine Alphabetico diſpoſitum omnium Librorum Conventus, & Collegii.

2. Ut autem Libri non diminuantur, nec deficiant, præcipimus in virtute ſanctæ obedientiæ omnibus, & ſingulis Religioſis ne præbeant, nec alienent, nec ad alium Conventum, vel Collegium portent, vel mittant Librum aliquem, Quinterna, Codices, aut Codicem, aliave manuſcripta exiſtentia in Bibliotheca alterius Conventus, vel Collegii, ſive ad illam pertinentia, etiam illa, vel ex illis Libris, Quinternis, Codicibus, ſeu Manuſcriptis, quæ Religioſi habent in Cellis, vel alio in loco ad ſtudium, lectionem, & uſum ſuum; nec ſimiliter commodent prædictos Libros, Codices, Quinterna, Manuſcripta, aut portent extra Conventum, vel Collegium, ad quod pertinent: Miniſter vero poterit libellum aliquem ſpiritualem præbere alicui perſonæ devotæ, ſeu Benefactori: Poterit etiam aliquos Libros ſui Conventus, vel Collegii commodare aliquibus perſonis, pro ut expedire viderit. Semper tamen in Bibliotheca remaneant ſcripti a Bibliothecario Libri, qui, & perſonæ, quibus commodantur cum annotatione diei, menſis, & anni: non poterit tamen Miniſter, etiam Capitulo Conventuali conſentiente, alienare aliquem, vel aliquos Libros niſi ſint inutiles, & pro utilibus permutentur, quod ſi ſecus fecerit, pœnæ gravis culpæ ſubjaceat.

3. Pater Provincialis, quando illi conveniens viſum fuerit, poteſt concedere licentiam Religioſo, ut ſecum habeat, & portet ad uſum Librum aliquem Spiritualem, Biblia parva, & Compendium Caſuum Conſcientiæ; nec Libros alios poterit quiſquam ſecum portare, niſi de licentia Diffinitorii, vel Patris Generalis.

4. Codices, aliaque Manuſcripta Defunctorum Religioſorum in Bibliotheca Domus illius, in qua decedant, vel in Archivio Generali Ordinis deponantur: nullus, etiam Prælatus, ſub pœna culpæ gravis illa ſibi reſervare audeat, nec alteri concedere.

5. Denique ſub eodem præcepto, ut ſupra *num.* 2.; præcipimus, ut nullus extrahat e Bibliotheca aliquem, vel aliquos Libros, Quinterna, Codices, vel Manuſcripta abſque licentia Prælati: Religioſus autem extrahens, notitiam præbeat Bibliothecario, & ſimiliter illum præmoneat, ut colligat, & in Bibliotheca reponat Libros, & cætera ad illam ſpectantia, quando ipſe Religioſus longam abſentiam a Conventu facere intendit, vel in alium migrat.

REGULÆ CAPUT XXXIX.

Generale Capitulum de Triennio in Triennium celebretur.

CAPUT XXXIX.

De Capitulo Generali, & forma illud celebrandi.

§. 1. *De*

Digitized by Google

§.1. *De tempore, & loco, in quo celebrandum eſt Capitulum Generale.*

1. Capitulum Generale de triennio in triennium celebretur Sabbato ante Dominicam quartam poſt Paſcha, niſi juſta de cauſa (judicio Diffinitorii omnibus Votis præter unum concurrentibus) differatur, & tunc die deſignando ab ipſo Diffinitorio celebretur. Si vero inſtante tempore, quo juxta Regulam, Capitulum Generale celebrari debet, Pater Generalis infirmetur, itaut aſſiſtere non valeat, tunc ipſemet poterit Capitulum differre per unum menſem tantum.

2. Generale Capitulum ſemper celebretur extra Curiam Regiam, in Conventu deſignato a Diffinitorio, & in eo non admittantur hoſpites, nec alii Religioſi præter neceſſarios pro Capituli, & Conventus ſervitio.

3. Provinciales, & Socii in Domum Capitularem non intrent per duos menſes ante celebrationem Capituli, excepto Provinciali illius Provinciæ, ubi Capitulum celebratur, cui ſolum per quindecim dies ante celebrationem prohibetur intrare in dictam Domum, & excepto etiam Socio ejuſdem Provinciæ, quando caſus occurrerit, quod ſit Miniſter ipſius Domus Capitularis; prædicti igitur Vocales convocati tempore apto a Patre Generali congregentur in prædicta Domo, ſimul cum Diffinitorio Generali, jam inibi præexiſtente, feria ſexta ante Dominicam quartam poſt Paſcha, & non antea ſub pœna ad arbitrium Diffinitorii infligenda contravenienti; ſi vero propter cauſas *n.*1. dictas Capitulum differatur, tunc congregabuntur die aſſignato a Diffinitorio, vel a Patre Generali reſpective.

4. Si aliquod negotium tanti ponderis occurrat, quod judicio Diffinitorii conveniens ſit habere Congregationem Generalem, Diffinitorium, concurrentibus ex ſeptem ſuffragiis ſex, poterit convocari ad illam, in qua dumtaxat habeant ſuffragium qui in Capitulo Generali illud habent.

§.2. *De præſide, & Electoribus in Capitulo Generali.*

1. In Capitulo Generali præſideat Pater Generalis, expiret, vel non in ipſo Capitulo ejus Officium; quod ſi congregato jam Capitulo, ipſe ægrotaverit, vel propter aliam cauſam ad Capitulum non acceſſerit, tunc totum Capitulum eligat Præſidentem Generalem in prima ejuſdem Capituli ſeſſione; qui in abſentia dicti Miniſtri Generalis ejuſdem auctoritate, & præeminentiis præſideat, cujus Præſidentis Officium ſolum durabit uſque ad finem dicti Capituli, quod tunc celebratur. Si autem congregato Càpitulo Generali, etiam contigerit, Miniſtrum Generalem e vita diſcedere, electo prius Præſide, ut dictum eſt, fiat electio Miniſtri Generalis in illo Capitulo, in quo hoc evenerit, ſicut diſponit fel. rec. Urbanus Papa VIII. per ſuas Literas in forma Brevis expeditas die 22. Auguſti anno 1633. incipien. -- *Injuncti nobis &c.*

2. In dicto Capitulo ſuffragium tantum habeant ſequentes, videlicet, Pater Generalis, expiret, vel non ejus Officium in illo Capitulo, quod ſi loco ejus eligatur Præſes Capituli juxta dicta num. præcedenti; talis etiam ſuffragium habeat, ſimiliter illud habeat novus Miniſter Generalis, quando in eodem Capitulo eligitur, & in eadem Domo Capitulari reperitur, vel a die quo ad illam pervenerit. Item Diffinitores Generales, Miniſtri Provinciales, & ſinguli Socii pro ſingulis Provinciis, quorum videlicet Officia tunc expirant, nulluſque poterit ſuffragium ſuum compromittere.

3. Si quis ex Capitularibus aliqua ex cauſa fuerit inhabilis, vel activa voce privatus, ſeu dubium ſuper hoc fuerit, ad Diffinitorium ſpectet id determinare, vel declarare, cui determinationi, vel declarationi omnes ſtent ſub pœna privationis vocis activæ, & paſſivæ in illo Capitulo.

4. Quando contigerit Prælatum aliquem Superiorem proferre ſententiam ſuſpenſionis ab Officio, vel privationis vocis contra Prælatum ſibi inferiorem ſuffragium habentem in Capitulo Generali, vel in Diffinitorio effectum non habeat, quin prius conſulatur idem Diffinitorium, caſu quo in vim dictæ ſententiæ impediatur dictum ſuffragium præfato Reo; quod intelligatur etiam quando ſententia tantum eſt declaratoria prædictæ pœnæ impoſitæ, videlicet ipſo facto a jure, vel a Bullis, ſeu Brevibus Pontificiis, vel a noſtris Conſtitutionibus.

5. Nullus ſive in Capitulo Generali, ſive in Diffinitorio audeat ſubornare Electores directe, vel indirecte, vel precibus, pollicitationibus, minis, aliove modo illos inducere, ut alteri præſtent, vel negent ſuffragium: & contraveniens tamquam pacis perturbator puniatur pœna privationis Officii, vocis, & loci per triennium.

§. *De Sociis Provinciarum, eorum Officio, qualitatibus, & electione.*

1. In Capitulo Generali ſuffragium habeat pro qualibet Provincia Socius unus, qui ſimul cum Provinciali vocem Provinciæ ad Capitulùm adducat pro electionibus faciendis, & cæteris ad ipſum ſpectantibus: debet autem Socius eſſe Miniſter alicujus Conventus, vel Collegii ſuæ Provinciæ, præditusſque doctrina, obſervantia, & experientia in regimine, nulluſque poterit eſſe Socius in duobus Capitulis immediatis.

2. Factis in Capitulo Generali omnium Prælatorum electionibus, ex Miniſtris noviter electis, eligantur per ſecreta ſuffragia, & canonice Socii pro Capitulo Generali immediate ſequenti, & ad uniuſcujuſque electionem tantum concurrant quinque, nimirum Pater Generalis, duo Diffinitores Provinciæ pro qua Socius eligitur, Provincialis ejuſdem Provinciæ, & Socius illius, qui tunc expirat.

3. Quod ſi per mortem, inhabilitatem, aut aliam juſtam cauſam, Socius electus non poſſit intereſſe Capitulo immediate ſequenti, pro quo fuit electus, tunc fiat electio novi Socii ante Capitulum, tempore ſufficienti, ut illi nota fiat electio, & adire poſſit ad Capitulum; ad hanc autem electionem concurrent canonice, & per ſecreta ſuffragia, ſolum Pater Generalis, duo Diffinitores, & Provincialis illius Provinciæ, pro qua eligitur Socius juxta Breve fel. rec. Alexandri VII. expeditum die 4. Februarii anno 1660. incipien -- *Ad paſtorale faſtigium &c.*

4. Si quis Miniſter, vel alter Religioſus aliquid

quid animadvertendum, vel notatione dignum habeat remittendum ad Capitulum, tradat Socio ſuæ Provinciæ, vel ſuo Provinciali, ut unus, vel alter portet.

§. 4. *De forma celebrandi Capitulum Generale.*

1. Feria ſexta ante Dominicam quartam Paſchæ ad Veſperam Præſes Capituli congreget omnes Capitulares, & imponat illis præceptum in ſcriptis jubendo, quod ſi quis ſciverit alicujus Capitularis impedimentum, propter quod non debeat admitti ad Capitulum, illud manifeſtet ſtatim ante ipſum. Quod ſi facta ſufficienti probatione, impedimentum aliquid inventum fuerit, ad Diffinitorium pertinebit declarare inhabilem eſſe habentem tale impedimentum, & illum a Capitulo excludat, deinde deputet Diffinitorium duos Capitulares ad legendas Epiſtolas, & advertentias ad Capitulum miſſas, quas fideliter ſuo tempore referent, & manifeſtent etiam Vocalibus graduationem Domorum ab ipſo factam præciſe ad eligendos Miniſtros pro illis.

2. Sequenti die Sabbati, nempe prima Capituli diluculo cantetur, aſſiſtentibus omnibus Religioſis Miſſa ſolemnis de Spiritu Sancto, cum Commemoratione Beatæ Mariæ Virginis, & Sanctorum noſtrorum Patriarcharum; idemq; etiam fiat in omnibus Conventibus, & Collegiis Ordinis pro fœlici Capituli eventu, ac propterea in omnibus Domibus toto tempore Capituli communis, & particularis fiat Oratio, ut Deus illuminet Capitulares, ad hoc, ut conformiter omnia faciant, & operentur ad majorem Domini gloriam, & Religionis utilitatem, & incrementum.

3. Finita Miſſa, Præſes Capituli (etiamſi forte aliquis, vel aliqui ex vocalibus non pervenerint) jubeat fieri ſignum cum Cymbalo ad Capitulum Generale, & omnes Gremiales congregati in Aula Capitulari ſequenti ordine ſedeant.

4. Primo loco Pater Generalis, vel Præſes Capituli in ejus defectum, deinde Diffinitores ordine ſuæ Electionis; poſtea Provinciales juxta antiquitatem ſuarum Provinciarum, ac denique juxta eamdem Socii præfatarum Provinciarum; qui quidem Ordo obſervabitur toto tempore Capituli extra Aulam Capitularem tam in ſedibus, quam in Præſidentiis, quamvis præſens ſit Provincialis Provinciæ, & Miniſter Conventus, ubi celebratur Capitulum.

5. Illico Præſes Capituli Concionem habeat ſpiritualem hortando Vocales, ut in omnibus actionibus, & electionibus præ oculis habeant majorem Dei gloriam, & Religionis incrementum.

6. Exhortatione finita, ut ſine ſcrupulo ad Electiones procedatur, genuflexis omnibus Præſes ad cautelam illos abſolvat ab omnibus, & quibuſcumque Cenſuris, forma ſequenti. Omnes dicent Confeſſionem Generalem, & Præſes Capituli proſequetur dicens: *Miſereatur veſtri &c. Indulgentiam &c. ſi tenemini aliquo, vel aliquibus vinculis Excommunicationis, ſuſpenſionis, aut interdicti in quantum ſe extendunt Gratiæ, & Privilegia Ordini noſtro indulta mihi commiſſa, & vobis conceſſa. Ego abſolvo vos ad effectum electionum faciendarum, & reſtituo vos Sacramentis Eccleſiæ, Communioni, & unitati fidelium, In Nomine Patris ✝ & Filii, & Spiritus Sancti. Amen*, item eadem auctoritate. *Ego abſolvo vos ab omnibus aliis, de quibus fieri conſuevit abſolutio in conſimilibus Capitulis, ut ſitis abſoluti hic, & in Tribunali Domini noſtri Jeſu Chriſti, ut habeatis vitam æternam, & vivatis in ſæcula ſæculorum. Amen.*

7. Capitularibus ſic abſolutis, & adhuc genuflexis ante Imaginem Crucifixi (quæ debet eſſe ſupra primam, & principalem menſam Aulæ Capitularis) Gratiam Spiritus Sancti invocabunt devote dicentes Hymnum -- *Veni Creator Spiritus &c.* quo finito Præſes Capituli, cæteris reſpondentibus, proſequitur verſiculum -- *Emitte ſpiritum tuum, & creabuntur* -- ℟. *Et renovabis faciem terræ* -- *Benedicamus Patrem, & filium cum Sancto Spiritu* -- ℟. *Laudemus, & ſuperexaltemus eum in ſæcula. Emitte eis auxilium de Sancto* -- ℟. *Et de Sion tuere eos* -- *Ora pro nobis Sancta Dei genitrix* -- ℟. *Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti* -- *Exultent juſti in conſpectu Dei* ℟. *Et delectentur in letitia* -- *Domine exaudi Orationem meam* -- ℟. *Et clamor meus ad te veniat* -- *Dominus vobiſcum* -- ℟. *Et cum ſpiritu tuo.*

OREMUS.

MEntes noſtras quæſumus Domine Paraclitus, qui a te procedit, illuminet, & inducat in omnem, ſicut tuus promiſit filius veritatem.

Omnipotens ſempiterne Deus, qui dediſti famulis tuis in confeſſione veræ fidei æternæ Trinitatis gloriam agnoſcere, & in potentia majeſtatis adorare unitatem: quæſumus, ut ejuſdem Fidei firmitate ab omnibus ſemper muniamur adverſis.

Defende quæſumus Domine, Beata Maria ſemper Virgine intercedente, iſtam ab omni adverſitate familiam, & toto corde tibi proſtratam ab hoſtium propitius tuere clementer inſidiis.

Deus qui per Sanctos Patres noſtros Joannem, & Fœlicem Ordinem Sanctiſſimæ Trinitatis ad redimendum de poteſtate Saracenorum Captivos cœlitus inſtituere dignatus es: præſta quæſumus, ut eorum ſuffragantibus meritis a Captivitate Corporis, & Animæ, te adjuvante, liberemur.

Omnipotens ſempiterne Deus, qui facis mirabilia magna ſolus, prætende ſuper famulos tuos, & ſuper Congregationes illis commiſſas Spiritum Gratiæ ſalutaris, & ut in veritate tibi complaceant, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde.

Deus largitor pacis, & amator Charitatis, da famulis tuis veram cum tua voluntate concordiam, ut ab omnibus, quæ nos pulſant, tentationibus liberemur. Per Chriſtum &c.

8. Rogatione finita Electores omnes ante ſupradictam Imaginem Crucifixi faciant juramentum, quo ſe obligent ad eligendum digniores, & aptiores reſpectu Officiorum, quæ proponuntur, & quod præ oculis habebunt in omnibus electionibus majorem Dei gloriam, & progreſſum Religionis juxta tenorem noſtræ Regulæ. Idem quoque juramentum facient Electores Sociorum, & Diffinitores in Diffinitorio, vel in qualibet alia Congregatione, quando facienda eſt electio alicujus Prælati, vel Socii.

For-

Digitized by Google

Formula Juramenti talis eſt.

Ego Frater N. de N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ ſemper Virgini, & Beatis Patribus noſtris Joanni, & Felici me electurum illos, quos juxta meam conſcientiam credam digniores, & aptiores futuros eſſe Ordini noſtro, ejus Provinciis, & Conventibus, tam quoad ſpiritualia, quam quoad temporalia.

9. Facto juramento Capitulares ſedentes eligant per ſecreta ſuffragia Secretarium Capituli de ejus Corpore, & per majorem ſuffragiorum partem electus pronunciabitur a Præſide Capituli, in cujus manus Secretarius electus faciet juramentum fidelitatis, & ſervandi ſecretum ſequenti forma.

Ego Frater N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, B. Mariæ ſemper Virgini, ac Beatis Patribus noſtris Joanni, & Felici me in omnibus ad meum Officium ſpectantibus fidelitatem, & ſecretum ſervaturum.

10. Confeſtim Capitulum eligat per ſecreta ſuffragia tres Capitulares in Scrutatores ad regulandum ſuffragia in Electionibus. Iſti autem (ſi aliud viſum non fuerit Capitulo, quod per ſecreta ſuffragia determinabit) ſemper erunt Præſes Capituli, & duo Diffinitores immediate ſedentes ad dexteram, & ad ſiniſtram illius; qui quidem Scrutatores ſtatim faciant coram Capitulo juramentum fidelitatis, & ſecreti ſequenti forma.

Ego Frater N. de N. juro, & promitto Omnipotenti Deo, Beatæ Mariæ ſemper Virgini, & Beatis Patribus noſtris Joanni, & Felici, me Scrutatoris Officium fideliter facturum, & ſecretum ſemper ſervaturum non relevando perſonas, quæ ſuffragia præſtiterunt, vel negarunt hic, vel alteri.

11. Deinde Capitulum per ſecreta quoque ſuffragia eligat ex Scrutatoribus unum, qui officium faciat Secretarii præciſe in Scrutiniis. Et electus faciat ſtatim ac pronunciatur a Præſide juramentum in manus iſtius, ea forma, quæ poſita manet *n.* 9. pro Secretario Capituli.

12. Rurſus Capitulum eligat per ſecreta ſuffragia unum ex vocalibus, qui poſt regulata ſuffragia in Electionibus nomine ipſius Capituli faciet, & pronunciet electiones, forma aſſignanda §. *Sequenti*, & pro caſu, quo ſuffragia concurrant pro aliquo Officio in ipſum Electorem, ſeu Pronunciatorem, Capitulum eligat alterum, qui ejus electionem pronunciet; quod ſi aliter viſum non fuerit Capitulo (quod per ſecreta ſuffragia, determinabit) ſemper primus Scrutator Elector erit, ſeu Pronunciator, & pro caſu electionis ſuæ ſecundus Scrutator.

13. Eadem forma, idemque totum, quod tribus numeris antecedentibus dictum eſt erga Scrutatores, & Secretarium Scrutinii, & Electores, ſive Pronunciatores Electionum, ſervetur omnino quotieſcumque in Diffinitorio, ſive in alia quacumque Congregatione extra, vel intra Capitulum Generale, facienda ſit aliqua electio Canonica Prælati, vel Socii.

14. Prædictis igitur præambulis finitis, procedat Capitulum ad Electiones, & procedant omnes, fiatque ante prandium Electio Patris Generalis, ſi facienda eſt in illo Capitulo. Generalis autem recens electus, ſi Præſes ſit, ſedeat immediate poſt Patrem Generalem, qui expirat, ſive poſt Præſidem Capituli, non tamen præſideat, nec Officium exerceat uſque quo finiatur Capitulum; nihilominus omnes tam Capitulares, quam cæteri Religioſi Conventus, ſtatim ac Electio facta ſit pergant proceſſionaliter cum Electo in Eccleſiam cantantes Hymnum – *Te Deum laudamus* – & ibi accipiant ab eo Benedictionem, & omnia fiant juxta formam diſpoſitam in noſtro Manuali; tamen ſi Generalis electus præſens non fuerit, illum non expectet Capitulum, ſed proſequatur.

15. Si in Capitulo illo non ſit facienda Electio Miniſtri Generalis eodem Sabbato ante prandium incipiant fieri cæterorum Prælatorum Electiones, & proſequantur in reliquis ſeſſionibus tam Veſperæ ejuſdem Sabbati, quam mane, & veſpere ſequentium dierum hoc ordine: prius eligantur Diffinitores Generales, quorum prior electus ſit Diffinitor, ſecundo electus ſecundus, & ſic de cæteris, ſervata prioritate Electionis. Deinde eligantur Miniſtri Provinciales juxta antiquitatem ſuarum Provinciarum, poſtea miniſtri Conventuales ſecundum graduationem Domorum a Diffinitorio factam, & vocalibus jam manifeſtam, ut *num. primo* dictum eſt, propter quam graduationem non intelligatur Conventus amittere antiquitates ſuas. Quando autem facta fuit Electio miniſtri Generalis eodem mane nullæ aliæ fiant, ſed veſpere poſt prandium fieri incipiat ordine dicto.

16. Finitis electionibus, proſequantur Seſſiones neceſſariæ ad agendum de obſervantia, progreſſu, bonoque communi noſtræ Religionis, & ante omnia, ac præcipuè de ejus inſtituto, Redemptione nimirum Captivorum. Quibus concluſis, Capitulum per ſecreta ſuffragia eligat octo ex noſtris noviter electis, ad hoc ut priores quatuor, vel quinque concurrant ſimul cum Diffinitoribus (ſicut præcipit Regula) ad correctionem, vel depoſitionem Patris Generalis, ſi in illo triennio opus fuerit; reliqui vero Miniſtri ad hoc deputati juxta ordinem ſuæ Electionis ſuccedant primis, ſi ex iſtis aliquis defecerit mortis, renunciationis, aut alia quavis cauſa. Declaramus autem, quod ad iſtam correctionem, vel depoſitionem poſſint eligi Miniſtri Provinciales.

17. Inſuper Idem Capitulum eligat ſex Patres ex gravioribus Religionis quorum conſilio, & aſſenſu Pater Generalis (quando caſus occurrerit) ejiciat ab ordine aliquem, vel aliquos, inſtructo proceſſu, & plene probatis cauſis expulſionis juxta decretum Sacræ Congregationis Concilii; & propterea eligat quoque Capitulum ad eumdem effectum alios quatuor, vel ſex Patres ſubrogandos ordine ſuæ Electionis in defectum alicujus, vel aliquorum ex ſex prius electis.

18. Deinde eligantur Socii Provinciarum pro Capitulo immediate futuro, juxta ſupradicta in iſto *Capitulo* §. 3. *num.* 2. Quibus electionibus factis legantur coram toto Capitulo Decreta Sanctæ Romanæ, & Generalis Inquiſitionis, & Præſes Capituli hortetur Gremiales ad illorum ſtrictam obedientiam, & obſervantiam.

19. Decretis lectis idem Præſes Capituli continuo imponat præceptum vocalibus omnibus, & ſingulis, ut intra ſpatium viginti, & quatuor horarum revelent ante ipſum, & manifeſtent impedimentum, ſi quod forſan fuerit, ratione cujus aliquis ex Prælatis noviter electis non poſſit, nec debeat confirmari in ſuo Officio. Quod ſi ali-

ſi aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Diffinitorium ſpectat judicium de illo. Nullo autem invento, Capitulum totum confirmet electionem Patris Generalis juxta Breve fælic. record. Urbani Papæ VIII. expeditum die 3. Decembris Anno 1636. incipiens — *Exponi Nobis &c.* Deinde Diffinitorium Generale confirmet Electiones Diffinitorum Generalium, Miniſtrorum Provincialium, & Conventualium: & Electores Sociorum Electiones illorum confirment.

20. His expeditis quilibet Provincialis ſecundum antiquitatem ſuæ Provinciæ ſurgat, & coram Capitulo legat Catalogum Religioſorum, qui illo triennio in ſua Provincia deceſſerunt; deinde ſurgat Secretarius Capituli, & coram etiam toto Capitulo, legat Electiones omnes, ſtatuta, Decreta, & cætera omnia acta, & diſpoſita in ipſo Capitulo, quæ cuncta debent eſſe ſcripta in Libro Capituli Generalis cum annotatione in qualibet Prælatorum Electione, numero ſuffragiorum concurrentium ad illam. Et his lectis ſubſcribant in eodem Libro omnes vocales. Quo facto diſſolvitur Capitulum.

21. Jam perfecto, diſſolutoque Capitulo, Diffinitorium Generale novum viſitet Patrem Generalem, & Diffinitores, qui ſuo jam munere functi ſunt, forma infraſcripta *Cap.*41. §.1., & receptis depoſitionibus Capitularium contra illos, Viſitationeque concluſa (niſi forte inſinuentur culpæ, quæ majorem inquiſitionem atque examen requirant; nam tunc fiet, quod citato *Cap.*, *&* §. diſponitur. Miſſa ſolemnis de Requiem pro Defunctis Religioſis, & Benefactoribus Ordinis, & Concio habeatur, qua functione peracta, Capitulares ſe mutuo charitate fraterna amplectantur, & in ſuos Conventus proficiſcantur.

§.5. *De modo ſervando in Electionibus faciendis.*

1. Nec Pater Generalis, nec alius Superior noſtri Ordinis habeat Jus nominandi, vel proponendi aliquam perſonam determinatam, ut eligatur; poterit tamen quandoque Diffinitorium, ſi illi expedire viſum fuerit aliquas perſonas proponere: relinquendo tamen Electores liberos, ut ſuffragia ſua illis, vel aliis præſtent.

2. Poſtquam omnes ſua ſuffragia dederunt in qualibet Electione, Scrutatores illa ante omnia numerent, attendendo an correſpondeant, & æqualia ſint numero vocalium; quod ſi ita eſt primus ſcrutator illa reponat in urna, & poſtea ſingillatim extrahat, & legat, legendaque præbeat duobus aliis Scutatoribus, & Secretarius Scrutinii illa ſingillatim ſcribat, & numeret; ſi vero quando Schedulæ numerantur, non aſcendunt ad numerum vocalium, vel excedunt, comburantur ſtatim ſine eo, quod legantur, & iterum de novo ſuffragia ferantur. Cæterum ſi aliqua Schedula vacua, ſeu alba inventa fuerit, vel cum ſuffragio ſub conditione, vel alternativa, vel præſtito perſonæ incapaci ſecundum jus, inhabilitate utique reddente nullam ipſo jure electionem; tunc eo caſu talis ſchedula pro nulla, & pro non ſuffragio reputanda eſt; ideoque ſeparetur, & regulatio, & numeratio aliorum ſuffragiorum fiat, & illis ſolum attendatur ad videndum an ſit electio, vel non.

3. Si in primo, vel ſecundo ſcrutinio non ſit Electio, ſcrutatores conſulant Diffinitorium, & iſtud (ſi illi expediens viſum fuerit) jubeat, quod ſuffragia publicentur, & quæ quiſque habeat manifeſtetur, ut ita Vocales facilius ad Electionem conformentur.

4. Scrutinio facto, Pronunciator ad id a Capitulo electus juxta dicta §. *antecedenti num.*12., faciat, & pronunciet electionem pro illo, qui habet omnia ſuffragia, vel plus quam medietatem, declarando numerum determinatum ſequenti forma, quamvis ſuffragium Electo non dederit — *Ego Frater N. de N. nomine meo, & omnium Electorum præſentium per decem ſuffragia U.G. Eligo in Majorem, ac Generalem Miniſtrum noſtræ Religionis, vel in Diffinitorem Generalem, vel in Miniſtrum Provincialem Provinciæ N. vel in Miniſtrum Conventus, vel Collegii N., vel in Socium Provinciæ N. Patrem Fratrem N. de N. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.*

5. Forma iſta faciendi, ſeu pronunciandi quamlibet electionem ſemper obſervetur tam in Capitulo, quam in Diffinitorio, vel alia quavis Congregatione: Schedulæ autem eſſe poterunt ſcriptæ propria ſuffragantis manu, vel aliena. Quæ igne comburantur in ipſo Capitulo, vel Diffinitorio, vel Congregatione, antequam Vocales ſurgant.

6. Omnes controverſiæ, & difficultates ortæ in, vel ſuper electionibus, etiam Patris Generalis determinentur per Diffinitorium generale, cujus reſolutioni nemo contradicat ſub pœna ad arbitrium ipſius Diffinitorii infligenda.

§.6. *De modo aliquid proponendi, & decernendi in Capitulo Generali.*

1. Ut maturiori conſilio determinetur, quod in Capitulo Generali propoſitum fuerit liceat ipſi Capitulo (ſi illi expedire videbitur) deciſionem differre uſque in ſequentem diem.

2. Quotieſcumque Judicio trium Capitularium conveniens ſit proponi, vel determinari rem aliquam in Capitulo, Præſes teneatur illam proponere, ut decidatur: dum tamen non ſit novam condere Conſtitutionem; ad hoc enim proponendum, & conferendum major Capituli pars debet petere, & inſtare.

3. Præcipimus, ut nullo prætextu a Summo Pontifice poſtuletur immutatio, ſeu mutatio in re aliqua Sanctæ noſtræ Regulæ, niſi hoc fiat per Capitulum Generale, concurrentibus omnibus votis, nemine diſcrepante, & conveniens huic Conſtitutioni ipſo facto privatus ſit Officio ſuo, & inhabilis perpetuo ad quæcumque alia: ſimiliter ne poſtuletur a Sede Apoſtolica, niſi per Capitulum Generale, & conſentientibus tribus ex quatuor partibus ſuffragiorum innovatio, alteratio, ſeu abrogatio quoad totum, vel quoad partem alicujus Conſtitutionis ex confirmatis ab ipſa Sede Apoſtolica.

4. Ut aliqua Conſtitutio de novo concedatur ejus convenientia in tribus Capitulis Generalibus ſedulo, ac diligenter expendi, & agitari debet hoc ordine: poſtquam in Capitulo actum eſt de re aliqua, ſi a majori parte ſuffragiorum approbata fuerit, ſtatim vim habeat ordinationis, & executioni mandari incipiat uſque ad ſequens Capitulum, in quo mature examinata ſecundo, ſi a duabus partibus ex tribus ſuffragiorum non approbetur, omnino extincta maneat dicta Ordinatio: ſi autem approbetur a dictis duabus partibus, perſeveret ejus executio uſque ad tertium

Capitulum. In hoc autem iterum, atque iterum expenſis convenientibus, vel inconvenientibus repertis in ejus executione; ſi adhuc approbetur a tribus ex quatuor partibus ſuffragiorum, habeat deinceps vim Conſtitutionis; alias non concurrentibus dictis tribus ſuffragiorum partibus eo ipſo revocata, & penitus extincta maneat præfata ordinatio. Declaramus autem, quod quando tres, vel quatuor partes ſuffragiorum æquales eſſe non poſſunt non attendatur, nec ratio habeatur de votis ſuperabundantibus ad tres, vel quatuor partes æquales.

5. Ad hoc autem, ut aliqua Conſtitutio ex non confirmatis in ſpecie a Sede Apoſtolica quovis modo alteretur, vel abrogetur, & ad hoc, ut fiat Conſtitutio contraria alicui ex eis, eodem modo in tribus Capitulis generalibus examinanda eſt ejus convenientia, vel inconvenientia, ita tamen ut quamvis in primo Capitulo conſentiat major pars Suffragiorum, non ſtatim executioni mandetur, nec ſuſpendatur per illud triennium Conſtitutio antiqua. Quod ſi in ſequenti Capitolo conſentiant duæ partes ex tribus ſuffragiorum, tunc ſuſpendatur per triennium antiqua Conſtitutio, & executioni mandetur nova Ordinatio; alioquin iſta prorſus extincta maneat; quod ſi in tertio Capitulo, re diligenter perpenſa, conſentiant tres partes ex quatuor ſuffragiorum, aboleatur antiqua Conſtitutio quoad id, in quo per novam alteratur, innovatur, mutatur, ſeu in contrarium diſponitur, cum indulto tamen Sedis Apoſtolicæ; ſi vero in hoc Capitulo, non conſentiant dictæ tres partes ſuffragiorum, præfata ordinatio, eo ipſo nulla ſit, & omnino maneat extincta: ad Capitolum Generale pertinet diſpenſare Conſtitutionibus, dummodo non ſint ex confirmatis a Sede Apoſtolica, ita tamen quod ſi non pertineant ad univerſale Ordinis Regimen ſufficiat major pars Vocalium; ſi autem pertineant ad prædictum regimen, dum non ſint confirmatæ a Sede Apoſtolica fieri debet conſentientibus duabus ex tribus Capituli partibus.

6. Ad facienda quæcumque ſtatuta, nullatenus tamen noſtris Conſtitutionibus contradicentia, quæ enim habeant Decretorum Capituli Generalis, ſufficiat major pars ſuffragiorum, & ea tunc executioni mandetur; ſi autem in Capitulo immediate ſequenti expreſſe non confirmentur, eo ipſo extincta maneant & quamvis approbentur ne dum a majori, ſed etiam a duabus partibus ex tribus ſuffragiorum, non iden cenſeantur in via ad Conſtitutiones, niſi ab initio facta fuerint tamquam Ordinationes Capituli in eum finem.

7. Omnia, quæ in Capitulo deciduntur per ſecreta ſuffragia, determinentur calculis albis, & nigris.

§.7. *De pertinentibus privative ad Capitulum Generale.*

1. Ad Capitulum Generale ſpectat privative facere omnes Electiones Prælatorum Ordinis, admittere renunciationes Prælatorum, quæ in ipſo fiunt, condere Conſtitutiones, juxta dicta §. *Antecedenti num.*4., impetrare a Sede Apoſtolica, concurrentibus omnibus ſuffragiis, immutationem noſtræ Regulæ in re aliqua.

2. Ad illud quoque privative pertinet, conſulta prius Sede Apoſtolica, dividere Provincias, dummodo pro aliqua de novo conſtituenda ſint ſaltem octo Conventus, ac itidem conſulta eadem Sancta Sede, relinquere, & deſertas facere fundationes Conventuum jam admiſſas, & poſſeſſas; ac etiam diſpenſare, conſentiente ſaltem majori parte vocalium in Conſtitutionibus a Sede præfata non confirmatis, nec ſpectantibus ad univerſale Ordinis Gubernium; quod tamen raro fiat, & maturo conſilio.

3. Denique ad ipſum attinet diſponere, agere, ſtabilire omnia, quæ ſecundum noſtram Regulam, & Conſtitutiones ipſi reſervantur.

REGULÆ CAPUT LX.

Electio Majoris, ac Generalis.

Miniſtri de ſexennio in ſexennium.

CAPUT LX.

De qualitate Eligendorum in Prælatos, ac de eorum, & aliorum Officiis, Jure, & poteſtate.

§.1. *De his, qui eligi debent in Prælatos.*

1. Nullus eligatur in Miniſtrum Conventualem, quin prius per triennium fuerit Vicarius, vel Præſes alicujus novæ fundationis, vel Magiſter Novitiorum, aut recenter Profeſſorum, vel Secretarius Prælati ſuperioris, vel Procurator Generalis, vel Lector Sacræ Theologiæ, vel concionatus fuerit tribus Quadrageſimis, ita ut in qualibet hebdomada uniuſcujuſque tres habuerit Conciones, & titulo prædicationis, nec Carnes comederit, nec lineis uſus fuerit.

2. Deinde in Superiorem Prælatum nullus eligi poſſit, qui prius per tres annos non fuerit Miniſter Conventualis, vel per integrum ſexennium Secretarius Patris Generalis, vel Lector Theologiæ Sacræ, vel qui per ſex jam annos Officium Procuratoris Generalis laudabiliter non exercuerit: vel qui octo Quadrageſimis concionatus non fuerit, laudabiliter etiam, & cum conditionibus, & circumſtantiis *num. antecedenti* expreſſis; qui vero propter fractam, ægramque valetudinem dicta Officia exercere non potuit; ſi tamen ſit perſona ætatis provectæ, ac virtute, doctrina, & conſilio prædita eligi poterit in Diffinitorem.

3. In Miniſtrum Generalem, Provincialem, & Conventualem eligi non poſſit, qui propter fractam valetudinem Choro intereſſe non valet, vel carnibus veſcitur, lineiſque utitur; poterit tamen eſſe Diffinitor, ſi qualitatibus numero antecedenti deſignatis præditus fuerit, & cum conditione etiam quod tantum ſit unus Diffinitor, qui vitæ Communis auſteritatem ſequi non valeat.

4. Decernimus, quod nullus eligatur ad duas Prælaturas ſimul, nec Prælatus aliquis ſit ſimul Procurator Generalis, excepto Miniſtro noſtri Conventus Curiæ Romanæ, nec ſimiliter ſit aliquis ſimul Prælatus, & Redemptor Captivorum.

5. Pater Generalis in Capitulo, in quo expirat non poſſit reeligi in Generalem, neq; in aliam Prælaturam Diffinitorii, videlicet Provincialis, vel Miniſtri Conventualis uſque ad Diffinitorium cele-

celebrandum menſe Septembris anni immediate ſequentis ad celebrationem Capituli, in quo expiravit; ſimiliter, nec eligi poſſint uſque ad prædictum Diffinitorium Diffinitores Generales in Officium Diffinitorum, Provinciales in Officium Provincialium, nec Miniſtri Conventuales in Miniſtros earumdem Domorum, ſi per triennium, vel majorem partem Triennii functi ſunt Officio ſuo. Poſſunt tamen iſti eligi in alia Officia, vel in alia Monaſteria: per majorem autem partem triennii intelligimus, quando electi fuerint ante Diffinitorium Generale Menſis Septembris Anni immediate ſeqnentis ad celebrationem Capituli antecedentis.

6. Qui per ſex annos continuos, & integros ſuperiori Prælatura functus fuit, non valeat in Capitulo Generali, in quo expirat, eligi in Diffinitorem, vel Provincialem, vel in Miniſtrum Conventualem. Poterit tamen id fieri in Diffinitorio menſis Septembris anni immediate ſequentis ad Capitulum illud. Similiter, qui per ſex annos continuos, & integros Miniſter Conventualis fuit, vel uno triennio Miniſter, & alio triennio etiam integro Prælatus ſuperior, non poſſit eligi in Miniſtrum Conventualem, niſi alicujus Domus ex duabus Matricibus deſignatis a Capitulo Generali pro qualibet Provincia. Poterit tamen eligi in Diffinitorem, vel in Provincialem pro prima vice tantum. In Generalem vero eligi poterit quilibet ex contentis in hac Conſtitutione. Per Officia autem continua, & integra intelligamus illa, quæ non vacarunt per tres menſes continuos, ſive ſit in principio Triennii, vel ſexenii, ſive in medio, ſive in fine. In prohibitionibus his non repetendi Electiones, non comprehenditur Miniſter noſtri Conventus Romani.

7. Inſuper duo Fratres Germani non poſſint ſibi immediate ſuccedere in eodem Officio Miniſtri Generalis, Diffinitoris, Provincialis, vel Socii juxta Breve SSmi. Domini Noſtri Clementis X. expeditum die 15. Decembris Anno 1670. incipiem -- *Exponi Nobis &c.* -- nec poſſint etiam dicti duo fratres Germani ſimul, ſeu in eodem tempore, & triennio habere Officia, quibus annexum ſit Votum in Capitulo Generali.

8. Eligendus in Miniſtrum Generalem debet habere ætatis quadragiuta, & quatuor Annos; habitus vero ſexdecim; in Miniſtrum Conventualem ætatis triginta, & tres annos, habitus quatuordecim.

§.2. *De Officio Patris Generalis, & his, quæ ad ipſum attinent.*

1. Omnes obediant ſubmiſſe, & humiliter Patri Generali, tanquam Patri, & Paſtori totius noſtræ Religionis, in quo reſidet poteſtas, & Juriſdictio reſpectu totius Congregationis, ſicut in Provinciali reſpectu ſuæ provinciæ, & in Miniſtro reſpectu ſui Conventus; habet præterea poteſtatem, & Juriſdictionem ſibi conceſſam, ſive Jure Communi, ſive privilegiis noſtræ Religioni conceſſis, exceptis illis, quæ limitantur per noſtras Conſtitutiones; quare eum illi competat regimen totius Ordinis, vigilare, & curare maxime debet perfectam Regularis diſciplinæ obſervantiam.

2. Hortamur tamen Patrem Generalem, ne ſe in Officia aliorum Superiorum intromittat, niſi negligentia, vel culpa illorum id exigat, aut aliquando ratio, & prudentia ſuadeat, ſemper vero debent omnes illi obedire. Quod ſi exceſſerit in dicta intromiſſione a Diffinitorio ſubmiſſe, & reverenter moneatur.

3. Numquam aliquid diſponat, determinet, aut præcipiat contra id, quod a Provincialibus diſpoſitum, determinatum, aut præeeptum fuit, quam prius id notum Provincialibus fuit.

4. Ad atrem Generalem pertinet præſidere in tota Religione, in Diffinitorio, & in Capitulo Generali proponere tam in iſto, quam in illo, quæ io eis agenda, vel determinanda ſunt, & executioni mandare, quod ipſis decretum eſt, & facere, quod obſerventur diſpoſita in noſtris Conſtitutionibus.

5. Item ad ipſum ſpectat ſemel ſaltem in ſuo ſexennio videre omnia Monaſteria totius Ordinis, & inquirere, ac viſitare quemcumque Conventum, vel Collegium, prout ipſi conveniens viſum fuerit.

6. Ad ipſum quoque pertinet Religioſos ab una in aliam transferre Provinciam, nominare, & deſignare Lectores, & Collegas tam Philoſophiæ, quam Theologiæ Scholaſticæ, Expoſitivæ, & Moralis. Licentiam præſtare Lectoribus ad itinera facienda; deputare in qualibet Provincia cum conſilio Provincialis reſpective, Magiſtros Novitiorum, recenter Profeſſorum, & Collegarum Philoſophiæ, & concedere Epiſtolas Confraternitatis ubicumque, & cuicumque expediens illi videbitur, & cætera omnia, quæ noſtræ Conſtitutiones ei concedunt, & curæ ipſius committunt.

7. Si Officium Patris Generalis ante finitum ſexennium vacare contigerit mortis, renunciationis, depoſitionis, aut alia quavis cauſa, ſtatim primus Diffinitor Generalis convocet cæteros Diffinitores Generales, & Miniſtros Provinciales, & dicto primo Diffinitore Generali Præſidente, omnes ſimul canonice eligant unũ Vicarium Generalem, qui eamdem auctoritatem, præeminentiam, vocem, & locum, ac Miniſter Generalis habeat, ejuſque Vicarii Generalis Officium hujuſmodi duret uſque ad finem primi ſubſequentis Capituli Generalis, in quo Electio Miniſtri Generalis fieri debet, prout omnia diſponit felic. record. Urbanus Papa VIII. in ſuo Brevi expedito die 22. Auguſti anno 1633. Incipien. -- *Injuncto nobis &c.*; Sigilla autem Ordinis in prædicto caſu cuſtodiat Secretarius, qui fuit Patris Generalis, & cum primo congregatum fuerit Diffinitorium illa ipſi Diffinitorio tradat, & ſimul Clavem Archivii Generalis, de qua §. *ſequenti num.* 18.

§.3. *De Diffinitorio Generali.*

1. Quolibet anno die tertia Maji, & 13. Septembris Patres Diffinitores Generales congregentur ad celebrandum Diffinitorium Generale in Conventu, vel Collegio jam ab ipſo Diffinitorio antecedenti deputato, nec ad iſtud ſit neceſſaria Convocatio, nec admittatur aliqua excuſatio, niſi aliquis infirmitate, aut alia cauſa inevitabili ſit impeditus; nec liceat Patri Generali aliquem Diffinitorem occupare, vel impedire, itaut dictis temporibus aſſiſtere non valeat Diffinitorio.

2. Si Pater Generalis abſens fuerit, infirmus, vel taliter impeditus, ut dictis Diffinitoriis adeſſe nequeat, congregentur præfatus temporibus

Diffinitores, & Præſidente primo ex eis, celebrent Diffinitoria; numquam tamen abſente Patre Generali, aliqua fiat electio, vel admittatur renunciatio, vel nova Conventus fundatio.

3. Congregari etiam poterit Diffinitorium, ſemper ac Patri Generali viſum fuerit, qui & illud congregare quoque tenebitur, quando major pars Diffinitorum id poſtulaverit.

4. Quotieſcumque Diffinitorium celebretur, præſente Patre Generali, ſi vacans fuerit aliquod Officium Diffinitoris, ante omnia eligatur Diffinitor, idemque fiat caſu, quo in ipſa actuali Diffinitorii celebratione, tale Officium per mortem, renunciationem, aut aliam juſtam cauſam vacaverit; & ſi electus abſens eſt, proſequatur Diffinitorium, nulla tamen fiat Electio, donec novus Diffinitor perveniat, ſine ipſius conſenſu, ſi fuerit intra Hiſpaniam, ſecus ſi extra illam fuerit.

5. Diffinitorii tempore congregentur Diffinitores ſemel ſaltem in die per ſpatium unius horæ; durabitque Diffinitorii celebratio diebus neceſſariis pro expeditione rerum, & negotiorum ad arbitrium ipſius Diffinitorii.

6. Semper ac celebretur Diffinitorium, teneatur Pater Generalis proponere Officia tunc vacantia, & ad Diffinitorium pertinentia, ut eorum Electiones fiant, & ſimiliter negotia occurrentia, quæ determinationem Diffinitorii expectant, & per ejus Decreta, & deciſiva ſuffragia judicentur.

7. Quilibet ex Diffinitoribus poterit proponere quamlibet rem ea attinentibus ad Diffinitorium, & ſi majori illius parti eapedire videatur per ſecreta ſuffragia decidetur.

8. Res graves, quales ſunt Electiones, renunciationum admiſſiones, & ſimilia proponantur pridie ante deciſionem.

9. Quando aliquid determinatum eſt in Diffinitorio, non agatur iterum de illo, abſente aliquo ex eis, qui primo Decreto aſtiterunt, imo etiam omnibus præſentibus, non controvertatur iterum, niſi concurrentibus tot ſuffragiis, quot neceſſaria ſunt ad diſpenſandum.

10. Epiſtolæ ad Diffinitorium miſſæ, non aperiantur, niſi coram ipſo, & ibi publice legantur, niſi aliter eidem Diffinitorio viſum fuerit.

11. Diffinitorium poterit mittere aliquem ad Curias Romanam, & Regiam, & quo illi expediens viſum fuerit pro aliquo gravi negotio ad bonum commune Religionis pertinente, dum tamen in hoc conveniant omnes, qui fuerint in Diffinitorio uno dempto.

12. Poterit etiam aliquem ex Diffinitoribus in quolibet gravi negotio occurrente occupare, & mittere quocumque illi conveniens viſum fuerit, etiam extra Hiſpaniam.

13. Non poterit Diffinitorium vices ſuas concedere Patri Generali ſeorſim, niſi quando adierit aliquam Provinciam, vel Conventum videndum vel in ſimili caſu raro, & ſemper cum limitatione ad ea tantum, quæ probabiliter, judicio ipſius Diffinitorii occurrere poſſunt, deſignando caſus ſpeciales, qui, & in Libro Diffinitorii ſcripti manebunt.

14. Deputet Diffinitorium in ſuum ſecretarium unum ex Partibus Diffinitorii, qui ſtatim ac electus fuerit, juramentum emittat ſervandi ſecretum, & fidelitatem, forma præſcripta pro ſecretario Capituli Generalis ſupra *Capitulo* 39. §. 4. *num.* 9.

15. Quod actum deciſumque fuerit a Diffinitorio in ejus libro ſcribatur, & in electionibus Canonicis in ipſo factis annotetur numerus ſuffragiorum, & antequam finiatur Diffinitorium, legantur coram ipſo, & poſtea ſubſcribatur a Patre Generali, Primo Diffinitore, & Secretario.

16. Pater Generalis Determinationes, & Decreta Diffinitorii executioni breviter mandari curet, quod ſi remiſſe in hoc ſe geſſerit, & reverenter monitus non ſe emendaverit; Diffinitores primus, & ſecundus exequi faciant, ea ſubſcribendo ſimul cum Secretario, & ſignando Diffinitorii ſigillo.

17. Si (quod Deus avertat) Pater Generalis ſe gereret cum magno Sæcularium ſcandalo vel Religionem regeret notabili relaxatione, & obſervantiam in rebus gravibus negligeret, tunc Primus Diffinitor convocet omnes alios, qui omnes ſimul uniti, & non aliter, ac re mature conſiderata convocent quatuor, vel quinque Miniſtros per Capitulum Generale deputatos, & ſimul cum illis humiliter, & reverenter, vel in ſcriptis, vel oretenus, bis moneant, & corrigant Patrem Generalem, qui ſi adhuc ab exceſſibus, & culpis non ceſſaverit: omnes dicti Prælati, Diffinitores, utique, & Miniſtri ſimul congregati, & majori illorum parte conſentiente, & cauſa cognita judicent, an mereatur deponi, & ita ſentientibus, & judicantibus deponatur, & in tali caſu, dum Cauſa agitur, poterunt omnes ſimul in toto Ordine, cui, vel quibus neceſſarium fuerit imponere præcepta, & cenſuras, quæ, & alia quæcumque mandata ſubſcripta a primo, & ſecundo Diffinitore, & referendata a Secretario fidem faciant, & obligent, & in tali caſu poterunt dicti Prælati jubere etiam Patri Generali præceptis, vel Cenſuris aliiſque mediis opportunis, ne dum, cauſa ipſius agitur, & concluditur, Officium ſuum exerceat, nec alio ſit Conventu præter ſibi ab eis deſignatum.

18. Omnes Proceſſus, & Cauſæ Criminales cuſtodiantur in Archivio generali Ordinis, & Patres Provinciales, & Viſitatores remittant dictas Cauſas jam abſolutas, ut in Archivio reponantur, imo & etiam remittent incœptas, & nondum finitas, ſi ab ipſis abſolvendæ non ſunt; idemque faciant Patres noſtri de cauſis ab ipſis inchoatis, & formatis, vel illas remittant ad ſuum Provincialem, ut de illis judicet. Quo facto ipſe eas mittet ad prædictum Generale Archivium, in quo conſerventur ſub clavi, quæ apud Patrem Generalem, vel ejus Secretarium ſit.

19. Et ne decurſu temporis Libri Ordinis, Bullæ, Brevia, Privilegia, cæteraque Scripturæ diſperdantur, decernimus, quod in noſtro Conventu Matrienſi ſit Archivium generale, in cujus parte ſeparata omnia prædicta reponantur, & cuſtodiantur ſub duabus clavibus, quarum altera ſit apud Patrem Generalem; altera vero apud unum ex Diffinitoribus deſignandum a Diffinitorio, & ſimiliter ad eumdem effectum in Conventu noſtro Curiæ Romanæ ſit aliud Archivium cujus Claves habeant Pater Miniſter, & Pater Procurator Generalis iſtius Curiæ; quando vero utrumque munus Miniſter exerceat, alteram ex his Clavibus habeat Conſiliarius antiquior.

§. 4. *De*

§.4. *De ſpectantibus ad Diffinitorium Generale.*

1. Primum pertinet ad Diffiuitorium, ſervatis alias ſervandis, novas Conveutuum fundationes admittere, ex uno ſitu in alterum jam factas transferre, Conventus unius Provinciæ alteri Provinciæ deſignare, & adſcribere, conſulendo tamen in prædictis Provinciales illarum Provinciarum, iu quibus aliquid ex dictis faciendum ſit.

2. Etiam pertiuet ad ipſum punire culpas graviſſimas, nt dictum eſt ſupra *Cap.* 31. §. 2. *n.*7., facere ſtatuta (quæ acta communiter dicuntur pro reformatione totius Ordinis illa revocare, ac in illis diſpenſare, declarare dubia erga noſtras Conſtitutiones occurreutia, diſpenſare in eiſdem Conſtitutionibus ad univerſale Ordinis regimen non ſpectantibus, excepto quando id in Conſtitutionibus Diffinitorio prohibetur (quod tamen raro fiat) & conſentientibus omnibus ſuffragiis præter unum; etiam attinet ad ipſum diſpenſare in Statutis, ſeu Decretis Capituli Generalis.

3. Ad Diffinitorium quoque ſpectat deſignare tempus, & locum, in quo celebrandum eſt Capitulum generale, deſtinare etiam locum, in quo celebranda ſunt Diffinitoria, menſe Majo, & Septembri.

4. Ad ipſum Diffinitorium etiam ſpectat admittere renunciationem Patris Generalis, ſi actualiter tunc non celebratur Capitulum Generale ad cujus admiſſionem omnia ſuffragia concurrere volumus, admittere etiam renunciationes extra Capitulum Generale factas, aliorum Prælatorum eligere, & nominare Procuratores Generales, ac deputare Religioſos, qui Redemptionem Captivorum exercere debent; & qui ad Sacramenta miniſtranda Captivis profecturi ſunt, & tam his, quam illis Inſtructiones præſtare, quas obſervare debent, facultatem concedere Religioſis, ut Romam petant, vel quemlibet alium locum extra Hiſpaniam.

5. Inſuper præbere conſenſum, ut a Summo Pontifice, vel ejus Sacris Congregationibus licentia obtineatur ut aliquis, ſeu aliqui Religioſi noſtri tranſitum faciant ad alias Religiones, licentiam concedere, ut libri typis mandeutur, ſine qua nemo id audeat facere ſub pœna privationis Officii, vociſque activæ, & paſſivæ per Triennium.

6. Item facultatem concedere Conventibus, ut hæreditates, ſeu legitimas renuncient, excepta tamen parte ad Redemptionem Captivorum ſpectante, & cum conditione, quod ſi perſona, in cujus favorem facta fuerit renunciatio, abſque hærede neceſſario deceſſerit, ad Religionem legitimam redeat: iſtæ autem Renunciationes in libro Conventus renunciantis ſcriptæ in memoriam maneant. Deinde poteſt etiam Diffinitorium, & ad ipſum ſpectat licentiam concedere, ut Conventus cum partibus componatur, & ut ad conſenſum, ſive ad damnum pecunias recipiant, obtenta tamen prius ſuper præmiſſis debita Sedis Apoſtolicæ licentia.

7. In Electionibus faciendis extra Capitnlum a Diffinitorio, quando concurrunt tantum ſex Electores, ſi poſt tres ſeſſiones, in quarum ſingulis tria Scrutinia habita ſint, electio canonica non ſequatur, tunc concurrat cum Diffinitorio, & ſuffragium habeat ad illius electionis effectum Provincialis Provinciæ, cujus eſt Officium vacans.

8. Præcipimus omnibus Religioſis, tam Prælatis, quam Subditis, ne recurrant ad Diffinitorium pro expeditione rerum ad alios Superiores pertineutium; qui autem ſine debitis circumſtantiis recurrit, juxta gravitatem culpæ puniatur.

9. Diffinitorium nihil poterit facere ultra conceſſum a Regula, & noſtris Conſtitutionibus, nec negotium aliquod, vel Cauſam ad ipſum non pertinentem poterit ſibi arrogare, niſi in caſu raro, & omnibus ſuffragiis concurrentibus.

10. Pater Generalis, & etiam Diffinitorium, quando illis expediens viſum fuerit, mittant aliquam inſtructionem Patribus Provincialibus, quæ & pro bono regimine, & reformatione Provinciarum, & pro ipſorum Subditorum profectu deſerviat.

§.5. *De Patribus Diffinitoribus Generalibus.*

1. Patres Generalis, & Diffinitores, dum poſt ſuam electionem primo in Diffinitorio congregabuntur, faciant ante omnia in ipſo Diffinitorio juramentum ſervandi perpetnum ſecretum de rebus in eo agendis: quod juramentum tunc obliget, quando major pars Diffinitorii declaraverit debere ſervari ſecretum in tali, vel tali caſu, qui autem illud fregerit, ab eodem Diffinitorio ſevere puniatur.

2. Patres Diffinitores Generales ſex debent eſſe, juxta Breve felic. record. Alexandri VII. expeditum die 30. Jauuarii 1658., ſingulique duo in ſingulis Provinciis eligantur: Omnes autem ſint æquales in poteſtate, & præeminentiis, ut ubicumque fuerint, immediate Patri Generali ſubjiciantur, & in Conventu, in quo Capitulum Generale, vel Diffinitorium celebratur, dum hæc durant, ſedeant immediate poſt Patrem Generalem, & omnibus aliis præſideant, etiam Proviuciali illius Provinciæ, in qua ſunt.

3. Habitent in Conventibus a Patre Generali deſignatis, aptis tamen, ut opportune, & ſcribere, & recipere Epiſtolas poſſint ad ſuum munus ſpectantes; Et in omnibus Conventibus, & Collegiis, ubi fuerint, ſuffragium habeant, ſicut cæteri Conventuales, & abſente Miniſtro, ſi ibi non fuerit Præſes aſſignatus per Patrem Generalem, vel Diffinitorium, præſideant in actibus, & functionibus Communitatis, ſignumque faciant, ut moris eſt; numquam vero ſe intromittant in regimen Domus, niſi abſentibus Miniſtro, & Vicario: Tunc enim quoad omnia Præſides erunt Conventus, & omnes Religioſi ſemper, & ubique eamdem obſervantiam, & reverentiam præſtent, ac ſuis Miniſtris.

4. In quolibet Conventu, ubi fuerint ſimul cum Patre Generali ab ipſo licentiam, Socium, & Benedictionem accipiant ad exeundum e Domo. Si autem Pater Generalis ibi non eſt, dicatur Miniſtro, & cum Socio ab ipſo deſignato, exeant; Socius tamen ipſe a Miniſtro Benedictionem accipiat.

5. Epiſtolas quibuſcumque Religioſis, & Sæcularibus ſcribere, & ab illis Miſſas recipere liceat Diffinitoribus abſque alicujus, etiam Patris Generalis, impedimento, vel examine, etiamque

que eis liceat ſine aliqua licentia alloqui quaſcumque perſonas, obſervando tamen, quod Regula, & Conſtitutiones diſponunt quoad loca, & tempora tacendi, & loquendi.

§.6. *De Officio Patrum Provincialium*.

1. Omnes humiliter, & prompte ſun Provinciali obediant tamquam Patri, & Paſtori, qui & ideo magna ſolicitudine ſuæ Provinciæ invigilet, & in tota illa eamdem habeat poteſtatem, quam Miniſtri in ſuis Conventibus; in eorum tamen Officia non ſe intromittat, niſi illorum negligentia, & culpa exigente, vel neceſſitate, & prudentia poſtulaute.

2. Ad Patrem Prnvincialem ſpectat conncedere licentiam, ut in Religione recipiantur, qui ad Chorum deſtinantur: Item ut tam iſti, quam Laici exiſtentes in anno probationis, ſeu Novitiatus, (recipiantur ſuo tempore ad Profeſſionem; Similiter præſtare literas, Vulgo -- *Reverendas* --) ut Religioſi Sacris initientur: facultatem, ut concionentur: & licentiam, ut Confeſſinnes audiant virorum, & petere a Diffinitorio licentiam, ut Religioſi Confeſſiones Fœminarum audiant. Pro bis autem omnibus hortamur Patres Provinciales, & eorum conſcientias oneramus, ut antequam dictas facultates concedant certam, & plenam notitiam habere curent de virtute illorum, quibus eas concedunt. ac de ipſorum ætate, ſcientia, & cæteris ad ea requiſitis tam a Jure, quam a Bullis Pontificus, & noſtris Conſtitutionibus, & inſuper dnm a Diffinitnrio poſtulaverit licentiam, ut aliqnis Religioſus Fœminarum excipiat Confeſſiones, mittat petitionem proprii Miniſtri ejuſdem Religioſi, in qua tam Miniſter, quam Conſiliarii ejuſdem Conventus, vel Collegii teſtificentur de Annis ætatis, Habitus, & Presbyteratus talis Religioſi, & qnanto tempore Confeſſiones Virorum laudabiliter, ac prompte audiverit.

3. Pertinet etiam ad Provincialem ſuſpendere, & tollere, quando conveniens judicaverit, facultates, & licentias prædicandi, & audiendi Confeſſiones, tam Virorum, quam Fœminarum, deinde impertiri in ſua Provincia Benefactoribus, & aliis perſonis Epiſtolas Confraternitatis, quibus participes fiant ſuffragiorum, cæterorumq; bonorum Operum ſuæ Provinciæ, & facultatem præſtare Conventibus ad perpetuo alienandas Sepulturas Eccleſiarum, non vero Cappellæ Majoris, vel Minoris.

4. Rurſus ſingulis Annis ſemel ſaltem viſitare omnes Conventus, & Collegia ſuæ Provinciæ; Si vero Pater Generalis aliquam illius Provinciȩ Domum viſitavit, tunc Provincialis non teneatur eam pro illo anno viſitare: Quod ſi contigerit aliquem Fratrem Germanum Provincialis eſſe Miniſtrum alicujus Domus ſuæ Provinciæ non viſitet Domum illam ipſe Provincialis, ſed tunc eo caſu illam viſitabit Pater Generalis, vel de ejus commiſſione alter Religioſus. Deinde ſi Pater Provincialis infirmitate, vel alia juſta cauſa impeditus, non valeat viſitare per ſe, ſuumqne Officium exercere, poterit vices ſuas alteri Religioſo Provinciæ ſuæ committere; nunquam tamen nominare, ſeu inſtituere Vicarium Provincialem, ſive pro tota, ſive pro parte ſuæ Provinciæ; Hoc enim ad Diffinitorium attineat.

5. Præterea ad Provincialem ſpectat ſuos Religioſos ab uno in alium Conventum transferre, & præbere eis (exceptis Lectoribus, & Studentibus) licentias ad itinera facienda, neceſſitate exigente, & ſervatis his, quæ dicta manent ſupra *Cap*.10. §.1.

6. Suſpendere quoque ab Officin Miniſtrum, qni gubernare neſcit, vel qui ſua malitia, aut negligentia, vel defectu capacitatis permittit, anſam præbet, & cauſa eſt, quod omnes, vel plerique Subditorum vivant irreligioſe, laxe, vel ſine pace, aliaque inconvenientia tam in Oppido, quam in Conventu ſequantur: Quacumque ergo ex iſtis cauſis poteſt Provincialis ſuſpendere aliquem Miniſtrum quantumvis alias bonis moribus ornatum, conſuletque Diffinitorium, ut ſi expediverit prædictus Miniſter deponatur.

7. Ad Provincialem etiam pertinet nominare, & deſignare ſimul cum Miniſtro Vicarios omnium Conventnum ſuæ Provinciæ, & Collegiorum, necnon illos ſuſpendere, imo, & conſulto Patre Generali, eos privare, tam in caſibus expreſſis in noſtris Conſtitutionibus, quam ſi propter alias culpas id mereantur, ſine obligatione reddendi cauſam, & rationem cur ita fiat, niſi Sacræ Congregagationi, aut Generali, quando requiſitus fuerit. Item admittere renunciationes Officiorum, quorum deſignatio ad ipſum pertinet, tametſi cum Miniſtro nominatio facta fuerit.

8. Ad ipſum etiam ſpectat culpas punire uſque ad graviorem incluſive, abſolvere a cenſuris ad limites facultatis ei conceſſæ per Jus commune, vel Pontificia Privilegia.

9. Habeat Provincialis Librum in quo ſcribat facultates, quas concedit ad concionandum, ad virorum Cnnfeſſiones audiendas, & Ordines recipiendos, & in en nedum notet diem, menſem, & annum, & nnmen Religioſi, ſed etiam ejus Patriam, & Conventualitatem.

10. Non liceat Prnvinciali abſque expreſſa licentia Patris Generalis contributionem imponere in ſua Provincia; poſſit tamen licentiam concedere alicui Miniſtrn, ut de conſenſu majoris partis Capituli Conventualis opem ferat alteri Conventui, vel Collegio indigenti. Super quo hortamur omnes Miniſtrns, & Conventus, ut mutuo ſe adjuvent, ut religioſa, & fraterna charitas ita exerceatur, & conſervetur.

11. Provincialis expirans rationem in Capitulo Generali reddat Patri Generali de omnibus expenſis ab ipſo factis in illo triennio, & in quibus eas fecit: quod ſi non reddiderit, Pater Generalis eam exigat.

12. Si Prnvincialis obierit, vel alia de cauſa ejus Officium ceſſaverit, Prædeceſſor immediatus ſit ipſo facto Vicarius Provincialis, niſi inhabilis, vel impeditus ſit; nam tunc Vicarius Provincialis erit Diffinitor primus illius Provinciæ, & in iſtius defectum ſecundus, donec Diffinitorium eligat Provincialem.

13. In caſu mortis alicujus Provincialis, ejus Secretarius, & Miniſter, & Conſiliarii Conventus, in quo obiit, vel vicinioris, (ſi forte extra Clavium ponant, & cuſtodiant manticas, Codices, & Scripturas, ac alia ſimilia, quæ penes defunctum, & ad ipſum attinentia inventa fuerint, & claves Manticarum apud Secretarium ſint, qui etiam unam ex tribus Clavi-

bus

bus Arcæ habebit donec Vicarius Provincialis, vel Provincialis de novo electus accedat, cui omnia cum ſigillis, & formulario Officii tradentur, niſi Pater Generalis aliter diſpoſuerit. Et præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ prædictis Miniſtro, Secretario, ei, & Conſiliariis, & omnibus, & ſingulis aliis Religiosſis, ut numquam aperiant, nec aperire permittant dictas Manticas, nec videant, ſeu legant ſcripta, quæ apud ſe Provincialis defunctus habebat.

§.12. *De modo ſervando in Viſitationibus Conventuum.*

1. Hortamur in Domino Viſitatores, ut ſcopus, ac finis ſuarum Viſitationum ſemper ſit conſervare in ſuo rigore, & perfectione obſervantiam noſtræ Regulæ, Conſtitutionum Sanctarum conſuetudinem, & cæremoniarum, pacem ſtatuere, culpas, & negligentias corrigere, & punire.

2. Pro initio Viſitationis jubeat ſignum fieri ad Capitulum, & omnibus ſimul junctis, ac genuflexis incipiat Antiphonam – *Veni Sancte Spiritus*, quam omnes proſequantur, & poſt eam dicat Verſiculum — *Emitte Spiritum tuum &c.* & Orationes – *Deus qui corda fidelium* — *Defende quæſumus Domine Beata Maria &c.* — *Deus qui per Sanctos Patres noſtros Joannem, & Felicem &c.* poſtea omnes ſedeant, & Viſitator faciat brevem Concionem Spiritualem ad intentum pro ſua Viſitatione.

3. Quo facto, imponat præceptum, & cenſuram, ut omnes ante ipſum dicant, & denuncient quidquid correctione dignum animadverterint tam in Prælato, quam in Subditis omni affectinne, amore, odio ſeclusis, atque an quærendis, ſeparandis, & cuſtodiendis Eleemoſynis pro Redemptione Captivorum obſerventur exacte quæ Leges noſtræ diſponunt, & ad hoc, ut ante ipſum quoque manifeſtent omnia quæcumque penes ipſos fuerint, ſive prn ſuo uſu, ſive pro alio fine, quoviſve titulo; Et inſuper ſub prædicto præcepto, & cenſura jubeat ab omnibus cuſtodiri ſilentium in pertinentibus ad ipſam Viſitationem, tam inter ſe, quam inter alios quoſcumque, & tam verbis, quam ſcriptis. Durabit dictum præceptum, & cenſura per dies neceſſarios, ſed non pauciores, quam quinque.

4. Ante examen Religioſorum viſitet Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, Altaria, Oleum Sanctum, Ornamenta, cæteraque alia ad Cultum Divinum pertinentia.

5. Poſtea vocando ſingillatim Religioſos, viſitet, examinet, ac diligenter inquirat ab eis primo, quomodo obſerventur mandata Dei, & præcepta Sanctæ Eccleſiæ, necnon quatuor Vota, Regula, Conſtitutiones, & Sanctæ Conſuetudines Ordinis. Item an fuerit vel ſit aliquod ſcandalum, vel quid habens ſpeciem peccati, tam intra, quam extra Conventum. An ſit pax inter Religinſos. An obſervetur Regularis Diſciplina in Officio Divino, Oratione, Silentio, Vita Communi, Clauſura, cæteriſque obligationibus. An abuſus introducatur in veſtitu, aliiſque rebus. An Prælatus neceſſaria Religioſis, præſertim Infirmis ſuppeditet, & an ipſe Regulam, cæteraque alia obſervet.

6. Ut Viſitatores hæc adimpleant, neceſſe eſt, calleant ea, quæ ad correctionem fraternam attinent, & ad Regulam, Coſtitutiones, & Conſuetudines. Ideoque oportet eos habere Summarium principalium Statutnrum, quæ obſervari debent, ut juxta illud facilius interrogent, & examinent Religioſos.

7. Cellas viſitent, & videant, quæ ad uſum Religioſi habeant, & quæ paupertati, obſervantiæque noſtræ convenientia non fuerint, amoveant, & neceſſaria Subditis miniſtrari faciant.

8. Officinas etiam viſitent, & animadvertant, ſi in illis ſint neceſſaria pro Religioſis, tam valentibus, quam male habentibus, vel aliquid ſuperfluum, & indecens noſtro ſtatui, Carcerem quoque viſitent, & notent, ſi in eo ſint, quæ debent, juxta diſpoſita ſupra *Capit*, 31. §.4. Bibliothecas quoque videant, & examinent an juxta eas, & ejus Libros obſerventur ſupra dicta *Cap.* 38. §.7.

9. Similiter diligenter viſitent Libros Conventus tam illos, in quibus bona ſtabilia, & Cenſus continentur, quam illos in quibus notantur recepta, & expenſæ in quacumque ſpecie pecuniæ, tritici, hordei, vini, Olei &c. necnon Libros Redemptionis Captivorum, & receptnris ad habitum, & profeſſionem, ab ultima Viſitatione, uſque ad illam. Et Prælatus contra Bullas, & Decreta Pontificia ſive in toto, ſive in parte recipiens ad habitum, vel Profeſſionem aliquos Novitios, pœnis impoſitis in illis, & aliis ad ſuum arbitrium Provinciales afficiant.

10. Deinde viſitent Tabulam, ſeu Catalogum Religioſorum Defunctorum, Librum etiam, in quo ſcribuntur Miſſæ, & alia ſuffragia, obligationeſque perpetuæ Conventus, & videant an illis ſit ſatisfactum; Quod ſi invenerint aliquem defectum, ſtatim curent plene ſatisfieri, & ſevere puniant Superiorem negligentem.

11. Præterea examinent Confeſſarios, Concionatores, & in Collegiis ſtudentes, juxta ſupra dicta ſuis locis.

12. Inſuper coram Communitate attente videant habitus, Scapularia, Cappas, & Caputia Religioſorum, & curent, quod exacte nbſervent menſuræ diſpoſitæ a noſtris Conſuetudinibus, ſevere puniendo Prælatum in hac parte remiſſum, & negligentem, & Religioſos excedentes.

13. His peractis, iterum in Anlam Capitularem Religioſos convocari jubeant, & exhortationem faciant Spiritualem laudandi virtutes, & obſervantiam, & corrigendo defectus, & culpas nmnium in Communi, & ſingulorum in particulari. Ac deinde Religioſi, quibus nulla culpa impoſita eſt, defectus ſuos ipſimet, ut moris eſt, confiteantur.

14. Si Miniſter aliquam commiſerit culpam majori parti Communitatis ignotam, Viſitator illam in publico non reprehendat, ſed ſecreto coram aliquibus ex obſervantioribus, & notitiam habentibus; Similiter ſecreto corripiet ſecretas culpas cæterorum, & publice publicas, ac notorias: Et quando gravitas delicti virgam juſtitiæ exigat, ſemper Viſitator ſimul miſericordia utatur: Hortamurque illum in Domino, ne impunitas relinquat culpas, itaut exinde majoribus exceſſibus occaſio, & anſa præbeatur.

15. Cor-

15. Correctione culparum finita, præceptum imponat Viſitator, ut pro tempore juxta prudens ejus judicium neceſſario, omnes, & ſinguli de actis in illa Viſitatione, & ad eam pertinentibus, ſtrictum ſilentium obſervent, tam inter ſe, quam inter alias quaſcumque, & tam verbis, quam ſcriptis, Deinde omnes in communi leviter flagellis cedat, & poſtea ſequenti abſolvat forma videlicet – Omnes proſtrati dicant Confeſſionem generalem, poſtea Viſitator – *Miſereatur veſtri &c. Indulgentiam &c.*, & confeſtim – *Auctoritate, qua fungor in hac parte, in quantum poſſum, abſolvo Vos ab omni Sententia excommunicationis majoris, vel minoris, ſuſpenſionis, vel interdicti. In nomine Patris ✝, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen*.

16. Si Viſitatori expediens viſum fuerit aliqua facere ſtatuta vulgo – *Acta* – rebus exigentibus, & maturo conſilio perpenſis, illa in ſcriptis faciat, & in Arca trium Clavium cuſtodiantur, Durabunt autem tantum uſque ad ſequentem viſitationem, ſi in ea denuo approbata non fuerint. Omniaque præcepta, & Cenſuræ ceſſent, ceſſante Officio Provincialis, qui ea impoſuit, & ſolum maneant tamquam ſimplicia mandata, uſque ad ſequentem viſitationem: monemuſque Provinciales, ut in primis ſuis viſitationibus ſcire curent præcepta, Cenſuras, acta, & mandata ſuorum Prædeceſſorum, & denuo illa approbent ſi expedire viderint,

17. Si in aliquo Conventu Viſitatores aliquam invenerint culpam excedentem ſuam Juriſdictionem, ſtatim Diffinitorio notitiam præbeant, mittentes Proceſſum (ſi factus fuerit) vel informantes de delicto, quod ſi hoc tale fuerit, quod remedium præſentaneum exigat, apponat neceſſarium, quamvis delictum (ut dictum manet) Juriſdictioni ſuæ non ſubſit.

18. Decernimus, quod quilibet Prælatus poſſit punire, & puniat qualibet culpas ad ſuam Juriſdictionem pertinentes, procedendo in earum cognitione ſine ſtrepitu, & figura Judicii, ſola facti veritate inſpecta, juxta conceſſionem motu proprio factam Ordini noſtro a felic. record. Paulo Papa V. die 17. Auguſti anno 1611. incipien. -- *Circumſpecta Sedis Apoſtolicæ &c*,

19. Viſitatores, & alii quicumque Judices in Cauſis, quas formaverint, non manifeſtent reis nomina teſtium, nec circumſtantias aliquas, per quas in illorum cognitionem venire poſſint.

20. Denique Viſitatores poſt finitas ſingulis annis Viſitationes, rationem reddant Diffinitorio de ſtatu Conventuum, & Collegiorum,

§.8. *De Patribus Viſitatoribus Delegatis*.

1. Qui per Delegationem Patris Generalis, vel Diffinitorii viſitaverint totam noſtram Religionem, vel aliquam illius Provinciam, teneantur in quolibet Conventu viſitando manifeſtare Commiſſionem, quam portant; obedientia tamen eis præſtabitur ſtatim ac primo illam in aliquo Conventu patefecerint, & poſſeſſionem acceperint.

2. Viſitatores prædicti præſideant in omnibus Conventibus, ad quos Juriſdictio ſua ſe extendit, omnibus aliis Religioſis tam Prælatis, quam ſubditis eadem auctoritate, poteſtate, ac præeminentia, qua fungitur qui eos delegavit.

3. Quando vero aliquis pro Conventu Curiæ Romanæ viſitando deſignatus fuerit, tantum præſidebit Religioſis illius a die, qua illis per ſe ipſum notoriam fecerit ſuam Commiſſionem, quæ ſolum durabit uſque ad finem viſitationis, & hac peracta ceſſabit Officium, ſubdituſque manebit Miniſtro dicti Conventus, & eo abſente Procuratori Generali, niſi forte Viſitator alias ſuperior ſit, idemque omnino intelligatur reſpective de Viſitatore Delegato alterius, vel aliorum Conventuum in particulari.

4. In reliquis omnibus Viſitator Delegatus ſervet formam viſitandi *in §. antecedenti* poſitam, niſi aliquid ei in Commiſſione limitetur, & Inſtructionem etiam ſibi datam a Delegante ſub pœna juxta gravitatem culpæ ei infligenda.

§.9. *De PP. Secretariis Prælatorum Superiorum*.

1. Pater Generalis in ſui Secretarium eligat Sacerdotem, qui ſuo conſilio, prudentia, & viribus valeat illum in ſui muneris onere portando adjuvare;. Illum in ſcriptis deſignet præbendo ei Literas patentes ſui Officii, & Secretarius ſtatim ac eas recipiat, juramentum emittat in manibus ipſius Patris Generalis de ſervando ſecretum, & fidelitatem juxta formam præſcriptam pro Secretario Capituli Generalis ſupra *Cap.* 39. §.4. *num.*9.

2. Similiter quilibet Provincialis eligat ſibi Secretarium eiſdem qualitatibus præditum, & ei Literas patentes tribuat, ac Secretarius in manibus ipſius prædictum præſtet Juramentum, ſtatim ac nominatus fuerit.

3. Idem omnino faciat Viſitator delegatus in electione Secretarii, & iſte in emiſſione Juramenti, excepto caſu, quo delegans in Commiſſione deſignavit Viſitatori Secretarium, vel iſte Literas patentes dedit; tamen etiam in iſto caſu Secretarius Juramentum faciet in manibus Delegati, ſi in delegantis prius non emiſit illud.

4. Prædicti omnes Secretarii in quolibet Conventu, vel Collegio Juriſdictionis Prælatorum, quorum Secretarii ſunt, in quo ſimul cum ipſis fuerint, dum eorum Officium duraverit, Conventuales ſint cum voce, & loco, & ad exeundum a domo a ſuis tamen Prælatis, quorum Secretarii ſunt, licentiam, ſocium, & Benedictionem accipiant.

§.10. *De Officio PP. Miniſtrorum*.

1. Patri Miniſtro humiliter, & reverenter ſubobediant ſubditi. Ad ipſum ſpectat immediate Conventus, vel Collegii Regimen, principalis cura, ſcopuſque illius ſit Spiritualis ſubditorum profectus, præeunte ſemper ipſo Doctrina, & exemplo: quapropter P. Generalis non poterit Miniſtrum aliquem eximere a vita Communi.

2. Ad ipſum etiam attinet hortari frequenter Subditos ad obſervantiam Regulæ, Conſtitutionum, Sanctarum conſuetudinum, & Cæremoniarum, applicando contravenientibus ſine exceptione perſonarum pœnas per Conſtitutiones noſtras impoſitas, nec permittat Subditos ſe intromittere in negotia ſæcularia. Miniſtrum autem in executione hujus Conſtitutionis remiſſum, P. Provincialis ad arbitrium ſuum puniat.

3. Diſponat, & præcipiat Miniſter in ſuo Conventu quidquid illi conveniens viſum fuerit ad majorem obſervantiam, & Subditorum reformationem ac correctionem: quod ut melius

ac

Digitized by Google

ac plenius exequi valeat, decernimus, quod faciat, & ſubſtanticet proceſſus, & informationes culparum, ac delictorum commiſſorum a Religioſis in ſuo Conventu, vel alio in loco ſui confinii, quamvis delicta excedant ſuam juriſdictionem, puniatque uſque ad culpam gravem incluſive; nam graviores, & quibus annexum eſt ſcandalum, Provinciali, & Diffinitorio reſervantur. Cæterum, ſi contigerit, quod aliqua culpa ſuam excedens juriſdictionem brevi indigeat remedio, opportunum adhibeat, illamque puniat, ac ſtatim, ſub pœna ſuſpenſionis ab Officio per unum menſem, moneat Superiorem, ad quem cura ſpectat, & cæteras informationes culparum, quas ipſe non punierit, mittat Prælato, cui competat Sententiam proferre. Nullus autem Miniſter poterit ſui Conventus viſitationem Generalem facere, imponendo præcepta, & Cenſuras; hoc enim proprium eſt Provincialis.

4. Sit etiam Miniſter in temporalibus valde providus, & omnibus ſuis ſubditis nihil ex neceſſariis de victu, & veſtitu deficiat; ad quæ diſtribuenda non expectet Religioſorum petitiones, quando neceſſitas patuerit; ſed eas paſtorali ſollicitudine præveniat, & amore paterno æqualiter omnibus juxta cujuſlibet indigentiam ſubveniat, & ſic Religioſi relicta omnium temporalium cura, ſpiritualibus magis intenti ſint, & ſevere puniatur a Provinciali Miniſter in hoc deficiens.

5. Diſponat etiam, & diſtribuat in ſuo Conventu Officia, vel per ſe ſolum, vel ſimul cum Provinciali, aut Capitulo Conventuali, juxta ea, quæ in diverſis partibus harum Conſtitutionum ſtatuuntur, conſtituendo in illis perſonas idoneas; Officiales autem omnia ſibi a principio tradita juxta eorum Inventarium, ſuis Succeſſoribus, vel Conſiliariis tradant.

6. Curet Miniſter, quod in omnibus Officinis ſui Conventus ſint Inventaria, ſeu Libri, in quibus ſcripta inveniantur omnia, quæ ſunt in dd. Officinis: & bis quotannis cum Conſiliariis, & Officialibus reſpective illas, & libros viſitet, ut incrementa ſcribantur, & de neceſſariis, quæ defuerint, diligenter provideatur.

7. Quando Superior Prælatus miſerit Literas patentes pro transferendo aliquo Religioſo in alterum Conventum, non eas ſubſcribant Miniſter, & Conſiliarii, donec talis Religioſus in procinctu ſit ad iter arripiendum; eo autem ipſo, quod ſubſcribantur, ſtatim ceſſet ejus Conventualitas, & deinde tamquam hoſpes habeatur.

8. Si Conventus aliquis pecuniam habeat (etiam obligationum, ſeu Miſſarum perpetuarum) conferendam in Cenſum, Miniſter (adhuc ſuffragante Capitulo Conventuali) id facere non valeat ſine Patris Provincialis facultate.

9. Nullus Miniſter, vel particularis Religioſus, quamvis ſit Procurator Conventus, ſeu Adminiſtrator bonorum, & facultatum ipſius, deſtruat, demoliatur aliquam Domum, vel poſſeſſeſſionem, nec radicitus evellat Vineas, Oliveta, Arbuſta; imo nec Religioſus Agricola, aut Hortulanus arborem (niſi aridam) ſuccidat ſine conſenſu Communitatis, & licentia in ſcriptis Prælati Superioris, qui illam concedet, majori utilitate inſpecta; nec ſimiliter ſine præfato conſenſu, & licentia valeat aliquis ex dictis vendere, aut alienare Ædificiorum dirutorum reliquias, & materias, nec etiam emptas, aut alio titulo receptas pro nova fabrica, aut pro reparatione Conventuum, ſeu poſſeſſionum eorum.

10. Nullus item Miniſter, aut Præſes valeat in toto cujuſlibet anni ſpatio vendere, aut alienare triticum, hordeum, oleum, vinum, & ſimilia, ſive ſint in propriis prædiis collecta, ſive empta, ſive pie oblata ultra quantitatem, & valorem quadraginta ducatorum ex unaquaque ſpecie ſine conſenſu majoris partis Capituli Conventualis, & ſemper in libro expenſarum ſcribatur quantitas, & qualitas venditorum, ſeu alienatorum, & etiam notetur in eo dictus conſenſus Capituli Conventualis, quando intervenerit. Contravenientes autem tam iſti, quam præcedenti Conſtitutioni, ſevere puniantur ad arbitrium Patris Provincialis juxta qualitatem culpæ.

11. Patres Miniſtri ſimul cum Conſiliariis faciant rationum ſummas (vulgo *Cartaquentas*) ſtatus ſuorum Conventuum, vel Collegiorum, incrementi eorum, proviſionis, debitorum, aliarumque rerum; idque tempore apto diſponant, itaut dictæ rationum ſummæ a Miniſtro, utrinque, & Conſiliariis ſubſcriptæ mittantur, & perveniant ſimul cum libro, ſeu rationibus Miſſarum ad manus Secretarii Diffinitorii quindecim diebus ante Capitulum Generale, ut prædictum Diffinitorium tempus habeat ad eas videndas; iſtarum autem copia, & tranſumptum de verbo ad verbum ſubſcriptum etiam a Miniſtro, & Conſiliariis maneat in Conventu in Libro deputato ad hunc tantum effectum; quod ſi aliquis Miniſter tempore dicto, & determinato non miſerit dictam rationem puniatur ad arbitrium Diffinitorii; at vero ſi aliqua rationum ſumma facta inveniatur abſque debita fidelitate, ſubſcribentes privati ſint voce, & loco per annum.

12. Miniſter ante finem ſui Officii provideat Conventui, ſeu Collegio ſuo de omnibus rebus neceſſariis uſque ad menſem Septembris immediatum poſt Capitulum Generale, ſucceſſorique Miniſtro, ac Conſiliariis per Inventaria, & tranſumptum, de quo *numero antecedenti*, rationem reddat ſtatus Conventus, & augmenti, vel detrimenti, ut noviter electus Miniſter ſciat quod ſit in Conventu, & quid ipſi traditur.

13. Miniſter, non Socius, in ſuo Conventu, vel Collegio maneat tempore Capituli Generalis, & illum regat, & gubernet, ac in eo præſideat, etiam poſt Capitulum, donec novus Miniſter accedat, poſſeſſionemque accipiat, niſi aliud illi jubeatur.

14. Denique ſtatuimus, quod quando Pater Generalis, vel Diffinitorium deſignaverit aliquem in Præſidem alicujus Conventus, vel Collegii, ſeu novæ fundationis eamdem habeat poteſtatem, & præeminentias, ac ſi eſſet Miniſter.

§. 11. *De PP. Vicariis, & eorum Officio.*

1. In quolibet noſtri Ordinis Conventu, & Collegio ſit unus Vicarius, qui Miniſtrum adjuvet in onere ſui Officii; debet autem Vicarius eligi Confeſſarius Virorum, & Fœminarum, & perſona prudens, & capax aſcendendi ad Miniſterium, & qui habeat ætatis ſaltem triginta annos, & habitus duodecim, poterit tamen Diffinitorium in ætate diſpenſare.

2. Munus Vicarii non duret ultra menſem unum, poſtquam acceſſit ad ſuum Conventum,

poſſeſſionemque accepit, Miniſter denuo, ſive in Capitulo Generali, ſive in Diffinitorio electus, quamvis ſi ſolum per triennium officium exercuit, poterit reeligi iu eodem Conventu, vel Collegio; non vero, ſi ultra biennium, niſi diſpenſante Diffinitorio.

3. Præcipuum Vicarii munus eſt diligenter curare omnia, quæ attinent ad Officium Divinum, & quod exacte obſerventur Sacri Ritus, & Ordinis Cæremoniæ, ac cuncta, quæ diſponit noſtrum Manuale; quare omnia, quæ circa Chorum, Altare, Proceſſiones, & alia ad Officium, & cultum Divinum pertinentia Vicarius ordinaverit, executioni mandentur, niſi aliud Miniſter diſponat; eſt enim Vicarius Magiſter Cæremoniarum.

4. Curet etiam Vicarius, quod quilibet Religioſus adimpleat Miniſterium, in quod ab obedientia eſt deſtinatus; & ubi Magiſter Novitiorum, vel Profeſſorum non fuerit, officia Tabulæ ſingulis hebdomadis Vicarius diſtribuat.

5. Singulis Dominicis diebus juxta præceptum Regulæ familiam, ſive famulos Domus pro capacitate ſua Vicarius hortetur divertere a malo, bonumque facere, eoſque ſimpliciter moneat, quid credere, aut agere debent pro ſalute Animarum ſuarum, & vita æterna adipiſcenda.

6. In abſentia Miniſtri quoad regimen Conventus præſideat Vicarius, & in defectum iſtius Diffinitor antiquior præſens, & in Diffinitorum abſentia Redemptor Captivorum, & in iſtius abſentia Procurator Generalis, & iſto deficiente Sacerdos antiquior in profeſſione; quando Miniſter juſta de cauſa Sacerdotem minus antiquum non deputaverit: nullus autem ex prædictis aliquid innovet: ſi tamen Miniſter abſens fuerit ab Oppido ubi eſt Cœnobium ultra viginti quatuor horas, poterunt prædicti tunc imponere præcepta, & accipere Novitios ad habitum, & profeſſionem: adhuc tamen in iſto caſu Vicarius non præcedat in Sede Diffinitores, nec iſti ab illo Socium petant ad exitum e Domo.

7. Quamvis in aliquo Conventu, vel Collegio ſit Vicarius actu exercens ſuum Officium, poterit Pater Provincialis pro abſentia Miniſtri a Domo ſua nominare, & eligere Præſidentem ubi, & quando expedire viderit.

8. Quando aliquis Prælatus Superior deputaverit Præſidem alicujus Conventus, ſeu Collegii duret ejus Officium, quamvis ceſſaverit Officium Superioris, qui illum nominavit uſque ad poſſeſſionem Miniſtri, vel alterius novi Præſidis: Et idem intelligi volumus de Præſidentibus (ſive ſint Vicarii, ſive alii) deputatis tempore, quo celebratur Capitulum Generale pro Conventibus, ſive Collegiis, quorum Miniſtri ſunt Socii, vel pro aliis quibuſcumque.

§. 12. *De Gubernio paterno, & ſpirituali Prælatorum.*

1. Prælati ſunt Paſtores, & Patres Subditorum, ideoque debent ſpiritualia paſcua eis miniſtrare; ignorantes docendo, remiſſos fovendo, jacentes erigendo. Hæc exercere tenentur ſingulari amore, & benevolentia erga omnes, & ſingulos eorum. Quod ut aptius, faciliuſque adimpleant, oportet ipſos agnoſcere mores, conſcientiam, & vires uniuſcujuſque, viam, & profectum ſpiritualem, Orationem, virtutum in operibus ſi ſe exerceat, mortificationes, quibus utitur, gratias, quas a Deo accepit, & quid ex his, & Sacræ Communionis frequentia utilitatis, & fructus percipiat: Hoc eſt enim Paſtorem perfecte cognoſcere gregem ſuum.

2. Expedit igitur, quod hoc paternum regimen omni cura teneatur, & diligentius obſervetur a majoribus Superioribus, quapropter Pater Generalis, & Diffinitores maximopere invigilare debent profectui Subditorum, mittendo quandoque in totum Ordinem Literas Paſtorales, & exhortationes ad majorem obſervantiam, & extinctionem abuſus, ſi aliquis introducatur, & illius auctorem puniendo.

3. Provincialibus utpote ordinariis Viſitatoribus ſpecialibus competit hæc cura ſuorum Subditorum. Quare in Viſitationibus obſervabunt, quæ dicta ſunt §. 7. hujus Capituli, nec ſibi ſatisfaciant cum correctione exteriori, ſed hominem interiorem dirigere præſertim curent: Pro quo Epiſtolas Spirituales etiam mittant (quando illis expedire viſum fuerit) per totam ſuam Provinciam, & alias exhortatorias ad progreſſum, & correctionem Subditorum.

4. Miniſtris Conventualibus immediate hoc regimen incumbit, ab illis præcipue Subditorum ſalus, ſpiritualiſque utilitas pendet, de qua in extremo Judicio ſtrictiſſimam rationem reddent; idcirco, ut ſuæ obligationi ſatisfaciant, tenentur ſpiritualem illorum vitam exemplo ſuo alere, & doctrina ſua perficere, illam omnibus, & ſingulis pro uniuſcujuſque ſtatu, & capacitate proponendo, & de quadrimeſtri in quadrimeſtre affabiliter cum unoquoque in particulari agendo, & communicando omnia, quæ ad directionem animarum ſuarum ſpectant.

§. 13. *De PP. Procuratoribus Generalibus, & Conventualibus, ac de eorum Officiis.*

1. Diffinitorium Generale eligat Procuratores Generales Curiæ Romanæ, & Hiſpaniæ Religioſos virtuoſos, zelatores, prudentes, in rebus gerendis induſtrioſos, quibus amplum mandatum, & poteſtatem dabit pro occurrentibus negotiis tam totius Ordinis, quam alicujus particularis Conventus, & confeſtim ac electi fuerint, faciant Juramentum fidelitatis in manibus Patris Generalis, vel alterius de ejus commiſſione.

2. Eorum Officium duret per triennium, & vacent quando noviter electi poſſeſſionem acceperint; ſi tamen Diffinitorio bene viſum fuerit, poterit illos reeligere, commutare, & Officiis abdicare ſine obligatione reddendi cauſam, cur hoc faciant, niſi Sacræ Congregationi, quando requirantur.

3. Procuratores Generales poterunt e Domo exire ſemper ſi negocia id exigant, Socio aſſignato a Prælato, & ab iſto benedictione accepta. In quocumque Conventu, ubi fuerint, Conventuales ſint cum voce &c., & in actibus, & functionibus Communitatis, præſideant omnibus, quos in ſede præcedunt, etiam Vicario, a quo in abſentia Miniſtri Socium poſtulabunt, ſed ab eo benedictionem non accipient, niſi forte Vicarius ſit ſimul Præſes propter abſentiam Miniſtri ab Oppido ultra viginti quatuor horas, & numquam ſe intromittant in regimen Conventus, niſi quando competat præſidentia per abſentiam Miniſtri, Vicarii, Diffinitoris, & Redemptoris Captivorum.

4. Li-

4. Literas eorum, quas ſcribunt, & quas recipiunt nullus Prælatus aperire, videre, ſeu impedire audeat, excepto P. Generali, cui dd. Procuratores notitiam omnium negotiorum Ordinis præſtabunt, & præſertim Procurator Generalis Hiſpaniæ id faciat ſingulis ſemeſtribus per Librum, in quo cunctorum rationem ſcriptam habeat, & in abſentia Prioris Generalis notitiam illam, & rationem præbeat Diffinitori antiquiori exiſtenti in Curia Regia; & ante fines ſuorum Officiorum, uterque rationem accepti, & expenſi in executione eorum Patri Generali fideliter reddant.

5. Hortamur PP. Procuratores Generales, & etiam Conventuales, ut ſemper, ac commode fieri poſſit per ſeculares Procuratores negocia expediri faciant, ut ſic frequentes eorum egreſſus e Conventu vitentur.

6. Pater Procurator Generalis Curiæ Romanæ non valeat ſine licentia Capituli Generalis impetrare a Sede Apoſtolica Literas pertinentes ad regimen univerſale Ordinis, nec favorem, vel auxilium aliis ad id præſtare: Quod ſi aliquo modo, & via ei conſtiterit aliquem Religioſum id quomodocumque intendere, teneatur ſub præſtito fidelitatis Juramento patefacere Diffinitorio; & in omnibus negotiis Religionis ſervet ſemper Inſtitutionem, vel diſpoſitionem Diffinitorii, & nihil abſque ejus licentia operetur.

7. Quilibet Religioſus, niſi fuerit Diffinitor per Romam petens, vel in Italia exiſtens ſubdatur Miniſtro, & in ejus abſentia Procuratori Generali Curiæ Romanæ, & illi licentiam manifeſtet, & cauſam viæ ſuæ declaret tamquam Superiori, cui in omnibus obedire tenetur; quod ſi aliquis abſque debita licentia illuc profectus fuerit, Miniſter remittat in Hiſpaniam ad Procuratorem Generalem, vel ad ſuum Provincialem, niſi attentis circumſtantiis, videatur propter culpas in carcerem injicere, vel alio remedio uti.

8. Pater Procurator Generalis Hiſpaniæ ſit valde vigilans in expeditione negotiorum ſibi a Prælatis commiſſorum, quæ quidem tenetur agere, & expedire. At vero ſine conſenſu Patris Provincialis numquam ſecularium negotia, vel propria perſonalia, vel alicujus particularis Religioſi gerat; ſuper difficultatibus autem, quæ in executione ſui Officii occurrerint, conſulat Patrem Generalem.

9. Conventuales Procuratores eligantur a Conventibus, ſeu Collegiis, conſulto, & approbante Patre Provinciali. Officium Procuratoris Conventualis expiret tranſacto menſe integro poſt acceptam a Miniſtro denuo electo illius poſſeſſionem Conventus, & Collegii quod mandatum Procuratoris dedit; ſi vero Patri Provinciali, & Communitati viſum fuerit, poterit reeligi cum licentia Diffinitorii; quod quidem antequam illam concedat, notitiam curet habere de moribus dicti Procuratoris, & a ſedulitate in executione ſui Officii. Totum autem in hac Conſtitutione expreſſum quoad Procuratores Conventuales, prorſus, & in omnibus intelligi volumus de Adminiſtratoribus quarumcumque facultatum, ſeu bonorum cujuſcumque Conventus, & Collegii.

10. Procuratores Conventuales in Civitatibus, ſeu Oppidis ubi ſunt Cancellariæ, Regiaque Conſilia, ſeu Audientiæ, teneantur ſuſcipere, gerere, & expedire lites, & negotia Ordinis ad dicta Regia fora concurrentia, & Patres Miniſtri hujuſmodi Conventuum, non occupent ſuos Procuratores, itaut prædicta Ordinis negotia agere non valeant.

11. Procuratores omnes Conventuales, & Adminiſtratores bonorum, & facultatum cujuſlibet Conventus, ſeu Collegii ſingulis quadrimeſtribus rationem reddant ſuis Miniſtris, & Conſiliariis de executione ſuorum Officiorum, & de acceptis, & expenſis pro eorum expeditione. In quem effectum ſit Liber in Arca trium Clavium, in quo dictæ rationes ſcribantur, & debita pro, & contra Conventum cum annotatione diei, menſis, & anni, perſonarum, a quibus, & finem, in quem contracta ſunt; & librum iſtum, quando, & ſicut cæteros Monaſterii viſitet Provincialis, & Procuratorem, vel Adminiſtratorem non reddentes rationem, amoveat ab Officio, reddentem vero, ſed non fideliter arbitratu ſuo puniat.

§. 14. *De Sigillis in Ordine noſtro utendis.*

1. Pater Generalis habeat tria Sigilla. Primum magnum ad ſignandum negotia gravia, ſecundum mediocre ad ordinaria, & tertium parvum pro Literis. In primo ſculpta ſit Imago Sanctiſſimæ Trinitatis, & in circuitu verba iſta – *Signum primitivum Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis, & Captivorum*. In duobus aliis inciſum ſit ſcutum Ordinis, & in circuitu verba hæc – *Pater Miniſter Generalis*.

2. Diffinitorium Generale habeat etiam ſuum Sigillum, in quo inciſum ſit Ordinis ſcutum cum Inſcriptione iſta per circuitum – *Diffinitorium Generale Diſcalceatorum Sanctiſſima Trinitatis, & Captivorum*, – cum hoc autem ſignabuntur negotia, quæ Pater Generalis nomine Diffinitorii expedierit, addendo etiam in illorum Corpore – *De conſenſu noſtri Diffinitorii Generalis*; – per hæc enim verba, & Sigillum diſtinguenda ſunt negotia Diffinitorii, ab expeditis a Patre Generali ſolo.

3. Singuli Patres Diffinitores ſingula habeant ſigilla parva pro Epiſtolis ſuis, & in illis ſit ſcutum Ordinis, & inſcriptio hæc – *Diffinitor Generalis*.

4. Quilibet Provincialis duo habeat Sigilla; unum mediocre, & alterum parvum. In utroque ſculptum ſit Ordinis ſcutum; & per circuitum in majori verba iſta – *Provincia Spiritus Sancti* –, vel alterius Titulus, ſi altera fuerit Provincia, in minori vero – *Provincialis Provinciæ Spiritus Sancti* (verbi gratia) & ſic de cæteris.

5. Quilibet etiam Miniſter Conventualis habeat Sigillum parvum pro Epiſtolis, & negotiis occurrentibus, & in illo ſcutum ſit Ordinis, & per Circuitum titulus ſui Conventus, vel Collegii v.g. – *Miniſter Conventus Matritenſis*.

6. Viſitatores Delegati habeant etiam Sigillum cum ſcuto Ordinis, & iſta Inſcriptione – *Viſitator Generalis, vel Viſitator Provincialis* – ſigilla autem iſta ſint penes Patrem Generalem, & Provincialem reſpective, ut ea ſuo tempore tradant Viſitatoribus ab eis delegatis, qui & finita ſua Commiſſione reddent illa Delegantibus.

7. Inſuper PP. Redemptores Captivorum, & Procuratores Generales pro negotiis, & Epiſtolis

ſigilla habeant parva cum ſcuto Ordinis inſculpto, & inſcriptionè per gyrum — *Redemptor Captivorum*, vel *Procurator Generalis*.

8. Præcipimus, quod nullatenus excedatur a diſpoſito in hoc §., nec ullus alius extra prædictos (cujuſcumque ſtatus, vel conditionis ſit) ſigillo utatur ſub pœna gravis culpæ.

REGULÆ CAPUT XLI.

Poſtquam vero Diffinitores Generales.

CAPUT XLI.

De Viſitatione, & Depoſitione Prælatorum.

§.1. *De forma viſitandi Patrem Generalem, & Diffinitores.*

1. Pater Generalis, finito Capitulo Generali intermedio, in quo ejus Officium non expirat, ſtatim poſt Confirmationem electionum viſitetur per Diffinitores noviter Electos, & quatuor, vel quinque Miniſtros, quos diſponit noſtra Regula: pro quo Diffinitor Primus, & iſto abſente ſecundus imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra viginti quatuor horas coram ipſo Diffinitore ſolo, qui impoſuit præceptum, manifeſtent ſi quid animadverterunt, ſeu notarunt in Patre Generali erga ejus mores, regimen, obſervantiam noſtræ Regulæ, & Conſtitutionum, ac ſui Officii executionem. Quod ſi aliquæ Culpæ apparuerint, prædictus Diffinitor convocet cæteros Diffinitores, ac Miniſtros, & ab ipſis judicetur, & proportionata applicetur punitio. Si vero ex Depoſitionibus factis a Capitularibus, vel ab aliis Religioſis per Epiſtolas expedire videatur eis majorem facere culparum Inquiſitionem; præcipimus dictis Diffinitoribus, & Miniſtris in virtutæ Sanctæ Obedientiæ, ut intra tres Menſes poſt celebratum Capitulum Generale omni ſecreto, & diligentia fiat dicta Inquiſitio, vel ab ipſis Diffinitoribus, & Miniſtris, a Provincialibus, vel ab aliis Religioſis idoneis deputatis ab ipſis Judicibus. Cauſa autem concluſa ſententiam proferant recte, & prudenter, & nullo reſpectu omittatur quælibet diligentia neceſſaria, & conveniens.

2. Quando in Capitulo Generali novus eligatur Generalis, ſtatim ac confirmentur Electiones, præteritus Generalis, qui in illo Capitulo expiravit, viſitetur eodem modo: dumtaxat tamen per novum Diffinitorium.

3. Diffinitores, qui expirarunt, viſitentur etiam finito Capitulo Generali ipſo per novum Diffinitorium; Inquiſitio autem ſolum fiat circa executionem ſuorum Officiorum. Circa mores enim viſitatio & inquiſitio reſervatur Patri Generali, qui ante prædictum Capitulum illam tenetur facere, & ſimul cum Diffinitorio judicare, quando in aliquo ex Diffinitoribus culpa alicujus ponderis apparuit.

4. Si quis Religioſus habuerit aliquid contra Patrem Generalem, vel Diffinitores, id manifeſtet illorum Viſitatoribus reſpective, certiores illos faciendo, vel per Literas, vel per Provincialem, vel Socium, vel alio convenienti medio.

§.2. *De forma viſitandi PP. Provinciales.*

1. Quando ante Capitulum Generale Patres Provinciales non fuerint viſitati a Patre Generali, vel ab alio de ejus Commiſſione, viſitentur a Succeſſoribus in prima viſitatione ſuorum Conventuum, & Collegiorum imponendo præceptum, ut omnes declarent, ſi quid in eis adverterunt, ſeu notarunt circa vitam, & mores, ac ſuorum Officiorum executionem; quod ſi opus fuerit, informationem faciant prudenter, & ſecreto, & audito Prædeceſſore, finitaque, perfecta, & concluſa prædicta Cauſa, qui fecit mittat illam ad Diffinitorium, ut ſententiam ferat.

2. Inſuper ſi forte aliquis Provincialis defecerit in obſervantia, & bonis moribus, ac ſui Officii executione, vel remiſſus fuerit in rebus gravibus, quando hoc conſtiterit Patri Generali, vel Diffinitorio, mittant Religioſum, qui viſitet eum, & iſte cauſa perfecta tradat, vel mittat illam Diffinitorio, ut de opportuno remedio provideat.

§.3. *De Cauſis propter quas Prælati debent deponi.*

1. Diffinitores exceſſus Patris Generalis ſeorſum corrigant, & emendent, qui coram ipſis humiliter ſe proſternens veniam petat, & ſtans de ſuis exceſſibus ſe accuſat; quod ſi Prævaricator Ordinis fuerit, aut Contemptor, aut adeo negligens, & remiſſus, ut Ordinis diſſolutionem, & Viſitationem inducat, moneatur a Diffinitoribus, ut Officio Generalatus cedat. Alioquin eum deponendi liberam habent facultatem.

2. Reliqui autem Officiales amoveantur a ſuo Officio, ſi commiſerint peccatum aliquod contra tria vota eſſentialia, & quartum non ambiendi, vel manifeſte de ipſis fuerint vehementer ſuſpecti. Item ſi aliis negotiis dediti non adimpleant ſuum munus, ſi ter moniti negotia non relinquant, vel ſi inutiles, aut ita negligentes fuerint ad gubernandum, & ſequatur grave detrimentum Regulari obſervantiæ, vel ſi minis, publicationibus, fraudibus, aut alio ſimili modo procurent alteri Officium intra, vel extra Religionem, aut ſi accipiant pecunias, vel rem pretioſam ad hoc ut faciant, vel expediant aliquid, quod ratione Officii expedire tenentur; cæterum tam contra P. Generalem, quam contra alios Prælatos, & Officiales ad certum tempus canonice electos Diffinitores ad ſententiam depoſitionis minime procedant, niſi prius ex actis legitime conſtet reſpective de cauſis ſuperius expreſſis, vel aliis, quæ ex Canonicis Sanctionibus, & noſtris Conſtitutionibus ad depoſitionem requiruntur.

REGULÆ CAPUT XLII.

Si quis hujus Ordinis Frater eſſe voluerit &c.

CAPUT XLII.

De Novitiatibus, receptione, educatione, & approbatione Novitiorum.

§.1. *De Conventibus, in quibus educandi ſunt Novitii.*

1. Pater Generalis cum conſenſu Provincialis,

lis, in qualibet Provincia deſignet domos Novitiorum neceſſarias pro educatione Novitiorum; & ſemper ſint ſegregatæ a frequentia, & concurſu ſecularium, & ſemel deſignatæ non relinquantur ſine gravi cauſa. Miniſtri autem dictarum Domorum prudentes ſint, & obſervantes & qui jam fuerint (ſi fieri poſſit) Magiſtri Novitiorum, vel Profeſſorum.

2. Similiter Pater Generalis eligat Magiſtrum Novitiorum cum conſilio Provincialis, pro cujus Provincia eligatur, & ſit perſona Spiritualis, prudens, docta, & potens viribus ad rigorem vitæ Communis ſuſtinendum.

3. Superiores curent, quod Religioſi Conventuales Novitiatuum ſint valde obſervantes, & exemplares.

4. Omnes Novitii ſtatim ac Sanctum noſtræ Religionis habitum ſuſceperint, deducantur ad Novitiatum ſub pœna gravis culpæ, infligenda Superiori, qui illos detinuerit.

§. 2. *De Perſonis non admittendis ad Sanctum noſtrum Habitum.*

1. Non admittantur ad noſtrum habitum, qui Infirmitatem contagioſam habeant, nec qui ſit, vel fuerit mancipium, nec qui Sæculari Veſte indutus noſtrum habitum petierit, ſi fuerit Profeſſus (ſive valide, ſive invalide) in alia quacumque Religione, vel Congregatione noſtri Ordinis, v.g. in Patribus noſtris Calceatis, aut etiam in Diſcalceatis, vel Reformatis ejuſdem Ordinis non Subditis noſtræ Juriſdictioni; nec etiam admittatur Neophytus, nec qui deſcenderit per lineam rectam (in quolibet gradu) a Judæis, Hæreticis, Mauris, vel Mauriticis, nec ullus, cujus prædeceſſores per lineam etiam rectam, ac in quolibet etiam gradu ob hæreſis, vel Judaiſmi, vel Sectæ Mahometanæ crimina puniti fuerint ab hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus. Quod ſi aliquis ex dictis in hac Conſtitutione cælans aliquod ex prænarratis impedimentis profeſſionem fecerit apud nos, ſtatum ac detegatur tale impedimentum, ejiciatur, quia Religio non præſtat ſuum conſenſum ad talem profeſſionem: Quapropter omnes in publico coram Communitate moneantur ante receptionem habitus, & etiam ante profeſſionem, quod ſi habent aliquod ex impedimentis in hoc numero enarratis, profeſſio (etiamſi fiat) invalida, & nulla eſt, quamvis pluribus annis in Religione ſint. Admonemus tamen ad prædictam ejectionem Profeſſi procedi non poſſe, niſi infra quinquennium a die Profeſſionis, & deductis Caoſis coram Superiore ſuo, & Ordinario ad præſcriptum Sacri Concilii Tridentini, quod ex Sententia Sacræ Congregationis vindicat ſibi locum non modo quando Subditus vult deducere cauſas nullitatis ſuæ Profeſſionis, ſed etiam quando Superior vult illum ejicere tamquam nulliter Profeſſum.

2. Præterea non admittantur Religioni Profeſſi aliorum Ordinum, Religionum, Congregationum, vel Societatum abſque licentia Capituli Generalis, concurrentibus duabus partibus ex tribus ſuffragiorum vocalium, & eam non concedat, quin prius perpendat privilegia dictorum Ordinum, & Cauſam tranſitus, & concurrant alia requiſita Sacrorum Canonum.

3. Inſuper nec recipiatur ad Chorum, qui non habeat ætatis quindecim annos; nec ad ſtatum Laici, qui non habuerit viginti, vel qui exceſſerit trigeſimum quintum annum, nec aliquis Eunuchus, nec Uxoratus, ſi Uxor maneat in ſeculo, nec irretitus aliqua irregularitate, quæ difficiliter diſpenſari poſſit, nec habentes notabilem deformitatem, nec Religioſus Profeſſus apud Patres noſtros Calceatos, vel apud aliam noſtri Ordinis Congregationem, nec aliquis ex comprehenſis in Interrogatotio pro Informationibus Novitiorum infrapoſito §. *ſequenti*, nullus ex prædictis in hoc numero tertio recipiatur abſque licentia Diffinitorii Generalis, & in caſibus, in quibus illam concedere poteſt juxta Jus Commune, & noſtras Conſtitutiones, & numquam illam concedat, ut iterum recipiatur, qui fuit antea Novitius noſtræ Religionis, vel alterius, ſine prævio examine Cauſæ ſui egreſſus. Volumus tamen, quod ſi aliquis ex dictis, & prohibitis in his duobus numeris, nempe ſecundo, & tertio hujus §. habitum receperit, & Profeſſionem fecerit ſine licentia, & facultate requiſita, & expreſſa in prædictis duobus numeris, talis profeſſio ſit firma, & valida, dum non ſit ex comprehenſis *num.* 1.

4. Denique præcipimus, quod nulla Fœmina admittatur ad noſtrum Habitum, ut fiat noſtri Ordinis Mantellata, ſeu Tertiaria, Vulgo -- *Beata* -- abſque licentia Patris Generalis, nec permittatur ſine eadem licentia, quod emittat Votum in manibus alicujus Prælati ex noſtris, vel alterius Religioſi ſub pœna privationis Officii Prælati, & vocis, & loci per Triennium Subdito contravenienti.

§. 3. *De forma faciendi Informationes pro admittendis ad noſtrum Habitum,*

1. Antequam ad noſtrum Sanctum habitum quiſquam admittatur Religioſus deſignatus a Patre Provinciali, faciat ex Commiſſione ipſius Informationem Juridicam, & plenariam de genere, moribus, & vita juxta Bullas ſummorum Pontificum recipiendo Juramenta a Teſtibus, factaque illa per ſequens Interrogatorium.

2. Primo interroget, ſi Teſtis eſt propinquus, ſi eſt habilis ſecundum Jus ad teſtificandum, ſi movetur amicitia, vel odio, vel zelo Juſtitiæ, vel ſi comprehenſus invenitur ſub aliqua ex generalibus interrogationibus, vel quare moveatur ad deponendum, & quot ætatis annos habeat.

3. Secundo ſi cognovit illum, qui prætendit noſtrum Habitum, & ejus Parentes, Avos, & Aſcendentes, & a quanto tempore illos cognoſcit.

4. Tertio ſi ſcit, d. Prætendentem deſcendere a Judæis, Hæreticis, Mauris, & Mauriticis, vel a Pœnitentiatis per Tribunal Sac. Inquiſitionis ob crimen Hæreſis, vel Judaiſmi, vel Sectæ Mahometanæ, vel ſi audivit aliquem ex Parentibos, ſeu Aſcendentibus ejus habere aliquem ex prædictis defectibus.

5. Quarto, ſi ſcit, Prætendentem eſſe Neophytum, ſeu noviter Converſum ad ſidem, vel aliquid erga hoc audivit.

6. Quinto, ſi ſcit, quod dictus Prætendens Parentes ejus, vel Avi ſint notati aliqua infamia.

7. Sexto

7. Sexto, ſi ſcit, quod ſit filius legitimus, ac ex legitimo Matrimonio, & uti talis judicatus, & reputatus.

8. Septimo, ſi ſcit, quod ſit Liber, ideſt, quod non ſit, nec fuerit Servus, ſeu Mancipium.

9. Octavo, ſi ſcit, quod dictus Prætendens non ſit ligatus vinculo Matrimonii, vel Fide Sponſalium, itaut de ſua perſona diſponere non poſſit.

10. Nono, ſi ſcit, quod habeat aliquam Infirmitatem contagioſam.

11. Decimo, ſi ſcit, quod habeat aliqua debita, quæ ſolvere non poſſit, vel ſi teneatur reddere rationem ex qua ipſi, vel Ordini noſtro aliqua vis, ſeu moleſtia ſubſequi valeat.

12. Undecimo, ſi ſeit, quod Prætendens fuerit Novitius, vel Profeſſus in noſtra Religione, vel in aliquo quocumque Ordine, Congregatione, ſeu Societate, etiam in noſtris Patribus Calceatis, vel in Diſcalceatis, ſeu Reformatis noſtri Ordinis non ſubjectis noſtræ Juriſdictioni.

13. Duodecimo, ſi ſcit, quod Prætendens & petit, & accipere vult habitum ſponte, & proprio affectu, ac voluntate allectus, non vi, metu, fraude, aut alio humano reſpectu.

14. Decimo tertio, ſi ſcit, quod parentes Prætendentis ſint pauperes, itaut ad ſuſtentationem ſuam indigeant adjutorio illius, vel Religionis, ſi recipiatur ad eam.

15. Decimoquarto, ſi ſcit, verum eſſe omne quod deponit, itaut ſi aliquid eſſet in contrarium ſeiret, vel audiviſſet.

16. Si in aliqua Regione, vel Provincia opus fuerit ſtrictioribus aliquibus interrogationibus, Superiores illas apponant in Interrogatorio, & Informantes adimpleant.

17. Inſuper ſtricte præcipimus, quod quilibet informans ſub pœna gravis culpæ per dies proferat fidem Baptiſmi Prætendentis, & illam inſerat informationi, ut de Baptiſmo, & ætate conſtet, inſcribatque in Libro, in quo ejus receptio, & profeſſio ſcribenda eſt; Prælatus autem, qui non fecerit Teſtimonium Baptiſmi ſcribi in Libro, & qui aliquem ad profeſſionem admiſerit ſine dicta Baptiſmi Fide ſevere puniatur.

18. Facta informatione, & clauſa ipſe informans curet illam quamprimum tradere Patri Miniſtro Conventus, vel Collegii, in quo Prætendens Habitu noſtro indutus eſt: & dictus Miniſter, ac Conſiliarii, & Magiſter Novitiorum, vel Profeſſorum, (vel ſi ibi Miniſter non eſt) Vicarius: omnes itaque ſimul videant Informationem, & approbent, vel reprobent, & rationem fideliter reddant Capitulo Conventuali de contentis in ea: & oneramus conſcientias Examinatorum dictæ Informationis, & Religioſorum Capitularium ſuper ſecreto.

19. Si Informatio fieri commode non poſſit antequam Prætendens accipiat Habitum, ſaltem Superior Conventus, vel Collegii, vel ejus nomine alias Religioſus ab ipſo deputatus coram Examinatoribus deſtinatis pro Informationibus videndis clare, & diſtincte legat Interrogatorium Prætendentis, & per ipſum ſingillatim interroget, accepto ab eodem Juramento de veritate dicenda, & an comprehendatur in aliquo ex ibi contentis, & poſtea quamprimum poſſibile ſit, fiat Informatio juridica, & plenaria, quam approbent, vel reprobent Miniſter, Conſiliarii, & Novitiorum Magiſter.

§. 4. *De modo recipiendi Novitios.*

1. Quicumque recipiendus ad Habitum noſtrum examinetur prius de ſua Vocatione a Prælato, vel ab aliquo Religioſo experto ab ipſo deſignato, & animadvertat, ſi eſt bonæ indolis, & docilis, & virium ſufficientium ad portandas Religionis auſteritates.

2. Ad Chorum non recipitur, niſi qui latinitatem ſufficienter calleat ad alias ſcientias addiſcendas, quod ut conſtet, Pater Miniſter ſi voluerit, & quatuor Religioſi deputati a Patre Provinciali, vel aliquo ex iſtis deficiente, alius loco ejus deſignatus a Miniſtro, examinent Prætendentem, & per majorem partem ſuffragiorum ſecretorum declaretur ejus ſufficientia; liceat tamen Patri Generali juſta de cauſa aliquid in defectu Grammaticæ ſupplere, maxime quando Prætendens ingenii acumine pollet.

3. Poſt hæc viſa, & approbata Informatione juridica, vel recepto juramento, ut dictum manet §. *Antecedenti* proponatur Capitulo Conventuali, cui competit receptio, & fideliter illi ſignificentur dotes Prætendentis, & ſolum recipiatur, qui majorem partem ſuffragiorum Capituli Conventualis habuerit.

4. Nullus ad Chorum recipiatur abſque licentia in ſcriptis Patris Provincialis, nec Fratres Laici ſine licentia Procuratoris Generalis, quam concedit, conſulto prius Patre Provinciali illius Provinciæ, ubi eſt Domus, in qua recipiendi ſunt, & ſi gaudeant integra valetudine, & viribus ad laborem corporalem, in quo ratione ſui ſtatus verſari, & exerceri debent; Ideoque ante receptionem capiatur experientia per aliquot dies de perſeverantia in Vocatione, & de ſalute, ac viribus; Nec plures Laici admittantur, niſi quot prudenter judicaverint Superiores neceſſarios eſſe pro ſervitio Religionis.

5. Laici perpetuo conſervent nomen, ſtatum, & Miniſterium Laicorum, nec ullo tempore ad Clericalem ſtatum admittantur. Et Superiores contrafacientes privationis Officiorum, & Vocis activæ, & paſſivæ, pœnam incurrant; prout ſtatuit in Motu proprio Ordini noſtro conceſſo fel. rec. Paulus Papa V. die 17. Auguſti 1611. incipien. — *Circumſpectia Sedis Apoſtolicæ &c.*; Nec illis unquam concedatur corona, nec literarum ſtudia ſub pœna privationis Officii, & Vocis activæ, & paſſivæ per ſexennium Superiori contravenienti.

6. Ad Habitum Donati, ſeu Oblati nullus recipiatur ſine approbatione Capituli Conventualis, & obtenta licentia Patris Provincialis; & qui recipiendi ſunt, habeant ætatis ſaltem viginti annos, & amplius, & non excedant trigeſimum ſecundum, polleantque integra ſalute, & viribus ad laborem corporalem, in quo ſunt exercendi; ſemel autem recepti non expellantur ſine conſenſu Patris Miniſtri, & Conſiliariorum. De eorum educatione curet Pater Vicarius Conventus, vel Collegii, & numquam permittantur e Domo exire ante expletum quadrimeſtre poſt eorum receptionem ad Habitum. Prædicti non utantur lineis, nec Calceamentis. Concurrant

ad

Digitized by Google

ad Orationem mentalem, ad Matutinum cantatum, ad flagellationem, & Communionem Communitatis, & ad exhortationem ſpiritualem, quæ Dominicis diebus fieri ſolet, ubi eorum defectus ante Religioſorum culpas a Zelatore, vel Præſide advertantur, ac corrigantur, & ſtatim a Capitulo exeant: Officia Tabulæ illis, ſicut & Laicis ſingulis Hebdomadis diſtribuantur; & cum obierint, funeralia, & Officia fiant pro eis, ſicut & pro Novitiis.

§. 5. *De educatione Novitiorum.*

1. Patres Miniſtri Domorum Novitiatus, nihil pertinens ad Novitios, vel ipſorum directionem jubeant, vel diſponant inconſulto Magiſtro illorum.

2. Religioſi Conventuales Novitiatuum non loquantur cum Novitiis ſub pœna gravis culpæ, nec audeant illos reprehendere; ſi vero aliquem defectum in Novitio aliquo viderint dicant Prælato, vel Magiſtro, vel in Capitulo culpam animadvertant.

3. Novitiis numquam injungantur Officia, nec imponantur occupationes, quæ occaſionem illis præbeant tractandi cum Sæcularibus, nec permittatur, quod viſitentur adhuc a Parentibus, & Cognatis, niſi in caſu raro, conſentiente, & præſente Magiſtro.

§. 6. *De approbationibus Novitiorum.*

1. In anno approbationis Novitii ter proponantur Capitulo Conventuali, ut judicet, an attentis eorum vita, & moribus digni ſint, ut ad profeſſionem admittantur; ad quam nullus Frater Laicus approbetur, nec recipiatur, qui aliqua ex Officiis propriis ſui ſtatus, & Miniſterii recte non didicerit. Poſt quartum menſem a receptione Habitus proponantur prima vice a Capitulo, ſecunda poſt octavum, tertia poſt decimum menſem.

2. Ut Novitius cenſeatur approbatus debet habere majorem partem ſuffragiorum ſecretorum Capituli Conventualis; quod ſi eam non habuerit, ſtatim habitu ſpolietur, & modeſte dimittatur. At ſemel approbatus a Capitulo habitu non ſpolietur, niſi de conſenſu ipſius Capituli Conventualis, vel ſaltem conſentientibus, & convenientibus Miniſtro, & Magiſtro, & Patre Generali, vel Provinciali: quod ſi ad neutrum ex his duobus facilis ſit recurſus, ſuppleat illius defectum conſenſus duorum Religioſorum jam antea ad hunc effectum deputatorum a Patre Provinciali.

3. Oneramus conſcientias Conventualium cujuſcumque Novitiatus, ut in approbationibus Novitiorum, utpote cum ſit magni ponderis res, ſingulari prudentia, & Religionis zelo ſe gerant, secluſa omni affectione, & humano reſpectu.

4. Bona actualiter Novitiorum, etiam ipſis conſentientibus, & petentibus, non diſtribuantur, adhuc inter pauperes nec alio modo conſumantur, & Prælatus, qui aliter fieri permiſerit, pœna culpæ gravis per tres dies puniatur.

REGULÆ CAPUT XLIII.

Ad profeſſionem vero aliquis non recipiatur &c.

CAPUT XLIII.

De profeſſione Novitiorum, de receptione illius per profeſſos, de recenter profeſſis, & eorum Domibus, ac Bonis.

De profeſſione Novitiorum, de receptione illius per profeſſos.

1. Peracto integro probationis anno, Novitius cum licentia P. Provincialis admittatur ad profeſſionem, quam faciat juxta regulas, & Conſtitutiones noſtræ Sacræ Religionis tenore ſequenti:

Formula profeſſionis.

Ego Fr. N. de N. facio meam profeſſionem, & promitto obedientiam, caſtitatem, & paupertatem Sanctiſſimæ Trinitati, & Beatæ Virgini Mariæ, & Sanctis Patribus noſtris Joanni, & Felici, necnon & noſtro Rev. Patri Fratri N. de N. Miniſtro Generali, aliiſque meis Superioribus Ordinis Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, eorumque ſucceſſoribus ſecundum Regulam Primitivam dicti Ordinis a fel. rec. D. N. Papa Innocentio III. ſtabilitam, & a piæ memoriæ D. Papa Urbano VIII. ad perfectiorem formam redactam, & ſecundum Conſtitutiones ejuſdem Ordinis, ſine mitigatione uſque ad mortem.

Continuo deſtinati ad Chorum emittant quartum votum non ambiendi, juxta Breve fel. recor. Pauli Papæ V. expeditum die 10. Februarii anno 1610. incipien. *Quæ piæ, & Sancta* illud faciant ſequenti forma: *Præterea promitto, me, directe, vel indirecte per me, aut per alios intra noſtram Congregationem, prælationem aliquam, aut Officium per Conſtitutiones prætendi prohibitum mihi nunquam prætenſurum; & pariter juxta noſtram Congregationem, neque directe, neque indirecte per me, aut per alios ullam prælationem prætenſurum; vel oblatam accepturum, niſi præcepto ejus, qui mihi præcipere poterit, adſtringar.*

Fratres Laici (quando faciunt profeſſionem, quam vulgari lingua facere debent) poſt emiſſionem trium eſſentialium votorum, continuo emittant quartum non tranſeundi ad ſtatum Clericalem, nec Sacros Ordines ſuſcipiendi juxta præceptum fel. rec. Alexandri VIII. per ſuas Literas in forma Brevis expeditas die 13. Januarii anno 1663. incipien. *Paſtoralis Officii &c.* fiatque ſequenti modo, & lingua etiam vulgari.

Præterea promitto me nunquam tranſiturum ad ſtatum Clericalem recipiendo primam Tonſuram nec recepturum Ordines majores, vel minores, videlicet Oſtiarii, Lectoris, Exorciſtæ, Acolythi, Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri prætenſurum omnes, nec quemlibet in particulari, nec etiam prætenſurum directe, vel indirecte dictum tranſitum, vel receptionem dictorum Ordinum omnium, vel cujuſlibet in particulari.

Profeſſio facta, ſcribatur in libro profeſſionum, notando, quod fuit facta, præviſa, & approbata informatione juridica de genere, moribus, & vita juxta tamen Bullarium Summorum Pon-

Pontificum, & noſtrarum Conſtitutionum, & ſubſcribatur a Religioſo, qui profeſſionem fecit, a Prælato Domus, a Magiſtro Novitiorum, & ab aliis duobus Religioſis, qui præſentes profeſſioni fuerunt, & ab illo etiam, in cujus manibus illam fecit profitens, ſi forte diſtinctus fuit a Prælato, & confeſtim informatio igne comburatur.

Inſuper omnes, & ſinguli noſtri Religioſi profeſſi tam ad Chorum deſtinati, quam Laici, tam Prælati, quam Subditi ſemel, & ſingulis annis in die aſſignato a Diffinitorio Generali repetant, & denuo confirment ſuam profeſſionem unoquoque iterum ſingillatim faciente, & renovante quatuor vota, quæ primo in ſua profeſſione emiſit juxta formam præſcriptam *in hoc* §. Omneſque illam repetant coram Communitate in manibus Prælati, ſeu Præſidis Communitatis ipſius, & ante omnes ipſe Præſes coram ipſa Communitate. Initio vero formæ ſupra poſitæ mutent verbum *Facio*, in verbum *Repeto*, & Pater Generalis loco verborum ad ipſum attinentium in eadem forma dicat *necnon Sanctiſſimo Domino Noſtro Papæ N. ejuſque, & Beati Petri Apoſtoli legitimis ſucceſſoribus*, quod ſi aliquis propter Infirmitatem, aliamve legitimam cauſam aſſiſtere non valuit functioni iſti, repetat Profeſſionem quamprimum poſſit coram Communitate etiam,

§.2. *De recenter Profeſſis, & eorum Domibus.*

§. 1. In qualibet Provincia ſit una, vel duæ Domus, ubi recenter Profeſſi cum ſuo Magiſtro in habitatione ſeparata, & Clauſa vivant, & perſeverent ſaltem per triennium poſt profeſſionem, vel quouſq; ad ætatem Sacris Ordinibus ſufficientem pervenerint in ſpiritualibus exercitiis, quibus inſtructi fuerunt in Anno probationis; Interea vero etiam ſtudiis Literarum operam dare poſſint, & debeant juxta præſcriptum Decretorum ſa. mem. Clementis VIII.

§. 2. Cum Magiſtro Profeſſorum quoad ejus aſſignationem, & reliqua omnia obſervetur totum, quod in diverſis partibus harum Conſtitutionum dictum expreſſumque manet de Magiſtro Novitiorum, & quod Miniſtri nihil diſponant erga profeſſos inconſulto dicto Miniſtro.

§. 3. Dicti recenter Profeſſi deſtinati ad Chorum, donec Annum Profeſſionis adimpleverint, non exeant ad Oppidum, nec alioſum niſi cum Communitate, nec propriam Patriam adeant (niſi ibi Conventus ſit, & pro Conventualibus ejuſdem deſignentur) donec Sacerdotes ſint; Poſtquam autem a dicta habitatione ſeparata, & clauſa recenter Profeſſorum exierint quouſque Sacerdotio initientur diſciplinæ Vicarii ſubjaceant, præterquam Collegio Artium, ubi ſunt Magiſtri.

§. 4. Si quis jam Sacerdos noſtrum habitum accipiat ſub Inſtitutione Magiſtri ſit etiam per integrum Annum poſt Profeſſionem, & non amplius, nec a Domo egrediatur, niſi poſt expletum dictum Annum, nec in propriam Patriam pergat, donec quatuor annos poſt Profeſſionem expleverit, niſi ibi ſit Conventus noſter, & pro Conventoali in eum adeat.

§. 5. Fratres Laici ſimiliter ſub diſciplina Magiſtri recenter Profeſſorum ſint primo Anno poſt Profeſſionem, & inſuper duobus aliis Annis ſub ipſius Magiſtri, vel ubi iſte non ſit, ſub Vicarii inſtitutione, nec primo dicto anno e Conventu exeant, niſi in Communione, nec in Patriam pergant, niſi poſt quatuor annos tranſactos a Profeſſione, vel niſi in ea ſit Conventus Ordinis, & pro Conventualibus mittantur.

§. 2. *De Donis, & hereditatibus Profitentium, & Profeſſorum.*

§. 1. Decernimus quod dona illorum, qui in noſtra Religione profitentur dividantur, & medietas detur Conventui, in quo Profeſſionem fecit, & altera medietas ſit Collegii, in quo recepit Habitum, vel a quo directus, & miſſus fuit ut Habitum reciperet: Quod ſi non fuit in aliquo Collegio receptus, nec ab eo directus, ſive miſſus talis bonorum medietas deſerviat pro expenſis a Diffinitorio deſignandis; Si vero aliter factum fuerit, declaramus deberi in conſcientia reddi, ac reſtitui dicto Collegio, vel Diffinitorio. Hoc autem tantum intelligatur, quando noſter Profeſſus non fecit teſtamentum ante Profeſſionem in favorem alicujus perſonæ extra noſtrum Ordinem: Si enim fecit, ejus ultima voluntas adimpleatur.

§. 2. In exigendis nobis per Fratres in noſtra Religione Profeſſus relictis nobis, vel ad nos pertinentibus, maxima ſervetur charitas, ac præ oculis habeatur indigentia, & qualitas Fratrum, & Sororum Religioſi, & ſpecialiter hoc obſervetur cum ejus Patre, vel Matre, quando per mortem alterutrius hæreditas obvenit Nobis; Tunc enim (ſi Charitas exigit) volumus ne talium bonorum fructus excipiantur, vel petantur, donec alter ſuperſtes moriatur.

Preces dicti Procuratoris Generalis.

§. 3. Quare præfatus Didacus Procurator Generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut Conſtitutiones hujuſmodi Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Didaci Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, cumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes:

Abſolutio a Cenſuris.

Pontifex dd. Conſtitut. approbat, & confirmat.

§. 4. Hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnes, & ſingulas Conſtitutiones præinſertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti, ac ſolemnitatum quarumcumque in ſimilibus, etiam de neceſſitate obſervandarum, alioſve quoſlibet, etiam formales, & ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis principaliter, vel acceſſorie, aut alias quovis modo intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, penitus, & omnino ſupplemus, & ſanamus.

Supplet quoſcumque defectus.

Decreti pro obſervantia.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes Literas, & Conſtitutiones præinſertas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque

Digitized by Google

cumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, &

Clauſula ſublata, & Decretum irritans.

poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Latiſſima contrariis derogat.

§. 6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Congregationis, & Ordinis præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Congregationi, & Ordini prædictis, illorumque Superioribus Fratribus, & perſonis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ſeu alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 1. Julii 1676. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

Dat. 1. Julii 1676. An. 7.

I. G. Sluſius.

Reg. in Secr. Brevium in lib. Menſis Julii par. 2. fol. 132.

Ad individuæ Trinitatis, glorioſiſſimæ Mariæ Virginis, ac Sanctorum Petri, & Pauli Apoſtolorum laudem, & gloriam ſempiternam,

F I N I S.

INDEX

RERUM OMNIUM,

Quæ in hoc Tomo continentur Alphabetico ordine digeſtus.

A

ABBAS.

Abbas Generalis Congregationis Vallisſumbroſæ poteſt deferre Mozzettam, Mantellettam, Pileum, & Biretum Prælatitium, etiam coram Pontifice. pag.135.

Abbas Generalis Congregationis Montis Oliveti cum Diffinitorio poteſt creare 12. Abbates Titulares. pag. 38.

Abbas Regiminis in prædicta Congregatione alternatim poteſt gubernare cum Abbate Titulari §. 2. pag.92.

Abbas ſolum actu gubernans in Capitulo Generali ſuffragium habet §. 3. ibid.

Abbates Titulares præfatæ Congregationis, ut ad alternationes admittantur ſint 40. annis majores, nec conſanguinei in primo, vel ſecundo gradu Abbatum alternationes facientium §. 9. pag.128.

Abbates præfati debent fuiſſe Officiales in Monaſteriis, in quibus ſaltem 20. Monachi reſident ibid.

Abbates prędicti in prȩjudicium Officialium Montis Oliveti Majoris ad regimen non admittuntur. ibid.

Abbates Canonici Regulares S. Salvatoris Ord. S. Aug. ab earumdem Abbatiarum Regimine per ſexennium, vel per triennium vacent §.2. & 4. pag.330.

Abbates Titulares Caſſinenſes tam in regreſſu, quam egreſſu tenentur ſe prȩſentare Abbati regiminis §. 3. pag.286.

Abbates iidem tenentur adire Refectorium, & Chorum ſicut cæteri Monachi ibid. Eorum privilegia, & onera, quæ a Pontifice confirmantur §. 5.6. pag.287.

Abbates Titulares in præfata Congregatione qui poſſint eligi §. 1. pag.316.

Abbates Ciſtercienſes Hiſpani a ſex Electoribus, totidem Diffinitoribus, & Generali Reformatore eliguntur §. 3. pag.159.

Abbates prædicti, ſi intra triennium Abbatia vacavit, infra duos dies eliguntur a Monachis Conventualibus, alias a Reformatore Generali §. 5. pag.160.

Abbates præfati in Capitulis faciunt eam partem in paritate ſuffragiorum prævalere, cui ipſi adhæſerint §. 2. pag.188.

Abbatum, & Monachorum Ciſtercienſium in Hiſpania Reformator Generalis eſt Abbas de Palazuolos §. 8. pag.89.

ABBREVIATORES LITERARUM APOSTOLICARUM.

Abbreviatores literarum Apoſtolicarum majoris præſidentiæ quibus privilegiis fuerint ab Urb. VIII. donati §. 1 pag.57.

Abbreviatores prædicti poſt quinquennium poſſunt transferre penſiones uſque ad ſummam 100. ducatorum auri de Camera, item geſtare habitum Prælatitium violacei coloris §. 2. pag.57.

ABSOLVERE.

Abſolvendi a caſibus Apoſtolicæ Sedi reſervatis Indulta extra Urbem Jubilæi anno ſuſpenduntur §. 2. pag.262.

Abſolvere a caſibus in Bulla Cœnę contentis alia, quam forma ibi tradita, nemo poteſt, & contra facientes excommunicantur §.23. pag.98.

Abſolvere non poſſunt Regulares per Mare Magnum, & quæcumque privilegia a caſibus Epiſcopo reſervatis §. 6. pag.32.

Abſolvi poſſunt nonnulli Familiares Papæ per Confeſſarium eligendum, a quibuſvis pœnis Eccleſiaſticis etiam in Bulla Cœnæ contentis, ſemel tantum in vita, & mortis articulo, excepta percuſſione Epiſcopi, vel alterius Superioris Prælati, in aliis autem caſibus ſemel in anno §. 10. pag.51.

Abſolvuntur nonnulli Canonici Eccleſiæ Biſuntinæ a cenſuris ob electionem Decani contra Alex.VII. mandata pag.279.& ſeq.& pag.314.

Abſolutionem à cenſuris procurantes compellendo, & impediendo executionem literarum Apoſtolicarum ſub quocumque prætextu excommunicantur §. 14. pag.97.

ADDUCERE.

Adducentes neceſſaria ad Romanam Curiam, qui impediunt, excommunicantur §. 8. pag.96.

ADVOCARE.

Advocare, & procurare poſſunt Capellani Pont. licet ſint Presbyteri, in Eccleſiaſticis tamen, & civilibus cauſis §.5. pag.65.

Advocatos, Procuratores, Agentes ad Romanam Cu-

Curiam recurrentium, qui percutiunt, excommunicantur §. 12. pag.96.

ALIENATIO.

Alienandi certa bona immobilia facultatem dedit Canonicis Regularibus Lateranenſibus Paulus V. Alea VII. confirmat Pont. §. 1 1. pag. 181.

ALUMNI, ET CONVICTORES.

Alumni, & Convictores Collegii Germanici in in Urbe tenentur jurare, expletis ſtudiis ſtatim in Germaniam reverti §. 5. pag.197.

Alumnos inter, & Convictores ejuſdem Collegii admitti non poſſunt qui non ſint nati, & educati in Provinciis in Bulla expreſſis pag.296.

Alumnos inter, & Convictores in Collegiis Græcorum, Maronitarum, Scotorum Hibernorum, & Anglorum æqualitas omnimoda præſcribitur. pag.321.

AMBITUS.

Ambitum Monachis Caſſinenſibus ſub quibus pœnis vetuit Greg. XIII., Urb. VIII., refert, & confirmat Pont. §. 5. pag.59.

Ambitum Monachis Montis Oliveti pro aſſequendis dignitatibus prohibuit Pont. pag. 91.

Ambitus Capuccinis pro conſequendis Ord. Officiis ad ceteros recurrentibus, interdicitur. pag.136.

Ambitus Theatinis ſub gravibus pœnis prohibetur a Greg. XV., confirmatur a Pont. pag.234.

AMPURIENSIS EPISCOPUS.

Ampurienſem inter Epiſcopum, & Inquiſitores Sardiniæ cauſa ad S. Sedem avocatur pag.328.

ANNATA.

Annatas ſolvendas eſſe ſingulis quindecim annis plures Pont. declararunt §. 1. & 2. pag.147.

Annatas in univerſalis dominii recognitionem introductas eſſe aſſeruit Pius V. §. 3. ibid.

Annatas, & Quindennia non ſolventes Eugenius IV. abſolvit, fructuſque ſolvendos remiſit §. 1. pag.146.

Annatas, communia, Quindennia ſolvendi quæcumque exemptiones revocantur §. 6. pag.148.

Annatas ſolvendas eſſe ab omnibus iis, in quorum favorem uniones beneficiorum factæ ſunt, licet ſe in Camera non obligaverint, declaratur §. 7. pag.149.

Annatas non ſolventium pœnæ a Julio II., Pio, ac Sixto V., & Urb. VIII. ſtatutæ confirmantur a Pont. § 6. pag.149.

ANNEXIO.

Annexio Cuſtodiæ Pſalliorum Collegio Auditorum Sacræ Rotæ §. 5. pag.84.

Annexum habens beneficium Eccleſia tenetur ſolvere Quindennium §. 1. pag.146.

ANNUS SANCTUS.

Anni Sancti tempore, & per duos annos antea penſiones domuum in Urbe augeri non poſſunt §. 5. pag.209.

Vide *Inquilini Urbis*.

Anni Sancti tempore quid fieri debeat ad Indulgentias lucrandas V. *Jubilæum*.

APPELLANTES.

Appellantes, recurrentes ad Curias ſæculares, etiam inſtante Fiſci Procuratore, & citationes, monitoria & ſimilia Judicum Apoſtolicorum impediri facientes, excommunicantur §. 13. pag.96.

Appellantes ad futurum Concilium, eorumque fautores excommunicantur §. 2. pag.95.

Appellatio contra ſententiam Collectoris ſpoliorum in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ad Judices ſæculares reprobatur pag.200.

Appellatio ab inquiſitione Portugalliæ ad Sedem Apoſtolicam, & Inquiſitionem Generalem Urbis pag. 266. & ſeq.

Appellatione præfata ſecuta quid decreverit S. Sedes, & Urbis Inquiſitio §. 6. & ſeq. pag.267.

APPLICATIO.

Applicatio ſpoliorum Canonicorum Regularium Lateranenſium defunctorum Capſæ communi facienda §. 2. pag.180.

Applicatio Conventuum Minorum Conventualium pro erigenda Cuſtodia S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano §. 1. pag.61.

Applicationibus, unionibus, & conceſſionibus debet exprimi verus valor §. 9. pag.150.

APOSTATÆ.

Apoſtatæ a Chriſtiana Fide, vel ab obedientia Romani Pont. ſe ſubtrhaentes excommunicationem incurrunt §. 1. pag.95.

APOSTOLICA SEDES.

Apoſtolicæ Sedis jurium præſervatio ſuper proviſionibus Eccleſiarum Portugalliæ &c. §. 2. pag. 78., & pag. 201.

Apoſtolicæ Sedis ſicut eſt condere, ita in dubio eſt interpretari Regularium privilegia §. 7. pag.32.

APPROBATIO.

Approbatio quarumdam Conſtitutionum Congregationis Miſſionis pag.22.

Approbatio nonnullarum Conſtitutionum Capituli Generalis Caſſinenſium pag.48.

Approbatio aliquarum Conſtitutionum Capituli Generalis Minorum Conventualium pag.56.

Approbatio, & confirmatio Conſtitutionum Summorum Pont. ſuper ſolutione Annatarum, & Quindenniorum pag.150.

Approbatio cultus immemorabilis B. Ludovicæ Albertoniæ exhibiti pag.87.

Approbatio ſententiæ Ordinarii Giennenſis ſuper cultu ab immemorabili exhibito S. Petro Paſchaſio pag.45.

Approbatio privilegiorum F. Diſcalceatorum B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum. pag.74.

Approbatio Conſtitutionum Congregationis Hiſpaniæ Diſcalceatorum Ord. SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum pag 334.

AR-

ARBITRIUM.

Arbitrio perſonæ nominatæ diſtribuuntur bona non diſpoſita per Capellanns Pont. inter familiares, deficientibus hæredibus ſanguinis §. 9. pag. 67.

Archiconfr aternitates, V. *Confr aternitates*.

ARCHIEPISCOPUS.

Archiepiſcopi Januenſis cum Republica conventio de collocanda Sede Archiepiſcopali a cornu Epiſtolæ reprobatur §. 3. pag. 184.

Archiepiſcopo præfato ſub gravibus pœnis præcipitur, ut intra triduum Sedem prædictam a cornu Epiſtolæ amoveat §. 4. pag. 185.

ARCHIVIUM.

Archivium erigitur Romæ in ædibus Datariæ §. 3. pag. 79.

Archivii prædicti manuſcripta extrahi non poſſunt abſque licentia in ſcriptis Datarii, vel Subdatarii §. 3. pag. 80. ſub pœna excommunicationis ipſo facto § 6. ibid.

Ad Archivium præfatum documenta ubilibet exiſtentia transferendi facultas conceditur Cardinali Prodatario ibid. §. 5.

ARMA.

Arma deferentes, vel tranſmittentes hoſtibus, quibus illi Catholicos offendunt, illiſque quomodolibet faventes excommunicantur §. 7. pag. 96.

AUDITORES SACRÆ ROTÆ.

Auditorum Sacræ Rotæ, eorumque Locatenentium numerus e quatuordenario ad duodenarium a Sixto IV. reducitur §. 1. pag. 144

Auditorum Sacræ Rotæ privilegia a Julio II., Leone X., Clem. VII., Paulo III., Alex VII. conceſſa confirmantur §. 1. pag. 83.

Auditorum præfatorum literæ Apoſtolicæ etiam per viam ſecretam expeditæ gratis conficiuntur §. 3. ibid.

Auditorum prædictorum Collegio in locum Subdiaconorum Apoſtolicorum aboliti Collegii ſubrogato, Palliorum Cuſtodia demandatur, & ſcuta 8. menſtrua, quæ dabantur Canonicis Altariſtis S. Petri aſſignantur §. 5. pag. 84.

AVENIONENSIS CIVITAS.

Avenionenſis Civitatis ſtatuta referuntur. V. *Civitas Avenionenſis*:

AUGENTES PEDAGIA.

Augentes pedagia in terris ſuis, vel novas non permiſſas imponentes, ſunt excommunicati §. 5. pag. 96.

B

BEATIFICATIO.

Beatificatio Servi Dei Pii Papæ V., ejuſque Miſſæ, & Officii diverſis in locis conceſſio pag. 165.

Beatificatio Servi Dei Joannis de Cruce, ejuſque diverſis in locis Officium, & Miſſa pag. 287.

Beatificatio Servi Dei Franciſci Solani, & quibus in locis ejus recitari Officium, & Miſſa poſſit celebrari pag. 288.

Beatificatio novemdecim Servorum Dei Martyrum Gorcomienſium pag. 327.

Beatos eligi in Patronos vetuit SS. Rituum Congregatio §. 2. pag. 253.

S. Benedicti Religio V. *Monachi*.

BENEDICTIO.

Benedictionem petere tenentur ab Epiſcopo Regulares in ſui Ordinis Eccleſiis prædicare volentes §. 3. pag. 31.

BENEFICIA.

Beneficia cujuſcunque generis Capitularibus menſis, Univerſitatibus, Eccleſiis quorumvis Ord. unita tenentur ſolvere quindennia §. 1. pag. 146.

Beneficia ſic unita, quorum fructus excedat ſummam 24. Ducatorum auri de Camera quindennia ſolvunt §. 4. pag. 148.

Beneficia duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis poſſunt retinere Capellani Pontificis §. 4. pag. 65.

B. BERNARDUS PTOLOMÆUS.

B. Bernardi Ptolomei cultum immemorabilem Sacra Rituum Congregatio conſtare declaravit §. pag. 231.

Beati Bernardi Ptolomæi Officium, & Miſſam recitari, & celebrari poſſe in Congregatione Montis Oliveti, & in Monaſterio Turris ſpeculorum de Urbe conceditur §. 2. ibid.

BONA.

Bona naufragorum in littore Maris inventa rapientes excommunicantur §. 4. pag. 95.

Bona Altaris, & Divino uſui deſtinata non poſſunt Cappellani Pontificis teſtari §. 8. pag. 66.

Bona Cappellanorum prædictorum non ſubſunt ſpoliis ibid.

Bona Cappellanorum præfatorum per ipſos non diſpoſita deveniunt ad hæredes ſanguinis integra, & illis deficientibus ad familiares. ibid.

Bona Conclaviſtarum, ſicut & Dapiferorum non ſubſunt ſpoliis, ſed de illis diſponunt, ita ut in illis eorum hæredes etiam ab inteſtato ſuccedant §. 9. pag. 16.

Bonorum ſuorum tertiam partem tradere Monaſterio Convertitarum tenentur Meretrices Urbis. §. 5. pag. 72.

BULLA IN COENA DOMINI.

Bullam in Cœna Domini publicavit Pontifex anno 1671. pag. 95., & ſeq.

Bullam prædictam quilibet Ordinarius, Rector, Curatus, & Confeſſarius penes ſe debet habere §. 28. pag. 98.

Bullæ in Cœna Domini caſus reſervati referuntur pag. 95., & ſeq. A quo poſſint abſolvi. V. *Jubilæum*.

C

S. CAJETANUS THIENÆUS.

S. Cajetanus Thienæus Clericorum Regularium Fundator SS. Albo adſcribitur p.126.
S. Cajetani Feſto die Indulgentia Plenaria in omnibus ſui Ord. Eccleſiis ibid., ipſiusque Officii recitatio præcipitur. pag.214.

CAMERALES:

Cameralium, Cardinalium, Prælatorum, & aliorum Officialium exemptiones ſunt immunes a revocatione §. 5. pag.69.
Cameralium onerum quorumcumque, & aliorum tam realium, quam perſonalium exemptiones revocantur, etiamſi exempti Nepotes, & Conſanguinei, vel Affines Papæ fuerint ibid. §.4.

CANONICI BISUNTINI.

Canonici Biſuntini ob electionem Decani contra mandata Alex. VII. excommunicantur, & abſolvuntur. pag.279.

CANONICI REGULARES LATERANENSES:

Canonici Regulares Lateranenſes ad curam animarum in Eccleſiis ſecularium abſque Sed. Apoſtolicæ Indulto admitti non poſſunt §. 1. pag. 94.
Canonici prædicti ante Sacræ Congregationis decretum ita admiſſi poſſunt ibi continuare §. 2. ibid.: habeant ſecum unum ſocium ex ſuo Ordine. ibid.
Canonicorum eorumdem Capitulum Generale, cui interſunt ſoli Abbates regiminis, & Titulares, de ſexennio in ſexennium celebratur. §. 8. pag.181.
Canonicorum præfatorum Congregatio, quot debitis ſit gravata. pag. 179. præſcribitur certa ſumma ad ea ſolvenda. §. 9. pag. 181.
Canonicorum prædictorum Abbates determinatis temporibus non ſolventes quas pœnas incurrant. §. 12. pag. 182.
In Canonicorum Regularium Præmonſtratenſium Eccleſiis Indulgentia plenaria in Feſto S. Norberti Abbatis. pag.225.

CANONICI REGULARES S. SALVATORIS.

Canonici Regulares S. Salvatoris Ord. S. Auguſtini ab earumdem Abbatiarum regimine per ſexennium, vel per triennium vacant. §. 2., & 4. pag.330.

CANONIZATIO.

Canonizatio S. Cajetani Thienæi Clericorum Regularium Theatinorum Fundatoris. pag. 214. & 126.
Canonizatio S. Franciſci Borgiæ Soc. Jeſ. pag.129.
Canonizatio S. Ludovici Bertrandi Ord. Prædic. pag.117.
Canonizatio S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis a Clem. IX., & literarum expeditio a Clem. X. pag. 8.
Canonizatio S. Petri de Alcantara a Clem. IX., & literarum expeditio a Clem. X. pag. 1.
Canonizatio S. Philippi Benitii Ord. Servorum B. M. V. propagatoris pag.170.
Canonizatio S. Roſæ de S. Maria Virginis Limanæ Ord. S. Dominici pag.103.

CAPPELLANI PAPÆ.

Cappellani Papæ ſunt Notarii Apoſtolici ſine præjudicio participantium, Comites, Equites, & Cives cujoſcumque Civitatis Status Eccleſiaſtici, quam elegerint, licet habitum, & Rocchettum non deferant. §. 1. 2. pag. 64.
Cappellani prædicti durante ſervitio pro eorum, & familiæ uſibus ſunt exempti a gabellis, & aliis oneribus excepta ſubventione contra Infideles. §. 3. Poſſunt retinere duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis. §. 4., non tenentur reſidere, niſi in Parochialibus ibid. pag.65.
Cappellanorum prædictorum Confeſſarii poſſunt eos ab omnibus cenſuris abſolvere, ſed a reſervatis in Bulla Cœnæ ſemel tantum in anno, (excepta manuum injectione in Epiſcopos, & alios Superiores Prælatos §. 6. ibid.
Cappellanorum eorumdem Confeſſarii poſſunt eorum vota commutare, excepto Ultramarino, viſitandi limina Apoſtolorum, Caſtitatis, & Religionis ibid.
Cappellani præfati poſſunt transferre penſiones uſque ad ſummam 100. ducatorum. §. 7. p. 66.
Eorum bona præſervantur a ſpoliis. §. 8. ibid.
Poſſunt diſponere de proventibus, & penſionibus non exactis, non obſtante conſtitutione declaratoria, qua forſan non exacti ſpectarent ad ſucceſſores ibid.
Cappellanorum eorumdem bona per ipſos non diſpoſita deveniunt ad hæredes ſanguinis, & illis deficientibus ad familiares arbitrio nominatos. Eorum teſtamenta, & quæcumque diſpoſitiones quantumcumque non ſolemnes valent. §. 9. pag.66.

CAPITULA PROVINCIALIA.

Capitula Provincialia de ſeſquianno in ſeſquiannum celebrandi facultatem obtinet Miniſter Generalis Capuccinorum pag.332.

CAPTIVORUM REDEMPTIO.

Captivorum redemptio bis in anno commendatur a Prædicatoribus, Adventus ſcilicet, & Quadrageſimæ temporibus pag. 285.

CARDINALES.

Cardinalium exemptiones non comprehenduntur ſub Conſtitutione revocatoria §. 7. pag.69.
Cardinales eacipiuntur a ſolutione trium decimarum. §. 3. pag.256.

CASUS RESERVATI.

A Caſibus in Bulla Cœnæ reſervatis ſemel in vita, & mortis articulo, ab aliis ſemel in anno abſolvuntur Familiares Papæ. §. 10. pag. 51.

Caſibus reſervatis facultas præfata abſolvendi excipit manuum injectionem in Epiſcopos, & alios Superinres Prælatos ibid.

Caſibus Epiſcopo reſervatis per quæcumque privilegia abſolvere non poſſunt Regulares §. 7. pag. 32.

Caſibus reſervatis Apoſtolicæ Sedi Jubilei an. extraUrbem nullus poteſt abſolvere. §. 2. p. 262. Excipiuntur Moniales, Infirmi, aliique impediti pag: 289.

Caſus reſervati in Bulla Cœnæ pag. 96., & ſequen.

CATENULÆ:

Catenularum quarumdam uſus, aliaque ſpectantia ad Confraternitates SSmi Sacramenti B. M. V., & S. Joſephi ſub titulo Gregis boni Paſtoris prohibentur §. 2. pag. 241.

CAUSÆ.

Cauſarum, vel negotiorum occaſione recurrentes ad Romanam Curiam qui percutiunt, ſeu talia delicta procurant ſunt excommunicati. §. 12. pag. 96.

Cauſas beneficiales Decimarum, & alias ſpirituales, ſeu annexas qui avocant, ſunt excommunicati §. 14. pag. 97.

Cauſæ Civitatis Avenionenſis trahi non poſſunt ad Urbem, niſi ſummam 1000. ſcutorum monetæ Romanæ, aut annuum redditum 100 exceſſerint. §. 1. pag. 152.

CENSURA.

Cenſurarum revocationem, & abſolutionem compellentes, Impedientes executionem literarum Apoſtolicarum, etiam prætextu, donec ad informandum Romanum Pont. ſupplicaverint, excommunicantur. §. 14. pag. 97.

CENSUS.

Cenſus, & contractus facere quando poſſint Meretrices Urbis pag. 72.

Cenſibus hujuſmodi ſine licentia Protectoris Monaſterii Convertitarum contractis, & tertia parte Monaſterio eidem non relicta, quomodo ſit procedendum ibid.

CÆSARAUGUSTANA.

Cæſarauguſtanæ Eccleſiæ Vicarii Capitularis electio a Judice laico facta irritatur pag. 273.

CÆSENÆ UNIVERSITAS.

Cæſenæ Univerſitati privilegia a pluribus Pontificibus conceſſa referuntur §. 1. 2. pag. 324.

Cæſenæ Univerſitatis Juriſtarum Collegio datur facultas quoſcumque idoneos ad Doctoratus gradum promovendi §. 5. pag. 325.

CIVITAS AVENIONENSIS.

Civitatis Avenionenſis Judices Curiæ Ordinariæ ſaltem 25. an. ætatis, & tres practicæ debent compleviſſe pag. 152.

Civitatis prædictæ fundationes ſeptem Collegiorum juxta primam inſtitutionem accurate ſervari debent §. 3. ibid.

In Civitate præfata nominatio ad officia pertinet ad Conſilium, admiſſio ad Cardinalem Legatum ibid.

In Civitate Avenionenſi nemo eſt immunis ab impoſitionibus, præter Legatum, Vicelegatum, & Archiepiſcopum §. 4. pag. 153.

Civitatis prædictæ privilegia conceſſa Univerſitati ſtudii Generalis confirmantur §. 2. pa. 152.

CIVITAS MAJORICENSIS.

Civitatis Majoricenſis Studium in Univerſitatem arbitrio Epiſcopi poteſt erigi §. 2. pag. 214.

CIVITAS URBINI.

Civitatis Urbini Studium in Univerſitatem erigitur, & privilegiis augetur pag. 100. & ſeq.

S. CLARÆ.

S. Claræ Officium recitari poteſt die non impedita cujuslibet Menſis ſub ritu ſemiduplici a Capuccinis pag. 132.

CLAVES.

Clavium contemptu inhabilitas proveniens non cadit ſub facultate diſpenſandi favore Conclaviſtarum §. 4. pag. 15.

CLEMENS X.

Clemens X. Romanus, Æmilius de Alteriis antea dictus Romæ Summus Pont. pronuntiatur 29. Aprilis 1670., & 11. Maji ejuſdem anni coronatur. pag. 1.

Clemens X. creavit Cardinales 20., obiit Romæ 21. Julii 1676. ibid.

CLERICI CAMERÆ APOSTOLICÆ.

Clerici R. Cameræ Apoſtolicæ poſſunt ubique geſtare galeri redimiculum coloris violacei pag. 34.

CLERICI REGULARES CONGREGATIONIS MATRIS DEI, ET DE SOMASCHA.

Clerici Regulares Congregationis Matris Dei ad Congregationem Regularium de Somaſcha, nec Congregationis de Somaſcha Clerici ad Regularium Matris Dei Congregationem poſſunt tranſire pag. 231.

CLERICI REGULARES PAUPERUM MATRIS DEI.

Clerici Regulares Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum habent terminum ad deliberandum, an profiteri velint, vel diſcedere a Congregatione §. 3. pag. 73.

Clerici iidem in ſacris Ordinibus initiati, ſi patrimonium habeant, & ſolemniter nolint profiteri, ut diſcedant indulget §. 5. ibid.; quod ſi non habeant, & velint diſcedere, ab Ordinum exercitio ſuſpenduntur ibid.

Clerici præfati Minoribus tantum Ordinibus initiati, & Laici dimittuntur, & a juramenti vinculo per Præpoſitum Generalem eximuntur, & abſolvuntur §. 4. ibid.

CLERICI REGULARES THEATINI.

Clerici Regulares Theatini Officium de Purificatione B. M. V. cum octava quotannis valent recitare pag. 134.

Cle-

Digitized by Google

Clerici prædicti ad favores Principum pro conſequendis Officiis recurrentes, excommunicationem latæ ſententiæ Papæ reſervatam incurrunt. pag. 234.

CLERUS SÆCULARIS.

Clerus ſæcularis in Regnis Caſtellæ, & Legionis non comprehenditur in decretis ſuper aſſociatione cadaverum, & ingreſſu ad regularium Eccleſias. pag. 233.

COLLECTOR GENERALIS SPOLIORUM.

Collector Generalis Spoliorum quæ paſſus fuerit a Judicibus ſæcularibus in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis §. 1. pag. 200.

Collectoris præfati juriſdictio cenſuris, aliiſque pœnis ab Urb. VIII. vindicatur §. 5. pag. 201.

Collectoris prædicti jura in eiſdem Regnis juxta Urb. VIII. Conſtitutionem confirmantur §. 8. pag. 201., & Judicum ſæcularium ſententia annullatur §. 4. pag. 200.

COLLEGIUM GERMANICUM, ET HUNGARICUM.

Collegii Germanici, & Hungarici exemptiones a Vectigalibus confirmantur. pag. 82.

Collegii prædicti Alumni, & Convictores tenentur jurare expletis ſtudiis ſtatim ſe in Germaniam reverſuros. pag. 197.

Collegii præfati Alumnos inter, & Convictores admitti non poſſunt, qui non ſint nati, & educati in Provinciis in Bulla expreſſis. pag. 296.

Collegii prædicti Monaſterium S. Petri Laudi veteris ſubditur immediate juriſdictioni Cardinalium Protectorum §. 1. pag. 309.

Collegii præfati Monaſterio exemptiones ampliantur a Clem. VIII. §. 2. ibid. Confirmantur a Clemente IX. §. 7. Lites inter ipſius Miniſtros, & Epiſcopum Laudenſem §. 9. 10. 11. Pontificis ſententia. pag. 311.

COLLEGIUM GRÆCORUM, MARONITARUM &c.

Collegii Græcorum, Maronitarum, Scotorum, Hibernorum, & Anglorum Urbis Alumnos inter, & Convictores in victu, & veſtitu omnimoda æqualitas præſcribitur. pag. 321.

CONCILIUM.

Concilium futurum appellantes, eorumque fautores excommunicantur §. 2. pag. 95.

CONCILIUM UNIVERSITATIS LOVANIENSIS.

Concilium Univerſitatis Lovanienſis non debet excedere numerum 48. perſonarum §. 16. pag. 237. ad Concilium dictæ Univerſitatis qui ſint admittendi, quot, & quæ beneficia poſſint conſequi. 237.

CONCLAVISTÆ.

Conclaviſtæ, qui inſervierunt S. R. E. Cardinalibus in Conclavi, in quo ad Pontificatus apicem fuit evectus Clemens X. donantur ſumma 10000. ſcutorum auri §. 1. pag. 14.

Conclaviſtæ Clerici, ſeu Militiæ Clericali adſcribendi, ſunt Sedis Apoſtolicæ Notarii, ſine præjudicio participantium, Commenſales Papæ, Comites, Nobiles, & Cives Civitatis quam elegerint, & cum jure ſucceſſionis ad hæredes, & eximuntur a ſolutione omnium onerum §. 1. & 2. ibid.

Conclaviſtæ prædicti abſolvuntur a cenſuris ob contraventiones contentorum in Conſtitutionibus ſuper creatione Romani Pont., & omnes defectus proviſionum, dignitatum a cenſuris provenientes ſanantur, & in foro conſcientiæ revalidantur §. 3. pag. 15.

Conclaviſtis præfatis remittuntur fructus Eccleſiaſtici indebite percepti §. 4., legitimantur, & habilitantur ad ſucceſſionem exceptis bonis feudalibus, emphyteuticis, Eccleſiaſticis, & ſine præjudicio venientium ab inteſtato §. 5. ibid.

Conclaviſtæ iidem ſunt diſpenſati ad dignitates, beneficia, Ordines, exceptis majoribus poſt Pontificalem, ac principalioribus in Collegiatis, ſeu cumulativè negatis a Concilio Trid. §. 5., & gratis literæ expediuntur §. 6. ibid.

Conclaviſtæ ſi fuerint Equites S. Jo: Hieroſolymitani, vel alterius Militiæ, dummodo quinquennalem reſidentiam in Conventu habuerint, habilitantur ad quaſcumque Commendas etiamſi fuerint abſentes §. 7. ibid.

Conclaviſtæ præfati non tenentur geſtare habitum, & tonſuram, etiamſi gaudeant 200. duc. penſionis §. 8. poſſunt transferre penſiones ad ſummam 100. ducat. §. 7., eximuntur a ſpoliis cum facultate teſtandi §. 9., ipſorum privilegia ſunt exempta ab inſinuatione in Camera. §. 10. pag. 16.

Conclaviſtarum prædictorum Procurator præfatis privilegiis gaudet, excepta participatione 10000. ſcut. §. 11. pag. 17.

CONFESSARIUS. CONFESSIO.

Confeſſarii tempore Jubilæi habent facultates abſolvendi a caſibus reſervatis, diſpenſationum, ac commutationis votorum §. 3. pag. 29.

Confeſſarius in una Diœceſi approbatus non poteſt in alia confeſſiones audire §. 4. pag. 31.

Confeſſarius ſæcularium non intelligitur approbatus ad audiendas Confeſſiones Monialium. ibid.

Confeſſarius Monialium eſt approbandus toties quoties deputationis caſus contigerit ibid.

Confeſſarius abſque nova licentia poteſt quovis tempore infirmorum confeſſiones audire ibid. Tenetur tamen Parochum ſaltem per ſcripturam apud ipſum infirmum relinquendam certiorem reddere ibid.

Confeſſarius abſque temporis præfinitione ab Epiſcopo (ſecus ſi ab ejus Vicario, vel Anteceſſoribus) approbatus, iterum ab ipſo non eſt

eſt examinandus, aut ſuſpendendus abſque nova cauſa ipſas confeſſiones concernente §. 5. pag. 31.

Confeſſiones ſæcularium qui ſint vere de familia, & continui commenſales audire poſſunt Prælati, & Confeſſores Regularium §. 4. ibid.

Confeſſiones ad audiendas idonei, aut non idonei reperti Regulares, quomodo ad eas ab Epiſcopo ſint admittendi § 4. ibid.

Confeſſionibus audiendis quando ſint ſuſpendendi regulares §. 6. ibid.

Confeſſionum audiendarum facultas non poteſt ab Epiſcopo omnibus ſimul ejuſdem Conventus adimi inconſulta Sede Apoſtolica §. 6. pag. 32.

CONFRATERNITATES.

Confraternitates Cincturatorum Ordin. Erem. Sancti Auguſtini Indulgentiæ referuntur. pag. 297. & ſeq.

Confraternitatis prædictæ Confratres benefactores participant omnia bona, quæ fiunt in dicto Ordine, & in tota Eccleſia militante §. 42. pag. 303.

Confraternitati præfatæ communicantur omnes Indulgentiæ Ordinis §. 44. ibid.

Confraternitates Chordigerum ubique erigere datur facultas Miniſtro Generali Min: Conventualium, & de Obſ. in locis ubi non ſint Eccleſiæ Min. Convent. pag. 226., & ſeq.

Confraternitates SS. Sacramenti B. M. V., & S. Joſeph ſub titulo Gregis boni Paſtoris ſupprimuntur. pag. 241.

Confraternitates Sacri Scapularis ubivis locorum inſtituere poſſunt Superiores Generales Carmelitarum §. 3. pag. 220.

Confraternitates Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ubique poſſunt erigi a Miniſtro, ſeu Procuratore Generali Ord. pag. 211. & 224.

Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii Indulgentiæ nonnullæ ad non Confratres, & Conſorores extenduntur. pag 90.

De his Confraternitatibus. Vide plura in verbo *Indulgentiæ*.

CONGREGATIO DISCALCEATORUM S AUGUSTINI.

Congregatio Diſcalceatorum Ord. S. Aug. in Luſitania erigitur, & revocatur Conſt. 49., & 57. Pont. pag. 292.

CONGREGATIO MISSIONIS.

Congregationis Miſſionis Superior Generalis eſt in Officio perpetuus § 1. pag. 20. Eidem adjunguntur tres, vel quatuor Aſſiſtentes, & Admonitor §. 2. pag. 21. His exceptis poteſt omnes Superiores, & Officiales inſtituere, vel deſtituere §. 3. pag. 21.

Congregationis præfatæ Superior Generalis in quibuſcumque Conventibus duo fert ſuffragia cum prærogativa in paritate non ſecretorum §. 4. Poteſt idoneos admittere, & indignos poſt emiſſa vota cum Aſſiſtentium conſenſu dimittere §. 6. ibid.

Congregationis prædictæ idem Superior jus non habet condendi leges contrarias decretis Conventuum Generalium, licet hi poteſtatem habeant ejuſdem ſtatutis vim detrahendi, vel addendi § 5. ibid.

Congregationis præfatæ Superior Generalis dignitates Eccleſiaſticas abſque conſenſu Conventus Generalis acceptare non poteſt, niſi Summus Pontifex in virtute S. obedientiæ præcipiat §. 9. ibid.

Congregationis prædictæ Conventus Generalis eſt Superiore Generali Superior, & in duobus caſibus poteſt in eum animadvertere §. 11. Ob plures cauſas celebratur §. 12., 13. ibid.; a quo debeat cogi, quis habeat jus ſuffragii, quæ debeant proponi §. 12. 13. 14. ibid., & 15. pag. 22.

In Congregatione prædicta Superior Generalis eligitur per ſuffragia mediam partem excedentia §. 16. Quid ſi poſt quinque ſcrutinia electio facta non fuerit ibid. Pœna excommunicationis latæ ſententiæ contra ambientes Generalatum, vel electionis libertatem impedientes §. 17. pag. 22.

In Congregatione Miſſionis ſi interim, vel ſtatim diſſoluto Conventu Generali contingat obitus Superioris Generalis, aut Admonitoris, vel alicujus ex Aſſiſtentibus quomodo providendum §. 20. pag. 22.

In Congregatione præfata vota emiſſa diſſolvi non poſſunt vigore Jubilæi, Bullæ Cruciatæ &c., ſed a ſolo Romano Pontifice, & Superiore Generali §. 2. pag. 35.

Congregationis prædictæ Presbyteri approbati in Diœceſibus propriæ reſidentiæ poſſunt excipere confeſſiones ubique locorum una cum ipſis iter agentium §. 4. pag. 131.

Congregationis præfatæ Superior Generalis per ſe, vel per alios Superiores deputare valet in qualibet domo ex Confeſſariis jam approbatis certum numerum cum facultate aperiendi, & exequendi literas Pœnitentiariæ Apoſtolicæ §. 5. pag. 131.

CONGREGATIO.

Congregatio Sacrarum Reliquiarum extractioni, Cuſtodiæ, & diſtributioni præpoſita §. 2. pag. 161.

Congregatio particularis pro Quindenniorum exactione erigitur §. 10. pag. 150.

CONSERVATORES UNIVERSITATIS LOVANIENSIS.

Conſervatorum Univerſitatis Lovanienſis abuſus privilegiorum in conferendis beneficiis §. 1. pag. 235.

Conſervatorum Præfatorum jus ea conferendi ſuſpenditur a Clem. IX. §. 4. pag. 235., relaxatur a Pont. §. 29. pag. 239.

Conſervatores prædicti quibus, quo tempore, quot,

quot, & quæ beneficia iiſdem perſonis valeant conferre pag. 236., & ſeq. Vide *Univerſitas Lovanienſis*.
Conſervatores in Synodo Diœceſana non deſignati poſſunt eligi a F. Min. de Obſerv. in Hiſpania. pag.163.
Conſervatorii Divinæ Providentiæ de Urbe Puellę quæcumque ad dotalia ſubſidia poſſunt admitti §. 3. pag.325.

CORONA CAMALDULENSIUM.

Coronam Camaldulenſium deferens, & diebus feſtivis quinquies Pater, & Ave recitans, ſi fuerit legitime impeditus, defectum præcepti audiendi ſacrum ſupplet §. 6. pag.269.
Coronam prædictam habens, quinquies Pater, & Ave recitans ſupplet omnes mentis vagationes dum interſuit Sacrificio, dummodo dedita opera non fiat ibid. Vide *Indulgentiæ ſuper Coronis Camaldulenſium*.

CORTESANÆ, VEL MULIERES CURIALES URBIS.

Corteſanæ Urbis nequeunt cenſus vitalitios facere, licentia non obtenta a Protectore, & Deputatis Monaſterii Convertitarum Urbis §. 4. pag.72.
Corteſanis Urbis præfata licentia denegatur, niſi tertiam partem ſuorum bonorum, vel aliam certam ſummam Deputatorum arbitrio prædicto Vrbis Monaſterio tradiderint, vel hypotecaverint §. 5. ibid.
Corteſanæ Urbis ſi cenſus ſine licentia celebraverint, poſt earum obitum Monaſterium prædictum contra earum bona procedere poteſt, ac ſi tales cenſus non inierint ibid.
Corteſanis Urbis ab inteſtato decedentibus ſuccedit Monaſterium S. Mariæ de Pœnitentia in Urbe. pag.72.
Corteſanæ Urbis habent facultatem teſtandi, dummodo prædicto Monaſterio quartam, vel quintam partem relinquant. ibid.
Corteſanis Urbis d. ſummam non relinquentibus ſuccedit præfatum Monaſterium in integrum, vel per viam teſtamenti, ſeu donationis cauſa mortis diſpoſuerint §. 2. ibid.

CULTUS AB IMMEMORABILI.

Cultum ab immemorabili B. Petri Paſchaſii pag. 44., B. Ludovicæ Albertoniæ pag. 86., Beati Ferdinandi Regis pag.87.B. Bernardi Ptolomæi pag. 231., & de caſu excepto a decretis Urbani VIII conſtare declaratur.

CUSTODIA F. MIN. DE OBSER.

Cuſtodia F. Min. de Obſer. ſub nomine Immaculatæ Conceptionis in novam Provinciam erigitur. pag.319.

CUSTODIA S. PETRI DE ALCANTARA.

Cuſtodia S. Petri de Alcantara erigitur in Regno Neapolitano a Clem. IX. confirmatur a Pont. pag.61. & 177.
Cuſtodia prædicta tenetur ad obſervantiam Conſtitutionum F. Diſcalceatorum Hiſpaniæ §. 3. pag.61.
Cuſtodia eadem non ſubjacet Commiſſario Generali Italo, ſed vel Procuratori Generali, vel Commiſſario Hiſpano §. 3. ibid.
Cuſtodia eadem non ſubeſt Viſitatoribus de Obſervantia, l. Reformatis, ſed tantum Hiſpaniæ § 4. ibid.
Cuſtodiæ prædictæ Cuſtos intervenire poteſt, & debet Congregationi Generali, quando celebratur in Hiſpania ibid.
In Cuſtodiam præfatam nihil poteſt attentari, niſi prius admoniti fuerint Cuſtos, & Diffinitores ejuſdem §. 2. pag.177.
Cuſtodia prædicta in Provinciam erigitur pag. 290. Eidem pro prima vice providet Pont. de idoneis Miniſtro Provinciali, & Diffinitoribus §. 7. pag.291.
Cuſtodiæ præfatæ pro felici Regimine, & manutentione nonnulla alia ſtatuuntur pag.229.

D

DAPIFERI.

Dapiferi Conclavis declarantur Familiares, & Commenſales Papæ, Comites Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis; ejuſque Civitatis, quam in ſtatu Eccleſiaſtico eligent, Cives; & militiæ Clericali adſcripti, vel adſcribendi, ſunt Notarii Apoſtolici ſine participantium præjudicio etiamſi habitum, & Rocchettum non deferant, & jus Civitatis ad eorum hæredes tranſit §. 1.2. pag.23. & pag.24.
Dapiferi prædicti ſunt exempti a decimis Eccleſiaſticis, aliiſque publicis oneribus. Remittuntur eis fructus indebite percepti. Diſpenſantur ſuper omni inhabilitate, etiamſi celebraverint cenſuris ligati, dummodo non in contemptum clavium §. 3. ibid.
Dapiferi præfati legitimantur, & diſpenſantur ad dignitates, beneficia, & ordines, exceptis majoribus poſt Pontificalem, ac principalioribus in Collegiatis, ſeu cumulative negatis a Concilio Tridentino §. 4. 5. pag. 24. 25.
Dapiferis prædictis literæ expediuntur gratis. Datur facultas transferendi penſiones uſque ad ſummam 100. ducat. §. 6. pag.25.
Dapiferorum bona, etiam Militæ S. Joan. Hieroſolymitani adſcriptorum non ſubiunt ſpoliis §. 8. Ipſorum privilegia ſunt exempta ab inſinuatione §. 8. pag.25.

DECANI CASSINENSES.

Decanorum numerus in Congregatione Caſſinenſi præſcribitur, & qui debeant eligi §. 1. pag.316.

DENUNCIARE.

Denunciandi obligatio delicta, quæ ad ſacram Inquiſitionem ſpectant. pag.186.

Denuncianda delicta Sacræ Inquiſitioni referuntur ibid.
Denunciandi obligationem negligens quibus pœnis afficiatur ibid.

DEFUNCTI.

Defunctorum ſuper cadavera in Eccleſiis Regularium ſepeliends, ab ipſiſmet Regularibus functiones ſunerales ſunt expediendæ §. 1. pag. 164.

SANCTUS DIDACUS.

S. Didsci Feſtum celebrari, & Officium recitari poſſe 13. die Novembris ob impeditsm 22. ejuſdem Menſis, Fratribus de Obſ. conceditur §. pag. 91.

DISPENSARE.

Diſpenſare conceditur ad tempus nonnullis Vicariis Apoſtolicis in psrtibus Orientalibus ſuper quibuſcumque gradibus conſanguinitatis, excepto primo §. 8. pag. 244.

DOMINI DOMORUM URBIS.

Domini Domorum Urbis augere non poſſunt penſiones Domorum durante anno Sancto, imo & duos annos antea §. 1. pag. 208., & §. 5. pag. 209.
Domini Domorum præfati expellere non poſſunt Inquilinos, niſi jurent ſe pro ſuo uſu Domos habere velle §. 2. pag. 208.
Domini Domorum ſi expulſis ut ſupra Inquilinis, eaſdem Domos ante annum expletum alteri locent, deperdunt duos annos penſionis. ibid.
Domini Domorum poſſunt quidem expellere Subinquilinos finita locatione eorum Authoris §. 3. ibid.

E

ECCLESIASTICA IMMUNITAS.

Eccleſiaſticæ immuniratis, & libertatis Decretum contra esm in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis perturbantes pag. 200.
Eccleſiaſticam immunitatem perturbantes quot pœnis ſubdantur §. 5. pag. 201.

ELECTIO.

Electio Decani Eccleſiæ Biſuntinæ irritatur, & eligentes excommunicantur, & abſolvuntur pag. 279.

ELEEMOSYNA.

Eleemoſynam msjorem petere non poſſunt Psrochi ab iis, qui ſepeliri volunt in Eccleſiis Regulsrium, qusm ſi in Parochiali ſepelirentur pag. 162.
Eleemoſynam pro Tertæ Sanctæ neceſſitatibus, & redemptione Captivotum bis in anno tenentur commendare Prædicatores §. 3. psg. 128. & 285.

EPISCOPUS.

Epiſcopi Diœceſani benedictio a Regularibus petends eſt in Eccleſiis ſui Ordinis, vel alibi prædicare volentibus §. 3 pag. 31.
Epiſcopi licentiam prędicandi Regularibus conceſſsm quasob cauſas ſuſpendere valeant ibid.
Epiſcopus generatim prohibere non poteſt Regularibus, ut in Eccleſiis ſuorum Ord. non prædicent ibid., nec ut confeſſiones non audiant §. 6. psg. 32.
Epiſcopi in Eccleſiis Eremitarum Camaldulenſium Montis Coronæ celebrare ipſis invitis non poſſunt pag. 39.
Epiſcopi Vicarii Apoſtolici Sinarum &c. eximuntur a juriſdictione Inquiſitionis Goanenſis psg. 242.
Epiſcopi Indiarum nullam habent juriſdictionem in Vicarios Apoſtolicos, eorumquo operarios nec tanquam Apoſtolicæ Sedis delegati pag. 264.
Epiſcopi, & Generales Ord. ſaltem bis in anno Terræ Sanctæ neceſſitates, & redemptionem Captivorum commendari curent p. 128., & 285.
Epiſcopo Majoricenſi committit Pontifex, ut Studium ſuæ Civitatis in Univerſitatem erigst §. 2. pag. 214.
Epiſcopum conſecrsndi cum aſſiſtentia duorum ſimplicium Sscerdotum, vel ſine, datur facultas ad tempus nonnullis Vicariis Apoſtolicis §. 3. pag. 243.

ERECTIO.

Erectio Hoſpitii in Vrbe pro noviter ad Fidem converſis pag. 305., & ſeq.
Erectio novorum locorum ſub titulo *Mons Urſinus primæ erectionis* pag. 137.
Erectio novorum Officiorum Militum Piorum psg. 203.

EREMITÆ CAMALDULENSES.

Eremitæ Camaldulenſes Montis Coronæ Priores ſine ſpecisli licentia toties quoties impetranda Eremis egredi, & pernoctare extra illas non poſſunt §. 1. pag. 60.
Eremitę deſignantur in qualibet Eremo, qui ob urgentem neceſſitatem per ſpstium 50. milliarium poſſint egredi ibid.
Eremitis præfatis invitis, Epiſcopi Locorum Ordinarii in eorum Eccleſiis Divina celebrare non poſſunt pag. 39.
Eremitæ prædicti Priores ſolis Oblatis poſſunt concedere facultatem egrediendi §. 5. pag. 62.
Eremitæ Csmaldulenſes Priores, quæ per Oblatos extra Eremum facere poſſunt, faciant per ipſos §. 4. ibid.
Eremitæ prædicti Etruriæ, Montis Coronæ, ac Pedemontanæ Nationis uniuntur ab Urb. VIII. §. 2. pag. 195., hanc unionem Clemens IX. diſſolvit, & in priſtinum ſtatum reſtituit §. 3. ibid., eamque iterum tractare ſub gravibus pęnis interdicitur §. 9. pag. 196.

EXAMEN.

Examini Epiſcopi abſque ulla præfinitione temporis

poris approbantis ad confeſſiones non eſt iterum ſubjiciendus regularis §. 5. pag. 31.

EXEMPTIO.

Eximuntur a ſpoliis nonnulli Familiares Papæ, etiamſi ab inteſtato deceſſerint §. 1. pag. 156.

Exemptiones quæcumque a vectigalibus, & aliis publicis oneribus irritantur §. 1. pag. 68.

Exemptiones a ſolutione ſubſidii triennalis revocantur ibid.

Exemptiones Conſanguineis Pontificum a vectigalibus conceſſæ revocantur §. 4. pag. 69.

EXTRACTIO RELIQUIARUM.

Extractio Reliquiarum ex Cœmeteriis Urbis, a quo, & quomodo fieri debeat. *V. Reliquiæ*.

EXCOMMUNICATIO.

Excommunicationem incurrunt uſurpantes, invadentes loca Sedi Apoſtolicæ ſubjecta §. 20. pag. 97.; Hæretici, eorum defenſores, retinentes libros de hæreſi tractantes, legentes, & imprimentes pag. 95.; Offendentes S.R.E. Cardinales, Patriarchas, Epiſcopos §. 1 1.p.96. Imponentes onera Eccleſiaſticis ſine licentia Romani Pontificis §. 18. pag. 97.; Falſarii literarum Apoſtolicarum etiam in forma Brevium §.6. pag. 96.

Excommunicationem incurrunt Ambientes Caſinenſes pag. 58., Olivetani pag. 91., Capuccini pag. 136., Theatini pag. 234.

Excommunicantur Regulares emendicantes ab Epiſcopis gradum Vicarii Generalis apud Sinas, & alias infidelium partes pag. 249. Edentes libros ad Miſſionem ſpectantes abſque licentia Congregationis de Propaganda Fide pag. 213. Impedientes acceſſum Miſſionariorum ad Japoniam, & alia Regna Indiarum pag. 264.

Excommunicantur contravenientes decretis declarantibus F. Excalceatos S. Auguſtini eſſe vere filios S. Auguſtini, & gaudere privilegiis Calceatorum p.254.; extrahentes libros ex Bibliothecis Ciſtercienſium Reformatorum pag. 322. Qui vulnerarunt Jacobum Patriarcham Antiochenum, item complices, ſcientes, & non revelantes pag. 202.

F

FAMILIARES PAPÆ.

Familiares nonnulli conſtituuntur Notarii Apoſtolicæ Sedis ſine participantium præjudicio, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranenſis Comites, Equites, Nobiles Romani, & cujuſque Civitatis Apoſtolicæ Sedi ſubjectæ, etiam ſi habitum, & Rocchettum non deferant, vel eas Civitates nunquam incoluerint pag.49.50.

Familiares prædicti quandiu inſerviunt, a ſolutione vectigalium, aliorumque onerum eximuntur §. 5. ibid., & a perſonali reſidentia per quæcumque obtenta beneficia diſpenſantur §. 7. ibid. pag. 171.

Familiares præfati quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium poſſunt retinere, dummodo illa omnia perſonalem reſidentiam non requirant §. 6. ibid.

Familiaribus iisdem indulget, ut tribus Dominicis, vel aliis Feſtivis diebus etiam extra tempora Sacros Ord. recipiant §. 8.

Familiares prædicti abſolvi poſſunt a quocumque Confeſſario ab omnibus cenſuris etiam contentis in Bulla Cœnæ ſemel tantum in vita, & mortis articulo, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno, excepta percuſſione Epiſcopi, vel alterius Superioris Prelati, & recitatione Officiorum §. 10. pag. 51.

Familiares præfati poſſunt transferre penſiones uſque ad ſummam 300. ducat. §. 11. ibid.

Familiarium eorumdem vota commutari poſſunt, excepto ultramarino, viſitationis liminis Apoſtolorum, caſtitatis, & religionis ibid. Eximuntur a ſpoliis cum facultate teſtandi §. 12., 13. pag. 52., & pag. 156., & 171.

Familiaribus nonnullis omnes gratias a Prædeceſſoribus conceſſas confirmat, & novas addit pag. 171., & ſeq.

B. FERDINANDUS TERTIUS REX CASTELLÆ.

B. Ferdinandi tertii Regis Caſtellæ cultus ab immemorabili approbatur pag. 87.

B. Ferdinandi prædicti Miſſam celebrari, & Officium ſub ritu duplici recitari in omnibus Hiſpaniarum Regnis indulget Pont. §.2. pag. 87. & §. 3. pag. 228.

FILII.

Filios 12. habentium privilegia moderatus eſt, & ad terminos juris communis, ac ad formas Conſtitutionis Pii IV. reducuntur ab Urbano VIII., & Pont. §. 7. pag. 69.

Filii veri S. Auguſtini ſunt Fratres diſcalceati ejuſdem Ordinis §. 2. 3. 4. pag. 254.

FORMULA.

Formula nova communicandi Indulgentias Confratribus, & Cororibus redemptionis Captivorum §. 13. pag. 212.

S. FRANCISCUS XAVERIUS.

S. Franciſci Xaverii Officium ſub ritu duplici in Romano Calendario apponitur pag. 28.

FRATRES CAPUCCINI.

Fratres Capuccini ad perſonas extra Ord. recurrentes ad obtinenda quæcumque munera Ord. excommunicantur pag. 136.

Fratres Capuccini prohibentur ne Conventum erigant in Civitate Majoricenſi §. 5. pag. 215., & in loco Vianæ §. 4. pag. 189.

Fratres Capuccini, & Moniales ejuſdem Ord. cujuslibet Menſis die non impedita Officium S. Claræ ſub ritu ſemiduplici poſſunt recitare pag. 131.

Fratribus Capuccinis denegatur facultas conferendi

rendi mulieribus habitum tertii Ord. S. Franciſci §. 2. pag. 194. Demum æque ac Tertiariis Gallicanæ Congregationis conceditur p.294.
Fratrum prædictorum Miniſter Generalia facultatem obtinet ordinandi Capitula Provincialia de ſeſquianno in ſeſquiannum ſublatis Congregationibus intermediis pag.332.

FRATRES CARMELITÆ.

Fratrum Carmelitarum Prior Generalis ad aliud ſexennium confirmatur §. 1. Expenſæ pro Capitulo Generali, & Aſſiſtentium ſuſtentatione faciendæ in extinctionem æris alieni eroganturibid. §. 3. 4. pag.33.
Fratrum prædictorum Priori Generali datur facultas Lauream doctoralem Fratribus sui Ord. conferendi §. 3. pag. 170., & Confraternitates Sacri Scapularis inſtituendi §. 3. 7. pag.220.
Fratrum Carmelitarum in ſeptem ultramontanis Provinciis Priores, & Officialea non a Conventuum Communitatibus, ſed in Provincialibus Diffinitoriis eliguntur §. 1. pag.133.
Fratrum prædictorum Officialibus extra tempus Capituli vacantibus, novi a Congregatione annua Diffinitorii Provinciæ ſubſtituantur ibid.
Fratres Carmelitas qui vocaverint Fratres B.M.V. de Monte Carmelo tres annoa, & totidem quadragenas Indulgentiarum conſequuntur §. 2. pag.218.

FRATRES CARMELITÆ DISCALCEATI.

Fratres Carmelitæ Diſcalceati faciunt unum Ordinem cum Carmelitis Calceatis §. 1. pag.76.
Fratribus prędictis omnia tam de jure, quam ex privilegio Ord. Carmelitarum attinentia communia ſunt ibid.
Fratribus, & Monialibus Carmelitis Calceatis communicantur omnes Gratię, & privilegia jam conceſſa, & in futurum concedenda Fratribus Diſcalceatia §. 2. pag.76.
Fratribus Carmelitis Diſcalceatis prohibetur ædificium Conventus in Oppido de Bilbao pag.216.

FRATRES EREMITÆ S. AUGUSTINI.

Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Prior Generalis, & Aſſiſtentes vitam communem in nonnullis Conventibus introducunt pag. 191. Conſtitutiones particulares ad ejusdem conſervationem §. 2., & ſeq. pag. 191. 192. authoritate Apoſtolica confirmantur §. 15. pag.193.
Fratrum Eremitarum Calceatorum S. Auguſtini Privilegia communia ſunt Diſcalceatia ejusdem Ord. pag.254.
Fratrum prædictorum Laicis prohibetur tranſitus ad ſtatum Clericalem etiam vigore Indultorum Apoſtolicorum ſine licentia Generalis, & Provincialis §. 2. pag.318.

FRATRES EREMITÆ S. AUGUSTINI DISCALCEATI.

Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum Congregationem inſtituit Capitulum Generale an. 1592. pag. 254. Ut germana S. Auguſtini Congregatio a Clemente VIII. fuit habita ibid. Declaratur eſſe præſatos fratres veroa S. Auguſtini filios, ipſorumque Congregationem omnibus Calceatorum privilegiis gaudere ibid.
Fratribus prædictis Hiſpaniæ nullum jus competere ſuper Monaſterio Uliſſyppone erecto declaratur pag.93., & 86.
Fratribus præſatia novorum Conventuum in Regno Luſitaniæ erectio prohibetur pag.86., & 93.
Fratrum prædictorum in Regno Portugalliæ nova decem Conventuum Congregatio erigitur, & præſata Decreta revocantur pag. 292., & ſeq.
Fratrum eorumdem Congregationi conceduntur omnia Indulta, quibus gaudet Congregatio Italiæ §. 11. pag.293.
Fratrum prædictorum Conventus Jesu, & Mariæ de Urbe eſt Generalis, & Studium Generale pag. 333.

FRATRES B. M. DE MERCEDE DISCALCEATI.

Fratres B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum Diſcalceati nequeunt tranſire ad Calceatos ejusdem Ord. pag.228., nec ad Carthuſianos § 2. ibid.
Fratrum prædictorum Eccleſiæ gaudent Indulgentia plenaria in certis feſtis pag.252.
Fratribus præfatis privilegia ab Urb. VIII. conceſſa confirmantur, & extenduntur pag.74.
Fratres prædicti, & Calceati poſſunt ubique novos Conventus erigere de ſola Ordinariorum licentia pag. 321., & celebrare feſtum omnium SS. Ord. 13. Novembris pag. 297.

FRATRES MINORES CONVENTUALES S. FRANCISCI.

Fratres Minorea Conventuales Ord. S. Franciſci Provinciales in Conventibus etiam de menſa Reverendiſſimi jurisdictionem habent, & poſſunt ibi leges ferre, licet inconſulto Miniſtro non poſſint ferre ſententiam §. 1. pag. 54.
Fratres iidem Provinciales titulares in Capitulia Generalibus a Diffinitorio eligantur; infra triennium autem a Generali Miniſtro cum Aſſiſtentium Conſilio §. 2. pag. 55.
Fratrea pręfati Ord., Guardiani munua recuſantea per triennium ab officio vacent, obedientiales advenarum literas examinent, quibus carentes carceribus mancipentur §. 3. ibid.
Fratres prædicti Regentes per novem annos in ſtudiis primæ, ſecundę, & tertię claſſia legentea, ad Regentias in Urbana Conſtitutione deſignatas promoti, ad Collegia intelligantur aſſumpti. Quid debeant præſtare, ut ad Paternitatem Provinciæ aſcendant §. 4. ibid.
Fratrum prædictorum perpetui Diffinitores in quibuſcumque electionibua ſuffragium ferant §. 5. ibid., debitis autem carentes requiſitis ab ingreſſu Diffinitorii excludantur remanentes cum cæteris prærogativis ibid.

Fra-

Digitized by Google

Fratrum præfatorum Concionatores illi ad Provinciarum Paternitates admittantur qui per 12. an. in primoribus Ordinis templis Conciones Quadrageſimales, non autem annuales habuerint pag. ibid.

Fratrum prædictorum Baccalauri doctiores ad examen eligantur, & idonei certis collegiis deputentur, ſi elapſo triennio theſes, & examen egregie ſuſtinuerint, doctorali Laurea a Miniſtro Generali donentur §. 6. ibid.

Fratrum præfatorum Collegiales, qui parum profecerint ſi alio triennio in eod. Collegio probati nullam ſpem profectus dederint, ut ſimplices Baccalauri habeantur ibid. Baccalauri non Sacerdotes nequeunt ad Collegia concurrere, multo minus ad illa admitti ibid. Præcedentiæ inter Collegiales, & Magiſtros pag. ibid.

Fratres pręd. ad Concionatoris munus non aſſurgant, niſi a Provinciæ Diffinitorio acceptati, quamvis à Generali Miniſtro patentes literas obtinuerint §. 7. pag. 56.

Fratres iidem Filiationes de Conventu in Conventum non transferant ſine expreſſa, & raro concedenda Miniſtri Generalis auctoritate §. 8. pag. ibid.

Fratrum præfatorum Novitii eruditi, probatique ſpiritus ſeligantur, & Magiſtris piis, & prudentibus commendentur: alterius Ord. alumnus non admittatur, qui a Generali Diffinitorio non fuerit acceptatus §. 9. 10. ibid.

Fratrum præfatorum Diffinitores perpetui, ſeu Patres Provinciæ in quinque ſpecies diſtinguuntur §. 1. pag. 554. Exprovincialium præeminentiis gaudent §. 2. ibid. Inter ipſos, & Exprovinciales ſola attenditur antianitas Paternitatis Provinciæ. ibid.

Fratrum eorundem Miniſter Generalis in omnibus ſui Ord. Eccleſiis poteſt erigere Confraternitates Chordigerorum pag. 226.

F. MIN. CONV. REFOR.

Fratres Minores Conventuales Reformati extinguuntur a Clem. IX. indulgente ut inter Fratres S. Petri de Alcantara incorporarentur §. 1. pag. 61.

F. MINORES DISCALCEATI S. FRANCISCI.

Fratres Minores Diſcalceati Provinciæ S. Petri de Alcantara obtinent quinque Conventus Min: Conventualium Reformatorum in Regno Neapolitano §. 5. 61.

Fratribus prædictis incorporantur a Clemen. IX. Min: Conventuales Reformati extincta eorumdem Reformatione pag. ibid.

Fratrum Minorum Diſcalceatorum prædicti quinque Conventus in novam cuſtodiam eriguntur §. 3. ibid.

Fratrum prædictorum præfata Cuſtodia iterum confirmatur §. 4. pag. 177. & pro felici ejuſdem Regimine, & manutentione plura ſtatuuntur pag. 229.

Fratrum eorumdem prædicta cuſtodia demum in Provinciam erigitur pag. 290.

F. MINORES S. FRANCISCI DE OBS.

Fratres Min: S. Franciſci de Obſ. in Terra Sancta commorantes etiam Sacerdotes poſſunt exercere artes Medicinæ, & Chirurgiæ pag. 37.

Fratres præfati in Hiſpania poſſunt eligere Conſervatores non deſignatos in Synodo Diœceſana §. 1. 2. pag. 563.

Fratrum Min: de Obſ. Miniſtro Generali ſubditur Conventus S. Bonaventuræ Lugdunenſis §. 3. pag. 165.

Fratres prædicti obtinent a Pont. decretum in eorum favorem circa cadavera, quæ in eorum Eccleſiis ſepeliuntur §. 1. 2. pag. 167.

Fratres præfati Provinciæ S. Antonii Braſiliæ abſolvuntur a cenſuris, & diſpenſantur ab irregularitate §. 3. 4. pag. 168. Controverſię ſupprimuntur cum deputatione ſuorum Officialium §. 5. 6. pag. 162.

Fratres prædicti, & Reformati obtinent paſſim per abuſum indulta voti perpetui, & privilegia perſonalia quæ revocantur exceptis Confeſſariis Imperatorum, & Regum §. 12. p. 190.

Fratres præfati obtinent ne Capuccini Conventum, ſeu Domum erigant in Civitate Majoricenſi pag. 215.

Fratrum prædictorum Miniſter vel Commiſſarius Generalis poteſt erigere Confraternitates Chordigerorum in Eccleſiis Ord. in locis tamen, ubi non ſint Min: Conventuales §. 2. pag. 226. §. 4. pag. 227.

Fratres præfati Cuſtodiam ſub nomine Immaculatæ Conceptionis in novam Provinciam erigunt cum diſmembratione Provinciæ S. Antonii Braſilien. pag. 319.

Fratribus prædictis indulget Paulus V. & Greg. XV. ut ubique Conventus valeant erigere de ſola ordinariorum licentia §. 2. pag. 321.

F. MIN. S. FRANCISCI DE OBSERV. RECOLLECTI.

Fratrum Min: de Obſ. Recollectorum pro electione Præfectarum, & Prioriſſarum in Provinciis Germano-Belgicis juriſdictio pag. 553. & ſeq.

F. MIN: S. FRANCISCI REFORMATI.

Fratres Min: Reformati ultra quindecim dies, ſi non ſint de familia commorari non poſſunt in Conventibus SS. Franciſci, & Petri in Monte Aureo de Urbe ſub gravibus pœnis §. 1. p. 132.

Fratres præfati tantiſper ſe cedentes, & in eamdem Urbem regredientes eiſdem pœnis ſubjiciuntur una cum Superioribus ejuſmodi eluſoriis conatibus non obſtantibus §. 3. pag. ibid.

FRATRES S. FRANCISCI DE PAULA.

Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula Procurator Generalis votum habet in Capitulo Generali, ubicumque fiat §. 5. pag. 43.

FRATRES S. PAULI PRIMI EREMITÆ.

Fratrum S. Pauli primi Eremitæ Monaſteria aliqua pro ſtudiis Generalibus deputantur §. 2. pag. 99.

Fratrum prædictorum Superiori Generali ad Doctoratum promovere poſſe ſtudentes Religioſos indulſit Pont. §. 4. ibid. & Prælaturas obtinere non poſſe, niſi ſint Doctoratus laurea inſigniti §. 5. pag. ibid.

Fratrum præfatorum numerum Doctorum ſtabiliendum eſſe ſtatuitur §. 6. ibid.

FRATRES TERTII ORD. S. FRANCISCI CONGREGATIONIS GALLICANÆ.

Fratres tertii Ord. prædictæ Oblati poſt octo annos ad Caputium, & Statum laicalem poſſunt admitti pag. 166.

Fratrum prædictorum jus conferendi Habitum tertii Ord. Perſonis ſæcularibus communicantur Capuccinis, & revocantur contraria decreta pag. 295.

FRATRES SANCTISSIMÆ TRINITATIS REDEMPTIONIS CAPTIVORUM.

Fratrum SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Miniſtro, vel Generali Procuratori datur facultas ubique Confraternitates ſui Ord. inſtituendi, & Indulgentias communicandi p. 211. & 212. & pag. 224.

Fratribus prædictis in communicatione præfatarum Indulgentiarum præſcribitur nova formula §. 13. pag. 212.

Fratribus prædictis non licet habere imagines B. Petri Paſchaſii cum eorum habitu depictas pag. 315.

Fratrum prædictorum diſcalceatorum Conſtitutiones referuntur, & approbantur pag. 334. & ſeq.

G

GABELLA.

Gabellas, ſeu pedagia non permiſſa imponentes ſunt excommunicati §. 5. pag. 96.

GENEVENSES.

Genevenſes inter, & Ducem Sabaudiæ pacificatio inita reprobatur §. 5. 6. pag. 284.

GOAN: INQUISITIO.

Goanenſis Inquiſitionis Miniſtri nullam habent juriſdictionem in Epiſcopos Vicarios Apoſtolicos Sinarum §. 2. pag. 242.

GORCOMIENSES MARTYRES.

Gorcomienſes novendecim Martyres beatificantur, & nomina referuntur pag. 327.

B. GUNDISALVUS DE AMARANTE.

B. Gundiſalvi de Amarante Ord. Præd. Officium, & Miſſa extenditur ad univerſam S. Dominici Religionem pag. 130.

H

HABITUS.

Habitum Sacri Scapularis geſtantes quot Indulgentias conſequantur V: *Indulgentia Confraternitatum Sacri Scapularis*.

Habitum, ſeu Scapularium SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ſuſcipientibus Indulg. plen. conceſſit Paulus V. §. 1. pag. 210.

Habitum Tertii Ord. S. Franciſci perſonis Sæcularibus conferendi jus convenit etiam Capuccinis pag. 294.

HOSPITIUM.

Hoſpitium erigitur in Urbe pro noviter ad fidem converſis pag. 305.

Hoſpitium prædictum declaratur membrum Palatii Apoſtolici §. 8. Committitur ipſius adminiſtratio particulari Congregationi cum facultate ſtatuta condendi §. 9. pag. 307.

Hoſpitio eidem, & Hoſpitibus conceduntur omnia privilegia, quibus gaudent Palatium Apoſtolicum, & Romanis Pont. pro tempore inſervientes §. 10. ibid.

Hoſpitio in eodem decedentes, & certa præſtantes, item recipiendis Hoſpitibus deſtinati, Miniſtri, aliique in dicto Hoſpitio degentes in ipſo ingreſſu, Indulgentiam plenariam conſequuntur §. 11. ibid.

I

IMPEDIENTES.

Impedientes acceſſum Miſſionariorum ad Japoniam, & alia Regna Indiarum excommunicantur pag. 264.

IMPETRATIONES.

Impetrationibus ne quis utatur, ſeu ne impetret a Romana Curia prohibentes, ſeu impedientes excommunicantur §. 13. pag. 96.

IMMUNITAS.

Immunitatis, & libertatis Eccleſiaſticæ contra illarum perturbatores decretum pag. 200.

INDIÆ.

Indiarum Orientalium, Chinæ, aliorumque locorum Miſſionarii non tenentur Luſitaniam pertranſire §. 2. 3. 6. pag. 250.

INDICTIO JUBILÆI.

Indictio Univerſalis Jubilæi Anni Sancti 1675. pag. 260. & ſeq.

INDULGENTIÆ PLENARIÆ IN CERTIS SANCTORUM FESTIS.

Indulgentia in Eccleſia S. Angeli Cuſtodis de Urbe transfertur a ſecunda Dominica ad diem ſecundam Octobris pag. 178.

Indulgentia in Eccleſiis Ord. S. Aug. etiam Excalceatorum in Feſtis SS. Auguſtini, Monicæ, Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanova pag. 158.

In-

Indulgentia in Eccleſiis Ord. D. Benedicti in Feſtis ejuſdem, ac SS. Scholaſticæ, Placidi, Mauri, ac die commemorationis omnium Sanctorum Ordinis prædicti pag. 158.

Indulgentia in Eccleſiis Carmelitarum in Feſto S. Mariæ Magdalenę de Pazzis pag. 43.

Indulgentia in Eccleſiis Carmelitarum in Feſto B. M. de Monte Carmelo, & SS. Andreæ Corſini, Angeli, & Alberti pag. 168.

Indulgentia in Eccleſiis Clericorum Regularium Theatinorum in Feſto S. Cajetani pag. 126.

Indulgentia in Eccleſiis Ord. S. Dominici, in Feſtis SS. Ludovici Bertrandi, & Roſæ de S. Maria pag. 126.

Indulgentia in Eccleſiis Excalceatorum B. M. de Mercede in Feſtis SS. Petri Nolaſci, Raymundi, Joſephi, apparitionis S. Michaelis Archangeli, ac Domin. proximiori Kalen. Auguſti pag. 252.

Indulgentia in Eccleſiis Ord. S. Franciſci in Feſto S. Petri de Alcantara pag. 5.

Indulgentia in Eccleſiis Ord. B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, in Feſto S. Petri de Nolaſco pag. 155.

Indulgentia in Eccleſiis Min: Conventualium die 2. Auguſti pag. 62.

Indulgentia in Eccleſiis Monachorum Valliſumbroſæ Congregationis in Feſto S. Joannis Gualberti pag. 333.

Indulgentia in Eccleſiis Præmonſtratenſium in Feſtis Aſſumptionis B. M. V., SS. Auguſtini, Norberti, & die SS. Ord. pag. 225.

Indulgentia in Eccleſiis Regnorum Hiſpaniæ pr iis, qui interſunt Miſſæ de Nomine B. M. V. pag. 143.

Indulgentia in Eccleſiis Servorum B. M. V. in Feſto S. Philippi Bennii pag. 170.

Indulgentia in Eccleſiis Soc. Jeſu in Feſto S. Franciſci Borgiæ pag. 129.

Indulgentia in Eccleſiis Ord. SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in Feſtis SS. Joannis de Matha, & Felicis de Valois pag. 77.

Indulgentia pro iis, qui interſunt Miſſæ, & Proceſſioni de Sanctiſſimo Roſario pag. 90.

INDULGENTIÆ CINCTURATORUM CONFRATERNITATI ORD. EREM. S. AUG. CONCESSÆ.

Indulgentiis Ord. Erem. S. Aug. conceſſis gaudent Cincturati quotidie 13. Pater, & Ave, & ſemel Salve Regina, vel quinquies Ave recitantes. Greg. XIII. §. 6. pag. 298.

Indulgentiæ abrogatæ ob clauſulam manus adjutrices porrigendi reſtituuntur a Greg. XIII. ſi loco porrigendi manus adjutrices quinquies recitent Cincturati Pater, & Ave §. 9. pag. 299.

Indulgentia 100. dierum Cincturatis vere pœnitentibus, & confeſſis viſitantibus Confraternitatis Cappellam, & recitantibus quinquies Pater, & Ave in Feſto Nativitatis Domini Alex. VI. §. 11. ibid.

Indulgentia unius anni, & 40. dierum eiſdem ut ſupra viſitantibus in Feſto, & infra Octavam S. Spiritus Alex. IV. §. 12. ibid.

Indulgentia mille annorum, & totidem quadragenarum viſitantibus ut ſupra in Feſtis, & per Octavas Dominicæ Nativitatis, Epiphaniæ, Reſurrectionis, Aſcenſionis, Pentecoſtes, & Circumciſionis, & quinquies Pater, & Ave recitantibus. Inno. IV. §. 13. ibid.

Indulgentia 70. ann. & tot. quadrag. iiſdem viſitantibus, & recitantibus ut ſup. in Feſtis Domini, & per Octavas §. 14. ibid. Item alios 100. ann. & tot. quadrag. Greg. IX. ibid.

Indulgentia portiunculæ eiſdem viſitantibus, & recitantibus ut ſup. in Feſto Nativitatis B. M. V. Bonifacius IX. Item plenar. licet ſolum propoſitum confitendi habuerint. Pius IV. §. 15. 16. ibid.

Indulgentia plen. eiſdem viſitantibus ut ſup. & communione refectis in Feſto Nativitatis, & Annunciationis B. M. V. Greg. XIII. §. 17. pag. 300.

Indulgentiæ omnes viſitantibus Eccleſias Ord. eiſd. viſitantibus ut ſup. Dom. infra Octavam Aſſumptionis conceduntur Innoc. IV. §. 18. ibid. Item mille an. & tot. quadrag. viſitantibus ut ſup. in Feſto, & per Octavas Nativitatis, Aſſumptionis, & in Feſto Annunciationis, & Purificationis B. M. V. Inno. IV. §. 19. ibid.

Indulgentiæ plen. eiſdem viſitantibus, ut ſup. in Feſtis B. M. V. Greg. XIII. §. 21. Item 70. an. & tot. quadrag. Greg. IX. §. 20. ibid.

Indulgentia 100. dierum & tot. quadrag. eiſd. viſitantibus ut ſup. in Feſto S. Jacobi Majoris §. 22. Item mille an. & tot quadrag. in Feſtis omnium Apoſtolorum §. 23. Inn. IV. Item 70. an. & tot. quadrag. Greg. IX. §. 24. ibid.

Indulgentia 70. ann. & tot. quadrag. iiſdem viſitantibus ut ſup. in Feſto S. Auguſtini Greg. IX. 100. dies Alex. IV. Item Mille an. & tot. quadrag. Innoc. IV. §. 25. Plen. in ejuſdem Feſto, & S. Monicæ Greg. XIII. §. 26. ibid. Plen. in eorumdem & S. Nicolai Feſto Syxtus IV. §. 27. pag. 301. Portiunculæ in Dominica Feſtum S. Nicolai ſequente Bonifacius IX. §. 28. ibid. 100. ann. & tot. quadrag. in prædictis, & S. Joan. Baptiſtę Feſtis. Mille an. & tot. quadrag. in Nativitate S. Joannis Baptiſtæ Innoc. IV. §. 29.

Indulgentia 1000. ann. & tot. quadrag. eiſdem viſitantibus ut ſup. a Dominica Septuageſimæ uſq; ad Octavam Paſchę Inn. IV. §. 31. Item 7. an. & tot. quadrag. eiſdem recitantibus Orationem ſerotinam in Ord. D. Aug. dici conſuetam, vel Salve Regina Leo X. §. 32. ibid.

Indulgentiæ Stationum Urbis communicantur iiſdem confeſſis, & viſitantibus tempore Quadrageſimæ tria altaria Eccleſiarum Ordinis, & 5. Pater, & Ave, & ſemel Salve recitantibus Syxtus IV. Eaſdem Indulgentias conſequuntur ſi iidem abſint ab Eccleſiis Ord. & ante alterius

Eccle-

Eccleſiæ Altaria eaſd. Orationes ter repetant Innoc. VIII. §. 33. Plen. eadem præſtantibus omnibus Sabbatis Quadrageſimæ Syxtus IV. §. 35. pag. 302.
Indulgentia plen. eiſdem viſitantibus ut ſup. a primis Veſperis diei Martis majoris hebdomadæ uſque per totam diem Mercurii Bonifacius IX. §. 34. Plen. eadem hebdomada die Mercurii, Jovis, & Veneris ead. præſtantibus Innoc. & Syxtus IV. §. 34. pag. 302.
Indulgentia plen. iiſdem viſitantibus ut ſup., & communione refectis ſingulis Sabbati diebus Greg. XIII. §. 36. pag. 301.
Indulgentia plen. iiſdem confeſſis in mortis articulo Julius II. §. 37. Item ſi nomen Jeſu ore, vel corde invocaverint Greg. XIII. §. 38. ibid.
Indulgentia plen. eiſdem, qui interſint Proceſſioni 4. Dominica menſis fieri ſolita. 100. dies ſi interſint Miſſæ ead. die in Confraternitatis Cappella §. 39. ibid. Item 100. dies aſſociantibus Eucha. ad infirmos delatam, vel Proceſſionem S. Monicæ Greg. XIII. §. 40. ibid.
Indulgentia plen. iiſdem confeſſis, quinquies Pater, & Ave recitantibus ſemel in vita, & mortis articulo §. 41. pag. 302.
Indulgentias 100. an. Cincturatis Procuratoribus Confraternitatis. 40. an. quinquies Pater, & Ave recitantibus Martinus IV. 100. dies aſſiſtentibus Officiis, Orationibus in Cappella ejuſdem Congregationis Greg. XIII. §. 43. Benefactores Confraternitatis participant omnia bona, quæ fiunt in tota Eccleſia militante Syxtus IV. §. 42. pag. 303. & Vrb. V. §. 29. p. 304.
Indulgentias directe, vel per communicationem conceſſas Ord. participant Cincturati §. 44. ibid.
Indulgentia plen. iiſdem viſitantibus ut ſupra quadrageſimæ Dominicis, ac in Reſurrectionis, Aſcenſionis, Nativitatis Jeſu Chriſti, Pentecoſtes, ac SSmæ Trinitatis Feſtis Leo X. §. 45. Aliis Dominicis 30. an. & tot. quadrag. ibid.
Indulgentiam ſeptem Eccleſiarum intra, & extra Urbem iiſdem viſitantibus ſeptem altaria in Eccleſiis dicti Ord. Pius V. §. 46. pag. 304.
Indulgentia plen. eiſdem confeſſis, & communicantibus in diebus communionis, quę fieri ſolent in Ord. §. 47. pag. ibid.
Indulgentia 180. dierum omnibus venientibus ad prædicationem F. Erem. S. Aug. Alexand. IV. 40. an. & tot. quadrag. viſitantibus eorum Eccleſias in Feſtis SS. Ord. Joan. 22. Cæteris diebus 100. dies. Morientes ſi elegerint ſepeliri in Habitu S. Aug. quartam partem remiſſionis peccatorum Nicolaus III. & IV. §. 49. pag. 304.
Indulgentias prædictas confirmat Pont. §. 51. & Indulg. plen. ingredientibus Confraternitatem concedit §. 52. pag. 305. pro iis, qui non poſſunt intereſſe Proceſſioni 1. Dominica Adventus, transfertur Indulgentia plen. ad Dominicam primam poſt Feſtum D. Auguſtini §. 53. pag. 305.

INDULGENTIÆ CHORDIGERORUM S. FRANCISCI CONFRATERNITATI CONCESSÆ A PAULO V.

Indulgentia plenaria Confratribus, & Conſororibus confeſſis, & communione refectis die primo eorum ingreſſus pag. 226.
Indulgentia plenaria iiſdem ut ſup. in Feſto principali Confraternitatis ejuſdem Eccleſiam, ſeu Oratorium viſitantibus ibid.
Indulgentia plen. eiſdem in mortis articulo ſaltem nomen Jeſu ore, ſin minus corde invocantibus ibid.
Indulgentia trium annorum, & totidem quadragenarum eiſdem ſi interſint proceſſioni Confraternitatis ſingulis menſibus fieri ſolitæ. ibid.
Indulgentia 100. dierum iis, qui interſunt officio B. M. V. quod a Confratribus recitatur ibid.
Indulgentia 5. an. & tot. quadrag. iiſdem Euchariſtiam dum ad infirmos adfertur aſſociantibus ibid.
Indulgentia 7. an. & tot. quadrag. iiſdem ut ſup. viſitantibus Eccleſias Min: Conventualium in Feſtis SS. Franciſci, Antonii, Bonaventuræ, Ludovici, Bernardini, & Claræ. ibid.
Indulgentia 100. dierum iiſdem nonnulla pia opera agentibus ibid.
Indulgentias præfatas animabus defunctorum applicari poſſe indulſit Paulus V. ibid.
Indulgentias prædictas communicari poſſe cuilibet Confraternitati in Eccleſiis Min: Conventualium erectæ eorum Miniſtro Generali, & Commiſſario Generali Min. de Obſ. in locis tamen, ubi non ſint Conventuales conceſſit Syxtus V. §. 4. 5. pag. 226. & 227.

INDULGENTIÆ CORONIS CAMALDULENSIUM A CLEM. X. CONCESSÆ.

Indulgentia plen. ſemel in anno confeſſo, & communione refecto, qui Coronam Camaldulenſium ſolitus fuerit quater in hebdomada recitare §. 2. pag. 269.
Indulgentia 150. an. eam recitantibus ut ſup. in Feriis ſecundis, quartis, ſextis, & Feſtis de pręcepto ibid.
Indulgentia plen. eam recitantibus ut ſupra per menſem ſingulis diebus §. 3. ibid.
Indulgentia plen. occumbentibus in bello contra Infideles, ſi eam ter in hebdomada recitaverint ibid.
Indulgentia 200. annorum Eccleſiam aliquam viſitantibus ut ſup. diebus Stationum, & dictam Coronam deferentibus, vel ſi impediti præfatam Coronam, ſeptem Pſalmos pœnitentiales cum Litaniis, & ſuffragiis recitaverint §. 8. ibid.
Indulgentias 200. an. recitantibus toties quoties §. 2. ibid.
Indulgentia plen. pro Infirmo confeſſo, qui eam hac intentione prius recitaverit, & nomen Jeſu ore, ſin minus corde invocaverit, ſi mors
ſequa-

ſequatur, ſi vero convaluerit ann. 200. §. 4. pag. ibid.
Indulgentia 20. dierum eam deferenti terque Pater, & Ave recitanti §. 5. ibid.
Indulgentia 20. an. eam deferenti, & examine conſcientiæ præmiſſo ter Pater, & Ave recitanti, & 20. ann. deinde confeſſionem facienti ibid.
Indulgentia 10. an. eam deferentibus, ſi aliquod pietatis opus præſtantes ter Pater, & Ave recitaverint §.7. ibid.
Indulgentiæ præfatæ applicari poſſunt pro animabus Purgatorii §.9. ibid.
Vide *alterius corona Camaldulenſium*.

INDULGENTIÆ S. SCAPULARIS CONFRATERNITATIBUS, ET ORD. CARMELITARUM CONCESSÆ.

Indulgentiæ Ord. Carmelitarum conceſſæ ſub onere porrigendi manus adjutrices revocatæ a Pio V. reſtituuntur à Greg. XIII. & loco eleemoſynas elargiendi ſubſtituit ſeptem Pater, & Ave, vel Veſperarum pro Defunctis recitationem, vel Habitum d.Ord.geſtare,aut ante Sanctiſſimum Chriſti Corpus terram oſculari §.1. pag. 218.
Indulgentia ſeptem annorum, & totidem quadragenarum, & relaxatio tertiæ partis peccatorum viſitantibus Eccleſias Ord, Carmelitarum in certis Feſtis Leo IV. Adrianus II. Stephanus V. & alii §. 2. ibid.
Indulgentia 30. an.& tot. quadrag. dictas Eccleſias quater in an. viſitantibus.Clemens IV.ibid.
Indulgentia 40.dierum quocumq; die in Eccleſiis dicti Ord. dicentibus ſemel Pater, & Ave. Innoc. IV. Greg. VIII. ibid.
Indulgentia die Sabbati poſt obitum, pro animabus Purgatorii, quæ vel Habitum Ord. geſtarunt, vel Confraternitatis Scapularium.Joann. XXII. ibid.
Indulgentia 3. ann. & tot. quadrag. iis, qui Ordinem, & Fratres Carmelitas, Ordinem, & Fratres B.M. V. de Monte Carmelo dixerint Urb. VII. ibid.
Indulgentiæ Ord. conceſſæ confirmantur, & ampliantur à Nicolao V. Sixto IV. Alex. V.& Clem. VII. pag. 218. & 219.
Indulgentiæ 100. dier. iis,qui Feria 5.Miſſæ:Item 100. prædicationi in Eccleſiis dicti Ord. interfuerint Sixtus V. ibid.
Indulgentia plen. confeſſis, & communione refectis viſitantibus d. Eccleſias in Feſto S. Tereſiæ. Greg. XV. ibid.
Indulgentia plen. iis, qui interfuerint Orationi 40. horarum in dictis Eccleſiis.Urb. VIII.ibid.
Indulgentia 50. dier. pro ſalutantibus *Laudetur Jeſus Chriſtus*, & reſpondentibus *In ſæcula, Amen, vel ſemper*. Sixtus V. ibid.
Indulgentia 50. dier. pro reverenter nominantibus nomen Jeſu, & Mariæ, & plen. in articulo mortis, dummodo habuerint conſuetudinem ſic ſalutandi, & nominandi. Sixtus V. ibid.

INDULGENTIÆ IISDEM A PAULO V. CONCESSÆ.

Indulgentia plen. Fratribus Carmelitis recitantibus Litanias Sanctorum ubi non ſit erecta Confraternitas,vel non fiat proceſſio Sacri Scapularis §. 6. pag. 220.
Indulgentia plen. viſitantibus eorum Eccleſias in Feſtis B. M. V. §. 8. ibid.
Indulgentia 100. dier. convenientibus ad Antiphonam *Salve Regina*, quæ poſt Completorium quotidie in præfatis Eccleſiis decantatur §. 9. ibid.
Indulgentiæ tot conceduntur viſitantibus Eccleſias Ord. in diebus Stationum Eccleſiarum Urbis, quot ſi Eccleſias Urbis viſitaſſent §. 9. pag. 221.
Indulgentia plen. confeſſis, & communione refectis die primo ingreſſus ad Confraternitatem S. Scapularis §. 3. pag. 219.
Indulgentia plen. iiſdem Confratribus, & Conſororibus confeſſis, & communicantibus die 16. Julii, vel Dominica immediate ſequente ibid. & pag. 160.
Indulgentia plen. iiſdem ut ſup. in articulo mortis nomen Jeſu ore,vel corde,ſi non potuerint ore, invocantibus ibid.
Indulgentia plen. iiſdem ut ſup. ſi proceſſioni fieri ſolitæ in una Dominica cujuslibet Menſis interfuerint ibid. & pag.160. Item plen.ſi impediti Confraternitatis Cappellam viſitaverint, vel ſi viſitare nequiverint Officium B. M. V. vel quinquagies Pater, & Ave recitaverint §.6. pag. 220.
Indulgentia 5. ann. & tot. quadrag. ſumentibus cum Habitu dictæ Confraternitatis ſemel in menſe Euchariſtiam; item ipſam ad Infirmos delatam comitantes §.3. pag. 219.
Indulgentia trium an.& tot.quadrag. iiſdem confeſſis ut ſup. in Cappellis Confraternitatis in Feſtis B. M. V. ibid.
Indulgentia 100. dier. aſſociantibus corpora Defunctorum ad Sepulturam ibid.
Indulgentia 100. dierum recitantibus Officium B. M. V. pag. 219. & 220.
Indulgentia 100. dier. exercentibus varia opera charitatis, & pietatis pag. 220.
Indulgentias præfatas applicari poſſe animabus fidelium per modum ſuffragii conceſſit Pont. ibid. & pag. 160.
Indulgentias præfatas communicandi, & Confraternitates ubique erigendi facultas Priori, & ipſo abſente Vicario Generali tribuitur ibid.

INDULGENTIÆ SANCTISSIMÆ TRINITATIS REDEMPTIONIS CAPTIVORUM CONFRATERNITATI CONCESSÆ A PAULO V.

Indulgentia plen. die primo ingreſſus Confratribus, & Conſororibus Confraternitatis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum con-

Digitized by Google

confeſſis. & communione refectis §. 1. p. 210.
Indulgentia plen. iiſd. ut ſup. nomen Jeſu ore, ſin minus corde invocantibus in articulo mortis, & Scapularium deferentibus §. 2. ibid.
Indulgentia plen. iiſdem, ut ſup. in Feſto SSmæ Trinitatis viſitantibus Eccleſias, vel Cappellas Ord. vel Confraternitatis ibid.
Indulgentia plen. eiſdem ut ſup. proficiſcentibus ad partes Infideliam pro Captivorum redemptione ibid.
Indulgentia plen. pro Captivis Redemptis, ſi intra menſem poſt reditum eadem egerint ibid.
Indulgentia 7. ann. iiſdem ſexies in die Pater, Ave & Gloria Patri recitantibus, & Scapularium geſtantibus §. 3. ibid.
Indulgentia 7. an. & tot quadrag. iiſdem viſitantibus Ord. vel Confraternitatis Eccleſias, vel Cappellas in Nativitatis; & Reſurrectionis Jeſu Chriſti, Aſſumptionis B. M. V. & S. Agnetis ſecundo Feſtis ibid.
Indulgentia 70. an. & tot. quadrag. iiſdem intervenientibus Proceſſioni Scapularii ibid. Item pro Captivorum conſtantia, & liberatione quotidie per an. 3. Pater, & Ave, & ſemel Gloria Patri recitantibus §. 4. ibid. Item recipientibus & aſſociantibus Redemptos ad Cappellam Confraternitatis ibid. Item pro Redemptione Captivorum pie ſe exercentibus ibid.
Indulgentia 5. an. & tot. quadrag. eiſdem Euchariſtiam dum ad Infirmos defertur, item 100. dier. corpora Defunctorum ad Sepulturam aſſociantibus §. 4. pag. 211.
Indulgentiæ 100. dier. eiſdem aſſiſtentibus Miſſę in Oratoriis Confraternitatis, pauperes Hoſpitio ſuſcipientibus, vel quodcumque pietatis opus exercentibus ibid.
Indulgentias prædictas communicandi, & Confraternitates ubique erigendi facultas Miniſtro vel Procuratori Generali defertur §. 6. ibid. & §. 12. pag. 212.
Indulgentia plen. iiſdem ut ſup. quoties intervenerint proceſſioni ſemel in Menſe fieri ſolitæ §. 6. ibid.
Indulgentiæ præfatæ confirmantur a Clem. X. §. 8. ibid.
Indulgentia plen. iiſdem ut ſup. Cappellas, vel Eccleſias Confraternitatis, vel Ord, viſitantibus in Feſtis Nativitatis, & Purificationis B.M.V. inventionis S. Crucis, S. Michaelis Archangeli, & S. Clem. Papæ §. 9. ibid.
Indulgentiæ tot conceduntur viſitantibus Eccleſias, vel Cappellas prædictas, quot ſi Urbis Eccleſias viſitaſſent §. 10. pag. 211.
Indulgentiarum præfatarum in communicationis functione nova formula præſcribitur §. 13. pag. ibid.

INDULGENTIÆ JUBILÆI TEMPORE.

Indulgentia plen. Jubilæi an. Romanis per 30. Exteris per 15. dies, confeſſis & communione refectis, quatuor Baſilicas Romæ viſitantibus §. 3. pag. 261.
Indulgentia eadem pro iis, qui in via, vel etiam in Urbe morbo, vel alia de cauſa ab earumdem viſitatione impediuntur ibid. Indulgentię omnes præter præfatas Jubilæi anno ſuſpenduntur §. 2. pag. 262.

INDULGENTIÆ RELIQUÆ.

Indulgentiæ Fratribus Ord. Min. de Obſ. in partibus Terræ Sanctæ degentibus, eaſdemque viſitantibus conceſsæ confirmantur §. 2. p. 28.
Indulgentia plenar. in articulo mortis pro interpretibus eorumdem, Hieroſolymis, Betlehem. & Nazareth exiſtentibus §. 3. ibid.
Indulgentiæ Diſcalceatorum B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum ad favorem Calceatorum ejuſd. Ord. extenduntur §. 2. pag. 326.
Indulgentia plen. pro deſtinatis ad recipiendos noviter ad fidem converſos in Urbis erecto Hoſpitio, pro Miniſtris, aliiſque ibidem degentibus, & decedentibus §. 11. pag. 307.
Indulgentiam 100. dierum lucrantur Confratres SSmi Corporis Chriſti comitantes cadavera ad Sepulturam pag. 209.

INFIRMORUM CONFESSIONES.

Infirmorum Confeſſiones quovis anni tempore poſſunt Regulares audire, & ad quid teneantur §. 4. pag. 31.

INQUILINI URBIS.

Inquilinis Urbis penſionem domus per duos annos antea, & ipſo anno Sancto augeri prohibetur a Pont. §. 5. pag. 209.
Inquilini, vel Subinquilini Urbis, tam durante, quam finita locatione expelli non poſſunt, niſi prius Dominus juraverit pro ſuo uſu domum velle §. 2. ibid.
Inquilinis ſic expulſis a domo, ſi Dominus eam intra annum alteri locet deperdat penſionem duorum an. ibid.
Inquilinorum privilegio non gaudet Subinquilinus finita locatione ſui Authoris §. 3. ibid.

S. INQUISITIO.

Inquiſitionis inſtructio pro examinandis teſtibus ad probandum ſtatum liberum contrahentium Matrimonium pag. 461.
Inquiſitionis edictum delicta recenſens, quę debeant denunciari pag. 185. & 186.
Inquiſitionis edictum præfatum, præcipitur, ut publicetur in Urbe, & ad notitiam deducatur vicinorum Epiſcoporum, ubi non ſit Inquiſitio §. 15. pag. 186.
Inquiſitores Sardiniæ inter, & Epiſcopum Ampurienſem cauſa ad S. Sedem avocatur p. 329.
Inquiſitionis Portugalliæ cauſæ avocantur ad Inquiſitionem Urbis pag. 266. & ſeq. 271. & ſeq.

JUBILÆUM.

Jubilæum ad Divinam opem implorandam pro felici Eccleſię Regimine indixit initio ſui Pontificatus Pont. pag. 28.
Jubilæi prædicti occaſione Indulgentias certa facientibus elargitur §. 1. pag. 29.
Jubilæi prædicti tempore omnes fideles, etiam

Re-

Regulares Confeſſarium quemcumque approbatum poſſunt eligere §. 3. ibid.
Jubilæi prędicti tempore datur facultas Confeſſariis abſolvendi a caſibus etiam in Bulla Cœnæ contentis, commutandi vota, Religionis, & Caſtitatis exceptis &c. §. 3. ibid. per totum.
Jubilæum univerſale ad implorandam Divinam opem contra Turcas pag. 198. & ſeq.
Jubilæi univerſalis Anni Sancti 1675. indictio pag. 260. & ſeq.
Jubilæi præfati an. Romani per 30. externi, per 15. dies 4. Romæ Baſilicas viſitantes, Indulg. plen. obtinent §. 3. pag. 261.
Jubilæi præfati an. qui in via, vel etiam in Urbe morbo, vel alia de cauſa a viſitatione earûdem impediuntur Indulgentiam conſequuntur. ibid.
Jubilæi prędicti anno præter præfatas Indulgentiæ omnes ſuſpenduntur §. 2. pag. 262.
Jubilæi prædicti anno Moniales, aliique, deſignatas Baſilicas viſitare impotentes, ſi certa præſtent eamdem Indulgentiam conſequuntur §. 3. pag. 289. & ſic impediti poſſunt a caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis abſolvi §. 4. ibid.

JUDICES.

Judices quicumque, ac Magiſtratus Sæculares perſonas Eccleſiaſticas ad ſua tribunalia trahentes excommunicantur §. 13. pag. 97.
Judices, ac Magiſtratus Sæculares beneficiales cauſas a Judicibus Eccleſiaſticis avocantes excommunicantur §. 14. ibid.
Judices Sæculares ſe interponentes in cauſis criminalibus Eccleſiaſticorum excommunicantur §. 19. pag. 97.
Judices Curiæ Ordinariæ S. Petri Civitatis Avenionenſis ſaltem 25. ann. ætatis & tres practicæ debent expleviſſe pag. 152.

S. JULIANUS.

S. Juliani Epiſcopi Officium recitandi in die Feſto, quam commemorationis ejuſd., Conchen. Diœc. Clem. VIII., & Paulus V. facultatem conceſſere §. 2. & 3. pag. 183.
S. Juliani præfati Officium extendit Pont. ad omnia Hiſpaniarum Regna §. 5. pag. 183.

JURAMENTUM.

Juramentum quale teneantur præſtare Cappellę Pontificiæ Cappellani §. 12. pag. 63.
Jurare quomodo debeant Ciſtercienſes Hiſpani antequam ad aliquam electionem Abbatis deveniant pag. 89.

B. JOANNES DE CRUCE.

B. Joannis de Cruce primi Carmelitę Excalceati, ejuſque Officii, & Miſſę diverſis in locis conceſſio pag. 287.

L

LAUREA DOCTORALIS.

Lauream Doctoralem poſſunt FF. ſuiOrd. conferre Sup. Generalis Minorum Conventualium pag. 55. Ord. S. Pauli primi Eremitæ pag. 99. Carmelitarum pag. 170. Item Muneris quibuſcumque Univerſitates Urbini pag. 101. Avenionen. pag. 152. Majoricen. pag. 214. Ceſenæ pag. 324.

LEODIENSIS CIVITAS.

Leodienſis Civitatis, & Diœceſis beneficia conferendi facultas ſuſpenditur, ac ſub certis conditionibus relaxatur pag. 235.

LIBRI AD MISSIONES SPECTANTES.

Libri ad Miſſionem ſpectantes edi non poſſunt abſque licentia Congregationis de Propaganda Fide ſub pœna excommunicationis latę ſententiæ reſervatæ Papæ pag. 218.

LITERÆ APOSTOLICÆ.

Literarum Apoſtolicarum executionem impedientes excommunicantur §. 14. pag. 97.
Literę Apoſtolicę pro Conclaviſtis, Dapiferis, & Cappellanis gratis ſunt expediendę. V. d. nomina.

LITES.

Lites ſuper taxa rerum ad Pharmaciam ſpectantium in Urbe impenſis Cameræ fieri debent pag. 276. & ſeq.

LOVANIENSIS UNIVERSITAS.

Lovanienſis Univerſitatis privilegia quoad collationem beneficiorum ſuſpenduntur, & cum certis conditionibus relaxantur pag. 235. & ſeq. Vide *Univerſitas Lovanienſis*.

B. LUDOVICA ALBERTONIA.

B. Ludovicæ Albertoniæ cultum ab immemorabili exhibitum, nec non de caſu à decretis Urbani VIII. excepto conſtare declaratur §. 3. pag. 85.
B. Ludovicę Officium, & Miſſam recitari, & celebrari poſſe etiam a conflentibus ad Eccleſiam S. Franciſci ad Ripam indulſit Pontifex §. 4. ibid.

S. LUDOVICUS BERTRANDUS.

S. Ludovicus Bertrandus natus eſt Valentiæ in Hiſpania honeſtis Parentibus 1. Jan. 1506. §. 2. pag. 117.
S. Ludovicus Ord. Præd. in Valentino Conventu nomen dedit ibid. Prior electus dicere ſolebat Religioſum debere ſpernere ſe, ſpernere nullum, ſpernere mundum, & ſpernere ſe ſperni §. 9. pag. 118.
S. Ludovicus Sclopum ſui aggreſſoris in Crucifixum commutat §. 11. ibid. Hiſpanica lingua conciones habens, abſque interprete intelligebatur ab Indis §. 16. pag. 119.
S. Ludovicus ultima infirmitate detentus illud D. Aug. repetebat: Domine hic ure, hic ſeca, hic non parcas, ut in æternum parcas §. 35. ibid.
S. Ludovicus Bertrandus obiit 7. id. Octobris 1581. ætatis 55. §. 40. pag. 121.
S. Ludovici miracula ante & poſt mortem recenſentur pag. 120. & ſeq.
S. Ludovicus Beatorum albo adſcribitur à Clem. IX. §. 64. pag. 122.
S. Ludovicus Bertrandus inter Sanctos annumeratur

ratur a Pont. §.65. pag. 123. Ejus Feſtum diei 10. Octobris accenſetur ibid. Ejus Sepulchrum die ejus Feſto viſitantibus 7. an. & tot. quadragenę conceduntur §. 66. ibid.

M

MAJORICENSI STUDIUM.

Majoricenſis Civitatis ſtudium in Univerſitatem erigi poſſe conceditur §.2. p. 214.

MAGISTRATUS.

Magiſtratus, Notarii, Judices ſe interponentes in cauſis criminalibus contra Eccleſiaſticos ſunt excommunicati §. 19. pag. 97.

S. MARIA MAGDALENA DE PAZZIS.

S. Maria Magdalena de Pazzis Sanctarum Catalogo adſcribitur a Clemente IX. pag. 12. Bullam Canonizationis expedivit Pont. pag. 8. & ſeq.

S. Maria prædicta otta eſt Florentiæ ann. 1566. §. 1. pag. 8. Virtutes recenſentur a pag. 8. ad pag. 10.

S. Maria an. ætatis 16. in Monaſterio S. Mariæ de Angelis Ord. Carmelitarum adſcribitur, & ibid. ann. 17. ſolemnem profeſſionem emiſit pag. 9.

S. Maria Magdalena non ſemel Jeſu Chriſti manu Euchariſtia reficitur p. 10. Annulo, Corona ſpinea, & Stigmatibus a Chriſto donatur ibid. Obiit 25. Maii 1607. ętatis 41. ibid.

S. Mariæ miracula pag. 10. & ſeq. Beatæ titulo inſignitur ab Urb. VIII. 8. Maii 1626. pag. 11. Ejuſdem diem Feſtum 25. Maii celebraudum ſtatuitur pag. 12.

MATRIMONIUM.

Matrimonia in gradibus prohibitis, primo excepto, contracta, in quibuſdam partibus Infidelium invalidantur §. 8. pag. 244.

MERCATURA.

Mercaturas, & commercia exercentes Nobiles Romani, & Status Eccleſiaſtici nullum præjudicium nobilitati inferunt pag. 324.

MERETRICES.

Meretricum ſorores, & natæ in divinę Providentiæ Conſervatorio Urbis degentes ad ſubſidia dotalia habilitantur §. 3. pag. 325. V. *Corteſanæ*.

MILITES DE CALATRAVA, S. JOAN. HJEROS. ET PII.

Miltię de Calatrava Domus Prior habet uſum inſignium, & indumentorum Epiſcopalium §. 3. pag. 7.

Militia S. Joannis Hyeroſolimitani excipitur a ſolutione trium decimarum § 3. pag. 256.

Militnm Piorum Collegium V. *Officia Militum Piorum*.

MISSA.

Miſſam SSmi Roſarii celebrantes, & audientes quas conſequantur Indulgentias V. *Roſarium*.

Miſſam celebrare, ſeu celebrari facere in eorum Cappellis, Abbreviatoribus literarum Apoſtolicarum conceditur §. 2. pag 57

Miſſam ſolemnem de Nomine B. M. V. 17. Septembris in Eccleſiis Provinciarum, & Regnorum Regis Hiſpaniarum audientes plenariam Indulgentiam conſequuntur §. 2. pag. 143.

MISSIONARII.

Miſſionarii Chinam, & Indias Orientales profecturi olim tenebantur Luſitaniam pertranſire §. 1. pag. 240.

Miſſionarii prędicti quamcumque viam poſſunt ſuſcipere ex Indulio Pauli V. Urb. VIII. & Clem. X. §. 2. 3. 6. ibid.

Miſſionarios præfatos aliam viam, quam per Luſitaniam aggredientes, qui impediunt excommunicantur §. 4. & 7. ibid.

Miſſionarii Regulares curam animarum exercentes apud Chinas, aliaſque partes Infidelium ſubduntur quoad functiones Parochiales Vicariis Apoſtolicis §. 12. pag. 245.

Miſſionariis prędictis prohibetur Catechiſtas voto obedientiæ erga ſe ipſos, privative, quoad Vicarios Apoſtolicos obſtringere §. 15. pagina. 246.

Miſſionarii pręfati non exhibentes Vicariis Apoſtolicis literas patentes, poſſunt ab iiſdem ab Officio prohiberi §. 11. pag. 245.

Miſſionariorum acceſſum ad Japoniam, & alia Regna Indiarum Orientalium impedientes excommunicantur pag. 264.

MONACHI ORD. S. BENEDICTI.

MONACHI CASSINENSES.

Monachi Caſſinenſes ambientes voce activa, & paſſiva privantur a Greg. XIII. §. 1. pag. 58. excommunicantur ab Urb. VIII. §. 3. pag. 59. Etiam Abbates ipſos promoventes ad inſtantiam Cardinalinm, Regum, & Imperatorum ibid. Pręfatę poenę confirmantur §. 5. ibid. Pręcipitur ut bis in anno publice legantur §. 6. pag. 59.

Monachi prędicti in Abbates Titulares non eligantur, niſi Abbates Regiminis, vel Priores Clauſtrales fuerint §. 4. pag. 317.

Monachorum Caſſinenſium Procurator Generalis eſt unus ex Abbatibus Regiminis §. 2. p. 47. eſt alius ab Abbate S. Pauli §. 3. ibid. Conditiones circa electionem, & adminiſtrationem ſui Officii §. 3. pag. 47. 48. Abbatiam de Regimine non adminiſtrat, ſed ſola Titulari eſt inſignitus. ibid.

Monachorum Caſſinenſium Capitulum Generale non ſingulis, ſed altero quoque anno celebrari indulſit Pont. §. 1. pag. 47.

Monachorum eorumdem Computator à Diffinitorio eligitur §. 3. pag. 48. Ejus Officium ibid. fit Decanus de Regimine. ibid.

Monachorum eorumdem Decani numerum 300. non excedant p. 316. conditiones pro Decanatu ibid. Confirmantur Conſtitutiones quoad Abbatum Titulaſium, & Decanorum electionem,

nem, & numerum §. 3. ibid., pœnæ in tranſgreſſores §. 4. pag. 317.

MONACHI CISTERCIENSES.

Monachi Ciſtercienſes in ſingulis Provinciis duo deſignent Monaſteris unum pro Novitiatu, alterum pro Profeſſorio pag. 63. In Monaſteriis Novitiatus ſaltem 25. Monachi degant ibid. Excipiuntur Monaſteria, in quibus perpetua ſtabilitas promittitur §. 3. pag. 64.

Monachi Ciſtercienſes Hiſpani oriundi ex Terris ſitis ultra, ac citra montes Caſtellam veterem a nova ſeparantes æqualiter ad Abbatias promoventur §. 3. pag. 88.

Monachorum Ciſtercienſium Hiſpaniꝑ Abbates elapſo triennio non poſſunt iterum immediate Abbates eligi §. 2. pag. 159.

Monachorum præfatorum Abbates a Generali Reformatore, ſex Diffinitoribus, & ſex Electoribus eliguntur §. 3. pag. 159.

Monachorum prædictorum aliqua Abbatia vacante, Monachi Conventuales intra duos dies Abbatem eligant §. 5. ibid.; alias ad Generalem reformatorem electio Abbatis devolvitur pag. 160.

Monachorum præfatorum Capitulis ea pars in paritate ſuffragiorum prꝑvalet, pro qua ſtat Abbas §. 2. pag. 188.

MONACHI B. MARIÆ MONTIS OLIVETI.

Monachorum Montis Oliveti Abbas Generalis, & Diffinitorium prohibentur ab Urb. VIII. ne Abbates Titulares eligant §. 1. pag. 38. Indulſit deinde Clemens X. prædictis pro 12. Abb. titularium electione §. 2. ibid.

Monachorum prædictorum 12. Abb. Titulares eligantur duo ex ſex provinciis, quibus Congregatio conſtat ibid., & §. 1. pag. 92. Quæ qualitates debeant in eis præfulgere ibid. V. *Abbas*.

Monachorum Montis Oliveti ad favores Principum pro conſequendis dignitatibus recurrentes pœnæ pag. 91.

MONACHI SILVESTRINI.

Monachi Silveſtrini, ac ceteræ Congregationes a S. Pio V. ex titulo oneroſo exemptæ trium decimarum ſolutione obſtringuntur §. 3. p. 256. §. 13. pag. 258.

MONASTERIA.

Monaſteria Monialium in Italia, & Inſulis adjacentibus ingrediendi facultates mulieribus ſæcularibus conceſſæ revocantur ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ pag. 331.

MONS ARGENTARIUS.

A Monte Argentario uſque ad Terracinam prꝑdones maris, Piratæ, & Latrunculi excommunicantur §. 3. pag. 97.

MONS PIETATIS.

Montis Pietatis debitores obligatione Camerali ad ipſius favorem obſtringuntur §. 2. pag. 63.

MONS URSINUS NON VACABILIS.

Montem non vacabilem Urſinum tertiæ erectionis locorum quatuor millium reddentium ſcuta quinque pro quolibet loco erexit Paulus V. §. 1. pag. 137. Alia 4350. loca addiderunt alii Pont. §. 2. ibid.

Montem non vacabilem Urſinum quintæ erectionis creat Clem. X. Locorum 3000. reddentium quatuor ſc. pro quolibet loco §. 3. p. 138.

Montis hujuſmodi Creditoribus, Emptoribus, Depoſitariis ſecuritati providetur §. 139., & ſeq.

Montis præfati ab erectione elapſis viginti annis tenetur Dux Urſinus extinguere quolibet anno ſcuta 15. millia §. 5. ibid.

N

NOBILES STATUS ECCLESIASTICI.

Nobiles Romani, & Eccleſiaſtici Status commercia exercere poſſunt ſine Nobilitatis præjudicio §. 2. pag. 124.

Nobiles prædicti commercia, & mercaturas exercentes, dummodo merces minutatim per ſe ipſos non vendant, admittuntur ad militiam S. Joannis Hjeroſolymitani, ac S. Stephani, aliorumq. Ordinum militarium ex juſtitia ibid.

S. NORBERTUS ABBAS.

S. Norberti Abbatis die feſto Indulgentia plenaria in Eccleſiis ſui Ord. pag. 225.

NOTARII AUDITORIS CAMERÆ APOSTOLICÆ.

Notariorum Auditoris Cameræ Apoſtolicæ in utilitatem Paulus V. centum Officia vacabilia Militum Piorum de novo erigit §. 2. pag. 204., alia 11. erexit Urb. VIII. §. 13. pag. 205.

Notariorum præfatorum qui ſe obligaverit ad ſolutionem fructuum pro prædictis Officiis erectis §. 13. ibid.

Notariorum prædictorum in utilitatem alia 54. Officia hujuſmodi erigit Pontifex §. 16. p. 206. Officiorum eorumdem dotem aſſignat ex maſſa tam diſtribuenda, quam apud eos remanente §. 18. ibid.

In Notarios præfatos ſolutionis tempore tranſacto pro omnibus dictis Officiis decernitur manus regia §. 22. pag. 206.

Notarii prædicti debent ſingulis annis deponere pretium unius ex 54. Officiis ad creditum Datariæ §. 25. pag. 207.

NOTARII AUDITORUM ROTÆ ROMANÆ.

Notariorum Auditorum Romanæ Rotæ 48. Officia vacabilia ad quatuor dumtaxat reducuntur §. 3. pag. 146.

Notariorum Officia ſic reducta primum ad Rom. Pont., ſecundum ad Vicecancellarium, tertium ad Camerarium, quartum ad Auditores S. Rotæ pertinere declaratur ibid.

Notarii ſuppreſſi quomodo eorum Officia vendere teneantur ibid. Recuſantibus vendere Officia, quomodo fuerit proviſum §. 4. ibid.
Notarii ut ſupra ſuppreſſi in Rotæ Tribunalis cauſis ſeſe immiſcere non valent ibid. Ad ſcripturarum conſignationem quatuor prædictis Notariis faciendam compelluntur §. 5. ibid.
Notariis quatuor ſic electis ead. onera, & privilegia, quibus 48. Notarii gravabantur, & fruebantur communicat §. 3., & 6. ibid.

O

ORDINARII.

Ordinariorum jurisdictioni ſubjacent Clerici, & Laici Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum diſcedere volentes a Religione per diſpenſationem certis non ſequutis §. 5. pag. 73.

ORDINES SACRI.

Ad Ordines Sacros promovendi linguam latinam ignorantes datur facultas nonnullis Vicariis Apoſtolicis §. 2. pag. 243.
Ad Ordines Sacros ſic promotis commutari poteſt recitatio Divini Officii in alias preces propria lingua ibid.

P

PACIFICATIO.

Pacificatio inter Genevenſes, & Ducem Sabaudiæ tamquam læſiva jurium Apoſtolicæ Sedis, & Cathedralis Genevenſis reprobatur §. 5., & 6. pag. 284.

PAROCHI.

Parochi non poſſunt plus percipere ab hæredibus pro defunctis, qui ſepeliuntur in Eccleſiis F. Min. de Obſ., quam in Parochiali, vel aliæ Cleri Sæcularis Eccleſia §. 2. pag. 162.
Parochi non poſſunt ſe intromittere in functionibus funerum ſuper Cadavera defunctorum in Regularium Eccleſiis ſepeliendorum exercendis §. 1. 2. ibid., & §. 1. pag. 164.
Parochi aſſociantes Cadavera ad Eccleſias Regularium non ingrediantur, ſed dimittant ea ad januas Eccleſiæ ibid.
Parochi ita dimittentes Cadavera ad januas Eccleſiarum ea poſſunt benedicere pag. 164.
Parochi ab eodem ingreſſu, & functionibus, & majori ſolutione percipienda abſtinere debent etiamſi Cadavera ad Eccleſias Soc. Jes. deferantur §. 2. 3. pag. 179.
Parochi in Regnis Caſtellæ, & Legionis aſſociantes Cadavera in Eccleſias Regularium poſſunt ingredi, & alia munia obire §. 2. pag. 233.

PATRIARCHÆ ANTIOCHENI VULNERATIO.

Patriarcham Antiochenum, qui lethaliter vulneraverunt declarantur excommunicati, campanis pulſatis, & candelis accenſis in omnibus Eccleſiis Urbis, ejuſque diſtrictus §. 2. p. 202.

PHARMACOPOLÆ.

Pharmacopolarum Urbis lites ſuper taxis rerum ad ipſos ſpectantium ſuſtinentur ex adverſo a Protomedicis impenſis Cameræ. pag. 276., & ſeq.

S. PETRUS PASCHASIUS:

S. Petri Paſchaſii Imagines cum eorum habitu depictas, non licet habere Fratribus Trinitariis Redemptionis Captivorum pag. 315.
S. Petro Paſchaſio Epiſc. Gien., & Martyri Ord. B. M. de Mercede ſententia Ordinarii Gienenſis ſuper cultu ab immemorabili exhibito confirmatur. pag. 44., & ſeq.

S. PETRUS DE ALCANTARA.

S. Petrus de Alcantara natus eſt Alcantaræ in Bæturia anno 1499. pag. 2. Virtutes, & vita recenſentur. ibid.
S. Petrus prædictus novam reformationem inſtituit, ejuſdemque a Paulo IV. Commiſſarius Generalis eligitur §. 10. p. 3. In reformatione Carmelitarum S. Tereſiam adjuvit §. 11. ibid.
S. Petri præfati miracula referuntur. pag. 3. & ſeq.
S. Petrus de Alcantara non jacens, ſed in genua erectus moritur an. 1562. ætatis 63. pag. 4.
S. Petrus prædictus Beati titulo inſignitur a Gregorio XV. 1622. ibid. §. 19. Sanctorum albo adſcribitur a Clemente IX. pag. 5. §. 26. Canonizationis Bullam expedivit Clem. X. pag. 1., & ſeq. Feſtum 19. Octobris ſtatuitur. pag. 5.

S. PETRUS NOLASCUS.

S. Petri Nolaſco die Feſto Indulgentia plenar. in Eccleſiis ſui Ordinis. pag. 254.

PICTORES.

Pictorum in favorem, aliorumque Academiæ S. Lucæ decreta confirmantur. pag. 35. & ſeq.

S. PHILIPPUS BENITIUS.

S. Philippus Benitius Ordin. Servorum B. M. V. propagator Sanctor. Albo adſcribitur. p. 170.

S. PIUS QUINTUS.

S. Pius Papa V. Beatorum Catalogo adſcribitur pag. 166. ejus multis in locis Miſſæ, & Officii recitatio ibid.

POENITENTIARIÆ LITERÆ.

Pœnitentiariæ Apoſtolicæ literas aperire, & exequi poſſunt Confeſſarii Congregationis Miſſionis a Superiore Generali per ſe, vel alios Superiores deputati §. 1. pag. 131.

POLONIÆ REGNUM.

Poloniæ Regnum contra Turcarum potentiam ad vallandum, Jubilæum univerſale indicitur: pag. 198. & ſeq.
Poloniæ, Lithuaniæ, & adiunctarum Provinciarum Patronus eligitur B. Stanislaus Koſtka. pag. 253.

PORTUGALLIÆ REGNUM:

Portugalliæ Regni juribus per innovationes factas circa proviſiones ipſius Eccleſiarum, Algarbio-

garbiorum &c. poſt deceſſum Sebaſtiani, & Henrici Regum nullo modo præjudicatum fuit §. 1. pag. 77.
Portugalliæ jura quoad præfatas innovationes in eo ſtatu permanere, quo erant tempore dd. Regum declaratur ibid.
Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis attentatum contra Collectorem ſpoliorum pag. 200. & ſeq.
Portugalliæ nonnullæ cauſæ ad Inquiſitionem ſpectantes avocantur ad Inquiſitionem Urbis. pag. 266. 271.

PRÆDICATORES.

Prædicare volentes Regulares in Eccleſiis ſui Ord. tenentur ab Epiſcopo benedictionem petere §. 3. pag. 31. Prædicare tamen ibidem poſſunt etiamſi benedictionem non obtinuerint. ibid.
Prædicantes Regulares in ſui Ord. Eccleſiis Epiſcop. contradicente, ab ipſo tamquam Sedis Apoſtolicæ Delegato poſſunt puniri. ibid.
Prædicationem Regularibus generatim in Eccleſiis ſuorum Ordin. prohibere non poteſt Epiſcopus. ibid.
Prædicatores commendantes recitationem Litaniarum Nominis Jeſu 300. dierum, & B.M.V. 200. Indulgentias conſequuntur §. 2. p. 219.
Prædicatores commendantes ut ſic ſalutetur *Laudetur Jeſus Chriſtus*, & reſpondeatur, *In ſæcula*, vel *Amen*, vel *ſemper* 50. dies Indulg. lucrantur §. 2. pag. 219.
Prædicatores bis in anno tenentur commendare loca Terræ Sanctæ pag. 128., & Redemptionem Captivorum. pag. 285.

PROTOMEDICI.

Protomedici in Urbe non tenentur ad expenſas litium ſuper taxa rerum ad pharmaciam ſpectantium, ſed Camera. pag. 276.

PRIVILEGIA.

Privilegia Conclaviſtarum, Dapiferorum, Familiarium Papæ, Abbreviatorum literarum Apoſtolicarum, Cappellanorum, Auditorum Sacræ Rotæ, Univerſitatis Lovanienſis, Cæſenæ, Urbini. Vid. *in propriis nominibus*.
Privilegia conceſſa Guardiano Montis Sion, FF., & locis Terræ Sanctæ confirmantur §. 2. p. 23.
Privilegia exemptionum a vectigalibus, & aliis Cameræ oneribus Eccleſiaſticis perſonis conceſſa ad juris terminos reducuntur §. 3. pag. 69.
Privilegia conſanguineis Pontificum, quoad exemptiones a vectigalibus conceſſa revocantur §. 4. ibid.
Privilegia, & Indulta in præjudicium Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ revocantur. ibid.
Privilegia Regularium ſi ſint ambigua non a Metropolitano, ſed ab Apoſtolica Sede ſunt interpretanda §. 7. pag. 32.
Privilegia ab Urb. VIII. Diſcalceatis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum conceſſa confirmentur. pag. 74.
Privilegia Carmelitis Diſcalceatis conceſſa, ad favorem etiam Calceatorum emanata cenſentur. pag. 76.
Privilegia Erem. Ord. S. Aug. communia ſunt Diſcalceatis ejuſdem Ord. §. 2. 3. 4. pag. 254.

PROVINCIA.

Provincia declaratur Cuſtodia S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano. pag. 290.
Provincia declaratur Cuſtodia Fr. Min. de Obſ. ſub nomine Immaculatæ Conceptionis B.M.V. pag. 319.

PUELLÆ.

Puellæ quæcumque Conſervatorii Divinæ Providentiæ de Urbe ad dotalia ſubſidia poſſunt admitti §. 3. pag. 325.

Q

QUADRAGESIMA.

Quadrageſimæ, & Adventus temporibus præcipitur Prædicatoribus, ut ſemel Terræ Sanctæ neceſſitatem pag. 128., & Redemptionem Captivorum populo commendent pag. 285.

QUINDENNIA.

Ad Quindenniorum ſolutionem teneri quaſcumque Eccleſias pro beneficiis unitis, voluit Pius V., Urb. VIII. §. 1. pag. 146.
Quindenniorum ſolutio introducta eſt, ne Cameræ Apoſtolicæ, ex beneficiorum unione, quæ amplius vacare non ſperantur detrimentum inducatur §. 3. pag. 147.
Quindennia ſolvi debere pro beneficiis perpetuo unitis a locis quantumvis privilegiatis, etiamſi ſint manualia, & de jurepatronatus, dummodo excedant valorem 24. ducator. auri de Camera ſtatuit Syxtus V. §. 4. pag. 147. 148.
Quindennia, Annatas, & alia onera Cameræ debita non ſolventes quas pœnas incurrant §. 6. pag. 149.
Quindennia non ſolvendi exemptiones, & privilegia revocantur §. 6. pag. 149. Pro ipſorum exactione particularis Congregatio erigitur §. 10. pag. 150.

R

Regulæ, & Generales Conſtitutiones FF. Diſcalceatorum Congregationis Hiſpaniæ Ord. SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum pag. 335., & ſeq.

REGULARES.

Regulares abſolvendi facultatem a caſibus Sedi Apoſtolicæ reſervatis habentes, a caſibus Epiſcopo reſervatis non habent §. 7. pa. 32.
Regulares vigore horum privilegiorum abſolventes etiam ſatisfacta parte in foro pœnitentiali, non abſolvunt in judicio contentioſo ibid.

Re-

Regularium privilegia exhibita Epiſcopo judicanti non ſuffragari, non a Metropolitano, ſed a Sede Apoſtolica examinanda ſunt. ibid.

Regulares abſolvere non poſſunt per mare magnum, & quæcumque privilegia a caſibus Epiſcopo reſervatis §. 6. ibid.

Regularium privilegia quoad abſolutionem a caſibus Epiſcopis reſervatis non reviviſcunt per confirmationem privilegiorum a Sede Apoſtolica obtentorum poſt Concilium Tridentinum. ibid.

Regulares ejuſdem Conventus non poſſunt omnes ſimul a confeſſionibus audiendis ab Epiſcopis ſuſpendi inconſulta Sede Apoſtolica. ibid.

Regularium jura circa cadavera, quæ in eorum Eccleſiis tumulantur, pag. 162. & 164. Vide *Parochi*.

Regularium præfata jura circa cadavera vim non habent in Regnis Caſtellæ, & Legionis §. 2. pag. 233.

Regularium controverſiæ gravioribus exceptis poſſunt apud Sinas, aliaſque Infidelium partes a Vicariis Apoſtolicis dirimi §. 14. pag. 245.

Regularibus iiſdem poſſunt iidem Vicarii exigere Rationem executionis piarum voluntatum §. 13. ibid.

Regularibus prædictis non licet aperire Eccleſias ubi alii Miſſionarii Eccleſias habens §. 12. ibid.

Regulares præfati in defectu Sacerdotum Sæcularium tenentur curam animarum exercere §. 12. ibid.

Regulares curam animarum apud Sinas, aliaſque infidelium partes exercentes ſubduntur quoad functiones Parochiales Vicariis Apoſtolicis §. 12. pag. 245.

Regulares prædicti prohibentur Catechiſtas voto obedientiæ erga ſeipſos privative quoad Vicarios Apoſtolicos obſtringere §. 15. pag. 246.

Regulares in Chinam, & alia loca mittendi poſſunt per alias vias, quam per Luſitaniam proficiſci. pag. 250.

Regulares præfatos aliam viam ſuſcipientes impedientes, excommunicantur §. 4. 7. ibid.

Regulares accipientes ab Epiſcopis literas deputationis in Vicarios Generales in China, & aliis locis, excommunicantur §. 1. pag. 249.

Regulares tenentur quolibet anno legere decretum; quo prohibetur impreſſio librorum ad Miſſiones ſpectantium abſque licentia Congregationis de Propaganda Fide. pag. 213.

RELIQUIÆ.

Reliquiæ extrahi non poſſunt ex Cœmeteriis Urbis, & Locorum circumvicinorum, ſine licentia Card. Vicarii. pag. 161.

Reliquiæ non poſſunt effodi aliter, quam coram Sacerdote a Card. Vicario deputando ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ. ibid.

Reliquiæ ſic extractæ deferantur ad Urbem recta, cuſtodiendæ vel a Præfecto Sacrarii Apoſtolici, vel a Sacerdote per dictum Vicarium deputando §. 1. ibid. Ad cultum non exponantur, niſi prius a dicto Card. Vicario approbentur §. 2. ibid. Nec in privatis ædibus, nec apud laicos homines aſſerventur §. 3. ibid.

Reliquiæ prædictæ qua cautela ſint diſtribuendæ. ibid.

Reliquiis Sanctorum ne alia adſcribantur nomina præter impoſita a Card. Vicario ſub gravibus pœnis prohibetur §. 5. ibid.

Reliquias tradentes, & aliquod etiam modicum quocumque prætextu accipientes excommunicantur §. 6. ibid.

REVOCATIO CONSTITUTIONUM.

Revocatur Conſtit. 49. , & 57. per Conſtit. 174. pag. 192. , & Conſtit. 116. per 175. pag. 194.

S. ROSA DE S. MARIA.

S. Roſa de S. Maria Limæ in Regno Peruano naſcitur 1. Maji 1586. §. 1. pag. 102. Annum quintum agens virginitatem ſuam Deo dicavit §. 3. pag. 103. Habitum S. Dominici Tertii Ord. æt. 20. ſuſcepit §. 8. ibid.

S. Roſa prædicta jejunium per octo dies ſola Euchariſtiæ communione contenta protraxit §. 31. pag. 108.

S. Roſæ virtutes, & miracula recenſentur pag. 109. & ſeq. Obiit Limæ pag. 112. Beatarum Catalogo adſcribitur a Clem. IX. §. 59. pag. 114. , & a Clem. X. Sanctarum albo accenſetur. pag. 102.

S. Roſa a Clem. IX. eligitur in Patronam totius Regni Peruani §. 2. pag. 41. Ipſius patrocinium extenditur ad ſingulas Provincias Americæ, Philippinarum, & Indiarum §. 3. pag. 42.

S. Roſæ Officium & Miſſam ſub Ritu Duplici peragere conceſſit Clem. IX. Clero Americæ, & totius Hiſpaniæ, Domuique Auſtriacæ ſubjectis Regionibus pag. 41. extenditur conceſſio ad Regnum Poloniæ, Lithuaniæ &c. §. 3. ibid.

ROSARIUM.

Roſarii Miſſam celebrantes tot Indulgentias conſequuntur, quot Confratres, & Conſorores totum Roſarium recitantes §. 1. pag. 90. Fratres, Moniales etiam Tertiariæ Ord. Præd., & præfati eam audientes parem obtinent Indulgentiam. ibid.

Roſarii Miſſam celebrantes, vel audientes tot lucrantur Indulgentias, quot Confratres, & Conſorores, qui Proceſſioni Sanctiſſimi Roſarii prima Dominica cujuslibet Menſis interſunt. ibid.

S

SAbandiæ Ducem inter, & Genevenſes pacificatio inita reprobatur. pag. 282.

Sacerdotes linguam Latinam ignorantes ordinandi conceditur facultas nonnullis Vicariis Apoſtolicis §. 2. pag. 243. Eiſdem loco Officii Divini

vini ſubſtitui poſſunt aliæ preces in eorum lingua. ibid.
Vide *Sinarum Clerici*.

SS. SACRAMENTUM.

SS. Sacram. B.M.V., & S. Joſeph ſub titulo Gregis boni Paſtoris Confraternitates ſupprimuntur §.2. pag. 241. ipſarum Conſtitutiones, folia, Imagines, & quarumdam catenularum uſus prohibentur: ibid.

SCAPULARIUM.

Scapularium Confraternitatis SS.Trinitatis Redemptionis Captivorum deferentes quot lucreotur Indulgentias. Vide *Indulgentiæ SS. Trinitatis &c.*
Scapularis Sacri Ord. Carmelitarum Feſtum ſi celebrari non poſſit 16. Julii, vel Dominica immediate ſequente, transferri poteſt in aliam ejuſdem Menſis §. 7. pag.220.
Scholæ Piæ Vide *Clerici Regulares Pauperum Matris Dei*.

SCHOLARES LOVANIENSES:

Scholares Univerſitatis Lovanienſis quando ſint capaces beneficiorum §.14. pag.238.
Scholares præfati quot, quæ, & a quibus beneficia conſequi poſſint. pag.237. & ſeq.

SEDES APOSTOLICA.

Sedis Apoſtolicæ juribus præjudicatum non fuit per innovationes circa proviſiones Eccleſiarum, Algarbiorum, Indiarum, & Conquiſtarum poſt deceſſum Regum Sebaſtiani, & Henrici §.2. pag.78.
Sedis Apoſtolicæ jura adverſus dictas proviſiones in integrum reſtituuntur §. 3. ibid.

SEDES ARCHIEPISCOPALIS JANUENSIS.

Sedes Archiepiſcopalis cum Baldachino in Eccleſia Metropolitana Januenſi ſemper ſtetit a cornu Evangelii. pag.184.
Sedem prædictam a cornu epiſtolæ collocari fecerunt Dux, & Gubernatores Reip. Januenſis ibid. ejuſmodi ſitus ratus habitus eſt ab Archiepiſcopo Januenſi §.2. ibid.
Sedem prædictam a cornu Epiſtolæ removendam, & ad cornu Evangelii reponendam ſtatuitur §. 4. pag. 185.

SINARUM MISSIONARII.

Sinarum, Indiarum Orientalium, aliorumque locorum Miſſionarii non tenentur Luſitaniam pertranſire. pag.250.
Sinarum, aliorumque locorum Infidelibus ſubjectorum Vicarii Apoſtolici eximuntur a juriſdictione Inquiſitionis Goanenſis §.2. pag.242.
Sinarum, aliorumque locorum Clericos abſque patrimonii perpetui titulo Sacerdotes ordinari poſſe indulſit ad tempus Alexander VII. Clem. IX. & X. pag.251.
Sinarum, aliorumque locorum Clericos Latinam linguam ignorantes ordinari poſſe Sacerdotes, & loco Officii divini ſubſtitui poſſe alias preces in eorum lingua, conceditur. ibid

SOC. JESU.

Soc. Jeſu in Eccleſiis officium & Miſſa B. Staniſlai Koſtkæ recitari, & celebrari poteſt in Polonia, Lithuania, & alibi a quibuſcumque. pag.134.
Soc. Jeſu Eccleſiis circa cadavera, quæ ibi ſepeliuntur conveniunt ead. jura, ac cæteris Regularibus. pag.179.
Soc. Jeſu Præpoſitus Generalis facultatem habet Profeſſos e Societate emittendi, & non modo ad Carthuſienſium, ſed quorumvis Regularium Ord. transferendi §.1. pag.323
Soc. Jeſu Profeſſi ſic tranſlati nequeunt denuo ad alium Ord. Carthuſienſi excepto tranſire abſque Romani Pont. licentia, alias annullatur nova profeſſio, & ſic tranſeuntes ut Apoſtatæ habentur §.3.4. pag.323.

S. STANISLAUS KOSTKA.

S. Stanislaus Koſtka eligitur Patronus Poloniæ, Lithuaniæ, licet SS. Rituum Congregatio vetet Beatos in Patronos eligere. pag. 233. ejus Feſtum in præfatis Regnis Dominica proxima poſt 13. Novembris poteſt celebrari §.3. ibid.

T

TAXÆ.

Taxa in Urbe ſuper rebus ad Pharmaciam ſpectantibus ſuſtineri debet a Protomedicis impenſa Cameræ. pag.176.
Taxæ in favorem Academiæ S Lucæ, earumdemque pro annatis decurſis, & non ſolutis Reductiones §. 1. pag.35.

TERRA SANCTA:

Terram Sanctam incolentes Fr. Ord. S. Franciſci de Obſ. artes Medicinæ, & Chirurgiæ valent exercere, etiamſi ſint Sacerdotes. pag 23.
Terram Sanctam incolentes, & viſitantes quot lucreotur Indulgentias. pag.23.
Terræ Sanctæ neceſſitatem tenentur populo commendare bis in anno Prædicatores. pag.128.

TERTII ORD. HABITUS.

Tertii Ord. S. Franciſci habitum mulieribus conferendi jus Fr. Tertii Ord. Congregationis Gallicanæ pertinere declaratur pag. 194. Extenditur eadem facultas Capuccinis. pag.294.

TRES DECIMÆ.

Tres Decimæ infra quinquennium ſolvendæ imponuntur ſuper bonis quibuſcumque Eccleſiaſticis. pag.256.
Trium decimarum ad ſolutionem tenentur omnes Regulares § 3. ibid., etiam 12. Congregationes exemptæ §.13. pag.258.
Trium decimarum a ſolutione excipiuntur S. R. Eccleſiæ Cardinales, ac Militia S. Joan. Hieroſolymitani §.3. pag. 256.
Tres decimas ſtatuto tempore non ſolventium

pœnæ pag.257. Exactorum fraudantium pœnæ §.17. pag.258.
Trium decimarum debitores invitantur ad compoſitionem §.15. pag.258.
Trium decimarum ceſſante infra quinquennium cauſa, ceſſat eo ipſo ſolutio §. 16. ibid. Vide *Annata*.

V

VICARIUS CAPITULARIS. CÆSARAUGUSTANUS.

Vicarii Capitularis Cæſarauguſtanæ Eccleſiæ electio a Judice laico facta irritatur pag. 273. & ſeq.
Vicarii præfati auctoritate actus juriſdictionales exerciti in utroque foro annullantur §. 7. pag.274.
Vicarii prędicti licentia Monaſteria Monialium ingreſſi excommunicati declarantur. ibid.
Vicarii præfati electio, ut a Nuntio fieri debeat, ſi Suffraganeus antiquior ſuo tempore eam non fecerit. pag.276.

VICARII APOSTOLICI SINARUM &c.

Vicarii nonnulli Apoſtolici Sinarum, aliorumque locorum Infidelium poſſunt ordinare ſuos Sacerdotes etiam idioma Latinum ignorantes, dummodo illud legant §.2. pag.243. Item ipſis loco Officii alias preces in eorum lingua ſubſtituere. ibid.
Vicariis præfatis defunctis, ſi unus ſuperſit poteſt ſimplicem Sacerdotem in Epiſcopum Vicarium Apoſtolicum conſecrare cum aſſiſtentia duorum Sacerdotum, vel ſine §. 3. pag. 243.
Vicariis eiſdem conceditur facultas diſpenſandi ſuper quibuſvis gradibus conſanguinitatis, vel affinitatis excepto primo, & hanc facultatem communicare ſuis Provicariis §. 8. pag. 244.
Vicariis præfatis debent Regulares ſuas literas patentes exhibere §.11. pag.245.
Vicarii prædicti poſſunt cogere Regulares ad exercendam curam animarum §.12. ibid.
Vicariis iiſdem renitentibus non poſſunt Regulares aperire Eccleſias in locis, ubi alii Miſſionarii eas habent. ibid
Vicarii prædicti poſſunt controverſias inter Religioſus ortas decidere exceptis gravioribus ad S. Apoſtolicam deferendis §.14. ibid.
Vicariis prædictis ſubduntur Catechiſtæ etiam obſtricti voto obedientiæ erga Regulares §.15. pag.246.
Vicariorum præfatorum privilegia, & facultates referuntur, & confirmantur §.16. 17. 22. ibid. & pag.247. 263.
Vicarii Apoſtolici apud Sinas, aliaſque partes Orientales eximuntur a juriſdictione Ordinariorum pag. 264. & a juriſdictione inquiſitionis Goanæ. §.2. pag.242.
Vicariorum eorumdem Viſitationi, & correctioni Regulares Miſſionarii curam animarum exercentes quoad functiones Parochiales ſubduntur §. 12. pag. 245.

UNIVERSITAS AVENIONENSIS.

Univerſitatis ſtudii Generalis Avenionenſis confirmantur omnia privilegia §.2. pag.152.

UNIVERSITAS CESENÆ.

Univerſitatis ſtudii Cæſenæ privilegia confirmantur addita facultate Juriſtarum Collegio idoneos quoſcumque ad gradum Doctoratus promovendi. pag. 324.

UNIVERSITAS LOVANIENSIS.

Univerſitas Lovanienſis erigitur a Martino V. pag.234., & Romanis Pont. pluribus privilegiis decoratur. pag. 235.
Univerſitatis præfatę abuſus Sedis Apoſtolicæ jura lædentes in beneficiorum collatione §. 1. 2. ibid.
Univerſitati prædictæ ſuſpenditur facultas beneficia conferendi in Civitate, Patria, ac Diœceſi Leodienſi §. 4. ibid.
Univerſitatis prædictæ, & Conſervatorum acta judicialia in beneficiorum collatione, & proviſione durante hujuſmodi ſuſpenſione irritantur §. 5. 6. pag.235. 236.
Univerſitatis dictæ Menſibus, beneficiorum vacantium collatio a Clem.IX. S. Sedi reſervatur §. 7. pag. 236.
Univerſitatis ejuſdem Conſervatoribus præcipitur, ne credentes ſe habere jus ad beneficia Sedem Apoſtolicam appellare impediantur. §.11. pag. 237.
Univerſitatis Conſervatores eligant juſtitiæ Miniſtros §. 13. ibid. Nullum jus habent ſuper Coadjutoriis a S. Sede factis. ibid.
Univerſitatis præfatæ acta a Decano contra perſonam a Sede Apoſtolica proviſam nulla declarantur §.15. ibid.
Univerſitatis Concilium 48. perſonis conſtare ſtatuitur §. 16. ibid.
Univerſitas prædicta poteſt nominare ad beneficia curata intra menſem a die eorum vacationis, ſalvo examine Ordinariorum faciendo §. 17. pag. 238.
Univerſitatis prædictæ alumni plura beneficia incompatibilia obtinere non poſſunt §. 18. ibid. Quid ſi beneficium fuerit tenuis redditus §. 19. ibid.
Univerſitas præfata vacantibus Sedibus Epiſcopalibus poteſt nominare ad beneficia vacantia poſt ſex menſes a die earum vacationis §. 25. 26. pag.239.
Univerſitatis prædictæ ſuſpenſa a Clem. IX. facultas conferendi beneficia in Civitate, Pa-

Patria , & Diœceſi Leodienſi relaxatur §. 29. ibid.

UNIVERSITAS MAJORICENSIS.

Univerſitatis Majoricenſis erectio Epiſcopo Majoricenſi committitur §. 2. pag. 214.

UNIVERSITAS URBINI.

In Univerſitatem Studium Civitatis Urbini erigitur , & privilegiis augetur. pag:100. & ſeq.

VOTA.

Vota emiſſa in Congregatione Miſſionis nec vigore Jubilæi , aut Bullæ Cruciatæ , ſed a ſolo Romano Pontifice , & Generali Superiore poſſunt diſſolvi §.2. pag. 35.

Vota obedientiæ Catechiſtarum favore Regularium emiſſa in partibus Sinarum , aliiſque locis Infidelium eos non eximunt a ſubiectione erga Vicarios Apoſtolicos §.15. pag.246.

INDEX

VERBORUM,

Quæ in Indice Alphabetico continentur.

A

Abbas. pag. 378.
Abbreviatores literarum Apoſtolicarum. pag. 378.
Abſolvere. pag. 378.
Adducere. pag. 378.
Advocare. pag. 378.
Alienatio. pag. 379.
Alumni, & Convictores. pag. 379.
Ambitus. pag. 379.
Ampurienſis Epiſcopus. pag. 379.
Annata. pag. 379.
Annexio. pag. 379.
Annus Sanctus. pag. 379.
Appellantes. pag. 379.
Applicatio. pag. 379.
Apoſtatæ. pag. 379.
Apoſtolica Sedes. pag. 379.
Approbatio. pag. 379.
Arbitrium. pag. 380.
Archiepiſcopus. pag. 380.
Archivium. pag. 380.
Arma. pag. 380.
Auditores Sacræ Rotæ. pag. 380.
Avenionenſis Civitas. pag. 380.
Augentes Pedagia. pag. 380.

B

Beatificatio. pag. 380.
Benedictio. pag. 380
Beneficia. pag. 380.
B. Bernardus Ptolomæus. pag. 380.
Bona. pag. 380
Bulla in Cœna Domini. pag. 380.

C

S. Cajetanus Thienæus. pag. 381.
Camerales. pag. 381.
Canonici Biſuntini. pag. 381.
Canonici Regulares Lateranenſes. pag. 381.
Canonici Regulares S. Salvatoris. pag. 381.
Canonizatio. pag. 381.
Cappellani Papæ. pag. 381.
Capitula Provincialia. pag. 381.
Captivorum Redemptio. pag. 381.
Cardinales. pag. 381.
Caſus Reſervati. pag. 381.
Catecumenæ. pag. 382.
Cauſæ. pag. 382.
Cenſura. pag. 382.
Cenſus. pag. 382.
Cæſaraugustana. pag. 382.
Cæſenæ Univerſitas. pag. 382.
Civitas Avenionenſis. pag. 382.
Civitas Majoricenſis. pag. 382.
Civitas Urbini. pag. 382.
S. Clara. pag. 382.
Claves. pag. 382.
Clemens X. pag. 382.
Clerici Cameræ Apoſtolicæ. pag. 382.
Clerici Regulares Congregationis Matris Dei, & de Somaſcha. pag. 382.
Clerici Regulares Pauperum Matris Dei. pag. 382.
Clerici Regulares Theatini. pag. 382.
Clerus Sæcularis. pag. 383.
Collector Generalis Spoliorum. pag. 383.
Collegium Germanicum, & Hungaricum. pag. 383.
Collegium Græcorum, Maronitarum &c. pag. 383.
Concilium. pag. 383.
Concilium Univerſitatis Lovanienſis. pag. 383.
Conclaviſtæ. pag. 383.
Confeſſarius. Confeſſio. pag. 383.
Confraternitates. pag. 384.
Congregatio Diſcalceatorum S. Auguſtini. pag. 384.
Congregatio Miſſionis. pag. 384.
Congregatio. pag. 384.
Conſervatores Univerſitatis Lovanienſis. pag. 384.
Corona Camaldulenſium. pag. 385.
Corteſanæ, vel Mulieres Curiales Urbis. pag. 385.
Cultus ab immemorabili. pag. 385.
Cuſtodia F. Min. de Obſer. pag. 385.
Cuſtodia S. Petri de Alcantara. pag. 385.

D

Dapiferi. pag. 385.
Decani Caſſinenſes. pag. 385.
Denunciare. pag. 385.
Defuncti. pag. 386.
Sanctus Didacus. pag. 386.
Diſpenſare. pag. 386.
Domini Domorum Urbis. pag. 386.

E

Eccleſiaſtica Immunitas. pag. 386.
Electio. pag. 386.
Eleemoſyna. pag. 386.
Epiſcopus. pag. 386.
Erectio. pag. 386.
Eremitæ Camaldulenſes. pag. 386.
Examen. pag. 386.
Exemptio. pag. 387.
Extractio Reliquiarum. pag. 387.
Excommunicatio. pag. 387.

F

Familiares Papæ. pag. 387.
B. Ferdinandus Tertius Rex Caſtellæ. pag. 387.
Filii. pag. 387.

Eccle-

Formula, pag. 387.
S. Franciſcus Xaverius, pag. 387.
Fratres Capuccini. pag. 387
Fratres Carmelitæ. pag. 388.
Fratres Carmelitæ Diſcalceati. pag. 388
Fratres Eremitæ S. Auguſtini. pag. 388.
Fratres Eremitæ S. Auguſtini Diſcalceati. pag. 388.
Fratres B. M. de Mercede Diſcalceati. pag. 388.
Fratres Minores Conventuales S. Franciſci. pag. 388.
Fratres Min. Conv. Refor. pag. 389.
Fratres Minores Diſcalceati S. Franciſci. pag. 389
Fratres Minores S. Franciſci de Obſer. pag. 389
Fratres Min. S. Franciſci de Obſ. Recollecti. pag. 389
Fratres Min. S. Franciſci Reform. pag. 389.
Fratres S. Franciſci de Paula. pag. 389.
Fratres S. Pauli primi Eremitæ. pag. 390.
Fr. Tertii Ord. S. Franc. Congreg. Gallicanæ. pag. 390.
Fr. SS. Trinitatis Redempt. Captivorum. pag. 390.

G

GAbella. pag. 390.
Genevenſes. pag. 390
Goan. Inquiſitio. pag. 390.
Gorcomienſes Martyres. pag. 390.
B. Gundiſalvus de Amarante. pag. 390.

H

HAbitus. pag. 390.
Hoſpitium. pag. 390

I

IMpedientes. pag. 390
Impetrationes. pag. 390.
Immunitas. pag. 390.
India. pag. 390
Indictio Jubilæi. pag. 390.
Indulg. Plenariæ in certis ſanctorum feſtis. pag. 390
Indulgentiæ Cincturatorum Confraternitati Ord. Erem. S. Aug. conceſſæ. pag. 391.
Indulgentiæ Chordigerorum S. Franciſci Confraternitati conceſſæ a Paulo V. pag. 392.
Indulgentiæ Coronis Camaldulenſium a Clemen. X. conceſſæ, pag. 392
Indulgentiæ S. Scapularis Confraternitatibus, & Ord. Carmelitarum conceſſa. pag. 393.
Indulgentiæ iiſdem Paulo V. conceſſa. pag. 393.
Indulgentiæ SS. Trinit. Redempt. Captivorum Confraternitati conceſſæ a Paulo V. pag. 393.
Indulgentiæ Jubilæi tempore. pag. 394.
Indulgentiæ Reliquæ. pag. 394.
Infirmorum Confeſſiones. pag. 394.
Inquilini Urbis. pag. 394
S. Inquiſitio. pag. 394
Jubilæum. pag. 394.
Judices. pag. 395.
S. Julianus. pag. 395.
Juramentum. pag. 395.
B. Joannes de Cruce. pag. 395.

L

LAurea Doctoralis. pag. 395.
Leodienſis Civitas. pag. 395.
Libri ad Miſſiones ſpectantes. pag. 395.
Literæ Apoſtolicæ. pag. 395.
Lites. pag. 395.
Lovanienſis Univerſitas. pag. 395.
B. Ludovica Albertonia. pag. 395.
S. Ludovicus Bertrandus. pag. 395

M

MAjoricens Studium. pag. 396.
Magiſtratus. pag. 396.
S. Maria Magdalena de Pazzis. pag. 396.
Matrimonium. pag. 396.
Mercatura. pag. 396.
Meretrices. pag. 396.
Milites de Calatrava, S. Joan. Hieroſ. & Pii. pag. 396.
Miſſa. pag. 396.
Miſſionarii, pag. 396.
Monachi Ord. D. Benedicti Monachi Caſſinenſes. pag. 396.
Monachi Ciſtercienſes. pag. 397.
Monachi B. Mariæ Montis Oliveti. pag. 397.
Monachi Silveſtrini. pag. 397.
Monaſteria. pag. 397.
Mons Argentarius. pag. 397.
Mons Pietatis. pag. 397.
Mons Urſinus non vacabilis. pag. 397.

N

NObiles ſtatus Eccleſiaſtici. pag. 397.
S. Norbertus Abbat. pag. 397.
Notarii Auditores Cameræ Apoſtolicæ. pag. 397.
Notarii Auditorum Rotæ Romanæ. pag. 397.

O

ORdinarii. pag. 398.
Ordines Sacri. pag. 398.

P

PAcificatio. pag. 398.
Parochi. pag. 398.
Patriarchæ Antiocheni vulneratio. pag. 398.
Pharmacopolæ. pag. 398.
S. Petrus Paſchaſius. pag. 398.
S. Petrus de Alcantara. pag. 398.
S. Petrus Nolaſchus. pag. 398.
Pictores. pag. 398.
S. Philippus Benitius. pag. 398.
S. Pius Quintus. pag. 398.
Pœnitentiariæ Literæ. pag. 398.
Poloniæ Regnum. pag. 398.
Portugalliæ Regnum. pag. 398.
Prædicatores. pag. 399.
Protomedici. pag. 399.
Privilegia. pag. 399.
Provincia. pag. 399.
Puellæ. pag. 399.

Q

QUadrageſima. pag. 399.
Quindennia. pag. 399.

R

REgulares. pag. 399.
Reliquiæ. pag. 400.
Revocatio Conſtitutionum. pag. 400.
S. Roſa de S. Maria. pag. 400.
Roſarium. pag. 400.

S

SAnctiſſimum Sacramentum. pag. 401.
Scapularium. pag. 401.
Scholares Lovanienſes. pag. 401.
Sedes Apoſtolica. pag. 401.
Sedes Archiepiſcopalis Januenſis. pag. 401.
Sinarum Miſſionarii. pag. 401.
B. Stanislaus Koſtka. pag. 401.

T

TAxa. pag. 401.
Terra Sancta. pag. 401.
Tertii Ord. Habitus. pag. 401.
Tres Decimæ. pag. 401.

V

VIcarius Capitularis, Cæſaraugustanus. pag. 402.
Vicarii Apoſtolici Sinarum &c. pag. 402.
Univerſitas Avenionenſis. pag. 402.
Univerſitas Ceſenæ. pag. 402.
Univerſitas Lovanienſis, pag. 402.
Univerſitas Majoricenſis. pag. 403.
Univerſitas Urbini. pag. 403.
Vota. pag. 403.

598090